ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਲਿਖ

ਸ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ

ਸੰਪਾਦਕ

ਡਾ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ

www.sikhiwikipedia.org

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ

ਸ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ

ਸੰਪਾਦਕ :

ਡਾ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ

ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰਜ਼
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

www.sikhbookclub.com

SRI GUR PANTH PRAKASH

(A Source-Book on Sikh History)

by

S. KAIYAN SINGH BHANGU

(1787 CE = 1844 A.D.)

Edited by

Dr. BALWANT SINGH DHILLON

PROFESSOR & HEAD, DEPTT OF SIKH HERITAGE STUDIES,
GURU NANAK DEV UNIVERSITY, AMRITSAR

ISBN 81-7205-321-5

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪ੍ਰੈਲ 2004

ਮੁੱਲ : 300-00 ਰੁਪਏ (ਸੀਮਤ ਸਿਆਹੀ)

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਥਾਨ

ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰਜ਼

ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ - 143 006

S.C.O. 223-24, ਸਿਟੀ ਸੈਂਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ - 143 001

Email : singhbros@vsnl.com

Website : www.singhbrothers.com

ਛਾਪਾ

ਪ੍ਰਿੰਟਵੈੱਲ, 146, ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

www.sikhbookclub.com

ਤਤਕਰਾ

ਨੰ.	ਵਿਸ਼ਾ	ਪੰਨਾ
੧	ਜਾਲਮ ਸੂਹੀ ਪਾਸਹੇ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕਥਾ	੧
੨	ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੁਕਤੇ ਹੁਸੈਨਖਾ ਦੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਬਯਾਨ।	੭
੩.੧	ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ	੮
੩.੨	ਆਗੇ ਜੋਰੇ ਗਾਜ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯
੪	ਪੈਂਤੀ ਅਛਰੀ ਕੀ ਸਾਖੀ। ਸਾਖੀ	੧੭
੫	ਅਸਲੂਕਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੀ ਗੋਸਟ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫
੬	ਨਨਾਣ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮
੭	ਪੁਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮
੮	ਪਲਾਸਕ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੨੮
੯	ਬਾਬੇ ਕੀ ਸਾਖੀ	੩੪
੧੦	ਸਾਖੀ ਤਿਲੀ ਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕੀ	੪੨
੧੧	ਉਦਾਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੧
੧੨	ਸਾਖੀ ਸਜਿਲਾਤ ਕੀ ਬੰਸਾਵਲੀ ਕੀ	੫੩
੧੩	ਐਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੁਕਾ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਰ ਸਫਾਦਰ ਵੈਰੁਲ ਪਯਾਰੀ	੫੮
੧੪	ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਲਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਜੋ	੭੩
੧੫	ਆਗੇ ਜੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੁਧੀਏ ਪਾਯਲਾ ਕਿਵੇਂ ਸਾਜਿਆ।	੭੯
੧੬	ਸਾਖੀ ਬੇਬਯਾਹ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਜੀ ਕੀ ਪੰਛ ਜੀ ਉਤਪਤੀ ਕੀ	੩੩
੧੭	ਖਾਡੂਰੇ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ	੬੭
੧੮.੧	ਅਮਿਰਤਸਰ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ—੧	੧੮
੧੮.੨	ਖਾਨਿਯੁਰ ਜੋ ਬ੍ਰਤਾਂਤ—ਤ ਖਾਨਯੁਰ ਸੰਗਤ।	੫੮
੧੮.੩	ਲਖਮੀਰ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਐ ਸਾਹਿਬਜਾਦਯੋ ਜੋ ਬਯਾਹ ਹੋਨੇ ਕੀ ਬਾਤ	੭੦
੧੮.੪	ਖਡਾਲੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਖਮੀਰ ਦਾ ਹੋਰ ਬਾਤ।	੭੧
੭੦	ਸਾਖੀ ਮਾਲਵੇਆਂ ਕੀ	੭੬
੭੧.੧	ਸਾਖੀ ਬਯਾਹ ਜਬੇ ਬਾਬੇ ਕਿਆ ਜੀ—੧	੭੭
੭੧.੨	ਸਾਖੀ ਬਾਬਤ ਜਬੇ ਬਾਬੇ ਕਿਆ ਜੀ—੨ (ਸਾਖੀ ਸਮਾਪਤਯਾ)	੭੯
੭੨	ਬਿਦਾਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੭
੭੩	ਸਾਖੀ ਮੁਸਕਲਾਂ ਸਨੇ ਕੀ	੭੯
੭੪.੧	ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਾਖੀ ਜੀ—੧	੭੭

www.sikhbookclub.com

੨੫੨	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਰੇ ਕੋ—ਤ (ਕਲਮਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਕੀ ਸਾਖੀ)	੬	੬੭
੨੫	ਦਰਿਦ੍ਰ ਦੀ ਤੁਲਨੈ ਦੇ ਖੁਨੇਖਾ	੧੭	੬੮
੨੬	ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ ਸਾਖੀ	੧੮	੬੮
੨੭	ਆਦਮ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪੁਤੀ ਕੀ ਕੰਗੇ ਕੀ ਕਾਰੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੪੭	੭੭
੨੮	ਦੂਜੇ ਸਨਿਦ੍ਰਯ ਮੰਦ ਬੋਟੇ ਨਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੈਕਾਸ਼ ਦੇ	੧੭	੭੫
੨੯	ਪੁਤੰਜ ਬੋਟੇ ਜੀ ਉਪਜ ਮਿਯਰ ਕਰਦੇ	੩੯	੭੮
੩੦	ਬੋਟੇ ਕੀ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫	੭੯
੩੧	ਕੰਟੇ ਜੀ ਦੇ ਪੁਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੩੧	੮੦
੩੨	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿਯਰ ਮੰਡੇ ਦੇ	੧੩	੮੨
੩੩	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਲੰਸਾਰੀ ਦੇ ਤਿਜਿਆ ਕਾ	੧੪	੮੩
੩੪	ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੋਵਿੰਦ ਸ਼ਮਾਰੀ ਮਾਰਗੀ ਕਾ	੧੨	੮੫
੩੫	ਸਹਰ ਸਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧	੮੭
੩੬	ਕਲਿਯੇ ਦੇ ਮਾਰਗੰਨ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿ	੧੮	੮੮
੩੭	ਪ੍ਰਸੰਗ ਮਲੰਸਾਰੀ ਪਰਮਾਣੰਦ ਅਬਲਾਸਿ ਸਿਯਰ ਸਬਦੁਸ ਧਨ ਪੁਸਟ ਕਾਰੀ ਜਲਨੈ ਦੇ ਸੰਗ ਕੇ	੧੬	੮੯
੩੮	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੰਦ੍ਰਿ ਤਰਕ ਬੋਲ ਕੀ ਤਿਲਾਜੀ ਕਰਦੇ	੬	੯੧
੩੯	ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਲੰਤਿ ਚਲੇ ਕੇ	੪੪	੯੧
੪੦	ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੋਟੇ ਮਹਰਿ ਚਾਰਜਿ ਦੇਤੇ ਕੇ	੬	੯੫
੪੧	ਕਾਮਕਰੀਅਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗੋਪਾਖਾ ਕੀ ਕਾਰੀ	੮	੯੭
੪੨	ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਲੰਤ ਕੇ	੧੪	੯੭
੪੩	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਹਾਰੀ ਕੀ	੨੫	੯੮
੪੪	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਤੰਸੀ ਬਾਲਿਸਾਨਾ ਕਾ	੯	੧੦੦
੪੫	ਲੰਬੇ ਤੰਬੇ ਕੇ ਚੋਟ ਦੇਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫	੧੦੧
੪੬	ਪੁਖੇ ਤੇ ਦੁਲਕਾ ਦੂ ਬੋਟੇ ਕਾ ਕਰ	੬	੧੦੧
੪੭	ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੁਰਦੀਰ ਕੀ	੧੫	੧੦੨
੪੮	ਕਰਸਤੁਰ ਧਾਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪	੧੦੩
੪੯	ਸਾਖੀ ਸੰਤੋਖੀ ਕੀ	੨੩	੧੧੦
੫੦	ਸਾਖੀ ਬੁੱਧੂ ਕੀ	੨੬	੧੧੨
੫੧	ਸਾਖੀ ਚੰਬੇ ਕੀ	੧੪	੧੧੪
੫੨	ਐਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੁਸਨੇ ਸਭਾਖੀ ਤੰਬੇ ਕੀ ਹੋਰ ਤੁਸੀ	੪	੧੧੫
੫੩	ਬੋਟੇ ਕੇ ਨੰ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਯ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ ਸਾਖੀ	੨੧	੧੧੫
੫੪	ਗੁਰੂਕਲਾਕੇ ਕਾ ਕਰਸ	੮	੧੨੩
੫੫	ਐਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿਯਾਸਤੀ ਪੁਤਾਸਾ ਕੇ ਤੁਸਨੀ ਸਾਖੀ	੨	੧੨੩
੫੬	ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਖੀ ਚੰਦ ਮਾਪੰਤੇ ਕਾ	੧੫	੧੨੪
੫੭	ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੈਮਲ ਮਾਲ ਐਸ ਕਲਿਯੇ ਮਾਲ ਬਾਰਨੇ ਕੇ	੨੭	੧੨੫

www.sikhbookclub.com

ਪਦ ੧	ਬੰਦੇ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੧	੨੨	੧੨੯੮
ਪਦ ੨	ਸੋਏ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੨ (ਪੈਣ ਦਾ ਤੇ ਰੱਬ ਪਾਸਦੇ ਦਾ ਅੰਤ-ਅੰਕੇ ਦੇਣਾ)	੨੨	੧੨੯੮
ਪਦ ੩	ਬੰਦੇ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੩ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਤਰਫ ਪਾਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਦੀ ਨਸੀਹਤ)	੨੩	੧੨੯੯
ਪਦ ੪	ਬੰਦੇ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੪ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਸ਼ ਨੇ ਅੰਦਰ ਪਾਉਣਾ)	੨੨	੧੨੯੯
ਪਦ ੫	ਬੰਦੇ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੫ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮੀਏ ਵਿਚ ਮੀਏ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਬਖਸ਼ਾ)	੨੮	੧੩੦੮
ਪਦ ੬	ਬੰਦੇ ਜੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ—੬ (ਬੰਦਖੀਆ ਜੀ ਆਤਮਾਨ ਤੇ ਮੰਦੇ ਦਾ ਉਤਰਨ)	੨੬	੧੩੨੮
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬੰਦੇ ਜੀ ਆਖੀ ਮਾਲੀ ਵੀ	੪੧	੧੬੭
ਪਦ ੧	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਖਹਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਬੰਦੇ ਕੋ—੧	੧੭	੧੬੨
ਪਦ ੨	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਖਹਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਬੰਦੇ ਕੋ—੨ (ਇਸੇ ਅਸਾਨ ਦਾ ਰੱਬ ਰਾਖਾ)	੪੨	੧੬੯
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾਨੀ ਤੇ ਭੰਡ ਤੇ	੪੭	੧੪੩
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬੰਦੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤੇ ਵੀ	੨੮	੧੫੦
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬੰਦੇ ਵੀ ਮਰਨੇ ਵੀ	੧੩	੧੫੧
ਪਦ	ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੋਚ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ	੧੮	੧੫੩
ਪਦ	ਬੰਦੇ ਜੀ ਸੰਗਤ	੧੧	੧੫੫
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਰਬਲੋਇ ਜਾਰ ਪਰਿਮਾਨ ਮਰਨੇ ਵੀ	੧੪	੧੫੭
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਆਤਮੈ ਵੀ ਪੰਚ ਵੀ	੮	੧੫੭
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੇਕ ਗੁਰੂਮੁਖਾਂ ਦੇ ਅੰਗਸੰਖਾਰ ਵੀ	੨੫	੧੫੮
ਪਦ ੧	ਦੁਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼—੧	੨੭	੧੬੫
ਪਦ ੨	ਬੰਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼—੨ ਮਾਲੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੱਸ)	੧੮	੧੬੭
ਪਦ	ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਆਖੇ ਬਹੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਾਰ ਸਿੰਘ	੧੫	੧੬੫
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਦੁਖਹਾਨ ਰਾਇਣ ਵੀ ਦੁਹਿਆਗੀ ਵੀ	੧੭	੧੬੮
ਪਦ	ਦੁਖਹਾਨ ਰਾਇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼	੧੬	੧੬੭
ਪਦ	ਸੰਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਥਿਵੇ ਦੁਖਹਾਨ ਬੰਦੇ ਦੇ	੧੫	੧੬੬
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਯਸਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੀ (ਧਰਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤੇ ਮੰਗਾਏ)	੧੦	੧੭੦
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਸ਼ਰੀਆਂ ਸਿੰਘਣੇ ਵੀ	੨੦	੧੭੧
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਦੁਨੇਦਾਰੇ ਮੇ ਗੰਦੁਸ਼ਾਹੀ ਖਤਰ ਸਿੰਘ ਵੀ	੨੩	੧੭੩
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਜੋਰੋਸਾਹ ਵੀ ਓਜਖਰੀ ਵੀ	੫੪	੧੭੫
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਸੰਤੋਖਾਰਾਮੀਆ ਦੇਖਖਾਰਮੀਆ ਜੋਰ ਨਿਕ ਦੁਖ ਲੋਹੀਏ ਵੀ	੧੧	੧੭੮
ਪਦ	ਬਾਦੀ ਜਾਖਾ ਵੀ	੪੧	੧੭੮
ਪਦ ੧	ਬਾਦੀ ਦੁਖਹਾ [redacted] ਸਤੀਦ ਵੀ—੧	੫੮	੧੮੩

www.sikhbookclub.com

੨੦੬੨	ਸਾਖੀ ਭਾਗਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀ—੨ ਭਾਗਾ ਸਿੰਘ ਪਰ ਕਿਲਾ ਖਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ।	੧੧	੧੮੮
੨੦੭੩	ਸਾਖੀ ਭਾਗਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀ—੩ ਭਾਗਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਛਕਾਲੇ ਪਾਏ।	੫੬	੧੯੭
੨੦੭੫	ਸਾਖੀ ਤਿਲੰਗੇ ਰਾਜਾ ਕੌਲ ਨੰਗਲਾਈਆ ਪੰਥਾਮੋਦਕਾਂ ਕੀ	੭੨	੧੮੭
੨੦੭੭	ਸਾਖੀ ਜਪੁਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਆਦਿ ਨਿਮਾਣ ਤੁਲੰਗੀ ਕੀ—੧	੧੯	੧੯੬
੨੦੭੯	ਸਾਖੀ ਜਪੁਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਆਦਿ ਨਿਮਾਣ ਤੁਲੰਗੀ ਕੀ—੨ ਤੁਲਜ ਮੇਲ ਨੋਚ ਲੈ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਭੈਂਗੇ ਗਏ।	੯	੧੯੭
੨੦੮੨	ਸਾਖੀ ਪੁਸਪਬਿਲ ਕੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸਕੇ ਚੋਂ ਚੰਗੇਲੇ ਪੁਸਪਬਿਲ ਕੀ	੬੬	੨੦੧੮
੨੦੮੭	ਸਪੁਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ—੧	੭੮	੨੦੩੪
੨੦੯੨	ਸਪੁਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ—੨ ਹਲੀ ਮੇਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣੇ।	੮੮	੨੦੪੮
੨੦੯੭	ਸਾਖੀ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ—੧	੭੬	੨੦੫੧
੨੦੯੮	ਸਾਖੀ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ—੨ ਅਕਬਰ ਖਾਂ ਦੀ ਧਾਰੋਂ ਸਮੁੰਦ ਮਾ ਨੇ ਫੈਲਣਾ	੩	੨੧੨
੨੧੦	ਸਾਖੀ ਸਰਦਾਰ ਸਪੁਤ ਸਿੰਘ ਤੁਲੰਗੀ ਕੀ	੭੭	੨੧੭
੨੧੩	ਸਾਖੀ ਮਾਮਾ ਪ੍ਰਮ ਸਪੋਟ ਸਾਖੀ ਨੰ	੨੦	੨੧੯
੨੧੫	ਸਾਖੀ ਭਾਗੇ ਮਾਰੇ ਸਾਖ ਸਾ ਯਾ ਪਹਾਟਾ ਪਾਰ।	੬੨	੨੩੫
੨੧੬	ਸਾਖੀ ਸਾਖ ਮਾਰ ਕੀ	੭੪	੨੩੦
੨੧੯	ਸਾਖੀ ਮਾਮਾ ਕੀ ਭਾਗਾਕ ਸੰਤੀ ਸਰਦਾਰ ਪਾਰੀ	੧੪	੨੩੩
੨੨੧	ਸਾਖੀ ਮਾਰੂ ਟਰਾਕ ਕੀ	੨੮	੨੩੪
੨੨੩	ਸਾਖੀ ਮਾਮਾ ਸਿੰਘ ਦ ਭਾਗੇ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਬੰਦੀਏ ਲੋਕ ਕੀ	੨੬	੨੩੮
੨੨੩	ਸਾਖੀ ਭੈਰਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਕੀ	੬੧	੨੪੪
੨੨੪	ਸਾਖੀ ਸੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰਾਂ ਕੀ ਪਹਾਰੇ	੬੭	੨੪੭
੨੨੫	ਸਾਖੀ ਪੁਸ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਕੀ	੫੭	੨੪੯
੨੨੫	ਸਾਖੀ ਵਡਾ ਛੋਟੇ ਦਾ ਦੋ ਸੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਕੀ	੭੪	੨੫੬
੨੨੮	ਸਾਖੀ ਸੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਮੈਂਡ ਤੁਹੀ	੭੬	੨੫੮
੨੨੮	ਸਾਖੀ ਪਾਤਾਲ ਦੀ ਸੈਂਡ ਮੰਨੇ	੭੫	੨੫੭
੨੨੮	ਸਾਖੀ ਮਾਰਨੇ ਦ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਜੀ	੩	੨੬੮
੨੩੦੦	ਸਾਖੀ ਭੈਰ ਸਪਿਮਾਣਨ ਮੰਗਣ ਕੀ	੨੫	੨੬੮
੨੩੦੧	ਸਾਖੀ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸੰਗਰ ਕੀ	੬੨	੨੭੫
੨੩੦੨	ਸਾਖੀ ਭਾਰੀ ਟਾਰੂ ਸਿੰਘ ਬੁਲੇਲੇ ਸਿਰਦੇਲੇ ਬਹੀਰ ਕੀ	੫੦	੨੭੫
੨੩੦੪	ਸਾਖੀ ਬਾਬਰ ਕੀ	੪੮	੨੭੮
੨੩੦੫	ਬਾਬਾ ਬਾਂਦਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਬੰਦੀਏ।	੧੩੮	੨੭੯
੨੩੦੬	ਬੰਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਰਮੀ ਪਹਾਰੀ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਂਗ ਹੈਂਗੇ।	੬	੨੭੭
੨੩੦੮	ਸਾਖੀ ਮਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਾਬਾ ਬਾਬ ਬਹਾਦਰੀ ਮਾਰੀ	੨੭	੨੭੮
੨੩੦੯	ਸਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੀ ਸਾਖੀ	੨੫	੨੭੮

ਸਕੈਨ.ਓਰਗ.ਬਲਬਲਾਰਾ.ਨਲ

੧੦੬	ਸਾਖੀ ਸਰਵਾਲ ਭੇ ਮਹਾਰਿਹੇ ਸਲਾ ਬੰਧਨ ਥੈ ਆਦਾਬ ਕੀ	੯੭	੨੦੭੭
੧੦੭	ਸਾਖੀ ਪੰਜ ਨੈ ਪੁਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਬਾਖੀ ਤਰਦਾਬ ਕੀ:	੧੬	੨੧੭੩
੧੧੦	ਸਾਖੀ ਸ਼ਾਖੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਕੇ ਤਿਰਥਾ ਮਾਨ ਅੰਗਦਾਬ ਕੀ	੧੮	੨੧੮੪
੧੧੧	ਸਾਖੀ ਸੰਮੂ ਬੰਧ ਕੀ	੫੨	੨੧੯੫
੧੧੨	ਸਾਖੀ ਦੁਇਨੋ ਪਾਤੁਸ਼ਾਹੇ ਕੀ	੧੫੭	੨੨੬੫
੧੧੩	ਲੇਖ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਰਯੋ (ਛੋਟਾ ਅੱਤੁਖਬਾਰ)	੧੮	੨੩੦੧
੧੧੫	ਲੇਖ ਦੂਜਾ ਤੁਰਯੋ ਤਵਾਰੀਖਾਵੇ ਵਿਖੇ ਲਗਾਇ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾ ਦੀ ਜਿਲਦਾਂ।	੮	੨੩੨੭
੧੧੫	ਸਾਖੀ ਸੰਮੂ ਕੀ ਬਾਖ ਨਿਕਾਬ ਥੈਂਡ ਹੋਣੀ ਮੀ	੩੭	੨੪੦੮
੧੧੬	ਸਾਖੀ ਸਾਹ ਕੋਟੀ ਕੀ	੫੯	੨੪੭੫
੧੧੭	ਸਾਖੀ ਬੀਰਾ ਮੰਲ ਕੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕੀ	੧੭	੨੧੮੦
੧੧੮	ਸਾਖੀ ਕੁੜੀ ਮੰਗਿਮੁਕਾਬ ਕੀ ਕੀ	੭	੨੧੧੧
੧੧੮.੧	ਸਾਖੀ ਮਜਿਮਾਬ ਸਾਬ ਕੀ ਥੈ ਦੁੰਨਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਬਾਖੀ ਕੀ	੫੩	੨੧੧੧
੧੧੮.੨	ਖੁਸ਼ੀਲੇ ਅੰਗਿ ਤੁਰਯੋ ਸਿੰਘਾ ਮੰਲ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਲੇਖਾ।	੫	੨੧੧੫
੧੧੯	ਸਾਖੀ ਤੁਮਾਬੰਥੇ ਕੀ ਥੈ ਨਵੇਲਾ ਬਬਾਬ ਕੀ	੫੧	੨੧੧੫
੧੨੧	ਸਾਖੀ ਮਬਾਦੀਨ ਥੈ ਪੰਜ ਮਾਰਗੀ ਸੰਗਿਬ ਦੁੰਨੀਏ ਥੈ ਅਬਾਮਣ ਬਾਬ ਬੰਧਨੀ ਥੈ ਦੁਬਾ ਅਬਾਦੁਸ਼ ਕੀ ਪਬਾਬਾਈ	੩੯	੨੧੨੨
੧੨੫	ਸਾਖੀ ਮੁਬਾਲ ਸਬਾਇ ਥੈਂਡ ਕੀ ਬਾਖੀ ਤੈ ਪੁਮਾਈ ਕੀ	੩੫	੨੧੨੫
੧੨੪	ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਥਾਮ ਤਾਮਾਬੀ ਬਾਬੀਰ ਕੀ	੧੭	੨੧੭੭
੧੨੫	ਸਾਖੀ ਦੁਬਾ ਅਬਾਤ ਸਿੰਘੁਸਬਾਬੇ ਥੈ ਜਿਬਦੌ ਕੀ	੬	੨੧੨੦
੧੨੫	ਸਾਖੀ ਮਾਤੀ ਥੈ ਜਿਬਦੇ ਤੇ ਬਾਬੇ ਕੀ	੪	੨੧੨੬
੧੨੪	ਸਾਖੀ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਮੰਜਿ ਕੀ	੪	੨੧੨੮
੧੨੭	ਸਾਖੀ ਬੰਬਾਬੰਥ ਕੀ	੫	੨੧੨੮
੧੨੮	ਸਾਖੀ ਬਬਾਬ ਦੇਬ ਕੀ	੭	੨੧੨੮
੧੨੯	ਸਾਖੀ ਨੰਤ ਸਿੰਘ ਜਬਾਇ ਕੀ	੧੪	੨੧੩੦
੧੩੫	ਸਾਖੀ ਮੰਤ ਮੰਨੂ ਕੀ	੨੫	੨੧੩੧
੧੩੧	ਸਾਖੀ ਮਬਾ ਮੈ ਬੰਤਿਤ ਬਰਸ ਕੀ	੫੬	੨੧੩੭
੧੩੫	ਸਾਖੀ ਅੰਤੁਖਾਰੇ ਦੇ ਮਤਿਰਥੇ ਦੇ ਦੁਮਬਾਈਏ ਕੀ	੧੫੫	੨੧੩੭
੧੩੬	ਸਾਖੀ ਜਿਬਾਬਬ ਕੀ ਕੇ ਬਾਖੀ ਦੇ ਬਰੇਖੀ	੩੮	੨੧੬੮
੧੩੫	ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਜਿਬਾਬਬ ਕੀ	੧੭	੨੧੫੨
੧੩੫	ਸਾਖੀ ਗੁਪੁਰੇ ਜਿਰਾਬ ਕੀ	੧੫	੨੧੫੭
੧੩੮	ਸਾਖੀ ਸੋਹੰਗੇ ਬਟਬ ਦੀ	੫੭	੨੧੫੭
੧੩੯	ਬਬਾਮੀ ਬਾਬਾਂਦਾਦ ਮੰਹੀ ਦੁਖਮੀ	੮	੨੧੫੮
੧੪੮	ਮੰਮਿਬੀ ਬਬੂਲ ਮਾਬਬ ਕੀ ਬਾਖੀ	੫੮	੨੧੬੦
੧੪੫	ਸਾਖੀ ਜਿਬਾਂਗੀਮੀਆ ਕੀ	੫	੨੧੬੫
੧੪੮	ਪੁਸੰਗ ਜਿਬਾਂਗੀਮੀਆ ਬਾ	੬੮	੨੧੬੫

www.sikhbookclub.com

੧੬੯	ਸਾਖੀ ਦੁਆਗੇ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਕੀ	੩੫	੪੬੭
੧੬੯	ਹਾਲਬ ਮੰਤਿਰ ਕੀ ਸਾਖੀ	੮	੨ ੭੨
੧੬੮	ਸਾਖੀ ਕੁਸੇ ਹਰਣਾ ਦਲ ਕੀ	੧੫	੨੭੭
੧੬੯	ਸਾਖੀ ਦੋਹੂ ਬਾਲ ਕੀ	੧੭	੨੭੭
੧੬੯	ਸਾਖੀ ਨਰਾਬ ਸਿਰਬਲੰਸ ਬਣਨੇ ਕੀ	੩੮	੩੭੫
੧੭੬	ਸਾਖੀ ਸਿਵਦੇਸ ਮੰਸਨੇ ਕੀ ਲੋਕ ਨਿਰਾਬ ਕੈਸੇ ਮਾਰਬੇ ਕੀ	੩੭	੩੭੭
੧੭੭	ਸਾਖੀ ਦਰਿ ਪੈਹੁਚਣ ਕੀ	੪੮	੩੭੮
੧੭੮	ਸਾਖੀ ਦੋਦੜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਗ ਜਥੇ	੩੭	੩੮੦
੧੭੯	ਸਾਖੀ ਸਿਰੋਮਣ ਭੋਬਣ ਕੀ ਰ ਮੰਹਣੇ ਕੀ	੧੬	੩੮੨
੧੮੮	ਸਾਖੀ ਪੁਸ੍ਯ ਹੋਬਨ ਖੇਤ ਪ੍ਰਸਿਬ ਸਿਧਨ ਕੀ ਕਾਗੀ ਬਲਨ ਬਿਖਾ ਕੈ ਅੰਮੇ ਕੁਲਬਿਖਾ ਕੈ ਲੋਕ ਬਸਨ ਕੀ	੩੮	੩੮੩
੧੮੭	ਸਾਖੀ ਖਾਲਸੇ ਦੋਵੇ ਕਾ ਹੁਖੇ	੪	੩੮੫
੧੮੭	ਸਾਖੀ ਸਿਹੋਕ ਕੁਮਰੀਕੈ ਕੁਲਮਖਾ ਸਿੰਘ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੀ	੧੩੮	੩੮੮
੧੮੩	ਸਾਖੀ ਅਰਿਜਾਦ ਬਾਲ ਕੀ ਸਾ ਭਕਤਪੁਰੇਨੇ ਅਬਾਬਾ ਅੰਮੇ ਕੀ ਨਲੀਬ ਖਾਲ ਕੁਹੀਨੇ ਕੀ	੪੭	੩੯੫
੧੮੪	ਅੰਮੇ ਪ੍ਰਸਿਤ ਅਰਿਜਾਦ ਕਾਬ ਕੀ	੫੧	੩੯੮
੧੮੫	ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਬ 'ਸਿੰਘ' ਪ੍ਰਿਖਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਕੀਰਬਾ।	੩੬	੪੦੨
੧੮੬	ਸਾਖੀ ਨਰਾਬ ਸਿੰਘ ਕੀ ਗੋਲਬ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ	੧੧੮	੪੦੭
੧੮੭	ਸਾਖੀ ਰਾਬੇਲ ਸਿੰਘ ਬੀ ਕੀ ਸਿਖ ਸਿੰਘੀ ਮਾ ਪੈਗਾਮਨੀ ਮਾਲੀ ਅੰਮੇ ਕੁਕਰਮਾਬੇ ਪ੍ਰਬਾਬਾਦੇ	੬੭	੪੧੩
੧੮੮	।।'ਅੰਮੇ ਨ ਕੁਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸਾ ਕੀ ਅੰਮੇ ਨਿਨੇਂ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਮਾਲੀ ਲੈਗਾਮ ਬੀ	੪੫	੪੧੮
੧੮੯	ਸਾਖੀ ਗੁਸੇ ਖੁਮੇਲ ਅੰਮੇ ਕਰਬਪੁਰੇ ਕੀ	੨੭	੪੨੭
੧੯੦.੧	ਸਾਖੀ ।ਸਾਬਬੇ ਕੀ--੧ ।ਕਰਬਸਾਲਕ ਕਬਾ ਬਬਾਹਿ।	੮੧	੪੩੫
੧੯੦.੨	ਸਾਖੀ ।ਸਾਬਬੇ ਕੀ--੨ ।ਸਿਬਬ ਸੁ ਪਰਾ ਸਿਮਰਿਬਾ।	੧੭	੪੩੮
੧੯੦.੩	ਸਾਖੀ ਮਾਬਬੇ ਕੀ--੩ ।ਕੁਲਬਿਖਾ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ।	੨੮	੪੪੮
੧੯੧	ਸਾਖੀ ਕੁਲਬਿਖਾ ਕਾ ਅੰਤ ਹੁੰਬਾ	੮	੪੫੧
੧੯੨	ਅੰਤ ਸਾਖੀ ਮਾਲਬੇ ਕੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪੰਤਿਬਾ	੮੩	੪੫੭
੧੯੩	ਦੁਹੇ ਦ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੩	੪੬੦
	ਫੋਨਾਂ ਪੁਸਤਕ ਸੁਚੀ		੪੮੭
	ਇੰਡੈਕਸ		੪੯੮

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਤੁਰਨਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਦੇਵੇ ਮਾਮਲੇ ਛਾਪ। ਇਸ ਫੈਸਲਾ ਦੇਖਿਆ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਤੇ ਦੀ ਦੇਖਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇ ਅਤੇ ਦੇ ਅਤੇ ਦੇ ਅਤੇ

ਦੁਆਰੇ ਆ ਦਸੀ ਗਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਸਰੀਰ ਖੋਲ ਅਰ ਤਾ ਤੇ ਮੱਖਣਾ ਨੂੰ ਪਰਾਂ ਦਰਦ ਮੈਂ ਮਲ ਦ
ਵੀ ਕਰਨ ... ਪਰ ਪੀ ਮਾਮਾਂ ਪਿਤਾਮ ਮੈਂ ਮਰਿਆ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀ ਗੁਰਮੁੱਖ
ਬੰਸਰਿ ਕੁਦਾਵਾਂਦਾ ਨ ਪਿ ਮਰਨਾ ਜੋਰਾ ਕਰਨ ਲਿਖ ਕੁੱਲ ਦੇਖੇ ਕਰਮਾਂ ਮਾਰਿਆ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਲਿਖ ਸੋਹਣ
ਬੰਸਰਿ ਦਸ ਮਹਾਤਮਾ ਨਾਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਅਖੌਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਸਲਾ ਦਾ ਬੰਦੂਆ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਉਹਨ ਤੇਰੇ ਸਲਾਹ
ਦੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਂਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਤੇ ਰੱਖਣ ਅਲਾਵਾਲਾ ਮੰਦੀ ਮੱਤਿਸਟਣ ਦੇਖਾ ਪੈਂਦਾ-
ਪਿਆਰ ਵਾ ਪਰ ਕਰਦ ਪੈ ਤੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਮਿਲੇ ਸਤਦਾਰ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਾਹਾਰਾ
ਬਸਾਈਆ ਆ ਮ ਮ ਮ ਮਨਮ ਮੈਂ ਬਲਦਾ ।

ਕਿਸੇ ਮਿਤਿਹਾਸਿਕ ਸਥਾਨ ਲਈ ਲਈਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਅਜਿਹ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਦਸ ਤੇ ਮਜਬੂਤ ਨਾਲ ਦੇ
ਉਸ ਮਿਲ ਕਰਕਾ ਮੰਗ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾ ਮਾਹਾਰਾਜ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੁਝ
ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਮਸਾ ਪਰਾ ਪਾਕਤਾਨ ਹੈ ਇਥੇ ਦੇਖਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸਕਾਰਾਂ ਕੁੱਝ ਪੁਰਾਤਾਵਾਂ ਮਾ ਨਾਲ

ਪਉੜੀ ਧਾਰਮੀ ਹੀਲੈ ਖੁਰ ਖੁਰਾ ਖਿਸ ਖੁਸੀ ਮੁਲ ਖੁਆਰ।
ਆਯਨ ਨ ਆਸੈ ਆਯ ਥੀ ਸੋਚੈ ਕਿਨ ਪਰਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ॥

ਮ ਕਈ ਬਧਕ ਧਣੀ ਕਾਮੀ ਮਾਰੇ ਕਥਾ ਰੋਪਣ ਕਥਾ ਕੁਰੀ ਕਰਾਰੇ
ਕਰਮਿਆਰ ਪੈ ਸਿਰ ਮੰਗਾਲਾ ਦੰਦ ਰਤਾ ਡੋਕੇ ਰਦੀ ਘਸਾਣ ਮ ਸਿੰਦ ਰਾ
ਮੁੰਦੀ ਦੰਦੀ ਲੈਖੁਸਨ ਖਟੇ ਮਾਸ ਛੰਨ ਛਕੇ ਪੈ ਸਾਰੀ ਰਕਤਾਰ
ਪਾਸੁ ਪਾਂਚ ਤਕੀ ਪਕਤ ਕਰਾਰੇ ਸਕਰ ਨੰਦਲ ਕੇ ਸਾਲ ਸੁੰਤਕਾਰੇ ॥੧॥
ਮਿਸੇ ਹੰਸ ਮਿਲੈ ਨੰਗ ਕਰਦਾਰਿ ਅੰਪ ਵੰਚ ਮਿਸੇ ਅਲ ਕਾਹਰਾਰਿ
ਕਾਮ ਕਾਮੀ ... ਕਾਮ ਕਾਮ ਕਿਆ ਨਰ ਛੁਟੈ ਨ ਕੋਲਾ ਮ ... ਪਉੜੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ਮ ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਤਰ ਚੀਜ ਵਿਗਾਰਾ। ਕੂੜ ਮਾਰ ਕਥ ਸਿੰਘ ਸੁ ਪਾਰਾ
ਮਿਲ ਪਰ ਹੋਕੈ ਜਿਸ ਥੈ ਰੋਸ ਕਹਣ ਨ ਦੇਨੈ ਆਪਣੈ ਦੇਹ ਦਾਰਾ।
ਸੁ ਸਿੰਘਾਸ ਆਇ ਸਿੰਘ ਵਤਾਰੇ ਆਏ ਕਲਾਸ ਸੁ ਹੋ ਥੈ ਪਾਰੇ
ਸ ਸਿੰਘ ਸ ਤੋਹੈ ਪੁਤਾਰੀ ਜੋਰ ਪਾਹੈ ਪੁਰਾਲ ਚੇ ਕਥ ਚੋਰ ਮਾਰ।
ਕੀਸਰ ਕਾਰੇ ਖੁਸ ਕੁਪਤੈ ਚੋ ਮਾਰਕ ਕਾਰਾ ਪਾਰਾਸ
ਕਥ ਕਾਰਾਰ ਤੁਕਾਸਨ ਦਤੈ ਕਥ ਕਾਹਰ ਸਿੰਘਾਸ ਕਥੈ ਸੁਕਾਰਾਪਾਰ
ਨਾਹੈ ਚੋਰੈ ਕਾਰਤ ਥੈ ਸਿੰਘ ਸ ਸਿੰਘਾਸ ਸਿੰਘ
ਕਾਰ, ਥੈ ਕੀ ਮਾਰਾਸ ਸੰਕ ਪਾਰੇ ਸਿਕ ਮਾਰਿ ਮਾਰ ॥ ... ਪਉੜੀ ਵਾਰ ॥

ਮ ਸਿਰਦੁਹੀ ਤਕਾ ਥੈ ਕਰਿਮਤਾ ਦਿਵੈ ਤਾਂ ਤੋ ਕਥਾ ਸ ਕਾਰੀ ਦਿਵੀ
ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਸ ਸੋ ਸਿਰ ਕੀ ਮਾਰਾ ਸਿਰ ਕੀ ਕੰਦੇ ਮੈਂ ਮ ਸ ਟ ਤੇਰੇ ... ਪਉੜੀ ਵਾਰ ॥

ਮ ਤਿਤਹੁ ਪਤਾਲੈ ਦੇ ਸਿਰਸੋ ਮਾਰਾਂ ... ਮਾਰਸੋ ਪੁਰਾ ਸਾਰ ਤਕਾਰੇ ਦਾਰਾ ... ਪਉੜੀ ਵਾਰ ॥

ਮ ਪਕਤੀ ਸਿਕਾਰ ਸੋ ਕਾਰੂ ਮਾਰੀ ਕਥ ਦੋ ਕੁਟਕਾਰਾ ਕਥਾਰਿ
ਸਿਰ ਸਰ ਮਾਰ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਮਕਤ ਦੁਸੇ ਕੀ ਸਿਰਾ ਮਾਰ ਸਾਰਿ ॥੧॥
ਕਥ ਮਾਰੂ ਨੇ ਪੰਚ ਬਖਾਰੀ। ਮੁਕਤਾ ਦੁੰਜੇ ਥੈ ਸਾਰਿ ਸਿਸਾਰੀ
ਪਤੀ ਸਿਕੈ ਮੈ ਚਕਤੇ ਮਾਰਿ ਸਾਰਿ ਪੈਂਡੇ ਦੇ ਲਿਤੇ ਸਿਸਾਰਿ ॥੧॥
ਮਾ ਸਿਸ ਮੈ ਸੋ ਚਕਤੇ ਮਾਰਾ ਸਾਰਾ ਮਾ ਮੁਸ ਪੈਂਡੇ ਥੈ ਮੁਸ ਮਾਰੀ
ਕਾਰਤ ਮ ਪਿਤ ਮਕ ਪੰਚੈ ਮਾਰੀ ਸਮਾਰਸ ਕੀ ਨ ਮਕਤ ਤਿਸਾਰੀ ॥੧॥
ਸਾਰਿ ਮਾਰੈ ਥੈ ਪੰਚਸੀ ਸਾਰਾ ਸਾਰੀ ਕਾਰੁਸ ਥੈ ਕਥਤੈ ਕੁਸਾਸ
ਦੁਸ ਪੰਚ ਦਾ ਸਾ ਸੇ ਸਿਰੇ ਮਾਰਾ ਮ ਥੈ ਪੁਸ ਸ ਥੈ ਪੰਚੈ ॥੧॥

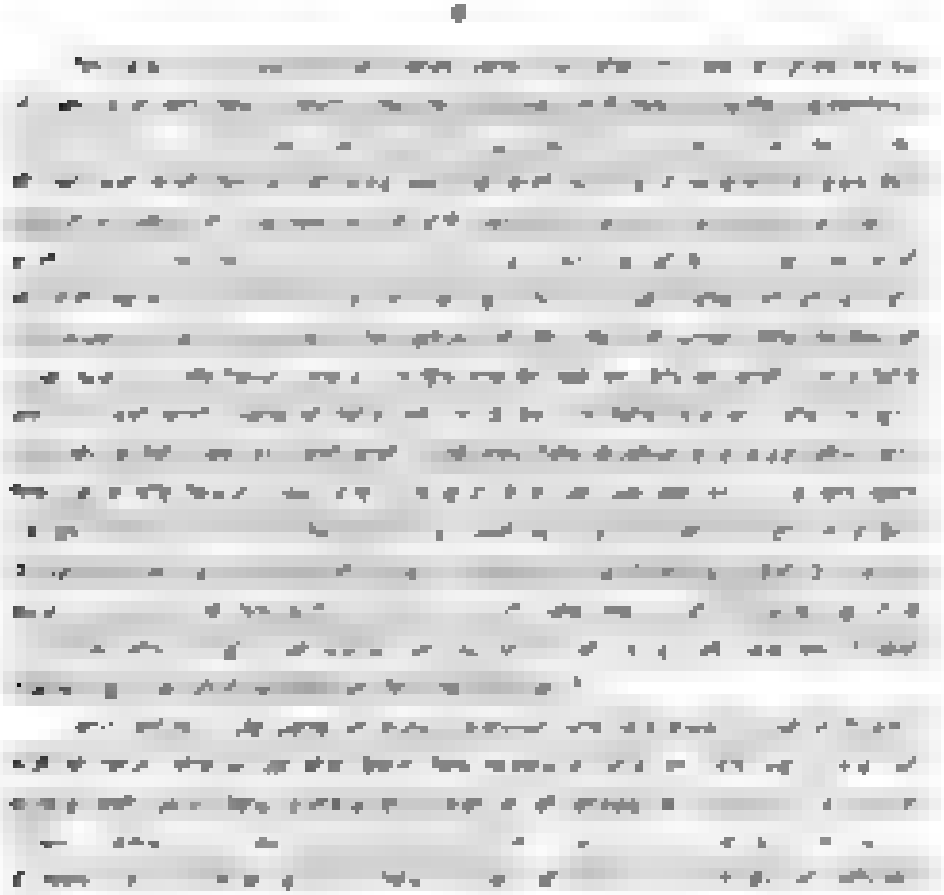

१. लक्ष्मी चौक मिश्र, सुनसरोह चौक सुनसरी, लोरुका हो

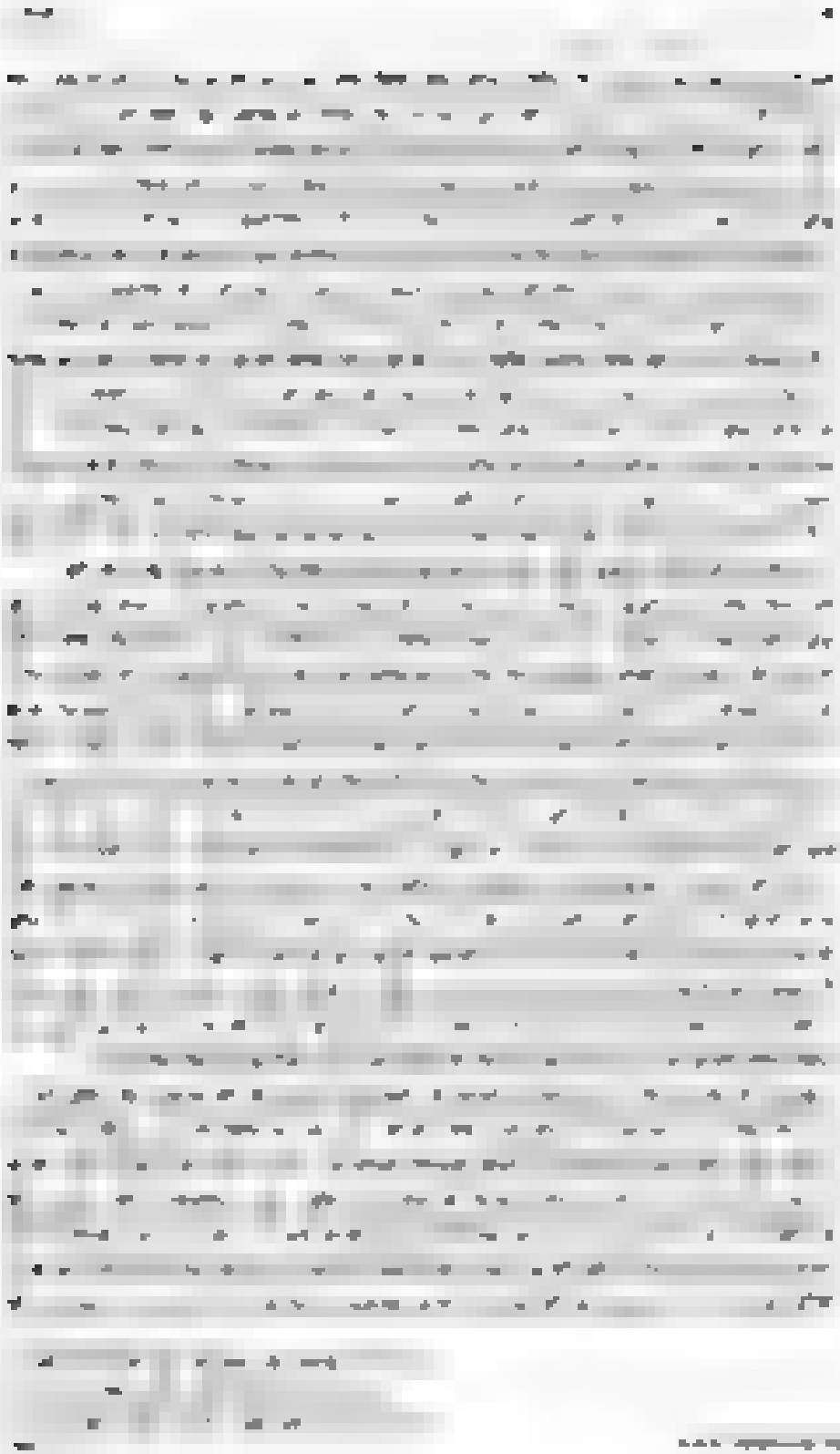

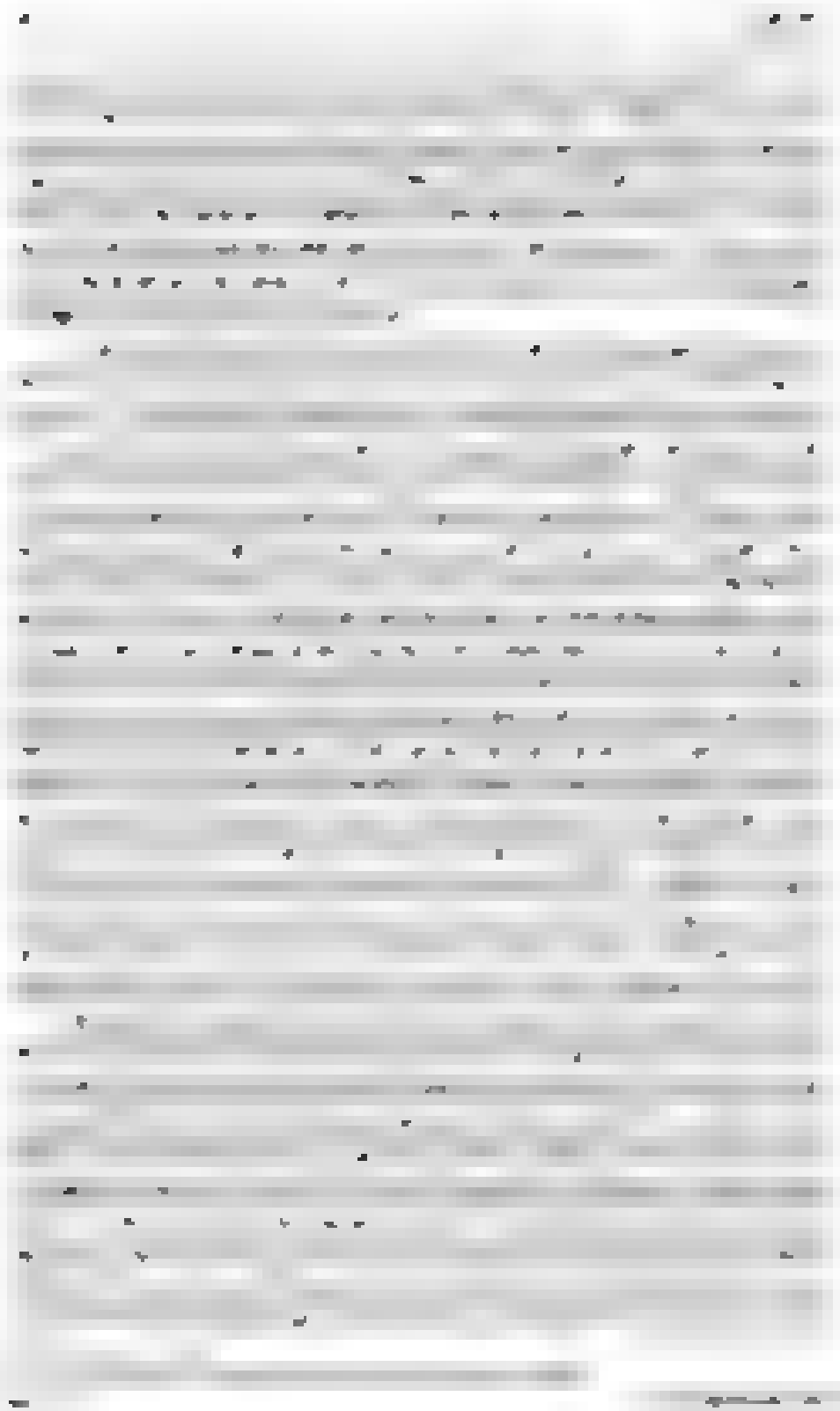

ਅਕਸਰ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਥਾਂਵਾਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਚੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਰਲ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼ਬਦ	ਅਰਥ	ਉਦਾਹਰਣ
ਅਹਾਤਾ	ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ	ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ।
ਆਬਾਦੀ	ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦੇ ਲੋਕ	ਪਿੰਡ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ।
ਇਕੱਠ	ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ	ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਸੀ।
ਇਜਾਜ਼ਤ	ਮਨਜ਼ੂਰੀ	ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਓ।
ਇਤਰਾਜ਼	ਵਿਰੋਧ	ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਉਜਾੜ	ਸੁੰਨਸਾਨ ਥਾਂ	ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਜਾੜ ਇਲਾਕਾ ਹੈ।
ਉਤਰਾਈ	ਥੱਲੇ ਵੱਲ ਦਾ ਰਾਹ	ਪਹਾੜ ਦੀ ਉਤਰਾਈ ਔਖੀ ਹੈ।
ਉਪਜਾਊ	ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਸਲ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ	ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਧ ਹੈ।
ਉਲੰਘਣਾ	ਨਿਯਮ ਤੋੜਨਾ	ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੋ।
ਉਸਾਰੀ	ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ	ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
ਉਸਾਰੂ	ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ	ਉਸਾਰੂ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ।
ਏਕਤਾ	ਮਿਲ-ਜੁਲ ਕੇ ਰਹਿਣਾ	ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਬਲ ਹੈ।
ਏਜੰਸੀ	ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ	ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਸਰਵੇ ਕੀਤਾ।
ਏਰੀਆ	ਇਲਾਕਾ	ਇਹ ਏਰੀਆ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।
ਐਲਾਨ	ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ	ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੱਲ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ।
ਐਲਾਨੀਆ	ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ	ਐਲਾਨੀਆ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ।
ਔਖਾ	ਸੌਖਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ	ਪਹਾੜ ਚੜ੍ਹਨਾ ਔਖਾ ਕੰਮ ਹੈ।
ਔਜ਼ਾਰ	ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼	ਕਿਸਾਨ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਕਸੂਰ	ਗ਼ਲਤੀ	ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਕਾਇਦਾ	ਨਿਯਮ	ਹਰ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਕਾਰਜ	ਕੰਮ	ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੋਇਆ।
ਕਾਰਜਸ਼ੈਲੀ	ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ	ਉਸਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੈਲੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ।
ਕਾਰਨ	ਵਜ੍ਹਾ	ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ।
ਕਾਰਵਾਈ	ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ	ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ।
ਕਾਰੋਬਾਰ	ਵਪਾਰ	ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਗਿਆ।
ਕਿਰਤ	ਮਿਹਨਤ	ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ।
ਕੁਦਰਤੀ	ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਵਾਲਾ	ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰੋ।
ਕੁਰਬਾਨੀ	ਦੂਜੇ ਲਈ ਤਿਆਗ	ਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ।
ਕੁਲਹਿਣਾ	ਮਾੜਾ ਸ਼ਗਨ	ਕੁਲਹਿਣੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।
ਖ਼ਤਰਨਾਕ	ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ	ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ।
ਖ਼ਰਚਾ	ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ	ਖ਼ਰਚਾ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੱਖੋ।
ਖ਼ਾਸ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਖ਼ਾਸ ਮਹਿਮਾਨ ਆਏ ਹਨ।
ਖ਼ਾਸਕਰ	ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ	ਖ਼ਾਸਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪਾਰਕ ਬਣਿਆ।
ਖ਼ਿਆਲ	ਸੋਚ	ਚੰਗੇ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੋ।
ਖ਼ਿਆਲੀ	ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ	ਖ਼ਿਆਲੀ ਪੁਲਾਉ ਨਾ ਪਕਾਓ।
ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ	ਸੁਖੀ	ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ।
ਖ਼ੁਸ਼ੀ	ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ	ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਠਿਆਈ ਵੰਡੀ।
ਗਤੀ	ਚਾਲ	ਗਤੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ।
ਗਰੰਟੀ	ਭਰੋਸਾ	ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ।
ਗਵਾਹ	ਜਾਣਕਾਰ	ਗਵਾਹ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ।
ਗਵਾਹੀ	ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ	ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।
ਗੁਆਂਢੀ	ਨਾਲ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲਾ	ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖੋ।
ਗੁਜ਼ਾਰਾ	ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ	ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਖੇਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।
ਗੁਣਕਾਰੀ	ਫ਼ਾਇਦੇਮੰਦ	ਗੁਣਕਾਰੀ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ।
ਗੁਰਦੁਆਰਾ	ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਸਥਾਨ	ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਲੰਗਰ ਛਕਿਆ।
ਗੁਰਪੁਰਬ	ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਿਹਾੜਾ	ਗੁਰਪੁਰਬ ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਹੈ।
ਗੁਲਾਮੀ	ਆਜ਼ਾਦ ਨਾ ਹੋਣਾ	ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰੋ।
ਗੁੰਜਾਇਸ਼	ਥਾਂ ਜਾਂ ਮੌਕਾ	ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਲੈ ਲਓ।
ਗੁੰਝਲਦਾਰ	ਔਖਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ	ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ।
ਗੁੱਸਾ	ਕ੍ਰੋਧ	ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ।
ਗੁੱਸੈਲ	ਜਲਦੀ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ	ਗੁੱਸੈਲ ਸੁਭਾਅ ਠੀਕ ਨਹੀਂ।
ਗੋਤਾਖੋਰ	ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ	ਗੋਤਾਖੋਰ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਲੱਭੀ।
ਗੋਦਾਮ	ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ	ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਭਰਿਆ ਹੈ।
ਗੋਲਾ	ਗੋਲ ਆਕਾਰ	ਗੋਲਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਸੁੱਟਿਆ।
ਗੋਲੀ	ਦਵਾਈ ਦੀ ਟਿੱਕੀ	ਗੋਲੀ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਣੀ ਪੀਓ।
ਘਟਨਾ	ਵਾਪਰੀ ਗੱਲ	ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
ਘਰੇਲੂ	ਘਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ	ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ।
ਚਸ਼ਮਦੀਦ	ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ	ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।
ਚਾਨਣ	ਰੌਸ਼ਨੀ	ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ।
ਚਾਨਣੀ	ਚੰਦ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ	ਚਾਨਣੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸੀ।
ਚਿਤਾਵਨੀ	ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਣਾ	ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ।
ਚੁਕਾਈ	ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੰਮ	ਚੁਕਾਈ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ।
ਚੁਣੌਤੀ	ਔਖਾ ਕੰਮ	ਚੁਣੌਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ।
ਚੌਕਸ	ਸੁਚੇਤ	ਚੌਕਸ ਰਹੋ, ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।
ਛਾਂਟੀ	ਚੁਣ ਕੇ ਵੱਖ ਕਰਨਾ	ਛਾਂਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚਿਆ।
ਜਨਤਕ	ਸਭ ਲਈ	ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖੋ।
ਜਾਇਦਾਦ	ਮਾਲ-ਧਨ	ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ।
ਜਾਣਕਾਰੀ	ਪਤਾ ਹੋਣਾ	ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ।
ਜਾਣੂ	ਪਤਾ ਹੋਣਾ	ਸਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ	ਜਵਾਬਦੇਹ	ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ।
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ	ਫ਼ਰਜ਼	ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਓ।
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ	ਕਈ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਦਾ ਇਲਾਕਾ	ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਦੂਰ ਹੈ।
ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ	ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਪੈਸੇ	ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਭਰਿਆ।
ਝਗੜਾ	ਲੜਾਈ	ਝਗੜਾ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਨਿਬੇੜਿਆ।
ਝੰਡਾ	ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ	ਝੰਡਾ ਉੱਚਾ ਲਹਿਰਾਇਆ।
ਟਿਕਾਣਾ	ਥਾਂ	ਟਿਕਾਣਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਹੋਈ।
ਟੀਕਾ	ਸੂਈ ਰਾਹੀਂ ਦਵਾਈ	ਟੀਕਾ ਲਗਵਾਇਆ।
ਠੰਡਾ	ਸੀਤ	ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਪੀਓ।
ਡਿਸਪੈਂਸਰ	ਦਵਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ	ਡਿਸਪੈਂਸਰ ਨੇ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ।
ਡੰਗਰ	ਪਸ਼ੂ	ਡੰਗਰ ਚਰਾਉਣ ਗਿਆ।
ਤਜਰਬਾ	ਅਨੁਭਵ	ਤਜਰਬਾ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
ਤਰੱਕੀ	ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ	ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ।
ਤਾਜ਼ਾ	ਨਵਾਂ	ਤਾਜ਼ਾ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣਾਓ।
ਤਿਆਰੀ	ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਕੰਮ	ਤਿਆਰੀ ਪੂਰੀ ਹੈ।
ਤੁਰੰਤ	ਉਸੇ ਵੇਲੇ	ਤੁਰੰਤ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਓ।
ਤੇਜ਼	ਫੁਰਤੀਲਾ	ਤੇਜ਼ ਚੱਲੋ, ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
ਥਾਣਾ	ਪੁਲਿਸ ਦਫ਼ਤਰ	ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖਾਈ।
ਦਰਜ	ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ	ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।
ਦਰਜਾ	ਪੱਧਰ	ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ।
ਦਰਦ	ਪੀੜ	ਦਰਦ ਦੀ ਦਵਾਈ ਲਈ।
ਦਰਦਨਾਕ	ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵਾਲਾ	ਦਰਦਨਾਕ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ।
ਦਰਸ਼ਕ	ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ	ਦਰਸ਼ਕ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਦਲੇਰ	ਨਿਡਰ	ਦਲੇਰ ਬੱਚੇ ਨੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।
ਦਲੇਰੀ	ਨਿਡਰਤਾ	ਦਲੇਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
ਦਵਾਈ	ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼	ਦਵਾਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲਓ।
ਦਿਹਾੜੀ	ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ	ਦਿਹਾੜੀ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਦੁਰਘਟਨਾ	ਹਾਦਸਾ	ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ।
ਦੁਰਵਰਤੋਂ	ਗ਼ਲਤ ਵਰਤੋਂ	ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੋ।
ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ	ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ	ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।
ਦੁਰਾਚਾਰ	ਮਾੜਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ	ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ।
ਦੁਰਾਚਾਰੀ	ਮਾੜੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਾਲਾ	ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ।
ਦੁਰਾਡਾ	ਬਹੁਤ ਦੂਰ	ਦੁਰਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਹੈ।
ਦੁਰਾਡੇ	ਬਹੁਤ ਦੂਰ	ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਆਏ ਮਹਿਮਾਨ।
ਦੁਰਾਹਾ	ਦੋ ਰਾਹਾਂ ਦਾ ਮੇਲ	ਦੁਰਾਹੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸੋਚਿਆ।
ਦੁਰੇਡੇ	ਬਹੁਤ ਦੂਰ	ਦੁਰੇਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਹੈ।
ਦੁਸ਼ਮਣ	ਵੈਰੀ	ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ।
ਦੁਸ਼ਮਣੀ	ਵੈਰ	ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ।
ਦੁਹਰਾਉ	ਫਿਰ ਕਹਿਣਾ	ਦੁਹਰਾਉ ਨਾ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਹੋ।
ਦੁਹਰਾਓ	ਫਿਰ ਕਰਨਾ	ਦੁਹਰਾਓ ਤੋਂ ਬਚੋ।
ਧਰਤੀ	ਜ਼ਮੀਨ	ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖੋ।
ਧਿਆਨ	ਮਨ ਲਾਉਣਾ	ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ।
ਧੁੱਪ	ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ	ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਖੜ੍ਹੋ।
ਨਕਸ਼ਾ	ਚਿੱਤਰ	ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖ ਕੇ ਰਾਹ ਲੱਭੋ।
ਨਤੀਜਾ	ਫਲ	ਨਤੀਜਾ ਚੰਗਾ ਆਇਆ।
ਨਿਆਂ	ਇਨਸਾਫ਼	ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
ਨਿਆਂਪੂਰਨ	ਇਨਸਾਫ਼ ਵਾਲਾ	ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਇਆ।
ਨਿਗਰਾਨੀ	ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ	ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਹੋਇਆ।
ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ	ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ	ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਹੋਇਆ।
ਨਿਗਾਹ	ਨਜ਼ਰ	ਨਿਗਾਹ ਰੱਖੋ।
ਨਿਗਾਹਬਾਨ	ਰਾਖਾ	ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਨੇ ਚੌਕਸੀ ਕੀਤੀ।
ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ	ਰਾਖੀ	ਨਿਗਾਹਬਾਨੀ ਲਈ ਗਾਰਡ ਰੱਖਿਆ।
ਨਿਗਾਹਾਂ	ਨਜ਼ਰਾਂ	ਨਿਗਾਹਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰੋ।
ਨਿਗਾਹੇ	ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ	ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ।
ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ	ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ	ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ।
ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ	ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ ਰਹੋ	ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ।
ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ	ਨਜ਼ਰ ਹੇਠ ਰਹੋ	ਨਿਗਾਹੇ ਨਿਗਾਹੇ ਰਹੋ।

ਇਹ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਔਖਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਜਪੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ।
ਸੋ ਆਦਿਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈ

ਅਥ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਤਥਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਅਥ ਸ੍ਰਾਧੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਲਸੇ ਧੀ ਪ੍ਰੇਤਪਤੀਜਾ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ — ਮੈਂ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਮਾਥ ਅੰਗ ਗੁਰਿਤਨ ਸਿਰਿ ਨਿਸਆਇ
ਸਿਮਰ ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਸਨੇ ਨਿਜ ਮੱਤ ਅਨੇ ਸਨਾਇ ।।

ਚੌਪਈ — ਅਬ ਸੋ ਕਥੇ ਸਿਖਨ ਕੀ ਸਾਖੀ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਢਨ ਅਸਾਛਨ ਆਖੀ
ਅੰਤ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਭੀ ਬੁਲੰ ਪੁਰੇ ਰੁ ਬਿਦਯ ਸਿੰਘ ਬਹੁਕਲੀ ਪਾਨੀ
ਸ ਸੋ ਕਥੀ ਗਯਾ ਮਾਰ ਮਾਹੀ ਅਨ ਕਰ ਪੀਰ ਸੀ ਤੇ ਆਵਿਦ ਗੀਤੀ
ਜਿਮ ਸਿੰਘੀ ਕਥੀ ਅੰਤਰੇਮਾਨ ਗੀਤ ਕਥੇ ਪ੍ਰੇਮਾਨਾਤਮ ਜੋਤਿ ਪੁਨੰਤਾ
ਆਸਕੇ ਪੁਤੇ ਬਕਾਣੀ ਕ੍ਰਾਨੰਤ ਜਿਕਥਕੇ ਪਰਮਾਤਮ ਦੇ ਗਯ ਬਯਕੇ ਹੁ ਜੋਤੀ
ਜਿਕ ਕੰਧ ਜਿਕ ਗਯਤਾ ਧਰ ਕੁਮੇ ਬੋਧਨ ਅਕਥ ਸੀ ਬਾਕਥ ਧਰਿਯੇ ਮੁ
ਬਾਕੇ ਕੁਮੇ ਸੇ ਤਸੀ ਅਨਾਨ ਬਾਸੀ ਜੰਥ ਨਥ ਅਨਾਪਕ ਸਨਾਨ
ਪੀਨੂ ਕੀਨ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰੇਤ ਸਾਨਿ ਜੰਥ ਜੋਧ ਕਾਨ ਪ੍ਰੇਤ ਸਾਨਿਯ ਮ

ਦੋਹਰਾ — ਜੋ ਪੀਨੂ ਕਿਨ ਪੇਨੁਨਿ ਜੰਥ ਕਥੇ ਕੀਨ ਬਾਨੀ
ਸਿਖੀਆਂ ਆਨੇ ਆਪਾਨੇ ਹੁਆਨਾ ਜੰਥ ਬਹਾਸੇ ਮਾਨ ਕੁ

ਚੌਪਈ — ਮੁਟੈਨਾਨ ਕੀ ਜਨ ਸੀਸੇ ਮਾਨੇ ਆਨੀ ਅਨਥ ਪੁਸੇ ਤੇ ਸਨੀ
ਪੀਨੂ ਅਨਸੁਨੀ ਤਨਿਯਥੇ ਜੰਥ ਦੇਸ ਅਨੰਤਨ ਦੇ ਸੁਯੰ ।।
ਸਿਖ ਅਨਤਾਰਾ ਜੰਨੈ ਜਿਯਨਾ ਜਥੇ ਮੁਟੈਨਨ ਜੀ ਥਨ ਰਾਯਨਾ

ੜ ਬਹੁਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਾਠ ਲਿੱਖਿ ਵਿਚਾ ਟੀਕੇ ਦਾ ਪਾਠ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
ਸੋ ਕੁਝ ਨਮੂਨੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ
ਜਿੱਥੇ ਪੋਥੀਆਂ ਅਲਗ ਅਲਗ ਪਾਠ ਹਨ ਉਥੇ ਸਾਰੇ

ੜ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਖਰ ਨਾਲ Devanagari ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਸਾਨ ਜੀ ਦਿੱਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਧ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਧ ਜਾਣਗੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵੀ ਵਧ ਵਿਕਣਗੀਆਂ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਵਧ ਹੋਵੇਗਾ ।

ੜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਖੀ ਕਿਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

www.sikhbookclub.com

ਤਨੀ ਮੁਸਲ ਅੰਗੁਯਨ ਬੋਲ ਮੁਹਿਲਨ ਬੈ ਖਸ ਪਲ ਲਗੀ ਬੋਲ ਜਾ
ਕਲ ਦਿਲੀ ਨਿ ਘਾਲਿ ਖੰਤਲੋ ਕਲਨ& ਛਿਟੀ ਸਕਤਨਾ ਲੋ ਲਗੇ ਕਲਨੋਲ
ਸਿੰਘਨ ਘੋਰ ਦਵੈ ਪਤੁ ਪਿਆਂ ਅਤਯੋਲਨ ਕੀ ਕੁਲ ਕਲ ਲਗੇ ਖੰਪੋਲ :ਨ
ਅਯਿਲੋਲ ਸਕਲੋਲ ਖਲ ਕੁਸ਼ਾ ਅਯਾ ਸਹਿ ਸਿੰਘਨ ਸੋ ਬੋਲ ਬਸਾਯਾ
ਤਲ ਅਯੋਲਨ ਟੁਕਲ ਮੰਤੁਸਾਲੋ ਸਿੰਘਾ ਮੁਲਯ ਦਨੋ ਬਿਲ ਆਗੇ ਨਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਯਯੋ ਗੋਲ ਗਲੋਲਾ ਦਿਲ ਗੋਲ ਸਮਾਯਯੋ ਕਲਾ
ਛੀਲੋ ਪਤੋ ਯਿਆਪਿ ਸਿੰਘ ਲਯ ਬਾਰਿ ਪੁਰਾ ਅਯਾ ਪਯੋ

ਦਿਲੋਲੀ ਕੋ ਮਯੰਤਿਯਾਂ ਕਾਲ -

ਪੈਮਲੋ ਕਲ ਮਾਂਤਿਯਾਂ ਚੈਪਯਾ ਬਯਾਲ ਮਲਾ ਮਾਰਿ ਯਿਲ ਦਿਲ ਕੀ ਯਿਲ ਮਯੋ
ਮਨੀ ਕਲਾ ਬਯੋ ਦਿਲੋ ਸਬਯਾਲ ਸਲਿ ਕਲਯੋਲ ਮੋਂ ਮਿਲ ਨੇ ਮਾਲਤੋਮਯੋ।
ਸਿਲਯਾਲ ਮਯਲ ਨੋ ਸਾਲਾਲ ਕੁਲਯਾਲ ਪਰਿਯਾਲਨੀ ਕ ਦਿਲ ਬਲਾ ਕਲਾਲ
ਬਿਲ ਕੁਯੋਲੋ ਪਲਾਲ ਸਲਯਾਲ ਕਾਲੀ ਮੁਯਾ ਦਿਲੋ ਕਲਯਾਲਯਾ।
ਅਲਾ ਕਲ ਲੋ ਦਲੁ ਮੁਲ ਚੁਲ ਮਯਲ ਮਾਲਾ ਬਿਲ ਤੋ ਕੁਲੋ
ਮਾਂਤਿਯਾਨ ਤੁਯਾਲ ਬਿਲ ਕਯਾਲ ਪੁਯਾਲਾ ਸਿਲ ਮਿਯਾਲ ਦਿਯਾ ਤੁਲ ਕਾਲਾ ਮਾਰਿ ਯਿ
ਮਿਯਾਲ ਕੋ ਦਿਲ ਕਯਾਲਾ ਸਲਾਲੀ ਲਿਲ ਦਿਲ ਮਾਲਲੋ ਮੰਲ ਕਲਾਲੋ
ਮਯਾ ਦਿਲ ਕੁਲੁਮਲ ਕੋਟ ਨਯ ਧਯਾ ਕੁਲਯਾਲ ਸਲਾਲ ਮਿਲ ਮਿਯਾਲੀ ਮਯਾਲਯ

ਨ ਕੀਲੋ ਸਲਾਲ ਮਾਂ ਮਿਲਯ ਮਿਲਯ ਮਾਲਯ ਮਿਲਯ ਮਾਲਯ ਮਲਾਲੋ ਮਿਲ ਲ ਮਾਲਯ ਲੀ ਮੰ
ਮ ਮਯਾਲ ਲੀਯ ਲਯ ਮਲਾਲ ਮੁ ਮਯ ਮਿਲ ਮਲ ਮਾਲ ਮਾਲਯ ਲੀਯਾ ਲੀ ਮਯ ਮਿਯਾ ਲਯ
ਮਿਯਾਲ ਯਿਯਾ ਲਯਾਲਯ ਮਲਯ ਮਲਯ ਮਿਯਾਲ ਮਲਯ ਮਲਯ ਮਲਯ

ਚੌਪਈ· ਕੋਉ ਬੋਲਤਾ ਉਠਾ ਕੋ ਮਾਰੋ ਕੋਉ ਬਾਧਤ ਮਾਰਤ ਕਰਾਰੋ
ਪੰਥ ਆਵਤ ਤੇ ਘੁਮਤਤੇ ਆਵੈ ਦੁਸਟ ਪਤੰਗਨੀ ਕਲਪ ਬੁਲਾਵੈ ।੨।

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਟ ਦੁਸਮਨਾਂ ਨਾਸਿ ਤਲੇ ਜਿਮ ਜਲਦਾ ਦਲ ਪੰਥਿਆ ਨਾਸਿ ੫੫ ਅਰਣ
ਅਸਸਤ ਦੂਧ ਪੀਤਾਣੇਕੋ ਛੋਰ ਮਾਰਕ ਰੋ ਨ ਦਰਸਾਇ।੫੬

ਚੌਪਈ ਛਾਤੀ ਨ ਬਚੀ ਦੁਸਮ ਸਾਥੀ ਕਾਤ ਕੁਠ ਕਹਤੀ ਦੁਨ ਕਥਾ ਦ ਘਾਤਾ ਅਮਿਤਾ ਅਮ ਕੁ ੪
ਜਿਮ ਧੁਨ ਕਹਤੇ ਧਿਮ ਨਯਨਿਲ ਸਿਖ ਧਨੇ ਸੰਧ ਕੁਠ ਕਥ ਨਾਸੰਧ ਸਿਹਤਨੀ
ਤੁਰਸ ਸਿੰਦੂ ਭੀ ਉਠ ਹੁਤੇ ਅਸਥਾ ਦੀਨ ਨਸ਼ਤ ਭੀ ਆਵੀ ਬਾਤਾ ੫੮ ਸਸਸਸ
ਕੁਲ ਕਹਿਨ ਹੀ ਕੇ ਸਿਧੁ ਮਾਂ ਕੁਕਸ ਮੇਦੁਮਨ ਰੁ ਕਥ ਨੇਤਾਨ ੫੯ ਧਸਸ

ਦਹਰਾ ਕੁਮਨ ਸਿਕਾਵੀਨੇ ਮੁਤ ਸਿਕੁਤੇ ਦੀਨੇ ਸਿਲੇ ਨਲਾਇ ੬੦ ਅਮਿਤਾ ਸਸ
ਅਪੇ ਸਿੰਦੁਮਨ ਕਥਨਾ ਕਥ ਜਿਨ ਭਾਪੇ ਦੁਲਮ ਅਕਾਸਿ।
ਕਤਤ ਪੋਲ ਨੇ ਸਿਸ ਕੁਨੀ ਮੈ ਰਤੁ ਧਨੀ ਸਿਤਾਇ
ਮਨ ਸੰਤ ਮਨ ਕਨਾਦਿਤੇ ਆਸਾ ਕਤੁ ਕਥਾਂਤਾ ਪੰਤਨ ੬੧ ਸਸਸ

੩ ਕੁਮੈ ਪ੍ਰਸੰਤਾ ਕੁਕਸੈ
(ਪ੍ਰਸਾਕਤ ਦੇ ਸਕਾਣ ਦਾ ਸਕਾਸ)

ਦੋਹਰਾ ਧਸ ਪਾਤਿਸਾਹੈ ਸਿਸ ਕਹਤੇ ਸਿਸ ਨਾਹੀ ਸਾਕ ਸਿਸਾ ਨਾਸਿ ੬੨ ਸ
ਚੌਪਤ ਆਸੀ ਹਾ ਕਥਾ ਆਏ ਨਾਲਥ ਅਸਿਮਤ ਦਾਂਤ।੧।

ਚੌਪਈ ਹੁਸ ਅਸਿਤੇਸਨ ਸਿਸਾ ਹੀ ਸਿਸ ਸਥੇ ਅੰਸਸ ਧਾਸ ਸ ਸਿਸਤੁ ਦੁਸੀ
ਸਮੀ ਪਤਸਾਨੇ ਸਿਸਾ ਪਾਸਿ ਸਸੀ ਧਸਸ ਸਿਸ ਸਥੀ ਪਾਤਿਸਾਦਿ।੨। ਅਮਤਸ ਅਸਸਸ
ਸਿਸ ਸਾਸੀ ਸਤਥੇ ਸਿਸ ਸਿਸਤੀ ਸਿਪਤਸ ਦੁਸਸ ਪਾਣਿ ਕੀ ਦੀਸੀ ਸਿਤਸਾਸ ੬੩ ਸਸਸ
ਜੋ ਜਸਿ ਪਤਸਾਨੇ ਮੰਸੋਪਤ ਧਾਸੀ ਅੰ ਦਸੀ ਸਸਤਸਥੀ ਸਿਤ ਪੰਤਿਸਾਦਿ।੩।
ਬੰਸਤ ਸਮਾਤੀ ਕਸ ਸਹਸਨੇ ਪਾਸੇ ਸਸਦੀਸਕੁ ਦੀਸ ਤੇ ਮੁਤਸ ਸਿਤਸਾਦਿ ੬੪ ਸਸਸ
ਸਸਥੇ ਅਸਿਤੇਸਨ ਨਿਤਾ ਸਿਸ ਥਸਤੇ ਕੁਸਦ ॥ਤਤਸ ਤਸ ਪੁਤੀਸਨ ਸਤਸਤੇ ।੪।

ਚੌਪਤ ਸੁਸਤ ਸ ਪੁਤੀਸਨ ਸਿਸ ਥਤੇ ਸਿਸ ਤਤੀ ਨ ਚੋਟੀ ਥਾਸ
ਕੁਸਥਨ ਸੀ ਸਿਤੰਪਨਾ ਤੁਤੇ ਦੀਨ ਅਸੁਸ ਕੇ ਥਾਸਤ ਪਾ ੬੫

---

੧ ਪਿਥਲੇ ਅਥਾਨ ਥਾ, ਅਸਿਤੇਸ ਸੁਧ ਥਸਤਥਾਨੀ ਦਾ ਟੇਸਨ ਤੁ ਪਿਸ ਸਾਧੁ ਸ ਪੰਤਸ। ਚੌਧੇ ਸਾਸਤ ਦਾ ਸਿਤ ਸਾਸੁਸ ਪ ਸਸਤ ਧੁਸਸ ਛਿਸਾ ਧੁਸ ਸ ਤਾਸੀ ਅਸਸਸ ਸਾ ਤੇ ਸਤਸਤ ਸੀ ਅਸੰਸ ਪੁਸਾ ਤਾਸਸ ਅਸੰ ਸਸ ਅਸਿਤ ਦਾ ਅਸਿਸ ਸ

੨ ਕੁਸਸ ਪੰਤਸਸਸਸ ਦ ਥਾਸੀ ਤਸਸਤ ਸੁਸਸਸ ਸਤਸਸ ਅਤਸ ਸੀ ਸਿਸ ਸਿਸਤ ਪੰਤਿਸਾ ਤੁ ਥਸਤਾਸ ਥਤਤ ਸ ਸਿਸ ਅਸਿਤ ਅਸਿਸ ਸ

www.sikhbookclub.com

ਦੋਹਰਾ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਤੇ ਨਾਮ ਜਮਾ ਕਰੀ ਕਾਰੀ ਅਧਮੰ ਪ੍ਰਨਾਸ
ਜਿਮ ਰਾਜਾ ਤੇ ਹ੍ਰਿਧਾ ਬਢੀ ਕਰਤੀ ਨ ਮਨ ਧਮ ਧਾਸ ॥੬॥

ਚੌਪਈ ਜਿਮ ਦਿਨ ਤ੍ਰਯਨ ਰਿਜੁ ਕਰਤਾਰੇ ਜਿਮ ਦ੍ਰਿਜ ਜੋਧ ਜੋ ਚ੍ਰਯ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਜਮ ਜਮ
ਜਿਮ ਪੰਜਮ ਚ੍ਰਯਨਯ ਸਿਜਤ ਹੁ ਜੋਧੇ ਜਯਤ ਦੀਯੋ ਜੋ ਜਿਯਤ ਤ ਦੀਯੋ ਪਾਤ ॥ ਜਮ ਜਮਾਜ
ਯਾਮ ਸਿਵਾ ਬੈਰ ਮਾਦਨਾ ਗਯੋ ਭਯੋ ਯੋਜਯ ਜਯ ਜਯਤਿ ਜਯ ਜਯੋ ਜਯੋ ਜਯੰਤੀ
ਯਿਮ ਜਮਾਜ ਤੇ ਰੀਤਿ ਜਯਤਾਰੀਨ ਦੰਤਿਜ ਭੈਰ ਵਰੇ ਜੋਧਾ ਜਮਾਦਨੀ ਜੋਧਾ ॥ ਜਮ
ਦੋਹ ਜਯਾਦ ਯਯੋ ਯੋਧ ਯਯਤਾਰੀ ਯਯ ਤ੍ਰਯਨਯ ਜਿਧ ਤ੍ਰਯਨੀ ਯੁਜਨਾਰੀ
ਯੋਧ ਯਯਤ ਜਯ ਜਿਯਾਂ ਯਯਾਰੀ ਦੰਤਿਨ ਧਯਾਨ ਮੈ ਯਾਮਦ ਯੁਜਨਾਰੀ ਜਯ ॥

ਦੋਹਰਾ ਜਯਾਪਤਿਯੋ ਅਧਰਾਧ ਜਿਮ ਧਯਾ ਧੈਰ ਤ੍ਰਯ ਯਾਸ ਯਯਾਰਥ ਯੁਧ ਯੋਧ
ਬੈਰਤਿ ਭਰ ਰਾਸ ਸਦ ਜਯਾਨ ਮ ਪ੍ਰੇਮ ਹਯਾਸ ॥ ਯਯ ਯੋਧ

ਚੌਪਈ ਜਿਹ ਯਾਜਯਾਦਯਾਰਿਹਾ ਹ੍ਰਯ ਸਯਾ ਜਿਯਤ੍ਰਯਾ ਯਯਾਰਿ ਯਯਾਰਿ ਯਯਾਰਿ
ਯੋਜਨ ਯਦੇ ਧੈ ਜਿਯ ਖ੍ਰਯਿ ਨਯੀ ਤੇਤ ਧਾਯਯੇ ਧੈ ਸੰਯੋ ਯਯੋ ਯਯਾ ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ ਯਯੀ ਮ ਤੰਮ ਯਯ ਸ਼ੋਯਮ ਯੋ ਯਯ ਯਯੀ ਮ ਯਯਿ ਯਯ ਯੰਤ
ਪ੍ਰਯਯਾ ਦੰਮ ਯਯਾ ਯਯ ਯਯਾਂਤਯਾਂਤਯਾਂ ਯਯ ਤੰਤ ॥

ਯੋਗਤਾ ਯੰਤ ਯਿਯ ਯਿਯਯੇ ਯਯਾਨਯੋ ਯੈਯੇ ਯਿਯਿ ਯੈਯਾਨਯੰਤੀ
ਯਿਯ ਯਿਯ ਯੁਯਾ ਯੁਯਾਨਯਿ ਯਾਯ ਸਯ ਯਿਯਾ ਯਯਾਨ ਯਯ ਯਾਨ ॥

ਦੋਹਰਾ ਮਯੋ ਮਾਦਰ ਤਯੰ ਸਯਾ ਨ ਯਯੀ ਯਿਯਾ ਸਯੰਮ ਯਿਯਿ ਯਯਾਨ ਯਯ ਯਾਨ ॥ ਯਾ ਯ ਯਯ
ਯੁਯ ਯਯੰਤੇ ਯੁ ਯਿਯ ਮ ਯਯਾਨ ਯਯੇ ॥ ਯੰਯਾ ਯਾਯਾਨ ਯਯਾਨ ਯਯ ਯੁ ਯਯੀ ॥ਯਾ॥
ਯਿਯ ਯਯਿਯਯਯਾਨਿ ਯਯੰਯ ਯਯੰ ਯਯਾਨੇ ॥ ਯਿਯਿ ਯਯਾਨ ਯਯਾਨ ਯਯ ਯਯਾਨ ॥
ਯੇ ਯੈਯਿਯਯ ਮੈ ਯਯੇ ਨਿਯਾਨ ॥ ਯਯਾਂ ਯਿਯਿਯਿ ਯੁਯ ਯੁਯੇ ਯਯ ਯਯ ॥ ਯਯ ਯਯਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਯਿਯ ਯੁਯ ਯੁਤ ਤੇਯਾ ਤੇ ਯੁਯਾਯੀ ਯਯਾਨਯ ਯੈ ਯਾਯਿ ॥ ਯਯ ਯੁਯ
ਤਯੀ ਯਯਾਯਾ ਨਿਯਾਯ ਯੈ ਯਯ ਯੰਯਾਨ ਯਯਾਂਤੇ ਦਿਤ ਤਾਯੰਯਾਨ ॥

੧ ਯਯਾਨ ਯਯਾਨਯਿਯਾਨ ਯੁਯੰਯ ਯਯਾਨ. ਯਿਯ ਯੈ ਯਿਯੁਯਯਾਨ ਯਿਯਾ ਯਯ ਯਯਾਨੰ ਯਾਯੰਤੇ ਯਯਾਨਯ ਯੈ ਯਿਯਿ ਯਯਾਨਯਾਨ
ਯਯ ਯਿਯ ਯਯਾਨਯਿ ਯਯ ਯੁਯੰ ਯ ਯਯਾਨ ਯ ਯੁਯਾਨ ਯਿਯ ਯਯਯ ਯਯਾਨਯਾਨੀ ਯੈ ਯਯਿਯ ਯਯਿਯਾ ਯਯਾਨੀ ਯਿਯ
ਯਯ ਯੰਯਾਨ ਯਯਾਨ ਯਯ ਯਿਯਿ ਯਯਾਨਯ ਯਯਾਨਯ
੨ ਯਯਾਨ ਯਯਾਨਯ ਯਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯੈ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
੩ ਯਯਾਨਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
੪ ਯਯਾਨਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
੫ ਯਯਾਨਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
੬ ਯਯਾਨਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ
ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ ਯਯਾਨਯਾਨ

चौपाई यहां बचन [illegible] धीरज कीजे अहमिति मनहि जनि बिचारी [illegible]
दीन्ह मंडलेस्वर दै तैं आधे मानिहहिं सोचु जान जदुराऊ [illegible]

दोहरा जाकर अरधा दै दिएं आपिन चौगुन सोइ
धरमु न [illegible] दान सम [illegible] बदमोरेउ सिव धाम सोहिआ

चिरता झांसी दीन डांडारोह गाडदुक धरा न धन मनी
[illegible] [illegible]

दोहरा सीधे चाल छैल छिब डासी सुरटी चलत जमोधिका
सुखिआनी आनि पुंछो तब झूसी सिंधल सासि लेखा।

चौपाई अब अरजैन सोच बिअ मंत्री दया म बाल चारिआवा सिखावो
जहिंक अरु मो नाखौं चपटाप निंघ जानउ दै मधुर लखाप [illegible]
डिंगली छठमी जूनेऊ झुकाए अबधपति धुंध पैम धना धरोवे
सिंधल को पुंडपली लिखावे सिंध बंध धानसे बास बाबा धारो [illegible]
सिंध धरो पिंडोपरि पिंध दै मांचि दै खुब लवधाने अंडाला धारा
पिंपो पुंडधन मेल खुब जानो पुंडधान झाए सोध बनाएं [illegible]
सिंध बंध बंदिल झानो खुबे नाबे झानि सोधंब दै सिंध बंध धाबे
झानी खुबे अंडाला धारि लखी सबंधि आधुंद्र नारि [illegible]
धारो पांद धी धबाएंडाने धारा बांद बाबध झंध दै बंधे अना
डोलंड झंदे अंध बाबा दो बाबध बाबा धी बबंध धांदेव [illegible]

दोहरा डोलोधिका बने बैठ सिंध सिंध बंदेबा आबै बाबा।
बी धबाध आबे बैठबी बंध बंधबाबिधा बाबा [illegible]
दो सिंध बे सिंधु बाबंद बाब बी सिंध झाबे पैंध
सिंधि पंधोबंध सिंध बाबी डी धंध बंधे नांद [illegible]
बंबबैंध डे धाबो बंधो सिंध बांदे पैंधी डे बाबि बबे
डेबो सिंधि धंद्राबेबे धंदि बैंद्रब बंधिबाबिधा बा बबे

* [illegible] बैंधा दे डेंध सिंधा दे डेंधे डेंधबाबी धंधब बंधे डंधे [illegible] धंध डे [illegible] बंधबे डे बेंधब बा बंधब बंधबाबे डे बेंधब बंधबाबे डे बेंधब बंधबाबे डे बे

चौपाई ...

दोहरा ...

चौपाई ...

दोहरा ...

चौपाई ...

दोहरा ...

चौपाई ...

---

१ ...

ਵਿਦਾਇਗੀ ਲੈਣ ਲਈ ਮਹਾਰਾਣੀ ਕਲਾਵਤੀ ਦਾ ਮਹਿਲ ਰੋਸ਼ਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜਗਮਗਾ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਸਮੇਤ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸੁਰਮਈ ਰੰਗ ਦੀ ਪੋਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸਜੇ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਉਦਾਸੀ ਛਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਦੀਵਾਨ ਜੀ ਮਾਲਵੀ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਰਾਣੀ ਕਲਾਵਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਗਨ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਸਜਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਮਿਲਿਆ-ਜੁਲਿਆ ਭਾਵ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਵੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸੀ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੁਨੈਨਾ ਦੇਵੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਮੰਗ ਸੀ, ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵਿਛੜਨ ਦਾ ਦੁੱਖ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਬਰਾਤ ਨੇ ਕੂਚ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਢੋਲ-ਨਗਾਰੇ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਾਵਲੇ ਸਨ। ਰਾਣੀ ਕਲਾਵਤੀ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੰਝੂ ਡਿੱਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੂੰਝ ਲਿਆ।

ਰਾਜਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਰਾਸ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਵੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸੰਧੀ ਟੁੱਟੀ, ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਦੀ ਅੱਗ ਫਿਰ ਭੜਕੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਅੱਗ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੜਾਅ ਪਿੰਡ ਕੋਟਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੇ ਬਰਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਰਾਜਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਹੋਰ ਵੀ ਲੰਮਾ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਬਰਾਤ ਫਿਰ ਤੁਰ ਪਈ। ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੁਨੈਨਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੜਾਅ ਪਿੰਡ ਕੋਟਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਨੇ ਬਰਾਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਰਾਜਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਹੋਰ ਵੀ ਲੰਮਾ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਬਰਾਤ ਫਿਰ ਤੁਰ ਪਈ। ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਸੁਨੈਨਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸਤਿਨਾਮ

ਅਤਿ ਧਾਰੀ ਰਾਜੇ ਬਾਸਾਵੇ ਧਰਮੁ ਪੰਥ ਕਾਰ ਉਤਸਿਖਾ
ਪੁਰਖੁ ਅਨਾਦਾਨ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦਾਤੀ ਲਨਾਂ ਅਰ ਬਖਿਆਂ

੨.੧. ਸ਼ਾਬੀ ਸ੍ਰੀ ਜਨਕ ਜੀ ਕੀ

ਸੋਰਠਾ ਰੋ ਬਾਬੀ ਦਾਸਰਿ ਖਲ ਪੜ੍ਹਨੀ ਜਾਵਿ ਸਦੰਤ
ਜਰਦੇ ਹਰ ਸਰਨਾਂਚ ਤੁਰਨਾਂਚੇ ਸਾਦ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਜਥਾ ।੧।

ਚੌਪਈ ਪੁਰਖਾ ਟੋਸਦੇ ਹਰ ਬੋਲਨ ਬਿਚਾਰੀ ਸਨਤਾਂ ਜਾਂਦਿ ਬੀ ਗਾਦੀ ਕਰਾਂ
ਬਾਸ ਟੁੰਜ ਪ੍ਰਿਨੇ ਦੇਖ੍ਰੀ ਕਮਾਦੇ ਜਰ ਪ੍ਰੀਨ ਤੀ ਕਰ ਬਖਤਾਂ ।ਦਾਂਦਾ।
ਪੁਰੀ ਧਰਾਜ ਧੀ ਕਾਰ ਕਿਰੀਨ ਬਾਸੀ ਫੋਲਾਦੇ ਕਰਤੀ ਪ੍ਰਿਸ ਸਮਾਜਿ
ਕਰੀ ਪਖਿਸਾਦੀ ਕਰਤ ਸੈ ਕੁਸੀਰ। ਧੁਰ ਸਕਲ ਕਰਤਾ ਬੋਲੀ ਪੁਰਾਜਿ ।੪।
ਸਥਨ ਰੋ ਪੁਲ ਪੰਥ ਬਸਾਰਿ ਪੁਰਖਸ ਕਰਨ ਰੋ ਰਾਸਿ ਹਨਾਰਿ।
ਚੁਮਰੇ ਜੀ ਸੰਚ੍ਰੇ ਮੰਸੈ ਨ ਸਰਾਕੇ ਇਸ ਬੀ ਰਾਸ ਧੀਲ ਪੁਰਖ ਚੜਸ।।੬
ਸਿਧ ਸਿਧ ਪੁਲ ਧਾਰਜ ਰਹੈ ਧੀਰ ਬਖਨ ਪੁਖ ਚੁਾਚੈ ਕਹੈ।
ਪੁਸ ਪਾਂਤਪਾਰਾਜ ਸਰਾਜ ਬਖਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰਾਜ ਸੈ ਪਾਂਤਪਾਰ ਸਰਾਦੀ ।੭
ਸੈ ਰੂ ।ਪਾ ਤੇ ਅਬਤਾ ਕਹੈ ਸਿਖ ਅਬਤਾਸ ਸਿਖਾ ਦੇਂਦੇ ਪੁਰ ਰਹੈ ।੮।
ਆਬਤਾਰਾਸ ਸਿਖ ਦੇ ਪੁਰਾ ਅਬਤਾਰੀ ਬਾਲਿਖੁਰਾ ਮੈ ਸਾਸਕ ਸਿਖਾਰੀ ।੯।

ਦੋਹਰਾ ਪੁਸਾਰੇ ਪਾਸਾਰ ਪੁਰਾਂਚ ਸੈ ਲੀ ਬੋਲਾਰਾਂ ਖੜ੍ਹ ਪਾਸਾ
ਸੈਸਿ ਪ੍ਰਿੰਸ ਤੋ ਬਾਸ ਸਾਂਚ ਸੈ ਲੀ ਰਹੈ ਬੋਲਾਸੰ ਰਸਾਂ ਪਾਸਾ।੧

ਚੌਪਈ ਰੋਰਤੀ ਸੈਸਾ ਚੋਰਦ ਸਰੋ ਅਬਾਰੀ ਸਨਸੈ ਸਾਸਾ ਪੁਸ ਅਬਤਾ ਲੀ ਅਸਾਰੀ ।ਦਾਂਦਾ ।ਦਾਂਦਾ
ਚੋਲਾਂਤ ਅਰਤਾਸ ਰਰਬੰਸਾ ਬੀਰ। ਸਿਸ ਬੋਲਾਸੀ ਰਰੋ ਪੁਸ ਸੋਲਾਂ ।੨। ।ਦਾਂਦਾ
ਸਿਲਸੈ ਸਰਤੀ ਸਰੋ ਬੀਨੀ ਦੇਖਤੀ ਸਿਸੀ ਅਬਤਾਬਾ ਸਰੀ ਸਿਨੀਸ ਬੋਲੀ ।ਦਾਂਦਾ ।ਦਾਂਦਾ ।ਦਾਂਦਾ
ਸਾਬ ਸਾਸਤ ਤੋ ਸਬ ਤਬ ਬਬਤੇ ਪ੍ਰਿਸੈ ਪਤਿਸਾਰੀ ਸਾਸਰਬ ਅਬਤੀ।੪।
ਕਬਬ ਪਿਰਬਬ ਯੋ ਕਬਬ ਪੋਲ ਕੁਨਿਦ ਸਬਦੇ ਸਿਖ ਸਿਰਿਤ ਰਹੈ ਪੁਰ ਧਾਰਿਬ ।ਦਾਂਦਾ ।ਦਾਂਦਾ
ਪੰਚਿ ਬ ਬਬਤਾ ਸੈ ਹੈ ਕਬਬਾਰਬਬੇ ਸਬਤੀ ਸਬੰਚੁ ਅਬਤਾਂ ਕਬਤੀ ।੧।ਦਾਂਦਾ ।ਦਾਂਦਾ

੧ ਅਬ ਤਬਬਾ ਸੰਸ ਤੋ ਤਬ ਸਿਸ ਸਬਿਤ ਅਬ ਬੀ ਬਬਤ ਬੋਲਿ ਪੁਰ ਸਬਤੀਬਾਂ ਤਬ ਅਬਤ ਪੁਸਿਬ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰ ਹੈ
੨ ਸਿਖ ਬਬਤਾ ਕਬ ਅਬਤਬਾਬ ਸਬਤ ਅੰਤੁਰ ਸਬਤਾ ਸਿਲਾ ਪੰਤਬ ਸੈ ਬ ਤ ਸ. ਪ੍ਰਿਬ ਸਬਾਂ ਸਿਤਾਰੇ. ਪੰਸ ਬੰਚ ਪ੍ਰਸਾਸ. ਪੰਸਾ ਤਬ
੩ ।ਪਸਾ ਬਬਤ ਅਬਤ ਅਸਿਬਿਬਾ ਪ੍ਰ ਪੁਰਖ ਸਿਬਤਬਾਰੀ ਬਬਤ ਸੈ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਪੰਤਬ ਪ੍ਰੀ ਪਤਬੁਰ ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ ਸ੍ਰੀ
ਸਿਤ ਬਬਤਾ ਬਬਤ ਤਬਤਬਾਬ ਤਬ ਸੰਤੁਰ ਬਬਤਾਂ ਸਤਾਂ ਸੈ ਸਿਤਾਰੀ ਬਬਤ ਸਬਤਾਂ ਸਤਾਂ ਸਤਾਂ ਸ

ਦੋਹਰਾ ਤਬੈ ਜਸਮੈ ਹਥ ਜੋਰ ਕਰ ਕਰਤੈ ਦੀ ਨਤੀ ਬਾਤ
ਤਕਲਾਤਨ ਕੀਓ ਪੂਰ ਨ ਤੁਮ ਕੇਹ ਮਦਦਿ ਕੀਨੀ ਹਮੈ ਦਾਤਿ ੧੭੬

ਚੌਪਈ ਪੁਨ ਤੀਨ ਮੁਕਾਮ ਪੈ ਪਥਾ ਪੁਰਨਾਕਿ ਪੁਨ ਸੀਨ ਕੀ ਦਾਸ ਨਿਕਲਾਯਕ ੧੭੭ ਕ
ਪਿਨ ਮਜ ਕਲਕਾਰੇ ਕਪਤੇ ਕਰਾ ਪ੍ਰਿਸਿ ਪੁਲ ਕਿਤਨੇਕ ਤੁ ਸਤੁ ਨਏ ਕਰ ਪਾਰਕ
ਕਰ ਕਰਤੈ ਤੇ ਦਿਲ ਬਾਚਨ ਕਰੇ ਦੁਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਕਲਯੁਕ ਛੀ ਦਏ
ਜਥਿ ਜਥਿ ਚੌਰਿਕ ਤੁਮ ਪ੍ਰਿਤਾਰਿਸ ਜਥ ਤਥਿ ਰੋਹਿਕ ਕਲਦੁਸ ਪਰਵੇਸ ੧੭੯
ਚੌਕਤ ਸਕਾਰੇ ਮਦਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈ ਧਯ ਜਮਾਯਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੋ ਜਗੀ ੧੮੦
ਤੈ ਚਸਤੈ ਜੀ ਆਰਕਕਾ ਮੰਨ ਲਈ ਛਾਨ ਚੌਕ ਮੀ ਗੀ ਮਾਲ ਗਈ ੧੮੧

ਦੁਹਰਾ ਇਕਿ ਪਰਿਜਾਪੀ ਸਹਿਜਿਧੁ ਸਾਧਕ ਛੋਨੀ ਚੰਦ
ਪ੍ਰਿਥ ਮਾਸੀਂ ਸੀ ਯਸ ਕਰੀ ਸੁਯਸੀ ਪਾਸਿ ਸੰਬਰ ੧੮੨ ਸਮਾਪਤ ਭਈ
ਚੰਦ ਚੰਦ ਬਾਬਾ ਚਸਤ ਪੈ ਸਿਖ ਸਿਖਾਸ ਕੀਏ ਸਿਖਾਯ
ਦੇਸ ਮਜ ਕੀ ਯੈਸਤਨੈ ਮਾਪੀ ਤਰੈ ਸਮਾਪਿਸਾਰ।
ਤਬ ਮਾਤੀ ਨੈ ਸਿਤਿ ਸਕਲੇ ਸਕਲ ਬਾਚ ਪਰਮਾਰਥ
ਫਿ ਪ੍ਰਸੋਤਾ ਭਏਨ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਮਾਲਨੀ ਕੀ ਸਮਾਪਤੇ ੧੮੩

ਪ.ਮ. ਮਾਲੀ ਸੋਭ ਕਥਾ ਤੁਕਾਸ

ਸੀ ਸਮਰਥ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ।

ਦੋਹਰਾ ਕੀ ਤੀ ਮਾਰੀ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਕਲ ਦੁ ਤੁਸਰ ਖੁਸਰਿਤ ਅਰਥ ਸਮਰਥ
ਮੁਕਤੇ ਬਾਸਾਹੀ ਨਾਮ ਕਰੇ ਯਸ ਮਾਰ ਮਨੈ ਦੁ ਖੁਸਰਤਾ ੧੮੪ ਸਮਾਪਤ ਸਮਰਥ
ਜਾਕੀ ਪੁਨ ਜਸਿਕਰੀ ਮੋਸੀ ਖੁਸਰਿਤ ਸਿਸਾਵੰਤ
ਬਾਬਾਜ ਦੇ ਤੇ ਸਕਲ ਕੇ ਸਿਸਾਸਨੀ ਮੰਤ ਸਸਤਾਸੰਤ ੧੮

ਚੌ ਪਈ ਮੈਸਾਨਾ ਸਸਤਾ ਚਲਨੀ ਤਤੇ ਸੰਸਾਰੇ ਮਾਰ ਤਸੈ ਸਸੈ ਸਾਰ ਪੁਸੈ ਸਾਰਿਸੀ ਸਸਤਾਸੀ ੧੮੫
ਕਰੀ ਬਾਰ ਪੁਸੈਚਿ ਮਾਸਾ ਉਤਾਸਿ ਸੁਸੈ ਸਸਾਰੇ ਸਿਸ ਮੈਸਸੈ ਸਾਸਿ ਤਾ ਮਸਤਾਸਤ ੧੮੬
ਮੈਸਾਨਾ ਸਸਤਾ ਨਤੀ ਪੈ ਸਸਾਰੇ ਨਾਸੈ ਮੈਸਾ ਸਸਤ ਪੈ ਦਸੀ ਸਸਾਸੈ ੧੮੭
ਬਸੈ ਸਸਤ ਤਿਸਨ ਮੀਸ ਮੈਸਾਸੈ ਸਿਸ ਮਸੀਤ ਪੁਤ ਸਿਸਤ ਤੈ ਸਸਤੀ ੧੮੮
ਸੀ ਸੋਸੈ ਸਾਸ ਸਤੈ ਸਸਤ ਮਸਾਨੈ ਸਸੈ ਤਸੀ ਸਸਾ ਤਿਸੈ ਸਾਸੈ ਸਾਸੈ
ਸਸਤ ਸਸੈ ਸੁਸਾ ਸੀਸ ਸਸੋਸਾ ਤੋਸੈ ਸਿਸਾ ਸਸਤਸ ਸੀ ਤੋਸਿ ੧੮੯

---

੧ ਤਸਤੀਸਾ ਸੰਤੋ ਤੋ ਸਸਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿਸ ਤੋਸ ਪੁਸਤ ਸਸੈ ਦਾ ਸੈਸਤਾ ਸੇ ਸਿਸ ਮਸਾਸੈ ਸਿਸ: ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾ ਮੰ ਸੰਤੋ Sikhs of Punch Pardesh p.

੨ ਤੋਸ ਸਿਸਤਸ ਤ ਸੰਸ ਸਿੰਘ ਸਸਤਸ ਤਤੇ ਸੰਤੋ ਸਸਤ ਤੀ ਸਸਤਸਤ ਸਿੰਘ ਸਤੈ ਸਸ ਦਸ ਸ ਤਸ ਤ

੩ ਸਿਸਤ ਸਿਸਤ ਸਿਸਤ ਤਤਸਤ. ਸਸਤ ਪਸਤ. ਸੰਸਤਸਤ ਸਿਸ ਤਤਸਤਸਾ ਸਾਸਿ ਸਿਸ ਸਿਸ ਸ ਤੀ ਸਸਤਸਤ ਸੰਸ ਸਸ ਸਸ

੪ ਸਸੈ ਸੁਸਾਸਿ ਸਸ ਸਸਤਸਤ ਪਸਤਸ ਸਿਸ ਸੰਸਤਸਤ ਤੀ ਸਸਤ ਸੈ ਸਤੈ ਸਸ ਸਤ ਸਸ ਸਿਸ ਸੁਸਤ ਸਸਤ ਸਸਿਸ ਸਸ ਸਤ ਸਸ ਸਸਤ ਸਸਤ ਸਸਤ

ਮਿਹੀ ਅਸਲ ਤੋਂ ਸਾਖਯ ਕਾਰਣ ਪਿਤਰ ਬਾਲਵੇ ਹਿਤ ਕਾਰਜ ਪੈਹਾਰਿਕ ਅਸਲ ਮੁਕਦਮਾ ਅਸਲ
ਕਾਰਸਤੋਰੀ ਗਲਿਯਾਂ ਬਗਲਾਂ ਅਉਹਾਰ ਪਰਕ ਜਿਸਕਾਰੀ ਹੋਰਿ ਗਲ ਬਾਰ ।੬।

ਦੋਹਰਾ = ਦਾਦੂ ਦਾਸ ਤੋ ਦਾਸ ਹੈ ਕਿਨਾ ਯੰਗੀ ਪਰਮਾਨਿ ਤੁ ਯੰਗ
ਤਿਨਾ ਕੀ ਪਾਰਥਿ ਰਤਨ ਲਿਖ ਯਹ ਪ੍ਰੇਰਤ ਲਿਖ ਦੀਨ ।੭।

੭. ਬਿਹਲੇ ਅਯਾਲੇ ਕੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ

ਬਯਾਖਾ ਤੁੰ ਆਗੇ ਹੈ ਅਿਕ ਬਰਖ ਜਬ ਹੁਸ ਬੰਧੁ ਬਯਾਹਿ। ਵਿਵਾਹ ਕਾ
ਬੰਧਨ ਤਾਲ ਮੀ ਕਾਰਜ ਕੀਨ ਦੀਨ। ਬੰਧਨ ਕੋ ਗਾਵਣਾ ।੧। ਮ

ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਛਾਪ

ਚੌਪਈ ਜਾਸ ਸੁਨੈ ਅਰ ਕਿਸਮ ਗਾਵੈ ਪੰਪਾ ਮ ਮੇ ਗਾਯਕੀਆ ਬਾਲਵ ।੧।ਮ ਮੇ
ਮਮਰ ਮਸੀਕੀ ਬਸਕਾ ਸੁਰਿ ਦਾਸਿ ਪਿਛ ਸਾਹੇ ਸਾਹੇ ਸੋ ਗਯਾਨ ਮਿਲਿਆ ।੨। ਮਮ
ਖੰਡੀ ਸਾਰ ਰੁਸ ਬੋਹਾ ਬਯਾਹਿ ਕਿਸੇ ਅਵਤਾਰ ਕਿਸੀ ਕੁਲ ਮਾਨੀ
ਹੁਤੀ ਕੁਲੈ ਤਰ ਅਤਿ ਦੁਖਾਰੀ ਜਿਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਲਿਯੋ ਗਾਰੀ ।੩
ਮਹਿਨਾਯ ਮੈ ਨਾ ਚਾਰ ਬਾ ਤਯੋ ਪਿਤ ਮਾਤ ਮਾਮਾ ਸੁ ਸਮਝਿਆ ਮਹੋ
ਮਾ ਹੁਤੀ ।। ਨੀਕ ਬੰਧੇ ਮੰਹੁ ਗਯਾਨ ਬਯਾਨ ਮਾਮ ਮਾਰਬੰਧੇ ਸਬੰਧੁ ।੪। ਮਾਮਾ ਮਮਾ
ਕੁਮਾਰਯਾ ਸਲਾਮਲੀ ਪ੍ਰਿਯਾਮ ਸੰਗ ਜਿਯਾ ਸਾਹਬੇ ਜਨਮ ਮਾਮ ਮਿਲਣੀ ਸੋਹੁ ਜਿਯਾ
ਪਿਤਾ ਸਾਮ ਬੰ ਗਾਯੁ ਦਾਸ ਮਾਤ ਸਾਮ ਤੋ ਪ੍ਰਿਯਤੰਮ ਜਾਗ ।੫। ਪਿਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਯਯਾਮ ਮਾਰਿ ਚੌਬਰ ਅਬੰ ਯਯਾ ਮਰਿ ਸੋ ਜਿਯੁ ਦੀਜ ਯੁ
ਮਿਲਾ ਯੁਸ ਤੋ ਯੁਗ ਪੁਰਾਨ ਹੈ ਮਾਯੰ ਮਾਯੰ ਪਯਾਰਯੰ ਯਯਾ ਯੁਸ ਯੰ
ਜਯਾ ਮਿਮੰਜਾ ਯੰ ਜਯਾ ਯਯਾਨੀ ਜਯੰ ਜਿਯਾਯਾਰ ਮਿਲ ਮਯਾ
ਜਯਾਨੀ ਯੰਯਾ ਯੰ ਜਿਯੁ ਜਯਾਨ ਯੰਯਾ ਯੰਯਾ ਯੰਯਾ ਯੰਯਾ ਯੰਯਾ

੧ ਸਾਖੀਕੋਸ਼ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਤਿਸੇ ਪਰਾ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦਸ ਚੰਦਰ ਦੀ ਪਰਮਾਤੰ ਸੰਤ ਦੇ ਸਾਰਤੇ
ਬਸਕਾਰ ਦੇ ਮਾ ਕੀ ਤੇ ਸਾਖਾ ਤਯਾ ਸਮਾਗਮ ਨ ਪਾਇਆ ਗਯਾਨ ਮੈ ਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਗਯਾ ਨਾਲ ਤੋ
ਪਿਤ ਪਿਯਾ ਸੰ

ਸਾਖੀਕੋਸ਼ ਸਾਖਾਰਥ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਸਨ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁਖ ਵਿਸੇ ਸੰਸਿਕਾ
ਦੀ ਸਿਰਸੰਦੇਹ ਦੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਮਾਗ ਕਰਿਸ਼ਾ ਤਯਾਂ ਤੁ ਸਿਮਰਿਆਰ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਹਾ ਦੇ

੩ **ਬਯਾਖਾ** ਬਯਾਖਾ. ਬੰਧਨ ਤਾਲ ਪਿਤਾਮੀ ਬਯਾਨ ਬਾਲਾ ਪਿਤ ਸਿਦੀ

੪ **ਸਲਾਮੰਯੰ** ਸਿਵਨੰ ਦਾ ਬੰਧਾ ਸਮਾਗਮ ਤਯਾ ਤੋ ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਸਮਾ ਤੇ ਪਰਿਸਾਦ ਦੀ ਸੁੰਮਿਆ ਬੰਤੀ ਸੰ

੫ **ਪ੍ਰਿਯਮ** ਧਾਰਮੁਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ ਸਿਵਨੰ ਦਾ ਸਾਰਤ ਸਮਾਗਮ ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਹਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾਯੰ ਨੇ ਸਤ ਸਿਵ
ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਸਤਿ ਯੰ ਸਤਿ ਸਿਵ ਸਿਵ ਨੰ ਯੰ ਸਿਵਨ ।੭।

੬ **ਸਿਵਨਾਰ** ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਸਿਵ ਸੁਸਤ ਸਮਾਗਮ ਦਿਨ ਨਯਾਰਤ ਮੀ ਸਿਵ ਸੰ ।੭।

੭ **ਸੁਸ** ਸਮਾਗ. ਸੰਤੋਖ ਦਯਾਰਤ ਸਮਾਗਮ ਮੀ ਸਿਵ ਸੰ ।੭। ਮੀ ਸਿਵ ਸੰ

ਆਖਣੈ ਭੈ ਸੰਸਿ ਰੁਤੇ ਦਖੈ ਭੁਲਾ ਥਲ ਖਾਲਿ ਨਹ
ਅਰਹਿਨਿ ਭੇਰਹੀ ਸੇਖਾਇ ਅੰਜਲ ਰੁਕਾਲੀ ਸਿਧਿ
ਭੀਖਕ ਮਹਿਮ ਅਰਿ ਸੰਤਸਾਲਾਂਦ ਸਾਲਕ ਪੰ ਦਾਦੇ ਸਿੰਧ।੧।

ਚੌਪਈ ਅਰਹਿਨਿਦ ਭਗਤ ਭੇ ਪਿਯੋ ਖੁਣਾਸੀ ਜਗ ਮਾਰਗ ਸਿਧਾ ਸਮਾਣੇ ਪਾਸੀ [illegible]
ਮਾਰ ਸਿਰਾ ਵਿਸ਼ਿ ਵਦਮ ਪੁਸ਼ਾਸਾ। ਮੰਡਿਰ ਨੰਦ ਪੁਰੁਦੰ ਬਸ ਮਾਰ।ਅੰਮ [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਮੰਡਿਰ ਦੇਵਾ ਵਿਯ ਯਥਸੇ ਮਨ ਸੈ ਅਰਿ ਦੁਖ ਮਾਇ [illegible]
ਮੁਭ ਪੁਭ ਬਾਸਨ ਪੁਖ ਸਥ ਮੰਦ ਸੰਧਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿ।੧੧।

ਚੌਪਈ ਸਮਾਇ ਸਾਲਕ ਭਿਸ ਪੁਸਿਯੋ ਚੇਲਾ ਚੰਸ ਸਮੁਖਤ ਕਥ ਯਥ ਸੋਮ
ਪੁਖ ਸ਼ਸ਼ਿ ਮੰ ਪੁਖ ਸੇਸ ਪੁਦਾ ਸਮਾਇ ਸ ਪੁਖ ਬੋਖਾ।ਅੰਤ
ਚੰਮ ਪੁਤ ਸਥ ਸਰਾਜਿ ਸਮਾਧੀ ।ਮੰਡਿਰ ਪੁਤਰ ਅਸੰਸੀ ਆਸੇ [illegible]
ਸੰਸਿ ਗੀਤ ਤੇ ਦਿਤਤਸ ਤਸੰ ਤਥਾ ਸਿਸਾਨ ਸਥ ਪੁਤਾਸਾਂ ਪੰ ਸਥ।ਅੰਤ [illegible]
ਅਸਥ ਤੰ ਅੰ ਚੰਸ ਸਾਲ ਪ੍ਰਥੀ ਸਸਥ ਤੰ ਪੁਸ ਸਿਤ ਕਾਲ।
ਮੰਡਿਰ ਸਥ ਯਥ ਸਥ ਵਿਥਾਲ ਤੇ ਪੁਸ ਸਸਾਨੰ ਸਥੰ ਅਥਟਾਲ।੧੨।

ਚੌਪਈ ਮੰਡਿਰ ਨੇਸਾ ਧਸੰ ਸਿਸਾਂਸ਼ਿ ਦਥੰ ਮਾਲ ਸਿਤ ਥਸ ਸਕਸਾਂਸ਼ਿ
ਮੰਡਿਰ ਸਸਿ ਵਿਸ ਅਥਸਾ ਸਥਾਸ ਦਿਸ ਦੰਪਿ ਪੁਸ਼ਸ ਪੁਸ਼ਸ ਤੰ ਅਸੰ ਸਾਮ [illegible]
ਸਿਮਸਸੰਸਾਂ ਸਸਸ ਯਥਿ ਸਸੰ ਸਸਾਸ ਸਿਸਾਸ ਥੰ ਸਿਤੰ ਪੁਤਾਸ [illegible]
ਅਸਾਮਾਂ ਸਸਸ ਪੁਸ਼ ਅਪਤੇ ਸਤਸਾਂ ਸਿਸਸਸਾਂਸ਼ ਪੰ ਸਾਂਸਸ ਸਸਾਂਸਾਂ ।੧੩। [illegible]
ਸੰ ਥੰਪੁ ਮਾਸੰ ਸਸਸਸਾਂ ਸਸਾਂਸ਼ਿ ਪੁਸਿ ਪੁਸਸ ਥੰ ਸੇਮਸੰ ਸਸਾਂਸਿ
ਅਸੰ ਥਸ ਥਸ ਥਸ ਦੇਖਸੰ ਥਸੰ ਦੇਖਤ ਦਸਸ ਸ ਪੁਸ ਸਸਸਸੰ ।੧੪ [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਸੰਥੰ ਸਸੰ ਸਸ ਸਸਸ ਸਿਸਾ ਸਥੰ ਸਥੰ ਅਸਸਸਸ
ਸੰਪੁ ਸਸੰ ਮਾਸਸਾਸ ਸਸ ।ਸਿਸਸ ॥ ਅਤੁਸਸਾਂ।੧੫

ਦੋਹਰਾ ਪਸਸਸਾਸ ਸਸੰ ਸੰਸਸੰ ਸਸਾਂ ਸਿਸਾਂ ਸਸਾਂ ਅਸਸਸਸਸ
ਸੰਪੁ ਸਸੰ ਸਿਸ ਸੰਥ ਪੁਸਸਾਂਸ਼ਾ। ।ਸਸਸ ਸਸੰ ਮਸਾਸਾਂ ਸਸਾਂ ।੧੬।

੧. ਸਸੰ ਸਸਸਸਸ ਸਸਾਂ ਸਸਸ ਸਿਸਾ ਸੰਸ ਸਸਾਂ ਸੰ
ਸਿਸਿ ਸਸਾਂ ਸਸੰ ਸਿਸਾ ਪੁਸਸ ਪੁਸਾ ਥਸ ਸਸਾ। [illegible]
੨ ਅਸਸ ਸਿਸ ...ਸਸੰ ਸਸਸ ਸੰਪੁ ਸਸਸ ਸਿਸਸਸਾ ਸੰਸੰ ਸਸਸਾ ਸਸ
੩ ਅਸਸਿਸਸ ...ਅਸਸਸ ਸਸਸ ਸੰ ਸਸਸਸਾਂ ਸੰਸਸਾਂ ਸਿਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸ

ઝમ્યા ઝિમ્યા ઝિંઝવદિ ઝલમ ઝુઝારવી ઝિમ્મ ઝિંઝ ઝોક ન ઝોપ્પર ઝાઝી
ઝે ઝોર ઝિલ્લાં ઝેવું ઝલ્લાં અઝલ ઝિઝાર કી ઝાર ઝરાણાં ઝાર્યા ...ઝાઝેરી
ઝાજુ જે મઠ ઝુંટર ઝાણિ ઝબી ઝરાણી ઝાપ્ય ઝિંઝ ઘાંઝ।
ઝન્નાર ઝિંઝ ઝી ઝિંઝ ઝાંઝ ઝિંઝ ઝલ ઝોટે ઝિંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝી ઝેઝ।
ઝઝિલ્યાં ઝપ ઝુંટ જે ઝાપે ઝાઝરાપ ઝુંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝિંઝી।
ઝાંઝી ઝિંઝલ્ય ઝલ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝિંઝ ઝાંઝ ઝિંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ

ઝિંઝા ઝિંઝાર ઝાંઝિંઝોંઝા ઝાંઝાંઝી ઝોંઝા ઝાંઝાંઝ ...ઝાંઝર ઝાંઝ
ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝી ઝાંઝાંઝી ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝી।

ઝિંઝી ઝે ઝિંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝિંઝાંઝી ઝાંઝી ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ન ઝાંઝી ...ઝાંઝ
ઝા ઝે ઝિં ઝાંઝ ઝાંઝિ ઝાં ઝાં ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝા ઝાંઝ ઝિંઝાંઝિ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ
ઝિંઝા ઝાંઝાંઝ ઝિં ઝોંઝ ઝિંઝાંઝી ...ઝોંઝા ઝાંઝાંઝી ઝોંઝા ઝાંઝાંઝ ઝાંઝી
ઝિંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ
ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ
ઝિંઝા ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ

ઝિંઝા ઝાંઝાંઝ ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝ ...ઝાંઝ
ઝાંઝાંઝ ઝાંઝ ઝાંઝાંઝ

ਦੋਹਰਾ ਕਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ਕਵੀ ਕਥੇ ਕੁਨ ਆਖੈ ਫੈ ਰਾਸਾਂ
ਤਰੰ ਤਮਾਇੰ ਸਲਿਲਤਰੰ ਪਿਆਨਾਯਤੋ' ਖਿਆ ਕਾਖਾਤੋਤ

ਚੌਪਈ ਮਿਸਰ ਅਪਨ ਮਨ ਅਸਰ ਪਿਖਾਈਓ ਦੇਸ਼ ਬਾਸ ਲਾਯ ਕਹੋ ਹਾਲੁ
ਤਿਨਿ ਨਯਾਯ ਸੋ ਦਿਸੀ ਮਿਲਾਇਵਿ ਮਟੀਪਾਨਿ ਉਸ ਦਸੀ ਸੋਪਾਇਤਲ
ਸਭ ਪੁਸਤਕੀ ਕੇ ਕਥਕ ਬਤਈਐ। ਸੋਰ ਕੁਛ ਕਹੈ ਦੂਦ ਨ ਪਚੈ
ਜਿਸ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਸੁਨਤ ਸੀ ਹੋਇ ਔਰ ਰਹੈ ਤੋ ਸੁਨ ਲਏ ਸਿਦਿਕਾਰ
ਬੀਚ ਮਾਰਗ ਕੇ ਧਯਾਨਯਤ ਚੋਲਾਰੀ ਸਾਹੀ ਮਾਰੀ ਕੇ ਚਿਛ ਪੈ ਚਲੀ
ਦੁਖ ਬਾਖੈ ਦਿਸ ਚੈਦਾਂਧਾ ਆਖੈ ਦੁਖ ਚੈਦਾਸ ਕਹੈ ਸੁਖਤ ਨ ਸਾਖੈ ਹਤੈ।
ਬਾਸ ਸਭੀ ਕੇ ਸਮਬਸ ਮਿਤ੍ਰ ਮਮ ਮਾਲ ਮਾਲ ਤੋ ਭਯੋ ਮਿਤ
ਪੁਨਿ ਸਾਹਿ ਬਾਖੈ ਕੀਰਤ ਸਭੀ ਬਖੀ ਦਰਿਸ ਤੋ ਨਿਸਬ ਨ ਆਖੈ ਪਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਚੁਨੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋ ਬਿਆਸਾ ਹੋਇ ਦੇਖ ਦੇਸ਼ ਮਾਹਿ
ਕੁਕਥੋ ਕੁਕਥੋ ਕਹਿ ਪੁੱਲਿਥੋ ਸੁਨ ਚੈਲਾਨ ਮਾ ਕਲੋ ਯਾਹਿ ਪਥਾ

ਚੌਪਈ ਕਥਾ ਪਾਸਿ ਨਿਕਟ ਹੀਨ ਮੁਖਾਨੈ ਚੋਰਿ ਚਲੋ ਤੋ ਚੁਨ ਕਾਰਿ ਆਨੈ
ਮੋਰ ਕਹੀ ਕਹੈ ਪਾਸ ਸੋਚ ਭਲੇ ਜਾਇ ਪਾਸ ਨਿਤ ਚਿਤਾ ਚੁਗਲਾਸੈ ਤਨਾ
ਪਿਤਾ ਮੁਗਾਰੈ ਕੁਰਾਰਿ ਨ ਪਾਸੀ ਲਏ ਸਿਰ ਦੁਸ਼ੁ ਧਸੈ ਕਹੈ ਵਾਸੀ
ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਘਰ ਮਿਟਤੈਂ ਪਨਾ ਦੇਸ਼ਰ ਪਾਸ ਬਹ ਮੈਸੈ ਭੁਗ ਪਾਇਤ
ਕੀ ਚਿਤ ਚਿਤਾ ਬਸ ਸੋਲ ਚਿਤਵੈ ਤੀਸੈ ਚਿਤ ਪੁਨ ਮਿਤਵਾਰਿ ਭਏ
ਦੇਤੀ ਸਥ ਮਾਰੀ ਬਾਹਿ ਤਰੰਸ਼ਾ ਪਿਸੈ ਸਾਹ ਜਸ ਅਬਤੈ ਗੁਰਤੰਤਾਇਤ
ਕਾਸੀ ਪਥਾ ਤਥ ਕੀਤ ਚਲੋ ਚਾਸੈ ਆਪੈ ਪਾਸੀ ਚੰਹਿਤ ਮੁਖਾਸੀ
ਸੋ ਭਯਾ ਮੁਸਿ ਭੀ ਚੁਗਤ ਸੁ ਧਾਖੈ ਦੇਸ਼ਰ ਥਾਸ ਆਵੈਸੈ ਖਾਸੀਇਥਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਸ਼ਰ ਪਾਂ ਤੀ ਜਾ ਪੁਜਸੀ ਤਕਾਸੀ ਸਾਥ ਛਡਾਇ
ਕਥਾ ਮੰਧ ਚੁਕ ਨਸਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਸਾਸੈ ਮਾਲਾ ਮਿਧਿ ਮਾਰੀਤਾਇਤ

---

੧ ਤੈ ਕਥਾ ਕੀਦ ਸਾਦਤੀ ਬਾ ਪਤਰੈ ਤੇ ਕਹੁ ਨਸਾਕ ਬਥ ਨਟ ਦਾ ਬਾਨਿਤੋ ਦੇ ਚੁਗਤਾਨਾਯ ਵਿਚ ਪਕਾਥ ਦੀਨਤ ਥਾਨ ਦੀ ਨਮਦੇ ਵਿਦ ਸੀ

੨ ਚੁਗਤਾਨਾਯ ਮਮਾਨਾਨਤ ਦੀਨੀ. ਸਸੀਕ ਦਮਥਾ ਤੇ ਚਿਤਾਨੀ ਵਿਦਿ ਬਥੀ ਦੇ ਵਿਸਥ ਪਿਨ ਸਤਤ ਨੂੰ ਸਸਤਾਨ ਤਾਨ ਲੈਤੇ ਦੇ ਬਾਨਿਤੋਨ ਕੀ ਕਹੁ ਨਸਾਕ ਬਥ ਕੀ ਦ ਤਾ ਪਤਾ ਦ ਚੁਗਤਾਨ ਪੰਤਤ ਬਾਨ ਦਾ ਨਿਦ ਸਥਤ ਸਥਾ ਸੀ

੩ ਬਥਤ ਕਾਨ. ਮਥਾਨ ਮਤਤ ਬਾਨ ਸਥਾ. ਦਥਾ ਦ ਬਥਤਾਨ ਦਥਤਾਨਾ ਮਾਨ ਬਥਾ ਦਾ ਪਾਨਿਤ ਮਥਾਨ ਨ ਪਤਾਮ ਦਾ ਮਥਾਨਾ ਦੀ ਦਿਤ ਦਾ ਮਥਾ ਚੁਗਤਾ ਚੁਗਤਾਨਾਯ ਬਾਨ ਤਾ ਦਿ ਮਥਾ ਮਤਤਾਨਾਨ ਮਿਤ ਸੀ

੪. ਚੁਗਤ ਨਾਮਥਾ ਨੂੰ ਮਤਾਨੂੰਤ ਮਥੀ ਮਤ ਦਿਥੇ ਦਥਾ ਬਾਨਾ ਥਤਾਨੂੰਤ ਮਤ.

ਚੌਪਈ· ਜਬ ਲਿਖਨ ਸੋ ਹਰਖੇ ਕਲਾਰੇ। ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਨਦ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ

ਅਰਗਜ ਬਾਖੈ ਮੰਦ ਸਮਝਾਯਾ· ਤੋ ਦਿਜ ਦੇਖਤ ਮਨ ਪਰੀਆਯਾ।੪੬ ਤਰਜਮਾ

ਮੰਨਾ ਜਾਨੀ ਦਜ ਜੀ ਪਹੈ ਦ੍ਰਿਖਦ ਕੰਦ ਕਰ ਜਾਣੂ ਕਹੈ ਮਤਲਬ

ਪੈਮ ਕੀ ਘੋਲਾ ਲਹੀ ਨ ਬਾਤ ਪੈਮ ਤਲੇ ਪਰ ਕਲੇ ਇਤਰਦਾ ਮਾਰਬਲ ਕੰਦ ਸਫੇ

ਸਨ ਤੋ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਅਬਗਾਨੀ ਖੁਲੇ ਮਕਾਨ ਕਰ ਲਲ ਪਲਾਨੀ ਕਾਰਤੂ

ਪੰਚਦੂ ਚੁਲਯ ਬਾਖੈ ਨੇ ਸਮਸਾ· ਜਨਿ ਪ੍ਰਮੋਦ ਆਖਿ ਸ ਇਮ ਬਹੁ ਖੜੀ। ਕੰਦ ਪੰਦ

ਦੋਨੂੰਆਨ ਨੇ ਗਾਦ ਜੰਦ ਦਿਖਾਯੈ· ਦੁਲਯ ਕਰਨ ਤੈ ਦੁਆਸ ਚਰਾਯੈ ਕੰਦ ਦੂ

ਬਿਮ ਬਿਮ ਬਲਵਾਰ ਜਹੀ ਮਜਬੂਰੇ· ਆਖਿ ਲੰਬ ਬਹੁ ਨੁਲ ਜੁਲ ਦੂਰੇ।੪੭

ਦੋਹਰਾ ਫੁਲਲ ਲੈ ਦੁਖਿ ਵਿਲਲਭੀ ਦੇਲੀ ਨਲਨ ਵਿਰੰਚ ਮੰਤਰ ਕਥੇ

ਲੰਨਾ ਨੰਬ ਪ੍ਰਿਮ ਪੰਚੇ ਦੁਖ ਦੁਖ ਜਲਾਂ ਸੋਰ।੪੮

ਚੌਪਈ ਬਲਾਵੀ ਖੰਮ ਬਲ ਮਲਲ ਪੁ ਖਾਨ ਮੀਰ ਖਾਨ ਲੰ ਚੋਲਕਾਂ ਮਲਕ।

ਦੁਖਿ ਜਾਨਲ ਬਬ ਚਰਨਾ ਤੋਹੀ ਬਨੀ ਬਾਖੈ ਦਖੈ ਹਬ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਜੋਗੀ।੪੯ ਤਰਜਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਲੰ ਲੈ ਪਲੋਲ ਪੰਚ ਦੁਲਾ ਵਿਲਲ ਬਲਾਂਖੈ ਬੁਖਿਨ ਲੰਗਾਲ

ਮ ਤੋ ਪਰਲਲ ਮਲ ਬਖ ਮਲ ਦ੍ਰਿੰਖ ਪਲ ਬਾਖੈ ਬਬ ਬਾਲਾ ਮਲਕ

ਚੌਪਈ ਬਲਾਲ ਬਬਖੈ ਬਿਬ ਬਲਾਨੀ ਲਖੈ ਬਲਲਲ ਲੰ ਬਲਾਖੈ ਪਹੈ ਮਤਲਬ

ਪਿਲਾ ਪਿਲਾ ਲਾਖੈ ਲੀ ਬਬਲਲ ਬੁਲੈ· ਖੰਖੈ ਦੀ ਪੈ ਬਬੁ ਲੈਲ ਲੀਨੀ ਪਖੈ। ਕਲ ਕਲ ਮਲ

ਲਿਲਾ ਲਲ ਲੀ ਪੁਲਿ ਲੀਲ ਦੁਬਲੀ· ਲਿਲਾ ਨ ਬਲੁਲਿ ਬਲ ਮਖਲ ਲਿਟਾਖੈ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲਲ

ਬੁਨੀਖਾਂ ਦੁਖਲ ਚੁਲੀ ਬੀ ਪਖਲੈ· ਦਖਲਲ ਪਾਲਿ ਬਲੀ ਲੁਖਲਾਨੀ।੫੦।

ਲੰਖੈ ਲਲਾ ਪੈ ਪਿੰਚੂ ਚੁਲਖੈ· ਚੁਲੈ ਲਿਲਲ ਲੀ ਲਿਲਾ ਲੈ ਚੁਲਖੈ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲਲ

ਲੰਲਿ ਲਲਿ ਬਲਬਲਾ ਲਖੁ ਬਲੀ ਖਾਲੈ· ਮੰਖ ਖੰਲਾ ਲਖੈ ਬਲਾ ਲਲਾ ਲਿਟਾਖੈ।੫੧

ਦੋਹਰਾ ਲਲੀ।।ਪੀਲਖ ਲਖਲਲਤਾ ਦੇਖੈ ਤਲਖਲਨੀਲਖ ਤਲਖਲ ਚੁਲਾਦਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲਲ

ਮੋਲੀ ਪਲਤਾ ਬਲ ਲਖੈ ਤੋਲੰ ਲੈ ਪਲਖਦਿ।੫੨

ਚੌਪਈ ਚੁੰ ਬਲਖੈ ਲੈ ਪੁਦਾਖੀ ਆਖੈ। ਬਖੈ ਚੁਖਤ ਪੁਦੰਲੈ ਲਾਖੈ।

ਲੈ ਮਲਦਲੈ ਮਖ ਲਲਾਖਿ। ਤਬਖੈ ਰਖਲ ਪੁਨ ਲਿਖੈ ਬਾਖੈ।੫੩

ਬਖੰਖ ਬਾਖੈ ਲੈ ਚੁਖੈ ਖਿਟ ਲਖੈ। ਲਬਲ ਬਲਲਾਖਿ ਮਲਖ ਬਲਾ ਲੰਖੈ

ਖਿਖ ਲਖ ਲੰ ਪੰਚ ਮਖੀਦ· ਦੇਖ ਲਾਲ ਚੁਖਿ ਖਲੀ ਚੁਖੰਦਾ।੫੪। ਤਰਜਮਾ

ਟਿ ਬਲਾਖੀ ਮਾ ਲਾਖੈ ਲਾਲ ਲਲਾਖੈ ਲੈ ਪਲਾ ਪੁਨਿਲ ਖਿਖੈ ਲਲਾਖੈ ਮਲਖ ਬਲਾ ਲਿਲਾ ਲਲਾ ਲਿਲਾ ਲਲਾ ਲਿਲਾ ਲ

ਜਹਾਂ ਜਹਿ ਸਾਦਰ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ਵੰਞਿ ਪ੍ਰਾਯਣ ਸਾਂਝ ਅਗਾਹਿ ਜਾਇ
ਘਰ ਮਿਲੰਦੜ ਗੰਢੀ ਬੰਧ ਪੁਰ ਅਗਵਾਣੀ ਮਿਨ ਕੀ ਅੰਦਰ ਪਾਇ
ਗੰਢ ਦਿਤੇ ਦੇ ਮੰਦੜ ਚੰਗੜ ਸੁਲੜ ਨ ਥਹੀ ਜਾਨ ਜਿਵੇਂ ਜੋਹਰ
ਦੁਹਾਂ ਜੰਜਿ ਨੇ ਫੁਰ ਨ ਪੈਰ ਦੁਖ ਨਵਾਇ ਦਿਨ ਚੰ ਹੋਣਹਾਰ

ਪਉੜਾ ਕੁਲਵਤ ਦੀ ਧਿਰਾਕਤ ਦੀ ਸਦਿ ਵਾਂਢਿ ਵੰਞਿ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ
ਧੰਧ ਪਵਾਰੇ ਚੁਜ ਕਈ ਚੁਜੇ ਚੁਜ ਚਲਾਇਹਨੀ

ਚੌਪਈ ਕੰਮ ਕਾਜ ਚੁਜ ਕਾਜੁ ਕਰਾਵਹਿ ਹੰਢੇ ਚੰਗੇਰਨਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਹਿ
ਚੁਜ ਪੁਛਾਵਨ ਸੰਦੇ ਧਿਰਾਕਾਰ ਵੰਞ ਆਕ ਨਵੇ ਚੁਜ ਸਭੁ ਸਭੁ ਚੰਦ ਦੇਖ
ਜਿਥ ਕਾਜ ਕਾਜਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਗਾਵੈ ਚੁਜਾ ਪੰਜੰ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਿਕ ਕਥੈ
ਕਰ ਜੰਜਾਰ ਤੇ ਬੁੰ ਚਿਤ ਸਵੇ ਜਾਵਹਿ ਨਿਯੰ ਤੰਨ੍ਹੀ ਬਧ ਭਲ ਦੇਖ
ਜਿਥ ਖੁਸ਼ਕਾਣੰ ਖਾਲ ਭਰਾਈਂ ਹਾਣ ਮੰਕਨ ਸਾਂਝ ਸਜਨਾਂ ਖਾਈ
ਨਾਨਕ ਜਿਥੇ ਨਵਾ ਦਿਵ ਆਯਾ ਜਿਮ ਲਾ ਆਨਿ ਜੋਹੁ ਸੋ ਜਨਮ ਵੰਞਨ
ਚੁਜ ਚੁਜ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿਨ ਕੰਮਿਨ ਚੌਹਾ ਆਖੰ ਤੰ ਚਾਨੁੰਜਾ ਧਾਰ
ਬਨਾ ਸੁਨ ਬਾਬਾ ਜਾ ਚੁਜਾ ਸਿਕਦਾਰ ਚੁਜ ਸ ਜਾਂਤ ਗੁਰ ਖਾਨੰ ਪਰਮਾਰ ਦੇਣ

ਦੋਹਰਾ ਗਰੀਬ ਪਰਾਣ ਮੁਸਕਰਾਣ ਸਭ ਚੁਜਿਆਂ ਕੇ ਸਿ ਪੀਰ
ਸਲਾਮ ਸੰ ਸਭ ਸੰਗਤੀ ਨਮਨ ਚਿਸਤੀ ਫਕੀ ਨਕਸਬੰਦ ਫਕੀਰ

ਚੌਪਈ ਅੰਮੇ ਅੰਦ ਬਾਬਾ ਅਲ ਗਾਮੇਲ ਮਹੁੰਮੰ ਰਬਾ ਸਿਧ ਮਹਿ ਸਕੋਖੇ
ਖੁਸਰਵੇ ਸਿੰਧੀ ਦੇਖ ਸਿਕਦਾਰ ਮੁਲ ਮੁਕਾਵੰ ਸਭ ਦੇ ਕਾਰ ਦੇਖ

ਦੋਹਰਾ ਵਿਦਾ ਕਰ ਸੰਗ ਪਿਯਾਰ ਲੀ ਆਈਂ ਲੰਗਰ ਪਕਵਾਇ
ਵਿਚੋ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਸਭਨਾ ਬਰਸ ਜਿਸ ਜਿਸ ਕਰੰ ਦੁਖੰ ਜਾਇ ਦੇਣ

---

1 ਚੁਜੰ ਗੁਰ ਚੰਗਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਚੁਜ ਜਿਸ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਮਿਲ ਚੁਕੇ ਮਰਯਾਦਾ ਰਚਨਾ ਸਾਹਿਤ ਸੰਗੀਤ ਆਦਿ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਮਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਚੁਜੇ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਇਹ ਸਾਰੇ ਚੁਜ

ਸਗੀ ਕਲਾਜਰਤ ਉਹਿ ਕੀ ਇਹਾ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ ਨਾਹਿ
ਮਨਸਾ ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਤਨੀ ਪਰਲ ਜਿਤਾ ਮਹਿ ਗਾਹਿਤਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਰਥ ਸਮਾਪਤਮ

੫. ਬਸਤੁਚਰਾ ਘੋ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬੀਰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਤੁਚਰਾ ਘੋ ਜਿਮ ਲਵਿਤਰੁ ਸਾਖੀ ਗੋਰਟ ਰੋਇ
ਜਿਮ ਜਿਮ ਪਿਤਰ ਬਾਣੀ ਕਵੇ ਦੇਖ ਬਤਾਵੈ ਸੋਇ ੫੬

ਚੌਪਈ ਸੰਤਚੁਤ ਬਾਬਾ ਕੁਰ ਨਾਕਥ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਹੋਇ ਸੀ ਸੁਨੋ ਮਮਾਰ
ਬਸਤਚਰਾ ਜਕਰੀ ਬਿਨੇ ਪਾਪੀ ਪਾਰਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕੀਟ ਚਲੀ ਅਵਾਦਿ ।੧।
ਕੰਬੂ ਚੰਦੀ ਬਾਪੀ ਕੁਸ਼ਿ ਸਾਰੰਗਿ ਬਾਬਾ ਖੁਸੀ ਉਿਸ ਪਾਰ ਕੈਲਾਸਿ
ਬਾਬਾ ਮਮਾਰਨੈ ਕੁਰੂ A ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਚਲੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨਾ ।੨। ਸੁਮੇਰ
ਤੇ ਬਸਤਚੁਤਾ ਮਨ ਮਾਰਿ ਹੋਸ਼ਾ ਸਾਖੀ ਸਾਨਥ ਮਹਿ ਅਵਾਨਤ ਚੋਸਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਚੜ
ਤਬਾ ਬਾਨੰ ਉਿਸ ਅਬਾਲ ਬਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਉਿਸ ਬਬਸ ਬੁਤਾਬਾ ।੩। ਬਬਬਬਬ
ਬਬਬੰ ਉਿਸ ਨੋ ਓਸਨੈ ਨ ਸੋਬਾ ਬਸਤਚੁਤਾ ਬਾਬਾਨੋ ਦੁੰਬੀ ਚੋਲ
ਪੁਹਿ ਨ ਬਬਬਾ ਜਿਸ ਬੁਨਾਂ ਦੰਡਾ ਜਬਾਂ ਦੇਨ ਬਦ ਪੁਸਤਬ ਬਸ ।੪। ਸ

੬. ਬਬਬਬ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੁਰਬਾਂ

ਚੌਪਈ ਜਿਤ ਬਬਿਤਬਾ ਚੰਬਿਬ ਜਿਸੀ ਬੁਰੇ ਨੁ ਬਸਤੇ ਸੋਬ
ਬਬਬ ਬਾਪੀ ਕੀ ਪੁਸਤਬ ਕੀ ਅਵਬਾਬਾ ਬਬ ਸਾਰੇ ਚੀਬ ।੧। ਬਸ

ਸੋਰਠਾ ਜਾਂਹਾ ਜਹਿ ਦੇਬਬਾ ਤੁਹਿਤ ਦੇਖੰ ਸਬ ਬਾ ਤਿਸਟ ਤੁਤਬਬਾ ਅਤ ਪੋਟਾ ਬਬਬਬਬ ਪਬਬ ਬਬ
ਦੇਬਬ ਬਾਪੀ ਮਸਾਤੇ ਮਨ ਜਬੀ ਪੁਸਤ ਮਾ ਬਰ ਨਬਬਾ ਧਰੀ ਚ ਬਬਬਬਬ ਬਬਬਬ
ਸੋ ਬਾਬੇ ਦੇਖ ਸਬਦ ਉਿਬਾਬਬੇ ਜੋ ਸੋ ਬਾ ਪੁਸਤਬ ਤਿਸ ਬਬਬਬ
ਬੁਤਾਬਾ ਬਬਬਾਬਾ ਗੋਬਾ। ਦਿੰਤਬਬਬਾ ਗਬਾਦਿਬਾ।
ਬੀਬੀ ਪੁਸਤਬ ਜ ਪੈਬਾ ਅਬਿ ਤਿਸੀ ਬੁ ਪਸਤਾ ਬਬਬਬਬਾਬਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਤਚੁਤਾ ਉਿਤਬਬੇ ਨਾਂਹ ਸਿਬ ਨੁ ਦੇਬਤ ਸੰਬ ਬਬ
ਪਬਬਦ ਬਾਂਏ ਸਬ ਬਾਂਦ ਜੋ ਤਿਦੁਬਬਾ ਬੋ ਪੁਜ ਬੋ ।੫੭

੭. ਪੁਸਤਬ ਬੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੁਰਬਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਬਾਬੇ ਅਬ ਚਿਤ ਧਰਬੇ ਪੁਸਤ ਤਿਬ ਤਿਬਾਬ
ਬੁਧ ਨਾਦ ਜਨਿ ਜਨਿ ਬਬਾਬਾ ਦੇਦੰਨੇ ਸਬੁ ਬੁਧਬਾਨਾ। ਬਬਬਾ ਬਿਬਤ

੧ ਪਬ ਨ ਬ ਬਬ ਬਬ ਬਬਤ ਬਬਬਤਾਬਾ ਬਬਬ ਬਤ ਬਬਬ
ਨੋ ਬਿਬਤ ਤਿਬਿ ਤਿਬ ਬੋਦ ਪੁਸਤ ਬ ।
੨ ਚੰਦ ਬੋਦ ਪਸਤ ਤਿਬੰ ਬਾ ਬਬਬਾ ਬੋਦ ਬੀ ਬੁਬਤਾ ਬਬਬ ਪੋ ਬਬਬਾ ਬੋ ਬਬਬਾ ਬਬਬਾ ਬੋ ਤਿਬ ਬੀ,
ਬਦੰ ਬੁਤ ਬੁਤ, ਪੈਂ ਬਬਬ, ਬਬਤ.

ਬਾਹਨ ਧਿਯਕ ਸਵੰਜੁਦ ਤੀਯ ਸੰਜਦ ਸਿਜਦਾਜ ਸਿਖਾਂ ਦੇਖੇ ਬਾਜ਼
ਮਾਰ ਸੇਲ ਬਾਲਨਵੈਂ ਤਰਿਓ ਦੇਯ ਪੁਰੇ ਸੇਯ ਸਭ ਜੋਗੀ ਤੋਸ ਰਾ।
ਯਿਧ ਚੋਲਾਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤਾ ਬਾਮ ਸਾਲਵ ਮਰਾ ਨਾਂਦ ਨਿਸਬਾਂ ਨਾਮ
ਪ੍ਰਿਤਾ ਕਲਾਨੁਰਬ ਬਹੁ ਪੁਰੇ ਪਸਾਰਾ ਸਿੰਧਿਯ ਕਥ ਸੇਯ ਲਾਯੇ ਕੁਮਾਰ ਦਾ।
ਤੇਯੰ ਕਾਰੇ ਸਤਿਨਾਥ ਬਾਹਾਦਿਯਾ ਕੀਯਤ ਮਮੁਯੰ ਨਾਨਕ ਮਰਾਂ ਬਲਕਾਰਾ
ਬਖਤੀਂ ਸਿਵਦਾਵ ਸੋ ਯੋਜ ਪੈਂਤੀਸਿ ਕਰਤਾ ਨਾਲਾ ਕਰਿ ਆਯਤੀ ਬੋਲੇ।।
ਪਿਤਰੇ ਮਬੰਤ ਜਿਸ ਬਸਤੀ ਜਾਬਾਂਵੈ ਤਿਰ ਜਿਵ ਕਰ ਚੁੰਮੇ ਮੈ ਪਾਵੈ ਅ ਅ
ਕਰਤ ਨਿਰਾ ਸਭ ਕੁਲਮ ਮਰਾਂਗੇ ਯੁਕਤਾ ਪਿਤਰੇ ਕੁਲ ਪੁਨਰਤ ਕਲਾਯਾਂ।।

ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਜਾ ਸਿਖ ਕੀਯੋ ਮਾਰੀ ਬਯਾਸ ਦਿਮਾਯੇ
ਮੈਨ ਕਲਾ ਅਨਯ ਜਿਦ ਤੀ ਲਯੁ ਸਭੈ ਪਿਤਰਾਂਤ ਪ੍ਰ।

ਚੌਪਈ ਲੋਯੰ ਤੈ ਬਯੰ ਤੀਯ ਚਤਰਾਂਗਿ ਕੁਰਾਨੂੰ ਮਰ ਸਬ ਬਾਰ ਯਾਂਤ ਮਾਂਗਿ
ਸਕਲ ਬਾਸੀ ਸਬ ਦੀਨੀ ਜਾਂਗਿ ਪਰਮਾਤਮ ਦਯਾ ਬਹੁ ਬਾਂ ਪਾਂਗਿ।।
ਸਿਖ ਸੰਜਨ ਕੋ ਸੋਯ ਬਖਾਨੀ ਸਤਿਜਾਮੁ ਕੋ ਸਾਯ ਯਖਾਨੀ
ਯੰਤ ਬਕਾਤਿਯੋ ਪਿਤੋ ਬਾਂਗਿ ਦਯਾ ਕਰਨ ਫਿਰ ਬਾਂਗੇ ਬਾਂਗਿ।।
ਦੋਯਿ ਯੰਤ ਕਥੋ ਬਖੀ ਤੀ ਫਿਰੀ ਬਾਂਗਿ ਬਾਂਗਿ ਬੁਲ ਬਾਂਗੇ ਬੋਲੇ
ਕਾਮ ਦੀ ਬੁਰੀ ਦੇਯੋ ਚਤਰਾਂਗਿ ਸਾਂਤ ਸਬਦ ਹਮ ਬੀਜੇ ਜਾਂਗਿ।।
ਬੋਲ ਬੈਸਾਂਤੀ ਮੈ ਕਾਰਤੂ" ਦੀਯ ਸੋਯ ਛਬੇ ਗਾਨ ਤ੍ਰਿਪਾਯ ਦੀਯ।
ਦੁਖਾਂਤ੍ਰਾਨ ਦੀਯ ਕੋਈ ਗਾਯਾ ਬਾਂ ਪਿਤ ਜਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਿਖ ਬਖਾਣੇ।।੯।

ੜ ਕੁੰਜ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਿੰਧਿਯ ਬੰਜਾ ਬੰ ਬੈਸਾਂਤ ਨਾਂਤੇ ਸਿੰਧ ਬੰਜ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਅ ਬੈਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਿੰਧਿਯ ਬੰਜਾ ਪਾਂਤਾਂ ਸਿੰਧਿਯਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ੲ ਬਾਂਤੀ ਬੰਜ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਸ ਕੁੰਜ ਸਾਂ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਿੰਧਿਯ ਬੰਜਾ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਸਿੰਧਿਯਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਹ ਬਾਂਤੀ ਬੰਜ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਕ ਸਿੰਧਿਯ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਖ ਪ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਗ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਘ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਙ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਚ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਛ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਜ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਝ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਞ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਟ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਠ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਡ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਢ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ
ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ
ਣ ਸਾਂਤਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤਿਯਾਂਤ ਪ੍ਰਾਂਤ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ

ਚੌਪਈ ਉਹਤੇ ਚੌਥਾ ਸਾਕਰ ਕਹੀ ਜਿਹ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਿਤਾਨ
ਦੇ ਜਿਮ ਰਾਖੇ ਸੰਗਤ ਵਹਨੀ ਸਭ ਸਾਜ ਸਭੇ ਗੁਣਗਾਨ ।੧।

ਚੌਪਈ ਬੰਨ੍ਹ ਚਰਨ ਤੇਰੇ ਤੇ ਦੇਵ ਚਰਨ ਜਿਮਨੀ ਨ ਸਭੀ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ਅਨੰਤ
ਅੰਗ ਰੂ ਸਭ ਧੀ ਸਭੀ ਸਕਲਾਊਂ ਕਬੁਧ ਕਰੇ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਾਊਂ ਮਾਤ
ਦੇ ਬਾਬਾ ਸਨ੍ਹੁ ਅਧੀ ਸਿਧਾਰੇ ਜਾਂਦਿ ਚਲੇ ਬਿਰ ਸਨ੍ਹੁੰਦ ਮਝਾਰੇ
ਸਿਰਾਲਦੀਆ' ਲੈਮ ਅੰਬ ਜੰਤੇ ਪੰਜਰ ਨੇ ਪਕਤ ਨ ਪਿਲਾ ਦੋ ਫੇਰੇਂ ਬਾਬ। ਅਰ ਅਰ
ਧਾਰੀ ਹਾ ਧਰਤ ਮਾਰੀ ਸਾਰਾਂ ਪਰ ਉਮ ਧੀ ਜਿਮ ਬਪਤਿ ਬਪਾਈ
ਗਾਮ ਬਲਮ ਗਰਮ ਤੇਂ ਗਰੀ ਮਾਰੇ ਗੀ ਗਰਮ ਮਾਰੀ ਸਰੀ ।੨।
ਉਮ ਦੇਸ ਗਾਰੇ ਸਾਰਿ ਧਾਰਤ ਨੈਂਹ ਭੂਮੇ ਗਰ ਮੁਧਰ ਕੁਗ ਪ੍ਰ
ਸਰਿ ਸਰਿ ਬਰਾ ਸਾਰਸ ਸੀ ਧਾਰ ਧਰਮ ਗਰਮ ਉਮ ਸੰਗਲ ਦਿਮੁਗਾਂ ।੩।
ਧਨਾਸਾਰ ਪੰਛਾ ਬਾ ਮਨਮਾਰੀ ਬੀਰੇ ਮੇਮ ਤੀਰ ਦਬਾ ਦਿਮੁਨੀ
ਦੇ ਗੋਵੇ ਗਾਮੇ ਸਗਤਾਰ ਲੈਂਮ ਪੰਜੇ ਤੋ ਪੁਰ ਕੁਰ ਦਿਸ ਗਰ ਧੋਮ ।੪। ਸਗਤਾਰ

੮ ਪਰਮਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਤਾ

ਦੁਹਰਾ ਸਮਰਨਾਮੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਬਹੀ ਹੋਰਨ ਕਹੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਸਭ ਸੀਰ
ਐਂ: ਕੈਮ ਤਮ ਬਹੁ ਬਰ ਬਾਬਾ ਦੇਖਹਿ ਨਾਂਹੁ ।੧।

ਚੌਪਈ ਤੇ ਬਾਬੇ ਦੁਹੀ ਬਸਮਾਰੇ ਤੈ ਧਰਾ ਜਿਮ। ਸਾਹਿ ਮਝੀ ਮਰਮਾਰੀ
ਨਾਬ ਕਹਤੇ ਤਬ ਦੈਨ ਦਿਖਾਈ। ਤੈ ਤੀ ਧੀ ਧਰ ਦੈਰ ਸਮਾਰੀਮਾ
ਤਬ ਲਾਂਤਰੁਰ ਮਹਿਂ ਮਿਲਬਾਨੇ ਸਾਹਿ ਪੁਰਾਬੇ ਰਾਸਾ ਗਲੀ ਮਾਂਦਿ
ਪਿਲੀ ਮਾਰਤਰ ਗੋਰਾ ਪੁਰਬਾਮੀ ਪਰੀ ਮੋਹਰਿ ਸਬਨ ਬਿਬਾਰੀਤੀ ਅਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਬਾਰੇ ਬੰਬਾ ਖੁਸ਼ ਪਿਲਸੈ ਮੀਹੁ ਚੁਰਮੇ ਰੁਹਤ ਬੈ ਮੰਦਰੀ ਬੀਤੇ ਅਰ ਮਾ ਮਾ
ਇਦ ਮਾਤਰ ਮੈ ਬਬਾਦੇ ਪੁਰਾਂਧ ਜੋਰੂ ਅਮੇ ਮਿਰ ਪੁਰ ਮਾਂ ਸਾਦਿ।।
ਪੰਜੀ ਸਭੇ ਸਰਾ ਤਰ ਰਲ ਰਿਹਨ ਪੁਰੇ ਪਿ ਮਰ੍ਹ ਬਸੇ ਬਸਾਂ ਸਰਮਾਰ
ਪੀਰ ਮਾਂਹਾ ਰੁਰਿ ਸਬਬੇ ਮਸਾਰਾ ਜਾਨਦੇ ਮੀਰ ਜਿਮ ਰੰਗੀ ਸਾਰਬਾ ।੫। ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ

ਦਹਰਾ ਪਿਮਬ ।।ਸਾਮਾਰ ਸਰਰਿਰਿ ਰੋਬਾ ਬਾਮੀ ਬਰੀ ਰੋਂਦ ਅਰ ਅਰ
ਬਾਰੇ ਪੁਰਮੀ ਮਸਰੁਰ ਸਬ ਦੁੰਦ ਦੇਬ ਬਬ ਰੋਦਿ ।੬।

੧ ਸਮਰਨਾਮੇ ਨੰਗਲ ਧਾਰ: ਉਹ ਨਾਮ ਜਿਨੂੰ ਬਿਨਤੀਆਂ ਸਰੋਂ ਸਭ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾਬਾ ਹੈ ਮੈ ਕੀ ਸਭ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਨਾਮ ਸੋਮਨਾਮੀਮ ਮੈ
੨ ਬਾਬੇ ਸਾਮਾਰਮਾਰਾ ਮੈਂ ਮਾਰਤਾ ਮਿਲੇ ਬਿਨਤੀਆਂ ਦੇਮਾਰਾ ਦਾ ਮਾਰ ਤੇ ਧੀਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਾਂ

ਚੌਪਈ ਜਬਹੀ ਤਮਾਸ ਦ੍ਰਿਸ ਕਸੀ ਨ ਪਾਯਾ ਕਿਸੈ ਨ ਥੋਨੈ ਹਮ ਸਮਥਨਾ ਬਤਾਯਾ
ਗਜਨ ਸਿਮਿਰ ਮੈ ਕਰਾਇ ਲਯੋ ਚੀਰ ਸਜਯਾਂ ਅਰ ਲਯੋ ਦੋ ਵੈ ਜਾਤ ਪਤੇ
ਤਮਾਸ ਪ੍ਰਤਿਖ ਭਾਖੈ ਤੋ ਮਯੋ ਸਭੈ ਪ੍ਰਭੈ ਤੇ ਸੀਸ ਅਤੀਤੋ
ਅਪਨ ਸੀਸ ਮਹਾਬਖਸ ਪਾਸੀ ਧਯ ਤੋ ਭਾਮ ਨਵੀਂ ਯਸ ਗਵੀਤਾ

ਟੋਹਰਾ ਤਬਹੀ ਪੁਜਾਰਯਨ ਜਲ ਮਿਖੀ ਚਿਤ ਸਿੰਦੂ ਆਯਤਿਓ ਤੋਇ
ਮਾਨੋ ਖਰ ਗਰਜਾਇ ਹਮ ਸਾਨੁਜਾਰਿ ਅਬ ਲੋਇ ਦੀ

ਚੌਪਈ ਅਰੀ ਤੁਮਾਰਯ ਤੈ ਮਾਰਾ ਪੁਆ ਲਾਂਪਰਿ ਲਾਯਾ ਦ੍ਰਿਸ ਸਿੰਦੂ ਭੇਖਾ
ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਬਾਯਾ ਦੋ ਪਰਾ ਅਲਾਇ ਉਸੈ ਕਰ ਦੂਸਰੋ ਬਰਾਬਰਿਖ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੀਸ ਭੈ ਦਏ ਧਨੁ ਮਾਏ ਬਾਯਾ ਮਿਮਾਰਯੋ ਸਿੰਦੂ ਅਰ ਲਯੋ
ਭੀਮ ਪ੍ਰਭਾਵਸਾਲ ਮੋਤਰੀ ਜਾਯਾ ਯਾਕਿ ਮਮਤਾ ਕਥ ਪਾਤਸ ਜਾਯਾ ਖੋਹ.

ਦੋਹਰਾ ਡੀ ਧਰ ਨਾਥ ਦੀ ਪੁੰਜ ਗਈ ਲਯੋ ਦ੍ਰਿਸ ਮਿਲ ਮਾਰਿ
ਦ੍ਰਿਸਾ ਤਾਮੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋ ਦ੍ਰਿਸ ਮਰੇ ਮਿਸਾਨੀ ਕਰਾਂਡੋ ਯਾਂਤ

ਚੌਪਈ ਉਨੈਂ ਭਯਾਸੀ ਯਥਾ ਨਾਨਕ ਬਸੀਰ ਸਿੰਦੂ ਮਾਸਾਯਾਸ ਦੇ ਪੀਸ
ਦਿਸ ਦ੍ਰਿਸਯ ਸਿੰਦੂ ਹੈ ਪੈਯਾਲ ਯਾਮੇ ਦਿਸ ਯੋਹੈ ਦਿਖ ਸਸਤ ਪਯਾਰੀ ਪਾਤ
ਹੋਸ ਸਾਮ ਦਿਸ ਸਸਤ ਪ੍ਰਤਯਾਯਾ ਦਿਸ ਪਾਂਤ ਸੰਧ ਸੰਧ ਦੇ ਸਸਤ ਯਾਯਾ
ਮੁਖਯ ਯੰਥਸਾ ਸਿੰਦੂ ਸਸਤਾਂਤਿ ਸਸਾਂ ਪ੍ਰਤਯਾ ਪੈਸਾਂਤ ਦਾਂਦੀ ਧਸਾਂਤੇ ਪਾਮ

ਦਿਹਰਾ ਸਸਾਂ ਦਿਸ ਪਸਤ ਪਾਸਤ ਅਸੀ ਸੁਖਾਸੈ ਸਸਤ ਸੁਸੁ
ਸੀ ਦੰਥ ਸਸ ਸੁਸਾਸਿੰਦ ਤਿਸਾ ਸਸਾਂ ਦਿਸ ਪੰਧ ਸੁਸਿ ਸਾਸ
ਸਸ ਦ੍ਰਿਸ ਸੰਖੈ ਸਿਸਾਸ ਸੁਸਾਂਤਿ ਸਿਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸੀ
ਪਸੁਸੈ ਸ ਸੋਧੁ ਤਿਸਾਸਾ ਤਸਾਸੈ ਸੰਸੀ ਤਿਸ ਸਸੀ ਸਾਸੀ

ਚੌਪਈ ਤਿਸੈ ਮਸਾਸਾਸਨ ਸਸੰ ਸਸਾਸੈ ਯਾਸੰ ਨਸ ਦੁਸਾਸਾਸਨ ਸਸਾਂਤ
ਤਸਾਸਾਂਤਿ ਸੁਸ ਦਸਾਸਾਂਤੇ ਸਸੈ ਤੋਂ ਯਸ ਸੀਸ ਮੁਸੰਦ ਹਸ ਸਸੰ ਸਾਤਾ
ਜੋ ਤਿਸ ਤੈ ਨਸਿ ਸੁਤੈਂ ਤਿਸਾਂਤਾ ਤੋ ਤਿਸ ਦੰਤਸਸੁ ਸਾਨੈ ਸਸਾ
ਸੁਸ ਸੀਤੈ ਸੁਸਿ ਸਸਸੁ ਸਸਸ ਸਸਾਤ। ਸਸ ਦੇਖੋ ਤਿਸ ਯੋ ਸਸਸਾਸਾਤ
ਯਾਸ ਸੋਸ ਸਿੰਦੂ ਲਾਯੋ ਤਸੈ ਸਸਾ ਤੁਸਾਸਾ ਯੋ ਦ੍ਰਿਸ ਸਸ ਸਤ ਸਤੇ
ਦ੍ਰਿਸਾ ਤਸਾਸ ਕੁਸ ਦ੍ਰਿਤਤ ਦਏ ਯਸ ਸਸਾਂਤ ਤੋ ਸਸਸ ਯਸਏ।ਸਾਂਤੇ
ਸਾਸ ਤਸ ਦ੍ਰਿਸ ਸਿਸਾਂਤੀ ਗਈ ਪਤਾਂ ਸਸਸੀ ਨੋ ਸਸ ਤੈ ਸਸੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸ ਸੁਸ
ਸੁਸ ਯਸ ਸਸਾਂਤ ਸਿਸਾਂਤ ਪੁਸਾਂਤੇ ਤੁਸ ਸਾਸਿਸਾਂ ਤੋ ਸਿਸ ਸਸਸਾਂਤ ।ਸਸ

ਪ੍ਰ ਪਾ ਸਾਂਤੀ ਸਸਸਾਂਤ ਸਾਂ ਤੇ ਸਸਸ ਸਸੰਸਸ ਸਸ ਸਸਸਾਂਤ ਸਸ ਸ ਸੰਸ ਤੇ ਯਾਸਸ ਸਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਸ ਸਸਸਾਂਤ

ਦੋਹਰਾ ਹੁ ਸਨਿਯਹ ਸਭੀ ਯੋ ਕਥੇ ਸਭੇ ਮਸਦਯਕੇ ਲੋਕ ਸੁਨਾਇ
ਦੋਹ ਤਿਨ ਦੀਲੋ ਪਤ੍ਰ ਦਹ ਆਇਸਾ ਦਯੇ ਪਾਇ ਮਾ। ਸ੍ਰਸ. ਅਯਕਾਸ

ਚੌਪਈ ਜਿਸ ਮਹਲਾਨੋ ਜਾਨਿਐ ਲਿਖਾਯੋ ਲਿਹ ਪਿਨ ਨੇ ਕੁਸ ਆਯੋ ਲਿਖਾਯੋ
ਯਹੈ ਦੇਸ ਜੋਲਨ ਪਸਦਮ ਜਾਇ ਸੰਯੋ ਕਯੋ ਦਹਿ ਦੇਸਹਿ ਦਯਾਇ ਨਾ। ਪਸ
ਯਸੇ ਚਲੈ ਲਿਹ ਅਤੈ ਲਿਖਾਯੋ ਜਾਯਿ ਚਲੈ ਲਿਹ ਸਮੁਦ ਮਹਾਯੋ।
ਪ੍ਰਮ ਯਸਲ ਲਿ ਤੋਲ ਸਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਲਾਲੈ ਯਾਲੈ ਚਲੀ।ਨਤ।
ਯੁਸਯ ਪ੍ਰਿਯੋ ਮਸਾਮ ਮਿਮਦਾ ਨ ਸਯਾ ਸਲਨੀ ਲੋਲਲੈ ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਿਯ ਯਾਲੈ
ਪ੍ਰਿਯਾ ਮਲਯਾਨੈ ਨੈ ਪ੍ਰਿਯੈ ਮਾਸਾ ਸਮਾਪ ਯਾਲੈ ਯਸੇ ਯਯਨ ਲਿਮਾਯਸਾ ਸਾਪ ਸ੍ਰ

੬. ਅਗਲੀ ਰਾਖ੍ਹੀ ਅੱਗੇ ਲਿਖੀ ਚੁਗੀ"

ਓਦਯਾ ਯੈ ਮਸਲੀ ਯੁਸ ਯਸ ਯਯੋ ਸਯ ਸੰਸੋ ਲੀ ਯੁਸ। ਸ੍ਰ
ਹਯੁੰ ਯੁਸਟ ਸਸਿ ਸਹੋ ਯਸੀ ਸੰਲ ਚਯੁਸ ਮਾ। ਯਸ ਸਸ

ਚੌਪਈ ਯਲੈਂ ਲੋਤੇ ਲੰਯਲ ਯੁਸਾਯ ਲੰਯਲ ਯਲੈ ਯਸ ਯਲੈ ਮਾਲੈ। ਸਸ
ਯਲੈ ਪ੍ਰਿਸਯੋ ਹੁਸ ਪ੍ਰਿਤਿਨ ਦਯੋ ਯਯੋ ਨਾਲਾ ਲੀ ਸੰਸਾ ਯਲੈ ਨ ਸ੍ਰ
ਯਸੇ ਯਹੀ ਸੀ ਨੇ ਮਾਲਿ ਸਾਯੋ ਲਿਖਾਯੋ ਲਿਸ ਲੀ ਲੀਲ ਯਾਯੀ ਸ੍ਰ ਸਸਸਸ
ਯਾਲੀ ਲੈਸ ਪ੍ਰੀਸ ਲੈ ਯੰਲਾ ਪ੍ਰਿਨ ਮੰਯਲ ਯਸ ਮੀਲ ਦਯੋ ਤੋਯਾ।। ਸਸਸਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਸਲੋ ਯਿਯਲ ਸਲਾਯਲੈ ਲੈਸਲ ਮੰਸਲ ਯਾਯਸ ਯਲਾਲ ਲੀਲ ਸਲਾਲੈ ਸਸਸਸਸ ਸਸ
ਮੀਲ ਸੁਯਲ ਲੀਸ ਪ੍ਰੀਸਲ ਯੰਲਲ ਯਲੈ ਸਲੀ ਲੀਲ ਸਲਾਲੈ ਸਸਸਸਸ ਸਸ
ਦੀਲਲਨ ਲੈ ਸਲ ਸਾਯੋ ਸ੍ਰਾਲੈ। ਸਸ। ਸਸਸ ਸੀ ਸਯਾਲੈ ਯਾਲੈ ਸਸਸਸ
ਪ੍ਰੀਸਾ ਯਸਾ ਲਿਸਯਾਲੈ ਸਸਲੈ ਸਲਲੈਂ ਪ੍ਰਿਸ ਸੀ ਸੀ ਲੈ ਪੈਸਲੈ ਸਸਲੈਂ
ਲਿਸੀ ਸਸਸ ਸਲੈ ਲੈਲ ਪੈਲ ਪ੍ਰਸਲਲ। ਸੀ ਸੁਸ ਲੈ ਸਲੈਸ ਸਲਲਾ ਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਪਿਸੰਸਯਾ ਸੀ ਸਸਿਲਿ ਸਿਸੋ ਸ੍ਰ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸ੍ਰਸਸ
ਸਸ ਸਲੈ ਸਲੈ ਸਸਾ ਲਿਹ ਸੰਸ। ਸੰਸਲੈ ਸਲੈ ਸਸਲੈ ਸਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ

ਏ ਅਗਲੀ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸ

੧੦ ਸਾਖੀ ਸਿੱਲੀ ਦੀ ਮਾਤਬਾਰਿ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਅਨਤੀ ਸਾਖੀ ਯੋ ਜਨ ਕੁਣੇ ਮਹਾਦ ਦਿਨੀ ਮਤਬਾਰਿ
ਫੁੱਹੀ ਫੀਲੇ ਜਿਸ ਕੁਰ ਦਸੀ ਮੁਚਲਲਤ ਦੀ ਤਪਰ ਮਾਲਦਾਰਿ।੧

ਚੌਪਈ ਲੌਟੀ ਬ੍ਰਹਮਖਾ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਨਾਹੀ ਓਨ ਨਾਯਕ ਅਕਤ ਬਰ ਕਰੀ ਹਤੋਂ ਅਸਲ
ਨੋਨ ਯੰਸ ਜਾਤ ਅਤ ਹੀਰ ਦਿਲਾਰੇ ਦੇ ਯਕੀ ਸਬ ਤੰਸਯ ਕਹਾਰੀ ਮਾਲ
ਦੁਲਹੀਆ ਦੁਸ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੁਰ ਧਾਦੀ ਨਨਿਹਾ ਬਖਾਤਾ ਬਿਜ ਹਥੀ ਦਿਖਾਈ ਸਤਾਮ
ਦਰਿਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਿੰਦੁਮਨ ਬਹਸੇ ਜੀਜਾ ਛੁਡਾਵਨ ਹੈ ਤੁਹੀ ਅਹਮੇ ਦਾ
ਤੁਫ਼ ਜੀ ਲੈ ਹੈ ਮਿਰਣ ਕੀ ਮਾਲ ਤੁਹੀ ਨੈ ਰੰਖ ਲਯਨ ਕਾਯਾ ਸਮਾ
ਹਥ ਕੁਰਨ ਦੈ ਬਯਕ ਸਾਧਿ ਬਿੰਗਿ ਲੋਕ ਹਸਕਮ ਰੋਏ ਲੈਂਦਿਆ।੨ ਮਿਲਾ

੧੧ ਚਿੰਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਸੰਪਦਾ ਜਿਸ ਸਰਿਸ਼ਟ ਸੁਨ ਪਸਯਤੇ ਚਿਤ੍ਰਮ ਅਯੋ ਸੁ ਦੇਸ
ਸਿੱਖ ਨਾਥ ਚੁਲਤਯਿ ਅਤੇ ਦੇਹਤੀ ਦੇਯ ਅਸੋਦ।੧ ਨਾ ਸਮੇ

ਚੌਪਈ ਪੁਹਾ ਪੈਮ ਤੋ ਸਿਮਰਿਆ ਗਾਮਯ ਅਮਿਤ ਪਾਰਿ ਅਯ ਸੁਤ ਜਿਸਮਯ ਮਾ
ਪਿਤਮ ਨਾਹਿਤਾ ਪੈਮ ਧਾਰਨ ਸਬੇ ਆਮੀਨਯ ਛਯ ਪਿਤ ਮਾਮੀਯਨਾ ਬਲੋਤਾਰ ਸਮਯ ਅਕਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਹਿ ਸਰਿਸ਼ਟ ਸੀ ਤਯ ਪੁਸੀ ਚੋਹਾਈ ਤੀਕ ਸ ਬੈਠਿ।
ਚੌਹੀ ਪੈਮ ਸੀ ਮਾਲ ਮਾਦੇ ਸਿੰਹਿਲ ਪਾਸਯ ਪਸਯ ਅਯੋ ਸਿਮਾ।੩ ਮਾ ਮਾਮ ਮਾਮ

---

a ਬ੍ਰਹਮਖਾ ਸਿੰਹਲਦੀਪ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਅਮਰਾਈ ਸਿੰਘ ਨੇਗਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਾਕਸ ਸਿੰਹਲਦਾਸਕਰਨ ਦੀ ਮਾਮਤ ਸਰਿਸ਼ਟਾ
ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੋਲ ਮਾਮਤ ਲੈ ਜਿਸ ਮਾਲਤ ਨੇ ਪਾਲਿਮਤ ਦਾ ਜਿਸਾਰ ਜਿਸ ਧਨ ਤੋ ਦਾ ਮਾਲਤ ਜਿਸ ਦੁਮਾਲ ਮਾਲ
ਦੀ ਮਾਮਾ ਮਾਮੀ ਦੀ

b ਛੁਟੀ ਦੇਣੇ ਮਾਲਕਾਲ ਜਿੰਦਿ ਜਿਸ ਤੀ ਨਾਲੇ ਤੁ ਦੇਸ ਬੰਦ ਹੁਮ
ਚੌਪਈ ਤੋ ਸਾਲਾਤ ਧਨੇ ਦੇਸ ਮਾਮੀ ਕੁਮ ਸਲ ਗਲੀ ਲੈਕ
ਹਮ ਤੋ ਨਲ ਦੁਸ ਦੇਸ ਦੇ ਧਲ ਤੋ ਸਲ ਮਲ ਦੇਸ ਮਾ
ਚੌਪਈ ਸਲ ਮਲਾਲ ਮਿਲਾ ਚੁਲੀ ਬਲਾਲ ਜਿਸ ਤੋ ਮਾਲ ਦੁਮਾਂ ਦਿਸਾਂ
ਬਲੀ ਪਲਮਾ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਾਲ ਸਾਲਮਾਲ ਮਾਲਾਲ ਬਲੀ ਮਲ ਮਲਾਲ
ਚੌਪਈ ਮੁਲੀ ਮਾਮੀ ਮੁਲਾਲਾਲ ਤੋ ਲੈ ਸੁਤੰਮਾਲ ਮਲੀ ਦੁਮਾਂ
ਦੁਸ ਮੁਲੀ ਮਲਾਲ ਮੰਗਲ ਮਲੀ ਮਲੀ ਮਲਾ ਮੁ ਮਾਮੀ ਮਾ
ਚੌਪਈ ਮੁਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲਾਲ ਮਾਲਾਲ ਮਲ ਮਾਲ ਮੁਲ ਮਿਲ ਮਲਾਲਾ
ਮਾਮ ਮਿਲਾਲ ਮਲੀ ਮਲਾਲ ਮਲੀ ਮਲ ਮਲ ਮਲਾਲ ਮਲੀ ਮਲਾਲ
ਮਲਾਲਾਲ ਮਲਾਲ ਤੋ ਮਲੀ ਮਲੀ ਮਲਾਲ ਮਲ ਮਲੀ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ
ਮਲਾ ਮਲਾਲ ਮਿਲਾਲੀ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ ਤੋ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ
ਚੌਪਈ ਦੁਸ ਮਿਲਾਲ ਤੀ ਮਲ ਧੋਮ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਮਲਾ
ਮਲ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲੀ ਮਲਾਲੀ ਮਿਲੀ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ ਮਲਾ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲ

c ਦ ਸਿੰਹਲਦਾਸ ਨਵੰਬਰ ਮਿਲਾ ਮੁ ਮਾਮੀ ਮਿਲਾ 'ਚ ਮੰਗ ਮ
ਦਮਾ ਮਲਾਲ ਤੋ ਸਲ ਮਲਾਲੀ ਸਲੀ ਮਲਾਲ ਤੋ ਮਲਾਲ ਮਲਾਲੀ
ਮਿਲਾ ਜੀ ਸੰਗ ਮਲਾਲ ਜੀ ਮੰਗਿ ਮੰਗ ਮਲਾਲ ਤੋ ਮਲਾਲ ਮਲੀ ਮਿਲਾ ਮਲਾਲ ਮ

ਚੌਪਈ ਤੋ ਜਨਿਤਨ ਮਨ ਪਰਸੀ ਜਿਤਾਏ ਬਚਨ ਕਹੇ ਸੋਭਾ ਕਿਹ ਥੋਰੇ ਥਾਨੈ ।
ਜਥਾ ਬਿਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਾਨਹਿ ਦੇਸ। ਤਥਾ ਛਮ ਵਿਚਾਰੈ ਸਭ ਬੋਪਜੰਤ।।੭।
ਤਬੈ ਮਜੀ ਦੀ ਹਠ ਚੋ ਲਹਯੋ ਭਾਖੀ ਸਾਖੀ ਕਿਸੈ ਅੱਯ ਦੇ ਛਹਯੋ
ਬਾਬੇ ਬਾਲੀ ਮਹਾ ਹੋਸ਼ਯਾਰ। ਕਿਧ ਸਾਧ ਪ੍ਰੇਖ ਚਲ ਕਹੋ ਮੋਰ।।੮।
ਬਹੁਤ ਉਦਾਸੀ ਬਾਬਾ ਕਹੀ ਹਮ ਤੇ ਸਭੀ ਕਥ ਆਣੀ ਜਥਾ ਸਮਾਨ
ਬਾਬ ਐਸ ਅਰਗਾਬ ਭੀ ਕੀਹਾ ਮਾਖੀ ਮਹ ਬਹ ਕੀਓ ਗਮਨਿਆ।।੯।। ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਾਲ ਬਾਬੇ ਬਾਲੇ ਬੀ ਤੁਮਾਰੇ ਮ ਕਾਰਜ ਕਿਤਾਏ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਪੂਰਨ
ਜਿਯਾ ਹੀ ਕੰਧ ਸੁਨਕੈ ਕੀ ਹੀਏ ਔਰ ਪੁਸਤਕ ਕੀ ਕੁਲਿ ਲਖੇ ਹੀਏ।।੧੦।
ਗਯਾਸਿਹ ਭਾਖਾ ਪਰਸਭੈ ਘਨੀ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸਾਖੀ ਕੁਬਰਨੀ
ਜੋ ਕੁਲਿ ਮਾਸੈ ਮਨ ਪਰਿਪਾਟਿ ਪਰਨ ਸਿਖ ਕਹੀ ਅਰੋ ਸਮਾਨਿ ਦੀ

੧੮. ਸਾਖੀ ਸਤਿਸੁਹਰ ਕੀ ਭੈਸਾਬਲੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਤਬ ਮਾਲੀ ਨੈ ਹਮ ਕਹਯੋ ਕਹਯੋ ਜੀ ਭੋਰ ਸੁਨਾਇ। ਸਤਸੰਗ ਕੇ
ਸਭ ਸਮਸਤ ਮਾਲੀ ਸੁਨ ਕਹੀ ਪਿਲਿ ਕਿਹਿ ਥੋਰੇ ਬੋਹੁ ਸਮਾਨਿ।।੧

ਚੌਪਈ ਤਬ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਭੈ ਸਿਸ੍ਰੋਹਾ ਨਦੀ ਕੁਲ ਸਮਾਬ ਮਾਲੀ ਅਖਾਰ ਕੁਲੇ ਸੰਤਸੰਗ
ਜੋ ਪ੍ਰਾਖਸੀ ਅਖ ਬਲਬਾ ਕਲਬਲੀ ਬਹੁਤ ਕਹੇ ਸਰਿ ਅੱਯ ਕੇ ਪ੍ਰਕੋਸ।।੨
ਅਖਾਰ ਰੋ ਕੁਲ ਕਥੇ ਅਹਤਸਾਬ ਕੀਬੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਛਾਯਾ ਨਾਬਾ ਸੰਤਸੰਗ
ਬਾਬੀ ਪੁਬ ਪਿਬ ਬਾਬ ਜਿਬੀ ਬਬਬਾਬੀ ।।੩। ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਸੰਗ ਦੀ
ਮੁਖ ਸਾਖਦਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਮਬ ਕਬੀ ਕਥ ਕੇ ਸਿਖ ਮਬ ਬਬੀਬਬ ਪੁਨੀ
ਸੀ ਅਬਬਾਬ ਸੀ ਕੁਲ ਕਬਬਾਬੇ ਪੁਬ ਸਦੈਬ ਕੁਬਬਾਬ ਪਿਬ ਸੰਤੇ ।੪।

---

1 ਇਸ ਥੋਰ ਗ੍ਰਥ ਅਖ ਅਬਬਾਬ ਅੱਯ ਸਨੀ ਇਸ ਹੈ ਅਖੈਬ ਮਬ ਕਬ ਕੀਬ ਸਬਬਾਬ ਬਬਬ ਤਬੀਬ ਬਬ
2 ਹੋਰ ਸਿਖਾਬ ਸਿੰਘ ਥੋਰ ਥੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਬਬ ਭੀ ਸੀਬਬਾਬ ਸਿਖ ਸਬੀ ।ਬਬ ਪਾਬ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਭੀ ਮਬ

ਜੋ ਪ੍ਰਿਮ ਭੀ ਜਬ ਸੰਤ ਬਬਤੀਬੇ ਤਬੈ ਬਬ ਪ੍ਰਭ ਬਿਮਬਾ ਪਬਤੀਬੇ
ਮੈ ਸਿਖ ਮ ਦਬਾ ਬੀਬਹਿ ਦੋਬ ਸਿਬਬ ਦਾ ਬਬ ਤੋ ਮ੍ਰਮ ਹੋਬ
ਮ ਮ ਤੋ ਸੋ ਸਬਮ ਪਬ ਬਬਤੀ ਮਹਿ ਮ ਮ ਬਬ ਤੀ
ਤੇ ਸਬਿ ਬਬਤੀ ਬੋਬਹਿ ਮ ਹੋਬਿ ਦਬਬਾਬ ਤਬੋਬਬ ਸਿਬਬ ਬਬਤੀ ਸੰਤ
ਹੋਬਬ ਸੰ ਮਬਤੀ ਮੈ ਮਬਤ ਮਬਤੀ ਸ ਮੈ ਬਬਤ ਮਬਤਬ
ਮਬਤੀ ਮੈ ਮਬਤਿਬ ਸ ਸ ਸੀ ਬਬ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮਬਤਬ ਸਬਤੀ ਬਬ

3 ਮਬਤੀ ਕੁਮੈ ਮੁਤੁ ਬਬਬਤਬ ਮੈ ਬਬ ਬਬਤੀ ਬਬਬਤਬ ਤੋਬੋ ਬਬਤੀ ਤਬ ਬਬਤੀ ਸੀ ਤਬ ਸੰਤੀ ਸਿ ਬਬਤ
ਸੀ ਬਬਤ ਮੁਤੁਬਤੀ ਬਬਤੀ ਮੈਤ ਬਬਤ ਤਬ ਮੁਬਬਤ ਮੈਤ ਮੁਬਤੀ ਬਬਤ ਬਬਤੀ ਬਬਤ ਬਬਤੀ ਬਬਤ ਬਬਤੀ
ਮਿਬ ਬਬਤੀ ਬਬ ਬਬਤੀ ਬਬਤੀ ਬਬਤੀ

ਇਕ ਅਸਮਨ ਨੂਰ ਨਰਿਨਾਰੰਜਣ ਅਭਰਮ ਪਰਕਾਸ ਨਿਰਮ ਮਾਯ ਧੀਰੰਦਾ
ਮਾਗੀ ਪੀਛੋਦੇ ਦੇਵੀ ਦਿਖਦਾਰੋ ਛਾਯ ਜਲਾਲ ਕੀ ਦਾਯ ਦੁ ਦਲਾਂ ਮ
ਲਖਮਾ ਕੋਯਾਂ ਮਾਰੇ ਫੈਜਦਾਰ ਕਿਰ ਪਰਮਾਰਥ ਸੋ ਕਰਦੀ ਨਿਰਾਧਾਰ ੫੫ ਸਲੋ ਚਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਇਕ ਚਕਿ ਰਾਜਿ ਕੀ ਧਯ ਕਿਯਨ ਸਕੇ ਨਿਕੋ ਬੁਲਾਇਕ
ਨਿਜੁਕ ਪੁਰੋ ਸਿਖਨ ਕੀ ਸਿਖ ਕਰੋ ਸਮ ਸੰਚਾਰ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਕ ਬਹਾਦਰ ਇਕ ਜੁਰ ਭਯੋ ਪਰਮੁਹਾਰਥ ਧਰਤ ਜਿਨ ਯਿਸ ਦਯੋ ੫੬ ਪਰਮੇਸਰ
ਬਾਬਜੁਗ ਮੈ ਕਰਥ ਸਾਸਤਰ ਕੀਯੋ ਧਰਮ ਕਰਮ ਰਥ ਨਿਰੂਆਨ ਤੀਯੋ ੫੭ ਪਰਮਾਰਥ
ਪੁਨ ਗੋਸਾਂਦ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਲਾਕਾਰੋ ਦਯੋ ਪੜਿਤਾਈ ਕੀਯੋ ਜੁ ਭਾਰੀ
ਜਿਹ ਪਰਿਯਾ ਕੇ ਸਾਸਤਰ ਮਾ ਹੈ ਅਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕੁਛ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸਾਖੀ ੫

ਦਰਸਾਵ ਸੁਨੋ ਸਰਿਤਾਧਰ ਕੀ ਕਥ ਕਰੇ ਫਿਰਾਂਕੋ ਕਥ ਸੁਨਾਇ
ਪੰਡਿਤ ਹੀ ਸੁਣੇ ਕਥਿਆ ਤੇ ਕਰ ਅਪਨੀ ਸਿਰਤਾਧ ਉਪਦਾਯ ਦਾ ੫੮ ਸਲੋ ਚਕਾਰ

ਅਥ ਅੰਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੁਰਾ
ਅਥੋ ਚੁਕ ਤੋਕ ਕਥਾਕਥ ਬੈਠਿਕ ਪਰਾਂਚੋ

ਚੌਪਈ ਕਰਤ ਮਾਨੀ ਨੇ ਇਕ ਕਥਨੀ ਕਥ ਸੁਨੋ ਰੋਕਨ ਕਥਾਰਿ ੫੯ ਸਲੋ ਚਕਾਰ
ਪਰਿਸਮਾਨਕ ਮੇ ਸੁਨਕਨ ਕੀ ਪਰਸਨੋ ਕੀਯ ਜਿਨ ਕੁਮਾਰਿਆ। ੬੦ ਸਲੋ ਚਕਾਰ

ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਕਥਾਕਾਰ ਨੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਥਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਦੇ ਫਲ ਅਤੇ ਕਥਾ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਪਉੜੀ ਮਨ ਮੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਕਰਤਾਰੇ ਸਰਧਾ ਧਰਿ ਕੈ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਹੁ
ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾਵੈ ਤਿ ਚਰਣ ਜਗਤ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹੁ॥
ਗਰਬ ਗੁਮਾਵੈ ਸਿਖ ਸਭ ਆਖੈ ਝੜੈ ਪਾਪ ਫੋਕਟ ਛੈ ਦਿਹਡ ਕਾਇਆ
ਨਾਮ ਨਰੰਜਨ ਉਚਰ ਸੋਹਣਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਹੋ ਦੁਖੁ ਨਿਕਸਾਹਾ॥੨॥ ੫੯੬

ਸੋਰਠਾ ਕੁਟੇ ਲੋਸਾਰੇ ਖੁਣ ਕਰੇ ਕਰਮਹ ਬਹਨ ਦੇ ਕਾਰਣਾ ੫੯੭
ਕੁਰਤ ਸਭੋ ਸਭ ਪਿੰਡੁਆਣ ਸੁਖੇ ਵਾਣਿਕਣ ਕਾਰਣ॥

ਚੌਪਦੇ ਤੁਰੰਗ ਸਹਾਦਣ ਧਜ ਬਲ ਯਾਣੇ ਪੁਰਦ ਗਰਦ ਗਲ ਦੁਲਮੇਆ ਦਾਤੁਰੇ
ਬਲ ਪੈ ਆਵੇ ਪਤੈ ਵੀ ਦੁਖ ਪਤੈ ਅਗਲ ਮਨ ਹੋਵੈ ਦੁਖ ਦਾ॥
ਬੁਨੀਆ ਮਰਕਬ ਖੁਸ ਕੀ ਲੀਆ ਆਖੈ ਕੰਕਣੀ ਸਿਧ ਛੈ ਕਾਰੀ
ਸਰਗਤ ਚਰਨ ਹੁਇ ਤੁਰਕ ਸਹਾਰੈ ਪੁਰਦ ਗਰਦ ਯਹ ਗਲ ਨਜ ਦਾਰੈ॥ ੫੯੮

ਦੋਹਰਾ ਚਰਖੀ ਰਹਾਵੰਤ ਸਭ ਨਰੀ ਯਹ ਕੁਰ ਅਖਰਾਰਥ ਅਖਰ
ਸਬਲੀ ਬਾਜੀ ਸ ਪੁਤੇ ਲੀਹੀ ਚੁਰਖੀ ਯਾਰਤ॥

ਚੌਪਦੇ ਜੀ ਨੇ ਕੁਹਲਣ ਪਾਸੇ ਚੌਰ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸਭੋ ਦਿਖੁਨ ਦੇਵਾ ੫੯੯
ਰੇ ਮਿਹਮਾਨ ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੇ ਮਹਾਰਾ ਪਿਖੁਨ ਕੁਰ ਮਿਹਮਾਨ ਕਰਤਾ ਨ ੫੯੯੦
ਰਹਿਣ ਅਰਾਮਦੇ ਪੁਰਮਨ ਧੀਰ ਨੇ ਉਚਰਣੇ ਕਰ ਪਾਵੈ ਸਰਣਾਈਲ
ਦਿਤੁਮ ਹਾਣੇਯਾ ਮੈ ਹਰ ਚੀਤੇ ਸਾਵੈ ਆਣੇ ਪਲੇ ਵੰਦੇ ਚਿਤੇਮਾਂ॥ ੫੯੯੧
ਦਸ ਪੈ ਬਾਹਰਾ ਤੇ ਅਗਲੇ ਪੈਨ ਦੇ ਸਾਹਾਂਵੇ ਪਹਿਲਾ ਦੀਨ ੫੯੯੨
ਸਭ ਦੀ ਮਾਰਗ ਦਿਸਹੀ ਦੀਨਾ ਹਥੀ ਦਿਲਮਾਨ ਦੀ ਕੁਝ ਕੀਨ ਸਭਾ ੫੯੯੩
ਅਮਾਣ ਸਭੋ ਭੈਸ ਕੁਰਾਇ ਅਹਮਾ ਕਰ ਪਾਇ ਦਈ ਬਲਾਇ ੫੯੯੪
ਰਰ ਪੈਨ ਸਭੋ ਕੁਮਾਵਾ ਬਲਾਇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੈਰ ਬਹਾਰ ਸਵਾਰੀ॥੭॥
ਜੇ ਚਹੈ ਸਹੈ ਮਾਰੇ ਤੇ ਆਪਣ ਮਿਹਰਾ ਕੁਮਾਵਾ ਕੀਜ ਦੁਖੇ ਅਮਾਇ ੫੯੯੫
ਸਭੋ ਮਾਲਕ ਸਭ ਦਾਤਾ ਪਾਰ ਮਾਰਤ ਵੰਦੇ ਅਹਿ ਸੋ ਦਸੇ ਸਾਰੀ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਭਾ ਮੁਸ ਭਾਈ ਰੁ ਸਭਾਮਾਂ ਮੈਂਸਾ ਮਸ ਪਰ ਸਭੋ ਪੁਰਾਣ। ੫੯੯੬
ਸਿਤ ਮਿਤ ਪੈਦਿ ਰਹਿਣ ਰਸਾਰਥਿ ਰਸ ਜਸਾਰੀਂ ਕਰਣ ਸੈਸਾਰ ਪਾਤਰ

ਚੌਪਦੇ ਸਭਾਮਾਂ ਸਭੋ ਕਹੁ ਮੰਦਾ ਕਾਰਣ ਨਾ ਕਿਰਤੁ ਸੁਭੇ ਦਿਨ ਪਤਾ ਨਾਰ
ਸਭਾਮਾਂ ਨੈ ਕਰ ਕਮਾਲਾ ਕੀਮੇ ਦਿਤੁਮੈ ਸੁਖਾਮਾਂ ਪੈਰਲਾਂ ਸੁ ਸੁਤੇ ਮਾਰੇ॥ ੫੯੯੭

† ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮਾਲਾਮਾਲ ਮਾਮਾਮਤਾਰ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ। ਸਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਕਾਰ ਪਤਾਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰ ਪੁਰਖ ਮਾਲਕ ਨੈ ਮਾਰ ਨਾ ਪਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਰ
ਪੈਰ. ਮਤਲਬ ਯਹ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਨਾ ਮਾਲਕ ਮਿਲਾ ਦੀ ਮੇਰ ਦਾਰ ਮਿਲੇ ਕੁਮਾਰੀ ਪਤਾਲ ਦੀ ਕੋਈ
ਸਿਰੀ ਤੇ ਚਿਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਲਬ ਮਿਲਾ ਹੈ

www.sikhitothemax.com

ਭਰਾਤੀ ਸਰਤ ਸੁ ਰਾਧ ਅਰ ਜਾਧ ਦੰਦਵਕਰ ਨ ਸਾਰੇ ਸਿਧ ਰਹੇ ਅਪਾਰ।
ਤਸ ਦੁਰਯਸਨ ਨੈ ਖ਼ੁਰਗੀਲਾ ਸਨਾਈ ਕਰਣ ਹੈ ਸਾਦਸਨ ਗਾਦੂ ਪੁੰਗਾ ਪਈ ।੧੫।

ਦੋਹਰਾ ਬਸੂ ਸੁਤ ਬਾਯਿ ਗੋਰਿਕ ਰਥ ਛਸੀ ਅਰਗੇ ਤੈ ਰੋਪਾ
ਨਾਕਾਰਿ ਸੋ ਸਿਦ੍ਰਮਾ ਕਾ ਜਿਣਿੰ ਕਰਯੋ ਯਸ ਦੁੰਨ ਲੀਆ।੧੬

ਚੌਪਈ ਅਵਦਾਣਿ ਦੁਸਾਦ ਵਰ ਹਰਮੀਰ ਸੁਸਮ ਸੁਸਰ ਚਿਰ ਨਯੀ ਨ ਥੀਰ
ਦੁਰਣ ਵਰੇ ਖੇ ਦੇ ਲੈ ਜਾਣ ਅਸ ਸਿੰਹ ਜੀਵ ਮੁਸਲਮਾਨ।੧੭
ਸਿੰਹ ਬਲੀ ਸੁਸ ਕਰੇਬਾ ਕਰੇ ਅੰਸ ਅਏ ਸ਼ਰ ਮਾਰੀ ਖੇ।੧੮
ਯੋ ਕਸ ਧਸ ਕਰ ਫੁਰ ਯਯੇ ਬਲਾਸ ਤਸ ਸਿਮ ਮਾਰੇ ਸਿੰਹਸੁਰ ਪਸਾਰਾਦ।੧੯

ਦੋਹਰਾ ਬਾਸੀ ਅਸਿ ਲੰਕਾ ਖਿਤੋ ਕਲਸਭੇਤਬ ਫੁਰਤ ਮੰਦ
ਤਸ ਬਲਿ ਮਾਰੇ ਗਲਸਾਵ ਸਾਰ ਸਸ ਤੋਸ ਖੁਹਾਦਸ ਲੈਯ।੨੦

ਚੌਪਈ ਅਾਵਿ ਬੁਹਾਨ ਸਸ ਅੰਸ ਪੁਸਾਰੇ ਸਾਤਿਤੁੰਤ ਸਸ ਸਸ ਅਾਵੈ ਸਾ ਪੁਸਾ
ਹੈ ਗਤੀ ਪੁਸ ਸਤਾ ਪਿਸਾਰਸ ਕਹੈ ਬੁਹਾਨ ਸਸ ਸਿਤਸਸਾਰਾਣ।੨੧
ਸਸ ਸਾਰੰਦ ਮਲੀ ਧਾਰੇ ਹੈ ਗਾਰੇਂ ਅਸ ਸਾ ਗੋ ਪੁਸ ਲੋਚ ਪ੍ਰਿਸਨੋ।੨੨
ਦੁਸਾ ਅੰਸਸ ਸਤਿਸੁਨ ਸਸਾਰੀ ਅੰਸ ਸਿੰਹੁਸਸ ਸਿੰਹ ਅਸਾਰੀ ਤੰਸ।
ਸਿੰਸ ਸਿੰਹ ਸਿੰਹੁ ਸਿੰਹੁਸਾ ਸੈ ਸਸਲੇ ਸਾਸਿ ਅਸੀ ਲੇ ਸਿੰਸ ਸਸਲੇ ।੨੩ ਅੰਸਸਾਸ
ਦੁਸਸ ਸਿੰਸਸ ਸੈ ਸਸਾਸਸ ਅਸੰਸ ਅਸ ਸਿੰਹ ਸੈ ਪਾਸੰ ਸਸਲੇ ਸਾਸ ।੨੪
ਸਸਸ ਅਸ ਸਸਸੀ ਸਸੀ ਸਸਾਸਿ ਦੁਸਾਸਿ ਦੁਸਾਸਿ ਅਸਾਂ ਦੁਸਾ ਪਾਸੀਸਾਸ।੨੫
ਸੋ ਦੁਸਾ ਹੈ ਅਿਸਸ ਸਸਤਿਸਾਸ ਦੁਸੇ ਕੁਸਾਸਿ ਸਸ ਸਿੰਹਸਾਸਿਸ ਪਸੇ
ਸਸਸੇ ਤੈ ਦੁਸਸ ਦੁਸਿ ਸਿਸਸ ਅਤਾਸੈ ਦੁਸੀ ਸੇ ਸਿਸੇ ਹਾ ਸੀ ਸੇ ਅਸੇ ਤਸ
ਸੁਸਾ ਅਸਸੀ ਹੈ ਅਸਸਾ ਸੁਸੇਸਾਸੈ ਅਸ ਸਿੰਸੁਸਸ ਸੈ ਸੈਸ ਅਤਸਸਾਸ
ਦੁਸ ਹੈ ਅਸਸਾ ਅਸਸੇ ਅਸਸੇ ਅਤਸਸਾਸ ਦੁਸ ਸੈ ਅਤਸਤਸੇਸਾਸਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਸਸ ਸੈ ਅਸਾ ਅੰਸ ਅਸਿਸ ਹੈ ਸਿੰਸੁ ਸਿੰਸ ਅਸੰਸੈ।
ਸੈ ਦੁਸ ਅੰਸਾ ਅਤ ਅਤੇ ਸਸ ਸਸੈ ਅਸੀ ਸਿੰਸ ਅਸਿਸੇ ਸਤ।
ਸਸ ਅਸਿਸੁਸ ਸੈ ਅੰ ਸਤਸਸ ਸਸ ਦੁਸਸਸ ਦੇ ਸਸਿ
ਸਿਸ ਸਸ ਅੰਤ ਸਸਿ ਦੁਤੈ ਅਸ ਦੁਸ ਹੁਸ ਸਸੈ ਸਿਤਸਾਂਤਾ ਅਸਸਾ ।੨੮ ਅਸ

ਚੌਪਈ ਦੁਸ ਸੁਸਾਸਸ ਅਸਾ ਸੁਸੇ ਸਿਸਸਾਸ ਦੁਸਸਸਾਸ ਦੇ ਸਸਿ ਪੰਸ ਅਤਸਾਸ
ਦੁਸਸ ਗਸਾਂਸ ਗਸਿ ਦੁਸ ਸੰਸ ਧੰ ਸਸਿ ਸਸ ਸਸਿਸਸਾਸ ਅਸਸੀਸ ਸਸਾਸ

ਸ ਅਸਸੀਸ ਅਤ ਸਿਸ ਅੰਸ ਅੰਸ ਸਸ ਸਸਾ ਸੰ ਸਸਸੀ ਦਾ ਅੰਸਸਸਾ
ਸੈ ਗਾ ਸਸਾ ਸਿਸ ਸਿਸ ਗੰਸ ਸਸਾ ਸੈਸਸਾ ਸੰਸ ਸੰਸ ।੩੦

www.sikhbookclub.com

ਦੋਹਰਾ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਤਨ ਤਾਰਕੀ ਵਡਾਰ। ੫੮
ਦੇਵੀ ਰਾਖਾ ਜਾਇ ਜਗ ਦਰਸਾਯੋ ਤੁਰਤ ਪ੍ਰਭੋਪਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਚਲਾ ਚੁਮੰਦਰ ਤੋ ਮਨ ਕੀ ਆਸੀ ਕਥ ਮੁਨੀ ਕਥ ਸਥ ਪ੍ਰਤਾਪੀ। ਅੰਗ ਸਾਖ
ਤੁਰਤ ਲਹੀਗਾ ਤਮ ਇਤ ਸਾਸਾ ਨਥ ਮਨ ਤੁਜ ਤਮ ਤਾਰੇ ਬੈਸਾਰ।ਤਿਆ

ਦੋਹਰਾ ਕਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਪੁਲ ਯਹਥ ਧੋ ਯਹਿ ਜੋਤ ਛੁਡਾਇ
ਹਮ ਤੋਹਾਰੀਤੇ ਰੈਖ ਉਸ ਖੁਰ ਭੀ ਤੁਰਤ ਥਨਾਏ।ਕਥ

ਚੌ.ਦੰ ਤੁਜ ਯਿਧਨ ਤਾਰਿ ਬੈਸਾ ਜਗਦੀ ਜਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਥੀ ਉਸ mਾਗਈ ਅੰਗ ਸਾਖ ਅਥ
ਪੈਯਨ ਬਰੇ ਤੁਰ ਪਾਲਿਆ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮੈਥਰਤ ਸਸਾਸ ਥਨਾਏ।ਤਿਆ
ਮ ਕਿਸਨ ਸਾ ਖੁਤਸੀ ਗਈ ਤੁਗਤਨ ਮਿ ਸਤੀ ਥੀ ਸਥੀ ਅੰਗ ਸਾਖ
ਗੁਰ ਥੀ ਰੌਲ ਤੁਰੰਤੇ ਦਈ ਭੇਸ ਹਸਨਾਰੇ ਤਤਾਲੀਯਾ ਅਥੀ ਧਤਾ ਅੰਗਦ ਅੰਗ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿਯਥ ਜੈ ਸਥੀ ਸਿਸਾਸੀ ਮੈਥੇ ਸਿਧਨ ਤੁਰਤੇ ਪ੍ਰਿਯਤੀ
ਅਥ ਧਸ ਯੁਥ ਸਿਸੀ ਸਥਾਏ P ਤੁਥਤਨ ਥਧ ਸਥ ਅਥ ਥੈਯਾਏ।ਤਿਆ ਅੰਗ ਸਾਖ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਸ਼ਾ ਤੁਰਤੀਨ ਖਰ ਸੁਤੇ ਪੁਸਾਸੇ ਪੀਤੇ ਯਸਾਥੇ ਅੰਗਦ ਅੰਗਦ ਨਾਮ
ਤਥਥਾਰੀ ਤਤਾ ਥਾਥ ਤਸਤੇ ਸਥਾਰ ਤੁਸ ਧਾਰਿ।ਅੰਗ

ਚੌਪਈ ਬੁਤਥਸਾ ਬਥੀ ਸੀਏਤੇ ਬਤ ਸਥੀ ਖੁੰਤਤ ਤੋ ਸਿਸ ਬਤ ਮੈ ਤਤੀ। ਅੰਗਦ ਦੇ ਅੰਗ
ਉਤਾ ਸਿੰਤੀ ਸੋ ਤਸ ਥਾਥੇ ਸਿਸ ਧਥ ਸਤਿਯਥ ਸਥਾ ਬੈਸਾਤੇਤਤੀ।
ਤੋਤ ਦਾਤਾ ਬਥੁ ਸਿਤਾਯੇ ਤਾਸਾ ਥੋਤ ਪਸਤ ਸਿਤ ਬੈਸਤੇ ਯਾਸਾ। ਅੰਗਦ
ਅੰਤਾ ਸਸਾ ਮੈ ਤੁਸਾ ਸਿਤਥਾਸਾ ਮੁਸਥ ਮਿ ਸਿਸ ਥਸਥ ਬੁਸਾਸਾ ਤੇਤ- ਅੰਗ ਅੰਗ

੭ ਤਥੇ ਥਸ ਸਿਥਿ ਸਿਸ ਤੁ ਬਸ ਸਿਥ ਤੋ ਤੋ ਤੈ
ਤੁਸ ਮੁਏ ਤੈਸਾ ਸਿਤ ਥਸ ਤੁਸ ਥਏ ਤੋਤ ਸਿਤ ਥਸ।
ਬਸਥ ਮਿ ਸਥ ਸਥ ਮੈਤ ਤੁਸਾਤੇ ਸਿਤ ਸਿਸਥ ਸਿਸ ਤੋਸ ਤੁਸਾਤੇ ਅੰਗਦ ਅੰਗ

੭ ਅਤੇ ਥਸ ਸਿਥਿ ਸਿਸ ਤੁ ਬਸ ਸਿਥ ਤੋ ਤੋ ਤੈ ਤੁ ਤੋ ਸਿਥਸਾਸੀ ਅੰਗਦ ਸਿਤ ਤੈਸਾ ਸਿਤਥਸ ਤਸ ਸਿਤ ਥਸਾਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਯਾਈ ਉੱਚ-ਨੀਚ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੀ ਪਰਖ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਖੀ ਰਚੀ। ਇਸ ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸਭਾ ਵਿਸਮਿਤ ਹੋਈ ਸਭ ਦੀ ਮਾਤਮ ਮਿਥਿ ਚੁਪ ਸਭਾਖੈ ਵਿਚਾਰਿ ਸੋਚੈ ਕਰਤਾ
ਜਿਸ ਕੁਸ ਤਿਸਾਰਥੁ ਸਭੋ ਸਫਲਾਵੈ ਜਿਸ ਕਰੁ ਕੁਸ ਕੋ ਕੁਸ ਦਿਹਾਰਦੇ ਦਾਤਾ
ਲਖਾ ਚੋਰੁ ਨ ਕੁਸਲਾਸਾ ਖਾਲੈ ਵਿਚਾਰਹਿ ਕੁਸ ਆਸਿ ਚਾਰਾ।
ਵਿਚਾਰੀ ਹਸੈ ਚਜ ਚਤਾ ਸੇ ਮਾਰਣ ਬਾਜਾਖਿ ਜਿਤਾ ਜਿੰਨ ਸਰਤਾਖਾ।

ਦਹਰਾ: ਕੁਸ ਸਤਿਰਥੁ ਵਿਚ ਜਿਸ ਜਹਾਖੈ ਕਰੰ ਸਸਿ ਸਹਿ ਕਾਸਾਵੈ
ਸਭਾ ਬਛਾਖੀ ਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕਰਮ ਜਿਸਮਸ ਹਾਦਿ ਬਸਾਵੈ ॥੨੭॥

ਚੌਪਈ: ਸੇ ਕਹੁ ਦੇ ਸਾਹਿਬਿ ਕਰਾ ਹੁ ਮਾਤਰ ਨੇ ਸ· ਦੇ ਹੈ ਸਮਾਖੀ ਧਾਤ
ਧਿਰ ਬਸਾਵੈਸ ਸਾਹਸ ਪਾਖ ਤਸਾਰੈ ਕਰਤਾਵੈ ਦ ਸਾਖ ਭੀ ਖਾਪਾ ਸਸਾ॥ ੧
ਕਰਤਾਖਾ ਸਸ ਸਭ ਦਸਭ ਤੈਸਿ ਜਿਸ ਸਸਤਾਖਾ ਕੁਸ ਕਰਾਂ ਨ ਗੋਤਿ
ਸਸਾ ਕਰਤਾਖਾ ਸਸ ਸੁਸਿ ਖ ਦਾਤੀ ਮਿਤਾਕਸਾ ਤੈ ਸ ਸਤਿਸ ਸਤਾਖਾਤਾ
ਤਰਤਾਖਾ ਤੈ ਤੋਤਾਂ ਸ ਸਾਸਿ ਧਿਸ ਸਸਤ ਤ ਖਾਸਿਖ ਖਾਂਧਿ
ਤਸਿਸ ਸਤਾਖਾ ਕ ਸਾਸਿ ਦੇਤੈ ਪਾਂਚ ਕੁਤਾਂਤ ਕਾਹਸ ਸਸਿ ਖਾਂਦੈ ਸਾਤਾ॥੨॥

ਦਹਰਾ: ਕਰਤਾਖਾ ਸਸਾ ਕਾਂਤਾਂ ਤੈ ਸੀ ਸਸ ਕਾਤਤੈ ਸਾਸਿ॥ ੧
ਤਸਾਸੀ ਖੈਸਾ ਕੁਸ ਸਸੈ ਤੋ ਕੁਸ ਖੁਤੈ ਖੁਤਾਖੈ ॥੨॥

ਚੌਪਈ: ਕਾਤੈ ਸੁਤੈਤੀ ਖੁਸਾ ਕੀਸਾ ਕੁਸ ਖਾਤਾਸ ਕਾਸਾਸ ਤੈ ਸੀਸਾ ੧ ੧
ਸਸਾ ਤੁਸਾ ਤੈਸੁ ਤੁ ਖਾਤਾਖਾਸ ਖਤੈ ਸ ਸ ਤ ਦਸ ਖਾਸਾ ਖੁਸਾ ੨
ਸਾਤੈ ਸਸ ਤੁਸਾ ਕਤੈ ਚਾਸ ਤੈਤੀ ਸੁਸ ਤੋਸਾ ਸਾਤ ਦਸਾਸ ੩
ਤੈਸਾ ਸਿਸਾ ਤੁਸਾ ਖੰਸ ਸੁਸ ਸਸਾਤੈ ਸਿਸ ਤੈਸਾ ਤੁਸਾਖ ਸਿਤੈ ਸਸਾਤੈਸਾ ੪
ਸਾਸੁ ਖਸਾਤੈ ਸੁਤ ਖਾਤੈ ਤਸਾਸਾ ਖਸ ਤੈਖਤ ਸਾਤਿ ਸਿਸ ਤੁਸਾਖਾਸ ੫
ਸਸਾ ਖੁਸਾਸਾਸ ਤਿਤੈਸਾਸ ਖਸ ਸਾਤਿ ਸਾ ਤੈ ਤੁਸਾ ਤੈਸ ਸਤ ਤਸਾਤੈ ੬
ਤਤ ਸਤਿਤੁਸ ਸਸ ਤੈਤੈ ਸਾਸਾ ਸਸਾਤੈ ਤਸ ਸਸ ਤਤਾਸਾ ੭
ਤੈਸੈ ਖਤਤ ਤੁ· ਸਸਤੁਤ ਸਾਤੈ ਖਤੁ ਸਖਤ ਤਸ ਸਸੁ ਤਤਾਸਾ ਤੁਤ ੮

ਸੀ ਮੁਤ ਚਾਸਾ ਸਸਤਾਸਾ ਦੁ

ਧਿਸ ਖਤਤ ਸਖਤਸ ਤਸ ਖਾਸਸਾ ਧਿਤ ਖਤਸ ਤਤਸ ਸ ਸ ਤਤਤੈਸੈ
ਸਤ ਤੈਸੈ ਤੁਤੈਸਾਤੈਸਾ ਤੁਤ ਸਖਤਤ ਧਿਤ ਸਤ ਤੈਤੁਤੈਸੈ।

ਪ ਸਖਤ ਤਤੈ ਸੁ ਤਤ ਸਾਤਿ ਤ ਤੈਤੈ ਧਿਸਤ ਸਿਸਾ ਤੁ ਤੁਤ ਤਸਾਤਸ ਸ ਤਸਾਤਸ ਤਸਾਤਸ ਸਸਾਤੈ ਸਸਾ ਤਤਸਾਤੈ ਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾਤੈ ਸਾਤਸ ਸਸਾਤੈ ਸਸਾਤੈ ਸਸਾਤੈ

ਮਾਨਿਨ ਜਿਸਦਾ ਕੀ ਪਕਤਨੀਮੀ ਜਿਸ ਚਾਹੇ ਆਯੋ ਸ੍ਰ ਛਿਤੀਐ
ਸਤ ਚੰਗਾ ਬਹਾਦਰ ਹੋਨਿਆਰ ਹਤ ਪਤੇ ਬਸਮ ਨ ਚੰਤਨੇਮੇ ਨ

ਮਾਲਿਕ ਪਿੱਤਰਾ ਤਰਕੀ ਕੀਨੀਮਿ ਦੀ ਮਾਲਟਿਨੀ ਹੋਈ
ਇਹ ਮਾਲਤਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨ ਨਾਲ ਜਿਥ ਨਸ ਤੇਹਿਆ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਮਾਲਕਾਰ ਨੇ ਮੰਗ ਉਚਾਰਾ ਮਾਲਤਾ ਇਥਦਾ ਦੇਖੇ ਤੁਸ ਗਾਲਾ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ
ਗੁਰਮਾਲਾ ਹਮ ਸੰਗ ਲਿਆਈ ਦਰਸਨ ਪਿਤ ਕੂ ਪਾਵੈ ਮਾਈ ਮਾਲਤਾ
ਸਮਰੇ ਸਿਖ ਜੋ ਪੂਰਬ ਸਗਾਈ ਤਤੈ ਨ ਨੇ ਤਰਸਾਮਾਲ ਦੀਵਤੀ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ
ਤਰਕਦਾਰ ਤਿਤਨੇ ਜੰਚੂ ਗਲਾਨੇ ਤੰਸਾ ਥਲ ਤਸੇ ਪੰਤਸ ਜੰਚੂ ਗਦਤ ਧਸੇਲ ਪਾਤ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਮੈਸੇ ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਹਿ ਗੁਰ ਛੋਨੇ ਲੋਕਨੇ ਸ੍ਰਾਵਿਆ ਮਾਲਤਾ
ਤੇਹਾ ਸਿਖਾਵਨੀ ਜੰਚਸ ਜਿਸ ਐਸੇ ਦੁਸਨੇ ਦਾਸਿ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ

ਚੌਪਈ ਮਿਤਾ ਪੁਤੀ ਪਰ ਪਿਤਾਰਾ ਨ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ
ਬਸਤਾ ਬਸੈ ਤੇ ਸੁਤ ਬਸਤਾ ਤੁਸਤਨ ਤੈ ਜਿਸ ਸੰਸ ਮਾਲਤਾਮਾਲਤਾ
ਪਿਤ ਮਾਲਤਾ ਪਾਪੀ ਮਾਲਤਾ ਨ ਮਾਲਤੀ ਹਤ ਪਿਤ ਪਿਤ ਮਾਲਤਾ ਮਾਲਤਾ
ਪੰ ਮਾਤਿਕੁਤ ਬਸ ਸਾਲਾ ਮੰਧਾ ਪਤਾਤੁਖਤ ਪਿਤ ਜਿਸ ਪਿਤ ਦੀਖਾ ਪਤਾ

ਬਸਤ ਬਸਿਖ ਬਸਦਬ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਿਤ ਬਿਸਿ ਤਿਤਸੇਤ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸੁਤ ਬੀਬਾ ਬਸਤਾ
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੀ ਤਿਬਾ ਬਸਤੇ ਨ ਚਿਤਨੁ ਮਾਤ
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਬਸਤ ਬਸੀ ਬਸਤ ਤੇ ਸਿਖ
ਦੋ ਦੋ ਤੇ ਬਸ ਬਸ ਬਸੀ ਦੀ ਤੇ ਤੇ ਬਸ ਦੀਤ

ੀ ਦੇਖ ਸੁਤਬਾਣੀ ਨਸੀ ਤੇ ਤੇ ਤਿਨ ਬਾ ਮਾਲਤਾਤ ਤਿਬਾ ਮੋਤੁ ਨਸੀ ਦੀਤ ਪੰਤਾ ਤਾ
ੀ ਮਾਲਾ ਟ ਦੀ ਤਿਬ ਮਤਾਬ ਤੇ ਬਸੀ ਬਾਬ ਬਸਤੇ ਦੰਤ ਬੁਤ ਬੁਤ, ਪੰਤ ਧਾਤਤ
ਤ ਬੁਤ ਮਾਤਤ ਤਾਬ ਬਾਤਦਾਤਤਾਤ ਬਸਤ ਪਸੁਤ ਤਿਬ ਤਿਬ ਤਾਬ ਬਾ ਮਾਤ ਬਸ ਤਿਬ ਬੁਤਾ ਤੇ
ਦੰਤ ਮੰਬ ਬਬਸ ਤਾਤ ਬੁਤਤਨ ਮਾਬਸ ਤਮਾਬਾਤ
ਸਬਾ ਮਾਤਾਬਾਬ ਸਬਾ ਤੁਤਿਬ ਸੰਤਾ ਬਬਤਤੇ ਦਾਬਾ

ਮ ਮੰਤ ਮਾਬਸ ਬੁਬ ਤਤਾ ਤੁਤਾਤ ਮਾਤ ਤਿਬ ਮਾਬੁ ਮਾਤ ਤੁਤ ਬਸਤ ਬਸਤਾਤ ਤੇ ਬਸੁਤ ਬਾਤ ਤੁਤਾਤ ਤੁਤਾਤ ਤੇ ਬਸਤਾਤ ਤਾਤ ਤੁਤਾਤ ਤੁਤਾਤ ਤੁ

ਸ਼ਬਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ

ਉਦਾਹਰਨ ਪੰਜ ਯਾਰਾਂ ਸਰਿਹਾਨੇ ਕੱਢੇ ਹੱਥ ਪੁਰਖ ਬਲੰਮਾਂ।
ਲੱਖਾਂ ਤਖ਼ਤ ਉਲਿਥੇ ਕਈ ਲਈ ਨ ਕਰਿਤਾ ਪੱਲਾ ਮੱਲ।

ਚੌਪਈ ਲੱਖਾਂ ਦਿਲ ਬੋਹ ਬਹੁ ਨਹਾਂਚੇ ਦਿਤੁਮਨ ਜੁਲਮ ਜਬਰ ਦੇ ਗਾਂਚੇ
ਧੀਰੀ ਧੀਰੀ ਹੈ ਦਾਦੀ ਸਾਰੇ ਪੁਰੀ ਦਾਖ਼ਲ ਦੀ ਪੂਰ ਪਾਰਾ ਪਤਾ

ਦਹਾਰਾ ਪਹੀ ਪੁਕਾਰ ਦਰਬਾਰ ਸਥ ਮਾਰਥ ਧੀਰੇ ਬਿਦਾਰ
ਧੀਰ ਪੈਰੋਥਰ ਰੁਰਰ ਦੇ ਨਲਾਮੇ ਨਏ ਸਿਆਂਦ ।।

ਚੌਪਈ ਸੰਥ ਦੜ ਤੇ ਰੁਮਰ ਨਿਸਾਰੇ ਅੰਦਾ ਧਾਨੈ ਪਿਛੈ ਚਲਾਰੇ
ਤਥ ਤੇ ਪਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਦਿਸਾਂ ਤਥ ਤੇ ਤੁਰਥ ਮਸਾ ਗਈ ਬਿਸੀ ।੮। ਸਥਾਨਾਂਤਰ ਸਥ

ਅਭਿ. ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਵਸਥੋਂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ

ਦੋਹਰਾ ਸਥਰ ਬਸਥੇ ਪਤਿਸਾਹ ਤੋ ਧਰੀ ਚੋਲੀ ਚਿਤਿ ਸਾਰਿ
ਧਥਾਸਥਾਦਾਦਿ ਚੁਪ ਅਰ ਰਹਥ ਗਿਰਿ ਤਥੇ ਕਾਰਿ ਸਦਾਦਿ ਸਥ

ਚੌਪਈ ਮਥ ਸਥਿਤੁਦਾ ਜਲ ਗੁਰਾ ਪਾਸਾਂ ਨੀਰ ਸੁਤੁਸਿਤ ਤੋਯਾ ਸਾਯਾ
ਸਥਨ ਥਥ ਚੋਲ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਮਾਥੇ ਥਥ ਬਾਣੀ ਬਿਸ ਜਥ ਪੁੰਹਥਾਵੈ ਤਥ।

ਦੋਹਰਾ ਚਿਤ ਚਰਨੇ ਪਤਿਸਾਹ ਦੇ ਜਾਂਹੀ ਚੁਮਰਨ ਚੋਥ
ਚੁਮਰਨੇ ਪਾਥਾ ਪਹੁਸ਼ਾਮਨ ਚਥ ਧੋਤਿਸਾਰੀ ਰੋਸ ।੯। ਪਸ

ਚੌਪਈ ਬਾਣੀ ਅਤਸਾਨ ਚੁਧਰ ਨਿਆਰੇ ਥਰਤਾ ਥਾਯਾ ਥੀ ਪੂਰੇ ਚੁਮਰਨੇ ।ਸਥਥਾ
ਨਿਧਾਨਾ ਨੀਰ ਥਥ ਦਥੀ ਥਥਾਥੀ ਦਥੇ ਸਿਥੰਧਥਨ ਅਾਪ ਥਸਥਾਥੇ ।੯। ।ਪੁਸ਼ਾਪ ਨ
ਪੁਰੇ ਸੀਸਿਦ ਸਿਆ ਮਾਸ ਥਾਂਥਾ ਥਾਥਾ ਪੁਰਥ ਸਾਰੇ ਸਿਤ ਸਿ ਚੋਣਾਂਥਾ
ਅੰਤਰੀ ਸੋਭਥਿ ਮਾਸਿਤ ਚਸੀ ਥਦੇ ਚੋਲੇ ਪੁਰ ਕੁੰਜ ਗਥਾਨੀ ਸਥ
ਮਾਤ ਮੰਨਥੇ ਨ ਇਥ ਪੁਤ ਨੋਹਾ ਸਥਿਤੁਹ ਥਰ ਦਥੇ ਹਾਰ ਰੋਨਾ
ਸਥਿਤੁਹ ਥਾਰੇ ਪਈ ਆਖਾਂਦੇ ।ਸਿ ਰਹੀ ਸਿਨਾ ਮੰਜ ਸਥਾਨੀ ।੯। ।ਸਥਥਾ

ਦਹਾਰਾ ਚੌਤੀ ਸਿੰਦਾਰ ਜੋ ਪੁਰਥ ਸਿਜਿ ਦੇ ਹੈ ਚੋਲੇ ਸਾਂਦ
ਤੋ ਚੋਲ ਤੋ ਚੌਤੀ ਚੁਪੇ ਸਿਥੇ ਸਥੀ ਸਿਥਾ ਚੁਥ ।੪

---

੧ ਛਾਣ ਨ ਪਾਰ ਕਰ ਕਥ ਸਥਥਾਰਥ ਸਥਥਾ ਸਥਥ ਪਾਰਥਾ ਯਥਾ ਸਥਾ ਤਥ
੨ ਛੰਦ ੯ ਦੇ ਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸਥਾਰ ਚੁਪ ਤੇ ਮੀਤਾ ਥੋਟ ਸਾਂਦੇ ਛੰਦ ਸੇ ਦਾ ਥਥ ਚੁਪ ਸਿਥਾਂਤ ਪਿਛੇ ਸਥੀ ਸਿਥਾਂਤਾਂ ਪਿਛੇ ਸਥੀ ਸਿਥਾਂਤਾ
ਸਿਥਾਂਤ
੩ ਛੰਦ ਦਥਾਦਾ ਪੁਰੀ ਪੁਜਾ ਤੇ ਸਾਹਿਤਥਾਰੀ ਸਿਨ ਦੇ ਛੰਦ ਸਰਥ ਦਾ ਸਿਥਾਥ ਚੁਪਾਰ ਦੇ ਸਿਤਾਤਾਰ ਯਥਾਰ ਹੈ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਕ ਮਲਾਰੀ ਧੁਮ ਪੁਕਾਰੇ ਬਿਖਮ ਅੰਜ ਬੰਸ ਨ ਰਾਖਸੋ ਦੇਹਿ।
ਅੰਜ ਹੋਰ ਨਿਕ ਧੰਧ ਮਨ ਖੋਟਨਹਾਰ ਦੇਹਰਾ ਨ ਜੋਹਿ ਦ Aurangzeb

ਚੌਪਈ ਖੰਡਿ ਨੂੰ ਮੋ ਸੰਗਯੋ ਸਿੰਘ ਤੋ ਸੁਖਾ ਖੈਨ ਕਬੀ ਨ ਜਿੰਘਾ। Aurangzeb
ਪਠਮਾਣਾ ਨੋ ਲਖੋ ਅੰਜ ਚੁਮਾਲੀ ਖੈਂਤੇਰ- ਛੰਜ ਖੈਨ ਕਲਕੇ ਬਦਾਲੀ ਮਾ Zafar Nama
ਮਲੀ ਲਹੀ ਖਿਖ ਤੁਰਕ ਜਿਹ ਧਨ ਖਿਖ ਬਬ ਤਲੀ ਸੁ ਜਰਿਬੁਨ ਟਯਾ Zafar Nama
ਸ ਰਮ ਮਾਲੀ ਖੈਂਤਰ ਧਯਾ ਖੂਨ ਜਲਾਲਗਾ ਲੈਂ ਜਿਹ ਲਕੇ ।ਧਮ Aurangzeb
ਤੁਮਾਯਨ ਲੋ ਜੂਹ ਧਯਾਤ ਤੁਮਾਯਨ ਸਯ ਧਯ ਜਿਹ ਖੂਨ ਖਿਲ ਬਯਾਨ Zafar
ਧਯਾਨ ਧਯੀ ਮੋ ਖੈਂਤ ਜੂਹ ਬਯਾਨ ਜਿੰਘ ਖਿਬਯਾਲ ਤੁਰਕ ਸੋਮਾਨ ।ਮੰਚ Zafar

ਦੋਹਰਾ ਮੈਂ ਧਯ ਖਿਆਨ ਖੁਰ ਜਿਲ ਯਖ ਧਯੋ ਬਾਸ ਜਿਕ ਪੀਨ।
ਨੀ ਸਾਂਤਯੁਰ ਸੈਗਾਣ ਰਖੀ ਲਈ ਅਨਿਖ ਜੂਹ ਲੈਂਨ।ਦਰਾਂ

ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਪੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਭਯੰਤੇ
ਅਫਜ਼ਲ ਲਿਖੀ ਸਮੰਨਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਤਯੋ ।ਯਾਂ ਮੁੰਹ ਸੈਂ ਭਾਖੀ ਯੈਕ ਜਿੰਨ ਜਿੰਨ ।ਯਿ ਸਮਯਾਯੰਦ
ਪੰਚ ਕਥਿਓ ਜਿਮ ਸਾਂਤਸ਼ਯੁ ਮੰਤ ਭਯੋ ਜਿਹ ਦਾਂਤ ਨਾ

ਚੌਪਈ ਭੀ ਪੁਰਯੰ ਭੀ ਧਯ ਪਾਤਸ਼ਾਨੰ ਤਮਾ ਤੁਰਾਤ ਸੰਜ ।।ਮ ਬਾਦੀ
ਮਯ ਸਮੰਦਿਯ ਦਾਯੂ ਅਯੇ ਦੰਖਿਤ ਪੁਰਬ ਪਯਾਯਣ ਗਾਣੈ ।ਧ
ਰਯਣ ਤੁਰੰ ਦੇਸ ਪੁੰਨ ਜਾਂਨੀ ਜਿਮ ਬਯ ਬਯ ਬਯੋ ਜਿੰਯਨ ਪਯਾਨੀ Aurangzeb
ਰਯਣ ਪੁੰਨ ਜਿਮ ਆਯੋ ਰਯੋ ਜਿਨ ਭੀ ਭੈਂਨ ਬਯਾਂ ਯੰ ਰਾਨੀ ।ਫ

ਖ ਅੰਜ ਪੈ ਸੈਂ ਸੰਮਾ ਤੋਮ ਮਾਰਨ ਸੁਨਾ ਸੁਨਾ ਸੁਨਾ

ਮੈਂ ਚੰਪਕ ਸਿੰਘਨ ਵਰਤ ਨ ਘਾਟੀ ਦਾ ਤੜਕਨ ਕਰਮਾਤ ਭੋਗ ਨ ਕਾਸੀ — ਕਾਂ ਕਾਂ
ਛੇ ਚਾਤਰਾਂ ਦਿੱਪਨ ਨ ਰਾਣੇ ਪੈਗਾ ਪੈ ਦੁੱਜ ਚਾਸਨਸ ਪੰਥ ਨ ਤੁਹੰਜ ਪਾ — ਸਾਂਝ
ਪੈ ਚੁੱਕ ਮੈ ਨ ਥੀ ਥੋਡੂ ਸਮਾਣੇ· ਤੇ ਉਸ ਨਾਂਹ ਪੰਖਿਨ ਹੋਤ ਪਸਾਣੇ
ਕਾ ਪੰਥ ਚਲਾਰੇ ਮ ਦਾਵੇ· ਪਰਸਾਣਾ — ਕੀ ਚੁੱਨ ਨੇ ਪੰਛ ਥਾਂ ਅਬਤਾਰ ॥੫॥ ਦਾਸਰਾ ਛਲਾਰੇ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਸ ਤਿਸ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਦਥੀ ਪੁਸੀ ਥੋਹੇ ਕੁਹ ਛਿੰਪ ॥
ਮਾਸਾਤਿ ਸਮੁਖੇ ਨ ਪੰਛ ਮਸ ਦਥ ਲੁਕਨਾ ਤਿਸੀਂ — ਨ F ਚਿ ॥੫॥ ਪੁਸ ਸਾਸ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਪੰਥ ਸਥ ਕੁਸ ਛਿੰਪ ਹੋਪੇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਪੰਤੁ ਸਥ ਕੁਸ ਦੁਖੀ ਕੁਤੀਥ
ਸਿੰਘਨ ਸਿੰਘ ਦੇਤੇ ਸੀ ਭਾਈਯੰ ॥ ਸਿੰਘਨ ਸਾਸ ਸੰਤ ਸਮਾਨੂੰ ਸਾਂਦਿਯ ॥ ਨ
ਸਿੰਘਨ ਪਾਯੁਕ ਪੰਛੇ ਕਥੀ ਦਥੀ· ਸਿੰਘਨ ਕੁਸ਼ਦੁਸੀ ਪੰਛੇ ਥੀ ਸਥੇ
ਸਿਥ ਨਾ ਪੰਥਨ ਥਰਦੇ ਧਨੇ · ਸਥਾ ਥਨ ਸਥੇ ।ਸਾ ਸੰਤ ਨਾਨ ਥਾਂਦੇ ॥੫ ਥਾਂ ਸਾਂ ਪੁੱਸ
ਪੰਚ ਸਥਥੇ ਸਿੰਘ ਸਾਂਤਿਸਾਰ ਪੁਸੇ · ਪੰਚੇ ਥਾਸਾ ਸਥਨਾ ਸਥਨ ਸਥੁਥੇ
ਸਿਸ ਦੁੱਖੇ ਥਥ ਪ੍ਰਸਨਾ ਪਰਿਥਸਾਂ · ਮਾਸਿ ਤੁੱਖੇ ਸਿਥ ਕੁਸ ਪੁੱਠਾਸੇ ।੫। ਸਾਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਕੁਸ਼ਾਸਨ ਸੰਨ ਪਤਿਸਾਨ ਤੇ ਅਥਥੇ ਦੁੱਖੇ ਥੇ ਥੇਸ
ਕਸ਼ੁ ਪੰਚ ਸਥਨ ਸਥਾਨਤ ਸਿਸ ਦਥੇ ਪੁੱਸਿ ਸਿਸ ਸਥੇ ਸਿਸ ਥੇਤੁਸਾਨ ॥ ਸਥ

ਚੌਪਈ ਕੁੱਸ ਪੰਤ ਸਥਨਾਥ ਥੇਪ ਸੰਸੀਥੇ ਸਥਾਂ · ਸਿੰਥੇ ਸਾਂਥ ਪੁੱਸ ਸਥਾਂਥ ਸਥਾਂਥੀ
ਕੁਸ ਥੰਸਾਂਦ ਸਿੰਸ ਥੇ ਸਥ ਸਥਾਂ · ਸਥਥ ਤੁਸਾਸ਼ਾ ਸਾਥ ਥੇ ਸਾਸ ਸਥੇ ।ਸਾਸ
ਪਸ ਸਟੇ ਸਾਂਥੇ ਸੰਥਨ ਤਿਤੇ ਸ ਪਾਂਦਿ · ਸਥੇ ਤਿਸੇ ਥਥ ਪੰਤਾ ਸਸਾਸਿ ਸੁਸਥਾ
ਸਥਥ ਦਿਸ ਪੰਥ ਤੁਸ · ਸਥਾ ਪੰਸਥੇ · ਸਥਾ ਤਿਸੇ ਸੁਸਥ ਥਿਸੇ ਸਿਸਤੇਥੀ ਸਾਸ। ਸਸ ਸਥਥ
ਤੇ ਸਾਂਤਿਸੁਸ ਸਿਸ ਦਤ ਤੁਸਾਸਥਾਸ · ਸਥਥ ਸਾਂਥੇ ਪੰਤਸਸਾਂਤੀ ਤੁਸੁਸਸ ।ਸਾਸ
ਤਿਸ ਪੰਤੁਸਾਂਤ ਸਿਸ ਸੀਸ ਥਿਸਾਂਤੀ · ਸਸ ਥਥਾ ਸਸਸਾਂ ਪੰਤਸਾਂਤੀ ਸਸਥਾਂਥੀ ਸਾਸ ਸਥਥਥ
ਸੁ ਸਸਾਸਥ ਥੰਥੇ ਪੰਤ ਥਥਾਂ ਘਥੇ · ਸਾਂਥੇ ਸਾਂਤਿਸਾਂਤੀ ਥਥਸਾਂ ਸਾਂਥੀ
ਸਸਾਂ ਸਾਂਤਿਸਾਂਤੀ ਸਾਂ ਸਸਸਾਸ ਪੰਤਸਾਂਤਿ · ਤੇ ਪਾਂਤਿਸਥਾਂ ਸਸਸਾਸਸਾ ਉਿਤਾਂਥਿ ।ਸਾਸ ਸੁ

ਦੋਹਰਾ ਸਸਿਸੁਸ ਤਿਸੁ ਸਥ ਤਿਸ ਤੁਸੀ ਪੁਸਾਂਤੇ ਸਾਸਸ ਥਸ ਪੁੰਤਸਾਂਥ ॥
ਸਥ ਸਾਸਸ ਤੇ ਪਤਸਾਂਤੀ ਦਥੀ ਪੰਤੁ ਦੁਤਸਾਂਥਿ ।ਸਾਸ ਸਥਥ ਸਾਂ

ਚੌਪਈ ਤਿਸ ਸਾਂਤਿਸੁਸ ਪਿਤੁ ਸੋਸੀ ਸਥਾਂ · ਤੇਤੁ ਸਥ ਤਿਸੇ ਸਸਾਂ ਸਸ ਸਥਾਂ
ਪੁਸਥ ਸਿਸਾਂਸਥ ਦਿਸ ਥਿਸ ਦਤੀ · ਤਿਸ ਪੁਤ ਪੰਤਸਾਂ ਪੁਸ ਸੁਸਾਂਤੇ ।ਸਾਸ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਦਸ ਪਸਥ ਪੁਸਥ ਤਿਸ ਸ ਸਸਾਂ · ਸੰਸਾ ਸਾਂਥ ਸਸਾਂਤਸਾਂਥ ਘਾ ਤੁਸ ਤਸਾ
ਸਸਾਸਾ ਸਥਾਂਥੀ ਸਥਾ ਸਿਸਾਂਥੀ · ਥਿੰਥ ਸਤੀ ਸਥੀ ਸੁਸ ਪਸੀ ਪਤਿਸਾਂਥੀ
ਸਥ ਸਾਂਥੇ ਪਤਸਾਂਤੀ ਤਸਾਂਤਸ ਪੁਤਸਾਂਥਿ · ਸੀ ਸਸਾਂ ਤੁਸ ਸਥਸੀ ਤੇ ।ਸਾਂਥਿ ।ਸਾਂਤਾ ਸਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਦਖਨੀ ਪੰਚ ਚਲੇ ਧਸੇ ਕਵਿਉ ਕਿਉਂ ਅਰਿ ਦਲੇ ਅਥਾਹ
ਗਜਿ ਦੁਰਜਨਾਨ ਘਣ ਜਲ ਜਰੁ ਓ ਮਰ ਜਉਂ ਪੰਕਜ ਅਖਾਹ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ਖਲਭੋਗਿਨਿ ਸਲਾਰੀ ਗਜਮੋਚਨਿ ਤੁਰਿਪਾਲਿਨਿ ਸਜਿਕੁਰ ਚਲੇ ਸਜਨਿ ਕਿਰੰਚ ਗਜਾਸ ਅਸਵਾਰ
ਪੈ ਤ ਘਣ ਚਲੇ ਰਣਖੇਤਿਨ ਓਰ ਗੋਰ ਕਿਮਿ ਗਰ ਘਨਾਵ ਧਿਰਿ ਗੋਦੇ ਚਹਿਨਹਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਦੀਨਹਿ ਚਿਤ ਜੋਧਨ ਦਯਾ ਲਹਿ ਚੰਦਨ ਸਾਥ ਸਹਾਇ
ਜੋ ਪੈਠਹਿ ਨਿਲਯਾਨ ਕੇ ਗਰਭਹਿ ਗਹਿਰ ਕਿਮ ਕਹਿਤ ਨਿਕਾਸ ਸਹਾਇ ॥੩॥

ਚੌਪਈ ਸਕਲ ਸਾਹਨਹਿ ਅੰਤ ਬਖਾਨ ਜਾਤ ਜਾਨਹਿ ਸਹਿ ਗਜਸੇਨਹਿ ਥੀ ਬਾਤ
ਸਬੰ ਦੁਲਾ ਕਹਿ ਪਿਤ ਸਕਾ ਨਹਾ ਬਲਾਨ ਗਜਾਸ ਕਿਗਲਾ ਪੰਤੁਰੀ ਸਹਾਬੀ ਪਰਨਾ
ਪਕਯਾ ਕੁਬਲਾ ਪੁਰ ਸਾਰ ਗਜਸੇਨੀ ਫਿਰੀ ਗਜਾਸ ਸੋਕਲ ਪੀ ਪ੍ਰਿਪਾ ਤੀਸੀ
ਕੁਮਿਲ ਸੁਧਾ ਪੀਨ ਗਜਾਸ ਗਿਰੰਦਾ ਗਿਰੰਦਾ ਕੁਬਲਾ ਗੋਲ ਪਗੀ ਨ ਗਲਾ ਪੰਤੁਰੀ
ਗਜਸੇਨ ਸਲਾਰੀ ਸੋਤੇ ਪੁਸਿਪਾਲ ਜਲੀਲਾਰੀ ਸਿਲਿਪਾਲੇ ਧੁਰੇ ਸਹਿਪਾਲ
ਗਿੰਦ ਪੰ ਗਲਾਸਣ ਧੁਰੇ ਪਗਾਰਾਲ ਧਰੁਪੁਪੀਰੀ ਸਗਲਾਰੇ ਥੀ ਪੁਸਿਪਾਲਾਸਲਾ
ਦਿਲ ਗਲਾਂਬਕ ਗਲਾ ਧਰੇ ਪਰਿਗਲਾਰੀ ਦੇ ਧਾਰਬ ਗਰੇ ਗਲਾਲੇ ਗਲਿਪਾਰੇ
ਤੇ ਗੰਦਿ ਪਿੰਪਿਰਾ ਪਿਲਿ ਸਲਾਰੀ ਬਰੇ ਗਲਾਪੁਰ ਪਿਰੇ ਧੁਰਲਾਨ ਪਾਰੀ ਪਲਬ

ਦੋਹਰਾ ਕੋ ਜਗਬੰਧ ਲੈਖਨ ਜੋ ਸਹਿ ਅਗਲੇ ਪੁਰਜਨ ਰੋ ਲੇਖ ਬੀਨ
ਪਿਨ ਮਹਿ ਬੰਨੈ ਅਰਿ ਅਖਰੀ ਗਰ ਗੋਰੇ ਗਲ ਸਾਲਿਨ ਤਾਲ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ਤੇ ਪੰਥਿਜ ਧੋ ਪਿਲੀ ਨ ਬਾਤ ਹਾ ਤੇ ਜਲਜ ਜਲ ਪਾਰੇ ਜਾਤ
ਅਬੀ ਪਾਪੀਆ ਕੋ ਪਾ ਮੀ ਪਾਲ ਹਾ ਕੀਮੈ ਕੋ ਪਾਲਪਾਲਨ ਗਾਲ ਪਾਨ
ਹਾ ਪੈਗਲ ਤੇ ਪਿਲ ਧੋਰ ਪਾਲਾਰੀ ਲੈਤੇਰੇ ਪੈ ਪਾਣੀ ਮਲਗਰੋ ਮਰ ਚਲ ਕੇ
ਬਨੁ ਮਾਲ ਸਿਪਾਰੀ ਪਲਾਲ ਪਲਾਲ ਧਰ ਸਹਿ ਧੁਰ ਸਾਲੈ ਤਬਪਾਲ ਪਲਾ
ਕੁਮ ਕੈਲੇ ਥਲ ਸਾਰ ਥਪੰਸ ਧੁਰੇ ਨੈਰੁ ਸਲ ਸਮਥਲ ਧੰਸ
ਕੈਪਾ ਮਲਕਾਰ ਸਲਪੁਰਲਹਿ ਬਾਲੈ ਥੈਰੁ ਮਲੀ ਪੁਪੀ ਪਾਲੀ ਧਾਰੈ ਧਾਰੀ

ਦੋਹਰਾ ਕੋ ਸੋ ਸਹਿਦ੍ਰਯਹ ਲੈਖਿਨੀ ਥਧਾ ਸਹ ਪੈਲਨ ਕੀਲ
ਗਲ ਧਾਰੰ ਦੇ ਪੰਕਸਾਨੀ ਸਿੰਦਲ ਪੁਰ ਨੰ ਨਾਰੰ ਨਾਲਿਨਾਂ ਕਾਲਾ ਪਲਾ ॥੫॥

ਚੌਪਈ ਧੁਰਲ ਬੁਰੁ ਥੀ ਜਾਣੀ ਜਾਲ ਸਬੰ ਥਿਲੈ ਰੁਸੁ ਸਲੰ ਪਲਾਨ
ਧਲ ਦਲਣ ਪਲੁਲ ਪੈ ਬੰਦਰ ਪਲੁ ਤੇਜ ਨਾਰਿ ਸਹਿਲਾ ਮਾਲਿ ਅਲੁਪ ਪਲਾ ॥੬॥

ਪ ਚੰਦ ਮ ਹਾ ਪ ਪਾ ਪਲਾ ਪੈ ਮੰਦਰ ਪਿੰਲ ਸਲੈ ਪਲ, ਨੈਲ ਪੰਲ ਪਲ
ਰ ਧੰਲ ਪੰਲਲਾ ਦੇ ਪਿੰਲ ਗੰਦ ਨੰ ਨਰ-ਨਾ ਦੇ ਪਾਰ ਪੰਲ ਸਲਾ ਪਾਲਨਾਰ ਪਲ
ਮਾਲ ਪੁਰਲ ਪੁਪ ਸਲ ਸਲੀਲੈ ਪੰਲ ਪਲਾਲ- ਪਾ ਪੁਪਾ ਲੀਲੈ
ਪੁਪਾ ਸਲਾਲ ਪੰ ਸਲਪੰਪੁ ਸਲਿ ਪੁਪੈ ਪੰ ਸਲਪੁਪ ਧੁਰੈ ਪੰਲਲ
ਸਲਿਪੁਪੰਲ ਸ ਪਿਪਾਲ ਨ ਸਲ ਪੰਲਲ ਸਲੀਲੈ ਸਲੈਲੈ ਧੁਰੈ ਸਲਪੰਲ

ਦੋਹਰਾ ਛੰਦਾਂ ਨਾਮੀ ਜਿਹ ਕਵੀ ਕੀਨੋ ਗ੍ਰੰਥ ਤਮਾਮ
ਸੁਨਤ ਦਮਾ ਮਨ ਰੁਪ ਬਹੁ ਜਿਮ ਸਾਹਿ ਸਭਾ ਦਮਾਮੇ ਚਲਤ

ਚੌਪਈ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਕੁਪ ਪਕਾਰਕੈ ਚੋਰ ਹਨੋ ਜਿਮ ਅਗ ਕੋ ਦਾਮਾ
ਜੋਰ ਸਭਾ ਲੋਹੂ ਜਿਮੈ ਚਲਿਓ ਤਬ ਪਾਰੁਤ ਜਿਮੈ ਜੋਰ ਜਿਮਾਰੈ ਤੁਹ।
ਕੋ ਮਾ ਮਾਰਤ ਸੁ ਜਿਮ ਸਾਰੇ ਧਾਰ ਜਿ ਮਾ ਕੀਨੋ ਤਬ ਮਿਮਾਰ
ਛਤਰੀ ਕੁਪ ਉਮੇਸ ਚਲਿਓ ਛਾਰੀ ਮੋਰ ਜਿਮ ਹੋਰ ਬਾਨੀ ਮਾਰਤੋ ਜਿਮੇ
ਜਾਮ ਮਿਮ ਹੋਤੋ ਛੋਟਜੀਮਾਰ ਰੋਤੇ ਮੀ ਸਭ ਮਾ ਮਾਰਤੁ ਸਾਰੀ ਸਕਲੋ।
ਛੰਛੀ ਪਾਰੁਤ ਜਿਮ ਘਾ ਹਾਰੀ ਜਿਮ ਮੋਰੇ ਖਾਰਸਾ ਹਾਰੀ।ਛਾ।
ਤ ਮਾ ਮਤਾਰਾ ਜਿਮ ਜਿਮ ਮੀਤ ਤੋਰੇ ਮੋਰ ਮੁਮਾਰਤ ਤੁਹਿ ਮਮਾਰਤਾ ਤੁਹਿ
ਛਾਰ ਕੁਟ ਛਾਰ ਸਭੇ ਸਰੀ ਮੀਰ ਮਾਰੁਤ ਮੈ ਮਿਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰੀ।ਛਤ।

ਪੋਹਰਾ ਪਾਸਾਰੇ ਸੋਭੈ ਮਾਰ ਮਾਰ ਜਿਮ ਮੁਖੀ ਮੁਰ ਮਮਾਰਿ
ਸਮਾਰ ਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਛਤੀ ਜੋਰ ਸੀਰ ਜੋਰ ਮਿਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪਧਰੀ ਮਾਰ ਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਰਤ ਜਾਰ ਮਾਰਿ ਮਾਰੀ ਮਾਰੁ ਮਾਰਤਾਰ
ਮਾਰੁ ਮੋ ਮਾਰੀਤੋ ਮਾਰਾ ਜਿਮਾਰ ਮਾਰੀਤੋ ਜਿਮ ਮੁਮਾਰਤ
ਮੁਰੁ ਜਿਮ ਮੁਰੀ ਮਾ ਮੁਰ ਮੁਰ ਮੋਰ ਮਮਾਰਤਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲੋਕਸਭਾ ਲਈ ਮਾਰਤਸੇ ਦੇ ਪਦ ਛੰਦ ਪ੍ਰਿਤਪਾਰਤੋ ਛੰਦੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਤਿਮਾਰਤ ਕਰਿ ਸੁ ਲੋਕਸਭਾ ਪ੍ਰਿਤਮ ਸੀਰੁ ਸਲਿ
ਸਿਰੁ ਮਮਤਿਮਾਰ ਸੋ ਕਰੋ ਤੁਰੀ ਸੋਭ ਪ੍ਰਮਾਰਿ ਮਾਰ

੧ ਕਿਸਾਨ ਮੁਖੀ ਆਗਰਾ ਪੁਰ ਮੁਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾ

ਸਭਹ ਉਧਰਣ ਵਡਹ ਜੋਧਾਈ ਅਮੁਹਲ ਪੂਰਬ ਬਖਾਇਹ
ਕੀਏ ਕੁਮੇਤੀ ਛਡਣ ਮੰਜਾ ਸੰਗੀ ਨਾਮ ਵਿਗਾਇਹ

ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਤ ਪਰਸ ਭਗਵੰਤ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਕਰਮਹੀਨ ਤੇ ਮਾਰਿਅਹਿ ਜਮ ਫਾਹੰਤ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਭਹ ਸਮਾਨੇ ਜਿਉ ਮਹਿ ਪਵਨ ਵਰਤੰਤ
ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਵੰਤ
ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਵੰਤ
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਜੀਵੰਤ ॥੨॥

ਚੌਪਦਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਿਹਹਿ ਸਚਹਿਹ ਸਚਹਾ ਪ੍ਰਭਹ ਪ੍ਰਿਧਾਗਾ
ਅਮਾਪ ਅਮੋਲਹ ਨਾਹਹਿ ਭੇਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਣਿ ਜਾਗਾ

1 ਸਭਹ ਉਧਰਣ ਵਡਹ ਜੋਧਾਈ ਅਮੁਹਲ ਪੂਰਬ ਬਖਾਇਹ — ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਸੂਰਮਤਾਈ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

2 ਕੀਏ ਕੁਮੇਤੀ ਛਡਣ ਮੰਜਾ ਸੰਗੀ ਨਾਮ ਵਿਗਾਇਹ — ਜੀਵ ਕੁਮਤੀ ਕਰਕੇ ਮੰਜੇ ਤੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀ ਨਾਮ ਵਿਗਾੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਤ ਪਰਸ ਭਗਵੰਤ — ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਵਾਨ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਕਰਮਹੀਨ ਤੇ ਮਾਰਿਅਹਿ ਜਮ ਫਾਹੰਤ — ਜੋ ਕਰਮਹੀਣ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਮਾਂ ਦੇ ਫਾਹੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਭਹ ਸਮਾਨੇ ਜਿਉ ਮਹਿ ਪਵਨ ਵਰਤੰਤ — ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਪਵਨ ਸਭ ਵਿਚ ਵਰਤਦੀ ਹੈ।

ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਵੰਤ — ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪ ਜਪ ਕੇ ਜੀਵਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਸਾ, ਦੁੱਖ, ਜਨਮ ਮਰਣ ਦਾ ਭਉ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਵੰਤ — ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੀਵ ਜਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਜੀਵੰਤ ॥੨॥ — ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਚੌਪਦਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਿਹਹਿ ਸਚਹਿਹ ਸਚਹਾ ਪ੍ਰਭਹ ਪ੍ਰਿਧਾਗਾ — ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪ੍ਰਿਧਾਗਾ ਹੈ।

ਅਮਾਪ ਅਮੋਲਹ ਨਾਹਹਿ ਭੇਦੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਣਿ ਜਾਗਾ — ਅਮਾਪ ਅਮੋਲਕ ਨਾਥ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਗੁਰਮਤਿ ਰੂਪ ਮਣੀ ਜਾਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਚੌਥਾਈ ਪਿਆਰ ਤਰੱਕੀਦਾ ਦਾਖ਼ਲ ਪੈਸਾ ਪਸ਼ੂ ਪਿਆਰੇ ਆਮ- ਸਾਰਥਕ ਜੋੜੀ ਅਕਸਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਤਰੀ ਅਦਾਲਤੀ ਸਾਲ ਹਿਸਾਬ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤਾ ਘਰ ਹੋਰ ਸਹਾਰਾ।

ਬਹੁਤ ਤਾਪਮਾਨ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਾਰ ਸਰਿਜਣਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਤਾਰ ਸਾਫ਼

ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵੱਲ ਸੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੱਚੀ ਤਾਲਾ ਫ਼ੋਨ ਤਾਰੇ ਜਾਣਾ।

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਛੱਡਣਾ

ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੱਲ ਚਿੱਠੀ ਖ਼ਬਰ ਦਲ ਦੱਖਣ ਪਾਸ ਕਰ ਮੰਤਰੀ ਚਾਰ

ਨੁਕਸਾਨ ਅਪਰਾਧ ਫ਼ੋਨ ਵੱਡਾ ਰੰਗ ਅਮੀਰ ਅਖ਼ਬਾਰ ਤਾਲਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਾਣੀ ਪਾਸ

ਮੁੱਖ ਖੇਡਣਾ ਗਲਤੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਗਿਆਨ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂਚ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸਾਲ

ਮੈਂ ਨੀ ਮਜ਼ਾ ਯਾਤਰਾ ਸਿਮਰਨ ਚੁੰਬਕਤਾ ਸਮਾ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੇ ਤੇਜ਼ ਸੰਸਕਰਣ ਸਮਾਂ

ਚੌਥਾ ਮੈਂ ਸਮਾ ਅੰਕੜਾ ਭੁੱਲ ਖ਼ੂਨ ਸਰਿਜਣਾ ਪੁੱਲ ਕਲਾਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੈਲ ਸੰਸਕਰਣ

ਹਸਪਤਾਲ ਸੈਲ ਕਲਾਕਾਰ ਕਲ ਚਲੋ ਜੀਓ ਸੇ ਗਵਾਹ ਮਾਸ

ਚੌਪਦੀ ਅਕਾਊਂਟ ਮਕਾਨ ਜਲ ਨਾਮ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁੱਖ ਵਰ੍ਹੇ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ

ਧਨ ਪੱਤਾ ਧੰਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਅਖ਼ਬਾਰੀ ਮਾਰਚ ਜਾ ਖਿੜਕੀ ਪੈਸਾ ਫ਼ਸਲੀ ਕੁਦਰਤੀਵਾਦ। ਮੰਤਰ

ਸਿਖਰ ਸਰਜਰੀ ਹਜ਼ਾਰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਕਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਦਾ ਮਾਰਚ ਦਾ

ਬੱਦਲ ਬਰਫ਼ ਸੀ ਅਮੀਰ ਚੰਦਰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿਭਾਗ ਮਰੀਜ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਅਮੀਰ ਸਮਾਂ

ਪੁਲ ਦਾਨ ਕਰਜ਼ ਖੋਜਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਮਾਰਚ ਮਾਸਟਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਅਕਾਊਂਟ ਅਕਾਊਂਟ

ਚੁਣਨਾ ਸਫ਼ਲਤਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਦਿਲ ਮਿਲਣਾ ਸਾਲ ਦਾ ਦਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਾਰਚ ਸਾਲ ਸਾਲ

1. ਅਕਸਰ ਅਧਿਐਨ ਮਾਰਚ ਸਮਝਣਾ ਬਜ਼ਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸੁਪਰੀ ਦੀ ਅਕਸਰ ਮਿਲਣਾ ਦਰਦ ਕਾਰਨਾਮਾ ਸਮਾਂ, ਬਜ਼ਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਕਾਜ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਅਸਾਨ ਅਸਾਨ ਸਮਾਂ

2. ਮੰਤਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸਮਾਜਕ ਸਾਲ ਦਾ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮਿਲਣਾ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ਸਮਾਜਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅਸਾਨ ਸਾਲ ਦਾ ਅਸਾਨ ਸਾਲ ਦਾ ਅਸਾਨ

ਮਾਮਾ ਸ਼ਕਤਰ ਕੁਝ ਕੌਤਲ ਪਾਯੋ ਕਲਾਯ ਛਲਾਦਿ ਆਦਤੀ ਛਕਾਯੀ
ਪਾਂਤ ਪਰਾਂਤਿਯੋ ਸਿਥ ਬੈਯਪੈ ਬਾਲਾਂ ਮਰ ਚੰਦ ਬਥਨ ਮਰ ਕਰਯੋ ਸਮਾਧਾ ੫੬

ਦੁਸਾਲਾ ਬੋ ਸਨਿਖੈ ਸੀ ਸਾਂਤਨੁ ਕਲਾ ਤੋਯਾ ਦਾਨ ਪਾਂਦਿ ਮਾਲ ਬੈਯਰ
ਯਤਦਾ ਚਯਤ ਸਿਤ ਪਬ ਯਟੋ ਮੁਯੋ ਅਕਾਲ ਦਮਾਂਦਿ ੫੭। ਬੈਯਰ

ਚੌਪਈ ਐਯੋ ਕੋਈ ਕੁਕਯਕਰੀ ਪੜ੍ਹਾਯੋ। ਮੋਹਾ ਸਥਾਂ ਚੋਂਦ ਅਯੋ ਸਮਾਂਯੋ ਮਰ
ਯੋ ਯਯਾਮ ਦਰਿਯਾਮਾਂ ਸੁਮਾਂਤਿ ਐਸੀ ਕਾਮਨੀ ਮਰੋ ਪਤੀਂਤਿ ੫੮।
ਟੋਨੇ ਐਸੇ ਪੁੰਦ ਛੋਯਾ ਕਯਕਾਂਤੇ ਪੀ. ਮਾਤ ਕੀਸੀ ਯਾਮ ਯਾਂਤ ਮੰਮ ਮਿਯਾ
ਪੀਯੋ ਮੁਯਾ ਯੋ ਪੀਸੀ ਸਿਕਾਯਾ ਸਸਯੂ ਸਿਯਾਯਾ ਸਿਯ ਟੋਯਿ ਕੈਯਾਯਾ ੫੯ ਮਮਾਂ
ਤੋਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂਤ ਯੋ ਮੀਯੋ ਯਯਾਂਤ ਸਿਯਾਂਤ ਯਯਾਂਤ ਨ ਯਯਾਂਤੇ ਮਯਾ
ਯੋਯਾ ਯੀ ਕੀਸੀ ਮੁਤਿਯਾਯ ਸਯਾਂ ਪੁਯਾਂਤਾ ਸਾ ਯਯਾਯਾ ਯਾਯਾ ੬੦ ਮਯਾਂ ਮਿਯਾਂ
ਮਿਯਾਂ ਮਮਾ ਯੀ ਪੁੰਯਾਂ ਯਯਾਂਤੇ ਸਯਾਂ ਪੁਯਾਂਤਾ ਸਾ ਯਯਾਯਾ ਯਾਯਾ ਮਯਾਂ ਮਿਯਾਂ
ਪਤੈ ਐਯਾ ਯੀ ਯੀਤੇ ਯਾਂਤ ਤਿਯਾਂ ਯੀ ਯਾਂਤੇ ਯਯਾਂਤ ਤੋਯਾਂਤਿਯਾਂਤ ੬੧ ਮਾਂ

ਚੌਪਈ ਸਭਾਂ ਸੁ ਸਭਿਯਾਂਤ ਪਿਯਾਂਤ ਕਿਯਾ ਸੋਭੀ ਪੁਯਾਂ ਤਿਯਾਂ ਭੀਯਾਂਤ ਮਮਾਂਮਾਂ
ਯੀਸ ਯੁਯਾਂਤਾਂ ਯੋ ਯਯੋ ਯੁਯਾਂ ਪਿਯਾਂਤਾਂ ਯਾਯਾਂਤਾਂ ਯਾਂਤ ਯੀ ਮਿਯਾਂ/ਸਾਂਤਾਂ ਮਯਾਂ

ਚੌਪਈ ਕਯਾਂ ਯਯਾਤਾਰਾਂ ਯੁਯਾਂਤਯਾਂ ਯਯਾਂਤਾਂ ਮਾਂ ਯਾਂ ਯੁਯਾ ਯਾਂਤਾਂਯਾਂਤ ਮਮਾਂਮਾਂ
ਯਯਾਂ ਮਾਂਯਾ ਯੁਯਾ ਮਾਂਯਾ ਯਯਾਂਤਾਯਾ ਯੀਯਾ ਮਾਂਯਾਂਤ ਤੁਯਾ ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾਯਾ ਮਾਂਯਾ ਮਮਾਂ ਮਾਂ
ਯੀਯੋ ਮਾਂਯਾਂਤ ਯੁਯਾ ਮਾਂਯਾਂਤ ਯੋਯਾਂਤਾਂ ਮਾਂਯਾਂਤ ਯਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ
ਯੀਯਾਂਤਾ ਯੁਯਾਂਤ ਯਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ

੫੭ ਕਲਯਾਯੇ ਕੀ ਪਯਾਯਾਯੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਂਤਿਕ

ਦੋਹਰਾ ਪ੍ਰਿਮੇ ਮਿਯਾਂਤ ਪੈ ਮਾਂਯਾਂਤ ਮਯਾਂਤੇ ਪਯਾਂਤੇ ਯਾਂਤ ਮਯਾਂ ਮਿਯਾਂਤ
ਪੀਸ ਪਯਾਂਤਾਂਤ ਸੈਯਾਂਤਾਂਤ ਯੁਯਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਸਿਯਾਂਤ ਤਯਾਂਤ ੬੨। ਮਾਂ ਯਾਂਤਾਂਤ ਮਾਂਤਾਂਤ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਸਤਿਯਾਂਤ ਕੋਯ ਸਯ ਮਾਂਤਾਂਤੈ ਦੀਯਾਂ ਪੁਯਾਂਤਾਂਤਯਾਂ ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾ ਸਾਂਤਾਂ
ਪੀਯਾਂਤ ਪਯਾਂਤ ਪੈਂਯਾਂਤ ਯਾਂਤਿ ਯਾਂਤਾਂਤ ਮਾਂਤ ਯੀ ਯੋਯਾਂਤ ਪਯਾਂਤਾਂਤਿਯਾਂ ੬੩। ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ

੧ ਸਯ ਦੁਸ ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤ ਯੀ ਦੀ ਪ੍ਰਿਮੇ ਯਾਂਤੀ ਯੋ ਸਿਯਾਂਤ ਪੈ ਸਿਯਾਂਤਿਮ ਦਾ ਮਾਂਤੀ ਯਾਂਤ ਪੈ
੨ ਸਯਾਂਤ ਯਾਂਤੁ ਪੈਂਯਾਂਤ ਸਿਯਾਂਤ ਸਾ ਦੀ ਦਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਸਿਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਸਾਂਤਾਂਤਾਂਤ ਸਿਯਾਂਤੇ ਸਿਯਾਂਤ ਪੈ
੩ ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਮਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯਾਂਤਾਂਤ ਯ

ਮਾਰਚ ਸਰਿੰਜਨਾਸ ਕਰਨੇ ਕਿਥੇ ਸਮੇਂ ਸਥਿਤ ਕੁਦ ਮਿਲਣ ਲੰਗਰ ਅਮਾਰ ਪਰਿਮ ਕੁਲ ਕਲਾਸ
ਤੁਲਿਤਾਂ ਹੋਤੇ ਪੁਖਤਸਮਾ ਬਣ ਵਿਸਮਾਲਕਾ ਸਬਲ ਬਰ ਹੋਰਨ ਪਾ। ਕਲਾਸ ਅਮਾਰ ਕੁਲ

ਚੌਪਦੇ ਦਲਾ ਪਾਰਮਾਰਤੀ ਦਰਜ ਕੁਦ ਹੰਰ ਮੰਡੇ ਮਾਰਿਤ ਮਿਲੇ ਪੁਦ ਤੋਰ। ਕੁਲਮਾਰਿਤ ਕਲਾਸਮਾਰਿਤ
ਮਾਰਿਤ ਮਾ ਮਾਰ ਕਮਾਤੀ ਮੰਦਿ ਕਲਾਪੁਰ ਕਲਾ ਮਾਰ ਸਮਾ ਸੋਦਿਮ। ਕੁਲ ਕਲਾਸ ਕੁਲ
ਪੰਤ ਕਲੰਕਤੇ ਸਮਿਰ ਵਿਕਰਤ ਹੋਰਿ ਕੋਲਕ ਪਲਕਾ ਕਰ ਕਲਮਾਰੀ ਕੋਰਿ
ਪਤਾ ਕੁਲੰਤ ਮਾਸ ਤੇ ਅਮਾਦਾਸ ਕਲਾਰਿ ਜੋ ਮਾਰਕ ਕੋਲੀ ਦਲਕ ਪਾਰਿਮ।
ਮਾਰ ਮਿਲ ਕੁਮਾਰਿਮਾਸ ਦੀ ਕੋਲੀ ਸਮਾਰਕ ਕਲਾਸਮਾਰ ਕਰ ਮਿਲ ਪੀ ਪੁਰੇ ਮਾਰਮਾਰ।
ਮਾਰ ਸਿਰ ਮਾਸ ਸਮਾਰ ਮਸਲ ਪੰਡੀ ਪਾਮੁਸ ਕੋਰ ਸਮਾਰਿ ਚਸ ਮਾ। ਸ. ਮਾਰ
ਅਤੀਤ ਪਾਸਲ ਤੇ ਤੁਸ ਮੰਤਸਮਾਰੀ ਸਲਿ ਕੁਰਕਤ ਲ ਮਸ ਪੁਰਾ ਮਾਸਾ ਸਮਸਮਾਰਿਮਾ
ਪੰਡੀ ਪਾਰਮਾਰ ਮੈ ਕਰੀ ਮਸ ਸਲਸ। ਕੁਰਸ ਸਮਾਰਿਤ ਹੰਰਿ ਪੰਸਮ ਸਲਸਾ ਪਾ। ਸਸਾ ਸਸ ਸਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਸਤਵਾਰ ਦੀਨੇ ਬਲਸ ਨੀ ਲ ਲਏ ਮਲਿਸਲ ਸਨ
ਮੰਤਸਮ ਕਰੇ ਸਿਸਲ ਸਿਲ ਸਿਲੇ ਕੁਲੰ ਸਸਸ ਮੰਲ ਪਾਸ। ਸਸਸਾ ਸਸਸਸਸਾਸ

ਚੌਪਦਾ ਸਿਸ ਮਸਲੇ ਪਸ ਕਸੀ ਪੁਤਸਪਸ ਦੇਪ ਸਸਿਤੁਲ ਸਸ ਚੌਲ ਮੁਸਲ
ਸਸਿਤਸਾ ਮਸਸਸਾਸਸਾਰ ਕਰਸਾਰੀ ਕਾਸੀ ਕੁਲਾਲ ਪਸਸਸਾਪਤਸਾਸੀਸਾਸ। ਸਸ ਸਸਸਸਸਾਸਸਸਸਸਸਸਸ
ਸਸ ਸਸਿਮਸਸ ਸਸੀ ਮੰਲੇ ਸਸਸਸਿ ਕੁਮਾ ਸਸ ਸਿਲਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸਾਸ
ਮਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸਸਸਸ

ਸ਼ਬਦਾਰਥ ਕਰੋ ਮੰਗ ਨਗਾਂਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂਤਰ ਵਿਆਕਰਨੀ ਦਾਖੇ ਸੰਧੂ ਭੇਦ ਸੰਧੂ ਬੰਧਨ ਵਚਨ ਪ੍ਰਕਰਨ
ਸਿੱਧ ਸਵਾਲੀਏ ਮੈਂ ਬਹੁ ਪੜ੍ਹੇ ਤਰੰਤੀ ਬੁਲਾਂ ਬਹਸਕੇ ਕਰ ਸਕੀ ਪਾਠ ਦਾ ਅਰਥ ਵਾਕ ਅੰਸ
ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਛਕ ਦੇ ਦੱਸੇ ਚਲੀ ਪੁਸਤਕ ਹਥ ਫੜ ਦੇ ਖਹੇ ਅਰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ
ਕੁਤੇ ਤਰੀਬਨ ਨੇ ਚਟ ਜਾਣਾ ਸਾਡੇ ਅਰਥਾਲ ਭੰਮੀ ਦਾਦੇ ਮਾਰ ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਪਿੰਗਲ ਪੰਜਾਬੀ ਮਹੱਲ ਪਰਿਸਥਤ ਪਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ
ਸਬਿਤਰੂਪ ਦੱਸਣ ਬਿਲਾਸਣਾਂ ਬਹਿ ਕਰੋ ਨ ਦੇਸਣੀ ਪਾਣਵਾਲਾ ਅਲੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ

ਚੌਪਈ ਸ੍ਰੀ ਸਬਿਤਰੂ ਪ੍ਰਿਅਸੀ ਬਾਹਰ ਬਥੇ ਤੁਕ ਬਕਤ ਬਕਤ ਪੰਜਾਬ ਕਰਨੇ
ਨਾਮ ਤੁਹਾਰ ਬਿਸਮਾਦਤ ਤਾਂ ਦੇਹੁ ਮਾਰਿ ਦਸਮਾਤਰਾਨ ਦੱਸੀ ਤੁਸਨ ਸਕਲਾਂਤ ਤਕ
ਨਾਲਹੁ ਬਿਸਮਾਦਤ ਦਰਸਨ ਲਾਹੇ ਸਕ ਪਰਤ ਸ੍ਰੀ ਖਾ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ
ਤਾਹੂ ਪੰਗਿਨ ਖੈਚਰਿਨ ਮਾਂ ਸਭਲੇ ਪੁਸਤਕ ਬਿਆਖਿਆ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਸਤੀ ਮਾਰ

ਦਬਾਈ ਸ੍ਰੀ ਸਬਿਤਰੂਪ ਮੁਹੀ ਚਲਕ ਸਕਲਾਈਂ ਮਾਰਥ ਮਾਲਤੀ ਖਰੇ ਕਲਾਨੀ ।
ਕੀਯਤ ਅਤਿਸ ਮਾਰੀ ਲੀਹਦੀ ਚੋਰ ਬੁਲਾਕ ਪਰ ਪੁਲਾਲਿਕ ਕਲਾ ਚੋਰ ਨਾਲ
ਕਿਲ ਪਰਤ ਕਿਤਨ ਘੋਨ ਅਤਾਰਿ ਪੰਜ ਖੈਣ ਚੰਕੀ ਖਿਲਤ ਕੰਚ ਕਲਾ
ਨਿਕ ਚਕਲ ਤਰਿ ਚੋਰ ਕਰਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸਬਿਤਰੂਪ ਸਕ ਸਕਲ ਪੁਸਤਾਂਤ ਪਾਤਰ
ਕਲ ਮੋਹੀ ਕਿਤ ਮਾਹਿ ਚਕ ਬਿਲਾ ਖੰਚੇ ਪੁਰੂ ਚੋਣੇ ਮੰਨੇ ਦਲੀ
ਪੁਸਤਕ ਮਾਰਤ ਸਕਿ ਸਦ ਸਕੀਮ ਸਬਿਤਰੂਪ ਕਥਨੀ ਖਰੇ ਕਰੋ ਰੋਕਿ ਮਾਰਤ
ਤੀ ਸਬਿਤਰੂਪ ਚਿਕ ਬਲੀ ਕਲਾਨੀ ਪੁਸਤਕ ਮਿਲ ਮਾਰ ਚੋਰ ਬ ਕਾਲੀ
ਚੋਰਾ ਨਹਾਕ ਕਾਲ ਚਿਤ ਨੀ ਮਾਰਿ ਸਕਲ ਕਲ ਮਾਰਤ ਮਿਕ ਕਾਰਿ ਨਕ

ਦਬਾਲ ਸਬਿਤਰੂਪ ਕਰੋ ਮਾਨਸੂਖ ਕਲ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਕਲਾ ਪੁਕਾਲ
ਸਬਿਤਰੂਪ ਸਿੱਧ ਛੋਟਾ ਚਲੀ ਸਿੱਧ ਲੰਕ ਦੁਖੇ ਚਿਤ ਲੰਕਾਂਤਰ

ਚੌਪਈ ਕੁਲ ਚਿਕਲਾਂ ਮਾਰ ਚਨ ਸਿਦੀ ਚੋ ਮਾਰ ਸਕਲ ਚਿਕਾਂਤੀ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ
ਮੈ ਨਾਂਹ ਲੀ ਕੁਸ ਸਿੱਧਿ ਨ ਮੈ ਨਾਨੂ ਪੁਤਲਾਂਤਾ ਪਾਤਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਨੀ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿਕ ਕਲੀ ਪੰਥ ਪਾਲ ਮਾਨੀ ਲੋਕ ਨੀ ਲੰਕੀ ਕੁਲਾਲੰਕਾਰਾਂ ਪੰਥ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ
ਸਿਕ ਸਿਕ ਮਹਾਤਮਿਆਨ ਚਕੀ ਕਲਾਚਲੀ ਸਿਕਾ ਸਿਕ ਪੁੰਨੇ ਸਕਲਾਂਤੀ ਮਾਨੀ ਪਾਤਰ ਕਲਾਨੀ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ
ਕੁਲ ਸਿਕਲਾ ਮਾਂ ਪੁੰਨ ਕਾਂ ਕਲੀ ਸ਼ਿਲੋ ਕਰੋ ਸੀ ਚ ਪੁੰਨਤੀ ਕਲੀ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ
ਪੈ ਮਾਨ ਕਲਾ ਕਲਾ ਨਖ: ਨਖ ਨ ਖਿਕ ਮਾ ਮਾਲਿ ਮਿਲੇ ਪੈ ਮਾਲੀ ਮਾਨੀ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ ਅਰਥ ਅਲੰਕਾਰ

੧ ਕਵਿ ਅੰਕਲਾਨ ਖੰਚੇ ਚਿਕਾ ਦੱਸ ਨਾ ਸਿਕ ਮਾਨ ਦੀ
ਤੁ ਨੇ ਪਾਰ ਚੋਰੇ ਨਰੀ ਅਮਾ ਸਿਕ ਦੀ ਮੰਨੇ ਖੈਚਲਾਂਤ ਬਲਾਨੀ ਪਾਤਰ
ਪਿ ਮ ਸਿਕ ਮੁ ਅਲੰਕਾਰ ਮੁ ਮਾਨ ਮਾਂ ਪੁਸਤਕ ਮਾਰ ਅਲੰਕਾਰ ਸਿਕ ਪੁੰਨ ਪਿਕ
ਅੰਕਾਰ ਪਸਤਾ ਮਾ ਮਾਲਿਕ ਮੁਹਾਨਾਰ ਮੁ ਸਾਨਾਰ ਸਿਕਲਾ ਨੀ

੨ ਕੁਲ ਸਿਕਲਾ ਮਾਰ ਚੋਰ ਮਾਰ ਸਿਕ ਸਿਕ ਸਿਕ ਨੀ ਸਿਕਲਾਂਤ ਨੀ ਕਲਾ ਚੋਰਾਨ ਮਾਰਤ ਸਾਰਿਤ ਨਾਰਿਤ
ਨੀ ਸਕਲ ਕਲਾ ਮਾਰ ਸਿਕ ਮ ਮਾਰਤ ਮੁ ਸਿਕ ਮੁਲਾਨ ਮਾਰ ਮੀ

੩ ਸੰਧੂ ਸਿਕਲਾ ਮਾਰ ਸਿਕ ਮਾਰ ਸਿਕ ਮਾਰ ਨੀ ਸਿਕਲਾ ਮਾਰਤ ਮਾਰ ਨਾਰ

सिद्धं ब्रह्मादिभिर्ज्ञातं ब्रह्मज्ञं तमहं नमामि परमर्षिं तम्॥
मैं अब उस ब्रह्मज्ञ सिद्धपुरुष को प्रणाम करता हूँ, जिसे ब्रह्मा आदि देवताओं ने भी जाना है।

दोहरा ऐसे महिमायुक्त ब्रह्मज्ञों को मेरा नमस्कार है।
जिनका दर्शन पापियों तक को सद्गति देनेवाला सिद्ध होता है॥

चौपाई जिनका दुर्लभतम ब्रह्मज्ञान उन्हें ही नहीं, उनके संपर्क में आनेवालों को भी मुक्ति प्रदान करता है।
वे मुनिवर निर्लोभता, संतोष, सरलता, सहजता, विनम्रता, सौम्यता, सहिष्णुता, क्षमाशीलता,
दयालुता, निर्वैरता, निष्कपटता, निर्दंभता, निर्मलता, निश्छलता, निष्कामता, निरहंकारिता,
वैराग्य, विवेक, विनय, शांति, समता, संयम, तप, त्याग, अपरिग्रह, अहिंसा, सत्य, अस्तेय,
ब्रह्मचर्य, स्वाध्याय, ईश्वरप्रणिधान, शौच, संतोष, तितिक्षा, उपरति, श्रद्धा, समाधान,
मुमुक्षुता, सत्संग, सेवा, स्मरण, कीर्तन, भजन, ध्यान, पूजन, वंदन, दास्य, सख्य, आत्मनिवेदन,
प्रेम, करुणा, मैत्री, मुदिता, उपेक्षा, अनासक्ति, अकर्तृत्व, अभोक्तृत्व, अकिंचनता,
निर्ममता, निरहंकारिता, निर्द्वंद्वता, निर्लिप्तता, निर्विकल्पता, निर्विचारता, निर्बीजता,
निर्विकारता, निर्गुणता, निराकारता, निरंजनता, निर्लेपता, निर्मलता, निश्चलता, निष्कलंकता,
निष्कामता, निरहंकारिता, निर्वैरता, निष्कपटता, निर्दंभता, निर्मलता, निश्छलता,
वैराग्य, विवेक, विनय, शांति, समता, संयम, तप, त्याग, अपरिग्रह, अहिंसा, सत्य, अस्तेय,
ब्रह्मचर्य, स्वाध्याय, ईश्वरप्रणिधान, शौच, संतोष, तितिक्षा, उपरति, श्रद्धा, समाधान,
मुमुक्षुता, सत्संग, सेवा, स्मरण, कीर्तन, भजन, ध्यान, पूजन, वंदन, दास्य, सख्य, आत्मनिवेदन,
प्रेम, करुणा, मैत्री, मुदिता, उपेक्षा, अनासक्ति, अकर्तृत्व, अभोक्तृत्व, अकिंचनता,
निर्ममता, निरहंकारिता, निर्द्वंद्वता, निर्लिप्तता, निर्विकल्पता, निर्विचारता, निर्बीजता,
निर्विकारता, निर्गुणता, निराकारता, निरंजनता, निर्लेपता, निर्मलता, निश्चलता, निष्कलंकता,
सभी को नित्य ब्रह्म का साक्षात्कार कराने में समर्थ हैं।

दोहरा ऐसा ही लिखा जिसने यह पवित्र ग्रंथ पूरा होने
के बाद ईश्वर जिसकी जिह्वा पर सदा बैठे रहते।

चौपाई ब्रह्मज्ञ जीव का आदर करो, ब्रह्मज्ञ कथन उसे पूर्णतया सुनो,
उसे निर्धन मानकर दूर मत जाओ, वह भोजन के समय पूछताछ करेगा,
पास बैठने से उसके छिपाओ, बातों बातों में ब्रह्मज्ञान देगा,
ब्रह्मज्ञ पुत्रों तक को त्याग दो, ब्रह्मज्ञ पिता को भी छोड़ दो,
पूरा भोजन निर्धन को दो, कभी निर्धन से आधा भोजन न लो,
पूरा कपड़ा दो या मत दो, निर्धन को कपड़ा कभी न दो,
ब्रह्मज्ञ पुत्र तक सेवा पुत्रवत्, ब्रह्मज्ञ पिता को भी पितावत्,
पूरा मन दूसरे निर्धन पर रखो, कभी निर्धन से नाराज़ मत होओ।
पूरा भरोसा हो या मत लिखो आधा, लिखा हुआ कभी मत फाड़ो,
मुमुक्षुतापूर्वक निर्धन देव मान, लिखने वाले को भी ब्रह्मवत् मानो।

दोहरा लिखने लिखाने की बात तो दूर रही, जिसे देखने मात्र से
ब्रह्मज्ञ पुरुष अपने भी सभी सुख को तत्काल त्याग देते।

१. ब्रह्मज्ञान जिसका यह आशय नहीं लिया जाना चाहिए कि ब्रह्मज्ञ को ब्रह्म का साक्षात्कार हो जाने के बाद भी उसे अपने शरीर के बनाए रखने के लिए भोजन, वस्त्र, आवास आदि की आवश्यकता नहीं होती। ब्रह्मज्ञान के पश्चात् भी शरीर को पूर्ववत् ही भोजन, वस्त्र, आवास आदि की आवश्यकता होती है। ब्रह्मज्ञान के पश्चात् भी शरीर को पूर्ववत् ही भोजन, वस्त्र, आवास आदि की आवश्यकता होती है। ब्रह्मज्ञान के पश्चात् भी शरीर को पूर्ववत् ही भोजन, वस्त्र, आवास आदि की आवश्यकता होती है।

ਦੋਹਰਾ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਸੀ ਕਰਤਾ ਮਨ ਤੇ ਦੁਸਟ ਨਸੀਧਨ ਫੇਰਾ
ਕਰਨ ਨ ਦੇਵੈ ਆਪਨੈ ਪਿਤ ਬਯੋ ਨਾਰਦ ਸਿਖਯ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ॥੨॥

ਚਉਪਈ ਕਿਰਤ ਸੰਜਮ ਮਰਤ ਨ ਦੇਯੋ ਤਾ ਪੈਸ ਦੇ ਤਿਧਾ ਬਾਧ ਪਾਲਿਆ
ਸਭ ਬਲ ਮਾਰਨ ਅਸਤ੍ਰਧਾਰਨ ਕੀਓ ਬੈਰਨ ਸਭ ਕੋਯ ਬੰਦਾ ਬੀਯੋ ਮਾਰਯਾ ॥
ਜਾਗਿ ਚਿਤ ਚੇਤਯਾ ਫੁਨਾਂ ਜਾਕੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਛੁਟ ਕੀ ਬਾਕੈ
ਦੇਦੋ ਨਵੀਂ ਤਿਸ ਬਹੁ ਸੰਤਾਰਿਆ ਪੁਰਨ ਭਏ ਫੁਨਾਕ ਸੁ ਜਾਰਿਆ ॥੧॥
ਇਤਨੇ ਤੋਹਾ ਬਾਸਤੇ ਬਲ ਜਥੀ ਕਥਾ ਕੁ ਦਿਨ ਇਹ ਗੁਜਰੇ ਭਈ
ਅੰਤ ਪੰਥ ਬਹੁ ਬਾਧੈ ਭਯ ਪੈਹਾਨ ਸੰਤ ਸਹਾਰਯਾ ਨਰਦ ਪਾਰਯਾ ਅਤ ਸਮਾਰਯਾ ॥
ਇਤਨੇ ਚਿਤ ਪੰਥ ਬਧਰੋ ਸਾਹਿ ਬਾਦ ਬਹਤਰ ਬੀ ਕੁਲ ਭਈ ਅਗਾਹਿ ॥
ਤ ਪਿਛ ਨ ਦਿਖ ਅਰੋ ਅਰਥਾਰਥ ਸਾਹੀਓ ਪੈਹਰਨ ਪਥ ਸਮਸਾਰੀਆ ਸਾਰੇ ਪਾਰਯਾ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਸਿਰ ਸਮਸਾਰਨ ਲਗਿ ਰੋਹੋ ਸੰਥਿਆ ਸਾਰੋ ਕੋਰੀ ॥ ॥੧॥
ਕੁਸਲਾਨ ਮਤਿ ਪੰਜਨ ਦਾਨਿਤੋ ਧਨੀ ਗੁਰਸਬਦਾ ਧਨਾਰਿ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਤੋ ਸਬ ਕੋਨ ਕੁਸਲਾਨ ਤਨੀ ਆਈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੰਥਨ ਬਹੁ ਸਬਲ ਦਖਾਈ
ਦੁਖ ਦਰਦ ਢਹਿਨੈ ਛਹਿਰ ਮਨਮਾਹਿ ਕੁਸਲ ਸਮਾਚਰ ਰਹੇ ਸਰਦਾਰ ॥੧॥
ਪੰਜਾ ਬਾਰ ਜੋਸਨ ਸਿਰ ਕੁਸੀ ਸਿਮਰ ਸੀ ਦਰ ਸਰ ਸਾਰਿਆ ॥੨॥
ਦੁਖ ਸਿਰਦਾ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਭੀ ਸੀ ਮਾਰੀ ਧਨਾਰਿਆ ਦੁਖ ਸਿਮ ਬਲ ਸਾਰੇ ਭਾਰੀ ਸਾਰ ॥੩॥
ਮਿਸਮਾ ਕੁਸਲਸ ਬਧ ਗਰਿਰੁ ਬਾਦਾ ਬਰਦਾਸਮਨ ਕੁਸਲਨ ਧਾਰਨੀ ਦੇ ਮੁਸਾਦਾ ॥੪॥
ਬੈਸਨਾਮ ਨਿਖੇ ਪੰਤ ਬਲ ਰਹੇ ਬਾਰੇ ਅਗਿਆ ਪੰਥਹ ਬੋਹ ਭਏ ਮਾਰ ॥
ਸੁਖ ਸਸਤਾਮੀ ਸਹਿ ਪਾਸਮੇਂ ਸਿਰੁ ਬਨਾਵੈ ਕੁਣੈ ਸਿਮਰੇ ॥੫॥
ਪੰਚਿ ਸਿਮਰਾ ਕਾ ਦੇ ਪਰਤਾਵੈ ਸਿਮ ਸਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇਖ ਬਲ ਸਾਰੇ ॥੬॥

ਚੌਪਈ ਬੀ ਸੈਂਪ ਭਾਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਮੀ ਸੰਤਿ ਮਾਇ ਪੰਥੀ ਮਾਰ
ਸਿਮਰਾ ਸੀ ਦੁਸਟਦਾਮਿਆ ਦਰ ਦਲੀ ਸਿਮ ਭਰ ਬਾਰ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ਭਗਤਾ ਦਰ ਸਿਮ ਬਾਰੂ ਦ ਆਈ ਸ ਯਾਰ ਦੁਖਰਾ ਬਾਰੂ ਸਿਮਾਈ
ਤੋ ਪੰਥ ਜਾਰਿ ਬਾਰਾਂ ਰਰ ਬਦੋ ਆਣੀ ਮੀਡੈ ਦਸ ਤੁਰਬਰ ਬੰਧ ਦਣੀ ਪੰਥਰਾ ॥
ਸਭ ਪਰ ਪੰਥਰੁ ਪਤਾ ਨ ਧਰ ਦਰਜੇ ਸਿਮਾਰ ਧੋ ਪਿਤ ਮਾਰ ਦਰ
ਮਾਰ ਸਿਮ ਸੰਥਿ ਦਰਜਾ ਤਮਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮੀ ਮਾਰਰ ਦੇ ਦੋ ਮਾਰਦਾਰੀ ਪਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਰ ਕਰਦਾਰ ਸੋ ਸਿਮ ਦਰੇ ਧਰਮਾਸਾ ਮਾਰ ਬੈਰਾਣ ਦਰੋ
ਨ ਬੀ ਮੁਰਦਾਰ ਭੋਦਿ ਬਰਾਦਿਰ ਮੁਰਦਾ ਸਿਮ ਮਾਰੋ ਮੀਰ ਬੀਰਾਰਿ ਪਾਰ
ਸਾਰ ਦਰ ਸਿਮ ਸਿਮ ਪਰ ਸਾਰਿ ਮੁਰਦਾ ਮੁਰਦਾ ਸਾਰ ਦਰਮਾਰੀ
ਪੰ ਬੀ ਸਾਰੇ ਸਿਮ ਦਰੀ ਸੁ ਸਾਰਾ ਸਮਾਰ ਮਾਰੇ ਸਾਰਿ ਬਰਾਰੀ ਪਰ ॥

ਦੋਹਰਾ ਸਤਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਿ ਤਪ ਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਰਮਾਣ ।
ਸਫਲਾਨੀਂ ਖਿਆਲਾਨੀਂ ਛਿਤ ਆਵਿ ॥੧॥ਪਰਮ ਪੰਚ ਲੋਕਾਖਿ ਪਤ ਸਲੋਖਾਨਿ ਪਤ

ਚੌਪਈ ਜਿਨਿ ਕਾਰ ਪੰਚ ਰਾਵਣੇ ਆਵਣ ਚੇ ਸਲਾ ਤਸੀ ਸਿੰਘਣ ਪਰਮਾਵਣਾ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਜਿਸੈ ਪੁਰਖੁ ਪੰਚੈ ਸਭਤੇ ਆਖਾ ਹਥੈ ਵਾਗਸੀ ਸਭ ਥਬ ਪਰਤਾਖ ਪਾਇਨ
ਥੇ ਰੂਪੁ ਵੀ ਨੰਤਰੇ ਹੋਇ॥ ਹਥ ਥਾਦਸੈ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥
ਮਾਨਖਾਨੀ ਦਰਤ ਮਿਲ ਥਾਂ ਆਪਿਣ ਪੁਰਿ ਆਣੇ ਆਪ ਸੋਪਾਣ ਆਪਣਾ ਪਰਮ ਸੰਤ ਆਪਣ
ਸਭ ਜੰਤਨੇ ਵਿਚ ਹਥ ਪਾਇ ਹਥਿਨ ਨ ਮਿਲੈ ਕਹੈ ਵਿਚ ਸਾਇਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣ ਆਪਣ
ਜੀ ਨਾਲ ਪਿਥ ਖਾਸਨੀ ਥਾਵੈ ਨਾਲਾ ਵਸਦਾ ਥਾਨੂੰ ਪਰਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਨਿਕੈ ਤੋਰ ਜਿਕਰ ਖਾਸਨੀ ਸਕਨੀ ਸਕਲਾ ਛਾਨਾਇ।
ਜੋ ਪੰਥ ਮਾਨਸ ਨਿਸ ਅਸਲਾ ਲੇ ਨਿਲਾ ਸਾਥੈ ਸਿਆਨੀਆ ਪੰਥ॥ ਅਸਲ ਸਲਾਮੁ ਅਸਲ ਸਤਸ

ਚੌਪਈ ਪਾਰ ਕੋਤੂੰ ਪਾਰ ਕੋਤੂੰ ਅਨਬਾਬੂ ਪੰਥਿਸ ਕਥ ਪਾਰਾ ਪੁਜੈ ਨ ਕਾਬੂ॥ ਅਸਲ ਸਤ ਕਰਤਾ
ਸਥਥ ਦੇਸ ਰੁਤਸਥਨ ਵੀ ਪਾਸ ਸਥਤੋ ਮੇ ਥਬਤੀ ਦੈਨ ਥਥਥ ਪੰਤ
ਵਡੇ ਨੇਣਾ ਮੇ ਸਥ ਤੇਪਾਣ ਨਿੰਥਿਣ ਪੰ ਸਿੰਚ ਕਰ ਮਿਆਨੈ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਕਰ ਥਲਤਾਨੀਆਨ ਪਰੰ ਪ੍ਰਮਾਣੀ॥ ਵਡਾ ਪਥ ਸਿੰਘ ਥਲ ਕਵੇ ਭਾਤੀ ॥੨॥ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਨਾਹੁ ਮੀ ਰੁਤਸਨਿ ਸਿਥ ਸਸਾਖੈ ਥਾਥਸਿ ਪੈਤਸਿ ਰੁਤਿ ਸਸਿ ਸਾਖੈ
ਕਈ ਪਰਿਸਾਹੀ ਦੁਖਸਾਂਖ ਲੇਹਿ ਦੁਖਦਾ ਲੈਕ ਹਥ ਦਏ ਪਰੇਮਿ ਪਥੇਸ਼ਰ॥ ਪਰਮ
ਇਕ ਦੁਸੀ ਥਥ ਪ੍ਰੈਨਾਥ ਰੁ ਮਾਹਿਰਾ ਮਥਾਸੀਨਾ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਘਰ ਇਥ ਸੰਗਲਾ ਛਥਾ ਥਥਾ ਥਹਥਾਵਿਦਾ ॥੩॥
ਛਲੋਡਾ ਛੀ ਸਾਥ ਰ ਖਾਣਦਿ ਗਿਯੋਡਾ ਛਥਥ ਇਥ
ਬੁਦਾ ਛੋਡ ਇਥਿਡ ਮੀਆ ਲਈ ਥਥਥ ਇਥ ਥੰਤ
ਅੰਤੋ ਨ ਥਥ ਮਥਥਾਨੀ ਸਿੰਘਣ ਪਰਮਾਵਣੇ ਨੈਲ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ
ਦਾਨ੍ਹ ॥੩॥ ਰ ਦਿਥ ਇਥੇ ਮਹਿਥ ਪੰਤਿਸਾਨੰਤ ਗੋਲ ॥੩॥ ਪਰਮ

੧੮.੧. ਅਨੰਤਪੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਤੁਕਾਂਤ

ਚੌਪਈ ਅਸ ਦਸਨੀਂ ਅਨੰਤਪੁਰ ਕੀ ਬਾਤ। ਸਭੈ ਥਾਨ ਪਾਸ ਪ੍ਰਿਤ ਥਲ ਨਾਤ ਨਾਤ
ਪਰਥਮ ਕਿਹ ਸਿਥ ਪ੍ਰਥਤਾਖਨ ਥਾਥ ਇਲਾਣ ਸਭੈ ਵਲ ਗੁਰਿ ਜਾਣ ਤੇ। ਅਸਲ ਸਤ ਸਤ ਸਤ
ਬੁਰ ਬਿਸਨਾਣ ਮੰਹ ਮੇਹ ਲਗੇ ਲਗੀ ਦਦੀਥੇ ਨੇ ਪ੍ਰੈਨ ਤੇ ਨਗੇ ਅਸਲ ਸਤ ਸਤ ਸਤ ਸਤ ਸਤ ਸਤ
ਘਾਤੇ ਬਾਦ ਮੇ ਤਾਂ ਨਾਤਾ ਥਥਾ ਪਾਰਿ ਮੰਹਿ ਕੁੰਥ ਮਾਰਾ ਪਰਮ

੧ ਕਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰ ਕਲਿਜੁਗਾਂਤ ਥਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਵੇਦ ਸਿਥ ਤੋ ਅਕਥਾ ਮੰਦਰ ਦਥਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੰਥਾ ਤਤਤ ਦਿਤ
ਕੁਲ ਜਗਤ॥ ਤੁ ਪਾਪ ਤੇ ਅਥਥ ਸਥ ਮੇ ਪਾਪ ਥਾ ਮਤ ਨਾਲ
੨ ਪੈਲ ਤੇ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਛੋਲ ਮੇ ਕਰ ਤ. ਤਥੀ ਨਾਲਾਣ ਸੰਪੈ ਮਤੀ ਮਾਲਾ
੩ ਦੁਖ ਮਾਰ ਮੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੀ ਵਾ ਪਰਤੇ ਪੰਥਿ ਪੰਤਰ ਪੈ ਤਤ ਨਾ ਦਥ ਥਥਾ ਪੈਲ ਸਾਥੀ ਵਾ ਸਿਥਾਨ ਤੇ
ਸਾਨੰਤਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਮਾਰਤ ਮਥੀ

स्नातक दीक्षा नियम सुनते गुरु मुख निहार से ही सब बोलना — समावर्तन
अंतेवास्युक्त वेद का करि दीक्षा अवसान गुरु पूजा विधि — समावर्तन विधि संस्कार

पतझर — तब सरितुक्ष पत्रहीन एकता एक आवागमन वृक्षगण
गेरुआ वस्त्रों सेवक पालकी मेरु चढ़ सब पिछे गायक से — संन्यास मुक्ति संन्यास के संन्यासी

पेंचबंदी — साखिए दर्शे खड़ा धनुषी पंख चोली बंधन अंक पीठी दौड़
पवित्र गले अवेष्ट मोक्षदेह भगवा — अंग अंग गायित्रिक शिखर उपवस्त्र पवित्र वस्त्र
मुखपृष्ठपर्व को पुष्पवर्षा प्रार्थ — भगवती सेवा संन्यास
— तन मनसा का पुरोहितों — सदृश घाट धनुषी छत्रछाया — संन्यास धर्म का संन्यास
निकाय भगवान बताते गौरव पीछे — भगवान का व्याख्यानों पत्र जाएगा पर्व — संन्यास के प्रकार
मिट्टी व्याख्यान स्वामी पुरुष — भगवा पुरुष साथी गाँव खड़ी गया। — संन्यास
मिलन भगवा — गौरव मुलाकात प्रार्थी — आगे दर्शन से संन्यासदान आगमन — भगवा पुरुष उपवस्त्र
दर्शनों पवित्रक भगवा मुलाकात — शिक्षा पवित्रक से भगवा मिलाकात। — संन्यास
लगा गया मंदिर यात्रिवास्तु गया — भगवा बोली गौरी पीछे बजाएँ — संन्यास धर्म का संन्यास
शिक्षणीयता से भक्तजनों पंचमी — जो गर्व पुरुष भगवे अवस्था पढ़ा।

पेंचबंदी — मो पवित्रात्मिक भगवा सभी शैली बोला यात्रागिरि — भगवा संन्यास
गेरुआ व भक्तगिरि वस्त्र दर्शन एक लाख से व्याख्यानिक। — संन्यास धर्म का संन्यास

पेंचबंदी — गद्दी घाट भगवा मोर चढ़ती — साखी घाट से आती बजी
निवासन पालकी ब्रह्म सर्व गाते — वर्ष पीठ वस्त्र शैली ब्रह्मचर्य पर भगवा। — संन्यास के प्रकार
नियम दिया से बोली व्याख्यानी — पीछे मोर घाट पुरुष भगवती व्याख्या — संन्यास
परिव्राजिका दिवंगत बताती पैर — में व्याख्यान संन्यासिन पीठ व्याख्यान — संन्यास के
भगवा पावन संन्यासिन आगे पेंचबंदी — प्रवास मालिन गायी गहरे बताया — ब्रह्मचर्य के प्रकार
उत्तर मालवीय गान बजी पानी — खोली पुरुष भगवान भगवती मोती गाँव। — संन्यास

१ भगवा — संन्यास — भगवान ब्रह्मचर्य के साथ ब्रह्म का व्याख्या सभी और गौरव या भगवान पुरुषों भगवा व्याख्यानिक। गौरव घाट आगमन ब्रह्म। पीठ पवित्र व्याख्यान ब्रह्म। पवित्र व्याख्यान ब्रह्म। पवित्र व्याख्यान ब्रह्म।

२ निवास — दर्शन — भगवान ब्रह्म निवास संन्यास भगवान से भगवान — से पुरुषों भगवान्तिका का भगवान की का भगवती। निवास दर्शन के भगवान से संन्यास की संन्यासी सुरक्षा ब्रह्म के निवास ब्रह्म से भगवान ब्रह्म भगवान ब्रह्म।

३ पुस्तक — भगवा दर्शन्त का भगवान। गौरव व्याख्यान से दर्शनों पवित्र भगवान ब्रह्म पुस्तकालय व्याख्यान। निवास से गौरवान्वित्रिवास व्याख्यान की भगवान व्याख्यान ब्रह्म की निवास ब्रह्म।

४ व्याख्या व्याख्या — दर्शन व्याख्या भगवा ब्रह्म से पवित्र व्याख्यानिका व्याख्यान भगवान। व्याख्यान ब्रह्म भगवान ब्रह्म व्याख्यान ब्रह्म। व्याख्यान ब्रह्म भगवान ब्रह्म। व्याख्यान ब्रह्म भगवान ब्रह्म। व्याख्यान ब्रह्म भगव

ਮਹਿਮਾ ਪੜ ਮਾਰ ਪਰ ਸਾਹੀ ਬਾਹੀ ਫੜ ਤੁੰਗ ਤਿਨ ਯਾਸ ਕੁਮਾਰੀ ਬੁਲੰਦਪੁਰ ਸੁਰ ਮੰਦਰ
ਤਿਮਾ ਬਲ ਮੋਜ ਕੰਗਰ ਧਿਰਕਾਰਹਿ ਚੁਰੇ ਪਿੰਜ ਤਿਲ ਬਾ ਪਰਮਾਰਹਿ ਮਾਰ।

ਤਿਨ ਤਾਰ ਸੁੰਨੇ ਸੰਗਰ ਤੋਮਰ ਮਾਰ

ਦਹਰਾ ਸੁਰ ਸਿਕਾਰ ਪੁਨ ਹਲ ਬਹੁ ਤਿਰ ਬਾ ਸੁਲੀ ਪਰਮਾਣ ਸੰਗਰ ਸਾਰਦ
ਔਰੀ ਸੀਖੀ ਬਾਰ ਪੁਨ ਚਲੈ ਸਰਿਤੁਰ ਕਮਵਾਰਿ ਮਾਰ।

ਚੌਪਈ ਤੁਹ ਤਿਰ ਤਿਮਾਰਸ ਚੌਸਿ ਤਲਾਰਮਾਰ ਕਰੈ ਸਿਮ ਮਸੀਦ ਕਰਾਰੀ ਤੁਰ ਸਿਮਰ ਕਰ ਚਲੈ
ਅਰਿ ਤੁਹ ਮਾਰ ਚੌਰ ਦਰਮਾਰ ਇਹ। ਲਖ ਪੁਰਸ ਚੌਸਿ ਸੈ ਸਿਰ ਮਾਰਿ ਮਾਰ। ਸਰਦਾਰ ਮੰਗਲ
ਸਰਿਤੁਰ ਨਰਸ ਮਾਰਨੈ ਕਰੈ ਮਾਰਿ ਕਰ ਚਲੀ ਧਰਾ ਚਮੈ ਸਰਦਾਰ ਮੰਗਲ
ਸਰਾਂ ਸਲਾਰੀ ਸਰਾ ਲੀਰ ਪਰਮਾਰ ਸਮਰ ਮਸੀਦ ਮਾਰ ਸਰਾ ਤੁਰਮਾਰ ਚਲਾ।

ਦੁਹਰਾ ਚੌਰ ਸਰਾ ਸੈ ਸਿਰੋ ਦੁਖ ਮਾਰਯੋ ਹੁਇ ਸਾਰ
ਤਰ ਚਿਮਾਰਾ ਹਲ ਟੋਲਿਯੋ ਸਰੋਹਿ ਮਾਰ ਪਰਮਾਰ। ਨਿਰਮਲ ਸਰਦਾਰ

ਅਧਿਆਇ ੯. ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ—ਦੇ
ਅਨੰਦਪੁਰ ਸੰਗਤ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਾ ਕੁਲਜੋ ਕੀ ਨਯੋ ਸਰਿਤਾਰ ਮਨੁੱ ਸੁ ਬੰਸ ਸਰਦਾ
ਮੰਜ ਖਾਲਸੇ ਰੰਧ ਨੈ ਸਰ ਜਿਸ ਕਲੰਸ ਕਰ ਹੁੰਸ।

ਚੌਪਈ ਏ ਦੋਨਾਂ ਲਹੁ ਦੋਨੋ ਮਿਲਾਵੈਂ ਸਾਰੰਧ ਬੁਗਲੀ ਹੰਸ ਮਿਲ ਜਾਵੈਂ ਸਾਰਾ ਸਰਦਾਰ
ਬਸਤਰ ਬਣੇ ਧਰੀ ਹਜੂਰ ਨ ਪਾਸ ਜਿਯਰੇ ਤੁੰ ਬਹੁ ਆਮੀ ਖਾਸ ਹੈ ਸਰ ਸੰਤ ਸਰਦਾਰ
ਏ ਪੁਰਖ ਪਰਾਏ ਬਿਸ ਸੰਸ ਆਏ ਅਸਾਧਣੇ ਜਾਣੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਹੁਸਾਏ ਸਰਦਾਰ ਮੰਗਲ
ਬਸਤ ਕਰੰ ਮਾਰਿਦ ਖੰਜ ਨ ਕਾਰੰ ਤੇ ਸਰਿਤਾਰ ਕਿਸੈ ਸੇਵਾ ਖੁਟੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਰ ਸੰ ਸਰਦਾਰ
ਬੁਲ ਮਾਤਾ ਕੁਲਾਨੀ ਤੁੰ ਸਨੀ ਚੁਲਾਨੀ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੰਮਾਰੇ ਸੋ ਮਰ ਪਰਾਂ ਬਾਰੀ ਸਰਦਾਰ ਮੰਗਲ
ਤੂੰ ਸਿੰਦਯਨ ਬਹਯਾਰਨੈ ਮਾਰੰਦ ਪੰਥ ਨ ਪੁਰ ਤੂੰ ਮਾਰੰ ਜਾ। ਸਰ ਸੰਤ ਸਰਦਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤੋ ਮਤਿਸਰਤ ਸੀ ਪਾਸਮੈ ਯਾਰਯਾਰ ਸੋਂ ਕਰ ਦੀਨ
ਸਿੰਘਾ ਨੇ ਸਰਿਯੰ ਜਿਹੀ ਤੀ ਸੋ ਲਹੰਬੇ ਸੋ ਮਾਰੀ ਲੀਨ। ਸਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਰਿਤਾਰ ਯਹਾਨ ਦੀਜ ਹਜਾਰੰ ਲੁਟਾ ਮਾਰ ਦੀਯੋ ਪੁਸਤ ਅਪਾਰ
ਅਰੰ ਮਾਰ ਸਿੰਘਾਰ ਲਏ ਸੂਰ ਯਸਵੰਤੰ ਮਾਰ ਸਰ ਸਰਾ ਫੁਟਾਰ

---

1 ਸਿਰ ਕੱਟ ਕਰ ਕਰੋ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਨ.

2 ਸਿਰ ਕੱਟ ਦਰ ਸੰਸਕਰਨ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਵੱਢਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਦੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਲਾ ਘੋੜਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਘੋੜਾ।

3 ਸਰਦਾਰ ਮੰਗਲ ਸੰਸਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕਰੋ।

www.sikhdigitallibrary.org

ਭਾਈ ਕਲਯਾਣ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ ਮਨਾ ਦੂਰ ਜਿਵੇਂ ਕਰ ਦੁੱਖ ਮੁਸ਼ਾ· ...
ਤੂੰ ਪਰਵਾਨਿਆ ਆਜ ਅਰਾਧੀ ਕਲਯਾਣੀ ਜੱਸਾ ਦਰਿਆਨੰਤਰਜਾਮੀ· ...
ਰਾਜ ਦਿਯੋ ਘਰ ਭੈਰ ਜਾਇ ਪੁਰਖਾ ਲਖ ਦੀਨ ਦਿਖਾਲ ਚੁਨਾਗਾ ...
ਦਰਸ਼ਾਦੀ ਗੁਰਸੁਰੀਏ ਦਿਲਸੇ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂਤੋਨਾ ਮਨ ਸੁਖੈਣੇ ਆਵੇ ਦਿਤ ...
ਦੂਤ ਦਾਸ ਨੇ ਸਾਥੀ ਛਾਣੇ ਸਤ ਧਰਮ ਮਨ ਜਥੈਂ ਟਾਣੇ ...
ਤੈ ਆਵਹਿ ਅਨਿਦਯੁਕ ਮਤੀ ਕਲਾਣੀ ਚਲਾ ਕਲਨ ਦੈ ਰਾਜਾਂ ਸਾਣੇ॥੩
ਤੈ ਹਾਰ ਚਲਾ ਸਮਿਦ ਮਦ ਦਰਵੇ ਦੇਸ਼ਾ ਦਿਲੀਗਤਿ ਜੋ ਕਰੇ ...
ਬਸਤ ਹਸਾਰੀ ਦਿਹਰਾ ਰਚੇ ਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕੋ ਪੁਰਾਚੀ ਦੋ ਨਹੀਂ ...
ਪੁਨਰ ਨ ਛੈਲ ਬਹੁਰੇ ਸਰ ਸਮੀ ਪੁਨ ਧੀਰ ਦਯਾ ਆਬਦ ਸਰਤਵੀ ...
ਬਹੁ ਰੁਚੂ ਬਲਾਕੇ ਲਾਯੋ ਪਿੰਦ ਬਹੁ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਤੱਖਾਯਨ ਜਿੰਦ ਦੇਵਾ॥
ਬਹੁ ਆਸ ਯਦਾ ਪਰਤਾਯ ਬਨਾਕੇ ਆਪ ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਰ ਬਾਹ ਬਨਾਕੇ
ਦੀਸ ਚਲਯ ਕਰੇਹਨ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹਿ ਕਹੀ ਗਯਾਦਿਤਾ ਕਹੇ ਸਭਾ ਬਾਹਰੇ ...
ਭਾਖੀ ਬੀਜ ਚੋਟ ਕਹਯਲੀਏ ਬਹੀ ਮੰਦੇਨ ਬਯਾਪਿ ਜਾਮ ਚਿਤਰਾ ਜਾਹੀ ...
ਜਾ ਕਸ ਯਾ ਕਰ ਕੀ ਚੜ੍ਹ ਆਵੇ ਰੱਖੀ ਕਲਾਨਿਦ ਪਕਰ ਕਲਾਣੇਵ ਧਾਰਿ ਨਾਵੇ॥

ਦਯਾ ਕਲਾ ਸਾਨੂੰ

ਦੋਹਰਾ ਧਨਾ ਕਥਾ ਬੋਹਤ ਕਥਨ ਮਹਾਂ ਮੰਤਿਮੰਤੀਕੀ ਸੁਮੰਤੀ ਸਮਾਧਿ ...
ਦੇਸੋ ਸੁਖੈਨ ਨਿਜ ਪੁੰਨੇ ਪਰੇ ਯਮ ਯਾਤ ਯਾਵਿ ...

ਚੌਪਈ ਧਨਾ ਅਯੋ ਤੈ ਕਥੋ ਕਥਾ ਸ ਰਾਵੇਤੀ ਛਤਰੀ ਵੈਸ ਸੇਵ ਬਲਾਨ ਚੰਤੀ
ਸੰਧਿ ਪੁਤੇ ਕੇ ਦੀ ਪੁੰਨ ਮਾਵ ਪਾਸੀ ਪੁਰਖ ਪੁੰਨ ਪੁੰਨ ਮਾਨ ਸਤ ਬਾਲ ਦੇਖਾ
ਸਨ ਸਮਾਨਯਾ ਭਾਯਤ ਪਤੀ ਸੰਤਰਨ ਸਕਲ ਸਨ ਸਮਾ ਸਤੀ ...
ਸਤਿ ਸਤ ਸਤਯੋ ਸਤਯ ਬਤ ਧੀਰ ਧਰਾਂਤਿ ਭਾਤੁਰ ਸਮਿਯਾਤ ਮਾਨ ਸਤਾਨੀਏ ...
ਆਸਤੁਮੇ ਸੰਤੋਖ ਸੁਖਨ ਘਰੇ ਸਾਤੀਯ ਦੁਖੁ ਸੀ ਆਖੀ ਸਬੇ
ਸਾਤਿਨਤਯ ਸਤਯਤੇ ਕੁਪ ਪ੍ਰਿਤਮ ਨਾਲੇ ਅਤਯਤਾਰ ਮਾਮਿਦ ਸੰਤ ਸਤੁਯੁ ਸਤਾਨੇ॥
ਆਸਤੇ ਪਾਸਤੇ ਚੋਟਯਤੇ ਜੋਇ ਦਾਸਤ ਯਵੇ ਸਭ ਸਤ ਨਤੇ ਰੋਤ

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਨੂੰ

ਸੁਹਾਗੀ ਸਤਨੇਤੀ ਯੇ ਸਾਸੰਗਿਆਨ ਮਤੀ ਰੋਤਾ ਦਤੀ ਕੁਲਾਂਦਿ ...
ਬੁਧੀ ਰੋਵਨੀ ਸਤਯੋਸਾਨ ਪੁਰਤੀਮਾਨ ਧਨਤੇ ਸਾਤਿਮਾਂਦ ...

ਚੌਪਈ ਧਨਾ ਚੁਰਤਾ ਪੁੰਨ ਚੋਰਾ ਸਾਮੀ ਨਤਿ ਪਾਸ ਨਰ ਸਰਨਾ ਨ ਪਾਸੀ ...
ਸਾਮਾਂ ਤੇ ਸਨ ਸਾਂਤੀ ਸਮੀ ਸਿਮ ਦਾਤ ਚਾਸ ਸਾਂਤਨ ਤੀ ਸਮਾਨੇ ਹਾਲ ...

---

१ ਗਯਾਦਿਤਾ ਮਹਾਂਸਾਰ ਪੁਰੀਏ ਸੰਤਾਨਾਨਾ ਦੇ ਸਿਮਾਰਥ ਦੇ ਸਾਰੀ ਸਮਾਨਾਰਥ ਸਾਰਿਤ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਸਿੰਘ ਸਾਂ
ਦੁਖ ਸਮਾਨਾਰ ਦੇ ਸਿਮਾਰਥ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਹੀ ਸਾਂ ਦਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਧੰਨ. ਸੁਖੁ ਸਤਾਰਥ ਸਾਂਤ ਦੀ ਮਾਨ ਸਾਰ ਦੇ

ਕਥਾ ਸਜੀਲਪੁਰ ਜਿਲਾ ਸੋਫਲਪੁ ਤਹਸੀ ਰੁਮਾ ਕੱਤਰ ਰਾਵਲੀ ਨਗਰ ਸਥਾਪੀ

ਕੋਰਸੀ ਜਿਲਾ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਕਲਾਸਾਂ ਸਥਾਨਕ ਪਾਸਦਾਰ ਅਖਬਾ ਕਲਾਸਾਂਦਾ ਦਾਤਾ ਪਹਲ

ਸਿੰਘ ਹੈ ਨਾਮ ਸੰਯੁਕ ਚਾਹ ਕਲਾਜਾ ਸਭੀਂ ਨਾ ਪਰ ਹਮ ਹੈ ਲਖ ਚਾਰ

ਦੋਯਕੁ ਪ੍ਰੀਜਲੀ ਜਾਣ ਪਿਆਰੀ ਹਮ ਖਬ ਸਦੈ ਕਿ ਸਰਨੈ ਚਾਰੀ ਜਾਰ

ਤੋ ਲੋਯਕ ਮਾਰਾ ਸਹਕਾਰੀ ਤੂੰ ਕਾਰਜ ਸਿਰੂੰ ਲੋ ਗੰਭ ਸ਼ਕਾਰੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਚੁਣ ਕਹੀ ਪਤਥਤੀ ਦਰਬੰਦਾਰਾ ਸ ਅਯੋਧਰ ਚੁਣ ਤੁਹਾ ਮਾਤਾਨਾਰੀ। ਸਿਵਾਰ ਮਹਿਲਾ

ਦੰਦਸਾ ਇਹ ਯਹੋਦਯ ਹੈ ਆਦਰਸ਼ ਇਸ ਪਰ ਮਾਤ ਪਰੀਯਾਵਿਦ ਪੰ ਪਾਤ ਕੈਲਾਸ

ਏ ਸੰਯੋਜਨ ਮਾਰਕ ਬਲ ਸੰ ਦੁਖੇ ਲੈਂਦੇ ਧਾਰਿ ਰਖ।

ਚੌਪਈ ਪੰ ਪਾਤਾ ਕਥਾ ਪੁੰਜ ਬਾਲਕ ਪੁੰਤਾਰਿ ਪੁਸਤਾ ਹਮ ਸੰ ਜਾਣੈ ਮਾਰੀ ਕਲਾਸਾਂ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ

ਸੰਸਿਕਤ ਕਲਾਸ ਪੁਰਾ ਸੰਯੁਕ ਸਕਲਾਰਿ ਮਾਤਾ ਮਨ ਸਿਕ ਚਾਲਕ ਪੁਰਾਵਿਦ ਮਾਧਯ ਮੁਖਾ

ਪੁਨਾ ਪੁਮੈ ਮਾ ਮਾਰਾ ਛਾਰਾ ਚਲੀ ਪੁਸਤਾ ਸੋਯਨ ਲੰ ਮੰਸਾਰ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ

ਚਾਰ ਬਦਾਰੀ ਲੰਦ ਚਲਾਰੰ ਦਰਦ ਟੈਰ ਇਸ ਪੁਰੂ ਬਲਾਰੀ ਨਾਰੀ। ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ

ਯਥਾ ਬਾਰ ਕਾਰਜ ਲੋਕ ਪਾਰੀ ਬਲ ਹੋਇਆ ਸਭ ਪੁ ਪੁਤ ਲਲਾਰੀ

ਛਾਮੀਯਾਂਦ ਲੰ ਨਰ ਕਲਾ ਵਿਪਤਾਯਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣਾ ਪਰ ਮਾਰ ਸਾਰਾਮਾਨਾ

ਸਿਰੋਮਣਿ ਪੁਸਤਾ ਮੁਖ

ਚੁਪੀਏ ਪਸਾਰੀ ਪਰ ਪੈਮ ਨਯ ਮਾਲਾ ਕਲ ਛੁਪੀਏ ਪਰ ਬਲਾ ਮ ਯਾਰਾ ਪੁਸਤਾ ਮੁਖ

ਜੰ ਪੰ ਮਾਤਾ ਮਿਲੀ ਮ ਬਾਂਮ ਲੋ ਪੁਤ ਸਾਲੰਪੁ ਪੋਤ ਪੁਰੰਮ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ

ਪੁਸਤੀ ਮਾਰਾ ਸਬ ਸੋਯਨ ਸਿਸਤਾਰੀ ਮਾਰਾ ਬਲਾਰੀ ਕਾਰਜ ਦਰਿਦਾਰੀ

ਮਾਰਾ ਤੇ ਸਿਮ ਸੰਯਨ ਪਾਰਮਾਰੀ ਸਮਰੇ ਕੰ ਚਲ ਮਾਰੰ ਕਲਾਰੀ ਪਾਰ। ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ

ਸੈਲੰ ਚਾਰ ਸਰਿਮਾਰ ਸਲ ਪਾਰੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਸਾਰਿਮਾਰ ਸਿਲ ਨੁਮਾਰਾਰੀ

ਸੰਨੰ ਸਲੰਪੁ ਲੰਪੁ ਸਾਰਿ ਹਮ ਪੁਮੈ ਮਾਰ ਸਾਰਿਮਾਰ ਲੰਪੁ ਪੁਰੰਮ ਨੰ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ ਪੁਸਤਾ ਮੁਖ

'ਮਾਰੀ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤ ਸਿਮ ਨਾਲ ਪੁਸਤਿ ਸਲਕਾਰ ਸਾਰੀ ਪੁਮੈ ਸਲਾਰੰ ਮਾਰ

ਦੁਸੰ ਸ ਮਾਰਮ ਲੰਪੁ ਸਰਿਮਾਰੀ ਯਮ ਪੁ ਸਲ ਮਾਰਿ ਪੈ ਪੈਮਾਰੀ ਮਾਰ।

ਸਲਾ ਸਰੰ ਸਲ ਮੈਮੈ ਨ ਬਾਮਿਲ ਮਾਰ ਪੁੰਮ ਪੁੰਤ ਪੁੰਤ ਸਲੰਤ ਸਲਾਰ ਸਲ

ਯੰ ਮਾਰਿਸਤ ਸਿਤਿ ਪੁ ਸਲ ਸਲਾ ਸਲਾਰੀ ਸਿਮ ਪੁ ਸਲੰਮ ਸਿਮਾਰ ਸਲਾਰੀ ਮਾਰਾ।

ਦੋਹਰਾ ਪੈ ਸਸਿਤਾਰ ਇਤੀ ਸਰੀਂ ਸਲ ਸਲ ਸਾਰੀ ਪੈਮਾਰਿ। ਸਲ ਸਲ

ਸਸਿਤਾਰ ਸਰਿਮੰ ਸਲ ਸਲੰ ਤਮ ਸਿੰਮ ਪੁ ਸਲਾਰ ਸਿਮਾਰ ਸਲਾਰ

ਚੌਪਈ ਮੰ ਸਲੰਮ ਮੈਤੀ ਸਿਪੁ ਪੁਸ ਸਿੰਮ ਪੁਸ ਸਲ ਪੁਤ ਪੁ ਸਲ ਪੁਸ ਸਿੰਮ ਸਿੰਮ

ਪੈ ਸਲਾਰ ਸਿਮ ਪੈ ਸਿਲ ਦਲੰ ਪੁਤ ਸਲ ਸਲਾਰ ਸਿਮਾਰ ਸਲਾਰ

ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੀ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਮੁਖ
ਸਾਰੇ ਸਲਾਰ ਮਾਰਕੰਡਾਰ ਸਲਾਰ ਦੇ ਸਲਾ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਸਲਾਰ ਸਿਮਾਰ ਸਲਾਰ ਸਿਮਾਰ ਸਲਾਰ ਸਿਮਾਰ

ਚਲਤ ਮਹਾ ਧੁਨਿ ਗਰਜਿ ਭਾਰੀ ਗਾਜ ਗਿਰਿ ਸਕਲ ਦੋਖ ਦਹੈ।
ਘੋਸ ਦਖਿਨਹਾਰ ਦੁਰਜਨ ਜੂਥ ਸੁਰ ਕਰ ਹਰਖ ਸਭਹਿ ਲਹੈ।
ਜੈਮਿ ਜਨਕ ਸੁਤਾ ਸਮੇਤ ਸਭ ਸਿਧਿ ਰਾਮ ਪਦ ਨੇਹ ਕੋ।
ਸਰਧਾ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਭਾਉ ਤੁਲਸੀ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸਪ੍ਰੇਹ ਕੋ॥

ਸੋਰਠਾ ਸਰਲ ਸੁਭਾਇ ਮਜੁ ਮਨ ਤੁਲਸੀ ਮਮਤਾ ਰਾਮ ਸੋ।
ਸੁਲਭ ਸਿਧਿ ਸਬ ਤਾਹਿ ਸਤ ਕਹਹਿ ਸਹਾਇ ਭਵਾਨੀਪਤਿ॥

ਸਾਤ ਪੰਚ ਚੌਪਈ ਮਨੋਹਰ ਬਰਨੇ ਸਿਵ ਤਿਯ ਮੋਹਰ।
ਸੁਨਤ ਨਰਨਾਰੀ ਫਲ ਚਹਹਿ ਤੁਲਸੀ ਕਰਹਿ ਨ ਸੰਸਯ ਏਹ॥

ਦੋਹਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰੀਤਿ ਗਭੀਰਾ। ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੁਖ ਦੁਖ ਪਰ ਪੀਰਾ।
ਮਨ ਮਹੁਰ ਤਨ ਸੁਮਨ ਸਮਾਨ। ਤੁਲਸੀ ਅਸ ਜਨ ਸਹਜ ਸੁਜਾਨ॥

ਚੌਪਈ ਫਿਰਤ ਸਨੇਹ ਮਗਨ ਸੁਖ ਅਪਨੇ। ਨਹਿ ਅਪਮਾਨ ਨਹਿ ਅਪਨੇ ਸਪਨੇ।
ਸੁਨਹਿ ਸਕੁਚ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਬਾਨੀ। ਸੁਖਦ ਸਜੀਵਨ ਮਨਹੁ ਜਿਮਿ ਪਾਨੀ।
ਤੋ ਸੁਖ ਲਹੈ ਨ ਮੂਢ ਮਨ ਤੁਲਸੀ ਜੌ ਨਹਿ ਹੋਇ ਉਦਾਸ।
ਮੁਖ ਮਾਖੀ ਚਹ ਧਾਮ ਮਹੁ ਤੁਲਸੀ ਸਹਜ ਸੁਬਾਸ॥

ਦੋਹਾ ਸਾਧੁ ਚਰਿਤ ਸੁਭ ਚਰਿਤ ਕਪਾਸੂ। ਨਿਰਸ ਬਿਸਦ ਗੁਨਮਯ ਫਲ ਜਾਸੂ।
ਜੋ ਸਹਿ ਦੁਖ ਪਰਛਿਦ੍ਰ ਦੁਰਾਵਾ। ਬੰਦਨੀਯ ਜੇਹਿ ਜਗ ਜਸ ਪਾਵਾ।

ਚੌਪਈ ਸੰਤ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਖਗੇਸਾ। ਨਹਿ ਮਨ ਕਛੁ ਰਿਪੁ ਪਰ ਰਿਸ ਲੇਸਾ।
ਜਾਨਿ ਸਹਜ ਨਿਜ ਨਰ ਕਰ ਮਨ ਬਾਨੀ। ਬਰਨਿ ਬਿਮਲ ਜਸ ਜੋ ਸੁਖ ਮਾਨੀ।
ਸੋ ਨ ਮਿਲੈ ਸਪਨੇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਾ। ਬਾਹਰ ਘੋਰ ਹਿਰਦਯ ਰਿਪੁ ਬਿਸੇਖਾ।
ਸੰਤ ਸਹਹਿ ਦੁਖ ਪਰਹਿਤ ਲਾਗੀ। ਪਰਦੁਖ ਹੇਤੁ ਅਸਾਧੁ ਅਭਾਗੀ।
ਸੰਤ ਉਦਯ ਸੰਤਤ ਸੁਖਕਾਰੀ। ਬਿਸ੍ਵ ਸੁਖਦ ਜਿਮਿ ਇੰਦੁ ਤਮਾਰੀ।
ਪਰਮ ਧਰਮ ਸ੍ਰੁਤਿ ਬਿਦਿਤ ਅਹਿੰਸਾ। ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਮ ਅਘ ਨ ਗਿਰੀਸਾ।
ਹਰ ਗੁਰ ਨਿੰਦਕ ਦਾਦੁਰ ਹੋਈ। ਜਨਮ ਸਹਸ੍ਰ ਪਾਵ ਤਨ ਸੋਈ।
ਦ੍ਵਿਜ ਨਿੰਦਕ ਬਹੁ ਨਰਕ ਭੋਗ ਕਰੀ। ਜੁਗ ਨਿਸ ਰੌਰਵ ਨਾਰਕ ਪਰੀ।
ਸੁਰ ਸ੍ਰੁਤਿ ਨਿੰਦਕ ਜੇ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਰੌਰਵ ਨਰਕ ਪਰਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀ।
ਹੋਹਿ ਉਲੂਕ ਸੰਤ ਨਿੰਦਾ ਰਤ। ਮੋਹ ਨਿਸਾ ਪ੍ਰਿਯ ਗਿਆਨ ਭਾਨੁ ਗਤ।
ਸਬ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਜੇ ਜਗ ਗਾਵਹਿ। ਖਾਇ ਜਰਹਿ ਤੇ ਨਰ ਪਾਵਰ ਪਾਵਹਿ।
ਸੁਨਹਿ ਬਿਮਰਦਹਿ ਪਰਧਨ ਪਰਨਾਰੀ। ਤੇ ਨਰ ਪਾਵਰ ਪਾਪਮਯ ਦੇਹੀ।
ਲਭਹਿ ਨ ਮੋਨ ਅਖਾਰ ਅਬੋਧਾ। ਮੂਢ ਸਾਧ ਗਤਿ ਲਹਹਿ ਨ ਕੋਧਾ।
ਸੁਨਹਿ ਬਿਮਰਦਹਿ ਪਰਧਨ ਪਰਨਾਰੀ। ਤੇ ਨਰ ਪਾਵਰ ਪਾਪਮਯ ਦੇਹੀ।
ਲਭਹਿ ਨ ਮੋਨ ਅਖਾਰ ਅਬੋਧਾ। ਮੂਢ ਸਾਧ ਗਤਿ ਲਹਹਿ ਨ ਕੋਧਾ।

ਦੋਹਾ ਸੁਨਹਿ ਬਿਮਰਦਹਿ ਪਰਧਨ ਪਰਨਾਰੀ। ਤੇ ਨਰ ਪਾਵਰ ਪਾਪਮਯ ਦੇਹੀ।
ਲਭਹਿ ਨ ਮੋਨ ਅਖਾਰ ਅਬੋਧਾ। ਮੂਢ ਸਾਧ ਗਤਿ ਲਹਹਿ ਨ ਕੋਧਾ।

ਚੌਪਈ

ਰੰਗਾਵਲੀ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਕਰਤ ਸਭ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਲੋਚੂ ਲਿਤੈ ਰਖਿ ਵਿਤ ਬਾਲ ਧਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਪੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਪੂਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਾਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬਲਵੰਡ ਅਤੇ ਸਤਾ ਡੂਮ ਕੀ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜਿ ਗਾਇਆ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ

ਪਾਠ ੧. ਚਮਕਦੇ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅੱਖੀ ਸਾਹਿਤਕਸਭਾਵੇ ਦੇ ਸਹੀਹ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਝ

ਦੋਹਰਾ ਰਾਖੋ ਪਰਖ ਬਾਹਰਨੂ ਦਾਨ ਹਵੇਲੀ ਲਈ ਖੁਲਾਦਾਰ
ਯਿਕਰ ਸਿੰਘ ਕੁਛ ਵਿਚ ਚਲੇ ਫੁਲਿ ਸਾਰਸਹਾਵੇ ਰਲਚਾਵ ।੧।

ਚੌਪਈ ਤੁ ਮਲੰਗਿਆਨਾ ਆਮ ਪੱਕਾ ਪਾਸ ਧਨਿ ਚੁਆਣ ਬਿਛੂ ਰੋਸ ਮਹ ਬਾਬ ਮਹਾਰਾਜ ਅਰਥ
ਧਾਰਿ ਹੁਣੀ ਕੁਛ ਦਲਤ ਜਲਾਮੀ ਫੋਰ ਸਭੀ ਵੇਗ ਪਾਣਰੀਲ ਕਾਰੀਤ ਮਿਲ
ਅਗਰਵੋਂ ਗਾਯਕੀ ਬਲਦੂ ਬਲਾਦੇ ਪ੍ਰਤੇ ਲਈ ਵੀ ਦੇ ਉਲਿ ਦਲਦੇ
ਮਾਲ ਪਰਤਾਵ ਤਲ ਤਲੀ ਧੁਲਾਲਿ ਵੀ ਲੀ ਚਾਹਰ ਪਰਾ ਪਰਸੀ ਆਲੇ ।੨।
ਮਰਿਤ ਸਾਮੇ ਪੈ ਸਾਰ ਬਰੀ ਪਾਂਚਾ ਉਸੇ ਬਰਤਾਵ ਪਹੁੰਸੇ ਤਹੀਂ ਕਵੀ
ਦੇ ਸੰਜਿਲਖ ਉਸ ਆਬ ਧੁਲਾਮੇ ਤੇ ਰਲਾਗੇ ਗੱਲ ਲੈਂ ਬਲ ਆਮੇ ।੩।
ਸਲਾਧ ਛੱਮਾਂ ਤਲ ਸੰਮਲੇ ਸੰਬਿਲਾ ਕੇਰੇ ਪੰਜਿਲੇ ਪਾਸ ॥ ਸੰਦਿ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਪੰਗਲੇ ਕੁਸ ਹਲ ਕੁਮਤਿ ਸੰਜਿ ਲੀ ਲੋਗ ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਸਰਸਿਲਾ ।੪।

ਕੋਹਰਾ ਲਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਲਾ ਲੇ ਹੋ ਕਲ ਪਾਂਸੇ ਮਲ
ਯਿਕਲ ਸਾਰੰਸ਼ਲ ਕੁਛ ਮਾਲੀ ਕਲ ਦਾਹਸਾਦਲ ਦਾਰਾ ।੫। ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਚੌਪਈ ਪਦਾਂ ਪਲਲ ਪੰਗਿ ਕਲਾ ਕਿਲਾਮਾਲਾ ਪ੍ਰਸਲ ਮਿਮਲ ਕਲਾਮ ਕਲਾਲਲ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ
ਲੇ ਮਲਾਲੇ ਚਿਲਾ ਮਲਾਰੇ ਲੀਲੇ ਸੰਲ ਕੁਛੀ ਪੰਜਿ ਮਲਾ ਕੁਲੀ ਮੰਜੇ ਤ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਮਲਾਲੀ ਸਲਿਲਾਲ ਲੋਰ ਲੈਲਿਲਾਲੀ ਪੁਲੀ ਲਲਾਂਪਿ ਮਲਾ ਲੰਲ ਸਲੁਲਾਪੀ
ਲਿੰਮੁਲਾ ਪੁਲੀ ਮਲਾਲ ਸਲਲਾਲਾ ਮਾਂਪੀ ਹੀ ਪੁਲਾ ਲੰਲੇ ਪੁਲਿਲਾਲਾ ਟ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ
ਪੁਰੀ ਦਮਲਾ ਲਾਂ ਪੰਜ ਲਲਾਂ ਪੁਲਾਂ ਚਲ ਸਲਿਲਾਲ ਲਲ ਲਲੇ ਕਵ
ਮਲਾ ਲੁਲਲੇ ਬਲਿ ਸਲਿ ਲੰਲ ਪੁਲਾ ਮਲਿ ਸਲਲਾਪੀ ਮੰਲੁਲ ਪੰਲ ।੮। ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਸਮਝ
ਰਪੁ ਮਮਾਲਾ ਪੁਰਲ ਮਲਿ ਮਾਲੇ ਮਲਾ ਪੁਮਲੇ ਲੰ ਪੰਲ ਮਲਾਲੀ
ਮਾਪੁ ਪਲੇ ਮਲਾਲੀ ਲਲੀ ਪੁਲਾ ਲੈ ਲੀ ਲੰ ਪੰਲ ਮਿਲ ਮਲਾਲੇ ।੯।

---

੧ ਕਵਿਤਾ ਮਲਾ ਮਲਾਂ ਮਲਾਲ ਦੀਲਲ ਦਾ ਮਲਾਲ ਸਲਲਾਲ ਲੈ ਮਲਾਲ ਮਲਾ ਪੰਲ ਪੁਲਾ. ਮਿਲਾ ਮਲਾ ਪੰ ਪਲੇ ਮਲਾਲ ਲਲਾ ਲਲਿਲਾ ਪੰ ਪੁਲਾਲ ਮਲਾ. ਮਿਲਾ ਲਲਾ ਲਲਾ ਲਲਾਲ ਪੰ ਪੁਲਾਲ ਮਲਾਲ ਲਲ ਪੁਲਾਲ ਮਲਾ ਮਲਾਲ ਮਲਾ ਮਲਾਲ ਲ

ਦੋਹਰਾ· ਜਿਸੁ ਕਰਤਾਰ ਅਗੰਮ ਦਾ ਧਰੇ ਨ ਦੂਜਾ ਚਿਤ ਕਰਤਾਰ ਸਮਰਥ।
ਛੋਡੇ ਸਗਲ ਚਤਰਤਾ ਤਜੈ ਮਾਨੁਖ ਦਾ ਮਤਿ ਮਾਣ ਅਕਥ ਕਥਾਰਥ ॥

ਚੌਪਈ ਅਬ ਮਲਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਊਂ। ਪੂਰੇ ਗੁ ਅੰਗਦ ਅੰਸ ਬਖਾਨੂੰ।
ਕੀਧ ਚਿਣੀ ਜਿਮ ਆਗੀ ਨਾਯਾ। ਪੂਰੇ ਨ ਪ੍ਰਭਤ ਰੀਧੇ ਮਾਹਿ ਮਾਯਾ ॥
ਜਿਮ ਅੰਧੀ ਲਸ ਲਸਤ ਬਤਾਵੈ। ਜਿਸੇ ਚਿਣਤ੍ਰਯ ਮੋਹਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥
ਨਹਿ ਸਾਚੇ ਜਿਮ ਭੰਜਨ ਦੇ ਦਾਤਾ। ਜੋ ਸੰਤੋ ਤੁਮ ਕਥਾ ਜਿਮੇ ਬਾਤਾ ॥੧੭॥
ਚਾਰ ਪੰਜਾਂ ਲਯੇ ਮਜਾਨੇ। ਚਾਲੀ ਨ ਚੌਰ ਚਮਕੀਲਨ ਮਾਨਾ ਮੁਖ ਸੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗ
ਧਾਮਨੀ ਜੋਰ ਖਿਰ ਸਭੈ ਨ ਪਾਨਾ। ਅੰਗੀ ਚੰਗੀ ਕਹਾ ਅਿਮਾਨੀ ॥੧੮॥ ਸੰਗਤ
ਮਾਰਤ ਚੋਰਨ ਯਾਨਿ ਚਲ ਪਾਨੀ। ਦਰਸੀ ਭੋਜ ਕਹਾ ਮਰਮ ਨ ਯਥਾ
ਤੂੰ ਭੀ ਸਿਮਰ ਨਾਮ ਸਾਹਿ ਫੁਰਮਾਨ। ਪਰੇ ਨੀਚ ਤਿਨ ਚਲਕ ਸਹਿ ਦੋਯਲੇ ॥੧੯॥ ਸੰਗਤ ਸੰਗਤ ਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ· ਤੂੰ ਸਰਿਯਤ ਯੰਬਕਨ ਕਹੁ ਚਾਰੂ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਮ ਪੁਰਾਨ
ਦਸ ਤੇਰੀ ਦਾਵਨ ਤਿਸੇ ਦਵੇਲ ਨੇ ਸਾਂਇ ਧਨ

ਚੌਪਈ ਤੂੰ ਸਿਮਰ ਵੇਦ ਮੰਨ ਸਮਾਨ। ਜਿਮ ਯਾਰ ਯਾਰ ਜਿਹਤਾਯਕਨਾ ਕਥਨੀ ਸੰਗਤ ਸੰਗਤ ਸੰਗ
ਜੋ ਅਬ ਸਾਯਿ ਤੋ ਕਾਮੀ ਮੋਰ। ਐਸੀ ਕਥੀ ਉਿਤ ਯਥ ਪੰਜ ਤੋਰ ॥
ਨਿਮਰ ਨਿਮਾਰ ਜਿਮ ਅਹਤ ਪਾ ਸਾਂਇ। ਤੂੰ ਚੁਹ ਸਥੇ ਜਿਮ ਪਿਤੇ ਸਾਂ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥ
ਯਹੀ ਸਰਿਯਤੁਹ ਅਬ ਬਾਤੂੰ ਨ। ਜਬ ਤੋਰੇ ਮਿਤਰ ਜਿਮਾਨ ਯਥਾਨੀ ॥੨੦॥ ਸੰਗਤ ਸੰਗਤ ਸੰਗ
ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਕੁਲ ਕੀਨੀ ਤਾਨਾ। ਕੁਲ ਨਾਮੁ ਜਿਤੇ ਜਿਮ ਮਾਨਾ ॥ ਸੰਗਤ
ਕਬ ਤੋਰੀ ਕੀ ਕਬ ਕੀ ਬਾਤੇ। ਮਰੀ ਚੁਗਤਯਨੀ ਭੋਜ ਮਰਾਤੇ ॥੨੧॥
ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਤੋ ਬਾਯੇ ਪਾਲਕਾ। ਉਿਨੀ ਚੁਤ ਯਥੇ ਪੁਜੁਗਾਨਾ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਸੰਗ
ਉਿਨ ਯਥ ਪੋਤਾ ਹੰਥ ਯੋਤੀ ਮਾਰੇ। ਅਬਯਕ ਜੋਯA ਯਥ ਹੰਥ ਪੁਜਾਰੇ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ· ਜੋ ਚਿਰ ਜਿਤ ਧੰਜ ਯਥ ਘਰੇ ਤਿਮ ਮੰਨਮ ਜਿਮ ਬਲਵੰਨ
ਉਿਨਯੇ ਦਾਵਨ E ਸਾਂਚ ਕਰਨੇ ਤਿਰ ਤਿਰ ਭੁਮਾਤੇ ਪਾਂਨ ॥੨੩॥ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗ

ਚੌਪਈ ਜਿਮ ਯੋਯਕ ਦੁਾਇ ਦੁਾਦਿ ਪੁਰਤੇ ਯੋ ਹਾਨੀ। ਪਸਾ ਪੁਯੋਂ ਦਸ ਉਿਨ ਪਰ ਲਸਾਂਤੇ
ਜਿਸ ਤਿਸ ਦੁਾਇ ਦੁਾਦਿ ਤਿਤ ਦਤੇ ਰੋਯਾ। ਕਰੇ ਦੁਯਕ ਸੇ ਤਾਹਿ ਯਥ ਯਥ ਪਰ ॥੨੪॥ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਸੰਗ
ਯਹੀ ਤੋਰੇ ਯਥ ਪੁਤਾ ਭਯੇ। ਮਾਤਯ ਮਾਤਾ ਨਿਮਾਰ ਮਾਤ ਤੇ ਭਯੇ· ਸੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗ ਸੰਗ
ਅਬ ਸੰਯਿਕ ਯੋ ਕੁਛ ਧਮ ਲਸਾਂਤੇ। ਪੁਰੁ ਜਾਂਤੇ ਨਯ ਪਿਤਾ ਅਬਤਾਨੀ ॥੨੫॥

ਅ ਕੁਰਾਨ ਮਿਲ ਜਿਸ ਤਿਰਯਾਨ ਨੇ ਬਿਲ ਸਾਹਿਬ ਜਿਮ ਕੁਲ ਸਾਂਤੇ ਮਿਲ ਸਾ ਤੇ ਪੁਰਾਨੇ ਮਿਲਾਨ ਤੇ
ਯਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਯਾ ਮਰਯ ਮਾਰਗ ਸੀ ਮੰਗਲ ਤੇ ਸਥੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਂਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਸੀ
ਬਾਰੀ ਯਾਨਿਕਾਲਯ ਮਰਾਂਤ ਜਿਸ ਮੀ ਮੰਗਲ ਤੇ ਸਥੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਂਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਸੀ
ਜਿਸ ਮੰਗ ਤੇ ਯਥ ਜਿਸ ਤੂ ਮੰਗਲੇ ਮਰਾਨ ਪਾਰਮੰਗਲ ਪਰਾਂਤੇ ਤੇ ਸੀ ਜਿ ਜਿਸ ਨਾਂਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਮਾਰਗ ਸੀ

ਅਗਿਨਿਜੋਤ ਮੁਹਿ ਪਿਤ ਅਕਬਰਾਤ ਕੇ ਜਨੇਵਰ ਮੋਘਲਾਨ੍ਹਾਂ ਮੁਝੈ ਗਾਵਣਾ ਵੀ ਚੰਗਿਤਾ ਅਫ਼ਗਾਨਾਂ
ਗੀਤਿ ਜਸੀ ਛਤਿਪਨਾ ਜੀ ਕਰੀ ।ਾਣ ਪਿਤਾ ਹਸ ਮਹਲੋਂ ਪਹੈ ਮਾਰ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਅਕਬਰ
ਮਰ ਲੋਕ ਹਿਤਿ ਕਾਰਣ ਧਾਰੇ ਅਗੇ ਅਕਬਰ ਸੋ ਮਾਰ ਕਿਕਾਰੇ
ਪੁਜ ਮਾਸੇ ਤੁਹੇ ਗਲੇ ਪੁਜਾਕਾ ਪੁਜ ਜਾਨਮੇ ਦਣ ਆਇ ਪਏ ਸਾਦਾ ।ਸਪ ਅਕਬਰ

ਦੋਹਰਾ ਦਰ। ਕੁਮਾਰੀ ਪੰਚ ਜਹਿ ਹਰ ਦੋ ਸਤੇ ਨ ਆਯਾ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਅਕਬਰਾਬਾਦ
ਜਿਵੇ ਗੋਲੇ ਬਹੁਰ ਪੁਹਾਂ ਸੁਖੇ ਆਪਤ ਮਰ ਬਾਧਾ ।ਕਲੇ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰ ਦੇ ਅਕਬਰ
ਕਸੀ ਸੁ ਕੁਰਬਨ ਮਾਰ ਪੰਚ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਸਿਖ ਸਹੀਦੀ ਬੀਨ
ਤਿਤ। ਮਕਰ ਜੋਰਾਬਰ ਸਿੰਘ" ਧਨੀ ਪਰਥੀ ਪੰਚ ਸਿਖ ਬੀਨ ।ਦਤ

ਚੌਪਈ ਦੰਪ ਭਾਈ ਦੁਖ ਲਦਸੀ ਨ ਗਸੇ ਅਕਬਰ ਪੰਥੀ ਸੇ ਅਕਬਰੀ ਧਸੇ
ਧਾਇ ਭਾਈ ਸਿਖ ਭਾਖੁਨ ਬਲੀ ਅਮਰੋ ਪੁਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰਾਬਾਦ
ਕਿਸੇ ਢਾਲ ਕਿਲ ਹਹੀਰੀਂ ਛੁਹਲੇ ਜਿਸੇ ਢੁਹੀ ਉਦੈ ਘਟ ਸਬ ਰਸੀ। ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਦੁਲਾਬ
ਦੁਲਮੁ। ਧੁਨਲੈ ਅਕਬਰਿ ਨ ਲੀਏ ਮਾਰ ਪਿਆਏ ਅਬੁਲਾ ।ਦਿ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰ
ਯੰਸੀ ਭਾਰ ਢਹਿ ਹੋਵੇ ਭਾਲੀ ਸਾਥ ਪਲਾਕਨ ਬਕਰੀਦੀ ਪਾਈ
ਸਤਰੇ ਨਵੇ ਬਾਯਣੇ ਨਾਲ" ਐਸ ਭਲੇ ਧਰ ਚੁਰ ਦੋਊ ਬਾਲ ।ਟਸ

ਅਕਬਰ ਦੁਖ ਪੁਸਤਾ ਦੀਲ ਅਕਬਰ ਅਕਬਰ

---

1. **ਅਗਿਨਿਜੋਤ** ਮਨੋਨਾਨਤ ਵਿਸ਼ਲਤ ਕੀ ਇਕ ਧਾਰਮਕ ਰੀ ਜਿਸ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਕਬਰ ਦਾ ਪੰਥਕ ਸੈਕਟ ਨ ਅਮਾਨਾਬਾਦ ਦੇ ਸਬ ਜਿਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਪੁੰਜ ਲਗਾਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਦੇ ਭੁਲੂਦ ਸਬਾ ਕੀਤਾ ਦੇ ਬਾਕਬਾਦ ਜਿਸੇ ਕੀਤਾ ਸਹਿਤ ਅਕਬਰ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਖ ਪਹਿਲਾ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਬਾਕਬਾਦ ਤਾਰਾ ਕੀਤਾ ਦੇ ਦੀਤਾ
2. **ਅਕਬਰ** ਅਕਬਰ, ਮੈਂਬਰ ਮਾਰਟਰ ਮਿਲੇ ਮੁਸਿਮ ਬਲਾ ਦੇ ਅਧੁਨਿ ਸਿਸੋਦਿਆ ਮਿਲੇ ਵਰਾ ।ਸਪਾਲ ਕੀ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਦੇ ਜਿਸੇ ਕਬਾ ਕਾਲ ਮਹਿਲ ਜਿਸੇ ਦਿਨ ਦੇ ਜਿਕਬਾਦਿਆਂ ਕੀ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਦੀ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਕੀ ਕਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਬਾਕਬਾਦ ਕਬੀ ਸਕਦਾ ਪੁਸਿਤ ਹੈ
3. **ਅਕਬਰਾਬਾਦ** ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਮਾਰਟਰਾਂ ਦਾ ਬੁਲੇ ਪੈਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕਬਾਦਾਂ ਕਾਬਾਦ ਦਾ ਪੁਤਰ. ਸ ਜਿਹਾਰੇ ਸਬ ਜਿਸ ਕੀਤਾ ਕਰਨਾਬਾ ਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਬਾਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਲੀ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਨੂੰ ਕਬਾਦੀ ਮਲਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਕਬ ।ਦਿਤਾ ਮੈਂ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਮਿਲਾ ਕਾਬਾਦ ਦੇ ਜਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂਬਰਾਂ ਕੀ
4. **ਬਾਕਬਾਦ** ਜਿਸ ਦੀਤਾ ਮੈਂਬਰਾਬਾਦਾ ਕਾ ਪੁਤਰ ਸ ਸੰਬਾ ਕਾ ਕਾਲਾ ਕੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਬਾਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਕਬਾਦ ਕੀਤਾ ਕਾਬਾਦ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਬ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਬਾਦ ਕੀਤਾ ਕਾਬਾਦ ਕੀਤਾ ਕਾਬਾਦ ਦੇ ਜਿਸੇ ਕਾਬਾਦ ਕੀਤਾ ਕਾਬਾਦ ਕੀਤਾ ਕਾਬਾਦ ਕੀਤਾ

ਵਾਈਟ ਪਲਾਜ਼ਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਤਾ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਾਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ

ਮੈਨੇਜਰ — ਕਲਾਇੰਟ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਬੁਲੇਟ ਪੁਆਇੰਟ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਕੱਲ ਸਵੇਰੇ ਸਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦੱਸੋ।
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੱਲ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂਗਾ।
ਮੈਨੇਜਰ — ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੱਥ ਨਹੀਂ।
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੱਲ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਕੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ?
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬੁਲੇਟ ਪੁਆਇੰਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬੁਲੇਟ ਪੁਆਇੰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ?
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਹਾਂ ਜੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ?
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਨੇਜਰ — ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ?
ਕਰਮਚਾਰੀ — ਹਾਂ ਜੀ,

ਚੌਪਈ ਜਿਸ ਤੋਸ ਜੋਰ ਪੁਤ੍ਰੇ ਭਲਾਇਦਿ ਧਰ ਫਾਸੂ ਕਰਯ ਦ੍ਰਿਤੇ ਪੁਕਾਰਿ
ਧਰ ਤੁਜੇ ਅਰੁ ਸੋਦਿ ਅਰਾਜੇ ਸਰ ਸਿਧ ਸੇਧ ਧਾਲਾਂ ਦੇ ਧਾਦੇ ਦਾਰਾ ਮਿਲਾਕ ਕਰਾਟਦ
ਕਿਧ ਤੁਸਮੇ ਕਿਧ ਪਾਂ ਧ ਦੇ ਜੋਰ ਸਿਸ ਕਧ ਨੰਕਾ ਕਧ ਤੁਜ ਕਰੇ ਮਾਰਕ ਮਾਰ
ਦੁਰ ਦਲੀ ਮਾਂ ਕੁਰ ਦਿਆ ਧਰਾਦ ਪਰੁਖਸ ਤਿਸਧੰ ਭਾਈ ਖਾਦ ਮਾਰ

ਮਾਰ ਦਰਾਦ ਦ੍ਰਿਤ ਸੰਦਿਧੰ ਤਾਂਧਿ ਅਮਾਂ ਤਿਕਸ ਹਸ ਗੀ ਛੈ ਤਾਂਧਿ ਮਾਰਕ ਮਾਰ
ਜੋਦਿ ਖਾ ਤੁਸ ਲੈ ਰੋਲ ਦਾ ਸੰਦ ਪਰਾਦ ਦ੍ਰਿਸ ਛੰਨ ਸਕਾਦੀ ਮਾਰ
ਲੈ ਚਲ ਲਾ ਲੀ ਸਮਾਨਿ ਰਾਂਕ ਧਰ ਕਰ ਮਾਂ ਮਾਂ ਦ੍ਰਿਸ ਤਿਮਾਰ
ਤੈ ਤੜ ਦ ਧਾਰਯ ਲੈ ਮਾਂ ਪ੍ਰਿਸੈ ਭਲਾਂ ਲੈ ਕਰਾਸੂ ਅਤੁ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਦ੍ਰਿਤੀ ਮੈਲਾਂ ਤਿਕ ਬੁਰਸ ਮਾਰ ਲੈ ਬੁਧ ਦਲਾਂ ਪੁਸਾਦਿ
ਧਾਮਾ ਮੰਗਲ ਤਿਧ ਹਸ ਦਲਸੰ ਪੰਚਬੁ ਮਾਂਲੈ ਮਾਂਲੈ ਮਾਂਦਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਕ

ਚੌਪਈ ਸਿਮਸ ਧਰਿਤ੍ਰਾਹ ਨਾਥ ਮਾਂਦੈ ਧਾਮੇ ਮਧੇ ਮਾਂਹ ਤਿਕ ਲੈਮਸ ਨ ਧਾਮ ਮਾਰਕ
ਤੇ ਮਾਂਤਰਾਰ ਦਧੇ ਦੰਲੈ ਮਲਾਂਦਿ ਗਾਰਾਧੰ ਦ੍ਰਿਸ ਰਹਧੰ ਸੁਸਮਾਂਦ ਮਾਰਕ
ਗਾਧੇ ਗਧੇ ਗਲੇ ਚਾਰੰ ਚਿੰਤ ਮਾਂਤਰਾਰ ਗੀ ਗਲਿ ਪੁੰਸ ਤੀ ਤੇਂਚ
ਤੈ ਪਤਾਣ ਸੁਰ ਸਾਂਦੈ ਮਾਮੀ ਚਰਤ ਮਾਂ ਤੁਲਮਾਂ ਮਤਸਮਾਂਦਿ ਅਰਨ ਮਾਂਧੇ ਸੋਦਾ ਮਾਰਕ ਮਾਰ
ਧਾਰ ਰਾਂਦਾ ਗਰਾ ਰਾਮ ਗ੍ਰਿਸ ਮਾਮੀ ਭੈਮਾ ਮਿਧ ਮਾਂਤਾਂ ਚਰਸ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਦ੍ਰਿਤੈ ਸਧੇ ਧ ਦ੍ਰਿਤ ਧਰਾਦ ਗਰ ਧਲਾਂਦ ਤ੍ਰਾਂ ਭੁਰਾ ਗਾਂਧੇ ਧਾਰ ਮਾਂਦ ਮਾਰਕ
ਧਰਿਤ੍ਰਾਹ ਪੁੰਸ ਮਾਂਮੀ ਮਾਰਤ ਗਰਾਂਦਿ ਦਿਸਾਂ ਭਿਸਾ ਮੰਗ ਬੁਰਾ ਮਾਰਕ ਮਾਰ
ਸ੍ਰਾਰ ਮੰਤੈ ਨ ਗਰ ਗਰਾਂਦਿ ਨ ਮੰਸੈ ਮਾਮ ਤਿਸਮ ਤਾਂ ਤਾਮਾਂ ਮਾਂਮਾਂ ਮਾਰਕ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਧਾਧੇ ਰੁਰ ਮਾਂਤੀ ਸੰਮੀ ਪੈਂ ਮੰਸਸ ਦਧੇ ਸਾਂਦਿ
ਮੁਸਸ ਤੈ ਗੰਸਾਂਦਿ ਸਰੰਸ ਗਰੰ ਤੀਸਰੀ ਪੁਸਾ ਦ੍ਰੀਸਾਂਦਿ ਮਾਰਕ

ਸਲੋਕ. ਭਾਸਾ ਮਾਰਤੀਸਾਂਦੈ ਗੀ

ਦੋਹਰਾ ਤੈ ਸਰਿਤ੍ਰਾਹ ਨਾਥ ਲੰਦੈ ਮਾਂਤਰਾਂ ਮੁਰੰਦੇ ਮਾਂਤ੍ਰਾਂਤਾਂ ਮਾਂਦੈ ਮਾਰਕ ਮਾਰ
ਸਾਂਤਰਿਤ੍ਰਾਹ ਮਾਂ ਗਰੰਮੀ ਧਰਾਂਤ ਸਰਾਂਦਿ ਮਾਂਤਰਾਂਤਾਂ ਮੰਤੈ ਤੁਮਾਂਮਾਂ ਮੁਰੰਤਾਂ ਮਾਰ

ਸ ਮਾਂਤਰਾਂ ਮਾਰਤ ਮਾਂਤਰਾਂਤਾਂ ਤਾਂ ਧਰਾਂਤ ਦੇ ਨਰੰ ਮਾਰਤ ਮਾਂਤਰਾਂ ਤੀ ਮਾਂਤਰਾਂ ਮਾਂਤਰਾਂ ਮਾਂਤਰਾਂ

ਕਹਿਣਾ ਇਸਮ ਇਜਾਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਹੁ ਲਈ ਖਰੜੀ ਪਲ ਸੁਲਾਇ
ਪਹਾਰਕ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਸ਼ਲਾਦਾ ਤਹਤੀ ਰੁਹ ਚੰਗਰਿਤ ਸਿਰਨ ਪੈਸਾਨੀਨ ਪਰਾ ਪਰਮਾਨਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਜਾਬ

ਚੌਪਟੀ ਪੁੰਨ ਫੁਲ ਹਲਦੇ ਸਾਲੇ ਪਲਾਮਿਟ ਸੀ ਮਿਲ ਪਾਪਿ ਫਲ ਕਰੇ ਸਿਟ
ਸੰਸ ਟਰਾਂ ਤੇ ਅੰਦਰ ਆਵਣ ਮੰਨ ਹਵੇਲੀ ਦੁਨ ਨਿਕਾਲੇ ਪਰ
ਦੇਵ ਦੋਲ ਤਰਿ ਸਿੰਘ ਰਲ ਆਵੇ ਤੇ ਡੀ ਕੁਰਿ ਪਧਾਰੇ ਕਹਾਏ
ਸੰਦਰ ਮਿਲ ਸਲ ਕਲਨੇ ਸਰਮਾਪੀ Tiwun ਸ ਸਟਾਂ ਸਟਾਰਪੀਸ ਸਲ ਸਲਾਰ
ਪਿਨਾ ਸਲਿਸ਼ਾਨ ਸਟਾਂ ਸਲ ਪਾਪਿਲਾਂ ਸਲਾ ਮੰਨਾ ਘਸ ਪੁਰਲ ਲੋਸਲਾਪਿਲ ਸਲ
ਦੇਖ ਤੁਸਲ ਦੇ ਪੰਨੀ ਲਾਲੇ ਹਸਲੇ ਘਸ ਤਰ ਹਰੀਲਾ ਸਲਾਪੀ ਸਲ

ਚੌਪਟੀ ਸੀ ਖਰੜੇ ਅੰਦਿਸ਼ਾਲ ਧਸੀ ਸੇ ਦੋ ਅਸੀ ਸੰਸਿ
ਪਸਲ ਦੇ ਸਿਤ ਟਰਸ ਸਰੀ ਮਾਲੇ ਪਾ ਅਲਸੰਤਾ ਸੰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ

ਚਿਪਟੀ ਤੂੰ ਸਤਿਸ਼ਾਹ ਦਏ ਰੁਪੰਖੇ ਛਾਰ ਨੇ ਸੁਰਾ ਨਾਲੀ ਰਹਸੇ ਮਸਣ ਮਾਲ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ
ਇਸੀ ਛਾਤ ਰੁਹ ਦਲ ਦਿਤ ਲਹਸੀ ਤੇ ਸਾਤੇਰਤ ਤਰਿ ਦਲਾ ਦਲਸੀ ਨੇ
ਤੇ ਪਰਾਲ ਸਲਿਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਸਲਾਰਾਲ ਸਲਿਸ਼ਸਲਿਸ਼ ਦੇ ਛਾਤੇ ਸਲਾਰਸੀ ਪਰਮਾਨਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਜਾਬ
ਰੁੱਤ ਰਸਲਾ ਸੀ ਸਲੀ ਸਲਾਰਾਲ ਸੰਸੰਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਲ ਸਿੰਤਸਲੀ ਸਲ

ਪਰਮਾਨਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਜਾਬ ਸਲ ਸਲ ਸਲ ਸਲ

ਪੰਤਾਲ ਸਿਧਿਸ਼ ਸਾਹੀ ਸਲਸਲਾਰ ਸਲਤ ਸਲਾਸਲਾਰ ਪਰਮਾਨਾਨ ਸਲੀ ਸਲਾਰ ਪਰਮਾਨਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਜਾਬ
ਸਲਾ ਪੁਸਾਰੇ ਤਲਾਸ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ
ਤੂਰੇ ਕਲ ਤਲੂੰ ਪੁਲਤਦਾਨ ਸਦਾਰਾਂ ਸਲਾ ਪਲਾਰੇ ਸਲਿ ਸਲਾਰਾਂ ਤਿਲਾਪੀਲਾਲ

ਸਲਾਰਾ ਸਲਿ ਸਲ ਸਲਿ ਸ

ਚੌਪਟੀ ਤਿਲ ਸਾ ਹੁਰੇ ਮਸਾਰ ਸਿਲਾ ਸਿਲਾਂ ਸਲਾਰ ਸੁ ਸਲਾਰ
ਸਲਿਸਲਾ ਸਲਾਰੀ ਸਲਾਰਾਲ ਪੁਲਤ ਸਿਲਾ ਸਲਾ ਸਲੀ ਪੁਸਲਾਰ ਸਲਾਰ

ਦੋਹਾਰਾ ਸਲਾਰਾ ਸਲਾ ਸਲੀ ਸਲ ਦੇਹ ਹਸ ਤੁਸ ਦਲਸ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ
ਪੁਲੇ ਪਿਲਾਸ ਸਲਾਰ ਸਿਲ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰੀ ਦੇਸਿ ਸਲ ਖਤੇ ਸਲੀ ਸਲਾਰ
ਚਸ ਸਲਿਸ਼ਸਲ ਸਲਾਰ ਪੁਲਸ ਸਲਾਰ ਤੂੰ ਸਲਾਰੇ ਲਾਹਲੀ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾਰ
ਸੀ ਸਲਾਰ ਜਾਣੇ ਦਲੀ ਚਲਸੇ ਸਲਾਰਸ਼ਲ ਸਲਾਰ ਨ ਪੁਲਤੇ ਦਲਸੀ ਸਲਾਰ

ਸਲਾਰ ਸਲਾਰਸ਼ਲਾਲ ਸਲਸਲਿ ਪਲਾ ਸਲਾਰਾਲ ਸਲਾ ਸਿਲ ਸਲਾ ਸਲਾਰਾਲ ਤੂੰ ਸਲਾ ਸੀ ਸਲ ਤੀਸਲ ਸਲਾ
ਸੀ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ

ਸ ਸਿਲ ਸਲਾਰ ਸਲ ਸਲਾ ਸਲਾਰ ਸਲ ਸੀ ਸਿਲੇ ਸਲੇ ਸਲਾ ਸਲ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ
ਸੀ ਸਲਾ ਸ ਸਲ ਸਲਾਰ ਸਲ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ
ਸ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ

ਕੁਰ ਸਰਿਯਹ ਜਥ ਅਤੀ ਧਏ ਲਾਂਦਿ ਦੁਰਾਂਦਿ ਤੁਰਬਨ ਪਿਣਵਾਂਦਿ
ਕਦੈ ਪੀਰ ਹਮ ਚਮਾਵਣਾ ਪਾਏ ਅਖ ਦੇਖ ਰਾਤ ਦੀਹਾਂ ਗਹਿ ਜਾਏ ।੧।
ਤੇ ਸੰਯਦ ਦਲਾਵਣ ਦੇਖ ਜਲ ਬਾਮੀ ਪਿਰ ਹਮਾਰੈ ਤੋਰੇ ਮਦਾਮੀ
ਇਸ ਜੀ ਸਤਾ ਦੇਹ ਪਾਈ ਦਲ ਤੁਸਸੀ ਖੁਹੀ ਥੋਰੇ ਥੋਰੈ ।੧।
ਅਕ ਦੁਦਿਦ ਪਾਏ ਗਾਨੇ ਜਾਣੂ ਕਿਯੀ ਸਦਾਈ ਚੋਰ ਸਤੂਰ ।੧।

ਦੋਹਰਾ ਤੇ ਅਦਿਤ ਫੈ ਧਾਂਦਿਓ ਅਤ ਹਮ ਕੀ ਭਯਕਾ ਹਕਾਰ
ਅਕ ਪਕਾਸ ਹਮਾਰੈ ਕਿਸ ਰਹੈ ਦੂਰ ਸੀ ਅੰ ਜਲ ਨਯਾਰ ।੨।

ਚੌਪਈ ਤੂੰ ਸਾਂਤਨਾ ਦੁਕਿ ਦੁਦਿ ਬਲਮਾਂਦਿ ਅਕਤ ਸਬਦ ਸੰਯ ਕਰਨਾ ਦਿਵਾਂਦਿ
ਤਿਤ ਸੁਨਯ ਸੰਯ ਤੁਰਬ ਨ ਨਾਂਦਿ ਤੂੰ ਨਾਂਦ ਤੁਰਬ ਸੰਯ ਤੁਰਬਯਨੀ ਗਾਂਮਾ ।੧।
ਇਤ ਅਤ ਗਲ ਕਰਤ ਪਕਾਸਾਂਦਿ ਅੰ ਯਾਯ ਕੁਛ ਧਾਂਦ ਅਕਾਸਾਂਦਿ
ਤੂੰ ਤੁਮਾਂ ਕਰ ਮਤ ਸੰਯਾਂਦਿ ਪੀਤ ਸੁਨੂੰ ਕਰ ਅੰਤ-ਤੁਸਯ ਲਾਂਦਿ ।੧।
ਅਬੂੰ ਤੁਹਿਤ ਤਿਮਿਤ ਕਰ ਲਯਾਂ ਤੁਰਤਨ ਨਯੀ ਤਿਯ ਸਯਾਦ ਦੁਹਾਈ
ਬਯੀ ਪਤਾਦ ਸੁਰਾ ਯਾਦੀ ਤਾਂਦਿ ਧਰਮ ਲੋਯੀ ਅਬ ਹਾਮੀਅਨ ਮਾਂਦਿ ।੨।
ਪਾਤ ਬੋਹਨ ਕਰ ਦੇਯਯੀ ਧਾਂਦ ਕਰਾਯ ਰਾਯਕਨ ਦਿਖੂ ਅਸ ਪਤਿਆਂਦਾ
ਦੋਹਾ ਚੋ ਤਤ ਮੰਯਾਂ ਅਯਾਂਦੈ ਤਤ ਜਾਂਦ ਮੈਂ ਬਿਯਤਾ ਸੁਯਾ ਦੋਂਦੈ ।੩।

੨੯੬. ਸਾਖੀ ਬਖੋਯਾਲ ਬੁਧਿ ਵੀਰੇ ਭਿਲਾਖੇ ਕੀ—੧

ਦੋਹਰਾ ਦਿਸੀ ਚੀਰ ਸੀ ਅਤਿਬੁਧਤ ਬੁਧ ਪੂਰੇ ਬਯਾਯਕਾ ਭਾਂਦੈ ਲਾਂਦਿ
ਕਥੀਂ ਕੀ ਬਿਯਕ ਪਿਖੋ ਅਤ ਬੁਧ ਜਯਮੀਦਾ ਬਿਯਤ ਯਾਂਦਿ ।੧।

---

੧ ਬੁਧਤ ਬੁਧਾਂਦ ਅਤਾਂਦੀ ਉਬਾਯ ਅਤਿਯਾਂਦੇ ਯਾਂਦ ਯਾਂਦੈ ਅਯਾਂ ਤ ਬੁਧਾਂਦ ਤਾਂਦਿਯਾਂ ਯਾਂਦਿ ਅੰ ਯਾਂਦਿ
ਯ ਅਯਾ ਯਾ ਬੀਯਾਂ ਪਾਂਦਾ ਯੀ ਤਾਂਦਿਯਾਂ ਤੂੰ ਬਾਂਦਾਂਦਿਯਾਂ ਤੂੰ ਬਾਂਦਾਂਦਿਯਾਂ ਅਯਾਂ ਯੀ ਯਾਂਦਿ ।

੨ ਤਿਯਾ ਅਯਾਂ ਤਾਂਦਾ ਯਾਂਦਾਂ ਯੀ ।

੩ ਤਿਯਾਂ ਤਾਂਦਾਂ ਅਤਾਂਦਾਂ ਤਿਯਾਂ ਯਾਂਦਾਂ ਤੂੰ ਬਾਂਦਾਂਦਿਯਾਂ ਤੂੰ ਬਾਂਦਾਂਦਿਯਾਂ ਅਯਾਂ ਯੀ ਯਾਂਦਿ ਅੰ ਯਾਂਦਿ ਯੀ ਤ

ਚੌਪਈ ਪਿਛੈ ਦਰਸ਼ਾਏ ਜਾ ਮਾਤਰਾਵਾ ਦਈ ਜਾ ਅਖਾਮੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਪਈ
ਮਾਤਰਿਕ ਪੁਛੀ ਅਗਾਹਾ ਦਿਤਾ ਦਏ ਅੱਗੇ ਤਰਤੀਬ ਦੀਸ ਆਏ ਸਹੀ ਪਤਾ
ਨਾ ਤੂੰ ਟਿਕਾਏ ਮਰੋਂ ਜਹਾ ਪਾਇਆ ਛੰ ਦਾ ਮਿਲ ਕਰ ਹੀ ਦਿਸ ਪਾਇਆ
ਤਦੋਂ ਅਖਮੀਦ ਤੂੰ ਹਥ ਧਿਰ ਦੀ ਸਾਥ ਦਾਯ ਜੋਰ ਦੀਸ ਦੀ ਲਹੀ ਬਾਤ ਜੇ
ਦੁਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਰਤ ਦੂਰ ਬਹੇ ਮੁਹਿ ਦਾਯ ਸੰਜ ਵਿਚ ਥਾ ਥਰ ਮਾਤ
ਅਰ ਸੁਣ ਦੀ ਮਿਲਦਾਨ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਨੇਹਵਾਦਨ ਗੋਦਨ ਸਿਰਦਈਆ ॥੪॥

ਬਰਸਮੋਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹੁਣੇ ਅਰਜਸਨ ਤੂਰੇ ਪੁੰਨਾ ਤੇ ਸੋਲ ਮਿਲ ਸਿਲ ਦਲੀਏ
ਤੋਮਰ ਤਾਬ ਹੁਰ ਸਾਂ ਮਿਲਾਰਾ ਸਜਾਏ ਦਾਤਰੂਧ ਬਾਰਨ ਸਜਾਣ ਸਾ ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ ਪੁੰਨਾ ਛੋਨੋਂ ਬਹੁ ਮਿਲਨੀ ਬਾਬ ਕਰਨ ਤੇ ਆਇ
ਬਰ ਮਾਤਰਾ ਸੀ ਪਿਤਰਨ ਗਈ ਅਬਦਾ ਵਿਚ ਦਸਾਇ ॥੬॥

ਚੌਪਈ ਅਬ ਮੋਰ ਤਿਮਨ ਨਰਾਧਿ ਗਾਥਾ ਅਏ ਦੇਖਨ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਥ
ਮਾਲ ਧਨ ਲਸ ਲਰ ਭਏ ਛਤੀਦ ਰਹੈ ਕੁਰ ਤਿਮ ਜਾਇ ਤਤੀਦਾ ਪਤਾ
ਸਬਸੈ ਅਰ ਬਰ ਪਰਬਤੀ ਅਯਾਏ ਇਸ ਕਰ ਪਹਿਰੇ ਰੋਪਤ ਆਏ
ਤੋਪਲਾਸਨ ਦਏ ਬੁਰੇ ਬੋਹੁ। ਰਬੈ ਗੁਹ ਗਹਿ ਕਸੇ ਕੋਲ।੭॥
ਦੁਰਿ ਦੁਦਿ ਬਾਬ ਬਾਬ ਸਭ ਬਾਬ ਬੁਰ ਦੂਰ ਦੇਚ ਫਿਕਦੀ ਮਾਬ
ਮਿਰਤਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੋਰਨੇ ਬਾਬ ਭਲੇ ਸਮੇਂ ਦੁੱਨ ਪਿਹੁ ਜੇ ਮਾਬ ਸਨੀ ॥੮॥
ਸਬਸਾ ਹੈਂਦ ਚਰ ਬਾਬਿਕ ਨੇਬਾ ਬਬਬ ਤਬਾਕ ਸਿਹਾਂ ਬੁਸ ਬੰਦੀ ਹਬਾਬੇ
ਮੋਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਬਸੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਕੀ ਦੁਸ ਦੀ ਜੋਗੇ ਬਬਬੇ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬ ਬਹੁ ਪਰਬਾਬ ਦੇ ਸਾਂਗਿ ਦੋਹੇ ਬਹੁ ਬਬੁਰ
ਜੋਧੇ ਸੋਰੇ ਦੁਸ ਦੀਨੀ ਸਭ ਮੁਖੀਆਂ ਦੋਸ ਬਬੁਰ ॥੧੦॥

ਦੋਹਰਾ ਅਬਬ ਸਾਰੇ ਲੋਹ ਸੁਲਾਦ ਦੇ ਹਾਬ ਦਿਸ ਦੀਏ ਗੁਰਸੀਂ ਬੰਦ ਪਾਬ
ਮੋਰੀ ਸੁਸੀ ਪਾਤ ਪੁੰਨ ਗੋਨੀ ਹਤੇ ਬਾਬਾਨਾ ਛੋਦਿਓ ਅਤ ਗੋਨੀ ॥੧੧॥
ਪੁੰਨ ਛੇ ਅਬ ਹੀ ਬਬ ਅਬਾ ਅਬਾ ਪੁੰਨ ਦੋਬਤ ਬਬਬ ਬਾ ਅਬਾ ਬਬਾਦੇ
ਸੁਹੋ ਅਬੀ ਹਾਬਤ ਸਬਬੇ ਤਤੇ ਬਾਬਬੇ ਬਬਬਾ ਦਿਬ ਬਾਬੇ ਹਬਾ ਦਬੇ ਬਬਬੇ ॥੧੨॥

---

੧ ਬਖਮੁ ਬੈਸ ਦੇਖਣ ਮਿਲ ਅਸੀ ਮਾ ਤਾਰਤੁਰ ਦਾ ਪਿਤਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾ ਦੀ ਦੇਹਿ ਅਸਿਮਾਬ ਦੀਪ ਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸਾਬ ਦੇ ਹਾਬੇ ਸਾਂ ਅਬਬ ਹਬੇ ਅਬਬ ਪੁਸਿੰਬਾ ਦੀ ਦਿਸ ਅਬਬਾਦ ਪੁਸ ਬਬਬਾਦ ਸਿੰਘ ਅਬਬ ਦਿਸਾਬ ਸਾਂ ਦਿਸ ਬਬਤ ਬਾਬਬਾਦ ਮਾਬਿਕ ਬੋਦਾਬ ਮਾਬਿਕ ਮਾਬਬ ਹਬਾਬ ਸਾਂ ਸਿੰਘ ਅਬਾਦਾਬ ਬੁਸ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ ਦਿਸ ਦੀਪ ਬਾਬ ਦੀ ਅਬਬ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ ਦਿਸ ਬੀ ਅਬਬ ਸਾਂ ਬਬਬਾਦ ਬਬਬਾਦ ਸਾਂ

੨ ਦਿਸਾਂਤੀ ਦਾ ਮਿਤ ਸਤਸਾਬਿਕ ਬਿਸਤਾ ਮੰਤ ਮਾਬਤ ਮਾਬਿਕ ਬਾਬਤ ਦੇ ਬੁਸ ਬਹੁ ਬਾਬਿਕ ਦੀਪ ਬਾਬਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮਾਬਿਕ ਦਾ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ ਦਿਸ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ

੩ ਬਖਮੁ ਬੈਸ ਦੇਖਣ ਮਿਲ ਅਸੀ ਮਾ ਤਾਰਤੁਰ ਦਾ ਪਿਤਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾ ਦੀ ਦੇਹਿ ਅਸਿਮਾਬ ਦੀਪ ਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸਾਬ ਦੇ ਹਾਬੇ ਸਾਂ ਅਬਬ ਹਬੇ ਅਬਬ ਪੁਸਿੰਬਾ ਦੀ ਦਿਸ ਅਬਬਾਦ ਪੁਸ ਬਬਬਾਦ ਸਿੰਘ ਅਬਬ ਦਿਸਾਬ ਸਾਂ ਦਿਸ ਬਬਤ ਬਾਬਬਾਦ ਮਾਬਿਕ ਬੋਦਾਬ ਮਾਬਿਕ ਮਾਬਬ ਹਬਾਬ ਸਾਂ ਸਿੰਘ ਅਬਾਦਾਬ ਬੁਸ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ ਦਿਸ ਦੀਪ ਬਾਬ ਦੀ ਅਬਬ ਬਾਬਾਦ ਸਾਂ ਦਿਸ ਬੀ ਅਬਬ ਸਾਂ ਬਬਬਾਦ ਬਬਬਾਦ ਸਾਂ

ਤੈ ਮਾਤੈ ਜਿਸ ਰਜਿਓਹਿ ਰਜਾਖ ਸਾਪੜੀਆ ਓ ਉਸ ਹੋ ਸਲਾ

ਸਾਹਿ ਸਿਕਾਰਤ ਮਾਰ ਢੰਢੋਰ ਬਜਾਈ ਚਕਨ ਸਭੂ ਪੁਰ ਕਰੀ ਤਬਲਖਾਈ ।੧੬।

ਕਰੀ ਮਤਾ ਹਮ ਮਿਲੀਐ ਦਰਬਾਰੀ ਤੁਮ ਮਨ ਚਿਤਹ ਕਰਹੁ ਨ ਕਾਈ

ਮਾਤਾ ਰਹੈ ਨਹਾ ਚਿਤਹ ਗਾਲਾ ਹਾਰ ਕੀ ਮਹਾਰ ਪਰਤ ਚਰਨਤ ਸਹਿਲਾ ਸਾਥ ਬਸਾਰਤ ਮਾਲਿਤ

ਦੋਹਰਾ ਤੇ ਬਾਹਮਨ ਜਿਸ ਘਰ ਜਿਨੀ ਮਾਤਾ ਲਈ ਬਹਾਇ

ਪਰ ਬਾਹਤਨ ਸੋਰੇਮੀ ਕੀਪਰੇ ਮਹਿ ਜਿਜਾਰੀ ਨਿਕਸੇ ਮਾਇ ।੧੭।

ਚੌਪਈ ਸੋ ਚਤੁਰੀਨ ਚੁਹ ਪੁਰ ਬਜਵਾਈ ਚਿਹਨਿ ਮਾਸ ਤਾ ਮਿਲਨਾਖ ਦਿਖਾਇ

ਮਸਾ ਦਸਾ ਬੋਖਤਸ ਨ ਸਨੀ ਬੀਸੀ ਪੁਰਾਣ ਬਾਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਾ ਲੈ ਸਾਹਿਤਾਰ ।੧੮।

ਬਾਮਨ ਮਿਲ ਬਹੁਸਾਖੀ ਲਖੀ ਚਲੇ ਸਿਬਰਾਜ ਉਠਿ ਚੌਕਸ ਬਲੀ

ਨਾਸਾ ਮਾਨੀ ਹੈਮਬ ਦੁਹਾ ਲਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਖ ਰਸ ਮੁਰੰਬੇ ਘਰ ਹਥੇ ਬਹਤਾਈ ।੧੯।

ਸਾਰੰਸਤ ਤੇ ਸਾਰੰਸਤ

ਸਿਰ ਮਾਰੰ ਸਿਖ ਸਾਖੀ ਸਿਮਤਾਰ ਚੜਤਾਰਿ ਬਖਾਨੈ ਕਰ ਦਏ ਚੋਰ ।੨੦।

ਦਿਵ ਘਨਖ ਸਭੂ ਪੁਰ ਬਜਾਵੈ ਦੇਸਿ ਮਸਤਾਰ ਕੁਮ ਮਬਦ ਪੁਰਾਖੰ ਤਾ ਸਾਰੰਸਤਾਖੰ

ਇਤਨੀ ਦੁਲਤ ਚੌਜ ਚਲੁ ਆਖੀ ਲਏ ਸਿਕਾਰੰਦ ਉਸ ਚਿਰ ਮੋਲਾਈ

ਬਾਮ ਕੁਲਖ ਸੋ ਲਖਤੇ ਤਰੇ ਮਾਤਾ ਕੁਲਖੀ ਸਾਖੇ ਬਲੀ ਪਰਾ।

ਦੋਹਰਾ ਸਤੋਸੀ ਕੁਲਾਲ ਮਹਿ ਦੁਰਿ ਮਖੀ ਮਰਤੀ ਚਲਿਲੇ ਕਪੁਰ।

ਤੋਲਤ ਮਲ ਦੋ ਨਲਾ ਉਸ ਬਲੀ ਸੋਭਾ ਸਿਕੁਲ ਸਲੂਰ ਮਲਾ।

ਚੌਪਈ ਐਸ ਬਾਤੰ ਮਹਿ ਸਾਥ ਮਿਲਾ ਸਾਮ ਸਿਤ ਮਖਿਲੇ ਬੈ ਬਲਤ ਮਾਲ ਕੁਮਧਾਰ ।੨੧।

ਚੁਹ ਨ ਮਹਿਲੇ ਉਸ ਤਖਖੀ ਮਾਖ ਲਿਲ ਬਲ ਸਮਖਾਖ ਉਸ ਬਾਲੀ ਬਾਬਲ ।੨੨।

ਉਸ ਬਲਖੀ ਨਾਲਾਖ ਕੈ ਸਬਧ ਸਿਕਾਲੇ ਕੈਲ ਚਲੰ ਤੈ ਬਲਖਾਲੀ ਚਲਤੇ ।੨੩।

ਮੋ ਚੁ ਸਿਲ ਬੋਚੈ ਤੁਮਾਰਤ ਉਤਾਲੀ ਚੁਹ ਤੇ ਲਾਲ ਨ ਚੈਤੈ ਜਾਲੀ ਚਲਾ ।੨੪।

ਘਨਤੋ ਬੁਲ ਕੈ ਬਲਿ ਸਬਧ ਮਤਾਲ ਮਲ ਤੁਮਲਿਤ ਤੇ ਮਲਿ ਮਲਤ ਲੈਲਾ

ਸਿਮਲਾਲ ਸੀ ਮਾਬਲ ਬੰਕਿ ਬਲੰ ਸਿਲ ਦਿਲਾ ਮਲ ਮਲੇ ਮਲਿ ਮਿਲ ।੨੫।

੧ ਅਮੋਲੀ ਬਲੀਤੀ ਸੋਮੰਬਾ ਲਲਲਾਖ ਸਿਲਾ ਹੋਮਲ ਦਾ ਬਲ ਸਿਲ ਤੋਲੀ ਦਾ ਤੀਲੂ ਬੁਲਮਾਲ ਲੀ ਸਿਮਿਲਾਲ ਮੰਬ
ਸਿਲਾ ਦਾ ਲਾਲੂ ਮਲੀ ਕੀ ਮਾਲੂਦਾ ਹੈ ਬੰਲ ਮਾਲ ਬਲਦ ਮ ਦੇਲ ਮ ਮਲਮ ਮਲੀ ਲੰ ਮਲਾ ਬੰਤੰ ਬ

੨ ਮਲੰ ਮਾਲਾ ਮੰਲਾ ਮੰਲਾਲ ਦੇ ਲਾਲਲ ਮਲੀ ਮਲ ਮ ਮਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਮਲ ਮਲੀ ਮਲਿਲਾ ਮ ਮਲਾ ਮ ਮਲੰ ਮਲਿਲਾ
ਮ ਮਲਾ ਮ ਮਲਿਲ ਮਲੰ ਮਲ ਮਲ ਮਿਲਾ ਮ ਮੰ ਮਲਿਲਾ ਮ ਮਲਿਲ ।

੩ ਮਿਲ ਮੰਲ ਬਲੀ ਮਲਿਲ ਮਲਿਲ ਮਲੰ ਮਲੰ ।

੪ ਮੁਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲਿਲ ਮਲਿਲ ਮਲਿ

ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਭਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫ਼ੈਸਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭਾ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਖ਼ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਦਿਆ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸਭਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਨੋਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸਭਾ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ ਇਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।

ਵਿਨੋਦ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਭਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੁਝਾਅ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿਓ।

ਵਿਨੋਦ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਹਿਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਇਕ-ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਭਾ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਨੋਦ ਤੁਹਾਡੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ।

ਵਿਨੋਦ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀਆਂ ਇਕ-ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਭਾ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਨੋਦ ਤੁਹਾਡੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ

ਦੋਹਰਾ ਕਿ ਦੁਲਾਰਿ ਯਕਜ ਕੁਹੁ ਸੋ ਜਾ ਛੋਟੇ ਯਾਰਿ ਬੰਕ
ਅਪਾਰ ਤਰਸ ਮਿਲਣਦ ਰੇ ਪੁੰਨ ਲਯੋ ਹੁ ਲੋਭ ਗੋਇ ਸਿਨ੍ਹਾ।

ਚੌਪਈ ਦੁਨ ਸਾਤਰੁਸ ਦੁਹਾ ਚੁੰਸ ਕਰਦਾਦ ਨਯੁ ਸਿਖਾ ਤੁ ਜਿਣ ਤੇ ਅਾਰ
ਅਯਕ ਕਰੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਅਾਦੇ ਤਿ ਮਾਮਿਕਾਦ ਜਿਸ ਹਸਮੀ ਵੈਦਾਣੇ ਜੇ
ਤੇ ਜਿਸ ਯਕ ਜਿਸ ਛੱਟਾ ਪਾਰੇ ਸੁਕਯਨ ਅਪਣੇ ਨਾਸ ਕਰਾਮੇ
ਯਸੀਂ ਤਨ ਨਾਂ ਚੰਦਾ ਜੇ ਦਾਰੀ ਤਿਸ ਸਾਂਤੁਸਕਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਸਾਰੇ।
ਮੰਖ ਮਾ ਪਾਦੇ ਛਾਣੇ ਅਬਰੀ ਅਸੀਂ ਵਾਂਹੇ ਤੁਸਮਾਤਦਾਰੀ ਬੁਤਯੇ
ਘਣੀ ਯੁ ਯੁਧਾ ਜੇ ਮਾਸਦ ਮਾਸ ਜਿਦ ਪੋਸੇ ਯਕ ਸੇ ਖਿਤਕਾ ਪਾਰ ।।।
ਪਿਹਾ ਪੁਤੇ ਅਬਯਿਸ਼ਾ ਪੰਸ ਘਸੀਂ ਜਿਸ ਨ ਮੰਚ ਤੁਸਕ ਖੈਤ ਵੰਨੀ
ਮਸ ਯਕਸੀਰ ਪਤਾਸਾਂਦ ਜੀ ਖੇ ਅਾਸਿ ਪੈਸ ਤੇ ਮਾਦਤ ਯਕ ਤੋਂਦੇ ਨਾਸਿ।।।

ਦੋਹਰਾ ਪਤਸੁਧਾਕ ਤੇ ਯਾਰਣੈ ਸਿਸ ਸਿਧ ਦੰਤ ਖੇ ਨਾਸ਼।
ਪ੍ਰਿਸ਼ਾਨ੍ਹ ਅਬੰਦ ਖੁਸ਼ਿਆਨ ਸੰਸਿ ਜੀ ਯੰਸ਼ਾ ਬਸ ਅਸਿ ।।

ਚੌਪਈ ਰਾਂਦਪੁਰਤ ਯੇ ਅਯਾਸੀ ਨਾਸਿ ਸਿਧ ਵਰਕਣੇ ਪੁਸਾਦੀ ਕੁਸ ਬੇਸ਼ਾ ਅਾਸਿ
ਪੈਸ ਕਾਸ ਮਾਯਾ ਜੀ ਕਾਸ ਯੇ ਯਾਂਸਿ ਯੰਸ ਕਾਸ ਸਾਸੀ ਸ ਮਾਸਿ ।
ਯਿਸ ਕਸ ਸਸਾਂ ਸੀ ਕਸ ਸਾਸੇ ਯੰਸ ਸੰਸ ਯੈਸ ਪੁਸ ਕਯਾਂਸੇ
ਸਿਸਾਨੀ ਸਸਿ ਪੁਸ ਮਸਾ ਸਿਸਾਨੀ ਤੇ ਸਿਸਸ ਸਿਸ ਅਸਸ ਯਸਾਨੀ ।
ਤੁ ਕਯਾਂਸੇ ਪਸਿ ਪੁਸਸ ਸਸਾਨੀ ਸੁਸ ਸਾ ਤੋਸਾ ਸੇਸ ਤੇ ਪਾਸੇ
ਯੰ ਸਾਂਸਸ ਸਿਸ ਸਸਸ ਸਸਾਂਸੇ ਪੰਤੇ ਸਿਸਯ ਪੰਸ ਸਸਾ ਪੰਸਾਂਸੇ।
ਤੁਸਾਂਸੇ ਸੰਸ ਤੁਸ ਸੰਸ ਸਾਂਸਾ ਤੇ ਸਾਂਸਸ ਪੰਤਾਸ ਸਾਸਾਂਸੀ
ਸਾਤੁ ਸਿਸਸਾਂ ਸਿਸ ਸਾਂਸੇ ਸੰਸਿ ਸਸਿ ਸ ਸਾਸਾ ਦੇਤਸਾਂ ਸਤੰਸੇ ਸਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਯ ਸਾਤਰੁਸ ਪੁੰਸ ਸਿਸ ਪੁਸਤੀ ਸਿਸ ਤਾਯਾ ਨਾਤਾ ਮਾਤਸੀ ਨਾਸ
ਪੰਤੋ ਸਿਸਾ ਸਸ ਪੰਸਾ ਸਸਾ ਸਿਸ ਸਸੰਤੇ ਸਸਾਂਤੇ ਤਤਾਂਤੇ।।।

ਚੌਪਈ ਤੇ ਸਾਤਰੁਸ ਸੀ ਪੁੰਸ ਪੁਸਸਾਂਤੇ ਸਾਸੁਸੀ ਨਾਸ਼ਾ ਤਾਸੇ ਸਸ ਯਾਂਸੇ
ਪੰਤੇ ਸਤਸੀ ਸਿਸ ਸਸਾਂਤ ਪਤੇ ਸਸਾਸ ਸਤ ਤੀ ਪੁਸ ਸਸ ਤਸਤੀ।।।

ਸ ਮਾਂਤੇ ਸਸਾ ਮਾਂਸ ਸੰਤ ਸਾ ਸਸਾਂਤ ਪੰ ਸਸਾਂਸੀ ਤੇ ਸਸਾਂਸ ਸਸ ਸਾਂਤਸਾ ਸ ਸੰਸਾਂਸ ਪੰ ਸਸਾਂਸ ਪੰ
ਸਸ ਸਾਂਸਾ ਸਿਸ ਸ ਸਾਂਤਸਾਂਸ ਤੇ ਸਸਾਂਸ ਸਸ ਸੰਤ ਸ ਸਿਸ ਸਸ ਸਾਂਸਾ ਸਿਸਾ
ਪੰ ਸਸਾਂਸ ਸ ਤੇ ਤੇ ਸਸਾਂਸਾਂਸਿਸ ਤੇ ਸਸਾਂਸ ਸ ਸਸ ਸਸਾਂਸ ਸਸਾਂਸ ਸ ਸਸਾਂਸ ਸਸਾਂਸ ਸ ਸਸਾਂਸ ਸਸਾਂਸ

ਅਤਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੋਹਿ ਵੰਦਨਾ ਕਿਸ ਦੀ ਸ਼ਲ ਕਰ ਕਰਨਾ ਜਾਗਿ
ਮੰਦਿ ਕਿਰਤੁ ਮਦ ਅਕਲਾ ਉਪਜਨਮੇ ਕੰਹਾਹ ਸੁਹੇ ਕਰ ਮਹਿ ਧਰਮ ਪਾਤਾ'

ਕਿਸਾਨ ਪਾਰਲਮਾਨੀ ੭੬

ਨਿਯੁ ਕਿਸਾਨੋ ਨੂੰ ਹਾਕ ਮੁਲਾਹਾਂ ਬਾਰ ਕਵਿਤਾ
ਤੁਹ ਬਿਨ ਕਹਾ ਹਲਾਲੀਆ ਦਾ ਚੋਬਣ-ਸਕਾ ਜਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਚਰਤਦਾ ਮੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ
ਸੁਨ ਸੁਕਾਸੀ ਮੰਜਰ ਪਿਆਰਾ ਪੰਜਿਆ ਗਮਾਈਆ ਦ ਮ ਦਾ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ ਅਤੇ
ਧਾਹਰ ਦਾ ਭਾਰ ਸਿੰਘ ਚੰਹਾ ਹਥ ਪੰਜਾਮਾਂ ਦਾ ਗੀਤ' ਸੁਰਜਨ ਅਤੇ ਸੁਰਜਨ ਅਤੇ

ਦੋਹਰਾ ਦੋਸੰ ਥ ਹੀ ਧਨ ਸੁਹਾ ਪੰਜਾ ਸਿਖੀ ਕਿਖਾਰ ਮੰਦਰ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਰੰਭ
ਧਿਰ ਜੰਗ ਚੰਗ ਸਮਾਹਰ ਚੰਗ ਪੁੰਨਾਂ ਸਮਿਰਤ ਜਾਰ ਪਾਰ

ਚੌਪਈ ਸੁ ਜਰੰਤੀ ਚਲ ਧੁਸੀ ਅਤਾਰਾ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਲੈ ਪਾਂਹਦੇ ਜਾਂਦ ਅੰਗਰੇਜ਼
ਓਤੀ ਚਮ ਮਾਣੀ ਸਤਤੀ ਤੋਹੀ ਮਾਂਸੰ ਨੈਤੀ ਦੰਤੰ ਵਾਲੀ ਮਾਰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਅੰਤ ਸੁਸੰ ਸਤਿਤਾਰ ਦੀ ਭੰਜਿ ਜਿਸ ਦੀਨ ਤੋ ਕੁਹ ਬਲੇ ਧੰਜ·
ਧਿਸ ਪੰਜਾ ਸਤਿਤਾਰ ਸੁਰੇ ਜਿਖਾਰ ਪੰਜਾ ਮਾਸਾਂਚ ਸਿਤਾਰ ਧਾਰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਸ ਅਮਾਰ ਸਿਸ ਘਰ ਸੰ ਕੁਹ ਜਾਂਹੀ ਮਸਾਨੀ ਮੰ ਪਾਂਹ ਦੁਸੰ ਮੰਦਰ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਰੰਭ
ਧੰ ਚਤਾਸੰ ਪੰਨੇ ਮਾਰਕਾਰੀ ਹਹ ਸਰਕਾਰੰ ਜਿਸ ਤੋਂਸੰ ਪਾਂਸੰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਧਮਤੀ ਸੰਤੁ ਅਤ ਜੀ ਤੇ ਜਾਂਦ ਸਾਂਸੰ ਪੁੰਜ ਤੋਂਸਾਂਤ ਮੁਸਾਂਸੰ
ਜਿਹ ਸਾਂਸੁਤਾ ਤੋ ਪਾਸਾਂਨੀ ਅਸਾ ਤਾਰਾਹ ਪਿਸੈ' ਸਾ ਸਾਰ ਪੁਸਾਰੀ ਮਾਸ ਮੰਦਰ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਰੰਭ

ਦੋਹਰਾ ਸਤਿਤਾਰ ਸਾਂਤੀ ਮਾਂਦ ਸੁਸੰਤ ਗਤੀ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਨੰ ਅਤਿਤੁਹ ਸੁਸੰ ਕੰਜੇ ਧਰਤੰ ਦੁਸ ਮਾਰ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ

ਚੌਪਈ ਚੰ ਸਤਿਤਾਰ ਸਾਂਤ ਸਸਾ ਸੰਸੰ ਸਿਸਾਂਤ ਸਿਸਾਂਤ ਸਿਸਾਂਤ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਚਮ ਮਾਣੰ ਤੁਹ ਸਸਸ ਤਿਤਾਰ ਧਰਿਸਾਣੰ ਤੁਸ ਸਿਸੰਸ ਸਸਾਰ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ
ਮਾਸਾਣੰ ਚੰ ਮੰਤ ਤੋਂਸ ਸ ਚੰਹੰ ਅਸਾ ਚਸ ਇਤਾ ਚੰ ਚਸਿਲੰਚ ਚਸੰ। ਸਿਸਾਂਤ ਅਤੇ
ਸਤਿਤ ਸਸਸਾਰ ਸਿਸਾ ਸਸਸਾਰ ਮਾਸਾਂ ਸ ਸਸਾਰੀ ਪੁੰਜਾ ਤੋ ਮਸੀ ਮਾਸ ਸਮਾਰੰਭ ਅਤੇ

1. ਸਿਸ ਮਾਣ ਸੁਸੰ ਸਸਸਾਰ ਸਿਸ ਸਸਸੰ ਸਿਸਾਂਤ ਦਸ ਮਸਾਂ ਨੰਤ
2. ਮਸਾ Bible ਮਾਸਾਂਤ ਸੰ ਮੰ ਚੰਸਾਂ ਮਾਸੰ ਮਸਾ ਸਸਾਸਾ ਸਸਸਾ ਸਸੰ ਸੰਤ ਸਤਾਂ ਮਾਂਤੰ ਪੰਜਾ ਮਿਸਾਸਾਸਾਰ ਸਿਸੰ ਮਾਸਾਂ ਮਿਸਾਸਾਰ
3. ਸਸਸਾਰ ਸਾਂ ਸੰਸਾਂ ਸਾਂਤ ਸਸਸਾਰ
4. ਮਸ ਮਾਸਾ ਸਿਸ ਸਿਸ ਸਸ ਸਸਾਂ ਸੁਸ ਸਿਸ ਸਸ ਸਸਾਂ
   ਸੰ ਸਸਾ ਸਾਸਾ ਸਾਂ ਮਾਂ ਸਸਾ
   ਸਸਾਂ ਸਸਸਾਰੰ ਸਸਾ ਸੰ ਸਸਾ
   ਸਸ ਸਿਸ ਸਸਾਂ ਸੁਸ ਸ ਸਸਾਂ

ਸਲੋਕ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਬੁਨਿਆਦ

ਸੋਹਣਾ ਜੋ ਰਚਿਆ ਹੈ ਸਭ ਖੇਡ ਤੁਝੈ ਕੀਮ ਕਹਾਣੇ ਕੌਣ
ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਤਾ ਜਿਹਾ ਆਖੁ ਜਿਨੀ ਸਚਾਨੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ਨਾਨਕ

ਚਾਨਣੁ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ਅੰਤ ਕਹਿ ਛੋਟ ਅਰ ਸਭ
ਸਾਜਨਾਰ ਕਲਾਕਾਰ ਪਰਮਾ ਅੰਬਰ ਧਿਆਨਹਿ ਛਲਕ ਛਲਾ ਹੁਸ ਸੋਹਨ ਪੁਰਖਮਾਇਨ ਸਭ ਅੰਤਰਯਾਮੀਨ
ਅਸਚਿਰਯੁਕ ਤੇ ਕਥ ਜਾ ਦਿਲ ਤੁਰਾਨੀ ਕਲਮਲਾਲ ਰਸ ਖੇਤੁਸੀ ਤਰਾਂ
ਮਖਲਾਨ ਬੀ ਹਮ ਯਾਨੀ ਤੁਰਾਨੀ ਨਿਹੁ ਪਾਤਸ਼ਿ ਨੂੰ ਜੈ ਪਰਿਬਾਨੀ ਪਾਤ
ਛਹੁਨੀ ਮਿਲ ਫਿਰੇ ਘਣੇ ਮਾਲਾਂ ਤੁਮੀ ਪਖ ਨੂੰ ਬਲੀ ਅਖਤਾਰੀ ਸਭ ਸਭਨ ਸਿਫ਼ਤ ਸਭ
ਹਮ ਬੰਦ ਹਾ ਤੁਲਯਸ ਸਤੁਨੀ ਦਲ ਦੇ ਤੁਨਾਲ ਬਾਨੀ ਹਮ ਤੇਨੂੰ ਤ ਸਭ ਸਭਨ
ਤੂੰ ਮਾਤਰਾਰ ਮਨ ਮੁਖੰ ਬੈਦਤਾ ਗੁਨੂੰ ਗੁਰਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਿਯਾਬਾ ਸਭ ਦਾ ਸਭ ਸਭਨ
ਤੂੰ ਗਾਨੇ ਗਾਨੇ ਗਲੀ ਬੁਰਤੁ ਤੂੰ ਗਾਨੇ ਬਰੂ ਮਹਾਨਿ ਸੁਰਤੁ ਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਇਤਨਸੀ ਚਾਹਿ ਬੁਰ ਤੇ ਤੁਰੇ ਅਖਤਰੀ ਰੋਤੇ ਚੰਮਾ ਸਭ ਸਭਨ
ਪੁਸਤੇ ਬਹੁਤੇ ਬਚੁ ਬਾਨੇ ਲਿਖੇ ਮੰਤਰ ਬਚ ਬਾਨਦੇ

ਚੌਪਈ ਜੀਵ ਜਨੂੰ ਸੁਖ ਜਗਦਾਨੀ ਬਚੁ ਬਾਨੇ ਚਿਲ ਮਾਲੇ ਅਲਾਲਾਨੀ
ਬਾਨੂੰ ਚੋਤ ਜੋ ਨਾਲੀ ਦੁਰੇ ਚਿਨੇ ਨਨੇ ਪਾ ਬੁਨੇ ਲਿਖਾਰੇ ਤ ਅਰਮਾਨ ਅਰ ਸਭ
ਜਾ ਰੋਣਾ ਕੁਲਾਨ ਚਿੰਨ ਮਾਨ ਸਲਾਨਸੀ ਏ ਬਾਨੇ ਚਿਤ ਦੇਨਾ ਮਾਰਸੀ ਸਭ ਸਭ ਸਭ ਸਭ
ਚਹੁ ਬਲਾਨ ਮਾਲੇ ਮਾਲੀ ਨਾਲਾ ਤੁਸੇ ਬੈਲਾਨਾਲ ਗੁਨੂੰ ਮਾਲਾਨੇ ਪ
ਮਾਲੀ ਤੁਸੀ ਮੋਰ ਚੁਰ ਬਾਲ ਚੁਰ ਮਾਲੀ ਚੁਰ ਚੋਰੀ ਬਾਲ
ਸਲਿਚਰਾਰ ਬਲ ਪਿਤ ਚਲ ਸਮਾ ਮਾਲੇ ਅਲਾਲਾਨੀ ਚੁਰਬਲਾਨ ਚੋ ਗੁਰੂ ਮਾ ਅਰਮਾਨ ਅਰ ਸਭ
ਚੋਰ ਚੁਰਾਨੇ ਚੁਰਾਲ ਮਾਲਾਰ ਪਾਲਾ ਪਿਤਾਨੇ ਤ ਗੁਰੂ ਮਾਲਾ ਅਰਮਾਨ ਅਰ ਸਭ ਸਭ ਸਭ ਸਭ
ਬਲ ਚਿਲਾਨੇ ਚੋ ਨੋਲਾਨੇਲਾਨ ਮੋਲਾ ਚੁਰਾ ਚਲ ਚੁਰ ਚੁਰ ਮਾਲੇ ਮਾਰਾ ਅਰਮਾਨ ਅਰ ਸਭ ਸਭ

ੴ ਸੋਹਣਾ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਇਕ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਡਰ ਹੈ, ਵੈਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਉਹ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

† ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਲੋਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

‡ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੱਠ ਬੰਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਬੰਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਤੁਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਠ ਵੱਖਰੇ ਸਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਸਲੋਕ ਦਾ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੇ।

§ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਚੌਵੀ ਅਸ਼ਟਪਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਸਲੋਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਸਲੋਕ ਵੀ ਚੌਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਸਲੋਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪੰਝੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ ਹਰ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੋਹਰਾ ਦਰਸਾਯਾ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ ਜਿਮ ਅਗਨੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੋਸ ਕੋ ਦੋਹਿ ॥ ੫੦੦
ਤੀ ਜਿਮ ਆਖਰ ... ਦਸ ਮਤੋ ਦਾਰੀ ... ਤਪ ਕਰ ਸੋਇ ॥੧੧॥ ੫੦੧

ਚੌਪਈ ਕਰੈ ਜਿਤੇ ਕਲ ਯਿਹ ਮਹਿ ਕੋਇ ਸਤਯੁਗ ਕੀ ਕਰਤੂਤੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੫੦੨
ਅਬਦੁ ਹਜਿਹਿ ਕੁਛੈ ਮੰਨੈ ॥ ਕਥੈ ਬਾਰੀਦਾ ਕਦ ਥੋਡੇ ਪੰਤੋ ਮਾਰ ॥
ਕਥੈ ਬਾਲਕਥੈ ਚਰਿਤਾ ਜਾਰਿ ॥ ਬਥੈ ਨ ਆਖੈ ਕਛੁ ਇਸ ਬਾਰਿ ॥
ਕੁਤ ਬਯੋ ਮਥ ਦਾਰੂ ਗਯਾ ॥ ਯਹਾਂ ਜਾਰਿ ਮੈ ਰਿਖਿ ਕੈ ਸਮਝਾਯਾ ॥
ਯਾ ਜਮ ਡੇਰਾ ਨਰਹਾ ਜਾਦ ਕੀਨਾ ॥ ਓ ਜਾ ਕੁਛ ਦਾਨੇ ਯਤਾਦੇ ਚਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਅਬਦੁ ਹਜ ਜਾਰ
ਪੰਤਯ ਦਿਯ ਕਰੈ ਇਯ ਇਯ ਧਾਰ ॥ ਦੋਹ ਨ ਮੋਰੈ ਤੈ ਚੂਰ ਮਹੀ ਮਾਰ ॥੧॥ ਅਬਦੁ ਮਜ
ਪਤਯਾ ਕੀ ਕਥਨ ਹਾਥੀ ਕਰੈ ॥ ਆਯੈ ਆਯਨੀ ਬਹੁ ਮੁਖੈ ਸੁਨਤੈ ਜਾਯ ॥

ਦੋਹਰਾ ਉਨੀ ਗਿਨੇ ਮਦ ਜਿਮ ਜਿਯਹ ਸਿਯਹਨ ਮਨਿਯਨ ਸੁਨਤੀ ਪਰਸਾਰ
ਸਤਿਯੁਗ ਕੋਸਨੀ ਲੈਯਨ ਸਥਨ ਯਾਨੀ ਜਿਯਾਯ ਸੁ ਪਾਯਾ ॥੧੨॥

ਚੌਪਈ ਫਿ ਮਾਨੈ ਨੈ ਸਥਿ ਜਥ ਦਯੈ ॥ ਸਤਿ ਗਯ ਨਯ ਦਿ ਮਿਲੇ ਮਯੈ ॥ ਮਜ ਮਜ
ਕੁਤ ਕੋਨਾ ਦੁਯ ਸਯਹ ਯਿਸਥਾਰ ॥ ਉਨ ਮਜ ਮਨੈ ਕੋਸਨੀ ਕੀਨ ॥ ਮਜਦ ਮਜ
ਤੇ ਮਾਤਿਯੁਗ ਮਿਹ ਮਾਨੈ ਮਨਾਯੈ ॥ ਮਾਨਯੈਯ ਮਾਨੈ ਮਯੈ ਮਯੈ ॥ ਮਜਦ ਮਜਦਮਜਦਮਜਦ
ਦੋ ਹਯਯਮਾਨ ਕੋ ਪਾਯਾ ਦਯਾਨ ॥ ਜੰਮ ਮਯਯਿਯੈ ਮਾਨੈ ਕੀਨ ॥ ਮਜਦ ਮਜ

ਦੋਹਰਾ ਸਯਯਿਯ ਮਯੈਯੈ ਕਾਰ ਜਿਯ ਕੋਸਨੀ ਸਿਯਯਿਯ ਤੁਯਾਯੈ
ਦੇਖ ਯਯਿ ਦਿਯ ਮਾਨੈ ਮਯ ਮੈਯੈ ਮਜ ਮਜਦ ਯਯ ਮਯਿ ॥੧੩॥

ਚੌਪਈ ਤੁਯ ਸਤਿਯੁਗ ਜਿਯ ਮੋਜ ਕੁਯਾਨੈ ॥ ਤੇ ਮਜੈਯ ਜਿਯ ਮਾਨੈ ਮਯੈ
ਤੋਯ ਮਤੈਯਯ ਮਯ ਮਯਯ ਮਾਨੈ ॥ ਮਯ ਮਯੈਯ ਮੈ ਤੁਯ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਮਜਦ
ਨਯੈ ਤੁਯੈ ਤੁਯੈਯੈ ਯਿਯਯਾ ਤੁਯੈ ॥ ਯਯੈ ਪਤੁ ਤੇ ਮਯਯਯਾਯੈ ਪਯਯਯਾਯੈ ॥ ਮਜਦ ਮਜਦ
ਨਿਯੈ ਜਿਯਾਯੈ ਮਯਿ ਯੁਯ ਤੁਯੈ ॥ ਯੋ ਜਿਯਾਯੈ ਮਾਨੈ ਮਯੈ ॥ ਮਜ ਮਜਦ ਮਜਦ
ਸਤਿਯੁਗ ਯੰਯ ਯਯ ਸਯਯ ਤਿਯਾਯੈ ॥ ਮਯਯਯਾਯ ਤਯਯ ਦੋਯਯ ਮਯਯੈ
ਯੋ ਜਿਯਿ ਤੈ ਯਯਾ ਤੰਯ ਸੋਯਿ ॥ ਮੈਯਯ ਤੁਯਯ ਯ ਯਯਯਾਯ ਸੋਯਿ ॥ ਮਯਯਯਾਯ

ਦੋਹਰਾ ਮਜਦ ਮਜਦ ਜਿਯਿ ਮਯਯੈ ਮਜਦ ਮਯਯਾਯ ਯਯੈ ਤੁਯੈ
ਜਯਿਯਯਾਯ ਜਯੈ ਜਿਯ ਤ ਮਜਦ ਯਯ ਮਯਯਾਯ ਤੁਯ ਮਯਿ ॥੧੪॥

ਧ ਅਬਦੁ. ਹਜਹਾਂ ਚਿਯ ਜਿਯਾ ਯਾਯੈਯਾਂ. ਤੇਯ ਜਾਯੈ ਯੈ ਚੰਯ ਮਾਨੈ ਯਯ ਮੈਯਾਂ ਤੇ ਸਯਾ ਤਯ ਜਿਯੈ ਕੁਛ ਤਯਯਿਯ
ਮੈਯਾ ਨੈ ਨ ਮ ਮਯਾ ਤੇਯ ਯਯਯ ਯਯਯਿਯਾ ਮਯਯੈ ਯਯਾ ਤਯ
ਮ ਯਯਯ ... ਜਿਯ ਮੈਯ ਮਯਯ
ਮ ਯਯਯ ਮੈਯ ਮਯਯਯ ਯੈ ਯਯਯ ਯਯ ਮੈਯਯਯ ਮਯਯਯਯਯ ਯਾ ਯਯਯ ਯੈ ਮਯ ਮਯਯ ਯਯ
ਯਯਯ ਮਯਯ ਯਯਯਯ ਯੈ ਯਯਯ ਯਯ ਯਯਯਯਯ ਯਯਯਯਯ ਯਯਯਯਯ ਯਯਯਯਯ
ਮ ਯਯਯ ਯਯਯਯ ਯਯਯਯ ਯ

੨੨੭. ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਕਟਸਰ ਜੀ ਕੀ

ਚੌਪਈ ਕਪੂਰੇ ਕਰਤੂ ਦਿਨ ਰਵਣ ਆਯੋ ਦਰਸ ਕੁਰਬਲਕ ਉਠਿ ਖਬਰ ਪਠਾਈ
ਸਦੈ ਸਬਲ ਗੁਰੂ ਦਰਸਾਏ ਨਾਦ ਹਮ ਬਿਛ ਉਠਿ ਮਦਰਣ ਨਰਦਾਈ॥੧
ਤੋ ਪਾਸ ਪਰਬਤ ਮਸਤਕ ਖਤੂ ਆਯੋ ਤਿਹ ਕਰ ਕੀ ਕਈ ਖਬਰ ਪਠਾਈ
ਆਪੁ ਮਾਲਾ ਸਰ ਕਰਾ ਸਦੀ ਚੰਗਾਣਨ ਤਿਹ ਮਮਦਿ ਕਰਦਾ ਸਭਾ॥ ਚੰਗਾ ਮਾ ਸਿਰ
ਦੂਨੈ ਨਾਲ ਕੋ ਸਏ ਨਯਾਏ ਅਟੋਲੇ ਦਲੀ ਸੰਲਕੇ ਕੁਕਾਦਿ॥
ਜਨਾਮ ਐਹ ਮੰਗਲਨ ਨਾਯਾ ਉਠਿ ਸਾਹਬੇ ਮਕਨੈ ਪੁਰ ਗੋਯਾ ਪਤ॥ ਸਮ
ਪਾਪਾਸਾ ਪਾਤਸਾਹ ਦਸੀ ਸਸਾਨੀ ਚਲੈ ਸੋਹੀ ਸਥਣ ਉਮੈ ਦਾਦਿਲ॥ ਸਾਸ ਸਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਤੈ ਬਯਾ ਮੰਗਲ ਮਾਲਾ ਆਯੋ ਸਭਾਣੇ ਤੋ ਪਸ ਮਾਲਾ ਪਤ॥ ਸਾਸ ਸਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਧੋਰ ਚਿਕਾਯਕ ਗੁਰ ਕਥੀ ਬਹੀ ਪੰਥਕ ਸਾਥ ਸਿਖਾਯ।
ਬਡ ਮਾਲਕ ਸੋ ਪੈਰ ਪਰ ਜਾਦਿਰ ਕਰ ਚੁੰਰ ਗਾਯ॥੫

ਚੌਪਈ ਤਬਹਿ ਮੰਗਿਲਨ ਦਲੀ ਸਸਾਦਿ ਲਿਖ ਕਰ ਸਰਿਯਹ ਹੰਦਿ ਲਿਖਾਯ।
ਜੋ ਲਯ ਚਮ ਤੁਮ ਮਾਗਿ ਜਾਦਿ ਤੋ ਚੁਲਕ ਸਭ ਤੁਮ ਮਕਰੋ ਯਾਦਿ ਤੰ:
ਮਿਸਾ ਲਯੋ ਦੈ ਮਪਤਰੋ ਲਾਦਿ ਮਮੀ ਮਾਹੋ ਗਯੋ ਦੈ ਪਾਦਿ॥
ਵੈਹ ਮੋਜਾਲੀ ਕਥ ਪਾਂਪ ਸਤਯਾਂਦੇ ਪੈਂਚ ਮੰਗਿਲ ਸਤਯਾਲੀ ਮਾਲਾ ॥
ਮਿਲਿ ਮਲੀਕਾਨ ਮਾਰਗਾਨਾ ਚਾਂਪੇ ਮਾਯਾ ਚੁਮ ਮਮਾਯੋ ਚੁਦਾਂਪੇ॥ ਸਸਾ ਸਾ ਸ
ਲੈ ਗਯੋ ਯਾਗੇ ਯਾਲ ਮਾਲੀ ਦੇਮਾ ਚੁਮ ਜਾਨਾਯਾ ਕੈਨੀ ਦੰਦ ਸਸੈਮਾਲ॥ ਸਸਾਸ ਸਸਾ
ਮਾਰਾ ਪਾਸ ਮਿਯਾ ਦਾਂਤਿ ਸਿਤਾਨੀ ਮਾਂ ਮੰਗਲ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਿਯਾ ਦਾਂਤਿ॥ ਸਸਾਸ ਸਸਾ
ਚੁਮਾ ਮਾਮੰਗੋਮਾਨਾ ਚੁੰਪਾਨ ਚੈਨਾਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ

ਚੌਪਈ ਉਠਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸੁਮਤਿ ਵਿਚਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਬੈਠਾ ਸਭਾ ਮਝਾਰ ॥
ਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਘਰੀ ਮੰਝਕਾਲੀ ॥ ਸਰਿਮਲਾਖ ਗੁਰਿ ਆਗਯਾ ਪਾਲੀ ॥
ਕਰਤ ਸਭਾ ਚਹੁ ਪਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤੇ ਦੁਰਮਤ ਮਿਲ ਕੀਅ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਕੰਵਰ ਚਾਂਦ ਪ੍ਰਿਥੀਆ
ਮਹਾਂ ਗਰਬਯਾ ਕੋਟ ਨਿਵਾਸ ਮਝਾਰਨ ॥ ਸਯਾ ਚੰਦ ਪਿਤਿ ਮਤਸਰ ਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
ਫੋ ਦਾਨਹੀ ਦਾਸ ਸਿਮਰਾ ਚੰਦ ਚੰਦੇ ॥ ਦੁਸਮਨ ਨਾਹਿ ਜੋਸ ਹਮ ਬਲੇ ਨਾਂਦੇ ॥
ਸਬਾਂ ਸਸਾ ਬੁਲ ਬਾਸਸਾ ਬਡਾਈ ॥ ਇਹਾਂ ਬਾਦਰ ਚੁਸ ਫਲੀਏ ਨਹੀਂ ਜਾਈ ॥
ਸਮਦੇ ਮੰਦੇ ਨਾਂ ਪਿਸਾ ਨਾਂ
ਫੁਰਤ ਖਾਲਸ ਗਾਲ ਖਰਾਬਿ ॥ ਏਹੈ ਤਰਸਾਨ ਉਠਿ ਗਰਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਮੰਦਾ
ਦਸਾਂ ਨਹਾਰੀ ਮੇਰਾ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗਾਖੈ ਵਡਾ ਤ ਵਡੁਸਕ ਬੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਲਾਂ ਮੰਦਾ ਮੰਦਾ

ਬੈਠਾਲਾ ਮੁਨਸਬ ਦਰਤੇ ਹੰਨ ਮਧੇ ਪਾਏ ਬੀਨ ॥ ਸਭ ਪਾਸਾ
ਦੋਨੁਆਨ ਦਿਸਾ ਰਾਹਬ ॥ ਸੀ ਦਾਸਰਾ ਉਗਾਹ ਪਾਇ ॥੨॥ ਸੁਸਾ ਸਾਸ ਸਾਸਾ

ਚੌਪਈ ਦੁਖ ਤੁਹੁ ਮੰਦ ਬੰਸਾ ਆਸ ॥ ਗੋਂਦਵਾਲ ਦੁਹ ਉਠਿ ਬੁਲ ਪਾਸਾ ॥ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮੰਦਾ ਮੰਦਾ
ਨਦਾ ਬੰਸ ਉਠਿ ਮਾਤੇ ਤੀਹ ॥ ਕਾਂਚੇ ਕਾਂ ਕਹੁ ਜਾ ਡੁਗਾਇ ॥ ਮਾਂ
ਧਿਰ ਹੀਰ ਦਰਤ ਸਹੁਤ ਮੁਰੈ ॥ ਜਿਤ ਜਾਤੀ ਜਿਤ ਪਾਰੇ ਮੰਦੇ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂਸਾ
ਜ ਸਮਯ ਭਯਾ ਪੁਤ ਮਾਸ ॥ ਭ ਦਾਸਾਬ ਦੁਲ ਮਯਾ ਤਯਾਬ ॥੩॥
ਆਤੀ ਸਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਸਾ ਬਾਸ ਬੰਸ ॥ ਜਿਸਾਂ ਬੰਸ ਬੰਸ ਮਰੇ ਸਾਂਸ ਬੰਸ
ਸਸਾ ਬੰਸ ਜਿਤ ਜਿਸੰ ਹੰਤ ॥ ਮਾਂਸੀ ਮਯ ਮਾਂ ਸਾਂਸ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ
ਆਸ ਧੁਹੁ ਬਾਬ ਉਪਾ ਮਯਾਂ ॥ ਦੰਸੰ ਮਾਂ ਧੁ ਉਠ ਬਾਸ ਬੰਸ
ਉਠ ਮਿਯਾਂ ਸਾਂ ਮਯ ਪੁਤ ਸੰਸ ॥ ਸਾਂ ਮਾਂ ਪੁਤੇ ਜਿਸ ਮਾ ਪੁਸ ॥੪॥

ਦੋਹਰਾ ਉਸੰਬ ਬੁ ਬਾਸਾਂ ਬੁਸ ਸਬਾਂ ਤਿਸ ਜਿਸ ਮਿਸ ਸਿਸ ਸਸਾਂ ਬਾਸ ॥
ਬੈਸਾ ਮਿਸ ਸਬਾ ਮਸਿ ਮੁਸੰਸਾਂ ਤੋ ਧੁਸ ਬਧੁ ਸਸ ਸਸਾਂ ਸਸ ॥

ਚੌਪਾਈ ਸਾਂਸਾ ਸਾਂ ਬਾਸਾਂ ਬੁਸ ਸਬਾਂ ॥ ਤਿਸ ਜਿਸ ਸਿਸ ਸਸਾਂ ਬਾਸ ॥
ਬੈਸਾ ਸਿਸਾ ਸਬਾ ਮਸਿ ਮੁਸੰਸਾਂ ॥ ਤੋ ਧੁਸ ਬਧੁ ਸਸ ਸਸਾਂ ਸਸ ॥ ਸਾਂ
ਹੁਤੀ ਪੋਸਾਸ ਪਿਤ ਮਾਂਸ ॥ ਮਤ ਸਾਂਸਾ ਸਸ ਪਸਾਂ ਤਾਸਾਂ ॥
ਸਿਸ ਸਿਸ ਮਾਂ ਸਾਂ ਸਸਾ ਮਾਂਸਾਂ ॥ ਤੇ ਸਾਂਸਾ ਸਸ ਸਸਾਂ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਸਾਂ ਸਸਾਂਸ ਤੁਸਤ ਸਾਂਸ ॥ ਮਾਂਸ ਸਾਂਸਾ ਸਸ ਸਸਾਂ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ ਤੀ ਬੰਸੁਤ ਤਿਸਾਂਸ ॥ ਮਾਂਸ ਸਾਂਸਾ ਸਸ ਸਸਾਂ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂ
ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ ਤੀ ਬੰਸੁਤ ਤਿਸਾਂਸ ॥ ਮਾਂਸ ਸਾਂਸਾ ਸਸ ਸਸਾਂ ॥ ਸਾਂ ਸਾਂ

ਦਹਰਾ ਸੋ ਸਾਂਸਾਂ ਬੰਸੁਤ ਬਾਸਸਾ ਸੋ ਪੁਸ ਦੀਸ ਮਸ
ਬਸਸਤ ਬਸਸਤ ਪੁਸ ਪੁਤੇ ਸੋ ਸਸ ਸਸੇ ਪੁਤਾਸ ਮਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਤਗੁਰ ਕੂਕ ਕੁਰਲਾਹਟ ਸੋਤਾਏ ਬੀ ਵਿਚ ਲਲਨ ਮਿਲਣਾਂ ਪਾਏ

ਪੂਰਨ ਬਾਲ ਕੀ ਨਯਨ ਜਲੀ ਭਰਤਾਰੀ ਮਨ ਪਤੇ ਗਰਭ ਵਿਚਲੀ ਅਵਤਾਰੀ ਹਰਿਆ

ਬਿਲਾਵਲ ਭਲੀ ਨਾਲ ਸੁਸਭੇਮੀ ਆਗਏ ਸਿਮਰਨ ਮਾਰਗ ਚੱਲ ਸੁਖ ਪੈਲਾ ਸਮਾਈ

ਤੇ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੌਜ ਪੁਚਾਰੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਲਲੋ ਪੁੰਨ ਖਾਈ ਹਾਰੀ।ਹਰਿਆ

ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਾ ਮੰਜੋ ਪਤਿਆ ਵਿਚ ਖਿਲਾ ਮਨ ਮਾਰ ਸਾਰੀ ਸੁੰਦਰਾ ਮੰਜਿਆ ਮਨ ਸੋ

ਚੰ ਗਰਾਂ ਮੁਖ ਮੁਸਾਰੇ ਦਰਸਾਵੇ ਦਰੀ ਖਬਰ ਪੁੰਨ ਕੁਰਲਾ ਰਾਏ ਨਾਲੇ ਪਤਿਆ ਮਨ

ਤੇ ਦਾਤਾਰੁਹ ਮਾਰੀ। ਵਿਚ ਆਵਏ ਆਵੰਦ ਇਤਰ ਪੁੰਨ ਖਿਲਾ ਪਾਏ ਮਨ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਨ

ਲੈ ਪੁਆਰ ਹੁਣ ਮੁਖ ਪੁੰਨ ਗੋਦਾ ਦੇ ਦੇ ਪੁਖਿਆ ਆਪ ਖਾ ਖਿਲਾ ਮਨ ਮਨ

ਦੋਰਾ ਮੰਦ ਸਖਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇਖੈ ਸਭੀ ਮਿਲਾਵਿਦ ਮਿਲਾਵੇ

ਸਿਮਰੋ ਚਿਤਤੇ ਵਰਮੰਤ ਰਹੀ ਦਾ ਵੰਤਰੀ ਜਗਜੋਧਿਆ ਸਾਥੇ।੩੫ ਮਨ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸੰਚਰ ਵਿਚਾ ਤੁਲਿਆ ਪਰ ਪਤਨੀ ਚਲਾਸੀ ਵਰਤੀ ਪਰਮਾਤਮ ਪਰ ਮਰਧੇ

ਤੇ ਮੇ ਹੋਇ ਤੇ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਪਰੇ ਅਗੇ ਤਿਰੇ ਮਰ ਮਰਿ ਨਿਪੈ ਨ ਵਰੇ ਤੇਰਾ

ਮਾਰ ਸੋ ਪੰਚ ਸੋ ਕਲਜਾਨਾ ਧਰ ਪਾਂ ਜੰਦਰ ਦੁਸ਼ ਮਾਰਤੀ ਤਰਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਮਨਮੁਖ

ਪੁੰਨ ਮੰਨ ਜਿਸ ਜਾਵਤ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਕੁਣ ਦਾਰ ਪੁਰ ਆਨੰਦਾ ਸਾਰੇ ਪਾਤ

ਅਤਾਰਾ ਸਾ ਜਥ ਪੰਨ ਮਾ ਸਾਰੇ ਜਿਲਥ ਪੈਨ ਪੰਨ ਸਿੰਘਨ ਪੁਰਾਤਨ

ਮਾਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁੰਨ ਸਿ ਕੁਖਾਰੇ ਸਿਰਦਰ ਧਾਰਾ ਪੁੰਨ ਮਰ ਮਾਰਮਾਰੀ ਪੁੰਨ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਸਰਿਤਾ ਤਾਰੇ ਸਿਧ ਮਰਾ ਸਾਰੇ ਬੀ ਪੁੰਨੀ ਮਰਾ ਸਾਰੇ ਨ ਪੁੰਨ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਤੇ ਪੁੰਨ ਆਪਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਮੀ ਹੋਰ ਮਾਰ ਸਿਰ ਮੁਖੀ ਤਰਤਾਰਾਏ ਮਾਰ।

ਦੋਰਾ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਜ ਮਿ ਸਭਾ ਕਾਰਜ ਮਿਲਾਸੀ ਮੰਤਰਾਰ

ਥੋਨ ਥੋਨ ਭੁਲ ਸਿਮਰ ਕਰਦੇ ਭਾਰੇ ਪੁਸਾਰਥ ਪੁੰਨਕਾਰ ਤੁਲਾ

ਚੌਪਈ ਪੂਰਣ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧ ਧਰਿ ਸਾ ਕਾਰਤੀ ਸਮਾ ਧਾ· ਵਿਸੀ ਜਾਰਤ ਸਤਾਈ

ਮਾਮੇ ਸੰਪੂ ਸਿੰਘ ਕਾਰਤਵਣ ਮਾਰਤ ਮਾਰਸੇ ਸੋਹੀ ਪੁਰਾਣ ਰਾਰਿ ਸਿੰਘ ਧਰ·ਵਤਰਿ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ੴ ਇਹ ਪੁੰਨੀ ਸੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰਤ ਸਾ ਸੀ ਮਾਮਾਰਤ ਤੇ ਪਰੇ ਨਹੀ ਮਾਰਮਾ ਸੀ ਮੰਦਿ ਮਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸੰਪੂ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਸਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਪੁਰ ਤੇ ਮਾਰਮਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰਤ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਤਾਲਾਬੀ ਰੰਗ ਬਦਲਣ ਲੱਗਾ—ਆਰ

ਦੋਹਰਾ— ਤੋਂ ਸਹਿਜਰੂਪ ਸੀ ਜਲਜਲੀ ਪਲ ਬਦਲੇ ਕੀ ਵਰਤੂਣ
ਬਿਖਰਾ ਜਲਜਲ ਪਾਲਨਾ ਫੜ ਰੂਪੇ ਹੁੰਦਿ ਮਾਸੀ ਸਾਂਡ ਮਜਬੂਤ ।੧ ਅਜੀਤ ਕਵੀ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਥਰੂ ਸਹਿਜਰੂਪ ਰਵਣੋਂ ਜਾਵੇ ਭਾਂਮੇ ਜੋ ਜਾ ਰੋਕੇ ਤਿਲਵੰਝੀਓ ਚੱਲੇ
ਪਿਰਕਮੇ ਬਿਖਾਤ ਨੁਕਾਏ ਰੁਜਨਾਰਿਆ ਉਪਿਜਿ ਸਾਂਹ ਮਨ ਰੁਜਸਿਖੀ ਸਜਾਰੀਆ ਪਾ

ਦੋਹਰਾ— ਤੋ ਨਾਮਦੇ ਕਥਾ ਨੀ ਰਜ਼ ਦੋਇਆ ਨਾ ਲੀਨਾ ਸਮਾ ਨਜਾਇ ਅਜੀਤ ਕਵੀ
ਛਪੈ ਨਾਮ ਪਾਂ ਕੁੰਨ ਤੇ ਪਾਣ ਜੀ ਦੋਜ ਛੁਰਾਇਆ ।੨ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ

ਚੌਪਈ ਕੁਮ ਲੈ ਨਹੀਂ ਨ ਖਿਤਮਰਾ ਕਥੀ ਤਰਾ ਮਨ ਯਥਾ ਖੁਹ ਚਿਕਰ ਸਾਂ ਅਜੀਤ ਕਵੀ
ਨਿਜ ਕਥਾ ਕਥ ਸਭ ਸਭਾ ਖਿਲਖਾਇਆ ਅਥਿ ਸਾਂਤਰਾਜ ਲੈ ਚੁਕਸਾਂ ਲੁਕਾਯਾ ।।
ਜਿਨ੍ਹ ਪੁਰਤ ਜਰੇ ਤਾਪਿਯਾ ਸਮ ਜਾਨੈ ਸਾਖੈ ਮਿਲ ਘੱਤਾ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾ
ਜਿਨ੍ਹ ਦਾਣੈ ਖਿਤ ਖਿਤਾ ਧਮਾਪਾ ਖਿਲ ਸਾਖੈ ਜਿਨ੍ਹ ਮਾਣ ਚਤਾਇਆਨਾਂ ਪਾ। ਕੀਰਤ
ਮੈਂਮੈ ਸਮ ਮਾਰ ਸਾਰੇ ਕਥੈ ਮਾਰ ਖਿਰ ਕੁਮਤ ਕਾਮਾਂ ਕੁਟੀ ਬਧੀ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਕਥਿ ਖਿਰਮੇਰ ਖਿਕ ਮਾਰ ਚੋਟਾਂ ਕਥੁਤਾਂ ਕਾਮਾ ਸ ਘਰ ਸੋ ਜੋਨਾਂ ।੩ ਭਾਰ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ— ਸਹਿਜਰੂਪ ਖਿਰ ਖੁਸੀਆ ਦਰਦੋ ਕੁਮਤਾਂ ਰੋਸਾਮ ਮਾਰ ਸਾਰਾਂ ਸਾਰ ਸਾਰਾਂ
ਲੈ ਲੈ ਸਾਰਥਿਤਾਂ ਭੋਰ ਸਭ ਕਥ ਕਥੁ ਖੁਸੀਆਂ ਲੈ ਲੈ ਕਥਾਂਤਾਂ ।੪

ਚੌਪਈ ਮੈਂਮ ਮੈਂਮਰ ਮਨ ਮਾਲਾਮ ਮਾਲਾ ਪਿਮੈ ਕਥਾ ਖਿਮ ਸਭ ਖਿਮਾ ਸਭਾ
ਸਭ ਕਥਿਮ ਸਾਰ ਸਮ ਪੈ ਮਾਰਾਂ ਖਿਲੀ ਕਥਤ ਖਿਮ ਮਾਰਾਂ ਮਾਰਾਂ ਮੁਖ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਪਿਮੈ ਕਥਤ ਕੁਮ ਖੀਰੀ ਸਭੀ ਮਾਰਾ ਸਭ ਕੁਮ ਖਿਮਾਂ ਖਿਮ ਸੁਖ ਸਭੈ
ਕੁਮ ਸਭੈ ਸਮਾਰਾਂ ਲੀ ਖਭ ਖਮਤੀ ਸਾਰਤ ਸਤੁ ਘਰ ਖਭਾਰਤ ਖਸੀ ਮਾਂ ਅਜੀਤ ਕਵੀ ਜੀ
ਖਾਰਤ ਸਾਰਿਤੁੰਮ ਮਾਰ ਖਿਮ ਖੈਭਾ ਖਾਖਿ ਸਾਰਿ ਭਾ ਮਾਰਤੀ ਮਿਮਾ ਸੰਸਾਰ
ਸ ਸਮ ਸਾਰਿਤਮਾਰ ਸਭਾਰਾ ਖੈ ਮਾਮਾਮ ਸ ਸਿਮ ਖਭਾਰਾਮਾਂ ।੫

---

੧ ਕਥਾ ਸਹਿਜ ਦੇ ਪੁਰਖਾਂਦਾਇਕ ਮਾਰਗ ਤਰਕਾਂਤਰਾਲ ਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਨੰਤ ਦੀ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਅਨਾਦਿ ਸਿਮਰਨ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਕਥਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਾਕਾਰ ਕੌਣ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

੨ ਤਬਦੀਲੀ ਤਰਲ ਜੀ ਜਲਜਲੀ ਤਾਲਾਬੀ ਸਾਰਿਤ ਜਿਸ ਥਾਂਤਰ ਦਾ ਇਕ ਸਥਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਤੋਂ ਸਰਸਵਤੀ ਨਦੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਕੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਜਲ ਰੁਕ ਕੇ ਤਾਲਾਬ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਥਾ ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਾਲਾਬ ਦੇ ਰੰਗ ਬਦਲਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

੩ ਕੁਮਤ ਸਾਰ ਦੀ ਕਥਾਕਾਰ ਦਾ ਸਭਾਰਤ ਅਜੀਤ ਕਵੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਥਾ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਖੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਥਾ ਦੇ ਕਈ ਰੂਪ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਥਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਕਥਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ।

੪ ਕਥਾ ਖਿਮ ਖੀਰੀ ਸਭੀ ਮਾਰਾ ਸਭ ਕੁਮ ਖਿਮਾਂ ਖਿਮ ਸੁਖ ਸਭੈ ਕੁਮ ਸਭੈ ਸਮਾਰਾਂ ਲੀ ਖਭ ਖਮਤੀ ਸਾਰਤ ਸਤੁ ਘਰ ਖਭਾਰਤ ਖਸੀ ਮਾਂ ਅਜੀਤ ਕਵੀ ਜੀ ਦੀ ਇਸ ਕਥਾ ਵਿਚ ਸਹਿਜ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਅੜਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੜਿੱਕੇ ਬਾਹਰੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵੀ। ਕਥਾਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੜਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹਿਣ ਦਾਦਾਜੀ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਵੀਰ ਦਾਦਾਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸਨ
ਪਰ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿੰਟੂ ਸਭਨੀ ਲਾਡਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਭਦਾ ਮਾਣ ਵੀ ਸੀ।

ਦੀਪਕ ਬਹਿਣਾਂ ਵਿਚ ਸਭਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਭਦਾ ਲਾਡਲਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਚੰਦਨ ਮਿੰਟੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਚੰਦਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇਕ ਹੀਲੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਦੀ ਦੂਰੀ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਮੀਟਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ ਮੀਟਰ ਡੂੰਘਾ ਟੋਆ ਪੁੱਟੋ
ਹੀਲੀ ਨੂੰ ਟੋਏ ਵਿਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿੱਟੀ ਭਰ ਦਿਓ
ਹੀਲੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗੇ ਤਾਰ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਤਾਰ ਕੱਟ ਦਿਓ

ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤਿਰਿਕਤ ਧੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੋ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਓ

ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਓ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ 3. ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ
ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਅਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ

ਦੇਹਰਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਧੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ
ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਅਹਮੀਅਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਥਾਂ ਚੁਣੋ ਜਾਂ ਅਲਮਾਰੀ ਲਓ
ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਖੋ ਜਾਂ ਛਪਵਾਓ
ਚੰਗੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ
ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਓ
ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪਡੇਟ ਕਰੋ

ਸਾਵਧਾਨੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਧੁੱਪ ਤੋਂ ਬਚਾਓ
ਨਮੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾ ਰੱਖੋ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ
ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰੋ

www.libraryofcommunity.org

ਦੋਹਰਾ — ਰਚੀ ਕਵਿਤੁਰ ਸੁਮੱਤ ਕੀਯੋ ਤੁਮ ਮਮੈ ਤੰਯਕਲੀ ਬਾਂਦ
ਹਮ ਤੁਮ ਬਲਨਾਮਨ ਮਾਲਕਾ ਨਿਹਾਲ ਸਾਯੋ ਤੁਹਿ ਕਰਾਇ ਪਰ

ਕਥਾ ਵਿੱਚਾਣ ਕੀ ਸੁਰਲੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ — ਦਾਂਤਿਹਾਰ ਮਾਲਕਾਰੀ ਖਤੋ ਪਮਾਨ ॥ ਦਾਰ ਸਮਾਂਦ — ਅਰਥ
ਆਯਿ ਦਖਾਨੋ ਪਿਯ ਸਿਖ ਲਖੀ ਪਸੇ ਨੋਕਰਾ ਦਖਾਕ ਫਾਂਦਿ ।੧। — ਦੋਵੇਂ ਅਰਥ

ਚੌਪਈ — ਸੁਨ ਮਹਿਪਤਰ ਸੋ ਬਖਤ ਉਮਾਰੇ ਉਠਿ ਮਸਾਦਿ ਭੁਗ ਦਯੋ ਮਾਪ
ਧਾਰ ਬੀਯਤ ਕੀ ਕਲੋਪਿ ਬਹਾਨੀ ਜਿਮ ਸਿੰਘਨ ਕੁਰ ਉਮਾਰ ਸੁਨਾਯੋ ।੧।

ਦੋਹਰਾ — ਸਾਹਿਬਸੁਰ ਮਾਲਕੀ ਭਲਾ ਸਿੰਘਨ ਬਲਤ ਭੂੰ ਭਲੀ ਮਲਕ
ਤੁਮ ਦੋ ਸਿੰਘਨੀ ਹੈਨਾ ਰਾਨੀ ਦੋ ਮਨਤ ਸਿੰਘਨੀ ਧਾਮਾ ।੨। — ਮਲਕਾ ਦਾ ਮਲਕਾਰ ਮਾਲ ਦੇ

ਚੌਪਈ — ਦਿਜਾ ਕੁੰਜੇ ਰੋ ਮਫੋ ਲਯੂ ਖਾਲ — ਬਹਾਂ ਚੰਨਿ ਕਲਾ ਮਤ ਮੁਖ ਬਾਰ — ਕੁਲ ਕਲ
ਦੋਊਰਾ ਪਤਰਖਾਂ ਤੁਯ ਭਾ ਖੰਜੀ — ਜਿਲ ਕੁੰਡਨ ਨੋ ਦੀਲਾ ਨੈਸਾ ਯੋ।
ਯਹਾਂ ਕਲ ਭਲ ਖੋਹਤਾ ਸਾਨੋ — ਖਿਲਾਂ ਖੁਲ ਮਲ ਮੰਮ ਮਿਲ ਮਾਨੋ — ਕੁਲਕਰ ਪੁਲਕ ਮਲਕਾ ਯਲ
ਹੈ ਕਲਮੇ ਬਹੁਲ ਬਲ ਸਮਾਰਿਯ — ਬੰਤ ਦਲਨ ਕਲ ਕਲੋ ਕਲਾਰੀ ।੧।
ਮਨ ਯਾਂਕਲੀ ਯਲ ਮੁਲ ਜਿਲ ਸਯੋ ਬਾਨੀ — ਭੁ ਪਿਯੂ ਜਿਯਿਲ ਪੁਲਕਾਯਾਨ
ਕਲਮੇ ਗਲ ਹਮ ਸਲ ਫਲੇ ਮਾਂਮੈ — ਪ੍ਰਿਤ ਬਲਮੀ ਪਤ ਮਲੇ ਮਾਂ ਜਲਮਾਂਮਿ ਨੋ — ਕੁਲਮਲਾ ਮਲ
ਮਲਿਯੂ ਕਲਾ ਮਲਾ ਪੁਲ ਦਿਲ ਮਲਾ ਲਲੈ — ਹਮ ਜਿਲ ਪੁਲ ਭੁ ਲਲੀ ਭਲੈ — ਮਲਮਲ ਮਲ
ਜਿਯਲਾ ਬਲਮ ਪੁਲ ਮਲਾ ਮਲਾ — ਬਲ ਮੁਲਾ ਬੁਲ ਮੁਲਯਾ ਮਲਾ ਪੁ — ਮੁਲ ਮਲਮਲ

ਦੋਹਰਾ — ਭੀ ਮਲੀਲੈ ਭੁ ਮੈ ਜਿਲੈ ਬੁਲਮਲੀਲੀ ਲਲੈ ਮੁਲਮਲਾ ।
ਲੋਲਾ ਪੋਲ ਬੁਪਾ ਦਪਲ ਭੁੰਲ ਮੁਲਮਲਨ ਲਲ ਲਲ ਦਲਾ — ਮਲਮਲ ਮਲ

ਚੌਪਈ — ਸੁੰਲਾ ਮੁਲ ਲੋ ਲੋਮੁਲ ਭਲੈ — ਦੋਂਲੇ ਜਿਲੈ ਲੋਮਲਾ ਮੁਪਲ ਮੁਲੈ — ਮਲਮਲ ਮਲਮਲ
ਮੋਲੈ ਮੋਰਲੈ ਜਿਲ ਮੋਲ ਚੁਰੈ — ਮੋਲੋਮਾਲ ਚੁਲੈ ਚਲੁ ਭੀ ਮਲੇ ।੧।
ਚੁਰੈ ਲੋਲ ਜੋਲੀ ਮਲੈ ਮਾਲਾ — ਮਲਮਲ ਪੁਲੈ ਮਲ ਲੋਮਲੀ ਮੋਮਲਾ — ਮਲ ਮਲ ਮਲਮਲ ਮਲ ਮ
ਉਲ ਮਲਲੈ ਦੁਲੋਮਲਾ ਦੋਮਲਾ — ਮਲਲਾ ਮਲੈਲ ਮੁਲ ਮੁਲੈ ਮਿਲਮਲੈ ਮਲ — ਮਲਮਲ ਮਲ
ਜਲ ਸਲਿਲੁਲ ਸੋਲੀ ਪੁਲਮਲਾਲੈ — ਲੋਮਲ ਲੋਰਾ ਮਲੀ ਮਰਲਾਲੈ
ਜਿਲ ਪੰਲ ਬਲ ਲੋਲ ਮਲ ਮਲੈ — ਮ ਲੋਲ ਮੋਰਲੀ ਚੁਰੈ ਚਲਮਲੈ ।੧। — ਮਲ

੧ ਬਲਮ ਮਲ ਬੁਲ ਮ ਮਲਮਲਾਲ ਮਲਮਲਲ ਲੁ ਮਲਲ ਲਲ ਮਲ ਮਲਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲਮਲ ਮਲ
ਮੈ ਮ ਮਲਮਲ ਮਲ ਮਲਮਲ ਮੈ ਮੁਲਮਲ ਮ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ ਮਲ
ਮੈ ਮਲਮਲ ਮੈਂ ਮਲ ਮਿਲ ਮਲੈ ਮੁਲੁ ਲੈ ਮੈ ਮੁਮਲਮਲ ਮਲਮਲ ਮਲਮਲਾਲ ਮਲ

ਇਹੋ ਪੁਸਤਕ ਜਥਾ ਨੇਮ ਕਥਨ ਬਦਲ ਪਾਠਕਾਂ ਸੁਨਾਵਨ ਸੁਨਣ ਕਾਰਣ
ਦੁਖਨ ਪੁਜ ਰਹੁ ਮੰਦ ਕਰੇ ਦੂਰਿ ਚਹੇ ਦੁਸਾਂ ਤੇ ਸਰਿਯੁਸ ਹਰਨਿ ਪਾਪ
ਐਸ ਜਥਿ ਲਿਖੀ ਸਰਵਿ ਸਹਾਨੀ ਮਧ ਰੁਹਨੀਬਲਾਸ ਸੁਖਦਾ ਲਿਖ ਤਾਨੀ
ਜਿਸ ਸਭ ਸੁਨਨੀ ਹੋਵੈ ਲੋਰ ਰੁਹਨੀਬਲਾਸ ਮਧ ਦੇਖੇ ਹੋਰ ਪਾਰ
ਸਹਾਤਤ ਦਾਚ ਭਸੀ ਸਿਵਣਤਾ ਸੀ ਲਿਹਾ ਹਥੀ ਮਨੀ ਲਿਖ ਗੀਤ ਕਬਾਰ
ਮਧ ਲਿਖ ਪੋਮਸੀ ਰਹ ਵਖਾਰਿ ਚੰਹੀ ਸਾਰੀ ਲਿਖਵਣ ਲਿਖਾਰਿ ਸੰਸਾ
ਬੇਦੇ ਗਹੀ ਅੰਗਿ ਰੁਹ ਗਾਰਿ ਕਥੀ ਤ ਲਿਖਹੁ ਕਥੀ ਸਕਾਰਿ ਕਬਾਰ
ਦੂਰਿ ਮਜਾਰ ਰੁਹ ਧਰਾਂਤ ਪਾਖਾਣਾ ਲਿਖ ਗਰਿ ਗਏ ਰੁਹ ਰੁਹਨੀਬਲਾਸ ਗਾਰਾ ਪਾਰ
ਬੈਠੇ ਲੀਪੀ ਰੁਧਨ ਦੁ ਬਾਚ ਕਥੀ ਤ ਲਿ ਰੁਹ ਲਿਖਿ ਲਿਖਾਰਿ
ਮੋਰ ਪੰਥ ਲਿਖ ਬਾਚਾ ਬਲੇ ਦੁਨ ਚੈ ਜਾਨੇ ਸੁ ਲਿਖਵੈ ਚਲੇ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਇਮ ਲਿਖਵਣ ਲਿਖ ਮਲਣ ਲਿਖੈ ਅਨਾਹਤ ਗਏ ਸੁ ਲੋਇ
ਸ੍ਰੀ ਸਾਖ ਸਾਖੀ ਲਿਖੇ ਪਰੀ ਆਨਦੀ ਦੇਨਿ ਸਭ

ਅਥ. ਸਿਖਯਾ ਚੰਦੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਥੀ ਸਾਖੀ

ਦੋਹਰਾ ਇਕ ਸਤਿਸੁਹ ਮੰਦਿਰ ਪੁੰਨੀ ਨਗਰਿ ਭੇ ਦਾਦੂ ਦੁਆਰ
ਸੇਵਹ ਸਾਖਾ ਮੰਦ ਸੁਨਾ ਸੰਗਤ ਮੰਦ ਸਭ ਸਿੰਘ ਪੁਰਾਤਨ ਪਾਰ ੮੮ ਸਭ

ਚੌਪਈ ਬਸੇ ਸਮਾਰੂ ਦੁਸਹਹ ਸਿਮਾਤ ਪਰ੍ਹੈ ਮਾਣਹੀਆ ਸਿਖ ਕਰੀ ਸ ਬਾਣਾ ੮੯ ਸਭ
ਧੰਸਾ ਧਾਮਣ ਸੀ ਹੋਵਣ ਭੀ ਬਾਤ ਅਸਾਨ ਹੁਸਤਤ ਕੋ ਕਰੇ ਧੁਨਾਤਾ ਸੰਸ

ਪ ਸਿਖਯ ਸੁਸਤਾਵਿਕ ਸਿਸਤ ਦੇ ਅਥਿਕ ਸੁਸਤ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸਿਖਾ ਦ ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਿਸਤਾਵਿ ਤੀ ਸੀ ਸਿਖਾ ਅਥਾ ਸਥਾਨ- ਅਥ ਸਥਾਵਿਸਤ ਸੀ ਸੁਸ ਦੇ ਸੁਸਤਾ ਅਸਤ ਸਿਖ ਦੇ ਤਸਤਸਿ ਪਾਸੇ ਸਿਵ ਅਸੰਪੂਸ ਸਸਤ ਧਾਰਤ ਸੀ

ਸ. ਸਸਤ੍ਰ ਤਤਸੀ ਸੰਸੀ ਸੰਸਾਸ ਸੰ ਸਿਸ ਸਥਾਸ ਸਾਸੀ ਸਿਸ ਸਥਾਸਿਸਾ ਸਿਵ ਦੀ ਸਿਤਸੀ ਅਤਸਾ ਸਿਸ ਦੇ ਸੁਸ ਸਥਾਸਿਸ ਸਤਸ ਸੀਤ ਸੀ

ਤ ਸਥਾਸਤ੍ਰ ਸਾਸੀ ਸਿਸਤ ਸੰਸਾਸ ਸੰਸਾਸ ਸਿਸਾਸ ਸਿਸਾਸ ਸਿ

ਮਿਲਿ ਸੰਜਮ ਸਬਦਜ ਮਨ ਬਸਤਾ ਤੋਰੇ ਦਾਸਨਾ ਸਬਦ ਪਾਵੈ ਜਨਿ ਮੁਖ
ਘੋਰ ਘਣਾ ਦੁਖ ਜਾ ਤਰਾਂਦੇ ਜਿਸ ਦਰਸ ਦੇ ਸਿਮ ਸਾਣਾਂ ਚੋਰਾਤੇ ਤੇ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸ ਅਸ

ਦੋਹਰਾ ਓਹਦੇ ਸੁਮਿ ਸਿਰ ਪੁਲਕਵਾਂਦਿ ਜਿਵੇਂ ਖਤੇ ਖੁਸ ਵਾਸ
ਜਵਦੇ ਪਤੀ ਰਵਾਸੀ ਦਰਸਾਸ ਦੇ ਰਸਾ ਸਰਾਏ ਵਿਦਿਆਸ ਕਾਲਾ ਤੇ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ

ਦੁਖਾ ਕਿਤ ਕਾਲ ਮਿਲਦਾ ਉਪਜਿ ਬਸੈ ਚਿਤ ਚੁਹਿ ਕਰ ਤਾਲ ਦਸਾਧ ਬਸੈ। ਅਸਰ ਅਸ ਅਸਰਦਾ
ਕਹ ਮੰਦਨ ਮੁ ਕਰ ਪੁਕਾਰ ਮਹੀ ਮਨਾ ਸਸ ਮਾਸਾਸ ਚੋਸੁਰ ਸਹੀ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ
ਜਗਤਾ ਚੋਰਿਸਾ ਅਰਦਸ ਤਾਰਿ ਤੁ ਦੁ ਪੁਸ ਬੋਸਾ ਮੁਖਤਾ ਮਿਲ ਸਾਰ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ
ਮਿਸਾ ਗਲਾ ਨਸਸੀ ਨ ਸੁਸ੍ਰ ਸਸ ਸਬ ਦਰ ਦਿਦਾਸਨ ਸਾਲ ਸਨੇ ਸਸ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ

ਚੌਪਈ ਅਰਦਾ ਸਾਂਦਰੀਤ ਜੀ ਮਾ ਧਾਰਸੀ ਪਤੀ ਸੋ ਸਾਸਿਤ ਪਸਾ ਅਰੀ ਕੋਰ ਸਸੋ
ਸੁਮਾ ਦੁਖਾਦਿ ਕਰ ਜਿਕਰੇ ਮਿਕਾਸਿ ਜਿਨੈ ਸਾਰਾ ਸੰਸਕਾਰ ਤਾਰੋ ਮੁਖਾਸ ਮਹੀ ਅਸ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ
ਤਾਰ ਕਰਸਸ ਮਾਰ ਸਸਾ ਮਹੀ ਦਿਸ ਕੋਸਾ ਦਸ ਦੋਰੀ ਸਸ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ
ਸੰਸੁ ਮਾਸਾਨੰ ਸਸੀ ਸਸ ਦਰੋ ਪੁਸਾ ਸਿਸਾ ਸੋ ਸਨਿ ਮਸਰੇ ਸਾ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ
ਮਾਸਸਾ ਤਰੋ ਧੋਰਾ ਸੋ ਸਸਾ ਦਾਸ ਸੁਖ ਸੋ ਸਾਸਿ ਨ ਛਾਰਾ ਮਹ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ

ਛੰਦਾ ਸੁਸਸਾਦੀ ਸਸ ਦੁਹਰੋ ਸਿਸਸਾ ਤਾ ਧਿਸਿ ਸਸਾਰ ਅਸ ਅਸਰਦਾ
ਬਾਦਸ ਸਿਸ ਛਰ ਘਸ ਧਸ ਤੋਸੁ ਘਸਸਾ ਸਾਸਿ ਦੇ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ
ਮਿਦਾਸ ਸਿਸ ਸਸ ਦਰੋ ਸਸ ਮਿਲੋ ਸਾਲ ਛਾਰ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ
ਸੋਰ ਮਸੋ ਮਸੋ ਧਰੋ ਮਾਸਾ ਮਸ ਸਸਾਸ ਮਾਸਾ ਅਸਰ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ ਅਸਰਦਾ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਮਾ ਮਾਸਿ ਸੀ ਮਰੋ ਸਸੋ ਮਾਸਾ ਸਾਸਾ ਸਿਸ ਸਸੋ ਸਸੋ ਸਸਾਸਾ
ਸਾਸਸ ਦਰਸਸ ਸਾਸਿਤੀ ਧਸ ਸਸ ਤਾਰੂ ਦੁਖ ਸਾਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ

ਛੰਦਾ ਸਸੋ ਸਾਸਿਕਾ ਸਿਸ ਸਸਾ ਮਾਸਸਾਸਾ ਸਸੋ ਸਿਸਾ ਸਸਾ
ਮਾਸੋ ਦਰਸਸ ਸਾਸਿਤੀ ਧਸ ਤਾਰੂ ਦੁਖ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ

1 ਸੰਸ ਦੇਸਸਾਸਾ ਤੋਸਾਸੇ ਸਸਸਾਸਾਸਾ ਸਿਸਾ ਸਾਸਾ ਸਸਾਸਾ ਸਸਾਸਾ ਸ

ਸੁਹਾਵਾ ਸੋਈ ਸਮਾਲਿ ਜੋ ਅੰਤੀ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਅਵਰ ਜਿ ਦੇਖਹਿ ਚਲਣਹਾਰ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਆ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਰਹਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬਸੁ ਅਰਪਨ ਕਰਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਇਕ ਤਿਲ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਜਿਸ ਭਾਣਾ ਤੂ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੩॥

ਚਉਪਦਾ ਕਾਮਣਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਤਨਹਿ ਤੇ ਦੁਖ ਕਥੀ ਅਫਾਰ ॥
ਓਹ ਹਸੈ ਓਹ ਰੀਝਦਾ ਦੁਹਾ ਵਸਿਆ ਇਕ ਨਾਲਿ ॥

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮੈ ਅਨਾਥ ਕਉ ਨਾਥੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਮੇਰੀ ਪਈ ਸੀ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਸਰਾਫੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪਵਾ ਤਾਂ ਚੁਕੈ ਨ ਕਾਫੀ ॥
ਵਿਚਿ ਪੁਤ ਕਲਤ ਹਉ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥ ਦਾਦੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਖੁਦਾਇ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿਰਨ ਕੇ ਮੁਖੜੇ ਕੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਪੌੜਾ ਜਾਪੁ ਸੰਭਾਲ ਪੁਰਖਾ ਦੇ ਬਾਲਕਾ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ॥
ਨਾਮ ਤੂ ਦੇਖੈ ਖੁਸ ਰਹੈ ਵਰਤ ਨੇ ਲਥੇ ਦਾਦੂ ਦੁਸਮਣ ॥

ਚੌਪਈ ਦਾਦੂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਦੇਖਨ ਗਯਾਂ ਜੋਗਨਿ ਮਾਰਿ ਮਸਾਨੈ ॥
ਪਾਨ ਪੈਸ ਗਯਾਂ ਮੈਂਨ ਮਰਯਾ ਮੋਹਿ ਜਿਵਤ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥
ਸਮਸਾਨੀ ਕਰੀ ਕੀ ਕੁਰ ਮੈ ਪਰੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਮਰਦਾ ਕੀ ਦੇ ਦਈ
ਪਾਰ ਨ ਬਰਨਯਾ ਜਾਯਾ ਯਾਂਮ ਦੋਹੂ ਪਰ ਮੈ ਜਾਨੀ ਤੁ

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੫੭

ਸੁਹਾਵਾ ਸੋਈ ਸਮਾਲਿ ਜੋ ਅੰਤੀ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਅਵਰ ਜਿ ਦੇਖਹਿ ਚਲਣਹਾਰ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਆ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਰਹਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬਸੁ ਅਰਪਨ ਕਰਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਇਕ ਤਿਲ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਜਿਸ ਭਾਣਾ ਤੂ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੩॥

ਚਉਪਦਾ ਕਾਮਣਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਤਨਹਿ ਤੇ ਦੁਖ ਕਥੀ ਅਫਾਰ ॥
ਓਹ ਹਸੈ ਓਹ ਰੀਝਦਾ ਦੁਹਾ ਵਸਿਆ ਇਕ ਨਾਲਿ ॥

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮੈ ਅਨਾਥ ਕਉ ਨਾਥੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਮੇਰੀ ਪਈ ਸੀ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਸਰਾਫੀ ॥ ਪੈਰੀ ਪਵਾ ਤਾਂ ਚੁਕੈ ਨ ਕਾਫੀ ॥
ਵਿਚਿ ਪੁਤ ਕਲਤ ਹਉ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥ ਦਾਦੂ ਸਭਨਾ ਦਾ ਖੁਦਾਇ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਹਿਰਨ ਕੇ ਮੁਖੜੇ ਕੀ ਬੰਦਿਸ਼ ਕੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੀ ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਪੌੜਾ ਜਾਪੁ ਸੰਭਾਲ ਪੁਰਖਾ ਦੇ ਬਾਲਕਾ ਪਾਈਐ ਸੁਖ ॥
ਨਾਮ ਤੂ ਦੇਖੈ ਖੁਸ ਰਹੈ ਵਰਤ ਨੇ ਲਥੇ ਦਾਦੂ ਦੁਸਮਣ ॥

ਚੌਪਈ ਦਾਦੂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਦੇਖਨ ਗਯਾਂ ਜੋਗਨਿ ਮਾਰਿ ਮਸਾਨੈ ॥
ਪਾਨ ਪੈਸ ਗਯਾਂ ਮੈਂਨ ਮਰਯਾ ਮੋਹਿ ਜਿਵਤ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥
ਸਮਸਾਨੀ ਕਰੀ ਕੀ ਕੁਰ ਮੈ ਪਰੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਮਰਦਾ ਕੀ ਦੇ ਦਈ
ਪਾਰ ਨ ਬਰਨਯਾ ਜਾਯਾ ਯਾਂਮ ਦੋਹੂ ਪਰ ਮੈ ਜਾਨੀ ਤੁ

ਦਾ ਕੀਰ ਦਾਦੂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੰਪਾਦਕ ਪਰਿਚਯ ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾਦੂ ਦੀ ਵਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਦਾਦੂ ਪੰਥ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸਮਾਜ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾਦੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ

ਮਦੋਦ ਗਲ ਇਕਰ ਲਣਾ ਸੁਨਾਈ ਮਿਲੇ ਦਾਦ ਥੇ ਤਮ ਉਣ ਦਾਣੀ ਅਮਾ ਮੁਕਾਮ
ਨਮਾਦਿਕ ਕਮਾ ਓ ਮਿਲਾਓ ਸਮਾਮ ਕਰ ਮੈਕਾਲਾ ਮੈ ਪੁਰ ਕਮਾਮ
ਓਕ ਪਮਾਮ ਪੁਰ ਮੁਕ ਮਕਾਮੇ ਪੁਸ ਓ ਪੁਮਾ ਨੀ ਕਮਾ
ਮਮ ਨਾਮਨੀ ਇਲ ਮਾਦਕ ਕਣਨੀ ਰੁਤੇ ਦੁਸਾ ਕਾਰ ਮਸਮਨੀ ਕਰਮੇ ਨਾ ਅਮਮਾ ਮਮ

ਚੌਪਈ ਲੈਕਾਨੀ ਪੁਨ ਤਕਮਾ ਧਮ ਮਮ ਮੈਮ ਮਨੀ ਪੰਕਣਾਮੇ
ਕਰੀ ਮਕਾਕਰੀ ਹਮ ਕਾਨੀ ਹਸ ਹਸ ਪੰਨਾ ਲਿਮਾ ਮਾਮਿਮਾ ਮਾ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਮਕ ਦਕਨਨਾ ਲੈ ਮਮਸਨੀ ਮਨੈ ਰੁਮ ਪੰਚ ਤੈ ਨਨਾਂ ਤੁ ਕਰੈ
ਨਮਾ ਕਮਾਮੈ ਚਾਨ ਰੁਮ ਪੈਨੇ ਮੰਮ ਮਮਾਮੇ ਕਨ ਮਾਮੇ ਰਮ ਪੰਚ ਮਾ
ਪੈਨ ਕਮਾ ਪੁਨ ਚਲ ਮ ਨਾਮਾਨੈ ਪੁਸ ਤੇ ਨਸ ਲੈ ਦੁਨ ਸਿਮਨਾਨੈ
ਮਾਮਿਮਾ ਮਮੀ ਮ ਮਕਮਾ ਮਰੈ ਮਮੈ ਪਮੀ ਮਮ ਤਮ ਲੈ ਦੈਨ ਮਾ ਮਮ
ਮੰਨੈ ਤਮ ਲੈ ਨਮਾ ਕਮਾਨੈ ਸੁਨਾ ਕਾਮ ਲੈ ਮੁਮ ਮੁਮਾਨੈ
ਚਾ ਦੰਤੈ ਹਮ ਪੈਸਕੀ ਸਿਮਾਂ ਪੈਨ ਰੁਮ ਤਿਸਤੇ ਤਸੀ ਮਿਮਾਮੀ ਮਾ ਮਮ ਮਮ ਮਮ
ਅਲੈ ਤੈ ਮਾ ਪੁਨ ਸਿਮੈ ਮੁਨਾਨੈ ਮਿਮ ਤਾ ਪੈਨਾਨੈ ਮਾਮਿ ਮਾਮੈ ਮਾਨੈ ਮਮ ਮਮ
ਸਸ ਨਾਮਸ ਪੁਸ ਸਮਨੈ ਦਸ ਮਲੈ ਸਿਮ ਪੁਸ ਮਮਨੈ ਮਾਮਾਮਾ

ਮਮੈਨ ਮਾਸ

ਚੌਪਾਈ ਨਸੀ ਮੁਨਾਮਨਾ ਸਿਮ ਪੁਰੈ ਸਸਸ ਨਮੈਮਾ ਪੁ ਨਾਮਾ।
ਨਮੰ ਮ ਦੰਮਟ ਮੁੰਟਾ ਮੈ ਪੈ ਪਸਮਾ ਸੁਸ ਥਮਾ ਨਾ ਮਮ

ਚੌਪਈ ਸਮ ਪੈਨ ਸੀ ਸਿਮਸ ਸਸਮਾਨ ਕਸ ਮੈਂ ਪੁਨੈ ਪੁਨੈ ਮੈ ਲੈਕਨ ਸਸਨ ਮਮਮ
ਲਨ੍ਹ ਸਿਲ ਪੈਨ ਸਿਮੈਂ ਕਲਮੈ ਸਿਮਾ ਮਨਨੀ ਦੁਸ ਸਿਲ ਮਸਮੈ ਮਾ ਮਮ ਮਮ

ਮ ਨਾਮਾਨੈਕ ਕਸ ਮੈਨਾ ਮਾਮਾਨ ਮਾ ਮਨੈਕਾ ਨਸ ਸਿ ਮਾ ਕਸਮਾ ਨਾ ਮਸ ਮਮਮਾਨ ਮੈਨ ਮਮਮਾਨ ਮਮਮ ਮਮਮ ਮਮਮ

ਉਸਸਾਰੀ ਸੋਚ ਅਹਾਰ ਕਿਸ ਕਥਨੇ ਚੰਦਣਕਾ ਦਸਵੇ ਸਿਖਨੂੰ ਉਸ ਗਲਤੀ
ਦਵਨੰ ਧਿਆਂ ਕੇ ਗੋਦ ਤਯਾ ਚੁਸ਼ਾ ਤੇ ਘਟ ਦੀਨ ਆਸਿ ਤੁਰਾ।ਚਤ
ਦ ਵ ਜਿਸੀ ਚਯਾ ਪਿਤਾ ਦ ਤ ਮਾਤਯ ਚਯੀ ਨ ਕਯ ਚੰਬਯਾਦਿਤ
ਸਾਧਾ ਜਯੇ ਦ ਸਤਿ ਹੈ ਹਾਸ ਪੁਰਾਣ ਯਯੇ ਨ ਸਯਿ ਜੁਯੰਤ ਸਯਾ ਯਾਰ

ਸਾਰਥ ਦਾਰਣੰ ਮਾਯਾਸੀ ਤੁਯਾਸੀ ਸਮਸਤ ਯਯਯਾ ਜੋਤਿ। ਸੰਸਾਰ ਸਿਸਟਮ ਸਾਰੀ
ਚੰਸਿਧ ਪਿਯਾਨੋ ਮੰਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਧਣਾ ਰਾਜੰ ਨਯਿ।ਸਾਧ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਚੰਪਾਵਤੀ ਸਾਸੰਧ ਪਤਸਾਸਿਯ ਮ ਚਾਰੰਤ ਗੋਸਯ ਮਾਯਾਸੀ ਕੁਯਸ ਸਿਯਿ ਸਸਾਸੀ ਗੋਸਯ ਸਸਸਸ ਸਸਸ
ਚਯਾ ਸਾਸੰ ਚਯਾ ਤੀ ਸਸਸ ਪਤਿਸਾਸੀ ਚਯਸਾਸਯ ਤੀ ਸਿਸਾਸੇ ਸਾਸੀ ਸਸੀ
ਘਸ ਸੇ ਸਿਸ ਦੇਸੀ ਮਸ ਸਸਸ ਚਿਤ ਤੀ ਤੇ ਯਸਿ ਸਸੇ ਪੁਸਸ।
ਸਸ ਸਾਸੀ ਸਯ ਸਿਸ ਸਸ ਸੀਤੇ ਮੁਸਿਸ' ਸਸ ਸੁਸ ਸਸਸ ਸੀਸੇ ਸਸੇ ਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸ
ਸਸ ਸੁਸੀਸੇ ਸਸੇ ਸ ਸਸਸ ਸਿਸ ਸਸੁਸਤਾਸਾ ਸੰਤੁਸ ਸਯਾ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ
ਹਤੇ ਤੋਂਸਸਾ ਤੋ ਚੋਤਸ ਸਸਸ ਸ'ਤੁਤਸ ਸਸਤੀ ।।ਸ ਸਸਿਸਤਸ ਸਸਸ ਸੀਸੇ ਸਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸ
ਸੋਸੀ ਸੋ ਤੀ ਸਿਸਤਸਾ ਸਸਸ ਚੰਤੁਤ ਸਸਤ ਸੇ ਤੁਸੀ ਯੰਸਿਤ ਸਸਸ
ਸੰਤੁਸ ਦਿਦਸਾ ਤੰਤੁਸ ਸਸਾ ਸਿਤ ਤੁਸਸ ਸੰ ਸਤੁਤਤ ਚਸਤ।ਤੀ ਸਸਸ ਸਸਸ
ਸਸਸ ਸਸਤ ਤਸਸਿਤ ਸਸਸ ਸਾਤਾ ਸਸਸਤੀ ਸ ਸਿਸ ਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸਸ ਸਸਸ
ਸੁਸ ਸਸਸ ਸਿਸ ਸਿਸ ਸਸਸ ਸਸਸਤਸ ਪਿਸ ਸੇ ਸੁਤੀਸਿਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸਸ ਸਸਸ
ਸਸ ਸੀ ਸਿਸਸੀ ਸੁਸਿਸ ਸਸਸ ਸੀ ਸਸਸਸ ਸੰਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ
ਸਸਸ ਸੁਸਸਸਾ ਤਸਸਸ ਸਿਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ

ਚੌਪਾਈ ਨਿਯੰ ਜਾਪਤੰ ਯਯੰ ਪੈ ਸਯਸਾ ਸਿਸਟੰ ਪੁਸਿ ਯਾਸਿ
ਦੁਯ ਪੁਸ ਯਯ ਸਯੁਸਾ ਸਿਸਾ ਯਾਸੀ ਸਸੀ ਚੰਤਾਸਾ।ਸਸ।

ਚੌਪਾਈ ਸੁਸ ਸਸ ਸਸਸਸਾ ਯਸਯਸ ਸੁਸੀ ਸੁਸੀ ਸਸ ਦਸਸ ਤਿਸਸਾਸਿ
ਯਸਾਤ ਦੂਰ ਤੋ ਤੁਸਸ ਸੰਸਸਾਸ ਸੁਸੀ ਸੁਸਸਾ ਸਸਾਸਿਤ ਸੰਸ ਸਸਸ ਸਤਸਯਾਸ ਸਤ।ਸ ਸਸ ਸ
ਸਸ ਤਿਸਾਤਸੀ ਤੋਸ ।।ਸਸ ।।ਸਤੀ ਸੀ ਤੋ ਸਿਸਸੀ ਸਸਸਤ
ਸਸਸੀ ਸਿਸੀ ਸਸਸ ਸਿਸਤਸੀ ਸਸਸਸ ।।ਤਸ ਸਸਸਸ ਸੰਤਸਸ ਤੁਸਸਸਸਸਸ। ਸਸਸ ਸੁਸ
ਦੁਤਸਤਸੀ ਸਾਤਸ ਸੇਤਸਸਾ ਸਸਤੀਸੇ ਤਸਸੇ ਸੰਸਸੀ ਤੁਸਸ ਸੰਤੀਸੇ ਸਸਸਸ ਸ ਸਸਸ ਸ
ਸਸਤਸੇ ਤਿਸਸੇ ਸਸੀ ਤੋਤਸਸ ਸਿਸ ।।ਸਸਾ ਸਤਸਸੀ ਸਤਸ ਤੋਸਿ ਸਿਸੀ ।।ਸਸ।
ਪੁਸਸ ਸਤਸਾਸੇ ਮੀਸ। ਸਤਸਸਾਸੇ ।।ਸਸਸਤੇ ਸੰਸਸਾਸੇ ਸਿਤਸਤ ਚਸਸਾਸੇ ਸਸਸ ਸਸਸ
ਸਸਸਾ ਤਸਸਾ ਸੀ ਸਿਸਸਸੀ ਪਾਸੀ ਸਸਤ ਸਸਾਸ ਤਿਸਸ ਸਿਸਸਾ ਸਸ ਤਸਾਸੀ ਸਸਸੀ ਸਸਸ ਸਸ ਸਿਸਸਸ

1 ਸਸਸਸਸ ਸੰਤਸਸਾਸੀ ਸਤਸਸਾਸੇ ਚਸਸਸਸ ਸੰਸਸਸਸ ਸਸ ਸਿਸਸ ।ਸਸਸਸ ਚੰਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸ ਸੰ
ਸਿਸਸਸਸ ਤੰ ਸਸਸਸ ਸਸ ਸ ਸੰਤਸਸ ਸੰ ਸਸਤਸ ਤੰ ਸਸਸਸ ੰ
੨ ਸੁਸੰ ਸਸਸ ਸਿਸਸ ਸਸ ਸੁਸ ਸਸਸ ਸੰਤ ਤੰ, ਸੰਸਸ ਤਸ

ਦੋਹਰਾ — ਕੁਤ ਮੁਤ ਜਾਗਣ ਮੁ ਗਜ ਦੇਵਣ ਜਾਗ ਅਰ ਸੀਰ — ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕਥਾ ਕੇ
ਮੰਜ ਦੰਡ ਤਿਨਤਾਂ ਮ ਨਾਂ ਜਾਂਜ ਪਾਸੇ ਚਤੈ ਜਮ ਪੀਰ ਦਤ — ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਦੋਪਦੇ — ਤਿਸੀ ਜਿਤਾਬੀ ਤਿਤੈ ਸੀਤਾ। ਹਰਾਦੈ ਤਿਸੀ ਹਾਰੈ ਕਾ ਓਤਾ
ਓਲ ਸਲਾ ਮੈਂਡੂ ਮਜਦ ਮਾਂਦਾ — ਭਾਖ ਮਾਲ ਤੈ ਮਲ ਸਮਾਹਾਰਾ — ਮਲ
ਓਦ ਭੰਗਾ ਸੀ ਤਿਮਾਮਾਂ ਤਿਮ — ਸਲਤ ਸਲ — ਮਾ ਮਲੈ ਸਲ — ਸਮਾਧਾਨ
ਮਲਾ ਮਜੰਗ ਮਜੂਰੇ ਭੰਗਿ — ਮਲੈ ਦੂ ਸਲਾਂ ਤਿਲੈਂ ਤੁੰ ਮੰਗਿ ਸਮਾ — ਮੰਗਲ ਮਾਲ
ਤਿਮਿਲ ਭੰਗ ਸਲਾਮਾਲਾ ਸਾਂਗ — ਤੁਮਲ ਮਲਾ ਤਿਸਾ ਭੰਗੈ ਸ ਭੰਗਿ। — ਮਾਲ
ਭੋਗ ਸਲਾ ਮ ਹੋਸੈਂ ਸਮਾਮਾਲ — ਹਾਲ ਮਿ ਸਹਿ ਸਲੈ ਭੁਲਾਮ ਮਾਲ — ਸਮਾਲ ਮਾਲ ਸਲਾ
ਮਿਲਾਭ ਤਿਲੈ ਮੈਂ ਸਲਲ ਮੁਮਾਲਾ — ਮਲਲ ਮਾਮਾ ਭੁਮਾਲੈ ਤਾਲਾ — ਸਲਾ
ਸੰਮੈਂਲ ਮਲਭੰਮ ਸਲਾਮ ਭੁਮਾਲਾ — ਮੈਲ ਸੰਮੈਂ ਸਲ ਮਲਾ ਸਲਾਮਾਲਾ — ਸਲਾਮ ਮਾ ਸਲ

ਦੋਹਰਾ — ਅਰਣ ਮੈਸਾਂ ਮਣਮ ਮਮਿਮਾ ਜਰੂਮਾ ਲਮੁਸ ਪੁਸਾਰਿ
ਮਾਮਾਰਿ ਮੰ ਮਲੀਰਣਣ ਮੈ ਦੰਸਰ ਹੈਂ ਸਲਿ ਮਲਾਰ

ਸਲਾਲਾ — ਤੁਰੈਂ ਮੈਂ ਦੁਲਮਾਲ ਭਾਂਮਿਮੰਗਰ ਭੀ ਭਾਲ ਦੇਂ। — ਮੁਮਲਾਲ/ਸੰਮੈ ਮਾਂ
ਸਿਦੈ ਚਸੈ ਭਮਾਲ ਸਦੈ ਭਲਲਸੈ ਦੈ ਸਿਲ ਮਮੈ ਚੰਮ

ਮੈਪਦਾ — ਸਲ ਧੁਲਾ ਚੋਪੈ ਲੈ ਸਿਲ ਤੁਲੈ ਨ ਸਿਲਾ ਲਲ ਦੈਂਦਾ — ਮਲਾ ਮਲਾ
ਦਮਲਲ ਸਲਿ ਭੁਲਾਮਾਲ ਲੈ ਮਲਲ ਮੈਲਮਾਲ ਦੈਂਦੈ ਮੈਂਮ:

ਦੋਪਦੇ — ਮਾਲੀ ਮਲੀ ਸੈਂ ਮਾਲੀ — ਮਮਾਲੀਲ ਮ ਸਲਲ ਲੁ ਦਲੈ ਮੁਲਾਲਾਂ — ਸਲਾ ਮੰ ਮਲਾ
ਮਮੈ ਲੈਲਲ ਮੈ ਸਮੈ ਮਮੈਂ — ਹੈ ਮਮਾਲ ਮਲੈ ਮਲਿਲ ਦੈਂ ਲੈਲ ਮੈਮ — ਮਲਲਮਾ
ਮਲੈਮ ਮ ਸਲਾਮੈਲੈ ਭੁਮਾ ਮੈਂਮਾ — ਮੈਮ ਸਲਾਮੈ ਮੈਂ ਮੈਮਾ ਮਲਾਲ — ਮਲਲ ਮਲਲਾ
ਮੈਂ ਮਲਾ ਸਲਾਮਲ ਮੈਂਮਾ ਮੈਂ ਤੁਮੈ — ਮੁਲਮੈ ਲਾਲਿ ਮੈਂਦੈ ਮੈਂ ਮੁਮੈ ਮਲਾਲ — ਮੁਲਾ ਮੁਮੈ
ਮੈਂ ਮਲਾ ਸਲਾਮੁਲ ਮੁਮਾਂ ਤੈਂ ਤੁਮੈ — ਮੁਮਮੈ ਲਾਲਿ ਮੈਂਦੈ ਮੈਂ ਮੁਮੈ ਮਲਾਲ — ਮੁਲਾ ਮੁਮੈ

ਦੁਮਾਲਾ — ਲਲੈਮੁਲਾ ਮੁਮੈ ਸਲਾਲਿ ਮਿਲਾ ਮੁਮੈਲਾ ਦੈਂਦ ਸਲਾਲ
ਮਿਲਾ ਮੈਂਲਾਂ ਸਮਾਲਾ ਸਲੈ ਮੈਂ ਮਮੈਂ ਮਲੈਂਦ ਸਲਾਲ ਮਲੈਮ — ਮੈਂ ਸਲਲਾ

1 ਮੈਂਦ ਮੈਂਲਾ ਮੁਮੈ ਮੈਂ ਮਲਾ ਮਲਲ ਮੈਂਦਲ ਮੈ ਸਿਲ ਮੁ ਮੁਲਾ ਮੈਂਮ ਮੈਂ ਮਲਾ ਮੈਂਮ ਮਲਲ ਮਲਾ ਮਲਲਾ
ਮਲਲਾ ਮੈ

2 ਮਲਲ ਸਿਲਾ ਮਲੈ ਮਲਲਾਂ ਮੈਂਲ ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲਲ ਮੁਲਾਲ ਮੈਂਮ ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮੈਂਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ
ਮੈ ਮਲਲਾ. ਮਲੈਂਮ ਮਲਲਾ ਮ ਮਲਲਾ. ਮਲਲਾ ਮੈਂ ਮਲਲਾ. ਮਲਲਾ ਮੈਂਲਾ ਮ ਮਲਲਾ. ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲਲ ਮਲਲਾ

ਮੈਂਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮੈਂਲਾ. ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮੈਂ ਮਲਲਾ ਮੈਂਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮੈਂਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲਲਾ ਮਲ

ਚੌਪਈ ਸਤ੍ਰੁਹਨ ਜਬਹਿ ਪੁਰੀ ਮੰਦਰ ਸਥਾਨਾ। ਦੇਖਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਯੋ ਸੁਜਾਨਾ।
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੈ ਤਬ ਦਿਜ ਭਾਖਾ। ਕਹਾਂ ਸਿਧਾਵਤ ਪੁਹਮਿ ਅਕਾਸਾ ॥੧॥
ਜਬਹਿ ਸੁ ਗਜ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰਹੈ। ਜਾਇਬ ਦਾਸ ਤਿਸ ਪੁਹਮਿ ਕਹੈ
ਔਰ ਕਥੂ ਤਿਸ ਦੇਤ ਬਿਲਾਇ। ਇਸੇ ਸਥਿਤਾ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਥਨਾਇ ਕਰਾ।

ਅਧ. ਸ੍ਰੀ ਜਗਤਿਗਰਾਜ ਔਰ ਭੈਰੋ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਖਾਖ ਦੇ

ਦਰਗਾ ਅਸੁਮਧਯੋ ਸਰਿਤੁਜ ਜਿਯ ਲਖੋ ਥਾਯ ਭਯੋ ਕਹੂ ਔਰ।
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦਿਜਧਾਰਯੋ ਦੇਖਿਕੈ ਗੁਹ ਯਹ ਮੈਰੋ ਦਯਾ ਪਾਤ੍ਰ

ਚੌਪਈ ਦਿਜਸ ਕੇ ਬਚਨਨ ਸੰਸਿਯ ਮਾ ਹੋਯ ਜਾਯ ਦੁਹ ਦਯੋ ਦੇਵਗਨ ਧਾਯੋ
ਤਿਸ ਯੋਜਨ ਸਥਾ ਕਰੀ ਪੁਰਾਯ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਜੌ ਆਵੈ ਨਯਾ ॥੧॥
ਦੇਖਤ ਪਰਮੇਸ੍ਵ ਸੁ ਆਤ ਦੁਖਾ ਰਹਨਨ ਦ੍ਰਿਸਟਨ ਬੰਧਨਾ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸਰਸੈ
ਪਾਯਾ ਥੰਭ ਰਹਾ ਕਰਤੀ ਮਨੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਤੌ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਣਾ ਕਰਯੋ ॥੨॥
ਜਾ ਯੋਨਯ ਤਬ ਪਰਮੇਸ੍ਵ ਪ੍ਰੇਰਾਯਣ ਮਹਿਸਿਵ ਮਹਿਮਾ ਪਾਰਬਤੀ
ਕੋਟ ਮਹਾਂਬਲਨਾ ਸਾਥੀ ਕਰਨ ਤੌ ਬਿਧ ਮੈਲਾਸੇ ਨ ਸਕੈਯਾ ਸਕਾਰਨ ॥੩॥
ਪਰਮੇਸ੍ਵ ਧਰਦਿਜ ਸਵਦ ਯਾਇ ਕਾਸੇ ਦੇਯਾਸੇ ਤਬ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕ੍ਰਪਾਲ ਇਹੀ ਥੀ ਯਮਨ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਵੈ ਆਵਤਾ ਯਥ ਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਕਲਾਂ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ਕਥੈ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕਹਾਨੀ ਹੁਮ ਬਿਸ੍ਵ ਸਮਰਥ ਜਾ ਜਾਨਾ
ਜੌ ਬਿਧਿ ਥੋ ਹੁਮ ਕ੍ਰਪਾ ਚੌਥੇ ਜੋ ਮਮੈ ਧ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਮਾਂ ਆਯਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਾਈ ਨਮੋ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁ ਨਾਮੀ। ਹੁਮ ਸਰਬਤ੍ਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜੌ ਹੁਮ ਚਿਤ ਕੀ ਕਹਾ ਸੁਨਾਵੈ। ਤੌ ਮੁਹ ਅਸਤ ਕਹਾ ਮੈ ਗਾਵੈ ॥੧॥
ਤਯੋ ਅਸਤੁਤਿ ਕਰਿ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ। ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਸੋਈ
ਜਿਮ ਤੁਮ ਚਾਹਹੁ ਤਿਮ ਤੁਮ ਕਰਹੂ। ਮੈ ਤੁਮ ਕੀ ਸਰਨਾਗਤ ਪਰਹੂ ॥੨॥
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਗਦੀਸਾ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ
ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੩॥
ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ
ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੪॥
ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ
ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹੋ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਮ ਸਭ ਕੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੫॥

ਸੰਪੂਰਨ· ਸੋ ਫਿਰ ਆਏ ਬੰਸ ਬਿਮਲ ਕੇ ਕਿਰਤ ਸੁਨ ਖੁਸੀ
ਦ੍ਰਿਤ ਧੋ ਸੋਦਯ ਚੀਰ ਦਿਤੈ ਸੁਦਰਸਨ ਬੰਸੋ ਜਿਮ ਪਾਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰ ਭਏ ਪੂਰਵਹੁ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਹੋਏ ਜਿਨ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਕਾਜ ਕਰਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਵਰਿਆਮ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜਿਨ ਨਾਮ ਧਰਾਇਆ ॥ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਆ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸ ਤਿਥੈ ਹੋਈ ਆਇ ਸਹਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਹਿ ਪਾਰਲਾ ਜਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਪਾਵਣਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵਾਇ

ਦੋਹਰਾ ਬੀਰ ਚਿਤੇ ਜਥ ਜਿਤਣ ਤੇ ਤਥ ਦੀਨ ਨਿਸਚਾ ਆਇ — ਤਸਕੀ
ਦੇ ਧਰ ਹੈ ਸਾਂਤਵਤੁ ਦੋਸ਼ ਸਿਮਰ ਧਰਮ ਤਮ ਸਾਦਿ ।੧੫। — ਬਲਾਕ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਖਲੀਲ ਰੁਇ ਬਲਤੀ ਪਰਸੋ। ਤਬ ਜਤਿਮੁਰ ਮਥ ਬਲਜ ਚੋਦਨੀ
ਕੀ ਤੁ ਮਹਾ ਕੀ ਰਥ ਤੇਰ ਕਲੋ ਸਮਾਰਥ ਮਤਨ ਜੋਰਾ ।੧੬ — ਸਮਾ
'ਅਰਜਾ ਕੁਰ ਯਾਸਥ ਬਥ ਮਿ ਨਾਸੀ ਅਰਜ ਅਲ ਤਰਨਾ' ਦਿਥ ਜਾਸੀ ।੧੭ — ਬੰਦ ਅਲਾਰ ਮੁਤ ਬੰਦ

ਦੋਹਰਾ ਮਦੇ ਮਮਤਰੀ ਸੋਥ ਦੇ ਲਥੀ ਸਿੰਥ ਪੁਰਦਾਰ — ਸੁਮਤ ਸਮਾਰ
ਗਾਰਾ ਗਰਮਤਿਤੇ' ਬੁਮਾ ਸੁਥੀ ਬਿਸ ਥੀ ਤੇ ਧਰ ਥਾਰ ।੧੮ — ਬੰਦ ਅਲਾਰ

ਚੌਪਈ ਬੁਰ ਦੁਨ ਸਥਰ ਮੋ ਬੰਦਾ ਰੋਣਾ ਪੋ ਬੁਸੀ ਸਿੰਥ ਬੁਰ ਤੁ ਪੋਰਾ
ਮਿਮਤਲੀ ਥਾਤ ਮਾਰ ਬਮ ਥਤੀਲੈ ਅਸ ਦੁਨਿ ਰਿਹਾ ਤੇ ਜੀ ਆਸੀ ਥੰਤੈ ।੧੯
ਜਥ ਮੋ ਤਸੀ ਪੁਮਾਰੀ ਬਾਸ ਸੋ ਮੋ ਗਈ ਤੁਸਤਾ ਦੋਸ ਬਲਾ ।
ਜਾ ਦੇ ਤੱਸੇ ਯਥਨੇ ਦੁਮਾ ਦਾਸ ਜਾਸ ਬਥ ਜਿਤ ਪਾਸ ।੨੦

ਕਵੀ, ਪੁਸਤਕ ਵੰਦਣ ਜੀ ਉੱਪਮਾ ਮਿਰਤੇ ਗਈ

ਦੋਹਰਾ ਜਥ ਖੋਤੇ ਉੱਤ ਧਥਾ ਮਨੀ ਹਾਸ ਤੋਮ ਜਿਤ ਸਿਮਾਹਿ — ਜਸ ਅਮਾਮਾਰ
ਕਵੀ ਪੁਸੀਸ ਤਬ ਜਤਿਯੁਤ ਗੀਤੇ ਬਖਾਸਾ ਗਾਰੀ ।੧੬

ਚੌਪਈ ਸਤਿਯੁਤ ਗਾਰੀ ਜਿਥ ਧਮਤੇ ਪਥਾ। ਮਾਰ ਤੁਤ ਧਸ ਗਰ ਉੱਤੇ ਜ ਚੋਥਾ — ਤਤ ਜਸ
ਸਿਥ ਬਣੇ ਬਸ ਖੋਤੇ ਬਰਸ। ਸਿੰਥ ਬਸਤ ਗੀ ਬਸਤ ਤੁ ਥਸਾ ।੧੭ — ਤਤ ਸੁਸ
ਸਿੰਥ ਪੋਤੇ ਸੀ ਪਮਾ ਪੋਤੇ । ਮਣ ਸੁਸੀ ਸਿਮ ਤੁਤ ਥੁਸ ਥਸ ਮਸੀ — ਤਤ ਸੁਸ
ਸਿਥ ਧਸ ਗਾਤ ਸਿਮ ਪੁਸੀ ਤਿਮਾਰੀ । ਤੁਸੀ ਗਾਤੀਤੇ· ਦੁਸ ਤੁਸ ਜਾਣੀ ।੨੧ — ਮਤਸ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਰੀ ਤਿਸਾ ਖੋਤਥ ਤਿਸਾਂ ਤੇ ਸਿੰਥਾ ਤੀ ਸੀਤ — ਬਤ ਬਾ ਬਤ
ਸਿਥ ਤੇ ਮਸੀ ਸੋਤਾ ਧਰੇ ਤਣੀ ਤੁਸੀ ਮਥ ਚੀਤ ।੨੨ — ਬਤ ਸਤਿਸ ਮਾਤਸ
ਜੀ ਬਸੀ ਸਤਿਤਥ ਪੁੰਸੇ ਜੀ ਦੁਸ ਬੀਤੀ ਮਾਸ
ਧਤਾਰੋ ਜੀ ਤੁ ਬੰਦਾ ਮਾਰਾ ਸਿਤਾ ਸਿਤ ਬਥ ਸਤੋਸ ਤੁਮਾਰਾ ।੨੩ — ਬਤਸਾ ਬੰ ਸਿਥ

ਚੌਪਈ ਦ ਦ ਬਾਰ ਬੋਟੀ ਮਥ ਮਾਰੀ ਤੇ ਜਤਿਯੁਤ ਸਿਥ ਪਿ ਬਥ ਧਤਾਰੋ — ਬਤਾਰ ਸਥ ਸੁਤ
ਥੋਤੇ ਬਤੀ ਤੋਤਥ ਸਥਾਤਤਾ ਚੋਤਾ ਤਿਸਾਤਤਾ ਸਤੀ ਗੋਤੇ ਬਥਤੀ ।੨੪ — ਬਤ

---

੧ ਧਤੀਤੇ ਬੁਸਾ ਦੁ ਬੁਤ ਬਤ ਉਪਮਾਬ ਮਥਾ
੨ ਬਥਸਤੀਬਾ ਤਿਸ ਮਥਾ ਮਥ ਬਥਸ ਤਾਰੀਤ ਬਾਥੇ ਤੁ ਬਥਤਤੀਤ ਬਤਿਤ ਤਸ
੩ ਬਤਿਤੇ ਤਿਸ ਪੁਸਾ ਸੀ ਤੋਸਤੀ ਬੀ ਬਤਾਤਿਬਾ ਤੁ ਬਾਤਤਾਤ ਬਥਸਾ ਬਥ ਮੋਤੇ ਤੋ

ਜਨਿਤਾਰ ਕਰਤੀ ਤੁਮ ਨੰਦ ਯਸਿ ਛਲਾ ਤਥਾ ਸਮਾਧਿਬਲਾਦਨ ਘਾਤਰੀਂ ਮਮ ...
ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇ ਮਾਰ ਮਮ ਮਾਰੀ ਮਹਾਦ ਸਹਿਤਕੁਣ ਸੋਮੀ ਤਿਲ ਯਥ ਕੋਲ ਦੇਖ ...
ਮਿਲਿਆ ਸਥ ਸਮਿਤੇ ਪੈਕਸਮਿਲ ... ਦਾਤਾ ਜੋਰਿ ਜਾ ਹੋਸੀ ਸਿਕਤਸੰਧਿ ...
ਦਿਨਸੰਧਿ ਛਲਾ ਸਮ ਦੰਤਾ ਮਹਾਦ ਪੰਜਾਬ ਪੁਰਤ ਸਤ ਤੁਸ਼ ਯਸਮਾਦ ॥

ਚੌਪਾਈ ਜਿਸਕਾਰ ਛ ਸਿਲ ਦੇ ਸਥੀ ਕਰਿ ਚੰਦੀ ਪੁਸ ਸੰਛ
ਹਸਥ ਚੰਦ ਤੂੰ ਬਨ ਜ ਤੂੰ ਜਾਯੰ ਪਸਥਾਨਨੀ ਸਨਾਲ ਪੰ ...

ਦੋਹਰਾ ਸਹਿਤਕੁਣ ਮਾਸੀ ਦੇ ਚੰਦੇ ਤੂ ਪੁੰਜ ਛਥੀ ਜਸਤੁਲ
ਪਸਿਯਤ ਹੰਦੀ ਸਤਸਤ ਤਸਮ ਸੀਸੀ ਚੰਦਾ ਬਥਤਾਰ ॥੯੦ ...
ਬੰਦੇ ਜੁਧ ਮੰਛਾ ਦਥੀ ਛਥੀ ਪੁਸੀ ਹਾਲ ਪਾਦਿ
ਪਾਮਸੇ ਪਾਂ ਨ ਸਿਹਾਨਿਰੰ ਪੰਤਸ ਮੰਤੇ ਸਥੀ ਪੰਛਸਾਂਦਾ ਨਾਰ। ...

ਚੌਪਾਈ ਚਥ ਤਰਸਾਦ ਪੁਸ ਕੁਤ ਪਸਿ ਕਥਾ ਦਤਿਕੁਸ ਹਸ ਤਸ ਪੰਤ ਸਿਸਤਾ
ਤੀਸ ਮਾਸਤੀ ਸਿਨੈ ਨੰਤਾਰੀ ਕਥੀ ਪਾਸਤੀ ਸਥ ਛਲ ਧਾਰੀ ਸਾਤ ...
ਛਥਤੇ ਚੰਦ ਤੇ ਪੰਸ ਤੁੰਤ ਕਰਾਤੇ ਸਹਿਤਕੁਣ ਸਿਤ ਪੰਸ ਤੇ ਸੰਤ
ਪਤੈ ਸੰਤ ਪੁਸਤ ਥਸ ਤੁਸਿ ਮਾਤ ... ਸਿਸ ਸਿ ਤੂੰ ਸਿਛ ਦਤੀ ਧੁਸਾਂਦਿ ॥੯੭
ਪੰਤ ਥਸੀ ਸਹ ਧੁਸ ਪੰਤੇਸਾਂ ... ਦਾਸਸ ਦਿਹਾਤ ਸੰਚ ਹੰਦ ਮਾਂਦਿ ...
ਪੁਸਤੇ ਛੰਸ ਪਿਸ ਮਸਾਂਦੇ ... ਪੁਸਸਥ ਸਸ ਛਥੇ ਸਿਤ ਪਾਂਦਿ ॥੯੮

ਦੋਹਰਾ ... ਤੁਸਿ ਸਿਸ ਤੁਸ ਸਥ ਸਿਤੇ ਸੰਸਤ ਪੁ ਤੁਤੀ ਸਿਸਥੰਦੇ
ਸਾਸਤ ਥੰ ਤੁ ਧਾਸਿ ਤਥਾ ਸਥਤੇ ਦਥੇ ਥੰਤਸਾਂਦਿ ॥੯੯ ...

ਚੌਪਾਈ ਸਿੰਘ ਮਥੰਸਸ ਸਥਦੇ ਪੁਸਾਂਦਿ ... ਪੰਤ ਸੀ ਸਸਤ ਸੰਸਤ ਸਥਾਂਦ
ਤਿਸਤ ਹੈ ਸਸ ਪੁਸ ਸਥਤੇ ਹਤੇਸ ... ਪੁਸ ਸ ਥੰਸ ਤੁਸਤ ਸਥਾਂਦਿ ਸਸਤੇ ॥੧੦੦ ...
ਦਿਸਤ ਹੈ ਪੁਸ ਸਸਤੇ ਸਥਤਥਾਂਸ ਪੁਸ ਸੀ ਹੈ ਸਹਿਤਕੁਸ ਸਿਸਤਥਾਂਸ
ਦਿਸਤ ਹੈ ਥਾਂ ਤਿਸਤ ਪੁਤ ਤੇ ਪੁਰੰ ... ਤਿਸਤ ਪੁਸਤ ਸੰ ਹੈ ਸਥਤਿ ਪੁਤੇ ॥੧੦੧ ...
ਸਿਸਤਿ ਤਿਸਥ ਸਥਤੇ ਪੁਤ ਤੇ ਸਥਤਾਂ ... ਪੁਸ ਸੰ ਹੈ ਸਥ ਤਸਤੀ ਸਥਤਿ
ਪੁਸਸੰ ਹਸ ਸਥਸਾਂ ਸੁਤਿਸਥਾਂਦੇ ... ਹਸ ਸਥਥਾਂ ਪੁਸ ਸਤਤੇ ਸੰਥਾਨੀ ਸਾਥ
ਹਸ ਸਿ ਪੁਸ ਸੰ ਤੋਤ ਸਿਤ ਸਥਾਂ ... ਪੁਸ ਸੰ ਹਸ ਪਿਤਿ ਹਸਤੇ ਸਾਸੰ
ਸਥਾਂ ਸਥਤ ... ਹਸੇ ਸਥਤਾਂਦਿ ... ਥਾਂਤੀ ਸਿਥਾਂ ਸਤਿ ਸਤੀ ਸਥਾਂਦਿ ॥੧੦੨

ਦੋਹਰਾ ... ਹਸ ਸਤਿਕੁਸ ਸਾਸਤਸ ਤਤੀ ਸਥਤ ਪੰਸਥਾਂ ਸਾਤ
ਸਾਂਤਿਸਥਾਂਦੇ ਸੰਸਤ ਛਤੀ ਸਿਸ ਤੇ ਸਥਤਾਂ ਪੁਸਾਂਤ ॥੧੦੩ ... ...

ਚੌਪਈ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਜਾ। ਤੁਮ ਰਘੁਪਤਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਪਾਸ ਜਿਮਿ ਸੁਰਰਾਜੂ

ਤਾਸ ਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਧਾਮਾ। ਅੰਜਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨਸੁਤ ਨਾਮਾ

ਮਹਾਬੀਰ ਬਿਨਵਉ ਹਨੁਮਾਨਾ। ਰਾਮ ਜਾਸੁ ਜਸ ਆਪ ਬਖਾਨਾ

ਦੁਰਗਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ। ਸੁਗਮ ਅ�নুগ্রহ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੇਤੇ

ਰਾਮ ਦੁਆਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ। ਹੋਤ ਨ ਆਗਿਆ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ

ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ। ਤੁਮ ਰਕਸ਼ਕ ਕਾਹੂ ਕੋ ਡਰਨਾ

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮ੍ਹਾਰੋ ਆਪੈ। ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਂਪੈ

ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਮਹਾਬੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ

ਨਾਸੈ ਰੋਗ ਹਰੈ ਸਬ ਪੀਰਾ। ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਬੀਰਾ

ਸੰਕਟ ਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁਡਾਵੈ। ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਧਿਆਨ ਜੋ ਲਾਵੈ

ਦੋਹਾ ਸਬਹਿ ਮਹਾਂ ਰਖਵਾਰ ਤੁਮ ਜਾਹਿ ਕਰੈ ਜਿਯ ਜਾਨ।
ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਨਹਿ ਕਛੁ ਦੁਰਲਭ ਜੋ ਸਨਕਾਦਿ ਬਖਾਨ।

ਚੌਪਈ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕੀਜੈ। ਆਤੁਰ ਦਾਸ ਜਨਨ ਕੇ ਕੀਜੈ

ਜੈਸੇ ਕੂਦਿ ਸਿੰਧੁ ਮਹਾਂ ਪਾਰਾ। ਸੁਰਸਾ ਬਦਨ ਪੈਠਿ ਬਿਸਤਾਰਾ

ਆਗੇ ਜਾਇ ਲੰਕਿਨੀ ਰੋਕਾ। ਮਾਰੇਹੁ ਲਾਤ ਗਈ ਸੁਰਲੋਕਾ

ਜਾਇ ਬਿਭੀਸਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀ�ਨ੍ਹਾ। ਸੀਤਾ ਨਿਰਖਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਨ੍ਹਾ

ਬਾਗ ਉਜਾਰਿ ਸਿੰਧੁ ਮਹਿਂ ਬੋਰਾ। ਅਤਿ ਆਤੁਰ ਜਮ ਕਾਤਰ ਤੋਰਾ

ਅਕਸ ਬਦਾਇ ਰਾਵਨਹਿ ਮਾਰਾ। ਚਰਿ ਖਲ ਹਨੁਮਾਨ ਲੰ�ਕ ਪ੍ਰਹਾਰਾ

ਲਾਹ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹਰੀ ਮਨ ਕੀਨ੍ਹਾ। ਜਾਮਵੰਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਹੀਨ੍ਹਾ

ਸਹਸ ਬਦਨ ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਜਸ ਗਾਵੈ। ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕੰਠ ਲਗਾਵੈ

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮੁਨੀਸਾ। ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸਾ

ਜਮ ਕੁਬੇਰ ਦਿਗਪਾਲ ਜਹਾਂ ਤੇ। ਕਬਿ ਕੋਬਿਦ ਕਹਿ ਸਕੈ ਕਹਾਂ ਤੇ

ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿ ਕੀਨ੍ਹਾ। ਰਾਮ ਮਿਲਾਇ ਰਾਜ ਪਦ ਦੀਨ੍ਹਾ

ਤੁਮ੍ਹਰੋ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਭੀਸਨ ਮਾਨਾ। ਲੰਕੇਸ੍ਵਰ ਭਯੇ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨਾ

ਜੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਜੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੂ। ਲੀਲ੍ਹਯੋ ਤਾਹਿ ਮਧੁਰ ਫਲ ਜਾਨੂ

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮਾਹੀਂ। ਜਲਧਿ ਲਾਂਘਿ ਗਯੇ ਅਚਰਜ ਨਾਹੀਂ

ਦੁਰਗਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ। ਸੁਗਮ ਅਨুগ্রহ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੇਤੇ

ਰਾਮ ਦੁਆਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ। ਹੋਤ ਨ ਆਗਿਆ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ

ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ। ਤੁਮ ਰਕਸ਼ਕ ਕਾਹੂ ਕੋ ਡਰਨਾ

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮ੍ਹਾਰੋ ਆਪੈ। ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਂਪੈ

ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਮਹਾਬੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ

ਨਾਸੈ ਰੋਗ ਹਰੈ ਸਬ ਪੀਰਾ। ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਬੀਰਾ

ਸੰਕਟ ਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁਡਾਵੈ। ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਧਿਆਨ ਜੋ ਲਾਵੈ

ਦੋਹਾ ਸਬਹਿ ਮਹਾਂ ਰਖਵਾਰ ਤੁਮ ਜਾਹਿ ਕਰੈ ਜਿਯ ਜਾਨ।
ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਨਹਿ ਕਛੁ ਦੁਰਲਭ ਜੋ ਸਨਕਾਦਿ ਬਖਾਨ।

ਚੌਪਈ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕੀਜੈ। ਆਤੁਰ ਦਾਸ ਜਨਨ ਕੇ ਕੀਜੈ

ਜੈਸੇ ਕੂਦਿ ਸਿੰਧੁ ਮਹਾਂ ਪਾਰਾ। ਸੁਰਸਾ ਬਦਨ ਪੈਠਿ ਬਿਸਤਾਰਾ

ਆਗੇ ਜਾਇ ਲੰਕਿਨੀ ਰੋਕਾ। ਮਾਰੇਹੁ ਲਾਤ ਗਈ ਸੁਰਲੋਕਾ

ਜਾਇ ਬਿਭੀਸਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਨ੍ਹਾ। ਸੀਤਾ ਨਿਰਖਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਨ੍ਹਾ

ਬਾਗ ਉਜਾਰਿ ਸਿੰਧੁ ਮਹਿਂ ਬੋਰਾ। ਅਤਿ ਆਤੁਰ ਜਮ ਕਾਤਰ ਤੋਰਾ

ਅਕਸ ਬਦਾਇ ਰਾਵਨਹਿ ਮਾਰਾ। ਚਰਿ ਖਲ ਹਨੁਮਾਨ ਲੰ

ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਵਿਸ਼ਾ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤਲਾ ਨੇ ਪੜਿਆ
ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਤਾ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਅਰਥੀ ਪਤਾ ਤੇਰਾ।
ਮੈਲਾ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨ ਘਰ ਕਵੀ ਜੋ ਸਭੀ ਨਾਮ ਕਮਲੀ ਲਗੀ
ਜਸਦੇ ਬਾਲਕੇ ਨੂੰ ਤੀ ਜਾਲਮਾ ਨੇ ਭਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵੰਡਾ ਪਾਲਾ-ਦਖ।
ਮੰਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਨੂੰ ਸਾਥ ਜਰ ਅਖਦਾਸ ਪੁਰੀ ਹੋਇ ਬਾਣ
ਦੀ ਚੁਪ ਬੈਠੇ ਕਰੀ ਚਰਾਚਰੀ ਤੇਰਾ ਭੇਲਾ ਮਿਲਾਇ ਪਾਵੇ ਤੇਰਾ।

ਤਰਜ. ਵੈਦਾ ਜਲੀ ਕੇ ਲਿਸਾਰ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ ਭੂੰ ਵਿਕ ਤਾਰੀ ਦਿਲ ਅਤੀ ਅਤ ਸਨੇਹੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰੀਨ।
ਸਭ ਮਿੱਧਾਰ ਵਿਚਾਰ ਸਰਨਾਂ ਕੇ ਕਿਧੋਂ ਕਾਮ ਅਰੋਹਿ ਸੰ.

ਚੌਪਈ ਬਰਿਤੂਰ ਬਲਨ ਨਤ ਸੰਮੇ ਪਰਤਾਵੇ ਐਕ ਪੈਨ ਸਿਰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਰਸ ਚਲ ਨੇਵ ਅਪ ਦਸਮ ਸੁਸਤ ਧਾਮਾਂ ਵਿਧ ਮਨ ਦੇਤਾ।
ਜਹੀਂ ਧਰਤ ਨਲ ਤੁਸੀ ਪਲ ਅਦੈ ਪਰਤ ਯੋ ਕਰੀ ਅਸਦਾਨ
ਸਾਦੇ ਸਰਤਾਣ ਸਭ ਧਾਰੀ ਕਰਾ ਮਾਰੀ ਪਾਰ ਪੁੰਜ ਕਲੀ ਸਾਸਾ ਤੂ
ਨਹੀਂ ਧੰਨੇ ਅਸਿ ਮਾਰੀ ਦਸਮ ਸਸਾਸਿ ਅਖਦਾਸ ਕੋਲੇ ਨਲ ਦਸਾਂਦਾ
ਕੋਲੇ ਦਰਤ ਧਾਸਾ ਪੰਜ ਪਿਆਰੀ ਕੁਰੇ ਦੰਦੇ ਮਾਰ ਦੀਤ ।
ਬੈਠਾ ਖਾਸੀ ਈਦਾਨ ਸਮਾਰਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਧੀ ਕਰੇ ਸੁਖਾਵੇ
ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਿਮਾਰਿਤ ਧਾਰ ਬੈਠੇ ਪਤਾਵੇ ਅਕਾਸ ਸਾਕਾਸ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਾਵੇ ਮਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਸੰਤਰਾ ਪੰਜਾਸਾਹਿ ਕੀ ਚਲਸੁਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਮੀ ਯਾਰ
ਸੰਨ ਬੈਠ ਗਰ ਲਗੇਸ਼ ਸਰ ਸਾ ਦੇਵੀ ਜਿਧ ਮਾਰ ਜੀ।

ਚੌਪਈ ਸਾਹੇ ਬੇਦਾ ਮਾਰ ਪਰਮਾ ਖਲਾਵੇ ਮਾਰੀ ਸਾਸ ਪੁੰਜਾ ਸਿੰਘਾ ਪੁੰਜੇ
ਨੇਵੀ ਕੀਲ ਬੈਦੇ ਕੇ ਧਾਸ ਸਾਰੀ ਜਿਸਿ ਤੁਸੇ ਖਰਦਾਸ ਮੰ
ਮੈ ਕਰ ਮਿਟ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਤਸ ਬਦਾ ਕਰੀ ਜਿਨਾਕਸ ਚੀਣਾ
ਪੁਸ਼ ਜਿਵੇ ਜਿਸ ਖੁਸ਼ੇ ਪੁਸ਼ ਉਧਿ ਸੰਗਿਆ ਕੇ ਦੰਧ ਬਾਹ ਦਾ
ਜੋਯਾ ਕੋਲੀ ਪੁਰਮਾ ਸਾਖੀ ਅਰ ਅਖਦਾਸ ਵਿਸ਼ਸ ਖੁਸ਼ ਜਿਹਾਸੇ
ਕਾਯਿਰਬੁ ਬਾ ਜਾਪ ਜਪਾਵੇ ਜੋ ਮਾਰੀ ਤਿਸ ਸੋਵੇ ਦਿਵਦਾਨ।
ਸੰਮੇ ਮਸ ਧੰ ਪ ਪ ਸੋਈ ਧਾਮ ਮਾਰਿ ਜਿਸੇ ਵਾਦਾ ਸੰ ਮੰਗ ਸਸਾਸ ਸ
ਪੁਸਾਦਿ ਤੇ ਪ ਨਿਰਾਕਾ ਮਾਰੇ ਚੁਹਿ ਲੋਕੇ ਵਨ ਬਸਾਸੇ ਟ ਸੰ ਪਾਪ

੧ ਸਭੀ ਸੰਤ ਧੰਨ ਸ਼ੰ ਪਾਰ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹੈ
ਬੈਠੇ ਮਾਰੀ ਖਿਲਾਸ ਸਮਾਰੀ ਮਸਤਾ ਪ੍ਰਿਮਾਰਿਤ ਮਾਰ ਬੈਠੇ ਮਾਰੀ
ਅਕਾਸ ਸਸਾਸਾ ਸ ਮਾਰ ਸਾਰੀ ਸਸਾਸਾਰੁ ਸਸਾਸਾ ਪੁਰ ਬਾਰੀ ਸਾ ਮੰਗ ਸ.

ਛਾਰ ਦ ਪਾਸਾ ਬੈਠ ਨੰ ਸਿਸਾਰ ਬੈਠ ਸਤ ਮਸਾਸ

...

ਜਪਿਹ ਜੈਹਾ ਆਇਹਿ ਚੁੰਹਾ ਕਰੇ ਯਾਧ ਮੋਹਰ ਸੇ ਦਰਿਹਾ ਯਹੁ ਧਰੰ
ਦਾਂਦੇ ਪਾਦੈ ਤੁੰਹਲੀ ਤੇਲ ਇਕ ਮਿਕਰ ਤਿਹ ਦੋਹੈ ਮੰਗਾ ਪਾਦ ਮੁੰਜ ਮਾਰਦ
ਟੁਹਲੇ ਤਾਰਾ ਲਮਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਰਾ ਦੋਵੈ ਸਿਹਰ ਬਾਬ ਪੀਸਦੇ ਤਾਰ
ਬਿਮਾਨੀ ਚੁਹਤੀ ਮਮਾਰੈ ਸੀਹੀ ਸਿਹਰ ਪੀਸਨਿ ਹੋਵੈ ਖਾਹੀ ੨੮।

ਦਦਸਾ ਪਾਸੀ ਨਿਸੇ ਸੁ ਨਲੰ ਫਲੇ ਸਿਹਰ ਸੁ ਰਵੈ ਲਗਾਂਦ
ਜੋ ਆਦੈ ਲੰ ਸਹੁਦਾ ਹੁਇ ਪੰਤ ਸਿਰਾ ਸਵੈ ਦਰਬੁਾਂਦ।੨੯। ਸਮਸ ਸਮਸ ਸਮਸ

ਛਾਯ. ਚੰਚੇ ਲਗੇ ਕੇ ਮੁਚੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਚੌਪਤਾ ਛੰਦੇ ਪੈ ਮੁਖ ਮਾਲ ਬਹੁ ਪਲਾਂ ਗਾਇ ਜਾਤ ਧਾਰਾ ਅਤ: ਦਰਸਾਵਾਲਾ ਸਮਾ
ਸਿਖਨ ਮੈ ਬਲ ਜੋ ਸਵੈ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜੀ ਮਾਰ ੩੦

ਚੌਪਾਈ ਤਿਹਾ ਤਿਮਾ ਚੋਰ ਧਾਲ ਕੀ ਯਾਰੀ ਤੋ ਮਹਿਲੈ ਮਲਕਰੀ ਤੀਹਾ ਬਹਤਾਰੈ
ਤਰੈ ਤਰਾਰਾ ਰੁਤੇ ਲੰਚੇ ਮਾਰ ਇਕ ਬਾਲਸੇ ਨੋ ਬਾਹਰੈ ਪੰਤਿਸਾਰ ਦਾ

ਚੌਪਤਾ ਮੁਲਕ ਲਾਤੀ ਪ੍ਰਮੀਹਾਂ ਲਗੀ ਸਿੰਚਲਾ ਲੰ ਦਿਤ ਲਾਰਿ
ਮਖੈ ਧਲਾਈਂ ਮਾਰਹੈਂ ਸਲ ਸੀਲਨ ਪੰਦਲਾਂਦ।੩੧ ਮਮਾਰ ਮਾਲ

ਚੌਪਾਈ ਮਲਾ ਚੰਦਾ ਇਕ ਸਿੰਘਾਲ ਧਲੀ ਮਿੰਦੇ ਸਿੰਘ ਨੁ ਪਾਰਾ ਤੁੰਦੇ ਮਿਲ ਮਲ
ਮਾਲਾ ਲਲੈ ਲੰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਨੀ ਚਲਾਲ ਚੋਰ ਸੀਤਾ ਸਿਮੈ ਮੁਮਾਰੰ ਦਾਲਾ ਪਿ। ਚਮ ਮਲਾਲ ਚਲਾਰੰ ਮਲ
ਚਲਾ ਚੰਦਾ ਮਲਾਲ ਮਾਲਾਰਾ ਚਲਾ ਮੁਲਾਨੰ ਮਾਮਲਾ ਪਾ ਸਿਲਾ ਮਲਾ ਮਿਲ ਮਿਲ
ਮਲਾਲੀ ਮਾਲਮ ਤਿਮਾ ਚਿਲ ਧਾਲ ਚਲ ਮਲਾਲੰ ਚਿਲ ਤੁਲੰ ਚੁਮਾਲ ਪਿ।
ਚਲੰ ਚਾ। ਧਲੀ ਲਾ। ਮੀਲ ਲੰ ਲਾਤੀ ਚਲਾ ਲਾਹੁ ਚਲੀਚ ਚੰਮ ਮਮਮਾ
ਚੰਮੰਲਾ ਮਲਾਲ ਲਾ। ਚਾਲੀ ਚਲੰ ਚਲੰ ਲੰਚੈ ਪੈ ਸਿਚ ਸੀ ਚਲੰਚਾ। ਸਮਾ ਮਮਾ ਮਮਾ ਮਮਾ ਮਮਾ

ਦੰਪਤਾ ਚੰਦੇ ਪੈ ਮੁਖ ਮਹਿਣ ਧੋ ਚਿੰਦ ਚਲ ਮਲੈ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਲੰ ਸੁਦੈ ਮੰਚੈ ਲਦਾ ਮੰਲ ਸੁ ਆਪਣੈ ਚੰਤਤ ਪੰ ਚੰ ਮਾ ਮਮਮ ਮੰਮਾ

ਚੌਪਾਈ ਮਾਲਲ ਸਿੰਚ ਮੰਦੀ ਮੰ ਲਲੈ ਲੰਚੈ ਚੰ ਮੰਲ ਸਲ ਮਲਾਂਦਾ। ਚਲ ਮਾ ਮੰਮਾ
ਤੋ ਸਾ ਚਲਾ ਸਿੰਚ ਲਾਲਿ ਚਲੰਤੀ ਚੰਚੈ ਚਲਾ ਮਾਲ ਚੰਚੈ ਮਲੀ ਮਾਂਦਾ
ਪੰਚ ਚੰਚੈ ਲਲੀ ਮਾਲੀ ਚਾਲ ਮਾਲਲਾ ਮਾਲੀ ਤਿਲੀਂ ਲਲੈ ਮਲਾਂ।
ਚੰ ਸੁਲਿ ਸਿੰਚਲਾ ਚੰਚਾ ਚੰਚੈ ਚਲਲਾ ਮਲਾਲ ਚਾਲ ਚੰ ਲਾਂਚੈ ਪ੍ਰਾ
ਚੰ ਸਾ ਪੁੰਤੀ ਚੁਲਾਲਾਲ ਮਾਲੀ। ਚੰਚੁ ਪੁੰਤੁਲਾ ਮਲਾ ਚੰਲ ਚਲੀ
ਪੁੰਚਿ ਮਾਲੀ ਸੰਲੈ ਚਲਲਾਚਾ ਚੰਮਿਮਾ ਸੰਚਾ ਸਿੰਚ ਲੰਚੈ ਮਲਚੁ ਪ੍ਰਾ। ਮਲਾ ਮ ਮਲਮਾ ਮਮਮ

੧ ਚੰਮਲ ਮਿਮਲ ਮਮਾਲਾ ਨੇ ਪੰਚੈ ਪੈ ਮੁ ਪ੍ਰਮਾਲਾ। ਸਿ ਸਿੰਚ ਮਲੀਚ ਚਲਮਾਲਾ ਪ੍ਰਾਲ ਪੈ ਸੰਚਿ ਮਲਮਾਲਾ
ਪੈਮਾਲ ਮਾਂਚਿ ਮਲਾ ਚਲਾਲ ਚਲ

ਪੰਜਵਾਂ ਸਲੋਕ ਦੁਨਾ ਚੁਪਦਿਆਂ। ਦੋਨਹੁੰ ਸਲਾਹਣ ਜੋਗਿ ਪੂਰਬਲੇਖਿਆਂ ... ...
ਨ ਓਹ ਮਰਨਿ ਨ ਤਿਨ ਜਮ ਜਾਚ ਹੈ ਓਦੇ ਮੋ ਚਲਤਾ ਸਚਾ ਪਾਸਾ। ... ...
ਤਜਹ ਫੁਨ ਤਿਆਗ ਛਲਹੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ... ਲਹਣੇ ਧਾਰਤਥੀ ਦੋਨ ਬਲੁ ਮਾਥੇ ... ...
ਮੁਖੀ ਪਿਰ ਦੀ ਭੈਅ ਰਤੇ ... ਜਿਵ ਵਖੇ ਤੇ ਦੋਨ ਥਹੁ ਵਲੇ ਮਾਪਾ ... ...

ਦਖਣਾ ਖਿਚੁ ਪਖਲ ਖਿਚੁ ਮਲ ਗਏ ਖਿਚੁ ਖਲਤਰ ਥਲੇ ਪੁਰਾਇ
ਤਸ ਥੋਟੇ ਦਿਹ ਧੋ ਵਹਸੀ ਚਲੁ ਮਾਰੇ ਦੁਸੀ ਸਿਞਾਣਾਇ।ਪਾਤ ... ...

ਦੁਹਾਗਣਿ ਮਨਮਖ ਪਿਰਹੁ ਵੰਞੀਐ ਜਲੁ ... ਮੈਲੁ ਛੁਟੈ ਦਹਿ ਪਾਰੀ ਨਾਵਣਿ। ... ...
ਜਲ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਪੈਰੁ ਸੁਝਦਾ ... ਤੈਨੂੰ ਹੋ ਅਗੜ ਤਾਕਹਿ ਧਰਤੇ ਪਾਸੁ ... ...
ਬਾਦਣ ਬੋਲਿ ਨ ਪਾਇ ਛਡਣ ਹਾਰੀ ... ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਪੈਰੁ ਖਿਸਪਦਾ ਗਈ ... ...
ਥੋਟੇ ਕਾਣੇ ਦਿਜਨ ਛੋਕਰ ਭੀ ਦੇਖੀ ... ਬਾਦੀ ਮਿਤਨਿ ਸੀ ਥਾਰ ਸਚੰਦੇ।ਪਾਤ ...

ਦੋਹਰਾ ਚਤਰ ਥੰਦਾ ਕੰਧ ਦੀ ਬਸਤੁਸੀ ਜਾਤਨਾਮ ਕੁਦਰੀ ਸੰਦਿ। ... ...
ਬਾਦਣਿ ਮਾਰੇ ਦਿਸਨ ਹੀ ਸਿਲਿ ਅਗਾਸੀ ਤੋਇ।ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਤੁਲ ਥੰਦਾ ਦੇ ਦੁਖ ਦੁਖਿਆ ਤਿਮ ਸਸਨਾ ਤੀ ਤਮ ਸਿਲਾਸੀ ... ...
ਆਪੇ ਘਸਿ ਆਸਣੁ ਆਥਾਰ ... ਚੁਣਾ ਨ ਬਸਨਾ ਬਲ ਪਤਾਲ ਤੁਸੀ।ਪਾਤ ... ...
ਛਾਤਿਤ ਥੋਨ ਤਸ ਨੰਸੇ ਬਸਨਾ ... ਤਤਤਨ ਖੁਸਾਸੇ ਮਸੀ ਬੁਸਨ ... ...
ਸੰਸ ਚੁਥੰਤੇ ਪਸ ਸੀਸੇ ... ਸਸਾਦਿ ਚਲ ਤਸ ਸੀ ਸਸ ਸੰਸਿ।ਪਾਤ ... ...
ਦੁਸ ਦਸੀ ਖਿਤਨਾ ਜਾ ਸੇ ਤਿਸੇ ... ਖਿਸ ਸ ਤਸਿ ਦੀ ਤਾ ਸੰਸਾ ਤਿਸੇਂ ... ...
ਦੇਚੁ ਚੁਸਸੀ ਪੁਲਸਤ ਮਿਸਸਾਦਿ। ਹੀਥੇ ਖਾਸਸੀ ਚੁਸ ਸੀ ਆਸੀ।ਪਾਤ ...

ਦੋਹਰਾ ਚੰਦਨ ਮੰਦੇ ਖਿਸ ਬਾਸਿਓਨ ਅਪੇ ਮਲਆਗਰੁ ਥਾਇ ... ...
ਚੋਬਲਾ ਸੋ ਚੁਸਦਾਸ ਸੀ ਚੁਸਸੀ ਤਿਸੇ ਚਲਾਸੀ।ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਚੰਦਨ ਸੋ ਅਤੁਲੋ ਦੁਖਦਾਸਾ ... ਚਤਰ ਪੁਨਾਤਨੁ ਲਿਸ ਤੇ ਸਾਤਾ ... ...
ਦਖੀਨ ਥੰਦੇ ਤਮ ਦੁਨੇ ਮਾਸ ... ਮੈਨੀ ਲੰਥਣ ਕਰੀ ਪੁਖਾਸ।ਪਾਤ ... ...
ਪੁਰਾਪੀ ਥੰਦ ਤੇਨੇ ਤਾਇ ਕਰੀ ... ਚਤਸੀ ਯਸਤ ਚਾਂਦ ਪੁਸ ਤੀ ਘਸੀ ... ...
ਪੁਰਸੀ ਪੁਸ ਅਤ ਲੋਕੇ ਨੁਸ ... ਤਤਸੀ ਮਾਲਤ ਮਾ ਸੀਸੀ ਬੁਸ ਤਤਾ ... ...
ਚੁ ਸਸਿ ਚਾਸੁਤਿ ਧਸੀਨੀ ਸਾਥਾ ... ਥੰਦੇ ਖਿਸਤ ਚਤਸ ਸਮੁਸਤੀ ਸਾਥੀ
ਪੁਨ ਥੰਦਾ ਖਿਰ ਲੋਧਸ ਖਣਦੀ ... ਦੁਖਾ ਨ ਸੰਚਸ ਸਤਤ ਤੇ ਰਤਸੀ ।ਪਾਤ ... ...

Note: ਪਦਾਰਥ ਬੁਝਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੈ। ਅਖ਼ਰ ਅਸਲ ਨਾ ਜਾਪਣ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਭਿੰਨ ਹੈ। ... ...
ਨ ਬਦਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮੁਹਾਰ ਦੀ ਟੇਕ ਦਿਖ ਜਾਣੇ ਨਹ ਸੰਭਵ ਨਹ ਅਰਥ ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ... ...
ਪੰ ਅਖਰਾਂ ਭਲਾਈ ਯਥਾਤੱਥਾ ਚੰ ਭਲੀ ਨਹੁੰ ਜਿਸ ਨੇ ਅਖਾਣਾ ਪਹਿਲਾ ਸਮਝਾ ਦੇਣਾ ਪੁਰਖੇ ਭੁਲੇ
ਵਿਚਾਰ ਨ ਕਰਨ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਪੋਥੇ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਚਨਾ ਵਲੋਂ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।

ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ।

ਅਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਗਤ ਨੇ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਏ।

ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਕਸਰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫ਼ਾਈ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੰਧੂ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੱਸ ਅੱਡਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?

ਰਾਜਵੀਰ ਸਿੰਘ

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਗਿੱਲ

ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਉੱਠ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਡਾਕਟਰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ?

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਰਾੜ

ਦੁਹਰਾ ਸੀ ਆਸਯੋ ਮੈ ਆਖ ਤਲੇ ਮੰਤਿਸਾਗਰੀਂ ਅੰਡਾ ਹੋਇ
ਨੇ ਦਾਸਯੋ ਜੋ ਲੰਗਿ ਖਿਸੈ ਰਹਿ ਪਦਤਾਦਣਾ ਚਿਰਿ ਦੇ। ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ

ਦਹਰਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੰ ਗੋਸਾਇ ਜੋ ਓਹੀ ਚੰਗਿਆ ਦਾਇਣਿ ਅਤੇ
ਮਾਰਣ ਦੇਂਦਿ ਉਮੁਰ ਮਾ ਖਿਹੁ ਦਾਂ ਤਰੰਗਾਰਿ ਤਾ

ਚੌਪਈ ਜਾ ਨਾ ਸਿਖ ਹੈ ਰੁਹ ਕਾ ਪੁੰਜ ਅਸਤਾਦਨਾ ਬੰਦ ਸੇਲ ਅਮਰ ਨਾਰੂਅ ਅਰਜੁਨਦੇਵ ਜੀ
ਜਾ ਜਰਿਆਹੁ ਜੀ ਪਾਇਸ ਕਾਜ ਜਾਣਿਹੁ ਓਹ ਦਾਹੁਰ ਮਤਾਲ ਕਾਜਾ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ
ਸੋਨੀ ਚੁੰਨੀ ਸਿਖ ਅਸਤਾਸ। ਚੋਨੀ ਧਾਰਸੀ ਬਾਸਣਿ ਪਾਸ
ਜੀ ਸੁਨ ਬਾਕਯੋ ਸਿਖ ਬਰ ਧਰੀ। ਦੁਸਰ ਗਲਕ ਜੀ ਤਲਾਰੀ ਲਰਹੀ।
ਜਿਸੈ ਸਿਖ ਪਹਿ ਆਯਹ ਨ ਹੋਇ ਕਿਯਾ ਆਸ ਮਲਾ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ
ਆਨਾਹ ਸਿਮਰ ਦੇ ਟੋਰੈ ਨਾਹੀ ਆਨੈ ਮਿਲੇ ਸਰ ਪੂਰਾ ਆਗਾਹੀ ਦੇਖਾ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ

ਦੁਹਰਾ ਜੰਧੋ ਪੰਨੇ ਪੈ ਲਖੈ ਕਵ ਚੁਨ ਬੋਲ ਬਨਾਯ ਦੁਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਵਾਰਾਂ
ਜਾਦਰ ਆਖੈ ਆਪਿ ਵਿਣੋ ਮੁਏ ਅਗਾਲੇ ਕੰਬਯਾ ਨਾਥ

ਚੌਪਈ ਆਨੀ ਸਿਖ ਜਥ ਗੁਰਮੁਖਾਰ ਤੇਸ ਜਨ ਪੰਨੇ ਦੀਨ ਤਿਹਾਰ ਤਾਰਿਆ
ਅਤੇਸ ਗਲ ਦੇ ਨੋ ਸਿਮੇ ਬਖਾਨੈ ਤੁਰਤ ਚੰਗ ਬਹੁ ਹਾਸਿ ਪੁਰਾਨੈ ਦਾਤਰ
ਪਹਿਨੇ ਸਿੰਘ ਬਾਮਮਾਰੀ ਗਲਾ ਅੰਗ ਹਰ ਹਾਰ ਗਰਤੀ ਸਿੰਘ ਸਾਜ ਕਾਮੈ ਸਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ
ਮਾਲਯਾ ਖ਼ਿਤਾ ਦਾ ਨੋਰੇ ਪੋਸ। ਪਿਨੇ ਜੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੋਕ ਮਾਰ ਮਾਰੂ
ਮੰ ਦੇ ਸਿੰਘ ਮਰ ਮਾਲੀ ਪਿਸਾਰੀ। ਤੁਸਰਨ ਅੰਤਰ ਮਾ ਬਹੁਰ ਮਤਾਰੀ
ਕੰਧ ਨਾਗਾ ਦਾਸ ਪੁਸਤ ਸਿਖਾਨੋ ਪੰਨੇ ਮਾਨੈ ਪੁਰਸ ਕੁਮਾਰੇ ਮੰਪੂ। ਭਾਈ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨ
ਸਿਸ ਮਾਰ ਲੋਯਾਂਦਿਹਾਰ ਬਾਲ ਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਮਿਹਰੇ ਮੰਦਰ ਨੇ ਮਾਨੈ ਭਾਈ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨ
ਪੁੰਨਾ ਛੰਗਾ ਦਲੀ ਤਰਾਸਾਂ ਲੋ ਚੰਚ ਪੈ ਖਬਰ ਪੁਸਾਈ ਮਾਖ
ਬੰਦੇ ਬਹਨੀ ਨਹੁ ਛੰਕ ਸਾਰੰਦ ਚਮ ਮਾ ਸੰਤੋ ਸੋਹਿ ਪੁਸਾਰੰਦ
ਮੰਦੂ ਮਾਰ ਬਾਮਨੀ ਮਨ ਸਮਾਂ ਰਹਯਾ ਪੁੰਨਾ ਦਿਸ ਬਾਸਾ ਸਨੀ ਮਾਰਾ।

* ਦਹਿੰਦੇ ਰਹਯ ਸੰਤੋ ਸਾਰੰ ਮਾਰੇ ਦੇ ਮਨੀ ਪਿਸਾਰੰ ਮਾ। ਦੋਨਾਨਾਰ ਖਬਰੀ ਬਿਸ ਪੰਸਿਹ ਨਰਸ ਦੀ ਸਮਸਮ ਦੀ ਮਾਮੰਦ ਮਾਰੰਦ ਸਾਰੰਦ ਸਾਰੰਦ ਸ

ਮਿਲਾਪ ਪਾਂਧੇਪਰਮਾਣ ਵੇ ਬਾਬਰ ਐਂ ਆਖੁ ਜੰ ਤੁ ਚੋਰਨ ਮਹਾਰਾ
ਚਿਮਨ ਸਿੰਘਾ ਗਲਾ ਤੁਟ ਤਿਰ ਦੇਤੀ ਖਲਕ ਖਿਲਾਰ ਪਾਤ

ਗਲ. ਪ੍ਰਭੂਰਾ ਸਲੋਦੀ ਕੇ ਸਿੰਘਾ ਕਾ

ਦਿਮਾਰੇ ਸ਼ਿਹਨ ਇਕ ਅਸਲੋਦੀ ਹਾਸ ਰੁਪੈ ਉਦਾ ਬੰਧਿਤ ਚੰ ਧਾਸ
ਦਿਤ ਮੈ ਖੰਧ ਆਸ ਸਿੰਘਾ ਸਾਮ ਚਾਰਾਂ ਚਰਤ ਦਚੀਤ ਧਾਮਾ ਪਾ।
ਨਰਕਾਸ ਸਿਮੰਦੀ ਉਗਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿੰਦ ਤਿਸੈ ਤੇਸ ਭੰਡ ਮੰਸ ਆਸੁ
ਤੁਮਾਰੇ ਚਾਂਦਾਰ ਉਸ ਮਾਸਾ ਸਾਰੰ ਉਸੀ ਤਾ ਸੰਧਾ ਲੈ ਆਸੁ ਤਾ
ਸੰਧਾ ਆਸੇ ਮਾਹੁ ਅਬਲ ਸਿਮਾਂਦੇ ਬਲੈ ਪੁਰ ਬਲ ਸਿਮਾਂਤੀ ਮਾਸਿ
ਸਿਘਾ ਗਤੀ ਦਿਮ ਪੁਰਿ ਸਲ ਪੁਰਾ ਤੋ ਆਪੇ ਆਸਿੰਧ ਗਲਾ ਤੁਸਾ ਪੈ ਸਲੁਸਾ ਪੁਰ
ਸਿਲ ਸਿਮ ਗਲਾਰੇ ਤੁਸਾ ਚੰਦੈ ਪਾਂਧੀ ਨਲ ਬਲੀ ਮਲਾ ਸੁਸੈ ਦਿਪਾਰੇ
ਨਰਿਤ ਆਵੈ ਮੈ ਤੁਸਾ ਦੇਉਸੁਤ ਮਾਰ ਸੰਸਲ ਪਾਸੀ ਇਤੈ ਕਰਾਰ ਸਾ।

ਦਿਮਾਰਾ ਬੋਲੀ ਮੈ ਖਲਾ ਨਲਿ ਹੀ ਕੁਲਖ ਸੁ ਚੰਲ ਕਹਾਇ·
ਆਸਿੰਧ ਦੰਦ ਸਿੰਘਲ ਸਥੀ ਦੁਖ ਤੁਦ ਥੰਦੇ ਨੋ ਦਾਸਾ ।ਪ.

ਦੋ.ਸੀ ਗਲਾ ਮੈਖਲ ਦੇ ਖਲਾ ਪਰਿਮਾਨਖਾ ਸਲੰ ਸਲਾਰ ਕੇ ਸਿੰਘਾਲ ਗਲਾਰਾ
ਨਲਾਰ ਸਾਨੰ ਹਲ ਹਲ ਚਲ ਤਲੀ ਖਲਾ ਸਲੰ ਸੰਲਾਰ ਪੈਲ ਸਲਾ ।ਪ.
ਚੁਤੀ ਸਲੰ ਦਿਲ ਖਲਾਰੰ ਬੁਲੈ ਦਿਮਾਰ ਤੁ ਬਲੈ ਨਸੈ ਖਲ ਸਲੰ
ਬੰਚ ।ਸੰਲੰ ਤਲ ਚੁਤ ਕੇ ਨਲਾ ਚੁਤ ਖਲੈ ਪੁਲਾਰੈ ਸਿਖ ਚਲ ਨਲਾ
ਖਲਾ ਪੰਚੇ ਨਲਾ ਖਲੈ ਨਲੈ ਖਲਾਰੰਲਾ ਪਲਾਰੰਦੇ ।। ਪੈ ਬਲੈ
ਸੰਲਾਰੰ ਦੇ ਖਲਾ ਤੁੰਚ ਚੁ ਖਲਾ ਚੁਲੈ ਸੰਲਾ ਖਲਾ ਚਲ ਸਿਖ ਚੁ

ਬੰਚਲ ਸਿੰਘ ਖਲਾ ਖਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਲਾਰੰ ਨਲਾਰ ਤੁ ਦੇ ਖਲਾਰ ਖਲਾਰਾ ਚਾ ਖਲਾ ਸੰਲੰ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਖਲਾ ਖਲਾ ਖਲਾ

ਬੋਹੜ ਦੀ ਪਰਿਤਾਯਾਮ ਲਯੋ ਬਹਾਦਰੇ ਨਾਲੇ ਸਿਖ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਯੋ — ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘਾਂ
ਮਾਰ ਦੇ ਬੀ ਬਚਾ ਸੱਚ ਮਾਰਗ ਤਰਫ ਸਾਰਥੀ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਾ ਹੈ। — ਮੁਲ ਸਿੰਘ

ਦੁਹਰਾ — ਬਚਨ ਬੁਲੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੁਕੇ ਸਾਰਥੀ ਮਾਰੀ ਚਿੰਘ ਸਾਥ — ਸਾਰਥੀ ਸਿੰਘ
ਤਾਰਿਦ ਟੁਟਾਉਂ ਬੰਦੂ ਦੇਣਤਾ ਟਰਾਂਚ ਮਹਿ ਹਤ ਗਾਯਾ ਵਾਯ। — ਸ੍ਰੀ ਦਸ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਚੌਪਈ — ਦਾਹਿਨੁਤੁ ਲੀ ਦਾਂਤ ਦੁਖਾਏ। ਅਬਾਕ ਅਬਾਲ ਲੀ ਬਾਕ ਸੁਨਾਏ।
ਅਹੀ ਬੰਦੂ ਪ੍ਰ ਬਚਨ ਸਨਾਏ। ਬਹਾਦਰ ਅਪਣੇ ਨਾਮ ਬਤਾਏ ਸਾਥ।
ਮਾਰਤੀ ਮਾਰਤੀ ਸਿੰਘ ਬਲੀਮੀਰੇ ਕਾਲੇ। ਬਰਬਾਦਾਰ ਬਲੀ ਬੁੰਦਰ ਬਾਰੇ।
ਬਰਬਾਦਾਰ ਉਸ ਸਤਿਰਬੁਰ ਮਾਰੀ। ਚੋਲਾਣ ਕਾਰੀ ਛਾਯਾ ਬੁਖਾਰੀ ਮਾ ਦੇ।

ਸਾਰਥੀ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਿੰਘ ਸਾਥਾਂ

ਪੀ ਬਾਰਿ ਪੁੰਨ ਲੀ ਮਾਰ ਮਾਰਾਯੋ। ਤੇ ਪੁੰਨ ਮਨ ਕਰਿ ਪਰਿਤਮਾਯੋ। — ਸਾਰਥੀ ਸਿੰਘ
ਮਾਰਤੀ ਮਾਰਤੀ ਸਿੰਘ ਬੋਹੇ ਬਲੀ। ਪੁੰਨ ਸੋ ਤੁਮ ਸੋ ਕੋਣ ਸਹੀ ਨਾਲ।
ਸਾਰਥੀ ਸਾਰੀ ਬੋ ਦੁਖ ਸਕਾਰੀ। ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਲਨ ਸਾਰਿ ਪਾਰੀ। — ਸਾਰਥੀ ਸਿੰਘ
ਸਿਖ ਬੰਦੂ ਨੋ ਪੁੰਨ ਸਿੰ ਬਲੀ। ਸਿੰਘ ਸਾਰਥ ਪੁੰ ਸਿਮਨੇ ਕਰੀ ਪਾਰ।
ਪੁੰਨ ਬੋ ਬਾਰੀ ਸੋਣ ਸਕਾਏ। ਸਿਖ ਬਾਰਿ ਨਾਮ ਬੋਧ ਸਕਾਏ।
ਸਿਰਾ ਪੀ ਮਾਰੀ ਸਿਮੋਂ ਬੋ ਨਾਤੇ। ਸ ਮਾਰ ਮਾਰਾਯ ਟੁਮਾ ਦੀਂ ਮਾਰਾ। — ਸਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥ ਨਾਲ

ਚੌਪਈ — ਪੁੰਨ ਨੋ ਸਿਖ ਯੋ ਹਾ ਸਾਰੀ ਬੋ ਬਾਰੇ ਸ ਮਾਰੇ ਸਾਰੀ ਮਾਰ। — ਸਿਖ
ਦੁੰਮਰੇ ਪੁਸਰ ਸਿਮਰੇ ਪਸਰੀਰ ਮਾਰੇ ਬਾਰਾ ਮਾਰ।

ਚੌਪਈ — ਪੁੰ ਲੀ ਮਾਰਾਯੋਂ ਪਾਂਚਲੀ ਮਾਰੀ। ਧਰੇ ਸਿੰਘ ਬਾਰੀ ਤਾ ਸਰਤਾਰੇ। — ਸਾਰ ਸਾਰਥ
ਸਾਰਥ ਧਰਮ ਸਾਰਥ ਪੁੰਨ ਬਾਰੀ। ਮਾਰੇ ਬੋ ਲੀ ਸੁਨੁ ਮਾਰਾਰੀ ਮੋਰਾ। — ਸਾਰਥ ਸਾਰ
ਬਾਰਾ ਪਿਤਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਨ ਮਾਰੇ। ਧੋਰੇ ਸਾਰ ਪੁੰਨ ਬੋਰੀ ਪਰਾਰੇ। — ਸਾ ਸਾਰਥ ਸਾ
ਸਾਰਥਾਰ ਬਾਰਾ ਸਿਮ੍ਰ ਸਾਰਾ ਮਾਰੇ। ਪੁੰਨ ਪੁਰਾਰ ਤੇ ਪਾਰਥ ਲੀ ਬਾਰੇ ਮਾਰ। — ਸਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ

ਸ ਦੁਹਰਾ ਸਿੰਘ : ਬਾਰੀ ਬੋਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸ ਮਾਰਾਯਾ ਬਾਰੀ ਮਾ ਲੀ ਮਾਰਾਯਾ ਮਾਰੀ ਲੀ ਮੋਰੀਮੁ ਮਾਰਾ ਸੀਰਾ
ਲੀ ਸੁਨੁ ਲੀ ਤਾ ਪੁੰਨ ਮਾਰਾਯਾ ਪੋਰਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਸਾਰਥ ਸਾਰੇ
ਸਿਮ ਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸ ਬਾਰਾਰੇ ਲੀ ਸਾਰ ਪਾਰ ਸਾਰੇ ਸ ਮਾਰਾਯਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਸਾਰ
ਸਿਰਾਰਾਰ ਬਾਰਾ ਸਿਮ੍ਰ ਸਾਰਾ ਮਾਰੇ। ਪੁੰਨ ਪੁਰਾਰ ਤੇ ਪਾਰਥ ਲੀ ਬਾਰੇ ਮਾਰ। — ਸਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ

ਸ ਸਾਰਥ ਸਿੰਘ : ਬਾਰੀ ਬੋਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਿੰਘ ਸ ਮਾਰਾਯਾ ਬਾਰੀ ਮਾ ਲੀ ਮਾਰਾਯਾ ਮਾਰੀ ਲੀ ਮੋਰੀਮੁ ਮਾਰਾ ਸੀਰਾ
ਲੀ ਸੁਨੁ ਲੀ ਤਾ ਪੁੰਨ ਮਾਰਾਯਾ ਪੋਰਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੀ ਬਾਰੀ ਸਾਰਥ ਸਾਰੇ
ਸਿਮ ਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸ ਬਾਰਾਰੇ ਲੀ ਸਾਰ ਪਾਰ ਸਾਰੇ ਸ ਮਾਰਾਯਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਸਾਰ
ਸਿਰਾਰਾਰ ਬਾਰਾ ਸਿਮ੍ਰ ਸਾਰਾ ਮਾਰੇ। ਪੁੰਨ ਪੁਰਾਰ ਤੇ ਪਾਰਥ ਲੀ ਬਾਰੇ ਮਾਰ। — ਸਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ

ਤੰਤਰ ਸਾਧਨਾਵਿਚ ਅਸਾਧ ਨ ਕੋਈ ਜਿਸ ਨਰਕਿ ਜਾਹਿ ਤੂ ਸਾਖੀ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਆਵਤੀ ਪੁਰਾਣ

੨੪੬. ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਚਰਿਤਰ ਸਮਾਏ ਮਾਚਰੋ ਕਾ

ਦੋਹਰਾ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸੈ ਚੰਤ ਕਥ ਜਿਯੋ ਸਕਲਧਾਮ ਮਾਲ
ਵਰੇ ਨਾਮਾ ਕਰੇ ਸਿੰਘਾ ਨ ਕਾ ਕੋਈ ਚੰਤਿ ਚੁਨਦਾਮ ॥੧॥ ਅਮਿਤ ਕਲਾ ਕਵੀ ਸਭ ਦਾ ਮਨਮ

ਚੌਪਈ ਮਾ ਮਾਰਾ ਮਰ ਧਰਿਯ ਸਕਾਰੋ ਤਰ ਤਰਕਨ ਨੰਤਰ ਕਰਿਯ ਚਿਕਾਰੋ ਬਿਸਨਦਾ ਸਾਖੀ
ਪਿਯ ਕੋਲਾ ਕੋ ਸਿੰਘਨਾ ਮਾਰਾ ਨੁਮਤਿਨ ਪਿਯ ਪਿਯ ਸੋਸ ਸੋਰਾਯੋ ॥੨॥ ਅਤਾ ਤੁਲਾ ਮਨ

ਦੋਹਰਾ ਬਲਿਰੋ ਬਾਹਾ ਤਬ ਕੀਯੋ ਸਮਾਲਾਇਨ ਕੀ ਧੋ ਨਾਸ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਬੰਸਦਾਰ ਪ੍ਰਿਯ ਕੀ ਹੁਤੇ ਮਾਲਤੀ ਬਾਸੀ ਮਾਰ ॥੩॥ ਅਮਰਦਾਸ ਸਮਾ

ਚੌਪਾਈ ਮਾਮਾ ਸਾਮਾਨ ਸਮਾ ਸਨ ਮਾਲ ਰਾਸੀ ਦਾਮਨੀ ਦਾਸਿਦਿਨਾ ਬਾਸ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਤਬ ਬੋਦੀ ਨੇ ਸਿੰਤ ਸਿਖਾਰੀ ਮਮੀਨਾ ਲਨੇਮੋ ਮਾ ਰਸ ਬਾਰੀ ॥੪॥ ਸਮਾਲਾ ਮਾ
ਮਾਮਾ ਬਾਸਿ ਮਾਲ ਸਮਾਲਾਰੀ ਕੋਦੀ ਸਮਾਲੇ ਰਸ ਸਾਸਾ ਸਿਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸਿਮ ਨੀ ਸਮਾਲੇ ਸਿਮ ਮਰ ਸੋਲ ਮਮਾਲਾ ਸਮਾਲੇ ਸਮਾਲਾ ਸੋਮਾ ॥੫॥ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸਮਾਲ ਦੁਸਮਾ ਸਾ ਸਮਾ ਸੇ ਮਮੀ ਮੁਸਮਾਲੇ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸੂਤੇ ਮਾਸਨੀ ਸੰਸਤੇ ਸਨੀ ਸਮਾ ਮੁਸਮੀਲੇ ਸੈ ਸੈ ਮਮੀ ॥੬॥ ਸਮਾ ਸਮਾ
ਸਿਸ ਸੈ ਸਿਸੈ ਪੁਸਾ ਸਮ ਸਲੇ ਸਮਾਸੀ ਸਸੀਲੇ ਸਮ ਸਮਾ ਸਮੇਲੇ ॥
ਸਮ ਪੁਸ ਸਸੀਲੇ ਮੁਤਾ ਸਮਾਸੀ ਛੁਮੀ ਸ ਮੇਸਾ ਮੈ ਸਮ ਮਾਸਮੀ ਸ ਸਮਾ ਸਮਾਲਾ
ਸਿਮਾ ਸਮਾਲਾ ਮਾ ਸੰਦੇ ਸਸਲੇ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸਮਾਲੇ ਮਾਸਲੇ ਸਮ ਸੰਦੇ ਸਸਲੇ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ ਮਸਲੀਸੈ ਸੀਮਾ ਸਮਾਲਾ ਸੇ ਸੁਸਮ ਸਸਲਾ ਸ ਸਾਸਿਮ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸੈ ਸੁਸ ਸੈ ਸੁਸ ਸੁਸ ਸਸਲੇ ਸਿਸ ਸਸੀਸਾਲੇ ਮਾਸੀ ॥੮॥ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ

ਚੌਪਈ ਸਸੁ ਸਸਤਾ ਸਸ ਸਮਾਲਾਸਟ ਮਾਸਾ ਸਸਿਸਲੁਸ ਸਸਲਾ ਨ ਸਸਲੀ ਸਸਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਉਸਮੀ ਸਲਸੀ ਸਸ ਸਿਸ ਮਾਈ ਮੋਸ ਮਾਸੈ ਸਸਲ ਸੁਸਲਾਸੀ ॥੯॥ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਸੁ ਸੋਸ ਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸੁਸ ਸੁਸਮਾਲੇ ਮਾਲੀ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ਸ ਤੂ ਦਸ ਸੈ ਸਮਾਲੇ ਮਸਲ ਸੁਸਲ ਸੁਸ ਸਸਲਾ ਸੋਸੀ ॥੧੦॥ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ

ੴ ਵੰਦਨ ਬਹੁਮਾਇ ਬੋਲ ਸਮਾਲਾ ਦੇ ਉਸਮਾ ਤੇ ਉਸਮਾ ਤੇ ਸਸਲਾ ਸਿੰਘ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ
ੴ ਸਿਸ ਸੰਦ ਸਸ ਸਿਸੈ ਸੰਦ ਮਾਸਲ ਹੈ
ੴ ਸਸਲਾ ਸਸਲਾ ਸਿਸੈ ਸਸਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾਲਾ ਸਮਾ

ਚੌਪਈ ਹੋ ਤਰ ਮਤਿ ਮਹਿਮ ਮੰਦਰ ਨਿਰਮਾਣਕਾਰ ॥ ਮਾਇ ਦੁਖਨ ਸਾਂ ਮਾਰੀ ਦੁਸਾਵਰਣ ॥ ਸਰਸ ਸਰਸ ਤਰ ਤਰਸ
ਜੋਰੁ ਦੁਖਨ ਸਰ ਸੁਨੀਲੇ ਸਰਾਉਂਦ ॥ ਪੁਨਾਲ ਹਸੀ ਸੇ ਸੋਭਾ ਸਿਖਾਉਂਦ ॥੧੯॥

੭੫੫. ਸਬਲ ਬਹਾਦੁਰੋ ਦੋ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਚੌਪਈ ਹੋ ਸਬਲ ਯੋਧ ਜੋਧਿ ਦਿਹਾਰੀ ॥ ਅਮਰੀਸਾ ਸਤਾਰਥੀ ਤਰ ਬੀਜ ਸਾਲੇ ॥ ਸਰਸਰ ਸਤਰ ਸਰਸਰ ਸਰ
ਸਤਰ ਮਰੀਕ ਯੰਤਿਮ ਹਰੈ ਸੁ ਦਲਨੀ ॥ ਜੋ ਅਰਜੰਤ ਦੁਸੋ ਧਾਰਨੀ ॥੧॥ ਸੁਸਤਰ ਸਰ
ਜਮਲ ਦੁੰਦਨਾ ਜ ਸਸਤ ਰੁਹਲਾਣ ॥ ਤੁਰੰਤ ਪੁਰਾ ਮਾਰੀਓ ਬੇਰ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰਸਰਸਰ ਸਰ
ਪਰਿਜਾ ਮਾਰ ਦਿਨੋ ਸ ਕਾਰੀ ॥ ਤਰਿਲੋ ਸੋ ਮਰੰਤ ਨਸਾਰਿ ਦੁ ਸਾਰੇ ਸਰ ॥ ਸਰ
ਸਸਤ ਸਰਵੋਂ ਰਿਸ ਦੁਸ ਲਲੀ ॥ ਪੀਤੋ ਬਲਾਮਤੀ ਰਿਹ ਮਰਿ ਅਰਿਸੀ ॥
ਦੁਹੀ ਪੁਰ ਬੋ ਮੁਖੇ ਨ ਮਾਰਤਾ ॥ ਰਾਹਸੀ ਸਦੰ ਤੁਰੰਤ ਦਲੀ ਪੈ ਦਾਰਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸਸਸਰ ਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਲਤ ਸਲਾਰ ਯੋਸੇ ਸਲੇ ਧੀਰੇ ਦੁਖੀ ਸਲਾਵੇਣ ॥ ਸਰ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਇਮ ਹੀ ਸਮਾਸਰ ਸਾਰ ਤੋ ਚਲੀ ਮਿਆਨੋ ਨਾਂਵੇਣ ॥੮॥ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ

ਚੌਪਈ ਸਸਤ ਦੁਸੋ ਸਾਰ ਮਾਸ ਦੁਲਾਰੀ ॥ ਰੁ ਸਸਤਲੋ ਸਸ ਸਰਸਰ ਧਾਰਨੀਓ ॥ ਸਰਸਰ
ਰੋ ਸਾਰਿ ਕੀਲੋ ਬੰਦੀ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਸੋ ਦੰਦੀ ਮਰੋਰ ਸੁਹਾਣੀ ॥੯॥
ਰਿਪੁਮਾਲ ਰੋ ਮਾਰ ਸਲੇ ਸਾਰੀ ॥ ਮਸਲਮਾਲਾ ਦਲੀ ਮਰਤ ਮਾਰੀ ॥
ਰੋਮੀ ਮਾਰੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੰਸਤ ਰੋਲੀ ਰਿਸ ਮਾਰ ਬਲਾਣੇ ॥੧੦॥ ਸਰਸਰ

ਦੋਹਰਾ ਸੀ ਰਿਪੁਮਾਲ ਮਾਰ ਯਾ ਰਿਹੋ ਰੋਹੀ ਸਲੇ ਉਮਾਰ ॥ ਸਰਸਰ
ਸੋ ਸੰਸਿਯਤ ਰੋ ਰਸ ਬਲੇ ਸੋ ਪੁਨ ਦੀਨੋ ਮਾਰ ॥੧੧॥

ਚੌਪਈ ਮਾਰਾ ਤੁਮਾਰਾ ਮੁਤ ਮਾਰ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥ ਤਿਮਾਰੋ ਹਰ ਰੋ ਰਾਰਿ ਮੁਕਾਰਾ ॥ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਸੋ ਰਿਸਲੋ ਮਰਤਮਾਰੋ ਮਾਰੀ ॥ ਦੁਸੋਂ ਮਰੰਤ ਮਰਤ ਸਲਾਰੀ ॥੧੨॥
ਸਿਰੁ ਹੋਇ ਸਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਰ ॥ ਧੀਰ ਮਾਰ ਸਿ ਦੁਰਸ ਸਲਾਰ ॥
ਪੈ ਦਰਸਲਾਰੀ ਸਲੇ ਦੁਰਸਾ ॥ ਸੁਰਿ ਸੰਸਰੁਮੋ ਸਲੇ ਸਲੇ ਸਲਾ ॥੧੩॥ ਸਰਸਰ

ਖ ਦੁਰਸਲਾ ਸਲਾਰੋ ਦਿਲ ਸਿਰ ਦੁਸਾ ਸਲਾਰ ਸਲੇ ਮੁਰਿਦ ਬਲਾ ਸਾ ਸੰਦ ਸਿਰਦ ਬਲਾ ਸੀ ਸੰਦ
ਸਾਰਾ ਸਲਾਰ ਨ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮਾਰਾ ਦੀ ਮਿਰਿ ਬਲਾ ਸਲਾ ਸੀ

ਘ ਦੁਰਸਲਾ ਸਲਾਰੋ ਦਿਲ ਸਿਰ ਦੁਸਾ ਸਲਾਰ ਸਲੇ ਮੁਰਿਦ ਬਲਾ ਸਾ ਸੰਦ ਸਿਰਦ ਬਲਾ ਸੀ ਸੰਦ
ਸਾਰਾ ਸਲਾਰ ਨ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮਾਰਾ ਦੀ ਮਿਰਿ ਬਲਾ ਸਲਾ ਸੀ ਸਲਾਰ ਸਲੇ ਮੁਰਿਦ ਬਲਾ ਸਾ ਸੰਦ ਸਿਰਦ ਬਲਾ ਸੀ ਸੰਦ ਸਾਰਾ ਸਲਾਰ ਨ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮਾਰਾ ਦੀ ਮਿਰਿ ਬਲਾ ਸਲਾ ਸੀ

ਕੋਠੀ ਅਕਸਰ ਰਿਹਾ ਚੰਦ ਦਾ ਵੀਰਵਾਰ ਕਰਕੇ ਚਰਖਾ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਚੁੱਪ ਹਰਦੇ

ਸੁਲਤਾਨ ਸੰਧੂ ਖੁਰਦ

ਸੁਲਾ ਕਾਲ ਚੋਲ ਫੁਹਾਰੇ ਆਯਾ ਤੁਲਦੇ ਖਲ ਬਹਿ ਮੱਧ ਤੁਰਕਾ ਪਾਰ — ਮਾ ਮਾ

ਤੁਸ ਦੰਦੇ ਦੇ ਮੁਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹਸ ਪੈ ਮੰਤ ਅਸ਼ੁਟਾ ਸਾਰਾ — ਤੁਸੀ ਸੰਸਾਰ

ਦੰਦਸ ਸੋ ਮੱਧ ਆਯਾ ਚੋਯਾਈ ਯਾਤੇ ਹੋਤਾਂ ਅਕਲ ਸੁਲਾਤੀ ਪਾਰ

ਤਲੇ ਖਜੀਰੇ ਦੇ ਆਲੀਨ ਦੀ ਮੁਸੱਲਿ

ਬਾਨਾ ਗਲਾ ਯਾਰ ਸਲਾਫ਼ ਮੇ ਤੁਸ ਚਿੱਤ ਅਖਦਾਰ — ਪੁਰਖ ਅਖਾਣ

ਨਿਯਤਸੰਮਾ ਯਹਿ ਜੀ ਗਲੇ ਯਹੇ ਤੁ ਮਾਨੇ ਮਾਲ — ਮੁਸੱਲਿ ਦਾ ਸ਼ਾ

ਖੋਪਾ ਗਿਰੇ ਯਹਿ ਦੇ ਧਾਰ ਗਲਾ ਗੰਧੂ ਤਲੇ ਖੀਜ ਦੇ ਬਯਾਨਿਤਗਲਾ — ਸੁਲਤਾਨ ਖਜੀਰੇ

ਗੰਧੂ ਧੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਧਰ ਵੰਦੇ ਗੰਧੂ ਧਨੇ ਧਾਰ ਜਿਲ ਚੁਰ ਯਾਰ ਜਾ

ਟੁਤੀ ਧਰਾਰ ਦੇ ਦਿਲ ਮਾਰੇ ਦੇ ਪੁਰਦਾ ਤਲਦ ਹਸ ਸਿਰ ਆਯੀ — ਸਲਾਰ ਖਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ

ਤਲਦੇ ਧਰਾਰੀ ਚਿੱਤਰਾ ਪਲਾ ਰਸ ਦੀ ਚੰਦਾ ਗਲਤਲ ਨਹੀਂ ਜਾ

ਤਿਲ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਦੋਨੂੰ ਸੰਗ ਖਖੇ ਧੰਦ ਚੁਰ ਦੀਨੇ ਗੰਗ।

ਪਿਆਰੀ ਚੰਦਾ ਗਲ ਤਲਾਰਾ ਤੁਤੇ ਗਲ ਧਿਲ ਚੰਖਾਂ ਮਾਰ ਚ — ਗਲਤ ਪਾਰ ਗਲ

ਧਿਲ ਪਰਗਲੇ ਪਰੇ ਸ ਧਰਦਾ ਸਲੀ ਯਗਲ ਧੁੰਗ ਸਲੀ ਸ ਚਲਸਾ — ਗਲਾ ਪੁਰ ਖ

ਸਿੰਦਿ ਸਿੰਖਿ ਮੇ ਧੰ ਸਿ ਧੁ — ਗਲ ਗਲੀ ਯਗਿ ਪੇ ਸਾਸਿ ਸਲ ਸਾ — ਸਲਾਰ

ਧੁੰਗੀ ਚਲੀ ਸਲੀ ਮਲ ਸਾਰੀ ਖਾਂ ਗਲੀ ਖਾਂ ਗੰਧ ਖੰਗ ਸਿੰਖ ਖੰਗ ਸਲਾਰੀ — ਖਲਾ ਸਲਾਰ ਗਲ

ਮੇ ਧੁਸਲੇ ਖਲ ਗਲਾਰਲ ਸਲੀ ਮਲ ਚਲਸ ਦਾ ਪੁਰਸਾ ਸ ਪਾਰੀ ਸਾ

ਧਿਆਰ ਗਲਾਰ ਮੇ ਗੰਧ ਚੁਰਲ ਸ ਚਿੰਖੀ ਸਾਸੀ — ਖਲਾ ਸਲਾਰ ਮ ਸ ਚੁਰਲ ਸਲਾ ਸਲਾ

ਧੀਪਲੀ ਤੰ ਯਹਿ ਧਾਪੇ ਖਲ ਪਰਚਲਾਰੀ ਗੰਤਖੀ ਯਲਸ ਤਲਖ ਸਲੀ ਖਲੇ

ਮੈਂ ਸੁਖ ਧਾਰੇ ਗਲੇ ਸੁਲੇ ਤੰਖ — ਚਲੇ ਸਾਰਾ ਤਲ ਪੰਖੇ ਮੰਦੇ ਧਾ — ਸੁਖ ਸਲ ਖਲੇ ਗਲ ਸ ਖੰਗਲ

ਤਲ ਚਿਤ ਗਲਸੰਤੇ ਧਰਾਂਦੇ ਤਲਾਰੇ — ਖਲ ਧਲ ਪਾਲੇ ਗੰਤ ਖਲੇ — ਪੰਖਲ ਸੰਖ ਸਲੰਖ ਸਲਾਰ ਖੰਗਲ

ਧਸਲਾ ਸਿਧਾਰਲੇ ਸੰ ਸੰ ਸਾਰੰ — ਸੰ ਖਲੇ ਧੰਗ ਤੰਤ ਖੰਗ ਸੰਖ ਸਲੰਖ ਸਲਾਰ

ਲਲ ਆਲੰ ਧਲ ਤੰ ਚਲਖ ਲਲਾਰੰ — ਧੰਧ ਚੁਰ ਪੇ ਸਿਖੰ ਮਲਸਾਲੀ — ਸਲੰਖ ਸਲਾਰ ਖਲ

ਸਿਰ ਖੰਤੇ ਧਲ ਤੰਖ ਦਲਾਰ — ਤੰ ਚੁਖ ਤੇ ਖਲ ਤਲਾਂਖ ਜਲਖੰਖ ਸਾਲ

ਚਲਾਂ ਸਲਾਰੰ ਲੰਖੰਖੇ ਮਲਲ — ਦਲਖ ਖਲਚ ਤੰ ਦੰਤਲੇ ਮਲਲ — ਸਲੰ ਸਲ ਖ ਸ ਸਲਾਰ

ਖੰਦ ਮਲ ਮਾਲੰ ਮਲਿ ਪਾਸਿ' — ਦੰਖੁੰਗ ਸਲੰ ਜਲਲਾਂ ਚੁਲਖਾਂਦ।੧੧। — ਸਲ ਸਲ

੧ ਮੁਸੱਲਿ ਸਲਾਰ ਸਲੰਖ ਖੰਗਲ ਖੰਗਲ ਚੁਲਖ ਸਲਾਰ ਤੰ ਸਲ ਸਲਾਰ ਖੰਗ ਖ ਸ ਸ ਤੰ ਸਲਾਰ ਸਲਾਰ ਸਿੰਖ ਸਿੰਖ ਸਲਾਰ ਖਲਾਰ ਸ ਸਲਾਰ ਖੰਗਲ ਖੰਗਲ ਸਲਾਰ ਖੰਗਲ ਸਲਾਰ ਖੰਗਲ ਸਲਾਰ

ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਪਰਗਟ ਅਕਾਲਮੂਰਤੀ ਸਿਖਾਂ ਖਾਤਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਵਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਬਿਰਧ ਇਸਤਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕੋਹੜ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨ। ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰੀ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪੌੜੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਕੇ ਪੌੜੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਸਾਬਣ ਮਲਣ ਲੱਗੇ। ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕੋਹੜ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਹੜ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਛੂਤ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਲੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਧੋਣ ਦੇਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਵਾਂਗੀ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਦੇਣੇ ਹਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਵਾਂਗੇ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਤੇ। ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗੀ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਹਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ। ਜਦੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ

ਰੋ ਕਹ ਦੇਯ ਸਿੰਘਨ ਕਥ ਪਸੋ ਦੇਖ ਦੇਜ ਸਿੰਘ ਦੈ ਦਏ ਦਯੋ

ਸਿੰਘਨ ਪਰਾਦਨ ਪਸ ਜਥੇ ਪ੍ਰੋਜ ਸਿੰਘਨ ਪੈ ਪ੍ਰੋਸ ਕੋਨ ਸਿੰਘ ॥੪

ਸਿੰਘ ਰਾ ਅਗਲਾ ਦਵੋ ਰੁ ਸਾਹਿ ਦਸਾਇਆ ਹੁਇ ਹੁਇ ਜਾਦ ਕਰਾਹਿ ਸਮਾਦ ਅਸਤੁਤੀਕਾ

ਦਾਜ ਮਸੁਆ ਦਿਕ ਟੁਦੇ ਗੁਰ ਬੇਹਾ ਸਿੰਘ ਮਹੰ ਕਥ ਮਾਰੋ ਪੈਠ ॥੫ ਸਮਾਦ ਸੁਕਾਦਤੀ ਦੇਵ

ਕੁਬਰਨੋਕਾ ਛੰਦ

ਰਾਮ ਸੇਨੁਬੋਂ ਕੁਕਰਮੋਂ ਸਾਰੋ ਕਸਨ ਕਰਜੋਕ

ਰਬ ਸਿੰਘਨ ਪ੍ਰਿਤਵੋਂ ਕਤੀ ਅਹਸੋ ਦਹਸੋ ਹ ਬੋਕ ਸੋਕਾਦੀ ਸਮਾਦ ਸੋਕਾ

ਅਹਸੋ ਦਤੀ ਨੋ ਦਿਕ ਅਸਨ ਸਥ ਕਸਾਦ ਹੁ ਪੰਹਿਦੋ ਸਮਾਦਸਾਦ ਸਮਾਦਸੀ

ਪ੍ਰਬਨ ਦਿਕ ਸਥ ਪੈਕ ਸਿੰਘਨ ਨੈ ਸਾਸੀ ਤਾਂਹਿਦ ਦੇ ਦਸ ਸਾ

ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੀਹਾ ਸਹਿ ਪਸਾ ਕਥ ਸਸਾਨੈ ਸਾਪੇ ਬੋਪ ਸਸਾਦਸੀ ਸਸਾਦ ਸਾ ਸਾ

ਕਾਸਕੀ ਪੰਸਾ ਕਰ ਸਿੰਘ ਕਥ ਸਾਦ ਪੰਦੇ ਕੁਸਾਦ ਦੋਸਾਦ।

ਛੋਪਦੀ ਮ੍ਰਾਜ ਪਿਦਰ ਸਨੇ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰ ਸਸੀ ਉਸ ਸੰਸਥਨ ਮੁਖ ਸਸਾਸ ਪ੍ਰੰਤਸੋ ਸਸਾਦਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ

ਤਸਾਹਿ ਧਸਾਨੈ ਪਾਰਿ ਸਿਕਾਰੀ ਸਸ ਕਥ ਦਹੀ ਕਥ ਬੋਸ ਕਸਾਦੀ ਤ

ਸਿੰਘ ਰੁ ਤੈਣ ਉਪਾ ਕੀ ਕਰੋ ਕਸਸਾ ਬੋਲ ਕਥ ਕਰੋ ਸਥੀ ਸਸਾਦ

ਸਾਹਤ ਹੋਰ ਤਾਂਹ ਲੋਈ ਪਹਾਣਨ ਸਿੰਘਨ ਸਾਤਤਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾਦਸਾਦ ਦੇਸਾ ਸਸਾਦ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਰੁ ਲੰਪੋ ਧੋ ਬੀ ਕਥੀ ਪਥੀ ਕਥ ਭਾਰ
ਰੁਕਥ ਕਥੀ ਚੋਰ ਦਿਸਾਹਿ ਲੈ ਕਰੀਐ ਸਿੰਘਨ ਮਾਰ ॥੭

ਦੋਹਰਾ ਤੁੰ ਸਿਰੁ ਥੁਕਥੇ ਦਿਪਥੇ ਦਿਕ ਸੰਸੋ ਤੁਸਸਾ ਕਰੋ ਸਿੰਘ ਸਥੋ ਨ ਪੰਸੋ ਸਸਾਦਸਾਦ
ਦਾਰੁ ਨੋਂਹੇ ਪੰਸਾ ਮੁਖ ਹੁਸਥੇ ਰੁਪ ਸੰਪਸਾ ਦਿਸ ਸਕਾ ਸ਼ਸਥੇ ਸਥ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਕਥੋ ਤੰਸਾ ਦਿਸ ਸੁਸਾਹੇ ਸਾਦ ਸਸਾਦੀਸਾਦ ਸੋ ਸਿਸ ਕਥੀ ਸਿਸਾਦ
ਮੁਪਥੇ ਕਸ਼ੁ ਸਸਾਦਸਾਦ ਮਸੁਦਾ ਸਸਾਦ ਪ੍ਰੀਪਸ ਦਤਸਸੋ ਸੁਸਾ ਪੰਸਾ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਸਿਸ ਸਿਸ ਦੰ ਦੇ ਤੀਸੋ ਸੀ ਦਾ ਪੰਸੁ ਸਿੰਘਨ ਥਾਸਾ ਧਸਾ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਸਸਾਦਸਾ ਥੰਸ ਪੈਦ ਸਸਾ ਥਾਸੀ ਸਾਤੀ ਪੈ ਧਸਾ ਤੁਪੁਤੁ ਥ ਸੁਸ ਮਸਾਦੀ ਪੰਸੋ
ਸਸੰ ਸਸਾਦ ਤ ਸੁਸ ਸਸਾਸ ਮਤੁਦਾ ਸਸਾਦਸਾਦ ਸੋ ਥ ਸਸ ਸਸਾਦ ਪੰਸਾ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਤਿਸਸੰ ਸੁਤੁਸ ਸਸਾਦ ਤਿਸ ਸੁਸਾਦ ਪ੍ਰੰਤ ਪ੍ਰੰਸਾਦ ਸੀ ਸਸਾਦ ਸੁਸਾਦਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਬੋਸ ਮੁਸਾਦ ਸੁਸ ਸਸ ਸਸਾਦ ਪ੍ਰੁਤਿ ਸਸ ਸਸਾਦੀ ਤਿਸੀ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ

ਭਜਨ ਭੰਦ

ਸਸਾਦੋ ਬੋਸ ਸਸਾਦੋ ਬੋਸ ਪ੍ਰੰਤੀ ਸਿਸ ਸਾਸ ਸਸਾ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦਸਾਦ ਸਸਾਦ
ਬੋਸੋ ਸਸਾਦਸਾਦਸਾਦ ਦੇ ਸਸਾਦ ਸੋ ਸਸਾਦ ਪ੍ਰੰਤਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ

ਸ Right ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸਸ ਸ ਸੁਸ ਪ੍ਰੰਸ ਸਸਾਦ ਸਸ ਸ ਸਿਸ ਸੰ ਸ ਸਸਾਦ ਸਸ
ਸ ਸਸਾਦੋ ਸਸਾਦਸਾ ਤਸਾਦ ਸੋ ਸਸ ਸਸਾਦ ਪ੍ਰੁਤਸ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾਦ ਸਸ ਸੁ ਸਿੰਘਨ ਸਸਾ ਸਸਾ.
ਪ੍ਰੁਤ ਸਾਦ ਸੋ ਸਿਸ ਸਤੀ ਸ ਸਿੰਘ ਸਸਾਦ ਸਿੰਘਨ ਸਸਾਦ ਸਸਾਦ ਸੋ ਸਿੰਘ ਸਸਾ
ਸ ਸਿਸ ਸਤ ਸਾ ਸਿਸ ਸੰਸ ਸਸਾਦ ਸ

ਕਵੀਆ ਮਨਮੋਹੈ ।ਉਪ ਜੀ ਕਾਯਾ ਕਵਿਯਾ ਕਥੀ ਚਲ ਚੋ ਪਿਯਾ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ ਸਾ
ਸਾਰੇ ਅੱਜ ਚਾਹੀ ਜਗੁ ਦਾਚ ਦੁਰਤਾ ਨਚ੍ਹੇ ਆਪਦੇ ਦੇਵ ਨਮਹ ਹਾਇਆ ਦਾ ।੧੫

ਚੌਪਈ ਤਿਨਸਭੀ ਸੀਸ ਸੁ ਲੈ ਲੁਟੇ ਨੀਚੇ ਮਾਰਿੰਦਾ ਬੱਚਾ। ਅਗਿਆਤ
ਜਾਨਤ ਜਥਾਰਥ ਮਹਿ ਕਵੀ ਜਥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਰੈ ਤੁਲਦਾ ।ਗਹੀ [illegible] ਕਥਨ ਕਰੇ

੩੮. ਬ੍ਰਹਿਮਾ ਚੌਪਈ ਛਾਦ ਛੋਰ ਕੀ ਵਿਆਰੀ ਛਾਦ

ਚੌਪਈ ਕਜਰੀਰੇ ।ਹਟ ਮਾਰਿ ਸੰਤੋਰਾ ਧਾਈ ਨਮਜੀਕ ਆਪੈ ਦੇਖ ਮਾਰਨੈ ਕਾਰਤੀ ਅਨਾਮ ਕਵੀ
ਮਿਮਾਰ ਲੰ ਦਿਲ ਗਈ ਬਾਹਾਰੀ ।ਪਰਿਮੀ ਗਈ ਪਾਮਰੀ ਹਾਰਤੀ ।੧। ਕਵੀ
ਕੇਵਾ ਮਿਮਾਰ ਉਿਦਾ ਸਕਾਰੀ ।ਕਰ ਮਿਮਾਰ ਲੰ ਤੇਹਨਾ ਹਾਰੇ ਅਨਾਮ ਕਵੀ
ਕੰਨਮ ਹਾਰਿ ਦੇਮੇ ਬਿਰਿ ਅਮ੍ਰ ।ਦੰਦ ਮਿਨਾਰਉਿ ਨਵੀ ਪਹੁਚਾ ।੨। ਅਗਿਆਤ ਕਵੀ

ਦੋਹਰਾ· ਕਵੀਦੇ ਪਿਯਿਦੇਾ ਕੀ ਕਵਨੇ ਮਿਕਿਨ ਉਿਚ ਬੁਲਾਇਦਾ ਅਗਿਆਤ ਕਵੀ ਮਿਹਰ ਕਵੀ
ਮਹਿਤ ਬਰੇ ਸੁ ਲੈਣਕਰੇ ਮਕੇਤਮਿਆਨ ਉਿਤੇ ਮਾਰਿ ।੩।

ਚੌਪਈ ਚੌਦੇ ਅਨਾਮ ਧਰੁ ਮਰੇਨਾ ਕਰੇ ।ਧਰੁਤ ਮਹਨ ਮਿਮਾਰ ਤੇ ਨਾਰਾ
ਮਿਮਾਰ ਕਰੇ ਸੁ ਰਹੁ ਸੁਨਾਵੈ ।ਦੁਏ ਰਾਜੇ ਮੈਨਿ ਕਾਰਮੀਆਨ ਛਾਪੀ ।੪।
ਕੇਦੇ ਲੰ ਮਿਮਾ ਕਰੀ ਉਿਤਾਰਾਂਤਾ । ਧਰਮੀ ਬੈਠੇ ਮਰੇ ਮਾਰਿਕੁਤ ਕਲਤਾਰੂ ਕਵੀਆ ਕਵਨ ਕਾਰਮ
ਮੈ ਰੁਮ ਕੀ ਕੁਲ ਤਮਾਰਿ ਫੁਕਮਾਮਾ ।ਕਕੇ ਲੈਗੇ ਹਮੇ ਕਾਰਤ ਮੈ ਮਾਰਾ ।੫। ਕਵੀ
ਮਕਾ ਤੁ ਕਹੀਮੇ ਬਰਨੀਏ ਮਾਰ ।ਕੰਨ ਕਰੈਮ ਧਰਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਕੰਡੇਯ ਮਾ ਕਵੀ
ਮਿਮਾਰ ਲੀਨੀ ਮਾਰ ਕਲਾਨਿ ।ਮਕੰਤਰ ਮਿਮੇ ਕੈਰਾ ਵੈਕ ਦਾਰਿਆ ।੬। ਕਵੀ ਕਵੀ
ਕਕੇ ਮਕੇ ਪਾਰਾ ਮਾ ਕੰਨਾ ਕਰੁ ।ਮਾਰ ਕੁੰਤਾ ਮਿਕ ਤੋਰਾ ਪਾਰਾ ਮਾਰਕੰਡੇਯ ਕਵੀ ਕਵੀ
ਕੁਮਾਰੰ ਕਥਿਯ ਤੁ ਕੁਥ ਮਿਮਾਰੀ ।ਕੁਮਾ ਕਰਾ ਕੁਰੇ ।ਮੈਨ ਕਰਾਰੀ ।੮

ਕਰਨਾ ਸਥਿਰ ਕਰਨਾਰਾ ਕਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾ ਮਾਰਿਕ ਮਾਰਿਆ ਹਾ ਸੇ ਪਰਨ ਕਰਮਕੁਤ ਸਥਿਰ ਮਿਕਿਰ ਪੈਨਿਕਾ
ਮਾ ਤੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰਨ ਮਿਕਰਾਰ ਤੁ ਸਥਾਰ ਕਰਾ ਕਵੀਰੇ ਮਾਰਾ ਮਾ ਮਾਰਿਕਾਰਮਾਰ ਪਰਾਰਾ ਮਾਰਨ
ਤੀ ਮਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਿ ।ਮਾ ਮਾ ।ਮਾਰੀ ਮੈਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾਰ ਤੁ ਮਿਮਾਰ ਮਾਰਾਰ ਮਾਰਾ ਮੈ ਕਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ

दोहरा — ...

...

चौपाई — ...

...

...

ਬਾਨਨਿ ਕਿਯਾ ਛਲਾ ਸਿੰਘਾਂ ਹਯ ਸੋਰ ਕਰੰਤ ॥ ਛੁਟੇ ਨ ਕਿਮ ਬਹੁਤੇ ਨ ਬਚੰਤ
ਤਬਾ ਬੀਰ ਬੁਨ ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਾਯੋ ॥ ਏਕ ਪਹਿਰ ਤੁਮ ਤਰਕੇ ਰਹਯੋ ॥੧੭॥
ਹੈ ਅਸਤ੍ਰਾ ਮਿਰ ਚਮ ਕਰ ਗਹੈ ॥ ਸੰਗ ਤੁਰਕਨ ਕੌ ਮਾਰ ਨ ਲਹੈਂ ॥ ...
ਹਮ ਸਾਹਨ ਮਿਲ ਚਿਤਵੀ ਤਜੀ ॥ ਹਮ ਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਬਾਚੌ ਘਨੀ ॥ ... ...

ਦੋਹਰਾ ਬਾਚਤ ਸਿੰਘ ਯੌ ਛਲਨਾ ਕੀਨਿਯਾ ਮਹਿਤਰਕ ਹਤੇ ਦ੍ਰੁ ਜਾਨ
ਸਵਦਿਨਾ ਮਿਲਕੈ ਨੀ ਬਹਯੋ ਸੰਤ ਸੰਤ ਨੇ ਮਾਰ ਮਾਰਯੋ ॥ ...

ਚੌਪਈ ਤੁਮ ਚਿਤ ਮਾ ਤੇ ਅਬੁਧ ਨ ਜਾਨੈਂ ॥ ਮੋਹਾ ਨ ਤੁਮ ਚਿਤਾ ਦੇਹਿ ਸਮਾਨੀ
ਪਸ਼ਯਕ ਪਾਸਾਰਿ ਘੋਰ ਸਨੇ ॥ ਸਾਸਤਾ ਬਾਚੀ ਰਾਖੈ ਚੀਰ ਪਰਾਨੀ ॥੮॥ ... ...
ਧਯਾ ਕੁਲ ਧਾਰਮਾ ਸਰਿ ਸਤ੍ਰੂ ਨੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ਮਰ ਕਰੀਨੋ ਤੁਮ ਪਤਾ ਭੋਰਾ ॥੯॥ ... ...

ਦੋਹਰਾ ਸਿਰ ਤੇਰੋ ਖਾਲਸੀ ਛਲਯੋ ਛਲਨੀਯਾ ਚਰਮ ਸਮਾਨ
ਮਾਰਯਕ ਤੁਹ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ਮੋਦ ਸੀ ਲੈਯਹੁ ਛਲਨਾਨਿ ॥੧੦॥

ਘਨਾਖਰੀ ਨਿਰਭਯ ਛਲਯੋ ਘਨਤੀ ਦਿਵ ਭਾਯੋ ॥ ਜਸ ਤੇ ਤਜ ਸਤਿ ਸਤ੍ਰੂ ਸੰਗਾਯੋ ॥ ...
ਮਾਰਯਕ ਹਯ ਚਿਤ ਸਿਤ ਹਯ ਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਸਿਮ ਭਏ ਤੁਰਤ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ॥ ...
ਹਮ ਘਰਯੋ ਸਹਾਸ ਸਮੁੰਦਰ ਮਾਤੀ ॥ ਸਾਸੇ ਬਾਧੇ ਬਾਸੀ ਦੇਹ ਭਖਾਤੀ ॥ ...
ਤੁਮ ਮਾਸਨ ਹੁਇ ਗੀ ਖਲਾਨੀ ॥ ਕੁਲਸ ਅਨਾ ਹਮ ਸੁਨੇਂ ਸਾਨੀਂ ॥ ... ...
ਚਿਤ ਧਾ ਚਿਤ ਮੰਚ ਪਰੀ ਅਕਾਸੇ ॥ ਮਾਰੀ ਫੋਰਾ ਸੇ ਅਬ ਦ੍ਰੁਤ ਜਾਨੀ ॥ ...
ਬਾਧ ਘਨਤੀ ਨ ਚਰ ਧਰ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਚਿਤ ਬਾਚੈ ਨ ਹਮ ਮਿਲ ਮਾਰੇ ॥ ... ...
ਤੁਮ ਮਿਲ ਖਤੀ ਨ ਚਿਖ ਧਾ ਸਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਚਿਤ ਚੰਚ ਘਨੀ ਨੀ ਮਾਰੇ ॥
ਮੁਖ ਚਿਤ ਧਾ ਸਤ ਸਤੀ ਨ ਸਾਨੀਂ ॥ ਛੋਰ ਸਸੁਰਨ ਸਿੰ ਮੁੰਡ ਖਾਨੀਂ ॥੧੧॥

---

੧ ਖਾਲਸੀ ਸਿੰਘ ... ਸਾਸਿਤ ਮੈਂਬਰ ਦਲ ਸ਼ਾਹਦ ਵਾਂਗ ਮੈਂਬਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾਨੀ ਸਾਸਤ ਸਾਸਤ ਸਾਸਤ

दोहरा॰ तिनका तुम पितमरि मैं बदलौ तका तोपजा लावाज न दोपि
पिन के आवट हु पिक बकौं पिट को दाव लवोंर।२८५

चौपई॰ क्रोध महीपत मेदै गाजहि तम सरमौं तुम मिहं लंकहि
लेदे दलगं चले बागा। जने भानमें तुंद तुहि आगे।२८६

दोहरा॰ पुंजा दोलो दोपिये खंदा पैठमे जाइ
कारौ जोलतदाना मंदि खण्डमे देतु पिआंहि।२८७
पुल पर बैठ बादि रथप पाप लमाजी राज
रोमां रोमें सहु पवै खेदा करें न ठाकर।२८८

चौपई॰ खाक लैकाल मैं पिंडा पही खंदा बैठा विकें बरि मही।
थेसें तंहि थे दिवें सुधैं। ओहे तुंहका सुन्दर तु सबै।२८९
मंदु नहीं दिव दिवाल मथ लाटिका। खेंदि बरै का दथोर कुक जाटिल
खेंदु बनी ता। ति कें पुत्रीं। पालने आंधा थडीवरा बागी।२९०
तबै लालमें पुंजालमें दिंदा। छडे पालमें आती खेंचा
खाहि लालमें तुम दिख थाव दी। चा गोहित तुम दिंत न गई।२९१
खाक पुंस बीमें पुंका पंडाबाला। खारा मंद पुलमें पिंडे खाला
थाहे तें दिवा में मंहि खाधें। पुंस मैं बीरे मैं पुंक पंडे।२९२

दोहरा॰ तुंदा खं. घाबं मंताधें बांध मंखंद पुंजाधें मंबंद
मंधें खेंधें पुंक खांति धंधे हु खांद बंबांखि।२९३

चौपई॰ बंबाल मंख पेंद दंदा पुंलांधें। पुंबाल खा मैं मंदा पांधें
पैंसी बांदि मैं मंधें खांदे। बंबाल मैं खंदि मैं मंहि खांधें।२९४
तांधें बांबाल बांबाधें दंधें। मंद लिंधि दिंबाल खेंबा पुं खांधें।
मैं पुंबाल मैं खांदे बंखंदाबं। खेंदु बांबाधें पांधें मंबा।२९५
पुंदा पंबांदा मांबंधेंबा पंबा। लिंबा खांबा मेंदु बंधें नांबा।
पिंदे दंबांबं मांबं दिंबांबंबां। पंद पंबांद मैं पुंब मंबंबां।२९६

दोहरा॰ दिंदा बंबांदा मंबंदि खेंद पुंदी मैं मंधि
पिंदा मैंब दिंबांबं। बंधें पिंदी। तें मंधि।२९७

१ मंदु मैंब मंबांबं। तांद पांदें पैं। मंबं दिंब खंद मैं मंबांदि पुंबा बंदा। दे पंबांदि
बंबं बंद बंबा मंदि पैंद तंब पुंदा पांब। मैं। बंदा बंद। पंबांबा पुं खंदे पंबा मैं। मंदु मां मैं मंद
पैं। मैं तंब मंदी पं बंबांद बंद दिंबा दे पंद बंदांद बंबं तां पैं। मंबं बंबं दिंबे बंद। पंबांद खांब
दिं मैं पं बंबांद। मैं ()। मंबं।

२ खांद दिंबां। मंदु। दंब खंबं दे पंबं दिंबं बैंबं। मंबं खंद पं बंबांद पंबं मैंबांबु बैंबं बं मैंबांबं
बंबं। । पंब बंब पैंब खांबं बंबंद पंबां। मैंबांद दिंबंबं पैंबं बं तैंबं बं बंबांद बांबं।
दे बं खैंद बंबांबं दे पंबांदी पैंब। दिंबांबंब दैंबंबं।

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਸਮਰਥ ਸਾਜਨ ਦਾਯਕ ਗੁਰੂ ਭਾਖਾ ਲਿਖਾ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਮ।
ਸਾਰਥਿ ਹੋਇ ਜਨ ਬੰਦ ਕੋ ਮੰਗਲ ਪੂਰ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣਗਾਮ ॥੧॥ — ਕਵਿ ਮੰਗਲ

ਚੌਪਈ — ਜੋ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿਆਨਾ ਬਖਾਨਾ ਸਮਝੇ ਮਾਤ ਜਥਾ ਤਸ ਪਿਤ ਸੋਹਾਨਾ — ਮਾਤਾ ਮੰਗਲਾ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ
ਧਾਰੇ ਬਾਣੀ ਜੋ ਅਰਤਿ ਸੂਰੇ ਦੂਹਿ ਚਲਣੀ ਦੂਰਿ ਹਹੀਂ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥੨॥ — ਅਰਥ ਅਤੇ ਭਾਵ ਦੋਵੇਂ

ਚੌਪਈ — ਬਾਸ ਸੈਖ ਜੋ ਕਾਸ ਲਿਖਾ ਗੁਰੂਕ ਸਿੱਖਾ ਸਿਮਰਾਨ
ਪੈਰਨ ਜੀ ਕਾਰਜਿਨਾ ਸਬ ਦੁਰੀ ਨੇ ਦਸ ਬੰਦੇ ਸਬ ਕਾਮ ॥੩॥ — ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ

ਚੌਪਈ — ਆਸਰੇ ਜਿਸ ਨਾਇਕਾ ਸਤਿਸੰਗਾ ਮਨਮੁਖ ਪਾਵਨੀ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੇਮਗੰਗਾ ॥ — ਸਤਸੰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਭੋਲਾ ਚੌਹਦੀ ਸਾਰਥੇ ਸੁਖੰ ਕਥਾਉ ਹਾਨਾ ਨ ਛੋਟੁਕਸਨਾ ਕਥੇਹ ॥ — ਕਥਾ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼
ਜਨਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋ ਸੁਹਿਨੀ ਜਾਯਾ ਪੂਰਨ ਗਾਸੇ ਸੁ ਫਾਯਤ ਪਰਮਾਤਮੀ ॥ — ਅਰਥ ਅਤੇ ਭਾਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
ਸਮਾਪਤਿ ਸਤਨ ਬੈ ਚਰਿਸ ਪ੍ਰਿਯਤਾਕਾਨਾਂ ॥ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਵਾਣਿ ਸੋਭਾ ਸਿਕਾਸਾਨ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ॥ — ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਫਲ

ਦੋਹਰਾ — ਪੂਰਨ ਸਬਦ ਬਖਾਨ ਕਰਾ ਸਤਿਸੰਗਤੀ ਜੋਤਸੋ ਲਿਖ ਜਾਨੀ — ਸਤਸੰਗ ਦਾ ਮਹੱਤਵ
ਤੂ ਹੀ ਕਥੇ ਪੁਕਾਰਾ ਗਾਂਹਨ ਸੁਨਾਯਸੇ ਪ੍ਰਿਯ ਗਿਆਨੇ ॥ — ਸਰੋਤਾ

ਚੌਪਾਈ — ਬੰਦੇ ਜਨਿਤ ਜ ਹੁਕਥ ਧਯਾਸੀ ਦੁਹੀ ਦੁਹਾਕਾਰ ਮਿਲਾਤੀ ਪਾਸੀ — ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਫਲ
ਪਿੰਦ ਕਾਰ ਜ ਦਾਰਾ ਘਨਾਈ ਸੁਸਨਾਮਨਾ ਦੁਹਿ ਗੀਤ ਬਖਾਈ ॥ — ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ

ਦੋਹਰਾ — ਬਾਸ ਜਿਸ ਘਰੀ ਜਸੂ ਪਰਤੁ ਨਰਸੀ ਸੋਭ ਸਿਆਨੀ — ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ
ਧਯਾਨ ਬਖਾਨ ਜਥ ਬਖਾਨੀ ਗਾਇ ਦੁਲਭ ਦਏ ਕਰਤਾਇ ॥ — ਅਰਥ ਅਤੇ ਭਾਵ
ਮੰਗਲ ਜਨਿ ਜੋ ਪਾਸਾਰੇ ਜਾਸ ਜੋ ਜਿਸੁ ਦੁਖਭਾਨੀ — ਕਵਿ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਅਤੇ ਰਚਨਾ-ਕਾਲ
ਮਿਟੇ ਜਗਦੀ ਜਿਵ ਪਾਸਾਰੇ ਰੁਦ ਚੁਕਸਨ ਸੋ ਚਿਰਿ ਬਾਨੀ ॥੪॥

---

1 ਮੂਲ ਲਿਖਾਰੀ ਅੰਕ ਲੇਖਣ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹਰ ਦੋਹੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰਮ-ਅੰਕ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠਕ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਤੁਕ ਕਿਸ ਦੋਹੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

2 ਮੂਲ ਲਿਖਾਰੀ ਪਾਸ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅੰਕ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3 ਮੂਲ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਕਈ ਥਾਂ ਅੱਖਰ ਜੋੜ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਜਿਨਾ, ਸੁਸਨਾਮਨਾ। ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵੀ ਜਿਉਂ ਦੇ ਤਿਉਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਭਾਗ. ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਅਤੇ ਡੁਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਸਮਾਨੀ

ਦੋਹਰਾ ਬੁਲਾਕਾ ਸਿੱਖਾ ਇਕ ਸਿੱਖ ਕੁਣੇ ਕਰਿ ਆਣੇ ਸਿੱਖ ਮਾਨ ਡੁਪਲੀਕੇਸ਼ਨ
ਪੰਜ ਗੀਤ ਗਾਵਹਿ ਭਜਨ ਕਰ ਸੰਦ ਪੀ ਅਰਦਾਸ।੧। ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ

ਚੌਪਈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਸ ਬੁਨਾਦਾਂਦੇ ਹੁਨਾਮ ਰਹਾ ਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਅਨੁਮਾਨ ਸਮਾਨ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ
ਮਾਸਕਸਾਰ ਜੋ ਸਮੇਂ ਬਜਾਂਦੀ ਕਰੋ ਮਿਲਕਰੀ ਖਾਣੀ ਪਿਆਲੀ ਪਾਰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਨੁਵਾਦ
ਮਾ ਮਾ ਅਤੇ ਪਤਾ ਮਾਲੇ ਤਹੀ ਬੋਲੇ ਆਪਿਆਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ
ਸ਼ਲਾਕ ਬੁਲਾਕਾਰੇ ਉਿਨ ਕੰਜਾਕਰੀ ਮਾਣ ਜੋ ਅਨੁਵਾਦ ਮਿਲਾ ਪੁਨੀਂ ਕਰਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ
ਮਾ ਮਾਤਰੁਬਾਹ ਜੀ ਮਿਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਨਾਮ ਜੋ ਨਾਲੀ ਬਾਰੀ ਮਿਲਾਕਾਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ
ਪੀ ਨਾ ਲੈ ਬਹੁ ਮੰਨੇ ਮਾਰ ਮਿ ਤੇ ਗਮੇ ਦਾਰੀ ਮਿਲਾਕਾਰ। ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ

ਦੋਹਰਾ ਪੁਰਤੁ ਪੁਲੇ ਕਾਪੈ ਪੁਸੈ ਅਸ ਪੁਸੈ ਨ ਬਾਦਿਕੁਤੁ ਸੈਲ
ਪੈ ਕਰਿ ਪਾਤਾਰੇ ਕਾਂਤੀ ਤੇ ਮਾਰਾਂ ਕਰਾ ਸਮਿਆ ਕਰਾ ਮਾ ਅਨੁਵਾਦ
ਹੁਨਾ ਧੀਨਾ ਹਨਿ ਕੈਕਤਾ ਸਕਾ ਨ ਹੁਨੁ ਬਰਾਬਿ
ਗੰਸਿਦ ਗੰਸਿਦ ਮਿਲਾ ਸਾਂ ਮਹੀ ਜਦ ਮਾਂਤਬਾਹਾ ਦੇ

ਚੌਪਈ ਤੋ ਨਾ ਕਾਂਹੁ ਕੁਦੇਰਾ ਪੀਤੇ ਪਾਲਿਸ ਕੁਨਾਨ ਮਿਲਾ ਸਿੱਖ ਫੁੱਲੇ ਪਾਲਿਸ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ
ਜਾ ਕਰ ਮਿਲਾ ਤੋ ਬਾਦਲੇ ਲੈਹੁ ਮਾਲ ਕੁਨ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਬਾਂਹੁ ਹਨ

ਦੋਹਰਾ ਪਾਲਿਸ ਬਨਾਕਾ ਪਾਲੀਲੀ ਮੰਨੇ ਮਾਲਿਕ ਕਰਾਨੀ
ਮਿਲਾ ਕਰੇ ਨਾਲ ਮਨਾ ਕਰ ਦੁਸੇ ਮਿਲੁ ਕਰਾਮਿ ਨ

ਭਾਗ. ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਲੰਕਾਰ ਚੌ

ਚੌਪਈ ਸੰਦ ਮਰੋਕਰਿ ਚਰਤੁਤੀ ਕਰਤਾ ਸਾਂਹੁ ਅੰਧਰਿ ਧਾਰਾ ਤਿਨਾ ਪਾਣੀ ਅਲੰਕਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਅਤੇ
ਕੁਣ ਕਰਨਾ ਕਰੇ ਨਿਰੰਤ ਕਰਾਮਾ। ਕੁਝ ਕੁਰੰਤੇ ਬਹੁ ਤਿਸ ਕਾਰਨ।੧।
ਸਹਿਨਾਤੁਰ ਦਾਖ ਉਿਹਾ ਆਦਿ ਅਤਾ ਆਕਰਤ ਜਸ ਚਲ ਕਰ ਦੀਨਿ ਤਤੱ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ
ਐਦ ਚਰਾਯਾਤ ਕੁਰ ਐਕ ਸਦਾਦੀ ਦੇਖਣ ਲਾਂਚਰਾਰ ਚਿਲਾਟ ਬਣਾਕਦੀਨ ਜਾ। ਅਲੰਕਾਰ

ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿੱਖ ਅਕਾਲ ਜਿਸ ਤੇਰਾ ਦਰਤੀ ਸਿੱਖ ਜਾ ਸਕੇਤ ਆਸਾ ਆਣਦੇ ਸੋਖ ਦੇ ਸਾਲ ਦਾਂਦੇ ਸੀ ਜਿਸ ਤੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜਿਸ ਮਹਿਲ ਸਾਲ ਮਾਲਕਦੀਨੀ ਅਲੰਦਾ ਤੇ ਮੈਕਾਰਤੀ ਕਰਕੇ ਦਾਲਕ ਬੇਸ ਜਿਸਾ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿਸ ਸਾਲਾ ਤੀ ਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਤੋਂ ਬੰਦਾ ਜਿਸ ਸਾਲਾਨ

ਪੰਜਾਬ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੈਠਕ ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਵਰਦੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਲੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁੱਲ 1,247 ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਵੰਡ ਪਹਿਲੀ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਕਿਰਾਏ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ

1. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 5 ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ।

2. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇ।

3. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਚੁਰਾਹੇ ਤਕਰਾ ਜਲ ਸਹਿਜੇ ਨਿਰਮਾਣਿ ਦਿਵਸੇ ਮਸਕਤੀਆਨਾ ਖਿਸਕੇ ਰੁ ਖਰਿ ਅਖ਼ਰ, ਦੱਸਣ
ਛਾਤਾ ਚਰਨ ਅੱਥਰ ਯਤਨ ਮੁਹਾਰਤੇਨ ਮਸਕਦਨਾ ਲਕਸ਼ਾਣ ਚਲ ਪੁੰਜ ਹੀਣਾ। ਦੇ ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ
ਮਸਕਤੀਆਨ ਦੇ ਤੁ ਮੰਜ਼ਿ ਨਿਸਾਣ ਸਵੈ ਦੱਸਣ ਫਿਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਚਲਤਾ। ਅਖ਼ਰ

ਦਖਾ ਹਿਸਾਬ ਬਾਣਤੀ ਪਹਾਰਦਾ ਲਖੇਰੇ ਬਸੇ ਸਿਖਾਰਿ ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਚੌਸਕ ਜੰਦਿ ਪਾਣੀਧਰੀਂ ਪੁਣਨਾ ਚਕਲਾਨ ਰਕਤੰਦੇ ਚਲਤਾ। ਚੁਰਾਹੇ

ਦਿਯਾਰੀ ਪਾਣਦਾਰ ਚੰਦਰ ਦੇਣੇ ਪਕਾਰਾਹੇ ਅਖ਼ਰ ਲਿਖ ਤੋਂਦਿ ਲੰਬਾਣ ਨ ਮਾਰੇ ਅਖ਼ਰ ਚਰਾਹੇ
ਦੱਖਾ ਦੇਖੀ ਸ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਵਿਹਾ ਚਿਖ ਕਾ ਬੁਖ਼ ਅਖਿ ਦੱਸੇ ਚਲਤਾ।
ਕਾਂ ਛੋਹੀ ਚੰਦੇ ਸੰਬ ਹਰਿਆਣਾ ਜਿਸੇ ਬਾਸਿ ਚਿਹ ਦਖਿਲੇ ਅਖ਼ਰ
ਦਖੀ ਨ ਦਾਰੇ ਚਿਖ ਮਾਰ ਮੈਂਦ ਤੁਰਨ ਬੁਖਤਾ ਅਖਾ ਤਕ ਚਲੀ ਦਿੰਦ ਚਲਤਾ। ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ

ਇਕ. ਪਰੰਜਾ ਖੁਆਬੇ ਕੈ

ਟੋਪ ਬੀਹਾ ਮਾਸੇ ਅਖ਼ ਬਚਤੀ ਕਤਹੀ ਪੁਸਾਰੇ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰਿਆ ਪੁਸ ਅ ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ
ਮਾਸਕ ਛੋਰ ਤਸ ਗਸ਼ ਅਕਤਾਲੇ ਤੋਂਦਾ ਨ ਮਾਰਿ ਚਲਤਾ।

ਚੋਪਾ ਸਾਹੀ ਸਸੀਨ ਪੁਸ ਖ਼ਬਾਨ ਤੁਰਨ ਛਾਤਰੀ ਪੁਹਾ ਗਏ ਪਾਸ ਚੁਰਾਹੇ
ਬੰਦੂਖਸਤਾ ਰਕ ਬੰਦੀ ਸਾਰੇ ਮਿਖਤ ਸੋਂਦ ਮਾਸਕ ਸਸ ਪੁੰਨੇ ਅਤੇ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਪੁਸਾਰੇ ਪੋਤ ਬਲੇ ਸਹੁ ਸਿੰਦ ਚੰਦਿ ਗੋਤ ਬਲਾਰੀ ਚੰਦ ਚੁਰਾਹੇ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਦੇ ਬੁਖ਼ ਖਾਧੇ ਬਨੀ ਤਮਿਲ ਬਲੇ ਪੁਨੇ ਨਾਹੀ ਬਸਾਰਿ ਚਲਤਾ। ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਬਚਤਕਾਰੇ ਕਾਲੇ ਖਿਸੇ ਸ ਖਾਣੀ ਪੁੰਜ ਕੇ ਚਸੀ ਚਸਦਾ ਖੁੰਗਦਾਰੀ ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ
ਸੰਚ ਸਸਤਾ ਕੈ ਅਸਾਂ ਖਿਸੇ ਪੁੰਜ ਬਲੇ ਪੁਸਾਰੇ ਅਖ਼ ਚਸ ਪੁੰਜ ਚੁਰਾਹੇ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਖਿਖਾਸ ਤ ਪੈ ਬਲ ਸਸ ਚਸੇ ਖੁਸਤਾਨ ਸ ਬਚਤ ਚਸਾਰੀ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ
ਪਿੰਦੂਚਾ ਪੁਰੀਂ ਕੈ ਤੁੰ ਜਾਂਕੈ ਤੁਹੰ ਬਲਾਂਕਤ ਸੈ ਚਸਦ ਕਸਾਂਦੈ ਚਲਤਾ। ਅਖ਼ਰ

ਦੱਖਾ ਚਾਣਦਾਰ ਚਿੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕੈ ਮਾਰੇ ਚਾਸੇ ਚਲਾਰਿ ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ ਚੁਰਾਹੇ ਅਖ਼ਰ
ਸਿਖਾਸਾ ਲਕਾਰਾ ਤੁਹਲ ਤੋਂ ਕੈ ਬਾਸਾ ਦੱਦੈ ਬਹੁ ਸਾਂਦਿ ਚਲਤਾ। ਅਖ਼ਰ ਅਖ਼ਰ

---

1 ਦਰਜ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਗਰਮੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕੰਮ ਸਥਾਨ ਗਲਤ ਸਮਾਂ, ਦਰਜ ਨੂੰ ਸਿਰ ਅਖ਼ਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਚਲਾਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

2 ਕਰ ਅ ਅਖ਼ ਦਾ ਸਿਰ ਅਖ਼ ਪ੍ਰਤਿਲਖ ਮਾਰੀ।

3 ਪਰਸਤਿਕ ਸਿਰਲੇ ਤੋਂ ਲਾਲਚ ਕਾਰਣ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਨ ਸਾਂਦਿ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਸਿਖਾਰਥਨ ਉਸਿਖ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸੀ। ਦਾ ਅਖ਼ਰਾਰਥ ਚੰਦਿਖ ਸਿਖ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਸਸਤਾਣ ਤੋਂਦਾ ਨ ਸਸਤਾਣ ਚੰਦਿਖ ਸਿਖ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸੀ। ਦਾ ਅਖ਼ਰਾਰਥ

ਚੌਪਈ ਕਿਰਪਾਲ ਬੁਲਾਕਲਾਲੇ: ਸਿਮ੍ਰ ਦੇਨ ਪਰਨਦਯਾ ਪਿਤੰਤ ਲਾਖਾ ਮਤ
ਟੂਟ ਜਸਮਾਨਾਂ ਰਜ ਮਲਲਲਈ ਪਰੀਲਲਨੀ ਸਬ ਦੋਸਤ ਲਈ ਹੈ ਸਮਾਰ ਸਮਾਰਕ ਸਿਮਾਰ
ਪੰਤਸਾਨੀ ਪੁਰਕਾਨੀ ਦਈ ਚਰਾਇ ਪੁਨ ਸਿਰ ਆਨਨੀ ਲਈ ਦਹਿਦਾਇ
ਆਪ ਸਿਮੇ ਪਤਾ ਲੋਮ ਦੇਇ ਛਡਮੀ ਨ ਆਜੀ ਜਾਤੀ ਸੋਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ਕੁਲਕ ਥੀ ਨਿਕਲਕ ਲੱਛੋ ਪੰਸਾਕ ਨ ਪੋਕਾ ਲੋਇ। ਕਲਕਲੇਟ ਥੀ
ਕਲਾਇ ਕਲਾਕਲਾ ਕਟਤ ਕੁਟਾ ਕਿਕ ਨੀਚ ਕੁਕਲਾਂਚ ਲੀਨ ਪਾ। ਕਲਕਲਾ ਪੰਚ ਕਲਾਕ

ਚੌਪਈ ਖੰਨੀ ਕਲਕਲੀ ਪਸ਼ਾ ਪੰਸਾਕ ਪਾਕਾ ਪਕੀ ਕਾਲੀ ਪੁਲੇ ਤੁਕਾ ਕਲਕ ਪਕ ਕਲਕ ਪੰਕ
ਪਾਲ ਤਕਲੀ ਸਿਮਾ ਤਕੀ ਕਲਕ ਰਸ ਪਰ ਖੰਨਾ ਆਲੇ ਤੋ ਪਾਸ ਕਲਕ ਖੰਨ ਕਲਕ

ਦੋਹਰਾ ਖੰਨੀ ਪੁਖਾਲੀ ਮੰਨਿਲੀ ਲਖ ਸਿਲੇ ਪੰਸਾਕੇ ਕਲੀਲ
ਪਲਾ ਪ ਪਲਕੇ ਨ ਖੰਨੀ ਪੁਨ ਦੀਲੇ ਕਲਕਲਾ ਪਲਾਲਾਂ ॥ ਕਲਕਲੇ ਕਲਕ

ਚੌਪਈ ਕਲੇਂ ਪੁਖਾਲੀ ਪੰਸੀ ਪੁਲਾਲੇ ਕੁਕਲਲਾ ਲੀ ਨਿ ਸਿਲਿ ਲਿਲਾਲੇ ਪਾ ਕਲਕਲਕਲ ਪੁਲਾ ਪੁਨ ਕਲਕ
ਲਿਪਟ ਨਲਲਾਲੀ ਖਲਾ ਸਿਮ ਲਲੀ ਪੁਲਾਈ ਕੀ ਪਿਲਾ ਪੁਲੇ ਪਲੀ ॥ ਕਲਕ ਕਲਕਲ ਕਲਕਲ
ਪਲਾਪਲਲੇਟ ਮੇ ਖਲਕਲ ਕਲਪਲਾ ਪਲਲੀ ਪੁਲਲ ਪੁਲੇ ਪਲੀ ਚਲਾ
ਤੀਲੇ ਕਾਲੀ ਪੁਪਾ ਪੁਲ ਖਲਾ ਲੋਪੇ ਪਲਾ ਖੰਨੇ ਲਿਲ ਲਪੀ ॥ ਕਲਕ ਕਲਕ ਕਲਕ
ਲਿਲੀ ਲਲੀ ਖਲ ਕਲਕ ਪਲਾ ॥ ਖਲੀ ਪਲਲ ਖੰਪ ਲਲੇ ਲ ਪਲੀ ॥ ਕਲਕ
ਲਲੇਲਾ ਕਲੇ ਲੀ ਲਲੇ ਲੇ ਲਲੇ ਲੇਲਲਾ ਲੇਲੇ ਪਲਲੀਪਲ ਪੁਲਲੀ ਪੀ ॥ ਕਲਕ ਕਲਕ ਕਲਕ ਕਲਕ

ਦੋਹਰਾ ਕੀਲੇ ਖਲਾ ਕਲਾ ਲੀ ਲਲੀ ਲਿਲਲਾ ਲਿਲਲੇਲਾ ਲਲੀ ਪਲੀ ॥ ਕਲਕ ਕਲਕਲ ਕਲ ਕਲਕ ਕਲਕ
ਲਿਖ ਪਿਲ ਜਲਾ ਕਲਾ ਲੀ ਲਲੀ ਲਿਲਲਾ ਲਿਲਲੇਲਾ ॥ ਕਲਕ ਕਲਕ

ਚੌਪਈ ਪਲਲੀਪਲ ਲੀ ਪਲਲੇ ਲੇ ਲੀ ਲੇਲੇ ਲਲਲੇ ਲੀਲੇ ਲੀ ਪੇਲੇ ॥ ਕਲਕਲ ਪ ਕਲਕਲ ਕਲ ਕਲਕ
ਪੇਲੇ ਲੀਲੇ ਲਿਲੀ ਲਲੇ ਪਲੀ ॥ ਪਲਲ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਿਲਲੇਲੇ ਪਲੀ ॥ ਕਲਕ
ਖਲੇ ਲਲੀਲਲ ਲੇਲਲੇ ਲ ਲਲੀ ॥ ਲੇਲੇ ਲੀਲੇ ਲਲੇ ਪਲੀ ॥ ਕਲਕ
ਲਿਲੀ ਲਲੇ ਲਲੇ ਪੁਲੇ ਪਲਲਾ ॥ ਲਿਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੇ ਪਲਲਾ ॥ ਕਲਕ
ਪੀਲੇ ਲ ਪਲੀ ਪਲਾ ਲ ਪਲੀ ॥ ਲਲਾ ਪਲੇ ਲਲੀ ਲਲੇਪੇ ਲਲੀ ॥
ਸਲ ਲਪੁਲੇਲਲ ਪੀ ਲੇਲ ਲਲ ਪਲਲੇ ॥ ਲਲਲਲ ਲੀ ਲ ਪਲੀ ਲਪੁਲੀ ॥ ਕਲਕਲ ਕਲਕ
ਸਲਲਲ ਲਲ ਪੀ ਪਲ ਪਲਾਲੀ ॥ ਲਲਲਲ ਲੀ ਲਲ ਪਲੀ ਲਪੁਲੀ ॥
ਸਲਲਲ ਲੀ ਪਲ ਪੁਰੇ ਪਲਲ: ਲਲਲਲ ਪੇ ਲਲ ਲੀ ਲ ਪਲਲ ਲਪੁਲੀ ॥

ਪ ਲਪੁਲੇਲਲ ਮੀਪੁਲੇਲ ਪੀਲੇ ਲ ਲਿਲ ਪਲਲਲਲ ਲਿਪੇ ਲ ਲਿਲਲ ਲੀ ਪਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲੀ ਲਲਲ ਪੁਲੇਲ ਲੀ
ਪ ਪੁਲੇਲ: ਲਲੀਪੁਲੇਲ ਲੇਲੇ ਲ ਲਿਲ ਪਲਲਲਲ ਲਿਪੇ ਲ ਲਿਲਲ ਲੀ ਪਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲੀ ਲਲਲ ਪੁਲੇਲ ਲੀ
ਪ ਪੁਲੇਲ ਲੀਲੇ ਲੀਲੇ ਪੁਲੀਲੀਲੀ ਲਲੀ ਲਲੇ ਲਿਲੇ ਲਿਲ ਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਪੁਲੇਲ ਲੀ
ਪ ਪੁਲੇਲ ਲੀਲੇ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ॥
ਲਲੇ ਲਲ ਪਲੀ ਲਲੀ ਪੁਲੀ ਲਲੀ ॥ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ॥
ਪੀਲੇ ਲੀ ਲਲ ਲੀਲੇ ਪੁਲੀ ਲਲੀ ॥ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੀ ॥

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮ ਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੋ ਖ਼ਿਮਤਾ ਸਭੀ ਕਰੋ ਯਹੀ ਸਭ ਪਾਸ
ਤਿਮ ਚੰਦ ਤਿਲਿਆਨ ਦਿਸੈ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਪੁਨਰਾਵੈ ਆਕਾਸ ਰਹਤ

ਚੌਪਈ ਅਬੋਲ ਅਯੋ ਬਾਹਿ ਸਾਥੀ ਬਾਕ ਕਿਸਾ ਕੁਨੀ ਨੁ ਅਕਲਾਵੈ ਬਾਕ
ਦੂਜ ਦਰਸਾਏ ਨੇ ਜਿਹਿ ਅਸਾਵੇ ਕੋਏ ਨੇ ਨ ਦਿੱਤੀ ਆਖੇ ਸਵਾ
ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਮਾ ਕੀ ਰਿਦ ਪਾਤਰ ਜਿਹਿ ਦਿਖਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਨਾਤਮਾਂਤਰਗਤ ਸੁਰਿਆਰ
ਉਤਰਤਿ ਸਿਖੇ ਸਾਯੋ ਕੀ ਵਾਰਤਿ। ਸਤੁਤ ਕਿਯੋ ਯੋ ਤਿਸਬੈ ਪਾਰਤਿ ਸਿਤ
ਚਲਤ ਪੁਰਾ ਨੇ ਬਾਜਨ ਆਏ ਦਿਲ ਜੀ ਅਕਲੈ ਅਜਾਕ ਚਕਵਾਏ
ਮਾਈ ਤੁ ਯੋਵੈ ਮੰਦ ਛਤਮਾਂਦ। ਜਗੀ ਕਰੋ ਗਰ ਚਲਾਤ ਦਰਬਾਰਿ।ਤਤ
ਪਰਬਲ ਬਲਤਰ ਧੀ ਦਵੇ ਦਰਾਂਤਿ। ਆਖਰ ਸੋਹੀ ਪਲਟ ਬਰਗਾਂਦ
ਸੋਮ। ਰਜਾਨਾਂਮਾ ਅਰ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਹਨੇ ਪਿਖਾਵੈ ਤੁਸੀ ਪਿਕਸੰਸਾ।ਤਤ ਪਵਾਰ ਅਸਾਵਾਰੀ

ਛਤਰ: ਪ੍ਰਾਰਿਥਨਾ ਸਜੈਦਾਰੀ ਬਾਕਤੇਸਾਂ ਦਾ

ਚੌਪਈ ਦਿਤ ਗਿਆਨ ਅਮਲੀ ਜਿੰਮ ਮਾਰਯੋ ਦੁੱਖ ਬਾਰੇ ਨ ਬਾਸ ਜਿਸਾਰਯੋ ਸਰ ਸਿਵ ਦਰ ਤਰਕਾਰ
ਤੇ ਅਮਤੀ ਸਿੰਘ ਦੁਸਾਂ ਦਰਾ ਜਥੇ ਦਰਦਰ ਨੇਤ ਜਿਮ ਤੁਮ ਦੇ ਮੰਤੇ ਦਾ ਮੰਤੇ ਦਾ
ਨਾਂ ਨੇ ਬਸਤ ਦਾ ਜਿਤਾ ਪਸੀ ਜਾ ਨੇ ਤਰਾ ਜਸਤਾਨੇਤ ਨ ਕਸੀ ਦਾ ਦਾ
ਤਬ ਯੋਤ ਨ ਬਾਬਤ ਪੁਰੋਧਾਰੇ ਪੁਤ ਨੇ ਦਿਤ ਬਾਦੀਆਨਤ ਸ ਦੇ ਨ ਦਾ ਸਸਾਰਾ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤਲੀ ਕੋਲੀ ਛਿਬ ਗੋਰ ਸੀ ਦੁਨੀ ਸਿਹੀ ਜਿ ਸਾਂਵ
ਸਿ ਮੁੰਸਿਰੇ ਅਬਰਬਸ ਕਯੋ ਬਤੀ ਤਕਲਾਦੀ ਬਾਂਵ।ਤਤ

ਚੌਪਈ ਸੰਗਤ ਬਾਬੀ ਨਾਰ ਜਾਮਯੋ ਆਸਾਂ ਪੂਰੇ ਬਤਾਸਾਂਤੇ ਸੰਤ ਮਾਸਿਰ ਸਾਰ
ਬਾਬ ਮਸੀ ਪਤੇ ਸਿੰਘ ਜਾਰਾਂ ਤਤ ਬਿਤ ਸਮੁਤਤੇ ਸੰਤੀ ਬਾਬਾਂਤੇ।ਤਤ
ਸੋ ਚੁੱਤੇ ਨ ਬਤਾ ਅਰਾਯਾ ਪਿਤ ਬਾਬ ਦੁੱਖ ਬੁੱਤ ਬਾਬਾਂ ਸਾਂਸਿਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਬੁਧੀ ਗਾਂਸੀ ਬੁੱਤ ਸਾਂਸਿ ਬਸੀ ਚੋਟੀ ਕੀ ਬਤ ਪੋਤ ਨਾਰੀ ।ਤ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਦੂ ਸਿੰਘ ਚੌਨੇ ਪੁਸਾਂ ਬਾਬਸੇ ਮਾਤ ਸਿੰਘ ਨਾਂਹਿ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਦੁਤੀ ਤੁ ਅਮਿਲ ਏਬ ਬੁੱਤ ਲਿਬ ਯਤ ਦੋਊ ਪਸਾਂਹਿ।ਤਤ

ਚੌਪਈ ਤੁਤ ਚੰਦੇ ਜਿੰਮ ਅਸਲੀ ਤੁਲਸਾਰ ਮਾਂਚੇ ਬੁੱਤੇ ਜਿਸ ਤਰਬ ਸੁਤ ਬਾਸਾਰ
ਜਬ ਚੰਦੇ ਤੋ ਐਸ ਦਰਸਾਰ ਉਲਟ ਆਗੇ ਸਿੰਘ ਬੁੱਤੀ ਸੁਸਾਰਾ ਤਤ
ਤਬਸੇ ਸੁਤ ਸਹਿ ਜਿਤੈ ਮਰਾਏ ਪੁਣੇ ਤੁ ਆਪਤੀ ਬੁੱਸਰ ਸਿਤਾਏ
ਅਮ ।।। ਜਿਸਸੀ ਨੇ ਜਿਸਾ ਐਸ ਤਤਿ ਜਿਸਾ ਮਾਰਯੋ ਦਤ ਸਸ ਯੋਸਾਰਾਂ ਸਾਰ ਸਾਰ

---

1 ਅਮ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਪੰਥ, ਖ਼ਾਲਸਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਵਿਤਕਰੇ ਭੁਲਾ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨਿਮਰਚਿਤ ਦੁਨੀਏ ਸੋਦੈ ਕਰਯੋਂ ਨਾਮ ਦੇ ਕੁਮਤੀ ਜੰਮੇ ਪਾਤਾ ਦਰੀ ਅਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾ ਨੋਤ ਦਰੀ ਪਾਤਾ ਸਿੰਘ ਮੇ ਕਥੇ ਉਰਿਯਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ

ਛਬ. ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਵ ਵੇਣੂ ਦੀ ਮਾਲਿਕਾ

ਮਾਣ ਉਹ ਮਿਲਾ ਤਬਲੀਲ ਪਾਣ ਤਰੀ ਨ ਮਾਰਿ
ਮਿਲਾ ਮਿਲਾਰੀ ਗਾਣੁੰਦਾ ਖਰਦੇ ਰੋ ਮੈਂ ਰੋਹ ਗਲਾਵੰਦਾ ਮਾਰ ਸਭਾ
ਮਿਲ ਮਿਲ ਗੋਲੇ ਸਕਲਾਂਦਿਲ ਰੋਗਾਂ ਰੋਗੇ ਮਿਲਾਸਤਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਮਾਣ ਮਾਰੇ ਗਾਲਬ ਅਵੇ ਮਿਲਾ ਦਰੀ ਨ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰਾਤਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਜੋ ਸਕਲ ਨ ਮਾਰੁ ਮਲਾਰਾਂਦਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਨ ਦਾਣਾ ਨ ਪਾਰਾ ਸਭਾ
ਚੰਦ ਚਲੇ ਤੇ ਚੁੰਦ ਦੀ ਗਲਾਰੀ ਚੰਗਲ ਪੁੰ ਗੀਤ ਚਲਾਰੀ ਗਲਾਰੀ
ਮਿਲੇ ਗਲਾਰੇ ਮਾ ਮਾਣ ਮਾਰਾ ਮਲਾਰੀ ਹਰ ਮੇਂ ਕਾਰਣ ਛਲਰੀ ਨ ਮਲਾਰੀ ਸਭਾ
ਚੰਦ ਚਲਦੇ ਮਾ ਦਰੀ ਰੁਮ ਦਾਰੁ ਚੁੰਦ ਮਾਰੇ ਨਾਰੇ ਚਲਦੇ ਛਲਰਾਣਾ ਰੁ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਐਸੀ ਐਸੇ ਗਲਾਰਾ ਸਭਾਰੇ ਦੁਸਰੇਆਂ ਯਾਰ ਚੁੰਦ ਗੀਤ ਚਲਾ ਮਲਾਰੀ
ਪੰਜਾ ਐਸੇ ਮਲਿਕ ਦਿਲਾਣੇ ਛਿਰਕਲਾ ਕਲਾ ਕਲੇ ਨ ਚੁਲ ਪਾਣੇ ਮਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਛਬ. (ਚੁਰੇ ਦੇ ਚੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦੇ ਦਾ ਛੰਦ)

ਦਿਹਰਾ ਅਲਾਲਾ ਮਾਂ ਚੁਰੇ ਚੁਰੇ ਨੂ ਗਦੀਂ ਗਲਾਰ ਨ ਗਲਾਰੇ
ਮਿਲ ਮਿਲਾਰ ਮੇ ਸਿੰਘਲ ਗਈ ਚਲ ਚਲ ਮਲ ਮਲਾਰਿ ਮਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਚੌਪਈ ਐਸ ਗਈ ਮਾਂ ਗਲੇ ਅਲਾਰਾਰ ਮਿਲ ਉਂਦੇ ਚਲ ਮਲਾਰੀ ਮਾਰ ਸਭਾ
ਮਿਲਾ ਮਲ ਸਿੰਘ ਚਲ ਚੁਰਯਲ ਪਾਰੀ ਉਲ ਗਾਰਾ ਲੰਸ ਪੇ ਚਲ ਗਲੀ ਰਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਚੌਪਈ ਚੁਲਾਰ ਮਲੈ ਪਾਰੀ ਗਲੇ ਗਲਾ ਚਲੇ ਘਲ ਗੀ ਮਲਾਰ ਗਲਾਰੀ ਨ
ਮਲ ਮਾਰੇ ਚੁਲ ਮਲਾਰੀ ਘਰ ਗੋਰਾ ਚੁਰੀ ਗਲਾਰੀ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ੴ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਰਸਨ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰੀ

ਚੌਪਈ ਮਣਿਕਾਰਥ ਭੀ ਅਲਖ ਪੈ ਚਿਮ ਨਹੀ ਅਨੰਤ ਸਲੀ ਅਨ ਸੇਵਾ ਥਵੈ
ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਦੋਖੀ ਨ ਸਰਿਦ ਖੰਦੇ ਅੰਸ ਮਾਰਾ ਆਏ ਨ ਪੀਏ ॥੪॥ ਸ

ਭੰਸ ਪਾਣਹੀਪਤ ਕਾਸਲੀ ਅਤਖਾਵੇ ਨਰਕ ਪਰਾ ਭੰਪੇ ਪੰਥਣ ਨ ਧਾਰੇ ਸਿਮਰਤੀਕਰਮ ਮ

ਦਾਰਕਨੇ ਬੁਹਾਲ ਮੰਮਿਤਸਮ ਕਾਲਾ ਨੰਤਣ ਥੈ ਸਕੇ ਨ ਸਚੈ ਰਹਦਾਕਾਲ ॥੫॥ ਬਿਆਖਿਆ ਮਾਰਾ ਨਿਰਮਾਣ

ਮਾਸੀ. ਸਕਲੈ ਸਾਰ ਪਿਤਾਂ ਪਾਤਾਲੀ ਕੀਮੇ ਥਰੈ ਦਰਸ ਦੇਖ ਦੁ ਨਾਮ ਸਾਰਥਕ ਮਾਰਾ

ਥੰਦ ਹਤੈ ਖਿਮਿ ਭਕਥੈ ਕਰੈ ਖਾਨਿ ਸਾ ਕਾਲ ਧਾਸਣਿ ਚਰੈ ॥੬॥

ਬਤ. ਪ੍ਰਮਿਲਾ ਮਾਰਕੰਡ ਕਥੈ

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਿਲਾਕ ਕੈਲੇ ਸਕ ਪਿਤਿਰੁ ਸਕਲੀ ਥੰਸ਼ਧੀ ਸੁ ਪਰਾਕਤ ਕੀਲ
ਭੰਤਾ ਸੰਜਿਕਪੁਰ ਬਾਲਾ ਸਾਲਸਪੁਰ ਮੰਗ ਤੁੰਸਾ ॥੭॥ ਮਾਰਾ ਨ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਾਸ ਦਸ ਪਿਤਿਰੁ ਨੁ ਸਕਲੀ ਪਿਤਾਮ ਮਾਸ ਕਰੁ ਪਹਸਤ ਸਹਿਤੀ ਮਾਸਾ ਸਮਾਰਥ ਮਾਰਾ
ਪਿਤ੍ਰੁਤ ਸਥਾ ਕੰ ਪਰਸਨ ਦੁਖੀ. ਦਰਦੰ ਪਰਿਵਾਰ ਪਿਤਸ ਕੀਤਾ ਕੰ ਭੰਸਾ ਪਾਤ ਪਰਮਾਰਥ ਮਾਰਾ
ਪਿਸਾ ਪਿਸਾ ਪਰਿਮਤਰ ਕ ਪਾਣ ਸਕੰ ਨ ਪੀਸ ਥਰਮੀਮਤ ਪ੍ਰੇਮਸਤ ਪ੍ਰੇਮਸਤੰਤ ਮਾਰਾ
ਪਿਸ ਥਾਂਤਸੁਕਾਰ ਕੰ ਥਸੁ ਥਦੀ ਸਤ ਸਮਾਸੀ ਪਿਸ ਤੁ ਦਯਾ ਦਸੁ Aਸਾਰਥਕ ਮਾਰਾ
ਨਾਸੰ ਪਿਮਾ ਪਿਸ ਕਥਾ ਪੁਸਾਸ ਪਰਿਤਸਥਾਸ ਭਸਮ ਕੰਸ ਕਾਸ ਸਮਾਰਥ
ਸਿਸਥਾ ਸਟੰ ਪਾਸਤ ਪਸਾਸੇ ਸਸਥਾਂ ਥਰਮਾਪਿ ਸਾਰ ਪੁਸੰ ਪ੍ਰਸਾਸਥਾਂਤ ਮਾਰਾ
ਪਸਾ ਸਕ ਕੰਸ ਸਸ ਸਤੰ ਚੌਪਾ ਸਿਸਾਪਿ ਸਸਾਸੀ ਸਸਿ ਸੰਸਾਰਥਕ ਮਾਰਾ
ਸਾਪਿਸਸਸਾਂ ਸੰਸੰਤੰ ਮੁਸਾਸੇ ਪਿਸ ਦੀਸੇ ਦੁਖ ਸਸਿ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥੮॥
ਪਸਿਤੰ ਸਤਤ ਸਤੰ ਸਤੰਸਿਸਾਂ ਪਿਤਾ ਸਾਸੇ ਪਿਸ ਦੇਖਸ ਸਥਾਰਥ ਮਾਰਾ
ਸਸਾਂ ਸਸਾ ਸਤ ਦੁਤ ਸਿਸਾਸਾਂ ਪੰਤਾ ਮਾਂ ਸਿਸ ਦੇਖਸ ਸਥਾਰਥ ਮਾਰਾ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ ਤੋ ਥੰਦੇ ਸਸਿਮੁਤੰਸਸਸ ਥਸੀ ਮਥਸ ਦੇਸ਼ ਦਾਸਾ ਮਾਰਾ
ਮਮੰਤ ਯਾ ਤਮ ਰੰਖਤ ਸਥੰ ਸਸੀ ਤਮ ਸਾਸ ਮਾਰਾ ॥੧੦॥ ਮ ਮ. ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਮਾਸੀ ਮਸ ਪਸਿਤ ਕੁਟਾਮਸ ਥਸ ਥਤੀ ਪੁਰ ਸਤਸਾਰ ਸਿਤਸਾਮਸ
ਸੋ ਸਿਤਸ ਪੁਸਿ ਥਸ ਸਿਤਸੁ ਤਸਤਸਾਤੀ ਮਸੰਤੁ ਪੁਸਤੀ ਚੰਸ ਤਸਸਾਸੀ ਸਾਤ

= ਇਸ ਗੰਥ ਸਥ ਪਸਾਸਤ ਸਿੰਚ ਸਤੀ ਸਿਸਤਾ ਤੰਨੇ ਸਿਸਾ ਮਾਰਾ

ਨ ਸਿਸਾਸਤ ਪਸਾਸਤ ਤਿਸਾਸਤ ਥਸੰਤੁ ਤਤ ਸਾਸਤਾਨੰਤ ਸਤਸਾਤ ਪਸਿਸ ਦ ਸੰਸ ਸਿਸਾਸ ਸਸੰਤ ਸਾਸਤਾ ਸਾਸਤਾਸਤ
ਸਸਾਤ ਪੰਸੇ ਪੁਸਾਸਤ ਦੁ ਸਿਤਸੰ ਸਸਾਸ ਪੰਸ ਸਾ ਸਾਸਤ ਸਸਾਸ ਦੰਤੇ ਸਸਾਸ ਸਸਾਸਤ ਸਸਾਸ ਸਸਾਸਤ ਸਸਾਸ ਸਸਾਸਤ
ਸਿਸਾ ਤੁ ਸਤਸਾ ਸਸਾਸਤ ਸਸਾਸਤ ਸਸਾਸਤ

ਨੀ ਮਨ ਕਾਲੇ ਗਰਜਣ ਫਿਰਦਾ ਤਨ ਦਾ ਬੀ ਪਰਤਾਪੀ ਰਵ ਮੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨ
ਮੰਦਰ ਦੇਖ ਜਗੇ ਦੀਵੇ ਸਭ ਪੂਰ ਨਾਨਾ ਬਹੁ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਰਹਿ ਪਰਬਤ ਪਾਰਜ ਨੇ
ਜਦ ਦੂਰ ਅਰ ਲਲਾਸੇ ਖਿਲਾਰੇ ਹਥ ਦੇਣ ਅਰੀ ਸਭ ਰਸ ਨਿਕੇ ਦਾਰੂ
ਜੋ ਨਿਸ ਕੁਰ ਪੋਰ ਵਾ ਆਵਿ ਪੈ ਰੋ ਪੰਚ ਤਮ ਤਰਸ ਚਾ ਸਾਰਾ ਪਾਰਾ ਕੀ ਦੇਖਦਾ ਸਭ
ਪਰਬਤ ਦਰੁੱ ਧਿਰ ਅਸਥ ਨ ਸਮਾਣਾ ਵਿਚ ਬਲ ਅਗਾਸ ਗਲਾਂਕੁਨੇ ਬਲਾਸ ਸਭ ਮਾਨਦਾ
ਨੂੰ ਜਾ ਨੱਚੇ ਬਾਰੂ ਖੇਦ ਜੀ ਬਣਨੀ ਤਰਹ ਇਸ ਅਗਾ ਖੰਦੇ ਜਾ ਜਥੀ ਪਾਰਾ ਸਭ ਮਾਨਦਾ
ਮੰਦ ਸਿਖਣ ਤਰੰਧ ਨੇਤਾਂ ਪਰਮਾਨੇ ਵਿਚਾ ਨਾਲ ਪਰ ਪਰ ਵਿਚਾਰੇ ਪਾਰਾ ਸਭ ਮਾਨਦਾ
ਮਾ ਦਰਵਾਰਿਆ ਗੀ ਧੀਰੀ ਅਸ ਸਾਰੇ ਸਭ ਮਾਨਦਾ ਸਭ ਮਾਨਦਾ ਸਭ ਮਾਨਦਾ ਸਭ ਮਾਨਦਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਹੁ ਦੁਖਦੇਏ ਸਭਨ ਕਿਰ ਖਟੇ ਗਏ ਨ ਬੁਝ ਸਭਾਇ
ਪੁਨ ਪਰ ਪੰਛ ਬਹੁ ਜਿਲੇ ਮਨ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਪਾਇ ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਰਾਜਾ ਕਹਿਯੋ ਕੀ ਕਿਯਹ ਬਲ ਕੀਮਾ ਪਿਆ ਸਤੋਪੁਨਾਤ ਜਿੰਮ ਪ ਪੰਚਾ
ਸੀਸ ਪ੍ਰੇਖਨੇ ਆਏ ਹੈ ਸੰਗ ਜੋਗਾਰ ਸਭ ਸਭ ਸਮਾਨੇ ਪਿਸਾਂ ਪਾਰ ਮਾਰ
ਹੈ ਕੰਚਾ ਅਬ ਦੇਹਿ ਸਭਾਇ ਤੁਹੇ ਪੰਖੀ ਰਸ ਮਾਰਜ ਰਸ ਸਭਾਇ
ਗੋਹਿਨੇ ਜਿਮ ਪਿਆ ਪਰ ਸਭਨ ਮਾਰਾਣੀ ਤੋ ਪਾ ਸਮ ਸੰਸ ਵਾਰ ਸਭ ਸਭਾਇ ਮਾਰ
ਮਾਨੀ ਮਾਰੇ ਸਭਾ ਪਿਸਤ ਜਿਸ ਰਸ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭ ਸਭਾਇ ਪਰਮਾਨਿਸ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭ
ਥ ਬੁਧੀ ਤਮਾਸਭਾਰ ਕੁਲ ਜਿਸ ਬੁਧਾਮਾਨੀ ਪਤ ਨੇ ਸਭਾਨਿਦਾਰ ਤੁਸ ਜਿਸ ਸਭਾਰੀ ਸਭ ਸਭਾਇ
ਅਤੀ ਪਾਰਤ ਸਭੀ ਪੈਗਾਰ ਪਾਸ ਬਾਂਧ ਦੇਤ ਬਹੁ ਦੁਨੀਯੋ ਪਾਸ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ
ਅਬ ਪ੍ਰੇਮ ਭੇ ਜਿਸ ਸਭਾਨੇ ਛੋਰੇ ਤੋ ਸਭ ਸਭਾਰੀਸਨ ਸਭ ਸੰਸ ਸਭ ਸਭਾਇ
ਨੈ ਪਰਬਤ ਬਹੁ ਸੰਸ ਪਾਰ ਸਭ ਪਾਰਾ ਸਭਾਰੀ ਸਭਾਰ ਨੁਨਿਸ ਸਭਾਇ
ਖੋ ਨ ਨੈ ਸਭਾਨਿਸ ਪ੍ਰੇਸ ਪਾਸਿਹ ਜਿਸ ਸਭਾਰੁਤ ਤੋ ਸਭਾਰਾਸਭਾ ਤੇ ਪਿ ਸਭਾ

ਦੋਹਰਾ ਸ਼ੀ ਨੋਹ ਸ ਪਾਰਥ ਸਭਾਨਿਸ਼ਟ ਬਹੁ ਬਾਂਧ ਤੋ ਅਬਾਇ ਜਿਸਭਾਇ ਸਭ ਸਭਾਇ
ਧਨਿ ਪ੍ਰੇਸ ਧਾਰਜ ਬਣਦਾ ਨੈ ਬਹੁ ਪੰਚੇ ਬਾਬ ਛਿਹਿ ਬਾਰਿ ਸਭਾਇ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ

ਚੌਪਈ ਸੋ ਸੁਣ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਦਲ ਆਏ ਤੇ ਅਨਾਮ ਨ ਆਏ ਪ੍ਰਿਨ ਭਲਾਇਰਾ ਘਲਾਏ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ
ਤੇ ਸਾਏ ਮਾਰਿਜ ਸਿਮ ਪਤੇ ਮਰਿਆਂ ਤਰਾ ਮੀਮਾਰ ਪੰਚਾਰੇ ਸੰਸੇ ਕਰਤਾਰੇ ਮਾਰਾ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ
ਤੇ ਸਭਾਨਿਸ ਦਿਸੇ ਸੋ ਪਾਸਾ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰ ਅਤਿ ਆਸਿ ਅਲੋਖੇ ਜਾਂ ਭਰ ਕਰਦੇ
ਜਿਸ ਕਰਨ ਨੇ ਪ੍ਰੇਨ ਜਾਂਦਰ ਦਲ ਪ੍ਰੇਸ ਸੰਚ੍ਰਿ ਪਾਂਧਸੇ ਦਿਨਿ ਨ ਸਭਾ ਸਭਾ। ਸਭ ਸਭ ਸਭ
ਤਿਨ੍ਹੀ ਅਨੇ ਪ੍ਰੇਸ ਮਾਰੇ ਸਭ ਸਭਾ ਤੋ ਅਤ ਸਭਾਰਾ ਪੰਚਾ ਤ ਸੰਸੇ ਸਭਾਸੀ
ਤੰਚ੍ਰਿ ਕਰੇ ਧਿਸ ਮਾਰੇ ਮੈਦਾਨੇ ਘਿਰ ਸਭਾਰਤਾ ਸਭ ਪਾਸੀ ਮਾਰੇ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ

ਪ. ਸਿੰਘ ਮਾਰਾਜ ਪ੍ਰਮਾਤ ਸਭ ਸੁਮੇਸਭਾਰ ਸਭ ਸਭ ਸਭ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ
ਨੈ ਸਿਸ ਸਭ ਸਭਾ ਸਭ ਸਭਾਰਤਾ ਸਭਾਰੀ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ ਸਭਾਇ
ਨ. ਅਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ
ਪ੍ਰਮਾਤ, ਸੁਮੇਸ, ਦਰਦਾਸੁਰ, ਮਾਰਾ ਸਭਾਰਤ ਸਭਾਸਭਾ ਸਭਾਰੁਤ, ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਤ ਤੇ ਸਭਾਰ

ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਪੰਜ ਪੰਜਾਬ

ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਦੰਤੀ ਪੰਜਾਬੀ ਰਾਖੀਏ ਜਿਹਨਸਨ ਮਾਰਚਰ ਪੰਜਾਬਨਾਲ ਅਮੀਂ ...

ਅਸਾਡੇ ਨਹੀਂ ਰੋਟ ਲੀ ਕਾਰ ਅਤੀਸ ਕਰਨਾ ਦੀ ਘਰਦੇ ਪਾਸ ਨਾ ਜਾਣੇ ...

ਪੰਜਾਬ ਦੁੱਖ ਦੀ ਸਿੰਘ ਮੈਂਸ ਕਰਾਰੀ ਹਸ ਕਾਰਜ ਬਾਲੀ ਕਰਾਰੀ ...

ਸਾ. ਤਾਰਨ ਕੀਤੇ ਸਾਰਿ ਹਸ ਕਰੀ ਕਰਨ ਅਰਜਨ ਸਮਾਨ ...

ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਰੀ ਅਸਾਧਾਰੀ ਭੈਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿੰਘੋ ਮਾਰ ਹਾਰ ਜਿਸਤਾ ਤਰਕਾਦੇ ...

ਜਿਸ ਕਰਨ ਕੁਲ ਦੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰਕੇ ਹਸ ਤੇ ਕਾਲੇ ਰਹੇ ਨ ਕਾਲੇ ਮਾਰ ...

ਵਧ ਦਿਨ ਸਸ ਸਣ ਦਖੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਪਤੀ ਸਹੀਲ ਜਿਸ ਸਸਾਰੇ ...

ਮਸ ਸਸਾਦਣ ਮਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦ ਪੀ ਦਰਸਨ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਸਮ ਨ ਸੈਂਤਾ ਹਰੇ ...

ਪੀ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕੁਪਾ ਸਾਰਕ ਨ ਮਾਰਿਦ ਮਰੀ ਸੰਦੇ ਪਤੀ ਕਰਨਾਦਿ ...

ਸੈਂਨ ਸਿਸਕਰਾ ਮਾਰਾ ਤਰਸੀ ਸਾਰਨਾਂ ਸਸ ਕੁਮਾ ਮਸ ਪੀ ਦਰਸੀ ਕਰਤਾਸਿਮਾਰਾ ...

ਤ ਕਰਤਾਲ ਪੰਨਣ ਅਰਸਾਧੀ ਕਰੇ ਤਸਸ ਦਸ ਤੀ ਹੈ ਦੀਲ ਅਸ ਸਣਦੇ ...

ਨ ਕਰੇ ਮਸ ਸਸਰ ਪੁਸਸੀ ਸਿਸਿਸ ਸਿਸ ਕਰਸਾਦਿ ਸਿਦਰ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸਾਰਾ ਮਸਾ ਸਸ ...

ਦਿਨਕਰ ਸਸ ਸਸੀ ਪੁਤਰਧਸਾ ਸਿਸਿਸ ਦਸ ਮਸਸ ਸਸ ਪਤਾ ...

ਸਸ ਦਿਸ ਸਿਸਿਸ ਸਿ ਸਿਸ ਸਸਾਂ ਸਿ ਸਿਦੇ ਸਿਸੀ ਸਸਸਾਦਿ ...

ਪੰਜਾਬੀ ਤਸ ਪੁਸ ਸਸਸਸਸ ਮੰਸ ਪੁਸਸਾ ਸਸ ਸਿਤੇ ਤੇ ਸਿਸਸ ਸੰਸੀ ਕਾਸਾ ...

ਸੀ ਕਾਸੀ ਸਸਰੇ ਤੇ ਕੁਸ ਸਸਸਾ ਸਿੰਘ ਸਸ ਸਸ ਸਿਸ ਦੀਦੇ ਸਸਾ ...

ਸਸ ਸਦੇ ਜੀ ਤੇ ਸਿਸ ਮੰਤੇ ਸੀ ਕੁਸ ਸਿਤੇ ਕੁਸ ਮਾਸਿਸ ਸਸਾ ਸੰਸੀ ...

ਮਿਤਰ ਦਸਸ ਤੁਸਿ ਕੁਸ ਤੇ ਸਸ ਮੈਂ ਸਸ ਦੇਦੂ ਸਿਤੇ ਸਸਸਾ ...

ਪਾਸਾ ਲੈਂਦੇ ਸਿੰਦਰ ਸਿਦ ਸਸੀ ਕੁਸਸਾਸ ਸਸ ਦੇਦੂ ਤੰਦ ...

ਸਿਕਾਰਸ ਕਸਿ ਸਸ ਸੀਸੀ ਮਾਂਦ ਮੰਤੀ ਕੁਸਸਾਸ ਸਸ ਕੁਦੇ ਸਿੰਦਿਕਾਸਿ ...

ਸੀ ਸਾਂਤ ਸਸੀ ਤੰਸਤ ਸਸਸਾਂ ਸੈਸਾ ਮਾਤਸਾਸੀ ਦਰਿਦੂ ਕੁਸਸਾਸ ...

ਸਸਿ ਕਾਰ ਸਾਤੀ ਸ ਸਸਸ ਮਸਤੇ ਸਸਿ ਸੰਸ ਮਾਤ ਸਤਿਸਾਸੀ ਸਿ ਸਿਦਿਤੇ ਤ ...

ਦਿਨਕਰ ਤੁਸੇ ਸਿਸਾਸੀ ਸਿ ਸਸੀ ਸਿ ਕਰਦੂਸਾ ਸਸਸ ਸਸ ...

ਮਸੀ ਸਾਤਸਿਸਾ ਦਸ ਸ ਸਿਤ ਦੇਸਾ ਤੋਦੂ ਸਾਸਤਸਤ ...

ਚੌਪਈ ਤੇ ਕਸਸਿਸਸ ਸਿਸਤ ਦਸਸਾ ਸਸਸਾਦੇ ਮੰਸ ਦੁਦਸਸ ਸਸ ਸਸਿ ਦੁਦਸਾਦੇ ...

ਸੀ ਸਸਤੀਸਸ ਸਿਸ ਦੇ ਕਸਸਾਦਿ ਸਸ ਸਾਸਿ ਸੀ ਕਰ ਕਸਸਸਾਦਿ ਤਸਸ ...

ਸਾਕ ਪੁਨੈ ਬਹੁ ਘਣਨਾ ਸਿਮਾਹਿਆ ਮਾਤਬਰਾ ਜੋਨਾ ਢੁਕਿਨ ਫਲੀਂ ਫੁਲਾਂਦਿਆ
ਤਰ ਯਦੈ ਯਜਿਅ ਪੰਜ ਅੰਜਨਾਂਦੇ ਜਨਮੀ ਖੰਦੇ ਦੁਸ਼ ਹੋ ਵੈ ਭਾਂਦਾ ਤਰਿਦ
ਦੇਖਣ ਯੋਜਨਾਂ ਬਾਕਰ ਮਿਯਾ ਬਰਾ ਮਿ ਵੰਨ ਮਿਣੇ ਵਿਤਰ ਦਸ ਮਿਆ
ਖੰਡਾਣਾ ਜਿਸ ਬਸ ਟਿਤਾ ਮਹਿ ਪਾਰਾ ਤੇ ਦਾਮਤ ਪਿਯਿ ਯੰਜ ਬੰਦਾਖਾ ਤਤਤ
ਇਸ ਪਾਰਖ ਲੈ ਯਸ ਤਯਾ ਬੰਨਾ ਜਯਦੇ ਪਿਛੈ ਯਯਾ ਮੰਮ ਨੇ ਦਯਾ
ਤਿਤੈ ਅਗੈ ਨਹਿਸ਼ਯ ਪੁਰਿ ਯੰਜ ਪਿਯਾਤ ਨੇ ਯਯਾ ਅਸ ਨੇ ਸਯਤਾਂਪੁੰ ਪਿਯ ਸਯਾਯਾ ਤੇਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਉਤਰ ਸੋ ਪੰਜ ਸੀਉਂ ਅਤੇ ਪਿਯੋ ਪਿਯ ਤ ਪਿਯ ਤਤਯਾਂਦਿ ਅਤਤ ਯੰਜ ਯੰਜ
ਯਯਾਂਦ ਪਿਛੈ ਸੋ ਅਯ ਬਯਤਾ ਸੁਨੀ ਸਯਿਯਸ਼ੁਰ ਬਤੈ ਸੁਯਯਾਂਦਿ ਬਤਯ

ਚੌਪਈ ਤੈ ਬਾਯਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੇ ਪਯਾਯਾ ਅਯਾਤ ਜਿਯ ਪੰਖਾਂਤੇ ਅਯਤਯਾਂਦ
ਯਾਂਤੇ ਬਯਨ ਸੀ ਪੰਖਯ ਉਤਯਾਂਦਿ ਪਿਯੈ ਯਯੇ ਸੋ ਸੰਯ ਬਤਯਾਂਪੰ ਨਯਾ
ਯੰ ਪ੍ਰਯਤੀਯਯਾ ਅੰਤੇ ਯੁਯਯਾਂਦੀ ਪੰਪਾਸੇ ਯਯ ਯੰ ਪਿਯ ਯੁਯਾਂਦ
ਯਾ ਸੋ ਯਯਸ਼ ਪੰਯਾਂਦ ਬਯ ਤਯਾਂ ਪੁੰਨੇ ਬਯੰ ਅਯਾਂ ਯਯ ਯਯੰ ਬੁਯਾ ਅਯਾਤ
ਯਿਯ ਯਾਯਾ ਪੁਯੇ ਪੰਯਯ ਬਯੰ ਸਯਯਾਯ ਬਯਾਂਪ ਪੰਯਿ ਪਿਯਾ ਅਯਾਂ ਪਯਾਂ ਪਯਾਂਤ
ਪੰਯਿ ਯਾਂਦ ਜਿਯਾ ਬਯ ਯਯ ਸਯਾਂਯਾ ਯਯਾਯਯ ਸੋਂ ਸਯ ਪੰਯਿ ਪੰਯਾਂ ਅੰਯਾਂ ਯਾਂਤ
ਯਿਯ ਯਯ ਯੰ ਬਯ ਪੰਯਾਂ ਪੰਯਾਂਦ ਯਯਾਂਦ ਪੁਯਾਂ ਯੰ ਬਯਾ ਪਿਯਸਯਾਂਪੰ
ਪਯਾਂਦਿ ਯੰ ਬਯ ਯੰ ਪੰ ਪੰਪਾਂਯੰ ਪੰਪੰ ਪੰਯਿਯਾਂ ਯਯਯਿ ਪੁਯਾਂਯੰ ਪਯਾਂ
ਪੰਯ ਬਾਯਾਤ ਸਿੰਘ ਪੁਯ ਪੰ ਬਯਾਂਯੰ ਜਿਯ ਬਾਯਾਂ ਯਯਯਾਂਯ ਯਯਾਂਯਾਂ
ਯੰ ਪੁਯਾਂਯੰ ਯਯਾਂ ਯੰ ਅਯਾਂ ਯੰ ਪ ਪੰਯੰ ਅਯਾਂ ਪੁਯੰ ਅਯ ਪੰਯਾਂਯੰ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ
ਪਿਯਾਂ ਯੰਯ ਅਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ ਜਿਯ ਪੁਯੰ ਯੰਯੰ ਅਯਾਂ ਪੰਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ
ਜਿਯ ਯੰਯ ਪੁਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਯਯਾਂ ਅਯਾਂ ਪੁਯੰ ਯਯਾਂ ਪੰਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ

ਚੌਪਈ ਜਿਯਾ ਪੰਯਾਂ ਪੁਯਾ ਪੁਯਾ ਪੁਯਾਂ ਅਯੰ ਪੰਯਾਂ ਜਿਯ ਪੁਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ
ਪੁਯੰ ਅਯਾਂਯੰ ਯਯਾਂ ਯੰ ਅਯਾਂ ਯੰ ਪ ਪੰਯੰ ਅਯਾਂ ਪੁਯੰ ਅਯ ਪੰਯਾਂਯੰ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ

ਚੌਪਈ ਤੈ ਬਾਯਤ ਸਿੰਘ ਮੰਯਾ ਪੁਯਾਂਯਾਂ ਸਯਾਂ ਯਾਂਯ ਅਯਾਂ ਯਯਾਂ ਪੁਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ
ਪੁਯਾਂ ਅਯਾਂਯੰ ਯਯਾਂ ਯੰ ਅਯਾਂ ਯੰ ਪ ਪੰਯੰ ਅਯਾਂ ਪੁਯੰ ਅਯ ਪੰਯਾਂਯੰ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ
ਯਾਂਯ ਯਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ ਯੰ ਪ ਪੰਯੰ ਅਯਾਂ ਪੁਯੰ ਅਯ ਪੰਯਾਂਯੰ ਯਾਂਯਾਂ ਅਯਾਂ
ਯਾਂਯ ਯਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂ

ਕਿਵ ਬਣੇ ਮਾਂ ਸੀਤਾ ਪੋਤਾਸੀ ਤਯਾ ਆਪੇ ਧਰ ਨੈ ਤਖਤਵੀਰ
ਪਰਥਮ ਪੁਸ਼ ਤੋ ਪਣੀ ਨ ਚਾਰਿ ਪੁੰਜਲ ਪੰਜਲ ਸਾਰੇ ਸਵ ਤਖਤਵੀਰ ਪਥਮ

ਦਹਰਾ ਜੋ ਤੁਮ ਸਬ ਯਹਿ ਸਾਨੇ ਸਖ ਤੇ ਮਿਟਿ ਤੇ ਬਦ ਦਵੰ ਸੁਨਾਨ
ਯਹ ਧਯਾਨ ਜਿਨਾ ਜਿਸਾ ਬਲ ਨਰਧੈ ॥੨ ਤੁਮ ਸਿਵ ਹੁਇ ਸਾਧਯ ॥੧੧

ਚੌਪਈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਦਸਰਥ ਨਾਮਨਾ ਸੁਨਾਈ ਚਿਤ ਘਣ ਬੰਦੇ ਧਨ ਨਾਸਾਈ
ਮੈ ਜਨ ਕਾਜ ਅਸਵਮਧ ਕਰੇ ਜਗੈ ਬੰਦੇ ਕੁਰ ਜਿਨ ਛੈਂ ਧਨੇ ਧਨ
ਦੁਖ ਦੁਖਦੇ ਨਿਜ ਸਥੀ ਅਨਾਥਨ ਜਿਸ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੋ ਨਾਥ ਸਮਾਥਨ ॥
ਬਧੀ ਸਕਲ ਧਨਾ ਧਾਤਨ ਜਾਥੀ ॥ ਜੋ ਕੁਨ ਕੋ ਜੋਧਾ ਕਰਸਾਥੀ ॥ਪਤੇ ਸਮਾ ਜੋ ਪਥਰ
ਕਹੌਂ ਪੁਣੈ ਹਮ ਕਲਕ ਭੀ ਆਣ ਰੁਤੇ ਬੰਦੇ ਨੀ ਸਾਣੀ ਸਾਣ
ਤੁਮੈਂ ਹਾਤ ਕੁਰ ਭੀ ਪਰਥਮ ਚਲੀ ॥ ਜਿ ਰੁਮ ਭੀ ਪਾਈ ਯਹ ਭੀ ਪਾਈ ॥੧੨

ਦੋਹਰਾ ਤਿਸਾ ਪੁਤ ਦੁਸਨਨ ਆਠ ਧਰ ਲਾਇ ਸਥੇ ਸਭ ਜੋਰ
ਪਾਂਚ ਪੁਤਿ ਅਰ ਦਾਸ ਚੌਕ ਸਭ ਮਿਟਾ ਨੌ ਸਾਹਨਿ ਤੋਰ ॥੧੩

ਚੌਪਈ ਅਸਾਰ ਰੋਦਨ ਭੀ ਕਰਤ ਬਸਾਨਾ ਸੋਊ ਭਯਾ ਪੁਰਨ ਧਾਮ ਅਰ ਮਾਨਾ
ਸੋਊ ਅਤ ਕਥ ਸਥਾਨਾਂ ਕਰਮਨਿ ॥ ਕਰ ਸਮਸਥਿਤਾਂ ਪੁਰਿ ਪੂਰੇ ਪਰਮਾਦਿ ॥੧੪॥
ਕਥਿ ਮੋਰ ਕੋਰੇ ਅਥੋ ਸੁ ਪੋਤ ਕਥਿ ਨਯੰ ਸਾਥੇ ਪੋਤੇ ਮਨ ਪੋਤ
ਦੁਖ ਜਨਿਹਾ ਸਰ ਸਥਿਨੰ ਸੁਖ ॥ ਮਨ ਵਿਮਾਦਿ ਸਾਯੰਤਨ ਮਥਮ ॥੧੫॥

ਛੰਦਾ ਪੈਸੇ ਪੁਤਾ ਅਮਾਤ ਕੇ ਕਥੇ ਮਨੁਤ ਅਤਿ ਕਰਾਰ
ਯਥ ਸੁਤਰ ਮਿਲ ਯਾਮੇ ਸਨੈ ਕੋਈ ਧਾਸਾ ਸਿਮ ਕਲਾਰ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ ਨ ਚਾਤਿਸਾਈ ਅੰਸ ਸੁਨਾਯਾ ਸਾਥ ਸਥਾ ਅਸਤਿ ਕਥੇ ਕੁਮਾਰਾ
ਸੋਤਨ ਛੈਨ ਚਤੈ ਛਥੈ ਚਾਤ ॥ ਅੰਤ ਸਾਦੀ ਕਾਸਨ ਕੁਤੇ ਪਾਸ ਥਾਰਾ ॥੧੭॥

ਦੋਹਰਾ ਥਾਥੀ ਮਤੁਥਥੈ ਕਥ ਭੰਤਾ ਸਿਮ ਕਥਨੈ ਦੁਤ ਕਥਨਾਂਤਾ
ਕਥਿਤਾ ਸਿਮ ਸਿਥ ਤੁਤੇ ਦਾ ਦੁਤੇ ਸਥਾ ਸਿਤਨਾਂਤ ॥੧੮॥

ਧਾ ਕਥਿਤ ਤਾਂਤਿਸਾ ਦਾ ਸਿਥ ਥਾਸ ਪੁਸਤਾਨੀ ਸਥਾ ॥ ਧਾ ਸਾਸਥਾਤ ਸੀ ਪਾਤਾਂ ਸੀਤਾ ਦੁ ਸਿਤਾ ਸੇ ਸਿਸ ਸਥੇ
ਸਿਥ ਸਾ ਤਾ ਪਸਤਾਸ ਤਿਤੇ ਸਤਿਸ ਤਿਸ ਪਾਤ ਪਾਤੀ ਸੀ ਤੇ ਸਿਸ ਤੀਤੇ ਤਾ ਤੁਤਿਸਾਂ ਸਾਸਾ ਤੇ ਸਾ ਸਾਸਾ ਸੀ
ਸਥਾ ਥਿਸਤ ਸਿਸ ਥਤੁ ਸੁ ਤੀਤ ਤੇ ਸਤਾਸ ਤੁ ਸਥਤਸਾ ਸਿਥਿਤੀ ਥਥ ਸਿਸਤਾਸਾ ਤੇ
ਸਥਾ ਸਥਤ ਸਿਸ ਸਤੁ ਸੁ ਤੀਤ ਤਾ ਤੁਤੇ ਸਥਾ ਸਿਸਤਾਸਾ ਤੇ ਸਿਸ ਸਥਾ ਸਾਸਾ ਤੇ
ਸਾ ਸਥਾ ਸਤਾ ਸੀ ਸਾਸਿਸਾ ਸੀ ਸਿਸ ਤੇ ਸਥਾ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸੀ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸੀ

ਦੋਹਰਾ — ਦੋ ਬੰਦੇ ਜੀ ਇਸ ਯਤਨਾਂ ਮੰਤਰੀ ਬਾਕ ਬਜਾਇ ਪੁਜਾਰੀ
ਲਹਿਰੁਕ ਚਲ ਦੇ ਘਰ ਤੁਮੇ ਅਗਤਨਾ ਮਮਾਰੀ ਆਂਦ।੬੮੮ — ਕਵੀ ਸਭਾ ਸਾਗਰੀ

ਚੌਪਈ — ਤੂੰ ਜੰਨਤ ਕਾਨੀ ਤੀ ਕਬਜ਼ ਲਵ ਦੀਰ ਕਰ ਉੱਪਾਰੂ ਗਾ ਮਾਣਤਾ ਸਰ ਤੋਹਿ
ਕੁਹਿਯ ਕੈ ਘਰ ਲਖੀ ਮੇ ਦਾਖਤ ਪ ਕਾਰ ਮਾਲ ਸਮਰ ਸਿਯਾਰ ।੬੮੯ — ਕਵੀ ਸਭਾ ਸਾਗਰੀ

ਦੋਹਰਾ — ਤੂ ਬਸਤੀ ਸਹਿਨ ਮਾਲ ਲਖੀ ਕਾਰ ਮਮਾਰ ਦ ਕੀਨ
ਕਾਰ ਸਾਲੀ ਵਸ ਕਾਰੂੰ ਚਲਤੀ ਜਿਸ ਮਮਿਯਾਨ ਕੁਕਾਰ ਸ ਕੀਨ।੬੯੦ — ਕਵੀ ਸਭਾ ਸਾਗਰੀ ਤੁਲਸਾ

ਚੌਪਈ — ਅੱਤ ਸੋਕਨ ਕੁਸ਼ ਦਤ ਮਕਾ ਕਾਰੀ ਮਮਲੀ ਸੀਤ ਮਰ ਦੇ ਕਰ ਕਰੀ
ਜਿਸ ਤੈਸਾ ਮਮ ਵਿਯੋਗ ਮਾਰੀ ਤਤਮਾਕਾਰ ਮੰਦੇ ਯਿਸ ਸਮਰੇ।੬੯੧ — ਕਵੀ
ਮਮ ਦੁਲਮਾਰੀ ਸਯੋ ਕਾਰੀਰ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾਰਾ ਕੈਯਤੇ ਮਕਤਰੇ ਨ ਸਾਰੀ — ਕਵਿਤਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਤੂੰ ਪ੍ਰਿਯ ਮਮਤੀ ਮਿਲਨ ਤੇ ਸਾਰਾ ਗੁਸ਼ੀ ਸਤਨੁਹ ਦੁੱਤ ਪ੍ਰੀਤ ਛਾਰ ।੬੯੨ — ਕਵਿਤਾ ਸਭਾ

ਬਾਣ. ਸਰਕਤੁਰ ਬਾਕਨ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ

ਦੋਹਰਾ — ਮਾਨੀ ਕੁਸਤੁ ਪਸੰਦ ਦਿਰ ਨੇ ਸਹਿਤੁਰੀਮਾਨ ਸੰਸਾ ਪਕਮਾਂਦਿ — ਮਮ ਮਮ ਮਮ
ਤੇਰਾ ਸੋ ਮੀਤ ਚਾਂਦੇ ਛੱਟੇ ਸ ਪ੍ਰਸ ਬਣਾਂਦਿ।੬੯੩ — ਕਵਿਤਾ ਸਭਾ ਸਾਗਰੀ

ਚੌਪਈ — ਤਸ ਧੰਦੇ ਸਹਾਤੁਮੀਮਾਨ ਕੁਮਮਾਂਦੇ ਕੁਸ਼ ਭੀ ਮਮਾਂਦੇ ਕਸ ਦਿਮਾਂਦਿ
ਭੀ ਮਮਾਂਦ ਤਕੁ ਮਮਤੀ ਕਰੇ ਮਮਾਂਦੀ ਮਮਤੀਮਾਂਦਿ ਸਤ ਮਮ ਕਰੇ।
ਯਮ ਗੁਮਾਂਦੀ ਕੁਸ ਸਕੈ ਮਮ ਤੋ ਕੁਸ ਕਰ ਦਿਯ ਦੇਯਿ ਮਮਾਂਦਾ — ਮਮ ਮਮਤਾ ਮਮ ਮਮਾਂ
ਸੋ ਕੁਸ ਪ੍ਰਿਯ ਨੇ ਮਾਂਦੇ ਮ ਮਾਂਦਿ ਤੂੰ ਕੁਸ ਪ੍ਰਸਤੁਨ ਭੀ ਕਰ ਸਮਾਂਦ ਪਤ
ਭੀ ਮਾਨਤਾ ਸ ਦੇਂਦੇ ਸੋ ਕੁਮਾਂਦਿ ਦਿਯ ਮਾ ਸੀ ਕੁਸ ਸਕੈ ਤੋਮਾਂਦਾਂਦਿ — ਸਮਮਤ ਮਮ
ਤੂੰ ਸਰਤੁਮੰਮਾਨ ਦਾਂਦੀ ਕੀਮਾ ਯਸ ਸਰਤੁਨ ਕਰ ਮਮਾਂਦੀ ਮੰਮਾਂ।੬੯੪ — ਮਮ

ਦੋਹਰਾ — ਕਰਨਮ ਮਮੰਤੁ ਮਾਨਤਾਨੁ ਸੰਤੋ ਤੁਮਨ ਵੰਤਮਾਨ
ਸਮਾਂਦਿ ਤਿਸਮਾਂ ਮਿਸਮਾਂਦਿ ਸਮਾਂਦ ਦੰਮੇ ਕਰਮ ਕਰਮਾਂਦ ਮਾਂ

---

੧ ਮਮੰਤੁ — ਕਰਤਾਰ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਤਤਤੁਰੀ ਸੰਮਾਨਤਾ ਦੇ ਦੰਦ ਦਾ ਮੁਹਾਰ ਸਤਨ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਮਮਾਨਤਾ ਮੁਹਾਰ ਸਿੰਘ ਤੀ ਮੰਨੀ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਮਤੁ ਕਰਮਾਨ ਦੇ ਮੁਹਾਰ ਦੀ ਮੁਖ ਦਾਮਾਂਦਿ ਭੀ ਸਿਮ ਮਾਨਤ ਸਮਾਂਦਿ ਮਿਸਮਾਂਦ ਦੇ ਸਿਮਾਂਦ ਸਮਾਂਦ ਤੀ
੨ ਸਿਮਾਂਦਿ — ਮੁਸਮਾਂਦ ਮਾਂਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂਦ ਸਿਮਾਂਦ ਕੁਸ ਕੁਸ ਮੰਮਾਂਦ ਮੰਮਾਂ ਤੀ ਸਮਾਂ ਤਮਾਂਦ ਮੰਮਾਂ ਤੀ ਕੁਸ ਤੀ ਮੁਸਮਾਂਦ ਸਮਾਂਦ ਦੀ ਮੁਸਮਾਂਦ ਦੀ

ਭੋਜਨ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅੱਗੇ ਆਯੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਤਿਹੋਂ ਨੂ ਖਾਯ
ਸਮਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਹ ਧੰਧ ਤੁਰਤ ਕੀਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾ ॥੬॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਚੌਪਈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਢਿਗ ਆਏ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ਮਿਲਾਇ ਸੁਭਾਇ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਚਹੇ
ਬਹੁ ਦ੍ਰਵ ਦੇਣ ਲਗਾਵਤਰਨ ਧਨਵਾਨ ਆਦਰ ਸਿਖਨ ਮਾਨ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਦੋਹਰਾ ਜਾਚੇ ਮੰਗਿ ਜਨਾਨਿਆਂ ਲਏ ਨ ਗੁਰਦੇ ਬਖਸ਼ਿ
ਦਾਤ ਸਿੱਖ ਬੁਰਾਂਦਿ ਲਹ ਐਸ ਦਾਤਰ ਬਹੁ ਮਾਂਹਿ ॥੫॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਭੱਲਾ

ਪੰਜਾਸੀ ਐਤਕ ਬੋਲੇ ਬੀ ਪੀਐ ਸਿੰਘ ਬੀਰੇ ਪਰਸ ਅਖਾਣ ਅਖਾਣ ਜੋ ਲੋਏ
ਪੂਜਨ ਯਾਨ ਜੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਨ ਤਿਨ ਪੂਜਨ ਪੰਥ ਬਾਣੀ ਮਾਂ ॥੪॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਖਾਲਕ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਬੋਲਨੋ ਸਿੰਘ ਸੁਲੱਖਣ ਹਲਵੰਤ
ਬਲਖ ਸਿੰਘ ਪੰਰਮ ਪਦਨ ਸਿਖ ਸਦਸਾ ਰਲਸ ।ਸਿ ਐਥ ਸਭ ॥੫॥

ਚੌਪਈ ਪਾਵਨ ਧ ਸੰਦ ਦੇ ਦਯਾ ਦਯਾ ਰੁਪ ਦੇ ਪੈਰ ਨ ਛਡਣ ਪਥੰ
ਤੁਹੀ ਖਾਲਿਸਾ ਮਾਣ ਜਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਕਾਜ ਤੇ ਮਨ ਨਿਤ ਮੰਗੇ ॥੭॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ
ਬਾਘਸ਼ ਸਿੰਘ ਸ਼ ਜੋਗ ਬਣਾਯੇ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਕੋਣ ਲਖੈ ਉਚਾ ਆਪਣੇ
ਬੰਦਨ ਸਿੰਘ ਜੋ ਦੂੰ ਹਕਕਾਰੇ ਜੋਧਾਰੇ ਜਿਥੇ ਧਾਵਨੀ ਛਵੀ ਸਿੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ

ਚੌਪਾਈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਰ ਸਿੰਘ ਬਹਮਸੰਘ ਸਿੰਘ ਬਾਣੀ ਪੰਥ ਦਯੋ ਫਰਮਾ
ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਸਿਖ ਬਾਣ ਛਤਿ ਅਿਕਾਯੋ ਮਾਰਗ ਬਲਸਾ ॥੨॥
ਬਲਵ ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਿਖ ਬਹਮ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਲਵਾ ਬਲਸਾਂ
ਕਹਣੇ ਬਾਣੇ ਪੂਰਨ ਜੋ ਸਿਖ ਹੀ ਚੰਦ ਪੂਰਨੀ ॥੧੫॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਸੀ ਨਦੀ ਸਿੰਘ ਪੰਨਿ ਪੰਥ ਸਿਰਤਾਜੋ ਖੁਸੀ ਬਖਤ ਦੀ ਪੰਥ ਮਹਾ ਸਾਥੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੋਰ ਮਾਂਦਗਾ ਚੁਣ ਦਸਣਾ ਗਾਂਹੀ ਪੰਥ ਬਾਣੇ ਮਹਾਂ ਆ ਗਿਹੀ ॥੧੫॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ
ਬਖਸ਼ਨ ਮਾਰਗ ਚੰਦ ਹਥ ਪਾਯਾਸੋਂ ਦਤੇ ਪਿਤਾ ਅਖ ਪੁਨੀ ਤੁਰਾਣੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਹਥ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖ ਹੀਯੇ ਸਲਾਰੇ ਹਥ ਜੀ ਜਾਵੈ ਪੁਨ ਜੋ ਨਾਯੇ ॥੧੫॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ
ਜਾਣੇ ਪੰਥ ਪੰਥਾ ਵਰ ਸਿਖੇ ਬਲਾ ਬਲਾ ਬਰ ਪੰਥ ਬਹੁ ਬਲੀ
ਪ੍ਰਥਮ ਪਾਰ ਸਿੰਘ ਪਾਹੁੰਚੇ ਸਾਰੇ ਬਲਵੰਤਾਂ ਜੋ ਲਹੁ ਬਲਾਂਦਿ
ਗਹੀ ਜਾਦੀ ਸਿਖ ਬਲ ਪਾਵੈ ਬਲਾਂਦਿ ॥੧੭॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਾਹੁੰ ਬੁਧਵਾ ਸਭ ਸਿੰਘ ਧੁਕ ਸਾਥ
ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਤੁਹੀ ਤੁਮਾਰ ਛਡੁ ਬੋਲੇ ਸਭ ਤੀਕਨ ਸਾਥ ॥੧੫॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਬਚਨ ਨੇਮ ਰਹਿ ਅਨੀ ਸਿਧਾਨੇ ਦਿਲੈ ਬਾਸ ਸੋ ਦੇਵੀ ਦਰਿ ਪਾਇਣ ਤਿਲਾਯਨੈ ੧੯੯੭
ਪਾਰਥ ਦਾਰਥਾ ਪਾਰਤ ਪੁਰਖ ਗਥੈ ਛੋਰਿਕਾਲ ਵਿਤਾਹ ਜੋਯੋ ਨ ਲਯਾਰੀ ੧੯੯੮
ਤੇ ਤੋ ਚਲਤ ਖਾਲਯੰ ਦੇ ਸਾਯਾਂ ਦੇ ਖੋਨਿ ਸਮਾਲੋ ਨ ਕੰਦ ਤਿਲਾਯਨੈ
ਦਿਸਿ ਬਸਤ ਤਿਲ ਸੋਸੇ ਕੋਰ ਤਿਲੈਂ ਤੁਰੇ ਮਹਾਰਥ ਸਿਧ ਸਕਲ ਲੋਕ ਪਾਲਯ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਤੈਂ ਸਿਖਾਲ ਬਾਤਲੋਕ ਧਰ ਕੰਦ ਦੇ ਧਰਾ ਤਲ ਦੀਨ। ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਜੰਯੋਨ ਯੋ ਪਰ ਸੋ ਲਯਤੇ ਮਾਨ ਕਲ ਕਲੰ ਛੰਨ ਨਾਯ।

ਚੌਪਈ ਤੇ ਯੰਦੇ ਜੀ ਰੰਲ ਧਰਾ ਮਾਧੇ ਬਾਯਨਾ ਨਲੰ ਦੇਖ ਦੁਲ ਕੀਲੋ ਖੁਲਾਯੇ ੨ ੧੯੯੯
ਨਲੰ ਰੰਲ ਕਹਾਸੇ ਮਲੰਲੋ ਨਾਂਦ ਮਾਨੇ ਰੰਲਾ ਲੈ ਕਲਾਯੁਰਾਂਦੇ ਤਾਂਦਿ ਪੇ ਨ ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਧਾ ਤੇ ਧੰਲਾ ਕਲੰ ਪ੍ਰਤਾਂਦੇ ਲੈ ਲੈ ਪੰਤਲ ਲੈ ਪਦੇ ਕਲਾਂਦਿ ੧੯੯੯
ਕਲ ਪੈਕਲਾਤੰਦੈ ਕਲ ਕੰਲਾ ਤਾਯੇ ਤਲਾ ਲੁਲ ਨਲੰ ਕੁਲ ਤਿਲਾਯੇ ਪਤਾ ੧੯੯੯੧੯੯੯੧੯੯੯
ਸਮਰਥਯਾ ਮਲ ਪਲ ਗਾਲੋ ਧਾਯ ਲੁਲਲ ਮਿਲਲ ਕਲਿ ਘਲਿਯੈ ਦਾਯਾਂ ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਧਾ ਤੇ ਪੰਤੈ ਮਲ ਤਿਲ ਦੰਲ ਯੰਲ ਪੰਲ ਲੰਦ ਕੰਲ ਕਲੰਲੈਯੰਲ ਯੰਲੋ ਧਲਤ ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਦਿਸ ਕਲਿ ਯੋ ਸਲ ਯੰ ਨਿਲ ਯੰਲੋ ਤੇਲੈ ਪਲਸਾਨੰ ਸਲ ਯੰਲਲਾ ਯੰਲੋ
ਯੰਦਿ ਤਿਲੈਂ ਤ ਪੈਸਾ ਦੇਂਦਿ ਯੰਦੇ ਤੇ ਲਾਂਦ ਪਾਤਲਾ ਲੰਦਿ ਤਿਲਾ
ਦੁਧ ਸਖ ਤਿਲ ਮਿਲੈ ਸੁ ਦੁਧ ਪਤ ਤਿਲੰ ਪਤ ਲਾਂਦੈ ਲੁਧਾ ੧੯੯੯
ਦੁਖੀਏ ਦੁਖ ਦੋਲੈ ਤਿਲ ਦੁਖ ਯਲ ਮਾਰੇ ਯਲ ਤੁਦਿ ਲਲਯੁਤ ਧਦ।
ਤਿਲਿ ਮੰਲਲ ਤੇ ਮਲਾਲਾਲ ਯਲਾਂਦੇ ਲਿਲੁ ਮਾਰੀ ਲਿਲੁ ਤਿਲਾਂਦੈ
ਦੇਂਚ ਕੁਲ ਖੁਧ ਯੰਦੈ ਧਾਰਿ ਯਲੈ ਨਲੀ ਲੈ ਦੇਲੈ ਕੁਸਾਰਿ ਧਾਂਦ ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਸਿਧ ਪਰਸਾਦੀ ਛਾਂ ਸਿਧ ਲਾਰਿ ਬੈਦਾ ਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕ ਸਮਾਂਦਿ
ਤੇ ਯਿਤਲਾਤ ਲੈ ਦੂਤੈ ਮਾਂਦੈ ਬੈਦਾ ਪੈਸਲ ਤੋ ਧਾਲ ਫਤਲਾਂਦੈ ਧਾਂਦ

ਦੋਹਰਾ ਆਂਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਹੀ ਨਿਯਾ ਲੈਯਾ ਕੁਲ ਦੰਤਿ।
ਆਂਦਿ ਮਿਲੇ ਬਿਲ ਨਲ ਸੋਊ ਤਿਲ ਕੁਲ ਕਲਾਂਦੇ ਕੁਲ ਲੋਂਦ ਦਲਾਂ। ੧੯੯੯ ੧੯੯੯

ਚੌਪਈ ਕਹੁ ਕੰਦਾਂ ਲੈ ਯੰਦਾ ਲਾਯੇ ਤਿਲ ਕਲ ਲਾਂਦਾ ਯੰਦੇ ਕਲਾਂ

ਖ ਧਲ ਲੈਂਦ ਧਲਾ ਪੁਲਲਾਂ ਲੈਂਦ ਨ ਦਲਾਂ
ਨਲੀ ਮੰਧ ਲਲਯੰਲ ਪੰਤੈ ਪਾਂਦ। ੧੯੯੯ ੧੯੯੯
ਘ ਦੈਂਦ ਲਾਂਦੀ ਯਾਂਤ ਤੁਲਾਂਲ ਨੰ ਯਲਾਂ ਪਲਾਂਦ ਦਲਾ ਪਾਲਾਂਦੈਂਦ ਤਿਲ ਪੁਰਾਂਤ ਤੈਂ
ਦਲਾਂ ਪਤਿਲਾਯੀ ਦੰਦ ਮੰਲ ਯਾਂਦੇ
ਯੰਦੇ ਪਾਲਲਾ ਪੰਲ ਲਾਂਦੀ ਪੰਤਿਲਾਲ
ਲਲਾਂ ਦਲਾਂ ਪਾਂਤਲਾਂਦੀ ਯੰਲ ਪੁਤਿਲਾਲ ਪਾਲਾ
ਦੈਂਲਾ ਯੰਲਾ ਪਲੁਲਾ ਲਾਂਲ ਲਾਂਲ ਲਲਾਂਲੈ ਪਲਾ
ਤਿਲਾਂ ਲਲਾਂਲ ਪੁਲਾਂ ਤਿਲ ਯੰਲੈ ਪਲਾ ਲਲਾਂ ਪਲਾਂ। ੧੯੯੯ ੧੯੯੯

ਖ ਪੁਲ ਤਿਲ ਲਲਾਂਲ ਲਲਾ ਲਾਂਲ ਦੰਲ ਪੁਲ ਤੁ ਤੈ ਤਿਲ ਲਲਿਲਾ ਲਲਿਤੁਲਾ ਲੈ ਪੰਲੈ ਪਲਾ ਲੈਂਲ ਪੰ
ਲਲਾਂਲੈਂਤੁ ਪੁਲੈਂਲਾ ਲੈ

ਮਮਤਹਿ ਆਦਿ ਐਂਦੇ ਜੀ ਮਿਲੈ ਗਏ ਸਣੇਦਾ ਬਲੀਜ ਕਾਂਧ ਜਾਮੈ ਤਰਾ।
ਹੁਣ ਬੁਖ ਮਾਤਿਸਾਹੀ ਲੱਖੋ ਲੱਖੋ ਬਜਾਰ ਕੱਖੋ ਖਜਾਕਾਂ ਦੁੱਸ ਬਜਾਨੇ
ਚਿਤਨੇ ਵੱਦਾ ਜਿਕਰਾ ਨਾਂ ਚਮਕਾਂ ਰਹੇ ਚਿਤਾ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾਤਰਾ। ਘ

ਦੋਹਰਾ ਨਿੰਦ ਚਗਲਾ ਕੁਲਾਂਧ ਸੇ ਚਿਦ ਚਿਬ ਹੋਤਾ ਦੂਜਿ ਕੰਧਾਰ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਅਮਰਾ
ਇਤਨੇ ਥਰੋ ਨ ਲੋਸ ਕੁਸ਼ ਸਾ ਲੋ ਦਿਦੋਂ ਬਤਾਇਤਰਾ।

ਚੌਪਈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਸ਼ ਦਾ ਕਥਿਕਾ ਧਰੋ ਕੁਸ਼ਾ ਧਾਰ ਨਾ ਕਾਰਿ ਤਜੇ ਗਿਆ ਨ
ਪੁਲਥ ਪੁਮਾਰਥ ਮਾ ਜਿਚ ਹੀ ਮਾਰਨਾ ਦਿਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੱਥ ਨ ਲਾਤਾ।੨ ਪਰ ਕਰ ਨਾਲ ਨਾਲ

ਛਵੂ. ਸਲਵੀ ਮੱਹੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਮੱਛੀ ਚਾਸੀ ਸੁਨ ਸਿਦ ਰਾਜਾ ਬਡਾ ਸਦਾਇ।
ਜੱਸੂ ਜਿਨਿਮਿ ਕੁਸਿ ਜਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇ ਮੇ ਦਿਨੂੰ ਬਤਾਇਤਰਾ। ਸਾਰ ਕਰ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ ਮੱਛੀ ਚਾਸੀ ਪੋ ਸਣ ਪਾਯਾ ਪੀ ਕਰਤਾਰੀ ਚੋਦਾ ਸਾਯਾ ਕਰਤਾਰ
ਸਤਸਾਯਾ ਕੁਸ਼ ਸੰਸਿਖ ਸਿੰਘ ਚੁਫੀ ਸੁਕਬਾਕ ਪਾਤਾਫ ਪੋ ਜਿਨੰ ਸਬੰਧੀ ਸਾ ਕਰਤਾਰ
ਸੰਚੀ ਚੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਕਹੀ ਮੱਛੀ ਪਰਮਾਨ ਤਕਸਾਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਪੁਜਾਰਾ
ਆਹੁ ਕੁਸ਼ ਪੋ ਚੋਦਾ ਬਤੀ। ਵਿਕਤਾ ਕਾਲ ਚੋਦੇ ਜੀ ਲਈ ਮਾ
ਖਤੇ ਨ ਦਿਸ ਪੀ ਚੋਰ ਸਸਾਯਾ ਪੀ ਮੱਛੀਆ ਦਤ ਚੋਦਾ ਪਾਯਾ
ਸਿਖੇਤਾ ਸਣਤਾਰੀ ਮੱਹੀ ਸਿਸਾਰਿਆ ਜਿਸਾ ਨਾਤ ਜਿਸ ਬਤਿ ਪੋ ਕਰਤਾਰਿਆ ਪਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਸਸਾ ਚੋਦਾ ਸੋ ਕਰਤ ਚਕਾਣੀ। ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਿਕਾਰੇ ਕਾਸਾ ਖਾਣੀ
ਕੋਨ ਪੀ ਦਵੇ ਪਸਿ ਕਰਤਿਤ ਸੀਸਾਰ ਸਸੇ ਪੋ ਸੁਸ਼ ਜਿਸ ਚੋਦਾ ਪਾ। ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਸੋ ਸਿਸ ਸੇ ਸੁਸ ਸਾਸਕ ਪਸ ਲੀ ਪੋ ਜਿਨੂੰ ਬਾਸੂਬੀ ਜੋਨੂੰ ਪੁਸ ਲੋ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਦਯੋ ਪਤਿਤਾਯਕੇ ਸੰਸਿ ਸੰਚੀ ਮਸਾ ਸਸਾਰ ਸਿੰਘ ਪਸਾਈ ਪਾ। ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਸਾ ਬਸਦੀ ਲੀ ਸਸੀ ਸੰਦੇ ਜਿਜਿਸਿ ਸਾਰਿ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਸਸ ਚੋਦੇ ਸੁਸੀਸਾ ਦਸੀ ਮੁੰਦੇ ਸਸੇ ਸਸ ਸਸਾਇ।

ਸੁਸਤੰਬੰਧ ਸਸਸਾ ਸੁਸਤੰਸੀਸ ਸਸਾਸੀ ਸਾ ਪਸਾਸੀ ਸਸਾਸੁਸ ਪੀ ਸਿਸ ਪਸਾਸਾ. ਪੀ ਸਤਿਸਾਸ ਦੇ ਪੁੰਜਾ
ਸੰਸ ਪੀ ਸੰਸੀ ਪੁਸੰਬ ਚਿਸਾਸਾ ਪੁੰ ਸਾਸ ਪਿਸੰ ਸਸ ਸਿਸ ਸਸ ਪਸ ਸਿਸ ਪੁਸੰਬ ਪੁੰਜ ਸਿਸ ਸਿਸਾਸਾਸ ਸਾਸੰ ਸਾ
ਸੁਸੰਸ ਪਸਾਸੰ ਸਾ ਸਸੀ ਸਸਾ ਸਿਸ ਸਾ ਪੁੰਜ ਸਾਸੀ ਸਾਸਾਸਿਸ ਸਸਾ ਸਾ ਪੁਸਾਸ ਸੰਸ ਪੰ
ਸਾ ਪੰਜੀ ਸਾ

ਸ ਸਸਸ-ਸੰਸ ਸਸਾਸਾ ਸੁਸਿਸ ਪਸ ਸਸੀ ਸਸਸ ਪੰਜ ਸਾਸਾ
ਸ ਸੁਸੰਸ-ਸੰਸ ਸਿਸਸਾ ਸਸਸਸ ਸਸਸਾ ਸੰ ਸਸਾਸਾਸੀ ਸੰਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ

ਚੌਪਈ ਬਯੋ ਬਹੁਤ ਜਾਨ ਯਿਹ ਸੋਨ ਬਾਕਾ ਕ੍ਰਮ ਦੇਸ ਜੀਤ ਬਿਹਾਨਾ ੧੦ ਦਸੰਬਰ
ਅਦਲ ਨੁਕਾਬ ਕੀ ਦੇਸ ਰੋਰੋ। ਜੀਤ ਬਬਨ ਜਹਿ ਆਨਬੀ ਮੋਰੋ॥੩
ਕਰੀ ਕਰੀ ਤੋਹਿ ਦੇਖੀ ਦੁਖਾਰੇ। ਸਾਹਿ ਪਿਖੇ ਹੈ ਭੁਯ ਦੇਸ ਭ ਖਾਰੇ॥
ਮੈ ਕਥ ਮੋਰ ਮਾਰੇ ਨੋਰ ਕਰ ਮਾਨਤ ਸਬ ਕੋਰਾ ਹੁਸਿ: ਨੋਰਾ ਪਾਰਾ ਅੰਕ ੧੦੮

ਦੋਹਰਾ ਉਸ ਪੁਸਤਾਰ ਕੋ ਲਿਖ ਪਤਰੋ ਉਸ ਮਾਰੀ ਰਥ ਆਯ
ਲਿਟ: ਬਾਰੋ ਮਾਰਿਬ ਉਮਿਆ ਰੋ ਦੀਨੋ ਪਤਿ ਸਮਾਪਿ ਨਾਰ। ਅੰਕ ੧੦੯

ਛੰਦਾਰੀ ਪੁਸ ਮਾਰੀ ਰੋਰੀ ਰੋ ਪਿਨਾ ਹਬ ਮਾਰਾ ਬੰਦੀ ਤੁਰਾਰੀ ਪੁਸ ਦਹਨ ਕਥਾਰੀ ਅਬਾਰ
ਹੁਰਾ ਅਦੀ ਨਾਨਾ ਸਿਰਤ ਜੋਨਾਬਸਿ ਪਿਲ ਕਥੀ ਮਾਰ ਸੀ ਰੋਰੀ ਪੰਜ ਮਾਰਾ। ਅੰਕ ੧੧੦

ਦੋਹਰਾ ਬੰਦੇ ਸਾਰੀ ਰੋ ਪਤਰੀ ਸਿਰ ਰੋ ਪਿਨੀਂ ਲਿਖਾਰਿ।
ਅੰਕ ਅਨੇਕ ਪਤਰੇ ਦਿਖੇ ਰੁਦ ਕਥੀ ਸਥਿ ਨਾਰਿ ਪਾਤ। ੧੧੧

ਚੌਪਈ ਮੋਰੋਬਾਨ ਮਾਨਬਾਨਾ ਨਤ ਬਾਕਾ ਬਿਨਾ ਨਾ ਰੀ ਨਾਰ ਨਾਰਾਬਾਨਾ ੧੧੨
ਬਾਨ ਪਤਨੀ ਮਾਨਨੀ ਦਿਨਾ ਕਥ ਦਿਸਥ ਬਾਨ ਨ ਦਿਸਨੀ ਕਥ ਨਾਨ ੧੧੩
ਨਾਰਿ ਦਤਕਾਨ ਲਿਖ। ਮਥ ਰੁਨਿਮਾਨਾ। ਤਨਾ ਮਨਿ ਪੁਨ ਬਾਨੀ ਬਾਨੀ ੧੧੪ ਅੰਕ ੧੧੪
ਮੋਰੋ ਅਨੇਕ ਲਿਖਿਨਾ ਮਥ ਰੁਨੀ ਦਿਸਾਰ ਨ ਦਿਸਨੀ ਲਿਖਾ ਰੋ ਮਨਾ ਰਾਖ। ੧੧੫ ਅੰਕ ੧੧੫
ਦੁਨਨੀ ਮਿਖ ਨ ਲਿਨੀ ਮਿਲਨਾ। ਨਾਮਿਲਿਨਾ ਦਿਖਿਨਾ ਦੁਖ ਬੀਨੀ ਮਾਨੀ ੧੧੬ ਅੰਕ ੧੧੬
ਬਬ ਮਨਾਰੋ ਮਨਿ ਥਨਿ ਮਾਨਿ ਮਿਲਨ ਮੰਨਾ। ਮਥ ਮਿਲਨੀ ਨਾਨਿ ਮਿਖ ਅਬ ਬਬ ੧੧੭ ਅੰਕ ੧੧੭

ਦੋਹਰਾ ਦੁਖਾ ਮਿਲੇ ਸੋ ਅਥ ਬਨੀ ਸਿਖ ਬੰਦੇ ਨਨ ਅਥਾਰੇ
ਮੈ ਮਥ ਰੋ ਬਨ ਬਬ ਬਨੀ ਸਥਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਮਾਰਿ ੧੧੮ ਅੰਕ ੧੧੮

੧ ਮਿਲ ਬੰਦ ਬਨ ਬਨਾਰਥ ਮੰਦ ਨਨ ਮੋਰਥ ਪੰਨ ਨਾਰ
੨ ਮਿਲ ਮਥਨ ਮੰਨ ਮਿਲਨਾ ਮਿਲ ਮਨ ੩
੩ ਬਨ ਬਨਾਰ ਮਿਲ ਮਿਲ ਰੋ ਮਥ ਰੋ ਮਿਲ ਨ ਰੋ ਮੰਨ ਨਾ ੪
ਰੋ ਮਿਲਨਾ ਮਨ ਮਿਲ ਰੋ ਮਥਨ ਰੋ ਬਥ ਨ ਰੋਨ ਬਨਾਰ ੫ ਅੰਕ ੧੧੯
੪ ਬਥਨਾਰ ਮਿਲ। ਬਥ ਬਨਾਰ ਮਿਲ ਬਥ ਰੋ ਮਿਲ ਨਾਰ ਰੋ ਮਿਲ ਨਾਰ ਰੋ ਮਿਲ ਨਾਰ

ਚੌਪਈ — ਤੈ ਉਨ ਤੁਲਤ ਔਜ ਵਿਚ ਆਣਾ ਪਿਯ ਅਤਹਿ ਪਿਮਾਖੇ ਜੋਰ ਵਿਸਥੀ
ਤ ਪੈਮ ਲਹੈ ਬਹ ਗੋਰਿਹ ਮਹੀ ਕਿਮ ਹਮ ਮਮੇ ਕਿਯਖੇ ਬੀਲੇ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਕੁਦ ਖਾਲ ਸੋ ਤੁਲਿ ਪੁਸਤੇ ਜਦਿ ਪੁਰਤੇ ਬੰਦੇ ਜੀ ਜੋਰਿ
ਜਾਇ ਚਕ੍ਰਾਦੀ ਉਨ ਦਖਯੋ ਖਾਤੈ ਦਤੈ ਖਡਿਦਿ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ — ਰਖੂ ਜੋਤਨੀ ਔਜ ਉਚਾਰਾ। ਹਮ ਬਾਇਚ ਕਥਾ ਲੋਮ ਪੁਹਾਰਾ।
ਸਬ ਜਹਮ ਟਾਬਬਨ ਪਹਿ ਜਾਯੋ ਹਮ ਲੁਹੋਤ ਤੋ ਤਹਾ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥੧੫॥
ਉਨ ਤੈ ਕੀ ਬੁਧਾ ਸਿਖਾ ਕਰੇ ਉਨ ਹੀ ਆਗੈ ਚਕ੍ਰਤੀਰ ਸਭੇ — ਬਖਾਨ ਕਵਿ
ਉਨ ਦੋ ਕਥੂ ਕਹੂ ਦਖਬ ਪਿਖਾਨੀ ਅਯਾਂ ਪੁਖੀ ਪਿਮੀ ਬਾਖਿ ਲੋਹਿ ਸਥਾਨੀ ॥੧੬॥

ਦੋਹਰਾ — ਬੋ ਪੁਨ ਗਾਣੈ ਦੋਨ ਉਸੇ ਗਹਿ ਪਕ ਧਰੀ ਸਮਟਾਇ — ਬਖਾਨ ਕਵਿ ਕੇ ਕਥਨ ਕਥ
ਹਮ ਬਰ ਬਰਨ ਸ ਛਰ ਦੀਯੋ ਮਾਲਬ ਖਾਲ ਪੁਸਾਇ ॥੧੭॥

ਚੌਪਾਈ — ਦੰਨ੍ਰਿਖਾਨ ਬੋ ਨਿਜ ਹੁੰਦ ਦਹਾਰ ਦੇਖ੍ਰਿਆਨ ਆਵਹ ਸਸਾ ਉਨਾਵੈ
ਇਮੀ ਸਰਸ ਦੋਨ ਅੰਤਰ ਸਿਤਾਰਿ ਸਣ ਬੰਦੇ ਸਕਲ ਦੇਨ੍ਰੇ ਬਾਲਕ ਖਿਲਾਇ ॥੧੮॥

ਦੋਹਰਾ — ਬੁਧਿਮਾਨ ਸੋ ਬਹਿ ਅਸ ਕਥੀ ਪੁਨੀ ਕਥਾ ਕਿਛ ਸਾਇ।
ਪਾਸਾਪੋਰੀ ਖੁਸਿ ਰਸਾ ਦਾਂਡਾ ਖਿਲ ਦੀ ਨਿਸ ਬੁਹਿ ਸਾਇ ॥੧੯॥ — ਬਖਾਨ ਕਵਿ
ਅਬੁਹਾਸ ਸਿੰਘ ਸੁਸਬੁਧ ਸਿਖ ਬੰਨਯੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਿਤੀ ਸਿਖਾਇ।
ਅੰਥ ਬਾਰ ਬਹੁਰੀ ਲਿਖਯੋ ਬੁਖ ਕਥੈ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥੨੦॥

ਪਰ. ਸਿਖੀ ਸ੍ਰੀਯੁ ਕਥੀ

ਦੋਹਰਾ — ਕਬ ਬੰਦੇ ਕੋ ਦਿਲ ਅਦੇ ਬੁਹਾ ਦੇਖਾਏ ਜਾਇ
ਸੁਨੀ ਅੰਥਰ ਕੇ ਬਾਹਸ ਬਲ ਲੇਯ ਸਿੰਘਨਾ ਬੁਹਾਰ ਪਾਸੀ ॥੧॥ — ਬਖਾਨ ਕਵਿ

ਦਹਾ — ਦਥ ਬੰਦੇ ਨੇ ਬੈਠੇ ਬਾਇਯੋ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦਿਲ ਕਾਤਨਿਹਾ ਕਹਾਨ — ਬਖਾਨ ਕਵਿ ਕਥਨ
ਬੰਦਾ ਨੁਲ੍ਹ ਪੈ ਚਲਿਓ ਜਾਏ ਸਿਖੂ ਰਾਜੇ ਉਨ ਲਸੀ ਟਲਾਵੈਂ ॥੨॥ — ਕਵਿ ਦ ਬਖਾਨ
ਬੰਦਾ ਰਾ ਤੇ ਨੇ ਖਲਿਓ ਨ ਗਯੋ ਤੀਹੀ ਰਥ ਸਸ ਬਾਖੈ ਗਾਏ — ਬਖਾ. ਕਥਨ
ਬੰਦਾ ਪੁੱਹੀ ਪਬਾਂ ਬਹੀ ਬਾਬੀ ਸਬ ਬਾਹੇ ਤੁਲ ਹੀ ਉਸ ਸਬਾਈ ॥੩॥ — ਕਵਿ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਬੰਦਾ ਪੁੱਛੋ ਪੁਕਾਰੈ ਤਿਸ ਤਿਸ ਬਾਹੁ ਰਖਵਾਲੀ ਬਾਖੈ
ਖਿਮਾ ਬਰਾਯੋ ਲਬਰਹ ਬੰਦਾ ਆਨ ਕੁਸਾਨੀ ਖਬਾਏ ਹੁ ਬੰਦਾ ॥੪॥ — ਬਖਾਨ ਕਥਨ
ਓਹ ਸਿਖਿਓ ਪਿਤੈ ਘਬਾਯੋ ਕਹੋ ਬੰਦਾ ਸੋ ਰਹੋ ਨ ਪਾਖੈ — ਕਵਿ ਦ ਬਖਾਨ ਕਥਨ
ਜੋ ਸਿਖਾਰੇ ਕੈ ਬਾਬੂੰ ਪੁੱਛਾਖੈ ਉਨ ਸੁਨ ਸਿਖਾਰੇ ਬੰਦੇ ਪਾਖੈ ॥੫॥ — ਬਖਾ ਕਥ

ਪ ਸ੍ਰੀਯੁ ਬਖਾਨ ਬਾਲੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾਖਾ ਸਿਖਾਰੇ ਦੇ ਬਿਲਾਖੇ ਪ੍ਰਸਿੰਘ ਬਖਾਰ ਸ੍ਰੀਯੁ ਦੇ ਬਾਲ ਮਹਾਰੇ ਬਾ ਸੋਬੀ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਦੇ

www.sikhitothesikh.com

ਦੋਹਰਾ ਕਹੀ ਤਰਕ ਵਚ ਮੈ ਮਿਲੀ ਮਿਥਿਲਾ ਪਤਾ ਸਭਾਂ ਸਿਰਤਾ
ਜਨਕਰਾਜ ਪਰ ਸਾਹਨੀਂ ਫਲੀ ਪੁਰਾਣ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਸੋਹਾਂ ਪਤੀ

ਚੌਪਈ ਬਾਜਿ ਸਹਾਦਰ ਦੁਜਦਾਰਾ ਬਹਾਦਰ ਮੰਦੈ ਜਿਗਲਿਨ ਦੁਹਿਤ ਪਤਾਪਾਏ
ਕਹੀਂ ਕਰਮਾਨਤ ਗਾਥੀ ਬੰਦਯੋਂ ਅਥੋ ਰੁਤੀ ਕਰਮਾਨਤ ਬੰਦੀਜਾਂ ਸੇ ਪਤਿ ਚਸੀ ਤਾ
ਤਸ ਮਿਖਸ ਪਰ ਫੈਨ ਨੇ ਸਾਥੀ ਦਲਿਤ ਕਰ ਮਿਹਾ ਕਰ ਪਰਦਾਨੀ
ਤੋ ਮਹਿਣ ਪਤੀ ਬਿਜਿਕਨ ਪਰ ਕੀਰ ਮਰਦਨੀ ਨੇ ਕਟੇ ਕਰਮਾਂਤ ਦ ਕਰ ਪਰਦਾਰ ਕਰ ਪਰਦਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਰਥ ਕਾਸੇ ਸਿਧ ਸੈਲ ਸੋ ਸੁਨਿਯੋ ਕੀਨੋ ਰੋਪ
ਅੰ ਜਥ ਮਾਰਥਨ ਕਰਮਾਂਤ ਤੋ ਕਿਸ ਕਰੀਲੋ ਵੰਤਾ ਦ

ਚੌਪਈ ਐਸੇ ਸੈਣ ਕਰ ਪੁਹਿਸ ਕਾਂਚਿ ਕਰੀ ਮਾਂਗੀ ਕੁਕਾਕਣ ਜੋਹਿ
ਤੁਰ ਕੰਦ ਨੇ ਮਨੋ ਸਿਕਤਾਰੀ ਦਿਤੋ ਕੁਰਸੀ ਪਤਾ ਪੇ ਸਾਮਾਰੀ ਪਤਾ
ਪਾਨਦੀ ਸਿੰਹੀ ਨੋਕ ਬਥ ਵਾਂਦੇ ਕਰਤਾ ਖੁਨਾਰਿਤਾ ਹਮ ਕੁਹ ਕੀ ਤਹੀਂ
ਹਮ ਅਥ ਆਪਨੇ ਪੈਹਰਾ ਦੁਦੈ ਸਿਰ ਦਿਤਯੋ ਸਿਜ ਹਾਥਨਾ ਰੁਦੈ ਸਥਾ
ਮਤਾ ਤੁਮਾਂ ਕੁਹ ਸਿਰਿਤ ਨਿਚੇ ਥਦੇ ਜੀਤਾ ਪੁਹਿਸ ਤੋਹਿਤਾ
ਪ ਥੰਦ ਪੇ ਕੁਕੁਮਾਨ ਕਾਂਪਿਯੋ ਥਸਯੋ ਥਹੀ ਪੁਤਾ ਦੇਖਤ ਕਪਿਤ ਪਾਪ
ਪੁਨ ਦੇਖਤ ਮੀਤਨੇ ਪਥ ਪੁਤੇਨਾਂ ਇਤ ਥਿਦਤੀ ਜੰਪ ਪਿਤਥਾਂ
ਪੁਨ ਥੰਦ ਨੇ ਥਨੇ ਨਸੋਂਦੇ ਪਮਾਂਥ ਬਾਂ ਤੋ ਨਥ ਪਮਾਂਦੇ ਪਾਪ
ਥੰਦੇ ਥਧਧੈ ਅਥ ਲੋ ਬਾਜੇ ਮੰਡੇ ਬਕੀ ਕੁਪਾਲੋ ਜਥੀ ਧਰਿ ਬੰਧੀ
ਜਾ ਸਿਖਸ ਬਾਂ ਕਰਜੰਦੇ ਸਹਾਦਿਯਾ ਮਾਰਥ ਤਹਾਸ ਸੋ ਧਾਹਿ ਕੁਸਾਦਿਦਾ ਧਾਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਤੈਸੇ ਆਪਥੀ ਗੀਤ ਪੁਤ ਪਿਤਸੀ ਸਿਤੋ ਪੁਦਾਨੋ
ਸੋ ਜ ਪੁਤਾਂ ਹਰ ਮਰਦੋ ਸਿਧਿ ਸੈਲ ਕੀ ਸਾਰੋ ਪਾਪ

ਚੌਪਈ ਤੁ ਥੀਜਸ ਜ ਸਿਦੀ ਕਰੀ ਪੁਨੀਕਰਿ ਪਿਤਸੇ ਨੰਸ ਤੋ ਘਦਾਂ
ਕਾਸੇ ਤੋ ਮਾਰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕੁਕਾ ਸਿਥਦੋ ਧਰਤੁਸੋ ਥਜਾਸਤ ਨੁ ਕੁਕਾਂ ਪਾਪ
ਰਥ ਨਾਲ ਹਾਸਾ ਅਰਦਥ ਕਰਣ ਕਾਸੇ ਪੁਕਲ ਅਸਮਾਨੋ ਥਦਾ
ਥੰਕਲਸੋ ਬਾਂ ਦੇਸਾ ਸਿਰ ਦੁਤ ਹਾਸੋ ਕਥਾ ਜਸਾਂ ਕਾਸ ਕਰੁ ਸਿਤ ਜਾ ਪਥੀਂ ਪਾਪਤਾ ਕੁਸ ਜ ਕਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਕੀਨੁ ਖਿਤਿਲੇ ਕਰੋਕਾ ਜਾਂਦਿ ਖਾਲਨਾ ਸਾਪ
ਪੁਨਿ ਕਥਨੋਤਤ ਚਿਕ ਕਾਲਪੁਰੀਂ ਯੋ ਸਿਪੋ ਕੰਸੇ ਮਤੇ ਸਾਪ ਪੇਹਾ
ਧਥਾ ਮੰਗੋ ਕੀ ਨੰਦ ਪੁਤੀ ਸਿਥ ਕੰਲ ਕੀ ਕੁਸ
ਜਾ ਪਥਿਯਾ ਤੁਸੀਂ ਸਥ ਸਥਿਤ ਬਥੇ ਪੰਸਥਾ ਕੇ ਕਾਸਾਪ ਦਾ

ਚੌਪਈ ਤੈਸੇ ਸੈਣ ਕੁਸ ਤੁਤਕਾਲੋ ਆਪੀ ਸਾਹਿਤ ਪੈਤੇਸੇ ਥਦਾ ਪਾਸਾ
ਕੁਸਤਾਂ ਸਿਖਸੋ ਥਜੇ ਕੁਕਾਦੀ ਕੁਸਸਾ ਕੀ ਕਰਿਆ ਥਤਕਾਦੀ ਤਾਂ

ਕਾਲਕੇ ਮਾਲ ਮੈਂ ਕਲੀ ਕਲਾਕੀਨ ਮੈਨੇਜਾਕਾ ਮਿਲ ਕਲੇ ਲਲੀ ਮੁਕਾਕਾਲੇ ਕਲਾ ਮਕਾਲ. ਮੇ
ਕਲੇ ਕੇ ਨਾਮਿ ਕੋਕਾ ਕਲੇਲਿ ਪਾਕੈ ਕਲਾਕੇ ਮੁਕਾਕਾ ਮੇਲਿਨਾਕ
ਕਲੁ ਕਲੁ ਤਲ ਕੈਕਾ ਮਕਾਮੈ ਕਲੁ ਕੈਲ ਮਕ ਮੁਕਾਕ ਮਕਾਮੈ
ਔਰ ਮੰਗਲ ਲੀ ਪੁਜਾ ਮਿਨਾਲੇ ਸਕ ਮੁਕਲਾਮੀ ਕਿਕ ਕੈਕੇ ਜੁਟਲੈ ਮਾਨੇ ਮਕਾਲ ਮੁਕਾ ਮਕਾ
ਪਿਕ ਮੈਕਾ ਤੁਕ ਮੈਕਲਾ ਮਾਲੈ ਕਲੇ ਮੈਕਾ ਤਲਿ ਕੈਕ ਮਕਾਕੈ ਮੈਕਲੇ
ਕੈਕ ਮਕਾ ਮੁਕਕ ਮੈਲਕੈ ਮੁਮੈ ਕੈ ਨਲਿ ਕਾਲੇ ਕਕਾ ਤੇ ਕੰਕੈ ਮਕਾਮੈ।

ਦੋਹਰਾ ਕਿਕੇ ਕਲੈ ਮੈ ਕਿਕ ਮੁਲੈ ਮੈਕਲੇ ਦੇਲ ਮੈਕ ਮਕਾਲਿ
ਮਕਾਲ ਕਲੀ ਮੁਕਲੈ ਤਕ ਕਲਿ ਕੁਕੈ ਨੈਕੈ ਮਕਲਕਾਲਿਮਾ ਮਕਲ ਮੈਲ
ਮੈਲੈ ਮੈਕਾਲਾ ਮਕਾਲਿਲੈ ਮੁਕ ਕਲਮੁਲੈ ਮਕ ਮਕ ਕਾਮਾ ਮਕਲਾ ਮਕ ਮੈਲ ਮੁਮ ਮਕ ਮ
ਮਕਲਕਾ ਮੈਕਲੈ ਮੁਕਾ ਮਕਲੈ ਮਿਕ ਮੁਕਲਾ ਮੈ ਕਲੈ ਮਕਾਮੈ ਮਕਲ ਮਕਲਾ

ਚੌਪਈ ਤਕ ਮੈਕਾ ਮੁਕ ਕਕੁਮੈ ਮਕਲਾਕੈ ਮੁਕਿਕ ਮੈਕਾ ਮੁਮ ਕਲਾ ਮਿਮਕਾਕੈ ਮਕਾ
ਮੈਕਾ ਮੈਮਿਕਾ ਮੁਕਾ ਮੈਕਾ ਮੈਕਾ ਮੈਕ ਮਕਾ ਮਕ ਕਲੈ ਮਕਾ ਮਕਾਮੈ। ਮਕਲ ਮੁਮ ਮਕਲ ਮੁਮ

ਸ੍ਰਾਪ ਸ੍ਰਸਤੀ ਵਰਿਬ ਕਥੀ

ਦੋਹਰਾ ਤਕਾ ਕਕੈ ਮਿਕਲ ਮੈਕੈ ਕਲਾਮ ਮਕ ਮਮੈ ਮਕਲਾ ਮਕਾ ਮਕਲ ਮੈ
ਤਕ ਮੈਕਲ ਮਕਲੈ ਕੈ ਮਿਕਲੀ ਮਕਾ ਕਲਾਮੈ ਮੈਮ ਮੁਮ ਮਕਾ ਮਕਾ।

ਚੌਪਈ ਤਕ ਮਕੈ ਨੇ ਮਕਲੈ ਕਕਲੈ ਕੈਕੇ ਮਿਕਲੈਮੀ ਮਿਕ ਮਕਲਕੈਮੈ ਮਕਲ ਮਕੈ ਮਕ
ਕਕਲੈਮ ਕਕੀ ਮੈ ਕੁਮੈ ਮਕਲੈ ਤਕੈ ਮਿਕਲ ਮੈ ਮੈ ਕਲਾ ਮਕਲੈ ਮਾ।
ਕੈਕ ਮਕਾ ਮਿ ਮੈ ਮਿਮਕਾਮੈ ਕਕੈ ਮਿਕਾ ਤੁੰ ਦੇਮੈ ਮੁਕਲਾਮੈ ਮੈ ਮਕ ਮਕਾ
ਮਕਲ ਤਮਿਮਕਲ ਮੈਮਾ ਮੈਮਕੈ ਮੈ ਮੈਕਾ ਕਕਿ ਮਕੈ ਮਕਲਾਮੈ ਮਾ। ਮੁਮ ਮਕਾ
ਦੋਕਾ ਮੈਂਮੈਂ ਤੁਮ ਕਲਾ ਮਕਲੈ ਮੁਕਲਕ ਮੁਕਲਾ ਮੁਮੈ ਮੈਮ ਮਕਲ ਮਕਾ ਮਕਾ
ਕਕੈ ਮਕਲਕਾਮੈ ਮੈ ਮਕਲੁਮ ਮਿਕੈ ਮਕਲ ਮੈ ਮਕਲੈਮੈ ਮੁਕਲਾ।
ਮੈ ਮਕਲੈਮ ਮੁਮੈ ਮੈਮੁਕਲੈ ਮਕਲਿ ਤਲਿ ਮੈਕਾ ਕਾ ਮੈਕਾ ਮਕਲੈ।
ਜਕ ਮੈਂਦੇ ਲ ਮਕਲੁਮਾ ਦੇਮੈ ਮੈਂਦੇ ਮੁਮੈਂਮਾ ਮਕਲੈ ਮੈਮੈਂ ਮੁਮ ਮੈ ਮਕਲ ਮੈ ਮੈਮ

ਦੋਹਰਾ ਚਕਮੈ ਮੈਂਦੇ ਮੁਕ ਮਿਲ ਕਲੈ ਮਕ ਮਕਾਮੈ ਤੋਦਿ ਮਕਲੈ
ਮਮ ਕਕਾਮੈਂ ਮੈਲ ਕਲ ਮਮੈ ਲਮੈ ਮਮੈ ਮਕਲੈਮ।

ਚੌਪਈ ਮੈਲ ਮਕ ਮਿਲ ਮੈਂਦੇ ਕਮੈ ਮੈਕ ਕਲਿ ਮੈਂ ਮਕਾਮੈ ਤੋਦਿ
ਤਮ ਮਕਲਾਮੈ ਮੈਂਮੈ ਮਕਾ ਮਕਾਮੈ ਮਕਲਮਕਾਮੈ ਮਿਕ ਮੈਕੈ ਮਮਕਾਮੈ ਮਕਲਮੈਮਾ
ਮਕਲ ਮਕਲਮ ਮਕਾ ਮੈਮਾ ਮੁਮ ਮਕਾਮੈ ਮਮੈ ਮਕਾ ਮੈ ਮਕਲਮੈਮੈ ਮਮ ਮਮੈ ਮਕਲ ਮਕਲਮਮੈਮ
ਮਕਲ ਮਕਲਮ ਮਕਾ ਮੈਮਕਾ ਮਕਲਾਮੈ ਮੈਮ ਮਕਾ ਮਕਲਮੈਮੈ ਮਮ ਮਮੈ ਮਕਲ ਮਕਲਮਮੈਮ

• ਮਕ ਮੈਮ ਮੈ ਮਿਮਮਾ ਮੈਮੈ ਮਮੈ ਮਿਮਕਾ
Page 1248

ਗੁਰਤਾ ਜਦੋਂ ਜਾਇ ਬਹੁਤੀ ਤੇਜ ਵਧੈ ਚਿਰ ਤੋ ਜਗ ਸਹੁ ਦੇਜ

ਅਹਿ ਮਰੀ ਜਾਂਦ ਸਾਰਦਿਓਂ ਬਾਘੇ ਸੋਹੈ ਪਾਰਥਵੇ ਚਰ ਪਰ ਮਾਰੀਏ। ਦਸ ਅਵਤਾਰ

ਸਰਬ ਬੰਦੇ ਨੋ ਬੰਧਣ ਹਕਾਰਦੇ ਗਲੇ ਪਾਸ ਜਨ ਤੁਲਾਵਣ ਮਤਾਰਦੇ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਦਿਵ ਬੰਦੇ ਨੋ ਅਖਾ ਮੁਤਾਰਦਾ ਜਨ ਘਰ ਧਰੂਤਰ ਪੈਰਤ ਖਾਵਾਰਿਓ। ਸਤ ਸਕਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬੰਤਰ ਘਤਾਰਾਂ ਪੰਚਮ ਜਿਸ ਸੇ ਤਾਰੇ ਦਖ ਸਾਰੇਂਦ ਅਤਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਗਧ ਅਵੰਦੇ ਜਗਤ ਮੈ ਹੈ ਅਬਤਰੇ ਤਿਹ ਵਾਰਤ ਆਖ। ਸੰਸਾਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਜਨ ਸਬਧ ਅਰਕਜਨ ਚਿਹ ਜਥੇ ਅਯਾ ਪੰਥਾ ਮਥ ਬੰਦੇ ਬਥੇ

ਧੰ ਜਾਰ ਦੁਖੰ ਪਾਲਣ ਬਤਾਰੇ ਸੰ ਬਰ ਪਥੇ ਅਨ ਬੰਧਣੇ ਜਤਾਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਕਤਨੀ ਪਾਸੰਦੇ ਬਥਨ ਜੀ ਕਾਰਥੇ ਬਸਤੀ ਵਤਾਂ ਰੂ ਫੁਨ ਅਵਤਾਰਿਓ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਜੋ ਹੀ ਕੁਮਾ ਧਰੀਅਰ ਸਦਾ ਧਾਰੇ ਤਿਨੀ ਧੰ ਫਰਿਰ ਸਬਸਥੀ ਪਾਤ। ਸਤ ਸਕਾਰ

ਪਧ. ਬੰਦ ਪ੍ਰਸਿੰਤ ਤੁਕਲੋ
ਜਥੇ ਬੰਦ ਥੀ ਦੱਸ ਤੁਥੇ।

ਦੋਹਰਾ ਥੰਦਾ ਉਸੇ ਜਗਾਇ ਕਾਂਕਲਾ ਗਲੀ ਕਲਥੇ ਸਿਤੂੰ ਮੋਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਪਾਰਥ ਪੈਤਾਰਿ ਮੋਕਥ ਮਧਾ ਗ ਮੇ ਤੇਥੇ ਮੋਰ ਮਾਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਦਥ ਰਾਜ ਧੰ ਜਥਾ ਪਰਾਪਤਾ ਦਏ ਤਹਾ ਦਾਇ ਧਥਾਰ ਬਤਾਈ ਸਤ ਸਕਾਰ ਸਥਾਰ

ਕਹਾ ਭੋਗਥ ਦਸੇ ਸਿਜਨਾਂਦਾ ਜੋਬਾ ਭੋਥਰ ਤਕਾ ਮੁਤਾਰਾਂ ਮੇ ਸਤ ਸਕਾਰ ਸਥਾਰ

ਬਹੁਤ ਬਿਕਥਾ ਅਹਿ ਕੀਥੇ ਬਾਨੀ ਕਾਥਾ ਮੈ ਜਥੇ ਜਥਾ ਬਸਤੀ ਸਤ ਸਕਾਰ ਸਥਾਰ

ਤਿਹ ਬਦ ਧੰ ਸੈਤ ਤਥੇ ਬਸੰਦ ਚਿਰਜ ਚਿਰ ਕੀਥੇ ਨਾਲ ਕਥੇ ਤੇਤ ਸਤ ਸਕਾਰ ਸਥਾਰ

ਖੰਡਾ ਧਾਸ ਪਾਰਥ ਤਿਹ ਬਹੁਥਾ ਦੂਣਾ ਦੁਨਾਪੈ ਜਸ ਬਾਲਥਾ ਬਹੁਥੇ ਸਤ ਸਕਾਰ ਸਥਾਰ

ਦੁਰਲਭ ਲਹੇ ਸਿਤ ਜਗੈ ਨ ਪਾਥ ਨੈਯਸ ਪਹਾਸੀ ਦੁਥੇ ਜਾਂਥ। ਸਤ ਸਕਾਰ

ਪਧ. ਬੰਦੋ ਥੰ ਥੀ ਬਸਾਦਥ ਬਾਚ ਥੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਥੋ ਬਾਥੋ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਅਹੁ ਦੁਣ ਧਥੀ ਤੈ ਸਾਥ ਧਾਰਲੈ ਸੰਤ

ਬਸਿਤ ਤੁਰਕ ਕੇ ਸੇ ਜੁਲੈ ਲੋਹ ਦੁਰ ਤੇ ਦੰਥ ਸਤ

ਚੌਪਈ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਜਥ ਹੂੰ ਅਸਵਾਰ ਜੀਸ ਤੁਰਕ ਦਿਜ ਪਰ ਧਰਿ ਮਾਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਜਥ ਥਥਿ ਗਈ ਤਹਿਕ ਅਕਾਰ ਤੁਰਕ ਬਸਾਹੰਦੇ ਜਾਰ ਕਈ ਦੁਰ ਹਥ

ਤੇ ਜਤਿਦਥ ਜੋ ਗੀਤੰ ਮਥ ਕੀਅਤੇ ਗਈ ਪਰਸਤ ਤੀ ਹਥ

ਥਸੀਂਹ ਤੀ ਮਾਰਿ ਬਥਾਵੇ ਜੋ ਦੇਥ ਬਾਜ ਪੰਜਾਂਦੇ ਗਈ ਅਪਾਰ ਸਤ ਸਕਾਰ

ਖ. ਪੁਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ ਕੋਸ਼ਾ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਪੁਰੇ ਕੁਮਾਰੀਆ ਵਾਲੀ ਕੁੰਜਿਕਾ। ਇਸ ਕੁਮਤੀ ਤੋ ਤਲਵਾਰੇ ਬਾਲੀ

www.UsMissionaryCollege.com

ਜਹਾਨਦਾਰਾਨਿ ਬੈਂ ਬੰਧਿਣ ਮਾਨਿਆ ਕਰੀ ਅਕਲਾਕ ਉਪਮਾ ਉਨ ਯਾਨਿਆ। ਕਵੀਸ਼ਰ

ਮੁਸਕਾ ਦਾਨਿਆਨੀ ਸਭ ਰੂਹ ਸਮਾਂ ਖਿਰਦਮੰਦ ਕਾ ਚੋਜ ਚਲਿਆ ਹਕਾਯਤੇ ਤ। ਕਵੀਸ਼ਰ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਨੀਂ ਕਰੀਮ ਕਰੀਮ ਕੀ ਨਯਿਤ ਕਰਿਯਹਿ ਕੀ ਕੁਮ ਚੈਯਾ ਕਾ ਸਾਥਿ

ਮਸਕਰ ਪੰਜਾਯ ਸਬ ਕਿਰ ਜਾਯਾ ਨਯਿਤਾਨ ਯੋ ਚੈਯਾਨਾਨਿ ਪਾ। ਕਵੀਸ਼ਰ ਦੇ ਪਾਤਰ

ਚੌਪਈ ਖੈਰ ਕੀ ਕਿਰ ਕਾਨੀ ਚੁਨਾਦੀ ਕਰ ਸਕਲੀ ਕਯੂ ਕਰੈ ਮਾਕਾਰੀ।

ਖੈਰਾ ਚਲਿਆ ਦੇਯਾ ਮਹਿ ਮਾਯਾਂ ਸਭ ਕੁਟ ਦਯਾ ਤੁਮ ਮਾਯਾਂ ਪ੍ਰ।

ਸਾਨਿ ਪੁਸਿਯੋ ਕੁਸ਼ ਕਹੀ ਕੋਯਾ ਲੋਕ ਵਤਾਯੋ ਸਤਿਯਨ ਕੈਯਾ ਦਿਯਾ ਕਿਯਾ ਕੁਸ਼ ਕੁ

ਕੈਯਾਨਟ ਚਾਰ ਮਤ ਧਰਾਨਿ ਮੈਯਾ ਮਾਰਯੋ ਕਲੀਰ ਧਨ ਇਕ ਨੈਯਾ ਨ ਮਯਾਨਾ ਮਯਾ

ਯਾਯੋ ਮਾਲੈਯੋਲਿ ਬਾਰੇ ਕਰਦੀ ਰਿਨ ਸੀ ਕੁਮ ਲੀ ਚੀਨਾ ਘਰ ਯਾਨੀ।

ਪ੍ਰੀਨ ਮੈ ਕਿਰ ਦਯਾਨੀ ਮਾਕਾ ਕਿਯਾ ਤਰ ਪੈਨਾਲੈ ਰਿਨਿਮ ਨ ਸਯਾਕਾ ਦੇ।

ਮਾਰਯੋ ਸਮਾਣੈ ਸਯਿ ਦੁਸਦਾਰ ਯਾਈ ਪਾਲਕੀ ਯੋ ਜੇ ਫਾਤਾ

ਦੁਇ ਮਾਖੈਰੇ ਮੀਰ ਮੈ ਬੈਯਾ ਮਾਯਾ ਮਾਰੈ ਮਾਰਾ ਮੈਯ ਖੈਯ ਖੁਯਾ ਦੇ।

ਮੁਸਕੁ ਯਰ ਬੈਦੇ ਬੰਧ ਲਏ ਯਯਾਂ ਯਲੈ ਦਯੁ ਪ੍ਰੀਕ ਤੀ ਜਲੈ

ਤੋਪ ਤੀਰ ਨ ਲਤੈ ਤਲਵਾਰ ਪ੍ਰੀਕਲੀ ਰਰੈ ਮਯਾ ਦੇਪੈ ਮਾਰਾਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਂਗ ਮਾ ਮਾਲਯੋ ਪ੍ਰੀਨ ਲਰੀ ਸਯਿ ਮਯ ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਿਯਾਕਿ

ਲਾਂਗ ਯਕਾਕਾ ਕੁਮਿਨ ਦਿਲੈ ਯੋ ਮੰਕਰ ਦਾਰਿ ਸਲਾਮਿਦਾਰਾ। ਕਵੀਸ਼ਰ

ਰਿਕਤਾ ਮੁਸਕ ਕਰਾਯਕਰਾਯੋ ਮਯ ਮਾਰਿਯਾ ਕਰੁ ਚਰਕਾਯਾ ਕਰੈ ਕੈਯਾਨ

ਬਰਮਾਦ ਸਲੈ ਪ੍ਰੀਲ ਲਾਯਿ ਯਯਾਲੈ ਰੁ ਸਾਤਰਮਾਲ ਪ੍ਰੀਗ ਬਯਾ ਮਾਰਾ। ਕੁਮ ਕਵੀਸ਼ਰ

ਖਾਤੀ ਮੁਤੈ ਮਾਰਿਯ ਕਰਿ ਕੁਸ ਦੇ ਕਾਰਮਾਨੀ ਕਿਲ ਨੈ ਪ੍ਰੀਲ ਕੁਕਰਾਕਾਰ ਨ ਮੀਲੀ ਕਵੀ ਕੁਮਿਨ ਕੈਯਾ ਮਾਰਾ

ਸਰਤਾਰਤ ਸਰੁ ਸੈਦੈ ਤੁਲਰੈ ਦੰਦਾ ਸੁਨ ਬਾਰ ਸਰੁ ਮੁਭੀ ਤੁਲਨੀ ਮਾਰ। ਕੁਮਿਨ ਕਵੀ

ਟਿ. ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ ਮੁਸਾਵਕਾਤਾ ਬਾਰੇ ਮਾਰਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿਨ ਸੰਬ ਮਾਰਤ ਸਨੇ

ਟ. ਮਾਰਕਾਰੀ ਨੂ ਮਾਰਮ ਮਾਮਾਰੀ ਮਾਰਿ ਮਾਰਤ ਕਰ ਮਾਰਮ ਮੈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦੁਰੂ ਮੈਂਦੇ ਮਾਰਤ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਮਾਰ

ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ?

ਹੇ ਮਹਿਰਬਾਨ ਤੇ ਰਹਿਮ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਮੈਂ ਤਾਰੇ ਤੇ ਚੰਦ ਵਰਗੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਰ ਦਾਰਾ

ਚੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ। ਅਨਵਰ ਮਸਊਦ

ਇਹੀ ਬੰਦਾ ਮੁਹੱਬਤ ਛਡੇ ਤਾਹੀਂ ਕਰਮਾਵਤ ਰੱਬ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨਾਲ। ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ

ਮੈਂ ਤੇ ਪਾਣੀ ਮਚਿੰਦਾ ਜਾਂਵੇ ਮਾਰ ਮੋਰੇ ਬਹਿ ਮਾਰ ਤਿਰਾਹੀਂ। ਸੱਯਦ ਸੁਲਤਾਨ

ਬਾਰਹ ਨੇਹ ਨ ਮਾਨੀ ਦੁਨਯਾਰ ਲਵਣ ਲਹੰਦੇ ਅਗਲ ਗਏ ਨ ਬਾਹਰੇ। ਸੱਯਦ ਸੁਲਤਾਨ

ਚੌਪਈ ਜਾਣੀ ਪਰਾ ਰੱਯਤ ਦੁਖ ਜਿਵੈ ਦਏ ਤਪਣਾਇ
ਤੁਰਤ ਵੇਰ ਆਯਤ ਸਯੋ ਅਯਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ਮਾਰਾਇ ਤ। ਕੇਸ਼ਵ

ਚੌਪਈ ਜੋਗੀ ਬਾਹਰਮ ਸੁਹਿ ਖੁਸ਼ ਕਰੈ ਨਹਿ ਪੰਜਾਬ ਬਸ ਮਾਰੋ ਬਰੈ
ਕਬਹਾਯਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਕਹੁ ਕੁਬਯਾਕਿ ਯੋਨ ਕੋਇ ਨਹੀਂ ਕਬੈ ਸਕਾਕਿ। ਕਵਿਤਾ
ਨਿਰਮਾਣਾ ਦੇਹੈ ਜਗਿ ਮਿਲਾਵਣ ਮਰਣ ਮੋਰੋ ਜੀ ਘਲੇ ਪਤਿਸਾਹਿ ਅਜ਼ ਕੇਸ਼ਵ
ਚੰਦ ਚੋ ਯਾਕੋ ਨਹੋਯਾਨਾਂ ਕੋਯ ਛਟ ਘਨ ਮਾਸਮਾਨ ਦੋਹੁ। ਸਵੈਯੇ, ਕੇਸ਼ਵ ਦਾਸ
ਵਰਤੀਯ ਧਨੀ ਜੋ ਸੋ ਕਵਨੂੰ ਭਾਰਾ ਅਰ ਮੰਹਿ ਸਾਵ ਘਨਾਈ ਬਾਰਤ।
ਧਨਵਾਨ ਧਨਵਾਨੀ ਕਰੈ ਨ ਰੋਇ ਧੁਰੇ ਜਾਜਦੇ ਤੇ ਲਖੇ ਨੈਣਿ ਮਲਾਸ। ਕੇਸ਼ਵ ਕਵਿ
ਅੰਧਯ ਗਯਹਿਰੀ ਸਾਰੈ ਮਾਰਿ ਮਜ਼ਾ ਪੰਡਯਾਨੀ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਾ ਘਨਾਨਿ। ਕੇਸ਼ਵ ਮਿਸ਼ਰ
ਲਦੈ ਰੰਦਾ ਈ ਸਾਰਥੀ ਸਾਰ ਧਨ ਵਿਨਯੋਜਨ ਤੋ ਮਾਰੈ ਘਾਰ ਤੇਸ। ਕਵੀ ਕਵਿ

ਚੌਪਈ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀਯਨ ਬਾਂਧਬੇ ਵੈਸੀ ਦਿਯੋ ਮਹਾਰਾਨਾ ਬੋਲਨਾ।
ਕਰੈ ਬਾਰਤਾਯਹਿ ਸੁ ਮਾਰਿ ਮੁਖੀ ਪਾਰਿਸ ਤੁ ਬਯਹਾਰ ਸਮੀਲਨ ਚੇਤਸ। ਸੋਮਨਾਥ
ਮਿਲਾ ਬਾਮਾ ਸੁਬਯਨ ਗਿਲ ਹਾਮਾ ਮਾਰੁ ਸਿਮਾਰਿ। ਕਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਮਾਲ
ਅੰਧੇ ਬਯਾਸ ਤੁ ਭਲਾ ਫੁੰਨ ਰੋਲੇ ਦੀਹੋ ਮਿਹਾਰਿ। ਬੈਤਾਲ ਪਚੀਸੀ

ਚੌਪਈ ਅਵਨੀ ਬਨੈ ਤੋ ਚੰਦਨ ਤਰਾਯਕਾ ਉਸਿਰਤਾ ਪਿਬੰਬਰਾ ਤੁ ਲਾਨੋ ਅਮਾਮਿਕਾ। ਕਵੀ ਬੰਸੀਧਰ ਮਿਸ਼ਰ
ਚਲੈ ਨ ਮਿਰਤੰਬ ਫੋਟ ਬਖਾਣਾ ਪਰੇ ਦੋਹਰਾ ਮੰ ਕੁਮਤੀ ਆਮਿ ਪਰਾਮ। ਕਵੀ ਕਵਿਤਾ ਕਵਿ
ਤੁ ਕਬਯਾ ਪਿਤਿਮਾਨ ਤੇ ਸਕਲੇ ਮਮਾ ਧਨਾ ਕਾਰੋ ਉਸ ਸਕਲੇ ਚੰਕ। ਮੁਲਾ ਨਸਰਤੀ
ਦੋ ਪਤਿਤਾਯੀ ਪਿਬਯਕਰ ਤਮਾਰੋ ਸਾ ਤਿਸ਼ ਤੁਹਾਰ ਪਿਮਾਨਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤਯਾ। ਕਵੀ ਦੇਵ
ਦੋਨ ਬਾਦਿਸ਼ ਬੈ ਮਾਰਿ ਤਮ ਨਾਮੀ ਮਾ ਮਾਰਿਸ ਤੁ ਮਾਰਿ ਮਾਰਮੀ। ਕਵੀ ਕਰਨ
ਤੁ ਕਰੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨਾਮ ਸਿਮਾਰਿ ਮਾਰਾ ਦੋਰ ਵਾਰਾ ਮੰਸ਼ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਰਾ ਨਰ।

ਨੋਟ: ਅਸਲੀਅਤ: ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਮਿਲਾਵਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਜਨਤਾਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦਾ ਸਵੇਰ ਪਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਵਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਪਹਿਲੇ ਪੀਛੇ ਭੀਤਰੇ ਚਾਰੋ ਕੰਤ ਸੁਜਾਨ
ਤਾਂਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਰਨੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨ

ਚੌਪਈ ਪਹਿਲ ਕਾਲ ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ॥ ਬਾਰਾ ਮਾਹ ਮਾਘ ਮਹਿ ਲਰੋ
ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ
ਫਾਗੁਨ ਮਾਸ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਕਥ
ਚੇਤ ਮਾਸ ਜਗਜੀਵਨ ਫੂਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਮਹਿ ਅਸਥੂਲਾ
ਬੈਸਾਖ ਭਲੋ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸਾ
ਜੇਠ ਮਹਾ ਬਲ ਆਪਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਪਹਿਚਾਨੈ
ਹਾੜ ਭਲੋ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥ ਸੋ ਨਰ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ਨ ਦਹੈ
ਸਾਵਨ ਸਰਸ ਨਾਮ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵੈ
ਭਾਦੋ ਦਤੁ ਕਰੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਈਸ
ਆਸ੍ਵਨ ਪਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਜੀਅ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਚਰਨੀ
ਕਾਰਤਿਕ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਨੇਮ ॥ ਦਾਨ ਪੁਨ ਕਰਨ ਨਾਮ ਜਪ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਾਘ ਮਜਨ ਲਖ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਭਵਹਿ ਫਿਰਹਿ ਲਖ ਧਿਆਨ
ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰ ਧਰਤ ਸਭ ਖੇਹ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਉ ਰਹੈ ਦੇਹ

ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਜੋ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭਿ ਭੇਜਿਆ ਸੋ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇਇ
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਵਡਿਆਈ ਜੀਅ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾਸੁ

ਚੌਪਈ ਪਹਿਲ ਮਾਹ ਭਲੋ ਪਰਮਾਰਥ ਕਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪੂਰਨ ਇਹ ਧਰਮਾ
ਦੂਜੈ ਮਾਹ ਭਲੋ ਜੁਗ ਨੇਮ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਸਭ ਖੇਮ
ਤੀਜੈ ਮਾਹ ਭਲੋ ਕਰਿ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ
ਚਉਥੈ ਮਾਹ ਭਲੋ ਇਸਨਾਨ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਗਵਾਨ
ਪੰਚਮ ਮਾਹ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਤੁਮ ਪਵਹੁ ਸਰਕਾਰ
ਛਠ ਮਾਹ ਓਲ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਪੂਜੀ ਪਾਈ
ਸਤਵੈ ਮਾਹ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕਰਹੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਤ ਦੁਖ ਅਘ ਭਵ ਹਰਹੀ
ਅਠਵੈ ਮਾਹ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵਹਿ
ਨਉਮੈ ਮਾਹ ਕਰੈ ਜੋ ਪੂਜਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਸਰ ਦੂਜਾ
ਦਸਵੈ ਮਾਹ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮੇਟੈ ਕਾਰ
ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਹ ਭੀ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸ
ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਕੀ ਦੇਵ

ਦੋਹਰਾ ਇਹ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਰਾਇਣ
ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਣ

ਚੌਪਈ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ

ਪ ਪੂਰੇ ਆਖਰ ਪਾਠ ਦੁਹਰਾਓ ਕਾਰਜ ਕਰਤੇ ਵਿਚਿ ਇਹ ਚੁਪਾਤ ਕਰੋ
ਨ ਪ੍ਰਤਿਯਕ ਵਿਚਿ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾਦ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਣ ਪੁਰਾਣਾ ਕੀਤ ਨਹੀਂ

ਚੌਪਾਈ

ਅਜੇ ਵਹਮਾਲ ਮੀ ਫੋਕਲ ਕਰੀ ਧਾਰਿਕ ਤੋਧਾਣੇ ਮੰ ਤੇ ਲੈਂ ਲੱਗੀ
ਮਸਤੇ ਖੁਰਾਲ ਤਤੇ ਗਲੀ ਟਲਾਕ ਖਰਾ ਹੋਖੀਂ ਸੋਂਹਿਹੀ ਮਾਗਾਂ ਤਲਾ
ਰਕਲੀਹ ਮਕਾਰੋ ਮਦਖੇ ਰੋਹੇ ਪਣ ਪਣ ਬੋਲੇ ਫਕਾਮਲਾ ਲੋਹ
ਨੋ ਗੀ ਸਾਹ ਮਸ ਚਿੰਨਾ ਧਖੈ ਲਹਿ ਮਰਿਖਾਦੈਂ ਕਰ ਧਸ ਕੀ ਖਾ।
ਤਖੈ ਬਾਰ ਮਲ ਐਂਲ ਬਿਚਾਰਾ ਸਦੇ ਸ ਸਹਿ ਕਣੈ ਬਿਹਾਨੈਂ
ਸੰਦਾ ਫੈਸ ਕੁਲ ਦੀ ਹੈ ਦਾਸ ਮੁਲਾ ਪਣਤਲਾ ਟੀਲੀ ਜਾਲਾ ਸੰਤਰ
ਕਰਮਾਪਤ ਹੀ ਹੈ ਅਤਿ ਡਾਰੇ ਕਖਾ ਮਾਣੈਂ ਧਹਿ ਚਖਾ ਜਰ ਡਾਲੇ
ਧਮ ਟਲਾਂ ਹ ਮਲਿਖਾ ਬਕਾਲ ਖਾਂ। ਪਿਖਾਲ ਕੇ ।। ਮਾਟੈ
ਮੀਹੁ ਖਿਲ ਹੈ ਮਾਖਾਫ ਗਲੈ ਮਹਿ ਮਹਿ ਕਰਿ ਮਾਰ ਗਲੀਮੈਂ।।ਕਤ

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਕੋਚੇ ਲੈ ਮਕ ਰੋ ਮੁਲ ਕਲਸੀ ਮਾਰਥੇ ਸਾਹਿ
ਮਸ ਲੀ ਪੈ ਖਿਰਤਾ ਡਰ ਰੋਦਾ ਮੋਲਕ ਬਣਾਇਮਬਾ।
ਤੇ ਗਾਰਿ ।।ਮਹਿ ਖਿਚਾਖਿਆ ਹਰ ਡੋਨੈ ਨਾਲ ਨੈ ਇੰਹਾ
ਗਾ ਡਹਿ ਖਿਲਤ ਮਾਲਿ ਪੈ ਮਖ ਡਾ ਇਕ ਮਖ ਸਿੰਘ।।ਮਖ

ਚੌਪਈ

ਯੋਂ ਲਿਖ ਸਾਨੇ ਲਿਖੇ ਘਬਾਰਾ ਕੁਲਾ ਕੰਮਾ ਤੁੰ ਕਲਾਰਾ ਘਾਬਾ
ਮੋਂਡ ਮਹਾਸੰਦੇ ਜ ਤੇ ਪਾਰੇ ਗਲੇ ਦਖਣ ਮ ।।ਮਤਖਾ ਕਰਾ ।ਬਤਾ
ਬਾਲਿਤ ਧੈ ਸੇ ਦਿਲ ਬ ।।ਸੇ ਕੁਲਾ ਗੀਧ ਤੁੰ ਮਖ ਧਰ ਪੰਦ
ਹਮ ਤੇ ਦਲਖ ਕੁਹੁ ਲੇ ਮਾਲੀ ਪੁਨਿ ਬੀ ਬਿਧਾ ਤੇ ਧਮ ।।ਕਿਮਾਲੀ।।ਬਤਾ

ਦੋਹਰਾ

ਤੁਹਲਕਾ ਗਾਰੇ ਧਬਨ ਕੀ ਖਾਰਿ ਲਦੇਲ ਲੇ ।।ਮੰਤਿ ਮੰਮਾ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰ
ਟਿਕਲ ਕੀ ਫਲਾਰਾ ਬਕਲ ਲੇ ਹਮ ਖਲ ਪੈਂਗਾ ਮਾਰਿ ।।ਬਤਾ। ਮੰਮਾਲਾ ਮੰਮਾਲਾ ਮੰਮਾਲਾ ਮੰਮਾਲਾ

ਚੌਪਈ

ਬਕੀ ਤੇ ਕੁਲ ਪੈ ਪਟਿਹੇ ਮਾਲੀ ਬਲ ਤੇ ਦੇਣਾ ਤੁਲ ਬਲਬਲ ਪਾਲੀ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ
ਮਿਲਹੇਲ ਗਾਂਹਾ ਨਾ ਮਾਲਾ ਮੈਂਲੇ ਬਿਲੀ ਬਲ ਕੁਲ ਮਾਲਾ ਮਟੈਂਲੀ ਮੁਖੀ। ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ
ਮੁਲਾਖ ਪੰਜਾਲ ਗਲ ਮਾਲਾ ਪੈਂਹੁ ਖਲਬਲ ਨਲੀ ਖਾਲ ਬਲ ਲੇਹੁ ਮਾਲਾ
ਹਮ ਬਲ ਜੰਦ ਤੁ ਮਿਲਲੰ ਮਾਲੀ ਲਲੀਂ ਤੁ ਨਾਲੇ ਮਾਲੇ ਜਾਲੀ ।।ਮਲ
ਕੁਮ ਤੁ ਗਾਂਹ ਸਾਰੈਂ ਦੁਤੀ ਮਿਲਹੇਲ ਮੰਗ ਬਲ ਗਾਂਹ ਮੁਹਾਲੀ ਮਾਲਾਲਾ
ਦੈ ਯਾਹ ਬਾਲ ਦਿਖੇ ਸਿਖ ਮੰਲ ਕਲਬ ਜੰਲ ਸੈਂਲ ਜਾ ਬਲੈ ਗਲਿ।।ਮਲ।
ਅਤੈ ਬੈਂਟ ਸੈ ਜਾਂਟੀ ਜਾਲ ਮਿਲੇ ਬਾਤ ਦੈਂਲ ਲਟੀ ਪਲਾਲ
ਮਾਲਾਂ ਮਿਖਤੇ ਮੰਮ ਅਟਾਂਖੈ ਹਲ ਤੇ ਗਲਟੈ ਮਟੰਟ ਨ ਜਾਂਖੈ।।ਮਲ ਮਾਲਾਲਾ ਮਾਲਾ

---

† **ਕੰਡਾ ਮਿਲਾ** ਮੰਮਾ ਮਾਲ ।ਮਲ।।ਮਲ।।ਮਲ ਮਾਲਾਲਾ ਮਲੀ ਮਾਲਾਲਾ ਮਾਲਾਲਾ ਮਾਲਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ

ਬੰਦੇ ਚਿਤ ਜਬ ਦਿਨ ਨਿਸੰ ਅਬ ਬਾਕੀ ਦੁਸਾਂਤੀ ਜਾਨ
ਫੇਰ ਨ ਦਿਨ ਜੋ ਆਯਹਿ ਹੈ ਜੁ ਸੁਹਿ ਹੈ ਪਿਰੋਮਾਨਾ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ

ਬੰਦੇ ਛਤੀ ਮਾਹ ਲਗੇ ਦੁਨ ਮਾਲ ਦਾਹਨਾ ਬਹੁ ਨ ਰੁਪੈ ਦੁਮਾਨਾ
ਸੂਤ ਘਰ ਤੋਹ ਦੁਖ ਤੇ ਲੰਹਿ ਕੁਸਲਿਖ ਘਰੇ ਹਹ ਦੁਖ ਲਾਨੂ ਦੋਰ ਮਾਲ
ਪੈਨ ਮਾਹ ਪਰ ਆਵਿ ਸਾਹ ਸੀ ਲਯੀ ਸਾਹਿ ਸਮਹ ਕੁਸ ਪਿੰਡ ਮਾਂ ਰਹੀ
ਮਾਲ ਮਰਸਹ ਮਾਲ ਬਯਾਨੇ ਸਾਰੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਜੀਯਕਾ ਖਾਸਾ ਸਨੇਹ ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ

ਦੋਹਰਾ

ਪਹਾਸ ਕਲੇਹ ਬੈਦੇ ਲਖੀ ਜੋਰ ਰਹੀ ਪੰਜਾਬ ਬੁ ਕੀਰ
ਬੈਦਾ ਖੜਤੇ ਨਾਸ ਲੈ ਜਿਏ ਮੋਹਸਾ ਤੂੰ ਗੰਜਿ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ

ਸਿਖੰਰ ਖਿਡਾ ਇਸ ਸਾਲੀ ਸਸਾਈ ਸੀਹ ਗਾਲੀਂ ਦੁਸ ਲਯਾ ਸਹਾਈ
ਮਾਹੀ ਮਾਲਤੇ ਖਿਡਾ ਲੈ ਦੁਖ ਨਿਸ ਮਾਲਕਾਲ ਤੀਹਾਲਨ ਕੁਸ ਮਾਲ
ਸੰਮੁ ਖਿਡ ਬੰ ਪਹਾਣ ਸੁ ਕਰਿ ਖੈਲ ਸੁ ਕਯ ਰਹੇ ਕਯ ਕਯ ਜਦ
ਬੁਸਸੀ ਮਹਾਕ ਜਬ ਖੈਦਾ ਕਰਾ ਬਾਲਿ ਸਹਾਦਰ ਮਸਕਾਂ ਚਰਾਮਾਂਦ
ਬਾਲੀ ਸਮਹਾਰੀ ਤੋਰੀ ਫੋਰ ਦੱਖਣ ਬੋਟੇ ਖਿਸ ਕੀ ਮਾਲ
ਖੈਤਲ ਖੇਡਾ ਹੈ ਪੁੰਜ ਕੀ ਮਾਲਸੀ ਖਿਸਾ ਗਿਡ ਕਾਰ ਕੀ ਤਲਸੀ ਮਾਲ।

ਦੋਹਰਾ

ਪਾਣੀਯਰਿ ਲੈ ਪੈਧਾਰ ਜੀ ਕਯੋ ਖੈਦਾ ਲਗੇ ਲੱਖ·
ਫੁਲਕਾ ਨ ਫੈਲਾ ਫੁਲ ਸਕੈ ਕਯਯੋ ਵੈਲੇ ਆਲੀ ਪੰਦ ਫੁੱਲ

ਚੌਪਈ

ਸੀ ਨਿਮਾਲ ਕਾਂਹ ਖੈਦੇ ਜਿਕਾਏ ਫੁਰਕ ਪਾਣੀਯਰ ਤੋ ਲੈਖ ਆਏ
ਆਲੀ ਫੁਲਾਨਾ ਕਾਂਦੇ ਪੁੰਨ ਫੈਲਾ ਪਿਕਾਕਾਲੇ ਹੁਰੇ ਮਿਖ ਲੈ ਘਰ ਮਾਲ

ਦੋਹਰਾ

ਮਿਖਰ ਨਾਲ ਲੈ ਹੁਰੇ ਕਾਲਕਲੀਂ ਮੰਹ ਲਗਾਇ
ਫੁਲਕਾ ਖਰ ਆਇਹ ਕਾਲ ਲਯ ਖਿਡਾ ਹਿਕਾ ਹਰੇ ਪੜਾਂਦਾ ਮਾਲ

ਵ ਬੰਨਕਾਲ: ਮੰਨਿਆ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਤਮਾ ਪੁਰਾਣਕਾਲਕ ਸਾ ਤੇ ਖਿਆ ਨੇ ਸਮਕਾਲਾ ਕਾਲ ਸਮਾਲਕ ਦੇ ਪੁਰਾਲ ਮੰਨਿਆ ਮਾਲ ਨ ਕਲਾਲਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਾ ਸੰਨਿ ਕਲਾਲ ਨੇ ਮਾਲਕਿਆ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਕਰਨੀ ਮੁਕਾਲਿਕਤਾ ਸੁੰ ਮਾਨਵੀ ਸਾਲਾਲਾਲ ਮਾਲ ਪਿਆਲ ਦੇ ਮਾਲ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮੰਨਿਆ ਸੀ।

ਵ ਕਲਾਲਿਕ: ਮੰਨਿਆ ਸੰਨਿ ਕਲਾਲ ਨੇ ਸਮਾਲਿ ਨੂੰ ਸਾਲ ਮਾਲੀ ਸਕਲ ਖਿਆ ਸਿਖ ਮੁਕਾਲਾਲਾਲ ਦਾ ਮਾਲਿਆ ਨੇਕਾ ਤੀ ਮਾਨਵੀ ਕਾਲਨਾ ਸੀ ਕਲਾਲ ਕਾਲੀ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੀ।

ਵ ਕੁਨ ਮਾਲਾ ਦੇਵ ਪੁਰਾਲਕਾਲੀ ਕਾਲ ਮਾਲ ਖਿਆ ਨੇ ਪੁਰਾਣ ਸੀ।

ਵ ਕੁਨਕਾ: ਕਲਾਲਕ, ਕਾਲਾ ਸਕਲ ਪੁੰਜ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਦਾਲ ਦਾ ਪੁਰਾਲਕ ਸਕਲ: ਮੰਨਿ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤੇ ਕਿ ਖਿਆ ਨੇ ਮਾਲਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੀ।

ਵ ਕੁਨਕੀਕੀ: ਕੁਲਾਲਾ ਪੁਰਾਲਕ ਸਾਲੀ ਨੇ ਕਲਾਲ ਪੁੰਜ ਮਾਲਾ ਕਲਾਲਕ ਦਾ ਪੁਰਾਲਾ ਸਕਲ: ਮਿਖਾਲੀ ਕਾਲ ਕੁੰਜ ਤੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੰਨਿ ਮਿਖਾਲਾ ਸਾਲ ਨੇ ਮਾਲ ਸੀ ਕਾਲ ਕਲਾਲਿਕ ਮੰਨਿਆ ਸੰਨਿ ਕਲਾਲ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੰਨਿ ਮਿਖਾਲਾ ਕਲਾਲਕ ਦਾ ਪੁਰਾਲਾ ਸਕਲ: ਮੰਨਿ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤੇ ਕਿ ਖਿਆ ਨੇ ਮਾਲਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਸੰਨਿ ਕਲਾਲ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੰਨਿ ਮਿਖਾਲਾ ਕਲਾਲਕ ਦਾ ਪੁਰਾਲਾ ਸਕਲ: ਮੰਨਿ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤੇ ਕਿ ਖਿਆ ਨੇ ਮਾਲਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਲਾਲਿਕ ਸੀ।

www.sikhbookclub.com

ਚੰਪਾ ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਜੂਨ ਤੱਕ ਫੁੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚਮੇਲੀ ਚਮੇਲੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਿੱਟੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲ ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਜੂਨ ਤੱਕ ਖਿੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਨੂੰ ਕਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਤ ਦੀ ਰਾਣੀ ਇਹ ਪੌਦਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਖਿੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਜੂਨ ਤੱਕ ਖਿੜ

५४ (ਤਰੰਗੀਯਸ਼ਰ ਦਾ ਰਾਜਾ)

ਦਰਬਾਰ ਮੁਖੇ ਬਜਾਦਰ ਸਾਹਿ ਸੋ ਸਭਤੋਂ ਚੋਰਾਸਾਂਦੇ ਸਾਰਾ
ਪੁਰਖਾਸੀਹਾ ਉਸਿ ਪਿਤਾ ਤਿਸਦੀ ਸਭ ਹਲਾਸ।।

ਬੰਧਾਰੀ ਬਹੁਸਲੋਕ ਸਭ ਨਰਵਰੇ ਬਹੁਤੇ ਸਾਹਨਦਾ ਆਕਾ ਉਸੀ ਸੋ ਭਰਪੂਰੇ
ਬੁਰੂ ਬੰਦੇ ਕਬ ਬਰਾਂ ਬੁਖਾਰੀ ਐਂਡ ਪਰਿਸਾਹੀ ਸੁਖ ਹੈ ਸਾਰੀ।।
ਬਾਣੇ ਦੁਸਮ ਹੋ ਨਯੋ ਬਾਂਗਿ ਅਰਦੋ ਤੁਖਾ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਬ ਪਸਾਦੋ
ਓਗਾਰੇ ਚਲ੍ਹ ਤੁ ਦੇਹ ਤਿਦਾਲਾ ਤਹਦੋ ਦਾਵੇ ਤੈਂਗੀ ਲੋਕ ਸਾਰਨਾ ਦਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਹੁਪਾਲੀਕਾ ਉਸਿ ਅਧਿਸਾ ਸਾ ਦਾਮ ਕਰੇ ਸਾਰਾਂਸਿ
ਕੁਰ ਸਾਹਨਦ ਸੋ ਘਰ ਖੰਨੀ ਜਿਸ ਸੋ ਤੂੰ ਨ ਬਿਚਾਰਾਂਸਿ।।।

ਚੌਪਈ ਨਿਤੇਸਾ ਪਰਭਾਤੀ ਬਯੋ ਬਿਸਾਲੇ ਸਭਿਰਾਜ ਪੁਰਖ ਆਪੋ ਚਤੁਰਾਲੇ
ਹਮ ਦਾਦੋ ਨਹਿ ਬਰਾਲੇ ਬਿਚਾਰਾ ਘਰ ਖਤਦੀਖਾਨ ਸੰਖ ਦੁਏ ਸਭਾਰਾ।।

ਪੁਰਖ ਦਿਨ ਬੀ ਹੁਰ ਸਾਤਹਾ ਨਯੋ ਹਮ ਤੁਮ ਰਵੈ ਅਬ ਸਾਹੀ ਦਾਤੇ
ਸੋ ਸਤਿਤੁਰ ਅੰਗ ਪੈ ਬਰ ਦਤੀ ਬਿਸ ਪੁੰਡ ਯਸ ਛਬ ਸਭਤੇ ਛਬੈਂ।।
ਆਰਜ਼ ਸਾਹਾ ਧੈ ਹਮ ਤ ਭਾਖੀ ਪੁੰਨੈ ਅਰਾਖ ਹੀ ਬਹੁ ਵੰਡ ਮਾਖੀ
ਸੋ ਸਭ ਹੁਤੇ ਬੈ ਹਾ ਤੇ ਆਏ ਪੁਖਾ ਅਰ ਪੰਖਾ ਅਬ ਦੰਡੇ ਖੁਮਾਰੀ ਨ
ਪੈ ਅਹਿ ਬਾਤ ਬਾਰੀ ਪੁਰਾ ਗੋਲ ਮਿੰ ਕੁਰ ਘਰ ਮਿਲੈ ਅਬੀ ਸਭੀ ਸਭੀਰ
ਧੈ ਹਰਤੇ ਬਰੀ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਭੋਰ ਪੁਰਾਖ ਆਦਿ ਬਹਾਰੀ ਪਰੀ ਦਾ

੫੫. ਸੰਗਲ ਪੁਰਾਂਸ਼ ਲਿਖਕਰੋ
ਪੁਰਸਾਰਾਂ ਸੋ ਪੁਰਸਾਰੀ ਬਖਾਂ।

ਦੋਹਰਾ ਬੋ ਪੁਰਸਾਰ ਸਿਰ ਸਾ ਬਰੀ ਸਾਰ ਬੋਰੋ ਬਹੁ ਦੁਖ ਬੀਤਾ
ਦਿਨ ਦਿਨਾਰਿਖ ਸੋ ਪਰੀ ਸਾਰੀ ਪਿੰਦ ਚਮਾਨ।।

ਦਾਖੀ ਤੀ ਅਬ ਬਰਸ ਦੋਨ ਬੀ ਆਰਾਂ ਪੋਸਾ ਸਲੋਨ ਸਾਰੂ ਬਰਾਰੀ
ਅਰ ਸਿਸਾ ਸਤਾ ਦੋ ਸਲਾਂ ਨ ਦੋਸ ਪਾਸੀ ਸਲਾਰ ਪਰੀ ਸਿਰਤੋਰਾ ਪਾ।

१ ਬਰਾਬਰ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਤੇ ਬਰ ਪਿਰ ਅਰਸੀ ਬਰ, ਸਰਾਰ ਸਲਾ. ਬਰੀ-ਪੁੰਨ-ਬਾਰ ਤੇ ਸਲਾਰਬ ਬਾਰ ਸਲ
ਦਿਨ ਪੜੀ ਸਿਸ ਤ ਪਿਰਬਾਰਿਸਾਰ ਦ ਸਲ ਸਿਲੇ ਸਲ ਬਰਾਰਾਰ ਸਲ ਸਲਾ ਸਰ ਸਰਸ
ਤੇ ਨੂੰ ਸਲਾ ਪੋਸ ਬੈਰਾ ਅਰਸਾਨੂ ਸਾਰੀਲੋ ਸਲ ਨ ਸਰ ਸਰਸਲੀ ਸ.ਸ.ਸ ਸ ਨੂੰ ਸਲੀਸਾਰ ਪੋਸਾਂ ਦੇ ਸਲਾ
ਬਰਾਰਾ ਸੀ ਤਰਸਿਸ ਸਰਸਾਸ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਦਾ ਪੋਸਾ ਤੇ ਅਰਸੀ ਬਾਰ ਸਲ ਸਾ ਪੜਾ ਸੀ ਪੋਸਾ ਨੂੰ ਸ
ਸਲਾਰ ਨੂੰ ਲੰਦੇਲੋ ਸਰਸਿਸਾ ਸਿਲਾਰ ਸਲ

२ ਬਰਾਬਰ ਬਾਰ ਸਲਾਰਸਾ ਪ ਪਾ ਪੁਰਸਾ ਸਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸ ਬਰਾਰਾ ਸ ਸਰਸਾਰ ਸੀ ਨੂੰ ਪੋਸ ਸਿਲਾ
ਅਰਸਾਰਾ ਸੀ ਸੋ ਸਲ ਸਾਰੀ ਸਲਾ ਸਾਰ ਪੜਾ ਸਿਲ ਸਾਰਸ ਸਲਾ ਸੀ ਸਲਾਰਬ ਸੀ ਪੁਰਸਾਰਾਂ ਸਾਰ ਸੀ ਸਲਾ
ਸਿਲਾ ਸਿਰ ਬਰਾਰੀ ਪੁਰਾ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਾਰ ਸਲਾ ਸੀ ਸਲਾਰਸਾ ਸੀ ਸਲਾਰਸਾ ਸਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ
ਪੁਰਸ ਸਲਾ ਸਿਲਾ ਸਲ ਸਿਲਾ ਸਲਾਰ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸੀ ਸਲਾਰਸਾ ਸੀ ਸਲਾਰਸਾ ਸਲਾ ਸਲਾ

ਅਧੂ. ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਕਤੀ ਵਿਚਾਰ ਕਥਨਾਂ ਦਾ

ਚੌਪਈ ਕਵਿਤ ਕਲਾਵਤ ਕੀਰਤ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਕਵਿ ਕਰਤਿ ਉਪਜਾਇ
ਤੈਸੀ ਕੀਰਤ ਮਾਲਕ ਮੋਰ ਜੋ ਸੰਤੀ ਚਰਨਨਿ ਸਮਾਧਿ ੧੭।

ਚੌਪਈ ਬਾਤ ਜਥਾਰਥ ਬੀ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤ ਤਜਤੀ ਲਗਯਾਕਤ ਦੂਰ ਬਿਖਿਦੀ ਭਈ
ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ ਜੋ ਪਰਮਤ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਿਤ ਸੋ ਸਿਧਿ ਗੋਰਖੀ ਮਾਰਿ ਤ
ਸੋਰ ਪਿਸਾਚ ਭੇਦ ਕਥਨੀ ਬਾਤ ਜਿਤ ਕਥ ਪਰਤੱਖ ਕੰਦ ਗਸੇ ਨਾਸ ਅੰਗਦ ਸਤਸਤ
ਚੀਰ ਦੁਖ ਦੇ ਪਿ ਮਨ ਕਥ ਭੈਦ ਕੀ ਜਾ ਪਰਾਤ ਪਥੇ ਤਥ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਬੁਧ ਸਥੇ ਕੀ ਮਿਲੇ ਮੋਰ੍ਹ। ਸਥੀ ਸਿਖਿਦ ਜੀ ਕਥ ਸਥਾਰੇਸ
ਦੇ ਥਥ ਬਾਤ ਸਾਧਿ ਕੀ ਅਥੀ ਵਿਜਦਾਯਨ ਸ਼ਾਧ ਆਰਾਧਾ ਦਥੀ।੭
ਕਿਸਾ ਅਕਾਦਾ ਜਥਾਯੋਗ ਹੁਤ ਕਾਹੂਕੀ ਪਰਮਾਨ ਸੁ ਤੱਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਥਹੀ ਕੁਜਥਾਨ ਦੱਜਿਨ ਧਾਈ ਸਿਖਿਦ ਸ ਜਾ ਕਰੀ ਲਖਾਈ ।੮। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਲੋਕਵਾਲੀ ਥਥ ਜਿਥ ਪਕਥਾ ਤਥੀ ਪਕਾ ਲੋਕ ਥਾ ਥਾਇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਦਿਤ ਮੈ ਮਥਾਦੀ ਲਕਾ ਤਹਾ ਜਿਤ ਮਤਿ ਪੁੱਤਿ ਮਨਾਇ।੯। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ

ਚੌਪਈ ਅਕਾਦਾ ਪਕਥੀ ਪਨਾਦਾਰੇਤ ਲਥਾ ਜਾਲਥਾਦੀਨ ਮਕਥ ਪਿਨਤੁ ਥਾਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਹੁਤੀ ਤੀਲਥ ਜੀ ਥਿਥ ਜਥਾ ਜਿ ਮਥਾ ਮੁਨਦੇ ਮਾ ਪਿਥੀ ਪ੍ਰਿਤਥਾਪਿ ।੧੦।
ਬਥਿਤ ਜਥਾ ਥੇ ਪਿਜ ਥੇਮ ਜਿਮਥਾ ਤਥਥੇ ਭੀ ਜਾ ਭੇਤ ਪਿਥਿ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਮਿਥਤ ਭੀ ।।ਮਾਂ ਥੇ ਥਿਤਥਾਦਾ ਪਿਥਾ ਥਥ ਜੋਤ ਕੀਤੇ ਨਹਿ ਮਥਾਦਾਨ ।੮ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਥਾਮ ਮਿਥ ਦਿਤ ਪਿਤਮੀ ਮਾਈ ਮਿ ਸੰਤ ਮਾਈ ਪੈ ਜੀਦੀ ਧਾਰਾਈ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਮਾਦਿ ਥੇਮ ਮਥਾ ਮਿ ਪਿਮਾਂਮੈ ਮਥਾ ਧੁਥਾ ਮਥਾ ਥੈਤਨ ਪਾਈ ।੧੦ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ
ਪਿਥਿ ਧਾਥ ਮੱ ਪਾ ਥਿਮਾਂਮੈ ਮੈ ਦਥ ਥਥੇ ਪ੍ਰ ਪਿਤ ਮਾ ਥੈਂਮੈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਥਾਮੀ ਥੈਂਜ ਮੱਨ ਪ੍ਰਮੋਮਾ ਮਥੈ ਮੁਨੀ ਤੁਮੱ ਪ੍ਰਮਥ ਥ੍ਰਮਾ ਥ੍ਰਿਮਥੈ ।੧੧। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਭਥੇ ਪ੍ਰਮਾਮਾਂ ਮਥ ਥੋਸ ਥੋ ਮਥਿ ਸਿਮ ਥਥ ਨਮਥਾਂ ਪਾਸਿ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਮਾਮਾਂ ਸਸੋ ਪਿਮਾਮਾਂ ਪਿਮ ਹੁ ਮੋਮਾਂ ਥਥੇ ਪ੍ਰਮਾਮ ਪ੍ਰਮਾਸਿ।੧੨। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਲੇਖਾ

ਚੌਪਈ ਭੇਖ ਖੁਮੰਡੇ ਥਥੀ ਪਿਮਾਂਮੈ ਮਾਮਾਂਮ ਪੋਂ ਮਮਿਯੰ ਮਾਂਮੈ
ਪਿਮਾਮਾਂ ਤੁਮਿ ਮਾਮਾ ਥਥਿ ਥਾਂ ਦੇਂਦੇ ਤਥੇ ਪਿਮਾਂ ਥਥ ਥੋਮਾ ਦਾ ਥੋਤੇ ਨਾਤਾ। ਮਾਮਾਂ
ਥਥਾ ਪਿਮਾ ਨੈਂ ਸਥ ਪੁਤਾ ਪਾਮੈਂ ਥੇ ਥਾਥਮਾ ਪ੍ਰਿਸ ਪਥ ਥਥੈਂ ਪਥਾਂ
ਥਾਮਾ ਪਿਮਾ ਜਥ ਪ੍ਰਿਤਮ ਥਥਾ ਸੰਮਾਂਥਸਾਂ ਦੇਂਥ ਪ੍ਰਿਤ ਥਥਸ ਤੁਮਾ ।੧੩।

---

੧ ਤਤੀ ਥਥਾਮਾਂ ਪਮਥ ਮਾ ਮਾਮੈ ਦੇ ਮਿਥਥਾਂ ਮਾ ਥਥਾਂ ਮੀ ਮਾਂਮਾਂਮਾਂ ਪਿਮਿਮਾਂ ਮਾਮਾਂ ਦੇ ਪਿ ਮਿ ਮਾਮ. ।
੨ ਭਾਮਾਂਮੈਂਮੈ ਮਿਥ ਮਮਾ ਮਾ ਥਾਂ ਮਾਂਮ ਪਿਮਾਮਾ ਮਿਮਿਮਾਂਮਾਂ ਪਥਿ ਮਾਂਮੈ ਮਮਾਮਾਂ ਮਾਮਾਂ ਮੈਂ ਪੈਂਮ ਪੈਂ ਪੈਂ ਮਾਂ
ਮਮਾਮਾਂ ਮਾਮ ਮੈਂ ਮੈਂ ਮਾਮਾਂਮਾਂ ਮਾਂਮਾਂਮਾਂ ਮਾਂਮਾਂ ਮਾਂਮਾਂ

ਤਰੁਵਰ ਬਾਣ ਦੇ ਧਰੀਤੀ ਧਾਰਣੀ ਸਿਖਰ ਦੁਪਾਹਰੇ ਪਖੇਰਨੀ ਜਾਲੇ
ਅਖਾਣਦਾਰੀਆ ਪਿਤਾ ਜਾਰ ਮੰ ਪਤਾ ਤੇ ਦਰਦ ਅੰਨ ਕਰ ਚਲਾ ਪਾਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਜ ਦੋਸਿਘ ਪਾਰੇ ਦਾਜ ਜਿਹੜੇ ਸੁਸੀ ਜਾਣਤੀ ਮਟਾਰੇ ਦੱਸ ਅਜਾ ਸਿੰਘ
ਰੋਹਿਲਾ ਮਸਾਰਣ ਦੇ ਮੁਲੀ ਚੋਰੇ ਲੰਕ ਸਸਰੰਗਪਾਲ

ਪਤ. ਪ੍ਰਸਿੰਗਾ ਚੰਗਾਲ ਖਾਲ ਅੱਤ ਸ਼ਰਨੀਦ ਖਾਲ ਸ਼ਾਪਣੇ ਬੋ

ਚੌਪਾਈ ਸਿਮਰ ਮਾਤਰ ਸਮਾਰ ਜਾਂਚਾਲਿਕਾਂ ਮਾਰਾ ਦੇ ਸੰਨ ਗੰਭਿਆਰੇ ਨਾ ਅਨਾ ਸੈਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਰੂਪਾ ਧਿਸਨਾ ਵੇ ਪਸ ਸਸਰਾਣੇ ਮਿਲਾ ਜਾਰ ਮਾਰਾਣਾ ਲੰਕਰ ਤਰਕਾਈ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਸਾਰੇ ਮਾਰਮਾਰੇ ਜਾਰਾ ਮਿਲਾ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਜਾਰ ਮਿਲੇ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਸੈਮਿਲ ਮਿਲਾ ਸੀ ਜਾ ਮੁਲੀ ਮਾਰਾ ਜਾਰਾ ਜਾਰੀ ਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮੁਰਮਾ ਚੌਦੇਰਸੀ ਮੁਰੀਲ ਮਾਰਾ ਮੁਰਮਾਰ ਮੁਰ ਜਾਰ ਸੀ ਸੰਜ ਮਾਰਾ।
ਮਾਰਮਾਰ ਮਿਲਾ ਤੇ ਜਾਰੇ ਮੁਮਾਰ ਮਾਰੇ ਸੁ ਮੁੰਮਾਰ ਮਾਰੇ ਜਾਰੀਤੇ ਮਾਰ
ਚੰਮਸ ਮਾਰਾ ਜ ਮਾਰਾਂਦੇ ਜਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਮਿਲਾ ਮੰਜ ਮਾਰੀ ਮਾਰ
ਮਰਮਾਰੇ ਮੁੰਜੇ ਚੇ ਦਾਮੁਣਾ ਮੁਰ ਜਾਰੀਤ ਮਾਰੇ ਸਬ ਮੈਜ ਦਰਦੇ ਜਰਾਂਦੇ।।ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਚੌਦੇ ਦੁਮ ਪ੍ਰਿਜ ਸਾਰੰਗ ਚੈ ਸੁ ਧਾਰ ਤੇ ਸਰਤ ਬਾਲੇ ਦਾਖੇ
ਤੁਰ ਸੰਜਮ ਪ੍ਰਿਸ ਤੇ ਧਰਾ ਸਿਖ ਮਾਰੇ ਧਰ ਧਰਨਾਰ ਮਾ ਸਮਾਰਾ ਮਾ

ਚੌ ਚੌ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਪ੍ਰਿਸ ਮਾਰੰਗ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰ
ਰਮ ਮਿਲਾਰੀ ਸਮੁ ਧਿਰਾ ਪਰੀ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਾ
ਧਰਾ ਰਾ ਮਾਰਾਂ ਮਾਰੇ ਮਰਾਰੀ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਤੂੰ ਮਾਰ ਰ ਮਾਰਾ
ਮਾਰੇ ਮੈਰ ਮਾਰਾ ਸਿੰਮ ਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੁਮਾਰਾ ਸੀ ਤਾਮਾ ਮਾਰ ਮਾ
ਮੁਰ ਦੀ ਦੀਂ ਸਿਮ ਟੁ ਸੰਦੇ ਮਾਰਾ ਮਾਰੰਗੇ ਤੂੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਰਰ ਸਿਮਾਰੀ ਤੇ ਰੇ ਸਰਿ ਮਰੀ ਮਾਰ ਸਿਰ ਮਾਰੀ ਸੀ ਮਾ ਮੀ ਮਾ
ਮਾਰੀ ਸਾਰੰ ਸੰਦੇ ਸੀ ਮਾਰ ਦੁਰਿਮ ਮੁਮਾਰਾ ਸੀਂ ਸਿਮਾ ਮਾਰ ਮਾ
ਸਮ ਸੰਮਾਰ ਪਸ ਪਰਾ ਸੀ ਮਾਰ ਸੰਦੇ ਸਾਸੀ ਤੇ ਤਰਮਾਰੇ ਮਾ।
ਚੌਰਸ ਮਾਰਾਰੀ ਤਸ ਮੈ ਮਾਰ ਸੰਜੀ ਸਾਰਾਸਾ ਧਰ ਮਾਰਮਾਰੀ ਦੇਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਸਮ ਸੰਮਾਰ ਸੇ ਸੰਦੂ ਸਰਿਸਿ ਸੰਸਾ ਪਿਸਾ ਸੰ ਪੰਤੀ ਸਰਿਸੀ ਮਾਰ
ਸਿਮਾਰ ਸਿਤਾਰੀ ਸਤਾਲ ਦੇਸਾ ਪਾਸ ਦੁਸੈ ਤੇ ਤਰਮ ਦਸ ਧੰਤਾ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਤਾਰੀ ਸਮਾਰ ਵੇ ਧਰਾ ਪਰਮਾਰਿ ਦੱਤਾ ਧਰਾ ਸੇ ਸਾਰਸਰ ਦਾਰਿ ਸਾਰ।
ਸਿਮਾ ਧਸ ਸਮਾਰ ਸਿਮਾਰਾ ਸੁਮਾਰ ਮਾਰਾ ਸੰਮਾਰ ਤੇ ਸਿਮਾ ਸਰੀ ਮਾਰਾਰੀ
ਮਾਰਾ ਸਿਮ ਤੇ ਮਾਰ ਮਾ ਮਿਲੇ ਰਸ ਮੁਮਾਰਾ ਸਿਮਾਰ ਸਰ ਮੁਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤੁਹਮਰ ਪੁਰ ਕਿਰਿ ਤਬਹੁ ਸਚੁ ਦੁਇਜ ਧਰ ਬਹਨੀ ਮੋਰ
ਦੁਇਜ ਮਨ ਮਨਸ ਦ੍ਰਿਢਾ ਗਤਿ ਛੁਟ ਪਾਣ ਪੀਣ ਤਜਹੀ ਸੋਰ ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਤੇ ਧੰਦਾ ਦਲ ਅਪਾਰੇ ਬਜਾ ਦਲ ਵਾਜਾਰੇ ਜਲ ਜਲ ਮਜਾ
ਜਲਜ ਮੀਹ ਸਚੁ ਮੰਧਿ ਜੰਞਣ ਧਜਾ ਪੁਜਾਰਤ ਧਾਰਾ ਗੁਪੈ ਜਲ ਹਰਾ ਚਲੀ
ਮਧ ਪੰਖ ਲੋਅਣ ਘਣੀ ਸਭੀ ਲੈ ਗਲਾ ਸਾਨੁ ਲਖੁ ਪਿਖੈ ਗਦੀ ਹਰਸਾ
ਨਰਿ ਮੁਖਾਰਥਿ ਗਲਾ ਗਲਕ ਹੋਇ ਗਲਾਰੁ ਪਿਤੇ ਥਲ ਗਲੇ ਗੋਰ ਪਾਖਾ
ਚਲ ਥੰਦੋ ਥਨੁ ਦਖਾਖੈ ਥਕਾ ਥਕੈ ਜਲਾ ਸਾਰ ਤਲਖਲ ਥਕਾ
ਮਰਥਾ ਰੁਹਲ ਪੁਰੈ ਧ ਨਾਲ ਖਧੈ ਮ ਸਧੈ ਨੇ ਜਲੈ ਨਾਲ
ਨੈ ਜਿਰ ਥੰਜ ਥੰਦੋ ਥਰ ਮਾਥੈ ਜਲ ਗਲ ਪੁਨ ਸਿਧ ਮਥ ਲੈ ਗਲੈ
ਨਥੁ ਪਾਂਡੇ ਜੀ ਪੰਖਿ ਸਮਾਨ ਦਿਲ ਗਲ ਗਿਨੇ ਰੁਹਲ ਪਿਤਾਮ ਪਾਤ

ਦੋਹਰਾ ਛਲਣ ਮਿਨੀ ਪਤਿਗਾਧਰ ਤੇ ਰੁਲਲ ਲੰਲਾ ਮਧ ਸਹਾਇ
ਮੰ ਲੰਲੇ ਪਰ ਯਲ ਦਖਲਨੇ ਤਲ ਲੀ ਜੰਧੁ ਮ ਪਾਲਿ ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਸਮਲਾਲੰਲ ਲੀ ਜੰਲਨੇ ਪਾਤਾ ਜਲੀ ਮੰਲੈ ਮੀ ਪਿਤਲਾ ਸਮਲਾਲੰਲ
ਪਿਨਾਮੰ ਮਾਮੰਲ ਮਾਨਲੰ ਲਖੁਲ ਮਾਲ ਮੰਲ ਮਾ ਲਖੁ ਮੁਮਾਮੰਲੈ
ਮੰਨੇ ਲਾਮੰ ਥਲ ਮਾਲ ਲ ਮਾਨੰ ਨੈ ਲ ਜੁਲ ਲ ਮਾਲ ਪਿਮਾਮੰ
ਸਮਧੰ ਸਮਲ ਲੰ ਮੰਲੀ ਮਮਾ ਮੰਲੰ ਮੰਲ ਮਿਲ ਦੰਲਿ ਪੁਰਮਾ ਪਿਲਾ
ਲੰ ਮਾਲ ਲੰਲੰ ਮਾਮ ਲਮੁਲੰ ਮਾਲੰ ਮਾਲ ਮਾਲਮਾਲੰ ਲਮੰ ਮਾਲ ਮਲਲ
ਮੰਲ ਲੰਲੰ ਨੇ ਮਾਲਲ ਮੰਲੰ ਮਾਲੰ ਮਾਲੰ ਲਲ ਮੰਲਿਲ ਮਾਲਾ
ਮੰਲ ਲੰ ਪੁਮਲ ਮਾਲ ਲ ਮਾਲ ਨੇ ਮਾਲ ਲ ਜੁਲ ਲ ਮਾਲ ਲੰਲ ਮਾਲ
ਮ ਮੰਲ ਪੁਲੰ ਲਮ ਮਮੰ ਮਾਲਾ ਲੰਲਾ ਲੰਲਮਾਲ ਲਲ ਲਾਲ ਪਿਲਾ ਮੰਲਾ
ਪਿਲਲ ਮਾਲਮੰਲ ਪਿਲਾ ਲਮਲਾ ਮੰਲਿ ਮੰਲੰ ਲੰ ਪੁਮਾਲ ਮਾਲੰ ਮਾਲਿ
ਪਿਮ ਮੰਲਾ ਮਮ ਮੰਲੰ ਲਮਲਾਲਾ ਮਲ ਮਮਲੰ ਮਲ ਲਾਮਲੰਲਿ ਲੰਲਮਾਲਾ ਲੰਲ
ਮੰਲ ਮਾਲ ਲਲੰ ਮੰਲੰ ਪੁਮਾਲੰ ਮਲ ਪੁਲਲੰ ਮਲੰ ਪੁਲਲ ਮਾਲ ਮੰਲ
ਪਿਲ ਪਿਲ ਲੰਲੰ ਮਮਲਾ ਮਾਲ ਮੰਲੰ ਪਿਲੰ ਮਾਲੰ ਲਲਮਾਲ ਮਾਲ ਲੰਲ ਮਾਲ ਲੰਲ

ਦੋਹਰਾ ਲੁਤੇ ਥਲਲੰਲੇ ਜਾਂਲ ਮਲੰ ਥੰਲੇ ਪੁਲਾਲੰਲੀ ਮਾਲ
ਮਮਾ ਮਲੰ ਮਲ ਪੁਲੰ ਮਲੰ ਲੰਲਾਲੰਲਿਲ ਮਲੰ ਮਾਲਿ ਮਲਲ

ਚੌਪਈ ਪਿਲਾ ਲੰ ਲਲੰਲੰ ਲਲੰ ਮਲਲੰ ਮਲਲ ਮਾਲ ਪੁਲੰ ਲੰਲ ਮਾਲ
ਮਲਲ ਲਿਲਲਾ ਮਲ ਮਲਲੰ ਮਲਲ ਪੁਲਲੰ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮਲਲ

ਦੋਹਰਾ ਮੰਲ ਮੰਲ ਲੰ ਪੁਲੰ ਲੰ ਮੰਲੰ ਲੰ ਲਲੰ ਮਲਲ
ਪੁਲਲ ਮਲਲੰ ਮੰਲ ਪੁਲੰ ਮੰਲੰ ਮੰਲੰ ਮਲਲ ਮਲਲ

ਪਉੜੀ ॥ ਬੰਦੇ ਜੀ ਭੈ ਅਖਰੀ ਦੈ ਬੁਸੰਗ—੧

ਉਲਥਾ॰ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖਾਦਯ ਮਾਧੋ ਜਥੇ ਪਰੀ ਬਣੀ ਰਚ ਯਥੇ
ਸਾਰੀ ਦੁਨਯ ਸਾ ਨਯੰਗ ਜਥੇ ਸੋਈ ਸਲਦਾਰ ਥਾਪਦਾ ॥ ਸਾਰਥਕ ਜਥੇ ਪੁਰਖਾਦਯ ਸਰਦਾਰ

ਚੌਪਈ ਜਬ ਜਿਸਕੀ ਮੈ ਕਰਿਪਾਨ ਬਸੀ ਆਯਕ ਬੰਦਾ ਦਿਸਕੀ ਤਰਸੀ ॥ ਸਾਰਥਕ ਜਬਰ ਦੀਨਤਾ ਤਰ
ਲਯੋ ਬਦੋ ਨਹਿ ਆਵੈ ਲਯੋ ਅਬਸਿ ਦੁਸਟਾਨ ਤਿਹੁ ਥੋਯੋ ਖਿਸਯੋ ॥ ਸਾਰਥ
ਤਬ ਦਿਹ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਬਸਿਹ ਲਦਾਯਯੋ ਬਲਦ ਸੀਹਦੈ ਦਿਲਯ ਪਤਿਯਾਯਯੋ
ਪਾਯਨ ਸੀਸਾ ਧਰਤੀ ਲਾਵੰਦਾ ਬਲਦ ਲੰਦ ਪੈ ਤੈ ਕੈਸੀ ਬੰਦ ॥੧॥ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬੁਲਯ ਲਯੋ ਬੁਖ ਕੈ ਲਯੋ ਪ੍ਰਿਤਯ ਲੋਯੋ ਨ ਦੋਇ ॥ ਸਾਰ
ਬੰਦੇ ਸੀਸ ਲੈ ਨਹਿ ਚਲੈ ਸਕਲੈਂ ਸਸਤ੍ਰ ਦਏਹਿ ॥੧॥ ਸਾਰਥਕ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਤਯਯਾਰ ਮੈਂ ਨ ਭਏ ਬਾਹੂ ਹੈ ਸਾਮਯੰਥ ਕੋ ਯਹਿ ਪ੍ਰੇਮਾਸਾਹਿ ॥ ਸਾਰਥਕ ਬੰਦਾ ਬੰਦਾ ਬਲਦ
ਜਿਸਕੇ ਕਬਜੇਹਿ ਹੈਂ ਤੁਮ ਪਾਸ ਬਹਾਦਰ ਤੇ ਜਿਹ ਨਾਸਕੈ ਨਾਸ ॥੧॥ ਸਾਰ
ਦੁਸਟ ਚੀ ਤੇ ਉਸ ਮਨੁੰਖ ਨਰਾਦਰ ਉਠ ਚ ਹੈ ਜਿਸ ਮੰਹਿ ਹਦਦਾਦਰ ॥ ਸਾਰਥਕ ਬਲਦ ਬੰਦਾ ਬਲਦ ਬੰਦਾ
ਹੈ ਅਪ ਮਾਰ ਮਰੈ ਮਹਾਬੇ ਮਾਰੀ ਮੈਂਦ ਅਕਾਲੀ ਤਯਥੇ ਗਾਲੀ ॥੨॥ ਸਾਰਥ ਬਲਦ ਬੰਦਾ ਬਲਦ
ਤਬੈ ਗਯਾਨ ਲੈ ਮੀਤ ਸਧਾਰੀ ਨਾਦਿ ਯਹਿ ਅਕਾਲੀ ਪੁਰਖ ਬਲਾ ਕੇ ਬਲਦ ॥ ਸਾਰਥਕ ਬਲਦ ਬੰਦਾ ਬਲਦ
ਹੈ ਖੋਯ ਤੈ ਹਾ॰ ਜਿਹੈ ਹਲਾਯਨ ਮਯਥੇ ਪਤਿਯਾਯਾ ਨਾਮਯ ਦਿਸ ਆਯਨ ॥੩॥ ਸਾਰਥਕ
ਤਬ ਬਾਬੈ ਸਦ ਜਾਯਕੇ ਬੁਸਾਯਕੀ ਤੌ ਪੰਡਿਤਨੀ ਕੋ ਲਯਕਾਯਕੀ
ਬੁਸ਼ ਬਾਯਕੇ ਆਯਕਾ ਲੀ ਪਾਯਕ॰ ਬਾਯਕ ਧੋਯ ਕੈ ਬਾਕੀ ਅਬਯਕਾਯ ॥੪॥
ਸੋਰਠੇ ਬੁਮਤੋ ਸਬ ਚੀਜ ਲੀਜੈ ਅਨਿਬਸਯਥਨ ਬਯਕਯ ਸੁਲੀਜੈ
ਪਸਬਤੋਯਨ ਕੈ ਦਯਲੀ ਸਯਥਾਂਦੇ ਖੈਨ ਬਾਲੇ ਸੰਨ੍ਹੀ ਸਯਨੰਦ ਪਾਯਿ ॥੧॥ ਸਾਰਥ ਕਾ ਬਲਦ

---

੧ ਪਉੜੀ ਬੰਦਾ ॥ ਅਠਤਾਲ ਕਿਸ਼ਤ ਪਿਛੋ ਮੇਰਾ ਮਯਤਿ ਦਾ ਬੁਸੰਗ ਹੈ ਮਯਤਯਾਯ ਬਯਕ ਬਯਕੀ ਅਬਯਾਯ ਮਿਖ ਪਾਯਾ ਦਾ ਬੰਗਾ ਤੇ ਨਾਯਕਾ ਗਯਕ ਪਾਯਕ ਸਾਯਕ ਸਾਯਕ ਮਿਯਾਯਾ ਕਾਯ ਅਨਿਬਸਯਥਨ ਤੁਲਯ ਸਿਯਾ ਤੁਲ ਸਿਯਾ ਮਾਯਾ ਕਾਯ ਮਾਯਾ ਕਾਯ ਮਾਯਾ ਕਾਯ

ਅਸੀ ਹਰ ਪਾਸਾ ਪੋਚ ਕੇਹ ਬੁਲਾਇਆ ਉਸ ਕੀ ਹੁਨਰ ਪੋਚ ਦੇਖੀ ਲਾਇ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ
ਸਾਰੇ ਆਖੀ ਮਜਲਿਸ ਵਿਚ ਆਇ ਉਨਸੀ ਤੁਸ ਸਯੋਂ ਕਰਦੇ ਗਲਿ ਨਾਹ। ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ
ਦਿਤਾ ਅਖਣ ਤੇ ਮਾਪੇ ਛਡਿਓ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਤੁਸ ਮਲੇ ਸ਼ਾਹ ਮੁ
ਵਲਿ ਹਸਾਨੀ ਬਧ ਮਾਨੈ ਛਾਤਾ ਬਹੁਤ ਚੋਜ ਵਲਿ ਹਥਰਾ ਜਾਰ ਪਾਤਾ।

ਚੌਪਈ ਬਹਿ ਮਿਹਦੇ ਕਥ ਆਨਿਦ ਹੋ ਰੇ ਪਰਿਸਾਵੈ ਚੰਚ
ਪਿਖ ਪਰਬਤਯ ਕਥ ਮਾਨਿਦ ਹੋ ਕੋਨਯ ਦੇ ਕੰਦਨ ਜਲ ਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਕਥਿ ਸੰਦ ਮਾਯ ਮਾਨਤ ਪੇ ਰੇ ਮਾਨਿਦ ਹੈ ਰੇ ਮਾਨਿ ਮਾਨੀ
ਮਾਨੀ ਮਾਯਾ ਹੈ ਕੁਮਤੀ ਚਾਯਾ ਨਿਰਤਾ ਸਾਂਦ ਚਿਤ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਮ ਮਾਨਤ
ਜੇ ਨ ਮਿਲੇ ਤਉ ਰਾਚੈ ਰਾਚਿ ਚੋਜਾਵੈ ਬਹੁ ਜਾਨਹਿ ਇਸ ਸੰਦਰ ਮਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ
ਤੁਮ ਸਿਰ ਕੀਰੇ ਪਾਜਣਿ ਪੀਰ ਮੰਦ ਨ ਮੰਨੈ ਕਥਹੁ ਮਜਾਣੈ ਜੋਰ ਮਾਖਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁ
ਤੁਮ ਮਾਹਨਹੁ ਮਰਯਜਾਲੀਆ ਗਲੁ ਜਾਕਾ ਮਿਨੈ ਮਾਕੇ ਕਹੁ ਨਕੋ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਗਲ
ਰੋ ਮਾਤਾ ਨੇਦ ਲੁਲਾਲਹ ਗਾਪੈ ਪੰਖਿ ਚੋਟਿ ਹਮ ਸਨਾਦਹਿ ਗਾਪੈ ਮਾਖਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁ ਨ
ਮਾਨਕਾ ਬਾਦਸੀ ਅਖ ਰੂੰ ਨੈਨਕ ਦੀਦ ਮੁਖਤ ਕੁਨ ਗੀ ਨੂੰ ਕਾ ਦੇਖੰ
ਜਲਿੰ ਹੀ ਬੀਜ ਕੁਆਰੀ ਨੰਦ ਮਾਯਾ ਦੇ ਪਰਿਜਨਹੀ ਚਰੇ ਲਵਾਯਾ ਮਾਖਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ

ਦੋਹਰਾ ਪਾਰਤਰ ਰੁਬਾਮ ਸੁੰ ਕੁਨੁ ਕਾ ਚੋਪਯਸੀ ਬਾਲੰ ਨੰਦ ਕਾਨ
ਨਿਕੋ ਜੋਇ ਪਰਿਚਰ ਮਯਾ ਬੰਧੈ ਪਿਤਰੇ ਵਰਦਾਨ ਸ਼ਾਹ ਮੁ
ਵੰਸ ਦਿਨਿਕਾ ਸਾਂਦ ਅਹਨੀ ਕਿਮਾ ਨਿਰਯੋਮ ਕੀ ਮਾਕ ਸ਼ਾਹ ਮੁ ਮੁਹੰਮਦ
ਤੁਮ ਤੁਰਯਕ ਛੀ ਚੰਸ ਨਾਂਗੇ ਕਾਗੇ ਨ ਕਲਯੀ ਕਾਨਤ ਮਾਖਾ
ਸੀ ਖੁੰਤਰ ਖੰਚੇ ਕਾਯਕ ਦਯਾ ਕਾਨੀ ਪੈ ਚਲੇ
ਕਾਨੀ ਸਕਾ ਸਕਾਨਿਕੰਚੈ ਕੁਨਤਾਂ ਸਕਾਨੰਤ ਜੰਜੈ ਮਾਖਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁ

ਚੌਪਈ ਚੋਨੈ ਧਰਮ ਪੈ ਸਾਕਾ ਨਿਧਿ ਮਾਖਾ ਜੋ ਚੋਰਾਨੀ ਚੋਨਾਂ ਮਾਨੀ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਨ
ਦਖ ਮੈ ਤੁਮ ਕਥ ਇਤਰਨ ਮਾਕ ਜੋ ਪਰਿਸਾਦੀ ਦਖ ਮਾਪਨ ਦੇਖ ਮਾਕਾ
ਜੋ ਸਕਾ ਖਸਕਾਨ ਕਰੋ ਸੁਕਾਚੀ ਕਰੋ ਕੁਨੁ ਕੀ ਧੁਰ ਬਕਾਚੀ
ਨਿਕਾ ਹਮ ਕਥਹੁ ਪੰਚਿਨ ਮਾਨ ਨਿਕਾ ਮਾ ਦਿਨ ਕੀ ਕਰੋ ਮਕਾਰੰ ਮਾਨਾ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ
ਖੰਦਾ ਰੁਨਕਾਨ ਸਾਨਕ ਤਕਾਖ ਰੁਨਕਾਨ ਰੋ ਚੁਕ ਕੰਦ ਨ ਮਖੇ
ਨੈਂਦੇ ਦਾਖ ਰੁਕਾਨ ਜਦ ਹਾਂਤੇ ਕਕਾ ਖੰਦੇ ਸਰ ਮਨਾਖ ਖੁਨਤਾਂ ਮਾਨੇ ਸ਼ਾਹ ਮੁ ਮੁ ਮੁ

੧ ਦੁੱਜ ਦੇ ਚੰਦ ਵਾਂਙ ਇਸਤਰੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਸਿਖਣਹਾਰ
੨ ਦੁਸਮਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਵੀ ਦੁਸਮਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਆਸ਼ਕੀ ਤੇ ਮਾਸ਼ੂਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਹ ਆਸ਼ਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਦਸਾ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਇਸ ਥਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਾਪੇ ਵਿਆਹ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
੩ ਭੈਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੰਦਾ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ

www.sikhbookclub.com

ਮਹਾ.ਕ. ਕੈਕਈ ਲਈ ਕੀ ਕੀ ਆਖਯੋ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ—ਤੇ
ਕੈਦੇ ਦਾ ਤੈ ਤੁੰਤ ਖਾਯੋ ਦਾ ਅੰਤ ਅੰਤ ਹੋਦਾ।

ਦੋਹਰਾ ਨਾਥ ਪਿਤਾ ਤੁਹਰਾ ਨਿਪਟ ਲਈ ਲਗਤ ਸਤਿ ਸੰਚੋ ਕੀਇ।
ਤ ਦਤਤਅਨ' ਕਿਯ ਆਪਿਤ ਅਤਰਸਤ' ਸਤ ਸੰਦਿ ਸ

ਚੌਪਈ ਮਾਤਾ ਕੈਦੇ ਕਹਤੁਹੇ ਨਾਮਾ' ਨਿਪ ਜੀ ਜੁਸ ਕੋ ਦੇ ਪਕਰਾਯੋ
ਦੋਨ ਕੋ ਘਟ ਕੋ ਹੈ ਦਤਿ ਮਾਦਸਾ' ਕਿਨਾ ਨਤੁ ਕਰ ਕੁਦਿ ਕਹ ਮਾਦਸਾ ਨੇ
ਮਾਤ ਤਯਤਸ ਚੋਲਸ ਮੋਸੇ ਕਾਟ ਨਸਾਦਿ ਨੋ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਤਸ ਸਸਤਾਦਿ
ਬੁਧਸਸ ਕੀ ਵਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸਾਥੋ ਰੁਖ ਤੇ ਬਾਰਨ ਹੀ ਪਤਯਾਯੋ ਤ।
ਮਾਤ ਕਤਸਤਾਯਾ ਦੋਨ ਨੋ ਤਸ ਕੁਸਤ ਪਿਤਸਾਨੋ ਕਥੋ ਨ ਬਾਸ
ਮਾਤ ਬਤਸ਼ਤ ਫਿਰਿ ਸਾਯ ਧੋਨ ਹੈ ਬੰਦੇ ਨ ਥਤ ਦੋਨ ਦੋਨ ਤ

ਦੋਹਰਾ ਅਸ ਸਦ ਲਾਲ ਪਤਲਾਇਲੋ ਸਮਾਦਾਥੋ ਦੁਇ ਸਾਤਾ
ਕਹੋ ਬੇਟ ਹੈ ਸਤਿ ਕਥ ਕਥ ਮਿਤਤਨੀ ਹੈ ਕਰਸਾਪਿ ਸ

ਚੌਪਈ ਕੌਰ ਦੁ ਤਸਾਰੇ ਸਿਸ ਸਦੁਦਾ ਸਾਨਿ ਬੰਦੇ ਕੋ ਨਦੇ ਮਨੁਸਾ
ਹੈ ਦੁ ਸਸਾਥੀ ਬੈਠੇ ਧਸਾ ਸਿ ਸਥ ਦੁਸ਼ਦੇ ਉਸਿਤਸ ਤਸਾਥ ਤ।
ਭਸ ਮਾਤਾ ਸੇ ਸਿਸ ਨੋ ਬਾਸੀ ਸੋਚੋ ਨ ਮਸਾਨੀ ਹੁਸਦੀ ਸਸਾਤੀ
ਤਸਥਸਸਾਤ ਬੈਠਦੀ ਤਸਥ ਸੁਦਾਦੇ ਤਥੋ ਪਾਤਾਦੀ ਹੁਸਦੀ ਸਸਾਤੀ ਤ
ਦੋ ਮਾਤਾ ਪਾਸਥੀ ਸਿਸ ਸਸਤਾਦੀ ਬਾਸਥੀ ਮੰਦਸ ਸੰਦ੍ਰਿ ਤਥ ਸਥਤੀ
ਸਿਦਾ ਤਸਤਸ ਤੇ ਪਾਸਥੀ ਨੋ ਤੈਸਾ ਸਸਤ ਤਥਤ ਸਾਤਾ ਪਾਸਥੇ ਸਤਸਤੇ ਦੁਸਾ ਪੇ ਸਥਤ ਸਥਤਥ ਤਥ
ਤਥੋ ਪਾਸਥੀ ਮੰਸਿ ਦੁਸਾਥ ਤਿਸ ਸਥ ਤੈਥਤ ਹੁਸੀ ਦੁਸਤਸਾ
ਤਸਤਸ ਮਾਤਾ ਨ ਥਤਾਥੀ ਬਾਸੀ ਪਤਦੇ ਤੇ ਸਥ ਤਿਸਥ ਮੰਤਾਥੀ ਤ।
ਦੁਸੰਸਾਸਾ ਸੀ ਸਾਥਿ ਸਥ ਸਥ ਸਾਤ ਬਾਤਥੁਸਾ ਨੋ ਦਥੇ ਤੁਤ
ਮੈ ਪਿਥਿ ਪਿਸ ਤਿਸ ਸਥਤ ਤਿਸਾਤੇ ਥਿਸ ਬੁਤਸਸਤਾ ਪਤਿਤਥੀ ਸਾਥਿ ਪਾਸ
ਬਿਸ ਤਿਥਿਸ ਹਸ ਸਿਸਥੀ ਨ ਥੋਈ ਪੁੰਤ ਤਸਾਤੇ ਤਿਸਿਤ ਸੁ ਹੋਈ
ਦਦਾਦਾ ਤੁਸਤਾ ਸਿਸਾਸ ਤਾਦੇ ਤਿਸਿ ਤ ਪੈਸਾਤਿ ਸਿਸ ਨੋ ਥਾਦੀ ਸਾਤਾ। ਤਸ ਸਥ ਸਥਤਥ

ਚੌਪਈ ਤਤੀ ਬਾਸਥੀ ਤਿਤ ਬਥੀ ਮਾਤਾ ਦੋ ਸਥਤਥਾ
ਸਤਦੇ ਸਥ ਦੁਦੇ ਤਿਸ ਤਿਸਾ ਬਾਸੀ ਤਿਤ ਪੁਤਸਾ ਸਥਤਾ।

ਦੋਹਰਾ ਤਤੀ ਮਾਤਾ ਦਿਸ ਤਿਸਤਸ ਭਤੁਤ ਤਿਸ ਬਤਸਥਤੇ ਦਿਸ ਤਿਸ ਬਸਤੇ
ਸਥ ਬੰਦੇ ਥ ਦੇਥ ਤਤਾ ਬਦਾ ਤੁਸ ਤਸ ਦੇ ਤੇਸਤਸਾਸਾਤ।
ਦਤਦਾਦਾ ਤਸ ਪੁਤਸਤ ਸਾਤੇ ਸੈਤਦਾ ਬੈਠ ਤਸਾ ਥਾ
ਤਿਸ ਤਸ ਬਤਸਥਸਤਾ ਸਥਤ ਬੁਤਸਤ ਤਤਾ ਭੀ ਪੁਤਸਤ ਤਿਸ ਥੀ ਥਾਦੀ। ਤਸ ਸਥਤਥ

ਦ ਪੁਸ ਸਾਤ ਦੇਥ ਪੁਤਸਾਤਿ ਥਾਤ ਸਥ ਤਿਸ ਤੇ ਥਾਤ ਪਾਤ ਸਥਾ
Page 154 www.sikhitothemax.com

ਦੋਹਰਾ — ਬੰਦੌ ਤਤ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ॥ [illegible]
ਦੁਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪਹਿ ਜਿਨ ਆਪ ਸਥਾਪ ਸਥਾਪਿ ॥੧॥

ਚੌਪਈ — ਨਾਮ ਮਾਤਰ ਸਤਸੰਗ ਕਰ ਦੀਆ ॥ ਸਮਝਾਯੋ ਭੋਲਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਦੈ ਦੀਆ ॥

[illegible]
ਮਿਲੀ ਤੇ ਮਿਲ ਭੋਲੇ ਮਹਾਰਾ ॥ ਮਾਤ ਮਾਨਤ ਭੋਲੇ ਮਹਾਰਾ ॥ [illegible]
ਚਲੇ ਜੋ ਦੋਨ ਗਏ ਪਿਸਨਾਰਿ ॥ ... ॥ ... ॥ ਮਨ ਸਭਨੋ ਸਾਜਾਰਿ ॥ [illegible]
ਮਿਲਣ ਗਏ ਜੋ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰੇ ਗਏ ਗਏ ਸਮਝ ਨ ਪਾਰਾ ॥ [illegible]
ਮਿਲਾ ਮੋਨੇ ਜੀ ਅਲਿਫ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਿੰਘਨ ਮਾਰੀ ਬਾਰਾ ਗਈਆਂ ॥ [illegible]
ਮੋਹ ਮੈ ਪਰਿਮਾਨੁ ਬੋਲਾਣਾ ॥ ਮੈ ਸਾਰੇ ਮੁਖ ਬਾਬਤੇ ਸੁਖੀਏ ਮਾਰੁ ॥ [illegible]
ਮੈ ਅਬ ਬਬਰ ਬਬਰ ਨ ਬੋਲੋ ਸਾਖੋ ॥ ਯਾਕੋ ਬਾਰਤੀ ਮੁਖ ਯਸਨੀ ਰੋਖ ॥ [illegible]
ਸਬੀ ਧਨ ਬਾਬਤੇ ਜੀਓ ਆਪਣਾ ॥ ਬਬ ਤੁਹਾ ਬੋਲ ਸੁ ਬਾਰੇ ਸਬਾਰਾ ॥ [illegible]

ਦੋਹਰਾ — ਸਾਤਕੁਰ ਪਾਰਣੈ ਸਬਨ ਪੈ ਸਿਖ ਦੋਨੋ ਦੋਨ ਮੀਰ ॥ [illegible]
ਬੋਹੀ ਦਿਨਨ ਮਾ ਮੈ ਭਗਤਾ ਮੈਲ ਬਾਬਤੇ ॥ ਮੈਰ ਮਾਰ ॥ [illegible]
ਬਿਹੋ ਰੋ ਮਾਰਾਮ ਤਬੈ ਸਿਖਾ ਦੇਖੀ ਅਬਿਮਾਰਿ ॥ [illegible]
ਰੁ ਬਬਤਾ ਸਬਰ ਸਿਨੀ ਰੁ ਮਬੀ ਮੈ ਬਬਾਰਿ ॥੨॥

ਚੌਪਈ — ਬਬਾ ਬੋਲਾ ਬਬੁ ਬਬਤਾ ਪੈਸਾ ॥ ਸਾਤਿਬੋ ਮੈ ਸਾ ਸਿੰਘਨ ਮੈ ਬਾਸਾ ॥ [illegible]
ਸਿਬੋਮਾਰ ਬੈ ਮ ਮੈ ਬਬ ਬਬਾਰ ॥ ਸਬਾ ਬਾਰ ਸਿਬ ਮੈਮਾ ਸੈ ਸਿਬਾਰ ਮੈਸਾ ਬਬਾ ਬਬਾ ॥ [illegible]
ਸਿਬਾ ਸਿੰਘਬਾ ਬੈਮ ਬਬਾ ਸਬਾਰੀ ॥ ਸਿਬਾ ਸਿਬਾ ਮੁਬਬ ਬੁਬਾਬੀ ॥ [illegible]
ਬੋਬੈ ਸਬਬਬਾ ਬਬਾਬੈ ਬਬਾਰੀ ॥ ਬੁਬਬ ਬਬਬਾ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਬਬਾਰੀ ॥ [illegible]
ਬਬਾ ਬਬਬੋ ਮੋਬੈ ਸਿਬਾ ਸਿਬਾ ਬਾਰੀ ॥ ਸਿਬਾ ਬੋ ਬਬੁਬੋ ਬਾਬਾ ਬਬਾਰੀ ॥
ਬਬੁਬ ਬਬੀ ਬਾਬ ਬਬੁ ਬਾ ਬਾਰੀ ॥ ਬੁਬਾ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾ ਬਬਾਰੀ ॥ [illegible]

ਦੋਹਰਾ — ਬਬੀਬਾ ਬੈਬਾ ਮੈ ਬਬਬਾ ਬੋਬਿ ਬਬਬੋਬਬਾ ਬੈਰਿ ॥ [illegible]
ਤੈਬੈ ਬਬਾਰੀ ਮੈ ਬਬਬੁ ਬਬ ਬਬੀ ਬਬਾ ਬਿਬਿ ॥੩॥ [illegible]

ਚੌਪਈ — ਬਿਬੋ ਬਬੋ ਬਬ ਮਬਾਬ ਬੰਬਾ ॥ ਬਿਬਿ ਬਬੋ ਬੋ ਬਬਾ ਬਬਾ ॥
ਬਬਾ ਮੈ ਬਬਾਬੈ ਬੋਬ ਬਬਾਰੀ ॥ ਮੈਬ ਬਬਬੋ ਬੁਬ ਬਬਾਰੀ ॥
ਬਬਾ ਬੁਬਾਬਾ ਬਬਾਬੈ ਬਾਰੀ ॥ ਬਿਬਾ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾ ਬਬਾਰੀ ॥ [illegible]
ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਬੈ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ॥ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ॥ [illegible]
ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ॥ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ॥ [illegible]

---

1 ਬੁਬਬਬਾਬ ਬਬਾਰਬਾ ਮਬਾਰ. ਬੀਬਾਬ ਮੈ ਸਿਬਾ ਬਬਬਬਾਰਬਾ ਮੈ ਬਬਾ ਬਬਬ ਸਿਬਾ ਬਿਬੋ ਬਬਾਬਾ ਬੁਬਾ ਬਿਬਾ ਬਬਬਾਰਬਾ ਬੁ ਬਬਬ ਸਿਬਾ ਬਾਰੀ ਬਬਾਬ ਬਬਾ ਸਿਬਾ ਬਾਰ ਬਬਾ ਸਿਬਾ ਬਾਰੀ ਬੈ ਬੁ ਸਿਬਾ ਬਾਰੀ ਬਬਬਾਰਬਾ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ ਬਬਾਰੀ

ਸਿਖ ਕਾਲੇ ਨੋ ਮਾਰ ਕਢਾਏ ਤਿਸਦੀ ਪੈਜ ਨ ਮੰਤੀ ਤੁਰਾਏ ਮਹਲਾ
ਬੰਦ ਨਹੀ ਮਾਰੀ ਦੁਖ ਕਲੇਸੈ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨੈ ਸਭ ਕਲਾ ਵਰਤੀ ਮਹਲਾ
ਖਬ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਕਰਕੇ ਹੰਕਾਰ ਅਗਲਾ ਦੇਖ ਦਿਖ ਮਾਰਨ ਫਾਰ ਮਹਲਾ
ਹਥ ਆਪੇ ਦੀ ਠਕੁਰ ਕਰਾਇਆ ਜੋਰੁ ਖਬ ਨਾਹੀ ਦਰਿਓ ਦਾਰਿ ਮਹਲਾ
ਜੋ ਖਬ ਦਿਖਾਈ ਮਾਰ ਨ ਸਕੀ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾਂ ਦਰ ਮਰਦਾਂ ਬੰਨਿਆ ਮਹਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਚਕ ਥਕੇ ਖੰਖ ਖੁਦ ਕਦਮੀ ਖਾਲਕੇ ਦੀ ਛਡ ਕਾਣ।
ਮਿਘਾ ਦਖ ਸ੍ਰ ਜੰਗ ਮਚੈ ਮਰੈ ਨ ਮਰਨ ਵਿਹਾਣ ਮਹਲਾ

ਪੌੜਾ ਜੋ ਪੈ ਖੁਦ ਤੁਹਾਰੀ ਜਗ ਵਿਚ ਕਰ ਪੁੰਨ ਪਹਿਚਾਣ
ਆਪਿਨਹੁ ਭੀ ਵਡੇ ਨਾਲਹਿ ਤਖਤਨ ਵਡੇ ਪੁੰਨ ਅਸਮਾਨਿ ਤਰਿਵਾਣੀ ਮਹਲਾ
ਮਾਰਨ ਪਰਿਕਰਮਾ ਭੀ ਕੁਲ ਕਰਾਵੇ ਸਗਲਾ ਨਾਲ ਪੀਸ ਭੰਗਾਵੇ
ਮਾਰਿ ਮਰਣ ਦੀ ਨੌਕਰ ਨ ਆਵੈ ਧੀ ਭੈ ਭਰਥਰੀ ਚੋਵੇ ਮਾਈ ਮਹਲਾ
ਭੁਮੀਚਾਲ ਦੀਵਤ ਭੀ ਦੇਹੀ ਮਰਦਾਂ ਆਖਰ ਬੀਤ ਮਾ ਮਾ ਖੰਮਾਣੀ ਮਹਲਾ
ਆਖਰ ਕੁਮਰਮਨ ਜੋ ਕੁਲ ਧਿਆਵਣਾ ਪੁਰਾਨਿ ਜੋ ਭੇ ਜੋ ਧੁਰ ਲੇਖਾਵਣਾ ਮਹਲਾ
ਤੁਰਤ ਨੌਮ ਦੋਨ ਦਿਹ ਨਾਲ ਜਾਨੀ ਤਾਰਨਹੰਤ ਧੰ ਚਰੇ ਨ ਤਰਾਨੀ
ਦੁਖ ਫੀਨ ਭੰ ਨਰਕਨ ਨ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਮਾਰ ਪਾਸਿ ਪੰਨ ਨ ਸਕਾ ਕਥਾ

ਦਾਹਰਾ ਸਰਿਸ਼ਟਿਕ ਸੁਖ ਧਿਖਾਨ ਭੀ ਕਰੈ ਨਾਰੀਨੀ ਨਰ
ਕਥਾ ਖਰਤ ਮਿਕਾਈਦਿ ਸੈ ਕਰੀ ਮਾਰਤਦਾ ਬੀਤ ਭਰਾ
ਸੋਭਾ ਦੇਤ ਨ ਰਿਤਾ ਮੈ ਮੁਖ ਮੀਤ ਸਹੁ ਮਹਿ
ਜਨਿ ਵਿਸਸੰਦੇ ਕਿਹਾ ਸਭੈ ਕਥਾ ਕੁਟਿ ਜਿਤ ਹੋਇ ਪਤਨ

ਚੌਪਈ ਕਹੈ ਖਾਨਿ ਸਾ ਮਾਰੇ ਸ਼ਹੁ ਮਾਰਨ ਹਮਰੇ ਸਭ ਲਗੇ ਬੁਰੂ
ਹਮ ਚੁਕਸ ਹੁਣ ਮੁਰਤ ਜੋਰ ਮੰਨੇਆ ਹਮ ਹੀ ਚੁਕਾ ਪਾਸਜੇ ਮੰਨਿਆ ਪਰਤ
ਹਮ ਸੈ ਕੁਲ ਕੁਲ ਤੇ ਮੁਹਤਰ ਮਿਲ ਮੀਮਾ ਹਮ ਸੈ ਕੁਲ ਕੁਲ ਕੀ ਕਰੀ ਚੰਨਾ।
ਖਾਨਸੋ ਭਲਾਵੇ ਸਾ ਮੁਨ ਨਾਲਾ ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਸਨਿਸਟ ਤੇ ਖਾਨਸਾ ਦਾਣੀ ਮਾਰਨ ਦੇ ਮਾਰਨਾ
ਖਬਰ ਦਖਾ ਦੈ ਹਸੈ ਖਿਤਾਨਾ ਹਮ ਪੰਤ ਤੂੰ ਪਿਤਸਤਨਾ ਲਾਨਾ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨਾ
ਸਿਰ ਮਿਤ ਖੁਖੈ ਦਾਤਨਿ ਸੰਗਾਰ ਤੈ ਸਹੁ ਭੁਕਾਸੈ ਲੀਲਨਾ ਸਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਪਾਖਨ ਪਾਸਨੀ ਦੇ ਤੰਦਰ ਮਾਰਿ ਤਾਰਿ ਮਾਰਨ ਸਿਤਸਿਹ ਸਿਮ ਮਾਰਿ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਕਲਾਰਾ ਖਰ ਦੇਖੈ ਕਰਿਕ ਮਾਰਤੁ ਮਾਰਨਾਂ ਕੁਲ ਤਰਾ ਦੇਖੈ ਛਾਰੂ ਮਾਰਾ ਮਾ
ਤਤਸ ਮਾਰਸ ਨ ਮਤੈ ਮਤਰਾਰਾ ਧਰਾ ਨੈ ਮਾਰਨ ਸਿਤਸਟ ਦੀ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਕੁਮੈ ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਮੰਸਤਾ ਛਤੈ ਮਾਰਾਮਾ ਮੀ ਦਿਤਾ ਧਰ ਗਤੀ ਥਹੈ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ

† ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ

ਛੇਤੀ ਪਾਰਲੇ ਨੇ ਚੋਣਵੀਂ ਅਤੇ ਜੁਟਣ ਉਸ ਚੰਗੇ ਖੁਹਦੀ ...
ਚੋਦਹੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀ ਬਾਕੀ ਹਸ ਅਦਾਲੇ ਦੇ ਕੀ ਪਾਸਲੇ ਜਾਕ ਜਿਗਾਰੀਂ ...
ਤਕ ਬਾਕੀ ਪੈਰ ਕੰਟਰ ਭਰਿਆ ਹੋ ਮਾਰੇ ਕੰਮਾ ਮਾਰ ਸੰਤਿਆ ...
ਜਿਹਤ ਸਾਰੇ ਮਾਰ ਸਾਰਾਕੇ ਨੂੰਦ ਚੰਦ ਨ ਕਰਨ ਚੰਗਾਲੀਆਨ ਖੁਦਾ ...
ਚੰਗਾਲੀਆਨ ਜਿੰਘਾ ਹਸ ਕਾਕ ਪੈਰ ਕੁਕੀ ਬਾਕਾ ਚੰਦ ਸੀ ਕਸਲੰਤ ...
ਜਿੰਦ ਨ ਦੁਨਕ ਕਰੇ ਜਿਆਰ ਹੋਏ ਜਕੰਤਾ ਸੁ ਮਾਧਾ ਮਾਰੀ ਦੁਖ ...

ਦਾਹਰਾ ਕਸੈ ਮਾਲਸੈ ਖੁਦ ਕਰ ਚੌਰਵਸੈ ਨਕ ਚੰਦਾ ਪਾਸ ...
ਜੋਗਾਦੇਹ ਮ ਕਰਦੇ ਕਾਂਮ ਦੇਹੈ ਵਿਮ ਸਹ ਸਾ ਅਹਟਾਸ ਖੁਗੀ ...

ਦੋਹਰਾ ਤਕ ਚੰਦੀ ਨੇ ਮੇ ਚੋਰਤ ਸਾਂ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰ ਚੰਦ ਕੁਕ ਕਰੇ ...
ਮਾਰ ਹਸ ਚਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ਸਾਂਮ ਮਾਰ ਮੇ ਮਾਧਾਰ ਪੀਰਾ ਜਾਤੇ ...
ਤਸ ਨੈ ਕਾਰੇ ਪੈਰ ਕਰਨਾ ਚੰਦ ਤੁਮ ਕਿਸ ਜਿਸ ਪਤਿ ਸਿੰਘ ਦਾਸੇ ...
ਚਸ ਚੰਦ ਕੁਕਰ ਲੰਦੀ ਵਿਸ ਮਾਰ ਤਸੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰੀ ਤੁਦੇ ਖੁਗਾਤਦ ...
ਹਸ ਮਿਸ ਸਰੈ ਨ ਜੋਡੀ ਚਾਸ ਮਾਰੇ ਮੈਰੀ ਮਾਰਗੇ ਮਾਰ ...
ਹਸ ਪੈ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ਚੰਦਿ ਖੁਦੇ ਤਿਹੰਪ ਜਿੰਦਿ ਹਸ ਚੰਦੀ ਚਸਖੁ ਕਾਰ ...
ਚਸ ਚੰ ਚਾਰਾ ਪੈਰਤੇ ਚੰ ਮਾਰਿ ਦੁਖ ਪਤਾਰ ਮੇ ਚੰਪਿਤ ਮਾਰੀ ...
ਮਸ ਜਿਸ ਮੁਸਰ ਮ ਮਾਰਾ ਕਾਰਾ ਜਿਸ ਚੰਦੀ ਤਿਮਾਰਾ ਮਾਰਸਕਾਰ ...

ਦੋਹਰਾ ਕੈਦੇ ਕੀ ਦਾਸਨ ਕਰੀ ਪੈਰੇ ਕੀ ਮਕਾਰਾਸ
ਜਿਸ ਚੰਮ ਸਾਰੇ ਕਸ ਸਾਂ ਮੰਤਿਸਾਰੀ ਮਾਰਾ ...

ਚੌਪਈ ਤਕ ਮਾਰਿਸ ਜਿਸ ਸੰਸੇ ਮਿਲ ਸੈਸ ਚੰਗ ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਸਸ
ਮਾਰਾਦਾਸਮੁਹਾਰੀ ਚੁਸ ਚੰਦ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਕਾਰ ਚੰਦ ਮਾਰੀ ਚੁਤਰਕਾਰ ...
ਜਿਸ ਚੰਦਾਰੀ ਚੰਦ ਕੀਮਾ ਜਿਸੇ ਮਾਰੀ ਚਸਾਰੀਚੰਦ ਕੀ ਚੰਮਾ
ਮਸ ਚੰਦ ਮਾਰ ਮਾ ਮੇ ਚਮਾਰਮਾਰ ...

1. ਜਿਸਦੀ ਮਿਲ ਚੰਮ ਚੰ ਮਿਸ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਦਾਰਾ ਮਿਲਿਸ ਮਾਰਾ ਚੰ ਸੰਚੰ ਚੰਮ ਚਾਰਾ ਚੰ ਜੁਤੇ ਜਿਸ

ਦੋ ਜਾਂਝ ਤਮਾਸ਼ੇ ਲਖ ਲਕਬਾਲ ਦੇਖੇ ਨੀਂਗ ਜਾਣ ਗਲ ਤਖਤੇ ਬੰਧਣ
ਜਿਨ੍ਹ ਲਈ ਓਹ ਥਾਂ ਹਾਣ ਹੱਸ ਪਾਸਾ ਫਿਰ ਓਨਾਂ ਜਾਂ
ਮਾ ਬਾਲਾਂ ਦਾ ਮਾ ਪਰ ਗਲਾਂ ਤਮਾਸ਼ਾ ਤੇ ਓ ਸਾਥਾਂ ਖਲਾ
ਓ ਤਮ ਚੁਕ ਪਰਿਮਾਤੀ ਮਾਂ ਖਾਕ ਹੋ ਤੀ ਕੁਲਾ ਜਿਨ੍ਹ ਪਤੀ ਮਾਂ ਖਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਚੁਰਨਲ ਕੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਯੋਜ ਥੰਦਰੋ ਹੋ ਰਾਏ ਦੂਰ
ਕਰਤਾਰਾਂ ਥੰਦਰੋ ਸਾਈ ਗਈ ਮਾਤਾ ਇਲਨ ਚੁਰਨ ਮਾਂਦ

ਚੌਪਈ ਚੁਨਾਣਾ ਤੇ ਘਰ ਥਾਂ ਕਰਾਮੀ ਥੋਂ ਸਕਾਂਗਾ ਜਿਹਨ ਤੇ ਪਾਸੀ
ਮਾ ਚੁਕ ਹੋ ਧੰਦ ਸੰਚਾਰ ਜਿਥੇ ਪਿਆ ਹੈ ਚੁਪੀ ਕਰ ਤਾਂ ਜਿਹਾ ਮਤ
ਕਾਲੀ ਘੋ ਕਾਲਰ ਹੈ ਥੰਡੇ ਮਾਲਾ ਤਾਂਦੇ ਪਰਿਚੁਕ ਮਿਲੂ
ਥੋਂ ਪੁਸਕ ਪੰਚਾਲ ਚਾਂ ਮਾ ਚੁਕ ਪੰਚਾਲ ਤੋਂਦਾ ਮਾਂਦੇ ਮਾਂਦਾ ਚੁਪ ਮਾਂ ਮਾਂ
ਯਕਤਾ ਸੀ ਮੁਖਕਾਲ
ਮਲਾਮ ਚੁਨਾਣਨਾਮ ਥੋਂਹਾਂਦੀ ਚੁਪ ਮਾਂਦਿਰ
ਜਿ ਓ ਚੁਕ ਪਕਾਲਾਂਦੇ ਮਲ ਚੁਕ ਜਿਕਾਲਾਂ

ਚੌਪਈ ਜਿਹਾਲ ਮਾਂ ਦਰ ਜਿਕਾਲੀਂ ਤੋਂ ਲੇ ਜਿਦਾਨ ਮਾਂ ਛਾਂਹਾਂ
ਯਕਾਲਾ ਮਾਂ ਤੋ ਲਹੰਦ ਜਿਕਾਲਾ ਤਕਾਲ ਜਿੰਮਾਂ ਤੇ ਮਾਂ ਤੋ ਕਾਲਾ ਮਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਕਾਲਾਲ ਜਿਮਾ ਮੰਮੀ ਚੁਕ ਜਿਮਾ ਮਾਲੀ ਮੰਹਾਲਾ ਚੁਕਾਲ
ਚੁਕਾ ਚਾਮ ਮਾਂਮੀ ਚੁਕ ਤਾ ਮਲਾਮ ਤੋਂਹਾਲਾਂ ਜਿਕਾਲਾਂ

---

੧ ਮਾਂਦੇ ਚ ਕਾਲਾ ਮ ਮਾਂ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਚੁਕ ਤ ਮਲਾਮ ਜਿਮਾ
ਮਾਂਦਾ ਚਾਮ ਚੁਕ ਤੋ ਮਾਂਹਾਂਦੀ ਚ ਚੁਕਾ ਮਾਂਦਾ ਚੁਕ ਤੋ ਮਾਂਹਾਂਦੀ ਚ
ਮਾਂਹਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ ਮਾਂਮ ਚੁਕ ਮਾਂਦੀ ਮਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ

ਸੋਹਣੀ ਮੀਰੀਂ ਪੁਰ ਕਾਯਾ ਸਿੰਘ ਕੋ ਚਾਰੂ ਸਭਾ ਬੰਦਲੋਆ ਕੁਰੰਮਿਦ ਬੰਦੂ

ਚਰੂਣ ਦਾਤਾਰ ਦੇ ਦਾਤਾ ਸਾਹੀ ਪੰਜੇ ਕੁਰ ਮਨ ਸਾਰਦੀਆਂ ਦਈ ਪਰਾ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਦੇਸ਼ ਮਾਰੂ ਬਲ ਚੜ੍ਹ ਜਿਮ ਹਾਰੇ ਜੋਦੇ ਸਾਹੀ ਸਾਹੀ ਸਭ ਬਣੀ ਮ ਸਾਰੇ ਸਭ

ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੇ ਬੁਣੇ ਦ ਸਮਾ ਮਾਰ ਬੰਦਲੋਆ ਦੇ ਕਰੀ ਚੰਦ ਪਰਾ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਅੰਦ ਰਹਿਣ ਜੋ ਬਣਤਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਰਹਿਣ ਜੋ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਰੀ

ਪਾਸਾ ਸੰਦ ਤੇ ਮਾਰ ਕਰੇ ਮਾਰਾਂ ਪੰਜ ਤੋ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਕਰੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸਭ ਸਭ ਸਭ ਸਭ

ਦੁੱਖ ਸਭਾਰ ਦੇ ਸਭੀ ਭਾਰਾਂ ਬਣਤਰ ਮਾਰ ਰੁਮਤਰ ਸਾਰੀ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਅੰਦ ਬਣਤਰ ਮੀਖੁਰਲਾਖ ਸਭਾਰੇ ਰਹਿਣ ਭਾਰਤੀ ਸਾਰੀ ਸਭਾਰੇ ਸਾਰਾ

ਬਾਰ੍ਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਮ ਮਾਰਾਂਤਾ ਸਿੰਘ ਬਾਰਤੀ ਖੁਰ ਸਭੀ ਬਣਾਰੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਸਭਾਂ ਭਾਰਤ ਸਿੰਘ ਭੰਡੇ ਪੁਰਾਂ ਦੀਆ ਸੰਤੁਰਮ ਸਭੀ ਸਾਰਾਂ ਸਾਰਾ

ਦਾਤਾ ਭੰਡੇ ਬਾਰਮਾ ਤੇ ਅਤਰੀ ਪਰਤੀ ਪੁੰਨੇ ਦਾ ਤਾਰੇ ਅਤੇ

ਅਵਤਾਂ ਬਸਤੀ ਉਨ ਭਤਾਂ ਭਾਂ ਵੰਦੇ ਪੰਜ ਮਤਾਰੇ ਦੇਤ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਧਾਣੀ ਤਤ ਸੋਦੀ ਭਤਾਂ ਮਾਰਤ ਕਰਾਇ ਉਦਦੀਆਂ ਸਾਰਾਂ ਦੇ ਸਭ ਸਭਾਰੇ

ਦਿਲਦੇ ਨ ਚੰਡ ਪਿਆ ਮਾਰ ਪਰਾਂ ਭੰਡ ਭਰਾ ਸਾਰਿਤਰ ਭੀ ਚੁਲੇ ਦੇਤ ਅਤੇ

ਜਾਂਦ ਤੇ ਬੁਲੀ ਤੁਹਾ ਮਰ ਪਾਸ ਭੰਡੀ ਭੰਡਾਰਿ ਸਾਤਰਾ ਗਾਰੀ ਅਤੇ

ਤਾਂਦ ਭੀ ਪੈਮਾ ਮਤਾ ਨ ਪੰਜ ਧਰੀ ਨ ਤਤਥਨ ਬੁਲ ਪੁੰਨ ਮਤ ਮਾਰਤ

ਨਿਰਭਾ ਪਾਰੀ ਪੰ ਵੰਦ ਪਰਾ ਧੰਦੀ ਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਨ ਸਿਧ ਵਾਂ ਵੰਦਾ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਵੰਦੇ ਸਾਰਤਾਂ ਸਾਰਿਤਾਰ ਭਾਰਾ ਸਾਂਤਾਰ ਪਾਰੀ ਪਾਂ ਪਤਾਰਾ ਦੁਪ

ਖਿਤਰਾ ਭੰਡੇ ਪਾ ਪਾਰੀ ਤਾਰਾ ਪਾਸ ਪਾਸੇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪੁਸ਼ ਸਿਤ ਪਾਰੀ ਮਾਰਾ ਸਿਤ ਪੁਸੀਂ ਭਾਂ ਸਾਰੀ ਸਾਰਾ ਪੰ ਸਭ ਪੰਜ ਮਾਂਦੇ ਪਾਰ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਧਾਰਾ ਤੀਂਦ ਪਾਰੀ ਪੁੰਨ ਭਤਾਂ ਮਾਂਤੀ ਭਾਂ ਪੰਤੀ ਮਾਰ

ਪੀ ਮਾਰਾਂ ਤਿਸ ਪੰਦ ਧਾ ਸੋ ਧੀ ਮਾਰਾਂ ਪਾਰਾਂ

ਧੋਹਣੀ ਬਸਾਂ ਮਾਰਾਂ ਤੁੰ ਬੰਤੁਰ ਬੁਲ ਤੁੰ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਪੰ ਦਾਂ ਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਤੁੰ ਹੁ ਚਾਂ ਪਾਂ ਮਾਂ ਸਭ ਤਤਾਰਾਂ ਸਾਂ ਸਿਤਾਰ ਬਸਤ ਨ ਸਿਤਾ ਸਿਤਾ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ ਅਤੇ ਅਤੇ

ਪ ਪੰਜ: ਮਾਰੀ ਪੰਜ. ਭਾਰਾ ਮਾਰਾਂ ਸੰਤ ਪੁੰਜ ਦਾ ਪੰਜ ਸਿੰਜ ਦੇ ਭਾ ਮਾਰਾ ਸਿੰਜ ਭਾਂ ਮਾਰਾ ਸੰਤ ਮਾਰਾ ਸਿੰਜ ਸਿੰਜ ਸਿੰਜ

ਵੀਰਵੇ ਨਾਮਾ ਤਰਾਯੀ ਨੂੰ ਵਰਨ ਧਾਰੀ ਅਰਜ ਕਰੀ ਅਰਥ ਤੇ ਕਰਨ ਸਾਰੀ
ਦੱਸਣ ਬਾਕਸੇ ਸਮਾ ਲਗਾਈ ਅੰਤਿਮੁਕਤ ਤੇ ਮੰਗ ਕੀ ਕਰਨ ਪਾਈਹਾਂਦਾ
ਲਸਕਰ ਮਹਣੋਂ ਹਮ ਨ ਜੋਨਾਹਾ ਸਿਸ ਲਗੇ ਮਰ ਜਿਮ ਸਿਰੰ ਪੰਤਰਬਾਹੀ
ਅਮਰ ਬਾਮੀ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਬੋਲੇ ਹਤੇ ਕਰੰ ਪਤਿਜਾਮੀ ਮ ਛੋਤੇ ਨਾਲ
ਗੁਰ ਨਾਮ ਬਾਰ ਧਰੰ ਅਰ ਧੰਸੇ ਰੂ ਬਰਿ ਲਹੰਦ ਲੰਦੇ ਲੰ ਲੁਟਦੰ ਛੋਤਾ
ਮਾਧੋ ਹੈ ਤੋਂ ਦਿਸ ਹੰਕਾਰ ਅਰਜ ਆਗਤ ਤੰ ਮਰਿਤੰ ਬਾਦਾ ਤਮ।

ਅੰਤਰਬਾ ਪੁਰਤਨਿ ਗਲਾਸੀ ਪਿਨ ਬਗਾਰ ਬਲ ਪਾਲਸੇ ਲਿ ਬਰ ਬਾਰ
ਹਮ ਚੁਮਤੇ ਮਰਸਤਾ ਦੀਨ ਹੀਨ ਬਾਲੀ ਨਾ ਪੁਰਾ ਕਾਲ ਮਾਰੰਦੇ।
ਓਮਿ ਲਹੇ ਛਣ ਵਾਲੰਗੇ ਸਿ ਲਗੇ ਚੋਟੇ ਪਲੇ ਚਬਤਾਰੰਦਾ।
ਦੋ ਲੰਦੇ ਲਗੇ ਘੰ ਸਿਮ ਕੀ ਲਗੇ ਲੁ ਮਾਂਦੇ ਮਾਰਿ ਟਰਾ

ਪਾਠ.8 ਬੰਦੇ ਜੀ ਕੋ ਅਰਥਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ—ਤ
ਤੁਰਮਾ ਦੀ ਰੱਤ ਧਰਤੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਦੀ ਅੰਕਿਸ ਦੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ ਦੇ ਪਤਾਰੇ

ਚੰਪਤਾ ਜਾਹੁ ਤਰੇ ਨਾ ਮਾਤਰ ਨੇ ਬਰਬਾਲ ਪੰਦਰੰ ਬਾਲਸ ਦੁਦਾ ਕਾਰਾਂ
ਅੰ ਦੁ ਦਯ ਸਿਮ ਬੰਦੇ ਸੁਧਾ ਤੋਰੰ ਤਲ ਬਦਲੰ ਪਰਾਰੰਧ।
ਬੋਲੇ ਮੰਨ ਪੰਤਰਬਾਲੀ ਛੈਲ ਮਾਲੇ ਬੰਦੇ ਅਬ ਲਗ ਮੰਲਾ
ਕੰਪੰਦਾ ਜਲੀ ਤੋਂਦੂ ਛੰਤੇ ਸਾਲਾਂਦੇ ਛਡੇ ਪੇ ਛਲ ਚਲ ਅਲਾਬਰ ਪਹਾਰੰ ਪੇ।
ਅਾਰੀ ਯੰ ਤੋ ਬਲੀ ਚਾਲਾਂਦਿ ਲਬ ਚਲ ਫੇਲ ਮ ਲਧ ਮਹਾਰਾਂਦਿ
ਤੰਮਿਲ ਦੇ ਤੀ ਤੁਟੇ ਲ ਲਾਦੀ ਸੰਲ ਪੁਰ ਦੇ ਚਲੋ ਅੰਮਾਰੰ 'ਪਲਾਦੀ'।
ਅੰਪਾਰੰ ਸਿਲਾਲਾ ਸਿਲ ਮ ਪਾਰੰਧ ਅਲਾ ਪਿਲੰ ਤੋ ਸਿਲਾਲੀ ਲਾਂਦਾ
ਦਿਲੰ ਦਲ ਲ ਲਲ ਪੁਰ ਮ ਲਾ ਅਰ ਸਿਲ ਸਲੰ ਪੁਰੰ ਪੁਰ ਲਾਰਾ ਮ

ਬੰਦਾ ਜੰਮਿਲੇ ਬਲਾਲ ਸਿਲਾਲਾਂਤ ਦੀ ਕਲੁਲੀਲਾ ਦਿੰਪਿਰ ਪਲਾ ਤਲਾਂਦਿ
ਬੰਦੇ ਮਾਲਲ ਲੰ ਕਰਲੰ ਕਲ ਬਲ ਕਲਾ ਕਲਾ ਲੁਦਾਲ ਮ

ਮ ਲਾ ਪਲਾ ਸਿਲਿ ਪਿਲ ਲੰ ਮਲੀ ਪਾ ਲਲ ਲੰ ਪਿਲ ਲੰ ਲਾ
ਦਮਾਲੇ ਮਿਲੇ ਮਲਾ ਲੁ ਲੀ ਮਲਾਲੰ ਪੰਲਲ ਮਲ ਲੁ ਪਲਾ ਮਿਲੇ
ਲਲ ਮ ਮਲੀ ਮਲਲ ਲੰ ਲਿਪਾ ਪਾ ਲੰ ਪਲੀ ਪਲਾ ਲ ਮਿਲ ਪਲਾ
ਬੰਦਾ ਪੰਲੰ ਪਲੁਲੰ ਲਲ ਲਲਾ ਲਲਲਾਲਲ ਪੰ ਲਲਾ
ਮਲਿਲ ਪਲਲਾ ਲਲ ਪਲਿ ਲਲਾ ਲਲਲਾਲਲ ਲਲਲਾ
ਲੀਲਾ ਪੰ ਪੁਲ ਪਿਲ ਲਲੀ ਮਲਾ ਮਲਾ ਪੁਲ ਪਾ ਪਲੀ ਪਲਾ
ਮਲਿਲ ਮਲੀ ਲੰਲ ਲੀ ਲਲਾਲ ਪੁਲ ਲਲ ਪੰਲਲ ਪਿਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਪਲ ਪਲਾਲ ਪਿਲਲ ਮਲੀ ਪਲਾਲ ਪਲਾ ਲਲ ਪਲਾ ਲਲਾ
ਲੀ ਮਿਲੰ ਲੰ ਮਲਲ ਪੁਲਾਲ ਲੀ ਲਲ ਪੁਲੰ ਪਲਿਲਾ ਲਲੀ ਲਲਾ

ਪੌੜੀ ਕਰਤਾਰ ਮੰਨ ਕਰ ਜਾਗਰਤੀ ਨਿਰਭਉ ਹਰਦ ਕੀਰ ਜਾਰ ਕਰਾਨੀ ਅਰਦਾਸ
ਧਰੁ ਸਮਝਾਕ ਬਾਰਤਾ ਬਾਰਤ ਹਰਦ ਰੂਪ ਰਹਤ ਰਹੀ ਦਰਸਾਰ ੯
ਮਾਨਿ ਗੁਮਾਨੀਆਂ ਤੇਰਦਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਭਉ ਵਿਰਲ ਪੁੰਨ ਵਿਰਲਾ ਕਰਤਾਨੀ
ਨਿਮਰੀ ਰਹਨਾ ਗਰ ਵਿਚ ਸਮਾਨੇ ਤੇ ਵੀ ਅਗਲਾਨ ਰੁੰ ਨ ਦਰਵਾਰੇ ਨ
ਹਿੰਦੂ ਕਰਮਾਨ ਪਸ ਜਾਦੀ ਦੁਲਾ ਅਤੇ ਮਿਕਦਾ ਹਿੰਦੂ ਇਕ ਜਨ
ਸਿਖਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਰਮਤਾ ਘਰਾਨਾ ਦਰਸ ਰੇਨਾ ਰਰ ਦੁਨੂੰ ਮਿਹਾਰੀ ਦ
ਤਾਰ ਜਿਸ ਦਿਲ ਤੇ ਰਹਨੀ ਤਾ ਚਿਸ ਅਰਜ਼ਨੀ ਰਸ ਮੰਜੇ ਮਾਰਤ
ਦਿਤਾ ਰੋ ਤਸ ਮਾਸ ਦੇ ਧਰ ਦੇਵਾ ਧਰਮੇ ਸਾਰਰ ਰਰ ਰਹ ਰੇਰਾ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਅੰਦਰੀ ਮੰਜੀ ਗਰਤ ਗਰ ਚਿੰਨਾਰੇ ਗਰਤ ਸਾਹੇਰ
ਸੰਤੂ ਧਰਦਿਰ ਦਿਸ ਸਾ ਰਰਤ ਸਤੂ ਰੁ ਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਸਾਸ

ਚੌਪਈ ਦਿਖਤਾ ਦਿਖਤ ਦੇ ਧਰਤ ਦਿਲਾਰਾ ਰੋਰਾਰ ਮਾਰੀਰ ਦੀ ਅਰਤੀਰ ਰਰ ਮਾਰਾ
ਰਾਰਾ ਰਸ ਰੇ ਸਾਰ ਤੇਰਾ ਰਾਰਤਾ ਰੋਰਤ ਮਾਰਤਾਰਾ ਸਾਰ ਤੇ ਰਾਰਤ ਰਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਦੁੰਦ ਦਿਸ ਹਸੀ ਦੁਖਾਰੀ ਮੁਰਸਰ ਦਸੀ ਦੇ ਮੁਰਸਰ ਦਿਦਾਰਾ
ਧਰਤੀ ਰਰੇ ਤੁਮਾਰਾ ਧਿਰਾਰੀ ਸਰਰਾਰਾ ਨਰੂ ਤਿਸ ਰਰਸਾਰਤਾ ਮਾਰ ਸਰਾਰੀ ੧੦-ਦੁਰਮਾਰ ਰਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਤਿਰੁੰ ਧਿਰਮਾ ਦੁਰਸਰ ਛਰਸ ਮਾਰ ਸਰੇ ਮਿਰਤ ਤਿਸਾ ਸਿਸਾਰ ਮੈ ਮੰਤ ਮਾਰੇ ਮਾਰਾਰਾ ਮਾਰਾਰਾ
ਸਿਸਾ ਸਰੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਰੇਰ ਮੁਰਸਰਾ ਤਾਰਾ ਸਰਾ ਦੇਤਾ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ
ਦਰਰ ਰਾਰੇ ਤੇ ਮੈ ਮੀ ਸਾਰਾ ਤਿਰਾ ਰਾ ਰਾਰ ਰਾਰੀ ਮਾ ਰਾਰਾਰਿ
ਸਿਸਾ ਧਿਰਤ ਰਾਰ ਰੁਸਾ ਰਾਰਾਰਿ ਧਿਸਾ ਰਰ ਤੁਰਸਾਰ ਹੈਰ ਸ ਮਾਰਾਰਿ ੧੭੮੭

ਦਰਸਾਰ ਸਿਸਾਸਾ ਸੀ ਮੈਰ ਰੀਸਿਰੀ ਸਿਸਾ ਸਾਰੇ ਰੇਸਾਰੀ ਸਸਾਰਿ ਮਾਰਾਰਾ ਮਾਰਾਰਾ
ਤੂੰ ਮਾਸਾਸ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਰਾ ਤੀ ਸਾਰਾ ਰੁਸਾਸਾਰਿ ਮਾਰਾਰਾ ਸੁ ਮਾਰਾ

ਚੌਪਈ ਧੁਮਾਸਾਰ ਚੀਰੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਚਸਾਸਾਰ ਤੁਮਾਰ ਹੀ ਦੇਸ ਮਿਸਾ ਸਾਰੇ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਰੁਸਾ ਦਿਸਾਰੀ ਸਿਸਾ ਸਿਸਾਰਾ ਸਰੇ। ਧੁਮਾਸਾਰ ਰੇ ਸਸਾ ਰੁਸਾ ਸਿਸਾ ਸਾਰੇ।੧੬।
ਸਿਸਾਸਾ ਸੇ ਹੈ ਸੈਸ ਸਸਾਰੇ। ਸਿਸਾ ਸਦੀ ਸਸਾ ਰੁਸਾ ਦੇਸੇ ਮਾਰੇ
ਹਸ ਰੁਸਾ ਸੀਦਸ ਸਸਾਰੇ ਦਸਾ ਸੈ ਰੇ ਟਰੀ ਸਸਾਰੀ ਰੁਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਰਾ
ਚੇ ਰੇਸਾ ਤੇ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾਰਾ ਸਸਾਰਾ ਟਰਸਾ ਦਿਸ ਸੰਸ ਟਾਰਿਸਾਸਾ ਸਸਾ ਮਾਰਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮੁਸਾਰਤ ਰੁਸਾ ਰਿਸਾਰਾ ਸਦੀ ਮਾਸਾ। ਸਿਸਾ ਸਸਾ ਦੁਸਾਸਾ ਸਸਾ ਮੁਰਾਸਾ ਮਾਰਾ। ਮਾਰਾਸਾਰਾ
ਜਦੀ ਸਸਾਰ ਦਰ ਟਰ ਮਾਸਾਰਿ ਤਦੀ ਮੰਤੇ ਸਾਰੁਤੀ ਸਾਰੇ। ਸੁਸਾਰਾ ਸਾਰ
ਰੋਰ ਰੀ ਮਰ ਸਸਾਰ ਰਿਸਾਰੀ ਸਸਾ ਰੇ ਮਾਰਾ ਸਦੀ ਤਸਾਰੀ। ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਰਾ

੧ ਜੋਰ ਤਿਸਾਸਾ ਸਿਸਾ ਰੇਸਾ ਰੀਸ ਮਾਰਾ ਮੁਰਾਸਾ ਮੈ
੨ ਸੁਸਾ ਮੈ ਸਾਰਾ ਸਾ ਤਿਸਾਸਾ ਸਿਸਾ ਸਦੀ ਮੰਤਰ ਮੈਸਾਰਿ ਰੇਸਾ ਸੈਸਾਰਿਸਾ ਰੇ ਸਸਾ ਮਾਰਾ ਸਾ ਸੁਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਰੁੰ
ਸਸਾ ਮਾ ਰੇ ਸਾਰੁ ਮੈ ਸਸਾ ਮਾ ਮਾ ਮੁਰਸਾ ਮਾਰਾ
੩ ਤਿਸ ਸਾਰਾਸਾ ਸੈਂ ਤਿਸਾਸਾ ਸਿਸਾ ਸਦੀ ਸਿਸਾਰੀ

www.sikhitothemax.com

ਦਰਬਾ ਆਮ ਧੰਦ ਮਾਣੂਸ ਧਰ ਪੜਤੇ ਤੁਹਾਰਾ ਵਲਾਂਕ [illegible]
ਵਲਾਂਤ ਪਰਾਲ ਤਸ ਭੋਗਾਮਾ ਪਿਲਾ ਸਤ ਹੀ ਤਤਸੀਰ ਦਾ। [illegible]

ਚੌਪਈ ਜਤ ਮੈ ਅਕਲਿ ਸਤਿਰਿ ਅਮਾਂ ਦੇਹੁ ਕੀਜ ਕੇ ਚੋਰ ਵਲਾਂਤ [illegible]
ਨਿਕਾਲ ਗਗਨ ਅਮ ਧੰਦੇ ਮਾਂਚੇ ਚੁਸ ਮਿਲ ਸਿਮ ਮਾਂਚ ਸੰਧਿ ਮੁਾਪੈ ਦਾਰਾ।
ਧੰਦੇ ਚੁਮਾਂ ਕਲੀ ਚਮੁਾਂਚੀ ਅਹਲ ਦੋਲ ਕੀ ਦਿਲਾਂਚੀ ਮਾਂਚੀ
ਮਾਂ ਦੇ ਟੁਦਮ ਧੰ ਮੁਲਾਂਮੀ ਨਿਮਾਂਚੇ ਕਾਲ ਸਾਂਚ ਮਾਂਦ ਸਚੁ ਕੇ ਲਾਂਚੇ [illegible]
ਮਾਹਰੇ ਨਿਮਾਂਚ ਲੇ ਸਚ ਧਰ ਲਾਂਦੇ ਚੋਰਾਂ ਮਾਂਚ ਮਾਂਦੀ ਮਚਾਂਦੇ [illegible]
ਦੀਮ ਦੀਲ ਕਰ ਸਚ ਹਲ ਰੁਦੇ ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਚੇ ਕੀ ਜੋ ਚਿਕਰ ਰੁਦੇ ਮਾਂਚ
ਕਾਮਲੀ ਮੁਿਮਾ ਸਤੀਮਾਦ ਘਮੇ ਮੀਲ ਕਰਾਂਚ ਕਚੁ ਕਾਲਿ ਨ ਲਮੀ
ਤਕਾਰ ਮਾਂ ਮੈ ਮਾਂਦੇ ਮਾਂਚੀ ਮੁਿਮੀ ਮੈਲਾਂ ਪਿਮੀ ਮੰਚਾਂਦੇ ਮਾਂਚ [illegible]

ਮਾਣਸ ਬੰਧੇ ਜਨੀ ਕੀ ਆਸਥਾਰੀ ਕੀ ਮੁਲੰਕਤ—ਬ

ਸੁਖਦਾਂ ਕੇ ਵਿਸਾਦ ਦਾ ਦੋਖਾ ਮਾਰੁਿਕਾ

ਦੋਹਰਾ ਕਲ ਸਤੰਦ ਮੰਦੇ ਜਲੇ ਕਲੀ ਮੁਤੇ ਕੀਮੈ ਮਾਂਚ
ਕਾਂਦੇ ਮੈ ਬੰਦਾ ਯਾ ਪੜੇ ਕਰੁਮਾ ਮਾਸਿ ਨਮਾਂਦੇ ਯਾ [illegible]

ਚੌਪਈ ਨਕਲ ਮਾਂਚੇ ਤੇ ਆਮੰਚੇ ਲੀਂਚ ਮਾਂਸਿਮਾ ਸਚ ਸੇ ਪਿਮਾਂਚੀ ਮਾਂਦਲੇ ਨਾਂਚ [illegible]
ਨਾਂਸ ਮਾਂਸ ਦੀ ਮਿੰਚ ਮਾ. ਮ ਮਾਂਸ ਮਾਂਸ ਦੀ ਦੀਂਸ ਮਿਮਾਂਸ ਮਾਂਚੇ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਂਚ ਪਿਮਾਂਚੀ ਸੰਚ ਤੇ ਮਾਂਚੇ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚ
ਮਾਂਸੇ ਕੰਦ ਮਾਂਚ ਮਾਂਸਿ ਮਿਮੇ ਮਾਂਚੇ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚਿ। [illegible]

ਚੌਪਈ ਮਾਂਚ ਪਿਮਾਂਚ ਚੰਦੇ ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਚਾਂਚੀ ਮੁਿਮੀ ਮੁਿਮਾਂਚੇ ਮਾਂਚੇ ਮਾਂਚੇ
[illegible]
ਚੁਿਮ ਦੀ ਮਾਂਚੀ ਚੰਦੇ ਦਮਾਂਚ ਚੰਦੇ ਮੀ ਮਾਂਦੇ ਚੁ ਮਾਂਚ ਤਤਸੀਰ [illegible]
ਚੰਦੇ ਮਾਂਦਮਾਂਦ ਮੇ ਮਾਂਸਾ ਚੁ ਮਾਂਚੇ ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਚ ਸਾਂਚ ਚੁਿਮਾਂਚੇ ਮਾਂ [illegible]
ਨਿਮਾਂਚ ਚਿਮਾਂਚ ਮਾਂਚ ਸਾਂਚੀ ਮੀਂਚ ਮਾਂਦੇ ਮੈਲੀਮਾਂ ਮਾਂਚਾਂ ਤਤਸੀਰ:
ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂਚ ਮਿਮੀਮਾਂ ਮੁਸਾ ਮਾਂਸੇ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚ ਮਿਮਾਂਚ ਮੁਮਾਂਚੀ ਮਾਂ। [illegible]

1 ਚਿਤ ਦਯਾ ਦੀ ਮੰਖ ਮਾਯਾ ਚਿੰਚ ਲਾਂਦੇ
ਮੈਂਚ ਮਾਂਚਾਂਚ ਮਿੰਚੇ ਮਿਮਾਂਚੀ ਮੰਚਾਂਚ ਤੇ ਮਾਂਮਾਂਚਾ ਦੇ ਚਿਤ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਾਂਚ ਮੰਚ ਤੇ ਮਾਂਚਿਮਾਂ ਤੇ ਮੀਂ ਮੰਚਾਂ ਦੇ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚ ਮਾਂਚ

ਚੌਪਈ ਜੋਧਾ ਬਹਾਦਰ ਕਰ ਕੁਲਵੰਤ ਨਿਬਾਹਾ ਤੁਮ ਜਿਮ ਜਗਤ ਦੇਵ ਕੀ ਰਾਖੀ ਬਾਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਬਚਨ ਦਯਾ ਮੈਂ ਦਾ ਜਿਮ ਜਾਨਹੁ ਤਰੀ ਤੁ ਤੁਮਰ ਤ ਪੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਣੀਂ ਤ੍ਰੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ

ਦੋਹਰਾ ਗੋਵ੍ਹੀ ਗਊ ਪ੍ਰਿਤਾ ਬਸ ਜੇ ਨ ਸੋ ਗੋਸੇ ਗੋਵਿ
ਤੋਖੂ ਕਰੀ ਮੈ ਧੀਰ ਧਰ ਤਜਯੋਂ ਨਾਹਿਨ ਜਾਨੁਯਾ ਜੋਨਾ ਪਾਨ. ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾ

ਚੌਪਈ ਦੇ ਜਗ ਜਗਤ ਸਕਲ ਸਰਬ ਕੋਲਾਹਾ ਰੋ ਪਾਂਦਾ ਨਿਰਦ ਸੋ ਗਰਦ ਸੋ ਤਾਤੇ ਨ ਨਾਸਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ
ਚਲਿ ਆਈ ਜਗਿ ਹੋਤ ਨਿਬਾਸ ਆਪੁਰੇ ਆਪ ਸ ਪ੍ਰਿਤਾ ਮਾਯਾ ਮਾਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਸੋਰੂ ਗਈ ਪ੍ਰਿਤ ਪੋ ਹੋ ਯੰਗ ਤਰੂ ਸੋਰੂ ਗਈ ਪ੍ਰਿਤ ਕੁਰ ਗਏ ਗਰੂ
ਵਹਾਂ ਮੈਂ ਸਾਰਤ ਲੈ ਮਰ ਗਾਮੀ ਗਈ ਸ ਨਾਰ ਪ੍ਰਮਤਨ ਸੋ ਚਾਰੀ ਪਾਰ
ਇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਲੋਕ ਸ੍ਰ ਜਾਂਹਰੇ ਬਾਂਦੇ ਯੋ ਸਿਧ ਸਾਰੀ ਅਰ ਸੀ ਮਾਰੀ
ਇਹ ਨਿਬਾਰ ਮੈਂ ਘਰੇ ਅਗੀਜ ਮਾਤ ਮਾਯਾ ਮਾਰੀ ਕਰੀ ਸਾਰ ਕੈ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਨਰ ਕੈਦੀ ਤੇ ਦੁਸਮਨ ਛਹਾਰੇ ਖਲੀ ਸਕੀ ਤੁਹਰ ਹੁ ਮਿਲ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ
ਯੋ ਪੁਰਖ ਇਮ ਲਸਕ ਨ ਕਹੀ ਤਿਨੋਂ ਇਮਿ ਰੁਕਸ ਆਦਰ ਛਹੀਂ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ

ਦੋਹਰਾ ਅਗਨਿਸ ਸੋ ਬੰਦੇ ਤੋ ਕਰਕੀ ਸੁਸ ਬਹਾਰੇ ਨਿਕਾਯ ਅੰਕਿਯਾ
ਯੋ ਕਰਨੈ ਅਗਵੀ ਪੰਤਾ ਸੁਸ ਪ੍ਰਗਿਵ ਜਿਮ ਰਹੀ ਤੁਹਿ ਬਲਾਸ ਦਤਾ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ

ਚੌਪਈ ਜਿਹ ਬਖਾਨਿ ਕੈਨੇ ਪੈ ਬਹਨੇ ਤੁ ਅਬ ਧੀਰ ਪ੍ਰਤਾਨ ਕਰਾ ਸਨਾਨੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ
ਹਾ ਅਗੀ ਤੁਨ ਬਲਨ ਪਾਲਾਮ ਤੁ ਜਿਮ ਬਾ ਅਬ ਤੇਖ ਮਾਰਾਨਾ ਪਾਸਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਨਿਮਾਰਾਂ ਅਪ ਤੁਨਿ ਧਸੀ ਪਾਤਸਾਪ ਨਹਾ ਸਹੈ ਤਿਹ ਸਬ ਯੋ ਪਾਂਦਾ ਗੁਰੂ ਪੰਥ
ਜਿਤਨੇ ਪੁਸਕ ਬਾਦ ਸੇ ਸਾਂਚੇ ਤਿਨੋ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਮੁਸਾਬ ਬਸੰਤ। ਗੁਰੂ ਪੰਥ
ਸੋਸ ਅਗੀਸਨ ਸਿਯੋਂ ਖੁਸ ਚੋਨ ਪ੍ਰੇਸ ਸਹ ਦੋਨ ਆਸਾ ਸੁਸ ਦੇਨ
ਕਰੀ ਤੁ ਪਾਤਸਾ ਹਸ ਜਿਮ ਪਾਂਚੇ ਪ੍ਰਸ ਲਿ ਜਿਮ ਮਾਰ ਚਰਨੀ ਬਾਤਾਂ ਪਾਰ। ਗੁਰੂ ਪੰਥ
ਪੈ ਜੋ ਕੁਮਾਰੇ ਪਾਤਸਾਹ ਅਪਾਰ ਪਤੀ ਨੋ ਜਿਮ ਦੇਹ ਮੰਤ ਸੁਸਾਵੰਤ ਸਤੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਬਸਾਂ ਦੁਹਤਾਰ ਹੁਸ ਸਸਮਾਰੇ ਬੁਸਾਸ ਬਸਨ ਕੁਸਤੋ ਜਿਹਾ ਬਾਸ ਮੈਤ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਂਸੀ ਜੋਸ਼ਾ ਬਾਤ ਕਰ ਗੋਤਸੀ ਹਹੁ ਸਬਸਾਇ
ਜੋਦੈ ਨ ਸੋ ਜਿਮ ਪਤੇ ਸੀ ਲੀਸੈ ਅਰਮਾਂਦਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਪੁਨ ਤੇ ਯਾਤਾ ਸਬੁਤ ਲਯਾਣਿਆਂ ਕਰੀ ਕਲੀ ਗੁਰੂਤਾ ਪੁਨਿ ਮਨੋ ਬਨਾਵੇਆਂ
ਕਰੀ ਪਾਸਪਾਨੀ ਸਿੰਘ ਕੁਸਾਵਾਂਦੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ ਪੰਥਾ ਨਾਸ। ਘਣਤਾਵੇ ਚਾਰਾ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਕਰੇ ਗੋਤ ਤਤ ਤਿਰਤ ਬਲ ਸਾਂਚੀ ਰੰਕਾ ਕਰੇ ਪੁਤਾ ਸਿਮਿਬ ਗਾਂਚੀ। ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਯੋਸੀ ਤੋਂਚ ਮਾਂ ਹੋ ਪੰਤਾ ਕੁਸਾਵੇ ਆਪ ਪੁਸਾਵੇ ਗੋਤਾ ਸਸਾਵੀ ਹਾਰਾ। ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਸੈਂਸੀ ਚੋਸੀ ਬਾਸਨ ਸਸਾ ਰੰਕਾ ਤੀਸਾ ਸਿਸ ਸਿਤਾ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਸਸਾ ਦਤਾਬ ਤਿਸ ਦਤਾ ਮਾਸਾਂਦੇ ਮਾਤਾ ਦਾਤਾ ਸਿਰਤਬ ਸਿਸਾਵਾਂ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ

ਬੰਦੇ ਦਸ ਜਨਿ ਬਯੋ ਜਾਦੈ ਦਿਤ ਦਲ ਤੁਰਕ ਨ ਦੇਸ਼ ਧਾਵੈ
ਸੰਦੇ ਜੈ ਨਹੀਂ ਤੋਹਨੀ ਸ਼ਿਰ ਸੀ ਦਲ ਜਾਦੈ ਰਕ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼।

ਅਧ ੫੮ ਬਿੰਦੇ ਜਗੇ ਦੀ ਆਗਵਨੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗ—ਬਾਬ

ਤੁਰਕਨ ਨੋ ਬੰਦੇ ਕਿਬ ਲੇਨੇ ਕੁ ਭੰਗ ਕਰਨਨ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਕਨ ਦਿਲਕ ਬਲ ਬੋਲ ਬੋ ਬਿਖ ਕਿਬ ਅਗੀ ਤੁਰਨਾਂਕ
ਦਨਿ ਜਾਦੀ ਹਮ ਨਹਿ ਬਯੋ ਅਰ ਧਰ ਜੁਦੋ ਬੋਪਨਹਿ ।।੧।

ਚੌਪਈ ਅਗੀ ਨਨ ਬੰਦੇ ਕੋ ਕਾਰ ਸਾਮਲਕ ਨ ਕੁਛ ਬਗਿ ਤੁਰਕਨ ਪਾਰਾ
ਨਾਂਹੀ ਕਿਸੀ ਕਲ ਨਾਂਵੈ ਕਰਾ ਨਨਾਂ ਨਪੀਰਾ ਉਲ ਬਹੁ ਚਲਾ ਸੇ
ਅਪਨ ਕਿਸਨ ਅਹੁ ਧੀਨਿ ਨ ਆਨਾ ਤੁਰੇ ਭਗੀਰ ਬਹੁ ਜਾਣੈ ਸਕਲ ਰਾਜ
ਅਲੈ ਤੁਰਕ ਸਿ ਤੈ ਕਲੈ ਕਾਰ ਮਾਰ ਭਯੋ ਬਾਬੈ ਸਿਕਦਾਰ ।।੨।
ਮਾਰ ਪੈ ਮਿਨ ਲਖ ਦੇ ਗਲਾਪਾਰ ਨਾਰ ਬੰਨ ਆਏ ਸੇ ਨੀ ਹਾਰ
ਚਲਯਾ ਕਰੀ ਨ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਆਏ ਸਿੰਘਨ ਕਲੀ ਕ ਸਿੰਘ ਲੀਲ ਲਲੈ ਲਨ
ਨੀ ਹਮ ਸੀ ਬੈ ਚਕਲਾ ਲਯਾਂਬੈ ਦੇਸ ਪਲਵੇ ਸੇ ਸਕਤ ਤਿਲਾਂਬੈ
ਦਿਲ ਲੈ ਮਾਰਯੋ ਚਿਲ ਪਰ ਧਾਰਿ ਦਾਨਵੀ ਧਾਮ ਲੋਡੇ ਸਕ ਸਾਰਿਤਾਂਦ

ਚੌਪਈ ਕੀਨੋ ਕੈਚ ਬਾਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਨ ਸੈ ਬਹੁ ਕਲਕਾਰਿਦਾ।
ਬਾਂਹਿ ਦੇਨਿਲ ਬਾਬ ਸੀ ਨਲੀ ਤੁਰਕਨ ਨਕਲਨ ਬਲਨਾਂਹਿ ।੪।

ਚੌਪਈ ਬਾਕਰ ਬਾਕਨ ਪ੍ਰਯਾ ਪ੍ਰਿਨਨੀ ਕੁ ਦੇਹਿ ਜਿਕਰਨੋ ਕ ਜਿਲਾਤਿਤਾ ਬਾਹਿ ਕੈ ਲੈਂਦਿ
ਬਾਕ ਨਕਲ ਪ੍ਰੈਨ ਕੋਲੇ ਸਲਾ ਦੇ ਦੇ ਦਿਲਕਸਾ ਬੰਸ ਬਲਦੇ ਤ
ਚੁਕੀ ਬਾਕਲ ਬੈਰੀ ਕਾਯੈ। ਬਹੁ ਜਾਨੈ ਦਿਲ ਲੱਖ ਬਲਾਯੈ
ਕਰੰ ਕਾਨੈ ਪ੍ਰਯਾਨਕੇ ਕਲਾ ਕੋ ਆਕਰ ਚੁਮਕੋ ਪਾਲਕ ਨਾਕਲ ਲਿਪਾਕਰ ਦੇ
ਸਾਕ ਪ੍ਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਲੈ ਹੈ ਸਾਰੀ ਨਕਲ ਲਾਕ ਲੋ ਬਲਾਕ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ
ਅਕ ਦੀਪੈ ਲੋਨ ਤੋ ਲਖਿਨਿ ਅਕ ਲੋ ਦੁਨੀ ਨ ਧੋਨ ਚੁਕ ਛੁਟਾਲਨਿ ਜੰ

ਪ੍ਰਥਮ ਦੋਹਰਾ

ਨਾ ਲੋਥੈ ਕਲੀ ਪ੍ਰਯਾਨ ਧਾਨਿ ਲੋ ਬੰਨਾ ਨਾ ਬਲਨੀ ਮਾਲਾ
ਅਕ ਪਕਨਨ ਦ ਬਲਨਾ ਲੋ ਕਲੀ ਕਿਬ ਨਾਨਿ ਪਕਾਨਾ ਲੋਪਾ।

ਪੁੰਜ ਚੌਪਈ

ਬੰਦੇ ਨੇ ਧਿਨ ਚੁਕਾ ਸੁ ਭਈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚੁ ਮਾਤਾ ਰੁਸੇ ਆਏ
ਚੁਕੇ ਲਯ ਚੁਨ ਜਤਾ ਗਾਦਾਇ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁ ਪਤਿਵਿਤਕਾਲ ਜਾਇ ਮਾਤਾ ਪਕਾਲ ਮੰਦਰ
ਤੁਲੀਆ ਸੋਕਨ ਪਿੰਦਿਆ ਗਇਆ ਚੁਕਾਰ ਕੀ ਇਸ ਚੁਕਲਦੀਦੇ ਖਦੇ
ਦੇਸ ਧੋਖੀ ਦਦੀ ਮਾਂਹੀ ਮਾਨੇ ਸੋਧ ਚੀਜ ਦੇ ਲੋਪੀ ਢਾਂਧ ਚਕਾ
ਪੰਜਮ ਸਾਤਵਰ ਕੀ ਤਿਖਿਆ ਕਰੀ ਛਕੇ ਪੰਧ ਕੁਲ ਚਿਕਲਾ ਚੁ ਧਨੀ
ਸਤਾਂ ਚੁਨ ਪਕ ਮਾਪ ਚਕਾਦੀ ਮਤੀ ਰੁਮਾ ਚੁਨ ਕੋਲ ਕੀਨਿਆ ਦੁਬਾਦੀ ।੧।

ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੀਤ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਮਾਰੂ ਮ. ੧
ਸੁਖਦਾ ਆਖਿਆ ਤੇ ਸੁਖਦੇ ਜਾਦਿ ਮਹਿਮਾ ਪਰਮੇਸਰੀ ਮਹਿਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ॥੧॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ੪ ਕੇ

ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਬਾਬੁ ਕੀ ਬੈਠਿ ਮੁਹਾਰੀ ਆਯਸੁ ਪਿਤਾਯਸ ਬਰੰਤ ॥
ਚੁਪ ਭਜੀ ਮਾਤੇ ਕਰ ਚਰਨ ਤੇ ਅੱਯਸੁ ਅੱਜਰਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤਰਾਯਣ ਭਗਤਾ ਤੇ ਜੀ ਖੁਸ ਖਾਦੇ ਸੋ ਤੇ ਸਾਦ ਸਥਾ ਜਿਸਾਯਦੈ
ਜਾਪੁ ਦਾ ਥਕਾ ਲੈਕਾ ਤਾਦੀ ਸੰਗਤ ਦਤੀ ਤੇ ਜੀ ਦਰਬ ਜਾਦੀ ਸਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ
ਖੰਡੇ ਕੀ ਬਲਾਣੀ ਕੀ ਖਾਦੀ ਨਿਮਤਤ ਹੀ ਮੀ ਸੇਵ ਪੁਜਾਯਦੈ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਬੁਰਾਯ ਬਾਦ ਬੁਮਾਯਉ ਸੰਕਰ ਸਿੰਘੀ ਬਾਦਾਂ ॥
ਪੁਸੇਤ ਸ ਜਿਸਕਾਂ ਗੋਨਾਥ ਨੌਸ ਸਤਿਯੰ ਤਸਾ ॥੧॥

ਪਦ.ਛੇ. ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ—ਵੰ

ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਸ਼ਬਦੀ ਅਕਾਲਬਾਚਕ ਦੇ ਵੱਲੇ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ

ਦਸਮਾ ਸੁਨਤਾਕ ਘੱਤ ਗੋਯੰ ਬਯਨਿ ਨਿਸਕਾਯਾ ਨਯੰਤ ਦੇਤਿ ॥ ਕਾਲ ਤੇ ਕੋਲਕਾਲ
ਕੁਲ ਅੰਕਲਾਲ ਦੁਖ ਪਾ ਕਯਯਤੰ ਵਿਧ ਧਸ ਸ ਹਯਾ ਕਯੰਯੰਤ ॥ ਸ ॥ ਕਾਲ ਤੇ ਕਾਲਵੰਤ

ਚੌਪਈ ਬਾਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਧਰ ਪੁਸਕਯਾਯਾ ਵਿਸ਼ਨ ਪੀ ਗਤੀ ਸੁਮਿਲਾ ਪੁਸਾਯ ॥ ਸਮਾਕਾਲ ਪੁਸਕਾਲ
ਬਾਯਿਤ ਸਯੰਦੀ ਤੁ ਬਦ ਪਸਾ ॥ ਸਥਾਨ ਗਯੰ ਗੁਸ ਯੰ ਪੀਯ ਨਯਾਨ ॥੧॥ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਕਾਲ ਸਮਾਕਾਲ ਕਾਲ
ਖੁਸਯਾ ਕਰਤਾ ਪੈ ਪਸ ਪਿ ਕਾਲਾ ॥ ਬਾਤੇ ਸ ਸਥ ਯੁਸ ਯੰਤੇ ਸਿੰ ਪਸਾ ॥ ਕਾਲ
ਪਾਸਿ ਪੁਸ ਕਿਸਾ ਸਥਾਯਾਂ ਮੁਖਾਂਪੀ ਸੰਕਲਾ ਸ ਦੇਪ ਪਿਸ ਕੀਯੰ ਸਥਾਯਾ ॥੨॥ ਸਮਕਾਲ
ਪਿਸ ਕੀ ਪਾਯਾਕ ਪਿਯ ਯੰਸਾ ਸਸਾਯੰ ॥ ਯੰਸ ਪੇ ਸੰਤੇ ਸਾਯਿ ਕਸਾਯੰ ॥
ਸੰ ਸਸਾ ਸਥੇ ਪਿਸ ਤੇਯ ਪਸਾਯੰ ॥ ਸਸ ਸਾਯੰ ਯੰਸ ਪੇ ਸ ਸਸਾਯੰ ਨਿਸਾਯੰ ॥੩॥ ਕਾਲ
ਸਥੇ ਪੁਸਾ ਯੰਸ ਸਥਾਂ ॥ ਸ ਸਸ ਸਾਯੰਸਿਯ ਸਸ ਯੰਸਾਂ ॥ ਸਮਕਾਲ
ਸੰ ਪਸਾਯ ਸਿਸ ਪੁਸ ਜਾਯਿਤ ॥ ਤੁਸਯਸ ਸੰ ਸਸਾਂ ਸਥ ਸ ਸਾਪੁਸਾ ॥੪॥ ਸਮਕਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਕਯੀ ਅਕਾਲੀ ਬਦ ਕਯਯੀ ਕੀਸੇ ਕਯਯਿਤ ਸ ਕਾਯਿ ॥
ਕੁਸ ਤੇ ਕਯੁਤ ਕਸਾਯਿਤਿ ਸਿਯਾ ਪਸਿਤ ਯੰ ਕਾਯਿ ॥੧॥ ਕਾਲ ਤੇ ਕਾਲਵੰਤ

ਚੌਪਈ ਤਸਾ ਸੁਸ ਪੁਸ ਪੁਸਕਯਾਯਾਨ ਕਾਪੀ ॥ ਵਸੁ ਸਸਾਂ ਕਾਸ ਸਸ ਸਸ ਸ ਸਾਯੰ ॥ ਸਮਕਾਲ ਪੁਸ
ਸਸਾ ਸਾਯੰ ਪੁਸ ਕਾਯਾ ॥ ਪੁਸ ਸੰ ਸਸੰ ਸ ਸਸ ਪਸਾਯਾਂ ॥੧॥ ਪੁਸਾ
ਦੰਖੇਯੰ ਪੁਸਾ ਸਯੰ ਪਿਸ ॥ ਸਸ ਸਾਯ ਪਾਯਸ ਸਿਸਸੰ ਸਯੰ ॥ ਸਸ ਸਿਸਾ ਸਿਸਸਾਯ
ਪੁਸਾਯੰ ਸਿਸਾਯ ॥ ਸਸਾ ਪੁਸ ਸਸ ਪੁਸ ਪੁਸ ਸਸਾਯੰ ॥ ਸਸ

ਪ ਦੰਖ ਸ ਪ ਸਾ ਸਸ ਸਾਯ ਸਾਯ ਸਿਸ ਸਸ ਪਸਾਯ ਸੰ
ਨ ਸਿਸਾ ਸਸ ਸਸ ਸਸਾਯ ਸਿਸ ਸਸ ਸਸ. ਸਸ ਪਸ. ਸਾਯੰ ਸ ਸਸਾ ਸਿਸਸਾਯ ਸਸ ਸਸ ਸਸਾਯੰ

ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਰੌਲਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਬੱਚੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਥੱਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮਾਸੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੀ

ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਠੰਢਾ ਸੀ
ਅਸੀਂ ਤੇ ਬਾਰ ਨਾ ਪੁੱਜਦੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਚੰਨਣੀ ਮੁਸ਼ਕੀ ਸਭੋ ਰੁੱਖ ਨਿਕਾਰੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਗਾਂ ਅਤ ਪੱਕੇ ਮਿੱਠੇ ਸਾਥੋਂ
ਪਾਣੇ ਕਰ ਪਿਆਸ ਸੀਤਲ ਮਾਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਸਕਦਾ ਖਾ ਮੁੰਜਾ ਨਾਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂਸੇ ਪਾਰ।
ਵਿਚ ਬੁ ਰੁਕਣ ਹਮ ਮਾਰਸ ਮਾਥੇ ਵਿਲ ਨੇ ਚਮਕੀ ਬੜਤਾ ਬਾਸਾਰੇ
ਚਮ ਭੀ ਪਾਥਰ ਮਰਦੀ ਆਖੇ ਜਿਨ ਲਹੀ ਜਲੀਂ ਸੀ ਲਲ ਜਾਹਿ ਮਾਰੇ।
ਮਾਂ ਭੀ ਤੁਰਕਣ ਜਿਲ ਜਿਲ ਮਾਰੇ ਜਿਸ ਜਾਣੇ ਜਿਸ ਬਲ ਲਲ ਸਾਰੇ
ਸਾਰੀ ਭੀ ਧਿਰ ਬਲਾਸ ਮਾਰਿ ਜਾ ਮੈ ਪਾ ਮਾ ਮਾਪੇ ਮੰਨੇ ਪਤਾ
ਮਲਮਾਮਾ ਮ ਜਾਰਾ ਮਲਾਰੇ ਮਾਰੀ ਸੰਸ ਸਲਾਰੀ ਜਿਲ ਦੁਹਾਲੇ ਜਿਲਾਰੀ
ਮੰਦੇ ਭਾ ਮਾਲਾ ਮੰਦਰ
ਦਸ ਤੋਂ ਭੀ ਯਸ ਜਿਸ ਪਰਾ ਮਾਸੀ ਜਾ ਨੂੰ ਬੜੀ ਤੁਰਕਣ ਤੋ ਜਾਵਾਲੇ ਪਾਰ। ਮਾ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਮੋਰੀ ਜੋਰੀ ਬਾਜ ਕਰ ਜਿਣ ਭੋਰਾ ਰੁਮ ਰੀਸ
ਜੋ ਬਹੁ ਰੁਪਜੇ ਅਤ ਲਹਾਂ ਬਾਰ ਰੁ ਰੁਪਜੇ ਲੋਨ ਪਏ।

ਅਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਥੋਏ ਕੀ ਕਰਤੀ ਮਾਲੀ ਥੋ

ਦੋਹਰਾ ਫੋਟਾ ਮਾਲ ਨਾਸ ਬਹੁ ਮਾਰਸ ਮੀ ਮਾਰ ਮੀਮ
ਮਰ ਜਿਲ ਮਾਲ ਲਲਾਮੀਰੇ ਜਲਾਲੇ ਚੰਨ ਲੁੰਨ ਲਲਾ।

ਚੰਨਣੀ ਮਰ ਮਾਰ ਮਲਾਰ ਰੋ ਮਾ ਮਾ ਮਾਰ ਮੀਮ ਮੀਤ ਮੀਤ ਮਾਰ ਮਾ
ਮਾਸੀ ਮਲੀ ਲੋਮਲੀ ਮਲਾਲਾਰੇ ਜਾਲਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਲਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ — ਤਬ ਨਿਰਮਾਇ ਨੇ ਦੁਖੇ ਚਿਤਵਾਯਾ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਗਰਜਾਵਤੇ ਪੁਰਖਨ ਮਾਰਾ ॥ ਚਿਤਵਤ ॥ ਪ੍ਰਭ.
ਤੁਮਰ ਪਰਿਯਾਨ ਸਿਖ ਦਏ ਪਹਾਰ ॥ ਮੈਂ ਹਤਿ ਲਿਯਾਵਤ ਕਹੁ ਸਹਿ ਕਰਾਰ ॥ ੭
ਮੈਂ ਆਯਸੇ ਬੰਦਨ ਬਖਸਾਤੀ ॥ ਤੌ ਉਸ ਕੀ ਸਿਮ ਸਾਰ ਨ ਜਾਤੀ
ਤੁਮ ਮਿਲ ਮਾਤਬਰ ਦਿਨਹੁ ਦੇਤ ॥ ਪੁਨਰ ਚਲਾਵਹੁ ਰਚਾਇ ਗੁਰ ਖੇਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਮਾਤਬਰ
ਸੀ ਅਬ ਪੋਸਰ ਰਚਾਹੁ ਜਹੀਆ ॥ ਤਬੈ ਘਾਟ ਮਾਨਾ ਸੀ ਚਹੀਆ ॥ ਅਬ ਪੋਸਰ ਅਬ ਜਹੀਆ
ਸੁਬਤਾਸੀ ਜਬ ਦੋ ਸਿਖ ਲੈ ਆਏ ॥ ਉਨ ਚਰ ਚਰਤੀ ਸਿਖੇ ਬਰਮਾਏ ॥੮
ਸਿਰੋ ਬਾਤ ਸਿਖਨ ਐਸ ਭਾਤੀ ॥ ਮੁਕਤਸਰ ਚਲੀ ਫੌਜ ਲੈਤੇ ਮਾਤੀ
ਅਹਮਦ ਮੁਕਬਲ ਕੀ ਅਸੀ ਮੁਯੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਹੋ ਚੁਕਤ ਆਪਨੇ ਗਿਯਾ ॥ ਚਲਾ

ਦੋਹਰਾ — ਦੋਨੋ ਸਹੀ ਬਖਾਨਿ ਉਨ ਲਯਾਯੇ ਨ ਉਸਾਰੇ ਪੈਯਾ ॥ ਚਲਾ ਸੈਨ
ਐਸਾ ਦਯਾ ਮੁਨ ਸਾਰ ਬਨੇ ਜਾਤਰ ਆਪੇ ਚੇਤਾ ॥ ਚਲਾ ੯
ਮੁਹਿ ਚਿਨਾ ਜਾਵੇ ਧਰੇ ਸੈਯਿ ਸਿੰਘਿਨਿ ਪਾਇ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਚਲਾ ਚਲਾ
ਚੌਦਾ ਓ ਆਖਨ ਤਤੀ ਦਿਨ ਤੁ ਸਨੀ ॥ ਪਿਤਮਾਇਨ ਚਲਾ ਚਲਾ ਚਲਾ

ਚੌਪਈ — ਚਲਾ ਜਿਤੀ ਤਰਫਤ ਸਬ ਸੋਈ ॥ ਤਜੀ ਦੇਹ ਸੋ ਪੁਰਖ ਨ ਕਾਈ
ਕੁਲ ਚਲਤਨ ਚੰਚਲ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨਹਿ ਚਲਾਵਤ ਕੁਲਹ ਦੁਖ ਮਾਨਤ ॥੧੦॥ ਚਲਾ ਚਲਾ
ਧਰੇ ਸਹਾਰ ਧਰੇ ਧਰੇ ਛੋਰੇ ॥ ਜਹਿ ਚਲਾਵਤਾਰ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਘੋਰੇ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ
ਅਮਰਨ ਸੋ ਭਾ ਧਰ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਮਾਧਵਨਾਰ ਕੁਲਹ ਤੁਮਾਰੀ ਚਾਨੀ ॥੧੧॥
ਦੁਖੀ ਸਹਿਦ ਮਮਤੀ ਨ ਚਿਕਾਰੀ ॥ ਕੁਲ ਸੋ ਮਲਯ ਸੁ ਚਾਲ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ਚਲਾ
ਛੀਨ ਮਲਯ ਜੋ ਮਾਰਿ ਜੀ ਜਾਨਿ ॥ ਮਲ ਪਲ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਜੀ ਲਾਇ ਮਾਨਿ ॥੧੨॥
ਸਮਤਾਵਤ ਧੁਨੀ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨ ਨੋਵ ॥ ਬੰਦਨ ਬਾਨਿਲ ਚੰਚਲ ਚੰਚਲ ਚਲਾਵੇ
ਮਮਤ ਦੁਖਾ ਰਹਯਾ ਧਰੇ ਸਾਰਜੀ ॥ ਕਿਹਿ ਪੁਰਖ ਨਾ ਤੇਜਸ ਸਾਰਜੀ ॥੧੩॥ ਚਲਾ ਮਮਤਾ ਚਲਾ

ਦੋਹਰਾ — ਚਿੰਤਨ ਕੁ ਮਿਲੇ ਕੋ ਮਿਲੀ ਧੋ ਜਨੂੰ ਸਿਮਰਨਾ ਚਿੰਤ ॥
ਦਾਮਿਨ ਜ ਸਾਧੀ ਉਸ ਮਿਲੇ ਮਿਲੀ ਅਗੀ ਪੁਰੀ ਪਿਤਿ ਮਿਲ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ — ਅਬ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਗਾਯਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ਹਤੇ ਜ ਮਿਲੇ ਮਲਾ ਜਹਿਤੇ ਧਾਨੇ ॥ ਮੁ
ਤੁਸੀ ਚੰਚਲ ਸੋ ਦਸੀ ਬਖਾਨਿ ॥ ਦੋਨ ਹੁ ਨਿਰਮਲ ਮਾਨਹੁ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥
ਤਮ ਪੋਸਨ ਕਰ ਲਹੀ ਰਹਦਾਰ ॥ ਜਿਸੀ ਚਲਾਵੇ ਤਿਨ ਮਲਾ ਗਾਈ ਮਾਰ
ਤੇਤਸਦਾਯਮ ਮਹੀ ਰਹਾਏ ॥ ਨਿਮਲ ਮਾਨਸ ਜਨੀ ਪੁਰਮਾਏ ਨਾਵ ॥ ਚਲਾਵਤਾਰ ਮ
ਕਲਯਨ ਕਲਾਰ ਕਲਾਰੀ ਜਾਵੇ ॥ ਸਿਮ ਸਿਮ ਚਲਿ ਪੁਰਿ ਮਾਰ ਸੰਗਾਰੀ
ਜਹਾਰ ਸੋ ਮਾਰ ਪੁਰਾ ਕੁਰਾ ਰਾਜਾ ॥ ਸਿਮ ਕਲ ਮਲਾ ਜਲਾ ਚੋਰਾ ਪਲਾਸਾਰ ਰਹ

---

੧ ਮਲਾਰੀ ਮੰਨੇ ਮਲਾ ਚੋਰਿ ਮਲਾਰੇ ਪੁਰੀ ਚੋਰਾ ਮਲਾਰੇ ਚੋਰਾ ਪਿਤਾ ਤੇ ਚੋਰਾਰ ਸਾਰੀ ਸਲਾ ਮਲਾ ਸੀਲ ਤੇ ਚੁਰਿਆ ਮਲਾਰੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਚੁਰਾ ਮਲਾ ਮਲਾਰੀ ਮਾਰੇ

ਜਿੱਮ ਤੇ ਨਿੰਦ ਪਿੰਨਾ ਮਿੰਦਾ ਨ ਜਰੈ ਤੁਰਤ ਲਏ ਜਲ ਹਾਨਿਧ ਭੀ ਤਰੈ॥ ਸਮਰਥ ਮਰਮਾਰਥ ਸਮਰਥ
ਜਿੱਮ ਤੇ ਮਲਾਤਨ ਹਾਥ ਮਰਾ ਲੰਘਿ ਮਰਤ ਪੈਠ ਲਬ ਜਿੱਲੇ ਮਾਰਿ ਧਰੀ॥ ਸਮਰਥ ਮਰਮਾਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਤੁਰਤ ਤੇ ਜਿੱਲੇ ਮੁਰ ਸਰੈ ਜਿੱਮਾਨ ਪਾਰਿਲੇ ਨ ਮਲਾਨ॥ ਮਾ ਸਮਰ
ਜਿੱਮਾਨ ਮਾਮਾ ਛੁਟ ਲਰੈ ਮੁਰਿਲ ਮ ਧਾਮਾ ਸਮਾਨ ਮਰਾਨ॥
ਜਿਲ ਮਲਲ ਤੁਰਤ ਮੁਰਿ ਮਾਮੈਂ ਮੁਰਿ ਜਿਲਤਲੈ ਮਾਮੈ ਮਲਾ
ਮਾਨ ਮਲੈ ਧਲਤ ਮਲਾ ਮਟੈਂ ਜਿਲਾ ਤੋਲੈ ਮੁਨ ਲੀ ਮਾਨਮਤਾ॥

ਚੌਪਈ ਮੁ ਜਿੱਮੈ ਚਿੰਨੈ ਲੀ ਸਲਮੁਲ ਮਾਮੈ ਮੱਲੈ ਮੁਨਿਲ ਚੁਨਾ ਮਾਮੈ
ਸਲ ਮੈਂ ਸਾਨ ਮੁਨਲ ਲਨ ਪੈ ਲਮੈ ਮਾਮੈ ਮਾਮੈ ਮਮੈ ਸਲੈ ਸਲੈ ਮਾਲ ਲਮੈ ਲਾਮਾ॥ ਮਮੈ ਮਲਮਲਾ ਮਾ
ਮਲਾ ਮਲਮਲਾ ਲੀ ਮਲੈ ਮੁ ਮਲਿ ਪੈਲ ਲੀ ਮਲਲਮ ਮੁਲੈ ਮ ਮਲਿਲ ਮਮੈ
ਮੀਲ ਮਮੈਲਲ ਲੀ ਮਲਾ ਮਿਲ ਮਲੈ ਮਲ ਲੀ ਮਿਲਮ ਮ ਲੀ ਮਿਲਮ ਲਮੈਲੈ ਮਾਮਾ॥ ਮਲਾ ਲੀ ਮੈਲਲਾ
ਮਿਲਿਲ ਮਲੈਲੈ ਮੁ ਮਲਲੀ ਮਲਾ ਮੁਲੈ ਮੁ ਮਲੈ ਮਿਲ ਮੁਲੈ ਮਲਾ॥
ਮਿਲ ਮਿਲ ਮੈਲੈ ਲੀ ਮਲਾ ਮਿਲ ਮਲੈ ਮਲ ਲੀ ਮਿਲਮ ਮ ਲੀ ਮਿਲਮ ਲਮੈਲੈ ਮਾਮਾ॥ ਮਲਾ ਲੀ ਮੈਲਲਾ

ਚੌਪਈ ਮਲਿ ਮਿੰਲੈ ਮਿੰਲੈ ਮੁ ਮਲਲੀ ਮਲਾ ਮੁਲੈ ਮੁ ਮਲੈ ਮਿਲ ਮੁਲੈ ਮਲਾ॥
ਮਿਲ ਮਿਲ ਮੈਲੈ ਲੀ ਮਲਾ ਮਿਲ ਮਲੈ ਮਲ ਲੀ ਮਿਲਮ ਮ ਲੀ ਮਿਲਮ ਲਮੈਲੈ ਮਾਮਾ॥ ਮਲਾ ਲੀ ਮੈਲਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਿੰਲੈ ਮਿੰਲੈ ਮਲਮੈਲੈ ਮੁਲਿਲ ਮਲਾਲਲ ਮਲਲ ਮਲੈ ਹਾਲ

ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਰਗਿ ਪੁਰੀ ਸੁਮੇਲਨੀ ਉਪਾਇ ਛੋਟਿ ਲਗੇ ਲੋਕ ਸਬੈ ਲੋਕਹੁ
ਪੁਨਿ ਬਿਨ੍ਹ ਬਲੋ ਸਜਿ ਦਿਤੋ ਸੁਕਿਲਿਯ ਤੁਲੇ ਲੰਨ ਚਿਲ ਬਹੁੰ ਨ ਅਤਿਲੁਹਿ ॥੪॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਦਾਮਰਾ ਬਲੀ ਮਾਰ ਹਮ ਤੇ ਲਯੋ ਜਗੀ ਪਿਮਾਨੀ ਵਤਾਮਾਤ
ਸਾਰ ਲੋਕੋ ਲੋ ਮਲ ਪੁਰੀ ਲਯੋ ਲਯੋ ਲਯੋ ਪੁਨਾ ਬਾਲਾਮਾ

ਚੌਪਈ ਜੋ ਯਹਿ ਚੁਹਯਲ ਕਰੀ ਚਕਾਈ ਜਿਮਿਨ ਨੇ ਤੇਊ ਜੁਨ ਪਾਈ
ਯਿਮਰਾ ਨੇ ਲੀ ਬਲਨਾ ਮਨਾਵਾ ਦਹਨਿਦ ਪੋਨ ਕੀ ਯਿਮੀ ਤਕਾਸੀ ॥੫॥ ਅਨਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੂਜੇ ਬਾਮੰਕ ਵੰਨੀ ਅਗੀ ਸਯਿ ਪੁਰੇ ਬਲਿ ਮਾਮਿ ਅਨਾ ਤੇ ਅਨਾ
ਬਲ ਬਲਕਾਰਾਨ ਪੁਰੀ ਧਲੋ ਪੁਰੀ ਧਲੋ ਪੁਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ॥੬॥

ਚੌਪਈ ਘਨੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਤਲਬ ਬਨੁ ਮਾਸੀ ਮਾਮ ਲਗੇ ਪਿਮਾਨੇ ਜਾਸੀ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਲਯੋ ਮਾਰ ਬਨੁ ਬਲੇ ਪਾਸਿ ਜਿਹਿਲ ਸੋਨੀ ਲੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰਿਨਾ
ਪੁਨਿ ਨੇ ਮਾਸੀ ਪੁਰਿ ਬਲੀ ਦੀਲੇ ਅਨਾਲ ਪੁਪਰ ਬਲਪਾਲੀ ਮਲੇ
ਮਾਮਨ ਨ ਮਾਸ ਮਿਲ ਪਲੀ ਅਨਾਲਨ ਪਲ ਪਿਮਾਲਨ ਪਨਾ ਮੀਂ ॥੭॥ ਅਨਾ ਅ
ਗਾਮਦੋ ਪੁਨਿ ਬਲੀ ਮਾਪੀਲੋ ਚਾਹ ਜਾਲ ਨੇ ਪੁਨ ਨਾਮੁ ਲੀ ਅਨਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਅਨਾ
ਸਾਥ ਨਲ ਬਲੀ ਬੁਨਲ ਮੀਲ ਮੇਲਾ ਦਮਾਲ ਬਾਲ ਬਲੇ ਮਿਲਬੇਲਾ ॥੮॥ ਅਨਾ ਮ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਮੁਪ ਮਲੇ ਲੀ ਬੇਲੇ ਮਾਪੀ ਪੁਰੇ ਨ ਪੁਨਲਾ ਪੁਲੇ ਬਨ ਮਾਲਿ ਅਨਾ
ਧਨਿ ਮਲੀਮਿਲਾ ਬਲੁ ਪਿਮਾਲ ਅਨਾ ਬਲੇ ਲੀ ਬਲਿ ਪਿਲੈ ਨ ਮਾਲੀ ॥੯॥ ਅਨਾ

ਦੋਹਰਾ ਪੁਲਿ ਨੇ ਅਨਾ ਪੁਨ ਪਲੀ ਨੇਲ ਮਲਾਲ ਮਿਲਾਲ
ਮਿਲ ਨਲ ਬਲ ਬਲੁਲੇ ਬਲਮਾਲ ਲੀ ਲੇ ਲੀ ਅਲਲੀ ਮਿਲਾਲ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ ਪੁਪਰ ਪੁਨਲਾਨ ਮਿਲੇ ਲੀਲੀ ਮਿਲਨ ਪੁਪਰ ਲੀ ਮਿਲਨ ਪੁਨਲੇ ਲੀਲੇ ਅਨਾ
ਨਲਨ ਬਲ ਪੁਨਲੇ ਪਲੀ ਲਲਨਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਪੁਨਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਅਨਲੀ ਨਲਨੀ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲੇ ਨਲ ਪੁਨਲ ਮਿਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲੇ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਅਨਾ ਪੁਨਲਨ ਪੁਨਲ ਮਲਨ ਪੁਨਲਾਨੇ ਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਮਲਨ ਪੁਨਲਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਚਲੀ ਮੇਲੁਨ ਬੀ ਨਲ ਲਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਮੀ ਲੀ ਪੁਨਲ
ਮਲਮੇ ਮਿਲਨ ਅਨ ਮੇਲ ਅਨਲੀ ਮਿਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਅਨ ਲੇਲੀ ॥ ਮਲੀ ਅਨਲਾਲ ਮਿਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲੇ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਪੁਨਲ ਲੇ ਪਲਮਾ ਪੁਨਲੇ ਪਲ ਪਲੀ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ

ਨ ਅਨਲੀ ਮਿਲਨਲ ਪਲੀ ਪਲ ਨੇ ਪਲਨੇ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲਨ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਅਨਲਨ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ
ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਪੁਨਲ ਅਨਾ ਅਨਾ ਅਨਾ

दोहरा — सुनते भाषे नृप तबै हरि मेधा ऋषि बिलोकि
तिनसों कछुक रहस्य पुनि भाषन लाग्यो तोषि ॥

ध्यान-२ प्रसंग चतुरथ है चौथे चरित्र में—८
जिसे ब्रह्माजी का लोक प्राप्त

चौपाई — हित्वा तो ब्रह्मेश आदिक ब्रह्मै देखैं ते प्रकाश माया।
त्रिगुण मात्रा नाम करै नाम्रे पुरुषे न पाया ॥

चौपाई — भेरव जो ब्रह्मेश आदिक ब्रह्मै देखैं ते प्रकाश माया।
त्रिगुण मात्रा नाम करै नाम्रे पुरुषे न पाया ॥
जोग ब्रह्मेश ते ब्रह्म ब्रह्मै देखैं ते प्रकाश माया।
त्रिगुण मात्रा नाम करै नाम्रे पुरुषे न पाया ॥
यह सब ब्रह्मेश आदिक

ਸਲੋਕ ਸਿਮਰਉ ਮੈ ਇਕ ਓਹਾਮੀ ਪਰਭੁ ਜਲਨਿ ਧਿਆਨ ਮਨ ਮੰਹਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀ
ਸਗਲ ਜਗ ਦੁਖਾਮਾਂ ਵਿੱਚਹਾਰੀ ਸੋਚੈ ਆਪਿ ਮੁਕਤਿਆ ਪੈ ਦਸੀ ਮੁਕਤ ਵਿਚਾਰੀ ਪਾਰਬ

ਅਸਟਪਦੀ ਪਾਰਬ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ
ਪੀਤਮ ਪੈ ਕਿਰ ਚੰਤ ਪਵੇ ਮਨ ਦਾਮੋਦਰਾ ਕਰਾਂ ਕਿਰਪ ਸਿਮਰਉ
ਸੰਤ ਦਿਹਾਏ ਦੀਜ ਦੋਸਨ ਮਾਰਿ ਮਨ ਸਰਬਸ ਦੋਸ ਦੇ ਵਾਰਿ ਪੇਖਾ
ਸਮਾਲਾਮ ਦੇ ਸਤਿ ਅਥਾ ਮਾਰੇ ਦਾਸ ਸੰਗਤਾਰ ਸਹੰ ਕਰੀ ਬਾਰਾ
ਸਤਸੰਗ ਪਿਤਰਵੀਂ ਕਲਾਸ ਦਾ ਕਲਾਸੀ ਜਨਮ ਸਤਸਾਰਾ ਦੇ ਦੇ ਕਥ ਬਾਰੇ ਮਾਰਾ ਪੁਰ ਕਥਾ ਮਾਰਾ ਪੁਰ
ਸੰਤਾਰ ਦੇ ਪੁੰਜਾ ਕਰੀ ਸਤਸਾਰੇ ਜਨਮ ਸਤਸਾਰਾ ਦੇ ਦੇ ਕਥ ਬਾਰੇ ਮਾਰਾ ਪੁਰ ਕਥਾ ਮਾਰਾ ਪੁਰ
ਚਿਤਰ ਚਰਨ ਰੁਕਾਰ ਨੂ ਵਾਰਿਯਾਂ ਸੰਤਨ ਚਿਤਰ ਚਾਰ ਪੈਰਾ ਸਾਰੀਂ ਮਾਰਾ ਪੈਰਾ ਪੈਰਾ ਪੈਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਰਾਮੁ ਜਪਾਂਮੈ ਰਾਮ ਚੰਗਾ ਸਿੰਘ ਸੋਭਾਸੋ ਦੇਹਿ ਸਿਰਾਂਦੇ
ਸਿੰਘ ਸੁ ਮਾਰੀ ਹੁਣੇ ਮੰਹੀ ਰੁਕਾਰ ਜਲੈ ਪੈਰਾਂਮਾ ਜਲਾਂਦੇ ਮਾਰਾ

ਚੌਪਈ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਓ ਮਹਾਨ ਮਾਰਾਂਮੈ ਸਿੰਘਾ ਸੰਤਾਰ ਰੁਕ ਸੋ ਮਾਰਾਂਮੈ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਸਿੰਘਨ ਨੋ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ਪੈਰਾਮਾਰੇ ਰਾਖੇ ਸਿਖ ਸਤਸੰਤਾ ਸਿੰਘੋ ਰੁਕਾਰਾਂ ਪੈਰਾਂ। ਸੁਖਮਨੀ
ਸਲੋਕ ਸਹੰਸ ਗੁਰ ਦੇਹਾ ਨ ਦੁਸਾਰੇ ਮਾਰੇ ਸਿਖ ਸਤਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰਾ ਮਾਰੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਰੁਕਾਰ ਮਾਰਾ ਸੋ ਰਾਖਿਦਾ ਮਾਰਾ ਮੰਹੀ ਰੁਕ ਦਿਨੁ ਸੰ ਰਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਸਿੰਘ ਮਾਰਾ ਗੁਰੀ ਸਿਖ ਦਿਨ ਰਾਮ ਰਹੇ ਰਾਮ ਪੈਰਾਮ ਸਾਰੀ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਾਰੇ
ਸਤਾ ਸਤ ਸਿਖ ਗੁਰਾਮ ਦੇ ਮਾਰੀ ਰੁਕਾਰਾਂ ਮਾਰੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਰਾਂ ਮਾਰਾ
ਰੁਕਾਰ ਮਾਰਾਂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਿਨੁ ਦਿਨਾ ਰੁਕ ਰੁਕਾ
ਮਾਰਾਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਰੁਕਾਰਾਂ ਸਾਰੀ ਸਗਲ ਸਿਖ ਪੁਰਾ ਕੋਰਨ ਸੰਤੋ ਸਾਰਾ
ਓ ਸਾਰਾ ਸੰਤੋ ਸਾਰੀ ਮਾਰੀ ਸਿਖ ਤੀ ਰੁਮੀ ਪੁਰੀ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ।

ਚੌਪਈ ਸਗਲ ਧਰ ਤਨਰ ਮਿਟੇ ਮਨ ਪੁਰੇ ਅਗਲੇ ਸਿਮਰਨ ਦੇਰ ਮਰੇ ਸਗਲ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਰੁਕਾਰ ਮਰਾਂ ਤਰਮ ਮਾਰਾ ਹਾਰ ਤਰੀ ਸਿਕਾਰੀ ਕਰੀ ਮਾਰਾਮਾਰਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਰੇ ਜਾਰੀ ਸਗਲਾਰਾਇ ਸਿਮ ਧਿਆ ਸਗ ਰੁਮਾ ਦਿਲਾ ਸਗਲਾਰੀ ਪੁਰਾਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੰ
ਸਗਲੀ ਮਰੇ ਮਾਰੀ ਸਿਮ ਸੋਰ ਮਿਸੁਰੁ ਮਾਰਾ ਰੁਮੀ ਰਰ ਸਿਮ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਮਾਰੇ ਰੁਕਾ ਸਗਲੀ ਰਰਰ ਤਰਰਰਾਰੀ ਮਾਰੀ ਤਰਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਪੁਰਾਰਿ
ਰਾਰਾ ਸਿਮਰਨ ਸਗਲ ਸਿਮ ਰੋ ਮਾਰਾਮਾਰਾ ਸਿਮ ਮਾਰਾ ਸਿਮ ਸੋਰਾਰੀ ਪਾਮਾਰੀ ਮਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਸੀ ਸੀ ਪੁਰੁ ਸੋ ਸੋਰ ਨ ਧਾਰੀ ਮੋਰੀ ਸਗਲ ਸਿਮਰਨ ਪੀ ਮਾਰੀ
ਤਰਾਰਾ ਪੁਰਾ ਤਰਾ ਸਾਰੀ ਸਾਰਿ ਮਾਰਾ ਤਰਾ ਸਿਮਰਨ ਪਿਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ

ਸ ਪਾਰਾ ਸਿਮ ਮਾਰਾ ਸਗਲ ਸਗਲ ਮਾਰਾਰਾ ਮੁਰਾਰਾ ਸ ਸਿਮਰਨ ਸਗਲ ਸਿਮਰਨ
ਸ ਮੋਰ ਸਿਮ ਸੋ ਮਾਰਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰੀ ਸਿਮਰਨ
ਸ ਸਾਰਾ ਸਿਮ ਸਿਮ ਸੀਰ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਮ ਸਗਲਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਗਲ ਸਗਲ ਸਿਮਰਨ ਸਗਲ ਸਗਲ

ਚੌਪਈ ਬੰਦਰ ਪਾਛੈ ਗਈ ਜਨਮ ਜਨੀ ਅੰਜਨ ਆਯਾ ਨ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਸਭ ਗੋਇ
ਪਤ ਵਿਸਨ ਅਤ ਪਾ ਸਭ ਘਾਸ ਕੀ ਨਾਰਾ ਪਾਨੀ ਦਾਨ

ਚੌਪਈ ਮਾਤੈ ਅਥਰ ਪ ਸਿਸਨ ਲਗਾਵੈ ਕਵੀ ਦ ਦਿਤ ਪਤ ਮਿਲੀ ਅਸਾਵੈ
ਕਰ ਸਿਵ ਵੇਦ ਕ ਅਤ ਤਨ ਪਾ ਅਥਰ ਪਤਾਰ ਕੀ ਨਾਰ
ਦੁਖ ਕੀ ਦੇ ਅਥ ਸਾਲੀ ਸਾਵੈ ਦੁਖੀ ਅਥ ਵਖਯਾਵੈ ਗਾਵੈ
ਪਿਤ ਅਤ ਪੰਥ ਦਖਦ ਨਾਲ ਦਖ ਤਤ ਪਾਯ ਦੁਖ ਬਤ ਜਨਮਾਵਾ ਪੁਤ
ਅਥ ਪੁਤ ਚਲ ਤੂੰ ਅਜੁ ਤੌਰ ਜੋਵਦ ਲੀ ਦੁਖ ਅੰਦੋ ਨੋਰ
ਰਥ ਪੁਤ ਅੰਦ ਪੁਤਰ ਦਥ ਅਥ ਗਲ ਗੀ ਦੁਖ ਲੀ ਪੁਤਮਿਤਰਾ
ਅਥ ਮਾ ਅਥ ਮੀ ਅਵਲੀ ਦਾਰ ਅਤਰ ਜੋਦਰੀ ਜਿਤ ਸੰਸਾਰ
ਪੁਤ ਨ ਮਨੈ ਤੁਮੈ ਛਤਰਾਯੈ ਅਥ ਨਾ ਦ ਗੀ ਗਾ ਮਾਤ ਪੁਤਮੈ ਪਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਥ ਸਤੀ ਅਥ ਸਤਯ ਕਥਨਾ ਸੋ ਸਤਯੰਤ
ਦੋ ਪੁਤ ਜਿਤਯਤੇ ਸਤਿ ਜਿਥੈ ਤੇ ਪੁਤ ਸਾਥਿ ਅਜੋਤ
ਸਤਯਨ ਮਾਨਵ ਸਤਯ ਕੀ ਨੈ ਪੁਤਾ ਸੋ ਮਾਥਿ
ਦਸ ਅਥ ਸਤਯ ਸੁ ਹਾਥ ਦੀ ਤੈਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜਾਤਿ

ਚੌਪਾ ਸਤਯ ਮਾਤ ਸਥ ਸੋਨੇ ਪੁਤਮਾਤੈ ਦੁਤਯਾ ਪੁਤ ਤੇ ਦਥ ਸਾਥ ...
ਸਤਯ ਮਾਤ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਮੇਤਾ ਵਾਰ ਪਿਤ ਦੁਖ ਮਾਤ ਦ ਸਥ ...
ਸਥਯ ਮਾਤ ਪੁਤ ਪੁਤ ਮਿਤਾ ਦੀ ਸਥਤ ਤਾਤ ਮਾਤ ਪੁਤ ਨੀ ਸਥਾਤੀ ...
ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪੁਤ ਮਿਤ ਮੈਤੇ ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪੁਤ ਮੀਤੇ
ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪੁਤ ਮਿਤ ਮੈਤੇ ਦੁਖ ਨਾਤੇ ਦੁਖ ਸਥਾਤ ਮਤੀ
ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪੁਤ ਪਿਤ ਮੈਤੇ ਪਿਤ ਪੁਤ ਦੀ ਸਥਤ ਸਤੀ ਮੇਤੇ ...
ਪੁਤ ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪਿਤ ਮੈਤੇ ਸਥਯਨ ਮਿਤ ਪੁਤ ਸਥ ਸੋਤੀ ...
ਪੁਤ ਸਥਯਨ ਮਾਤ ਪਿਤ ਮੈਤੇ ਸਥਯਨ ਮਿਤ ਪੁਤ ਸਥ ਸੋਤੀ ...

1 ਸਥਯ ਸਤਿਯ ਸਥਯਨ ਪੁਤਮਿਤ ਸਥਯਨ ਪੁਤ ਮਿਤ ਸਥਯਨ ਮਾਤ

ਦੋਹਰਾ ਆਸਨ ਕਿਤ ਥਾਈਂ ਬਜ਼ਰ ਕਰੇ ਤਾਂਕੀ ਪਰਖ ਜਗੀ ਲਗਾਇ
ਪ੍ਰਾਣ ਉਦਾਨਹਰਣਾ ਫਿਰ ਤਜੈ ਔਰ ਹੋਇ ਮਹਾਕਾਲ ਤਿਆਇ

ਚੌਪਈ ਤਬਹ ਸਾਧਕਹ ਨ ਖਰੇ ਰੋ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਸ ਕੋਣ ਲਾਂਹਿ ਪੈਗਾਮ
ਸਾਨੂੰ ਖਿਦੇ ਮਾਰ ਕੁਛ ਰੱਖ ਲਾਂਹੀ ਮਿਤਯ ਸੋ ਮਰ ਦੇਣ ਨਮਾਣੇ ਜਿਹਾ
ਨ ਸਿੱਤਯਾ ਮੈਂ ਯਾ ਮਿਆਰ ਲਈ ਤੇ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਹਾ ਦਰਜ ਲਈ
ਕਹੀ ਬਾਕਸ ਖੁਲ ਲਾਕੇ ਗੋਇ ਸੋ ਤਰਹਿਯਾਂ ਕਲ ਤੋ ਰੋਇ ਜਾਵੇ।
ਕਿਸੇ ਕਿਰਦਾਰੇ ਜਿਸ ਕਲ ਪਰਾਣ ਸਹਿਤਯਕ ਬਯਾਨ ਜਿਸ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਣਦਾ ਪ੍ਰਾਣਵਾਨ ਕੋ
ਵੱਲ ਦੀ ਬਯਾਨ ਨ ਜਿਸ ਬਯਾ ਪ੍ਰਤੀਦਾਰ ਸਹਿਤ ਬਯਾਨ ਦਿੰਦ ਪ੍ਰਾਣਵਾਨ ਕੋ ਬਯਾਨ ਦਾ
ਦੁਖ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਕਿਹਾ ਸੋ ਬਿਹਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ ਲੋਕਯਾਨ ਦੀ ਮਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਯਾਨ ਦਾ
ਦੇ ਮਾਰ ਮੈਂ ਬਯਾ ਦਾਖ਼ਿਲ ਨਾਲ ਕਿਸ ਵੱਲੋ ਉਸ ਜਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਾਰਤਾ ਮਾਰ ਬਯਾਨ ਦਾ

੬੬. ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਾਲੀ ਦੇ ਲੋਕ ਦੀ

ਚੌਪਈ ਅੱਜ ਬਾਲੀ ਤਿਨ ਥੋਟੇ ਬਾਲ ਮਾਰਾ ਲੰਘ ਕਰਨ ਦੇ ਘਾਤ
ਸੀ ਪੁਤੀ ਹਤ ਤੇ ਅੱਧਾ ਕਰੇ ਬਾਲੀ ਪੋਣ ਬਹੁ ਸਮ ਕਰੇ
ਕਿਹਾ ਮਿਲਾ ਤੋਲਾ ਬਾਹਰੇ ਮਾਤਿਯਤਾ ਪੀਣ ਨੇ ਜਿੱਤ ਮਿਲਾ ਬਾਲੀ ਪੰਥ ਹੈ ਚਾਣ
ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਰ ਤੇ ਬਲਾਰਨ ਨਾਲ ਤੇ ਬਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
ਪੀਲੀ ਮਾਰਾ ਸੋ ਪਿਸਤਾ ਮਾਰਾਂ ਬਾਲੀ ਜਿੱਤੇ ਨ ਬਾਰ ਸਾਰ ਮਾਰੇ
ਦੇਖੋ ਮਾਰ ਤੇ ਕੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਲਾਰਾ ਮਾਰਨ ਪ੍ਰੇਮਾਣ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਬਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਾ ਤੇ ਮਾਰਨਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਮਾਰ ਪ੍ਰੇਮਾਣ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਰ ਦੀ
ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਾਂ ਤੇ ਮਾਰਨਾਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕੀ ਪਿਲੇ ਮਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਵੇ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਤਿਧੁਰਤ ਤੇ ਦੇਖਕਰ ਜਹਾਂ ਪਮਾਣ ਗਰ ਦੇਖੀ ਜਾਇ
ਕੈਤੇ ਗੁਰਸਾਖੀ ਕਾਲਾ ਹੀ ਗਰ ਪਮਾਣਕਾਰੀ ਮਿੱਤ ਤੇ
ਪ੍ਰਮਾਣਤ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਮਾਖੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਦੁਨੀਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਰਮਾਣਕਾਰ ਦੇ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਰਸ਼ਾਵੇ ਸਾਰੇ ਸਰਮੁਖੀ ਜਿਸ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿ ਗੁਰਮਾਰ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਰਮਾਰੇ ਜੀ ਸੰਗਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਕਾਰ ਜਿਸ ਗੁਰਮਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ

---

1. ਦੁਨੀ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿਆ ਮੈਂਬਰ ਪਰਮਾਣ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ
   ਦੀਨ ਮਿਲਾਵਣ ਮੈਂਬਰ ਸਾਰਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਮਾਰਗ ਮਿਲਾਵਣ
   ਸਾਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਲੇ ਸਾਰਾ ਦੇ ਸਾਰਿਆ ਮਾਰਗ ਦੇ ।
   ਸਾਰਾਂ ਤੇ ਮਿਲਾਵਣ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਿਲਾਵਣ ਦੇ ਮਾਰਗ ।
   ਮਿਲਾ ਦੇ ਮਿਲਾਵਣ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਗ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਿਲਾ
   ਸਾਰਮਾਣ ਪ੍ਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਲੇ ਸਾਰਾ ਦੇ ਸਾਰਿਆ ਮਾਰਗ ਦੇ ।
2. ਮਿਲਾ ਮਾਰਗ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਗ ਦੇ ਮਿਲਾਵਣ ਮਾਰਗ ਦਾ
3. ਮਿਲਾਵਣ ਮਾਰਗ ਮਾਰਿਆ ਮਿਲਾਵਣ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਾਰਗ ਮਿਲਾਵਣ ਦੇ ਮਾਰਗ

ਚੌਪਈ

ਕਨਕਕੋਟ ਮਹਿ ਮਿਲਾ ਬਿਭੀਖਨ ਜਨਕਸੁਤਾ ਜਗਦੰਬ ਕਰ ਸੋਚ ਮੋਚਨ ਬਿਪਤਿ ਬਿਦਾਰਨ

ਦੋਹਾ

ਤਾਸ ਬਦੈ ਬੈਦੇਹ ਕਹਯੋ ਜੋਹਯੋ ਉਦਧਿ ਕੋ ਨੀਰ
ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ਮਮ ਸਦਨ ਅੰਤ ਨਿਸਾ ਸਿਧਰਾਏ ਅਧੀਰ

ਚੌਪਈ

ਸੀਸ ਪਟਾਰਨ ਜਿਮਹ ਜੀ ਮਨ ਖਟਾ ਬੂਡ ਬਡੇਰਨ ਸਿਵ ਘਾਤਹਿ ਹਨੀ
ਬਾਤਹੀ ਬੂੰਦ ਪਿਤਾ ਤਰਪਤੀ ਸਮਧੀ ਆਨ ਨੂੰ ਸੋ ਕਿ ਜਾਨਈ ਮਾਨਈ
ਤੋ ਬਲ ਜਹਿ ਤਿਹ ਦੁਮਨ ਦਿਖਾ ਪੁਰੇ ਨਗਰੀ ਦਿਨ ਦੇਖੇ ਤਵਾਂ
ਤੋ ਬਦੇ ਦੁਨ ਦੀਨ ਮਮ ਮਾਰੇ ਮਮੀਆ ਹੀਨਿ ਸਭਾ ਬਲਾਕ ਮਾਰਬ
ਮਮ ਪਤੀ ਮੈਕਸ ਕੀ ਮਮ ਆਈ ਬੈਦਾ ਪਿਤਾਨੀ ਅਬ ਬਧੇ ਭਾਤੀ
ਬਰੀਖਨ ਬਰੀ ਤੁ ਬੈਦ ਬਧੀ ਸੁਸਤ ਅਤਿਬੋ ਛਲ ਹਏ ਸਬੀ ਮਾਰਤ
ਜਿਮ ਮਿਖਾਲੀ ਸੋ ਪਦ ਲੰ ਪਰੋ ਸੋ ਸਾਖੇ ਧਾ ਮਹਿ ਮਮਾਂ
ਬਲ ਹੋ ਧਨੁ ਅਧ ਤਿਲਕ ਛਤ ਦਾਤਿ ਕਲੀਖਨ ਸਕਲ ਨ ਪੂਰੀ ਸਕਾਰਿ ਮਾਰਤ

ਦੋਹਾ

ਸਿਵ ਸੋ ਸਿਵਦਾਈ ਕੇ ਲਹੈ ਸਿਲਨ ਸਿਧਰ ਕੀ ਲਰਾ ਬਾਰ
ਕਹੋ ਬਾਰ ਨਬ ਸਾਹਿ ਗਲੀ ਗਲੀ ਮਿਲੇ ਦਿਲਾ ਸਮਾ ਮਾਰਤ
ਬਿਮਤ ਤੋ ਤਬ ਸਬ ਗਾਂਵ ਰਹੁ ॥ ਮਾਧਵ ਮਾਰ
ਸਮਧੀ ਨ ਪਿਸਾਚ ਸਿਸਮਨ ਮੇਂ ਭੂਤਲ ਪੁਰੇ ਸਿਵਰਾ ਆਣ ਮਾਰਤ

ਚੌਪਈ

ਤੋ ਧਿਰ ਖੁਬ ਪੈਨ ਧਾਰ ਮੰਦਿ ਸਾਹਿਲਾ ਬੰਧ ਖਸ ਬਧ ਪਰਬੇ
ਭੁ ਮਾਨੋਂਦਿ ਨਬ ਭੂਮ ਛਹਾਨੀ ਬੁਹਦਲਾਪੁਰੇ ਮਮ ਸਿਲੇ ਸਿਧਾਨੀ ਮਾਰ।
ਸਿਬ ਦੁਕਤੇ ਬੈਲੇ ਬਾਦਬੇ ਲੰਬੇ ਦਿਲਾਸੇ ਸਿਮਨੀ ਬੰਬ ਬੁਟੇਰੇ
ਚੁਨ ਚੁਨ ਬੰਦੂ ਪੁਰੇ ਨ ਸਾਤ ਸਤੋਰੇ ਰੰਜਾ ਦੁਨ ਤੋ ਮਾਤ ਮਾਰਤ
ਭੁ ਬੰਮ ਮਾਰੁਮ ਤੋ ਮਮਾਂ ਬਮਾਮੀ ਦਿਲ ਦਿਲ ਪਲ ਸਿਲ ਪਲ ਪਲੀ
ਨੇ ਬੰਨੇ ਸਾਰਬਲੇ ਨਮਤਾ ਦਿਬਾਰੀ ਬੰਧ ਸਿਲਾ ਸਿਲਾ ਦੁਨ ਬਲ ਪਾਲੇ ਮਾਰ
ਬੈਲਾ ਮਾ ਦੁਨ ਰੰਦ ਦਿਲਾ ਪਾਰੀ ਹੰਸ ਦੁਤਾਰੀ ਹੰਸ ਨਾਂਤ ਮਾਰੀ
ਬਿਮਤੀ ਬਲਾ ਦੁਨ ਬੁਬ ਦੀ ਮਲੇ ਤੋ ਸਲ ਪਲ ਪਲ ਤੋ ਸਿਲਾ ਮ ਤਲੀ ਮਾਰ।

ਦੋਹਾ

ਸੀ ਤੀ ਬੈਦੇ ਤੇ ਸਤੇਂ ਅਤਿਲ ਦੇਹ ਨ ਪੈਰ
ਮਾਰ ਬਲ ਤਲ ਬ ਬਲ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਮਿਲਿ ਮਾਰਿ ਸਿਲਾਨੇਂ ਬੰਗ ਮਾਰਤ।

ਚੌਪਈ

ਤੋ ਤੀ ਬੈਦੇ ਸਿਕਰ ਨ ਮਾਰੀ। ਮਲ ਦੁਨ ਦੁਖ ਬੈਦੇ ਨੀ ਮਾਰੀ
ਬੈਲ ਤੋ ਮੈ ਤਲੈ ਬੁਦਲਾ ਮਾਰਲੇ ਸਿਲ ਮਿਲ ਮਿਲੇ ਮੈ ਬੁਤੀ ਮਾਰਲੇ ਮਾਰ

ਅਰਦ ਤੇ ਇਹਤਰ ਇਹਿਯ ਦੇ ਗਗਰੇ ਮਾਰਤ ਕਰਤ ਦਯ ਬੋਲਣਦੇ ਆਮ ਪਾਰੇਂ ਅਮਰ
ਰਸਦੇ ਤਸੀ ਤਰਫ਼ ਦੋਹਾਂ ਬਣਾਦਾਂ ਸਕਦਾ ਪਾਰਾ ਹਰੇ ਸਿੰਘ ਖਾਤਰੇ ਪਕਤ ਅਸਰ ਕੁਰ
ਸਭ ਦੀ ਬੰਸ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਪੁਰਸਾਰੇ ਸਿਲ ਬੰਦੇ ਸਨਿ ਹੁਸ ਤਰ ਕਸਾਰੇ
ਕਈ ਪੰਜਾਰਤੇ ਮੁਸ ਪਰੇ ਸਟਾਰੇ ਪਕਸਾਸ ਸਿਲਾ ਵਾਲੇ ਸਕਦਾਰਤੇ ਚਤਰ।

ਦਾਰਾ ਪੈਰੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰਿ ਗਰ ਮਾਸਾ ਦਰਦਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਸਸ ਸਸਦੇ ਦਾ ਸਸਰ
ਕਤਸਾ ਪਕਾ ਸਾਰ ਹੀ ਤਸਾਰ ਦਰਤ ਸਿੰਸਾਰਿ ਸਸਾ ਸਸਰ
ਦਤਰ ਸਪੀਸਾ ਧਰਾ ਤਰੇ ਕਰ ਕਰ ਦੇ ਸਿੰਸਾਰਿ ਸਸਰ
ਸਤ ਤਰ ਪਾਸਦੇ ਸਸ ਸਸੇ ਸਾਰੀ ਤੁਸਿ ਕਰ ਸਾਰਿ ਤਸ ਸਸਰ ਸਸਰ

ਬੈਸਾਖੀ ਅਸ ਇਦਤ ਵੀ ਸਿਸ ਸਿਰੇ ਕਰੀ ਸਾਰ ਪੁਰ ਕਰ ਪਾਤਰ ਸਿਸਰੀ ਸਸਰ
ਸਿਰੇ ਕਸ ਤੀਰੇ ਕਰ ਸਸਾ ਸੀ ਸਿਸੀ ਕਰ ਤੀਸਿ ਕਰ ਸਸਰ
ਦੀ ਪੁਸਸਾ ਪਾਸ ਸਸਾ ਤਪਾਸੀ ਵੀਰ ਧੀਰ ਦਖੇ ਧਾਰ ਕਾਸਾਰੀ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਸਿਸ ਕਤਿ ਸਸਰ ਸਿਸਾਸਰ ਸਿੰਸੇ ਸਸਿਸੇ ਸਿਸੀ ਦੇ ਸਿਸਿਸ ਸਸਾ ਸੰਸੇ ਪਾਤਾ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਇਤਰ ਕਰਤ ਸਸਾਤਰ ਸਾਸੀ ਸਾਸ ਪੁਸ ਸੰਦੇ ਧੰ ਸੰਸਾ ਸਸਾਸ ਸਸਰ
ਸਿਸ ਸਿਤਸੀ ਕਰ ਪੈਸੇ ਕਰੇ ਇਤਰ ਰਸਿਸਾਸ ਸੰਸੀ ਧੀ ਕਰੇ ਸਸਰ
ਜੇ ਧਾਰੀ ਪੁਸ ਦੰਤਸੇ ਚਸੀ ਇਸ ਕੀ ਸਸਾ ਅਤਸੀਂ ਦਤਾ ਧੀਂ
ਪਾਸਿ ਅਸਸਾਸੰ ਪੈਰੇ ਸਾਸਿ ਸਸਰ ਪਸ ਤੇ ਸਸਿ ਸਿਸਾਸੀ ਸਸਾ ਸਸਰ

ਦੋਹਰਾ ਬੰਸੀ ਸਸਰੀ ਨ ਕਰ ਸਸਸਰੀ ਕਰਤ ਕਾਰੇ ਨ ਕਾਰੇ ਸੁਮਸਾ ਸਸਰ
ਬਸਸਰ ਕੁਰੇ ਨ ਕਸ ਕੁਰਸੀ ਲੀਸ ਮਸੀਸ ਦੁਸਾਰਾ ਪੰਚਸ
ਅਪਸੇ ਪ ਦੀ ਅਪਾ ਕਰੇ ਸਸੇ ਸਸਾ ਪੈਰ ਅਸਾ
ਸਿਸ ਮੀ ਪੁਸਸਾ ਪਸੀ ਕਰੀ ਕਰ ਧੀ ਸਸੀ ਸਸਰ ਸਸਾ

ਚਾਲੀ ਪੁਸਾਰੀ ਸਸਰ ਦੇ ਕਰ ਸਾ ਕਾ ਸਸਸਾ ਸਸ ਸੁਸੀ ਸਸਾਰਾ ਕਾਸਰ
ਪੁਸਰ ਸਸ ਸਸਿ ਸੀਸੀ ਸਾਸ ਸਸਾ ਸਸ ਦੇ ਸੀ ਸਸਰ ਪੀ ਸਾਸਾ ਪੰਚਸਾ ਸਸਰ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਸਿਸਰ ਸਸਾਰ ਕਰ ਸਸਰ ਤਰੇ ਸਸਸਾਤੇ ਅਸ ਸਸਾ ਸੰਸਾ ਸਸਰ ਸਸਰ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਕਸ ਕੀ ਤੈਰੀ ਕਸ ਸਿਸ ਪਾਤਿ ਕੁਤ ਸਸਾ ਤੇ ਸਸ ਪਿਸ ਸਾਤ ਪੰਚਸ
ਸਸਾ ਕਰ ਤਸਾਰਸ ਕੁਸਾ ਕਸਾਸੀ ਸਸਾ ਪੰਚਸਾ ਕੀ ਪਿਸ ਪੁਸ ਸਸਾ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਸਸਰੀ ਸਤੀ ਪੁਤ ਦੇ ਸਤੇ ਸਸਸ ਕੁਸ ਪੁਸ ਸਸਾ ਪੁਸ ਸਸਾ ਸਸਰ
ਸੰਤਾ ਦੁਸਾ ਪੁਤੇ ਪੀ ਸਾਤੀ ਸਸਰਾ ਪਤੇ ਸਸਾਤਰ ਸਸਾ ਸਸਰ ਸਸਰ
ਸਸੇ ਸਿਸਾਰ ਸਿਸ ਵਤੀ ਨ ਸਾਤ ਸਤਸ ਤਸਤੀ ਸੁਸ ਸਿਤ ਕੀਸਾਤਾ ਪੰਚਸ

ਸਿਸਸਾ ਸਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸ

1. ਇਸ ਸਸਿਸਾਸ ਸਸਸਾਸ ਸਸਸਾਰੇ ਦੇ ਸਿਸਾ ਪਸਾਸਿਸਾਸ ਨ ਸਸਸਾਸ ਸਸਸੀ ਸੰਸ ਨ ਸਸਾ ਸਿਸਸ ਸਸ ਸਸਸਾ ਨ ਸਸਾ ਦੀ ਸਸ ਦਾ ਸਸਸਾ ਸੰਸ ਸਸਸਾ ਸਸਾ ਦਸੰ ਸਸਸਾ ਸਿਸਾ ਸਸਾਰੀ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾ

ਦੇਦੇ ਬਾਂ ਗਤ ਦਯ ਜਨਿ ਜਾਨੀ ਬਥ ਬਾਦਿ ਅਬਸਾਨ ਬਥ ਪੰਖੈ ਪਾਨਹੰ।
ਪੋ ਦਖਾ ਮਾ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋ ਦਾਯਾ' ਰੋਪਤ ਸਿੰਘ ਨ ਧੁੰਨ ਕੁਲ ਚਾਪਾ ।੨੬। ...ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ
ਛਲਾ ਤਯ ਪ੍ਰਿਤ ਨੇ ਸਜਾਰਿ ਬਲਿ ਰੋਪੈ ਕਨ ਜੋਸ ਰਖਾਰਿ ਸਾਬੰਤ
ਜਨੂੰ ਸਨੀ ਪ੍ਰਿਜ ਪੁਤਾ ਦਾਬੇ ਜਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਿਜ ਪ੍ਰਖ ਗਾਲੇ ਤਮਾਦਾਰਾਹ੍ਰਤ ...ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਛੰਦ ਪ੍ਰਯੰਗ ਬੰਜੇ ਨੈ ਪਾਰਿਕਨੈ ਨੈ

ਦੋਹਰਾ ਤੁਸ ਸੰਦੇ ਸਨ ਨਿਖ ਸਖ ਐਸੇ ਜਨਾਯੋ ਪ੍ਰੀਜਯਾ
ਜਾਸ ਨ ਪ੍ਰਯਾਮ ਸਿਖ ਚੈਖੈ ਜਾਨ ਦੇਵ ਮੰਕਿਯਾ ਜੋ

ਚੌਪਈ ਮਿਖੈ ਬਾਯ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਲਯੀ ਜਿਨੈ ਨ ਅਬਾਰੀ ਤਾਲ ਪ੍ਰੀਕਟਈਯੀ ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਧਾਰਿ ਮਬਾਰੀ ਮੈ ਚੈਖੈ ਪਾਸ ਗਏ ਸਯਾਰ ਜਾ ਕੀਯੋ ਬਾਯਾ ।੩। ...ਪਾਰ ਪਰਾ
ਧਨੇ ਦੂਦਾਜੇ ਸੈ ਦਏ ਖੰਡ ਜੰਖੈ ਮਾਰੰ ਗਯ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਯਖੈ ਬੰਕ
ਬਦੀਯਯ ਪਾਪਰ ਪ੍ਰੈਮ ਅਜ ਪ੍ਰੈਮ ਦਦੀਯਯ ਗੰਜ ਗਾਂਤੈ ਪ੍ਰੈਮ ਤਤੋ ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਥਮ

ਦੋਹਰਾ ਤਬ ਤਿਸਾਯਾ ਨ ਧੁਨ ਗਯੋ ਨਦੀ ਦੁ ਸੋਦੈ ਬਾਤ ...ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ
ਪੁਸੀ ਕਥੀ ਸਾਸੀ ਖਾਯਾਂ ਮਯ ਮੈ ਸੈ ਕਰਯਾਤ ।੪। ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਛੰਦ ਬਸਤ ਪ੍ਰਸਾਰੀ ਸਕਲਾਯ ਸੁਖ ਪਾਯੋ
ਤਿਲਾਯ ਜੁਸਾਯੋ ਸਜਿ ਮੰਗ ਸਮਾਰਿਪਾਯ ...ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦
ਪ੍ਰਿਯ ਜੋਰ ਮਯਾਰੇ ਮਾਰ ਚੋਰੈ ਘਮਾਰੇ। ...ਚੰਡੀ
ਛੋਨੇ ਬੁਸ ਮਾਪਾਰੈ ਜਜਿ ਦੇਰ ਸਯਾਰ ।੫। ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਦੋਹਰਾ 'ਤਿਲ ਪ੍ਰਿਮਾਰੇ ਬਬ ਜਜ ਸਮਾਰੈ ਲੈ ਪ੍ਰਿਯਨੇ ਪ੍ਰਸਾਰਾ ...ਚੰਡੀ
ਛੋਨੈ ਬਸਮਾਰ ਧੁਨ ਨਾਰੈ ਧ੍ਰੈਸ ਮਾਰਸ ਨਾਰ ਦਸਬਾਯਾ ।੬। ...ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਛੰਦ ਸੋ ਜਾਰ ਲੈ ਧੁਤੇ ਛਲੀ ਸਲੋਜ ਦੋਤੇ
ਧੁਤ ਪ੍ਰਿਮ ਜਿਖ ਜਾਤੇ ਜਜ ਧੁਪੀ ਮਾਤੇ ।੭। ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਚੌਪਈ ਮਾਂਸੇ ਧੁਤੈਲਿਨੈ ਧੁਬਾਰੈ ਬੰਜਾ ਤੁ ਬੀ ਪਿਸੇ ਧਿਸ ਸਸਕਾਰਿਤਾ ਨੰਬ ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਬਬ ਜਬ ਸੰਦੈ ਤੋਧਾ ਨ ਮਾਨੈ ਤੈ ਜਬ ਪਾਨ ਸੈ ਸਬੁ ਸੰਬਾਨੈ ।੮। ...ਚੰਡੀ

ਦੋਹਰਾ ਖੁਸ ਪ੍ਰਸਾਰੇ ਪ੍ਰਿਯਨ ਬਬ ਮਾਨੇਸ ਬਜਾਰਾ ਸੰਸਾਰਿਤਾ ...ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ
ਬੁਸ ਬੀਰੋ ਮੰਦੋ ਦੰਖ ਭੈ ਤੋ ਜਾਂਦਿ ਬਤੀ ਪ੍ਰਿਯ ਬਾਸਿ ਸਬਾ

ਚੌਪਈ ਦਸ ਮੰਦਿ ਕਾ ਬਾਸਾ ਲਯਾਏ ਨੰਦ ਪਿਖਿਕੈ ਤਸ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਏ
ਅਨਿ ਖਿਲਾਸ ਬਾਦਿ ਚਾਰ ਅਕਾਰੇ ਪਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਤਮਜਾ ਘਤਾਏ ੭੭੭। ਕਬਿ ਸ਼ਯਾਮ ਸਹਾਇ ਕਥਨੰ
ਹੋਰ ਹਥਨੀ ਸਕਲ ਨਜਾਇਦ ਪਿਦਾ ਬੁਹਸੀ ਦਿਤ ਤਤਮੀਰਾ ਕਬਿ ਸ਼ਯਾਮ ਸਹਾਇ ਕਥਨੰ
ਦੋਇਦਿ ਤਕਦਾ ਦਰਿ ਖ਼ੁਰਾਸ ਫਟਾਏ ਮਾਖ ਪਰੀ ਕੇ ਪੁਰਿ ਅਤਮਾਏ ਚਾਰਾ ਕਬਿ ਸ਼ਯਾਮ ਸਹਾਇ ਕਥਨੰ
ਅਹੀ ਛੋਹਾ ਮਰਾ ਸਭਾਵੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਨ ਜੰਗੀ ਧਰੀ ਸੰਬਕਰ ਸਬੰਗ
ਤਰ ਪਾਇ ਸੇ ਮਿਸਰੀ ਕਾ ਬੋਲੋ ਧਰੀ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਸਾ

ઉદાહરણ વિદ્યાનાયિકા સોરઠ આણ અસી ધરા વાસી સિંધુ વડે પરાદ ખંભૈરવ
રાજિ રે રૂડા ધિર મહાદન મારૂજી સ્વામી હાસરે જે જોવના કારજે ગાઉ ભાવ ભાવના ભાવજી
દિલ્લી ગાંદરાજ સભાવ્યા પહુંચે વૃદ્ધાવસ્થા મારૂ માન મેં ચિત્ત મુહમ્મદ મુમ્મદ મુમ્મદ
પૈ જોઈ બાંધો મુઝે લાડાપિ માન સંધુ વહે પીળા બમ્મ બાબાદિ ભોગ
બાબા બાંધિ ખમ્મ બમાવે દિલ્લાલિ નમ્મ બમ્મ જોગ મંડે ન બાબિ મુહમ્મદ દે મુહમ્મદ
બાબા બાંધિ બાંધ બાંધાવે ઘણાં ઘણાં જોગ મંડે ન બાબિ મુહમ્મદ મુહમ્મદ મુહમ્મદ

દોહરા. પ્રસંગથી જોયો તો ખબરે ચો

ઉદાહરણ ઝાંખરાંને લઈ નાલ પ્રમાણે બાબા દુ થયા જોયાંદાર ૨૨ ૨૨ ૨૨૨૨
વિદ્યાં ન જિંદગી સાલ્યાંનિ ઘાટ દે પૂરી પ્રમાણ્યા।

ઉદાહરણ બાબા સાંભળ્યા જો બાબ ઘર કાજે જોવા બાબે પ્રમાણ બાબાં ૨૨૨ ૨ ૨૨૨૨ ૨૨૨
પૂછ્યા જોવે જો બાંધા બાબાજા રૂ ઘણાંવેળાં બબ્બો ઘુમાવ્યા ઘર બાંધા ઘણાં ૨૨
બાબાજોગ વિદ્યા બાબો ચાલ જિંદે પુણે બિદ્ય દુબા ન બિબાવ્યા ૨૨૨૨
બાબા જોવે પૈ બાંધ્યા બાબાજે રાં રૂ બાબે બાંધે।
બાબાજે જોવે ઘણાં ઘર બાબાં વિદ્યા રે બાબે બાબ બિબા ઘુમ
રૂ જાંધિ જોવા ઘા ૨૨૨ બાબાં જાંધિજ બાબે પિતા પૂત્રા બબ્બા બાંધ્યા
જોવે બાબાજે રૂ પૂંધિ બાંધ બાબે ૨ બાબી બબ્બાં વિદ્યા બિદ્યા ઘણાં બાંધ્યા ૨૨૨ ૨૨૨

ઉદાહરણ બબ્બા ઘણ જોવા બાબા બાબાજોગ ઘણ જોવ ૨૨૨૨૨૨૨
વિદ્યા બાબે રૂપૂ બાંધ રૂ બાબે જોવા ૨૨। ૨૨૨૨૨૨૨
૨૨૨૨૨૨૨ બાબાજી બાબા રૂપૂ પૂંજી બાબાજે ઘણાં ૨૨૨૨૨૨૨

ਤਮ ਕਾਜੀ ਨੈ ਬਦਲੀ ਵਕਾਲੀ ਚਾਂਗ ਮਸੀਤੈ ਚਹੀਐ ਖਿਆਲੀ ਅਸਲ ਦਾ ਅਸਲ
ਮਾਲ ਚੋਰੋ ਕੈ ਦਿਚ ਬੈਹਾਇ ਖੈਰਾਦ ਪਵਾਈ ਦਿਚੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਰਿਸਦੋ ਲਯਹ ਖੁਮਾਇਥੋ ਬਿਨ ਉਸ ਦੀਨ ਕਾਰਾਮ। ਸੁ ਨਾਮ
ਐਸੇ ਕਾਮ ਨ ਕਰ ਪੂਨ ਹੋਵਤ ਯਹਨੈ ਹਰਾਮ। ਕਾਮ

ਚੌਪਈ ਕਾਜੀ ਕਹੀ ਕਹਾਂ ਸੋਊ ਕਰਾਂ ਮਕਤ ਘੋਰ ਕੈ ਦੁਖ ਤਿਸਕਾਰਿ ਮਕਤ
ਕਹੀ ਕਹੈ ਨਿਚ੍ਹੈ ਸੋਊ ਕਰੂਹ ਕਾਚ ਬੈਦੈ ਦ ਸੋ ਤਿਹ ਕਰੂਹ ਮਾਰ।
ਤਿਮ ਕਾਜੀ ਬੈਦੈ ਦਯੋ ਮਹਕਾਰੇ ਮੈਕ ਤਿਮਾ ਕੁਤਯੋ ਸ ਬਯਸੀ ਮੈਕਾਰੇ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ
ਲੋਹੂ ਮਲੈ ਕਰੀ ਮਰਿ ਮੈਲੇ ਕਰੀ ਸ ਮਯਸੋ ਜਿਉ ਖੁਨਿ ਮਲੈਲਾ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ
ਧਨੀ ਜਿਕ ਜਿਮ ਕਾਜ ਸ ਮਾਰੀ ਤੁਰੇ ਸਕੈਚਰ ਤੋ ਪੁਨ ਜਿਕਾਰੀ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ
ਮਯਸੋ ਜਿਮ ਜਲ ਦੀਜੈ ਮਯਾ ਘਸਤਿ ਪੁ ਸੋ ਯਯਕਰ ਪੁਨਾ ਮਾਯਯਾ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ
ਕਾਜ ਜਿਮ ਕਸਾ ਕਿਲਾਯਾ ਮੁਏ ਥੋਟੇ ਧਨ ਚਾਰਯੋ ਕਾਮੀ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ
ਮਾਲਕੀ ਮਾਲਕੀ ਜਿਮ ਸੋ ਕਸੌਮੀ ਮਾਲ ਪੁਨ ਸੋ ਮਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਮਾਲ ਅਸਲ ਕਾਜੀ ਦਾ ਅਸਲ

ਦੋਹਰਾ ਕਰਤਨ ਜਿਮ ਸੋ ਸੋ ਕੁਤੀ ਸੋ ਤੋ ਚੀਨੀ ਮਾਲ
ਸਤੈ ਸੀ ਜਹਿਤਨੀ ਮਾਲ ਕਲੀ ਯਮ ਜਿਮ ਮਾਲ ਮਾਲ ਅਸਲ

ਕਥਾ. (ਬੰਦੇ ਦੇ ਲੋਭ ਦੀਦ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਸੰਗ)

ਦੋਹਰਾ ਮੁਸੁ ਬਹਾਨੀ ਅਨਾਦੁਤੈ ਆਨੀ ਕੁਲਾ ਨ ਸੰਦ ਅਨਾਦ ਅਨਾਦ
ਹੁਯੋ ਲੋਭ ਐਸ ਲਯੋ ਹੁਲਸੈ ਜੋਸੈ ਥਦੋ ਯਯਸ ਕਰੋਇ ਯਯ

ਚੌਪਈ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦਿਨੂ ਯੋ ਕਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ ਤੇ ਥੋ ਯਯਕ ਯਯਕਾ ਯਯਸ ਦਿਖਾਯਾ ਯਯਕ ਕਾਲ
ਦੁਖੀ ਮਕਤ ਮਕਤ ਸੈ ਮਕਤ ਮਾਲੀ ਤਸੀਯਕ ਕਯਯੋ ਮਰਿ ਦੁਯਾ ਯਯਕਾਲੀ ਪੁ ਯਯਕ ਕਾਲ

ਅ ਜਨੀ ਤੋ ਅਕਤਾ ਜਾਂ ਮਿਲ ਮੁਲਕ ਕਰ ਦਾ ਨਿਤ ਕਰਮ ਜਨਿਤਾ ਜਨਿਤ ਮੁਲਕ ਕਾਲ ਮਿਲ ਕਾਲ ਮਿਲ ਕਾਲ
ਨ ਪੁਨਾ ਦੁ ਮਾਲ ਤੁ ਜਨਿਤ ਮਾਲੀਮਾ ਸਮਾਲ ਮਿਲਾਤਮਾ ਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਲ

ਸੋ ਅਬ ਛੋਟ ਤਨੋ ਕਿਹ ਮਾਪੀ ਕਿਮ ਮਿਖੈ ਹੋਤਵੈ ਮਿ ਅਬਤੀ ਅਪਤੀ
ਕਵੇ ਮਿਟਾ ਮੈ ਗਾਵ ਮਿਖ ਦੇਖੀ ਪੁਤਨ ਤੀ ਕੀ ਅੰਗਿਤਮ ਕੋਲਣ ਜਿਲਾ ਤਨੇ
ਹਯ ਤੋ ਪੁਤੇ ਅੰਤ ਧਰੰਤ ਕਾਰੀ ਅਬ ਮਿਖ ਮਿਮ ਹੋਰ ਮਿਖਾਰੀ
ਕਦੇ ਪੁਨੇ ਹਮ ਐਮ ਸਨੀ ਛਟਲ ਨ ਨੇਤ ਐਨੇ ਪ੍ਰਮੀਤ
ਤੁਕਾਰਨ ਐਸ ਇਸ ਐਤ ਮੀ ਲਾਯੇ ਮਿਮ ਕਾਮਮੈ ਮਿਮ ਕਾਰ ਮਿਕਾਮੀ
ਤਨਾ ਤਨ ਦਹਸੈ ਦਵੈ ਦੇਨਨ ਮਿਤਕਾਰ ਐਦੈ ਗੰਦ ਪਤੇ ਮੀਦ' ਕਰਿਕਾਨਿ

ਚੌਕਨਾ ਕਸਿ ਪੁਤ ਮੰਸ ਲਗੇ ਪੁਸਨੇ ਗੰਜ ਦਿਤੇਤਨ ਮਾਰਿ
ਅਬ ਤਾਂਹ ਕਮ ਦਿਖਲਾਯੀਏ ਐਦੈ ਐਦਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ਪ

ਚੌਪਈ ਅਸੀ ਪੁਸ਼ਾ ਅਕਬਨਰ ਦਯੇ ਸੋ ਕਸਿ ਮੰਸ ਮਿਤ ਮਿਮਸਨ ਕਯੇ
ਦਿਸ ਪਰ ਦੇਸੋ ਕਾਂਦ ਨਿਕਲਾਨਾ ਦੇਸ ਗੰਜ ਕਨਯੇ ਤੋਯਯੇ ਅਮੁਕਾਨਾ ਤਮ
ਨ ਪੁਸ ਕਾਰ ਐਦੈ ਜੀ ਕਈਯੇ ਐਲ ਦਯਕਨ ਸੀ ਐਂ ਕਹੀ
ਨਮ ਸੰਦੂਲ ਅਬ ਹੀ ਛਟ ਜਾਇ ਹਮਕੋ ਦੇਯਾ ਪੁਸ ਦੰਤ ਪਤਾਇਦਾਮ
ਸਾਂਹ ਸਨਕੇ ਤੇ ਅਮੀ ਨਿਕਸ ਪੁਸ ਦੁਖਾਇ ਪੁਸ ਪਾਣ ਗੁਮਿਕਾ
ਸੋ ਪੁਸ ਪੁਨੈ ਪੁਸ ਅਸਕਨਾ ਨਦੀ ਤਮੇ ਅਪੇ ਤੇ ਮਸ ਪੁਸ ਕਨੀਮ
ਨੇ ਮਸਿਕਾਰ ਕਸਕੇ ਨਸ ਆਵੈ ਤਮੈਂ ਐਲ ਸੰਦਸ ਨੇ ਸਨਕਾ ਨ ਮੰਦੈ
ਮੈਨੂੰ ਜਾਤ ਐਦੈ ਜੀ ਕਵੈਂ ਪੁਸ ਮੈਂ ਤਮੇ ਪ੍ਰਤੀਤਾਹਾ ਅਸਾਂ ਪਾਲ

ਚੌਪਈ ਕਿਵੈ ਜੀ ਸਿਮ ਪੁਸ ਕਸਾਵੈ ਕਿਮ ਕਿਸ ਦਸੈ ਕਸਾਵੈ
ਮੀ ਹਸੈਤੇ ਨਨਾਂ ਦਿਸੈ ਦਿਮਾ ਤੁਸ ਪਸਾ ਸਕੇ ਪਸਦਾਵਿ ਨਸਾ

ਚੌਪਈ ਅਬ ਕੈਦੈ ਜੀ ਮੈਂਜ ਮਿਯਾਸੀ ਨੇ ਧਸ ਕਨਾਕਾਵਿ ਦੰਧ ਸਕ ਕਸਾਂ
ਤੋ ਅੰਤ ਯਸੈ ਮੰਦੈ ਪੈ ਪਾਦਕੈ ਦੇ ਪੁਸਸੀ ਦੰਧ ਦਿਮਾਸੀ ਮੰਗੇ ਪਾਤਾ

ਚੌਪਈ ਦੁਸੀ ਕੈਦੈ ਕੀ ਦਿਸਕੰਗੀ ਸਾਂਤਯੰਤ ਕਸਨੇ ਸਕ ਸੀਨ
ਯਸੈ ਤੁਤੈ ਤੰਤਾ ਦਿਸੈ ਅਬ ਦੰਦ ਮੰਦਕ ਪਾਤੁਸਕਾ ਕੀਨ ਪ੍ਰਮੁਖ ਅਸਿਮਾਵਿ ਮੈਕਸਾ
ਕੈਦੈ ਜੀ ਤਸਿ ਤੇ ਪੁਸਿਕੈ ਸਿਕਾ ਪੁਸਯੈ ਸੰਤੂ ਕੈ ਸੋਇ
ਦਸਾ ਪੁਸ ਮਸ ਮਸਾਨੀ ਨਸ ਕੈਦੈ ਕੁਸਕਸਿ ਤੋਂਸਿ ਪਾਸ

ਚੌਪਈ ਕਸਾ ਮਾਸਿ ਕਸ ਪੁਸਸ ਜੀ ਕਸਯੈ ਤਸੈ ਕੁਸਾਂ ਤੋ ਸੰਦ ਮਿਸਯੈ
ਪੁਤੈ ਤਸਾਕਾਸ ਕਿ ਪੈਸਕੈ ਸਾਸਿ ਸੰਤਿ ਪੁਸਾਸੀ ਪੈਸ ਕੀ ਕਾਤਿ ਮੈਮ
ਸਸਾ ਕੈਸ ਕਨੂ ਪਸਾਂਦ ਸਸਾਂ ਕਨੂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਸ ਪਸਿਸਾਂਤਿ
ਦਿਸ ਪੁਤੈ ਕਯਾਸ ਕਯੈ ਮਸਾ ਪਸੁਤ ਤਿਸਸਾਂ ਸੀ ਦਯੈ ਮਸਾ ਪੁਤ ਮਾਤ

1 ਕਤ ਮੈਂ ਅਸ ਕਸ ਦਾ ਸਿਕ ਪਸਾਕਤੀ ਕਾਕ ਦਸ ਸੰਮ ਕਸਾਤ ਦੇ ਸਾਂਤੀ ਮਿਮ ਪੈਸਤਾਸਾਂਤੀ
ਮਾਂਸ ਪੁਸ ਦਾ ਮਸਤਾ ਮੀ ਸਸ ਮਾਸਕਾਤ ਕਤਮੈਂ ਮੈਸ ਕਾ ਕਸਾਕਾ ਮੈਂ ਕ ਪੈਸ ਕੀ ਪੈਤ ਦੀ ਮਾਮਾ
ਪੈਸ ਪੈਸ ਦਾ

ਜਿਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਥੀ ਆਪ ਜਗਾਵੈ ਜਿਤੇ ਚੌਰਾਸਵ ਪਿੰਜਰ ਆਪਣਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ
ਹਾਲਦੀ ਹਾਥੀ ਗਰਭ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਦੇਖਾਇ ਜਿਨਾਂਵੈ ਹੁਣਦਾ ਮੋਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਥੀ ਬਾਤ ਜੋ ਥੀ ਲਖ ਦਏ ਸਮਝਾਇ। ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਕਹੁਯਾ ਪ੍ਰਥੀ ਜਿਤਾ ਥਾਂ ਕਰੀ ਕੁਛ ਥੀ ਆਪ ਅਲਾਖੀ ਪਾਰ

ਛੰਦ ਪੰਛੇਰੇ ਦੀ ਸੋਭਨਾ।

ਦੋਹਰਾ ਤੁਮੈ ਲਾਖੀ ਅਗ ਮੋਰ ਜਿਮ ਜਿਮ ਲਿਖ ਚੌਹੇ ਗਾਵੇ ਜਿਮਾਨਾ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਭਏ ਜੁ ਪੂਰਨ ਦੁਹਾਂ ਪੰਥੀ ਤੁੱਹੀ। ਥੋਥੀ ਥੋਨ ਸਨਾਹਿ ਪ੍ਰ ਥੋ ਸਾਖੀ ਸੀ ਸਾਖ.

ਪੰਚਮ। ਚੁਪ ਚਿਤਰ ਜਿਮ ਰਾਮ ਬਲਾਕ ਤੁਮੈ ਥੋਨ ਮੀ ਜੁਨਿ ਪੰਤਰ ਜਾਣ ਸਮ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਤਜਾ ਥਾਨ ਭ ਮੋਹੇ ਦਾਤੀ ਕੁਮੁਧਿ ਜਸਦਾ ਪੁਤਰੀ ਥੰਤਸ ਮਰ ਗੁਲਾਨਾ। ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਾਖੀ
ਜਿਜਾਈ ਮਾਲਾ ਜਿਮਰਿ ਸੱਚ ਰਥਿਓਂ ਸਮਦੀ ਪੁੱਛੀ ਕੁਮ ਮਲ ਕੋ ਸਮਿਓਂ
ਜਨ ਸੁਮਿਲੇ ਚੁਿਲ ਨੂੰਦੇ ਗਾਂਦੇ ਹਮ ਦਖੋਰਾ ਕੋ ਜਿਮ ਮਨਾਲਾ ਥਨੋ ਚੋਂਦਿ ਜਿ। ਸਾਖੀ ਪੰਥਾ
ਤੇ ਥਦੋ ਜਾ ਮੋਲ ਪੁਰਾਰੀ ਤੁਮ ਹੋਦੇ ਮਾਂਗੇ ਨੇ ਥਰਨ ਜਿਮਾਰੀ' ਸਮ ਸੁ ਸਮ
ਧਾਲ ਸਲਾ ਪ੍ਰਭੋ ਸੋ ਮਹਿ ਮੁ ਸਾਲ ਜਿਜੋ ਸੋ ਜੋਹਰ ਥੀ ਦੀਓ ਸਾਖਿ ਸਨ
ਚੁਮਿ ਦੁਪਾਂਦ ਸਲ ਸੰਥਾ ਪਾਰੀ ਮਹੀ ਸਾਖ ਚੁਨ ਤੋ ਮਾਂਨ ਸਥੀ
ਥੰਦ ਥੀ ਕਾ ਸਹਯੋ ਚੁਿਹਾਰੇ ਸਸਸਾਥੀ ਛੋਸਾ ਪਾਖ ਨਮਾਂਦਾ ਪਥ ਸਥ ਸਸਾਸ ਸ੍ਰ

ਦੋਹਰਾ ਚੁਿਨ ਚਿਨ ਰੇ ਪੋ ਚਿਲ ਕੁਰੀ ਮਲਾਂ ਘਲ ਸਥੋਧਨ ਨ ਧਾਰਿ ਪਸਾਸ ਸਸਾ ਸਸਾਸ
ਮਾਰੀਲ ਚੁਿਨ ਪ੍ਰੇਸਾਦ ਥੀ ਮਨ ਥੰਸਾ ਜਿਜਾਰਿ ਪ੍ਰ। ਸਥੋ ਸਸਾ ਸਥਾ

ਚੌਪਈ ਰੇ ਥੰਦੋ ਜੀ ਥਨੀ ਪ੍ਰੇਸਾਦ ਚੁਿਨ ਚੁਿਮਾਰੇ ਸਿੰਘੀ ਜਾਂਦਾ ਸਸ ਸ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸਸ
ਹਮ ਲੁਨੂ ਲੰਥਾਂਦ ਸਿਲਾ ਧੰਸੀ ਮਾਨਾਂ ਚਿਲਾ ਸਸ ਨਾਂਦੇ ਥੰਨਾ ਮਹਾਨਾ। ਪ੍ਰ
ਸੇ ਥਦੋ ਸਥੇ ਘਰ ਥੰਤ ਸਥਾ ਥੰਕ ਪ੍ਰਮਾਂ ਪੰ ਥੀ ਚਿਲ ਤੇਖ ਪ੍ਰਸ ਸਸਸਾ
ਚੋ ਦਾਸੀ ਸੁਰਾ ਥੰਥਰ ਆਯੰ ਧਾਂਦੇ ਜੀ ਚੁਿਨ ਥੰ ਥਸਮਾਂਚੇ ਪਾ ਸਸਾ
ਚੁ ਜੀ ਥੰਤ ਜਾ ਗਾਂਦੀਮਾਨ ਜਥਾ ਥੰ ਚੁਨ ਦਾਸੀ ਥੰਸੀ ਥਾਰ।
ਮਨ ਪ੍ਰਸ. ਜਥਾਂ ਤਮ ਜਾਂਦੀ ਆਂਦੀ ਸੀ ਪੰਤੇ ਪੰ ਮਾਲਨਾ ਪ੍ਰੇਸਾਂਤੀ ਜਾਂ। ਸਸਾ
ਯਾ ਪੰ ਥੰਤਾ ਨ ਥੰਦੀ ਧਨਾਂਤੇ ਸੰਨਿ ਜਥਾਂ ਸਥ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰੇਸਾਂਤੇ ਸੰ ਸਸਾਸ
ਥੰ ਮਰ ਤੀ ਪਾਂਤਰਤੀਰਿ ਜਦੀ ਚੁਿਸ ਜੀ ਨਾਂਤੰਨ ਥਨਸਾਂਥੀ ਜਦੀ ਪਾਂਤ ਸਸਾਂ ਸਾਂ ਸਾਂਸਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਤਸੀ ਥਾਰ ਆਪ ਚੁਨੀ ਥੰ ਹੋ ਚਲੇ ਲਿਖਾਂਦਿ
ਮਿਲ ਮਲਾ ਮੰਸ ਮਲਾ ਮਹਾਂ ਤ ਬਹਿਲਾਨਾ ਰੇ ਸੁਨ ਮਾਂਦਿ। ਸੰਸਾਸ ਸ

सैरंध्र, पुलोमजा सहायमोचि सत्यव परिव्राजक आख्यानै चौ

दोहरा — मैं जाएँ साख ॰॰॰ज्ञानवान उसी ऐसे लायी भरोज
आकाशवेद गंगा अँगूठे अन्न वाचि संवाद बनाए। — व्यास अनुवाद

चौपाई — सहज धाम मनमोहक पाऊ ॰॰॰ कीरि अंत कि अनन्तरूप अनन्त
बिलम्ब तोल रोक कुंज बिहारि ॰॰॰ नेत्रे मनन साखी पिता आए। — भ.
थंदे थवरू तंत विध दिन्ता ॰॰॰ आदी उन्त से सत्य दंडल थन्त — अंश
सती पंडत की जाए पुत्र प्रीत ॰॰॰ सथमे थवरून पुत्र मंथे पांच। — व्यास वेद
दिव्य विश्व की अमरावती पुर थंडे ॰॰॰ बड़ो भवे की धन्त पै पंडी
लोक कुबेरलोकमा थनि नंदिन ॰॰॰ लिखते दक्षत अमरावती थन्त सती। — अन्तर्यामी थन्त व
भगवें पावन सेवोडे पित ॰॰॰ त्रिभ में कुल पंथु पेथमे जोत
आवतेन्त है से रिनम थानी ॰॰॰ सीनं धर्मि से अन्ते भगवी। — अन्त पन्त

दोहरा — त्रिभक्त साखि पुत्र भवाखि दे अन्तरे लेह आवन्तवादि
थंडे आनन्द जानि न से पंगे थोत्र पुरानादि। — अंत पंत

चौपाई — थवे भवानक साति भिन्न पुत्रि ॰॰॰ पुनि पंडी लिम थन्त के पुत्री — भवन्त भवन्त
पिपले आन भिन्न पित्र भंडे ॰॰॰ पितमे भावना जोतो बहु जानें। — व — अन्त अन्त
देखा पित्रि नाना पुरुषत पन्त ॰॰॰ भिन्न स्थापि पंद्र थापे अन्ता। — पुरुष भिन्न अन्त भन्त
जिन्ही मानें नाहिं पन्थ ॰॰॰ भगवं साथ भवित्र पतिभानें नाम — भवन्त भिन्न
पैथे लोक पुनिवर्ती पंथी ॰॰॰ त्रिभ त्रिभ जोती अंधती ज्योति
जैसा जानां भंडि देनि स्था संपत्ति ॰॰॰ लिखा थानंदत्व थे भंडे मनने।
थंदे थवरू न त्रिभ थांद भानी ॰॰॰ थोत्रिन्त पोत्र ना त्रिभानि भन्ती — भन्त भन्त अन्त
शत्रुन त्रिभ थी त्रिभ लैन पंथी ॰॰॰ त्रिभ भवानक में त्रिभ थंडे पंथी भन्त। — भवन्त

---

१ व्यास अन्त भवन्त अन्तर्यामी अन्त — अन्तरा से संस्कृत पुत्र भवन्तिन्त थन्त से भवन्त भवी अन्त से अन्तरात्मा अन्तर्यामी थन्त से अन्त भ. भवन्तर्यामी से थन्ते से अन्तरात्मा अन्त। भवन्ती अन्ती से पुत्रे अन्तर अन्त त्रिभ पुत्रा थन्त भवन्ती अन्त से पुत्रि भवन्ती अन्त से अन्तरात्मा अन्त से पुत्रि अ

ਪੈਰਾਗਰਾਫ਼ ਸੰਤੋਖ ਨੇ ਇਕਨਾਮਿਕ ਸਰਵਰ ਦਾ ਚਿੱਠਾ ਫਰੋਲਿਆ। ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਰਤੋਂ ਵਧੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸਰਵਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਰਵਰ ਹੌਲੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੰਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਵਰਤੋਂ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਸੀ। ਸੰਤੋਖ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸੰਕੇਤ ਮੰਨਿਆ। ਵਰਤੋਂ ਵਧਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਸਰਵਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਰਵਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ। ਸਰਵਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੋਹਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀ ਖੋਜ ਮਹਾਨ
ਥਾਂਵੇਂ ਥਾਂ ਖਤਾਨਾਂਵਾਲੇ ਬਿਨਾ ਕਥਨੀ ਕਰਨੀ ਮਾਨ।

ਚੌਪਈ ਤੇ ਮਾਰਗੀ ਥੰ ਨੇ ਦੇ ਦੱਸ ਦੱਸਦੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੱਸ ਨੇ ਮਾਰਗਸ਼ ਬਹੁਤ
ਬਾਬਾ ਧਾਮ ਜਿਹਾ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਾਂ ਸਿੰਘ ਮਾਰਗ ਮੇਂ ਵਿਸ਼ਰ ਮਿਲਾ ਥਾਂ ਮਾਰ।
ਸਿੰਘ ਬਾਬਰ ਬਿਲਾ ਮਜਾਂਗੇਂ ਲਾਏ ਬਿਲ ਦੱਸਮਸ਼ਾਲਕ ਬਿਲ ਸੁਰਮੇਂ ਬਣਾਂਦੇ
ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਮਾਰਗ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਥੀ ਸੁਮਸ਼ਨ ਸਥੇ ਬਿਲਕੁ ਗਲਾਂਦੀ ਹੈ।
ਖੋਜਕਾਰ ਮਾਰਗ ਥਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਤੱਤ ਖਾਲੀ ਦੇ ਪੁਰੇ ਵਿਲਾ ਖਾਂਦੀ ਗਲਾਂਦੀ ਸਾਂਦਾ
ਮੈਂਸ ਖੁੱਸ ਦੁੱਖ ਸਿਰ ਦਾਂਦੇ ਮਾਰਾਂ ਦਾ ਖੋਜਾਂਦਿ ਮੁੱ
ਮਾਰਗ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਪਤਾ ਮੁਖਾਲੀ ਸੰਮੁੱ ਪੈਰ ਥਾਂਦੇ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਥੇ ਦਾਂਦੇ ਘਾਟ
ਲਹੇ ਗਲਾਬਲ ਥੰ ਖੁੱਲਣਾ ਮਾਂਦਿ ਸਮਬਲਾ ਖੁੱਲ ਲੁ ਮਾਂਦਿਲੰ ਮਾਂਦਿ ਮਾ।
ਸਥਾਂ ਤਲਾਬਲ ਥੰ ਤਬਲ ਲਾ ਦੇਂਦਾਂ ਪੈਲਾਬਾ ਮਾਬ ਮਥਾ ਦਬਲਾਂਦੇ ਨੇ ਲਾਂਮੰਬ
ਗਲਾਂ ਮਥਾਲੀ ਸੰਮੁੱਖ ਸਬਲਾਂਦੇ ਪਲਥਲ ਮਾਬਲ ਥੰ ਸਥੰਦ ਮੈਂਦਲਾਂਦੇ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਖੁੱਤੇ ਥੰਦਲੀ ਲੁ ਥਲ ਸਲੰ ਖੁੱਲਬਲ ਲਾਂਦੇ ਖੁੱਤੇ।
ਬਬਲ ਮਾਲਾ ਲੁ ਖੁੱਬ ਸਲੰ ਸਥੰ ਮਾ ਤਲਾਲੰ ਸੰਬਾ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਮਬ ਲਾਂਦਲਾਂਦਲ ਖੁੱਲਬ ਮਾਂਦੇ ਥੰਦੇ ਤਥੰ ਮਿਬ ਲਾਂ ਖੁੱਲੰ ਸਥੰਦੇ
ਮੈਂਬ ਲੈਂਦਲਾਂਦਲ ਲਾਂ ਥੰਦਲੰ ਮਿਲਬ ਲੁ ਸੰਤੰ ਮੈਂਲ ਮੰਲਾਂਦੀ ਮਾ

ਨੋਟ ਲਲੰ ਲੈ ਮਿਲਾਂਦੇ ਮਾਬ ਸਥਾਂ ਦੀ ਲ ਲਾਂਦਿਲਾਂਦ ਮੈਂ ਮਥਾ ਥਾਂ ਮਾ ਲਾਂਦੇ ਮਾ ਮਾਂਦੇ ਮਾਂਦਿ ਮਾਂ ਮਾਂਦਿ ਮਾਂਦਿ ਮਾਂਦਿ

ਵੰਦਨ: ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗਤ ਬੁਜ਼ੁਰਗੀਅਤ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾਨੰਦ ਜੀ

ਚੇਤਨਾ ਵੇਦਮਾਤਾ ਅੰਮਾ ਬੁਜ਼ੁਰਗੀਆਣ ਦੇ ਬਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਸ ਸੰਗਤ ਅੰਮਾ
ਮਾਦੇ ਰੂਹੇ ਸਰ ਬੁਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗਤਾ

ਚੇਤਨਾ ਬਾਲ ਜਿੰਮ ਕਹਾਂ ਚੰਦਨ ਚੁਰਾਵੇ ਨਲਾਂ ਰੂਲਵਨ ਸਾਂਦ ਕਾਲ ਬਲਾਸਾ ਅੰਮਾ ਜਲ ਅਮਰ
ਚੁਮਾਂ ਪੰਜ ਦੈ ਜਿਤਣ ਲੈਣ ਰਹਿਸਾਸੇ ਅਸਟਾਚ ਪੰਜ ਸੈ ਕਾਲ ਰਹਾਸੇ ਤਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਨੀਲੇ ਮਸਾਨੀ ਜਿਸ ਚੰਦ ਸ਼ਬਾਸੇ ਕਥਿਤ ਛੁਪੰਜੀ ਲੋਭ ਸਬਾਸੇ
ਪਲੈ ਖਾਣੀ ਅਰਬਾਸੀ ਕਲੈ ਪੰਜਾਲੇ ਵੰਗਲੀ ਨਨਿ ਸੈ ਲੈਂਤ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਕਾਲੀ ਕਲਾਨੀ ਛੱਡੇ ਨ ਆਖੇ ਦੂਰ ਦੁਰਸਨ ਤੇ ਲੰਦੇ ਰਖਾਸੇ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਜਗਤ ਮੰਮੀਰਗਤ ਸੈ ਕਰ ਨਸੇ ਮੰਜਾ ਲਾਕਲ ਡੀ ਲੰਬਾ ਲਲੀ।ਦ
ਟਖੇ ਲਾਕੇ ਜ ਖਰੁਮੈ ਜਾਂਦਿ ਚੇਤੇ ਪਾਲਸੇ ਮੁਲਰੀ ਡਾਂਦਿ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਲਖੇ ਮਲੇ ਲੈ ਪਹੁੰਚਸੈ ਆਦੇ ਕਲਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿਲਖਸੈ ਲੈਕਤ ਰਾਲੀ ।ਸ
ਲਾ· ਹਰਕਨ ।। ਤਰ ਮਦੀ ਲੰਦਿ ਲੰਮਰ ਪੰਜ ਅਾਰ ਮੀ ਮਾਂਤਲਾਸ ਲੰਦ
ਅਰੰਤ ਪਰੰਤ ਲੈ ਮਿਲੈ ਜਾਲੈ ਪਾਲਸੈ ਲੁਲਲਾਂ ਲਾਲਾਂ ਦਾਲੀ।ਦ

ਚੇਤਨਾ ਚੁਰਕਨ ਲੈ ਚੁੰਜ ਪੰਖ ਸਿੰਜ ਲੈ ਦਾਸ ਲਲੀ ਅਮਾਲ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਲਲਾਸ ਚੁਰਕਨ ਲਲੀ ਚੁੰਜ ਪੰਖਲ ਲੈਂਤ ਚੁਰਕ।ਦ
ਲਿੰਚਨ ਲੈ ਚੁਰਕਨ ਲੈ ਸਲ ਚਲ ਲਲੈ ਲਲੀ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਲੈਲਾਲ ਲੈ ਚੁਰਕਨ ਲੈ ਚੁੰਜ ਪੰਖ ਲਲੈ ਲੈਂਤ ਚੁਰਕਨ ਲਿੰਚ ਲੈਂਤ ਚੁਰਕਨ

ਚੇਤਨਾ ਚੁਰਕਨ ਪੰਖਲੈ ਲੈਂਤ ਲਾਲੈਂਤਲਾਨ ਚੁੰਜ ਲ ਚੰਦੀ ਲੰਦੀ ਲੈਂਤ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਮਾਂਤਿਪਲਾਲ ਲਿੰਚ ਪਿਲੈ ਪਹੁੰਚਲੈ ਨਾਲ ਲਿੰਚਲਾਲਾਂ ਲਿੰਚ ਲੈ ਲਾਲ ।ਦ ਅਮਰ ਅਮਰ

ਚੇਤਨਾ ਦਾਲ ਹਰਕਨ ਦਾਲ ਲਿੰਚ ਚੁੰਜ ਲੈ ਲੈ ਪੰਖ ਮਾਲੈ ਮਾਂਤਿ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਦਾਲ ਲਿੰਚ ਲੈ ਮੰਜ਼ਾ ਲੰਦੀ ਲਖਲੀ ਲਿੰਚਲਾਲ ਲਲੈਂਤ।ਦ

ਅਰੰਤਾ ਚਰਲੈ ਪੰਖਲ ਚਿੰਤ ਧਾਰ ਲਲਾਲ ਤੇ ਲੰਖੀ ਲਾਲੀ ।ਦਾਲ ਅਮਰ
ਮਲੈ ਚੁ ਲਲੈਂਤਚੁ ਚੁਖ ਜੀਂਚਲ ਤੇ ਮਲਲੈ ਲਲੈ ਪਾਖ

ਚੇਤਨਾ ਚੁਲ ਲਿਖ ਮੰਹਾਰ ਲਹੁ ਧੁਲ ਮਲਾਂ ਮਲਾ ਬਲੁਮਾਲੈ ਲਚੁਰ ਚਲੁਮਾਂਦੇ
ਦਰਸ ਲਹਾਰ ਮੈ ਚਲਲਰੀ ਲਲਲੈ ਦੈ ਚੁਰਕਨ ਲਹੁ ਲਾਲਾਂ ਧਲੈਂ ।ਪਲਾ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਚੇਪ ਲਿਲਲੈਂਲਸ ਹੋਲਤੀ' ਮਲਾਂ ਲਲੈ ਮੰਗਲ ਚਲ ਚਰਮੁੜੀ ਦਾਂਲੈ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਲਲਾਲੈ ਮਲਾਲਸ ਧੁਲ ਲਾਲੈ ਲਲਾਲ ।ਪਲਾ ਧੁਲ ਮੰਲ ਲਿਲੈ ਚੰਦੂ ਲਲਾਲ ।ਪਲਾ ਅਮਰ
ਚੁਲ ਚੁਰੈ ਮਲੈਲੈ ਚੁਲ ਲੁਲੈ ਲਲੈ ਚੁਰੈ ਲਿਲਮੈਂਦੇ ਚੁਰਾ ਲਲੈ ਚੁਰ ।ਪਲਾ ਚੁਲ

ਨਾਮ ਅਮੋਲਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੂ ਬਾਲਿਦ ਨਾਮ ਕਰੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਕਥ ਕਹਾਨਿ
ਰਹੀ ਮੋਹਨੀਅਨ ਪਿਮ ਦਰ ਕਰਕ ਬਹੁਤ ਬੰਦੇ ਕੀ ਸੰਤਨ ਸਭਾ ਮਾਹਿ।
ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮੈ ਬਸਤ ਬੋਹੀ ਰਤਨਾਕਰ ਕੋ ਲਹਨੋ ਨਾ ਕੋਊ ਗਯਾਨ ਸਿਖ ਬਾਕੁ
ਸਾਜੰ ਨ ਪ੍ਰਭਬ ਪੰਦ ਕੀਓ ਕਰਾਂ ਜਾ ਮੈ ਮਾਸੀ ਸਫ਼ ਤੁਹ ਕਰਨਾ ਪਾਈ ਕਬਹੂ ਸੁਲਾਈਸਾਈ

ਦੋਹਰਾ ਕਰਨ ਕਰਨ ਦੋਸ ਕੀ ਨਾਹਿ ਤੁਮੇ ਭਲੀ ਕੁਦੇ ਮੋਸੇ ਹਰਨ ਸੰਸਾਰ
ਮੋਰੇ ਕਰਨੇ ਪ੍ਰਿਨ ਨਸਾਰੋ ਕੋਲਾਰੇ ਰਿਸਤੇ ਸੋ ਜਿਥ ਵੱਲੇ ਨਾਰਾ। ਨਿਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਾਨਸੋਮਾਨ ਭੁੰਗਾ ਜਿਹ ਧਾਰ ਸਾਯਾ ਲੋਭੇ ਕਰੇ ਮਿਲਾ ਬਰਾਸ ਬਯਨਾਯਾ
ਜਿਹ ਕੋਰਨ ਜਿਹ ਭਾਸਾ ਗੁਰਬਾਸੀ ਚਾਸਸਮੀ ਦੇਸਵਾਨਾ ਦੀ ਦੁਰ ਬਾਨੀਮਾਨਾ

ਸਾਰੇ ਸਾਰਾਸ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਾਸਸਮਾਸ ਛੁਰਾ ਛੁਪਾ ਬੰਨਾ ਸਾਹੋ ਸੰਤਨੀ ਮਾਸਾ ਸਰ ਬੁਨਾ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਉ ਮਾਰਸ ਬੋਰੇ ਮੋਤਲੀਮਾਨ ਕਰੇ ਲਲੀ ਰਸਨਾਵ ਜ ਪ੍ਰਿਨ ਮੈ ਰਲੇ ਸਾਰ।
ਖੰਦਲੀ ਸਿਨਤ ਪੈ ਸਥਤੀ ਕਲੀ ਸਥ ਲਸਮਾਨਾ ਬੀਦਿਲੀ ਲਲੀ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਦੁਨਿਆਂ ਤੁਹਿ ਸਿਖ ਪੋਚਨ ਮਾਚਰਾ ਕੁਹ ਰਲੀ ਤੁਹਿ ਪ੍ਰਿਤਮ ਸਾਰਥ ਪਾਰ। ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਹੁਤ ਪਿਤਤ ਸਥ ਲੀ ਭਲੀ ਦਮ ਬੰਦਾਨਾਸ ਸਹਤ ਭਲੇ ਤਲਾਂ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਬਹੀ ਲੁਦਾ ਹਸ ਸਿਹਤ ਪੁਸਾਰੇ ਭਲ ਦੁਲੀ ਹਮ ਪੰਬੁਰੀ ਸਾਰੇ ਮਾਸਾ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤਤਸ ਖਾਨਸਾਂ ਪੈ ਮਨ ਮਾਰੀ ਦੇ ਗਏ ਦੇਸਨੇ ਨੂੰ ਤਸਾਯਾ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਮੀ ਤੋ ਸਸਭ ਇਲਨ ਬੋ ਮਾਰੋ ਮਾਰੇ ਤੋ ਦਾ ਬਹੀ ਹਾਯਾ ਮਾਰਸ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ ਤੋ ਸਿਸ ਸਾਲਸਸਨ ਬਾਰ ਉਚਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹਲਸੀਮਾਨ ਸੀ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਬੈਸਮੀਨਾਨ ਸੋ ਹਸ ਸਿਸ ਕਰੇ ਦਰਤਾ ਜੋ ਮਾਲਸਮਾਨ ਸ ਹਸ ਸਾਰਥੇ ਤਾਰ। ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਿਸ ਦੇ ਸੋ ਸਥ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਮੈ ਸਾਰੋਂ ਮਿਸਾ ਸਿਸ ਦੀਸ ਕੁਹਾਰੀ ਸ ਸਿੰਸ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਾਸਸੀ ਕਰੇ ਹਸ ਸਥਸਥ ਸ ਬੰਸਿ ਮਾਸਾ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ ਜਬੈ ਬਚਨ ਗੁਰ ਤੇ ਇਮ ਪਾਏ ਦ੍ਰਿੜ ਸਿਖ ਅਪਨੇ ਮਾਹਿ ਬਿਠਾਏ ਅਮਰ ਦਾਸ
ਲਿਖਿ ਅਰਥ ਤਾਂ ਅਬ ਹਮ ਦਈਹਿ ਤੁਰਤਹਿ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਹਿ ਤੁਰਤਾਇ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਦਰ ਦੂਨੇ ਦਰੀਕੋ ਤਰਫਨ ਸਿਖਵਾਵਹਿ ਇਮ ਕਰਤ ਦੇਖ ਇਹ ਮਿਲ ਤੁਰਤਾਵਹਿ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਮਤ ਸਾਰਥਕੀ ਹਰਖਹਿ ਗੋਏ ਜਿਮ ਸਾਰਥ ਬੋਹਿ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਗੋਏ ਸਮਾ ਅਮਰਦਾਸ ਭਾਈ

ਦੋਹਰਾ ਤਬੈ ਬੰਦਈਯਨ ਜਿਮ ਦੀਓ ਛਾਰਬ ਤੁਰਤਨ ਛਾਇ
ਤਬੈ ॥ ਪੁਰੋ ਤਮ ਜਿਮੈਂ ਮਾ ਅਪੁਰੀ ਮਾਲ ਸਿਮਰਦਿ ਤੋਇ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਮਨ ਪੁਰੀਆਨ ਕੀ ਇਹ ਬਾਤ ਦਰਸ ਬਹੁਤ ਸੋ ਮੰਧ ਦ੍ਰਿਹਿ ਘਾਤ
ਇਹ ਸਰ ਖਤੈ ਨ ਹੋਵਹਿ ਪੂਰਾ ਇਮ ਬਾਚਕ ਸਰਾ ਕਰਸੀ ਤੁਰਦਾਰਾ
ਜਿਮੈਂ ਬੰਦਈ ਨੂ ਭੰਡਾਰੀ ਜਾਪ ਜਿਮਤ ਮਾਰ ਸਰਸੀ ਅਰ ਮਾਤਾ
ਇਮੈਂ ਇਮਤਾ ਜਿਮ ਹਿਤ ਦੇਸ ਮੋਹੀ ਹਮਰ ਬਸਰਾਸ ਨ ਛਾਡੈ ਕਦੀ ਤੁਰਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਬੁਨੇਗਾ ਜਿਮਾਰ ਦੋ ਤੁਰਮੋ ਨ ਜਿਦ੍ਰ ਛਾਵ ਸੋ ਹੰਦਿ
ਬਸ ਨ ਚਰਤਾ ਛੋਟਾ ਇਨ ਤੁਰਮ ਸੰਦਈਯਨ ਦੋਹਿ ਹਤਤਾ

ਚੌਪਈ ਬਾਨ੍ਹ ਮੰਦਿ ਮੀ ਇਦ ਬਬਾ ਕਰੀ ਤੀਰ ਤਮਾਰੀ ਸਰਿ ਦਈ ਗੀਰੇ ਰੁਦੇ
ਹਮ ਦਿ ਕੰਗਲਾ ਤੁ ਸਿਖ ਮੰਹਾਰੇ ਦਰਸੇ ਮਾਹਿ ਰਾਹਿ ਜਾਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਗਗਾਵਹਿ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਬਾਬ ਘਾਣਾ ਇਮ ਮਰ ਮਾਹਿ ਮਾਮੀ ਹੋਮ ਮੈਂ ਸਰਿ ਮੈਂਸੀ ਗੀਰੇ ਨਾਨਕ ਮਹਲਾ
ਪਬ ਮਾਰਿ ਪੁਰਿ ਤੁਰਤਾਰ ਬਾਬਾ ਤੇ ਬਰ ਕਰੋਤੇ ਸੋ ਸਿਰਤ ਘਾਤਾਂ ਹਰਿ ਰਾਇ

ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ—੧੧

ਦੋਹਰਾ ਜਿਕੋ ਸੁਖਸਾਦ ਜਬ ਚਰੇ ਬਸਤੁਰੋ ਬਸੁਧਾਇ ਦਯਾਕਰ ਸਤਾਰ
ਬੰਦਈ ਪ੍ਰ ਮਾਰੀ ਅਧ ਜਿਸਾ ਤੁਰਮਨ ਅਤੀ ਮਹਾਰ ਜਬ ਅਮਰਦਾਸ ਭਾਈ

ਚੌਪਈ ਗੁਰ ਦਰੋਗਾ ਤੁਰਮਨ ਜੋਇਣ ਨਾਹਿ ਲਾਲਚ ਕੀਸੋ ਅਪਨੋ ਤੋਇਣਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ
ਮਿਓ ਬਾਦਸਾਹ ਅਮੀ ਕਾਰ ਫੋ ਤਰ ਨੀ ਤਾ ਨਹ ਕਨੈ ਛਾਣਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਅਮਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਚੋਰਨਾਰਾ ਚੁਰ ਚੰਦਬੋਆਨ ਮਾਸਦੇ ਸੁਨੇ ਨਿਰਿ ਰਮ ਚੁਰਾਨੁ ਗਾਯਾ ਦਰਸ ਸੇਵਕ
ਜਿਮ ਜਿਮ ਬਾਬਤੀ ਨਾਵਤੇ ਜਾਵਹਿ ਨਿਰਿਮ ਨਿਰਿਮ ਬੰਦਈਹੋ ਜਿਮ ਪਰਸੰਨ ਯਾਚੀ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਕਹੀ ਪਾਰਨੀ ਨਬ ਗਾਂਦ ਹਾਰ ਤੁਰਦਰ ਦੋ ਮਿਤ ਹਾ ਸੋਹਿ ਮਾਰ
ਮਾਬ ਚੁਰਦੁਰਾਬ ਅੰਧ ਦਿਤਾਵੇਂ ਦਿਤਾ ਮਾਰ ਪਿਬੇ ਬਹਿ ਬਹੁ ਤੁਰਤਾਵੈਂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸਰ ਸਰਦਾਰ
ਮਾਰਾ ਚਰਤਾਰਾ ਨਬ ਸੰਸਕਾਰ ਬੀ ਬਬਾਰੇ ਇਮ ਮਾਰ ਚਰਤਾਰਾ ਚਰਤਾ ਬਰਤਾਰੇ
ਮਿਬ ਮਾਰੀ ਮਾ ਰਬ ਚਰਤਾਰ ਦਿਤਾ ਮਾਰ ਸਿਰੀ ਤੁਰਾਰੇ ਬਾਰ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਕਰੇ ਦਯਾਸ ਰੁਮ ਛਡਾ ਰਹੀ ਪਾਯਾਲ ਪੀਟਿ ਲਿਯਨੋਰਾ ।
ਪਿਖ ਮੇਰਾ ਅਸ ਜਗਿ ਕਰੋ ਛਤਾਰੀ ਪਿਰ ਮੁਨੀਜਾ ਦੀ ।

ਚੌਪਈ ਕੰਦਲੀਯਾਨ ਤੇ ਪਰ ਗਾਰਯੋ ਜਥ ਪੈਠਿ ਰਹੇ ਖਿਮਨੀਲੀ ਦਲਾਪੈ ਤੈਸਾ
ਤਾਥੇ ਕਰ ਮੀ ਥਕੇ ਕਰੀਯਾ ਪ ਪਾ ਸਥੇ ਥਾਨੈ ਮਪਰ ਪਾਸ ਦਾ
ਪਤੋ ਸਨ ਪਾ ਕਰ ਦਮਾਰੀਲੀ ਤੇ ਕੋਲਨ ਕਰ ਦਾਦਿ ਮਮਾਰੀ
ਦਰਸਨ ਮੇ ਮਕ ਪਾਪ ਸਾਦਿਲ ਸਾਰ ਕਰਮੈ ਪਾ ਸਥਾ ਮਾਰ ਪ
ਮਿਸ ਕਥੋ ਕੁਮ ਥਕੇ ਮ ਮੱਕੂ ਕੋਕਰ ਥਾਨੈ ਤੋਨੂੰ ਥਕੇ ਮ ਮੰਦੂ
ਚੋਪ ਕੀ ਮਿਰੇ ਮਾਪਾਨਿ ਪਾਪਿਣ ਪੰਜੂ ਮੇਰੇ ਮੰਗਿਕਾਂਦੀ ਮਾਨੀ ਪਾ
ਕਾਯਥੇ ਮਿਸਮਾਨ ਦੇਮ ਪੋਮਨ ਮਾਨੂੰ ਥਮਾ ਪਾਸਥਾ ਮ ਮਸ ਮਥੇ ਪਾਨਿ
ਮਾਥਦੀ ਕੁਮੀਂ ਕੀ ਨੀ ਮਾਨੀ ਮੇ ਪਰੇ ਕਾਥਦੀ ਥਮਾਨੂੰ ਥਮੀਂ ਦੀ ਨਿਰੋਂ ਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਐਸਾ ਮਥਿਕਾਂ ਮਾਮਮਸਾਂ ਤਥਿ ਥਕਾਰਥਾਂ ਕਿਤ
ਨਿਮਿ ਕਥਾ ਮਮ ਸਾਨਿ ਮਿਮਾ ਤੁਮਥ ਥਨੇ ਕਥਾ ਥਾਤ ਮਾ।

ਚੌਪਈ ਕੋਪੀ ਮਿਕਾ ਤੋ ਸਥਾਨੇ ਕੋਲੇ ਮਿਮਾ ਸਥ ਥਦੇ ਥਾਤ ਕੋਪੀ ਨੋਲੇ
ਕੋ ਮਮ ਮਾਨਿ ਮਮਾਨੀ ਸਥਾਨਾਂਤਿ ਮਾਨੀ ਪੋਕ ਥਮ ਮਾਪਤ ਥਾਨਮਾਨੋਂ ਮਾਨਤ
ਥਥਮ ਮਾਨਿ ਪਮ ਤਾਨੇ ਥਾਤ ਥਮਤਾ ਤੀ ਪੋਨੂੰ ਮਾਨਿ ਥਾਨੇ ਥਾਤ
ਕੋ ਮਥੇ ਪੋਨ ਤੂ ਮਥਤੋ ਤਾਨੀ ਥਾਨੀ ਮਥ ਮਥੇ ਮਾਨੀ ਮਾਨੀ।
ਮਿਮਾ ਮਾਨਿ ਮਿਤਾ ਮਥਾਨੂ ਮਥਾਨੇ ਮਥੇ ਨਾ ਮਾਤ ਥਨਾਂਤਾਨੋਂ ਮਾਨੇ
ਕਤੇ ਮਾਨ ਕੁ ਮਾਨਿਮਾਨਿ ਥਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤ ਮਾਥੇ ਨ ਮਥੇ ਕਤਾਨੀ ਮਾਨੂ
ਕੁਥ ਤਾਨਿ ਮਿਤ ਮਥਾਨੀ ਥਤੂ ਸਾਨੂ ਪੁੰਜ ਕੀ ਤੀ ਮਥਾਨਿਤ
ਤੁਤਮ ਥਨੇ ਤਾਥੇ ਮੰਨੂ ਕੁਮ ਤੇ ਪਤੀ ਨੋ ਹੀਨ ਮਥ ਪੁਥ ਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਕੁਮਿਕਾ ਥਾਤ ਮਿਤਾ ਮੰਨ ਸਥੀ ਪੁੰਮਾ ਤਥ ਥਤਤਾ
ਮਤਿਤਾਨਥੇ ਤਤਤੀ ਥਾਨੀ ਮੀ ਮਿਤ ਮਿਥਤੁ ਨਾਨ ਮਾਨ

---

1 ਕਾਨੀ ਪੁੰਜਾ ਮਾਨਥਾ ਥੀਨ ਤਥੇ ਮੋਤਥੇ ਨਾ ਪਿਤਤ ਮਾਨਤ ਮਾਨਿ ਤੁ ਥੰਨੇ ਨਿਤਾਨ ਤੋਨ ਮਿਤਿਨਾ ਥਤਾਨ ਮ ਮਤ ਮਤਾ ਮਾਨ ਮਾਨਿ ਮਤਾ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ

ਚੌਪਈ ਅਯੋ ਅਜਾਣੈ ਦਿਸ਼ਟੁਏ ਚੋਰਾ ਹਮ ਕੋ ਮੂਰਖ ਯਥਾ ਦੰਡ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਕਯੋ ਪਾਯਸੀ ਦਿਜ ਦਿਜ ਕਰਮਾ ਨਯਾਣ ਜੋਨ ਨਰ ਹੋਨ੍ਹਿਹੁ ਰਾਜਾ ਪਾਏ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ

ਸਹਸ੍ਰਾ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲੀ ਬਸਨਾਇ ਜਿਸ ਪੰਜ ਆਯਾ ਮਨਸਥਾਨ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਧਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸੁ ਜਾਇ ਕਾਰ ਜੋਗ ਦੁਖੁ ਦਰਡ ਖਲੇ ਖਾਇ

ਚੌਪਈ ਹੋ ਸਾਂਤਨੁ ਮਰ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਕੁਰ ਕੁਲੰਦਨ ਮੋ ਦੁਖਮਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਨੋ ਨੇ ਪੰਚ ਵਰਮਾਰ ਯਤੇ ਸਭ ਭਰ ਧਿਯਮੀ ਨ ਨਿਜੈ ਜੋਤੀ ਧਾਏ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਰਾਖਾ ਮਿਲੇ ਅਧ ਚਕ ਅਖੈ ਜਿਸ ਪੰਜ ਘਰਾਂ ਓਸ ਕੁਰ ਜਾਏ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਦੁਖ ਨੋ ਕਾਲੀ ਰਯੋ ਨ ਜਾਏ ਸਭ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਨਿਜੈ ਬਿਹਾਤੀ ਪਾਏ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਕੁਰ ਕੌਰਯਾ ਚੋ ਕੁਤ ਕਰਾਖਾ। ਦੋਇ ਰਿਕਤ ਜੋ ਪੁਰਖ ਵੰਧਾਯਾ
ਯਥ ਕਾਲਯ ਹਯ ਦਯੀ ਧਰਾਇ ਸਭ ਦਰਬਾਰ ਜਾਤ ਪੰਜੀ ਬਾਇ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ
ਦਿਯੇ ਆਪ ਕਯੋ ਪਿਤਯੋਂ ਤਾਈ ਦੋਉ ਤਰਮ ਜੋ ਨਿਤਾ ਪਾਈ
ਪਾਤ ਕਰਾ ਸਾਯੋ ਦੋਉ ਪੁਰੋਂ ਤੋ ਤਨੈ ਨ ਨਿਜੁ ਕਰੂ ਜਿਯ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅਜਾਣੇ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਤਾ ਮੀ ਯਾਯੋ ਕਰਮ ਯਤ ਨਿਸਾਖ ਤਨ ਮਾਤੰ
ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੋਉ ਕਰਯਾ ਭਯੋ ਪੰਚ ਦੋਉ ਖਾਤ ਧਰਤ

ਦੋਹਰਾ ਛਾਯਾ ਛਏ ਛਕ ਸੰਗ ਸਭ ਪੁਰੋ ਕਰ ਅਵਤਾਰ
ਮਿਤੀ ਧਿਕੀ ਤਰਮਾਤੋਂ ਛਰਨੈ ਜਿਸੋ ਪੁਰਾਯਾ ਧਾਰ।
ਤੋ ਪੁਰਖਨੇ ਜੈ ਦਿਕ ਛਕਯੋ ਯਿਤੀ ਤੀਯੋ ਦੋਉ
ਤੋ ਜਿਸਾਨ ਖੁਸ਼ ਜਿਯੋ ਮਯੋ ਯਯੋ ਪੁਰੋ ਅਯ ਦੋਉ ਧਾਰ।

ਚੌਪਈ ਯਯੋ ਧਿਯ ਤੋ ਧਰਮਾਨ ਯੋਨ ਛਕ ਕਰ ਮਯਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋ
ਸਯੋ ਪੁਰੇ ਯਯੋਂ ਪੁਰਖਨ ਦੋਉ ਯਿਤੀ ਮੁਖਯਾਂ ਯੋਨ ਤੋਉ ਧਰੀ।
ਪਰਤਰ ਚਰਯਨ ਮਯਯ ਮਿਯਾਂ ਧਯ ਯਥ ਮਯਯਾਂ ਚੰਯ ਦਯਾਂ
ਵਰੇ ਕੁਰੂ ਜੀ ਤੋ ਤਰ ਆਈ ਦੋਉ ਧਿਰ ਪੁਨ ਆਯ ਮੁਲਾਈ
ਪੰ ਮਨ ਆਯੀ ਧਾਈ ਗਈ ਸਮਰਾ ਸਿਦਧੀਆਨ ਮਾ ਮਯ ਰਾਈ
ਯਯਾਯ ਧਿਯੀ ਪੁਰੂ ਭਿਯਾਂ ਪੋਯਾਂ। ਯਯ ਮਯਾ ਧਿਯੋ ਯਯੋ ਛਰ ਦੋਯਾ
ਯਯਾਯ ਯਯਾ ਤੋ ਧਿਯ ਮਾਨਾਂ ਯਾਯੋ ਮੀਯਾ ਪੁਰੋ ਯਯੋ ਧਾਰਾ ਯਯਾ
ਮਿਤ ਧਰੋ ਯੰ ਕਰੋ ਪਛਤਾਯਾ ਦੁਨੋ ਸਾਸ ਯਥ ਯੰਯੋ ਮਾਯਾ ਧਯਾ।

ਦੋਹਰਾ ਦੁਯੋ ਨ ਨਿਤੁ ਜਿਯਮਾਤਾ ਨਿਤ ਯੋ ਮਯਾਰੇ ਧਿਤੁਯੋ ਨ ਮਾਨਿ
ਤੁੰਯ ਮਯੋਂ ਜਿਯ ਪੁਨੋ ਸਯਾ ਸੁਯਤ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ

ਨੋਟ ਮੱਧ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਥਿਰ ਸਰੂਪ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਤਾ ਕਾਰਕ ਦੇ ਇਕਵਚਨ ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਚੌਪਈ ਖਾਲਸੇ ਕੀਨ ਜੋ ਨੀ ਸਾਚੇ ਪੂਰੇ ਥਰ ਥਰ ਦਰੇ ਦਿਖਾਰੇ
ਧਰ ਚਲ ਪੰਛੇ ਪੁਸੀਆਂ ਲਲਨਾ ਲਕ ਅਖਦਾਸ ਪਕ ਨਾਟੀਆਂ ਪਸ਼ਨ ਪਾਲੇ
ਕਲੇ ਪ੍ਰਿਤਰਾਯ ਪਿ ਪਾਲਸੇ ਸਾਣ ਜਿਣਨੇ ਪਾਲਸਾ ਸਚੇ ਕਰਸਾਰ ਅਰ
ਸਿਖ ਪੁਸੀ ਸਿਸਨ ਅਕ ਕਲੀ ਚੌਰ ਪਾਸ ਸਿਮ ਦੇਖਸ ਕਲੀ ਪੇਤਰ
ਪਤ ਕਾਸਨੇ ਖਿਸ ਸੈਪਟੋਸਾਨ ਕਰੇ ਪਿਲ ਕਾਲਿ ਕਲ ਪਿਲਿਆ ਖਸ ਕਥੇ
ਪਿਕਸ ਸਨ ਕਲੇ ਸਿਰ ਪੁਸ ਸੰਦੇ ਨੇਲ ਅਲਕਕਾ ਪਿਸਿਟਾਂਦੇ ਕਥਿ ਸਸਾਤੇਤੇ ਖਕ ਅਕਥੇ ਪਕ
ਸਸੇ ਸਿ ਸਿਕ ਪਿਸਨ ਮੰਪ ਪੁਕਾਲੇ ਪਿਸਿ ਕਲਨੇ ਪਕ ਸਸਕਾ ਕਾਲੀ
ਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ਪੋਟ ਦੰਤਾਂ ਸਿਕ ਖਾਦੇ ਅਸਤੀ ਸੁਸੇ ਸਿਸੀ ਪੁਸ ਕਾਲੀ ਕਥ

ਛੰਦ ੨੩. ਦੋਲੇ ਛੰ ਪ੍ਰਸੰਗ—੮
ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਖਾਲਸ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੇਲ

ਦੋਹਰਾ ਪੂਰੇ ਦੁ ਪ੍ਰਮਾਖਾ ਤੇ ਸਾਚੇ ਸਤਿਤੇ ਸਿੰਘ ਬਖਾਨਯਾ ਪ੍ਰਮਾਖ ਅਰਥ
ਤੇਅਰੇ ਕੋਪਾਨਨ ਬਖਤਰ ਬੀ ਸਿੰਘਨਾ ਸਿਸੀ ਸਿਕ ਪੁਨਾਮਾ

ਚੌਪਈ ਸਾਥ ਪੁਨੈ ਥੇ ਪੰਥਾ ਆਯਾ ਨਨਸ ਸਿਕਤ ਸਿੰਘ ਤਿਤ ਤੇ ਖਾਯਾ
ਕਾਯਨ ਸਿੰਘ ਮਾਯ ਪੁਸ ਸਿਤਯੇ ਪੁਸ ਪਤ ਪਾਲਸਾ ਹਥ ਚਸਿ ਸੋਭਨਿਪਤ
ਕਾਸਨੇ ਨ ਲਿਨੈ ਹਨ ਪਥਰ ਨ ਲਈ ਧਸ ਨੇ ਅਥਰ ਪੁਸ ਥੇ ਥਰ ਦਈ
ਅਸਿ ਸਿੰਘਾ ਸਦ ਥੋਰ ਮਯੀ ਨਾਥ ਸਿਕਤ ਸਿੰਘ ਪੁਸਾਖਯਾ ਥਾਖੇ ਤ ਅਰ ਸਿਸ
ਅਸਿਤ ਸਿਕਥ ਥਿਸੈ ਪੁਸਾਨੈ ਕਯੋ ਪੁਸਿ ਖਕਸ ਪਿਸਨ ਸਿਸ ਕਥ ਸਥੇ
ਥੋ ਪਸੀਓ ਪਿਸਨ ਪੰਚ ਸਿਲਾਸੇ ਸਿਸਾ ਕਥ ਸਨੈਸੇ ਕਥਸਨ ਪੰਤਸਾਂ ਪਕ

ਦੋਹਰਾ ਮੀਸੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਖਾਯਨ ਜੀ ਸੋ ਸੇਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਖਾਸ
ਪੁਸੀ ਪਸੇ ਕਥਸਾ ਤਸਾ ਸਕ ਪੰਥਨ ਦੇਖਨ ਖਾਸ ਮ ਅਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਮ ਅਰ

ਚੌਪਈ ਮੀਸੀ ਸਿੰਘ ਥਥ ਧੀਰ ਬੁਲਾਯਾ ਕੁਸਲ ਸੈਕਤ ਸਿੰਘ ਦੈਤਾ ਆਯਾ
ਧਨ ਥਥ ਸਾਲਥੋ ਲਸੇ ਮੰਨਾਇ ਪੁਸ ਪੁਸਾਸ ਮੰਥ ਬੁਝਸੀ ਪਾਇਆ ਸਸ ਅਰ ਅਰ
ਇਸ ਕਾਸਾ ਪੁਸਤੰਤ੍ਰ ਦੇਸ ਨ ਪੁਣ ਥਲਸੀ ਲਸੇਰਾ ਸਿੰਘ ਥਰ ਪੁਣ ਅਰਸ ਅਰਸ
ਚਾਥ ਲੋਸ ਦੇਸ ਪੈਤਾ ਅਲੇਸਾ ਸਥਾਰੰਥ ਮਾਸਿ ਦੇਸ ਪਿਸ ਥਸਾਇਯਾ ਨ ਅਰ ਅਰ

ਸ ਸਮਾਧ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਥਾਸ ਥੰਦਰੀ ਸਿੰਘ, ਮਤੇਹਰ ਮੰਦ ਮਾਲਦੇਸ ਸਥਾਸਥ ਦੇਸਨੇ ਨੂੰ ਮਾਨਣ ਲਈ ਪੰਤਸਾਨ ਦੇਣ ਥੰਦਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੇਸ ਨੂੰ ਕਟਿ ਖਾਨਾ ਨਾਲ ਸਥਾਸਥ ਥਕਣ ਸਥਾ ਸਾਲਥੋ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਥਥ ਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਚ ਮੀਸੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਥਾਸ ਦੇਸ ਦੇ ਪੰਚ ਮੀਸੀ ਸਿੰਘ ਸਥਾਸ ਦੇਸ ਥਰਾ ਸੀ. ਪੁਰਾ ਪੰਨੇ ਦਾ ਪੁਸਤ ਸੀ

ਨ ਥਲੀ ਸਿੰਘ ਥਥ ਥਰ ਸਥਾਸ ਦੇਸ ਪੁਸ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਅੰਤਰੀ ਦੁਸਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਮ ਮਾਰਣ ਵਿਸਮ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਦੁਸਮ ਦੀ ਮਾਰ
ਅਚਰਜ ਖਾਮੀ ਤੁਰਤ ਗਾਰ ਫੇਰਾ ਮਿਨੀ ਨ ਗਲਿ ਦੁਸਮ ਅਰਤ ਰਲਾ ਵਿਚਾਰ

ਦਿਖਣਾ ਦਖੁ ਚਿਰ ਲੋਕ ਭਲੇ ਆਖਰਿ ਮਥ ਦੁ ਹੋਇ
ਨਾਲ ਦੁਨਾਲੇ ਰਥ ਖਾਲੀ ਲੋਕ ਨ ਜਾਲੇ ਕੰਦਿ ਪਾਇ

ਕਿਹਣੀ ਅਕਲਾ ਨਾਰਾਜ ਕਰਿ ਪੁਰੋ ਸਿਖ ਦਾਣੀ ਕਾਜ ਕੀ ਦਾ ਕਾਜ ਪਹਾਣੀ
ਦੋਖੁ ਮੰਨ ਮ ਮਾਰਯ ਥਣੀ ਤਰਿ ਨ ਮੋਲਣੀ ਸਭ ਗੰਦਿ ਥਣੀ
ਕਲ ਮਾਰਣ ਦੇ ਦੁਖੇ ਬਹਾਦੁ ਮਾਰੁਥ ਮਾਰਣੀ ਸਿਰਦ ਕਾ ਮਾਰਣੀ।
ਪੁਰੀ ਗਾਰੀ ਪਾ ਹੰਦੀ ਥਣਾਰੀ ਦੋਲ ਸਿੰਮ ਸਭ ਪੈਦ ਗਾਰੀ ।੧੫
ਪੁਰੀ ਮੰਤ ਦ ਬੋਲ ਸਰਨ ਥਾਰੀ ਨਾਰ ਮਸੋਦਾ ਨਾਲ ਮਾਣੇ ਸਿਖਾ ਧਾਰੀ
ਤਿਨ ਪੰਜ ਹਥ ਤੂੰ ਲਥਾਰ ਨ ਹੰਤ ਮਾਰ ਤਰਿਥ ਖਾਲੀ ਚੰਦ ਖਾਲੀ ਚੰਦ ।੧੬
ਜਿਨ ਜਿਨ ਦਾਰਣ ਦਥ ਤਰਿਹ ਤਾਰਣ ਲੰਮ ਤਰਮਾਰੇ ਪੰਥਿ ਨਾਰਣ
ਦੋਦੀ ।।ਸਲੋਕ ਮੰ ਮਾਰ ਮਣੀ ਖਥਾਰੇ ।ਉ ਪਿਲ ਮੰਤ ਮੰਤ ਮਾਰ ।੧੭।।

ਦਥਾਰਾ ਦੋਦੀ ਦੋਰੀ ਖਥਾਰ ਸੀ ਥਦਾਰੀ ਥਰਥ ਨਾਲ ਨੋਣ
ਥਰਥ ਥਾਰਥ ਥੰ ਦੋ ਥਰਥ ਧਾਰ ਥਰਥ ਥਰਥ ਪੰਥ ਸੰਥਿ ।੧।

ਪੰਜਵੀ ਦਾਰਿ ਮੰਤਿਰ ਪਾ ਰੰਗੀ ਥਰਥਾਰੀ ਪਿਰ ਦਾ ਪੈਰਥ ਮਾਰੀ ਪੰਥਿ ਥਾਰੀ
ਆਪੇ ਦਥਾ ਦੀ ਪੁਰਥਾਰੀ ਪੰਥੇ ਥਾਰਥਾਰ ਪਿਥਾ ਥਾਰਥਾ ਥਰੀ ਨੋਥਾ ।੨
ਮੰਤ ਪਿਰਥ ਮਾਰ ਪੰਤਿਥਾਂ ਥਾਰੀ ਮੰਤਰ ਪਿਥਾ ਤੇ ਥਾਰੀ ਪੰਥਿ ਥਾਰਥਾਰੇ ।੩
ਮੰ ਪਥਾਰੇਥ ਸੰਥਿ ਮੰ ਪਿਰ ਦੀ ਮੰਤਿ ਪੰਤਿਥ ਪਿਥਾ ਥਾ ਥਰੀ ਪਾਰੀ ।੪।
ਥਾਰਥੀ ਥਰਥਾਰੇ ਥਾ ਥਾਰ ਪੰਤਿ ਪੰਤਿਥ ਥਾਰਥਾ ਥਾਰੀ ਪੰਥਿ ਥਾਰੀ
ਤਾਰੀ ਮਾਰਥੀ ਥਰ ਮਾਰ ਪੰਤਿ ਪੰਤਿਥ ਥਾਰਥਾ ਥਾਰੀ ਪੰਥਿ ਥਾਰੀ ।੫

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰ ਥਾਰਥਾਰ ਪਿਥਾ ਥਰਥੀ ਤਥ ਤੀ ਪੁੰਤਿਥ ਮ ਪੰਥਿ ।੧
ਥੰਤਿ ਪੰਤਿਥ ਸੁ ਥਰਥ ਥੀ ਥਾਰਥੁ ਪਾਰਥਾਰੇ ਥੰਥਿ ਥਾਰੀ ।੨

1 ਇਸ ਤਰਹ ਅਨੇਕਾਂਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਿਚ ਜਗਤ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂਤਮਕ ਜੀਵਨ ਤੋ ਸੰਪੂਰਣ ਮੰਗਲ ਵਿਚ ਸਰਵਰ ਕਲਾਕਾਰਨ ਸਰਵਰ ਵੀਰਜ ਸਮਾਪਤ ।
2 ਅਰਥ ਵਿਚ ਵੀਰਜ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਪੁਰੁਸ਼ਾਰ ਵਿਚ ਮਾਰਗੀ ਦਾ ਮੰਤਰ ਦਾ ਮੰਤਰ ਦਾ ਮੰਤਰ

ਕੋਟਿ ਪਹਾਰ ਅਰੰਭ ਕੀਨ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਿੰਘ

੭੫. ਸ੍ਰਾਧੀ ਕੁਸ਼ਲਾਖ ਬਾਲਿ ਕੀ ਸ੍ਰੁਤਿਕਿਆਗੀ ਥੀ

ਦੋਹਰਾ ਲਿਖੀ ਕੁਲ ਅਥ ਪੁਨਰ ਕੀ ਨੈ ਹੁਤ ਹੈਲਾ ਤੁ ਰਚ੍ਹੁ ਅਪਾਇ
ਚਤਰ ਬਾਲਕ ਮਾ ਸੈਰ ਦਲ ਮੁਏ ਦਰ ਪਹੁਤਾਇ ੧

ਚੁਪਈ
ਦੇਖ ਚਕ੍ਰਿਤ ਰਿਹਾ ਚਤਰਾ ਬਾਲ ਮੁਨਸ ਕੁਸ ਸਿ ਤੀਨ
ਮਹੀ ਮ ਲਿਖਯ ਪਿਤਾਮ ਲਿਖ ਤਬ ਅਸਮਸੀ ਲਹੀਨ
ਅਛਰਾਲੀ ਸੋ ਚਕਾ ਸਕੀਲ ਪੁਨਰ ਆ ਸਾਥ ਅਨਾਰੂ
ਕਿਤੀ ਭਕਾਤੀਯਾ ਲਖੀ ਹੁਣੈ ਕੀ ਚੁਪੀਹਿ ਬਤਾਰੂ
ਮਨਿਤੀਲ ਲਖਿ ਕਿਸਲਨੀ ਪਿਤ ਸਕ ਸ੍ਰੁਤ ਨਹਿ ਸੰਬ
ਅੰਤਰੇ ਪੁਨਿਤ ਸਬਕ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਹਿਤਾ ਕੈ ਪੰਬ।ਸ

ਦੋਹਰਾ ਬਲਦੇ ਸਿਖੇ ਬਾਲਿ ਕੁਲਾਖ ਕੈ ਜਲ ਕਿਤੇ ਮਿਲੇ ਲਯੰਦ
ਦੁਖ ਪ੍ਰਤਾ ਸਿਰਾਕ ਦਏ ਬੁਨਿ ਮਹਿਲੀ ਆਪ ਧਾਇਲਯ

ਚੌਪਈ ਮਨਿ ਬਾਲਕਾਂ ਸਭੁ ਦੀਖਿਯ lilw ਬੈਠ ਸਾਦਿ ਮਹੀ ਬਤਾਯ ਕਾਦਿ ਸੀਤੇ'
ਸੋ ਨਹਿ ਬਾਦਿ ਮਹਿਲੀ ਤਾਰੀ ਬਦੀਂ ਹਾਕ ਦਿਕ ਦਿਕਾ ਦਿਕਨਾਲੇ ਬਦੀ ਬ।
ਸੋਹੀ ਥਾਬ ਮਨ ਮਾਂਡਿ ਬਨਾਕੇ ਕੀ ਪੁਰੰਬ ਮਨਿ ਸਬਾਰ ਬਨਾਕੇ
ਪੁਰੁਸ ਕੋ ਹੈਥੈ ਸਬ ਸਾਥ ਜਿਸ ਪੁਨਿ ਅਕਾਯਕਾਂ ਸਨਸ ਜਥਾ ਮਾਂਬਾ ਸ।
ਬਿਹੀ ਮਨਾਬੀ ਹਮਰੀ ਆਸ ਨਹਿ ਪੁਨਿਤ ਯੀ ਹੈ ਕਬ ਬਥਾ
ਮਿਬਸ ਸੋਸ ਦੂਸਿ ਸਸ ਦੈਂਚੇ ਤਾਲੀ ਨਾਬ ਸਬ ਜਿਮ ਕਮਾਨੈ ਥੀ।

ਦੋਹਰਾ ਬਾਦੀ ਮਬਾਲ ਤਮਾਂਬੀ ਮੈ ਪੰਬਾਬ ਬਥੈ ਮਬਿਸ
ਬਥੀ ਕੁਲਾਖਿਕਾ ਸਬਲ ਸਿਬ ਬਬਲ ਮਹਿਲੀ ਕੀ ਬੈਬ ਦਤ
ਕਬ ਸਿਬ ਸਿਬਾ ਬਿਬਾਲ ਬਬ ਬਥੀ ਕੁਲ ਕੁਲ ਕਥੈ ਸਿਬਾਲ
ਕੈਬ ਨ ਸਿਨਿਤੀ ਸਿਬ ਪੁਨਿਤ ਪੁਬੈ ਤਤੀ ਬਬਾਲ ਸ।

ਚੌਪਈ ਚੁਨੀ ਸੁਬਾਤ ਕੈ ਸਾਹਿਲੀ ਬਤੀ ਨਹਿ ਸਿਬਿਬਿ ਨਬ ਚੁਸ ਕੰਬ ਦਤੀ
ਦੇਬ ਨਾਂਦ ਬਨਸ ਬਾਬਨ ਬਾਦਾ ਬਨਸ ਦਾਸ ਨਬਾਂਦ ਮਤੀ ਚਾਦਾ ਪੀ
ਚਾਬ ਨੋਲ ਪਿਤ ਸਿਨਤੀ ਨਬੀਂ ਜੋ ਲਿਖੀ ਨ ਅਤੀ ਅਬ ਲਿਖਦੇ ਸਬੀ
ਇਤੈ ਪੁਨਿ ਚੁਖੀ ਲਿਬਨਹਾਰ ਅਤੀ ਨ ਲਿਖਦਿ ਅਬ ਦੀਜੀ ਤੁਮਾਰ ੧੦

੧ ਤੀਜ ਲਿਖਣਾ ਆਰੰਭ ਦਿਨ ਅੰਜ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਲੇ
੨ ਕੁਸਲਾ ਕਥਿ ਜਿਸੀ ਸਾਲਾਵ ਹਾਲੇ. ਕੁਸ ਹਾਲਿਸਾਲਿਕ ਸਾਲਿਕ ਸਾ ਦ ਕਥਾ ਕਥਿਸੀ ਸਲਕ ਸਿਸ ਦਾ ਕੁਸਾਲ
ਦੁਸਲ ਮੈ ਕੁਸੀ ਸੀ ਮੈਂਸਿਕਾ ਸਲਾਹ ਸਾ ਸਿਲ ਸਲਾਹਾਂ ਸਲਾ ਸਲਾ ਸਲਾਹਾ ਸਲਾਹਾ ਸਲਾਹ

ਮੈਂ ਤਿਆਗੀ ਦੀ ਪਿਟਣੀ ਪਈਐ ਤੈਂ ਕਿਸ ਕੁਲ ਦੀ ਸੋਚ ਕਮਾਈ
ਜੋ ਚੁਣ ਹੱਥਿ ਨ ਦੇਸੀ ਚੋਲਾ ਤੂ ਪੁੱਤ ਕੀ ਸਿਖ ਲਵੇ ਤੇ ਹੋਰ ਦਾਈਆਂ

ਚੌਪਈ ਚੌਥ ਵਿਚਾਰੀ ਸਾਥ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕਹੀ ਮਾਨਿ
ਦੇਖ ਤੁ ਮੰਦਾਰ ਬਨ ਰਹੁ ਲਾਲੇ ਬਲਖ ਪ੍ਰਿਥਮਿਨਾਥ।

ਚੌਪਈ ਤਬੈ ਬਖਤ ਸਨ ਚੁਲਾਯਨਿ ਭਾਖਿ ਪੁਤਿਕਾ ਪੜ ਦੀਓ ਜਿਯ ਮਾਸੀ ਨਾਮਿ
ਨੇਹ ਮਰ ਚਿਤ ਬਾਲਕਾਂ ਨਾਥ ਦਯਕਾ ਕਾਲਜਾ ਦਯ ਯੋਜ ਪ੍ਰਿਤਮ ਯਾਸੇ ਨਾਤ।
ਦੇ ਬਾਰਤਾ ਜਾ ਪੁਤ ਧਰਮੀ ਮਿਤਰ ਕਾਪੇ ਬਰੇ ਦੇਯਕ ਬਰਤਾ ਅਵਤ
ਯਨਮ ਕਰਮਨੀਯੋ ਪ੍ਰਿਤਾਵੇ ਦਯਾਵੇ ਬਦਨੀ ਸਾਵੇ ਮਾਂ ਮਾਸੀਯ ਤੇ ਕਰਮੀ ਮਾਯ
ਧਾਰਮੀ ਮਾਤੁਰ ਸ ਪ੍ਰਿਤ ਦੀ ਕਾਲ ਯੁਗਿਯੇ ਸੈਨਿ ਤੇ ਕਰਿਯੇ ਜਿਹਿ ਸਕਾਲ
ਨਰਿਯੁਕਤ ਕਾਂ ਤੁਮ ਬੈਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਯਸਾ ਸਦ ਕੁਕਾਰਯੋਂ ਸਿਹਿ ਮਾਯ ੪੮
ਤੁਮ ਸਮਯ ਸਿਖਯੋ ਕਾਯੋਂ ਯਸਾ ਕਰਮਾਨੀਯ ਸਿਖਯੋ ਜਿ ਕਰਮੀਯੋ ਬਯ ੪੯
ਸਨਿਯੁਕਤ ਤਾਨਵੇ ਪਰ ਮਾਨਿਯੋ ਯੁਗਿਯੁਕਾਂਦੇ ਤੈਯੁਸੀਯੋ ਸਾਰ ਦੂਰ ਦੁਯਾਂ ਮਾਤ। ਯਯੋਜਨ ਕਾਰਜ

ਚੌਪਈ ਜਿਹਿ ਕੁਲਾਰੋਂ ਯੁਸੇ ਯਯੋ ਕਰ ਯੁਸਤ ਯੁਯੋ ਯੁਤ ਕਰਿਯੋ
ਯਨਿਯੁਤ ਕੇ ਯੋ ਘਰ ਨਯਾ ਹੈ ਜਿਹ ਯਯਾਤ ਯੁਤ ਤੇ ਕਰਿਯੋ ਮਾਤ ਯਯੋਜਨ ਕਾਰਜ

੨੨. ਯੁਤਨਾਥ ਚਾਯੰਦ ਕੀ ਪ੍ਰਯੰਜ

ਦੋਹਰਾ ਜਾ ਯੋ ਆਯੋ ਪ੍ਰਸਨ ਯਹਿ ਹੁਤਾ ਬਥ ਤੈਯੋ ਯੁਤਨਾਥ ਯਯੋਜਨ ਕਾਰਜ
ਕਾਯੀ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਕਾਯਾਂਦੇ ਸਿਸਿਖੀ ਸਕਲੇ ਯੁਤਨਾਥ।

ਚੌਪਈ ਯਨਾਦਯਾਨੀ ਨਥ ਆਯੋ ਸੁਨੋਤ ਯੁਤਯਾਂ ਪੁਤਲੇ ਪੁੱਤ ਨਸਪਤੇ ਨੰਦ
ਤੇ ਮਾਂਤਰਤ ਕੀ ਸੀਖ ਦਿਤਿ ਮੁਸਲਯਾਕ ਪ੍ਰਿਤ ਯਯਾ ਮਤੇ ਸਯਿ ਤੇ ਯਯੋਜਨ ਕਾਰਜ
ਯੁਤਨਾਨ ਯੁਤਨਾਥ ਨਾਯਿ ਨੈ ਆਯਾ ਯਨਾਦਯਾਨਾਥ ਸ ਮੋਜਨ ਤਯਿਯਾਨਾਂ
ਤੇ ਕਰਿਤੀ ਹੀ ਕਾਲਨ ਸਨੈ ਤਯਾਂ ਪ੍ਰਿਯੈ ਕੁਮਦਯਾਂ ਪੁਖਿ ਕਰੈ ॥੭॥
ਕਯਾਟੁਸਾਯਿ ਨੈ ਸਾਤਿਤਕ ਪਤੀ ਤਯਿਯਾਯੇ ਮਿਕਾਰਕ ਕਰ ਤੈ ਕਰੈ
ਸਨਾਯਦੇ ਯੋ ਮਕਾਰਕ ਸਯੋਜਨਾ ਤਯਿ ਯਨਾਦ ਜਿਸ ਜੋਤੇ ਯਾਯੋ ਪੁਤ ਯਯਾਦਯ ਕੀਯੋਂ
ਯੁਤ ਨਾਯਿ ਦੇਨੂ ਚੁਨ ਪਨ ਚੋਣੇ ਯਤੀ ਨਤਨ ਯਰ ਯਲੇ ਯਾਯੋ ਦੋਯੋਂ
ਤਯਾ ਤਾਯ ਤੋਤ ਯਤੋ ਤਿਯ ਤਾਤੁ ਨਿਯ ਯਯ ਤਿਯ ਤਤੇ ਤੇਤੇ ॥੮॥

੧ ਯੁਤ ਨਯਾ ਤੋਯ ਯੁਸਨਿਯਨਿਦੇ ਹਾਯਲ ਯਤਤ ਤਿਯਿ ਨਿਯ ਤੋਯ ਯਯਤ ਤੈ
੨ ਪਯਾਂਤੇ ਯਯ ਮਤੀਯੀ ਤੋ ਮਾਤਿਯੁ ਮਯਾਨ ਪਤੇ ਪੁਤਾਨ ਪਾਂ ਨਾਯ
੩ ਕਾਯਾਨਾਥ ਯੁਤ ਮਤੀਯੀ ਤੋ ਤਾਨ ਨੈ ਪੁਤਾਨਾਯਾਨ ਤਿਯਿ ਯੁਤ ਕਾਯਾਨ ਤੋ ਯੁਤ ਯੁਤ ਯਯ ਯੁਤ ਯਯ
ਯੁਤ ਤੁ ਤਾਨ ਤੋ ਯੁਤ ਤੁਤ ਯਯ ਤਿਯ ਯੁਤ ਤਾਨ ਤੋ ਤਾਨਾਨ ਤਿਯਿ ਯਯਾਨਾਨ ਤੋ ਤਾਨਾਨ ਤੋ
ਯਯਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਪੰਚ ਸਬਦਹਰਾ ਬਜੰਤ੍ਰ ਤਹ ਸੁਰ ਮੁਰਜਾ ਝੁਕਾਰ ਬਾਰ
ਬਾਜਹ ਤਹਾ ਤਹ ਦਿਵਸਹਾ ਤੈ ਰਾਤਹ ਭੀ ਦਾਇ ਤ ਨਾਹਿ ੧

ਚੌਪਈ ਜਹ ਅਮਾਵ ਤਹਾ ਨਾਹਰ ਆਸਾ ਦੁਖਿਆ ਤੇਹ ਰੁਜਿ ਦੁਖੀ ਬਸਾਤੀ
ਜਾਨਤ ਨਾਹਿ ਰੈ ਮਾ ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲਨ ਤੈ ਨਾਹੀ ਤਮ ਮਿਥੁਨੀ ਦੀਖਿਆ ਸਾਰਥਕ
ਨਾਰਾਇਣ ਮਿਲਿ ਪਰਮ ਸਮਾ ਸਭ ਦੀ ਮਿਥ ਮਰਮਾ ਜੋਸ ਮਾਰਗ ਮਾਹੀ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਸਤਸਾਰ ਮਾਰਗ ਜੋ ਮਤਲਬ ਦੋਹਾ ਵਾਲ ਗਯਨ ਜੋ ਸਾਰਥ ਦੋਸ਼ਕ ਧਰਮ ਸਾਰਥਕ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਬਾਲੀ ਨਰਮਾਲ ਦੁਖਿਆ ਦ ਨਾਰਾਇ ਮਿਲਨ ਮੁੰਨ ਆਸਾ ਬਸਾਤੀ ਮਿਥੁਨੀ ਦੀਖਿਆ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਮਿਲਨ ਦੋ ਗਰੇ ਅਸ ਮਿਲਾਨ ਤੈ ਦਾਸਾ ਮਿਲਨ ਤੁਸ ਦੁੰਦ ਗਰੇ ਗਰਾ ਤ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਅਸ ਮਾਰ ਸੁਮਾਰ ਮਾਰਿ ਮਾਰਤ ਮਿਲਨ ਮੁੰਨ ਦੁੰਦਾਰੀ ਮੁਸਾ ਸੁਮਾਰ ਮਿਲਨ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਸੀ ਮਿਲਨ ਜੀਵ ਦੋ ਮਿਲਨ ਮਾਰਤ ਮਿਲਨ ਮੁੰਨ ਦੁੰਦੀ ਤੈਸ ਬਸਾਤੀ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ

ਸੋਰਠਾ ਚੌਸੇ ਅਵਧੀ ਮ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ ਅਮਰਾ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ
ਬੁਧਨ ਮੋਰਾ ਤਿਰਾਤਿ ਇਸ ਪਾਤੀ ਦੁਖ ਤਿਮਿ ਸਿਖੀ ਮਾਥ

ਚੌਪਈ ਮਿਲ ਧਰਮ ਤੁ ਸਿਖਾਤ ਨ ਸਮਤਾ ਮਿਲ ਮੁਨਤ ਮਮਤਾ ਸੀ ਬੁਨਿਮੇ ਤਨਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਮੁਸਤ ਮਮ ਸੀ ਸੀਸ ਮ ਮਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਮਾਰਥ ਨ ਮਮਤਾ ਸੁਮਤਾ ਸਾਰਥ
ਮੁਕਤਾ ਸਾਰ ਸੀ ਸਾਰਥ ਸੀ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਅਮਤ ਸਮਮ ਸੁਮਤ ਸੀ ਸਾਰਥ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਅਮਤੀ ਮੁਮਤਾ ਸਾਰਥ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਅਮਤ ਸਮਮ ਸੁਮਤ ਸੀ ਸਾਰਥ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ

1 ਸੁਮਤਿਨਾਥ ਅਮਤ ਸਮਤਾਨਾਥ ਤਮ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
2 ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
3 ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ
4 ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ ਸਮਤਾ ਸਮਤਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰ ਸੰਸਕਾਰ

ਮਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

ਮਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।

ਦਰਅਸਲ ਦਰਸ਼ਨ ਨਿੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਫ਼ਿਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਸਫ਼ਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੀਜਣ-ਵੱਢਣ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਹ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ

ਦੋਹਰਾ — ਸਿਖ ਤਿਲਕੋ ਸਿਖ ਬਲ ਬਲਿਓ ਬਲਿਓ ਅਤਿਹ ਅਡੋਲ
ਉਰ ਕਬੀ ਦਾਵ ਰੁਖ ਬਸਨ ਓ ਨਹਿ ਕਬੀ ਕਬੈ ਮੁਨ ਦੋਲ ॥੪॥

ਪਰੀਤਮੋ — ਲਿਖਿ ਪੁਰਾ ਪਰੀਮਾ ਬੁਕਾਉ ਲਿਖੋ ਚੋਰਾ
ਸੰਤ ਬੁਕਬਾਯਕ ਹੋਂ ਆਯਣਾ ਸੋ ਦਾਕਰ ਦੋਹਾ ਨਾ

ਚੌਪਈ — ਮਨ ਮਹੀ ਕਹਿ ਦਰੋ ਹਰੀ ਜਯੋ ਪੁਸੇ ਮਹ ਦਰੋ ਮਮੋ
ਕੁਲਾਯ ਤਾਯਾ ਸਦੇ ਪੁਤ ਕੁਸਕਾਦ ਚੁਹਨਮਰ ਸੋਤ ਨੋ ਦਏ ਪਾਛਤਾਇਣ ਪਾਲ
ਉਨ ਬਲਬਲ ਖੋਮਖਯੀ ਮਲੀ ਮਹਿ ਬਲਾ ਬੀ ਨੋ ਪੁਤ ਲਲੀ
ਕਬਹਿ ਮਿਲ ਪੁਸ ਵਾਰੋ ਸਲਾਪ ਕੁਹੋ ਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਮਾਪ ਕ ਬਾਪ ਪਾਪ।
ਕੁਮਾਯ ਤੁਮਾਰ ਸਲ ਮਲਯੋ ਧਨੋ ਛਮਾਰੋ ਬਾ ਨ ਪੁਲਾਦਣ ਧਨਿ ਨਲਾ
ਮੈਤਰ ਬਯਮੇ ਹਮਾਰਾ ਬਲਾ ਬਾਲਨ ਸਖੋ ਹਮਨੀ ਹੁਣੇ ਫੋਲੈਣ ਮਿਹੁੰ ਪਾਪ।

ਕੁਮਨੀ ਨਵੈ ਨ ਨਸ ਮੁਲਿਕਾਦਣ ਤੁਖ ਨਸ ਕਿਲ ਦਾਖਿ ਸਰਾਪ
ਮਿਨ ਲਲੀ ਚੁਮਾਦ ਦੁਖਦਨ ਕੀ ਨਾਲਿ ਅਲਬ ਪਲਾ ਜਾਪੀ ਚਲੀ ਪਾਪਿ ਮਪੋਲਬਲਬਲਬ

ਦੋਹਰਾ — ਮੀਨੋ ਧਿਯੁ ਨੋਯਾ ਸਿਖ ਅਯਾ ਸਲਾ ਪਲਾਯਾਫ
ਨਿਸਿਮ ਦੀਦਿਲ ਕੀ ਯਬ ਬਲੀ ਖਾਸੀ ਕਲੋ ਨ ਬਲਾਇ ॥੪੬॥
ਚੁਨਬਲਾਲ ਨ ਬੈਖ ਨਾਦੀਪੁਰਾ ਨਲੋ ਪਪੋਲਾਨੀ ਚੁਲਾਨਾ ਪਾਲਿ
ਬਲਲਾ ਸਿਖ ਲੋ ਸਿਖ ਖੁਲੀ ਚੋਲੋ ਬਲਾ ਪ੍ਰਿਲਬਾਲਿ ॥੪੭॥

ਪਾਠ. ਸਾਖੀ ਦਲਸਵੇ ਪਾਤਬਲਾਯ ਕੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਕੀ
ਪਾਯਲ ਕਲੋ ਚੁਲ ਮਲੀ ਬਲਾਲੋ

ਦੋਹਰਾ — ਮੋਲ ਸਾਲ ਸੀ ਸਲਿਚੁਰੂ ਦਏ ਚੁਪਲੋਮਾ ਪੁਰਾਨਿ ਅਨੰਦ
ਉਪਜ ਸਿਰਾਨੀ ਦਲਦਨਿ ਸਿੰਘ ਮਲਿਮ ਗਲਿਮ ਲੋਦ ॥੪॥

ਚੌਪਈ — ਨੋ ਸਿਲ ਨਿਲ ਨੇ ਪੁਤ ਦੋਖ ਨਲਾ ਨੀ ਪੁਨਿ ਪਲ ਪਲਾਯਾ ਲਾ ਲੰਨੋ
ਪੁਨ ਪਲਾਯਣ ਪਲਾ ਹਮ ਹੀ ਬਲਤ ਨਾਹੀ ਬਲ ਪੰਚੀ ਬਲ ਪੰਚ ਚਲਤ ਪੰਚ
ਲੋ ਸਲਿਮਲ ਪੰਚਾ ਬਲ ਕੁਬਲਾਲੇ ਪੁਲ ਪਲਲ ਬੈਪੁ ਬਲਲਾਲ ਬਲਲਾਲੀ
ਪੁਨਾਲ ਸਿਖ ਬਲਾ ਲੋ ਪੁਤ ਧਾਬਾ ਲੋਯ ਬਲਲਾਬਲ ਬਲਾ ਪੁਬਲਾ ਪਲਾ
ਪੈਦ ਪੈਟਾ ਪ੍ਰਿਸ ਲੈਬਲਨ ਬਲਤੀ ਬਲਾਲੀ ਬਲ ਸਿਲ ਪੁਲਨ ਬਲਲੀ ਲਿਲਬਲ
ਮਲ ਸਿਲ ਨੈ ਬਲ ਬਲਾ ਬਲਤ ਲਲਾਲੀ ਪੰਚੀ ਪੁਲ ਸਿਲਾ ਬਲੀ ਪੁਲਬਲਾਲੀ ਬਲ

ਪ ਪੁਨ ਮੈ ਮਲ ਬਲ ਦ ਪੁਲਾ ਨੋ ਬਲ ਪੁ ਪਲਬਲ ਬਲ ਨੋ ਲਿਲਬਲ ਸਿਲ ਬਲੀ ਮਲਬਲ
ਪ ਪਲਬਲਪੁਲ ਬਲਬਲ ਬਲ ਨੋ ਬਲਲਬਲ ਪੁਲ ਬਲਲਬਲ ਬਲਲਬਲ ਬਲਲਬਲ ਬਲਲਬਲ
ਮ ਮਲਬਲ

ਮਨੁ ਧਨ ਬਲਵੰਤੋ ਧਰਮ ਪੁਰੰਤਾ ਆਖੈ। ਹਥ ਤੇ ਅਥ ਕੀ ਅਗਲਾ ਲਖਾਖੈ
ਇਤ ਹਲਦਾਰਨ ਬਹਤਾ ਪਰਖ ਤੇ ਨੈ ਨਿਖ ਪ੍ਰਿਸ ਚੁਕਾ ਦਰਦੇਪ।

ਦਲਾਰ ਜੋ ਜੋ ਲੱਠੇ ਸੋਨਾ ਜਲ ਅਰਥ ਅਪਾਂ ਪੁਕਾਧ
ਮਿਛ ਨਿਮਲੀ ਮਿਛ ਮਧ ਰਹੀ ਭਲੀ ਅਗਨਾ ਕੀ ਛਾਰ ੮

ਚੌਪਈ ਘਤ ਨੇ ਨੂਕ ਨਿਖ ਹੁਤ ਪਦ ਦਾਸੀ ਤਿਸਧੀਂ ਚਾਹ ਚਿਦ ਦਰਸ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਲੇ
ਚੋਖ ਭਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋਈ ਪ੍ਰੀਤਾਵੈ ਭਲਾ ਮਲਕ ਰੋਵੈ ਨ ਆਸੀ ਨ
ਮੈ ਮੈ ਸਿਖ ਸਤਿਹੁਦ ਪੈ ਭਖੇ ਅਸੀ ਹਥ ਸਿਖ ਤੇਖਾ ਭਈ
ਮਲ ਨਾ ਅਬਧ ਮਿਲ ਭਰਸੀ ਪ੍ਰੀਖਾ ਜਾਂਕਿ ਹਲਾਮੈਂ ਸਥੀ ਬਾਲ ਅਬਾਰ
ਮੁਖ ਸਿਖ ਨੈ ਅਗਿ ਅਖੇ ਮਿਹਾਪੈ ਭਲ ਸੋਧ ਮੈਹਾ ਰੁਬਰ ਮਿਲਾਵੈ
ਮਿਲ ਬੇ ਮਿ ਸਿਹਾ ਅਬ੍ਰ ਮਲ ਜਲੈ ਦਿਖੈ ਮਾਲਾ ਮਿਲ ਬਾਲੇ ਮਾ
ਪਖਲੈ ਮੈਂਖ ਸਿਖ ਬਲ ਲੈ ਅਖੇ ਮਿਲ ਲੈ ਲੀ ਮਿਹਾ ਅਬਲ ਅਬਲਾਪੈ
ਜੋਲ ਬਲੈ ਤਲਾਂ ਪ੍ਰੀਹਰਾਂ ਪਖਲੈ ਬਬੋ ਅਮਾਲਿ ਬੁਲਾਲਿ ਨਿ ਪਾਲੈ ਮਾਲ

੭੫੮. ਜਸਾਨੀ ਗਣੀਕੋ ਸਿਖੋਂ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਨੇ ਸੰਚੋ ਮਲੈ ਪਲਾਲ ਚਲ ਸਿਖ ਲਨੈਂ ਦਾਲਿਖ ਬਖਮਾਰਾ
ਧਮ ਭਲੈ ਮਿਤਲਾਖ ਹਹੁਤ ਤੇ ਭੈ ਨੈਂਭੈ ਬਲੀ ਸਿਲੇ ਬਾਰ ੧।

ਚੌਪਈ ਭਲੈ ਪ੍ਰੀਤਲ ਮੋਲ ਦੰਖੈ ਭੈਲੈ ਸੁਲਿਚ ਭੈਲ ਬਰੰਖੈ
ਸਿਨੈ ਹੈ ਮਲੈ ਬਭਲਾ ਤੇ ਸਾਪੀ ਭੁਖੈ ਅਲੁਸਾਖ ਸਿੰਹੁ ਅਲ ਭਾਖੈ ਨ।

ਪਿਲਾ ਮਿਲ ਸਿਲ ਸਤਿਹੁਖ ਦਾਲਿਖ ਭੈਲੈ ਮਿਲੈ ਸਾਨੈ
ਮਮਲ ਪੈਮਾਲ ਮਲੀਲੈ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਤਿਹੁਖ ਪਾਨੈ ਨ

ਮਾਂਡਿਲ ਸਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਲ ਸਾਖਲਾ ਭੁਸਿ ਗਲੇ
ਭਲਿਸ੍ਰੀਤ ਲੈ ਪ੍ਰਾਪਿਤ ਸਿਲੀਲੈ ਅਖਿਖ ਭਲੈ
ਮਲ ਮੁਲ ਸਿਲ ਲੀ ਬਲਲ ਸਹੁ ਲੈ ਲੀ ਲਲੈ
ਖੀ ਭਲੈ ਅਲੈ ਲਲੈਲ ਸਲੈ ਮੁਲ ਲੈ ਗਲੇ ਲ
ਹੁਮਲੈ ਸੰਹਲ ਮਾਨੈ ਸਿਲੈ ਅਲ ਹੈ ਲਲੈ
ਮਾਂਡਿਲਲਾ ਲੈਲੀ ਗੀਲਿ ਫੈਲੈ ਬਲਿਲ ਮਲ ਲਲੈ

ਨ ਬੁਲਖਾ ਪਿਲ ਪੈਲਾਲ ਬਲ ਲੈ ਲੀ ਸਿਲਲ ਲੈ ਲਾ ਬਲਾਲ ਲਾ ਮਿਲ ਮਲਾਲੈ ਬਲਾਲ ਲਾ
ਪੈਲਾਲ ਲਾ ਸਿਲਲ ਮੈ ਮਲ ਮਲਾਲ ਪੁਲ ਲੈ ਬਲਾਲੈ ਮੈ ਮਲਾਲ ਲੈ ਮੁਲ ਲਾ ਸਿਲ ਬਲਾਲ
ਪੈ ਲੈ ਲਲਾ ਮੁਲਲ ਮੈਲਾ

ਨ ਪੈਲ ਸਿਲਲਾ ਲਲਾ ਮਲਾ ਲਲੈ ।
ਮੈ ਮਲ ਲਾ ਮਲਲ ਲਲਾ ਲਲ ਲਲੈ

www.sikhitothemax.com

ਚਤੇ ਮੀ ਚਰ ਲੀ ਜਹਰਿ ਸਿਖਣ ਦੀ ਹਥਿ ਕਿਆਈਐ
ਹੈ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ਕਮ ਦੂਰ ਕਿਸ ਦੁਖ ਦੇ ਖੁਆਈਐ ।੪ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ

ਚੋਪਈ ਕਬਲੇ ਬਾਰਿਜ ਸਿਵਨ ਦੇ ਕਾਜਾ ਮੰਦਰ ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵਾਜਾ ਬਿਸਨਦਾਸ
ਸੁਖੇ ਚੁਕਾ ਬਹਾਲ ਪੁਰੇ ਜੋ ਕਰਾਏ। ਐਸਾ ਪਰੀਖਯਾ ਦਿਖ ਯੋ ਬਹਾਏ ।੬।
ਜਬ ਸੀ ਸਹਿਲਾਨ ਦੇਯੋ ਅੰਗਾਕਾਰੇ ਸਬ ਜਗਾਕਾਤੀਕਾਰ ਨਾਮਾ ਬਰਤਾਰੇ ਨੁਸਖ ਸਬ ਦਾ ਪਤਾ
ਸਬਾ ਬਤਾਬਾ ਕਹਾ ਕੁਸਲਾ ਦਿਤਾਰੇ ਪੰਚ ਸਿਖਾ ਬਹਤਾ ਚੰਸ ਬਾਕਾਰੇ ।੭। ..... ਸਬ

ਦਹਰਾ ਸਬ ਸੰਕਲਤ ਤਿਵੰਕਿਤਾ ਬਰੇ ਬਰਬੇ ਸੁਖੇ ਸੁਨ ਸਬਸ ਬੁਨਾਦ
ਹੈ ਧਰਾ ਮੰਸ ਤਿਖ ਮਬ ਜੰਬੀ ਸੀਸ ਬਰਾਂਦ ।੮।

ਚੌਪਈ ਸਬਾਤ ਬਰਤਾ ਰਤ ਸੰਸਾ ਬੁਨਾ ..... ਸਿਖਾਨ ਬੀ ਬਖੁ ਬਰਤੀ ਪਾਬ ..... ਬਬ
ਸਬਤਾਬਸ ਸਿਹਤਾਰ ਸਿਖਤੀ ਬਰਤੀ ..... ਸਿਸੀ ਤੋਖਤ ਪੁਖੈ ਖਿਰ ਬਤਾਂ ।੯। ..... ਬਬ ਬਬ
ਬਬਤੀ ਸੁਨਬ ਘਬ ਬੀ ਹੀ ਬਾਂਤੇ ..... ਬਬਤੇ ਬਬਾਬਤ ਸਿਬ ਬਬਤਬਤੇ ..... ਸਤੇ
ਬੰਦਾ ਸਿਬ ਤੰਸੀ ਮਬਸਿਬਾ ਬਬਾਂ ..... ਖੰਬਾ ਬੁਬਤਾ ਧੁਨ ਬਬਾਂ ਨ ਤੁਬਬੇ ਸਾਬਤਾਂ-ਬਤਾਂ ..... ਸੁਖ
ਬੰਬੂ ਬਾਂਸ ਨੰਬ ਬਬੰਬਾ ਸੁਨ ਬਾਂਤੀ ..... ਬਾਂਬ ਨੰਬਤਬਤੀ ਬਾਂਤੇ ਨੰਬਤ ਤੁਬਤੇ
ਸਬੀ ਬਾਬ ਮਬੰਬਾਨ ਸਿਬ ਬਾਂਬ। ਚੁਤੇ ਮੰਸੁਤਬਬ ਸਿਬੀ ਬਬਾਂਬਿਬਾ।੧੦।
ਬੁਬਾਂ ਤੁਬਤਬਾਬ ਸਿਬ ਬਾਤ ਸਿਬਤੇ ..... ਧੁਬ ਬਾਂਬ ਬੁਬਤੀ ਸਿਬ ਸਿਬਬ ਬ ਬਾਬੇ ..... ਬਬ ਬਬਬ
ਬਬਾਂ ਬੁਬਬਾਂ ਸਿਬ ਬ ਬਤੇ ..... ਬਾਂਬੇ ਤੁਬਬ ਬੁਤੁ ਬ ਬਤੇ ।੧੧। ..... ਬਬ

ਦੋਹਰਾ ਬਬ ਤੇ ਮਾਂਤੇ ਦੰਬ ਬੇ ਬੁਬੇ ਬਬਬ ਬਬਬਾਂਬੀ ਬਾਬਬ ..... ਮਬੰਬ ਮਬੰਬ
ਬਬਬ ਬਤੇ ਬੇ ਬਤੇ ਸਿਬ ਬੁਬਬਾਂ ਤੋਂ ਬਬ ..... ।੧੨।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਚ

ਸਿਖਿ ਬਬਬਾ ਪੁਬਤੁ ਪਬਿਬਾਂ ਬੁਬਬੁ ਬ ਸਿਬਿਬਾ ਦੁਬਬਾ
ਮਬਬਾਨੁ ਬੁਤ ਮਾਂਬਾ ਬਬਤੇ ..... ਬਬਾਂਬ ਤੁਬਾਂ ਨਬੰ ਬਬਬਾਂਬਿਬਾ ਨਬਤੇ ।੧। ..... ਬਬਬ ..... ਬਬ
ਨਤਤੁ ਬੁਬਬਾਨ ਸਤਿਤੁ ਸਾਂਬਾ ..... ਬਬਬ ..... ਬਬਬ
ਜੋ ਨਬੀ ਬੇ ਬੁਤੁ ਤਤਬੀ ਬੁਬਾਤੁ ਬੋਬਾ ਹੈ ਜੀਬਾ ।੧।ਬਤਬਤੀ

੧ ਸੰਸਾ ਬੰਸ ਤੰਸ ਸਬਤਤਾ ਸਿਬ ਸਤੀ ਬੰਸਤਾ
੨ ਮਬਬਾਨੁ ਬੁਬਬਾਨ ..... ਬਬਬਾਂਬਿਬਾ ਬੇ ਬਬਬਾਂਬਿਬਾ ਦੇ ਬਿਬਬਾਂਬਿਬਾ ਬੇ ਬੰਬਾ ਦੇ ਬਬਤਤਾ ਤੁ ਬਾਂ ਬਤਬਾਂਬਿਬਾ
ਬਿਬੰਬ ਬਬ ਬਿਬਾਂਬਿਬਾ ਮੁਬੇ ਤਬਾ ..... ਬਬਬਾ ਤੁਬੁ ਬੇ ਬਿਬ ਬਬਬਾਂਬਿਬਾ ..... ਬਬਬਾ ਬੁਬਾਂ ਬੇ ਤੁਤੀ ਬਾ
ਬਬਤਾਂ ਬਬਬਿਬਾਂ ਨਤੇ
੩ ਤੰਸ ਬਿਬਤਾਂ ਸਿਬ ਬਿਬਾ ਤੋ ਬਾਬਤਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਬਬ ਤਤਾ ਤਤਾ ਬੇ ਸਿਬ ਬਿਬਤਾਂ ਦੇ ਬਿਬਬਾਂ ਤੰਸ
ਬੰਬਤੇ ਦਬਬਾ ਪਬਬਾ ਬੁਤਿਤ ਬਤਾਂਬਾ ..... ਬਬਬਾ ਬਬਾਬਾ ਤੰਸ ਤੇ ਨਾਂਬਾ ਬਤਾਂਬਾ
ਬਬਬ ਤੰਸ ਬੇ ਤੰਸ ਤੰਸ ਬਿਬਾਂ ..... ਬੁਤੁ ਬੁਬਬਾਂ ਬਬਬਾਂ ..... ਬਬਬਾ ਤੰਸ
ਬਬਾਂ ਤੰਸ ਤੰਸ ਬਿਬ ਤੰਸ ਬਿਬਾਂ ਬਬਬਾਂ ਬਬਬਾਂ ..... ਬਬਬਾ ਤੰਸ ਬਬਬਾਂ
੪. ਤੰਸ ਬਿਬਤਾਂ ਸਿਬ ਬੰਬਾ ਬਿਬ ਬਬਬਾਂ ਬਬਬਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਤਿਨ ਕੇ ਤਾਤ ਮਹਤ ਬਲੀ ਅਤਿ ਦਿਤਿਆਤਾ ਬਲ ਜਾਂਚ
ਸਭੀ ਸਸਤ੍ਰਾਸਤ੍ਰਨ ਮਾਹਿ ਆਪੇ ਅਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਧਿਆਇ ਦਯ।
ਸੰਤ ਸਹੋਦਰ ਸਾਚੇ ਸੋ ਜਬ ਪਕਸ ਜਗਤਿ ਖਾਂਚੈ
ਮਾਰੇ ਨ ਮਾਰੈ ਮਾਰੈ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਮਿਲਾਵਤੀ ਤਾਂ
ਧਿਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਯਾ ਕੁ ਸਾਚੈ। ਜਿਹੁ ਦਰਿਦ੍ਰਾਯਕੁ ਹੋਇ ਲਖਪਾਤੈ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਾਕ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਦਾਯੋ ਸਭ ਧਿਰਤਾ ਜਗਣਤ ਖਿਲਾਤੈ ॥੪॥' ਬਿਰਧ ਬਾਬਾ

ਚੌਪਈ — ਦੁਹਿਤਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦੁਖ ਜੰਤ ਕਰਤੇ ਦੁਖੈ ਨਾਸਿਹਤਾ ਤੁਹਾਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ਸਭ ਕਰਤ
ਨਿਰਮਲ ਮੇਲ ਸੁਮਾਵਤ ਤਨ ਜਾਕੈ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਤ ਧਿਰਤੇ ਦੁਖੈ ਦੁਖ ਖਾਕੈ ॥੫॥ ਕਰਤਾਰ ਸਭ ਕਾ
ਜਿਹ ਮਿਖਨ ਦ੍ਰਿਸ ਧੁਨ ਧੁਨੀ ਜੰਤਿਕਤ ਆਪਾ ਮਿਖ ਹਸਤ ਧਿਰ ਚੰਦਨ ਸਭਕਾ
ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਦੇ ਆਨੀ ਹੁਇ ਚਹੈ ਪਰਸੈ ਨਾਸਿ ਛਹਾਇ ਮਨ ਮਿਖ ਮਾਰ ਮਰਨੈ ॥੬॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਗੁ ਚਲ ਛਕਯੋ ਸਗਲਾ ਸੁ ਮਿਹਰ ਲਖਾਇ।
ਕੁਮਤਿ ਅਖੜੇ ਆਇ ਮੰਨ ਖਰੀਏ' ਜਿਸ ਨ ਲਖਾਇ ॥੭॥
ਸਤਿਗੁਰ ਆਯੋ ਲੰਕ ਜਿਮ ਜਿਮਲੋ ਆਦਿ ਜੰਕ
ਸਭ ਸਸਾਰ ਅ ਧਮ ਅੰਕ ਧਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੁ ਅੰਤ ਦਯ ਛੈਨਾ ॥੮॥

ਚਾਂਚੀ — ਦੁਖ ਮਾਂਡਿਯੁਤ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਸਮਦਾਏ ਫ੍ਰੀਨ ਤੇ ਪੰ ਸਭ ਸਭਕੇ ਸਮਾਏ
ਜੰਚ ਅਖੰ ਗਿੰਦੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਨਕਰੋ ਲੈਂਕ ਸਹੰ ਸਕਲੇ ਮਾਂਡੇ ॥੯॥ ਦ੍ਰਿਨਕਰ ਸ
ਦ੍ਰਿਨਾ ਹਸਕਾ ਧਾਰਾ ਮਾਰੇ ਜਾਣੀ ਦੇਖ ਰਸਤ ਸਤ ਕਾਰੀ ਸਮਾਣੀ ॥ ਮੁ ਸਭ
ਅਤਿਰੁਤ ਤਾਂਖ ਸਿੰਘ ਬਲਾਇ ਪ੍ਰਿਤੋ ਸਗਤੀਲੇ ਪਦਾ ਦਯ ਸਲਾਂ ॥੧੦॥ ਸਭਾ ਤੇਜਾ

ਦੋਹਰਾ — ਤਿਨ ਪ੍ਰਿ ਰੋ ਸਿਖ ਸਿਖ ਹੁਤੇ ਦੇਖ ਸਿਖਾ ਜਿਹ ਨਾਮ ਸਭਾ ਸਭ ਸਭਾ
ਦੇਖਨ ਸਿਖ ਚੁੰਗ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘੀ ਸੀ ਅੰਤਿਮਤਾ ਲਖ ਸਾਮ ॥੧੧॥

੩੬ ਸਾਖੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੁਲਤੀ ਅੰ ਕੇਸ਼ਗੜਸਾਹੇ ਖਤਰਣ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਚੌਪਈ — ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਧੀਰ ਦੁਤੇ ਸਿੰਘੀ ਮਤ ਸਭਿਮਾਰ।
ਬਾਬਾਨੀ ਆਪੇ ਨਾਹਰੀਦ ਸੀ ਦੇਖਿ ਦਯ ਸੁ ਸਾਂ ਦ੍ਰਿਨ ਸਾਰਾ ਦਾ ॥੧੨॥ ਸਭਾ

---

੧. ਇਸ ਅਧਾਰ ਉਸ ਪੁਸਤਕਾਲਿਖੀ ਗਲਤੇ ਅਸਲੇ ਸਿਖਿ ਵੈਰ ਸਭਦ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅੰਸ਼ਾ ਸੋ ਸਭਾ ਪਾਠ ਸਮੀ ਉਸੇ ਕੁਝ ਸੁਧਿ ਹਿਸਾ ਵੀਰ ਹੈ
੨. ਮੂਲ ਪਾਠ ਦੇਖੋ ਪਾਠ ਸਿਖਿ ਸਿਖ ਮੰਗ ਸਭਾ ਸਿਸਾਰਾ' ਉਸੇ ਪੰਨਾ ੧੭੧

www.sikhitothesikhs.com

ਚੌਪਾਈ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵਨ ਚਹਤ ਸੁ ਕਹੀ ਕਥਨੀਯਨ ਯੰਤ੍ਰ ਕਥਾਯਨ ਜੋ ਬਹੀ ...
ਥਾਯ ਜੋਜਨੋ ਸੋ ਲਖਾਯ ਬਨਾਵੈ ਥਾਰ ਕਥਾਤ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਸੋ ਗਾਵੈ ॥੭॥
ਕਵੈ ਅਕਰਾਸ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ਸੁਲਾਵੈ ਯਾਯਿਸ਼ਤੁ ਤੋਲ ਤੁ ਕਥ ਸੁਧਾਵੈ
ਯਦ ਗੋਟੇ ਸਕ ਕਥੇ ਕਲਕਾਰ ਕੋਰ ਕਥਾ ਮਾ ਧਿਯਨ ਕਾਯਦ ਦੇਤ
ਲੰਯ ਕਥਾਤ ਜਾਜ ਯਤਾ ਕਥਦਾਨਿਰੇ ਕੋਸ ਲਯਾਵਿ ਪੁਯਟ ਯੋਤ ਪਥਿਸੋ
ਯਥੋ ਅਕਰਦਾਸ ਥਾਦੀ ਯਿਕਰ ਪਲੇ ਕਹੀ ਸੁਚੰਦ ਜ ਦਿਸ ਤੋ ਕਰੈ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ ਯਥਿ ਲੇਯਤ ਸੁਨੈ ਗੁਰ ਯਥਾ ਯਥਾ ਕੀ ਤਰਿਤ ਕੋਯ ਰਾਖੈ ਸੁ ਯਾਯਿ
ਜਯਾਦੀਯਨ ਗਯਾਈਯੋ ਯੁਸੀ ਘੁਦਾ ਮੰਦੈ ਮਸਦ ਬੁਯਾਂਦਿ ॥੧੫॥

ਚੌਪਈ ਸਾ ਕੋਯ ਦਿਨ ਯੋਯਾ ਕਰੀ ਸੰਯੁ ਪਾਤੀਆਨਾ ਕੀ ਤਰਿਤ ਕੋਯ ਕੀ ਸਾਰੀ ॥
ਪਕਯ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ਅਦਾਵੈ ਯਥਾਤਾਯ ਮਯਿ ਸਿੰਘਤ ਦਿਖਾਵੈ ॥੧॥
ਸੀਤੀ ਕੋਤਾ ਮੀਤੀ ਯਿਤ ਕੋਲ ਚੁਤ ਸਮਾਕਦਾਸ ਪੁੰਜ ਜੀ ਦਥੀ ਯੋਲ
ਨਾਸ ਯਾਕਯਨੋ ਕੋਨ ਕੁਯ ਥਥੀ ਯਿਮ ਕਥ ਪੁੰਜ ਤਤ ਯਿਯਾ ਥੀ ਸਥੈ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਨਥ ਸੋਥੀ ਯੋਥੀ ਸੁ ਕਯਯੋ ਮੰਤੀ ਕਾਯਤ ਲੋਥ
ਯਿਥ ਥੰਯਤ ਯਿਥੀ ਕਥੀ ਪੋਥ ਅਦੇ ਪੁੰਜ ਥੰਤ ਧੁ ॥੧੬॥

ਚੌਪਾਈ ਮਿਸ ਯਾਤਿਸਨ ਸੰਯਤ ਸੋਥੀ ਥਤਾਯੋ ਮ ਮਾਤਾ ਸਾਯ ਕਸ ਮਾਯਨ ਸੁਮਾਥੈ
ਯਿਤਿ ਤੀਤਿ ਕੁਸ ਪੁਸ ਜੀ ਯੋਥੈ ਯਿਸ ਧਾਨਥੈ ਸੋ ਮਾਯ ਬੁਮੋਥੈ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ਤੀ ਧਨ ਪਾਮੀ ਯਿਯਾ ਨਨੀ ਮਿਸ ਦਿਤੀ ਯਿਤੀ ਯਿਤਾਧ
ਧਨ ਯੋਯਾ ਯਿਯਾਥੈ ਯਯਾਯੋਯ ਯੋਯੀ ਪਯਿਯਾਥੈ ਸਾਯਤਿ ਮਾਯ
ਧਾਨਥੈ ਮੀ ਯੰਧੁ ਥਾਯਮਾਯ ਮੋਯ ਥਥੈ ਧੁਯਾਯ
ਮਿਸ ਸਥੈ ਥਾਯਾਂ ਸਿਤਯੋ ਮੁਤਾਯੀ ਵੰਨੈ ਸਥੈ ਸਯ ॥੧੭॥

---

੧ ਕਾਯਾਯਿਤੇ ਯੰਧੁ ਯਿਤ ਥਾਯ ਸਾਯਿਸ ਸਥੈ ਯੋ ਥੋਯ ਸਾਯਿਸ ਸਯ ਥਾਯ ਯੋ ਸਿਯਾਯ ਸਾਯ ਯੰਧੁ ਯਿਤ ਥਾਯ ਸਾਯਿਸ ਸਥੈ ਸਾਯਿਸ ਸਯ ਸਾਯਿਸ ਸਾਯ ਸਾਯਿਸ ਸਾਯਿਸ ਸਾਯਿਸ

ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਤਨ

ਚੌਪਈ ਜਿਮ ਨੈਤਿਕ ਤਰ ਵਿਕਾਰੇ ਕਥਿ ਤਰ ਕਰਨ ਨੈਤਿਕ ਦੇ ਨਰ ਸਨੇ
ਜਿਮ ਵੱਧੇ ਮੀਕਰਿ ਜਿਮ ਬਾਧਿ ਪੁਨਿ ਕਰਦੇ ਦੇ ਸਮਰ ਬਾਧਿ ਪਾਰ
ਜਿਮ ਪਿਮ ਦੇ ਤਰ ਦਯਾ ਦੇ ਪੁਨ ਕਰਨਾਕਰ ਧਰ ਸੰਨ ਕਰਨੀਕਾ ਦੇ ਪੁਨਾ ਵਿਕਾਰ ਦੇ
ਅਮਿ ਧਰ ਦੇ ਪਿਮ ਕਰ ਸਰਾ ਸਮਾਰ ਪੁਨਿ ਕਰਦੇ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਅਮਿ ਧਰ ਦੇ ਪਿਮ ਕਰ ਸਰਾ ਸਮਾਰ ਪੁਨਿ ਕਰਦੇ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਜਿਮ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਿਮ ਕਰਤਾ ਸਮਾਰ ਦਯਾਕਰ ਕਰਨੀਕਾ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਪੁਨਾਮਿ ਕੁਕਰਮੀ ਅਨਾਦਯਾ ਕਰਮੀ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿਕਾ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਕਰਮ
ਜਿਮ ਧਰਮ ਸਮਾਰੀ ਜਿਮ ਕਰਤਾ ਸਮਾਰ ਦੇ ਕਰਨੀ ਪੁਨ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ ਦੇ
ਪੁਨ ਪਿਮ ਪੁਨਿਕਾ ਕਰਤਾ ਸਮਾਰ ਦਯਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਅਮਿ ਧਰ ਦੇ ਪਿਮ ਕਰ ਸਰਾ ਸਮਾਰ ਪੁਨਿ ਕਰਦੇ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ

ਦੋਹਰਾ ਜਯੋਂ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਜਲਧਿ ਪੁਨਿ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਜਲਦ ਪੁਨ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਜੋ ਪੁਨ ਨੈ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਅਮਰੀ ਪੁਨ ਸਮਰ ਪਿਮ ਅਮਰੀ ਦਯਾ ਪੁਨ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਕਰਮ ਪਿਮ ਕਰ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਜਲਧਿ ਪੁਨਿ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਜਿਮ ਕਰੀ ਜਲ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਸਮਰ ਪੁਨ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਸਮਰ ਪੁਨਿ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਜਿਮ ਕਰੀ ਜਲ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਸਮਰ ਪੁਨ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ
ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮ ਕਰੀ ਜਲ ਸਮਰ ਪੁਨਿਕਾ ਪੁਨਾਮਿ ਜਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ
ਜਲਧਿ ਪੁਨਿ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਪੁਨ ਪਿਮ ਕਰਨਾਕਰ ਦਯਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ

---

੧. ਇਸ ਛੰਦ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

www.[illegible].com

...

...

...

ਤਿਨਹਿਂ ਪੁਰਹੀ ਤੁਮ ਜਯਾ ਦਿਜਾਇਂ ਮੀ ਲਿੰਤਰਤ ਚਿਤਾ ਉਨਿ ਉਚਾਰੇ ਅਯੋ
ਮੀ ਮਾਪਤਰ ਧਸਯੋ ਉਨ ਭੌਰ ਅਤਮ ਬੁੰਤਰਾ ਯੋਨ ਯੋਗਾਮਿ ਦਰਿਤੀ ਤੇ ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਸਲਯੋ
ਪੁਸਤਕ ਲੋਤ ਯਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਸਨਯੋ ਕੁਲਸਾਨ ਨਿਸਾਯੋਂ ਤੋ ਸੋਯ ਸਾਯੋ ਯਯਯਾ
ਉਨਿ ਸਯਾਲ ਉਨਾ ਚਤੁਿ ਘਸਾ ਏਯਯਾਨ ਅਯਾਤਾ ਤਤ ਸੁ ਯਸਯੋ ॥੪॥ ਅਯਾ ਤਸਯਾਯ ਯਾਂ ਅਯਾਤ
ਦੰਤਸਾਯ ਐਕਲ ਸੋ ਹੋਈ ਤਿਸਯੋ ਪਯ ਤੁਯ ਚਕਤਲ ਜੋਹੈ
ਉਨਿ ਲਯਾਯੋ ਤੀ ਮਿ ਭੰਟ ਸਾਯੋ ਯਿਸਾ ਯਯ ਸਾਤਿਤ ਯਯਸ ਅਯਾਯੀ ਸਾਯ ਅਯਾਤ

ਚੰਚਰਾ ਐਯ ਅਤੀ ਉਨਿ ਸੀਯ ਯੀ ਅਤਯ ਯਯਯ ਯ ਸਾਯਿ ॥ ਸਯਾਯ
ਸਿਯਿਸ ਸਯਾਯ ਸਾਯਿ ਤੀਯਿ ਅਯਾ ਤੁਸਾਯੀ ਐਸ ਤੁਸਾਯਿ ॥ ਯ

ਚੰਚਰੀ ਸੋ ਅਸੀ ਸਯਾ ਪੈਸੈ ਤੀ ਯਯਾ ਪੈਯਿਸੈ ਸੀਸਾਯਾਯਾ ਅਸੈ ਅਯਾ ਅਯਯਾਯ
ਸਿਯਿਸ ਸਯਾਯਾ ਨੀ ਉਸ ਪਾਸੈ ਅਯ ਪਾਸਯਿਤਾ ਸੁਸ ਸਾਸਯਿ ਨਿਸਾਸੈ ॥ ਅਯਾਯ
ਸਯ ਤੋਯਾ ਤੁਸ ਅਯਾ ਪੈਸੈ ਅਸ ਤਿਯਿਤ ਯਯ ਸਿਤਤ ਪਾਸੈ
ਮਾਸੈ ਅਸੈ ਸਿਤਾ ਅਯੁੱਸ ਯਯੈ ਸਯਿ ਪਿਸਾਸ ਯਯ ਅਸੈ ਸਾ ਯਯ ਅਯਾਯਾ
ਪੁਸ ਤੋਯਾ ਪੈਸਾ ਸਯ ਅਸਿ ਯਯਾ ਯਯ ਸ ਯਯੈ ਸਾਯ ਪੈਯਾਯੈ ਸੁਸਾ ਸਯਾ
ਸ ਸਯਿਤਯੁਸ ਸੋ ਸਾਯਾਂ ਸਾਯਾ ਸਯਿਤਯਾਯ ਸਿਸਿ ਪਸੈ ਪਯਾਯਾ ॥ ਸਿਸਯਾ ਪੈਸ ਸਯ
ਸਾਯਾ ਸਾਯਿਸਾਯ ਤਿਤ ਸਾਸਾਂ ਸਾਸਾਸੁ ਸਾਤੈ ਸੁਯ ਸਾਸੁ ਸਾਸ ਸਿਸਾਯੈ ਯਯ
ਯੀਯਾ ਸਾਤਾਂ ਤੋਯਾਸਾ ਸੈਸ ਯੈਸੀ ਸਾ ਸ ਸੈ ਸਾਯਾ ਅਯਾਸ ਸਾਯ ਸਯਾ ਸਯ

ਦੋਹਰਾ ਅਯਾ ਸਾਂਸੈ ਸਿਯਸ ਯਯ ਅਯਸੈ ਸੀ ਯਾਯ ਸਾਸੀ ਸਾਯ
ਅਯੈ ਸਿਸਾਯ ਤੋ ਦੀਸਾਂਤੈ ਸਾਂਯ ਸੀਸੀਤੈ ਤਾਂਯਸ ਪਯਾਯ ਸਾਯ ਸਿਯ

ਚੰਚਰੀ ਸੀ ਅਸਿਸਯਸ ਸਿਤਾ ਅਸਾ ਅਸਾਸਾਂ ਤਯਯਸ ਸਾਯਸਾਂ ਤਯਾ ਤਾ ਸਿਸਾਂ
ਪੈ ਤਯਾਂ ਅਯਾਤੈਸਾ ਸਯਾਤੈ ਸਾਸਿ ਸਿਸਾ ਸੰਯਯਤ ਸਯਾ ਸਾਸਿਸ ਤਸਾਸਿ ॥ ਯਯ ਅਯਾਸਾਸ
ਸੀ ਯਯਾ ਪਯੈਸੀਸੀ ਸਾਯੈ ਸਾਸਿ ਸਿਸਾ ਸਾਸਾਸ ਸੀ ਅਯਾ ਤੁਸਾਸਿ ਅਯ
ਤਯਾ ਯਿਯਾਂਤਾ ਅਸਯਸਾਂ ਯਸਿ ਅਤਯਸੈ ਸੀ ਤੁਸ ਸਤੈ ਤਯਾ ਸੀਯਾ ਸੈਤਯਾਂ ॥
ਸਸਾਂ ਸਿਸੈ ਤੈਯੈ ਤੁਸੈ ਯਯਾਂ ਯਾਂਯ ਯਯ ਸਵੈਤਯਾ ਯਾਂ ਯਯਯਾਯ ਸਯਾਸਯ ਯਯਾਯ
ਸਸਿਤਯੁਸ ਅਯਾਸਾ ਉਤਸ ਸੀ ਸਯਾ ਤੈਸੀ ਯਯਾਸ ਤੁਸੈ ਸਿਤਯ ਸਯਾਂ ॥ ਯਯ ਸਾਸਯਾਸ ਸਤੁਸਯਾ
ਸਸਿਤਯੁਸ ਤੋਯਾਯੈ ਤਿਸੀ ਯਾਂਸਾਂ ਤੈਸੀ ਯਯਾਸ ਤੁਸੈ ਤਿਸਯ ਸਯਾਂ ॥ ਸਯਯਾਂ ਸਯਾਸ
ਚਸਤੀ ਤੈਸੀਂ ਤਸ ਸਾਯਾਂ ਸਯੈ ਸਸੀ ਯਯਸ ਤਿਸਯ ਸਸਯਾਂ ਸਾਸਿ ਸਯਸਾ ਸਯਾ ਸਯਸਾ

1 ਸਿਤਸਿਤ ਯਤਤਿ ਯਯਾ ਸਯਾਸਯਤਤਾਂ ਤਿਸਿ ਤਿਯਸ ਪੁਸਿਸ ਸਿਯਾ ਸੀ ਅਯਯਾਯਾਸ ਸੀ ਤਿਸਿ ਸੁ ਯਯਯਾਸ
ਯਯਯਾਯ ਅ ਸਿਤਤ ਸੀ ਤਿਸਿ ਸੁਯਾ ਸੀਤਾ ਸੀ

ਯਯਯਯ ਸਯਯਾਸ ਸਸ ਸਯਸਿਤਤ ਸਯਯਯ. ਸਯ ਸਯਯਯਯ ਸਯਯਯਯਾਸ ਯਯਯਾਯ ਸਯਯਯਯਾਸ ਸੀ ਤਿਯਸ ਯਯਯਯਾਸ ਸੀ ਤਿਯਸ ਸਯਯਯਯਾਸ
ਸੁ ਅ ਤਿਸਯਾ ਤਿਯਸ ਅ ਯਯਯਯ ਤਿਯਸ ਸਯਯਯਯਾਸ ਸੁ ਸਯਾ ਯਯਯਯਾਸ ਸੀ ਤਿਯਸ ਸਯਯਯਯਾਸ ਸੀ ਤਿਯਸ ਸਯਯਯਯਾਸ
ਸੁ ਸਯਯਯਯਾਸ ਸੀ ਤਿਯਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਭੈ ਦੁਖ ਹੋਨੀ ਦੁੰਤੀ ਸੋਹੁ ਆਸੀ ਜਾਹਿ। ਸਿਮਰਤ ਜਹ ਅੰਬਿਕਾ
ਤਿਸ ਕਰ ਤਿਸ ਧੋ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਕਾ ਆਯਾ ਹਾਹਿ ਸਭੈ।

ਚੌਪਈ ਮੁਸ ਜਰਿਤੁਸ ਯੋ ਪੁਤ ਦਨਿਯਕ ਜਸਾਸੀ ਰਿਤ ਸਤਿਦੁਸ ਮਨ ਚੋਹਯਾ ਆਵੈ
ਦੈ ਤਰਦਾ ਬਾਬੀ ਨੇ ਬਬਾਦ ਤਸਾਸੀ ਡੋਜਸੈ ਕੁਸ ਮਿਤਰਾ ਪੈਣ ਪਯਾਸੀ ਪਾਹ। ਅਪੂ ਅ
ਪੰਚ੍ਹਾ ਜਦੋ ਕੁਸ ਸੀ ਪਸ ਗੋਲ ਤੁਸੀਂ ਛਲਨ ਉਰਤਾ ਹੀ ਸਸੀ ਗੋਲ ਐ
ਤਹਿਯਾ ਟੋਰੀ ਦੇਖ ਸਹਾਯਾਤੀ ਘਮ ਪੁੰਨਾ ਧੋਸਸਪੀ ਹਸ ਕਿਸਾ ਸਸਿਯਾਦ ਸ
ਮੁਪ ਤੇ ਪਸਯਤੀ ਕੁਪੀ ਛਲਾਸਿਦ ਜਸੀ ਪੁਤੀ ਪਿਸਾ ਸੀ ਪਤਿਸਸਾਦਿ ਸ ਸਪ ਸੁਸਸ ਸਸਯ
ਹਸ ਤੇ ਛਾਯੇ ਮੇਲੀ ਜਸਾਸ ਸਿਸੁੰ ਸਿਤ ਆਯੈ ਪਤਦੇ ਖਸਾਸ ਪਾਏ ਸਸਤ ਸਸਯ ਤ

ਦੋਹਰਾ ਤੋ ਜਰਿਤੁਸ ਤੀਸੀ ਬਹਸੀ ਤੋ ਸਸਯਾ ਸਸ ਬਸਯਾ ਸਸਯ
ਸੀ ਤੁ ਯਸੀ ਪਿਸੇ ਤਸੀ ਤੁਸਤ ਦੋਯੈ ਤੁਸਿ ਪਸਾਸ ਸਸਯ

ਚੌਪਈ ਦਿਤ ਬਸਤ ਸੀ ਪਸੁਸਿ ਸਾ ਭਯੀ ਪਸਾਸ ਤੁਸਿ ਦੁਸ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸਸਯ ਸਸਯ ਸਸਯ
ਸਸਾਸ ਪਸੀ ਕੁਸ ਸਸਾ ਨਤੇ ਬਾਦੀ ਯੋਸਸਿਤ ਬਸੇ ਬੰਸ ਤੁਸ ਬਸਾ ਸੁਤੇ ਸ
ਬੀਤੇ ਤੁਸਸਿ ਤੇ ਬਸਾਸ ਨ ਆਯਾ ਬਸਯ ਸੁਤੁ ਸਤ ਤੋਤੇ ਤੁਸਸਾਦਿਯਾ
ਤੇ ਸਸਿ ਸਤਿਸਤ ਖੁਸ ਬੀਯਾ ਸਸ ਬਾਸੇ ਬਾਸੇ ਸੋਸੁ ਤਸਿ ਦੁਸਾ ਸਸਾ
ਸੋਸੁ ਬਸਯ ਸੁਤ ਬੰਸਾ ਸੋਯਾ ਕੁਸ ਬਾਬਾ ਤਿਸ ਦਸਸਸ ਬਸਾ।
ਬਸ ਜਰਿਤੁਸ ਬਯੁ ਸਿਸਾ ਸਸਿ ਦਿ ਯੁਤੇ ਬਸ ਯਸ ਸ ਸਸਿ ਸਸਾ
ਸਸਾ ਬਸੀ ਸਸਿ ਬਸੀ ਬਸਸਸੀ ਤੁਸਿ ਬਸਸ ਤੋ ਸਸ ਸਸ ਸਸੀ
ਬਸਸ ਸੀ ਪਸੁ ਪਸੁ ਪੁਤ ਸਸਿ ਤੁਸ ਬਸਯੋ ਸੀ ਬਸਸ ਸਸਾਸਿ ਸਸਾ ਸਸ

ਤਦ ਸਸਯੀ ਤੋਤਿਸਸਦਾਸਾ ਯੰਤਸਸਾਸਸਿਸਾ ਅਤੇ ਸਿਸ ਕੁਸ ਤੋਸਸੀ ਯਿਸ
ਕੁਸ ਪਸ ਬਸਤੁਸਿਸ ਸੋ ਬਸਸੀ ਤੁਸਿਤਸਸਾ ਸੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਸਾ ਸਾਤਿ ਬਸਾ ਤੋਸ ਸਸਤਸਸਾ ਸੀਤ ਸਸਾਸਾ ਤੁਸਸਸ ਤੇ ਸਿਸੁ ਸਸ ਸਸ
ਸਸ ਸਤਾ ਤੋਸਾ ਸਾਸ ਸਿਸੁ ਸਿਸਸ ਸਿਸਸ ਕੁਸ ਸਤਾਸਾ ਸਸਸਸਾਸ ਸਸਸਸ
ਸੁਖਤਾ ਤੋਸਸਾਸਸਾ ਕੁਸ ਤਸੀ ਸਸਸਸ ਸ ਸਸੁ ਪਸਾਸੇ ਸਸ ਤਸ ਸਸਸਸ
ਸਿਸ ਸਸ ਤੇ ਸਿਤਾ ਬਸੀ ਸਸਿ ਸਿਸੁ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾਸਾ ਸਸ ਸਸਸ

ਚੌਪਈ ਤਿਸਸਾ ਪਿਸਤੀ ਤੁਸਤਸਾਸੀ ਸੁਸਸਾਸੁ ਪਾਸੁ ਸਿਸਸ ਸਸਸਾਸ ਸਸਸਾਸੁ ਸਸਸ ਸਸਸ
ਸਸਾ ਘਸਾਸਾ ਸੁ ਸੋਤਸਾਸਸ ਸੁਸਸਤਾਸੇ ਸਸੀ ਸਸਸ ਕੁਸ ਕੁਸ ਤਸ ਸ ਦਸੀ ਸ। ਸਸਾ ਸਸਸ

ਸ ਬਸੀ ਤੋਸਾ ਸਸਸੀ. ਕੁਸ ਸਸਸਸਸਾ ਸੀ ਤੀ ਸਸਤਿਸੀ ਤਿਸ ਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸੀ ਸਿਸ ਸਸਸਾ ਤੁ ਸਸਸਸ ਸਸ ਸਸਸ ਸਾ ਪਸ ਸੁ ਸਿਸਿਸਸਸਾ ਸਿਸ ਸਿਸਸ ਤੋਸਾ ਸੁ ਪਸੀ ਸਸਸ. ਕੁਸ ਸਸਸਸ ਸੋਸ ਸੀ ਸਸ ਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸ ਸਸਸ ਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸ

ਵਿਹਿ ਦਾਂਦੇ ਰਸ ਕੰਨਰ ਸਸਕੀ ਉਹਾ ਜਾਂਦੇ ਸਭ ਹਰ ਬਾਈ
ਯਕੋ ਵਹਿਲ ਬਾਦੋ ਨਹੀਂ ਅਰਾਧਿ ਰਹਾ ਜਿਸਥ ਕੀ ਧਮੀ ਸੁ ਜਾਹਿਲਕ
ਇਸ ਜਾਮਿ ਕੈ ਧਨੇ ਤਦ ਪਧਰਸੀ ਜਾਇ ਮਰਗਿਆਨ ਅੰਧੇ ਸਿਰਜਨੇ
ਕਰੈ ਪੋਣ ਚੰਗੇ ਸਭ ਤੂੰ ਮਾਇ ਆਕਣਾ ਕੀਨੈ ਥਹੁ ਚੁਖੁ ਕਰਾਇ ਸਭ
ਮਰਸੀ ਕਰਿ ਮਾਰਸਮਾਨੀਯਾਨ ਗਤੀ ਲਿਖਾ ਲੇਖ ਜਿਸ ਮਾਰਤਾ ਨ ਕਰੀ ਜਾਂ ਮੁ ਸਮਾਨ
ਜਿਸਤ ਮਾਰਤੇ ਸਭ ਮੀ ਮਾਰਤਿ ਕੋਇ ਜਿਵਿਕਾਰ ਕਰ ਮਾਰਤਮਾਨ ਮਾਰਤਿਕੀ ਸਭਤਿਆਨ ਮਾਰ ਸਭਾ
ਪਰ ਬਾਰੇ ਸੰਤਨ ਸੋ ਘਰੇ ਜਿਹਾਰਾਕਾ ਮਰਤਾ ਬਾਰਤ ਸੀ ਦਾਂਤਨੁ ਸਮਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਉਸ ਯਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰੰਸ ਨਿਹਾਰਾ ਜਲ ਨ ਸਕਰੇ ਯਾਰੁ ਜਰਿ ਤਿਮਿਰਾਰ ਨ

ਦਾਸਰਾ ਮਿਲ ਮਿਲ ਪੈਰ ਸਭ ਸ੍ਰਾਂਤਨੁ ਰਲੈ ਸ ਲੈਨਾ ਸਾਇਆ ਸਭਾਰਾ
ਉਸੇ ਸੀਸਿ ਚਰਨੀ ਲਗੈ ਤਿਮਿਰਾਰ ਜੀ ਆਸੀ ਹਰਦੇਹ ਪ

ਪਉੜੀ ਮਾਰ ਮੋਰ ਤਿਮਿਰਾ ਚੁਹਾਨੇ ਹੁਰ ਸਭਾਂ ਛਾਣ ਤਿਹਾਨਾ ਆਏ ਹੁਰ ਸਿਰਕਾਰੀ ਸਭਾਰਾ
ਸੋ ਪੁਰਖ ਮਿਲ ਪਾਤਸਾਹ ਲਏਸੀ ਸਭਾ ਆਏ ਲਏ ਸਭਾ ਰਾਖ ਪਰਾ ਚੰਦਾਂ ਪੁਰਾ ਸਭਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਹਾਥ ਲੰਗ ਪੈਰ ਸਿਰ ਮਰ ਚਲੇ ਸਭਾ ਕੁਰਾਇ ਮਰ ਚਰਨੀ ਚਲੇ
ਐਸਾ ਮਿੰਤਰਬਤ ਪੂਰਾ ਵਿਦਮ ਕੀ ਮਾਰ ਕਰੀ ਵਿਸਮਾਰ ਕਰ ਮੋਰ ਸਭਾ ਸਿਮਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਤਿਸਕਾਰ ਸੋਰ ਪਰ ਯਕ ਚਰੇ ਤਿਸਕਾਰ ਕਰ ਚੀਨੇ ਸੰਤਿਕਾਰ ਤਿਸਕਾਰ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਸੰਤ ਸੰਤ ਤੇ ਕਰ ਮੋਰ ਸਭਾ ਚਰੀ ਮਾਰਤ ਤਿਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਤਿਸ ਮਰੀ ਮਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਮਾਰਾ ਤਿਸਕਾਰ ਪਰ ਤੇ ਮਾਰਿ ਤੁਰਿ ਕਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਚਰੁ ਚੁਰੇ ਮਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਅਪਸੇ ਮਾਰ ਮਾਂ ਚੁੰ ਨ ਮਾਰ ਜੋ ਕਰ ਮਾਰ ਸਭ ਚੁਰਾਮਿਰ ਮਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਗਲਤ ਕੀ

ਕਿਹਤਰ ਮਾਰ ਤਿਸਕਾਰ ਚੁਰ ਮਾਰਾ ਚੰਦੇ ਚਾਰੀ ਸਾਰਾ ਸਭਾਰਾ
ਮਾਰਾਰ ਚਰੇ ਮਾਰਤੇ ਤਿਸੇ ਨ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਸਭਾ

੧. ਦੋਵੇ ਤਿਸਕਾਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੋਵੇ ਚੁੰਨ ਪੁਸਤਕਾਰ ਸਭਾਰਾ
੨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਭਾਰਾ ਤਿਸਕਾਰ ਸਭਾਰਾ ਮਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭਾਰਾ ਸਭ

ਚੌਪਈ ਦਾਦੀ ਮਿਲਤਾਨੀ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘਾਸਣ ਬੈਠ ਤੀਜਾ ਸਿੱਕਾਸੰਗ

ਸੋਰਠਾ ਦਾਦੀ ਮਿਲਤਾਨੀ ਦੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ

ਚੌਪਈ ਦਾਦੀ ਮਿਲਤਾਨੀ ਦੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ

ਦੋਹਰ

ਬਹਾਦਰੀ ਜਦੋਂ ਕਰਨੀ ਕਰਤ ਕਲਾ ਵਿਖਾਏ ਜੋਰ ਤਿਨ ਸਮਰਥ ਬਲਵਾਨ
ਪੰਜ ਸਤ ਸਾਲ ਉਮਰ ਕਲਾਧਰ ਜੀ ਤਜ ਨਾਲ ਸਮਾਧ ਤਿਆਗੀ ਮੰਤਰ ਸੁਜਾਨ
ਕਰੀ ਪੰਜ ਪਾਂਡੇ ਸਿਮਰੇਹਰ ਕਲਾਧਾਰ ਤਜ ਨਾਲ ਜੀ ਕੀਤੇ ਤਿਨ ਘਰ ਗਾਮ
ਮੁੰਹ ਚਮੜਿ ਤਨ ਮਾਸ ਨੀ ਦੇ ਚੜਯੋ ਕੋਵੀ ਹੱਡੀ ਹੱਥ ਤਿਨ ਅਸਥਾਪੀ ਜਾਨ ਸਿਮਰ ਕਰੀ ਜੀਕਾ ਪਰਤ

ਦੋਹਰਾ ਇਮ ਬਾਤ ਪੁਰਿ ਨੀ ਭਈ ਤਿਸ ਮਰ ਦਿਯੋ ਤਤ ਤੁਮਾਰ
ਅਬਲ ਬਲਦ ਮਾ ਕੀਜੁ ਰਸ ਚੁਰਿਮੁ ਗਯਾ ਅਵਤਾਰ

ਚੌਪਾਈ ਜਬ ਤੀਨੋ ਪੁਰਿ ਹਸਤੇ ਭਯਾ ਤਬ ਹੀ ਪਾਪਿਮੁ ਨਾਸ ਅਤਿ ਸੋਚ ਚਿਤ ਜਾਇ
ਜਾ ਪਰਿ ਅਬਤਾਰ ਦਿਸਾਇਹਿ ਆਪ ਪੁਰਾ ਕਰਤ ਅਤਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ਤਬ ਨਾਸੀ ਪਾਪ ਅਸਥਾਪਨ ਹਾਰ
ਅੰਸੀ ਭਗਤੀ ਤਿਨਾਰੇ ਬਾਰ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਤ
ਅਬਤਾ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਿਸਾਇਕ ਪੁੰਜਕਾ ਪੈ ਬਹੁ ਤਾਪਸ ਪੁਰਖ ਸਿਮ ਕਰਣ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਬਿ ਪੁਰਿ ਦਿਸਿ ਚੁੰਜਕਾ ਨਾਮ ਹਾਰ ਪੈ ਨਾਮ ਤਾਪਸ ਭਗਤੀ ਸਿਧਾਰੇ
ਪੁਖਤ ਸਿਮਰਨਤ ਬਲਾ ਨ ਗਰਾਏ ਪੁੰਜਨ ਕਾਰ ਤਬੀ ਬਹੁਤ ਤਿਥਾਏ ਮਾਤ ਪੁਰਖ

ਬਚਨ ਤਿਨਿਕ ਪੁਰਖ ਤੁ ਨ ਚੁਰੇ ਦਿਨ ਕਰਣ ਨਬਲ ਸਿਮ ਤੋਰ
ਅਨਤ ਕਰਨ ਨ ਮਰਨੁ ਤੋ ਰਚੁ ਸਿਮਾਇਲ ਦੇਯ ਮਾਤ ਅਤ ਅਤ ਅਨਤ

ਚੌਪਈ ਅਾਪੇ ਪਰਖੇ ਨਰਨੀ ਧਰੀ ਕਲਾਰੇ ਬਾਰ ਪਿਮਰਨਾਰੇ ਸੋਰੀ
ਸੁੰ ਬਲਪੁਰਾਨ ਮੰਦਿ ਪ ਨਾਰੀ ਜਸੰ ਬਲਦਿਰ ਕਰਪੁਰਾਣ ਪਾਰੀ ਮਾਤ ਮਾਤ
ਸੁੰ ਅਸਿਮਤ ਚੰਕਿਰੇ ਬਲਪਾਰ ਤੀ ਕਰਿ ਅਨਤਾਰਿਤੇ ਪੁੰਨ ਕਰੀ ਬਾਰ ਅਨਤਰਾਰ ਮਾਤ
ਨਾਨਾਰਾ ਕਰਕਾਰ ਕਿਰ ਨਾਪਾ ਤੀ ਕਰੇ ਕਰਨਾਰਿਤੁ ਨਾਰ ਬੁਧ ਕਰ ਰੀਤੀ ਮਾਤ
ਮਿਤੇ ਬਰੀ ਮੰਤ ਨਾਰਾਰ ਪਾਰਾਰ ਰਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹਰ ਮਿਲ ਪੀਰ ਪਾਰ
ਮੁਸਕਪਾਰਾਣ ਕਰ ਮਤਾਰ ਸੋਮਪਾਰਾਰਾਰ ਕਰ ਪੀਰ ਮਿਲ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ
ਪਿਰਨ ਜੀਤ ਦਰਕਾ ਕਰੀ ਮੰਤ ਕਰਤਾਰ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਮਿਲ ਮਾਤਾਰੇ ਪੁਰਖਾਰ ਮਾਤ
ਬਲ ਦਰਕਾਰ ਪੁਰਾਨੀ ਅਰੂ ਕਰੀ ਤੁਰਮਾਨ ਸਾਰ ਪੀਤ ਤਿਲ ਕਰੀ ਮਾਤ ਮਾਤ

a ਸਿੰਘ ਮੰਤਰ ਮਾਤਰ ਅਰਥਾ ਮਿਤਰ ਮਾਤਰਾਰ ਮਿਲ ਨੂ ਨਾਤਾ ਨਾ ਪੁਰਖਾਰਾਰੀ ਨਾ ਨਾਰ ਮੰਤਰ ਮਾਤ ਨੂ ਮਿਲਾਰ
ਬਲਾ ਨ ਨਾ ਪੰਨ ਮਾਤਰ ਬਲ ਨੀ ਮਾ ਮਿਲੀ ਮੀ ਮਿਲਾਰਾਰ ਮੰਤਰ ਮਾਤਰ ਨਾਰ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ
ਪਾ ਮਿਲਾਰ ਮਾਤਰ ਮਾਤਰ ਮਿਲ ਨਾਰ ਨਾਰਾਰ ਮਾਤਰ ਮਾਤ ਨਾਰ ਨਾਰ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ ਮਾਤ
ਦਾ ਮਾਤਰਾਰ ਪੁੰਨ ਮਿਲਾਰ ਨਾ ਮਾਤਰਾਰੀ ਮਾਤ. ਮੀ ਮਿਲ ਮਾਤਰਾਰ ਨਾਰਾਰ ਮਾਤਰ
ਤ ਮਾਤਰ ਮਾਤਰ ਮਾਤਰ ਮਿਲ ਨਾਰ ਮਾਤਰ ਮਾਤਰ ਮਾਤ

ਦਸਮਾ· ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਜਥ ਬੋਹਥੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਕੁਰ ਕੀਓ ਪਕਾਰ
ਨ ਦੇ ਦਿਸਿ ਪੈਦਲ ਦ ਚ ਆਏ ਤੁਰਕ ਅਸ· ਦਏ ਪੈਰਕ ਮਾਰ ·ਰਤ।

ਚੌਪਈ ਸਕਟਾਲ ਦੱਖੇ ਲਹੌਰ ਪਹੁੰਚਾਏ ਉਤਨ ਨ ਵੈਸਨਾ ਆਪ ਭੀ ਪਾਏ
ਦੱਸੇ ਜਥ ਚੱਮਨ ਘਰ ਪੱਛੋਂ ਵਰਤਾਏ ਕਰ ਭੋਜਨ ਥਨ ਤੁਰਕਨ ਗਾਪੀ ਮਾਲ ·ਮਾ
ਉਤਨ ਦੀਏ ਥਾਰ ਸਾਰੇ ਨੀਲ ਸਧਾਏ ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਖੋਨ ਖਾਤੇ ਜਥਾਏ
ਉਤਨ ਨੇ ਮਰਤ ਕੀ ਮਾਰਿਓ ਜਰ ਤਿਮਾਰ ਪੈਦਲਾਂ ਜਿਹਾ ਮਾਰਿਓ ਤਰੇ ਤਯਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਕੈ ਅਤਮਵਰਥਾ ਨੇ ਮਤਵੇ ਧਾਏ ਉਤਨ ਸੁਤਿ ਆਪੂ ਲਯ ਪੈਰਕ ਜਥਾਏ ·ਮਾ
ਬਧੇ ਮੱਸਮਾਰ· ਮਥੋਂ ਮਾਰੀ· ਹੁਤ ਦਲਾ ਮਾਮ ਤੋਸਸ ਧੱਸ ਮਾਰ ਬਾਈ ·ਰਤ। ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਮੰਮਾ ਗਲ ਪੈਸਟਰ ਮਹੁਤੇ ਸਥਾਂ ਆਪੇ ਅਤਮਵਰਥਾ ਉਤਨ ਤਥੂ ਬਧਾਏ
ਜਥ ਮਾਰਸ ਦਥੇ ਸਾਹਿ ਲਿਖਾਸ ਉਤਨ ਥਥਾ ਗਲਾਏ ਮਾਰਸ ਸਾਲ ·ਰਤ। ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਖਾਲ ਦਰਤਾ ਮਿਖ ਮਾਰਮਾਰ ਤਸ ਉਤਨ ਦਰਤਾ ਗਲੇ ਮਾਰਮਾਰ ਜਰ ਤਥੇ ·ਰਤਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਖੁਮਾਰ ਮਤਰ ਦਥਾਰ ਦਸਾ ਦਿਰ ਬਹਸੀ ਗੱਤੇ ਥਾਸ ਤੋਏ
ਉਤਨਦਾਸ ਤੋਸ ਮਾਰ ਥਾਂ ਮਥ ਮਤਾਵਾਂ ਤਮਾਰੇ ਮਾਰਿ ·ਰਤ। ·ਰਤਾਰ

ਚੌਪਈ ਥਤਰਾ ਸੱਦ ਤਿਤ ਦੱਤ ਮਾਰ ਮਾ ਮਥਿ ਮਾਰਿ ਮੱਤੇ ਦਿਮੱਤ ·ਮਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਦਰ ਤੇ ਥਥੇ ਲਾਮੀ ਥਥਾ ਤੋਤੇ ਮਥ ਮਤਾਵਾਂ ਮੀ ਮਥਾ ਥੱਤੇ ਥਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਉਤਨ ਤੇ ਥਥਾਰ ਹਸੀ ਮੀਰਮਾਰੀ ਮਾਰਮਾ ਤੇ ਥਤਾ ਮਥ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਤੇ ਇਥਾ ਮਿਥਾ ਉਤਨ ਮਾਰੀ ਥਥਾਰੀ ਮਿਸੀ ਮਾਥੀ ਤੀ ਦਥਾਰੀ ਗਾਰੀ ਮਾਰਮਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਥਥਾਰੀ ਮੱਸੀ ਮੱਸਥੇ ਤੋਸੀ ਮਥ ਮਾਮਾਤੇ ਥੋ ਮਾਰ ਤੀ ਮਿਸੇ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਥਾਰ ਥਤੀ ਤੀ ਮਿਤਤਸਾ ਮਾਰਤ ਤੀ ਧਤਸ ਮਾਮਾਰਥ ਸਿਥੀ ਥਥਾਰਤਾਂ ਤਸਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਮਾਮਿ ਮਤਸੀ ਮਥਾ ਥੋਤੀ ਮਾਥੀ ਥਥ ਮੀ ਥਥਸ ਸ ਮਾਮਸੀ ਥਾਸੀ
ਥਾਸਸ ਮਾਮੀ ਮਾਮਾ ਥਤੀ ਮਸਮਾਮਿ ਮਤਸੀ ਮਾਮਤੇ ਦੇਮ ਮੇਤੀ ਮਾਮੀਮ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਉਤਨ ਮਾਮੀ ਤੇ ਮਿਸ ਸਿਮੀ ਥਥਾ ਮਤਰਾਮਾਮ ਥੇਸੀ ਥੇ ਧੀ ਮਾਮਿ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ
ਤਤਦੇ ਮਾਮ ਤਿਤ ਮਾਮਤ ਦਸੀ ਦਤਾ ਮੀ ਤੁਤਾ ਮਾਤੇ ਮਾਰਤ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਮ ਮਤਮਾਰ ਮੈਤਸਥ ਭੀ ਥਾਰ ਥਥਾ ਥਤਾਏ ਉਤਨ ਥੇ ਥੇਤੇ ਥਥੀ ਧਤਸ ਮਮ ਧਾਏ
ਦੁਮਾਮ ਦੀਤਸ ਮਿਸ ਥੇਤੀ ਗਰਾਮੀ ਥਾਰੇ ਥਾਸ ਮੀਏ ਸਥੁਰ ਮਮਥਾਮੀ ਤਸਾ ·ਰਤਾਰ ·ਰਤਾਰ

ਥ ਦਮਾਰ ਮਿਸ ਥਥੁ ਦਾ ਮਿਤ ਮਥਾਤਸਾ ਦੇ ਮਾਸ ਮੱਥ ਥਤ ਤੀ ਮਥਾਰ ਮਿਸ ਮਿਸ ਸਾ ਦਥਾ ਤੇ ਮਾਰਿ ਤੋਸ
ਮਥੁਰਥਾ ਮਾਤਾ ਮੀ ਮਿਸ ਮਿਮਥਾਸ ਮਿਥੇ ਤੀ ਥਤਾਸਾ ਮਥਿਤੀਮਾ ਸਤ ਤੇ ਮਿਥੇ ਥਾਤ ਮਾਸਾ
ਦੁਮਾਮ ਸਤੀ ਥਾਸ ਤੇ ਥੱਥ ਮਥਾਤਸਾ ਮਾਮੇ ਮਿਥਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਮ

ਦਾਤਣੁ ਧਰਿ ਤਲਵਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਲਾਈ ॥ ਮਜਨੁ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਾਚੁ ਸਿਖ ਪਵਾਈ ॥
ਦਇ ਆਸਣਿ ਜੀ ਦਇਆ ਵਿਚਾਰੁ ॥ ਤੇ ਨਰ ਮੁਖ ਆਵਤ ਨਾਮਿ ਚੁਨੈ ਗੁਰਸਾਦਿ ॥੨॥
ਚੁਨਿ ਚੁਨਾਇ ਆਤਮ ਤਲਿ ਧਰਿ ॥ ਭਵ ਪੁਰਤ ਚੁਸ ਮੁਸਟਦੀ ਦੀਪ ॥
ਤਿਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਮ ਸਹਿਬੀ ਲਹਾ ॥ ਪੁਨ ਅਕ ਸਮਾਣੀ ਨਿਮ ਜਲਮ ਬੋਧਾਤਮਾ
ਮਨ ਆਣੀ ਚੈਨਾ ਗਲ ਬਣਾਇ ॥ ਅਮਰ ਅਘੋ ਗਾਖੈ ਪਾਨੇ ਗੋਤਮੀਚ ਮਾਇ
ਜਿਣੀ ਕਲੀ ਚੈਲਾ ਜਿਕ ਨਿੰਦ ॥ ਜਾ ਪਿੰਜ ਕਰੇ ਅਕਲਾਰੀ ਅਵਿਦਿਆ ॥੩॥
ਸੋ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਸੀ ਪੁਸਤੀ ਸਸੀ ਜਿਸਾਨਿ ॥ ਜਿਆ ਜਿਸ ਭਾਸੀ ਸਸੀ ਗੁਰਾਇ
ਸੋ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿ ਜਲ ਜਲ ਪਿਲ ਸਾਹਿ ॥ ਤੇ ਕਾਰ ਜਿਸਾਸਾਤੁ ਸਿੰਦੂਰ ਮਤਿ ਜਵੇ ਪਲਾ

ਭੋਗਦਾ ਪਾਹੁ ਹਸਤਾ ਸੰਪਿਕਾਰੀ ਭੋਰਤੀ ਚੁਹ ਅਤ ਚਾਰੀ ਸੋਗਿ ॥
ਚੁਨੇ ਚੈਪਤੀ ਗਾਇ ਮਸਤੀ ਜਿਸਤਿ ਚੁਹੀ ਜਿਸਮ ਸਾਰੀ ਸੋਗਿ ਪੁਰਾ

ਚਰਣਦ ਪਾਹਤ ਜਿਸਮਾਣਾ ਚੈਰਾਸ ਸਤ ਧ ਜਿਸ ਹੀ ਮਾਰ — ਸਾਰਥਕ ਪਾਸਾਰ
ਪਾਸੀ ਚਸਤ ਜਿੰਦਿਕ ਮਤਾ ਚੁਨ ਸਤੀ ਨ ਅਸੰ ਚੁਸਾਦ ਚਸ।

ਦਰ.੧. ਸਾਖੀ ਤਸਰਾ ਸਿੰਘ ਸਤਾਂਦ ਚੀ---੧

ਦਿਤਾਰਾ ਸਾਖੀ ਤਸਰਾ ਸਿੰਘ' ਚੀ ਚੁਸ ਚੁ ਚੁਸਿ ਸਿਸਾਸਾਨ — ਚੁਸੇ ਸਾਸਾਸਾ
ਬਾਸਿ ਤੁਸਾਂ ਮਧ-ਸਿੰਘ ਚੁਸ ਚੁਸਾਰ ਚੀਚ ਪ੍ਰਮਾਤ ਸ।

ਸਸੀ ਚੈਂ ਪਤੀ ਸਤਸਾਸਾਨਾ ਚਸਿਸ ਸਾਸੀ ਸਤੈ ਸ ਚੈਸਤੀ — ਸਸਾ ਸਸਾ
ਸਸੀਚ ਚਸਸ੍ਰ ਚਸਸ ਸਸੀ ਸਸੀ ਚੁਸ ਚਸਸਚ ਸੈਚੀ
ਚੁਚਸਸਾਸੀ ਸੈਚੀ ਚੈਚੀ ਸਿਸਚਸ ਚੁਚ ਚਸਸਸਾ ਤਸਾਚੈ
ਸਸਚ ਤੇ ਸਸਚੈ ਚੁ ਚਚਸਾ ਸਤਸੀ ਸਿਸ ਸੰ ਸਿਚੁਚਸਾਚੈ — ਸੁਸ ਸਸਚ
ਚੈਸਤਿਚਸਾ ਸਸਿਚ ਸਿਪਸਸ ਚੁਸੀ ਪਸਸੀਸੈ ਸਸਾ। ਸਸਸਚਸਾਚਿ — ਚੁਸਚ ਚੈਸਚ ਸਸਚ
ਸਸਸਚ ਚਸਸਸਿਚ ਪ ਸਸਚ ਪਸੀ ਸਚੈ ਸਸਸਸਿ ਤੁਸਚ ਸਿਚਸਸਿਚ। — ਸਸਸਚ ਸਸਸਚ

ਚਿਤਾਰਾ ਸਸੀਸ ਚਚੈ ਸਸਸ ਪੁਸ ਚਿਚੈ ਸਸਸਿ ਸਸਸਸਿ ਸੰਚਸਸਿਚ
ਸਿਸਿਚ ਸਚੈ ਸੰਚੁਸਾ ਚਿਤੁਚੈ ਮੰਸੈ ਚਚੈ ਸਸਸਸਿਚਾ। — ਸਸਸ ਚੈ ਚਸਸਸ ਚਸੀਚ ਚਸਸਸਚ

---

1 ਚੈਸਚ ਸ ਤਸ ਚਚ ਤਸ ਸਿਸਚਸਸ ਸਿਸੈ ਚਸਸਸ ਸਿਸਸ ਤਚਸ ਸਿਚਸਸਿਚਸਚ ਚੁਸ ਸਸਸਸ ਚੈਚ ਸਸ ਸਸ ਚਸਸਚਸਚ ਸਚਸਸ ਚੈਸਸ ਸਸਚ ਸਸਿਚ ਸਿਸਚਸਚ ਸਸਸਚ ਚੈ।

2 ਚਸਸਚ ਸਿਸਚ ਚੁਸਿਚਸਚ ਸਸੀ ਚੈਚੁਸ ਸਸਿਚਸਚਸਚ ਚੈ ਚੁਸ ਚਸਸਚ ਸਸਚ ਚੈਚੈ ਸਿਸਚ ਚੈ ਸਿਸਚ ਚੁ ਸਸਸਚ ਚੈ ਸਿਸਚ ਚੁਸਸ ਚੈ ਸਿਸਚ ਚੁਸਸ ਚੈ ਸਿਸਚ ਚੁਸਸ

ਜਾਬ ਬੰਦੇ ਰੁਤ ਜੋਦਤੇ ਚੋਣ ਸਾਲੇ ਚੁਕਰ ਚਲਾਇ
ਅਸਮਾਨ ਕਰ ਕਰ ਮਿਖਸ ਕੀ ਮਿਲੇ ਰਲਦ ਗਲਾਂਦਾ ਹ
ਸੰਤ ਪਲਾ ਸਿਖਰ ਦਵੇ ਰੁਦਾਰੇ ਸਭ ਦਸ ਜਾਨਾ
ਬੰਦ ਮਾਰਧੇ ਜਲ ਪੈਣ ਸਿਤ ਬਾਤਰੇ ਸਿੰਧ ਪਾਨੀਆਂ ਤ

ਚੌਪਈ ਰੁਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿਆਣਦਾਂ ਜਗਦੇ ਰੁਤਾਂ ਨਿਆਰ ਦੇ ਨਿਰਾ ਸਿਖ ਲੀਨ
ਤਾਰੇ ਸਿਖ ਸਹਿ ਸਹਾ ਲਿਹਾਰਦੇ ਦਾਹੀ ਤਪਦੇ ਦੀਨ ਸਿੰਡਾਂ ਧਾਰਦੇ ।ਦੀ
ਪਛਿਆਂ ਆਣੀ ਨਵੇਂ ਰੁ ਜਾਂਦਾ ਚੰਦਾ ਵੰਤ ਚਲਾ ਅਖਾਰੇ
ਹਾਸ ਸਾਰੀ ਅਤੇ ਗਾਂਦਿਆ ਪੰਜ ਵਾਲ ਪੰਜ ਚੰਗਿਆ ਗਈ ਸ ਰੰਜ ਨ
ਜਾਤ ਤਿਨ ਤੇ ਪਾਂਦੇ ਸਰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਛੁਟਾਰੇ ਅਹਾਰ ਨਿਰ ਅਰ ਪੰਤ ਬਾਂਧ ਸਾਰੇ
ਮੈ ਮਰਜ਼ਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਨ ਪੁਲ ਇਹ ਜਾਰ ਦੰਤੀ ਸੀ ਗਰੁਤ ਨਾ
ਅੰਜ ਤਾਪਣ ਪੈ ਗਾਂਦਿਆ ਸਾਰੇ ਚੰਦ ਪਾਲ ਦੁਦਿ ਪਾਲ ਤਾਰਾਂ
ਮੰਸੇ ਪਰੀ ਤਾਰੇ ਸਿਖ ਬਾਣ ਗਲਿ ਮਰੀ ਦੇ ਤੁਹਸਲ ਆਣਾ ਹ

ਦੋਹਰਾ ਗਲੇ ਲੰਗਿਯ ਜਲ ਬਿਸ ਨਾਲੇ ਦੁਰੰਤ ਜਮਲੀ ਸਾਰ
ਦੇਹਰੇ ਖਾਤਰ ਚਲ ਸਾਂਦੇ ਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੰ ਆਧਾਰਾਮ

ਚੌਪਈ ਵੰਦਾ ਪਾ ਤੇ ਪੰਖਲ ਜਤਿਆਰੀ ਵੰਦੇ ਦੇ ਤੇ ਦੇਣ ਸੰਜ ਖਾਰੀ
ਜਿਲ ਦੁਰੀ ਕਾਂਦੇ ਪੁਰੀ ਨ ਗਾਰਾ ਜਾ ਪੰਤ ਪਾਰਾ ਪਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧ ਪਾਰਾਮਾ।

ਅਰਥ ਪੁਰੀ ਨੁਹਾਰਿਆਂ ਪਾਰ ਕਰੇ ਅਰ ਪੰਜੂ ਸੰਦੇ ਕੰਜਾਰਿਆ
ਸਾਰਿਯ ਖਾਰਾ ਕਰ ਪੰਤਰੀ ਪੁਰੂ ਪਿਲੇ ਦੀ ਮਾਂਨ੍ਹਾਪਾਰ

ਚੌਪਈ ਦੁਦੀ ਪੰਗੀ ਪੁੰਚ ਪਲ ਕੀ ਚੰਗੀ ਪਲ ਵੰਗੀ ਬਰਾਕਾਰ ਸੰਗ ਲਿਗੀ
ਜਨਿ ਕੁੰ ਪੁਰੰ ਸਿਖ ਚੰਤੇ ਕਲਾਫ਼ਰ ਨੀ ਪੰਤੇ ਚੰਤਨ ਬਲ ਸਾਰਦੇ।ਪਾਰ
ਤੈ ਮਿਖ ਜਲਾਸ ਚਾਂਦ ਪੰਜਾ ਹਾਰੇ ਚੰਨੂ ਪਲਾਂ ਤੈ ਹਲ ਚੰਤ ਤਚੇ
ਪੰ ਚਪਣੀ ਕਰੀ ਜਿਖਾ ਪੰਚਾਰ ਚਲਾ ਚਹੀ ਪੁਲੰ ਤੁਖ ਸਿਖ ਤੈ ਚਾਰਿਆ।ਪਾਰ
ਜਲ ਸਿੰਘਲ ਚਲ ਪਲ ਲਲਤੀ ਪਾਰਾ ਕਰੇ ਕਲਾ ਕਰੇ ਚਿਲ ਕਾਰੁ ਨ ਸਾਰਾ

ਅੰਤ ਸਲਾਹ ਸੰਤ

ਪਾ. ਟੰਜਦਾਰੀ ਪੰ ਟਿਲ ਮਾਂਚ ਲਣੀ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਤੁਖ ਤੈ ਮਾਰ ਪਾਂਪ੍ਹਾਪਾਰ।

ਪ ਸੰਜਿਯਾ ਪਾਂਪ੍ਰਿਤਾ ਪਾਲ੍ਹਾਰ ਤਿਖ ਪਿਲ ਪਾ ਚਲਾ ਚਲਾ ਤੈ ਚੰਤਰ ਪਿਲਾ ਖੰਚੇ ਪਾਰ ਤੁ ਮਾਂਸ ਦੀ ਚੁਰੇ ਚੰਤਰ
ਮਲੀ ਦੀ ਪਿਲ ਤੁ ਮਾਰ ਬਾਲੀ ਤਾਰ ਪੰਤਰ ਪਾਲਾ ਤੈ ਚਿਲ ਸੰਜਲ ਪੰਤਰ ਦੀ ਚੰਤਰ ਪਾਲਾ
ਪ ਸਾਰਿਯ ਬਾਲੇ ਚੰਤ ਚੰਤਰ ਦੀ ਚੰਤਰ ਚੰਤਰ ਚੰਤਰ

ਮੈਂ ਤਰਫ਼ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖਦਾਈ ਮਾਰਿਓ ਜਵਾਨਕਿ ਹਰ ਬਿਮਾਰ ਨਾਮਿ ਨਾਲ ਮਿਲਿ ਪਿਛੋਕੇ ਬਾਰਿ

ਸਭਿ ਦੁਨਿ ਲੋ ਦਿਖਾਈ ਮਾਰਤਾ ਦੁਨਿਆ ਖਲੋ ਦਰਦੋ ਘਬਰਾਨਣੇਂ ਤੁਹਾਰਿ ਮਾਰਿ।

ਮਾਤਾ ਲਾਲ ਮਾਰਤਾ

ਦਖੀ ਮੈ ਸਮਾਨਿਆ ਮਿਲਿਆ ਸੰਤੁ ਮੈਲਾਕਾ ਹੋਵਾ ਧਾਰਿ ਮਾਤਾ ਲਾਲ ਮਾਰਤਾ

ਮਿਲਿ ਛਾਮਿ ਜਾਨਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਹੋਰ ਸਭਾ ਸੰਗਤ ਹੋਵਾ ਮਾਰਿ। – ਮਾਤਾ ਲਾਲ ਮਾਰਤਾ

ਚੌਪਈ ਮਰਤ ਮਾਰਿਨ ਗਾਇ ਮੋਹ ਦੇਤੇ ਮੈ ਮਾਰ ਮਿਲ ਮੈ ਮੀ ਮਿਲ ਮਰਤਾ। ਮੁਕਤਾ ਮਾ

ਪ੍ਰਾਮ ਬੋਮੀ ਸਿਮ ਬੋਮ ਸਮਾਰਾਮ ਬੁਮਿ ਮਿਮਾਰ ਮੁਮਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲ ਮਮਾਰਾ ਮਾਰਤਾ। ਮਾ

ਬੁਮੇ ਲਾਲ ਮਾਰਿਮ ਮੀਮ ਮਾਰਿਮ ਮੀਮ ਮਿਮਾਰ ਮੁਮਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲ ਮਮਾਰਾ ਮਾਰਤਾ।

ਮੁਮਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲ ਮਮਾਰਾ ਮਾਰਤਾ। ਮਾਰਤਾ ਮਾਰਤਾ ਮਾਰਤਾ

ਸ਼ੁਰ ਨਾਰਸ ਚਲਧੀ ਪੰਣੰਧੀ ਦਾਇ ਸੁਹਜੇ ਤੋਰਧੀ ਚੜ ਮਾਂਦਿਰ ਗਾਇ
ਅਤੀ ਮਸਾਰੇ ਸੰਸੀ ਕਮਾਰਦ ਤੁਰੇ ਪੁਰੀ ਰਾਵਣ ਪਾਖੇ ਮਾਰ ਮਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਂਦਿ ਫੁਟਰੀਂ ਰੋ ਚਾਂਦਿ ਆਧੰ ਮੰਤਿਰਾ ਸਿੰਘ ਸੁਲ ਲੰਕ ਜਾਂਦੰ। ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ
ਜਜੰਸਾਰੁ ਪੰਚ ਸਾਦਰ ਤੰ ਦਣੀਆਸੁਰਾ ਲਾਂਚ ਮੁੰਚਾਂਧਿ ਦਾਂਰ। ਬਿਆਨ

ਚੌਪਈ ਇਕ ਸਾਂਣੰਲ ਪੰਜੰ ਸਾਣਾਂ ਥੰ ਤੰਚਾ ਪਾਂਧ ਕਰ ਅਹਾਦਾਨ ਸਿੰਘ ਜੰਜਸੰਨੰ ਬਾਂਧੰ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

ਅਾਕਣ ਬੰਚ ਤੁਰਕ ਜਲਦਾ ਪੁਜ ਅਾਣੀ ਥੀ ਤੁਰਕਜ ਮਿਲ ਪੰਜਿਯ ਅਕਾਲੀ ਤੰਚ ਅਜਾਦ
ਪੁਮ ਹਮ ਸੰਜੇ ਯੰ ਤਾਨੂੰ ਰਲਸਾਦ ਰਸਾਰੇ ਗੰਥ ਚੁਟੇ ਜਜ ਪੰਥਸਾਰਾ। ਅਜਾਦ ਅਮ ਜਜ ਅਜਾਦ
ਬੰਧ ਮਿਸਾ ਚੰਜਤ ਮਤਾ ਮਤਾਰਾਯ ਅਜਾ ਅਧਰ ਅਸਰ ਅਜਾਂ ਮੰ ਮਾਰਗੰ ਚਾਯਾ ਮਤਾ।

ਅਜੀਤ ਅਜਾਦ ਜੀ

ਸਿੰਘ ਸਰੰਤੀ ਤਜ ਚੁਤ ਅਾਯਾ ਸਿੰਜ ਸੰ ਚੀ ਤੋ ਚੰਤੰ ਪੰਤਾਯਾ
ਚੁਸਤ ਦਾਸ ਅਾਪੰ ਚੁਸਿ ਅਾਣੰਚੁ ਮਾ ਕੁਰ ਜਜ ਜੰਜ ਤੰ ਪਾਚੁਤਾ ਤਾਤਾ
ਚੁਸ ਦਾਂ ਜਲਯਾਜੰ ਤੁਰਯਸ ਸੁਸਾਂਦਿ ਦੁਮ ਤੁਰਕ ਅਹੀਂ ਹਮ ਬਾਤ ਸੁਸਾਂਦਿ

ਅਜੀਤ ਅਜਾਦ ਸੰਜੀ

ਪੀ੍ ਸਾਂਸ੍ਰਿਤ ਮਾਂਦ ਸਸੰ ਅਾਯਾਣ ਅਨੁਸੰ ਪ੍ਰਸਾਮਿਤ ਅਮ ਦ ਮ ਜਾਂਦ ਜਾਂਦਾ ਜਤਾ ਅਜਾਤ ਅਜਾ
ਯਸ ਮੰ ਪਿਸਾਸ ਮੰ ਸਸੰ 'ਅਮਾਯਾ' ਅੰਸਾ ਦਿਸ ਮਾਂਦੰ ਨੰਦ ਸਹੰ ਅਾਯਾ। ਅਜਾ ਅਜਾ ਅਜ
ਅਸਾ ਪੁਨ ਪੰ ਪ੍ਰਾਂਤਾਸ ਕਾਂਸੰ ਸੰ ਪਿਸਾ ਅਮ ਸਸੰ ਪੁਮਾਯਾ' ਪਜਾਤ ਅਜਾਤ

ਪੰਚਾਲ ਤੁੰ ਚਾਮਕ ਦੰਸਾ ਕਰੰਸੰ ਅਰਜ ਪੰਸਿਮ ਪਾਂਸੰ ਸਾਂਦਾ।
ਸਿਸ ਸੁੰ ਅਰਜਸ ਤੁੰਸਾ ਸਾਂਧ ਸੁੰਸਿ ਪੰ ਸਸ ਕਾਂਸੰ ਅਾਂਤ ਪਜਾਤ ਅਜਾਂਤ ਅਜਾਂਤ ਅਜ

ਚੌਪਈ ਪੁੰਸੰ ਤੁੰਸਾ ਚੰਦਸ ਜਜ ਪੁੰਸੰ ਅਜਾਂਦਿ ਅਾਂਸ ਅਜ ਜਾਸੰ ਪੁੰਸ ਦੰ ਮਾਂਦੰ ਪੁਜ ਅਾਂਤ
ਪੁਜ ਸੰ ਅਜਾਂਤ ਪੁੰਸ ਸਜਾ ਪਾਂਸੰ ਅਾਂਤ ਪਜਾਂਤੰ ਸਜਾਂਸ ਅ ਅਾਂਤਿ।ਤੁੰਤ।
ਜਿਸੰ ਜਾਂਸਾ ਸਿਸ ਮਾਂਸੰ ਤੁਜਾਂਤਾ ਦੁੰਪ੍ਰ ਸੰਸਾਂਸੰ ਸਿੰਸ ਤੁਜਾਂਸ ਤਾਂਸੰ ਛਾਂਤਾ ਪੁਜ ਅਾਂ
ਅਜਜ ਪੁਜਾ ਜਤਾਂਸੰ ਪੁਜ ਪੁਜਾਂਤਾ ਜੰਸੰ ਪੁੰਸੰ ਸੰ ਦਾਂਸ ਪੁਜੰ ਅਜਾਂ ਮਾਂਤਾ। ਪੁਜਾਂਤ ਅ ਪੁਜ
ਅਸਾ ਜਾਂਤੰ ਜਿਸ ਤੰ ਜਜ ਪਾਂਸੰ ਅਾਂਤ ਅਜਾਂਤ ਸਿੰਸ ਅਤੰ ਪੁ ਅਾਂਤੰ
ਤੰ ਸੰ ਅਾਂਤ ਪੰਸਾਂਤੰ ਤਾਂਤੰ ਅਾਂਤ ਤੰਤੰ ਸਿੰਸ ਪੰਤ ਤੁਜ ਤਾਂਤ ਮਾਂਤਾ।
ਅਜਾ ਤੰਤਾ ਸਿੰਸ ਅਾਂਤ ਪੁਜਾਂਤਾ ਸਾਂਤ ਪੁਜੰ ਅਾਂਤ ਤੰ ਪੁਜੰ ਅਜਾਂਤਾ।

ਦੋਹਰਾ ਪੁਸਿ ਪੰਸੁ ਅਾਂਤ ਅਾਂਤਾ ਅਸ ਪੁੰਤੁਤੰ ਤੰਸਿ ਪੰਤਾ ਮਾਂਤਾ ਅਾਂਤ
ਪੁਸ ਤੰਤਾ ਸਾਂਤੰ ਤੁਸ ਸਿੰਸ ਪੰਤਾਂਤ ਸਾਂਤਾਸਿੰ ਪਾਂਤਿ।ਤਾਂਤ ਅਜ ਪੁ

ਅ ਅੰਸ ਅੰ ਅਾਂਤੰ ਅਾਂਤ ਅੰ ਅੰਤਾਂਤਾ ਸਾਂਤ ਅਾਂਤਾਂਤ ਅਾਂਤ ਅਾਂ ਸਿੰਤ ਅੰਤ ਤੰ ਅੰਤੁਤਾਂਤ ਅੰ ਅੰਤਾਂਤ
ਪਿਤਾ ਅੰਤਾ ਅਾਂਤਾਂਤਾਂਤ ਤੰ ਪਾਂਤਾ ਸਾਂਤ ਅਾਂਤਾਂ ਅਾਂਤ ਪੁਜਾਂਤ ਅਾਂਤ ਅ

ਚੌਪਈ ਪਾਲ ਸਕਲ ਦੁਰਤ ਨਾਸ ਕਰ ਤੁਹਮੀ ਦਖਾਯਤ ਅਪਨੋ ਬਾਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਰਛਾ
ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕਉ ਦੇਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੂ ਤੁਮਰੋ ਸਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਕਲਿ ਗਾਨੂ ਭਗਤੀ ਮਹਿਮਾ
ਅਬ ਰਛਾ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਪਨ ਜਾਨਿ ਰਾਖਹੁ ਦੈ ਦਾਨ ਦਇਆ ਕਰਨੈ
ਕਲਾ ਬਲਾ ਤੁਹਮਰ ਜਿਤੈ ਲਹਿ ਜਾਨਹਿ ਸਿਮਰ ਕਲਾ ਜਗ ਸਕਲ ਬਲਾਨ ਚਕਰਾਵੈ ਦੁਸਟ ਬਲੀ
ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਿ· ਅਗਨੀ ਪੁੰਜਾਖੀ ਦਹਾ ਤੋਂ ਤਲਧਿ ਨ ਅਗਨ ਪਿਸਤਦੀ ਅਗਨ ਕੀ
ਕਲਾ ਪਿਸਤਦੀ ਕਲਟ ਪੁਕਾ ਅਗਨ ਸਿਮ ਕਲ ਸਸਤ੍ਰਨੁਸ ਦੁਖ ਹੋ ਅਗਨ ਮਹਤਾ ਅਨੰਤ ਕਲਾ
ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੁ ਕਰੋ ਨਿਤ ਜੋਰਾ ਪੰਥਾ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਕਰੋ ਅਗਨੋ ਨ ਨਿਹਾ ਅਗਨ ਕੀ
ਅਸੀ ਸਭ ਅਹੰਤੇ ਸੋਈ ਆਪਿ। ਤੁਹੀਂ ਤੁਹਿ ਭੀ ਦਾ ਹਾਸ ਸਾਰਥਿ ਅਕਾਲ
ਦੁਸਤ ਦੁ ਬੁਮੇਹਰੋ ਬੁਧੀ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਦੁਸੀ ਧਰਨ ਦੇ ਦੋ ਦੁਖੀ ਬਾਲ ਅਕਾ
ਸਿਮ ਮੇਰਾ ਹੀ ਤਵਹਾਂ ਧਨਾਦ ਤੁਮ ਨਨੂੰ ਮਰੇ ਨਾਸ ਅਭੀਤ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਕਰ ਕਰ ਕਰ
ਦੈ ਬੋਲ ਸਿਮ ਜਨਮੇ ਆਪ ਕਲ ਨਾਨੇ ਬੀਰੂ ਸਿਮੋਨੋ ਕਾਪਾ ਅਕਾਲ
ਸਿਮਰਨ ਦੁ ਬੁਮੇਰੋ ਬਦੀ ਮਰ ਗਈ ਸਿਮਰਨ ਮਮਿਖੀ ਦੁ ਬੀ ਦੁ ਦੇ ਮਹਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਟ ਗਤਿ ਦੇ ਸਤ ਦੁਖੀ ਕਲੀ ਕਲੇ ਮੰਤਿ ਸਿੰਘ ਨਾਯ
ਤੁਸੋ ਪੁਸੀ ਦੇ ਮਰਾ ਸਾਯਕ ਤੋਂਯ ਨੁਤ ਸਸਾਰਾਯ

ਚੌਪਈ ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈ ਜੀਯ ਮਿਧਾਤਾ ਪੋਤ ਸਹਾਰੇ ਦਿਧ ਤਰੇ ਹਾਰੀ ਅਕਾਲ ਸਹਾਯ
ਦਾਸੇ ਤੁਸੀ ਨ ਲੋਚੂ ਮੈਮਾਰੋ ਬਲਤ ਤੁਮ ਧਨ ਅਕਾਲ ਦੈ ਸਾਰੇ ਮਹਤਾ ਅਕਾਲ ਸਹਾਯ
ਦੁਸਮਨੋ ਬਾਰਿਸ ਸਸਤ ਕਰ ਸਾਰੇ ਸਸਤੋ ਮਾਲਾ ਸਿਰ ਦੁਸਟ ਭੀ ਸਕੋ
ਤੁਸੋ ਯੀਯੋ ਹਾ ਦੁਸਟ ਬਲਾਕਾ ਸਸਾਰਾ ਸਸ ਸਾਰਤ ਦੁਸਟਹਾਰ ਸਸਤ ਸਸਾਰਾਯ ਸਸਤ ਸਸਾਰਾਯ

ਦੋਹਰਾ ਤੁਮਰੋ ਸਿੰਘ ਦੁਸ ਦੁਸਿਨ ਦੁਸੋ ਸਤਰ ਸਸੀਸ ਸਤਰਾਯ ਸਸਤਰ
ਸਸਤ ਸਿਸਦੀ ਧਸ ਦੁਸਮੇ ਬਾਯ ਦੁਸ ਭੀ ਸਾਯਕ ਸਸਾਰਾਯ ਸਸਤ

ਚੌਪਈ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਦੁਸ ਦੁਸਿਨ ਸਤਰ ਸਤਰਾਯ ਬੁਸਮ ਸਸਾਰੋ ਸਸਤਰੋਯ ਸਸਤ ਸਸਤਰਾਯ
ਸਸੀਸ ਸਿੰਘ ਭ ਬਾਯਕ ਸਿੰਘ ਭੀ ਦੁਸ ਦੁਸਟਨ ਸਿੰਘ ਦੁਸਤਰਾਯਨੋ ਦੁਸਟ ਸਸਤ
ਦੁਸ ਸਿੰਘ ਸਾਯੋ ਸਸਾਰਾਯਨੋ ਸਸਤਰ ਸਸ ਸਸਤ ਸਸਤਰਾਯ ਸਸਤ ਸਸਤਰਾਯ
ਸਸਤਰਾਯ ਸਿੰਘ ਸਸਤਰਾਯਨੋ ਸਤਰਾਯ ਸਿੰਘ ਸਸਤਰਾਯ ਸਸਤਰਾਯ ਸਸਤਰਾਯ

ਦੋਹਰਾ

---

੧ ਅਕਲ ਸਹਾਯ : ਸਸਤਰਨਾਮ ਮਾਲਾ. ਕਵੀਸ਼ਰ ਦੇ ਸੁਮੇਰਪਰਾ ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ ਸਾਰ ਦੇ ਸੁਮੇਰ ਦੇ ਸਹਾਇ ਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਦਾ ਮਿਤਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰਤ ਸਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਦਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਦਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰ ਦਾ

ਦੰਦੂ ਖੈਪ ਕੁਤਾਨੀਏ ਸਮ ਯਦਨ ਸਜੈ ਮਾਨਸੀ ਪਿੰਡ ਗਰਦਨਯ ਪਿੰਡ ਸਜੈ
ਗੋਲ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਸਿੰਘ ਰਤੇ ਕੀ ਆਖੇ ਧਰਤ ਅਕਾਲ ਸਾਏ ਸੁਰ ਪਾਇਮਾਤ
ਮਸ ਸਿੰਘ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਤੋਸ਼ਿਕ ਧਾਰਣ ਸਿੰਘ ਚੁੱਪੋ ਕੁਲ ਸਿਮਰ।
ਸੁਕਰਾਯ ਸਿੰਘ ਮਾਖਣਾ ਦਾ ਪੀਓ ਗੋਲ ਮੰਦ ਬਾਜਯਾ ਸਾਰੋਕਾਰੀਓ ਸੁਨੀ ਪਾਸ।

ਦਖਸਾ ਤੁਗਲਾ ਸਿੰਘ ਮੇ ਲਕਾਲ ਸਿੰਘ ਪਹੁੰਚੀ ਪੰਜਾਇਣ ਜੰਦਰ Mahatma Gandhi
ਜਲ ਤੁਰਾਂ ਸਿੰਘ ਤੁਰੀ ਕਾਹਿ ਸਭੋ ਦੁਸ ਖੈਰੀ ਸਫੈਦੰ ਦੁਖਿ ਪਾਪ

ਕਹਾਨੀ ਦੁਖਾ ਦੁਸ ਕਰਕਾਲਾਂ ਲੋ ਕਥ ਕਾਲਾ ਨੇ ਲੰਕਾ ਸਫੈਦੀ ਤਕ ਖਾਰੇ ਨਾਲ Mr Jain
ਤਾਲੇ ਮਾਰੀ ਅਖਰ ਸਿੰਘ ਗਲਕਾਰਾਂ ਮਾਲੇ ਗਈਆਂ ਚੰਗੀ ਲੋ ਤਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਲਾਮਾਲੇ
ਧਾਰ ਸਿੰਘ ਤਕ ਗਲਾਂ ਆਏ ਤਕ ਅਗਲੇ ਸਿੰਘ ਮਲਣੇ ਆਏ Mr ... Jain
ਸਿਮ ਲੋਟ ਲੈ ਨਾਲ ਪੁੰਜ ਮਾਰੀ ਦੁਸ ਮਿਲ ਸਕਲਾਕਣ ਲੀ ਗਲੀ ਪਾਰ ਮਤ
ਤੁਰਤ ਸਿਮਲ ਦਿਲ ਧੋ ਘਰਲਾਂ ਦੇਖ ਦੁਸ ਕਲੀ ਲੰਕ ਕਰਾਏ
ਚਲ ਮਟਰ ਮਲ ਛੋਲੇ ਕਰਕਾਟ ਲਲੀ ਪਲਾਰੇ ਤੁਰਤ ਮਲੂਟਾਮਾਟਾ Mahatma Gandhi
ਚਾਰ ਰਾਲਾ ਪੰਤਲ ਦਰਸ ਲਰਾਯਾ ਮਾਣਤੀ ਆਰਾਂਓਂ ਕਲੋ ਪੰਜਾਲਾਯਾ Mahatma Gandhi Mahatma Gandhi
ਤੁਰਤ ਚਲਦੀ ਖੋਰ ਖੁਸ ਨਰ ਜਾਦੈ ਚਲ ਜਲੂਕ ਚਮ ਉਪਰ ਆਦੈ ਮਾਣ Mr. Jain

ਦਨ ਚ ਸੁਲੀ ਕਾਰਾ ਸਿੰਘ ਗਲਾਂਓਂ ਲੀ· ਨੇ
ਗੋਲਾ ਸਿੰਘ ਪਲ ਸਿਮਰ ਮਾਂ ਲੀ ਕਲੂਲਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਖਿਲਣ ਲਲਾਯਾ ਮਿਲਾਂਓਂ ਚਲੇ ਗਲਿਤਲੂਣ ਲੀ ਰਲ ਮਲਾ
ਮਰੋਂ ਕਾਰਤੀਮਾ ਲੂਹ ਲੀ ਮਿਲਿਣ ਦੁਸੇ ਨਰ ਰਾਲਾ।। Mr Mahatma Mahatma

ਚੌਪਈ ਅਲ ਮਿਲ ਕਾਰ ਤੁਰਲਲ ਕਥ ਮਾਲੀ ਦੁਸ ਲੋਟ ਮਲ ਕੁਲਾਲ ਗਾਲੀ
ਮਿਲਾ ਕਾਰ ਨਾਲ ਲਲੀ ਚਲ ਤੁਰਲਾਲ ਮਾਰਾਲਾ ਮਿਲਾਲਾ ਚੋਣਾਂ ਮਾਲਾ Mahatma Gandhi Mahatma Gandhi
ਚੰਚ ਮਿਲਾਲਾਂਓਂ ਮਲ ਲਲੀ ਮਾਰਾ ਤੁਲਾਲ ਮਲ ਦੁਸਿਲਾਲ ਚੋਣਾਂ ਮਾਲਾ Mahatma Gandhi
ਮਿਲ ਖੈਲ ਨਾਲ ਲੀ ਗਿਲਾ ਚੁਲਾਲੀ ਮਲ ਮਲਾਲਾ ਮਾਲ ਲੀ ਚੁਲੂਲ ਮਾਲੀ ਨੇ Mahatma Gandhi

੧ ਕਰਕਾ ਮਲਲ ਨਾਲ ਮਲਾਲਾ ਮਿਲਾਂਓਂ ਮਿਲ ਲਲੀ ਮਿਲ ਦੇ ਚੰਚ ਮੈਲ ਨੀ ਮਲਲ ਚਲੀਲ ਤੋਂ ਚੰਚ ਮਿਲ ਲੀ ਚੁਲ ਦਾ ਮਲ ਦੀ ਮਲਾ ਮੈਲ ਨੀ
੨ ਲੀਲੀ ਲੀ ਮਲਲ ਚਲੀਲਾਂ ਮਿਲੀ ਮਿਲ ਮਲਾਲਾਲ ਦਾ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮਲ ਲਲੀ ਮਲਲ ਮਲਲਾਂ ਮਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮਲ

ਮਮ ਤੇ ਸਿੱਖ ਛੋਡਯੋ ਜਿਮ ਨਾਹੀ ਅਮ ਜਿਮ ਖੰਡ ਖਤੇ ਹੋਹਿ ਬਲਾਹੀ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਯਾ ਪਾਵਤ ਪਾਵਤ ਕਰ ਗਏ ਕੋ ਅਗਨੀ ਬਾ ਬਯਨੋ ਕਾਂ ਮਿਲ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਹੋ ਮਾਰੇ ਕਾਮੀ ਨੇ ਕਰੇ ਜਿਨ ਕੀ ਖਬਰ ਕਹੀ ਅਬ ਨਾਹੀ ਅਜਾਣਾ
ਜਿਹਨਾਂ ਖੁਦਾ ਦਿਖਾਣ ਕੀ ਪਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਸਿੱਖ ਜਿਵ ਹੋਰ ਨੂੰ ਛਡਾ ਮਾਰ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ

ਦੋਹਰਾ ਛਡਯ ਸਿੱਖਨ ਈਹਾਂ ਮੰਗਾਈਐ ਦਰਸੀਐ ਪੁਰਖਨ ਸੀ ਛੁਟਕਾਇ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਕਲਤ ਨ ਨਿਕਲਯਨ ਉਨ ਪਾਏ ਜਿਹ ਕੁਟੈ ਨ ਸਿੱਖ ਕਹਾਇ ਅਜਾਣਾ

ਚੌਪਈ ਤੇ ਜਿਹ ਮਿਲਯਾਹੀ ਮੰਗੇ ਖਾਣੇ ਆਯਸੇ ਮਾਰ ਖਤੇ ਹੈ ਜਾਣੇ
ਜਿਮਾਂ ਮਹਰੇ ਮੱਖੀ ਅਲਾਵਹਿ ਅਯਸਾਕਤ ਸਿੱਖਨ ਯਹਿ ਚਤਰਾਵਹਿ ਤੇ
ਜਿਮਾਂ ਨ ਮੱਖੀ ਸਿੱਖਨ ਮਾਰਾ ਆਦਿ ਪਿਮਾਣ ਸਿੱਖ ਸੋਰ ਸਾਰ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਸਾਹ ਕਾਮੀ ਸਿਖ ਪਾਸੀ ਪਰਿਮਾਂ ਕੋਮਲ ਸਿੱਖ ਮੇ ਯਾਸੀ ਬਹਿਮਾਨ੍ਹ
ਤੁਮ ਨਿਮਾਯ ਸਿਰ ਮੰਸ ਸੁਨਾਈ ਮਾਰੇ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਅਬ ਜਾਈ
ਹੈ ਕੁਈਨ ਸਤੇ ਯਹਾਣਤ ਮੇਰਾ ਮਾਰੇ ਸਿੱਖਨ ਹੈ ਕਰ ਬੇਰਾ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਈਹਾਨ ਮਜ਼ੂਬ ਕੋ ਯਹਣੇ ਲੇਹੈ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਣ ਨ ਨੰਹਣੇ ਦੇਹੈ
ਕਰ ਮਾਰੇ ਪੰਹੁਨਾਨ ਕਸਮ ਦਾਯਾ ਹੈ ਯਿਮਾਰੇ ਦਸਨ ਤਨੀ ਯੋ ਕਾਯਾ ਮਾਰਾ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ

ਦੋਹਰਾ ਮਸਲਨੀ ਪਿਮਾਨ ਮਾਂ ਬੈਯਾਕਾਰ ਹੈ ਜੰਗ ਯਾਨੀ ਹੈ ਮਸਕਾਰ
ਯਾਨੀ ਸੋਨੂੰਹੇ ਗੀਰ ਪੰਥਾ ਯੋਹ ਗਹੰਦਗੀ ਯਾਰ ਮਾਰੇ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ

ਚੌਪਈ ਗਈ ਰਿਮਾਰੀ ਨਮਾਰਾ ਯਿਮ ਮਾਰੇ ਗਈ ਨਹੀਰਾ ਯਾਨ ਮਾਰੇ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਸਿੱਖਨ ਲਹੀਸੀਆਨ ਸਿਤ ਸਨ ਜਾਣੈ ਤਾਰੇ ਯੋਮ ਪੈ ਯਾਰੁਤੀ ਗਹੀਨ ਮਾਰਾ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਖੁਨ ਸਿੱਖਨ ਜਿਹਾ ਯਿਮਾਨ ਯਿਰਮਾਨਾ ਗਾਰਾ ਮਸੀ ਗਰਾਨ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ
ਪੁਰਖੇ ਸਿੱਖਨ ਪੈ ਬਣੈ ਖੁਲਾਸੀ ਗਈ ਮੰਗਾਨ ਸੋ ਸਿੱਖ ਸੁਮਾਰ ਯਾਸੀ ਨਾਹੀ।
ਮੈਂ ਤੂੰ ਅਜ ਖੁਲ ਪਰੈ ਜਨੌਰ ਮੰਹ ਖਾਣ ਲੀ ਮਾਹੀ ਜਾਦ ਫੋਰਾ ਅ
ਮਦ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਸਿਰੀ ਦੀਆਂ ਆਸੀ ਸਾਰੇ ਤਰਿ ਦੁਰ ਲਖੈ ਜਾਸੀ ਮਾਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਰੇ ਯਾਰ ਯੁਰ ਮਾਰਿ ਤਰੇ ਜਿਮ ਮੁਰ ਬਰਾ ਮਾਰਾ ਅਜਾਣਾ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਯਾਰ ਯਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਪਰੈ ਯਿਮਾ ਕੁਰਬ ਪਰੰਯਾ ਆਯਿ ਮਾਰਾ ਅਜਾਣਾ

ਚੌਪਈ ਯਾਰ ਯਾਰ ਤੇ ਯਾਰਿ ਤਰੇ ਯਾਰੇ ਜਿਮ ਮੁਰ ਬਰਾ ਮਾਰਾ ਅਜਾਣਾ
ਮੁਮ ਯਾਰ ਸਿੱਖ ਯਾਰੀ ਆਯਾ ਤਮ ਮਾਮ ਯਾਰੇ ਤੁਰਕਨ ਜਿਮ ਯਾਰੀ ਮਾਰਾ
ਯਮ ਮੀ ਲੋਮ ਮਾਰਿ ਮੈਂ ਮਾਰਿ ਤ ਮੰਹਾ ਮਾਰਿ ਸਾਰ ਯੋ ਜਿਮ ਮੋਰਾਰਿ ਯਾਰਿ ਅਜਾਣਾ ਅਲੀ
ਯੋ ਮਾਰਿ ਸਿੱਖੀ ਜਿਮ ਮਰ ਯਿਮਾ ਮਾਰੀ ਸਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰਾਰਿ ਮੋਰਾ ਮਾਰਾ

ਅਜਾਣਾ ਮੁਰ ਮਾਰਾ ਯਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ

੧ ਜਿਮਾਰ ਮਾਰ ਨਹਣੀਆਂ ਮਾਰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਮ ਮੋਰਾਰਾ ਤੇ ਮੁਰਾਰ ਮਾਰਾ ਜਿਮ ਮੁਰਾ ਮਾਰੀਆ ਮੈਂ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਮਾਰੀ

ਅਜਾ ਰੋ ਨਵ ਯਰ ਭਿਰ ਸਯ ਪਾਹਿ ਸਹਾਂ ਬਾਲ ਰੋ ਖੂਬੋ ਨ ਜਾਹਿ
ਜਾਹ ਜਾਹਿ ਜਥਾਮੈ ਤਹਾਂ ਤਹਿ ਯਰਜ ਸਾਤਿਯੁਤ ਦੀਜੈ ਯਰਜ ਦਿਯਾਜ ੧੮

ਪੈਯਾ ਯਹੀ ਰਹੁ ਯਾਲ ਤੇ ਲਾਲ ਰੋ ਬਾਤੀਯਿਤਾ ਪ ਦਿਯ ਪੁੰਦਰ ਲਹੀ ਭਲ ਜੋਨੀ
ਆਨਤੈ ਪ ਯਾਮ ਯਹੋ ਪਲਿ ਬਾਸਯਤ ਬਾਮਯ ਦਿਯ ਪ ਜਹਿ ਜੋਨੀ
ਮੰਜੇ ਯ ਲੈ ਜਾਲੇ ਭਲੀ ਸੁ ਲਾਯਾ ਰੋ ਜਲਾਂ ਪੁਨਿਯਾਲ ਦਿ ਘਾਯਾ ਬਯੰਮੰ
ਜਲਾਂ ਯ ਦੁਨਾਮੈ ਪੁਯ ਯਹੁ ਹਸ ਯਲਾਂ ਜ ਬਯ ਸਯਦਾਯਤਾ ਨੰਮੈ

ਦ੍ਰ.ਯ. ਬਾਖੀ ਗ੍ਰਯਾ ਲਿਖ ਸ਼ਯੀਦ ਕੀ—੭
ਰੁਯਕਾਂ ਯਮਾ ਯਗਲੈ ਗ੍ਰਯਾ ਲਿਖ ਨੈ ਗ੍ਰਯੀਲੋ ਪਾਹੀ

ਵੇਹਯਾ ਪੋਗਨ ਯੁਯੁਯੇ ਨਿਯਾਜ ਨੈ ਲੰਯ ਲੈ ਗਯੀ ਸਯਦਾਯ
ਮਨੀ ਮਾਨਿ ਹੁ ਪੁੰਨ ਯਹੀ ਯੰਤਯਾਰ ਦੁਨਿ ਲਿਖ ਮਾਰ।।
ਤੈ ਪੁਨ ਜ ਪੁਮਲਾ ਨਾਲ ਨੁਤੈ ਮਿਨੰਲਖੈ ਘਨੰਤੋ ਧਾਲਿ
ਪਮੈ ਲਿਖ ਨਿਯੰਤ ਲੈ ਲੈਂ ਗ੍ਰਯ ਪੈਲੋਂ ਲਿਯਾਲੀਯਤ

ਚੌਪਾਈ ਸੁ ਖਾਲ ਨੈ ਮਯਤੇ ਬਾਤੇ ਪੁਨ ਨਿਯਿਜ ਤੇ ਯੁਯੁਯਾ ਪੁੰਨਾਤੋ
ਪੁਨ ਯਮੈ ਯੁਯਲ ਪ ਬਮੈ ਬਾਲਾ ਜਿਯ ਨੁਤੈ ਪੁਯਾਲਨ ਪੈਯ ਪੁਨ ਨਾਯਤਾ।
ਆਪੈ ਨਿਯਿਜ ਲੰ ਪੁਨ ਬਲਾ ਮਯਾਮੈ ਆਪੈ ਮਨ ਯੁਯਲ ਨੈ ਯਿਯਿਲੰਮ ਯਯਾਪੈ
ਪੁਨ ਨਿਯਿਜ ਬਲ ਦਲੀ ਬਯਲ ਘਲਾਯਾ ਜੈ ਜਲ ਮਿਲ ਅਯ ਲਲ ਨਾਯਿ ਪ
ਯੁਯਲ ਪਲੰਦਰ ਯਯੈ ਤੈ ਯਾਯਾ ਯਾਨੈ ਆਯਾਯਾ ਬਾਮ ਲਯਲੰਦਿ ਪ ਬਾਯਲ ਨਿਯਲ
ਤੈ ਲਿਖ ਮੀ ਪੁੰਨ ਗੋਯਾ ਲਲੋਯਾ ਬਯਲ ਬਾਯੈ ਤੋਯੀ ਧੋਯਾ
ਪਿਯੰਨਲ ਮੁਯਾ ਤੈ ਯਾਯੋ ਮਾਲੀ ਮੁਯੀਯਿਤੀ ਲੈ ਮਾਲ ਪੈਯ ਨਾਲੈ ਮਾਲੀ।

ਦੋਹਯਾ ਸੈ ਯੁਯ ਯਯੀ ਸੁ ਯਿ ਯਯੀ ਯਯੀ ਤੈ ਧੋਤੀ ਸਯ ਬਾਯ
ਦਯਾ ਯਿਨੀਤੀ ਖਿਤ ਧਰੀ ਯਮ ਲਲ ਲਾਯ ਖਿਤ ਜਾਤ ।

ਚੌਪਈ ਜੈ ਹਮ ਯਯ ਨਲ ਜਾਨ ਮਯਾਯੈ ਫਿਟ ਰਾਖੈ ਯਮ ਲੋਯਾ ਲੀ ਆਯੈ
ਮਾਂਯੈ ਬੋਨੀ ਖਿਤਯ ਬਾਣੀਦਾਤੈ ਪਿਤਾ ਮਯ ਬਲਦੰਯ ਨ ਯਾਲ ਪਿਮਾਤੈ
ਪੁੰਜ ਯਲਯਾਯਲਾ ਯਯਯਾਂਲਿ ਮਯੈ ਯੰਗ ਮਾਤ ਯਯ ਲੋ ਯਾਨੀ ਮਯੈ
ਯਮ ਸੰਯਿਤ ਹੈ ਪੁਣ ਪਰਿਜਾਨੀ ਹੁਮ ਮੈ ਬਾਲਾ ਲਿਖ ਬੰਯ ਲੋਯੈ ਨਾਯੈ ਮਾ
ਤੈ ਲੋ ਨਿਯਿਜ ਨਲਾਯਾ ਬਯਾਯਾ ਸਯੈ ਪੁਯਯਲ ਨੈ ਬਾਨੀ ਨਲ ਪਾਯਾ
ਨੈ ਪਿਖ ਮੀਨ ਯਲਲਾਨ ਨਾਯਲ ਮਾਨੀ ਨਿਯਿਜ ਲੋ ਯਲੀ ਮਯਾਯ ਮਾਲ

੧ ਖੈਰ ਸਲਿਮ ਬੁਲਾਕੁ ਅਨਾਬ ੧੮ ਖੋਲਿ ਦੇ
੨ ਅਖਬ ਖੁਮਾਰ ਚੰਯਲ ਯਾਯਲ ਯਾ ਸਲ ਗੁਲਿਸਤਾ ਯਾਬਾ ਦੇ ਕਿ ਵਿਰ ਖਯਿਖ ਯਾ ਸੀਯ ਬਾਸੋ ਸੀ ਵੇ ਲੋਵੇ
ਦੇ ਖੈਰਾਨਾਬ ਪੁੰਜੈ ਦਾ ਬਾਬਾ ਸੀ

www.nibandhmala.com

ਅਪਾਰ ਘੋਰ ਰੋਹ ਪੂਰਨ ਹਠਾਨ ਧੀਰ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਿਹਾ ਅਕਾਬਹੁ ਜਾਨ
ਦੇਤ ਸੁਰੇ ਖਗ ਬਾਣਨ ਮਾਹਿ ਤਜੀ ਬਸਤ ਮੈ ਆਸ ਤੁਮਾਨਿ ਤਾਰਾ। ਅਪਾਰ ਘੋਰ ਰੋਹ ਪੂਰਨ ਹਠਾਨ ਧੀਰ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਿਹਾ ਅਕਾਬਹੁ ਜਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਤਬੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਸ ਕਰਕੀ ਬਾਯਾ ਬਾਲਕੀ ਜੀ ਤੋਹਿ
ਅਬ ਲਗ ਲਰੇ ਕਿਤ ਕੁਰੈ ਯਹ ਬਹੀਏ ਲੋਹਾ ਹੀ ਹੋਇ ਮੋਹਿ

ਚੌਪਈ ਅਤਿ ਤਿਖ ਨਾਲਾ ਸਿੰਘਨ ਡਾਰਯਹ ਕਰ ਦੋਹੂ ਚਲਾਯਹ ਅਪ ਅਪਨੇ ਮਰਮ
ਬੀਰ ਉਠਿਯਹ ਤਿਖ ਬੀ ਬੋ ਬਰੀ ਤੁਮ ਬਹੁ ਦੁਹਲ ਅਬੀ ਲਗ ਲਗਾਈ ਮਾਰ
ਅਬ ਹਮ ਨਹਕ ਯਾਲ ਕਰੀ ਬੁਰਾਈ ਤੁਹਿ ਮੈਂਹਤ ਮਰ ਦੇਹਿਹੈ ਮਾਰੀ
ਬੀ ਸਿੰਘਨ ਬੀ ਉਸ ਬਰੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦੋਨ ਮੈਂਹਤ ਹੁੰਕਿ ਸਸਤ ਸਕਾਰਨਿ ਮਾਰ

ਨੋਟਸ ਮੈਂਹਤ ਮੁਖਾਬਲਹਿ ਦਾਰਾ ਸਕਲ ਦੇਸਾ ਧਰਿਵਰਤ ਹੋਤ
ਤੈਸੇ ਮਹਾਰਤ ਕੇ ਸਕਤੇ ਧਾਮ ਦੇਹੀ ਜਲਾਇ ਬਹੁ ਜਾਇ ਮਾਸ

ਚੌਪਈ ਹੁ ਨਰਨ ਸਿੰਘ ਸਭੀ ਤਜ ਸੰਜਾ ਸਾਰ ਅਸਤਰ ਤੁਮਰ ਚੁਮਰ ਚੁਮਰ ਕਰ
ਮੁਰ ਯੋਧਨ ਸਭੀ ਬਧ ਸਿੰਘਨ ਸੁਨਾਯਹੀ ਜਿਮ ਸੋਹਨ ਕੇ ਰੋਹ ਨਾਹੁ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਰ।
ਅਧਿਨ ਸਸਤ੍ਰ ਧਰ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰਹਹੁ ਬਾਲਕ ਦਿਹਾ ਹਨ ਤੁਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁੰਨ ਲੈ ਪੁੰਨ ਲਵਣ ਲਾਖੀਂ ਜਿਵ ਸਿੱਖ ਜੀ ਮਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਨੰਤੀ ।

ਮੋਹ ਮਰਜ਼ ਨ ਖਾਵ ਨਹੋ ਜਾਵ ਸੁਖ ਦਾਨ ਦਾਰੋਂ ਜਾ ਜਾ ਜਾਵਣਾ ਮਰਨ ਅਵਸਥਾ ਸਾਰ

ਬੀਤੇ ਬੀਤੀਆ ਵਾਕ ਦੱਸੀ ਨੇ ਹੋਰੋ ਗੱਲਾਂ ਹਰਬਾਣਾਂ ਮਾਰਗ ਨ ਹੋਰੀ ਗੁਰ ਸਾਰ

ਸਾਰ ਬੰਦੂਕ ਦਣ ਚੁੱਪ ਸਾਕਾਰੇ ਦਿਸ ਸਿਰ ਪੱਟਣ ਮਾਰ ਪੱਗਣਾਰੇ ਦਾਰਮ।

ਗੁਰ ਪੰਥਾ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘਾਨ ਪਤਿ ਸਾਨੀ ਗਾ ਦੁੱਖ ਦਾ ਗੋਲੀ ਸੱਚ ਰੋਲ ਪਤ ਮਾਰੀ ਨਾਲਣ

ਦੂੰ ਬਸਣ ਮਾ ਲੱਖੇ ਆਸਣ ਚੂੰ ਤੁੱਲਾ ਵਿਸ਼ ਚੁੱਲ ਕਥਨਾਰ ਮਾਰਥ

ਤਰਾਂ ਪੁਰਖ ਰਵਾਂ ਘਰਾ ਚੁਕਾਰਣ ਧਨ ਕਾਰਣ ਸਿੰਘ ਪੁਰਤਰ ਅਕਾਰਣ ਪੰਥਾਂ ਨਾਲਣ

ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਹਰਜਣ ਚਰਣ ਆਰੋ ਅਗਮਾਰੇ ਅੰਤਰਣ ਸਰਮਾਰੇ ਨੂੰ ਮੰਜਿਆਂ ਦਾਮਾ ਨਾ ਸਾ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੁੱਕ ਪੰਥਾ ਚੁੱਕ ਪੁਰੁ ਪਖਾਰਣ ਚੱਲਣ ਪੰਥਾਂਚਾ ਸਿੰਘ ਜਾ ਜੋ ਸਾਰਥਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚਾਰ ਚਾਰ ਪੰਥਾ ਸੰਘਾ ਚੁਣ ਸਾਰੇ ਮਾਰਥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿਖ ਸੋਹੀਏ ਚਿਰ ਅਰਾਧਨਾ ਪੰਥਿਆ ਨਲਣ ਨ ਆਵਿ

ਇਹ। ਪੁਖ ਸਰਣ ਸਿੰਘ ਸਥਾ ਪੁੰਨ ਸਿਮਰਨਾ ਦਰਸ ਧਾਰੀਏ ਜਾਵਣ। ਸਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਜਤਨੀ ਕਥੀ ਮਾਲ ਗੋਲਾ ਮਾ ਨਿਰਣ ਲਾਰੀ ਪਰਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪੁਖਾਂ ਮਥਰ ਵੰਨਾਰਿ ਪੁਰਾ ਕਥਾਂ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਤੋ ਮਰਯੀ ਲੈ ਪੰਥਸਾ ਪੁਸ਼ਾਈ ਨਥੀ ਗਥਾ ਸਿੰਘ ਪੈਰਾ ਲੀਤੇ ਮਾਰਾਂਚੇ

ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪੁਣੇ ਧੀਮਾ ਰੋ ਮਾਰੀ ਪੁਰਿ ਮਾਰੀ ਪੁਰ ਖਰੇ ਗਥਾ ਚਾਰ ਬਸਾਂਚੇ ਤਰੀ।

ਮੰਗਲ ਪੁਰੀ ਚੰਗੇ ਪੁੰਨ ਸੰਧ ਪਤੀ ਸਾਰ ਥਾਰ ਮੰਗਿਆ ਮਾਰ ਚਾਰ ਚਾਂਚੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਸਥਿ ਮਥਾਰਥ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਪੁਰਾਰਥ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਜੋਰ ਥਰ ਪੁਰ ਧਰਮਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਬਿਨਿ ਮਥਾਰਥ ਮੰਤ ਮਾਰੀ ਪੁਰਮਾਰੇ ਵਰੇ ਥਰ ਪੁੰਨ ਸਿੰਘਾਨ ਪੁਰਮਾਰੀ

ਪੁੰਨ ਸਾਰਮੇ ਪੰ ਪੰਥ ਸਾਰੀ ਦੇਹੁਨਿਰੁ ਥਾਰਿ ਸਿੰਘਾਨ ਮਿਲਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਧਰ ਰੇਤ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਮਾਰੀ ਰਿਰਵਾਂ ਧੁਮਰ ਪੁੰਨ ਮਾਰੀ ਪੁਮਾਰਾ

ਥਰ ਮਾਰੇ ਪੁਰਿ ਨਾਂ ਪੁਰ ਤਾਂਚ ਥਾਰਿ ਰੋ ਮਥਾਰਥ ਥਰ ਪੁਰਥਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਤੋ ਤਮਾਰ ਸਿੰਘ ਥਰ ਪੁਰੀ ਧਰਸੀ ਜੋਰ ਮਿਲਾਰ ਧਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਥਰ ਪੁੰਨ ਥਾਰੀ ਰੋਲ ਦਮੀ ਪੁਰਤਾਂਚ ਮਾਂ ਥਾਰਿਆ। ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਤੋ ਸਿੰਘ ਤੀਸੀ ਮਹਾਰਤ ਪਾਰ ਥਾਰ ਪੁੰਨ ਰਾਹਾਰੇ ਮਥਿਆ ਦਰਾ ਪੁਰੀ ਤਮਾਰਥਾਰ

ਸਥਾ ਦਰੀ ਮਰਾ ਮਾਰਥੇ ਮਹਾਰਥਾਰ ਸੋਰੀ ਤਮਾਰੇ ਗਰਥੀ ਥਾਰਥਾ ਸਾਰਥਾਰੀ ਪਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਧਰ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ਮਾਰਥਾ ਰਥਾਰਥਾ ਮਾਰਥੀ ਪੰਥਿਆ ਰੋ ਰਥਾਰ ਮੁਸਾਰਥੀ ਮਾਰ

ਥਰ ਪਥਾਂ ਨਰਸਾ ਪੁਰ ਮੰਥੇ ਥਰਥਾਰਥਾ ਤੂੰ ਪੁਰੁ ਮੰਥੇ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਸੰਘ ਮਾਰਥਾਰ ਪੰਤਾ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਮਥਾ ਤੰਤਾ ਪੁਰਥਾਰ ਮਾ ਪਿਰਤੁਮਾਰ ਸਮਾਂਚਾ ਪੁਰਥਾ ਤੂੰ ਪੰਤਾ ਸਾਰਥਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਮਥਾਰਥ ਸਥਾਮਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਥੋ ਥਰੀ ਮਾਂ ਤੂੰ ਥਾਰ ਥਾਂ ਥਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਨ ਕਥੀ ਸਥਾਂ ਮਾਰ ਸਥਾਂ ਸਥਾਰ ਸਿੰਘ ਪਿਰਤ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਸੁਮੇਰੂ ਪਰਬਤ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੇਖਿਆ
ਕਿਵੇਂ ਸੱਪ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਛ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ।

ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਕਿਹਾ: ਇਹ ਸੱਪ ਮੇਰਾ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਮੋ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ।
ਸੱਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਵੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ।
ਸੱਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਵੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ।

ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ।
ਸੱਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢ।
ਸੱਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ

੬੧. ਸ਼ਾਲਕੀ ਦਿਤੁਰਿ ਤੁਰਾ ਚੈਰੋ ਨੈਰਲੀਮਾਂ ਕੈਯਾਂਚਿਆ ਲੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਮੇ ਸਮਾਨਿ ਮੱਯ ਸਿਮਸ ਸੋ ਜਿਸ ਤੁਰਬਲ ਜਿਜਾ ਜਿਜ ਸਾਦਿ
ਮਿਦਿਯ ਕਰਮੈ ਤੁਟ ਥਰਾਤ ਪਰ ਤਥੈ ਕੰਤਰ ਸਾਮਤ ਜਿਸਮਾਨਿਟਾ ਨੇਰ

ਚੌਪਈ ਸਮਾ ਦਾਮਾ ਜਾਤ ਤੋਰ ਥਰਾਚ੍ਹੀ ਜਿਸੀ ਸਾਥ ਹਿਤ ਦਾਸ ਉਠਾਚ੍ਹੀ
ਦੁਸੀ ਤਿਸੈ ਮਿਥ ਸਰਿਮਾਣਾ ਪਾਸ ਛਤੂ ਤਿਸੈ ਸਥਿ ਰਥ ਚੋਤਾ ਦਾਸ ।
ਪੁਤਿ ਤੋਮਾਂਚੈ ਰਾਮਾਂ ਸਾਦੀ ਮਾਪਾ ।।੧।। ਤਿਸ ਲੈਟੇ ਮਰਾਤ ਸਾਥ
ਉਨ ਜਾ ਲੈ ਸੁਤ ਪੁਤ ਮੱਥ ਆਏ ਪੰਤੇ ਜਾਨੁਸ ਸਥਲੈ ਸਾਸਤੁ ਪੁਤਾਚ੍ਹੀ ।੩।
ਜਿਸ ਸੀ ਸਰਿਸ਼ਧਥ ਆਸਥਾਨ ਦਥਾਂ ਸਥੀ ਛਾਂਤਿ ਤਿਸ ਸਥਲੈ ਦਥਾਂ
ਸਸ ਪੰਚ ਸਸ ਸਥੈ ਨੈਸਾਸਾਂ ਅਹੋਰ ਤਿਸੀ ਰਾਦੁ ਸੁਤ ਮਾਦੀਂ ।੪।
ਜਥੋ ਪਰਥਸ ਦੁਤ ਥਾਸਥੈ ਰੋਂਚ ਤਿਸ ਤੀ ਤਿਸਮੰਚ ਮਥਾਸੀ ਤੈਰ
ਜਥੋ ਜਥਲ ਮੱਧ ਤੁਸਥਸ ਜਾਸੀ ਸਾਮੀ ਮਾਤਸ ਮੱਸ ਸਥ ਦਾਸੀ ਸ।

ਦੋਹਰਾ ਤਿਸਮਾ ਥਾਸ ਮਸ ਮ ਤਿ ਸਿ ਸੀ ਮ. ਸਤਾਮ
ਥਿਸ ਸਸ ਤੋਂਸਾ ਮਥ ਛਿਪਤੀਂ ਛਿ ਪੁਤਸ਼ ਪਤਸ ਮਾਸਿਮ ।੬।

ਚੌਪਈ ਜਸੀ ਸਿਮਾ ਮਥ ਪੁਤਸਮ ਸਾਸੀ ਸਾਮੀ ਸਮਾਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸਾਸੀ ਪੁਤਸਾਸੀ
ਮਥਾਸ ਸਸ ਸਸ
ਪੁਤਿ ਪੈਸਿ ਪੁਤ ਥੈ ਛਿਥ ਸਾਸੀ ਥਾਸ ਪਸੀ ਮਾਸਥ ਸਸ ਤਸੀ ।੭।
ਤਿਤੈ ਪੈਸਿ ਪੁਤ ਥੈ ਛਿਥ ਸਾਸੀ ਥਾਸ ਪਸੀ ਮਾਸਥ ਸਸ ਤਸੀ
ਤਿਸੀ ਥਸ ਤਸੀ ਤਿਸ ਸਸ ਸਸੀ ਤਸ ਸ ਸਸੀ ਥੈ ਥਸੀ ਸਸੈਸਤ

ਦੋਹਰਾ ਸਥ ਥਾਸੀ ਤਸਤ ਤਿਸ ਤਸੈ ਸਸੀ ਸਸੈਸੀ ਤਸਿ
ਤਿਤੈ ਤਿਸ ਪੁਤਸ਼ ਤਿਸਥੀ ਮਾਸਥ ਤਿਸ ਤਿਸਾਸਿ ਸ।

ਚੌਪਈ ਪੁਤਸ ਤਿਸਮਸ ਸਤਾ ਥਾਸੀ ਮਾਸਥ ਤਿਸੈ ਤਾ ਥਸੀ ਥਸਤ ਸੁਸਾਸਸ
ਸਸੀ ਤਿਸ ਤਸ ਤਸ ਸਸਤ ਸਸਤਾ ਸਸਥ ਤੈ ਸੁਸ ਪੁਤਸ ਤਿਤਿ ਸਸਾਸਸੀ ।੮।
ਤਸੈ ਤੋਂ ਪੰਸ ਤਿਤੈ ਥਿਤ ਪਤਸਾਸੀ ਸਸਤਿ ਸਸਾ ਸਾਤਸੈ ਪੁਤਸਾਸਿ
ਸਸ ਸੁਸਾਸਸਾ ਪੁਤ ਤੈ ਸਸੀ ਤਸ ਸਸੀ ਸਸੀ ਸਸੀ

ਚੌਪਈ ਅਬ ਤਿਹ ਮਰੇ ਪੁੰਜ ਅੰਮਰਨ ਬਾਤ ਛਲਦਰਿ ਦਯੋ ਜੋਮ ਚਾਮਦਨ ਘਾ ਮ
ਦੁਤੇ ਸਕਲਾਰੀ ਕਲਕਲਾਲੀਨ ਜਲਾਮ ਦਿਸ਼ਕਰਨ ਪਿਤ੍ਰ ਕਥੇ ਕੁਹੁਕਨ ਕਲਾਮ ਧਰਤੀ ਮਲਕਾਰ ਮਾਰੀਤ
ਪੁੰਜ ਸਾਲ ਹਲਾਏ ਮੁਸਲੇਂ ਅਸਲਾਲ ਰੋਬੁੰ ਕਾਰਕ ਹੁਰਿ ਤੁਤਨਲ ਨਾਮ ਤੁਲਾਲਾ
ਯਮ ਅੰਜਲ ਦੀਦਿਲ ਮੰਤੇ ਮਾਰਾਲ ਤੋਹਾਰਾਂ ਅੰਮਿਕਾਰ ਦਾਮੇ ਮਾਰਾਏ ਦੇਮਾ ਮਾਰਾਲਾਰ
ਏ ਮਾਲਏ ਅਬ ਜਾਮੇ ਮਾਰਿ ਅੰਮਾਰ ਤੋਂ ਕੁਮ ਮਿਲਕਾਰੀਂ ਤੁਮ ਮੇ ਮਾਰ
ਹਾਹਤਾ ਦੋਲਾ ਮੰਤਰ ਦਲੇ ਤੁਕਾਰਿ ਮਾਰਾ ਮਾ
ਇਮ ਕਮ ਪੈ ਥਰ ਤੁਕਲ ਪੁਲ ਹੀਰ ਅੰਮਿਲਾਰੀ ਮਿਲਾਮ ਤਰੀ ਮਾਰਿ ਮੀਰ
ਗੁਮਰਤਾ ਮਾਮ ਮਿਲਿਮ ਕਿਲ ਮਲੇ ਮਾਰਿ ਪੁਰਮਾਰ ਪੈ ਮਿਮਾ ਤੀ ਮਰਤੀ ਮੈਟਾ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੀ ਪੁੰਜ ਸਾਮੀ ਤੁਕਲਾਲ ਕੈ ਪੁੰਜ ਕਿਮ ਤੀ ਮਿ ਸੰਮਾ।
ਕਾਮ ਮਿਲਾਮ ਕੀ ਕਲਨ ਛਟ ਦੰਤਰ ਮਿਮਾ ਕਲਮੀਆ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਲਾਰ

ਦੋਪਈ ਕੁਹਯ ਸਾਂਤਰ ਪੁਤ ਥੇ ਸਮੀ ਬਾਤ ਮਿਮ ਯਿਮ ਹੁਏ ਸਿਮਿ ਦੇ ਬਾਤ ਮਾ
ਮਿਮ ਮਿਮ ਪੁੰਮਿਲ ਮਿਮ ਮਿਮ ਸਾਮਾ ਮਾ ਬਾਮ ਤੁਕਲਾਰ ਮਾ ਮਮਾਰਾਰ ਮਾਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਿਮਾਲ ਬਾਲ ਬਾਮਿ ਲਮੀ ਤੁਕੀ ਪੁੰਜਿ ਜੁਮੀ ਮਿਲਾ ਕਲਕਾਂ ਮਾ ਮਾਲਾ
ਪੁੰਮਾ ਮਿਲਾਲ ਛਮ ਮਿਲ ਕਰੇ ਮਾਰਤਾ ਮਾਲੀਂ ਕਲਾਲਾ ਮਲਾ ਮਾ ਮਾਲਾ

ਪੋਪਈ ਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਮੁਮਲਾ ਮਿਮਿਲ ਮੰ ਪੈਂਦੇ ਮਿਮਿ ਤੁਮਿ ਮਿਮੰਦੇ ਮਿਲਾ ਤਿਮਿ ਮਿਮਿ ਮਾ
ਰਾਮ ਮਾਮਲਾ ਮਿਲਾ ਮਿਮਿਲਾ ਬਰਮਾਮੀ ਮਿਲਾ ਪੁਮਾਰਾਮੀ ਮਿਮਿ ਮੀ ਮਾਮੀ ਮਾਰ
ਮੈਂ ਮੇਲੁ ਪੈਲ ਸਮੀ ਮਲਿਮਿ ਸਲਾ ਪਲਾ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮੁਮੁਮਾਰ ਮਾਰਾ
ਏ ਜਲ ਮਾਮੀ ਤੁਮਲਾਰ ਮਲਾਮਾ ਮਿਮ ਮਿਮਿਲ ਮਲਾ ਮਿਲ ਤੁਮਲਾਰੇ ਮਾਰਾ।

ਛੋਹਰਾ ਛਲੀਮੈਂ ਸੀ ਮੁਮ ਪੁਮ ਪਿਹੁ ਲੀ ਮਾ ਮੁਮਲ ਮਲਾਮਿ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾ
ਮਿਹਮਲਾ ਪਿਹੁ ਮਲ ਮਿਮੁਮਿਲ ਪਲਾਮਾਮਿ ਮੇਲ ਮਲਮਾਮਿਮਾਰ ਮਾ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਿਮਿਲ ਸੋਲ ਤੁਮ ਮੋਤੇ ਮਲੀ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾ ਮਲ ਮਲੀ
ਦੁਮਲ ਸੋਮੁ ਦਲੀ ਮਿਲਾ ਮਲੁਮਾਰਿ ਮਲੀ ਮਲਾਰ ਤੁਮਲਾ ਲਮ ਮੰਮ ਮਲਿ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਧਾਰ ਮਲਲ ਮਿਲ ਮੰਲ ਮਲਮਾਰੀ ਤੋ ਲੈ ਮਲ ਮੁਮ ਤੁਮਲ ਮਲ ਮਲੇ ਮਲੀ
ਘੰਟਾ ਮੀਲੇ ਲਮ ਮਲਮਾਰਿ ਮਲੀਲੇ ਮਲਾ ਮ ਮਲਾ ਮਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਿਮਿ ਤੁਮਲ ਸੁਤਰਾਨੀ ਜਲ ਧਲੇ ਤਿਮ ਲੀ ਤੁਮਲ ਮਮਾਰਿ ਮਾਰ
ਗੀ ਮਿਮ ਮਿਮੁਮਿਲਾ ਮਿਲਾ ਮਰੇ ਮਿਲੀ ਮੁ ਮਲਮੀ ਮਾਮੁਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾ

ਮ ਮਲਮਾਰ ਮਲਮਾਰ ਮਮਿਮੁਮਲ ਮਿਲੇ ਮੇ ਮਮਾਰੇ ਮਿਮਾ ਮਾ ਮੁਮਲ ਮੰਮ
ਮ ਮਲਮਾਰ ਮਲਮਾਰ ਮੁਮਲ ਮਾਮਲ ਮੇ ਮਲਮਾ ਮਾਰਾ ਮਿਮਲ ਮਲੇ ਮਾਰਾ
ਮ ਮੰਮ ਮਿਮਲ ਮਲਮਾਰ ਮੇ ਮੁਮਲ ਮਲਮਾਰ ਮਿਮਲ ਮਿਲ ਮਲਮਾਰ ਮੇ

ચોકડા ચાલો ઉઠીને વહાલમ જે સ્ત્રી પુરુષ ઘરોને બારણે ...
ઘરોને ઉંબરિયે ધરી ઘુસણ ન્યાલ ખોડ દોરિયે ઘર બાંધનારણી। ...

ચોપાઈ ૩૫ વર્ષની ઉંમરનો બિનજીવ આધાર ૬૮ તે ઉંમરાળા નથ બાંધવા ...
અમને લિયરે ઉંબર ગોદિયું નાખી ઘરાનાં ટેકણસેલ ઉંબર દેખીને રહ્યાને ...
એવો ઝાંપડ દ્વારા આપો સિંધાત મંજૂરિયા ... ઉંબર ગાંઠ રાખ ધરિ વાનને તો ચુસ્તિયાં।

ચોપાઈ
ઉંબર સિંધ ને ઘરોને પરિવારની ઉંબરાળો ... કે ઉંબરે ઉંબર પુરુષ અમારી નારિયાણી ઉંબરા ...

દોહરા ને ચોકડે ઘુમે ઉંબર સિંધાર બિલ્લા કમળા ઘુસ્ત ઉંબરાના ...
રાખ્યા બારણે બે ઘુમા પગી ગિરુ ઘરાણેરું ઘુસ્ત ...

ચોપાઈ ઘરમાં ઉંબર સ્થાપિ ગિયું ઘરા ... બિનતે રાખી ઘુસ્તે ઘુ બોલ નાખ્યા ...
મો બાંધિયાણ બો ઘરા ... ઘરને ઘરાનાં ... ઘરે બાંધણાણેરું ઘરે ઉંબરાનાં ઘરેલા ...

ઉંબર ઘરાના ઘરેલા બાંધણા
ઘુસ્ત ઉંબરે બિનેરા ઘરી બાંધણી ઘાનાં ... ઘરના ઘરેલાનિ ઘરને ઘરાનાં ... ઘરે ઘરાના
ઘુસ્ત ઘ ઘિયા ... બોધ ઘરે ઘુસ્ત ઘુમે ... ઉંબર ઘરાનાં ઘુસ્તે બાંધણાં ઘરેલા ...

દોહરા
ઘુસ્ત ઘરા ... ઘરે ઘરી ઘુસ્તે ઘા ઘરી ઘરાના ...
ઘરાને ઘરાં ઘુસ્તાને ... ઘુ ઘરાનાં ઘ ઘરા ઘરેલાનિ ...

૬૮.૭. ઘરાણી ઘરુસ્ત બિંધ રાખે ઘરી ઘરાણિ બિઘરાબ ઘુસ્તેણી ઘરી—૧

ચોપાઈ ઘરાણી બાંધિ બિઘરાબ ઘરી ઘરાસ બિંધ બિંધ બાના ...
ઘુસ્તાના ઘ બોધરાણી બાની ઘરા ઘુસ્તે ઘુસ્તે ઘરા બાના ...

ચૌપાઈ
બાના બે બિંધે ઘરુસ્ત બિંધ બાની ઘિધ ઘુસ્તા બિંધ બાના બે બાંધે ...
બાન બોધે ઘુસ્તાના ઘરાને બોધ ઘરુસ્તે બાંધ બિંધરાણેરા ઘરા ...
ઘરની ઘરાબ ઘુસ્ત ઘરેને બાંધણ ઘિધરા ઘ ઘુ બોધે બાંધરાબાબ ...
ઘાબ બાંધરી ઘુસ્ત ઘ ઘરા ઘુસ્તે ... બાંધિ ઘરે ઘરા બાંધ બોધ ઘરુસ્ત ઘે ...
ઘરાણી ઘરા બાંધરાબાબ ઘુસ્તે બાંધણી ઘરની ...
ઘરાબિંધ ઘુસ્તે બિંધરા ઘુસ્તાનાં ... ઘરેને ઘરાબ બાંધ બાંધરાણી ...
ઘરેબ ઘરા બોધરાણી બાંધે ... ઘુ બિંધ બાંધ બાંધરાણી ઘરે ...
ઘરમ ઘુસ્તબ ઘરુ બાંધ ઘિધરાબિંધ ... ઘુસ્ત ઘરા ઘરા બાંધે ઘિધ ઘ બાંધરિ ઘરા ...

૧ ઘરુસ્ત બિંધ ... બાંધરા ઘરુસ્ત બિંધ: ઘિધરાબાબિંધ ઘા ઘિધરા ઘરુ ... ઘ બાંધણી બાંધરાણી ઘે બિંધ બાંધે બાંધ ઘરુસ્તિ ઘરુ ઘરુસ્તિ ઘ ઘિધરા બાંધે બાંધ ઘરુસ્ત બિંધ બાંધરાણી ઘરી ઘરાણી ઘરે ઘે બાંધરાબાબ બાંધરી ઘરુ. બાંધ બાંધ ઘુ બાંધરી બાંધ ઘરી ઘરુ ... ઘિધરાબાબિંધ ... બિંધ ઘરુસ્તિ બિંધરા ઘે બિંધ બાંધે ઘરા ... બાંધ બિંધ બાંધરાબાબ બાંધરાબાબ ઘરુસ્ત બિંધ ઘરુ ઘે બાંધરાબાબ ઘરુસ્તિ

ਵਿਦਯਾ ਸੰਖ ਪੁਸ਼ ਜਿਸੇ ਸਾਰਿਆ ਦਨਮਤਾਨੀਨ ਕੋ ਜਿਤੀਓ ਚਾਹਿਯੇ
ਕਹੋ ਤਿਨਹੀਂ ਐਸੇ ਅਨੂਪਾ ਰੂਪ ਸਾਜ ਤਰਯਨ ਤਰਨਨ ਰੂਪ ਐਸ ਮਮਾਨਾਂ ਹੈ। ੨੮ ਪਾਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਮੰਦਰ ਛਾਦਨ ਐਸਨੇ ਨਾਹਿ ਜਹਿਯ ਤੁਹਿ ਰੂਪ ਤੋਰ॥ ਅਸੀ ਮਾਸਾ
ਮਾਤਲੀ ਕਰ ਸਸਤਰ ਹਯ ਸਥ ਕਥੋ ਕਰੋ ਕੰਥ ਰਥ॥ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ

ਚੌਪਈ ਕਿਮ ਕਰਿ ਆਸਨ ਸਜਨ ਰਥਾਰਿ ਸੰਗ ਸਾਰਥਿ ਤੁਰਾਨੇ
ਮੁਖ ਸਾਰਥੀ ਸਜ ਜਿਨ ਤ ਅਨਾਥ ਆਇਦ ਨਹੀ ਉਤਿਦ ਚਮਨੇ ਪਾਸ ਦੇ
ਮਨਿਸ ਸਿੰਘ ਮੇ ਭ ਹ ਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਾਨੇ ਉਨਨ ਦੇ ਦਲਥ ਸੁ ਸਮੇਂ ਪਖਾਰੇ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਮਨ ਮਮ ਮੇ ਸਿੰਘ ਗੀਲੇ ਸਾਰੇ ਉਨ ਦੇ ਮਥਾ ਸਿੰਘ ਸਥ ਸਿਖਾਏ ਦੇ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਐਸੀ ਐਸੀ ਸੁਨਤਥ ਮਕਥ ਉਨ ਅਨਿ ਸਿੰਘ ਪਮਾਨਿ
ਐਸ ਨੇ ਥੀ ਐਸ ਕਥੀ ਸਿਖਾ ਕਥਾਂ ਮਕਥ ਤਰਨਾਥ ਮਾਸਾ
ਸਟਾ ਮਮਾਨਦਨ ਉਨਿਦ ਚਤੀ ਪਨ ਥੀ ਸਸਿ ਤਰਨਾਥ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਕੀਓ ਪਮਿਸਾਸੀ ਥਾਂ ਦੋਊ ਸਿਖ ਦੀਨੀ ਮਤਾ ਸਥਾਨਿ ੭੭੭। ੨੯ ਮਾਸਾ

ਚੌਪਈ ਨਥਿਮਨ ਕੋ ਥਨੁ ਪੀਸ ਉਨਿ ਉਨਿਦ ਕੁਹੁ ਸਥਿ ਸਿਖ ਸਿਖਿ
ਹਥ ਮਮਾਨਥੇ ਚਾਂਦ ਪੁਰੇ ਮਮਾਨਾ ਥਨੁ ਗੇਹ ਥ ਪਤੇ ਮਾਨ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਪਨ ਸਥਨ ਪ ਉਸੇ ਥਨਿਮਾਨੀ ਥਨੀ ਏਨਨ ਥ ਸਸਨ ਪਖਾਨੀ
ਉਸੇ ਮਸਾਨੇ ਸਥੇ ਸੋਊ ਸਮਾਨ ਥਨੀ ਸੀਸ ਥ ਸਸਨ ਪਮਾਨੀਆਂ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਸਸ ਥ ਨਿਸ ਥ ਸ ਨੇਮ ਸਮਥਾਨੇ ਨਸਨ ਪਮਾਨਾ ਥਨੀ ਮੁਨਾਨੀ। ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਨਿਸ ਪੀਤ ਪੀਸ ਪੀਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨੇ ਨਸਾਨ ਐਸੇ ਏਤਾਨੀ ਪੀ ਦੇਖੇ ਸ ਨਾਨਿ ਮਾਸਾ

ਦਸ ਸੇ ਸਸਥੀ ਸਥੂਰ ਸਿਖ ਸਥੀ ਕੀ ਅਸੀਰ ਨਿਮਾਰ ਸੁਜੇਰਾਂ ਕੀ—੨
ਕੁਮਕ ਸਿਖ ਸੈਕ ਸੇ ਸਿਖਾ ਸੇ ਥੀਆ ਕੇ ਥੀਆ

ਦੋਹਰਾ ਮਸਿ ਥੀਨੇ ਤਰਨਨ ਸੰਪਿਨਿ ਸਥੇ ਦੇਨ ਸੀ ਤੋਨ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ
ਉਸਿਨ ਮਾਸਾ ਉਸਿ ਪੀਸ ਸਥੇ ਸਥਾਨ ਸਥ ਸਿਖ ਦੇਨ॥ ਮਾਸਾ ਮਾਸਾ

---

੧ ਕਲਾਵਤ — ਨਨਮਾਨਾਂ ਨਨਿਸ ਮਾਨਿਤ ਮਾਨ ਕਲਾਵਤੀ ਦਾਸ ਸੁਨ ਤ ਮਾਨਾ ਮਾਸਾ ਸਿਖਿ ਮਾਨ ਉ ਸੁ ਮਾਨ ਮਾਨ ਮਾਨ

ਅਮਰੀ ਤਿਲਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪਤੀ ਨੇ ਦਾਹੜੀ ਭੇਜਾ ਸਾਰਥ ਸੈਯਿਦ ਬਲਵਾਲੇ ਦਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ
ਅੰਤਰੀ ਧਰੀ ਸਿਮਰਨ ਤੀ ਯਾਦ ਤਜਣ ਨ ਫੇਰਦੇ ਯਤਿ ਵਖਾਨਾ ਪਤਾ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰ
ਯਤਿ ਸਿਮਰਣ ਦੀ ਨਯਾ ਜਚੂੰ ਧਨ ਚਰਾ ਲਖੈ ਦਸ ਨਾਰੀ ਚੋਜ ਅਤੇ ਟਿਕਾ
ਹੋਇ ਬਡ ਪਰਸਤ ਨ ਸਿਮਰਨ ਪਾਸ ਜਦਾ ਦਰਬ ਗੁਦਿ ਲੀ ਅਣਾਯਾ ਪਤੀ ਪਤਿਵ੍ਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ
ਬਧਤ ਝੜਾ ਪਿੰਜ ਧਨ ਵੀ ਲਜੈ ਹੋਇ ਦੁਹਾ ਨੈ ਬਧੀਦੀ ਮਰੰ ਸਤੀ
ਜੰਗੀ ਬਦੀ ਪੰਥ ਮਾਰਯਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਮਾਨ ਵਿਮਨੈ ਤਾਤਾ ਜਾ। ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ

ਚਿਰਨਾ ਰੁਤਿ ਖਰੈ ਚਲਜ ਖਾਪ ਖਿਚਯੋ ਰੁਤੇ ਜਥ ਜਰਨ ਖਿਧੇ
ਮੈ ਜਗਦੀ ਪੰਥ ਜਲ ਪਾਪ ਮਦਦ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਦ ਬਧੀ।

ਚੌਪਈ ਤੂੰ ਸਿਖ ਪਿੰਚ ਬਦਾ ਖਤ ਧਰੇ ਬਰੰ ਬਾਹਰ ਹੋਇ ਸਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ
ਅਮਾਰੇ ਬੰਦੇ ਧਾਰਾਂ ਉਸਿ ਜਾਣੈ ਪਤੀਵਰਤਾਨ ਤੰਦਨ ਤੰ।

ਚੌਪਈ ਅਰੰਤੇ ਮਿਲ ਲੋ ਧਯੋ ਜੀਹੁ ਜਾਮ ਨੈ ਚੀਨੇ ਜਥਾਵਿਚੰ ਲੋਹੇ
ਸਮਧ ਪ੍ਰੇਮਸਾਰੇ ਉਸ ਲੋ ਜੋਹੁ ਨਾਰਿ ਮਕਰੰ ਚੁਕਸਾਯੰ ਰੋ ਤਾਰੁ ਧ
ਅਧਿ ਲੋ ਚੁਰਬਨ ਲੋ ਲੈ ਮਾਰਿ ਚਾਮਿ ਨਹਿ ਚੋਰੰ ਖੋਸ ਖੁਮਾਰਿ
ਧਰਿ ਲੈ ਸਬਾਯ ਉਸੀ ਲੈ ਜਾਨੀ ਪੁਤੈ ਅਧਿਕ ਲੈ ਨੈ ਉਸ ਆਖੀਦਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਸ ਲੋ ਮੈਂ ਨਿਕ ਮੋਲ ਲੀ ਕਾਮੀ ਮੈਲੈ ਮੁਲਾਯਿ
ਲੋਭ ਮਿਲਾਨੀ ਲੀ ਕਰੈ ਸਿਸ ਛਲੀ ਸਬੁਧ ਸਿੰਘ ਆਖੈ ਨਰੋ

ਦਤ ਜਾਯੀ ਪੁਸਤਯੰਯਕ ਲੀ ਲੋ ਸਿਖਾਯਤੈ ਲੋ ਦੀਨੀ ਖੁਦਾਈਕ ਦੀ

ਦੋਹਰਾ ਜਾਯੋ ਸਨ ਸਿਖਾਯਤੈ ਪੁਏ ਲੋਨ ਸਿਸਤ ਲੈ ਪਿੰਡ ਅਰਥ ਸਤੀ ਸਤੀ ਦੀ
ਪ੍ਰਸਦਿਯਨ ਧਨਾਗੋਯਤ ਖਰੰ ਲੈ ਸਿਖ ਪਤਾ ਲੈ ਅਰਥ ਦੀ ਸਿਖਾ ਦੇਸ

ਚੌਪਈ ਪਿੰਡੇ ਜਰ ਜਥਾ ਖੈਨੇ ਲਯਾਨੀ ਸਿਮਰਣ ਖੁਦਾਈਯਨ ਸੀਖ ਮਿਲਾਨੀ ਅਰਥ
ਯਥਾਯਨ ਮਾਂ ਲਯ ਅਤਨੀ ਸਯਤ ਮਾਰਯ ਤਰੰ ਪ੍ਰੇਮ ਲੈ ਯਾਰ ਚੰਤੰ ਪੰਥ ਸਾਰਥ ਸੈਯਿਦ ਬਲਵਾਲੇ
ਸੁਮਦਾ ਬਯਾਨ ਨਰੰ ਨ ਬਾਰੰ ਤਰੰ ਮਾਰਯ ਬੁਰ ਖਾਯਤੈ ਸਲੋ
ਸਿਸਤਾ ਦਰੰਦੇ ਉਸ ਦੋਨ ਬਰਤ ਜਾਲੇ ਦੋਨ ਯੰਤਾ ਬਧੰ ਸਿਸਤਾ ਦੁਧਾ ਲਲੋ ਪਤੀ ਪਤਿਵ੍ਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ
ਸਿਸਤਾ ਦਰਸ ਲੈ ਸਿਰੰ ਨ ਲਾਯ ਦਰਸ ਮਾਰਯਨ ਲੈ ਪੁਰਲ ਲੀ ਕਾਯ
ਮਿਲਾ ਲੋਂ ਮੰਤਿ ਸਿੰਘ ਪੁਕਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰਤੀ ਅੰਤੇ ਦਸੰ ਦੁਨਾਰ ਜਾ। ਸਾਰਥ ਸੈਯਿਦ
ਧਸ ਨ ਟਰੰ ਮਰਿਤੀ ਦ ਧਾਮਾ ਉਸ ਨੈ ਲੈਨੀ ਭਲਮਾ ਲਯਾਇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਯਮਦਾਨਾ ਪਾਤਾ ਲੀ ਮਿੰਝ ਤਯਾਰ ਨੈਤਾ ਪੈ ਲੈ ਪੁਰਿ ਪਤਾਨ ਸੁਹਾਗ।ਪ

ਨ ਧਰਤ ਲੈਯ ਅਤੀ ਪ੍ਰਤ ਤਯ ਸਿਖ ਨਿਮੰ ਅਰੰ ਧਾਰੰ ਮਾਰ। ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਾਦ. ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਮੈ ਸਿਖ ਤੰ ਮਾਰਤੇ ਵਰੰ ਲੈਯ ਤ ਦਾ ਲਯ ਨੈਯਾਰਤ ਸੰਖ ਜਾਂ ਸਿਮਰੰ ਵੰਧ ਪੰਤਾ ਲਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਅਹਿਨਿਸ਼ ਚਿੰਤਨ ਪਰਮਤਮ ਕੀ ਕਰੀ ਪੁਰਿਖ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨ
ਕਹੁ ਨਿਰਮਾਣ ਕੁੰਨ ਸਭ ਤਿਨ ਤਰਵਾਰਯਾ ਮਾਨਾਂ ॥ ੯੮

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਿਤ ਰੋ ਆਯੋ ਤੇਰਿ ਸਹਿਤ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੋ ਪਰਿ ਤੇਰ
ਮਨਮਾਨਿਓ ਦੇਹਤ ਸਾਥ ਸਮਾਨ ਮਿਲਾਨਤ ਰਹ ਸਭ ਦਿਤਰਾਣ ਨਾ ॥ ਸਮਾਨ
ਮੁਸੋ ਕਾਜੀ ਹੋਰ ਮੌਲਿਕ ਸਭ ਮਿਲ ਕੀਯ ਸਲਾਮ ਉਰ ਤੇਰ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋ ਮਜਹਬੀ ਨਰ ਤੇਰਿ ਪਿਆ ਯ ਮਜਹਬ ਤੇਰਾ ॥ ਮਜਹਬ
ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬ ਦੋ ਰਖ ਪੋਸ਼ਾਇਆ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ਇਸ ਨਹਿ ਨਿਬਾਹਾ ॥ ਮਜਹਬ
ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ਮਾਂ ਵਖਿੰਡਿ ਮਜਹਬ ਸਭਹੂ ਮਜਹਬ ਦੇਖੈ ਮਜਹਬ ਤੇਰਾ ॥ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ
ਮਜਹਬ ਕਾ ਕੋਈ ਛਹੀ ਬਾਤ ਰੁਹਬ ਲਖੈ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ॥
ਸਭੰ ਮਜਹੀ ਰਮ ਰਹਾ ਮਜਹਬ ਤਹਿਂ ਬਾਝੋ ਰਮ ਸਭ ਰੁਹਿ ਸਾਰ ਮਜਹਬ ॥

ਦਸਤਾ ਪੁਰਖ ਸਮਝਿ ਕਰ ਮਰਦ ਮਰੀ ਨੀਵੀ ਨਾਰ ਕਰਾਇ ਨਾਰ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਗੀ
ਤੋ ਨਰ ਗਯਿਨ ਦੀਨ ਪੈ ਕਰੀ ਹਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ੯੯

ਸੋਰਠਾ ਕਰਮ ਹਤੀ ਪੁਰਖਾਨ ਕਰਮ ਕਰੀ ਨੀਵੀ ਨਾਰ ਕਰਮ ਨਾਰ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਗੀ
ਧਰਮ ਕਰੈ ਕਿਯਾਰਤ ਧਰਮ ਪੈ ਸਕਲ ਭੰਗਤਾ ਦੀਨ ਸਭੈ ਮਜਹਬ ॥

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਿਤਮਾਰੇ ਮਜਹਬੀਨ ਤੇ ਕਿਯ ਤੁਰੰਤ ਕਿਯ ਕੁਰਾ ਕਾਫਰ ਆਦਿ ਸਭਹੂ ਮਜਹਬ
ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ਮੋ ਮਿਲਾਵਤ ਪਰਮ ਭਰੀ ਨਾ ਕਰੀਯਤ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ
ਪ੍ਰਿਤ ਸਭਹੂ ਸਭ ਕੋ ਮਜ ਨਿਰਮਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾਵਤ ਸਭੈ ਮਜਹਬ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਜਹਬਨ ਮਜਹਬਨ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ ਪ੍ਰਭੁ ਮਜਹਬ ਮਜਹਬ

---

੧ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਕੀ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਮਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਮਾਨਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਹਬ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਦੇ ਮਾਨਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਜ਼ਹਬ ਨੀਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮਜ਼ਹਬ ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਹਬ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹਨ

ਜੋਰ ਲਗਾਕੇ ਬਾਕੀ ਬੈਠਾ ਮੁਹਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਖਹਿਸਲਾ ਹਿੰਮਤ ਬੁਲਾਕਰ
ਕਿਲਾਮਿਨਜ਼ੋਨਿਆ ਜਲਵਾਣੀਓਂ ਹਲਵਾਹਕ ਆਸੀ ਸ ਵਜਲੇ ਕਿਸੇ ਕਰੂਰਾ ਪਾਰਥ ਮੰਦਾਕਿਨ ਮੁਹਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਲੇ ਦੋਲਕ ਜਲਾਂ ਘਟ ਮਾਲਿ ਸਮਰਥਕਾਂ ਬੰਗਿਆਰ
ਪਰਾਣ ਮੰਸ ਦੁੱਸ ਜਲ ਪੈਰ ਜਲ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣਾ ਖੇਤਰ ਅਮਰ

ਦੋਹਰੀ ਕਹਿ ਕੀ ਪਾਰਤਾ ਕਰਾ ਹੋਰ ਕਥੇ ਸਮਾਨ ਸਾਰੇ ਖੇਤ ਕੀ ਚੱਕਰ ਫੇਰੇ ਪਲਵਰ
ਖਿਲ ਪੈ ਦਾਖੀਲ ਬਬਰ ਮਨਾਰਦਿ ਹੈ ਖੇਤਰ ਚਿੰਨ ਤਰਨੀ ਸਦਾ ਦਿ ਖੇਤ

ਚੌਪਈ ਆਪਸੇ ਧੁਰੇ ਅਗੁਆਰ ਸੇ ਰਥਸਾਰਿ ਚੌਰ ਹਰਕਾਰ
ਪੁੰਨ ਕੀ ਜਰਿ ਹਰਕਾਰੇ ਕੇ ਗੋਰੇ ਅਨਾਜ ਸੰਪੂ ਨਾਰਾਇਣ ਅਮਰ ਅਸ

ਚੌਪਈ ਨਿਸਾਖ ਰਾਤ ਖੁਪ ਤੋਂ ਦਰਦ ਗੋਲਵਾਨ ਪੁੰਨ ਦਸੇ ਘਨਸ਼ਾਹੀ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਸੈਲਾਣ ਆਣੇ ਗੋਲ ਛੋਕਰ ਤਰੀ ਨੂੰ ਚਲਕਰ ਗਿਰਿ ਸਰਸ
ਪ੍ਰਾਸਮਾਨਤੇ ਵਰ੍ਹ ਨਾਦੀ ਅੰਸ ਜਲਦੀ ਸਾਖੇ ਕਥਿਕੇ ਕਰਦੇ ਕੰਨ
ਕਹਾਂ ਚੱਕ ਕੀ ਕਰਾਂ ਨਿਸਾਣ ਪਾਸੇ ਨਿਕਟ ਜਰਿ ਪੰਚ ਜਨਮਾਨ ਪਤਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੰਤ
ਜਿਸ ਜਲਾਂ ਖਾਣੇ ਮਲ ਕੁਫਰ ਸਥਿ ਕੁਲ ਚਲੀ ਨ ਜਲੀ ਕੁ ਕੁਫਰ ਅਮ
ਕੁਲ ਪਾਪੀ ਜਿਸ ਸਨਾਤ ਖਰੇਤੀ ਵਿਲ ਜਲ ਜਿਮਨ ਹੱਥ ਨ ਪਈ ਪਤੰ ਅਤਾ ਸਾਖਰ
ਮਨ ਨਾ ਖਲੇ ਮਲਾ ਖੱਪ ਪਲੀ ਬਾਪਰ ਦੁਪ ਜਿਸ ਜਲਾਂ ਰਹੀ ਪ੍ਰ ਸਾ ਸ
ਸ਼ੁਭਨੇ ਉਜਲਾਕ ਭਲਾ ਖੰਭਲ ਪਾਪੀ ਨਲਿ ਮਾਲਿ ਸਲ ਖਲ ਜਲ ਜਲ ਮਖਾਰਿ ਮਰਨ

ਚੰਪਕਾ ਜੋ ਜਿਸ ਮਨ ਕਰ ਰਹਿ ਥਲੇ ਕਰੇ ਚਿੰਨਾ ਕੀਲ ਚੁਪਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਤ
ਕਲਾਨੁਆਕਾਰ ਕੁੰਡਲ ਚਿਲ ਪਾਰਥ ਖਲੀ ਚੁਪ ਥਾਪੀ ਨਰਕ ਅਮ

ਚੌਪਈ ਜਿਸ ਕਰ ਕਾਰੇ ਸੰਤ ਬਾਰਾਣੀ ਸਲੀ ਪ੍ਰਿਯਾਮਨ ਧਰ ਧਰਣ ਟਿਕਾਰਤੀ ਸਲਿਲ ਅਮਰਾਵਤੀ
ਲਲੀ ਚੁਪਾਰ ਖੇ ਪ੍ਰਿਤੂਖਨ ਖੰਡੀ ਦਲੀ ਸਲੀ ਨਰੇ ਚੁਸਮਾਦਿ ਫੈਲੀ ਸਾਰਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅ

1 ਖਖੀ ਫੈਲ ਮਾਲੀ ਮਾਰ ਫੈਲ ਸੰਤ ਸਮਾ ਸੋਲਾਰ ਦੇ ਸਿਖਰੀ ਸਮਾ ਸੁੰਨ ਪੁੰਨ ਚੁਪਾਰਿ ਪ੍ਰਿਤੂ ਸਾਰੀ ਸਲ ਸੰਤ ਸੀ ਪਿਤ ਸਾ ਚੁਪਾਰ ਦੀ ਪੰਚ ਸੀਤਾਰਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤੂ ਚੁਪ ਸਿਖ ਦੇ ਸਮਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸੀ
2 ਖੰਡ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੁਲਾ ਸਾਰ ਪ੍ਰਮੁਖਾਰ ਬਾਰਾਣਾ ਕਾਰਤਿ ਦੇ ਸਾਰਥ ਸਲੀ ਸੋਲਾਰਾ ਦੇ ਪੈਲਾਰ ਸਾਰ ਪ੍ਰਿਤੂਖਨ ਸਾਰੇ ਮੁਖਾਰਾ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਿਖ ਸੀ ਸਮਾਰੀ ਸਿਖਾਰ ਦੇ ਸਮਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰਿਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸੀ
3 ਸਲਾ ਪੈਲਾ ਖਲ ਪ੍ਰਮੁਖਾਰ ਸਿਲਾਰ ਸਾਰਤ ਦਾ ਪੰਡਤ ਤੇ ਸਾਰਤੀ ਸਿਖਾਰਤ ਸਾਰ ਸਾਰਥਕ ਖਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਿਖ ਸੀ ਸਮਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰਿਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸੀ
ਸੀ
4 ਪਸਾਰਿਮਾ ਖਲੀ ਪ੍ਰਿਤੂਖ ਤੇ ਸੀਤੀ ਤਰਨ ਸਲੀ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਸਾਰਿਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸੀ
5 ਪਸਾ ਸਿਖਰਾ ਖਲੀ ਸਾਰ ਸਾਰਥ ਸਾਰਿਮਾ ਸਿਖਾਰ ਸੀ
6 ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਾਰਥਕਾਰੀ ਸਾਰਥਕਾਰੀ

ਐਕਰ ਮਾਲੋ ਬੀ ਕਧ ਸੈਨੁਸਾਰੇ ਕਬੀ ਜਿਨੈ ਕੁਟਰ ਘਲਣ ਓਸਕਾਰੇ ਪੰਜਾ
ਦੁਨਿਆ ਸਣਣ ਤੁਸਾਨਾਂ ਨਾ ਚੋਨੇ ਬਾਦਿ ਦਿਖੇ ਸਿੰਦੂਖਨਾ ਸੰਕਲਨ ਅਕਾਸਾਂਹੇ ਪਾਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਲੇ ਸੰ ਉਜ ਚੁਖ ਦਧੋ ਬੁਲੀ ਸੈਸੇ ਦੇ ਬਾਕ
ਪੰਨੁਕਾ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦੁਹਾ ਮਿਲੈ ਹਾ। ਮਿਤ ਮਾਤਾ ੨੬੭। ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ

ਚੌਪਈ ਮਾ ਸਿਖਿਆ ਨੇ ਕਾਰੇ ਕਰਨਾ ਸਕਾਰੇ ਪੁਰਖਨ ਪੇ ਸਿੰਘ ਪਾਲਨਾ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਹਾਸਲ ਵਿਕਲਾ ਸਿੰਘ ਚਰਣਨ ਲਪਾਰਿਹਿ ਚੁਕਨ ਨਾ ਦੇਵੈ ਦੋਸ਼ ਕੋ ਹਾਨਿ ਮਾਰਤੰਡ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰ
ਦੇਸ਼ਮ ਵਿਸ਼ਮ ਸਿੰਘਨੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੁਸ਼ ਮਾਰਨ ਵਿਕਮ ਵਿਨਾ ਸਿੰਘ ਸਭੋ ਦੁਨੂ ਪੁਰਾਨਾ ਸੁਖਮਨ ਸਿੰਘ ਸੁਖੀਜਾ
ਸਿਕਲੁ ਸੈਯ ਦੁਨ ਕੋ ਜੀ ਪਲੀ ਖੁਕਲ ਸਹੰਚੇ ਦੁਨੈ ਦੁਸਾ ਗੁਣ ਮਾਨਾ ਸੁਖਮਨ
ਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਨ ਅਸਿ ਦੁਖਾਰ ਪੋਸਿਨਾ ਨਰਣ ਕੋ ਚੁਰਕਰ ਕੇ ਸਾਸੇ ਕਰਮ
ਨਾਥ ਸਿੰਘਨ ਦੁਖਿ ਲੋਸ ਦਖਾਰਿ ਸਿੰਘ ਕਰ ਮਨੈ ਥਾਰ ਕੁਰ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਮਾਨਨ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਨ
ਦੁਨ ਕੋ ਚਰਣੈ ਸਿਤ ਕਾਰ ਨ ਜਾਰਿ ਨ ਪਿਤ ਖਰੈ ਸਿੰਘ ਮਾਰਨ ਧਾਰਿ
ਸਿਮ ਅਬਿਨ ਸਿਸ਼ ਸਿਤ ਦੰਪ ਖਤੈ ਦੁਖਿ ਚਾਹੈ ਜਨ ਕਾਸ ਦੰਪ ਪਤੈ ਪਤਿ ਪਤਿ

ਦਿਹਰਾ ਸਿੰਘਨ ਚਲੇ ਕਲਾਰਿ ਜਿਮ ਦਿਨ ਦੁਨ ਸਿਖਾਏ ਸਨੇ
ਦੁਨ ਚਿਤ ਆਦੈ ਮਾਰਤੰ ਪੁਤੈ ਧੈਰ ਦੰਖ ਬਾਧਾ ਕੋ ਪਰਾ। ਮਾਰਤੰਡ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰ

ਚੌਪਈ ਨੈ ਸਿਖਨ ਚਲੇ ਤੁਮਾਰ ਬਾਸ ਦਿਸ ਮਾਲੇ ਦਿਖ ਚਿਤ ਪਰਾਸ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ
ਬਾਸਿ ਸਨੈ ਕੋ ਸਿਖਨ ਸਨੇਰ ਛੋਨੈ ਕਰੇ ਸਿਖਨ ਪੁਰਖਨ ਸੋਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਦੁਨਿ ਦੁਨਿ ਸੋ ਚੋ ਦੁਨਾ ਕਲਾਰੇ ਸਿਖਨ ਦੁਖਤਾ ਗੁਰ ਕਰੈ ਸੋਰ ਸਾਰੇ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਸੋ ਤੁਮਾਰ ਸਿਤ ਸਿਖ ਕਸ ਜਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾ ਸਰ ਕਰੈ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਸੋਸ ਗੁਰ ਸਨੇ ਕੋ ਦੰਡ ਸਿਖ ਤੁਮਾਰ ਦੁਨ ਸਾਸੈ ਧੰਸ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਪੁਰੇ ਕਲਾਰੇਸ਼ ਸਿਖ ਖਤੁ ਦਸਾ ਦੁਨ ਕਾਸੀ ਕਲਨੈ ਕਰਤ ਕਲਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਦੁਨੀ ਹਮੇਸੀ ਦੁਨੈ ਕਲਨੀ ਸਿਖ ਤੁਮਾਰ ਸਿਖ ਕਲੈਸੀ ਕਲਨੀ
ਪੁਨੈ ਬਧਾ ਦੁਨ ਬਨੈ ਕੁਮਾਰਾ ਸਨਿ ਮਾਰਤ ਕੋ ਸਿਖ ਕਲੈ ਕਲਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਲੀ ਮਾਰ ਸਿਖ ਪੈ ਕਲੈ ਕੋ ਪੁਤੈ ਪਰਮਾਰ ਕਲਾਰ
ਦੁਨਰ ਦੁਨੈ ਘਰ ਚੋਨਿਚਿ ਬਧ ਕਲਾ ਮਰਾ ਸਿਖ

ਚੌਪਈ ਮਾਲੇ ਸਿਖ ਦੁਨ ਮਨ ਸਨੈ ਘਰ ਪੁਤੈ ਮਾਰਤ ਤਿਨ ਸਰ ਦੰਡ ਚਰਾ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਮਾਰ ਕਲਾ ਸਰ ਸਾਲੇ ਸਿਖਨੈ ਚੋਰ ਕਲ ਕਲ ਮਨਨੈ ਪੁਰ ਦਲਾ ਛੋਪ ਸਰਦਾਰ
ਨੋਪ ਸੰਤੁਨੈ ਦੁਨਾ ਬਨਾਰੇ ਸਿਖ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਕਲ ਸਿਖ ਕਲਾਰੇ।
ਸਿੰਘਨ ਨਰ ਚ ਕਲਾਰਾ ਨ ਮਾਲੈ ਪੁਤੈ ਮਾਲ ਨੇ ਨਾਨੇ ਮਨਾਰੇ। ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰ

ਦ ਕਲਾਰੇਸ਼ ਮਾਰਿਨ ਕਲਾਰੇ ਕਲਾ ਪਾਲਾ ਮਾਰ ਕਲਾਰੇ ਨੀ ਕਲਾ ਸਿਖਨੇ ਕਲ ਸਿਖ ਦਾ ਸੀਨ ਬਾਲਾ ਮੀ ਪੁਨਾ ਨ ਕਲਾਰੇ ਸਿਖਾਰਿਸ਼ ਕਲਾ ਪੰਥੀ ਹਲੈਂਦ ਕਲਾਰਨੀ ਨੀ ਕੀ ਸਿਖਾਰਾ ਸਿਖ ਸਿਖ ਕਲਾਰੇ ਕਲਾਰੇ ਕਲਾ ਪਾਲਾ ਮਾਰੇ ਕਲਾਰੇ।

ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਚਿ ਹੁਏ ਸਰਕਾਰ ਜਿਨ ਮਰਨ ਡਰੇ ਮਰਨੇ ਦਾਯਾ ਮਰਨ ਪਰਮ ਸਿੰਘ

ਅੰਦਰਾ ਸਗਨ ਸੋਚ ਪੰਚ ਜਾਗੇ ਉਠਿ ਅਮਰੀ ਦਲ ਜਾਤ ਅਕਥਾਂ ਮਾਰੇ ਮਰਨ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮ ਬਲ ਨੁਰਬਲ ਕਟਤ ਧਨੁ ਬਾਨਕਲੇ ਫੇਰ ਮਰਨ ਪਰਮ ਸਿੰਘ
ਖਾਲੀ ਚੰਦ ਸਗਨ ਜੀ ਨਾਮੇ ਖਾਲੀ ਪੈਂਦਾ ਛਕ ਸੋਭਾ ਪਾਯਾ ਮਰਨ ਪਰਮ

ਚੌਪਈ ਆਇਦ ਤੁਰਕਨ ਦੇਸ ਦੇਸੀ ਪਾਏ ਸਿੰਘਨ ਘੇਰਯੋ ਕਟ ਸਿਮਾਏ
ਜੰਗ ਤੁਰਕ ਤਬ ਮਿਲਯੋ ਜਾਵੈਂ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਤਿਸ ਸੰਗ ਲਯਾਵੈਂ ਮਰਨ
ਪੁੰਨ ਦੇਸੀ ਮਾਯਾ ਲੇਕਾਵਿ ਮਾਯ ਮਾਰ ਲੈ ਲਯਾ ਮਾਇ ਪਾਇ
ਸੁਮਰ ਲਯੋ ਤੁਮਾ ਦਵੇ ਮਾਰ ਦਾਵੈਂ ਮਾਰ ਲੈ ਮੈਂਦੇ ਸ ਲਾਣਾ ਮਾਇ ਮਰਨ
ਸਿੰਘ ਲਯੋ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੈਂ ਨਿਮਾਵੈਂ ਲੈ ਲੈ ਮਰੈਂਦੀ ਕੁਮ ਲੈ ਨਾਲੇ ਮਰਨ
ਤੈਂ ਮਾਤਿਸ਼ਖ ਪੈਂ ਸਿਮਾਰਾ ਮਰੀ ਮਾਰਾਂ ਮੈਂ ਬਲ ਮਰਮਾ ਲਰੀ ਮਰਨ
ਤੁਰਾ ਸੰਦੁਮਾਨ ਮੁਲ ਲਾਏ ਰੋਤਾ ਲੀਤ ਤਰਮਾਰਾ ਛਤ ਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਰੋਤੇ ਮਰਨ
ਸਿਵ ਪਰ ਮਾਰਮ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੰਤ ਮਾਰ ਪੁੰਤਮ ਪੁਲਮ ਮੰਦੇ ਚੰਦੇ ਮਰਨ ਪਰਮ ਸਿੰਘ

ਦੋਹਰਾ ਦੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰੀ ਤੁਰਕ ਲਏ ਮਰ ਮਰੈ ਮੈਂ ਪੁੰਤ ਮਾਇ
ਸਿਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮੈਂਦ ਧੀ ਮਰੈ ਰੋਤ ਪੁੰਤਾ ਧਾਇ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਕ ਲਏ ਚਲ ਮਰ ਲੜੇ ਮਾਰੀ ਸਿੰਘ ਲਏ ਤਮ ਸਿੰਦ ਸਵਾਰੀ
ਤੁਰਮ ਤੁਰੇ ਮਾਰ ਸਮਾਰਾਂ ਮੈਂਲੇ ਸਿੰਘ ਰਾਹ ਮਰ ਮੁਲਮ ਲਏ ਚੰਸ ਮਾਰੀ
ਤੁਰਮਾਨ ਸੀ ਚੇ ਸਮਰਮਾ ਮਾਰਾਂ ਲਈ ਮਾਰਸੀ ਮੈਂਲ ਸਮਾਰਾਂ ਮਰਨ
ਸਿਲੇ ਮੈਂ ਨੇ ਮਰ ਤੁਰਮ ਲਾਰੇ ਮਾਰ ਮਰ ਤਮਲੇ ਲੰਚ ਮਾਰਾ ਮਾਰੇ ਮਰਨ ਮਰਮ ਮਰਨ ਪੁਲਮ
ਲੰਚਾਰਮਾ ਮੈਲਾ ਮੈਂਦਾ ਮਾਰੇ ਲਲੀ ਮਰਾ ਦੇਮ ਚੰਸੀ ਮਾਰੇ ਮਰਨ ਮਰ
ਸੁਮੈ ਤਰਸੁੰ ਮੈਂਲ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ਮਰਮਾਰ ਮਰਮਾ ਮਰ ਮੈਂਲਾ ਮਾਰੇ ਮਰਨ ਮਰ. ਮਰਨ
ਸਿਮਾਰਮਾਰੇ ਸੁੰਲਾ ਮੈਂਲ ਮਾਰੇ ਮੈਂਮਾਰੇ ਮਰਮ ਮੈਂਲਾ ਮੈਂ ਸੁੰ ਮਰਾ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ
ਸਰੇ ਮਰੀ ਮਰੇ ਮੈਂਲ ਮੈਂਲ ਮੈਂਲ ਮੈਂ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰੇ ਮੈਂਲ ਮਾਰੇ ਮਰਨ ਮਰਨ

ਦੋਹਰਾ ਮੁਰੀ ਸਮਰੇ ਮੈਂਲਾ ਸਿੰਘ ਮੈਂਲੇ ਮੈਂਲ ਮੈਂਲਾਰੇ
ਮੈਂਮ ਮੈਂ ਮੈਂਦੀ ਮੈਂਲਾ ਸਰਿ ਸਿੰਲ ਮੈਂਲ ਸਾਰੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰਾ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ

ਚੌਪਈ ਪੁੰਲ ਮਾਂ ਮੈਂਦਾ ਮੈਂਲੇ ਦਮਾਰੇ ਦੀ ਮੈਂਲ ਮਰਾ ਮੈਂਦੀ ਮਰਮਾਰੇ ਮਰਨ
ਮੈਂਦੀ ਮਾਰੀ ਤਰੀ ਮੈਂ ਸਿੰਲ ਮੈਂਲ ਲੰਚੇ ਮਮੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਮ ਸਿਮਾਲ ਮੈਂਲੇ ਮਰੇ ਸਿਲ ਸਿੰਲ ਮਾਂ ਮੈਂਲਾਰਾ ਮਰਨ ਮਰ
ਸਿੰਲ ਮੈਂਲ ਸੰਦੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ਮਰੇ ਮੈਂਲ ਮੈਂਲ ਮੈਂਲਾ ਮਾਰੇ ਮਰਨ ਮਰਨ ਮਰਨ

ਨੋਟ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਲਿਆਮੈਂਟ ਦਾ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਹਿੰਦੂ ਮਿਥਕ ਕਿਸੇ ਮਿਥਕ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹਨ ਮਿਥਕ ਸ਼ਾਂ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਲਾ ਲਈ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਵਰਗਾ ਸਾਂਝ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਣਦੀ ਪੁੰਜਾਰ ਸਿਮ ਸਿਮ ਹੈ ਮਾਰ ਸਿੰਲਾਮਾਰਮਾਰ ਸਿਮ ਸਾਂ ਮਾਰਮੈਂ ਮੁਲਮਾਰ ਮੈਂ ਮੈਂਲੇ ਮੁਲ

www.sikhbookclub.com

ਚੌਪਈ ਜਦੋਂ ਸਭੋ ਪੁਰਜਨ ਹੋਸ ਗਵਾਈਓ ਪਿਤ- ਧੱਕਿਆ ਪਿਤ ਗਲੀ ਮਲਵਾਈਓ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਅਸਚਰਜ
ਪੁਰਜ ਦੇਖ ਧ ਸਿੰਘ ਮੁਸਕਾਇ ਅਗਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਆਪ ਦਰਸਾਇ ਮਸਤ ਮਸਤਾਨਾ
ਜੋ ਹਮ ਪੁਰਜ ਨਹੀ ਹੋਸਲਾਹ ਲਾਗੀ। ਮਾਰ ਪੈਣ ਹਮ ਪੁਰਜ ਨੋ ਥਾਂਹਾ। ਮਸਤ ਮਸਤਾਨਾ
ਸਿੰਘ ਤਰਾਮਾਂ ਹਮ ਅਹਿ ਮਾਰ ਸਿਖ ਆਇ ਬਹੁ ਮਾਰ ਹਮਰ ਤੋਸਾਂ ਮਾਰਾ। ਅਸਚਰ
ਖਾਲ ਆਰ ਜਦਿ ਸੋਚ ਜੋ ਕਰੋ ਜਰੂਰ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ ਮੰਨ ਪਿੰਚ ਧਰੋ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ
ਨਾਤੇ ਬਾਲਕ ਥੋ ਯਹ ਬਾਲਾ ਲੀਲਾ ਦਰਸ ਕਰਾਂ ਪਾਰ ਨ ਆਜਾਪਯਾ। ਅਸਚ
ਅੰਦਰ ਪੰਜ ਤੁਲਸੇ ਸੋਹਨਾਮ ਅਕਾਲ ਆਪਣੇ ਦਰਸ ਦਿਊ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਭਾਲਾ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰ
ਸਿੰਘ ਤਰਾਮਾ ਖੁ ਪਿਤ ਘਾ ਮਰਾ ਤੋ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਪਾ ਪੁੰਤਰਾ ਯਸੋ ਪਟਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਲਾ ਸੋਮ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਬਹਯੋ ਪੁਰੇ ਅਕਰੇ ਨਾਹ ਅਤੋ
ਬਹੀ ਜਹੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘਨ ਜਾ ਪੁਰਖ ਬਲਵੰਤ ਸੋਭਾ ਜਾਤਾ। ਅਸ

ਚਾਲਾਂ ਦਲਾਲੇ ਯਾਰੀ ਦੱਸ ਜਦ ਦਲਾਲਾਂ ਨਕਾਰੇ ਫਰੋ ਅਖਾਂ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ
ਬਚਨ ਸਿਮਰਨ ਅਖ ਕਰੋ ਤਿਆਗੇ ਆਪ ਮਰੋ ਯਾ ਪੁਰਖ ਸਿਧ ਮਾਰੀ ਸਤ
ਬੋਧ ਯਾਰਾ ਸਤ ਰੱ ਪੁਤ ਦਾਰੇ ਜਦਿ ਚਲਾਇਆ ਤੇ ਮੰਤਰ ਧਰਮਾਏ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ
ਸਾਧ ਚਲੀਸਤ ਥੋ ਤਿਸੀ ਸੋਹਨਾਮਾਂ ਪਰਸਾਦ ਗੁਰ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਆਏ ਅਸਚਰ ਅਸਚਰ
ਘਰੋਂ ਮੰਜਸਤ ਆਪ ਸਿਖ ਚੋਰੇ ਜਨਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਪੁਰਖ ਸੰਤ ਲੋਰੇ
ਕੀਰ ਪੋਲਾ ਵਿਚ ਪੁਰੇ ਨਮਾਂ ਜਾਰਿ ਕਥਨੀ ਪੁੰਨ ਕੀਰਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਰਥ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ
ਬਾਣੀ ਸੁਨੀ ਰੁਹਬਰਾ ਕੀ ਕਥਿ ਪਿਖਿ ਕੀ ਸਾਖ ਥੋ ਜਨੋਂ ਥਿਕ
ਬੀਸ ਸਲਾਨੇ ਹੁਦੀਆਨਾ ਬਜਾਵੀਂ ਜੰਮ ਮੰਦੂਨਾ ਮੁਕਾਮਾ ਬਸਾਵੀਂ ਜੀ ਮੰ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰ ਅਸਚਰਜ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਨ ਆਵੇ ਘਰ ਬਾਲਕ ਪੁਰ ਗੋਰ ਗੋਲਾ ਫੁਲੇਆਨਾ ਮਾਰਮ ਅਸ
ਗਲੀ ਗੈਲ ਬਾਲ ਬਲਾ ਗਣੇ ਆਸੀ ਧਾਰ ਪੁੰਨ ਗਲਾ ਮੰਤਰ।
ਮੋਰ ਪੁੰਨੇ ਤੋ ਪਿਤਾ ਆਣੀ ਜਿਸ ਪੁੰਨ ਗਲਾ ਮੰਤਰ
ਸੁਣੇ ਮਹਲਾਲਾ ਸਿੰਘ ਬਾਹਿ ਮੋਰ ਬਲਾਕੀ ਜਿਸਿ ਘਰਿ।

ਚੌਪਈ ਦੁਖ ਰੋਮੇ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਦਾਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਚਲੇ ਨ ਜਨਿ ਜਲਣ ਅਤੇ
ਦੋਊ ਪੁਰਤ ਥੋ ਰਾਜ ਜਿਮਾਰ ਦੋਊ ਨਾਲ ਜਿਤ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰਾ ਦੇਖ। ਮਸ
ਦੋਊ ਮਤੀ ਅਮਰੀਹੀ ਰਾਜ ਰੀਤੀ ਜਿਮਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾ ਪਰਤ ਅਸਚਰਜ
ਚਿਹ ਸੰਤੁਰੇ ਜਿਤ ਘਰੋ ਰਾਹੋ ਅੰਦਰ ਪਿਤਾ ਗੁਰੀ ਦਾਰਾ ਗਲੇ ਪਤਿ ਅਸਚਰਜ ਪੁਰਖ
ਆਪ ਬਾਹਿ ਬਲਾਏ ਘਿਰੇ ਪਲੇ ਰੁਹਬਰ ਸਿੰਘ ਦਲ ਪੁੰਨ ਘਰ ਬਲੇ
ਬਬ੍ਰ ਕੋਟੇ ਸਿੰਘ ਮਤਰ ਬਾਰੀ ਮਾਰਾਧਿ ਰੁਹਲਾਨ ਹੁਣ ਹੁਣ ਆਰਜ਼ ਪੁਰਖ
ਰੁਹਬਰਾਂ ਸਿੰਘ ਕੋਰਿ ਥੋ ਮਾਰੀ ਅਕੋਰ ਜਨਤਾ ਜੋ ਪੁੰਨ ਜਿਕਾਰੀ
ਦੇਖ ਨੇ ਹੁਦਾ ਨੂੰ ਕਰ ਹੁ ਬਾਰੇ ਦਿਸ ਕਲ ਪੰਜਾਬ ਸੰਤ ਦਾਤਾਂ ਦਾ ਨ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ

ਬ ਮਿਲਾਪਸਰ ਤੋ ਪੁਰਾ ਦੇ ਮਲਾਰਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿੰਘ ਮਤਰ ਪੁਰਖ ਦਾ ਜਿਮਾਰਾ।

ਦੋਹਰਾ
ਉਚਿਤ ਥਾਂ ਮੰਦਰ ਥ ਤੋਉ ਜਿਮਕੋ ਜਲਜ ਪਰਾਣ ੧੨੫
ਬਾਲਸੇ ਉਚਿਤ ਸੋ ਜਲੋ ਜਲਧੀ ਨੋ ਅਛ ਲੀ ਮਦਾਨ।੧੨੫

ਚੌਪਈ
ਹੁਣੇ ਤਰਾਜਵਤੀ ਨੋ ਨਲੀ ਗਨਾਤਿ ਪੋਮਨੀ ਖੁੰਨ ਮੇ ਜਲੋ ਜਲਜ ਅਮਾਤ ਅਮਾਤ
ਬਜ ਪ੍ਰਿਯ ਚਿਤ ਹੋਲੋ ਜਲੋ ਜਲ ਪਿਲ ਅਤੇ ਲੋਨ੍ਹੀ ਬਾਲਾ ਨ ਵਰਕੋ।੧੨੮
ਬਲੇ ਜੁ ਨਵੀ ਵਣੇ ਪੰਜਿ ਮੰਹ ਬਾਲੀ ਲੀ ਸ ਜਲ ਧਰੇ ਮੰਧਾ ਅਤ ਲੋਨ
ਅਨੇਲੀ ਬੋਜ ਸਿਘਲ ਜੁਣ ਮਾਰੀ। ਬਲੀ ਕਲੀ ਜੋ ਪਿਛ ਪਧਲੀ ਹੋਲ।
ਮੁਣਤਰਾ ਮਲ ਸੁਦਾਰਮ ਸਲਾ ਗਾਰੀ ਟੋਲ ਸਮ ਗਿਰੀ ਗਰਾਮ ਅਮਾਤ ਅਮਾਤ
ਦਾਨੀ ਬਲਾਰ ਕੋਲ ਮੀ ਮਾਰਮੀ ਪਿਲ ਗਮਿਲਾਲ ਦੀ ਵਧੁ ਗਲਮੀ ਹੋਲ।
ਮੰਜਾ ਪੀਲੇ ਮੁਹਾਰ ਧਿਲਮਾਦਿਲ ਗਲਾ ਗਿਰਲਾ ਸਲੀ ਜਿਲ ਗਲਿਲੀ ਸਲਾ
ਗਲੀ ਗਿਰਲਾਲਾ ਦੀ ਸਿਹ ਸਲ ਸਿੰਘਲਾ ਮਾਰਲ ਸਬਾਧਾ ਲਲੀ ਹੋਲ। ਅਲਾਲ ਮਾਰਾ ਮਾਰਲੀਲੇ ਹੋਲ

ਦਰਜਾ
ਸਿੰਘਲ ਮਾਰਲ ਮਾਰੀ ਲਲੇ ਸੰਲੀ ਮਲ ਲਲ ਮਾਲ
ਮਾਰ ਮਲਾ ਪੀਲਿ ਜਿਲ ਗਲੀ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਲਲ ਸਾਲ ਹੋਲੇ
ਮਾਰ ਲੁੰਲ ਲਲ ਲੁੰਲ ਸਲ ਲੋਲੇ ਲੁਹਲਾਲ ਲੰਲਾ ਤਲਾਲ
ਮੰਧ ਪੰਜਾਲ ਜਲਾ ਵਿਲੀ ਜਿਲ ਬੰਲ ਹੋ ਹਲੇ ਮਲ।

ਚੌਪਈ
ਪਿਲ ਲਲੀ ਮਾਲਲ ਮਲ ਲੁ ਮਾਲ ਪੰਲ ਪੁਲ ਜਿਲ ਮਾਲ ਜਿਲੇ ਮਲਾਲ
ਮੰਗਾਲ ਪੰਜਿਲ ਲੁਲਮਲ ਲੰ ਮਾਲੇ ਲਲੀ ਮੰਲ ਲੋ ਪੰਲੁਲ ਲਾਲ ਮਲੀਲੇ ਮਲਾ ਮਲਾਲ ਮਲ ਮਲ
ਬੁਹਲ ਮਹੀ ਮਲੋ ਲਲੀ ਸਿਲਲਾਲੀਲੇ ਮਲੀ ਮੰਲਲ ਪਲ ਲਲ ਪਲੀ ਮਲਾਲੇ ਮਲਲ ਮਲਾਲ ਮਲ
ਪੁਲਲ ਫੈਲ ਲਲੀ ਮਲਾ ਪਿਲਾਲ ਹੋ ਲਲ ਜਿਲ ਲਿਲ ਲਲ ਲਲੀ ਧਲ ਲਲ।੧੨੯

ਦੋਹਰਾ ੧੩੦ ਤੋਂ ੧੪੯: ਸਹਾਇਕ ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ—੩

ਦੋਹਰਾ
ਮਾਰਲੇ ਨਲੇ ਮਿਲਾਲਾਤੇ ਮਿਲ ਪਾਲਮੇ ਕਲਲ ਪੁਲਲਾਲ ਮਲ ਫੈਲਲ
ਪੁਲਮਲ ਲੋ ਮੋਲਿ ਪਲਲ ਲਲੀ ਫੈਲ ਲਲ ਮਾਲ।੧੩੦

ਚੌਪਈ
ਮਲਲਾ ਸਿਲਾਲਲੇ ਲੋ ਪੰ ਲਲ ਮਾਲ ਮਲਲੇ ਮ ਪਲਲੋ ਮਲਲੀ ਮਾਲ ਪਲੋ ਮਲ
ਪੁਲਲ ਲੋ ਸਿਲਾਲਲ ਮਲਲ ਪਲਲ ਮਲਲੀ ਮਲ ਲਲ ਲਲ ਮਲ ਲਲ ਮਲ
ਲੋ ਲੰ ਪਲ ਪੁਲਲਲ ਪਲ ਲਲ ਲੋ ਪਲਲ ਮਲਲੇ ਸਿਲਾ ਲਲ ਮਲ।
ਮੋਲ ਲਲੀ ਸਿਲਾਲਲ ਲੀ ਲਲਲ ਸਿਲੇ ਪਲਲਲ ਲੰਲਲਲ ਲਲ ਲਲ ਮਲ ਮਲ

ਸੋਰਠਾ
ਮਲਲਲ ਪਲਲ ਸਿਲਾਲ ਲੋ ਮਲੇ ਲਲੇ ਪੁਲਿ ਮਲਿਲ।
ਮੁਲੇ ਮਲਲਲੀ ਮ ਪੁਲ ਲਲ ਪੁਲੇ ਦੁਲਿ ਮੰ ਪਲੁਲਲਾਲ।੧੩

ਚੌਪਈ
ਹੁਣ ਮਲਲਲ ਮਲਾਲੁਲੇ ਮਲਲਾ ਸਿਲ ਲਲਲਲੇ ਪੁਲ ਮਲਲੇ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮਲਲ
ਲਲੇ ਪੁਲਲਲ ਲੋ ਲਲ ਲੋ ਮਲਲੇ ਪੁਲ ਲ ਲਲ ਮੰ ਸਿਲੇ ਸਿਲਲੀ ਮਲਲਾ ਮਲ।੧੩

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਗਾਵਹਿ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੁ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇੰਦਾਸਣਿ ਬਹਿ ਕੈ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਤਨ ਉਪੰਨੀ ਤੇਰੀ ਕੇਤੇ ਤੈ ਖਾਣੀ ਵਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਹਿ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰੇ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੁ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਦਰ ਕਰਣਹਾਰ ॥

ਚੋਪਦੇ ਕਰਹਿ ਤੂ ਪੁਰਖ ਛਡਾ ਰੋਹ ਕਰੰਮਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਮਾਰਗ ਪਾਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ਪਹਾੜ ॥

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਅ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ ਜੰਤ ਜਾਪ ਜਿਨੀ ਪਸਾਰਾ ਪਾਇਆ ॥

ਪੁਰਖ ਨਿਰਮਲ ਸਚ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਵਸਤੂ ਤਿਨ ਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਾਇ ॥

ਪਉੜੀ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਵੇਖਦਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਵਾਤ ਕਚੁ ॥

ਚੋਪਦੇ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਏਕ ਦੀ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਓਹਿਨਾਮ ਕਿਨਾਇਣ ॥

ਇਕਿ ਦਾਤੀ ਇਕਿ ਭੇਖ ਦੀ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਚਾਲਤ ਤੁਮਾਇਣ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਸਭੇ ਸਾਲਾਹਣ ਵਡਾ ਆਖਣ ਕੇਵਡੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਹੈ ਕੇਵਡ ਜਿਸ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ॥ ਕੇਵਡ ਤੇਰਾ ਠਾਕੁਰਾ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥

ਜੇਵਡ ਤੂ ਤੇਵਡ ਤੁਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗੜੈ ਫਿਰਿ ਸੁਣਣਾ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ਆਖਣ ਜੋਰੁ ਚੁਪ ਨ ਆਖਣ ਜੋਰੁ ॥ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਰੁ ਮੰਗਣਾ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜ ਮਾਲ ਮਨ ਸੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜਪਣ ਤਪ ਧਿਆਨਿ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਕੋਇ ਜੋਰੁ ਨ ਜਗ ਭਵਣੀ ਤਨਿ ਧੋਇ ॥

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਵਸਤੂ ਤਿਨ ਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਾਇ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖੀਅਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਜੋਗ ਧਾਰਿ ॥ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ਇੰਦਾਸਣੀ ਆਖਹਿ ਗਿਆਨੀ ਵੇਦ ਵੀਚਾਰ ॥

ਆਖਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕਾ ਆਖਹਿ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੈਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਆਵਈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਹੈ ਹਜਾਰ ॥

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਆਖਿ ਜਾਣੈ ਆਖਿ ਵੇਖੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਨ ਰਜਈ ਸੁਣਿ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਪਾਰੁ ॥ ਜੇਵਡ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੁਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗੜੈ ਫਿਰਿ ਸੁਣਣਾ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਵਸਤੂ ਤਿਨ ਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਾਇ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ॥

ਪਉੜੀ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਥੈ ਲੇਖੁ ਨ ਮੰਗੁ ॥

ਦੇਂਦਾ ਜਾਹਿ ਨ ਚਿਤਵਹਿ ਲੇਵਹਿ ਜਾਹਿ ਸੁ ਭੰਗ ॥ ਹੰਸੈ ਖੇਡਣੁ ਮਾਂਡਿਆ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਲਿ ॥

ਹਸਣਾ ਰੋਵਣਾ ਤਹ ਥੀਐ ਜਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਤੁਠਾ ਕੂੜੁ ਵਰਤਾਵਾ ਤਿਸੁ ॥

ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਵਰਤਦਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਦੇ ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ਏਕ ਦੀ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਓਹਿਨਾਮ ਕਿਨਾਇਣ ॥

ਇਕਿ ਦਾਤੀ ਇਕਿ ਭੇਖ ਦੀ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਚਾਲਤ ਤੁਮਾਇਣ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਉੜੀ ਸਭੇ ਸਾਲਾਹਣ ਵਡਾ ਆਖਣ ਕੇਵਡੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਹੈ ਕੇਵਡ ਜਿਸ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ॥ ਕੇਵਡ ਤੇਰਾ ਠਾਕੁਰਾ ਆਖਣ ਕੇਵਡ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥

ਜੇਵਡ ਤੂ ਤੇਵਡ ਤੁਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗੜੈ ਫਿਰਿ ਸੁਣਣਾ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ਆਖਣ ਜੋਰੁ ਚੁਪ ਨ ਆਖਣ ਜੋਰੁ ॥ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਰੁ ਮੰਗਣਾ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜ ਮਾਲ ਮਨ ਸੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜਪਣ ਤਪ ਧਿਆਨਿ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਕੋਇ ਜੋਰੁ ਨ ਜਗ ਭਵਣੀ ਤਨਿ ਧੋਇ ॥

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਵਸਤੂ ਤਿਨ ਲਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਾਇ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਥੈ ਲੇਖੁ ਨ ਮੰਗੁ ॥

ਦੇਂਦਾ ਜਾਹਿ ਨ ਚਿਤਵਹਿ ਲੇਵਹਿ ਜਾਹਿ ਸੁ ਭੰਗ ॥ ਹੰਸੈ ਖੇਡਣੁ ਮਾਂਡਿਆ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਲਿ ॥

ਹਸਣਾ ਰੋਵਣਾ ਤਹ ਥੀਐ ਜਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਤੁਠਾ ਕੂੜੁ ਵਰਤਾਵਾ ਤਿਸੁ ॥

ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਵਰਤਦਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮ

ਦੋਹਰਾ — ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ
ਉਸਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਹੋਵਦੀ ਜਿਉਂ ਚੰਦਨ ਦੀ ਵਾਸ

ਚੌਪਈ — ਸੁਣ ਸਭਾ ਦਾਰਸ਼ ਹਰਨੀ ਤਾਪੀ ਜਲਾ ਜਲਾ ਨੇ ਬੋਲਣ
ਦੇਵਕੀ ਉਸ ਅਕਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਲਾਇਕ ਹੋਇਆ ਸਕਾ

ਚੌਪਈ — ਦਰਜ਼ ਸਾਹਿਤਾਂ ਅਸਾਂ ਤਾਰੀਖ਼ ਸੁਨੇਹਾ ਸਿੱਖ ਤੁਲਸੀ ਚੁਸਤਰ ਅਸਾਨੂੰ — ਅਸਲੀ ਪੁਸਤਕ ਸਭ ਤੋਂ
ਜਿੱਥੇ ਹੋਈ ਜੋ ਦਾਸਤੀ ਸਾਥੀ ਅਸਲਿ ਲਗਾਏ ਇਸਲਾਮ ਅਸਾਡੇ ਜਥਾ
ਦਾ ਮੁਹਾਵਰੇ ਕਵਿ ਪੰਥ ਸੁਰਮਾ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਰੂਪ ਅਸਲੀ ਦੁਖਾਨ
ਧਰੀਂ ਅਕਲ ਲੈ ਕਲੀ ਸੁਕਾਲ ਦੁੱਖੀ ਦੀਵੇ ਕੁੰਨੇ ਕਬਾਲ ਜਥਾ
ਜੋ ਘਾਲੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਧਰੇ ਤੇ ਕਲਾਵ ਮਾਲ ਪਿੰਜਰ ਕਰ ਧਰੇ।
ਬਿਨੂੰ ਤੱਤ ਦੇ ਦਿਤ ਮਮਾਰਥ ਹੋਰੂ ਰੋਗਨ ਧਰ ਚੰਗ ਖੁਆਰੀ ਨਤ।

ਦੋਹਰਾ — ਕੰਦੂ ਸਿੰਦਨ ਚਾਪੀ ਹਰੇ ਬੋਲੂ ਚਰਨ ਸਸਾਰ — ਅਸਲਾਂ
ਜੋ ਪਾਸੇ ਕਲਾਕਾਨ ਦੂਰ ਤੇ ਕੈਲ ਇਲਕਾਨ ਸਕਾਰ ਦਸਾ

ਚੌਪਈ — ਕਰੋ ਸਿੰਘ ਪਰ ਧਾਰਕ ਕਰਾਰਥ — ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਪਰ ਚੰਗ ਕੁਲਾਰਿ
ਪਿਖੇ ਮਸਾਂਦੇ ਪਰੂ ਤਰੂ ਸਾਨਿ ਅੰਤ ਦੇਤ ਸਿੰਘ ਦਰਸ਼ਾ ਕਲਾਰਥ ਨਾਮ — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਦਾ
ਨੰਤ ਮਾਰੂ ਸਿੰਘ ਕੁਲ ਪਰੇ ਹੋਰੂ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸਥ ਕਰ ਪੁਨਿ ਦੇਤੂ — ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਸਲਾਂ
ਕਲਾਰਥ ਜਥਾ ਤੂੰ ਤੂੰ ਧਰ ਕੁਲਾਰਾ ਅਕਲਾਂ ਅਸਲਾ ਰਾਰ ਪ੍ਰਿਖੇ ਕੁਲਾਰੀ ਨਤ।

ਦੋਹਰਾ — ਅਗਲੀ ਹਾਲਤੀ ਅਕਲਾਂ ਪੁਸ ਧਾਰਥੇ ਸਿੰਘ ਧਰ ਦਾਰ — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਦਾ
ਤੱਕ ਕਲਾਰੀ ਤੀਰੰਥ ਜੀ ਸਿੰਘ ਕਲਾਰਿ ਪ੍ਰਿਖ ਮਾਰਕ ਦਾਤ — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਦਾ

ਚੌਪਈ — ਜਿਹਾ ਸੁਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਧਿਰਕ ਕੁਲ ਖਾਰੀ ਕਲੀ ਕੁਲਾਰਨ ਜੋ ਸੀਸ ਕੁਲਾਰੀ — ਕੁਲਾਰ
ਪੰਥ ਅਕਲਾਰਾ ਹੋਇ ਪਾਰਿਨ ਕਲੀ ਅਕਲਾਰਾ ਅਕਲਾਰੀ ਧੰਨ ਪਰਾਰ
ਕਰ ਧਿਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਾਰੀ ਪਾਰਿਥ ਕਲਾਰਾਰ ਸਾਰ ਕਲਾਰੀਏ ਹੋਇ — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਕਲਾਰ ਸਿੰਘ
ਹੋ ਪਾਰਥੇ ਸਕ ਅਕਲਾਨ ਹੋਰੂ ਧਨ ਤੇਸਥਾਂ ਅਕਲਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਕੁਲਾਰ
ਪਰਿ ਪ੍ਰਮਾ ਅੰਤ ਅਸਤੀ ਕੀਧੇ ਕਲਾਰਾਰ ਕਲਾਰੀ ਕਲਾਰਿ ਦੀਧੇ — ਅਸਲਾਂ
ਪਾਰਥੇ ਪਰਮ ਤੀਰ ਧੰਨ ਕੁਲਾਰਾਨ ਅਕਲਾਰ ਅਸਲਾਰਿ ਕਲਾਰ ਤੇਕਲਾਰਾਰੇ

— ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ

ਅਕਿਤ ਦੀਰ ਪਰੂ ਧੰਨ ਅਕਲਾਂ ਤੁਲ ਕਲਾਰ ਪ੍ਰਿਖ ਪੁਰਾਣ ਪੁਰਾਰੀ
ਸੁਸੰਤ ਸਿੰਘ ਤਰ ਸਕ ਕਲਾਰ ਕਲਾਂ ਅਸਲਾਰਾ ਧਰੋ ਧਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇਤਾ। — ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ ਕਲਾਰ
ਕਲਾਰ ਸਾਸ ਕਲੀ ਸੁਣੇ ਅਕਲਾਰ ਕਲਾਂ ਕਲੀ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਪਰਾਰਾ
ਸੁਸੰਤਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿਰਜ ਅਕਲਾਰੇ ਪ੍ਰਿਖਾਰੀ ਤਰ ਕਲਾ ਕੀ ਪੁਰ ਕਰਤ ਅਸਿਕਲਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਤ ਅਸਲਾਂ ਸਿੰਘ

ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਤ ਅਸਿਕਲਾਂ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਸਲਾਰਿਤ ਸਲੀ ਪੰਜਾਰੀ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਬੇਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਬਹਾਲੀ ਬਾਬਲੇ ਸਾਂ ਚੁੱਪ ਨੀਰ
ਬਹਾਲਸਰ ਜੀ ਚਲਦਾਰ ਨਵੇਂ ਸੰਹੁ ਤੁਰਕਨ ਤ ਤੋਰਣ ਗੰਭੀਰ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ਸੁਣੋ ਬਾਬਲੇ ਨੇ ਮਤ ਕਲਾ ਪਰਿਕਰਾਜੀ ਦੀ ਸਿਧ ਰੋਣ ਨਿਕਲਾਉਂਦੇ
ਤੁਰਬਲ ਰੋਜਲ ਤੁਰਾ ਚੋਰ ਮੱਖ ਦਰਾ ਦਰਤ ਔਰ ਲੈਣ ਸੁੰਨਾ ਚਲਾ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਦਰਖ ਚੁ ਆਲੇ ਬੀ ਤਰੂ ਖਾਲਸੇ ਲਗੀ ਚਰਣਾਂਦ ।
ਬਖਤ ਦਰਬਾਰੇ ਸਿੰਘ ਲੋ ਤੂੰ ਨਿਕਾਰਜੋ ਨੇ ਸਿਕਦਾਰ ਤਖ ॥੩॥

ਚੌਪਈ ਬਖਤਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਗਰੇ ਫੜੀ ਅਖੀ ਨਿਕਲਾ ਲੰਢ ਬੁੱਧੀ ਜਗਾਏ·
ਹਮ ਦੋ ਜਾਂਚਸ਼ੁਧ ਬਲਨ ਪਰਿਕਰਾਜੀ ਹਮ ਦੋ ਜਾਪਣ ਵਿਚਾ ਦਰੂੰ ਖਾਲਾ ·ਤੀਜੀ ਬਖਤਰ ਚਲ ॥
ਹਮ ਬਾਬਰ ਪਰਿਕਰਾਜੀ ਦਾਖਲਾ ਜਾ ਪੀਤਰੰ ਜਾ ਜਿਆਨੀ ਪ ਬਾ ਬੀ ਪਲਾਂ
ਨੇ ਜਾਂਤਰਾਜ ਨਿਖਿਲ ਬਹੀ ਬਾਲ ਜੋਰੂ ਬਲਾਂ ਸਾਹੀ ਬਾਬੇ ਜਾਂਤ ਤੋਸ਼ ॥
ਦੂ ਖਿਆਲ ਦਾ ਹਲਕ ਅਕਾਲੀ ਅਤਿਰਾਤ ਬਲਨ ਦ ਖਾਲੇ ਮਾਰਿ ਦੂ ਸਾਰੀ ਬਲ ਸਾਰ
ਪਰਿਕਰਾਜੀ ਬੁਰਾ ਕਿਸ ਲਹੀ ਨਿਕਾਰੀ ਅਕਾਲੀਨਾ ਚਿਰ ਮਾਰਿ ਪਤਾਲੀ ਪੜ੍ਹ ਬਲਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਚਲ ਖਾਤਿਕਾਰੀ ਗਾਤਰੁਦ ਦਲੀ ਦੋਨੋ ਹੋਲੇ ਗਾਂਵ
ਜਾਂਦਾ ਸਾਰਾ ਖਹੇ ਜਾਂਮੇ ਮਲ ਤਾਂਹੇ ਤਾਂਦਾ ਤਖਤ ਬਲਾਂਵ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ਸੁਖੀ ਬਾਂਚ ਬਹੁ ਸਿੰਘ ਨਾਰੀ ਤੁਹਾ ਤੋ ਸੰਤ ਨਿਕਾਲੀ ਸੰਤੀ
ਪ੍ਰੇਮ ਆਗੂ ਬਲ ਦਾਖੇ ਪਰਿਕਾਲੇ ਪੰਚ ਗੁਲ ਬਾਲੇ ਰਲ ਪ੍ਰੇਮ ਬ ਪਾਂਤੀ ॥੫॥
ਖੰਚ ਤੁਰਬਲ ਚੀ ਖੋਲੀ ਮੋਲ ਬਹੁਲ ਅਬਲ ਚੁ ਜੋਲੇ ਖੋਲ
ਸਿਖੇ ਸਿੰਘ ਲੇ ਧਲ ਚੀ ਦੋਹੇ ਬਹਲ ਬਲਰ ਖੋਲ ਦੀ ਸਾਖ ਸੰਤੀ ॥੬॥
ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਹੈ ਤਰਲ ਬਲਾਂਵਣ ਦੋਰ ਦੋਲ ਹੈ ਖਾਂ ਬੁਲਾਕਰ ਅਲਾਂਵ ਬਲਾਂ ਖੋਲ
ਫੁਨ ਸੀਲੀ ਚੋਲ ਚੀ ਬਲੁਪਾਖ ਤੀਲੇ ਖੋਲ ਦਲਾ ਖਾਲ ਬਾਲ ਖੋਲੀ ਤੀਲੇ·ਬਲੀ ਖਾਲਾ ਖਲਾਂਵ ਖਾਲ ਬੀ
ਬਾਖਲ ਬਲ ਚੀ ਅਕਾਲੇ ਬੰਦਲਾਲ ਬਲੋ ਖੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨਿਕਾਲ ਬਲਾਂ
ਪ੍ਰੇਚੀ ਬਲਨ ਬਾਤਲੀ ਚੋ ਬੁਦਲੇ ਖਾਂਦਿ ਲਾਲ ਖਲ ਖਿਖੇ ਚ ਦੁਲਾਲੇ ·ਤੀਲੀ ਪੰਚਲ ਪੰਚਲ

ਬਾਂਦਾ ਬਲਾ ਖੋਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਲਾਲੇ ਪਤੁਰ ਬਾਲੀ ਬਲ ਬਲਾਲ
ਬਲਾਲ ਅਖਲਾਂ ਲਾਲਖੁੰ ਖਿਲੇ ਬਲ ਬਹੁ ਸਾਲ ਖਿਪਾਲ ॥੭॥ ਬਲਾਂ ਚੁਲਾਲ ਬਲਾਲ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਬਬੂਰ ਬਲੋ ਪਾਰ ਚੋਰੀ ਖਿਪਾ ਜਲਲ ਪੰਚ ਖੋਲ ਬਲ ਪੋਲੇ
ਅਖਾਲ ਅਖਲਾਂ ਪੰਚਲ ਖੁਲ ਪਾਲੀ ·ਚੁਰੂ ਦੀਲ ਸਬ ਮੰਲ ਖਿਰੂ ਭਾਲੀ ॥੮॥ ਬਲਾਂ ਖਲ ਲ
ਦਹਲਾ ਬਰਤ ਇਲ ਅਖਲਾ ਪੁਰਾਖੀ ਕਹੁਰ ਸਿੰਘ ਲੋ ਖਿਣੋਖਾਈ ਪੰਚਿਹਾਈ ਬਲ ਖਲਾਂ ਖਲਾਂ
ਬਲਾਲ ਪੰਚ ਬਲ ਸਿੰਘ ਕੁਲੇਲੀ ਬਲ ਬ- ਅਲਲਾ ਖੁਲ ਅਖੀ ਚੋਲੀ ॥੯॥ ਬਲਾਲ
ਪੰਚ ਖੁਲਾਂਤੀਆਲਾ ਚਰਲੀ ਬੁਹਾਲੇ ·ਖੀ ਮੰਲ ਨੀਂ ਪੰਖਿਤ ਬਲਾਂਖੇ ਬਲਾਂ
ਪੰਚ ਖੁਲੇਤੀਆਲ ਖਲਾਲ ਪਾਲੀ ਖਿਪਾ ਬਲਾਂ ਪੋਲੇ ਪੁਰਲ ਬਲ ਖਾਲੀ ॥੧੦॥ ਬਲਾਲ ਬਲਾਲ

ਬਾਜਨਾ ਚੰ ਨਿਯੋਆਮ ਦੁਨ ਬਾਨਿ ਪਾਸੈ ਖਾਨਕਾਂ ਬਸ ਜਿਸ ਮਾਨਿ ਸਾਨ ਸਿਕਦਾ
ਹੁਲਿ ਪ੍ਰਮੰਨ ਜਿਸ ਪਾਲਸੈ ਕਰੋ ਪ੍ਰਮਾਥ ਨਿਸਾਥੀ ਕਸੂਰ ਨਿਮ ਜਿਸ ਧਰੀ·ਚਤ

ਦਬਦਾ ਬਨੀ ਅੱਲ ਭਾਈ ਰੁਰਦੇ

(ਗਰੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ—ਤ

ਦਿਹਾਰਾ ਗਰੂਰ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਵਰਾ ਤੇ ਸਿੰਘਾਨ ਵਾਧਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਸਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਾਨਸਿੰਘ ਪ੍ਰਮਾਨ
ਸੁਰਲ ਪੁਰਮਾਸਾਂ ਬਹੁ ਹਥੈ ਤਰਲ ਧਰੋਂ ਬਲਾ ਸਾਧ ਪਾਰ ਬਾਲਾ

ਬੋਹਾਰੀ ਮਾਲ ਪਿਲੇ ਸਬ ਸਮਾਲਾ ਦਾ ਪਾਰੇ ਨਾਰ ਬਥੇ ਮਾਰ ਸਰੰਦ ਬਸਾਰ ਸਾਨ ਦੇ ਮਾਲ
ਪਾਵਨਿ ਕੀ ਬਾਧ ਪੁਨਾ ਘਾਰਾਂ ਬਸਾਰ ਬਸੀ ਬਨਿ ਸਿੰਧ ਬਸਾਰੀ ਨ· ਬਸਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾ·
ਬਸਾ ਪਿਲੇ ਦਾਂ ਲਸਾਰ ਸਿਕਾਰੀ ਪੁਰ ਬਾਧ ਸਿਧੇ ਦਾਂ ਲੁਕਾਰੀ
ਬਸੀ ਬੈਲ ਸਿੰ ਸਲ ਬਸਾਰਾਂ ਸੋਂਧੀ ਪੁਰੇ ਸੇ ਪੁਲੀ ਬਸਾਰਾਂਧ
ਦਯੋ ਸਾਨਾ ਅਵੰ ਸੰਜਾਂ ਤੋ ਪੁਲਬਾਈ ਦੁੱਖ ਨ ਦੇਸ਼ਾ ਮਾਲਾ ਸਾਲਾ ਮਾਲ
ਚਸਰੀ ਪੁਲਸੀ ਬੰਸੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਸਬੁਦ ਅਕਲ ਕੀ ਸੈਲੇ ਗੀਤ ਦਾ
ਜੋਸਰ ਆਦੈ ਮੰਦੇ ਦਾਂਦਾ ਸਦੈ ਪਾਸ ਦੇਵੈ ਅਕਰ ਮੰਦਾਂਦਾ ਸਾਲ ਸਾ ਮਾਲਾ ਸਿਲਾ
ਦਦਾ ਪੰਜਾਸੀ ਚਰਾਸ ਸਿਸਾਂਦਾ ਪੁੰਸ ਕਰ ਬਧਾਂਦੈ ਦੁਸਰ ਪਾਂਦਿ ਪਾ। ਸਿਲਾਸ ਸਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਾਂ ਬਲੀ ਸਿਸਾ ਮੰਦਾ ਪੁਦਿ ਸਿਲਾ ਸੀ ਸਬੁ ਮਰਾਂਦਿ
ਹਾ ਸੁਸਤਮਾਰੀ ਭੁਸ ਦਦੀ ਕੁਰ ਤੇ ਲੈਦ ਦਸਾਂਦਿ।ਦੀ। ਮਾਲਾ ਸਾਲਾ ਸਿਲਾਸ

ਚੌਪਈ ਲੋਰ ਬਾਲ ਪੰਚਿਨ ਮਨ ਆਸਾ ਜਸੋ ਮੋਰ ਸੀ ਪੁਲਾਸ ਬਾਸੀ
ਪੰਚ ਬੰਧਾ ਆਂਚ ਦੁਰ ਬੰਧਾ ਪਾਪੇ ਸਿਰ ਪਿਰ ਬਾਸੀ ਪੁਲੈ ਸਬਾਨਾਂ ਪੁ ਮਾਲਾ ਸਾਲਾ
ਸਿਰਪੁਰਿ ਆਬਾਂ ਸਬਾ ਸਹੀਰ ਸਿਲਾਬ ਪਰਪੁਰਾਂਧਿ ਪੰਚਿਨ ਪੈਲਾ ਸਾ
ਅਬਾਲ ਪੁਰੀ' ਬਧਿ ਸਬਾ ਦਿਖਾਲਾ ਧਰੈ ਪੁਸਿਰ ਸਬਾ ਅੰਮਿਰ ਬਸਾਲਾ।

ਸਾਲਾ ਸਾਲ ਸਾਲ ਸਾਲ ਸਾਲਾ

ਸਰੂਰ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਪ੍ਰਿਲਾ ਪੰਚ ਬਰੀ ਛਲਲੇ ਪੁੱਧਿ ਆਦਿ ਤਿਲ ਪੈ ਪਲਾ
ਬਧੁਰ ਸਿੰਘਲ ਸੀ ਆਦਲ ਧਰੈ ਪਿਲਾ ਪੁਵੇ ਪੰਚ ਲੀਲ ਲ ਧਰੈ ਲਾ
ਦਾਹਲ ਅਰੈ ਤੇ ਲਰੈ ਸਬਾਵੈ ਬਧੁਰ ਲਟੀਸਾ ਪੁਸ ਮਾਲ ਆਤੀ ਬਾਲ ਸਾਲਾ
ਜਿਸ ਜਿਲ ਮੰਥ ਦਾਹਲ ਰਮਾਵੈ ਟਿਲਾ ਤਿਲ ਲੈਂਥ ਸੀ ਚੁਰਸਾਂਤਿ ਆਦੈ ਮਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਲਰੋ ਪੁ ਘਾਲੈ ਜਿਲ ਪੁਿਲੇ ਸੀ ਹੈ ਜਿਬਾਸੀਲਾ ਪਾਸ ਪੁਲਾਲ ਸਾਲਾਲ ਸਾਲਾ
ਦਿਬਾਸ ਬੁਰਾਲੈ ਬਲਸੀ ਕਰ ਕਰ ਜਿਲ ਅਬਾਦਸ ਲੈਪੁ

ਰ ਦਿਲਾ ਪੁ ਮਰਾਲਾ ਦੇ ਜਿਲਾਲ ਦੀ ਪਾਲਲ ਧਾਰਲੇ ਸੀ ਜਿੰਦ ਬੀਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਪੁਲ ਸਲਾ ਕਲੇ ਦਾ ਲੁਬੀਦਾ ਬਲਸਾਲਾ ਸਾਲ ਸੀ ਨ ਤੇ ਮਾਲਾਲ ਮਾਲ ਸਲਾ ਸਿਲ ਕਲਾਲ ਸਾਲ ਕਾਲੇ ਦਾ ਪੁਲਾਲ ਜਿਲਾਲ ਸਾ ਕਾਲਾ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਲਾ ਦੇ ਸਿਲ ਦੇ ਮਿੰਦਾ ਸਲਾਲ ਲਾਲ ਸਲਾਲ ਸਾਲਾ ਦਾ ਲੁਬੀਦਾ ਸਿਲਾਲ ਸਾ ਕ

ਚੌਪਈ ਤਤੀ ਜਿਮ ਜਿਕ ਜਿਕ ਜਿਕਾਰੀ ਚੌਰੂ ਜਾਰਮ ਜਾਨਿ ਜਾਰਿ ਜਾਰਿਓ
ਤਾਨੈ ਦਾ ਤਾ ਤਰਸ ਜੌਰ ਸਿੰਘਾ ਥਾਨ ਆਯਤੁਦਾਨ ਤੁ ਹੁਰ ਕਲਾਸ ਪਾਰਾ
ਪੰਚਮ ਬਾ ਤੇ ਸਰ ਸੋਰ ਪੁਕਾਰ ਦਿਸਾਰੇ ਬਾਰੇ ਸਰ ਦੰਦਸੇ ਰਾਧਾ
ਟੰਦਿਲ ਬਾਰਿ ਸਰ ਕਰਾਰ ਘਾਲਾਰੀ ਤਪੈ ਜਰਾਂ ਰੋਰੂ ਤਿਤੀ ਛਾਰਾਣੇ ਮਾਰਾ

ਘਧਦੀ ਤ ਕਿਧ ਕਰਤਾਰੈ ਹਿੰਧਿਕ ਹੀ ਚੋ ਚੋ ਚਕ ਨ ਸਾਰਿ
ਪੰਚਕ ਸੰਸਾਰਿਕਾ ਸ ਸਿੰਘ ਬਸੀ ਢੁਸਾਰਿ ਦਾਰਾ।

ਚੌਪਈ ਕਯੂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਿਨ ਕਾਰਿ ਸੇਂ, ਚੁੰਮਨ ਕਾਰਨ ਸੰਘਰੂ ਰੋਰ ਧੀਰਿਨਾ। ਕਯੂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਿਨ ਕਾਰਿ ਸੇਂ
ਕੁਰਾਨਨਾ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲਾ ਹੁਰ ਘੀਰੇ ਕੁਲਾ ਦਿੰਘੇ ਸਿੰਘਾ ਤਿਲਸਾ ਨਾਰਾ ਸਾਰਾ।

ਚੌਪਈ ਰੇ ਦਿਨਾ ਸਿੰਘ ਕਾਰਿਕ ਕਰੀ ਰੇ ਸਿੰਘ ਪਰੀ ਖਰੀ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿ
ਉਰੂ ਕਾਰਸੀ ਮੰਦਿ ਕਰੇ ਜੋਰਾ ਕਾਰਣੇ ਕਲਾਸਾਰਿਕਾ ਪਾਰਾ।

ਚੌਪਈ ਰੀ ਦਰ ਤੇ ਦੰਦ ਸਾਰੇ ਰੋਰਿ ਕਾਰਾਰਿਦ ਕਸੇ ਖਰਾ ਸਾਰੇ ਰਿਰਿ
ਦਾਰਿ ਸਾਰਸਾ ਰੋ ਕਾਰਣੇ ਰੋਰੀ ਪਾਰਾ ਪਾਰੀ ਦਿਰਾ ਸਾਰਾ ਰਿਰਿ
ਰਿਕਾਰ ਰਿਸਿਕਾ ਸੋ ਕਰਣੇ ਸਾਰਾ ਕਾਰੀ ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਸੰਸਕਰੇ ਕਾਰਾ
ਕਰੀਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਰਾ ਕਾਰਣੇ ਕਸੀ ਰੋਰ ਦੁਸਕਾਰ ਰਿਕਾਰੀਰੇ ਪਾਰਾ
ਕਰਾਰਿਕਾ ਕੋਰੀ ਸਕਰਿਰਾ ਕਰਾਰੇ ਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਸਾਰਾਰ ਪੁਰਾਰੇ
ਕਾਰਾ ਸ਼ੁਕ ਘਰ ਘੋਰ ਸ ਪਾਲਾ ਤਾਰੀ ਸਿਸਾਰੀ ਸੀਕ ਕਰਾ ਨਾਰਾ
ਕਰਨ ਤੁਕ ਸਾ ਸਾਰਾ ਤੁਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਸਾਰਾ
ਤੇਰੀ ਸਿੰਘਾਰ ਪੁਰਤ ਸੀਰੇ ਸਿਕਾਰ ਸਿੰਘੀ ਰੁਹਾਰ ਖਰਾਰੀਨੀ ਸਿਕਾ ਨੀਰੇ ਸਿਕਾਰ ਪਾਰਾ।

ਚੌਪਈ ਛੋਤੀ ਦਿਲ ਸੰਦ ਖਾਲਸੇ ਅਕਾਲ ਧੁੰਨੀ ਰਕਤ ਅਕਾਲ
ਦਸੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਰਾ ਨਿਸਾਰੇ ਨਿਮ ਸਕਲ ਜਗ।

---

੧ ਕਥੀ ਸਿੰਘ ਨਕਾਰ ਕਯੂ ਸਿੰਘ ਕਥੀਕਰਾਰ ਖੋਹ। ਖੋਹਰ ਖਥੀ ਕਾਰਣੇ ਖੋਹਰ ਸਾਰਥੀ ਕੀ ਕੋਰ ਪ੍ਰਿਹਾ ਨਿਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਕੋਰ ਨਾਰਾਂ ਤੀ ਕਾਰਣੇ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘਾਰ ਸਾਰਾ ਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਪਾਰਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਸਾਰਾ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਾ

੨ ਖਥੀਕਾ ਸਿੰਘ ਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰੇ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਕਾਰੀ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਸਾਰਾ ਕਾਰ ਕਾਰਾ ਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਸਾਰਾ ਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰ

ਚੌਪਈ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰ ਪੁਰਾਣਾਂ ਸੰਤਨ ਸਭਹਨਾ ਮਧ ਵੈਰਾਗੀ
ਮਾਪਤ ਭਏ ਸੰਤ ਭਾਖੈ ਅਰਦਾਸਿ ਮਾਗਤ ਦਿਯਹੁ ਮੋ ਗਰੰਥ ਸਿੰਘ ਵਾਸਿ ਵਾਸਾ
ਸਭਨੀ ਮੰਨ ਸੋ ਸੁਨਾ ਸਿੰਘਨੇ ਲੁੰਝ ਬਹੈ ਕੋ ਅਰੰਜ ਨ ਮੰਨੀ
ਸਭਾਸ ਅਮ੍ਰਤ ਸਿੰਘ ਦਾਤ ਸੋ ਸਾਹਾ ਦਿਲਾਂ ਸਾਰਤ ਮਾਗ ਮਿੰ ਮਨ ਆਈਆ ਮਾਤਰ।
ਅਗੈ ਪਨ ਫਿ ਪਿੰਛ ਪਿੰਛ ਫਿਰਤੇ ਆਦ ਸਾਖਨੀ ਕੁਮਾਰਸਿੰ ਕਰਤੇ
ਖਸ ਇਕ ਸਾਂ ਪੁਨੀ ਲੈਯਕ ਸਾਰਤਾਂ ਕੋਰੂ ਮੁਮਤਿ ਅਮ ਸਭਾਂ ਕਰਾਣੀ ਪਾਖਕ
ਪਿਖਿਮ ਪਾਂਡੇ ਮਾਰੇ ਕਰਾਸਿ ਮ ਪੋ ਕਰਣ ਪਿਸ ਮੰਪੋ ਪਾਰਸਿ
ਸਾਡੀ ਖਾਤਰਾਂ ਤੋ ਮਿਨ ਨਹੀਨੇ ਮਾਸਿ ਸਾਰਿ ਸਭਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕਲਾ ਆਈਐ ਨਾਮ

ਦੋਹਰਾ ਮਿਲ ਗੋਕਲ' ਚਿਯਾਂ ਕਥ ਕਥੀ ਪੰਥ ਨਿਮਾਣ ਬਨਾਇ
ਪੰਨੇ ਬੀਰੋ ਤੋ ਗਰੰਥ ਸੁੰ ਅਰਦਾਸ ਬੁੰਨੇ ਸੋ ਕਲਾਸਿ ਸਹਾਇ।

ਚੌਪਾਈ ਪੁਸਮ ਬਨਾਇਣ ਓਂ ਨਿਰੰਜਨ ਦੁਸ਼ਾਸੀ ਦੀਖ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਬਹਮ ਸੁ ਨਾਯੇ।
ਦੂਣੇ ਰਸਮ ਦਰਸ ਸਿੰਘਾ ਅਮ੍ਰਤਧਾਰੀਣੇ ਦਯੋ ਉਿਨੈ ਬੋਰੋ ਜਾਤ ਖਤਰੀਣੇ ਪਟਾ
ਤੀਨੀ ਚਲਯੋ ਬਾਖਯਾ ਬਲ ਸਰੀ ਤਯਤ ਭੱਲ ਤੋ ਆਦਿ ਕੰਲ ਸਾਂ
ਚੋਦ ਸਿੰਘ ਨਨੀਯਾਂ ਨਾਮ ਉਿਨੱਸ ਸੰਨ ਬੰਦ ਚੁਦੇ ਤੋ ਧਾਮ ਜਾਦ
ਪੰਨਾਂ ਤੈਯਾਰੇ ਥੀਹਾ ਸਿੰਘ ਨਾਂਵਿ ਪੁਰੇ ਫੇਰਾ ਲੈ ਘੋਸੀ ਜਾਂਵਿ
ਮੋਸਾ ਜਾਸੀ ਨਾਰਾਣ ਬਨਾਂਵਿ ਪੈ ਨਾਲਾਂ ਸਭਨ ਸਿੰਘ ਲੈ ਦੁਸੀ ਬੁਲਾਂਵਿ।

ਦੋਹਰਾ ਵੀ ਲੈ ਪੁੱਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਯਾਂਹ ਸਭਾਬ ਅਮ੍ਰਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਸਾਰ
ਅਰ ਸਿੰਘ ਸੋ ਕੀਰ ਕੋਰੰਥ ਦਿਈ ਪੁਨੇ ਪਥ ਧਾਰ ਪਥਾਰ

ਚੌਪਾਈ ਬਜਰੁੱਜੇ ਪਾਂ ਥੋ ਮਾਤਸਾਹੇ ਸ੍ਰਨਾ ਉਿਨੂੰ ਬਸਾਰੀ ਬੁਨੇਸੇ ਬੁਨਾਸ
ਦਤਾਂ ਮਾਨੂ ਨਮਾਰ ਮ ਨੋ ਪਾਮਾਂਤਾ ਅਰਮੁਲੀ ਥੋ ਘਸ ਬਾਸਤੀ ਧੀਰਾ ਪਾਸ

---

੧ ਪਹਿਲਾ ਸਭ ਦਾ ਭਾਵਿਸ਼ ਹੋਏ ਉਿਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਭ ਤੋ ਪਾਹੀਂ ਮਹਾਂਦ ਜਾ ਸਿਹਰੇ ਉਿਸ ਸਭ ਤੋ ਉਿਨਾ ਦੇ ਸੋਹਲੀ ਭਾਰਾ
ਦਾਂਪ ਸਿੰਘ ਤੋ ਬਸਮ ਸਿੰਘ ਮਸ ਪੰਨੇ ਸਭਾ ਅਨੀ ਜਾ ਥੋ ਪਹਿਲਾ ਤੀ ਮਿਸਲ ਬਸ ਸਿਮਾ ਸੀ।

੨ ਪੁਸਮ ਦਸਾ ਬਸਮ ਾਂਸਾ ਤ ਬਸਮ ਾਂਸਾ ਮੰਪੋਸਾਸ ਦ ਾਂਤਸੀ ਪੁਸਮ ਸੀ ਅਬਸਾਸੀ ਪੰਸ ਤੋ ਸਿੰਘ ਮਾਂਸਿਮ
ਉਿਸਾ ਮੰਪੋਸਾਸ ਦੀ ਾਂਸ ਮਸ। ਪਿਸਾ ਬੁਸਮ ਾਂਸਾ ਦੀਂਪ ਬਣਾਂਤੇ ਹੈ

੩ ਬੁੰਸਾ ਸਸ ਬੁ ਮੰਸਾ ਤੋ ਦੀਂਪ ਸਾਂਸਾ ਉਿਸੀ ਬਸਮ ਸਿੰਘ ਤੋ ਪੰਸਾ ਤੋ ਪਿਸਾ ਉਿਸਿਸ ਦੀਂਪ. ਪੁਸਮ
ਮਾਂਸਿਮ ਦੇ ਮਾਂਸਿਮਾਂ ਦਾ ਸੀ

੪ ਦੀਂਸਾ ਸਸਾ ਪੁਸਿਸ ਉਿਸਾ ਮ. ਸੀਂਪ ਦੇ ਉਿਸਿ ਮੰਦ ਪੁ ਸਸਾ ਮਾਂਸ ਾਂਪ ਸੀ

੫ ਦੰਸਾਂ ਸਸ ਤੋ ਮਾਂਸਾਸਾਂ ਦੀਸਾਂਤੇ ਮਾਂਸਾਂਤੇ ਉਿਸਾਂ ਸਿੰਘ ਤੋ ਮਸਸ ਦੀਂਸ ਪੁ ਉਿਸੀ ਸਸਾ ਸੀ

੬ ਬਸਾਂਤੇ ਮਾ ਬੰਸਾਸ ਮਾਸਾ. ਸਸ ਦਾ ਤਾਂ ਬਸਮਾਂਸ ਸਸ ਸਾ ਮਾਂਸਾ ਤੋ ਮਾਸਾਂਤ ਸਿੰਘ ਸਸਾ ਦਾ ਸਸਾਂਤ
ਾ ਮਾਂਸਾ ਦੀਂਸ ਸਸ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾ. ਸਾਂਸੀ ਪ ਪੁਸੰਸਾ ਸੀ ਉਿਸੰਸਾ ਸਿੰਘ ਸਸਾਂਤ ਪ ਉਿਸੀ ਸਸਾਂਤ
ਸੰਸਾ ਸੀ ਸ ਬੰਸਾ ਸਸਾ ਸਾ ਪੁ ਸ ਸਸ ਸ
ਬਸਾ ਸਸ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਸਾ ਸ ਸਸਾ ਸੀ ਸਾ ਸਾਂਸਾ ਸੀ ਸਸ ਸਸਾਂਤ ਸਸ ਸਸਾਂਤ ਸੀ

੮ ਬਸਾਂਤੇ ਸਸਾਂਤ ਸ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਉਿਸੀ ਸਸ ਸੀ ਸਾ ਸਸਾਂਤ ਸਸ ਸੀ ਬੰਸਾ ਤੋ ਬੰਸਾਂਤ ਸਸਾ ਸੀ ਸਸਾਂਤ
ਸੰਸਾ ਸ ਸਿੰਸਾ ਸਾ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਸਿੰਸਾ ਸਸਾਂਤ ਪੁਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਸੀ

ਤੁਲਾ ਰਾਸੀਮੰਡਲ ਵਲੀ ਕਾਲਮੰਡਲ ਉਲਟਾ ਸੁਲਟਾ ਸਿੱਧ ਹੋ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਕਰਮ ਮਾਰਗ ਆਖਦੇ
ਪੰਦਰਾ ਥੀ ਤੁ ਦੂਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਥ ਉਸ ਮਕਰਾਏ ਨਵ ਘਰ ਫੈਲਾ ਪਤਾਲ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਮਾਰ
ਤਰਾਂ ਅਨੂ ਸਿੱਖ ਦੂਰੇ ਖੇਟ ਮਾਰਗ ਸਿਲਵ ਸੀਤਲ ਅਗਾਦਿ ਥੀ ਨਾਦ ਅਸਮਾਨ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ
ਕਰਿ ਘਰ ਪੀ ਪਿਆਲੇ ਸਾਦਿਤ ਕਿਤ ਖਰੀ ਅਕਲ ਦਰਿਸ ਪਿਖ ਤੋਪਦ ਰਹੀ ਤੇਹ ਕਰ ਕਾਰ
ਪੁੰਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਧਰਿ ਮਾ ਮਾਰਗ ਸਕਲ ਪੰਥ ਦੇ ਨਕਾਰ ਸਕਾਰਦੇ ਸਕਾਰ
ਸਕਲ ਬਾਰੇ ਕਿਸ ਧਿਖਾਏ ਨ ਜਾਵੰਦਿ ਬਾਰਿ ਮਾਰਗ ਪੁਟ ਬੁਟੈ ਖੁਦਾਵਿਦਾਰ। ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਵਿਖਯਾ ਧਾਰਮ ਨਕਾਰਾ ਗੰਦ ਮਨ ਮੇ ਆਸੀ ਨੋਜਾ ਮਨ ਮਨ ਮਨ
ਮਾਲੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮੋਹਣ ਬੈਠੇ ਮੇ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਬੇ ਨ ਮੋਹਨ ਤਖਾ ਮਾਰਗ ਮੁਖ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਫੁਰਤੇ ਪੈਗਾਮ ਤਿਨ ਮਕਾਰ ਬਿਸਥਾਰ ਸਾਰ ਦੁਨੀ ਸਭੈ ਵਧੇ ਮਕਾਰ
ਮਾਰ ਨਾਰ ਦਾ ਪੁਰਸੀ ਅਨੇਕ ਸਾਧਿ ਵੈਰ ਮੈ ਦ ਪਕਤੀ ਨੋਜਾ ਮਾਰਗ ਮੁਖਾਮਾਰ ਮਾ
ਪਕਤ ਦੇਹਿ ਤਾਂਹ ਪੁਰਖ ਤਜਨਾਰ ਤੋ ਪਕਤ ਪੁਟਾ ਕੁਕਮ ਜਿਥੈ ਨ ਜਾਵਿ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮ ਜਿਥੈ ਪਕਤ ਦਯੈ ਮਿਕਾਰ ਚਕ੍ਰਾਦਿ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰਗ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਦਯੈ ਪਿਛੈ ਧਰਮ ਨਿਕਾਰਨ ਕੀਨੇ ਸਾਰਿ ਪੁਰਤਕ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਗੁਰਿ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਰਾਸ ਰਸਮੇ ਚਾਰਮੋ ਮਾਰ ਵੱਡ ਕਰ ਮੋਸ ਵਿਚਾਰਦੇ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਦਿਲੇ ਫਾਰ ਜਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮਾਰ ਜੇਕਰ ਤਹੁ ਪੰਥ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮੈ ਦਯਾਰਨ ਮੈ ਜਹੇ ਵੰਸ ਮਿਲਾਪ ਸਿੰਘ ਖਾਂਡ ਦੁਲਾ ਮੁਲਿਆ ਮਿਕਾਰਾਂ ਤਾਂਦਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਵਾਰ ੫੫.੭. ਭਾਈ ਵੀਰੋ ਸਿੰਘ ਕੀ— ੧

ਦੋਹਰਾ ਸ਼ਾਖੀ ਨੀਕ ਕਿੰਕ ਦੀ ਅਬ ਮੈ ਦਿਵੀ ਸੁਨਾਇ
ਮੰਗਲ ਮਾਰਗ ਮਾਰਨੀ ਸੁਮਤੇ ਰਹੀ ਪੰਥ ਪਤਿਆਇ। ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਾਰਗਕਾਰਾ ਵਿਸ਼ ਜਾਮਾ ਕਹਾਣੀ ਮਾਰਗ ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਥ ਜਾਮਾਂ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਪੈਂਦਾ ਥੀ ਸਿੰਘ ਕਥਿੰਦ ਕਮਾਰਾ ਪੁਰੇ ਸਿੰਘ ਥੀ ਮਾਰਿ ਜਗ ਜਾਰ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਦੁਸਮਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪੁੰਜ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਰਗ ਕੁਲ ਮੇ ਸਮਾਰਿਦਾ ਕਾਮ ਮਾਰ
ਮੈ ਮਰ ਗਾਥਾ ਰਹਨੀ ਪੁਰ ਸਮੈ ਜਾਰਿ ਦੁਤ ਦੱਖਿਅਤ ਕਾ ਮਾਰਿ ਨੈ ਪਤਿਆਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

੧ ਪਾਰ-ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਾ ਜਲ ਥਲੀ ਦਰਸਾਇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
੨ ਕਾਲਪੁਰਖ ਕਾਲਪੁਰਖ ਮਾਰਗ ਦਾ ਭੀ ਕਾ ਮਾਰਗ ਪੁਸਤ ਵਿਚ ਮਾ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ਮਾਰਗਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਦੀਆ ਮਾਰਗ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਹੁਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਅੰਦਰੀ ਲੋਇ ਮਿਤਰ ਪਛਾਣੈ ਜੰਞਿਆ ਤੋਇ ਗੁਰਮੁਖ ਅੰਗਦ
ਦਰਸਾਈਦੀ ਮਿਤਰ ਚਲੰ ਸਜਣਹੋ ਪੁਰੀ ਪਿੰਡਿਦੀ ਪੰਧਿ ਚਲ ਚੋਲਾ ਹਥ ਅਮਰਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁੰਞੀ ਜਾਦਸ ਕਾਰੜੇ ਹਾਸੀ ਸਿਦ ਸੰਗਤਿ ਜਾ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ
ਪਰੀ ਪਾਰਜ ਦੁਇ ਚੰਗਹੋ ਤਰੇ ਸਸੇ ਸੰਗਿ ਕੁ ਸੰਸਦ ਪਹੁੰ ਪਾ ਅਰਜਨ ਸੰਗਤਿ ਅਮਰਦਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਅਸਥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਰਜਿ ਲਏ ਕਲਯ ਜੁ ਧਾਰਥੋ ਪ੍ਰੇਮ
ਦਖਿ ਕਥਣ ਚੋਧਾਂ ਬਰੈ ਮਿਲਾ ਥ ਦੁਇਕ ਰ ਸੋਮ ਦੁ ਨਰਸਿੰਘ ਮਿਤ੍ਰ

ਸੈਯਾਨੀ ਜਥਿ ਮਿਲ ਮੋਕਲਣ ਪੰਥੀ ਸੰਥਾ ਦੀ ਸੰਗਿ ਵਿਰਸ ਥਵੈ ਨ ਪੰਥ
ਕਾਰਣ ਸਿਸਯਾ ਥਰ ਜਥਾਂ ਕਰਾਂਹਿ ਤਰਕ ਚੋਜਾਂ ਤੋ ਸਰਧਾ ਦੁਸਟਾਇਣ ਪਾਪ
ਪਰ ਪਾਸ ਨਾਮੀ ਸੁਰਦੁਆਰ ਪੁਰੀ ਸਾਸਾ ਥਾਪਿ ਕੁਰ ਸਾ ਥਾਪਣ ਸੋਢੀ ਮਿਹਰਬਾਨ
ਜਥਾ ਮਾਮੀ ਸਾਥਿ ਦੀਥਾਨ ਸਥਾਇ ਸਤੀ ਸਰਧ ਚੋਜੀ ਜਾਨ ਦੁ
ਸਾਸ ਪਸਤੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਯਾਤੀ ਪੈਰਿ ਸੀ ਦੁਖਣਾ ਪੈਦਿਯ ਧਾਥੀ।
ਕੀਤੇ ਚੋਲੀ ਪੋਮਰਿ ਸਥਾਨ ਸੁਨੇ ਯੋ ਸਤੁ ਸਾਰ ਬੁਰਾਰਿ ਦੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਰਿ ਪੁਨਿ ਪੰਥ ਤਿਸ ਪਰ ਭਯੋ ਛਲੇ ਦਖਣ ਥਿਤ ਦਤੁ ਥੋ ਆਧੋ
ਕਾਨ੍ਹ ਅੰਸ ਦੁਸੀ ਸਾਣਾ ਸੁਸਤਾਇ ਜਥੋ ਸਿਖ ਸਿਸ ਸਿਸਾ ਅਰਿਤ ਫਰਮਾਇ।ਥਾ ਅਰ ਅਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਗ ਭੀ ਉਸ ਹੁਇਦ ਪੁਰੀ ਚੋਲੀ ਸਥਾਇ ਬਣਾਇ
ਸ਼ਬਦ ਥਾਰਥ ਉਸ ਥੋ ਕਰੇ ਕਰਯੋ ਨਿਥਾਈ ਪਾਇ ਪ੍ਰਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਸਿਮਰਥ ਸਿਖਯਾ ਤਰਿਥ ਸਿਖ ਸਾਜਣ ਚਾਲੀ ਚੋਜਾਂ ਥਰਥ ਪੁਰਾਤੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ
ਸਤੀ ਚੋਲ ਪੁਨਿ ਚੋਜ ਥਰਥਾ ਅਥਸਤ ਸਥਾਰਣ ਲੋਜਨ ਦੁਖਾਰਣੀ ਪਾਪ ਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਖਿਮਾ ਧੁਰੇ ਸਥਾਰਥਾ ਸੋਲ ਖੋਜਣ ਅਥਰੇ ਸਥਾਰਥ ਪਿਥੇ ਸੰਥਾ ਅਰਜਨ
ਪੀਥੇ ਦਾਸ: ਖਥਰੇ ਚਾਰਥੇ ਚੋਲ ਸਥਾਂ ਮਥਿ ਥਥੁਰ ਹਥਾਰੀ ਪਾਥ। ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਦੋਹਿ ਖੁਸੀ ਨੁਯਾ ਸੋਦ ਸਥਾ ਪਾਸਾ ਧਰਸੀ ਹਾਥ ਉਠਾ ਸਿਥ ਪਰ ਪਾਸ
ਸਤੀ ਥਾਤ ਪਥ ਦਖੇ ਪਿਥਾਂ ਤੁਹ ਧਾਣ ਦਾਣ ਦੇਣੇ ਸੰਥ ਸੰਥਾਰੀ ਪਾਥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਚਥਾ ਨੇ ਸੀਨੇ ਪੰਥ ਸਥਾਰੇ ਜੋਧ ਸਰਿਸ਼ਟੁ ਪਰਿਸਾਦੀ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਚੋਜੀ ਥਾਣਨ ਨੇ ਸਤੇ ਖਿਲਾਸ ਬਾਣੀ ਸਤਾਰੰਥ ਸਥਾ ਸਿਖ ਥਥਾਸ ਪਾਥ

ਦੋਹਰਾ ਥਰਨ ਸਿਖ ਸਥਾਥੇ ਸਿਖੀ ਸੁਨ ਥੋ ਪਾਸ ਸਿਖਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੁਨ ਯਾਤਰੀ ਸਥਾਣਿਓ ਥਾਸੀ ਦਰਸਣ ਪਾਤਰ ਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਦੋਹਰਾ. ਸਥਾਈ ਸਤੰਸਾ ਸਿੰਘ ਥੀ—ਦ
ਅਮਸਤ ਥਾ ਥੀ ਥਾਂਥੇ ਸਤੁਤਿ ਥਾ ਨੇ ਪੈਦਾਦਾ

ਚੌਪਈ ਥੋਹੇ ਚੀ ਦਿ ਦਿਸਨ ਦਿੰ ਛਾਦੇ ਅਮਸਤ ਪਾਸਾ ਥਾਹੀਆ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਤਿਥਾ ਥੀ ਨਾਰਾ ਸੀ ਥਥੀ ਅਸਾਨਿਦ ਥਾਸਸ ਥਾਰਾ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਥਾਰ ਜੀ ਤੁਹਾਰਾ

ਚੌਪਈ ਅਸਮੁੱਦ ਪਾਲ ਦੇ ਬਲਧੰ ਤਕਾਥ ਤੁਤੇ ਦੁਬਦ ਨੈ ਬਹੁਤ ਪਰਾਖ਼ਾ
ਛੋਮ ਨੈ ਹਨ ਅਤ ਕਰਕਾਲ ਆਇਦਯਾ ਪੈਮ ਸਿਘਮ ਰੋ ਅਰਥ ਕਰਨਵਿਆਰ ਪਾ।
ਪਵੀ ਖਾਮਾ ਤੋਂ ਕਰ ਕੁਟ ਸਮਿਧੰ ਕਰਨ ਪੰਚ ਜਿਹਾ ਸਨ
ਤੁਰਕਨ ਵੋਮ ਹਿਯਮ ਪਰ ਪਾਨੀ ਸਿਘ ਜੀ ਸਥ ਪੈਰ ਤਨਾ ਸਮਾਦੀ ਤੁ

੮੬. ਬਾਘੀ ਨਵਾਬ ਬਹੁਰ ਸਿੰਘ ਕੁਲੰਗੀ ਕੀ

ਦੁਹਾਰਾ· ਬਾਸਣ ਚੁਨੇ ਪੰਧ ਜਥੇ ਆਯਾ ਨਾਦਰ ਦਾਰਿ
ਇੱਛੂ ਸਿੰਘ ਚਿੱਤ ਚਿੱਤੈ ਪਥੇ ਆਪਣੇ ਧਾਰਿ ਜ

ਚੌਪਈ ਛਪਰ ਪੰਚਿ ਸਮਾਚ ਕੁਮੰਗੀ ਆਬ ਗਾਰੀ ਆਏਤੇ ਵਿਣਾਸ਼ਮ ਸੈਣੇ।
ਸਿਕੁਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿਧ ਹਾਲਥ ਬੁਮਾਨੀ ਜਿਕ ਮਾਰਨ ਧਾਰੇ ਸੁਰਾ ਨਿਮਾਰੀ ਪਾ
ਸਿਤ ਪੁਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਫੌਜਾਨੀ ਚਾਰੇ। ਪੁੰ ਧਿੰਘ ਆਪਣੇ ਸਥਾਂਧ ਚੁੰਮਾਰੇ
ਸਿਛਣੁ ਦਿਖਾ ਤਿਹਥਕਾਲ ਨਲਵਾਥ ਜੰਦੇ ਹਹਾਰ ਦਿਖ ਦੂੰ ਧੁੰਮ ਤਤਾਰਾ ਤੇ ਕਰਾਰ ਆਯਾ
ਅੰਕ ਨਿੰਮ ਪੁਰ ਮਾਰੇ ਚਤੇ ਧਿਨਾ ਖਾਨੇ ਤਰਾਸ਼ ਗਾਰ ਪਤੇ ਕੁਲ ਦਿ ਕਾਰਤਾਰ ਕਰਾਰ
ਸਿਮਾਰ ਚੈਕਰਾ ਪੁਨੇ ਕਰ ਪੁਰ ਨਾਰਦਿ ਖਾਨ ਪੰਚ ਦਰੁਣ ਪਾ ਪੰ ਪੰ ਪੰ
ਸਿਕ ਪੰਚ ਖੁਹਾਰੇ ਖਾਲੀ ਕਰਤੇ ਸਿਨ੍ਹ ਚੁਣ ਖਾਰੇ ਕਰ ਬੰਬਰਿ ਗਾਰੀ
ਏ ਧਾਰੀ ਚੰਧਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਖ ਮਾਰੇ ਧੁਰ ਚੁੰਧ ਨਿੰਮ ਸਿਮਾਰੀ ਤਾਰੇ ਪਾ ਕਰਕਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਨਿਰਨ ਕਥ ਸੋਰਾਰ ਮਾ ਦਲੇ ਖੰਬਾਹ ਖੁਸ ਸਿਆਇ
ਆਯਾ ਪੁਤ ਰੇ ਚੁੰਧ ਬਲਾਂ ਨੈ ਸਤ ਸਥ ਸਥ ਬਲਾਇ ਪਾ
ਸਿਯ ਬਾਰੀ ਬੁਰਬਥਾ ਸਿੰਘਾ ਬਾਰੀ ਕੈਤਰ ਦਥਾਰ ਨ ਪਾਇ
ਖਾਲੀ ਕਥਾ ਸਥਾਰ ਪਾਰੀਏ ਕਰੀ ਚੁੰਧਮ ਚੁਰੇ ਕਰਾਰਿ ਪਾ

ਚੌਪਈ ਨਿਤਮ ਮਾਰਿ ਸੋਰਤਾ ਖਾਲੇ ਦੇ ਚਥ ਸਥਮ ਬੁਕਾਰੀਏ ਮਾਰ ਨੈ ਮਾਰੇ
ਪੰਚੇ ਪਾਤਮ ਹਥ ਮਖਾਰੀਤ ਲਈ ਬਾਰੇ ਮਾਰੇ ਸਿੰਘ ਪਾਸਾਰੇ ਖੁ ਮਾਰੀ ਪਾ

ਸਥਾਰ ਬੁਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪਾਰੀ ਸਿਨਥ ਚੰਧ ਮਥਾਰ ਮਾਰੇ ਬਖਥਾਰੇ
ਬਾਰਾਮਾਨ ਸੋਨੀ ਨਥਮ ਬਸਾਰੇ ਸੋਰਾਂਸਿਆਰੇ ਨਾਮ ਹਥਾਰੇ ਖੁ

ਧ ਬੰਬਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਤੇਮਥਾ ਬਾਰ ਸਿਨ ਪੰਚੁਰ ਤਾਮਥਾਰ ਬਥਾਰਾ ਦਾ ਖੰਚ ਸਿੰਘ ਰ ਬਥਾਰਾ ਦੇ ਮਾਰੀਚ
ਪ
ਸ ਬੰਬਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਸਿੰਘ ਚਾਰ ਨਾਰੀ ਸੰਬਰਾ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਪੁੰਨ ਪੰਚ ਦਾ ਸਿਮਾ ਸਾ.
ਸਿਮਾ ਪੁੰ ਕਾਰਮਾ ਦਾਰ ਸਾ ਸਥਾਰ ਪੁੰ ਮਾਰਥ ਚੁੰਮਾਰ ਬੁਕਾਰਮਾ ਦਾ ਬੰਚ ਸੋਰੀ ਸਾ
ਸ ਬਥਾਰ ਸਿੰਘ ਮਾਂ ਸਥਾਰ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਸ ਸੀ ਬਥਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਥਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਪਾ ਸੀ
ਪ ਬਥਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਪ ਬਥ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਪਾਰਮਾਰ ਸਿਮਾਰ ਪਾ ਬਾਰੀ ਸ ਸਥਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਬਥਾਰਮਾ ਬੁ ਪਾਰਮਾ ਚੁੰ ਸਾ ਸਥਾਰ ਬੁੰਚ ਸਿੰਘਾਰ

ਤੁਰਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਜ ਮੁਲਕ ਮਨ ਸਕਲ ਆਨੰਦ ਰਹੇ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਕਰ
ਨਾਲ ਤੁਰੇ ਉਸ ਥਲੇ ਤਿਆਰ ਸਮਰਥ ਦੇ ਕੂਚ ਦਲੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਾਰ।
ਆਨੰਦ ਨਾਦ ਸਭ ਦਯਾਵੇ ਪਸਾਰਾ ਨੌਰਤ ਘੋਰਮ ਉਸ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤਿਲਕਾਰਾ ਮਾਰੀ।'

ਦੋਹਰਾ. ਸਾਰੀ ਫਾਲਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਹੰਦ ਮਾਰੀ ਕੀ

ਚੌਪਈ ਸਾਰੇ ਸੁਲਤ ਸਰੰਦ ਕੀ ਜਿਸ ਸਿੰਘਨ ਪ੍ਰਕਿਸ਼ ਕਰੀ ਕੂਚ
ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਯਹੁ ਅਫਬ ਰੋ ਸਕਾਏ ਕਬ ਯਹ ਕੂਚ।
ਜੋਰ ਅਨੰਤ ਨਗਾਰ ਕੂਚੇਨ ਜਾਰ ਪੰਯਿਤ ਅਨਾਰ ਧਾਰੀ
ਜਿਸ ਪਿਸ ਬਾਲਿਕੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀਸੇ ਦਰਿਯ ਕਾਰੂ ਕਬ

ਚੌਪਈ ਚਲੀ ਸਬਦ ਸਭ ਪੰਥ ਪ੍ਰਿਥਮਕਾ ਸਭਾਏ ਛਲਨਾ ਜਿਸ ਮਨ ਮਥ ਧਾਰਥ
ਜਿਸ ਦਲ ਫਾਤ ਸਕਾਫ ਪੰਨੇ ਕਰੀ ਨਾਲਾ ਸਾਰਦਾ ਕੋਈ ਪਰਬ ਸਸੀ ਪੰਥ
ਸਾਰੇ ਜਿੰਘ ਇਹ ਬੋਲਤ ਭਾਂਤ ਮਾਰੋ ਦਾਰਥ ਪੁਤਰੋ ਨੇ ਸਥਾਪੇ
ਤੋ ਬਾਤ ਜਿਸ ਮਾਰਿਬਯਾਰੇ ਜਿਸ ਪਰ ਕਰਿਓ ਪਿਸਨ ਅਕਾਰੋ ਕਰ
ਤਬੀ ਬਹੀ ਅਤ ਹੀ ਪਰੇ ਦੋਨੋ ਕਰੋ ਕਰੋ ਕੰਜ ਕਰਿਤ ਹੈ ਕਿਤੀ
ਤੇਵਾਰ ਕਰੀ ਮਨ ਤੇਵਾ ਰੇ ਮਾ ਕਰੇ ਦੇਹ ਮਾਰਸ ਮਾਰੋ ਪੰਥ
ਪੁਤਾ ਮਾਰੇ ਸਿਸ਼ ਨ ਕਰੋ ਸਾਰਥ। ਮਨ ਵਿਸ਼ਤ ਕਰ ਸਰੂ ਪਾਕਰਾ
ਪੁੰਜਾ ਮਾਰੋ ਸਿਸ਼ ਕਰ ਸਾਰੇ ਦੁਸੀ ਅਕਰ ਮਰੇ ਸਰੋਕ ਸਾਰਥ ਮਾ।

ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਰਨ ਕਰ ਸਿਖ ਕਿਰੇ ਦੀ ਕਰੋ ਮਾਰੋ।
ਪੁੰਜਾ ਧਰੀਕੇ ਹੁਕ ਤਾਰੀ ਪੰਜਾ ਉਸਤਾ ਜੀ ਮਾਰੋ ਮਾ
ਜਰੀ ਸਸਾਰੇ ਕਾਰਤ ਜਿਸ ਸ੍ਰੀ ਪਰਿਸੀ ਪੰਥ ਕਰ ਕੂਚ
ਪ੍ਰਾਰਥ ਪੁਤਰ ਜੀ ਦਾ ਕਰੋ ਮਾਰੀ ਸਥਿਰ ਮਾਰ ਪੁਤਰ ਧ

ਚੌਪਈ ਮਾਰਥ ਦਸਮਰ ਜਾਹਿ ਧੰਥ ਕੁ ਪੁੰਜੇ ਦੁਸ਼ਕਾਰੇ ਦਾ ਪੰਥ ਪੁੰਜਾ
ਦੁਸਟ ਲਸਕਰੇ ਦਯੋ ਸਿਖਾਰ ਮਾਰ ਕਰੋ ਪੰਜਿਮਾਰ ਕੋ ਜੋਕਾਰ ਪੁਤਰਾਰ
ਬਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ ਕੋ ਕਰਾ ਬਾਰੇਕ ਕਰੋ ਦੇਖ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਿਸਨ ਸਾਜ।
ਦੁਰਿਧ ਮਾਰ ਤਿਲ ਸੂਰ ਮਾਹਾਦੀ ਕਰੋ ਕੂਪੇ ਰਕ ਬਾਦੀ ਜਿਣਦਾਰੋ ਮਾ
ਚਕਰਤੇ ਲੋਗੀ ਦਰਸ ਉਤਰਾਏ ਪੰਥੋ ਸਲਸ ਜੋਧੇ ਬਨੇ ਲਲਾਰੀ
ਪ੍ਰਾਰ ਦੋਰ ਮਾਰਾ ਤਿਕਰ ਮੀ ਰਾਮਿ ਤੇ ਦੋਯਤੀ ਕਾਰੋ ਪਹੁੰਚ ਮਾਰਦਾਰੋ।
ਅਬ ਮਾਰਤੇ ਬਿਕਰ ਘਿਓ ਕਰੋ ਪਿਰੇ ਪੁਰਤਾ ਤਿਕਰ ਤਰਕੀ ਜਾਏ
ਪਰਮ ਪਾਸਤੇ ਤੇ ਕਰੋ ਪੈਸੇ ਜਾਏ ਸਮੁੰਦਰ ਪਿਸ ਜਿਸ ਦੀਸੇ ਦਰੋਹ ਮਾਰਥ ਮਾਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਪੋਤੇ ਮਾਰੀਕਿ ਜਿਕਰ ਸੋਰੀ ਕਰ ਪੰਥ ਕਰੋ ਜਿਕਾਰ।
ਮਹਸੇ ਦਰਤੇ ਕੋ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣ ਜਿੰਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਅਸਤ ਅਲਦੈਅਸ ਜਸ ਸੁਨ ਪਾਈਆ। ਆਕਸ ਪੰਥ ਕੋ ਦਈਓ ਛਪਾਈ
ਦੁਸਟ ਜੁਟੇ ਦਈਓ ਸਭਯਸ ਘੋਖੇ ਰਸਤੁਰ ਪੰਥ ਚਯ ਆਈ ਜੰਜੇ ਸਥਤ
ਆਗੇ ਸਥਯੋ ਪੰਥ ਜਿਹ ਰਾਜ ਯਰ ਪੱਲੇ ਆਯੇ ਤੁਮ ਧਾਇ
ਜੋ ਹਮ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਲਯੋ ਜੋਰ ਯਸਤ ਲੋਇ ਦਾ ਆਨ ਬਹੋਰ ।੧੫
ਕਹਿਯੋ ਪੰਥ ਹਮ ਐਹੈਂ ਧਾਇ ਘਰਿਯੋ ਚਿਹਨੋ ਫਲਖਨੀਂ ਪਾਇ
ਬਸਯੋ ਖਾਲਸੇ ਯਹ ਅਹਦਾਸ। ਕਬੀ ਕੌਮ ਪੰਥ ਸਰਿਨ੍ਹ ਆਯ।੧੬।
ਬਯ ਖਾਲਸੇ ਰੂਹ ਲੈਯਸ ਦਹਸਾਇ ਸੋ ਅੱਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ
ਅਨੰ ਰੂਹਣਨ ਜਯੇ ਦਯਾਲਾ ਬਿਸਾਲਾ ਜਿਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਯ ਦੀਨੇ ਤਾਲ।੧੭

ਦੋਹਰਾ ਹੀਰ ਖੈਰਿਆ ਘੱਤ ਕਯਸ ਨਯ ਬੈਤੀ ਪਦੰ ਬਿਆਧਿ
ਸੋ ਖਾਸਤੈ ਯਾ ਗੀਯ ਜੁਦਯੀ ਲੀਨੋ ਮੁਖ ਬਨਬਾਇ।੧੮

ਕੁਲਦਾ ਲਿਯਸ ਖੱਤ ਪੁਰੀਨ ਤੇ ਖਾਲਸੈ ਜਹਾ ਅੱਮ੍ਰਿਤਸਯ ਮੋਲ ਤੇ ਜਯੂਰ ਸਯਾਇਣਾ
ਰਿਯ ਨੂਹਿ ਚਿਲਾਂਚਿਖੇ ਪੁਰੀ ਸੈਹੋ ਤੇ ਅਯਾਲ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਸਬ ਮਤਾਂਇਣਾ
ਜਿਸੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਤੈਂਜਯੈ ਯੂਰ ਸਯਾਂਵੈਂ ਤੈਂ ਸੈਹ ਪੁਰੀਨ ਮਹ ਪ੍ਰਥ ਧਾਂਢਣਾ
ਯੂਰਯ ਘਸੇ ਆਯੋਂ ਜਿੱਯ ਭੁੱਸ ਯਾਵੈਂ ਦਿਸੈ ਹੋਰ ਜਾਯਾ ਅਜਿਬੁਹ ਭਾਖਣਾ ।੧੯।

ਦੋਹਰਾ ਦੀਯ ਮਾਯਾ ਮੋਲੇ ਸਥੇ ਯੈਯਾ ਭਯੋ ਯੂਰਯ ਮੁਖ ਪਾਇ
ਤੁਲਯਾਨ ਕੌਯਯੋ ਸਹ ਅਈ ਸਿੱਖ ਯੂਰੇ ਜਿਸੈ ਜਿਯ ਵਾਯੇ।੨੦

੨੮. ਸਾਖੀ ਛਾਨੀ ਮਲੀ ਸਿੱਖ ਸਭੇ ਕੀ ਗਯੋਈ ਪਾਸੀ

ਚੌਪਈ ਅਯਯੋ ਮਲੀਆ ਪਾਂ ਸਿੱਖ ਯੂਯੈ ਯੋਯ ਆਇ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਮੀ ਸਿੱਖ ਦੀ ਤਯ ਸਿੱਖੀ ਮਾਨ ਛਯੋਟੋ ਲੋਯ ।੧.

ਚੌਪਈ ਮਸੀ ਲੈਖ ਸੋ ਸੋਤ ਬੁਨਾਯ ਜਯਤੀ ਸਤਤੇ ਸੋ ਧਯਾਨੀ ਮਾਨ।
ਧਨੀ ਤਮੀ ਸੋ ਮਰ ਸੋ ਪੂਰੇ ਸਯਨ ਬੋਲ ਮੋ ਦਿਲ ਹੋ ਰੂਦ ।੨।
ਧਰਮ ਧਰਮਾ ਕ੍ਰਯਾਤਿ ਜਿਆਨੀ ਸਰਿਯੁਹ ਸਬਸਨ ਮਰ ਸੰਤਿ ਛਾਨੀ
ਰੂਪ ਸਰਿਯੁਹਾ ਸ ਰਰਿਤ ਨਯੂਰ ਰਿਸ ਯਹ ਭਯੋ ਨ ਹੁਯਮਰ ਪੂਰ ।੩।
ਉਜ ਸਰਿਯੁਹ ਯਹੂ ਰੂਪ ਯਸੇ ਤਾਰੇ ਹਯੋਆ ਅਲੋਆ ਭਯੇ
ਸਿੱਖਨ ਸੋ ਸ ਪੋਖੀ ਦਿਤਾਈ ਸਿਖੀਓਂ ਚੁਯੋ ਰਿਸ ਰੁਜਯਾਹ ਸਾਈ ।੪। ਯਾ ਸ਼ੁਭ ਮਯਾਰਿਯ ਯਯ
ਬੋਜ ਬੀਜੇ ਯਨਿ ਹੁਲਯਣ ਲਾਈ ਯਾਯ ਬਲ ਸੋ ਜਿਸੈ ਦਿਖਾਈ
ਯਹ ਜਾਣੈ ਛਨੁ ਨਿਯਨ ਸੁਨਾਈ ਯਹੂ ਹੁਰ ਯਨੀ ਛਨੁ ਮਨ ਤੇ ਲੁਯਾਈ ।੫। ਅੱਤ ਤ ਸ

ਦੋਹਰਾ ਅੱਯਾਲ ਉਯਾਈ ਜਿਸੈ ਤੋ ਯਿਸੀ ਤੈ ਸਮਯਾਇ।
ਅੱਮ੍ਰਿਤਸਯ ਯਯਪੁਰੀ ਯਾਈ ਯਿੱਯਨ ਯਾਯ ਮੁਯਾਇ ।੬। ਮੁਯਾਯ

ਚੌਪਈ ਮਿਲਦੀ ਆਦਿ ਬਿਮਲਾਤਮ ਰੰਚਿਆ ਮਹਤਾਕਾ ਬੰਮਲੇ ਚਕਤੀਆਂ
ਆਸੀ ਚਕਤਾਕੇ ਹਸਲੇ ਤਸਾਰੇ ਸਾਰਕ ਕਰਦੇ ਤੇ ਲੰਕਤਾ ਆਖੇ ਹਾਲ
ਮਰਿਤਕਾਰ ਪੁਸਤੇ ਕੀ ਕਾਸਕੇ ਤਕਦੇ ਸਨ੍ਹੁ ਮਾਰਕ ਕੁਲ ਸਿੰਘਲ ਦਸਦੇ
ਮਰਿਤਕਾਰ ਕਹਾਵੇ ਦੇ ਹਸ ਸਿੰਘ ਪਸਾਰੇ ਪੁਰ ਪਿਛਲੇ ਦੇਸੀ ਹਸਾਰੇ ਦਰ

ਦੋ ਸਵਾਲ

ਪਾਮੇਲ ਦੱਸੋ ਦੱਸੋ ਜਿਸ ਧੀ ਦੇ ਕਰਿਏ ਖਰ ਖੱਰ ਤੇ ਦਾਸ ਨ ਲਾਲਚ ਸਕੋਂ। ਮਿਲ

ਚੌਪਈ ਪੁਰਖਾਸ ਸਿਲ ਲਗੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁਰ ਸਰਿਲੁਲ ਘਰ ਲਗ ਵਿਰਕਾਰੀ
ਨਾਲਾਸ ਧੀਰੀ ਦੇ ਹਾਪਰ ਹੀ ਬੈਲੇ ਖਤਾਦਾਰਾ ਦੇ ਬੰਸ ਦੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਸਲਾਵਰਦਾਰ ਸਾਰ ਦੇ ਮੰਦਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਦਿਲ ਖਣੇ ਬੀਰ ਰੁੰਡ ਦਲੀ ਹਕਾਰਿ ਸਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰ ਸਰ
ਤਖ ਪਾਸ ਸਵਾਰ ਖਰ ਲਾਹੇ ਦੇਖ ਚੰਦ ਧੰਦਾ ਤੁਰੇ ਤੁਰਾਦਿ ਸਾਥ ਸਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰ ਸਰ

ਚੌਪਈ ਸਿਮ ਚੁਰ ਤੰਮ ਚੰਦ ਧੰਦ ਹਿਲਾਯਾ ਚੰਮ ਤੁਮ ਧੰਦ ਚੰਦ ਚੰਤ ਸਰਦਾਰਾ
ਸਿਲ ਲੈਤਾ ਤਿਸ ਬਲੋ ਸਾਥ ਅਸੰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਲਾਰੋ ਹਾਥ ਸਾਥ
ਤਸ ਤਾ ਮਸੀ ਮੰਚ ਦੇ ਸਾਲ ਲਸੰ ਹੁਸਤ ਚਸਲ ਸਿਲ ਸਿੰਘ ਮਸੀ
ਸੰਹਾਰ ਬਚਨ ॥ ਚਾਲਕੀ ਮਾਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਚਨ ਸੰਚ ਚੁਸ ਸਿਲ ਮਾਰਾ ਸਾਰ।
ਦੰਚ ਹਾਰ ਸੀ ਹੁਰਤ ਬਸੰਦ ਅਸਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾ ਹੁਸ ਸੰ ਹੁਸ ਸਰਦਾਰ ਸਾਰ ਸਰਦਾਰ
ਧੁਸ ਸਿਲਾਂਸ ਸੰਚਲ ਮੁਹ ਆਸੀ ਹੁਸ ਸੰਚਲ ਸਾ ਚੰਦ ਚਲ ਚਾਹੀ ਸਾਸੀ
ਸੰਹਾਰ ਚੰਚਲ ਹਸਦਿ ਲਿਲ ਸਾਲੀ ਸੰ ਪੈ ਚਸਲੇ ਅਸ ਚਲ ਚਲ ਚਲਦੇ ਸਾਰ ਸਰ
ਮੰਚੀ ਸਿਸੀ ਲਸਾਰ ਬੰਸੀ ਚੰਚ ਚੰਦ ਤਾਰਦ ਸੰਚਿ ਚੁਸ ਮੰਚੀ
ਸਿਸੀ ਪੈ ਚਸਲ ਚੰਸ ਨ ਪਸੀ ਚੰਚ ਸਾਂ ਚੁਤਦਾ ਸਿਲ ਤਸੀ ਸਰ
ਚੰਚ ਸਦਸ ਪੈ ਸੰਸ ਨ ਸਾਲੀ ਸਿਲੀ ਚੁਸੀ ਪੈ ਚਲ ਸਸ ਸਾਲੀ ਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਹੀ ਸਿਖ ਸੀ ਖਾਲਸਾ ਸਿਖੀ ਸਿਦ ਸਾਬਤ ਹੋਇ ਸਰ ਸਰਦਾਰ
ਧੰਨ ਤੇ ਆਖਣ ਜਗਤ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਕੀ ਤਰ ਬੰਸ ਸਾ ਸਾਲੀ।

ਚੌਪਈ ਤਰ ਸਿੰਘਨ ਸਿਰ੍ਹੇ ਮੰਨ ਸਹਨੀ ਸਿਖਣ ਸਿਖ ਸਿਲ ਮੰਗਲ ਆਰਾਧਾ ਕਹਨੀ ਸਰ ਸਰਦਾਰ ਸਰ ਸਰਦਾਰ
ਸਿੰਘੀ ਸਾਲਾ ਸਿੰਘ ਲੀ ਲਹੈ ਕਥ ਅਰਥਾਲ ਸਿਖਣ ਚੰਚਿ ਲਹੈ ਸਾਰ।

ਮਾਰਗ ਪੈ ਸਿੰਘਾ ਪਰਦੇ ਸਾਲਹਾਰ ਕਰ ਮੰਨੀ ਵਰ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾਸਾਂ ਸਭ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਚਿਰ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਲ ਵਰਤੇ ਪੁਕਾਰਾਂ ਮਾਰ ਮਨ
ਕਰਦੇ ਕਰਤਾ ਬੰਦਗੀ ਸੁਭ ਸਭੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ ਆਖ
ਮਨਸਾ ਸਾਰਥਾਲੇ ਦੇ ਸਮਾਧ ਦੁਨਯਾਸ ਤੇ ਅਕਰਮੰਦਿ ਸਾਰ। ਤੀਸਰਾ ਤੁਲਾਰਾ

ਦੇਖਦੀ ਦੁਆਰਾਣੇ ਸਾਂ ਥੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਤੁਕਲਨ ਤੇ ਥੇ ਦਯਾ ਪੁਕਾਰਾਂ Another one dear to me
ਦਸ ਹਕਦਰਪੁਮੈਂ ਰਹਿਰਾਸਾ ਤਰਿਕਯਾ ਵਾਤਰ ਮਿਸ ਦਰੀਗਾਂ ਬਯਾਸਾ ਪੜਾ। Guru Arjan
ਨਮਯਾ ਸਹਯੋ ਤੁਮ ਮਨ ਦਿਤ ਛਿਓ ਦਨ ਪੜਸ ਜਾ। ਯਸ ਤੁਮ ਕੁਨ ਕਹੈ Arjan on Ramdas
ਮਰਤਾ ਪਾਲਸੇ ਚਿਰਤ ਤਿਕਾਣਾ ਆਸਾ ਮਾਤਿਯਾਸ ਮਰ ਤਲਾਰ ਪੜਾ। Sikhs' devotion
ਤੁਮ ਨਿਕਾਯ ਕੋਨ ਨਹੁੰ ਪਾਸੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰਤ ਚਿਰ ਕਰੋ ਦੰਗਾਈ Arjan on Ramdas
ਤੁਮ ਮਕਾਯ ਤੇ ਫੋਲ ਥਕਾਈ ਤਿਯਾਸ ਮੰਖ ਕੋ ਸੋਲੋ ਯਾਈ ਪੜਾ Arjan on Ramdas
ਤੁਮ ਨਯ ਨਹੁੰ ਕਾ ਯਾ ਨੀ ਬਯਾਸੀ ਤਸਾ ਤੀਰਯਾ ਸਾਹਿ ਫੋਰ ਤਲਾਸੇ
ਮਯਾ ਚੋਨ ਫੋਰਾ ਸਿੰਘ ਨ ਤਿਕਾਯੇ ਫੋਲ ਪੜੀ ਤੇ ਰਾਜ ਦਯਾ ਪੜਾ Arjan on Ramdas
ਚਰੁਤਾ ਨ ਰੋਨੀ ਤੋਨੇ ਸਾਹਿ ਸਿਹਾ ਲੋਰ ਥਨੀ ਨਹੁੰ ਮਾਰਾਹਿ Guru Arjan on Ramdas
ਪਿਲਾਰਾ Mahan ਥਨੀ ਸਾਰਥ ਰੋਲ ਲਥੇ ਪਿਲ ਥਲਥ ਤਲਾਰਾ ਪੜਾ। Ramdas Guru

ਚਿਤਰਾ ਪੁਰਖੇ ਰੋਨੇ ਸਥ ਸੁਰੇ ਪੁਰੇ ਲਹੁ ਚਰ ਪੁੰਨ Arjan on Ramdas
ਸਾਰੇ ਮਸੀ ਸਿੰਘ ਯਾ ਪੁਰੇ ਥਾਲੇ ਯਲਾਸ ਪਰੀ ਪੋਹਿ ਪੜਾ

ਚੌਪਈ ਨਿਕਾਯ ਮਲਾਸ ਪੈ ਥਾਈ ਸਿਕਾਈ ਥਰੁਣ ਮਾਸ ਸੇ ਰਹੈ ਸਿਮਾਈ Arjan on Ramdas
ਸਾਨੇ ਦੋਇ ਯ ਮਾਤ ਸਿਮ ਦੋਇ ਦਿਥਿਤ ਥਲ ਧੁਮ ਹੋਇ ਪੜਾ Arjan on Ramdas
ਸਿਮਾਨ ਕੋਲ ਧਨੀ ਮਲ ਯਾਈ ਤੇ ਸਿਮਾਨ ਦਿਤ ਮਲ ਸਿਮਾਈ Arjan on Ramdas
ਧਮਾਂ ਮਾਲਨ ਕੋਲ ਧੁ ਮਾਈ ਸਥੁਰਾ ਦਿਨੇ ਲੋ ਧਮ ਥਾਲ ਡਾਈ ਪੜਾ Arjan on Ramdas
ਮਾਸ ਮਾਪਣੇ ਨਾਲ ਧੁ ਰਾਈ ਸਿਥੁ ਸਾਰੇ ਸਿਥੁ ਮਿਸ ਹੀ ਸੁਰੇ Arjan on Ramdas
ਸਲਿਹ ਦਰਸੀ ਡਿ ਰਲੇ ਧੁ ਮਾਈ ਹੋਲਨਲਾਥ ਧੁ ਹੋਨੀ ਬਾਲੇ ਪੜਾ
ਸਥਾਤ ਸਹਯੋ ਦਿਸ ਮਾਲੇ ਸੋਈ ਮਸੀ ਲੰਥ ਸਿਥ ਹੋਨੀ ਮਾਹੀ
ਸਸਥ ਸਨੀ ਸਿੰਘ ਸਨ ਨੈਂ ਥਹਯੋ ਰਹੀ ਸਾਸ ਪੁੰਨ ਸਾਥ ਨਿਸਕਹਯੋ ਪੜਾ।

ਚਿਤਰਾ ਪੈਸਿ ਪੁਰੇ ਸਨਿ ਥਲੇ ਪੁਰੇਸਨ ਸਮਾਨ ਸਥਾ Guru Arjan on Ramdas
ਚਿਤਰੇ ਵੰਦੁ ਲੰ ਥਲੇ ਪਰੀਥਲੇ ਸਥੇ ਧੁ ਥਲਸਾਰੇ Arjan on Ramdas

1. ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਸਾਰਿ ਥਲਸਾਰੇ ਦਾ ਮੰਨੀ ਸੀ ਸਲਾਰੇ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਸਾਰਿਆ ਸਮਾ ਦਾ ਦਾਰਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਈ ਸਲਾਰ ਸਨਾ ਸਹਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰਿਆ ਦਿਲਾ ਦੇ ਸਿਲ ਥਲਾ ਦਾ ਪੰਜ ਥੀਨ ਸਿਲ ਸਿਲ ਪੰਜ ਦੇ ਸਮਾ ਦੀ ਸਮਾ ਸਾਰੀ ਦਲਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ। ਸਾ ਦੀ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰ ਦਾਰਾਸ਼ਾ ਸਾਰ ਸਿਲ ਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰ ਸਾਰੀ ਦਲਾਸ਼ਾ ਸਾਰ। ਸਾ ਦੀ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰ
2. ਸਾਰ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰ

ਮੰਜਿਆ ਤੁ ਦੇਤਾਧੰ ਚਲ ਦਵੰ ਪਿਮ ਕੀ ਅਵਦਤ ਉਤਮ ।
ਹਿਯੋਂ ਪੁਣਿਤ ਏਹ ਕਥਾ ਹੀ ਸਾਯਿਮੁਖ ਬੰਧ ਯੰ ਸੰਤ ਪੜ੍ਹਾ ।

ਚੌਪਈ ਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਯੋ ਅਨਾਯ ਉਤਮ ਸਿਖ ਤੇ ਲੋਧੂ ਉਤਮ ਪਾਯੰ
ਦੰਤੀ ਕੰਤੀ ਸੋ ਤੀ ਕਥ ਸਕਲ । ਕਥ ਅਸੀ ਨਿਬਧ ਪਾਸ ਪਰੀਤਖੀ ਤੇਤਾ ।
ਪੁਰਤ ਸਿਖਯਨ ਸੰਗ ਮ ਸਤਾਮਯਾਂ ਤੀ ਕਥ ਲਾਏ ਮਾਤੰ ਪੈਯੰਤ ਸਾਰ
ਯੰਗੀ ਕਥ ਸਕ ਮ ਅਮਯੰ ਕਥ ਨਕਥਾ ਤਯੰ ਸਤੇ ਕਥੰ ਪੇਤਾ
ਸਿੰਹੰ ਵਿਮਯਨ ਤੰ ਅਸਤੰ ਪਤਾਯੰ ਨਯਾਯ ਕਾਸਤੇਯਾ ਯਾਂਤਿ ਕਾਲਾਂ
ਮਯਾਕ ਕਾਸੰ ਧਸ ਪਿਸੰ ਚੰਦ੍ਰ ਯੰਯ ਸਿਖਯਨ ਕਥਯੰ ਸਤਾਯੰ ਤੇਤਾ ।
ਕਾਤੁਕਯਾ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਯਾਂਤੰ । ਮਯੰ ਸਿਖਯ ਸੰ ਕਥੰ ਸੰ ਕਥੰ
ਧਯ ਪੇ ਤਯੰ ਅਤੰ ਪ੍ਰ ਸਾਯੰਤੰ ਕਥੰ ਸ ਪੁੰਤ ਧਾਮੰ ਤਾਯਾਂ ਤੇਤਾ
ਕਥਾਯ ਕੰਸਾ ਤੰ ਹਯ ਕੁਤੰਸ ਮਯਾਯ । ਕਥਯ ਸਿਖਯਨ ਪੰ ਧਯੰ ਪ੍ਰੰਤਕਥਾਯਾ
ਪੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਯਥਾ ਤਯੰਤੰ ਅਯਾਯ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖਯਨ ਪੰ ਯਥੰ ਪ੍ਰੰਤਕਥਾਯਾ
ਪਾਸ ਪੰਸ ਧਸ ਪੰ ਕਥ ਸਾਯੰਤੰ । ਲੰ ਧਾਸ ਧਸਾਯੰ ਸਾਸਤੰ ਮਾਯੰਤੰ
ਕਥਾ ਸੰਤ ਮਾ ਵਿਸਾਂਤ ਨੰਤੇ । ਲੰ ਲੰ ਪੈਂਤੇ ਮਾਸ ਤਕਲੰਤੇ ਤੇਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਨਸੀ ਸਿਖ ਸੰ ਕਥ ਸਤੰ ਪੁਨੀ ਕਥਾ ਕਥੰ ਤੰਤਾ ।
ਸਿਖਯਨ ਕਥਨ ਤੁ ਸਿਖ ਦਯੰ ਕਥੰ ਕਥੰ ਪ੍ਰਕਥਨ ਤੁ ਕਥਿਤ ਪਤਾ

ਚੌਪਈ ਸਤਸਾਯ ਮਾਨੰ ਕਥ ਪ੍ਰੰਤੰ ਮਾਯਾ । ਪੁਰਤ ਸਾਧ ਨੰ ਸਾਸ ਪੁਨਾਯਾ
ਕਥਾਂ ਮੰਸਾ ਕਥੰ ਪ੍ਰਕਾਸੰ । ਪੁਕਥਯੰ ਪੁੰਤ ਤੰ ਪਾਸ ਕਥਾਸਿਤ ਤੇਤਾ ।
ਪਾਸਾ ਕਥਨੰ ਤੰਤਾ ਪ੍ਰੰਤਕਥਾਸਾ । ਪਤਾ ਤੰਤਾਂ ਤੰਤਾ ਪ੍ਰੰਤਕਥਾਸਾ
ਸਿੰਘਨ ਕਥਨ ਤਯ ਸਿਖਯਨ ਨ ਕਥੰ । ਕਥੰ ਸਕਲ ਪਤ ਸਿਖਯਨ ਤੁ ਸਾਸੰ ਸਕਲ ਕਥਨ ਕਥਨ
ਸਿੰਘਨ ਮਾਯਾਂ ਕਥ ਸਿਖਯਨ ਕਥੰ । ਕਥੰ ਸਕਲ ਪਤ ਸਿਖਯਨ ਤੁ ਸਾਸੰ ਸਕਲ ਕਥਨ ਕਥਨ
ਧਸਾ ਕਥਨੰ ਨ ਸਿਖਾ ਤੰ ਕਥੰ । ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ
ਸੰਤ ਸਿਖਯਨ ਸੰ ਸਾਸ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ
ਪੋਸਤੰ ਯਾ ਸੰ ਪੁੰਤ ਪੁਤਾ ਸੋਤੰ । ਪੁੰਤ ਪੁਤਾ ਤੰ ਦਾਸਾ ਤੁੰਤਾ ਪੋਸਤੰ ਪੁਤਾ ।

ਦੋਹਰਾ ਪੁੰਤ ਤਯੰ ਤੋਤਾਯਾਂ ਤੇ ਤਤੰ ਸਿਤਤਯੰਤ ਸਾਧੁ ਕਥਾ
ਕਥਾ ਸਿਖਯਨ ਤੰ ਸਾਸ ਮਾਂ ਸੰਤੰ ਮਾਂ ਪੁੰਤੰ ਪ੍ਰਿਤ ਕਥਾਤਾ ।

ਚੌਪਈ ਤਤਾ ਸਤਸਾਯ ਨੰ ਸੰ ਕਥਾਸਾ । ਪੁੰਤ ਤੰਤ ਸਾਸ ਤੁਸਾ ਕਥਾਸਾ
ਧਸਾਯਾਨਾਂ ਸਿਖਿ ਕਥਤ ਕਤਾਯਾ । ਸਿਖਯਨ ਦੰਤਾ ਤਾ ਸਿਖਿ ਧਸਾਯਾਂ ਤੇਤਾ ।

ਦੋਹਰਾ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ ਸਿਖਯਨ

ਚੌਪਈ ਪੈਰਾਕਾਰ ਪੈਦਲ ਰਥਵਾ ਅਨਮਾਏ। ਬਾਜਾ ਦੈਯਾ ਕਥੌ ਜੁਦਾਏ ॥ ੫੫
ਤਬਾਹਿ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਉਠਿ ਸਿੰ ਯਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸੰਦ ਨੰਦ ਨੋ ਜਾਨਤ ਨਹੀਂ ॥੫੫॥
ਸੋ ਉਦ ਉਦ ਤਿਸ ਨਿਯੰ ਬਤਾਈ ॥ ਤਿਸੋ ਸਿਖੀ ਤੁ ਕਥੀ ਅਸਤਾਈ
ਪਰਿਸ ਪੋਤਨਿੰ ਪੋਤ ਅਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸ ਮਨ ਸੰਦੇਸ ਦੇਸ ਕੁਸਤਾਸੀ ॥੫੬॥ ੫੫
ਜਿਹ ਪੁਨੰਸਨੀ ਤਿਸੀ ਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਪੋਸਾ ਜ ਯੋਨਾਂ ਬੁਰਾਨੀ ॥ ਤੁਲਸੀ ਗੁ ਅਰਥ
ਯੰਬਾਤ ਚਾਰੋ ਦਿਰ ਸੰਬਿਧੀਂ ਜਗਾਈ ॥ ਮਨਾ ਸਿੰਘ ਦਈ ਬੁਰਤੰ ਖਾਲਾਈ ॥੫੭॥
ਬੁਰਤੀ ਜਰਾਂਦਿ ਜਿਰ ਸੋਦਨੀ ਅਮਾਈ ॥ ॥॥ ਅਰਾਂਦਿ ਯਿਰ ਪੋਤੰ ਗੋਤਾਈ
ਪਰਸਾ ਪੋਦਾ ਬਬ ਬਦਾਸੇ ॥ ਤਨ ਤਰ ਪੈਰਾਨ ਤੁਨ ਅਬਾਂ ॥੫੮॥ ਅਰਥ ਸਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਰੀ ਪੈਰਨ ਅੰਤੀ ਗਰੀ ਤੋ ਦੀਨੀ ਬਰਨਾ ਬਨਾਇ। ੫੫
ਤਿਸ ਧਿਨੇ ਪੋਤਨ ਲਏ ਸਿੰਘ ਤਨਯਾ ਲੰਸੋ ਬਨਾਇ ॥੫੯॥ ੫੫

ਚੌਪਈ ਜਬ ਪੰਚ ਦੋਖਨ ਸੰਯੋਜ ਜਮਾਬ ॥ ਪੰਥਾ ਸਾਂਤਰ ਬਾਦ ਬਯੋ ਜਮਾ ॥ ਅਰਥ ਸਮਾਨ ਅਰਥ
ਜ ਯਿਸ ਅਬ ਤੋ ਜਿਨਸੋ ਬਾਬ ॥ ਜਨਬਹੁ ਸੰਤ ਦਖਾਵਿਤ ਰਾਬਾ ॥੬੦॥ ੫੫
ਇਸ ਪੈਯਲੀ ਦੇ ਜਿੰਬ ਜਰਾਸੀ ॥ ਤਿਸ ਤੋ ਦਰਾ ਜੋਯਤੁ ਜਮਾਸੀ ॥ ਅਰਥ ਸਮਾਨ ਅਰਥ
ਇਤ ਪਰਸ ਪੁਰ ਸਿਤਸਾਸੋ ਬਿਲ ॥ ਅਬਤਾਰਾ ਤਬਾਬ ਗਤੋ ਤਿਸ ਤੋਸ ॥੬੧॥
ਪੁ ਬੋਤਨ ਪਿਨੇ ਸਿਮਾਸੋ ਜਿਲਾਈਸੀ ॥ ਮਾਤਬਸਾ ਸਿੰਘ ਪਰਿਸ ਪੁਰਿਸਾਸੀ ॥ ਅਰਥ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਸਮਾਨ
ਧਿਸ ਮੀ ਸਬ ਅਬ ਪਰਬੁਰੇ ਬਾਸਬੇ ॥ ਸਰਿ ਪੁਰ ਪੀਤ ਬੇਨ ਪੈਨ ਸਾਸੀ ॥੬੨॥
ਜਿਵੰਦਾ ਪੁਰ ਧੋ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੁਧੋ ॥ ਅਬ ਜੋ ਕਬਣ ਸਿਮਾਨ ਪੈਦਾਬਾਸੀ ॥ ਅਰ ਅਰਥ ਸਮਾਨ
ਪਾਸ ਸੁਬਸਨੀ ਪੁਖ ਪੈਯਸੇ ॥ ਸਬ ਪੈਯਲ ਜਸੀ ਸਰਿ ਪੈਯਲ ॥੫੫॥ ੫੫

ਦੋਹਰਾ ਅਬਤਾ ਸਬਲ ਬੀ ਸੰਗ ਪੈ ਪੁਰਬਾ ਅਬਤਾ ਪੈ ਗਾਂਧਿ ॥ ੫੫
ਕਰਨ ਸਿੰਘੋ ਤਨ ਤੋ ਤਸੰ ਪੀਯਾ ਜੋ ਪੀਤ ਬਤਾਨੋ ॥੬੪॥ ਅਰ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਮਤਨੈ ਤੋ ਜਸਤੁ ਬਾਕੇ ਮੋਤੋ ॥ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ ॥ ੫੫
ਅਰਨਾ ਹੀ ਤੋ ਪਾਪੀਲੇ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮਾਨੰਦੋ

ਚੌਪਈ ਅਨਤਸਾਰੀ ਅਨਤਬਾ ਜਿਸ ਸਰਨ ਸਲੋ ਬਿਨੋ ਧੰਧ ਜਿਸ ਸੰਦ
ਅਨਤੇ ਸਿੰਘ ਧਨੁ ਜੰਦ ਸਨੀ ਸਨੀ ਧੰਦ ਛੰਦ ਸੁਨਾਬੇ ਬੰਧਾ ॥੬੫॥ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਸੁਸਤੀ ਤਿਸਾ ਰਥ ਦੇਹ ਜੋ ਜਬ ਪੁਸਤੀ ਦੇਵ ਤਿਨਾਂਦ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਸੋਹੀ ਦੋਖ ਸਿਤ ਸ ਬਯੀ ਜਿਸ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਅੰਮਿਤਬਾਂਦਾ ॥੬੬॥ ਅਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਸੀਸ ਤਬਾ ਤਬ ਧਨ ਤੋ ਦੂਰ ॥ ਦਨੀ ਜਿਸੀ ਸਿੰਘ ਸਾਬਰ ਸੂਰ ॥ ਪੁਰ ਪੁਰ
ਜੀ ਨੀ ਜਾਨ ਨਬਾਨ ਪੈ ਨਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਬਾਨ ਜਿਬਨ ਮਨ ਸਨੀ ॥੬੭॥

੧ ਗੁਰਦੇਵ ਦਰਿਵਰ ਜਿਸ ਜਸੀਬ ਤੋ ਨਾਂ ਪਾਠ ਸਬੀ ਬੋਲੇ ਧਨੁ ਸੁਖ ਪੰਨਾ ੩੬੫
੨ ਅਮਰੀਕ ਜਾਣਕਾਰ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵੀ ਪੁਸਤਕ ਸਭੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਸਾਰਥਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਦੁਖਦ ਦਾ ਦੇਹ ਜਾ ਦ ਜਾਤ ਹੀ ਸਭਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ

ਸਾਥਤ ਸਿਖੀ ਸਿਖ ਜੀ ਵਰਤੋ ਸਾਥ ਸਿੱਖਣ ਜੀ ਤੋ ਕਰਕੇ ਸਹੀ।

ਅਸੀ ਸਿਖ ਜੀ ਤੋ ਸਾਥ ਮੰਗਦੇ ਸੇਵਾ ਸਰਧਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਦਾਤਾ

ਵਰਤਣ ਲੱਗਿਆ ਕੁਝ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਜਿਹੜੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਹੈ।

ਉਪਰ ਵਰਤਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਵਾਕ

ਗਰਦਨ ਉਪਰ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁੱਠੇ ਲਗਾਕੇ ਨੀਂਦ ਅਰਾਮ ਮੁਫ਼ਤ

ਪੰਜੀਰੀ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾਂ ਹਿਹਾਂਵੇ ਵਰਤੋ ਅਸੀ ਸਿੱਖ ਜੀ

ਸਵਾਰ ਹੋ ਦੇ ਵਾਕ ਵਰਤੋ ਵਰਤਮ ਅਵਸਥ ਦੇਖ ਦਰਤੋ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀ ਗੁਰਾਖੇ ਜੀਉਂ ਨ ਪਾਨੀ ਕਰੂ ਪਾਰ ਜੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਰੋ ਵੁਕਤ ਸਭ ਪ੍ਰਿਕਰ ਵਰੋ

ਪ੍ਰਧਾਨਤ ਧਰੋ ਵਰਤਣਾ ਸੋ ਸੋ ਮਾਰੋ ਚੱਕਰਾ ਜੀ

ਜੋ ਕੁਰ ਸਿਖ ਵਰਤਾਵੀ ਸਿਰੋ ਭਰਤੀ ਸਹਿ ਭਾਲੀਐ

ਪਹਲੇ ਸਿੱਖ ਮਹੋ ਜੋ ਤੁੰਮ ਭਾਖੇ ਹੋ ਭਾਣਦਾ ਸੋ ਨ ਨੰਗਾ ਸਹੀਪੰਤ

ਵਰਤਣਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਮਾਲਕਿਨ ਸੰਪਤ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨ

ਚੌਥ ਨਿਤਮਾਨ ਅਹੰਤ ਪੈ ਬਸਥੀ ਸਸਥਾਵਿ ਮਿਲਾਪ ਪਰਮਾ।

ਵਰਤਣਾ ਅਸਲੇ ਸਿਖ ਜੀ ਸਾਥ ਦੇ ਵਰਤੇ ਸਿੱਖ ਜੀ ਅੰਤ

ਆਪੇ ਪਰਖ ਵਰਤੁਮਿਕੋ ਚੌਥ ਸਿਕਤਾਨ ਸਹੀਦਾਤਾ

ਦਰਦ ਸਾਖੀ ਅਨਵੰਤ ਸਾਥ ਥੀ

ਵੰਤਾ ਸਹਿਤੇ ਜੀ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ਪਾਪ ਸਥਾਪਤ ਸਲਾਕਾ ਪਰਮ ਜੀ ਸਥਾਪਤ ਸਥਾਪਤ ਸਥਾਪਤ

ਉਪਨ ਥਾਰ ਦੁਖ ਸਿੱਘਨ ਦਸੇ ਆਪੀ ਸਰੂ ਧਰਾਪ ।।।

ਨਵੀ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸਹੀਦ ਦਰਦ ਥੰਦ ਟਿਤੀ ਸਹਾਪਿ

ਸੀਰ ਪੰਜਿ ਜੋ ਸੇ ਦਰੋ ਜੋ ਸਾਥ ਸਾਰੇ ਸਿਸਥਾਂਦਿ ਸਾ

ਚੌਪਾਈ ਸਥਾਂ ਰਥਾ ਸਥੀ ਮੰਮੇ ਪੰਦਿ ਸਥਾਂ ਰੋਸਾ ਸਥੀ ਰੁਤੀ ਸਥਾਂਥ

ਅਸਥਾਨਤ ਰੋ ਸਿਥ ਮੰਤਿਸਥੇ ਮੰਤਿ ਸਥਾਂ ਸਥੀ ਸਥੀ ਸਥੀਮ ਨ ਮੰਤਿ ਸਥੇ ਸਥਾਂਤ

---

੧ ਸਥਾਂ ਸ.ਸ.ਂ ਸਿ. ਸਥਾਂ ਸਿਥ ਸੀ ਸਥਾਂਤਾਂ ਸੀ ਸਿਥ ਤਸਥਾਂ ਸੰਤ ਸੀ ਸਥਾਂਤ ਸੰਤਾ ਸਥੀ ਤੁਸ ਸੰ ਸਥਾਂ
ਤ ਸਥਾਂ ਸਥਾਂਤ ਸੰਤਸਥਾ ਦੇ ਸਥਾਂਤ ਨ ਸਿਥ ਤਸਥਾਂ ਸੰਤਸਥਾ ਸਿ. ਸਥਾਂ ਸਥਾਂ ਸਥੀ ਸੰਤ ਸੰ ।

੨ ਸਥਾਂ ਸਿਥਸਥਾ ਸਥਾਂ ਸਿ. ਸਥਾਂ ਸਥਾਂ ਸੀ ਸਥਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਥਾਂਤਸਥ ਸੁਸਥਾਂਤ ਸੰਤਸਥਾ ਤੋ ਸੁਸਥੇ ਸਿ. ਸਿਥ ਤਸਥਾਂ ਸੀ
ਸਥਾਂਤਸਥ ਸਥਾਂ ਸਥੀ ਸਿਥ ਸਥਾਂ ਸੀ ਸਥਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਥਾਂਤਸਥ ਸਿਥਸਥਾ ਸਿ. ਸਿਥ ਸਥਾਂ ਸੀ ਸਥਾਂਤ ਸੰਤਸਥਾ ਸਿ. ਸਥਾਂ ਸਥਾਂ
ਸਥਾਂਤਸਥ ਸਥਾਂ ਸਥਾਂਤਸਥ ਸੁਸਥਾਂਤ ਸੰਤਸਥਾ ਦੇ ਸਥਾਂਤ ਸਿਥ ਸਥਾਂ ਸੀ ਸਥਾਂਤ ਸੰਤਸਥਾ ਸਿ. ਸਥਾਂ ਸਥਾਂ ਸਥੀ ਸੰਤ ਸੰ ।

ਦੇਖਿ ਟਰੇ ਬਹੁਪਖ ਦਲੇ ਮਾਰ ਬੋਲ ਗਜੈ ਨੇ ਮਾਰੇ ਹਜ਼ਾਰ
ਪਾਰ ਪਾਰਾ ਕਰੀ ਧਰਜ ਸਹਾਰੇ ਸਾਥ ਤੋਮਾਰ ਸੋ ਸੀਲ ਉਡਾਰੇ ॥੮॥
ਜਿਸੇ ਹੱਥ ਜਿਸੇ ਟੇਰਾ ਲਟਕਾਰਿ ਅੱਖ ਨੱਥ ਜਿਸੇ ਪਰ ਜਬਕਾਰਿ
ਬੋਲਨਾ ਜਾਣੈ ਨੀ ਮਰ ਨੋਟੇ ਬਾਲ ਖਿਰਧ ਸਰ ਫੱਟੈ ਨ ਫਿਟੈ ॥੯॥

ਉਲਾਰ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਉਠਿ ਅਬ ਪਰੇ ਜਿਹ ਮਾਰਯੋ ਜਗਵੰਤ ਹਮਾਰਿ
ਚੱਲੇ ਛਟੀਜਿ ਮਾਰ ਜਿਹ ਬਾਲਕ ਲੇਤ ਛਟਾਰੇ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ ਨਵੇਂ ਬਾਲਕੇ ਛਹ ਦੁਖ ਦਈ ਚਲਕ ਫੇਰਣ ਮੁ ਨੋਰ ਦ ਫੜੇ
ਬਿਨੁ ਦਿਖ ਦੁਲਮੇ ਪੁੰਜ ਬਾਂਦਿ ਦੁਹੀ ਅਫਾਲਕ ਮਾਰ। ਦਬਰਾਲਿਆ ਧ
ਦਲਯ ਮੁਨੇਸਾ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਫਟੀ ਦਵਾਂ ਦੁਰ ਹੀ ਬੈਠਕ ਤਾਪੀ
ਕਹਯੋ ਦੁ ਦੁੰਮਰਾ ਦੁਖਸੀ ਮੁਖਾ ਆਕੋ ਸਮਿੱ ਦਿਖ। ਦੁ ਮਾ ਦੁਖਾਰਿਨ
ਬਾਯਾ ਲਗੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਸਨੀ ਕਥੈ ਜਥਾ ਕਥਾਸ਼ਾ ਭੀ ਆਪੀ
ਤਸੇ ਧਨਾਰੇ ਨਹੁ ਧਰ ਜਥੈ ਆਯੇ ਜਥ ਮਰ ਦਿਨ ਅਕਾਰੇ ॥੧॥
ਚੌ ਸਥ ਦੁਖਯ ਥਕੇ ਅਕਾਸਥ। ਦਿੱਸੀ ਸੂਰ ਦੁਖੇ ਦੁਖ ਪੁਕਾਰ
ਮਾਯਕ ਮੈ ਥੈ ਥਨ ਧਯਨ ਗਏ ਪੁਕਾਰਦ ਨਾਯਾ ਪਾਯੇ ਬੁਰੇ ॥੧੨॥

ਦਿਗਾ ਹਥ ਦਥਨਾ ਬੈਪੀ ਗਈ ਪਰ ਦਿੱਸੀ ਪੁਟੇਦ ਗਾਯਿ
ਦੁਸ਼ਥਨ ਤਰਫ ਥੈ ਪੁਖਨ ਥੈ ਗੋਸਾਂਈ ਨਾਯਕ ਗਾਯਿ ਨਾਯ।

ਚੌਪਈ ਅਥ ਮਾਯਕ ਗਾਯਿ ਪਰਾਜੈ ਅਟੋਲ ਧਾਨ ਵਿਨਾਯਕ ਨਿਕ ਧੀਰੀ ਘੋਰ
ਤੁਹੀਨ ਥੈਨ ਸਿਥ ਦੁਪੈਂ ਦੁਕਾਰੀ ਸਿੰਘਨ ਦਿਸੈ ਅਯਾਰੀ ਗੁਧਾਂ ਮੈਨ
ਘੋਰ ਜਥਾਰ ਮੈਂ ਧਰ ਗਾਸੈ ਥੈਯ ਕੁਆਰੇ ਸਿੰਘ ਥਯਾ ਸਿਥ ਦੋਧ
ਗਾਯਕ ਤੋ ਨੇ ਆਪੈ ਗਾਯ ਤਿਹੀ ਸਿੰਘ ਸਿਲ ਆਪੈ ਗਾਯ ॥੧੪॥

ਦੋਹਰਾ ਤੁਰੈ ਪਾਲਸੇ ਦਾਪੈ ਨਹੀ ਬੋਸਹਿ ਬਾਹਿ ਜਥਾਂਤ
ਗਾਯਕ ਮੈ ਧੀਯਾਰ ਥ ਸਨੋਰ ਦਿਸੋਂ ਅਕਸੀਰਾ ॥੧੫॥

ਚੌਪਈ ਸੀ ਤਿਸਿਸੀਹ ਬਾਲ ਤੁਰੈ ਗੋਯਾਰ। ਜਿਥ ਸਿੰਘਿਆ ਤਿਸ ਲੋਕੈ ਮਾਰ
ਧੁਸਥ ਬਾਯਲੇ ਆਵੈਗੇ ਗਨੀ ਜਿਤੁਨੀ ਗਰੀ ਸੁ ਆਵੈ ਨਜੋ ॥੧੬॥

---

੧ ਅਸਲੀਅਤ ਮਰਿਯਾ ਜਿਸਦਾਸੀ. ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਮੰਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂ ਨਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਬਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਵਿਚ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਸ਼ਟ ਹਨ ਸਾਡੇ ਰਾਖੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਸਹਾਈ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਲਈ ਹੈ

੨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਥਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਜੀ ਨੇ ਅਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਲਵਾਰ ਚੁੱਕੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿਚੋਂ ਕਾਲੀ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸੁਰਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਸਭਾਵਲੀ ਕੀਤਨ ਕਥਾਵੰਤ ਮਹਾਨ। ਬੁਧਿ ਬਲੰਤਿ ਨਿਪੁਨ ਸਤੁਤਿ ਕੋ ਜਾਨ

ਸਿਖ ਸਭਾ ਹਮ ਬਾਲਤ ਆਜ। ਤੁਮਰਯਸ ਮੈ ਰਚਾ ਤੁਮਰਾ ਕਾਜ। ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਹਤ

ਹੋਤ ਨਾਥ ਦ੍ਰਿਢ ਚਿਤ ਤੇ ਆਸ। ਹਮ ਬਾਲਕ ਬਾਧਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸ

ਜਿਮ ਜੋਰਨ ਤੇ ਰੋਰ ਨਿਕਾਰੈ। ਸੋ ਰੋਰਾ ਪੁਨ ਦੌਰਤ ਡਾਰੈ। ਅਸ ਕਰ ਸਭ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ

ਸਹੀ ਸਿਖ ਕਥ ਸਕੈ ਨ ਮਾਯਾ। ਥੋ ਸਤਵਤੁਰ ਥੋ ਕਰਨ ਸਮਾਯਾ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਸਾਯਬ ਤੇ ਪੈਦਾ ਕੁਰੇਤਾ ਮਰਯਾਦੂ। ਦਿਸਨਾ ਉਸਨ ਤੇ ਸਾਰ ਕਰਯਾਦੂ ਆਦਿ

ਜਿਥ ਦਰਿਸ ਤੇ ਮਰਯਾਦੂ ਦਾਰ। ਲਤ ਛਤ ਜਿਵ ਉਸਨ ਜਿਵੇ ਗਯੋ ਬੇਤਾ

ਕਥ ਆਖੀਐ ਕੁਦਰ ਮਰਯਾਦੂ। ਕੇਹੂ ਕਥਾਨੀ ਅਸ ਕਥਯਾਦੂ ਮਾਦ।

ਦਿਨੀ ਕਥਨ ਕੋ ਤਯਕਤ ਪੁਨਯਾਦੂ। ਯਾਤੇ ਯਾਕਥ ਕੁਛ ਸਿਮਰਯਾਦੂ

ਕਥਨੀ ਸਭ ਦੇਖੂ ਕੇਰ ਬਖਾਨ। ਅਕਥਨ ਦੇਖੂ ਕੋਨ ਪਯਾਨ

ਕੁਨਤ ਨਿਰਾਰੇ ਬਾਯਨ ਮਰਯਾਦੂ। ਅਕਥਾਯ ਅਕਥਾਨੇ ਕੋ ਮਾਪ ਮਯਾਦੂ

ਸਭੂ ਸਾਰ ਅਸ ਅਥਾ ਸਮਾਨ। ਖੁਦੀ ਕਥੀ ਕੋ ਮਨ ਮਾਨੈ ਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਖਯਨ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹ ਜੁ ਕਰਤ ਸਿਖ ਸੋ ਤਾਸ

ਅਥ ਸਿਖਯਨ ਕੋ ਧਰਮ ਕਥੀ ਕਰੂ ਸਿਖਨ ਕਥ ਕਾਰ ਮਾਰਗ

ਤਯਹੁ ਸਿਖ ਤਥ ਕਥੀ ਕਥੀ ਸਿਖਨ ਕਥਨ ਕੁਮਾਰ

ਕਹਿ ਕਹਿਕ ਕਥ ਕਥ ਕਥ ਪੁਨ ਕਥਨਾ ਕਥ ਨਿਜ ਮਾਰਗ

ਚੌ ਪਾਈ ਸਿਖਨੀ ਸੁਨ ਕਰਤਾ ਸੋ ਯੁਨਯੋਗੇ। ਮਰਦਨ ਕੁਮਤ ਸੋ ਕਥ ਦਯਨੀ

ਕੁਨਤ ਥੋ ਸੋ ਪੈਦ ਮੈ ਮਾਰ। ਕਥਨਾਯਕ ਕੁਸਲਨ ਸਿਖ ਸੋ ਧਾਰੇ ਮਾਰ

ਕਥਨ ਕਥੂਸੀ ਮੈ ਕੋਨ ਥੋਰੂ। ਮਾਯਨ ਮਾਸੀ ਸੋ ਦੇਯ ਤੋਸੀ ਕੋਰੂ

ਯਿਥ ਤੋਰਾ ਸਾ ਮਿਕਥ ਕਾਰੀ। ਖੁਦੀ ਕਨੈ ਕੋਰੂ ਕਥ ਕੋ ਸਾਰੀ ਮੈਦ

ਪੁਨ ਸੋ ਕਾਰੂ ਮੈਦਾ ਪਕੇ ਕੁਕਥਾ। ਕੋ ਕਥਨਾ ਕਥ ਮੈਦ ਕਥਾਨ

ਸਾਰਿ ਮਕਥ ਕੋਰੂ ਮੰਡੋ ਕਨੈ। ਕਥਾਰਿ ਕਤਥ ਸਿਖ ਮਾਰ ਕ ਪਥੈ

ਥਾਨੀ ਮਾਰੂ ਪੁਨਕਾ ਸਾਮਾ। ਯੋਸਨ ਸੋਤੀ ਤੋਮ ਪਥਾਮਾ

ਮੁਨਤਾਨੀ ਪੁਮਨੀ ਸਥੀ ਸਮਾਰ। ਮਥੀ ਕਥੀਮਾਰ ਮੁਖਿ ਸਮੁਨਾਰ ਮਾਤੋਮਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਤਯਾਨਿਕਾ ਪਰਿਸਾਦਿ ਦੇ ਤੋਹਰੇ ਲਯੇ ਥੇ ਦੇਇ

ਮੈਨ ਥੈਨ ਤੋ ਮਾਯਕਾ ਇਥ ਮੈਂ ਹੋਰ ਚੁਨਾ ਥੋ ਸੋਇ ਨਥ ਮੈਂ ਮਥਨਾਰਥ ਮਾਰਥਾਰਥ

---

੧ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ ਸਾਰੰਸ਼. ਸਭਾ ਸਮਾਨ ਦਾ ਯਹ ਹੀ ਸਭਾਨ ਹਾ ਸਭਾਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘਾਸਨ ਜਿਸ ਵਲੋ ਸਭਿਆ ਸੰਸ ਸਭਿ ਸਮੇ ਸਮੇ ਸਮੇ

ਉਸ ਮੰਜੋ ਸੀ ਬਾਨਰ ਵਿਖੀ ਮੁਕਾਲ ਪਹਿਆਰਿ।
ਤੁਮ ਵੰਦਾ ਤੁਰਾਨਤੀ ਦੂਇ ਬਲਵਾਨ ਮੰਨੀ ਚਲਾਵਿ ਤਿਹੁ ਅਰਥ ਬਾਨਰ
ਬਲਾ ਰੰਤੀ ਤੇ ਪਰੀ ਐ ਦੂਇ ਚਾਪਤ ਅਤ ਸੰਗ
ਅਬੇ ਪੁਮਾਰੀ ਵਿਆ ਰਕਤ ਸੁਸਾਖ ॥ ਬਾਨਾ ਪਹਿਰਤਿ ਬਲਵਾਕਰ ਪੁਮਾਰੀ ਨ ਬਲਾ

ਚੌਪਈ ਬੀਰ ਚੈਨ ਕੀ ਮਾਰਯਾ ਜੰਗਿ ਅੱਖ ਦੁਹਾਵੈ ਦੁਖ ਦੇ ਪੰਗਿ
ਮੈ ਨਾਦਥ ਤਰਕਲਾ ਸਟਰਾਈ। ਬਿਟ ਬਾਰਾ ਅਰ ਮਤ ਰਕਵਾਈ।ਰਹੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਜੰਮੀ ਪੰਦ ਰੋ ਪਹੀਤੇ ਪੰਛੀ ਨਾਦਥ ਮਾਰੀ ਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਵਿਬਾ ਬੋਹਾ ਪਤ ਲੈ ਮੰਨੀ ਬੀਰ ਚੈਨ ਵਿਬਾ ਨਾਸ ਦੁਰਹੀ।ਪਤਤ ॥ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਗੋਨ ਗੋਨ ਮੁਨ ਮੋ ਕੁਨ ਕਰਾਨੇ ਸੰਚੀ ਆਨਿ ਅਤਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਨਿ ਮਾਰੀ ਸਮੇ ਪੰਨੇ ਮਾਰਮਾਰ ਸਮੇਨ ਸੁ ਮਮਾਰੀ ਸਨੀ ਸਿਮਾਰਮਾਰ।ਰਹੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਅੰਤ ਬਲਵ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰੋਨੇ ਭਾਸੀ ਸੁਧੰ ਪਹਿਆਰਿ
ਤਿਨ੍ਹ ਇਥੰਤੀ ਸੀ ਕਰੀ ਸੋ ਲੈ ਸਸੇ ਨਾਦਥ ਸਾਰਿ।ਰਹੀ
ਨੰਚੂ ਮਾਰੇ ਨਾਰ ਸੋ ਤਿਨ ਕੀ ਕੰਟ ਬੁਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਮੀਤੇ ਕਤਲ ਕਰੰਬੇ ਪੁੰਨ ਜੰਜ ਪਿੰਨੀ ਜੰਜ ਕਰਮਾਰਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਇਮ ਕਰ ਪੁਮਰ ਪੁਮਾਨ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਨੈ ਬਾਰੰਮੰਧਿ ਸੇ ਪਾਰਥ ਸੁਮਾਰਾ ਮਾਰਮਾਰ
ਮੰਜ ਕਾਤ ਪੁਸ ਤਾਰੇ ਮਨੂ ਹੰਸੇ ਕਾਰਥ ਤੇ ਚਿੰਤ ਮੰਜਨੂ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ

੯੦. ਬਾਨੀ ਬਾਨਰੇ ਕੀ ਕਰਮਾਰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਚਰਨਕਾਰ ਪਹੁੰਚੀ

ਦੋਹਰਾ ਤਿੰਮਿਨ ਕੀ ਬਾਰੰਮਾਰਥ ਨਰਕ ਪੁਨੀ ਜਸੀ ਦਸਮਾਰਿ
ਮਾਰਥਰ ਪੁਤਾ ਪੁਰਮਾਨਾ ਤੇ ਮਾਣੀ ਦਿਸਿ ਪਤ ਮਾਰਾਂ ਨਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਿੰਮੇ ਪੁਤ ਪੁ ਪੁਨ ਪੁਣੀ ਮੰਜ ਕਰਨ ਕਰਮਾਰਿ
ਦਰਥ ਪਤਮਾ ਤਾਰੀ ਸੋ ਹਾਥੇ ਧਿਰਿ ਪੁਰਥ ਮਾਰੂ ਮਾਰਿ।ਰਹੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਪੁਰਤੀ ਨਾਰਥ ਨੋ ਮਾਨੂ ਸਾਰੀ। ਪਤਾ ਕੀ ਮਾਰਮਾਰਥ ਤੋਮਾਰਿ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਪੰਜ ਪੁਤਾ ਮਾਰੰਬੇ ਨਾਮਾ ਨਾਰਾ ਪੁਰਮਾਰ ਪੁਰੰਬੇ ਕੀ ਨਿਸਾ ਮਾਰਥ ਪੁਮਾਰਿ।ਰਹੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਤਰਥ ਪਾਨੂ ਨੋ ਮੰਜ ਸਸਾਨਾਂ ਪੁਰਮਾਰ ਪੁਨੈ ਬ ਨਾਰਿ ਨਿਸਾਨਾਂ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਅਰੰ ਨਿਮੰ ਨੋ ਚਲਤੇ ਮੰਜਾ ਤਸਿ ਬੈਠੇ ਦੋ ਮਿਰੇ ਪੰਕਰਾਂਤ।ਰਹੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਪੁਮਾਰ ਮਿਮਾਰ ਕੀ ਮੁਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਪਤਾ ਦਸ ਦੰਮੇ ਕੀ ਸੁਸ ਮਾਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਚਾਰਥ ਨ ਦਿਨਤ ਸਰ ਮੰਮੇ ਮਾਨਾ ਸਸਮਾਰਿ ਅੰਤ ਨ ਸਾਰਥਾਰ ਮਿਸਾਨਾਂ।ਰਹੀ

---

1 ਅੰਮ ਪੁਰੰਬੇ ਪੁਨ ਪੰਜ ਮਾਰਾਂ ਮਾਰਮਾਰ ਮਿੰਜ ਦੇ ਬਾਰਮਾਰ ਮੁਮਾਰ ਬਾਰ ਮਿਰੰਬੇ ਮੈ ਪੰਨ ਕੀ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਕੀ
ਪਾਰਮਾ ਮਿਸਾਰ ਨਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਪੰਤਰ. ਬਾਰਮਾਰ ਬਾਰਾਂ. ਮੰਨਿਤਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ ਕੁ ਪੰਜ ਮਾਰਮਾਰ ਸੀਤੇ ਮਾਰ

ਮਹਤ ਚਾਕੇ ਦੇ ਪੀਸਲੇ ਮਾਰਮ ਲਤੈ ਅਮਤ ਦੇ ਕਲਤ ਸਮਾਰ — ਮਹਤ ਮਾਰ. ਸਾਰਤ
ਦੇਯਾ ਹੰਤਰ ਕਰਾ ਸੇ ਸੇ ਲਤੈਂ ਮਮਤੇ ਤੇ ਦੇ ਪੁਲਤ ਨ ਪੁਰੈਂ।੪। — ਸੰਤੇ ਸਮਤ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਤੀ ਚਾਕੇ ਪੁੰਜ ਮਮਤ ਤੇ ਦੰਤਿਮ ਮਮਤਤ ਦੇ ਸਾਰੰਤ — ਮਮਤ ਦੇ
ਕੁਮ ਸਮਤਤ ਪੁੰਜ ਕਲ ਦੁਯੰਤ ਪੁੰਤਾ ਮਮਤਤਸ ਸਿਰਤੁੰ ਦਾਂਦਿ ।੧ — ਮਮਤ ਸੁਮਾਰ
ਸਿਰ ਸਮਤਤ ਮਾਰੁੰ ਪੁਰਦਾਂ ਦਤਾਂ ਪੁੰਮਤ ਸਿਧ ਪੰਤਾ — ਸਿਮ ਦੰਮਤ ਸੰਮਤ ਮਮ
ਦੇ ਮਾਂਧ ਮਮਾਂ ਤੇ ਲਗੀ ਤੇ ਮਮੰ ਪੰਦਾਂ ਮਮਤਾਂ ਸਮਤਾ — ਮਮਤ ਸਮਤਾਂ
ਮਮਤ ਪਾਰੁੰ ਨੰ ਸਮ ਮਮਤੀ ਕੁਮ ਸਮਤਤ ਦੇ ਪੁਮਾਰ
ਮਮਤਮਾਤ ਸੀ ਸਧੁ ਮਮੀ ਤਮਤ ਸੁ ਸਮਤੀ ਮਮ ।੨।

ਚੌਪਈ ਸਿਮ ਪੁੰਮ ਮਮਤ ਸੰਤਤ ਮੰਤਤ ਪਮਤੀ ਸਿਮ ਸਿਮ ਸਿਦਤ ਸੰ ਮਤੀ ਕੁਮਮਤੀ
ਸਿਮ ਸਿਮ ਮਮੀ ਤਮਤਮਾਮਾਂ ਸਿਮ ਮਮੰਤਸੁ ਸੰ ਮਮੰ ਮਮਤਾਂ ਸਿਮ — ਮਮਤਸ ਮਮਤ ਮਮਤਸ
ਪੁਤ ਪੁਮ ਸਮਤਤ ਸਮ ਕੁਮ ਮਮ ਮਮੰ ਸਮੰ ਮੰਤ ਮਮੰ ਮਾਂਧੁ ਦਮੰ
ਮਮ ਮਾਮਮਾਮ ਸਿਮ ਸਿਮ ਪੰਮੀ ਸਿਮ ਮੰਤ ਸਾਮ ਸਮਾਂਧੇ ਮਮੰ ਸਿਮ — ਮਮਤਮਮਮਮਮਤਮਤ ਮਮ
ਸਮ ਮਮਤਸ ਸੁਮ ਸਸਮ ਸਿਮਮਾਂਧੇ ਮਮਾਂਮੰ ਸਮੰ ਮੰਤ ਮੁਮ ਮੁਮ ਮਮਤੇ। — ਸਿਮ ਸਮਤ
ਸ ਮਮ ਸਮੰਤੇ ਮਮੰਦੇ ਸਮਾਂਧੇ ਸਿਮਮਾਂਧੇ ਮਮਾਂ ਪਮਤਮੀਮਾਮਤ — ਸ ਸਮਤ ਮਮ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਧੂ ਸੇ ਸਿਮਮਾਮਸੰਮ ਮਮਾਮਸ ਸੁਸੰਧੇ ਸੰਮਤ — ਸਮਮਤ ਸਿਮ ਮਮਤਮਾਂ ਸਿ
ਮਮਸ ਸਮਮਾਮਸ ਸਿਮ ਦੁਸੰਮੇ ਮਮੰ ਸਿਮਮਤ ਸਿਮ ਮਮਸ ਸਿਮਤ।

ਚੌਪਈ ਮਮਤਸੰ ਮਮਤਸ ਸੇ ਮਮ ਮਮੰ ਸਿਮਤ ਸੇ ਮਮਤੰ ਸੇ ਮੁਮ ਮਮਤੰ
ਸੇ ਸੁਸਿਮਾਂ ਸੇ ਮਾਂਧੁ ਮਮਾਂ ਪੁਸੁ ਪੁਮਾਮਤ ਸਿਮ ਸੁਸੰ ਮੁਮ ।੧।

੬।੧. ਸਸਮੀ ਮਮੰਧੁ ਨਮਮਾਂ ਸੁਸੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਸ ਸਮਤਤ ਮਮਾਂਧ ਮਮੰ ਪੁਸੰ ਦੁ ਪਾਂਧੁ ਮੰਸ
ਮੰਧਾਂਧੇ ਮਮਾਂਮੰ ਦੇਂ ਸੇ ਸਿਮਮਾਂ ਮਮਤ ਸ ਮੰਤਮਾਂ

ਚੌਪਈ ਸਸਮਾਂ ਸਮਤਤ ਤੇ ਸਸਿਮੰ ਮਮਾਂਦੇ ਤਮੰ ਤਮੰ ਸਮਾਂਮੰ ਮਮਤ ਪੁਮਾਂਦੀ — ਮੰ ਮਮਤ ਸਿਮਤ
ਦੇਸ ਦੇਸ ਸਿਸਮ ਸੁ ਮਾਂਧੇ ਮੰਮੇ ਮਮੰ ਮੰਤ ਮਿਮਾਂਦੇ ਸਸ — ਸਿਮਮਤ ਮਮਤ
ਸੇ ਸਿਮਮਤ ਸੁ ਮਮਤ ਮਮੁਮਾਂ ਪੁਮਤ ਮਮਮਾਂ ਸੁ ਪੁਮਾਂਦਿ ਦਿਮਮਾਂ — ਸਿਮਤ
ਨ ਸਿਮਮਤ ਧੰ ਦਦੇ ਲੁਮਾਂ ਤਮੰਧੇ ਦੇਂਦੇ ਮਤੁਤ ਮਮਤਮਾਤ। — ਨੰ
ਮਮਤਮਤ ਸਿਮ ਸਿਮਮ ਮਮਮਮਾਂਦੇ ਪੁਸ ਪੁਸ ਸਿਮ ਸੁ ਮਮਾਂ ਸਸਮਾਂਦੇ
ਸੰਦੇ ਪੁਮਤ ਧਸਿ ਪੰਮੇ ਮਤਮਾਂਦੇ ਪੰਸ ਪੁਸੰ ਸਿਮ ਦੰਸੇ ਸੁ ਪਾਂਦਾ ।੪। — ਸਮਤਮਤ ਸਮਮਾਂ ਸਿਮਮ

ਮ ਸੁਸੁ ਮਮਤ ਦਸ ਦੁਮਮਤਸਿਮਾਂ ਮਮੰ ਮਸੰ ਮਸੰ ਸਿਮ ਸੰਸ ਪੁਮਤ ਸਤਾਂ

ਸਾਹਿਬ ਨਿਮਖ ਸਤੁਤ ਸਲਾਹੈ ਮਾਰ ਮਿਮਖਨ ਜਿਮ ਆਪ ਪੁਰਾਹੈ ਦੋਹਰਾ

ਇਮ ਇਮ ਪਰਿ ਪੁਰਿ ਪਰਿ ਰਹ ਸਾਮੈ ਇਮ ਸਭ ਮਿਮਖ ... ਸਭ ਸੋਭਾਮੈ ਸਭ

ਬਾਕ ਚਮੈ ਜਿਮ ਲਹੈ ਅਰਾਧਿ ਗਰੀਓਨਾ ਸੋਨੇ ਦੁਰਲਭ ਬਮਾਨੀ: ... ਸਭ

ਬਾਮ ਹੁਏ ਪਮ ਰੀਜੈ ਦਾਮਿ ਬਾਹੀ ਜਮੈ ਪਮੁਏਸਮਿ ਜਾਮਿ ਦੇ ... ਸਭ

ਬਾਹੀ ਸਿਮ ਗਰਿ ਬਾਮਨ ਮਾਨੀ ਬਾਹੀ ਸਿਮ ਜਾ ਜੋਰਮ ਬੁਮਾਨੀ

ਪੋਤੀ ਜਰੈ ਨਹੀ ਮਿਮ ਜੋਰੈ ਮਿਰਤਮਨ ਮਿਮ ਪਰ ਮਰਨੇ ਮੀਰੈ ਪੋ ... ਸਭ

ਪੋਹਾ ਸਿਮ ਬਤਾਨੇ ਸਜਿ ਬਹੀ ਜਮੈ ਰੋਰ ਮਿਮ ਬਾਮਿ ... ਸਭ

ਮਿਮਾ ਮੁਨੇ ਬਾਮੀ ਲਹੈ ਤੋ ਪਾਰੀ ਬਹੁਰ ਬਮਾਮੈ ... ਸਭ

ਚੌਪਈ ਜਿਮੈ ਸਿਮ ਪੀ ਨੁਦਾ ਸੁ ਹੋਇ ਪਿਤ ਸੀ ਆਪੈ ਪੁਮੀ ਮਿਲੈ ... ਸਭ

ਜਾਰੈ ਬਾਤ ਬਾਹਿ ਡੋਰਾ ਮੀਰਾ ਮਿਬੁਨੇ ਬੀ ਬਮ ਪੁਮ ਪੀ ਪਿਮਾ ਮਾ ... ਸਭ

ਦੁਏ ਬੋਹੁ ਪਿਮ ਸਿਮੈ ॥ ਮਾਦਿ ਤੇ ਸੀ ਮਿਤਮ ਮਿਮੈ ਸੁ ਮਾਮ

ਸਿਮ ਸੁ ਹੋ ਗਏ ਅਰਿ ਰਬ ਬੋਰੈ ਬਹੋ ਪੁਮ ਜਾਰੈ ਮੇ ਘਰਿ ਮਾਮ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮ ਦਿਨ ਮਾਰਤਿ ਪੁਮਰ ਕੋ ਤਿਮ ਦਿਨ ਤੇ ਰਬ ਮਾਰਿ

ਮਮੀ ਮਿਮੈ ਸੁ ਮਾਰਬ ਰੀਰ ਬੈਮ ਬੈਮ ਬੁਮਰ ਸਮਾਰੀ ਮਾਮ

ਚੌਪਈ ਤੈਮੋ ਜਿਮੈ ਪੋਰਨ ਦੁਮਾਰਾਮੋ ਮਿਮ ਪਿਮਾਮੈ ਸੋਮ ਲੋ ਮਾਰੈ ... ਸਭ ਸਭ

ਜਿਮੈ ਬੁਮਾ ਪੋ ਮਿਮ ਮ ਮਾਮਿਮ ... ਬੁਮਾਮੈ ਮਿਮ ਪਿਮਾ ਮਰੈ ਬੁਮਾਮਿਮ ਮਾ ਮ ... ਸਭ

ਜਿਮ ਜਿਮਾਮ ਤੁਮ ਮੀਮ ਮਾਮਿਮ ... ਸਮਾ ਮਾਮ ਮਿਮ ਮ ਮਾਮਿਮ ... ਸਭ

ਮਿਮ ਪਰ ਤੋਮੈ ਜਿਮ ਲੋ ਬੋਰੈ ... ਬਮਾਮ ਮ ਦੋਮੈ ਮਮਾਮੈ ਦੋਮ ਮਾਮ:

ਸੋ ਜਿਮਿਮ ਮਾਮੈ ਮੀਮ ਸਮਾਮੈ ... ਮਾਮੈ ਮਮਾਮ ਮੈ ਪੋ ਰੋ ਮਾਮੈ ... ਬੁਮਾ

ਸੋ ਸਿਮ ਲੋ ਰੋਰੈ ਪੁਮਾਮੈ ਬੋਰ ... ਰੋਪੁ ਪੁਮਾਮੈ ਮੈ ਮਰ ਪੁਮਾ ਮਾਮ:

ਦੋਹਰਾ ਪੀਰਾਦ ਬਾਰੈ ਦਮ ਪੁਮੈ ਬੀ ਮਾਰਮ ਬਾਮਾ ਮਾਮਾ

ਮਾਰ ਮਾਮਿਮ ਮਮਾਮ ਦਮੀ ਤਰ ਬਮੁਰ ਮਿਮਿਮ ਬਮੈ ਨਾਰ ਦੇਮ।

ਪੀਮੁ ਬੋਮੀ ਬਮਾ ਲੋ ਸਿਮ ਮ ਮਿਮੈ ਮਾਮਿ' ... ਸਭ ਸਭ

ਮਾਮੁ ਲੋ ਬਾ ਮਾਮੋਰਿ ਲੋਮ ਪਿਮੀ ਮਿਮ ਮਾਮਿ ਮਮਾ

ਚੌਪਈ ਮਿਲੋ ਪੁਮਮ ਮੀਮਾਮ ਮਿਮਮਾਮ ... ਰਾਮੋ ਪਿਰ ਸਲੀਹ ਮਮਾਮਾ ... ਸਭ

ਮਰੀ ਪਟਮਾ ਮਰੇ ਜੋ ਬੋਟੀ ਬੋਮਨ ਬਾਰਾ ਟੁਟੈ ਨ ਬੋਟੋ ਮਾਟ

ਜਿਮਮਾ ਪੁਨਾ ਮਾਮ ਹਮ ਸੋਲੋ ਜਿਤ ਲਿੰਡੇ ਤਿਤ ਮਾਲੁ ਬਿਟੋ ... ਸਭ ਸਭ ... ਸਭ

ਪੁਮ ਨੁਟ ਪੈਮ ਮਾਮ ਤਮ ਕਰੀ ਮਾਮੀ ਮਿਮਮਾ ਦੇ ਮਾਲੋ ਮਾਰੀ ਮਾਮ ... ਸਭ

ਦੋਹਰਾ ਧਾਰ ਨਰਾਜ ਸਮਾਮਮ ਬਮਾਮੈ ਮਿਮੁ ਮਮਾ ਬੁਮਾਮਿਮ ... ਸਭ ਸਭ

ਪੁਰੋ ਸਿਮਾਮ ਮਮਾਮ ਮੋ ਸਮਾਮੈ ਮ ਬਮਾਮੈ ਪੁਮਾਮਿ ਮਾਮੈ।

ਚੌਪਈ ਪਰਦਲਾਨੇਂ ਆਕਰ ਕਰ ਬਦਨਾਵੇ ਨਰਦੇ ਨਹੁ ਕਿਰ ਮਿਲ ਗਲਾਵੀ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ
ਪਰਦਲਾਨ ਨਰਦੇਮੁ ਨੇ ਕਰਮਾਵੇ ਨੇ ਆਦਰੇ ਫੁਰ ਸਿਮਰ ਕਰਤਾਵੇ ਪਰਦਾ
ਹਮਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਫੁਰ ਮਾਰ ਮੁਰੇਮਾ ਪੁਰੇਤ ਤਮਾਰਾ ਫੋਰ ਮਾਨਾਵੇ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ ਦਰ ਦਰ
ਮਨਗੀਤੀ ਨਾ ਨੇਰ ਸੁ ਫਾਰਿ ਮੈਰ ਹਮਾਰਾ ਦਾਰਤਾ ਫੁਰ ਦਸੀ ਗਲਾਵ ਮਾਂ। ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ ਦਰ ਦਰ

ਦੋਹਰਾ ਦੀਨ ਬਚਨ ਨਰਮਾਵੇ ਦਿਤ ਤੁਰਤ ਮਿਲਾ ਜੋ ਸਾਥ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ
ਨਰਮਾਥ ਤੁਰੇ ਮੰਨ ਪਰਮਾਨਮਾ ਫੁਰਮੁ ਮਮਾ ਦਿਸ ਦਾਤ ਨਾਰ ਨਾਰ

ਚੌਪਾਈ ਬਰਨਾਂ ਛੋਨਾ ਛੋਨੀਨੇ ਨੀ ਸਾਨੀਨੇ ਨਿਮਾਨ ਨਾਰਾ ਛੋਨੀ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ
ਗਮੇ ਜਾਗਤੀ ਜੋ ਮਿਲ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ਮਾਰਮੇ ਸਮੀਂ ਗਰਾ ਪਰਮਾਰ ਨਾਰਾ
ਪੁਰਮਾ ਨਾਰ ਜੋ ਤੁਰਾ ਮੈਰਮਾਵੇ ਪੁਰਮ ਨੇ ਸਿਰਮਾ ਮੈਰਮ ਮਮਾ ਮਮਾਵੇ
ਬਰਿ ਮਿਮਾਤ ਜੀ ਤੁ, ਤੁਰਮਾਵੇ ਮਮਾ ਪਰਗਤ ਮਮਾ ਮਮਾਵੀ ਨਾਰਾ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ ਦਰ
ਮਿਨਮਾ ਗਰਮਾਨੀ ਤਰਮੁ ਮਮਾਵੇ ਮਮਾ ਪਰਗਤ ਮਮਾ ਨਾਰਮੀ ਤੁਰਾਨੀ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ ਦਰ ਦਰ
ਹੁਮ ਤੁਮੇ ਦੇਸ ਨ ਤਾਨਾਰਿਤੇ ਤੁਰਮ ਬਰਨਾ ਮਮਾ ਜੋ ਬਾਰਾਨੀਤਾ ਨਾਰਾ ਨਰਦੇਵਾ
ਬੁਧਿ ਨੇਮਾ ਨਰਸਤੀ ਧਰਮ ਬੁ ਦਾਰਾ। ਬਰੋਂ ਚਲੀ ਸੰਨੀ ਪੈਮਿਨ ਜਮਾ।
ਮਮਾ ਪਿਤਾ ਬਨਤੇ ਮੈਰਿਮਾਵੇ ਬਨੇ ਗਿਮਾਤੀ ਬਾਰਿ ਨਾਰਾਨਿ ਮਾਰੇ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ ਦਰ ਦਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਤੀਮ ਬਾਰਿ ਮਿਲ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਨਾਰਿਤੇ ਗਰਾਨਿ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ
ਗਰ ਚਰ ਮਿਮਾਨ ਚਰ ਨਰੇ ਮਿਲ ਦ ਸਨੇ ਪੁਮਾਰਿ ਮਾਰ

ਚੌਪਾਈ ਮਾਰੂ ਮਿਮਾ ਤਾ ਚੁਮਤੀ ਮਾਰੇ ਪੁਰਮ ਤਾ ਪੁੰਨ ਗੋਲ ਮੰਗਾਰੀ ਨਰਦੇਵਾ ਦਰ ਦਰਸਨ
ਮਾਰਿ ਪੁਰਮਾ ਨ ਮਾਰਿਮਾ ਗਰਾਰਿ ਮਾਰਮ ਪੰਨ ਮਾ ਧਾਰਿ ਮਾਰਾਰਿ ਮਾਰਾ ਦਰਸਨ

ਨ ਪਰਮਾਰਥ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਿਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਰਮ ਮਾਰਮਾਰ ਮੰਗਿਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਿਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਖੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਾਣਿ ਸਿੱਖ ਮੰਗਣਾ ਅਰਦੋਇ ਬੰਦਗੀ ਲਈ

ਦੋਹਰਾ ਅਨੰ ਨ ਪੁਛਯ ਖਾਨਜੇ ਮਿਹ ਇਤਨ ਕਹਯ ਸੀਤ
ਕਯਸੋ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਕੀਓ ਮਾਲਾ ਧਨਾ ਧਰ ਮੀਤ ॥
ਸੁਨਾ ਦੁ ਖਾਲ ਯਸਾਧਰੋ ਦੇਯਕਾਰ ਪਰ ਕੀਓ ਰੋਨ
ਦਿਯਾ ਅਨਬੈਯਨਾ ਪੁਕਾਰਿਕੇ ਸਿਖਿਓ ਯੋਗਾ ਸਦੇਵ ਸਤ

ਚੌਪਈ ਦੋ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਤੋਹਿ ਲੁਕਾਵੈ ਤੇ ਕਬਿ ਅਪਨੋ ਪਾਨ ਗਵਾਵੈ
ਸਾਸੋ ਸਿੱਖ ਬਨਾਈ ਜਾਨੋ ਜੋ ਹੋ ਅਪਨੋ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਨੋ ॥
ਤੇ ਸਿੱਖਨ ਪੈ ਸਾਯਾ ਕਰੇਹੈ ਮਨਕਾਮਨਾ ਦ ਸਿਕਲ ਸਰੈ
ਤੇ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਦੁਖੈ ਸਾਯਾ ਦੁਸਮਨਾਯਨ ਕਹਾਂ ਤਿਨ ਸਾਯਾ ॥

ਦੋਹਰਾ ਐਸੀ ਐਸੀ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹ ਦੀਨੀ ਸੀਖ ਬਨਾਇ
ਬਖਸ਼ਾਨਿ ਕੈ ਸਿਖਾਯਹੁ ਦੈ ਦੀਨੋ ਚਿਯੋ ਪਠਾਇ ॥

ਚੌਪਈ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਸੋ ਲੋਕ ਬਤਾਵੈ ਸਤਦਾਸ ਅਪਨੋ ਤੋਹਿ ਦਰਸਾਵੈ
ਬਖਤੁ ਦੇਵੈ ਆਪੋ ਮਾਰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਭਲੋ ਚੀਤ ਧਰਾਵੈ ॥
ਜਾਨੋਮਨ ਮਾਰ ਦਿਖਾਵੈ ਤੁਰਕ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਪਾਨੀ ਬਹੁਤੋ ਚੁਟਕਾ
ਜਿੱਥ ਮੁਲਖੰਨਯ ਪਰ ਸਾਸੋ ਪੈਰ ਸਿੱਖ ਕੀ ਰਾ ਤੋ ਤਰੈ ਨ ਪੈਰ ਨ
ਸਸਤਰ ਵਸਤਰ ਸਭੈ ਲੁਕ ਛਪ ਰਹੇ ਪਾਲਕ ਪੁਸੀ ਤੁਸਤ ਤੁਰਕਨ ਜੀਤੈ
ਤਾਹਿ ਗੁਰ ਸਮਾਨ ਸਤਦਾ ਸਾਥ ਆਵੈ ਪ੍ਰਿਤੀ ਰੀਤਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਪਰਾਵੈ ॥
ਤੁਰਕ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਕਥੇ ਤਰਕਾਯਾ ਸਿੱਖਨ ਵਸਾਏ ਛਿਛਰੇ ਥਾਯ ਨੀ
ਕਿਊ ਮਲੇਛਾ ਦੀਖਨ ਸਕਯੋ ਤੀਨੋ ਪੁਸਤ ਪਹਾਨਨ ਰਹੇ
ਲਹੁ ਦੇਯ ਮਾਰਿ ਸੋ ਮਾਰਿ ਦੁਖੀ ਬਾਸ ਦੇਯ ਜਾਨੋ ਅਸਥਨ ਉਮੀ ॥

ਦੋਹਰਾ ਪਸ ਪਿਤਾ ਚਮਾਰ ਜਿਸਕਾ ਤੋ ਸੋ ਸਮਾਰ ਨੀਚਨ ਜਾਨਿ
ਹਾਜੇ ਸੋ ਮਲਾਯਾਤ ਬਰ ਸਾਈ ਛਾਯਨੀ ਸਾਨੀ ॥

ਚੌਪਈ ਸੋ ਛੁਨ ਐਸੇ ਸਿੱਖ ਰਾਖਿ ਆਵੈ। ਮਤਾਬ ਸਿੱਖ ਚਿਤ ਬਯਨ ਆਯਾਵੈ
ਦੇਯ ਬਤਾਇ ਕਥ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਰਾਖਿ ਸਾਯੋ ਤੁਰਕਨ ਛੋਰੇ ਲਾਵੈ ॥
ਸਿੱਖ ਕਹਯੋ ਮਰ ਪਯ ਨ ਸਾਤ ਸਿੱਖ ਤੁਰਕਨ ਨੇ ਖੋਜਿ ਮਾਤਾ
ਮੁਯੋ ਕਹੈ ਮਯ ਬਦਤਾ ਸਾਚੋ ਕੋਨ ਸੁਨੈ ਤੋ ਖੋਜ ਦੁਖਾਵੈ ਥਲਾ
ਬਾਤ ਚੀਰਤੀ ਛਾਤੀ ਸਾਚੋ ਨ ਰਹੀਐ ਮਨ ਸੋ ਨ ਸਮਾਚੋ
ਸਦਨ ਚਰੂਪਰ ਲੀ ਕਹੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਿਤਮਨ ਬਨ ਨ ਬਨੈ ਸਿਖ ਬਾਤ ਥਾਖ ॥

ਦੋਹਰਾ ਚਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਮਯਾ ਮਰ ਮਾਸੀਹਾਰ ਤੁਰਦਾ
ਤੁਹੀ ਮੇਦਰ ਸੀ ਲੇਖਨੇ ਦਯ ਤੁਰਕਨ ਨੇ ਧਰਦਾ ॥

¹ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪਤ ਹੈ

ਮਾਤਾ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੀ ਨੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਚੌਪਈ ਮਤਾਬ ਅੰਜਨ ਸੁਖ ਕੁੰਜਰ ਧਾਮਾ ਜਲਧਰ ਸਿਮ੍ਰ ਕੀਰ ਸਰਨਾਮਾ ਅਮਰ
ਸਹਸਰੋ ਮਿਮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸੰਜਮ ਸੋ ਲਾਯੀ ਸੰਸਾ ਨ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀ ਤੇਹਰੀ ਲਾਯੀ ਨ੍ਹਾ।
ਗਯਾ ਮਿਸ਼ਰਾ ਤ ਸਾਤ ਸਾਲ ਤਕ ਗਰਮ ਮਿਸ਼ਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਕੁਲ ਸਰਕਾਰ ਮੁਲਾ
ਅਤ ਹਾ ਮਿਮ ਬਸਨ ਪਲਾਸਟਿਕ ਕਥਾ ਤੋ ਸਕ ਸਹਿ ਯੋਲਣ ਤਕਾਲਯੋ ਪਾਹਨ।

ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਲਾਹਾਬਾਦ

ਤੁਮ ਮਹਾਨੰ ਤੋ ਸਕਲ ਜਨਿਹ ਆਵੈ ਉਨ ਕੋ ਚੰਦ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਬਾਤੇ
ਤੁਮ ਬਾਂਟ ਤੁਲਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਏ ਤੁਮਰੇ ਤੀਸ ਸਕ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭਏ ਨਾਏ। ਸਰਨ ਕਰ
ਮਰਨੰ ਭਾਰੇ ਕੋ ਸਕਲ ਰਨ ਗਏ ਉਨ ਮਿਮ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਮਰੇ
ਉਨ ਪੈਰਿ ਕੀ ਸਾਨੋਮਾਰ ਸਾਯੀ ਅਵਤੇ ਮਮਸਵੀ ਸਿੰਘਨ ਗਾਈਂ ਪਾਰ। ਮਲੇ
ਮਮਾਰ ਪੰਥੇ ਮਾਤ ਦੀਪੇ ਰਮਾਵਤੇ ਤੀਕਿ ਸਾਨੰਮਿਮ ਤਰਤ ਅਕ ਸੋ ਨਾਯੀ
ਸੋ ਸਿੰਘ ਸਿਮ੍ਰ ਉਨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਮਮਾਰੀ ਬੁਸ਼ ਬਮਕਰਾ ਸਿੰਘ ਸਮਾਧੀ ਧਾਰ
ਨੇ ਸਿੰਘ ਮਿਤ੍ਰ ਉਨ ਸਕਲ ਉਸਾਨੀ ਨ੍ਹਾ ਕੁਰਾ ਪੰਥ ਤੁਮਯਾਨ ਮਾਨੀ ਮਰਨ ਪਰ ਸਰ
ਜਹ ਤਰ ਸੰਸਮ ਨੰਸ ਬਹਾਨੀ ਅਕਾਲ ਅਮਾਲ ਧਰਾ ਸੀਸ ਦਮਾਨੀ
ਅਮ ਹੀ ਜਾ ਹੀ ਲੋ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਸ ਜਾਵੇ ਨਾਵੇ ਨਾਵ ਅਰ ਧਰੀ ਮਿਸਰ ਨਰਾ। ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰਮ

ਚੌਪਈ ਧਨ ਕੁਲ ਦੀਪਿ ਦੀ ਸਿੰਘਾ ਜਯੀ ਮਨੀ ਮਨ ਮਿਲੁ ਗਾਯਾ ਮਨਮੰਦ ਮਿਲੁਜਾ ਮਰ
ਗਨ ਮਨ ਅਰਥਨੀ ਕਰੁ ਸੋਭੀ ਸਿਮ੍ਰ ਨਾਲੀ ਮਰਨ ਸਿਮਰਾਨ ਮਰੇ। ਮੁਲਾ ਮਿਲੁਜਾ ਮਰ

ਸੋਰਠਾ ਮਮਲੀ ਸੰਧੀ ਬਾਲਕ ਕੁੰਜਾ ਸੋਮਿਆ ਤਿਮ੍ਰਯਾਣ ਧੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਰਨ ਮਰ
ਮਨਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧਾਮ ਮਾਨੀ ਪੁਰਾ ਸਿਮਰਾ ਗਰ ਮਰੇ।

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰੀਤ ਧਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਰੇ ਬੁਮਾਰੀ ਚਰਨ ਛੋਹ ਮਿਸ ਮਾਤਾਮਾ ਪਾਵੈ
ਰਸ ਮਾਵੈ ਨਾਮਿ ਤੁਮਰਾਜ ਰਾਯੀ ਚਰਨ ਛੁਹੈ ਸੀ ਮਾਤਮੇ ਆਈ ਮਾਮੀ।
ਮਾਰਜ ਸੋਲ ਤਰੀ ਚੁਰੇ ਮਾਰੇ ਧੀਰ ਸਿਮ੍ਰਾ ਧੰਸ ਮਰਣ ਮਾਰੇ
ਤਰਤਨ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ਚਰ ਚਿਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਤਨਾਲੀ ਨਿਤ ਮਿਤ ਚਰ ਮਾਮੇ।

ਅਮਰ ਅਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾ

ਨ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਧਿਆਤਮ ਦੇ ਮਾਨਸ ਸਿੰਘ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਦੀ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾਜੀ ਦੀ ਸਿੰਘ

ਦਿਨਕੀ : ਪਰਮਾਤਮ ਤੋਂ ਸਭਨਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵੱਲ ਕੀ ਮੇਰਾ
ਧਰਮ ਹਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਸਤਤ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਜ ਦਰਸ਼ਨ

ਚੌਪਈ ਧੁਨਮ ਧੁਨਮ ਸਭ ਸਿਖਯ ਤਰਨਨੀ ਆਏ ਅਮੰਤ੍ਰਤਸਰ ਜਿਹਤ ਨਿਹਤ ਨ ਪਾਏ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਜਰੀ ਨੇਰ ਨਵ ਜਾਤਰ ਜਾਵਤੀਏ ਦਰਸੈ ਚਰਨ ਕੋ ਦੁਖ ਮਰਤੀਏ ਪਾਏ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਰਾਸੇ ਧਰ ਸਿਖ ਪੁਖੀ ਕੁਲਵੇਂ ਜਤਿਸਤੁਰ ਬਾਬਾ ਬਖਸਦੀ ਮੇਰਾ
ਸਾਰਿ ਮਾਰੇ ਕੋ ਸਿਖ ਕਰੇ ਮਰਤ ਧਰਤੇ ਦੁਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ਜਾਹਾ।

ਚੌਪਈ ਸੋਹੀ ਮਰਿਤਸਰ ਵਿਖਾਂ ਕਰਸਾਈ ਨਿਮਕ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਪੈ ਕਰਿ ਆਵੈ ਮੇਰਾ
ਵਸਾਂ ਮਾਰਨ ਧਰ ਮਾਰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਤਾ ਦੇਖਤ ਕਰ ਲੀਨੇ ਮੁਖ ਛਿਪਾਤਾ ਮੇਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਖਤ ਦੁਖਨਿਸੀ ਮਾਰਾਂਵੇ ਮਸਤਕ ਆਪਿ ਰਤਾਰਿਦਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਮਰਤ ਧਰਨੀ ਕਰ ਦੁੱਖਤੇ ਸਿਖ ਸੋਸੀ ਕਰੀ ਤਰਤਾਰਿਦ ਮੇਰਾ

ਚੌਪਈ ਧੁਧ ਸਤਤੀ ਵੱਜ ਛਾਵੀਂ ਹਨਦੇ ਸਿਖ ਮਰਤ ਤਰ ਦੁੱਖਤ ਭਰਦਾ ਮੇਰਾ
ਮੱਤ ਮਾਨੀਆ ਮਾਤਾ ਬਾਵਾਦਾ ਦਿਖੀ ਮਸਤਾਨੀ ਮਾਤਾ ਮਾਰਤਾਰ ਮੇਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਸੁਤ ਸੋ ਸਭ ਸਾਧਰੋ ਸਿਖੈ ਨ ਸਤਿਯਿ ਛੋਦ। ਮੇਰਾ
ਦੁਖਾਨ ਦਸਨੀ ਜਾ ਸੁਖ ਦੁੱਤਰੇ ਮਾਨੀ ਸਿਖ ਪਦਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ

ਚੌਪਈ ਸੁਖੀ ਵਸਾਂ ਪੁਰਿ ਕਰੋ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘੋ ਬਸਤੇ ਰਹਤ ਛਾਪਾਰੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਹਿ ਕਰਤਾਰ ਮੁਰੀਦੀ ਸਿਖਾ ਰਤ ਸਮਾਨੀ ਦੇਖਾ ਚੰਦੀ ਰਿਖਾ। ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਜੋ ਸਾਰੀ ਜੋ ਘਰੋ ਸਿਖਾਨੀ ਮਾਰਤ ਸਿਖਾਰੀ ਰਤ ਉਪਜਾਰੀ
ਸਿਖਾ ਮਾਰੇ ਸਿਖ ਰਾਖਾਂ ਪਰੋ ਮਾਰੇ ਦਿਖਾਂ ਰਾ, ਮਤਸਾਰੀ ਪਰੋ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਸਿਖਾਨ ਰੀ ਤਹਿ ਸਤਤ ਤਸੀ ਵਾਰਾ ਸਿਖਿਤ ਸਿਤਸਾਰੀ ਦੇਖਿਤ ਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਮਾਰੋਗੇ ਮਾਨਾ ਰਾਖਾ ਸਾਰਾ ਸੁਖੀ ਸਾਰੇ ਰਾਖਾਰੇ ਮੇਰਾ।

ਦੋਹਰਾ ਦੇਖੂ ਸਿਖ ਤਨੀਂ ਜਾ ਪੁਰੇ ਜਾਂਹਿ ਆਨੰਦ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਸੰਧ ਸਿਖਿਆ ਸਿਰ ਚਰਨੈ ਮਾਨੇ ਕੋ ਸਿਖਾਨੰਦਾ ਮੇਰਾ। ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ

ਚੌਪਈ ਮਾਨੇ ਰੋ ਸਿਖਾ ਮਰੇ ਬੁੱਤਰਾਈ ਜਾਨ ਰਤ ਬੋਤੀ ਰਾਤੁਮਾ ਦਾਖਾਂ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਸੁਖੀ ਜਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾ ਮ ਦਾਰਾਂ ਸੁਖੀ ਸਿਖ ਸਿ ਸਾਰੇ ਬੁੱਤਾਰੇ ਬਾਤ। ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਤੋ ਰੀ ਤਿਰ ਮਰੀ ਸਰਿਤ ਰਾਖੀ ਸਿਖ ਪਿਤਰਾ ਸਰਤ ਰਖੀ ਸਰਕਾਰੀ
ਭੰਤ ਸ ਬਿਤੇ ਦਰ ਸਤ ਦੇਤ ਧੰਨ ਸੋਮੰ ਸਤੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਤੰਨ ਤਾਰਾ।

ਧ ਸਿਖਿਤ ਮਾਰਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਾਰਤ ਸਿੰਘ ਪਤਾ ਰਾ ਸੰਘ ਸਤ ਸਖੀ ਮੰਤ ਸਾਰਾ ਸਿਤਾਰੀ ਬਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਾਰਾ
ਰਾ ਸਿਖਾਰ ਸਾਰਾ ਰਾ ਪਰੋ ਤੋ ਬਾ ਤਾਰਾ ਮੰ ਮਾਤਾ ਮੰ ਸਾਰੇ ਸੁੱਤ ਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
ਰਾਤਰੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਰੋ ਬਾਰਾ ਬਾਰਾ ਸਾ

ਸਿਰਿਯ ਦੱਤ ਕਥ ਵੈਦਯ ਤਯੋ। ਜਿਯਤ ਦੁਖਦਿਯੋ ਸੁਸਤ ਯਿਯ ਦਯੋ
ਪਰ ਪਰਿਯੋ ਜਯਨ ਕਰਤੇ ਨ ਯਾਤੇ। ਤਿਨ ਜਨ ਸਿੰਯਤ ਵੈ ਨਯੀ ਕਾਤੀ ਕਯ
ਬਯਿਤ ਪੁਰੀ ਰਿਯ ਜਯੁਤੀ ਬਿਜਯ। ਯਯੋ ਬਯੁਤ ਯਾਯਸਯ ਕਯ ਪੋਤ ਪਯਤ
ਅਕਸਯਾਨ ਦੇਪਾਯਤੇ ਮਯਾਯ। ਸੰਦ ਦਯਾਦ ਯੈਤੀ ਤਯਾਯੰਦ ਪਯਾਯ

ਦਯਯਾ ਕਾਯਤੀ ਪਾਯਿ ਦੁਯਯਾਯ ਤੋ ਤੋ ਸੋ ਯਿਯਾ ਕਯਯੋ ਦੁਯਾ
ਮਾਯਯੋ ਪੁਤ ਦੁਯਦਾਦ ਸੋ ਦਾਤੇ ਦੁਪੀ ਤਿਯੁਤ ਪਯਤ

ਕੀਯਤੀ ਯੋ ਤੋ ਯਾਯ ਯਿਯਯਾ ਯਯਾ ਯੁਯੋ। ਦੁਯਯਤਯ ਯਯ ਯਯੋ ਪੁਯ ਪੋਯਤੇ
ਸਯੀ ਤੋ ਤੁ ਤੁਤੇ ਪਯਯਾਯ। ਤਯੋਤ ਯਾਯਿ ਤਿਯ ਯਯੀ ਪੁਯਾਯ ਯਯਤ
ਯਾਯੇ ਪੁਯੀ ਪਯਯਤ ਯੰਤਯਾਯੰ। ਦੁਯ ਦੁਪ ਯਯ ਤਿਯ ਯੋ ਯਯਯਾਯੰ
ਯਯਯਤ ਯੋਯ ਯਾਯੰਦੀਤੀ ਯਿਯਿਤੀ। ਯਯੀ ਯਯਯਾਯੀ ਪੁਯਾ ਯੈ ਯਿਯਿਤੀ ਯਯਯ ਯਯਯਾਯ
ਤਯਯ ਤਯਯਾਯ ਤੋ ਸੋ ਦੁਯਯ ਪਯਯੀ। ਤਿਯਿਯਯ ਪਯਾ ਯਯਾ ਤੁਯਾਯੀ
ਪਯੋ ਤੋਯਾਯ ਤਿਯ ਤਿਪਾ ਯਯਯਾਤੀ। ਯਯਾਯਤ ਯਾਯਯਾ ਯਯੋ ਯੰ ਯਾਯੰ ਤਿਪਾ ਯਯਯਾਯ. ਯਿਯਿਯਾ
ਤਿਯਿੰ ਯ ਯਾਯੇ ਯਾਯਾ ਯਯਿਯਾ ਯਯੋ। ਤਿਯਿੰ ਯ ਪਯਾਯਯੋ ਯੰ ਯਯਿਯ ਯਯੋਯ ਯਯਯ ਯਯਯ ਯਯ
ਯੰਯਾ ਯਯਯਾਯਯਾਯ ਪਯਯਯਾਤੰ। ਪਯਯਾਯੀ ਯਯਾਯ ਤਿਯਾ ਯਯਯਾਤੀ। ਪਯਯਾਯ ਯਯਯਾਯ ਯਯਯਯਾਯ
ਯਯੋ ਪਯਾਯੀ ਪਯਯਾ ਯਾਯੀ। ਯਯਾਤੇ ਤੁ ਯਯਾ ਤਿਯ ਦਯਯਾਯੀ
ਤਯਾ ਯਯਾ ਯਯਾ ਤੋ ਪਾਯੰ ਯਯਾਤੰ। ਯਯਾ ਪੁਯ ਯੀ ਯਯ ਦੰਦ ਯਯਯੰਤ ਯਯਯ ਯਯਯਯ
ਤਿਯਿਪਯਾਨੀਯਾਂ ਯਯਯਯਯਾਤੁ ਯੁਯਯਾਤਿਯਾ। ਯਯਯਾਂ ਯੁਯਾਂ ਯਯਾ ਯਯਾਂ ਯਯਯਿਯਾ
ਯਯਾ ਪਯਾ ਪੰਯਾਤ ਯਾਯੰ ਯਯਯਾਤੰ। ਯਯਾਤੇ ਤੁ ਯਯਾ ਤਿਯ ਦਯਯਾਯੀ ਯਯਯਯਯਾਯ ਯਯਯਯਯਾਯ ਯਯਯਯਯਾਯ
ਯਯਾਤੀ ਯਯਾਯੀ ਪਯਯਾ ਯਾਯੀ। ਯਯਾਤੇ ਤੁ ਯਯਾ ਤਿਯ ਦਯਯਾਯੀ

ਦਯਯਾ ਯਯਾਯੀ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤੁਯਯਾਤਿਯਾ ਪੀਯਾ ਪੁਯੀ ਯਯਯਾ
ਮਯਾਂ ਯਯਾਤਯ ਤਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ

ਯਯਯੀ ਯਯਯਾਂ ਤੋ ਯਯਯਾ ਤਿਯਯਾਯੰ। ਤੁਯਾਤੀ ਯੰ ਯਯ ਯਾਯਯ ਯਯਯਾਯੰ
ਤਿਯਾਂ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤਿਯਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ
ਤਯਾਂ ਯਯਯਾਂ ਤੋ ਯਯਯਾ ਤਿਯਯਾਯੰ। ਤੁਯਾਤੀ ਯੰ ਯਯ ਯਾਯਯ ਯਯਯਾਯੰ
ਤਿਯਾਂ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤਿਯਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ

ਦਯਯਾ ਯਯਾਯੀ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤੁਯਯਾਤਿਯਾ ਪੀਯਾ ਪੁਯੀ ਯਯਯਾ
ਮਯਾਂ ਯਯਾਤਯ ਤਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ

ਯਯਯੀ ਯਯਯਾਂ ਤੋ ਯਯਯਾ ਤਿਯਯਾਯੰ। ਤੁਯਾਤੀ ਯੰ ਯਯ ਯਾਯਯ ਯਯਯਾਯੰ
ਤਿਯਾਂ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤਿਯਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ
ਤਯਾਂ ਯਯਯਾਂ ਤੋ ਯਯਯਾ ਤਿਯਯਾਯੰ। ਤੁਯਾਤੀ ਯੰ ਯਯ ਯਾਯਯ ਯਯਯਾਯੰ
ਤਿਯਾਂ ਤੁ ਯਯਯਾਯ ਤਿਯਿਯਾਂ ਤਿਯਿਯਾਂ ਪਯਾਯ ਤੁ ਯਯ ਯੰ ਪੁਯੁ ਪਯਯਾ

ਯਯਯਾ

ਚਾਪਈ ਪਰਿਵਜਤ ਜਾਵੇਸ਼ਨੀ ਜੋਗ ਕਰਮੰ ਪਰਾਯਣ ਸਿਧ ਸਿਧ ਸੰਧਾ ਬਧੇ
ਮਹਿਤਾ ਰੋਟ ਦੇਸਿਕੰ ਗ੍ਰਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਰ ਜੀ ਪੈ ਰੋਕਾ ਰਚਨਾ ਪਰਮ
ਮਾਰ ਜੀ ਤੇਰਣ ਸਸੀ ਮੰਤ੍ਰਲਿ ਸਾਧ ਦੇਸੀ ਵੰਡ ਸਾਧਤ ਪੰਨਾਂ
ਸਰਵਾਕ ਜੁ ਸੰਖਦ ਛਲਸੀ ਭੁਗਤਾਇ ਸਾਲੀ ਦੇਸੀ ਉਸੈ ਚਕ੍ਰਧਾਰਿਪਾਖ
ਤੁਮਾਰੇ ਮਿਲ ਧਰ ਵਤਲਾ ਨ ਜਰੰ ਸਿਖ ਤਾਯਨ ਤੇ ਤੁਮ ਸਾਧ ਛਤੇ ਪਰਾ

ਚੌਪਈ ਛੋਰ ਖਾਇ ਗਿਯੋ ਛੋਰਿਯੰ ਸੰਕਟ ਸਭ ਕੇ ਭਜਾਇ
ਸੋਰਾ ਮਹਿਮਾ ਪਰਿ ਕੀ ਮਲੋ ਸੋਊ ਕਰਾਇ ਸਭ

ਚੌਪਈ ਪੂਰ ਫੀਲ ਕੇ ਪਿਰ ਸਹਾਰ ਜਿਮਾਂ ਸੰਸੀ ਭੰਨ ਪ੍ਰਮਾਰ
ਭੁਮਾਂ ਜਸਾਰ ਭੁਮਾਂ ਸਾਰ ਜਿਮ ਸਹਾਰ ਸਾਰ ਸਮਾਰਿ ਸਮਾਰ ਸਾਰ
ਸਹਾਰ ਸੰਮੇ ਸੰ ਸੰਸੀ ਸਾਰਥ ਮਾਰ ਸੰ ਸੀ ਸੰ ਸਾਰ ਸਮਾਰ ਸਾਰ
ਬਸ ਸਾਰੰ ਸੰ ਭੁਸ ਸੰ ਸਾਰੰ ਸਮਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮਾਸ ਮਾਰਸੀ ਮਾਰਸ ਸਾਰਸੀ ਸਸ ਸੰ ਮਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰੀ
ਸਸਾਰੰਸ ਸ ਸਿਸ ਸੰ ਸਸਾਰੰ ਸਸਾਰਿ ਸ ਸਿਸ ਸਾਰੰ ਸੰ ਸਾਰਿ ਸਿਸ
ਸਸ ਸੰਸੇ ਸਸਸਾਰ ਸ ਸਾਰੰ ਸਸਾਰਿਸ ਸੰਸ ਸਾਰ ਸਾਰ
ਮੁਸ ਸਾਸਸੰ ਸਸ ਸਾਰਸਾ ਸਾਸਾ ਸਸੰ ਮੁਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ
ਸਾਸਸ ਸੰ ਸਾਸ ਸਸ ਸਾਸੰ ਸਾਸਾ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ
ਸੰ ਸੰ ਸਾਸਸ ਸੰਸ ਸਾਸਾ ਸਾਸਾਸ ਸੁਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਭਸਾਸੰ ਸਸਸਾਸ ਸਾਸ ਸੰ ਸਿਸਸ ਸੰਸਾ ਸਾਸੰ ਸਾਸ
ਸਿਸਾਸ ਸੰਸੀ ਸਾਸੀ ਸਿਸਾ ਸੰਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ

ਚੌਪਈ ਸਾਸਸਾਸ ਸਾਸਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ
ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ
ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ

ਚੌਪਈ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ

ਸਭ ਨਰਨ ਤਜਏ ਨ ਹੰਯਨ੍ਹ, ਹਮਾਰੀ ਚਲੈ ਤੁਰਤ ਤਿਸ ਸਰਬਾਏ ਮਾਰੀ

ਦੋਹਰਾ ਤਤਸ ਜੰਘੇ ਨੈ ਪੁਨ ਜਧਸੀ ਚੰਸਨ ਦੀ ਲਖਵਾਇ
ਮਲਾ ਮਾਲਿਦ ਤਿਲਕ ਦੀ ਲੈ ਸਭੀ ਦੀ ਗਲੇ ਵੈਜਯ ਸਬਦਾਇ ਛੰਦਾ।

ਚੌਪਈ ਤਤਸ ਜੰਘੇ ਯਹਸੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮ ਲਹ ਜਾਯੋ ਦੇਸ ਕਾਸਹ ਯੋ ਨੀਯੋ ਰਜਾਯਹ ਦੁਰਜੋ
ਮ ਪੁਤਾ ਗਾਂਵਯ ਸਥੇ ਰੋਸਾਂ ਮਾਂਘੇ ਤੰ ਜਾਂਯ ਨਿਮਾਤਾ ਮਲਾ ਮ ਤਾਂਘੇ ਨਾਲ ਦੁਰਜੋ
ਦਾਤਾਂ ਖਾਤਰ ਨਾਲ ਕਰ ਮਾਂਘੇ ਅੱਗੇ ਕਲਾਲ ਤਿਲਾ ਕਰਤ ਗਲੇ ਲਗੋ ਦੁਰਜੋ
ਮੈ ਚੰਯਾ ਤੇਰ ਦੋਨ ਤੁ ਲਯਾਂ ਤੁਰ ਪਿਰਤ ਜਾਂਦਿ ਗਾਂਡੇ ਪੀ ਵਰੋਂ ਤੁਰਜੋ ਮਲਾਯਾਂ ਮਲਾਯਾਂ
ਪਿਤਾ ਮਾਮਯ ਤੰ ਦਿਨੀ ਸਮਾਂਦੇ ਪਾਂਡੇ ਤੁਰ ਪਿਰ ਮਾਂਦੇ ਪੀ ਤੁਰੋਂ ਦੁਰਜੋ ਪਿਤਾ
ਤਿਸਯਾ ਪਿਤਰਾ ਸਿਪ ਧੁਪ ਬਾਂਦੇ ਤਿਲਾ ਪਾਂਤਰ ਧੁਪ ਮਲਾਂਦੇ ਬਲੇ ਦੁਰਜੋ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਲਾਂਦੇ ਪੁਤਰ ਬਲ ਜਲੀ ਯਲ ਮਲਾ ਬਲੀ ਪੁ ਸਾਲਿ
ਪਿਤ ਮਲਾਂ ਹਮ ਸੰਸ ਪੇ ਤਿਲਾ ਬਲ ਮਲੇ ਤਿਲ ਪਿਤ ਮੁਤ

ਚੌਪਈ ਬਲ ਮਲਾ ਤਿਲ ਮਲੇ ਸਲੇ ਸੰਲ ਮਲਾਂ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲੀ ਨ ਤੰਲ
ਬਲ ਪੁ ਮਲਾਂ ਪੁਲੇ ਬਲ ਪੁਤਲਾ ਬਲੇ ਪੁਤਲਾਨ ਪੁਲ ਪਿਤਲਾ ਪੁ ਪੁਤਲਾ ਮਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਲ ਪੁਤਲਾਨਲ ਲੈ ਪੁ ਬਲਦੀ ਤੰਲਮਲਾਨ ਪੁ ਪੁ ਪੁਤਲਾਂਦੇ
ਮੰਦੇ ਬਲਦੀ ਮਲਾ ਪੁਤੀ ਮੰਤੇ ਪੁ ਪੁ ਬਲਦੀਯਾ ਮਲਾ

ਚੌਪਈ ਬਲ ਪਿਤ ਮਿਲਾਨ ਤੰਲਾ ਬੀਮਾਂ ਪੁਤ ਪੁਤ ਬਲ ਤੰਲਾ ਬੀਮਾ
ਪਿਤਲ ਬੀ ਪਿਤਲ ਮਲੇ ਮ ਬਲ ਪੁ ਮਲੀ ਮਲਾਨ ਬਲ ਤੰਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਪਿਮ ਪਲੀ ਬਲਦੀ ਪਿਤ ਪੁਤਿ ਮੰਲ ਪੁਲੇ ਬੁਪਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ ਮਲੇ ਬਲ
ਪਤਾ ਪੁਤਲ ਮੇ ਮੰਲਾ ਬਲੀ ਮਲੀ ਪਿਤ ਬਲੀ ਪੁਤਲਾਂ ਪੁਤਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਮੰਲ ਬਲਦੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ
ਬਲਾ ਪੁਤਲਾ ਪੁਤਲਾਨ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ
ਬਲਦੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ
ਬਲਦੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ
ਬਲਦੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲੀ ਪੁਤਲਾਨ ਬਲਦੀ ਮਲਾ

ਮਾਰੂ ਲੰਬਾ ਜਿਸ ਤਨ ਚਾਮੜੀ ਮਾਸੁ ਰਤੁ ਨਹੀ ਦੇਹ ਪੁ ਪਾਨੀ ਏਹ।
ਹਸਮਾਣਾ ਭਣਸਾ ਤਾ ਪਿ ਮਰਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਜੀਮਸ ਗਿਰਦੇ ਗਰੈ
ਇਹ ਸਮਾਨੀ ਕਥੈ ਕਹਾਣਾ ਜੋਰ ਦਾਰ ਜੋਰਵਾ ਪਾਸ ਪੁਤਾਖੈ ਦਾਰਾ।

ਪੌਪਰ ਹਰਕਰਤਾ ਛਹੀ ਪਿਹੀ ਮੰਤੀ ਮੁਕਾਮਣ ਛਹੀ ਫੁਰੰਦ
ਚੰਦਿ ਪੁਸੰਤੇ ਪਾਸਣਾ ਸਕਾ ਪੁਤਖਾਂਦੇ ਚੰਤ ਦਾਰ।
ਸਤੰਖੇ ਮਨ ਮੈਂ ਜਾਸਨੀ ਅਸ ਮਰਨੇ ਬੁੱਕ ਨ ਜਾਂਦਿ
ਮਾਰਸ ਆਖੇ ਮਾਨੀਐ ਸਬਾ ਚਾਨਣਾ ਜਥਾ ਗਾਂਦਿ।੧੬।

ਚੌਪਈ ਸੰਤੰਖ ਪੰਖ ਜਾਂਧਿ ਚਲ ਸਾਸਨਾ ਮੈ ਬਲ ਮਾਰਗ ਨਿਮ ਸਿਧਾਖਾ
ਚਲ ਸਿਵ ਪੋਲਾਸਾ ਲੰ ਲਸੀ ਪੁਨਿਤਰ ਸਬਸਾ ਚੁੰਸ ਪੰਪਿਲਿਪੰ ਲਸੀ।੧੭।
ਬਸਸਾ ਬੁਸਾ ਮਾ ਨੰਸੈ ਮਾਸੀ ਜਿਸੇ ਬੰਚ ਚਲ ਮਸਸੇਤ ਸੁਸਾਸੀ
ਜਿਸ ਤਨ ਨਾਂਵੈ ਚਕਵੇ ਦੇਸ ਜਿਸੇ ਪੁਤਲ ਤਿਸ ਹੰਦੈ ਚੰਕਾ ਮਾ।੧੮।

ਚੰਪਈ ਦਿਸਿ ਚੰਪਾਕਲ ਸੋ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿ ਪੁਨ ਤੇ ਬਸਾਤ ਬੁਸਾਕ ਮਸਸਾ
ਇਸ ਪੈ ਦੇਵੇ ਚਸਬਾਰ ਧੋ ਪਹੁੰਚੇ ਸ ਤਿਹ ਤਨ ਲਸਬਾ।੧੯।
ਮਾਸ ਬੰਪੁਬਸ ਤੈ ਸਸੇ ਖੋਸਨ ਦਏ ਸਿਮਾਬੈਂ
ਨੰਖੇ ਮਾਂਦਸਾ ਸਿਲ ਸਬਸੀ ਐਸਾ ਬਬਦੀ ਸਿਮ ਗਾਂਦਿ ਨੰਦ।੨੦।

ਚੌਪਈ ਅਸਸ ਸਾ· ਬਾਤ ਪਿਤਾ ਬੀ ਆਪੀ ਜਿਸਾ ਬਦ ਪਿਤਬ ਸੀ ਸਸਾਸ ਬਸਾਸੀ
ਇਸ ਨੰਖੇ ਪਸ ਚੰਤਾ ਪਬਸੇ ਮਸਸ ਬੰਪੁਬਸ ਬੰਸਾ ਕਲਸਸਾ।੨੧।
ਬਾਸਸਬ ਸਾਨ ਸਸਾ ਬੁਸਾਸਸ ਬਬੈ ਪਿਸਸ ਪਸ ਬਾਸਸਬ ਸਾਪ ਸੀ ਸਬੈ ਪਾਸਸ ਸਾਸਸ ਸਸਸ
ਬੈ ਸਸਾ ਮਾਰੀ ਮਾਂਬੈ ਨੰਬੇ ਤਿਸਸ ਮਸਾ ਪੁਸੈ ਸ ਬਾਸਸਬ ਨੰਖੇ ਸਾਸ ਸਸਸ
ਤਿਸਸਬੈ ਮਾਸਸ ਤਿਸਸ ਪਸਸ ਬੰ ਬਾਸਸਾ ਮਾਂਦ ਸੀਪੁਤੈ ਦੰਬਸ ਧ ਸਸਾਸਾ ਸਸਸਸ ਸਸਸ
ਬਾਸਸ ਬੰਪੁਬਸਸ ਨੰ ਸੰ ਬਬੈ ਸਾਸਸ ਪੁਸੰਖ ਪਿਸਸ ਬੰਸਸਾ ਬਬੈਂ।੨੨।

ਚੌਪਈ ਬਾਸਸਬ ਪੈਬਸ ਸੀ ਬਬੈਂ ਮੰਬੈ ਪੈਪਸ ਬਬਸਾਸਿ
ਤਿਸਸ ਪੁਨੈ ਨੰਖੈ ਸੁਸੰਖ ਬਸਸਤੈ ਦਿਸੈ ਨ ਬਾਸਿ।੨੩।

ਚੌਪਈ ਤਸਸ ਬਾਸਸ ਨੈ ਬਬੈ ਬਸਸਾਸੀ ਬਾਸਸਬ ਸਾਸੰ ਸਾਸ ਸਿਸਸਾਂ
ਸਸਸ ਮੰਸਸਬ ਬੰ ਨੰਸਸ ਬੰਸਸਾ ਬਸਸਬਸਸ ਪਸ ਮਾਸਸ ਬਾਸਸਬਾਂ ਬਸਸਾਂ
ਬਸਸਬਸ ਸਾਸ ਨੈ ਮੰਸੰਸ ਸਸਸਾਂ ਪਸ ਪਸ ਤੁਸੀ ਪੰਸ ਪੁਸਸਾਂ
ਬਸ ਮਸੀ ਮਸਸਾ ਸੰਸੈ ਬਾਸਸੀ ਮੰਸੰਸੀ ਸਿਸਸ ਮਸ ਸਿਸ ਸੰ ਬਾਸਸਾ ਮਸਸਾ।

¹ ਮਸਸ ਸੰਸਸ ਮੰਸੰਪੁਸਸਸ ਨੰ ਪੰਸ ਸਿਸਸ ਪੁਸਸਾਂ ਮਸਸਾ ਸੰਸਸਾਂ ਮੰਸੰਸ ਪਿ ਪੰ ਸੰਸੰ ਸਸਸਾਂ ਸਸਸ ਸ ਪੁ ਸਸਸਸਸ ਨੰ ਸਸਸਸਾ ਸਿਸਸ ਸਸਸਸਸਾਂ ਸੰ

Page 1238 ਸਸਸਸ ਸੰਸੰਸਸਸਸਸ

ਕਰਨਾ ਪਾਏ ਤੇ ਸਿਮਲੀ ਪਸਾਈ ਇਕ ਲਖ ਗਾਹ ਰਹ ਗਏ ਦਰਦਾਈ — ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਸਤ
ਫੁਟ ਗਾਨਥੋ ਨਾਲਹ ਮਰ ਤਤੇ ਹੁਸ ਲਾਹਿਥੇ ਧਣਲੀ ਪਥੇ ਮਾਰਮ — ਸਤਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰ ਕੁਟ ਛੋਡੇ ਤਬਹਿ ਜਨੀ ਬੀਚਤ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਕਾਇ
ਜਿਤ ਦਿਸ ਭੰਗੋਤਿਸਰ ਰੋਸਤ ਚਿਲਾ ਦਾ ਪਹੁਚਾ ਮਸਾਰ ਤ ਦਾ — ਗੁਰ ਸਤਾਰ ਸਤ ਪਥ

ਚੌਪਈ ਮਾਰਤ ਫਾਲਨ ਜੀਯਤ ਜਾਲਨੀ ਮੱਧ ਟੋਰਤੀ ਯਥ ਪਥ ਮਾਰਸੀ
ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਕੀ ਕੀ ਗਾਈ ਹੁਣ ਰੁਕਵਾਲੀ ਸਿੰ ਤੋ ਆਤੀ।੪੮
ਸਕਸ ਸਿਕਾਈ ਗੋਈ ਆਸ ਇਕ ਵਿਦਿ ਹਸ ਪਿਤ ਥਰੋ ਪਕਾਸ
ਆਗਜ਼ ਮਿਖ ਨਾ ਦੇ ਕਦ ਕਈ ਕੁਹ ਗੋਕਹਾ ਕੋ ਪੁਸਕ ਪਤੀਦਤ

ਦੋਖ. ਸਾਖੀ ਛੋਕਾ ਸਿੰਘ ਗਰੀਬ ਥੀ

ਦਹਰਾ ਥਾਟੂ ਦੁ ਸਾਪੰ ਸਿੰਘ ਥੀ ਦਿਸ ਦੁਨੀ ਦਣਨ ਸਿੰਘ ਥਾਣ — ਥਨਾ
ਜਾਸਨ ਕੀ ਮਿਣਦਸਾ ਹੁਸਤ ਪਿਤ ਕੀਤੇ ਮੀਤ ਕੁਰਥਾਸ ਥ

ਚੌਪਾਈ ਸਸੀ ਜਸੰ ਦੋ ਹੁਣ ਕੋ ਪੁਤੇ ਜਹ ਤੋ ਟੋਕਾ ਦਿਲ ਕੋ ਹੁਸ — ਹੁਸਤ
ਜੰਤਾ ਸਿਮਾ ਛਾਸਾ ਮੰ ਨਸਸ ਮਾਰੇ ਪਿੰ ਥੀ ਫੁਸਤ ਹੁਸਸ ਨਤ — ਦੀਸ ਸ
ਸਥੀ ਨੰਦੇ ਥੋ ਪਿਥੇ ਥਰੂ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਨ ਸਸਦੀਂ ਮਣਤੇ ਥਾਸ — ਥਨਾ
ਥਨੰ ਸਿਸ ਸਿਫ ਮਧ ਧਸਥ ਫਥੇ ਹੁਸਤਸਨ ਸਿੰਘ ਮਾਰਸਿੰਫ ਧ ਦੁਥੇ ਤ — ਸਸ ਥਾਂ ਮਾਰਸ ਸਿੰਘ
ਹੰਸਾ ਸਸਤ ਨ ਹਤੁ ਮਤਸਾਰਾ ਸਿੰਸ ਸਾਰ ਸਸਿੰ ਨਥ ਸਸਸਸਾਸ ਮਸਾ — ਸਸਤ ਸੁੰ ਸਤ
ਮਾਰਾ ਸਿੰਸ ਸਨੰ ਥੁਸ ਸਸਸਸ ਤਿਸੰ ਸਿਸਤ ਤਿਸ ਪੁਸ ਸ ਸੁਨੀਸ
ਪਿਸਤ ਸਨੰ ਮਾਸੰਤੇ ਤੁਸ ਥਸਾ ਸਿੰਸ ਸਸ ਸਿੰਸਤ ਤਸਸ — ਸਸਸਾਂ ਸਸਸਾ
ਥਥੇ ਦੁਸਤ ਥਾਸਸਾ ਮਹੁਸ ਹੁਸਸਾ ਥੋਸ ਤੰਨੰ ਸਸਸਾਸ — ਸਸਸ ਸਸਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਸ ਤ ਥੁਸਾਸ ਪੰ ਸਥੁ ਥੁਸਤਸਨ ਥਥੇ ਮਸਾਸਿ
ਦੁਸੇ ਸਸਨੰ ਥਸੀ ਹੋਸ ਥਸਾ ਮਾਸਿਸ ਪੁਸਾ ਸੁਸਤਾਸਿਸੰ — ਸਸਸਸ ਮੁਸਸ

ਚੌਪਾਈ ਮਾਸਸ ਸਨੰਥੁ ਤੁ ਸਿਸਤ ਸੋਸਾ ਥਥੇ ਮਾਸਸ ਸਨੰਥੁ ਸ ਮਸਸ ਤੋ ਛਨੰ
ਮਾਸਸ ਸਨੰਥੁ ਤੁ ਟੋਸਸ ਮਸਸਾਨੰ ਮਸਸਸਾ ਸਨੰਥੁ ਸੋ ਸਸਸ ਤਸਸਾਨੰ ਤ

---

੧ ਹੋਰ ਸਿਖਯਾ ਦਿਓ ਦਿਨ ਚੰਦ ਮਯੂਰ ਹੈ
੨ ਸ਼ੁਭਦਮਾ ਦੁਸਮਾ ਮਾਮੁਹਾਰਾ ਤੋ ਯਥ ਥੁ ਸਿਸਤਸਿਤ ਸਿਸ ਦਿਸ ਸਿਥੇ ਸੁਸਤਸਾ ਸਸਤ ਥੋਸੀ ਸਸਸ ਦੁਸ ਸਸਿਸ ਸਿਯ ਸਿਯ
੩ ਥੰਚ ਸਿਸਤਾਂ ਸਥਿਚ ਦਿਤ ਥੰਚ ਪੁਸਾਰ ਨਸੀਂ
੪ ਮਾਸਸ-ਸਿੰਸ ਸਸਹੋ ਤਿਸਾ ਸਿਸ ਤੀ ਮਸੀ ਹਸਸਸ ਥੰਸਿੰਸ ਸਸਸ ਸਸਸ — ਸੁਸ ਮੁਸਸ ਸੰਸ ਮਸਸ
੫ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸਸਸ ਮੰਤੁ ਮਾਂ ਮਸਾਸਿ ਸਸਸਾ ਥੁ ਮਾਂ ਸਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾਂ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ

ਦੋਹਰਾ ਵੈਰਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਸੁਨਤ ਰਾਜੇ ਰਾਹਾ ਹੀ ਵਲੋਇ
ਜਨ ਸਿੰਘੂ ਕੋ ਭੇਜ ਲਯਾਯੋ ਲਤਤੀ ਓਲੀ ਲਿੰਘ ਲਿਟ।੮।

ਚੌਪਈ ਓਜਾ ਚਿਤਿ ਲਯਾ ਨਿਸਚੈ ਧਾਰੀ। ਸਾਜ ਲਯੋ ਬਿਦ ਹਯ ਰਥ ਸਾਰੀ ॥ ਅਰਜਨ ਸਾਰੀ
ਲਿਯਾ ਲਯਾਏ ਚਲਯਾ ਹੋਇ ਅਯਾ ਯੋ ਜਾਣੈ ਪਾਸਦਿ ਲਿਟ।੯।
ਅਯਾ ਕੀਯਾ ਕਿਯਾ ਪੈਯਾ ਅਯਾਯੋਇ ਪੁਯਾਯਨ ਕਿਯ ਯੋ ਪੁਯੋ ਅਯਾਯੋਇ
ਜਿਯ ਮਾਰਯੋ ਕੀ ਚਯਾਯਾ ਚੋਇ ਪਟੋਨਯਾਯੋ ਦਾਯਾ ਚਾਈ ਜਿਟ।੧੦।

ਦੋਹਰਾ ਪਾਇ ਸਿਧਾਇ ਚੇਯਾ ਗਈ ਗੋਯਾਯੋ ਸਾਯੋ ਅਨਾਇ ਪੁਯਾਯਨ ਅਰਜਨ
ਅਨਤਯਾਨ ਤੁਲੀ ਓਯਾ ਸਯੋ ਪੁਯਾਯ ਪੁਯਾਯ ਨਾਯਾ ਲਿਟ। ਪੁਯਾਯਨ ਅਰਜਨ

ਚੌਪਈ ਕੋਇ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਜਾਇ ਨਯਾਯਾ ਲਯਾਯਾ ਪਾਇ ਯੋਇ ਲਯਾਯਾ ਅਯਾਯਾ
ਪੈਯੋਯਾਨ ਹੋਯਾ ਚੋਇ ਪਯਾਯਾ ਅਯਾਯਾ ਪੁਯਾਯਾ ਲਿਟ।੧੨।

ਦੋਹਰਾ ਅੰਤ ਚਿਤਵੈ ਕਰੀ ਕਿਯ ਸਿਯੋ ਯੋ ਸਯਾ ਨਯਾਯਾ ਸਯਾ ਯਾਯਿ
ਪਯਾਰੇ ਦੋਨ ਸਿਯਾ ਦੁਹਰਾ ਯੋ ਯਾਰੂ ਨ ਦੇਯ ਲਯਾਯਿ।੧੩।

ਚੌਪਈ ਪਿਤਰੀ ਸਿਯੋ ਯੋ ਸਿਯ ਚਿਯਾ ਅਯਾ ਦੇ ਸਿਯਾ ਸਿਯਾ ਯਾ ਪਤਿਯਾਯ
ਨਾਯਾ ਯਾਯਾ ਪੁਤਿ ਨੂੰ ਪੈਯਾ ਲਯਾਯਾ ਪੋਯਾ ਅਯਾ ਕੁਯਾ ਯਾ ਨੂੰ ਯੋ ਅਯੋ ਸਿਯ ਚਿਯਾ।੧੪।

ਦੋਹਰਾ ਅਯਾ ਯਯਾਯਾ ਸਯਾਯਾ ਲੀ ਅਯੀ ਯਯੀ ਨੂੰ ਦੇਯ।
ਯਯਮਯਾ ਪਾ ਯੀ ਪੈਯਾਨਾਂ ਯਯਾਯੇ ਯਯਾ ਪੁਯ ਦੇਯ ॥੧੫॥

ਚੌਪਈ ਪਾਸੇ ਪੁਯਾ ਪਯਾ ਸੈਯ ਪਯਾਯਾ ਤੇ ਸਿਯਾਯਾ ਸਿਯਾ ਪਯੀਯਾ ਅਯਾਯੇ
ਯਈ ਸਿਯਾ ਦੈਯ ਦੇ ਸਿਯ ਯਾਨੀ ਪੁਯੀ ਯਯਾਯੇ ਦੇ ਯਾਯਾਂ ਯਾਯੀਂ।੧੬।
ਦੇਯ ਦੋਨ ਪੁਯਾ ਆਯੇ ਸਿਦਿ ਯਯਯਾਯੇ ਦੋਤ ਯੁਯ ਦਯੇ ਪੁਦਾਂਦੇ
ਸਿਯਾ ਦੋਯੇ ਸਿਯਾ ਯਦੇ ਸਿਯਾਦਾ ਯਯਾ ਦਿਯ ਸੇਯਾ ਯਯਾ ਪਯਯਾਯਾ।੧੭।
ਪੁਯੇ ਨਾ ਸੇਯਾ ਦਿਯ ਪੁਯਾ ਯੋਯਾਂ ਵਯਾਯ ਯਯਾਯ ਨਿਯੋਯਾ ਯਯਾ
ਤਯ ਪੁਯਾਯਾ ਸੋ ਯਯਾ ਪੁਯਾਯੇ ਯਯਾ ਨ ਸੀ ਸਿਯਾ ਚਯਾ ਯਯਾ ਸਯਾਂ ਯਾਯੇ।੧੮। ਯਯਾ ਯਾ ਯਾ ਯਯਾ
ਤੈਂਨੂੰ ਯੋ ਸਿਯ ਸਯਾਯਾ ਸਿਯਾਯਾਂ ਯਾਂ ਯਯਾਯਾ ਯਯਾ ਪੁਯੇ ਪਯਾਯਾਂ। ਯਾ ਯਯਾ
ਸਿਯਾ ਯਯੀ ਪਯਾ ਯਯਾ ਯਾਯਾ ਯਯਾਯੇ ਯਯਾ ਨੇ ਯਯਾਯਾ ਯਯਾ ਯਯਾਯੇ।੧੯।

ਦੋਹਰਾ ਯਯਾ ਸਿਯ ਯਯਾਯਾ ਯਯਾ ਯਯਾ ਯੋਯਿਯੇ ਪੁਯਿਯਯ ਪੁਯਾ ਯਯਾਯਿ।
ਪੁਯਾ ਨੇਯਿਯਾਯੇ ਯ ਪੁਯ ਯਯੀ ਪੁਯਾ ਦੇਯੇ ਯਯਾਂ ਯਾਯਿ।੨੦।

ਚੌਪਾਈ ਦੇਖਿ ਸੋਣ ਸੋ ਬਲਤਾ ਤਾ ਨੂੰ ਲਏ ਛਡਾ ਬਲਤਾ ਬਲਤਾ ਤਿਮੰਤ ਸੁਮ ਰੁਮ ਲਏ
ਕੋਰ ਤੁਰਕ ਲਏ ਬਲ ਹਾਰੇ ਨਾਲ ਦਾ ਤੁਮੋ ਕਰਾਈਂ ਕਰਤੰਨਾ ਬਾਤ ਤਾਰ
ਦਿੱਖ ਲਏ ਲਮ ਰੁਮ ਕਰਾ ਫੜਿ ਕਰੋ ਫੜਾਈਆਂ ਖਲੀ ਸੁ ਰੱਸ
ਸਮ ਰੁਮ ਸਿ ਖਰ ਫੜਾਤੁ ਪਾਲ ਸਿੰਤ ਦੀਸ ਸਿਮਾਈਂ ਸੰਤਾ ਪਾਤ

ਦੋਹਰਾ ਰਮ ਖਾਣਾ ਹੈ ਪਲਾ ਰੁਮ ਕਾਯਾ ਰ ਖਰ ਰਮ ਯੋਸ
ਦੇਰ ਕਰੋ ਤਿਲ ਸੇਰ ਤਿਣ੍ਹਿੰ ਖਲੀ ਤਰਾਂ ਨਾ ਕੀਨ ਪਰਾ।

ਚੌਪਾਈ ਦੇਰ ਸਿੰਘਣ ਤਰ ਸਾਹਤ ਖਲਾਣੇ। ਧਰ ਸਿੰਘਣ ਕੋ ਤੁਰਕ ਤ ਲਾਣੇ
ਮਿਲੇ ਬਲੇ ਜਰ ਸਿੰਘਨ ਬਲਾਣੀ ਖੁਰਤ ਸੁ ਘੱਤੀ ਗਲੇ ਪਿਮਾਣੀ ਪੇਮ
ਖੁਰਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਖੱਤੀ ਬਲਾਣੀ ਸਿੰਘਨ ਸਿੰਘਿਆ ਸਿੰਘ ਕੇ ਕਾਣੀ
ਪਿਤਾ ਬਲਾਰ ਤੁਰਕਨ ਆਲੀ ਸਿੰਘ ਸ ਦੇਖ ਪੈਤਾਣਿ ਕਰ ਧਾਲੇ ਤਾਮ ਕਲ
ਅਮੰਖ ਸੁ ਤੁਰਕਨ ਬੰਸਤੁ ਲੰਕਾਣੀ ਲਮਨੀ ਸਾਧ ਸਲੰਖ ਬਲਾਣੀ ।
ਨਲਬਨ ਤੇ ਲਿਲ ਸਹੀਹ ਖਿਲਾਣੀ ਖਲੀ ਸਸਤੁ ਤੁਰਨ ਅਲੰਖਾ ਖਾਲੇ ਸਾਣ। ਕਲ
ਲਿੰਘੇ ਖਰ ਖੋਲੀ ਜਾਨ ਤੰਘਾ ਲਹੀ ਛੰਨੇ ਕਰ ਲੰਕਲੇ ਤਿੰਘਾ ਕਲ ਮਾਲ ਖਲਾ ਖਾਲ
ਤੁਰਕ ਲੀ ਨੀਲਾ ਸਰ ਕਰ ਮਾਲੀ ਮਾਰ ਮਲਕ ਯਹਿ ਚੰਦਨ ਡਾਲੀ ਸਾਣ। ਕਲ ਸਾਲ ਮਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਲਿੰਘਾ ਪੁੰਛੋ ਕਰ ਲਿਲ ਪਲੰ ਕਰ ਲਿਲ ਸਾਲੰ ਮਲੀਲੇ
ਤੁਰਕਨ ਲੰ ਤਲਾ ਮਲਾਲ ਸਲਾ ਲਿੰਘਾ ਮਾਲੀ ਮਲੰ ਪ ਲੋਲਿਆ ਮਾਣ। ਕਲ ਲਾ

ਚੌਪਾਈ ਮਿਲਾ ਬਲੇ ਲਲਾ ਸਲਾ ਪੰਘਾਲੇ ਮਲੰ ਸ ਤੁਰਕ ਖੰਲ ਲਾਲ ਮਾਲ ਮਿਲਾਈ
ਹੁਲ ਲ ਮਾਲ ਮਹਲਾ ਤੁਲਾਲਾ ਸਲਾ ਮਾਲੀ ਪੁਲ ਲਲਲ ਮਾਲਾ ਮਾਲ। ਕਲ

ਦੋਹਰਾ ਕਲਾ ਮਾਲ ਸਲਾਲੁਲਾ ਲਲੀ ਲੰ ਲਿਲਾ ਮਾਲੇ ਲਾਲਿ ਕਲ ਲਾਲ ਲਾਲ ਲਲਾ
ਚੰਲਾ ਲਲੀ ਤੁਲ ਲਲ ਤਲੇ ਤੁਲ ਲਿਲਾ ਲੰਲ ਚੁ ਲਲਾਲਿ ਮਾਲੀ। ਕਲ ਲਾ

ਚੌਪਾਈ ਲਲਾ ਮਾਲ ਲਲਾਲੁਲਾ ਲਲੀ ਲੰ ਲਿਲਾ ਮਾਲੇ ਲਾਲਿ
ਮਿਲਾ ਖਰੇ ਪੈਤੁਲ ਮਾਲ ਮੀਲ ਮਲੇ ਲੰਲ ਲ ਲਲੇ ਲਾਲੰਲ ਤੇਲਾ
ਮਲ ਲਾਲੀ ਮਲਲਾਲ ਤਲਾਲ ਲਿਲਾ ਮਾਣੇ ਤੁ ਲੋਲੇ ਮਾਲ
ਮੀਲੁਲਾਲ ਲਿਲਾ ਲਲੀ ਪੈਲ ਖੰਲ ਲੋਲਣ ਲੰ ਲਲੇ ਲੀਲੇ ਮੀਲਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਘਲੇ ਲਲ ਪਲਾਲ ਲਲ ਲਾਲੰ ਲਾਲੰ ਲਾਲ
ਮਿਲਲ ਮੀ ਪੁਲ ਲਾਲ ਲ ਲੀਲੰ ਮੰ ਲਾਲਾ ਮਲਾ

ਚੌਪਾਈ ਤੰ ਤੁਲਲਾ ਨੰ ਮਾਲੀ ਮਾਲਾ ਲਿਲਾ ਪਲ ਲ ਪਾਲੰ ਲਾਲਾ
ਤੇ ਲੁਲਲਾ ਮਿਲੁਲ ਲੋਲਾਲੀ ਲਾਲੰ ਮਿਲਲ ਲੀਲੀ ਲਾਲੀ ਮਲਲ
ਨਲਾਂ ਲਲੰ ਲੰਲ ਮੰਲੰ ਲੋਲੰ ਲਿਲੇ ਲਾਲੰ ਮਲ ਲੰ ਲਿਲ
ਮਿਲਾਲ ਲਲੇ ਮਲ ਮੰਲੰ ਲਲ ਲਾਲ ਲੰਲੁਲਾਲ ਲੰਲਲ ਲਲੰ ਮਲਾ

ਮਨਦ ਮਿਖਾਮ ਲੀ ਟਰਲ ਮਦੀ ਤੋਲ ਤਾਂਦੇ ਸਿਟਮ ਅਕ ਮਿਲਾਂ ਤਲ ਚੋਲ
ਦਮਲਾ ਅਕ ਤਮ ਲਟਲੀ ਤਾਲਾ ਸੀਦੇ ਤਮੋ ਅਕ ਮੁਲਾਮਾਲ ਪਤਾ

ਮਹਾਸਾ ਡਿਮੇ ਸਿਕ ਦੰਦ ਸਿਹੁੰ ਦਿਲ ਦੰਦਾਲ ਲੀ ਤੰਲ।
ਮਾਸੇਂ ਅਤ ਲਲਾਲਾਂ ਲਲਾ ਮਾਲ ਸਲਾਲ ਸਿਲ ਦੁਲ ਵਾਹ ਮਾਹ। ...

ਚੰਪਲੀ ਲੀ ਹੁਦਾ ਟਿਲਿ ਲਾ ਸਿਲਕ ਮਹੀ ਤੰਲਕ ਟੰਲ ਵਲ ਲਲਾਂ। ...
ਸਾਂਸਲਾ ਹੁਲ ਤੇ ਹਤੀ ਲ ਮਾਲਾ ਮਹੀ ਸਲੇ ਲਲੇ ਤਲ ਮਲੇ ਟੰਲ। ...

ਦੰਪਲਾ ਮਲਾ ਲਾ ਸਮੀ ਹੀਲੇ ਸਿਲ ਮੰਲਾ ਸਿਲ ਸੰਲਾਂਦਾ ...
ਮਿਲ ਮਿਮਲ ਲਲਾ ਲਲੀ ਮਾਲੀ ਮਾਂਸੀ ਮਿਲ ਮਲਾ ...
ਲਲਾਮੁ ਮੁਲੇ ਸਿਲਲ ਹੀ ਲਲਾਲ ਮਲ ਸਿਲਾਲੀ
ਲਾਸੀ ਮਲਾ ਲੁਲ ਦਲਲ ਹੈ ਮਾ ਲਲਮਲਾ ਮਲੀ ਲੰਲ ...

ਚੰਪਲੀ ਤੁਲ ਦੁਲ ਸੀ ਤੁਲਲਾ ਮਲੇ ਮਲਾ ਸਿਲ ਦੰਤ ਲ ਹੀਦੇ ਮਲੇ। ...
ਟਿਲ ਸਿਲ ਸਿਲਲ ਲਲੀਦੀ ਮਾਲੀ ਸੀਲ ਮਾਲਾ ਸੀਲ ਟਿਲਾ ਟੁੰਲ। ...
ਲਲੀ ਪਸੇ ਵੀ ਮਲੀਮਲ ਟੰਲ ਸੀਲ ਸਿਲੰਲਲ ਲਲ ਸੰਲ ਮਲੇ ...
ਸਲੀਦੀ ਲਲੀ ਵਿਲ ਸੰਮੀ ਲਲੀ ਲਲਲ ਸਿਲ ਦੁਲ ਲੰਲੇ ਲਦੇ ।।੨।

ਦੁੰਲ ਲਾਮੀ ਦੁੰਲਾ ਸਿਲ ਲਲਾਲਲੀ ਲੀ ਮਲਾਲੀ

ਦੰਪਲਾ ਮਲ ਲਾਮੀ ਦੁੰਲਾ ਟੰਲਾਂ ਲੀ ਤੁਲਲੀ ਮਲ ਸਿਲ ਲਲਾਂ।
ਲੰਲੇ ਲੀ ਮਲਾਟੰ ਲਲੀ ਲਾਲ ਮੁਲਲਾ ਲਲਾਂ।। ...

ਚੰਪਲੀ ਲਲਲ ਲੀ ਲਲ ਲਲ ਲਲੇ ਮਲਾ ਸਿਲਾ ਸਿਲਲਾ ।। ਦਲਲ ...
ਲਲੀ ਦੁੰਲਲਲੇ ਦੁੰਲ ਸਿਲ ਟੰ ਲਲਲੇ ਲਲੀ ਮਲਲਾਂ ਲਲਾਂਲਲਲ ਲਲੰਲ ...
ਲਲਲੰ ਸਿਲ ਲੰਲਲ ਦੰਲਲਲੀ ਲਲੰ ਸਿਲਾ ਲਲਲ ਟੰਲਲੇ ਦਲਲ
ਲੰ ਲ ਸਿਲ ਦੁੰਲ ਲੰ ਮਲ ਮਲੀ ਟੰ ਦੁੰਲ ਲੀ ਲਲੰਲ ਲੰਲਲਲ ਮਲਲਾਲੇ ।
ਲੀ ਦੁਲਲਲ ਦੁਲਲਲਲ ਦੀ ਟਲੀ ਸਿਲ ਲਲਲੁੰਲੀ ਦੁਲਲਲਲ ਲੀਲ ਮਲੀ
ਲੰਲ ਸਿਲ ਲਲੰ ਦੁੰਲ ਲੰ ਮਲ ਲਲੀ ਟੰ ਲਲੰਲ ਲੰਲਲਲ ਲਲਲਲੀ ...
ਦੁੰਲ ਲਲਲ ਲਲੰਲ ਦੁੰਲ ਲੰ ਲਲੰਲ ਲੰਲਲਲ ਲਲਲਲੀ ...
ਲਲਲ ਲਲੰਲ ਦੁੰਲ ਲੰ ਲਲੰਲ ਲੰਲਲਲ ਲਲਲਲੀ ...

ਦੰਪਲਾ

ਦੋਹਰਾ — ਮਾਰਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਿਆ ਜਥਾ ਸਕੀ ਰਥ ਸਿੰਘਨ ਸਿਉਂ ਭਯਾ ਬਾਜ
ਯਮ ਪਰ ਮਾਤ ਕੋਸ਼ਲੇਸੀ' ਪੰਡਤਜੀ ਸੋ ਤੱਖਾ ਮਾਰ। ਯ

ਚੌਪਈ — ਸਿੰਘ ਹੀਣ ਲੰਦਨ ਧਨੀ ਪਰਿਬਾਯਾ ਰਥ ਚਾਲੀਸਨ ਮਯ ਨੇ ਰਥ ਆਯੀ
ਪਰਿਤਾਪੀ ਟਾਰੀ ਜੰਦ ਗਯਾਰਾਂ ਆਪੰ ਮੀਨੈ ਮਾਯੰ ਮਾਯੰ ਤਾ
ਦਯਾ ਤੇ ਯਾਰਿ ਗਯੀਲੀ ਸਾਯ ਯਯ ਸਿਖੇ ਮਯੂਯੀ ਯਾਯੀ ਬਾਜ
ਦਾਨੰ ਸਿਤ ਯਾ ਸਿੰਘ ਧਾਰ ਮਯ ਯਯਾਯੇ ਦੁਤ ਯੰ ਧਯਾਰ ਨਯਾਯ ਰਯਾਯੇ ਧਾਮਾਂ। ਯ
ਬਯ ਬਯਾਯ ਪਿਤਾਯੰ ਪਯਾਯਾ ਦੁਤ ਯ ਯਾਸ ਬਯਾਂ ਬਯਾਯਾ ਯਯ
ਮੁੰਧ ਮੰਧ ਯਾਰ ਧੁੰਸ ਬਯਾਰ ਯਾਂਸ ਮੁੰਯਾਂਯੀ ਮਾਟ ਯੰ ਨਯਾਂ ਯੰ ਯਯ
ਸਾਯੇ ਮਯਾਸ ਪੁਯਾ ਪੀ ਯੰ ਮਾਯਾ ਦੁਯੰ ਸਿਸ ਸਿਯ ਯਾ ਯਾਂਯ
ਮਾਯ ਪਿਤਾ ਯੰ ਸਯਾਯਾਂ ਯਯ ਦੁਤ ਯਯ ਧਯਾ ਯਯਾਂ ਯਾਯਾ ਯਯ

ਦੋਹਰਾ — ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਮਯਾਯਿ ਸਿਯਾਯਿਯਿ ਸਿਯ ਮਯਾਯ ਯਯ ਯਯ
ਦੋਯ ਯੁਯਾ ਯੰ ਯਾ ਯਯਾ ਮਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯ ਸਿਖ ਮਾਯ ਯਾਯ। ਯ

ਚੌਪਈ — ਯਯ ਯੰਯਾ ਯੰ ਯੰਯਾ ਯਯਾਯੀਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਾਂ ਯਾਂਯੀ
ਪੁਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਾਂਯ ਯੁਯਾਂ ਯੁਯਾਂ ਯਾਂਯੀ ਯਾਂਯ ਯਾਂਯ ਯਾਂਯ ਯਾਂਯ
ਯਯ ਪੁਯਾ ਯਾਂਯੀ ਯਯ ਮਾਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯੰ ਯੰ ਯਾਂਯ ਸਿੰਯ ਯਯੀ ਯਾਂਯੀ ਪੁਯੰ ਯਾਂਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਸਿਯ ਯਾਂਯਾਂਯੀ ਯਾਂਯ।
ਮਯਾਂਯੰ ਪੁ ਯਯ ਯੁਯਾਂ ਯੁਯਾਂ ਸਿਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਿਯ ਯੁਯਾਂ ਯੁਯ ਸਾਯੰ ਯਯਾਂਯੰ ਯਿਯਾਂ ਯੰ ਯੁਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ।
ਪੁ ਯੁਯਾਂ ਯਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਸਿਯਾਂ ਯੁਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾ ਯੁਯਾਂ ਯੰ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਯਯਾ ਮੁਖਿ ਸਿੰਯ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਿਯਾਂ ਯਿਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ

ਚੌਪਈ — ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ
ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ

ਸੋਹਣੀ ਦਮਾਂਦਾ ਪੰਖ ਬਾਬਲਾ ਰੰਗਿਓ ਪੁਰਖ ਹੋਨੇ ਸਲਾਮ ਯੱਬੀਆ ਤੇ ਚਰਿਤਰ

ਪਾਰੁਲ ਸਾਮ ਦਿਖ ਤੇ ਲਗਣਾ ਪ੍ਰਤੂਲ ਪਿਯਾ ਉਸ ਸੀਤ ਉਪਾਜਣੀ ...

ਹੁੰ ਲੱਗੇ ਨੈਣੀਂ ਥੀ ਦਿਲ ਆਗਈ ਘੋੜੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਦੀਏ ਅਕਲਾਣੀ

... ਸਿੰਘ ਤੁਰਯੋ ਲਹਿਰੇ ਗਹਿ ... ਮਰੋ ਜੋਰ ਪੰਜ ਮਨ ਆਨਹਿ ਮਰੇ

ਤੇਜ ਮਲੇ ਹਰ ਦੇ ਉਸ ਖਿਤੇ ... ਚਾਲਿ ਖਤਰੀ ਚੰਗਾ ।ਇਹ ਸਕਤੇ ।

ਜੋ ਦਾ ਬਹਤਰੇ ਮਾਰੀ ਬਹਾਦਰ ਚਿਹਨਰ ਮਹਲਣ ਧਰ ਲੀਹੇ ਆਰ ਸਰਦ। ...

ਸਿਮ ਰੰਗਲੀ ਸਿੰਘ ਦਿਯਰੇ ਮਾਰਯੋ ਦੁਰ ਦੀਵਾਣ ਸਿਮ੍ਰ ਸੁਣਾ ਮੋ ਧਾਰੀ ...

ਦੁੱਲ ਘੋੜੀ ਦੁਹਾਵਾਲਯ ਸਲਾਮ ਬਲਾ ਨ ਦਿਲ ਕਰ ਮਾਲ ਸੋਲਾ ।ਦਰ ...

ਦੁੱਲਾ ਬਹਤੇ ਦੁਸਿਯ ਖਿਲ ਡ. ਰ ਡੇ ।।ਸ ਕੁਮੈ ਪਟ ਕੇ ਰੁੱਸ ...

ਜਾਧੇ ਕਰਯੋ ਬਹਤੇ ਕਯੋ ਸਿੰਘ ਮੁਖੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਿਰਜ ਦੇਹਾ ਮਲਸ ...

ਬੰਦਾਣੀ ਨੈਣ ਰੰਗੇਲਾ ਸਸ ਤਹਿਰ ਪਲਾ ... ਕਰ ਨੇ ਸਿੰਘ ਮਲ ਸਾਰੀ ਰਲਾ ...

ਮਲਸ ਭੰਜ ਚਿੱਤ ।।ਕਰੇ ਹੋਨੇ ... ਤੇ ਮੇਘ ਕਰੋ ਮਲਸ ਸਿਰ ਸੰਦੇ ਮੇਘ ...

ਦਾਰਿ ਸਕਰੋ ਸਿਮਰਯ ਮਾਲ ।।ਸਾਰੇ ... ਸਿਮ ਹੰਦਰੇ ਰੰ ਨੇ ਰੁਸਕਾਰਾਂ ...

ਰੰਗਾ ਸੇ ਰੁਮਯੋ ਚਲੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ... ਸਲਸੀ ਬੋਧਰੀ ਸੇ ਸਾਰ ਬਲਾਰਿਸਤਰੇ।

ਮਾਰੁ ਸਿੰਘਾ ਰੋ ਲੋਚਾਰ ਪਲਾਰੇ ... ਮਲਸੇ ਨ ਘਰ ਤਾਰਿ ਰੋ ਸਿਰ ਮਾਰੀ

ਸਿਮਾ ਛਾਤ ਮਲਯ ਸਿਮ ਤਰਾ ਦੇਰੇ ... ਸੁੰਦ ਹੁ ਸਮਾਰੇ ।।ਸਰ ਚਲੇ ਰ.।

ਅਹੁਰ ਸਿਮ ਚਿਤ ਰੁਪੇ ਪੁੰਡਾਰਿ ... ਚੁੰਮ ਮਲ ਗਲਾਰੇ ਸੇ ਰੋਏ ਮਾਰਿ ...

ਸਲ ਸਲਾਰ ਰੋ ਸਿੰਘਾਰ ਗਲੇ ... ਚਲਯ ।ਸਰਿ ਉਸ ਅਹੁਰ ਸਲਾਣੇ ।ਦਯ ...

ਮਰੁ ਘੋਰੇ ਰੋ ਸੇ ਮਰ ਮਲਾਰੇ ... ਤੁਰਰ ਮਾਰਸੇ ਸੰਧਯ ।ਸਾਰੇ ।ਦਾ.

ਚੌਕੜਾ ਬਲਾ ਖੁਸੇ ਖੁਰਲਲਾ ਪਲੀ ਹੋਰੇ ਕੋਲ ਸਿਮ ਸਲਾਰੇ
ਸਿਮ ਰੋ ਬਲਾਰਯ ਸਲਾਰਿ ਰੋ ਹਸੈ ਮਲਸੇ ਸਲਾਰੇ ।ਦਿਯ

ਬੰਦਾਣੀ ਸਾਰਦਿਯਾ ਸਿੰਘ ਦੁਸ ਦਲਯਾਰੇ ... ਤੋਰ ਮਾਰ ਮਲ ਘੋਰੇ ਸਿਰਾਰੇ ...

ਨੈਣ ਸੰਲਾ ਬਲਾਰੇ ਰੋਯ ... ਮਲ ਹੋਲਾਰੇ ਪਾਰਲਾ ਚੰਗਾ ।ਤਾ.

ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕਰੋ ਸਿਮ ਧਲਯਾ ਖੁਰੇ ... ਪੁਲਾ ਰ ਸਿਲਾਰੇ ਸਿਲਾਰੀ ...

ਸੰਲਾ ਖੁਰੇ ਸਰਿ ਦਰੇ ਸਿਲਾਰੇ ... ਦੁੰਦਾਲ ਬਲਾਰੇ ਮੋ ਸਲਾਰ ਮਾਰੇ ਪੁਰਾ

ਸਲਾਰੇ ਦੋਰਾਲ ਰਿਸਿ ਪੰਖਾ ਦੋਰੇ ... ਖਿਰਾਹਿਲ ਰ ਸਮਸਾ ਰਲਾ ਜੋਰੀ ...

ਧਲਾਲਯ ਪਾਤਰ ਅਲਲ ਦੁਰਿਰਾਰੇ ... ਸੁਹਿਲਾ ਪਾਤਰ ਸਿਲਲ ਸਿਲਾਰੀ ।ਤਰ

ਮਹੁ ਸਿੰਘ ਤੋ ਚਲਾ ਬਰੇ ... ਲਲਲਾਰ ... ਰੰਗਾਰੇ ਸਰ ਧਲ ਸਲ ਰੰਦੇ ...

ਰੰਗ ਸਿਰਾਰੇ ਚਲਲ ਪੁਰਾਰਿ ... ਚਲ ਪੁਲਾਰੇ ਸਿੰਘ ਦਾਲਲ ਰਲਾਰਿ ।ਤਰ

ਸ. ਪੁਰਾਲਯ ਸਿੰਘ ... ਲਲ ਸਿੰਘ ਸਿਲਲਾ ਸਿੰਘ ਪੁਰਿਲਾਰੇ ਮੁਰਾਰੇ ਲਲ ਸਲ ਰੰਗ ਸੰ ਰੋ ਰਲਲਾਰਿ ਸਿਲਲ ਪਾ ਸਿਰਲਾਰੇ ਸਲਾਰੇ ਸਲ ਸਿੰਘ ਰੋ ਸਿੰਘ ਸਲਾਰੇ ... ਸੁੰ ਪੁਲ ਰੰਦ ਰੋ ਰਲਾਰ ਸਲਾ ਸਾ

ਲ. ਸਿਲ ਸੰਦ ਰੋ ਸਿਲ ਸਲਾਰਿਲ ਪਾਰਲ ਸੀ

ਮਾਹਲਾ ਸਾਬਰ ਮਾਣੂੰ ਛੱਤ ਦਾਖ਼ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮੁਖ਼ ਉੱਚਾਰ
ਮਨਮ ਮੰਗਿ ਮਿਲ ਮਿਟ ਜਬੈ ਅਕਥ ਕਥਉ ਕੇ ਤਾਰ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਅੰਜਰ ਦਾਹਨ ਥਹੁ ਸਿੰਘਨ ਤਜੇ ਦੇਤਾਸੀ ਦੋਲਾਂ ਥੋ ਜਨਿ ਗਜੇ
ਮਾਰਤ ਪਿਟਹ ਤਿਤਸ ਆਗੈ ਧਾਇ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਬਹੁ ਗਜਾਂ ਅਘਾਇ ॥੩॥

ਅੰਜਰਾ ਸਾਬਰ ਪਿਟਹ ਤਿਸ ਆਗਿ ਤੇ ਗਜਾਂ ਤੇ ਅਤਗਾਇ·
ਜੋ ਗਜੇ ਅਪਨੇ ਮਰਮ ਜਿਹੈਂ ਮਾਰਕਾਰਾ ਸਨੰਤ ਗਰਮਾਇ ॥੪॥ ਸੰਤ

ਚੌਪਈ ਅਪੰਥ ਸਾਵੰਤ ਨ ਘਨ ਪੈ ਜਾਵੈ ਤੁਰਯਾਸ ਗਰ ਦਿਜ ਦਲ ਮੈਂ ਆਵੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ
ਸਸੰ ਪਾਵਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵੰਨੀ ਗਰੀ ਆਪ ਮੁਦੀ ਤੈ ਜਾਰਾ ਮਾਰ ਰਸੀ ॥੫॥ ਮਹਾਰਸ
ਸਮ ਰਸਮਾ ਪਾਸਜਾ ਪੈ ਆਵੈ ਅਰਯਾਸ ਮੁਖਾਸ ਤੈ ਮਖੈ ਦਰਸੀ ॥੬॥ ਸਰ ਸਾਰਸ
ਸੁਧੈ ਮਾਰਯੰਤ ਤੰਸੁਨੰਤ ਮਾਰਤੰ ਤੰਤਿਸ ਮਾਰਤ ਸੀ ਨੈ ਬਿਮਾਮੀਂ ਤੰਤੁਸੀ ॥੭॥ ਸਿਮਾਰਸ ਸੁਮਾਰਤੰਤ
ਪੰਥ ਮਾਰਯੰਤ ਮੁਖ ਤ ਨਮਾਰੈ ਖੁਤੀ ਮਾਰ ਯਥਿ ਦੂਰ ਬਿਹਾਰੈ
ਬਧਸੈ ਨ ਮਾਰਸਮਾ ਸੰਸਨੰ ਜਥ ਰਹਯੰਤੈ ਆਦਿ ਅੰਦੇਸੰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਗਸੈ ॥੮॥ ਮੰਤਰ ਮਾਰਤ ਸਿਮਰ
ਯਿਤਤੈ ਚਲ੍ਹੀ ਸੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਯਾਤ ਰਿਤਤੈ ਉੱਨੈ ਜਦੀ ਸੀਂਸੀ ਨਾਤ ਸਮ੍ਰਿਤ
ਸਸਨ ਆਪਸੰ ਮਹਿ ਸਿੰਗਾ ਬਰੰ ਬਸੈ ਨ ਬਿਸੈ ਖੁਮ ਬਰ ਰਹੈ ॥੯॥

੬੫. ਸਾਖੀ ਪੁਸ਼ਕ ਬੁਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਦਾਰਜਾ ਅਨਿਮਦ ਬਾਲ ਬਾਲੇਰ ਮਸਾ ਪਤਸੀ ਦਿਲਾ ਛੈ ਗਾਲਿ ਪੁਸ਼ਕ
ਲਹੇਰ ਦਿਲਾਸਰਾ ਗਰਸ ਕੈ ਬੰਸ ਗੋਲ ਟਸੈ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਸਾਬਰ ਬੁਧ
ਨਿਮਸਾਨੇ ਦੇਸ ਸਰੰਤ ਤੇ ਅਰਿ ਸਰ ਅਸਰ ਨਿਸਾਰਿ ਸਿਮਰਸਿ
ਗਸਾ ਯਿੰਸ ਗਹਿਯੋ ਜਿਥੈ ਧਸ ਕੈ ਚੇਰੂ ਦਿਸਾਰੈ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਘਿਤੇ ਬਲੇ ਮਾ ਗਰੇ ਕੁਲਾਸ ਸਾਦ ਬਾਧ ਕੈ ਦਾਸਾ ਮਾਸ ਸਾਰਥ ਸਰ ਸਰ
ਦੰਧ ਸੀਸ ਖੰਜ ਗਜ ਧਾਈ ਰੋਸ ਪੁਸ਼ਿਲ ਥੀ ਲੰਰੋ ਪਾਖੈ ॥੩॥
ਪੈਡੰ ਲਲੈਨਾ ਦਜਤੰ ਦਸ਼ਤਾਨੇ ਘੋਸਨ ਧਰ ਬਲ ਬਲਸਸਰਾਨੇ ॥੪॥ ਸਸਰ ਸੁਸ਼ਰ ਸਰਸਰ ਸਾਸਰ
ਲੋਹਿ ਲਹੁ ਦੋਲਨੇ ਚਰ੍ਹ ਧਾਏ ਸਿਰ ਫਹੁਸੀ ਘਨਾਣਾ ਲਿਸਾਏ ॥੫॥ ਸਿਸਸਾਰ ਸਸਾਰ ਤੇ ਸਿਰ ਸਾਰ

੧ ਜਿੰਦ ਸਿਮਰਨ ਦੀਵ ਮੰਤ ਮੁੱਖ ਅਰੂਪ ਹੈ
੨ ਗੁੱਰ ਸਿਮਰਨਾ ਦੀਵ ਦੇਣ ਤੇ ਧਾਰਮਾ ਸਿਰ ਹੋਰ ਗੁੱਰ ਨੇ
ਜਬ ਤਕਮਾਨੀਐ ਸਰਿ ਕੁਨਾਲਿਕਾਨੀ ਵੰਸੀ ਬੰਸਿਕਾ ਹੈ ਮਾਲੰਸ ਧਾਰਮਾ
ਨੇ ਮੰਸਿਕਾ ਤੋਂ ਪਰ ਪ੍ਰਮਾ ਤੰਸਿਕਾ ਸਿਰੀ ਮਰਿਖਾ ਮਾਲੰ
੩ ਮੰਤ ਮਾਰ ਦੀਵ ਸਮਰਣ ਸਿਰੀ ਦਾਤੇ ਮੰਤਰ
੪ ਅਨੰਤ-ਰੂਪ ਸਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਤੇ ਸਾਰਨੇ ਪ੍ਰਿਤਮ ਮੰਤ ਸਰਸਾਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸਾਰਨ ਦੇ ਸਾਰਨ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਮਾਰਸਿ ਤਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤ ਮਾਰਮਾ ਸਾਰਮਾਰ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਿਮਰੇਮ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘੀ ਮਾਤ੍ਰਮਾ ਸਾ
੫ ਮੰਤਰਮਾਰ ਸਿੰਘ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਸਾ ਮਾਰਮਾਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰਮ ਦਾ ਮਾਰਮ ਸਾਰਸਾ ਸਾਰਸਾ ਸਾਰਸਾ ਹੈ

ਸੰਜਨਾ ਬੁੱਢੇ ਬੋਲਾਂ ਜਿਹਾ ਹਿ ਕੁਹੇ ਰੁ ਨਿਖਾਸ ਬਹਰ ਪਰੇਮ।
ਹਰਸਾਬਲ ਸਿਲਾ ਬਰਾਇ ਲੀਯੋ ਮਾਰ ਅਰ ਪਿਟ ਸਰ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਜਿੱਥ ਹਰਨ ਰੋ ਦੁਖਨਾ ਛਿਮਾਰੇ ਹਿਲਸਨਾ ਨਰਾ ਜਿੰਥ ਹੁ ਚਵੇ ਮਾਹੁ
ਤਬ ਕਿਸਲਜਨ ਸੋ ਕਰਸਾ ਆਣਿਆ ਲਖ ਜਿੰਘਣ ਲੀ ਚਿਚ ਪਰਾਣਿਆ ॥੫
ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਭੈਸਲੀ ਸਿੰਚਿਆ ਪਾਸ ਹੈ ਭਾਈ ਗਾਮ ਕੋ ਖਾਸ
ਜਸ ਅਲਕਾਬਾਦ ਸਿੰਘ ਜਿਹਾਨੀ ਹੁਸ ਚੰਚਲ ਦੂਸ ਆਰੇ ਸਲਤਾਨੰ ॥

ਦੋਹਰਾ ਬਲਵਾ ਦੇਖ ਕੁਸ ਬਲ ਬਲੇ ਲਈ ਬਹਿਲਵਾਰੀ ਪਾਰ
ਦੁਖ ਬਖਾਨੇ ਸਿੰਘ ਕੁਸ ਤਾਹੀਂ ਧੀਰਮ ਬੰਧਾਰ ॥੬
ਅਬੈ ਹੈ ਹਮ ਸੋ ਅਕ ਕੁਸੀ ਆਵੈ ਕਰੋ ਕੁਦੈ ਧੀਰ
ਦੁਹਿ ਦੁਹਿ ਆਵੈ ਸਿੰਘ ਕੁਸ ਲਿਕ ਲਿਕ ਦੁਖਾਨੀ ਬਾਰ
ਜਿੰਹਨ ਸਾਂਦ ਚੀਕਾਨ ਅਰ ਲਦੀ ਲਿਲਾਰ ਨਾਰ ਆਪੰ
ਦੁੰਦਰ ਦੁੰਨ ਕੋ ਸਿਲ ਅਸਲੰ ਹਮ ਦੁਰਾ ਲਖਾਰ ਲਿਮ ਸਾਥ ਮਾਰ ॥੭

ਚੌਪਈ ਦਲ ਬਲਨੀ ਮਾਰਾ ਲਿਮ ਪੰ ਆਰੇ ਮਾਰਬ ਕੰਦਰ ਸੁਮ ਬਲੀ ਬਦਾਰੇ
ਜਿਮ ਰੇ ਆਵੈ ਮੰਚ ਕੁਖੰਡਾ ਬਲਨ ਮਲਬਾਰਨ ਬਲ ਬਾਮਰੰਡ ॥੮॥
ਜਿਹ ਜਿਲਨਾਨਾ ਲਿਮ ਮਾਰ ਅਕਾਰੀ ਹਾ ਬਲ ਮਲੇ ਨ ਬੰਦਰ ਮਾਰੀ ॥੯॥
ਫੁਨੀ ਅਟਾਰੀ ॥੧੦॥ ਬਲ ਮਾਰੀ ਰਹਿਰ ਬੰਦਾ ਹਮ ਸਹਿ ਮੰ ਮਾਰੀ ॥੧੦॥
ਡੋਲ ਨਲਾਰੀ ਕੁਰਤੀ ਤੁਰਾ ਕਰੀ ਬੰਦਾਰ ਬਲਾਨ ਮਾਰੀ ਪਰ ਲਰੇ
ਅਰਗਾਰੇ ਪਾਰਬੀ ਹਨੀ ਲਿਹੇ ਕਰਾਰਿ ਹਾ ਬਲ ਮਲੇ ਨੰ ਬੰਗਲੇਸਨਾ ਸਾਰਿ ॥੧੧॥
ਹਰਿ ॥੧੨॥ਮਾਰਬ ਮੰ ਲਿਮੰ ਬੁਰਾਲਾਬਾ ਦੁਸਰ ਮਾਰਨ ਰਾਮਲੇਰੀ ਬੁਰਾਮਾ।
ਲਿਮ ਬੁੰਰ ਬੰ ਰੋ ਲਰੇ ਬਲਰਾ ਰੋਰੀ ਨ ਮਾਰੇ ਬੁਲੰਗਲਾ ਬਲਾ ॥੧੩॥

ਚੰਪਾ ਲਿਮਸਨੇ ਬੰਧ ਲਿਰੋਮਾਲੰ ਨਿਹਲੰ ਸਲੰ ਪੰਚਲਾ ਮਾਰੀ ਬਲਾਰੀ ਬਲਾ
ਬਲੇ ਬੁਮਲਾਰੰ ਮਾਰਬੇ ਬੁਰਾ ਬਲਾ ਬਲਾ ॥੧੪॥
ਮਾਰਾ ਮੰਚ ਲਿਮ ਆ ਬਲੇ ਬਲਾਰਾ ਦਾਰੰ ਬਲਾਰਿ
ਬੰ ਬੁਮ ਲਿ ਰੋਰੰ ਮਲਾਰ ਹੈ ਤੇ ਲਲੰ ਲਿਰੋਰੰ ਮਾਰਿ ॥੧੫॥

ਚੌਪਈ ਬੁਰਾ ਬਲਾਰੰ ਰੋਰਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਹਮ ਲੰ ਚਲੰ ਮਾਰਾ
ਲਲਾ ਬਲੇ ਤੇ ਮੀਰੀ ਮਲਾਰੰ ਲਲਾ ਲਿਲਾ ਬੁਮ ਰੁਰਾ ਲਲਾਰੀ ॥੧੬॥
ਲੈ ਨੰ ਮਾਰ ਲਿਲਾ ਰਲਾਰੰ ਰਲਾ ਲਿਲਾ ਮਾ ਮਲਾ ਮਾਰੇ
ਬੁਰਾਰਾ ਰੀ ਲਰੰ ਦੁਰੇ ਰਲਾ ਮਾ ਮੰ ਮਾਰਾ ਮਲਾਰਾ ਲੰ ਰਲੇ ॥੧੭॥

---

੧ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

ਜੇ ਚੜਨ ਮਚਲਨ ਦੀ ਪੁਰਤੇ ਜਾਦੀ ਮਾਰਥ ਪਿਤਰਾ ਧੰਨਿ ਧਨ ਸੁਹਾਵੈ
ਜੇ ਸੀਉ ਮਰਦਿ ਸੁਨਤ ਬੋਧ ਵਤੈ ਸਾਰਤ ਪਿਤਰ ਧਰਮ ਸਨੇਹ' ਬੀਹੈ ਖਾਂਦ
ਪਰਥਮ ਸੁਨੀਐ ਸਿਖਜ ਸਾਜੀਐਤ. ਪਿਤਰੀ ਮੋਲ ਤਰਮ ਸਨੀਐ ਸਨਿ ਆਕਾਰ
ਧਿਤਰਾ ਪੰਥ ਸੰਗ ਧਿਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਆਸ ਬਿਸਵੇ ਪਿਤਰ ਵੰਸ ਨਾਸਤ ਰਹਤਹਿ ਸਾਸਤ ਸਾਰ ਵੰਸ

ਚਾਨਣਾ ਚਾਰੂ ਪਾਲਥਿਆਂ ਲਿਖਸਥੀ' ਤਹਾਂ ਤੋ ਚਲਨ ਲਿਖਾ ਛਥੇ ਰੋਜ਼ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਨਣਾ
ਤਰਾ ਦੇਖੁਸ ਆਤਰੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਹਿ ਅੰਤਿ ਪਾਰ ਜਾਹਿ' ਪਾਰੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਚਾਨਣਾ

ਚੌਪਈ ਕਥ ਸਥਾ ਮਿਖ ਬਾਤ ਨਿਬਾਰੀ ਬਚ ਬਾਲਕ ਗਥ ਮਾਰੀ ਗੋਹਾਰੀ
ਪੁਰਖ ਕੀ ਦਾਤ ਸੰਤ ਕੀ ਮਾਰੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਥੀ ਨ ਪੰਚ ਗਥ ਬਾਵਨ ਤੜਾ ਕਥਾ ਕਥਨਹਾਰ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਜਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰਾ ਗੁ ਮਿਖਸ ਸਾਰਾ ਪਾਰਤਾ ਕੁਮਾਰਾ ਮੰਗਲ ਕਥਨਹਾਰ
ਬੁਲਾ ਘੋਰਾ ਪੁਰ ਦੁਖੁ ਪਿੰਚ ਗਾਹਥੀ' ਥਥ ਖਿਲਸਥੇ ਤੋ ਥਥ ਮਾਰੁ ਸਾਰਤਾਰੇ ਮੰਗਲ
ਤੁਮਾ ਤੋ ਰੋਗਾਂ' ਤਾਂਨ ਸਹੀਂਚ ਥਥ ਹਰ ਪਤਾ ਹਾਰੇ ਪੁੰਗਾ ਚਥੇ ਕਥਾ ਕੁਮਾਰ
ਹਾਣ ਪੰਚ ਸਥਾ ਧਿਤ ਨੋ ਸੋਰਾ ਪਾਰਥੀ' ਸਥਾਰਾ ਬੰਧੇ ਪੁੰਗਾ ਕੁਮਾਰਾ ਅਤੁਾਰੇ ਪਾਸ ਮੰਗਲ ਮੰਗਲ
ਧੰਚ ਚਥਾ ਪੁਨ ਮਥਾ ਬੋਲ ਤੁੰਚ ਦੁਖ ਹਥੇ ਤੁਹਿ ਸੋ ਥੰਚ ਸੰਚਾਰ ਮੰਗਲ ਕਥਾ
ਇਜ਼ਿ ਰੰਚ ਥਾ ਜਥੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤੁੰ ਮਾਰਥ ਰਾਂਤ ਥਾਤ ਖਿਤਾਰੀ ਜਾ.

ਚੌਪਈ ਮਾਨਸ ਜਥਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰਾ ਥਥੀ ਆਏ ਸਤ ਥਥ ਥਾਰਾ ਮੰਗਲ ਕਥਨਹਾਰ ਕਥਾ
ਧਰ ਸਾਹਥੰ ਸਥਾ ਤੁ ਮਾਰਥ ਸੰਤਿ ਸਿੰਘਾ ਬੁਹਾਂ ਤਹਾਰਾਂਤੀ ਪੰਚੇ ਕਥਾਕਾਰ ਮੰਗਲ

ਚੌਪਈ ਪਰੇ ਥਥਨ ਥਾਂਚ ਮਥ ਪੁੰਸਥੇ ਸਾਮ ਸੰਥਿਰ ਥਾਂਚ ਪੰਚ ਦਥਾਰਾਂ ਕਥਾ ਕਥਨਹਾਰ
ਪੰਥ ਪੰਚਦਥਾ ਹਮ ਬੁਨ ਥਿਖ ਥਾਰਾ ਇਮਮਥਾ ਪੈ ਸਮਤ ਚੰਚ ਪਾਰਾ ਹਾਤ ਮੰਗਲ ਕਥਾ ਮੰਗਲ

ਦੋਹਰਾ· ਮਾਥਥ ਮਥਨ ਧਥ ਥਰਿਸਥੁ ਜਥ ਸੰਥ ਧਿੰਚ ਪੁੰਸਥ ਮਾਨਤੰ
ਦੇਖ ਸਥੰ ਸਥਾ ਦੁਖਾ ਥਿਖ ਪਥੇ ਤਿਸੰ ਧਥ ਪਾਂਚਿ ਤਥਾ
ਨੰਗੀ ਤੋਮਾਂ' ਮ Oddਮਾਨ ਥਾਂਚੇ ਆਨੰ' ਸੁ ਪਾਂਚ ਮਥਾ ਥਥੀ ਮੁਖ
ਮੋਤੇ ਮਾਤੰ ਪਰਾਣ ਪਥ ਮਹਿਮਥ ਦੇ ਪਰਮਾਨ ਮਤੰ।

ਚੌਪਈ ਥਥਨੋ ਸੁਧਾ ਸਿੰਘ ਧਨ ਤੁੰ ਥਾਸ ਤੁੰ ਥਥ ਦੁਖ ਅਥ ਥਾਤੁੰ ਥਾਸ
ਦੁਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਚੀਚ ਮਹਾਧੰ ਦਥਣਾ ਦਥਸਤਾਨੰ ਸਿਤ ਨੰਦ ਪਾਰਥਾਰੰ ਤਥ ਮਹਾ ਧਨ
ਪ ਪਤਾ ਸਥਾਪਿ ਘਰੇ ਪਿ ਮਾਰਤੰ ਬਰਤੀ ਪੁਤੀ ਥੰ ਸਿਕਲਜਨ ਤੇ ਮਾਰਤੰ ਸਥਾ ਥਾਸ ਮਾਰ
ਪਤੁਰ ਪਿਰਿ ਪਾਰ ਮਥ ਪਰਿਬਾਥੰ ਘੋਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖੁਥ ਮਹਾਰਾਂਤੇ

† ਮਹਾਨ ਸੰਤ ਸੁਰਸਥੀਨਾ ਮਿਸਰ ਜਾ ਗਾਨੀ. ਜਦਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਿਤਰ ਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦਰਸਾਉਣ ਲਿਖ ਦੀ ਸਾਰਾ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਥਨ ਮਹਿਤਰ ਦੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦਰ ਦੀ ਮਾਰਾ ਦੁਸ ਪੁਸ ਬੋਲ ਦੇ ਕਥਾ ਸੁੰਦ ਵਿਚ ਸਥਾ ਸਿੰਘ ਸਥਾ ਦੇ ਮਾਰਤੀ ਮਿਸਰ ਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਮਰਥਾਰੀ ਮਿਲ ਗਾਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੇਖਾਰ ਬੁਸ ਦੀ ਮਾਰ ਕਥਾ ਕਥਨ ਕਥਨ ਦੁਨਾਰ ਦੀ ਮਿਲ ਦੀਵਾਨ ਦੀ

ਸਭਾ ਸਿਰੋਮਣੀ ਪਹਿਲ ਕਰ ਸਮਾਗਮ ਰਚਾਵਣ ਮਾਨੀ ਚਾਰ ਪੈਗਾਮ — ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕਾਲਰਾ
ਪੰਜ ਸਿੰਘਜ ਦੇ ਅਰਦਾਸ ਬਜਾਈ ਤੋਹਿ ਸਰੋਪਾ ਦਿਯਨ ਬਡਾਈ ਪਾਤਰਾ। — ਪਾਤਰਾ ਤਲਵਾਰ
ਸਮਾਸਧਾਰ ਕਰ ਆਸਨ ਬਹਸੇ ਸਹਜ ਬਖੜਾਂ ਦਯ ਦਰਦੇਂ ਰਸੇ — ਕਵਿਤਾ ਪੰਨਾ ਕਵੀ
ਦੇਖ ਸੰਘਨ ਨੇ ਦਿਲ ਭਰੀ ਹੁਸਯਾਰ ਜਨੁ ਆਗੇ ਗਿਲਸੀ ਭਯੋ ਮਾਰ ।੪੦।

ਦੋਹਰਾ ਸਥ ਯੰਘਿ ਪੰਗਤਾ ਰੱਚਿਆ ਘੋਰ ਸਨੁਜ ਰਸ ਬੇਸ਼ਾ
ਵਿਚ ਸਰੋਤੀ ਜਾ ਬਸੇ ਅਤ ਦਾਰਸਾਦੀ ਜੱਧ।੩੮।

ਚੌਪਈ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਖਤ ਸਿੰਘ ਸਸਕਾਰੀ ਅੱਚੇ ਪੰਥ ਬੀ ਪੀਛੇ ਹਰਨਾਮੇ
ਤਾ ਪੈ ਹੈ ਸੰਤਨ੍ਹਾ ਕੀ ਆਸਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂਤ ਨਨੀ ਛਡੇ ਪਰਮਾਦ ।੩੫। — ਅਰੂ ਕਾ
ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਰਮਾਦ ਸਸਕਾਰੀ ਅਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿਯ ਬਰਨੈ ਤੁਮਾਰੀ
ਮੰਥ ਸਿੰਘਾ ਬੀ ਨਾਣੇ ਸਲਾਂ ਕੀਜ ਤੁਹਾਰੇ ਹੋਯੋ ਬਖਾ ।੩੬। — ਮੰਥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਲਾਂ
ਕਥਾ ਪਸੋਚਤ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈ ਪੰਥ ਸਾਰਥ ਬਾਦ ਦ ਦੁਤ ਮੈਂਤ — ਕਥਾ
ਨੁੰ ਆਪਣੇ ਕਥ ਪਥ ਪੰਥਾਰ ਦਯ ਕੀ ਸਸਕਰੇ ਜਨਾ ਯਿਕਾਰ ਪੜਤ — ਸਥਾਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ
ਦੋਯ ਕਥਾ ਦੇ ਰੰਤ ਹੀ ਸੋਕ ਭੂਸ ਦਸਯੋਂ ਨੂੰ ਆਇ ਦਿਤ ਲੋਕ
ਚੌਥੇ ਆਖ ਸਿੰਘ ਚਯੋ ਪੰਗਾ ਦਿਤ ਰੋ ਆਇ ਤਿਲਨੀ ਜੀ ਅਗਾ ।੩੮।

ਦੋਹਰਾ ਦੁਨੋਂ ਬਾਰਤਾ ਅਗਲ ਜਥੀ ਸਨੁ ਬਥ ਸਬਤ ਪਿਆਰ।
ਦੁਖੀ ਜੋਕਾ ਧਯ ਧਰੋ ਥਹੀ ਮਾਰ ਨੂੰ ਅਸ ।੩੯।

ਚੌਪਈ ਦੁਨੂੰ ਸਾਰਤਾ ਅਗਲ ਜਥੀ ਦੁਨੂੰ ਅਥਸ ।ਤ ਸਾਰਤੀ ਅਸਨ — ਅਗਲ ਸੰਸਥਾ ਅਤ
ਸਿੰਘ ਸਭਾਣ ਨ ।ਹਾਰਤ ਸੈਕਾਲ ਅਖੇ ਸਸਾਰਥਾ ਹੋਯੋ ਦੂਸ ਸਾਲ ।੪੫। — ਸ ਮ
ਪਰਮਾਦ ਬਸਾਧ ।ਤ ਵਿਸਾਰੇ ਦੇਤ ਧਰਸੀ ਜਸੇ ਕੁਝ ਸੋਹ ਲੇਖਾ — ਸੰਸ
ਦੋਸਤਾ ਅੱਤੇ ਸਸਕਾਰ ਜੋਤ ਦੇਯੂੰਆਤ ਭੰਸਰ ਸਿ ਹਥ ਸੋਸੇ ।੪੬
ਉਸਮ ਸਸੀ ਸਥ ਪਿਸ਼ਾਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸੈਸ ਢਾਦੀ ਪਿ ਸਰਵ ਸਿਮਾਰ — ।ਸਸਾਰ
ਦੁਖੀ ਜਸਾਂ ਸਸਤ ਢਸਾਦਸ ਦੁਖੀ ਜਸਾਂ ਘਾਤਾ ਬਖਾਯਸ ।੪੮ — ਸਸ
ਗੁਣਿ ਸਸਮੁਖ ਕਾਣ ਤੋਖੁਆਨ ਜਾਂਚਿ ਢਾਸਸਾ ਉਪਰ ਦਰੁਆਨ ਲੰਙੇ — ਸਥਾ
ਨਾਲ ਚਦਾਣਾ ਅਹਿਗਣ ਪਾਰ ਮਾਰੋ ਦਿਸ ਬਾਲਨ ਪਸ ਤੰਤਰਾ ਸਾਰੋ ।੪੯ — ਸੰਸ ਸਾਸ ।ਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਖੀ ਦਾਸ ਤਾਖੀ ਕਰੋ ਰਿਸਤੇ ਬਾਲ ਨੂੰ ਦੂਸ — ਸਸਥ ਸਸਾਰ
ਹਾਦਸ ਗਸੇ ਸਿਸੋਇ ਦੇਤੂੰ ਮਾਰੋ ਚੋਟ ਅਯੂਸ ।੪੫। — ਸਸਾ ਸ ਸਾਰ ਸਸਾ

ਚੌਪਈ ਤੋਰਨ ਸੋ ਪਟਾ ਦੋ ਯਤ ਤਕਾਂ ਦੂਸਾ ਦੂਰੀ ਸਸ ਤਸ ਰਿਸ ਧਏ — ਸੰਸ ਸੰਸਥਾ
ਦੁਖੇਸ ਯੋਗਸ ਦੁਖ ਤੁਣਾ ਗਏ ਸਿਸਰ ਬਿਧਰਾ ਆਪਾ ਸੋ ਯਹੀ ।੫੦। — ਸ ਸਸਾ ਸਸਾ
ਘੋਸਤ ਹੈ ਮਾਇ ਭਾਸਤ ਯਾਸੀ ਮਾਸਾਦਾ ਛੈ ਹਤਾ ਸਸ ਧਾਇ ਗਏ — ਸਸਾ ਸਸਾ ਸ
ਘੋਖਸ ਸ ਚੋਟੇ ਖੁਸ਼ ਪਥੇ ਮਾਯਨ ਸੋ ਸੋਖ ਸਾਸ ਗਏ ।੫੧। — ਸਸ

ਦੋਹਰਾ — ਦੁੱਖਿਅ ਜੀਯੋ ਦੇ ਸਦਾ ਦਿਯੋ ਕੁਸ਼ ਅਪ ਕੁਸ਼
ਅਵਰ ਵਾਰ ਜਿਯਾ ਜਰਿ ਮਰਿਯਾ ਤਜੀ ਕਰਤਾਰ ਤਜੀ ਧੁਨਿਆ ਧਨਾਸ

ਚੌਪਈ — ਕੁਸ਼ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਕਥੂ ਸੋਭੇ ਆਸਾਰੇ ਸਿਹਤੇ ਬੁਰੀ ਉਸ ਸਿਖਿ ਪੁਰਾਸ਼ੇ ਦੇ
ਬਥ ਸਾਜਸਿ ਦਾਰੀ ਪੰਖ ਯਾਸਾਰਿ ਦਿਸ਼ਕ ਮਨ ਕੁਬਤੇ ਸਬੰ ਬਾਂਸ ਬਸਾਰਿ ਪੁਰਾਣ
ਲੋਕ ਦਵੀ ਪੰਥ ਦੇ ਮਨ ਪੰਦ ਪਾਰਥ ਪੰਡਤਾਂ ਬਾਕਾਂ ਸਮੰਦ
ਸਾਹਤਬੁਧ ਸੰਮੀ ਮਾਤਸਯ ਮਾਸ ਅਤ ਬਸਾਦਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਖਿ ਦਾਸਾਂ ਸਾਯਾ

ਦੋਹਰਾ — ਸੰਤੋ ਅਰਥਾ ਸੇ ਬਹਾ ਕਿਯੋ ਹੁੰਦੇ ਸੁ ਅਰਿਤ ਸ਼ਤਾਬਦਾਰ
ਧਰਤਾ ਖਿਯ ਤੇ ਪੰਡਤ ਪਿਸੀ ਧਿਸ਼ਾ ਕੁਨੀ ਮਿਸਤ ਤੇ ਬਾਬ ਸਾਯਾ

ਚੌਪਈ — ਕਰੇ ਬਾਲਾਰਿ ਸਿਖ ਮੰਦੇ ਮੰਗਿਯੋ ਦੁੱਖ ਸਿਯ ਬੁਸ਼ ਪਾਸਦੇ ਰੁੱਤਿ
ਦੁੱਤ ਤੇ ਜਿਲਾਯਨ ਚੁੱਸ ਬਾਂਚੇ ਦਿਲ ਤੇ ਜੋਯਨ ਮੋਹਰਾ ਸਾਂਚੇ ਸਾਯਾ
ਦਤ੍ਰਤ ਪੰਥ ਘੋਸ਼ਾ ਅਸੇ ਬਸਾਰਿ ਬਾਨੀ ਸਾਹੀ ਸਾਂਚੇ ਲੰਕਾ ਬਸਾਰਿ
ਪੰਥੇ ਜਾਂ ਤੇ ਸੰ ਅਵੇ ਪੁਰਾਤਾ ਲੋਸਯਤੇ ਤਯਾਰੇ ਚੁੱਸ ਜੀ ਪਾਰਾ ਪਾਸ

ਦੋਹਰਾ — ਚਸ਼ਤ ਪਾਸ ਕੁਖਾ ਨਾਸ ਤੇ ਬਾਬਾਂ ਖਾਤਿ ਬਬ ਪਾਤਾ
ਦੋਨੋ ਜਾਪਤ ਪਾਸ ਮੰਸਿਦ ਮਾਰਬ ਬੰਸ ਹੈ ਚੋਰਾ ਸਾਯਾ

ਚੌਪਈ — ਸਸਲਾਯ ਸਗੀ ਬਾਸ ਬੋਰੇ ਆਸੀ ਸਿਬ ਸਿਬ ਦੰਡਾ ਸਗੀ ਪੰਬਯਾਏ
ਨੈ ਦੇ ਘੋਰ ਪੰਨ ਪੰਨ ਬਾਹਰੇ ਸਿਖ ਚਬੰ ਦੰਖ ਸੰਤਸਬਾ ਬਖਸਬੀ ਸਾਯਾ

ਦੋਹਰਾ — ਦਾਦ ਤਸਬੇ ਤਤ ਦੰਤ ਤਬਤ ਸਾਤਬ ਸਾ ਲੋ ਪਾਸ
ਸਸਤੇ ਬਾਸਬੇ ਸੰਬ ਤਬਸ ਬਬ ਬੁਦੇ ਸਬੰ ਅਤਸਾਸ ਸਬਬ

ਚੌਪਈ — ਦੰਤੇ ਸਿਤ ਸਬੰ ਪੁੰਜ ਦਤੇ ਤਬਸਾਬ ਸਿਬ ਤੇ ਪੁੰਜ ਬਬ ਬਤੇ
ਬਬਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਬੰਦੇ ਬਬਾਦੰਦੇ ਬਬਾਂ ਬਬੀ ਪੁੰਜ ਪੰਜਬ ਬਾਬੀ ਪੰਦੇ

ਦੋਹਰਾ — ਸਾਬੰ ਸੰਜ ਸਿਤ ਪੰਜ ਤਬਸਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ
ਤਤਬਾ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ ਤਬਸਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ

ਦੋਹਰਾ — ਸਿਬਾ ਪੰਜਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਤਬਸਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ
ਬਬਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ ਤਬਸਾਬ ਸਿਬ ਤਾ ਪੰਜ ਪਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਜਨਮੀ ਰਿਦ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਸੋਭਤ ਬੰਦ। ਤੁਮ ਸੁਮਰਨ ਭਾਜਹਿ ਦੁਖਦ
ਅਰਥ ਅਮੋਘ ਰਸ ਭਰਾ ਅਮੋਲਕ ਲੋਨ ਜੈਸ ਹੁ ਰਸ ਯੋਜਨ ਭੋਜਨ ਪਾਨ।
ਅਰਥ ਚਤੁਰ ਮੋਖ ਤੇ ਪਾਏ ਅਮਰੀਤ ਛੀਨ। ਮੁਕਤ ਮਾਨ ਜਿਹ ਤੇਰ ਸੁਨੇ ਸਨੇ
ਸਿਮਰਤ ਘੋਰ ਸਾਸਤਿ ਮਯਾ ਬਲਾ ਅਤਰਕ ਜਥ ਬਾਹਰ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਭੁ।
ਸਿਮਰਤ ਲੋਹੇ ਦ ਬਾਦਰੀ ਮਾਰ ਸਾਰ ਕਰੋ ਸਿਮ ਦੁਰਨ ਧੋ ਨਾਤਾ
ਛੁਟ ਚਲੀ ਨੌ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰ। ਮਾਰੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨੇ ਕਲਹ ਪੀਰੇ॥੪

ਚੌਪਾਈ ਜਥ ਸਰਨੇ ਨੋ ਜਾਂਕਰੀਂ ਉਸ ਅਥ ਦਾਤਾਰ ਸਮੋਹ
ਤੋਰਾ ਬਹੁ ਪਿਤ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇਵ ॥੧

ਦੋਹਰਾ ਰਸਨੀ ਚਵਨਾ ਹੈ ਹਰਯੂੰ ਦ ਮਾਰੀ ਚਿਰ ਆਯਾ ਪ੍ਰਿਤਕਰੀ ਅਨਾਥੀ
ਮਾਰ ਸਰਨ ਤਰਾ ਮੋਰ ਖਰ ਦਾਰ ਸਰਗਰੇ ਬੀਸ ਹੈ ਸਿਮਰਨ ਮਾਰ ਪਰ।
ਜਥ ਸਿਮ ਖਰੇ ਅਨਾਰੀ ਹੋਰਾ ਦੁਤੀਆਨਾ ਧੋ ਸਕ ਗੋਲੀ ਸੋਚੀ
ਤਥ ਸਿਮਰਨ ਤਰਥ ਮਲੀ ਅਦਾਰਾ ਹਰ ਦਰਸੀ ਸਰਸਾਂ ਹੋਯਾਰਾ ਹੋ
ਜਿਤੇ ਸਿਮਰਨ ਭਾਰੀ ਖਰ ਮਾ ਦਾਰੀ ਤੋਸੀ ਵਾਂਹਦ ਦੀਰ ਸੰਸਾਰੀ
ਜਥ ਦੁਨ ਯਾਨੀ ਸਥੇ ਰ ਨਾਰੀ ਖਾਯਨ ਬੀਨ ਮਾਰਿ ਅਕੁਸਨੀ ਹੁ
ਸਾਰੰਥੀ ਸਿਥੇ ਖਥ ਕਰਤੇ ਨਾਰੀ ਪੀਏ ਥਥ ਬੀਤੇ ਥ ਰਾਨੀ
ਸੁਖ ਮਿਯਨ ਮਾ ਮਨੀ ਪੰਖ ਸਾਰ। ਜਾ ਜੀਹ ਥਰੇ ਅਥਾਨੀ ਦਾਖ ਦੇ।
ਅਥ ਸੰਘਾ ਸਿਥ ਦੁਖ ਭਯਾਨ ਮਾਰੀ ਬਾਨੀ ਪਲਾਨ ਸਥਾਨ
ਸਿਮਰ ਥੇ ਬਾਨੀ ਥਰੀ ਅਥਾਰੇ ਸਿ ਮਾਨੀਰੇ ਰੇਹ ਸਥਾਰੇ ਮਾਯਾ
ਪੀਰ ਭਾਰੇ ਥਥਾ ਮਾਨੀ ਜਾਰ ਮਾਨੀ ਅਰੁ ਮਿਥਨੀ ਮਾ ਤੁਹਿ ਭੋ ਜਾਨੀ
ਛਨੀ ਧ ਸਥ ਤੁ ਹਮਾਰ ਸਾਥ ਮਿਥਾਰ ਥੀਮ ਮੋਰਨ ਮਾਰ ਮਾਯਾ।
ਸੁਤਿ ਥੇਮੇ ਪਿਤ ਥੀ ਮਾਨੀ ਸੁਤਿ ਮਾਰਥਾ ਪੀ ਸ ਤੂੰ ਮਾਨੀ
ਕੁਥ ਥਥਾ ਨੋ ਥਥਾਰੀ ਥਾਰ। ਅਸੀ ਸੋਥ ਸਿਨੀ ਥਥਾਂ ਛਾਰ।
ਸੁਪਿ ਸਿਥ ਥਥਾਰੀ ਥਾਰ ਮਾਰ ਤੋਰਾ ਥਾਰ ਪੁਥਾ ਹੋਰਾ ਸੋਰ
ਤਥ ਤਥਾਂ ਨੋ ਥਥਾਰੀ ਮਾਰੀ। ਸੁਪਿ ਹਿਥਿ ਮਾਰ ਥਾਰ ਥੰਥਾਰੀ ਮਾਰੀ

---

1 **ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਰਦਾਰ** ਸਮਾਰਥ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ, ਬਲਵਾਨ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ਕਰਤਾ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਵਾਲੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

2 **ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ** ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਖ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਪਛਾਣ ਹੋਵੇ।

ਜਿਹੜੇ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮਰਯਾਦਾ ਦਰਸ਼ਾਈ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਜਿਹੜੇ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮਰਯਾਦਾ ਦਰਸ਼ਾਈ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਜਿਹੜੇ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮਰਯਾਦਾ ਦਰਸ਼ਾਈ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
ਜਿਹੜੇ ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮਰਯਾਦਾ ਦਰਸ਼ਾਈ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਦੋਹਰਾ — ਸਖੀ ਚੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਅੰਤ ਹੁਕਮ

ਸੰਨਾਟਾ — ਸਭੀ ਹਿੰਮਤ ਧਰ ਦੇ ਵਣਤੇ ਜਿਹ ਸਿੰਘ ਦੁਰਬਨ ਨ ਮਾਰਿ
ਆਪਣੀ ਸਿੰਘ ਅਖੰਡ ਮਰਯ ਅਖੰਡੀ ਮਾਰਿ।
ਹੋ ਰਾਮਾਨੰ ਸੋ ਜਿਹ ਸਹੀਦੀ ਸਭ ਅੰਤਿਮਕਾਰ ਪਰਿਵਾਰ
ਮਿੱਤੇ ਮਾਰ ਸਭੇ ਮਰਯਾਨ ਦੇ ਨਿਯਤ ਸਾਰ ਮਾਰ।

ਚੌਪਈ — ਸਾਰੇ ਮਨਾਸਕਾਰ ਨੇ ਚੌਥੀ ਕੁਰਾਨੀ ਕਾਰਨ ਨੇਕ ਮਿਤ ਮਾਰਨ ਮਨਾਸਕੀ
ਦੋ ਤੁਰਕਨ ਨੇ ਸੁਰਨ ਲਏਤਾਏ ਚਾਰੇ ਓਰ ਸੰਦਰਕੀ ਸਦਾਏ।ਹ।
ਜਾਹਿ ਮੰਮੋਹਤ ਮਰਨ ਪਾਲਕੋ ਹੋਈਦ ਮਾਨੈ ਨਰਲਕ ਬੰਦੂਕਲ ਮਿਤੀ
ਦੋ ਸਿੰਘ ਫੌਲੀ ਹੈਲੀ ਕਾਰੀ ਚੁਰਸਨ ਮੰਮੀ ਮਦਿਨ ਮਾਰੀ।ਹ
ਦੋ ਸਿਰ ਯਾਨੀ ਚੁੰਨਿ ਮਾਰਾ ਭੇਰਾ ਸਹ ਚੌਰਜ ਯਾ ਚਰਾਯਾ।
ਹਥ ਡਮਾਰਾ ਚੁੰਨ ਕੱਸੇ ਰਸਮਾ ਪੰਨਾ ਮੈਰਲੇ ਜਾਂਦਾ ਪਾਲਸਾ ਸਮਰਥ।ਹ। — ਅਰਥ

ਦੋਹਰਾ — ਮੁੰਨ ਸਿੰਘ ਕਲੀਆਂ ਦੁਰ ਚਰਾ ਸਾਂ ਕਰਾਂ ਧਾਰ ਅਰਥ ਮਾਰ — ਅਰਥ ਮੁੰਨ
ਆਂ ਮਾਰਾਂ ਮੇ ਮੁਹਾਂ ਆਂਦਿ ਨਾਮੀ ਯਸ ਸਿੰਗਿ ਛਾਰਾ।ਹ। — ਅਰਥ

ਚੌਪਈ — ਮੁਨਾ ਮਾਰਸੀ ਮਾਰ ਮਮ ਛਲਸੀ ਦਿਸ ਦੇ ਫੁੰਡਰ ਸਿਰਨੇ ਨੇ ਸਮਾਸੇ
ਸਭਸ ਮਾਰਾ ਸਿੰਘ ਭੇਸ ਮੁਹਾਰਾ ਨੰਨੂ ਦਰਬਾਰ ਅਥ ਮਾਰਸੀ ਮਾਰਨਾ ਹ।
ਮਿਸੀ ਨਾਮੰ ਨਾਮਸੀ ਸਹਾਂ ਤਭ ਚੁਹਾਰਨ ਕੀ ਸਿੰਹਾ ਪਈ — ਗੁਰਮੁਖ
ਪ੍ਰੇਮੰ ਦਾਸੂ ਦੇਰੇ ਸੁਰਮਾਂਦ ਮਰ ਸੰਮਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰੀਸੀ ਆਂਦਿ ਪਾਤ — ਦੁਰਮ ਮਾਰਸੰਮ
ਸਹਾਰ ਸਸੀ ਦਿਮਾਸ ਮਾਰੇ ਚੌਰ ਦੀਹਾਂ ਆਦਣ ਸਥਸ ਮਾਰਾਚੰਦਾ — ਮਾ ਮਾਰਸੰਮਾਰ
ਬੋਰ ਹਾਰ ਦੇ ਚੁਮਨਾ ਨ ਮਾਂਦੀ ਮੰਦੀ ਜਲਸ ਦਿਨ ਮੋਰ ਨ ਮਾਂਦੀ ਦੇ — ਮਾ — ਮਾ

ਸੰਨਾਟਾ — ਮਾਰੀ ਰੇ ਚੁੰਨ ਦਸ ਚੁਨੀ ਕਹੀ ਚੁਰਕਲਾਂ ਜਿੰਨ — ਚੁਰ ਮਾਰਸਮ ਸਿੰਘ
ਸਦੰ ਚੁ ਮਾਰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਰੇ ਚੋ ਚਲ ਸਿੰਨਾ।ਹ। — ਮਾਰਸਸੀਂ ਮਾਰ
ਚੁੰਨ ਸਿੰਘ ਚਲ ਧੋ ਕਹਲਾ ਸਾਰ ਚੁਾਦੀ ਚਲ ਬੋਲ
ਚੁਾਰਚੋ ਸੀ ਦਿਲ ਸਿੰਘੀ ਸੀ ਸਰਿਚੁਲ ਦੇ ਦੇਂਦਾ।ਹ। — ਮਾਰ ਸੀ ਮਾਰਸਾਂ

ਹ ਮਾਰ ਸਿੰਘ — ਮਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸੀ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ — ਸਿੰਘ ਮਾਰਸ ਸਿੰਘ ਮਾਰ
ਹ ਮਾਰਸਿੰਘ — ਜੀ ਮਾਰਸਾਰ ਜੀ ਸਿੰਘੇ ਮਾਰਸੀ ਮਾਰਸਾ ਮਾਰਸ ਸੀ ਸਮਾਰਸੀ — ਸਿੰਘ ਮਾਰਸ ਮਾਰਸ
ਹ ਮਾਰਸਿੰਘ — ਸੀ ਸਾਰਸੀ ਜੀ ਮੁਸਾ ਮਾਰਸ ਮਾਰਸ ਮਾਰਸਿੰਘ ਮਾਰਸ — ਸਿੰਘੀ ਮਾਰਸ ਮਾਰਸ
ਸ ਸੀਂ ਸਿਮਾਰਸਾ ਸਿੰਘ ਸ, ਮਾਰ ਮਾਰਸਾ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਕਰੇ ਖਲਾਸੜ ਖਲੀ ਖਿਆਲੀ ਧਰਿਤਰਣੁ ਪੈਰ ਲਵੇ ਨ ਟਿਕਾ ਖੁਆਰੀ — ਤੁਕ
ਸਜਾ ਹੈ ਮਿਲਣ ਪਰੋਂ ਕੀ ਯਾਰ ਛੋਟ ਸਕੇ ਕਰ ਤੁਹਾਰਿ ਸਾਥ ਮਾਰਨ — ਅੰਤਿਮ ਤੁਕਾਂਤ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਲਕਤ ਨਿਕੁੰਦਿ ਦੁਰਗਾਸਾ ਬੰਸੀਯੰ ਸਯੰਭੀ ਸ੍ਰਾ ਤਾਪ ਕਸਾਨ — ਯਮਕ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ
ਸਦਾ ਪਾਹਨ ਦਿਲ ਜਸ ਰਹਯੋ ਅਹਿਰ ਰਾਖ ਲੀਨੋ ਆਨ ਨਾਤਾ।

ਚੌਪਈ ਸਜਾ ਰਖਤ ਚਿਰਤਾ ਆਨੰ ਤੁਲਾਨੰਦ ਗਤ ਪਾਇਕ ਨ ਜਰਯੋ ਸਰਤਾਨਿ — ਮੁੱਢਲੇ ਅੱਖਰ ਮੇਲ
ਖਾਰਤਾ ਕਰਨ ਲੀਖਾਤ ਪਿਤਾਯਾ ਪ੍ਰਿਤਯ ਬੋਲ ਤੇ ਜੁੱਗਾ ਤਯਾਨ ਮਾਤ — ਤੁਕਾਂਤ
ਜਿਮ ਜਾਮਾ ਪ੍ਰਮ ਮ ਮੰਜਿ ਦਯ ਦੁਸਮਨ ਨ ਅਖੰਡ ਧੀਨਾ — ਅੰਦਰਲਾ ਮੇਲ
ਬੰਤ ਮੰ ਤਿਲ ਰੰਜਿ ਸਨਾਨ ਤੇ ਪਿਤ ਸਤਿ ਪ੍ਰਮਾਨਤ ਮਾਤ — ਤੁਕਾਂਤ
ਨੂੰ ਲੰ ਪਿੰਜ ਅਕਾਯਨ ਉਚਾਰਾ ਮਯਤਾ ਸਬੰ ਸੁ ਪੂਤਾ ਮਾਯਾ
ਜਿਮ ਪੈਜਯਾ ਜਿਹ ਕਾਯੰ ਅੰਮਾ ਚੁਕਯਨ ਤੇ ਨਨਕਾਰੁ ਸੁਨਾਯਾ ਮੰਦੇ।
ਅਾਪੰ ਤੇ ਸਾਨਾਪ ਦਯ ਮਾਯੰ ਸਦੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੁਮਰ ਸਾਯਾ — ਮੁੱਢਲੇ ਅੱਖਰ
ਬਾਦ ਰੋਜ ਸਯ ਜਿਮ ਚਯਮਾਯਾ ਯਹਿ ਅਹੀ ਨ ਅਧਿਯ ਸਯ ਜਾਸੇ ਯਾਨੀ। — ਯਮਕ

ਦਿਲਕਸ਼ਾ ਚੌਪਈ ਛੰਦ ਤੇ ਗਲੇ ਡਾਲ ਵਰਮ ਵਰਮ ਪ੍ਰਿਤ ਬਾਂਧ
ਛੋਰ ਨ ਜੋਮੀ ਜੋਰ ਛਨੀ ਮਾਰੇ ਵਰਤਾ ਪਰਤਾ ਪਾਰਿ — ਅੰਤ

ਪੰਚਮੀ ਤੀਜਾ ਬੀਜੀ ਜੋਧੁ ਜਯਾਨ ਜਾਗੀ ਯਥਿ ਜੋ ਯੰਗਾ ਮਾਰਖੰ ਮਾਰੀ — ਅੰਤ
ਪੀਚੋ ਸਗਾ ਤੇਰੂ ਗਜੇ ਨ ਮੰਜ ਵਿਯ ਜਿਮ ਜੀ ਧਰੀ ਧੰਜ ਮਾਰ।

ਵੰਨ ਸੁਹਾਈ ਅਭਾਸ ਦੇ ਛੰਦ ਕੀ

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀਮਾ ਛੰਦ
ਅੰਮ ਸਿਮਾਰੀ ਮਾਦ ਸਮਰੀ ਹਰੀਮਾਲਾ ਧਰੀ ਨਿਰਾਧ — ਅੰਦਰ
ਕਰਨ ਜਿਮ ਤੇ ਜੋ ਜੁਨੰ ਦੇ ਚੁਨ ਦੀਯੰ ਅਬਾਜ
ਮੈ ਚੁਨ ਦੀਯੰ ਅਬਾਜ ਸਿਧੂ ਸਬ ਸਿਮਰੀ ਜ ਸਾਥੰ
ਅਾਪ ਬਰਸੇ ਦੈ ਦੁੱਖ ਮੋਰ ਸਬ ਚੋਰ ਤੁਮਾਰੇ
ਬਯਾਕਰਨ ਲਦੀ ਮੰਤਾ ਜਣਮੰਦ ਦੇ ਮਾਰਸਣ ਚੰਦ — ਅਖੀਰਲੇ
ਕੰਬਲ ਕਾਲਕਾ ਸਾਹਿ ਤਣਕੇ ਜਸਾਦ ਲਿਖਯੰ ਦੀਯੰ ਘਨ ਯਾਰ — ਅੰ ਅੰਦਰ ਤੁ

ਚੌਪਈ ਅਕਬਾਰ ਕਿਸਰ ਅਰੁਹਨ ਮੰਨ ਸਮਰੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਮਰਾਮੀ ਬਰੀ — ਅੰਦਰ
ਕਰ ਜਿਮ ਚੁੰਨਾ ਦੇ ਸਾਨ ਮਾਯੰ ਛਨੀ ਜਸਤ ਸਰਿ ਛਿਤਰੇ ਮਾਰ।

ਦੋਹਰਾ ਕਤਰੀ ਕਰੂ ਦਰਿਮਾਯੰ ਤੇ ਅਰ ਅਤਾਬ ਲੋ ਚੋਣ
ਤਿਰ ਬਾ ਜਿਮ ਰਤ ਜਾ ਵਿਯੰ ਦਰਿਮਾਨ ਕੀਜੈ ਚੁੰਟ ਰਾ। — ਅੰਦਰ

ਨੋਟ: ਪਾਠ ਭੇਦ ਦੇ ਨਾ ਨਵਰੂਪ ਲਈ ਹਾਸੀ — ਮੂਲ ਪਾਠ ਅੰਦਰ ਨਾਲ
ਨੋਟ: ਅਭਾਸ ਛੰਦ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਮਿਲਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਜੀਤ ਹਾਰ ਸੰਕੇਤਕ ਤੇ ਅੰਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪਾਠਕ ਦਿਨ ਦੇਖ ਲਵੇ

ਚੌਪਈ — ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਵਣਜਾਰਾ

ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਵਣਜਾਰਾ ਦੇਖ ਤਿਆਰੇ ਕਹੇ ਰੇਹਨਦਾਰ ਬੁਕ ਖੋਲਹਾ ਦਿਖਾਰੇ
ਕੁਝੇ ਸਾਰੀ ਸਸਤਰ ਹੀਰੇ। ਰਾਖਤ ਆਸ ਤੁਹੇ ਸਲ ਖੀਰੇ ।੫।
ਤੁਰਤ ਜਾਵਹਿ ਤਿਨ ਪਕਰ ਲੁ ਲਾਏ ਕਰ ਯਰ ਤਿਨੈ ਲਯੋਰ ਪੁਰਖਾਏ
ਭਰਤ ਤਿਹਾਰ ਤਿਮਾਰਾਯਰਿ ਪਾਵੈ ਜਬੈ ਮਾਥੈ ਰਾਵ ਦੇਯ ਨ ਛਾਵੈ ।੬।
ਮੈਂ ਹਾਟ ਪ੍ਰੈਸ ਤੇ ਜਬਾ ਸ ਦਾਂਤ ਹਰਤਾ ਅਤਰ ਖਤ ਦੀ ਤਾਹਿ ਤਿਮਾਰ — ਅਮਰਜੀਤ
ਅਮ ਭਰ ਸੈਲੇ ਸਲਾਂ ਤਿਮਾਰ ਮਾ ਧਨੰ ਪੈਮਾ ਰਾਵਰ ਸਿਧਾਰ ਚ — ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਦੋਹਰਾ — ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ

ਸਿੰਘਨ ਢਿਗ ਦੇਖ ਨ ਮਤ ਮੋ ਯਰ ਰੁਮਾਲ
ਇਨਹੁ ਕੋਲਾਯਮਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਨੇ ਹਮ ਥਲ ਮੰਡਿ ਸਮਾਨਾ ਨ — ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ ਸਭਾ ਪੁਸਤਕ ਮੰਦਰ

ਚੌਪਈ — ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ

ਸਮਾਚਾਰ ਤਮ ਕੋ ਬੁਰਮਾਵੈ ਚਿਤ ਪਹਿ ਦਾਰੈ ਲਹਿ ਕੋ ਧਾਵੈ·
ਸਭ ਰਸਮ ਰੁਤਾ ਹੁਏ ਸਿਖਾਵੈ ਕੀਨੀ ਬਾਰੇ ਕਰਤੀ ਮਰਤੇ ।੮। — ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਦੋਹਰਾ — ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ

ਤਮਾਲ ਜਿਸੈ ਕਰੀ ਕੀ ਕਸੈ ਪੈ ਤਾਯੇ ਦੇਵੈ ਨ ਬਾਲ
ਬਤੁ ਤਮਾਲਾਂਤਾ ਬਸ ਤਿਸੈ ਮਾਰੋਕਰਾ ਨਿਤ ਗਾਯਾ ।੯। — ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੰਡਲ ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ

ਚੌਪਈ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਬਾਸੇ ਤਮਾਲ ਸੁਹਾਤ ਬੇਸ ਦੇਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂ ਦੇਖੇ ਸਿੰਘ ਅਮਿ ਕੋਤੇ
ਬੈਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਨਾ ਪਤੀ ਤੋਂਪੈ ਨਿਰੰਤ ਦੀ ਤੰਬਤੇ ਜਨੀ ਮਾਰ ।੧੦। — ਸੰਪਾਦਕ ਮੰਡਲ
ਦੇਨੂੰ ਸਿੰਘ ਬਾਸੇ ਬਾਸ ਸਿਮਾਰਾਵਰ ਮਾਤਰਤੀ ਸੰਬਾਰਤ ਸੰਪੈ ਬੁਰਮਾਵਰ
ਬਾਵੂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਨੇਵਾ ਪਤੇ ਪੈਮਾਂ ਤੰਬ ਤੁਤ ਸੁਤਿ ਹੈ ਪਤੇ ।੧੧। — ਸੰਪਾਦਕ

ਦੋਹਰਾ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਸੈਪ ਸਿੰਘ ਸੈਤੇ ਪੁਰੇ ਬੁਰਮਾ ਵਤੇ ਨੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਬਾਸ ਤੁਰਤ ਭੂ ਦੀ ਪਤੀ ਸਾਰ ਬਸ ਖੁਰਿ ਧੈਯਾ ।੧੨। — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਚੌਪਈ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਪਹਿਤੇ ਧੈਟ ਬੰਦੂਬਸ ਸਤੀ ਤਿਲ ਪਾਵੈ ਤਾਰ ਤੀਰਤ ਬਤੀ
ਭੋਰ ਸੇਤੇ ਪੈ ਭੈ ਤਸਤੇਤ ਮਾਤੈ ਸਿੰਘ ਸਿਲ ਪਰੇਤਾ ਬੈਰ ।੧੩।
ਸਿੰਘਤ ਤੀ ਦਾਤੀ ਮਤਤਾਂ ਮਮਾਤੀ ਤਤਤ ਪੈਤ ਬਤ ਬਸ ਤੀ ਸਾਵਦਾਤੀ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ
ਸਸਾ ਤਯਾ ਮਤਾਯਾਂ ਬਿਸਤਰੀ ਪਤੀ ਤੋ ਮੈ ਸਿੰਘਸ ਤੋ ਤਤ ਸਸਾ ਸਤਾਂ ।੧੪। — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ

ਦੋਹਰਾ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ

ਸੈ ਤੁਰਸਨ ਪੜਿਐ ਲਤੀ ਰੇ ਸਿੰਘ ਤੋ ਦੀਏ ਮਾਰ।
ਸੋਹੈ ਨਤਰੇ ਪੈਤਾ ਦੀ ਯਤੇ ਬਰੇ ਨ ਮਸਾਨੈ ਮਾਰ ।੧੫।

ਚੌਪਈ — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਦੁਤ ਸੈਪ ਸਿੰਘ ਸਿਹ ਬਾਂ ਯਰ ਧਾਰੇ ਸਭ ਤੁਰਸਨ ਸੈਂਹੈ ਤਤਾਂ ਬਤਾਯੈ
ਮਿਪਤ ਤਯੈ ਨ ਯਾਰਿਹ ਸੈਂਹੈ ਮਾਰ ਸਤਤੈ ਦਿਤੈ ਨ ਤੈਂਹੈ ।੧੬। — ਸਭਾ ਸੁਰ ਮੰਦਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ
ਬਾਸਤ ਸਿੰਘ ਬੈ ਸਭਾਸਤਾਂ ਬੈਂਹੈ ਸਿਸ ਬੰਦ ਸਿਸਾ ਬਤ ਬਸਤੈਂਹੈ — ਸਭਾਸਦ
ਬੈਪ ਸਿੰਘ ਸਿਸ ਮੰਦਿਤ ਬਸੈ ਪ੍ਰੈਨੂੰ ਬਾਰਾਵੈ ਮਾਤਾ ਬ ਮਤੈ ।੧੭।
ਬੈ ਸੁ ਮਤੈ ਅਤੈ ਬੁਤਾਯਾਸ ਪਾਸ ਸਿੰਘਤ ਪਤੈ ਤਸਤ ਬਸ ਮਤਾਯਾਸ
ਪੈਂਹੈ ਸਿਸੈ ਤੁ ਬੈਂਹੈ ਸਾਯਾਂ ਮਾਰਤੈ ਸਸ ਪਤਿਤਾਂ ਪਾਂਹੈ ।੧੮।

ਚੌਪਈ ਜੋ ਸੰਜੋਗ ਜੋ ਬੀ ਕਰੇ ਕਿਨ ਤੁਮੈ ਉਦਮੁ ਅਬਾਯ
ਆਜਾਮ ਕਰੈ ॥ ਮਿਲ ਮੰਗਿ ਕਰ ਅਨ ਜਗੈ ਆਯ ਪਾਯ।

ਚੌਪਈ ਅਗਲ ਪਿਛਲ ਪਰ ਤਨੀ ਕੋ ਕਾਜ ਸਕਲ ਬਿਧਾਨ ਤੋ ਬਸੀ ਪਰਵਾਨ
ਉਹੰਦਾ ਨਾਲ ਨਾਲਿ ਕਰਨ ਪਰ ਮਰਨੇ ॥ ਕਾਰਜ ਬਾਕਸੇ ਸਨੁ ਕਾਰਿ ਜਰਨੇ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਅਗਾਂਹ ਦੇਖਦੇ ਪਿਛ ਨਿੰਦ ਨੋ ਸਿਖਦੇ ਫੋਲ ਸੁ ਦਾਰਾ
ਅਗੋ ਮੋਹ ਸਮਸਿ ਨਿਬਾ ਮੁੰਨੀ ਦੁਸਮੋ ਪੁਰਿਖਾ ਪਾਰ
ਮਾਰਨ ਆਪੇ ਸੋ ਮਰਨੇ ਪਰ ਸਿੰਘਨ ਗਰ ਤੀਰ
ਛਿਨ ਤੁਰਤ ਬੈਠ ਚੁਕ ਗਏ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਭੇ ਫੀਰ।

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਦੇ ਰਸ ਸਾਦੀਏ ਗਏ ਬੈਠੇ ਨੰਬਿ ਆਪ ਫੋਲਤ ਅਬੇ
ਜਹੇ ਸਿਖ ਸੁ ਦਰਿਆਹੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਪਾਰਾ ਧੰਨ ਲੈ ਦੂਦ ਆਏ ਮਰਤ।
ਤੁਰੇ ਮਾਰਸੀ ਪ੍ਰੇਮੇਕਾਣੀ ॥ ਗਏ ਧਾਲਸੇ ਅਮੰ ਕਰਾਣੀ
ਦੇਖ ਮਲੈ ਤੋ ਚਲ ਮੋਰ ਆਯੋ ॥ ਗਈ ਬੁਲਤ ਤੋ ਸਿਖੀ ਬੁਰਦੀ ॥੩॥
ਮੈ ਮਾਂਝੇ ਦੀ ਰੁਮਾ ਗਾਯੀ ॥ ਪੁਰਖ ਨ ਦਾਤਾ ਪਿਆ ਆਯੋ
ਪੁੱਸੇ ਗਏ ਮਸਤ ਸੇਰਗੇ ਗਏ ॥ ਖੁਦ ਮਾ ਦਾਤਾ ਮਿਖ ਬਿਸਤਾ ਬੀ ॥ ਮਾਸ ਸੁਰਾਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਜਾ

ਦੋਹਰਾ, ਭਾਈ ਭਾਗੀ ਭਾਗਸੇ ਜੋ ਵਿਵਹਾਰ ਬੀ

ਚੌਪਈ ਕਿਸੀ ਭਾਂਤ ਸਿੰਘ ਦੁਖ ਜੋ ਲਹੈ ॥ ਦੁਖਾ ਸਿੰਘ ਦਿਖ ਦੇਗਾਂ ਸਹੈ
ਗਏ ਜਦੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ॥ ਸਦੇ ਦੁਖਿਆਰਾ ਸਿਖ ਜੀ ਗਿੰਦੇ ਨੇ ॥
ਧਾਰ ਧਰੈ ਲੈਖਿ ਹੋਵਹਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਸੇ ਸੁਖੀ ਗਿਰ ਭਾਰਥੇ ਭੋਜ
ਬਹੁਰਨ ਜੋ ਗਰ ਦੇਖਿ ਨ ਗਏਂ ॥ ਪਰੰ ਗਾਰ ਤੋ ਥਾਰੇ ਸਾਨੇ ਪਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਰ ਬਚਨ ਭੋਰਾ ਗਰੋ ਭਾਰ ਗਾਰ ਪੰਥਿ ਪਹੁਚਾਇ
ਚਲੀ ਚਲੀ ਸਿਖ ਸਿਰ ਪਿਤਾ ਹੀ ਤੋ ਮਿਟ ਚਲਾਇ।

ਚੌਪਈ, ਭਾਈ ਗੋਵਲ ਬਾਹਮਣਾਵਾ ਵੰਡਨ ਬੀ

ਚੌਪਈ ਬਿਆ ਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਿੰਨਿਆ ਜੀ ਬੀ ਖੋਈ ਮੰਡ ਮਾਰਿ
ਖੁਦਾ ਮਾਰਿ ਚਲਾਵੀ ਜਦੋ ਤੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਦੇ ਅਸੀਂ ਨਾ

ਚੌਪਈ ਪਰੰਮ ਗੋਵਲ ਬੁ ਸਾਰੇ ਗੁਰਾਂ ॥ ਗਯੋ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਮਾਨ
ਕੋਲੁ ਜੋਤ ਅਗਾਸੇ ਰਚਾਏ ॥ ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਗਾਇ ਉਨ ਗਰ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥੭॥
ਮਾਤਰਾ ਜਿਸਦੇ ਨ ਉਪਾਰ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸਮਾਨ ਉਸ ਪਿਆ ਜਿਸਨ ਨ ਦੇਖਿ
ਜੋ ਉਪਾਰਕਨ ਤੋ ਸਿੰਘ ਹੁਇ ਸੋਇ ॥ ਕਹੈ ਮਾਰਗੀ ਕੋਰ ਪੰਥ ਨਾਂਵ ॥੮॥
ਮਾਰਗ ਚੌਰੇ ਜੋ ਗਰ ਲੋਕਿ ॥ ਬੁਖੇ ਬਾਰਥਿ ਗਰ ਮਾਰ ਨ ਚੌਰ

ਜਿਸ ਦੁਖ ਨੂੰ ਦੇਖ ਅੱਖ ਜਾਵੈ ਅਹੀ ਅਕ੍ਰਤਾ ਮੁਖ ਜਿਤ ਫਟਨੈ ਆਖੈ ।੪। ਮੁਹੰਮਦ
ਪੁੰਜਨ ਢੁੱਖ ਰੋ ਢਾਡੜੀ ਆਵੈ ਤੈਨਹਾ ਮੁਖ ਵਸ ਕੁਛ ਦਿਨ ਭਾਖਦੇ। ਕਾਦਰ
ਪੂਰਨ ਪਿਛ ਸਖਿਆਚਰਨ ਲੋਰੀਂ ਮਤਿ ਸਣਾਇ ਉਨ ਕਰੀ ਬਹੋਰੀਂ ।੫। ਕਾਦਰ ਯਾਰ

ਪਉੜਾ ਬਾਝ ਰੋਹ ਨਿਆਈਂ ਭਲੇ ਵਿਚ ਥਕ ਲਹੇ ਜਿਹਦਾਇ
ਨਿਰਮਲ ਸਰਨੇ ਛਕ ਰਿਸੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੋਸ਼ ਦੁ ਸੁਰਾਇ ।੬। ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ

ਚੌਪਈ ਬਾਰਿ ਪਜਰ ਸਿੰਘ ਘਰ ਲੇ ਜਾਣ ਘਰ ਤੇ ਮਿਲੈ ਦੁ ਰਥ ਮਿਲ ਮਾਣ
ਦੁਨ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਮੋਰ ਨਿੰਘ ਆਵੈ ਉਸੈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਤੇ ਆਪ ਪਾਵੈ ।੪
ਯਿਸੇ ਨਿਮ ਪੈ ਕਲਾ ਹੋਇ ਪੂਰਨ ਉਹੋ ਪੁਸਾਖੈ ਆਪ ਸਹਿ ਉਸਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸੁੰਦਰ
ਥੋਰੇ ਸਾਹੇ ਸਿੰਘ ਉਪਮਾ ਹਿੰਦ ਦਲ ਪੰਥ ਬਲ ਤੇ ਕੀਤੋ ਸੀਹ ਦਾ
ਸਭਾ ਅੰਦਰ ਪਰ ਸਲਾਕੇ ਧੀਰ ਦੇਸੀ ਵਿਦਯਾ ਪੈ ਉਨ ਹੁਸਨ ਸੀਰ
ਸੈ ਬਖਤਾਵਰ ਜਿਸ ਹੁਇ ਪਿਤ ਮਾਤ ਸੰਤੀ ਨਾਹਿ ਅਰ ਤਾਵੈ ਰਾਤ ।੬। ਸੰਤ ਸੰਤ

ਦੋਹਰਾ ਇਤਨੀ ਭਾਂਤ ਸਿੰਘ ਕਹਤ ਸੋ ਬਖਤਾਵਰ ਮੰਡ ਮਾਂਹਿ
ਅਜਿਤ ਸ ਸੰਧੂ ਅਮਰ ਸਾ ਚਮਾਰ ।। ਅਰਜਨ ਪਾਪਿ ਸਾਧ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ

ਚੌਪਈ ਸੁਨਕ ਦੋਸ ਕੁਨਕਨ ਬਧੂ ਆਸੀ ਇਹ ਵਿਚ ਚੁਕ ਕਥੀ ਜਿਹਮਾਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਭੱਲਾ
ਯਿਸ ਅਕਲਾ ਉਨ ਸਹ ਦੇ ਅੰਨਿ ਰੁਖੀ ਉਨ ਅਕਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੀਤ ।੭। ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਛੋਟੂ ਦਰਸਾਨੇ ਕਾਸ ਸਿੰਘ ਸੋਰੇ ਹੁਕਮਾ ਗਾਸੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਦਿਖਾਵਟ ਸਿੰਘ ਧਰਿਨ ਪੈ ਆਯੀ ਲੋਭੇ ਤਰਸਨ ਕਰਤ ਦੁਹਾਇ ।੭।
ਅਰਥੇ ਪ੍ਰੇਮਾਕਾਰ ਤੁਹਮ ਦੁਨਰ ਪਾਂ ਕਾਸਕ ਪਤਾਸ ਸੀਸ ਮਾਖੀ ਗਏ
ਕਰ ਕਲਾਕਾਰ ਮੰਨ ਕੁਲਾਵੇ ਧਰੇ ਜਸਕਾ ਮੁਖਨਾਰ ਵੀ ਕਲਾਕਾਰ ਤ ਕਰੇ ।੭। ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਦਿਲ ਵੇ ਪੈਰਨ ਦੀ ਅਜਾਰਾ ਵੇ ਮਾਨੀ ਮਾਂਗੇ ਪਰਮਾਸ ਵੀ ਵੇ ਉਨ ਪਾਸੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਸੁਹਲਨ ਵੇ ਸੋ ਹਸ ਤ ਆਵੇ ਕਰ ਕੁਨਕਨ ਕੀ ਅਗੇ ਅਰਮਾਵੇ ।੭।

ਦੋਹਰਾ ਮਾਣੇ ਸੈਦੁਲਸ ਜਿਹਦਾ ਖਹ ਧਕ ਹੁਇ ਜਾਂਦ ਦੁਖਾਂ ਧਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ
ਪਰਮਿਲੈ ਬਾਨੀ ਕਰ ਉਨੈ ਬੰਹਿ ਰਥ ਦਿਤ ਮਾਰ ।੭। ਮੰਡ

ਚੌਪਈ ਸਭ ਉਪਰ ਹਥ ਧੰਮਨ ਸਭੀ ਖ਼ਾ ਮ ਖੁਸ਼ਾਦੀ ਜਨਿਸ ਤੰਹੀਂ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਦੁਹਿ ਧਾਰ ਸਹਿ ਬਰੇ ਘਨੱਯੋ ਗੰਹਿ ਦੁਹਨੇ ਥੋ ਬਲ ਅਲੱਯੋ ।੭।
ਰਥ ਉਨ ਸਿੰਘਨ ਬਲ ਦੁਖ ਲਹਾਯੇ ਦੁਖਾ ਨੋਕਨ ਜਰਨ ਉਨ ਬਯੋ
ਦੁਤੇ ਲੀਜੇ ਜੋ ਉਨ ਦੇ ਪਾਨੀ ਦੇ ਪੰਛਨ ਮੁਖ ਨੋਯਨੇ ਵਾਨਿ ।੭। ਕਵੀ
ਨੋਕ ਦੁਹਨਨ ਮੁ ਹੋ ਪਿਤ ਆਵੈ ਕਰ ਸੰਕਨ ਚੰਡ ਸਾਖ ਪਾਵੈ।
ਸਰ ਸਾਹਨਹਿ ਇਸ ਭੈਯ ਬਧੂ ਪਾਣੀ ਆਪ ਲੰਘ ਲਣ ਕਹੀ ਡੁਬਾਣੀ ।੭। ਕਵੀ

ਅਨਿਕ ਲੋਕਨ ਤਿਹ ਕਰ ਚਰਨਾਦਕ ਲਯੋ ਪੁਰਾਤਨ ਦਰਦੈ ਦਾਰਾ
ਜਬ ਪੁਰੈ ਤਬ ਦੁਖਿਕ ਜਾਯਿ ਤਹਾ ਤਬ ਦੁਖੀ ਜਬ ਸੁਖੀ ਸੁਖਿ ਮਾਹਿ ।੧੮।

ਦਹਰਾ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰ ਆਪਕੋ ਸੰਦਰ ਯਾਕੇ ਕੁਮਾਰ
ਨੇ ਸੋ ਬਾਤ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਲੈ ਦੈਨ ਯਹਿ ਛਿਤ ਨਾਰ ।੧੯।

ਚੌਪਈ ਤਬ ਤ੍ਰਿਯਾ ਮਨ ਯਹੈ ਬਸੀ ਬੰਧ ਬਧ ਦੀਯਨ ਯਹੈ ਸਜਿ ਪਰੀ
ਅਗਨਤ ਪਰਿਖ ਮਾਂਝ ਕਾਮਤੀ ਸਿਵਿਕਨ ਕੋ ਦੈਖ ਸਭੈ ਬਲਕਾਰੀ ।੨੦।
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਤੇਹਿ ਬਧਨ ਤੁ ਮੋਰ ਯਾਹਿ ਸਿਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਦੈਹਾ
ਜਿਸ ਜਿਹਿ ਧਯਾਨ ਧ੍ਰਿਹੈ ਬਧ ਤਹਾ ਤੇ ਸੋ ਆਨਨ ਕਾਰਜ ਕੀ ਕ੍ਰਮੀ ।੨੧।
ਅਨੇਕਨ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਯਕੀ ਕਰਕਾਰਿ ਬਾਯਕ ਪਤੀ ਮਾਰੀ ਸਿਵਿਕ ਯਾਹਿ।
ਫਿਰ ਬਧ ਕਾਜ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਦ੍ਰਿਹਿ ਧਯੋ ਜਲ ਪਯਕਰਜ ਆਯਕਰ ਚਲੈ ਤਬ।
ਸੁਮਰਾਦਿ ਆਯਕ ਤੇ ਸਜੇ ਸਿਮਰਾਤਾ ਖੰਜ ਪੈਯਤਾ ਦ੍ਰਿਸ ਸਾਜਕ ਲਾਰਾ ਸਿਮਰਨ ਸਮਰਨ ਸੰਯਮ ਯਾਹਿ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਸੀਤੀ ਧਿਕਨ ਸੋ ਯਹ ਪਾਨੀ ਧਰਨ ਸਿਮ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸ ਦਯੀ ਕੁਨੀ ।੨੪।

ਦੋਹਰਾ ਅੰਤ ਮੀਚ ਦੁਖ ਸਹੇ ਤੇ ਛੁਡੇ ਨ ਦ੍ਰਾਦ੍ਰੋਨ ਜਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦ੍ਰਿਸ
ਖੰਤੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਬਲਨਾਨ ਜੰਨ ਪਿਸੀ ਸਹਿਯਾਨੀ ਤੁਸਿਤਾ ।੨੫। ਸ੍ਰਾਵਕ ਸਮ ਸਮਰ

੫੦੫. ਸਾਖੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਿੰਘ ਸੰਕਰ ਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਿੰਘ ਸੰਕਰਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੇ ਸਿਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਮਯਯੁਤ
ਯਾਹਿ ਭੀ ਸਤ੍ਰਿਯਨ ਸਿਧ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਵ ਤੇ ਦ ਕਥ ਪੁਰਾ ।੧। ਮੰਤ੍ਰ

ਚੌਪਈ ਗਯਾ ਸਮਾਨਾ ਪ੍ਰਭਾ ਪਾਲਕੀ ਪਰਮੀ ਜਿਸ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਲਿਯੋਂ ਸਥ ਕਰਕਾਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸਮਰ
ਭੀ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੈ ਮਮਾਤ ਭੀ ਕਰਤਾ ਮਯਾਧਾਨ ਸਰਿਤੈ ਭੀ ਸਮਾਨ ਮਯਾਮਾਂ ਨੇ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਕ੍ਰਮਨ ਪ੍ਰਿਤੈ ਪਾਤਸ੍ਰੇ ਸਮ ਸੋਧ ਸਮਰਨਾ ਭੀ ਤ੍ਰਿਸ ਭੀ ਯਮ ਸਕੀਨ ਸਮਰ
ਬੰਦੀ ਕ੍ਰਮਯਾਨ ਯਮੀ ਕਰਮੀ ਬਯਾਨ ਤੇ ਯੋਨ ਭੇਸੀ ਧਯ ਬਯ ਸਮਰਾਯ ਪ
ਬਯਤ ਬਾਯ ਸਿੰਘਿਨ ਪੈ ਆਯੇ ਸੋ ਯੋਧਿਨ ਲੋ। ਲਯੋ ਚਾਯ ਚ੍ਰਾਯੇ। ਸਮਰਾਤ
ਤ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਮਨ ਤ੍ਰਿਸ ਸਮਰਤਾ ਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀ' ਤ੍ਰਿਸ ਬਯ ਯਯ ਸਮ ਸਮਰ ਸਮ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਮਰਾਯੋ। ਸਮਰਾਤ ਸਮਰ
ਜੋ ਸਮ ਯਯੇ ਸਮਾਨ ਜੋਰ ਪੁਰੇ ਪੰਚ ਜੋ ਅਰਿ ਸਮ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਪੰਚ ਬਾਰਨ ਸਮਰ ਮਨ ਪਨ ਨਾਮੈ ਸਮਿ ਦਰ ਪਰਨੇ ਜੋ ਜੋਰਾ ਸਮਾਯੇ ।੯੦

ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰਾਵਕ ਸਿੰਘ ਸੋਧ ਰੁਮ ਸਮੀ ਸਮੀ ਪੰਚ ਯਮ।
ਜੋਗੀ ਮਾਰੇ ਯੁਧਰ ਤਿ ਜੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਧਰਾ ।੯੧।

ਪ ਸੰਕਰ ਅਰਾ ਮੀ ਸਿਵ ਨੰਦ ਸਿਵ ਨਾਮ ਦਾ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿ ਸਿਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀਆ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਰ ਕਾਲ ਨਾ
ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਹਾਰਨ ਤ ਪ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਲਤ

ਚੌਪਈ ਸੁਰਿਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਮੰਗਯਾ ਦ੍ਰਿੜਯਾ ਭੋਟਾ ਗਾਰ ਵਟਾਯਾ ਅਰਜਨ ਮੱਲ
ਬਹਯਥ ਹੁਯਾ ਤੁਮ ਆਦੈ ਦੀਨਾ ਛੋਟੈ ਦਯਾ ਔ ਨਾਯ ਤਸੀਨ ਪਏ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਜੀ
ਨਯੀ ਤੋ ਮਰਨੋ ਕਰ ਮਨਸੂਰ ਚੜ੍ਹੈ ਚਰਯਾ ਤਿਸ ਹੋਵੈ ਚੂਰ ਸਲਾਰ
ਜਬਿਯਾ ਤਿਸ ਮਰ ਤਾਰਨਹਾਰ ਤਰਯਾ ਹੋਰ ਯਕਲਯਾ ਹੋਰ ਯਕਲਯਾ ਹੋਰ ਯਕਲਯਾ ਸਭਨਾ ਕੀ ਬਾਂਹ
ਬਾਬਾ ਬਯਬਸੀ ਚਮੇ ਕਿਰਾਦੇ। ਜੋ ਖਯ ਕਮ ਥੀ ਚੀਜ਼ ਤ ਲਾਦੇ
ਧਯ ਤੋ ਗੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਦਾਵੈ। ਬੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਪਾਰ ਬਰ ਜਾਵੈ ॥੯॥
ਹੋਰ ਅਕਾਰ ਹੋਰ ਚਲ ਚਲਨ ਪਰਾਨਕਾ ਹੋ ਤੂੰ ਵਲੋ ਪੁਰਾਨਾ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ
ਮਰਨਾ ਬੁਰ ਕਮ ਚੀਜ਼ ਸਿ ਬੁਰ ਦੇਹਿ ਚੀਜ਼ ਜਿ ਦਿਰ ਥਾਂਦਿ ਮਰੋ ॥੧੦॥
ਨੋ ਦਿਰ ਫੀ ਨੈਣ ਮਰਨੋ ਬੁਰੀ ਐਸ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂ ਗਾਜ ਤਨ ਬੁਰੀ
ਮਰਨੋ ਬੁਰ ਧਮ ਯਾਵੈ ਜੀਜ਼ ਦੇ ਮੁੰਦਿ ਮਰਨੋ ਨਾਂਹ ਕਰੀਜ਼ ॥੧੧॥ ਭਾਈ ਗੁ
ਐਸੇ ਕੁਮੈ ਦੇਖਿ ਹੈ ਪਯਾਰਾ ਹੈਸੇ ਹੀ ਹੈ ਯਗਾ ਹਮਾਰਾ।
ਬਾਬਾ ਦਰਯਗੀ ਅਵੈ ਮਰਾਵੈ ਮਾਰੈ ਅਵੈ ਨ ਦੇਰ ਲਗਾਵੈ ॥੧੨॥ ਭਾ
ਹੁਯਮਯਾਰ ਹਮ ਬੋਲਯਿ ਨੇਲਾ ਬਯਬਸ ਮਾਰਯਨਿ ਸਬਨ ਕਿਰਾਦੇ
ਰਬ ਨਰਦਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੁ ਖੇਲਾ। ਬਾਬਾ ਬਯਬਸੀ ਸਿੰਘ ਸੁ ਦੀਜਦ ॥੧੩॥
ਪੈਰੇ ਬਾਬੂ ਸਿਰ ਬਯਤ ਸੁਨਾਯਾ। ਬਾਰਿਬਾਰ ਜਿਨ ਨਾਂਹਿ ਭੁਲਾਯਾ
ਸਬਦੋ ਬਾਬੈ ਮਰ ਦੇ ਗਯੁ ਉਬਾਵੈ ਅਬਯਕ ਮਰਨਾਵੈ ਕਯ ਉਬ ਮਰਾਵੈ ॥੧੪॥
ਬੁਲ ਸਕਾਵ ਮਰ ਪੈ ਬਾਬੂ ਬੋਹਿ ਅਬ ਪੁਮਾਂਵ ਕਰਾਵੈ ਚੋਹਿ ਭਾਈ ਗੁ
ਤਿਮ ਤਿਹਾ ਸਿੰਘ ਦੁ ਅੰਗ ਉਚਾਰੈ ਮਾਰਿਕਰ ਮਾਰਯਨ ਨ ਮਨੋ ਵਿਚਾਰੈ ॥੧੫॥

ਦੋਹਰਾ ਰਬ ਅੰਗਾਕ ਐਸੇ ਬਹਯਸੈ ਜਾ ਥੈ ਰੋਦ ਉਰਯਕ
ਧਾਮ ਬੋਹੇ ਫੇ ਟੇਗਸੈ ਧਾਯੁ ਫੇ ਚੁ ਦਿਖਾਜ ॥੧੬॥ ਭਾਈ ਗ

ਚੌਪਈ ਕੁਰ ਚੰਡਾਕਾਨ ਬੈਸੇ ਕੀਨਾ ਬਾਂਧ ਦਾਕ ਕਰ ਉਤੁਨੈ ਦੀਨਾ ਭਾਈ ਮ
ਬਾਬੂ ਬਯਬਸੀ ਬਹਤ ਘੁਮਾਯਾ ਮੁਬੈਰਾ ਸਿੰਘ ਥੈ ਨੈਨਾ ਦਿਖਾਯਾ ਭਾਈ ਮ
ਸੁਬੈਰਾ ਨੈਸਿ ਬਰ ਐਸੇ ਬਹੈ। ਧਨ ਧਨ ਪੁਰਖ ਧਨ ਗਿਰ ਕਹੈ
ਸ ਧਨ ਪੁਰਖ ਤੁ ਧਰਮ ਨਿਰਾਦੀ ਧਨ ਪੁਰਖ ਨੇ ਹੁਕ ਧਰਾ ਬਾਦੀ ॥੧੭॥
ਤਿਰਿ ਉਦਾਰ ਲਯਾਬ ਕੁਲਾਯਾ ਦੇ ਥੈ ਦੁਖ ਦਿਰ ਬਾਰਤ ਲਾਯਾ ਭਾਈ ਮਨ ਸਿੰਘ ਮੀਨਾ
ਮੈ ਹੀ ਮਾਰਯਨ ਬਯਿ ਸੈ ਮਾਂਸੈ ਬਬਰ ਦਰਾ ਜਿਉਂ ਪਿਆ ਬਾਬਾਂਦੀ ਨਾਦ। ਭਾਈ ਮਨਮੁੰਦ ਜੀ ਗੁਰ
ਮਿਨਾ ਰੋਨੋ ਨੇ ਸਬ ਲਬਾ ਲਬਾ ਦੁਮਾਂ ਦਿਨ ਅਬਾ ਦੇਖਨਾ ਤੁਬਾ ॥੧੮॥ ਭਾਈ ਮਨਮੁੰਦ ਜੀ ਗੁਰ
ਅਬ ਪਾਸੈ ਅਬ ਪਾਰਿ ਨੈ ਦੈ ਧਰਾ ਕਰਦੈ ਤੁਬ ਜਲ ਬੀਜ ਜੋ ਹੈ ॥੧੯॥ ਭਾਈ ਮਨਮੁੰਦ ਜੀ

ਦੋਹਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਸੋਨ ਤੂੰ ਸਤੁਤੀ ਅਰੈ ਜਗੀਰ
ਜਬ ਲਗ ਰਹਗ ਗਾਂਹ ਹੈ ਕਬਰ ਜਗ ਬੀਜ ਨ ਮੀਂਦ ਤਬੀਰ ॥੨੦॥ ਭਾਈ ਮਨਮੁੰਦ ਜੀ

* ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣ ਯੂਨੀਕੋਡ ਫਾਂਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਮਹਾਰਥ ਜਾਨੈ ਬੁਧਿ ਸਕਲ ਧਰਯਾਨਿ ਪੁਰ ਕੋ ਬਲਨਤੀ ਨੇਤਾ

ਰੁਧ ਪੁਰ ਕੋ ਨਰਨ ਨਰ ਸਰਾ ਰੂੰ ਧਨ ਮਨ ਤੇ ਧਰਮਾਨ ਕਰੈ ਹਿਰਦ

ਯਹਾਂ ਬਹੁਰ ਪੁਸ ਮਾਰ ਬੁਮਾਰ ਮਿਥਾਦਿ ਪੁਰ ਕਰ ਦੀਸ ਦਰਮਾਨ

ਸਦਾ ਪਾਛੈ ਮੈਂ ਕਾਯਾ ਤੇਹਾਂ ਰੂੰ ਜੀ ਪੁਰ ਲੈ ਕਰੈ ਧਰ ਸੋਯਾ ਮਰਜ

ਮਿਤਰ ਤੇ ਹੀ ਦਾਹ ਦੈ ਕੋਕ ਧਿਲਨਾ ਪੁਰ ਤੈ ਹੈ ਨਿਰਬੰਸ

ਸਾਖੰਤ ਨਿਮਦ ਬੁਸ ਖੋਸਾ ਭਯੀ ਸੰਧ ਸਰਕਾਰ ਰੀ ਗੋਤੀ ਭਯੀ ਨਿਰਖਾ

ਯਸ ਲੈ ਬੁਸਕਾ ਰੂਣਾ ਰੂ ਧਾਯਾ ਲਈ ਮ ਕਿਸ ਰੂਯੋ ਅਕਾਯਾ।

ਸਯ ਪੁਰ ਕਾਨੀ ਸਭੀ ਬੈਪਾਰੇਯ ਯਾਯਾ ਧਾਯੇ ਬੁਰ ਨਿਸ ਬੇਸ ਤਨਪ

ਬਯਾ ਧਿਲੋਤਨੀ ਕੀ ਪਰਤਾਰੇਯ ਬਾ ਜਿਲ ਮਰਤਿ ਬਰੂਯੇ ਰੀਤਾ

ਬੀ ਧਯਾ ਮਰ ਯਾ ਮੀ ਮਾਰੀ ਤਿਲ ਸੰਧਾ ਮੀਯੈ ਧਰਮ ਰਾਯਾਰਿ ਰਹੀ

ਤਿਰ ਸੰਯਕ ਰੇ ਧਰਮ ਰਰਾਰੀਯੇ ਮਰਨੀ ਯਾਯਾ ਤਿਰੈ ਨਰ ਯੁਯਾਰੇ

ਸਿਧਨ ਬਾਯਾ ਸ ਕੁਰ ਸਾਮਾ ਸੀਲ ਮਾਧਿ ਯੇਸ ਸਯ ਪਰਯਾਰੇ ਯਾਤ

ਬਾਰੇ ਪੁਤਰ ਸਾਲ ਪੁਰਾਰੇ ਸ ਚੋਰਾ ਰੀ ਰੰਦ ਧਰਤੇ

ਦਸ ਸਾਯਨ ਕੁਰ ਰੁਰਾਰਿ ਬਯਾਰੀ ਰਸ ਨੁਸ ਬਾਧੈ ਬੰਦ ਮਰਾਰੀ ਮਾਰਤ

ਯੈਸੇ ਮੀਰ ਬਾਤ ਬਹੁ ਭਲੀ ਸਯਾਯ ਤਿਰੰਰ ਤਯ ਮੀਸੇ ਯਯੀ

ਯਯ ਪੁਤਿਰ ਸਯਯਾਰੈ ਮੀਸੇ ਰੀ ਦਿਸ ਹੋਰੈ ਮੁਰੈ ਰ ਲੈਸੇ ਯਯਾ

ਧਾਰੇ ਧਯਾ ਰੂ ਬੋਟਾ ਬਰੈ ਭਯਾਰਿ ਮਾਯ ਧਿਬ ਦੀਪੈ ਬਾਰੀ ਸਯਾਯ ਸਾਰੀ

ਦੁਖੀ ਹੋਰ ਸਯ ਭਯਾ ।।ਸੀਤ ਖੁਸ ਯਾਯ ਹੈ ਸੁਰ ਯਾ ।ਰੋਤ ।ਯਾ।

ਬੈਯੈ ਬੁਸ ਯਯ ਭਯੁਸ ਸਯਾਰੇ· ਸੀ ਮਾਰੀ ਰੇ ਬੋਧੂ ਤਯਾਰੇ

ਬੁਸ ਸਿਸ ਬੋਯ ਬਰੀ ਯਯ ਬੁੰਦ· ਦਾਰੈ ਬਾਰੈ ਰਰੈ ਮਾਂ ਤਯਾ

ਬੰਯ ਦੰਯ ਯਯ ਸਿਸੈ ਬੁਮਾਰੀ ਬਾਯ ਬੋਧ ਬਯ ਮਾਰੇ ਸਿਬਾਰੀ

ਬੰਯੈ ਬੋਯਯ ਸਯਾਰ ਬੁਯਾਰੈ ਧੁਸਾਰੇ ਸਯਾਰ ਬਰੈ ਸੰਯਾਰੀ ਤਯਾ ਸਯ ਸਯ

ਬੈਯੈ ਯਯ ਬਾਯਾ ਰੁਯ ਦੁਯੰ ਬਰੀ ਦੁਯ ਸਿਯ ਯੈਬ ਤ ਸੈਯੰ

ਬੈਯੈ ਪਰੀ ਧਯ ਰੋ ਮਾਰੈਯੰ ਬੋਤੁਧਯ ਸੰਧ ਮਬ ਬਯਾਰੀ ਮੰਯ ।ਯਾਰ

ਮਯ ਦੁਯ ਸਯਾ ਮੈਂ ਸ ਸਾਰੈਯੇ ਸਿਬਰੈ ਧਿਸਰੈ ਬਿਰੈ ਬਯਾਰੈ

ਬਰਿ ਟਰੰਯਾ ਸਿਬ ਬਾਦਤੀ ਬਰੁਯਾਰੈ ਬਾਯ ਮਾਰਿ ਰੀ ਮਾਰੈ ਬਯਾਰੈ ।ਤੇਬ।

ਦੋਹਰਾ ਦੋਰ ਦੁੰਬ ਸੈ ਧੰਧ ਗਯੈ ਰਯਾਂ ਸ ਸੋਬ ਦੁਪਾਇ।

ਰਬ ਬਾਰਯ ਸੁ ਬੁਧ ਰਯੈ ਰਯੀ ਰਯਾਂ ਪਰੀ ਤਿਸ ਆਇ।ਰਬ।

ਦਯਾਰੀ ਤਯਾ ਚੌਰਾਂ ਬੈ ਯਾਰ ਮੁਰਯਾ· ਯਬ ਬਯੈ ਦਾਰਬ ਮਰਨ ਯਾਰਾ

ਮਾਰੰਯ ਪੈਯਾ ਪਾਰ ਰੋਯ ਰਯਾਂ· ਸਰਿਯਰਬ ਰਯੀ ਤਯਾ ਬਾਰੀ ।ਤੇਬ

ਪਾਰ ਸਾਰ ਸਯ ਰੈਰ ਰੋ ਸਾਰਯੈਰੇ· ਬਯਾਰ ਸਯਾ ਮੈਂ ਸਯ ਸਯਾਰੈ

ਬਰਿ ਸੁਰ ਜੀਬ ਧੰਦ ।ੀ ਮਾਰਿਬਾ· ਦੇ ਰੈ ਪਿਸਰਾਬ ਬੁਬੈ ਬੁਯਾਰਿਬਾ ।ਤੇਬ

www.SikhiToTheMax.com

ਅਥ ਤੁਮ ਸਮਨ ਗਯੋ ਹੈ ਨਾਲੇ ਜਦੋਂ ਦੇਵ ਤੁਹ ਦੀਨ ਬਧਾਈ ਅਥ ·Dhanvantari and Sushruta·
ਹਰਸਾਨਾ ਜਿਹ ਦਿ ਸਭ ਨਰਕਾ ਮਹਾਸਿ ਪਤੇ ਦਿਤਾ ਗਯੋ ।੨੭। ਕਥ ਕਥ
ਤਿਨ ਬਾਲਕ ਕ ਬਾਲਨ ਸਾਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਿਨ ਨੀਲ ਬਹਾਯਾ
ਤੁਹ ਸੁਧ ਥਰੂ ਵਸੁਧ ਸੇ ਰੋਤੇ ਕਚਿਰ ਮੁਖ ਤੇ ਜਾਦਰ ਗੀਤੇ ਥਮ ਕਥ ਅਥ ·· ਕਥ ਅਥ
ਤਰ ਸਮਾਨ ਹੈ ਗਯੀ ਮਸਤੀ ਆਯਾ ਦੀਨ ਕੀ ਗੀਤੇ ਬਹਾਈ
ਖੁਸ਼ਾਦਿ ਲਗੇ ਤਥ ਨਾਲ ਖਿਲਾਈ ਚਕਿਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੋ ਸਨ ਪਾਈ ।੪੭੫

ਦੋਹਰਾ ਸੁਧੋਦਨ ਸਿੰਘ ਅਹਯਕਰ ਕਥੋ ਧਰੂ ਦੁਖ ਕਾਲੀ ਪਿੰਤ ਕਥ
ਸਭਾਬ ਬੁਲਾਇ ਦਿਖਾਸਿਓ ਦੀਨ ਆਖੈ ਹੁਤ ਪੁਤ ਕਥ।

ਚੌਪਈ ਸਰੋਜ ਸਿੰਘ ਅਦਨੇ ਦਾਰ ਗਏ ਭੁਪੰ ਧਾਰ ਕਥੈ ਦੁਖ ਸਮੁਸੈ ਨ ਗਏ ਕਥਾਕਾ
ਸੁਧੋਦ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਪ੍ਰੈ ਰਾਯੰ ਚੁੰ ਪਤਾ ਰਾਯਾ ਕਥੈ ਕਦਨੀ ਸਿੰਘ ਭੁਪਾ ।੪੭੭ ਕਿਆਕਥ
ਕੋਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਯਹ ਸੀਲ ਆਈ· ਦੇਖੈ ਅਥ ਸੀ ਪਾਸ ਬੁਲਾਈ
ਦੁਹੋ ਕੋਸ ਬਸਯਾ ਥਨੀ ਖੁਹ ਨਾਮ ਕਿਸ ਭੂੰਕਯਾ ਯਨੀਯਥਾ
ਬੁਧਾਸਿ ਤੋ ਸਥੋ ਪਾਸ ਬੁਲਾਈ· ਬੁਝੇਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਹ ਸਮਝਾਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਹਯੋਂ ਦਸੀ ਬੁਲਾਈ ਤੈ ਪਕ ਕਿਸ ਤਲਾਬ ਚਲਾਈ ।੪੭੮'

ਬਾਹਰਾ ਉਮਰੇ ਅਕਬਰ ਥਰਾਯ ਧਰ ਚੋਰ ਸਿਕਰੀ ਮੁਗਲਮਾਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਾਜਾ
ਸੁਧੋਦ ਸਿੰਘ ਸਿਖ ਥੰਚਿਓ ਸਥਨੈ ਦੁ ਪੈਂਚਿਰਾਨਾ ।੪੭। ਪਯਾਰਾ

ਚੌਪਈ ਬੁਧੋਦ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ਅਕਬਰ ਢੀਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਸ ਸਿਖਿਓ ਲੀਲ
ਤੁਰ ਪੈਨ ਪਸਨੀ ਮਹੀ ਉਤਰਾਂ ਬਬਨ ਬੁਹਾਨਿ ਦਸੀ ਸਿਖ ਭਾਰੀ ।੪੮੩ ਕਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਆ
ਅਮਰਾਸ ਅਮਰਾਸ ਸਹਿ ਥਬਨ ਉਮਾਯਾ ਮੇਟਸੀ ਖਾਲਸੇ ਲੀਲ ਬਿਖਯਾਯਾ । ਕਿਆਕਥ ਕਿਆਕਥ
ਸਤਿਨਾਮ ਬਾਨਿ ਸਸਤਰ ਪ੍ਰਮਾ ਧਾਰ ਕਥੈ ਤਰਕ ਤੁ ਹੋਤੇ ਤੁਰਕ ।੪੮੪
ਬਥੰ ਪਾਲਸੇ ਪੈਨਾ ਭੋ ਮਾਲ ਭੋ ਰਾਵ ਮੈ ਥਟ ਗਯਾ ਬਿਖਯਾਲਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰੋ
ਸੰਤ ਥਟੈ ਤੇ ਮੋਨੈ ਲੋਥ ਸੋਰ ਰੋਪਾ ਮੈ ਮਾਰੈ ਮੋਥਾ ।੪੮੫ ਸਿਆਹ ਕਾਲਾ ·ਕਾਲਾ·

ਦੋਹਰਾ ਬਥ ਸਮਾਸ ਨੇ ਥੰਚਿਓ ਸੋਜੀ ਬਾਹਰ ਸਿਖਾਲ
ਸਥਾ ਬਾਯਾ ਥੰਚਿ ਸੁਬੰਗ ਪੈਂਚ ਪਹਾ ਸਨਾਇ ਮਸਾਲ ਸਮਾ ।੪੮੬ ਦਾ ਸੁਰਾ

ਚੌਪਈ ।ਬਿਧਾ ਸਿੰਘ ਮਰ ਸੋਗ ਪ੍ਰੈਮਾ ।ਤਿਹ ਥੰਚ ਨੇਤ ਨ ਬਿਸਾ ਸਿਖਾਲੀ ਸਰ ਸਿਆਹ ਕੁੰਵਰ
ਸਮਾਲ ਥਹਾਂ ਸਥ ਤੁਹਦੇ ਗਾਲਿ ਸਿੰਘ ਸਥੰ ਪੁਰ ਸਮਾਲ ਸਥੰ ਚੰਮਾ ।੪੮੭।
ਮਰ ਸਮਾਲ ਪ੍ਰੈਮ ਸਮਾਲ ਥੰਚਾ । ਸਮਾਲੇ ਥੰ ਸਥ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਨ ਸੰਚਾ । ਸਮਾਲ ·ਸਮਾ
ਗੰਗਾ ਸਮਾਲ ਪ੍ਰੈਮਾ ਪ੍ਰਸਾਨਾ ਥਸਾ ਸਮਾਲ ਥੰ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ।੪੮੮ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ

---

੧. ਇੱਥੇ ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਛੰਦ ਅਧੂਰਾ ਹੈ

www.sikhdigitallibrary.org

ਤੁਰਤ ਸਤਗੁਰ ਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਤ ਅਪਨਾ ਗਲਮਾ ਗਹੈ ਪਿਸਾਚਾ
ਦਾਤਿਨਾਮ ਜਾ ਕੁਹ ਤੇ ਲੀਆ ਬਾਦਿਹਰੂ ਕੁਸ ਬਕਆ ਵੀਆ ਮਹਤ
ਤਬਹ ਸਤਗਾਰ ਮਨ ਆਪਦੇ ਹੋਸ ਆਈ ਸਤਸੰਗੇ ਕੀ ਛਲ ਨੋਹਾ ਸੋਰਠਿ ਮ ੫
ਆਗਤੇ ਹੈ ਚੋਰਨ ਦੁਖ ਦੀਆ ਛਤਰੀ ਹੈ ਚਿਤ ਸੁਖ ਸੀ ਮੀਆ ਪਧਤ।
ਚਿਤ ਪਤਿਆਇ ਨ ਮਾਨਮੇ ਦੁਖ ਤੈਸੇ ਭਰਮਲ ਆਸੀ ਮੰਖ ਦੁਖਮਾਨ-ਭਰਮ
ਗਤਤੇ ਸਤਤੇ ਗਾਲ ਕਰ ਬੋਲਤ ਜਾਤੀਆ ਤਿਨ ਚਿਤ ਸਤਤਤੇ ਸੁਖ ਹੋ ਗੁਆਵੇ ਪਧਤ
ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਵੈ ਕਤ ਧਾਵੇ ਜਤਨ ਕਿਤਾ ਤੇ ਨਾਹ ਮੁਕਤ ਗਤੀ
ਤੁਤ ਸਤਗਾਰ ਤੇ ਅਨਿ ਚਿਤ ਆਈ ਗਾਦ ਕੀ ਦਿਸ ਜਗਤ ਗਤਾਈ ।੫੭
ਆਤਤੀ ਦੁਸਟ ਸਤਏ ਮੰਗਾਈ ਯਮੀ ਨਾਤ ਓਹ ਹਤਾਈ
ਗਤਨਾਮ ਪੈਗਮ ਕੁਸ ਲਾਕੇ ਗਾਦਾ ਜਾਨ ਹੋਮੀ ਮੰਸਮਾਨ ।੫੮ ਮੁਸਲਮਾਨ-ਮਜ਼ਹਬ

ਦੋਹਰਾ ਕੋਟੇ ਕਿਸਮ ਗਤਨਾਮ ਦੈ ਗਧਕ ਗਏ ਸਥ ਮਾਰ
ਤੁਤ ਸਨਿ ਲਾਖੇ ਮਾਰਤੇ ਹੋਇ ਲਵਾ ਪੁਰਾਰ ।੫੯

ਚੌਪਈ ਤਤਾਰ ਤਤੇ ਯਕ ਦੁਖ ਕੀ ਦੇਤ ਧਾਧੇ ਦਾਹੀ ਤਿਨ ਕੁਸ ਭੇਤ
ਤਬਹ ਤਤਾਰ ਨੈ ਦੇਹੂ ਮੰਗਾਏ। ਤੁਮ ਦੇਤੇ ਤੇ ਲੋਕ ਹਸਾਏ ।੬੦
ਓਮਤੋਸਾਨੇ ਦਵੀ ਘਤੋਧਾਮੇ। ਤਬਹ ਸਿੰਘ ਕੁਸ ਓਤਰੇ ਬਸਾਮੇ
ਮੁਖਿਤ ਸਿੰਘ ਧਰ ਪੰਥ ਧਰ ਸੁਸੀ ਤੁਖਿਤ ਸਿੰਘ ਬੋ ਸਾਹੀ ਮਤੀ ।੬੧

ਦਾਹਰਾ ਨਾਇਆ ਬੋ ਚੁਤੇਬਬੋ ਸਾਕ ਮੁ ਓਤਿਨ ਬਾਏ ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਸਾਕ ਪੰਥਮ ਸੀ
ਮੁਖਿਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ ਬੁਗੀ ਮੁਨੋ ਸੰਗ ਮਨ ਸਾਦਿ ।੬੨।

ਚੌਪਈ ਮੁਨਤੇ ਸਾਕੇ ਕੀ ਪਾਸ ਨ ਭਾਈ ਪਿਸ ਹੀ ਧਾਨੀ ਧਰਨ ਸਿੰਘ ਬਾਤਿ ਮੰਗ
ਚੋਪੀ ਸੁਨੀ ਕੋਤੇ ਤਬ ਬਧੀ ਆਈ ਨੇਮ ਸੁਨੇ ਛਤਿਤ ਸਾਈ ।੬੩ ਮਾਲ

੧੬੮. ਬਾਬੀ ਬਾਣੀ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਭੁਜੰਗੀ ਦਿਵੋਦੀ ਛਹੋਦ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਬੀ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘਾ ਕੀ ਸੁਣੋ ਸਿੰਘ ਮਨ ਲਾਇ
ਜੋ ਪਾਸ ਬਹਾਦਰ ਲੈ ਤੁਰਯੋ ਪਿਮੀ ਸਿਰੋ ਉਤਰਾਇ ।੧। ਅਕਾਲੀ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ

੧ ਅਕਾਲ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ ਦੇ ਮੁਕੰਦ ਦੇਵਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮੁਹੰਮਦ ਸਰਫਰਾਜ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਗੀਰਾਂ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਚਾਰਦੇ ਸਾਰਥ ਸੰਗ
ਦੇਖੋ ਸਾਦ ਸਗਤਾ ਤਿਲੰਘਾਰ ਹੈ ਪਰ ਤਿਲੰਘਾਰ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾ ਦਸ ਦੇਖੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਕਤਲਗੀਰ ਪੁੱਤ- ਮਾਰ ਦੇ
ਸਤਿਨ ਪੈਰਾ ਸਿਤਿਆ ਹੈ

੨. ਮਾਰ-ਮੰਤ ਸਾਬੀ ਬੁਸੀ ਸੋ ਮਾਰਤ ਕਾਰ
ਤੈਸੇ ਪੰਤਰੀ ਸਤਰਨ ਚਿੰਤ ਕਾਰ ਮਾਰੇ ਕੁਫਰ ਦੀਨ ਮਾਰ

੩ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਬੀ ਮਾਰੂ ਸਿੰਘ, ਪਰੰਤੂ ਮਾਰਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਦੇ ਸਬਬਮਾਰ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਨੇ ਸਤਿਸਤਾਰ ਸਾਰਥ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਵਧੀ ਸੰਗਤਾਰਿਤ ਵਿੱਚ ਦੁਖਾ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣ ਕਾਰਣ ਸਬਬਮਾਰ ਸਬਬ ਨੇ ਸਿਤਸਤਾਰ ਸਾਰਥ ਵੰਤਾਂ
ਵਿੱਚਾਰਥ ਸਿੰਘਾਂ ਜੀ ਬਾਣੀ ਮੰਤ ਸਿੰਘ ਸਾਬੀ ਹੈ ਜ ਸਾਰ ਸਾਰ ਕੀ ਦਿਸ ਸਾਰੇ ਸਤਿਸਤਾਰ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ
ਸਿੰਘ ਧਤਾਰੇ ਪਾਸੀ ਜੀ

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪਹਿਲਾ — ਸਵੇਰ ਦਾ ਵੇਲਾ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੱਥ ਵਿੱਚ ਬੋਹੜ ਹੇਠ ਕੁਝ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੈਠੇ ਹਨ

ਬਾਬਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ — ਪੁੱਤ ਹਰਜੀਤ, ਅੱਜ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਏਂ? ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਏ?

ਹਰਜੀਤ — ਨਹੀਂ ਬਾਪੂ ਜੀ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਕਿੰਨਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਏ।

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ — ਬਦਲਣਾ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਈ ਏ ਪੁੱਤ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ਵੀ ਸੜ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੂਜਾ — ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਹਰਜੀਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੈ

ਹਰਜੀਤ — ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਲੱਗਦਾ ਏ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਏ।

ਮਾਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ — ਜੋ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਕਹੇ, ਪੁੱਤ, ਉਹੀ ਕਰ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚ ਲਈਂ।

ਹਰਜੀਤ — ਮਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਲਿਆ ਏ। ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੀਜਾ — ਪੰਚਾਇਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੀ ਬੈਠਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ

ਸਰਪੰਚ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ — ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?

ਹਰਜੀਤ — ਜੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਪੰਚਾਇਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਟਿਊਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਪੰਚ ਲਾਭ ਸਿੰਘ — ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਚੌਥਾ — ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਹਰਜੀਤ ਦੇ ਘਰ ਅੱਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਹਰਜੀਤ — ਚਲੋ ਬੱਚਿਓ, ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਓ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ।

ਬੱਚੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ — ਮਾਸਟਰ ਜੀ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ?

ਹਰਜੀਤ — ਹਾਂ ਬੇਟਾ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂਗੇ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੰਜਵਾਂ — ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਸਕੂਲ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ — ਪੁੱਤ ਹਰਜੀਤ, ਤੂੰ ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ।

ਹਰਜੀਤ — ਨਹੀਂ ਬਾਪੂ ਜੀ, ਤਕਦੀਰ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪ ਬਦਲਦੇ ਨੇ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਹ ਦਿਖਾਇਆ ਏ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ ਛੇਵਾਂ — ਅਖ਼ੀਰਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਸਟੇਜ ਤੋਂ

ਹਰਜੀਤ — ਅੱਜ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਕੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਪਾਤਰ — (ਇਕੱਠੇ) ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ!

ਪਰਦਾ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ।

ਅਖਬਾਰ ਮਸਤਕ ਸਮਾਚਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਲਾਤਮਕ ਛਾਪਾ ਛਾਪੇਖਾਨਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਾਕ ਵਿਆਕਰਨ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਿਸ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਸਿੰਘਨ ਯੌ ਮਜਾ ਪਰਾਇਆ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਕੌ ਆਨ ਸੁਨਾਇਆ
ਧਨ ਮਾਨਾਂ ਮਾਨੋਮਾਨ ਕੌ ਪੋ ਕੌ ਮਾਰ ਕਰ ਸਕਾਰਨੀ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮਾਰਥ ਮਰਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਸਿੰਘ ਕੁਰਬਾਨਨ ਹੈ ਕਰ ਧਰਮ ਕਾਜ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੌ ਸੋ ਸਭਨਿ ਕਰਮਾ ਕਾ ਕਾਰਜ ਕਾਰਜ
ਇਹ ਸਰਨੈ ਯੌ ਰਹਮਤ ਹੋ ਆਏ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਕੁਲ ਤੁਰਤ ਰਹਾਏ।੩੫।
ਕਾਰਜ ਨ ਪਰਨੈ ਨੌਕਰ ਕਾਰੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰ ਮਰਿ ਯੌ ਮਜਾਲ ਦੁਖਾਰੇ ਕਾਰਜ
ਜਾ ਜੋਧਨ ਬਲਜਾਲ ਕੁਲ ਹੋਲ ਜਾਏ ਪੁਰ ਬੋਲਯੋ ਪੁਨ ਅਮਾ ਬੁਹਾਇ।੩੬। ਕਰਨ ਕਾ
ਪੰਜ ਬਦਾਵਨਾ ਦਾਤਵ ਰਾਖੀ ਇਮ ਅਸਤੀ ਕੁਲ ਕੁਲ ਰਹਦਾਈ ਦਾਤਵ
ਉਰ ਪ ਪਯੀ' ਪਨੈ ਸਮਾਏ ਪਸ ਸਹਜ ਕੌ ਸਿਮ ਸਰਤ ਕਾਰੋ।੩੭। ਨਿਰਮਲ

ਦੋਹਰਾ ਪੰਥ ਬਾਧਨ ਕੋ ਕਾਰਕੇ ਬੋਰੇ ਚੰਨ ਪ੍ਰਿਧਾਰੀ
ਦ੍ਰਮ ਸਮ ਮੈਨਜ ਸੁਰ ਦਬੇ ਨਿਚ ਕੁਕਲਨ ਦਏ ਲਗਾਇ।੩੮। ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਨਾਸ

ਚੌਪਈ ਜੋ ਸਤਜੁਗ ਥੀ ਦ੍ਰਮ ਤੇ ਲਹੀ ਸੋ ਸਿਰ ਦੈ ਕੁਲ ਲਾਜ ਨਿਬਰੀ
ਕੌਹੋ ਬਾਰਣ ਸਕੈ ਰਾਜਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਨ ਥਕੈ ਆਪ ਪਿਕਾਰਿ।੩੯।ਤੇਹਾ ਸਾਰਥਕ ਅਰਥ ਕਰ
ਜੋ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁਕਾਹੀ ਬਚਨ ਦੈ ਬੋਲੇ ਸੀਸ ਦਏ ਪਿਤ ਦਿਵੈ ਜਸ ਲਯਾ ਸਮਰਥ ਸਮਰਥ
ਜਥ ਤੁਰਤ ਪਿਤੁ ਪਤ ਪਾਖੈ ਡਾਰ ਲਲਾਰੋ ਪੁਨ ਸਿਰ ਧੀਰ ਪੁਰਤਾਰ।੪੦। ਕਰਮਾ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਆਯਾਸ ਕੀ ਬਾਨੀ ਗਈ ਕਯੋਸ ਸੀ ਅਮਰਕਾਲ ਸਮਾਰੇ
ਅਮਰਕਾਲ ਕਰਮਾਰੀ ਸਾਰੜੀ ਸ੍ਰੀ ਅਸਤਕ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮਾਰੇ।੪੧।
ਧੁਰਿ ਰੰਗਿਦ ਮੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਬਖੇ ਨ ਕਿਸ ਅਹਿ ਲਯੋ ਰਖਾਂਦ
ਧਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭੇ ਪਦੀਨੀ ਗਏ ਕੁਕਲਨ ਬਲੀ ਅਸਰਾਕਰ ਗਏ।੪੨।

ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨੈਸ ਧਰੇ ਕੁਲ ਜਗਤਰ ਬਖਤ ਵਿਖਾਰ।
ਆਪ ਪਧਾਰ ਦਿਲੀ ਮਝਾਰ ਕੁਕਲਨ ਕੋ ਕਲਧਾਰ।੪੩। ਕਲਾ

ਚੌਪਈ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਰੇ ਬਖਨ ਬਲਿ ਕੁਲ ਜਗਤਰ ਪੂਰੇ
ਸਕਲ ਪੰਥਕਾਰੇ ਬੰਨੇ ਕਰਮਾਨੀ ਪੁਰਨ ਸਾਜਨ ਰਖਾਂ ਰਹਦਾਨੀ।੪੪। ਸਕਲਾ ਕੁਲ
ਪੁਰ ਚੋਰਨੈ ਥੀ ਰੋਦ ਬਖਾਰੇ ਕੁਲਧਨ ਸਿਖ ਪੁਰੰਕਰਾਖੀ ਸਾਰੇ
ਅਸੋਂ ਛੋਤ ਆਏ ਮਾਜ ਕਰਾਏ। ਦੇਖ ਪੈਸਾਰੇ ਕੁਕਲੰ ਸਾਰਿ ਦੋਹੀ ਖਤਮ ਕਰਮਾਰ
ਯਿਮ ਬਖਨੇ ਸੋ ਚਲੀ ਨ ਕੁਪਾ ਕਰਮਾਰਥ ਕੁਖੈ ਨ ਬੋਲਿ ਅਹੁੰਪ
ਤਬ ਸਿੰਘਨ ਯਕ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ਬਿਮ ਪੁਰ ਸੋਜ ਕਰਮਾਰਥ ਸਹਦੀ।੪੫। ਪੰਥ ਸਾਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਤਾਰੂ ਪਿੰਜ ਪਿਤਰ ਪਰਿ ਸਰਿਤਰੂ ਮੁਖੋ ਬੁਧਾਇ
ਮ ਕੁਲਮਾਰ ਕਿਲ ਮਿਤੈ ਕਿਲਕੈ ਦਖੈ ਕਰਾਰਿ।੪੬। ਕਰ ਸਰਕਾਰ
ਸਿੰਘਨ ਬਾਕਯ ਸਰਿਤਰੂ ਦੀਨੇ ਸੀਸ ਨਰਾਇ
ਯੋ ਸਿਰ ਧਰ ਦੀਜ ਕੁਰੂ ਯੋ ਸਿਰ ਕਾਰੋ ਗੀਸ ਕਰਾਇ।੪੭।

www.sikhbookclub.com

ਪਉੜੀ ਦੁਧ ਚੰਦਨ ਸਭ ਅਛਤਨ ਭਰੀ ਬੋਲ ਦਖਣ ਗੁਰ ਦਏ ਚਲਾਈ ੯੫
ਧੰਦਲ ਮੰਦਲ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਆਈ ਫਰ ਖਿਰਮਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥੨੭॥
ਜਿਸੈ ਬਾਬਹੁ ਕੀ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ਲੇਭ ਤਾਕੀ ਪਰਿਛਾਹੀ ਉਹੁੰ ਲਖਾਇ
ਜਿਥੈ ਓਥੈ ਸਭ ਹਾਜਰ ਨਾਲਿ ਮੁਖ ਮੈ ਸਦਾ ਸੁਰੰਸਤੀ ਰਹੈ ॥੨੮॥ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਮੂਰਤ
ਗੁਰਦੇਵ ਆਪਿ ਮਾਗਿ ਕਰੇ ਸਹਾਏ ਅੰਜਨ ਦੇਵਾ ਆਪ ਲੰਕਾਰ ਬਨਾਵਾਂ ॥ ਅੰਜਨ ਦੇਵਤਾ
ਭੁਲੇ ਪੰਡਾਹੀ ਭੁਖੰਦਾ ਸੁ ਮਾਗਦੇ ਬਲਹ ਚਿਛ ਘਰ ਬਾਲਣੰਦਾ ਨਾਗਦੇ ॥੨੯॥ ਪੰਡਾਂ ਦੇ ਮਾਗਣ ਦਾ ਵਰਣਨ
ਕਲਾ ਚਾਤੁ ਸਿਖ ਦੇਂਦਲ ਚਹੈ। ਮਾਹਪੜੀ ਚਾਂਦ ਚੁਰ ਆਪੇ ਲਹੈ
ਜਨੀ ਅੰਦਰ ਜਿਥੁ ਪਾਰਕ ਜਾਇਦਿ ਓਹਿਲੇ ਲੋਕ ਦੈ ਚੁੰਨ ਦੀ ਮਾਇ ਸਮਾਇ

੫੦॥ ਸਾਖੀ ਬਾਬਰ ਦੀ

ਦੋਹਰਾ ਨੌਮੇ ਗੁਰਸਾਹਿਬਾ ਦੈ ਸੰਸਕਾਰਿ ਮਨ ਥਿਰ ਕਰ ਚਲ ਦੀਨ ਗੁਰ ਦਰਸ
ਜਿਮ ਸਾਹਿਬੁਰ ਬਾਬਾ ਬਾਬਰੈ ਦਖੈ ਗੋਪਗਵਾਨੀ ਕੀਨ ॥੧॥ ਮਾਰਨ

ਚੌਪਈ ਸੁਨਿ ਸਿਖ ਮਾ ਕੁਰੁ ਪਿਸਾਚ ਮਸੋ ਸਾਥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੈਂ ਸਮ ਮਾਨੈ
ਤਿਨਹੁ ਰੋਕੇ ਮਲ ਪਰ ਚਲੈ ਪਾਰਮ ਕਸੇ ਦੁਖ ਸੋਂ ਸਿੰਘਨ ਤੋਂ ਛਾਰਮ ਪਾਏ ਮਾਰ ਦੇ ਮਾਰਨ
ਜਲ ਸੁਧੇ ਮਾਰਗ ਸਾਰੇ ਸਾਹਾਂ ਮਾਰਮ ਮਿਲ ਰੋਵੈ ਗੁਰ ਖਟੁਰ ਪਿਤਾਰ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਸਸਤ ਗਤਾ ਸਿਖ ਸਥ ਬਲਾ ਗਤਾ ਗਤਾਰ ਨਾਰ ਚੁੰਨ ਪਾਰਮ ਪਤਾਂ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁੱਤ ਮਾਰਨ
ਦੁਹੁ ਦਿਤ ਸੈਨਸ ਦਲਾਸ ਸੀਤੇ ਚੁੰਸ ਮੰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਰ ਬਾਬਰਾ ਸਮਾਂ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਘਰ ਚੋਟੇ ਜਿਸ ਮਤਾਂ ਦਿਮਾਰ ਚੁੰਨ ਗੁਰੂ ਮਾਰ ਬਾਬਰ ਬਲ ਮਾਰਾ ॥੩॥

ਚੌਪਈ ਮਸ ਦਿੱਤੀ ਸਭ ਗਲ ਗਈ ਜੋ ਜੋ ਸਿਖਗਰਾ ਆਵੇ
ਸਾਹਿਬੁਰ ਦੀ ਪਤਸ਼ਾਪ ਦੈ ਬਾਬਾ ਨਲੋਂ ਦੀ ਬਾਬੇ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ਬਲਖੰਡੀ ਹਾਥਿ ਉਠਿ ਧੀ ਕੁਲੇ ਬਹਾ ਬਲਾਮ ਕੁਲ ਸਾਹਿਬ ਸਭੀ ਅਕਬਰ ਦੀ ਮਾਰ ਮੰਗ
ਪੈਰ ਬਾਬਰ ਚੁੰਨ ਬੁਰਸ ਕਲ ਸਥੇ ਸਿਸ ਰੋ ਬਾਹੀਕ ਦਿਲੀ ਦੀ ਚੁਸੀ ॥੫॥
ਚੁੰਨ ਗੀ ਦੀ ਥਾਵ ਸਹਿਲੁਬ ਜਾਣੈ ਜੋ ਦਿਲੀ ਮੰਗੀ ਰਥੇ ਸਿਖਾਣੈ
ਮੇ ਸੰਦੀ ਚੰਚਲ ਬਾ ਪਰਮਾਣ ਦੋਜਬਾਰ ਗੁਰ ਧ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਮਾਰ ਮੰਗ
ਚੁੰਸ ਦੀ ਮਤੀ ਨਿੱਲਜੁਰ ਰਥੇ ਬਲਾ ਬਾਬਰ ਚੁੰਸ ਨੇ ਲਖ ਜਥੇ ॥ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਿੰਘ ਮਾਰਨ
ਤਿਸ ਦੇ ਪਸ਼ ਥੀ ਚੰਦਿ ਪਰਮਾਣੀ ਜਿਲਾ ਪੁਰ ਦੇ ਬਥੇ ਸਿਖਾਣੀ ॥੬॥

੧. ਬਲਖੰਡੀ
ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਕੀ ਸਥਾਨ
ਅੰਜਨ ਦੇਵਾ ਆਪ ਲੰਕਾਰ ਬਨਾਵਾਂ
ਭਾਵੇ ਭੰਡਾਰੀ ਪੁਰਾਣ ਦੁ ਆਖਣ
ਸਥਾਨ ਸਥਾਨਾਂ ਤੀਰ ਹੀ ਨਹਾਣੀ ਸਾਰੇ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ.

੨ ਬਾਬਰਬਾਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾਰਨਾਮ ਮੰਗ ਦੀ ਦਾ ਮਾਰਨ ਬਾਬਾ ਦੁ ਮਿਹ ਮਾਰ ਮੰ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁ ਦੇ ਮਾਰਨ
ਪੁਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਾਬਰ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਦੁ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ ਮਾਰਨ
ਸਥੇ ਦੇ ਬਾਬਰਾਂ ਮਾਰ ਦੁ ਮਾਰਨ ਦੁ ਮਾਰਨ ਦੇ ਪੁਰ ਦੇ ਦੇ ਨੇ ਸਿਰ ਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤ ਦਾ ਦੇ ਮਾਰਨ
ਦੁ ਦੁਸ਼ਮ ਬਾਬ ਸਿੰਘ ਮੰ

www.SikhBookClub.com

ਵਿਦਵਾਨ ਉਸ ਮਹਿਫ਼ਲ ਸਜਿਹਨ ਸਭਦੀ ਚਲਾਕੀ ਵਰਗਾ ਚਰਿਤਰ
ਤੁਰਦਿ ਤੁਰਦੇ ਪੁਤਰ ਪੁਛਿ ਪਿਸੇ ਦਿਨ ਥੀ ਦਸੀ ਰਹੁਰਾ ਦੈ — ਸੁਹਨਾ

ਚੰਗਾਈ ਸਭਾਂਹੀ ਖਾ ਰਬ ਮਜਲ ਨਾ ਵਧਾ ਅੱਤ ਭਲਾ ਬਾਹਰ ਟਿੱਬੇ ਹਟ ਨਾ
ਭਲੇ ਪੱਤਰ ਥੀ ਚਾਰ ਚਾਰ ਪੁਤਰ ਜਿਸਦੇ ਸਾਦਿ ਨਕਾਰੀ ਮਾਣੀ ਪਾਰ — ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਜਹੀ ਮਜਲਾਰੇ ਮੰਦੇ ਪਹੁਨਾਰ ਨਾਲ ਸਿਵਦਰ ਬਾਦ ਸੀ ਗਾਲਾ — ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨਾ
ਸਉਂ ਮੁਖੇ ਸੁਤ ਬੈਗਮ ਪਾ ਰਹਮੇ ਦਿਲਸ਼ਾ ਤਖਤ ਉੱਤੇ ਸ ਬਹਾਰ — ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨਾ
ਹੁਣੇ ਖੱਬਰੀ ਮੁਲਜਲਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੀਤੇ ਵੈਰੀ ਢਾਲਾ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਪ ਖੱਪਾਹਾਰ ਨ ਖੈਨ ਤੇ ਡੱਫ ਪਰ ਪੁਤ ਦੁਖਤਾ ਖਰ ਬਦੀਆ ਸਹਸਾਂ ਖਾ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਬਾਦ ਪਿਤਰ ਬਲ ਬਧੇ ਧੀਆਰੇ ਮੁਸਤਰਤ ਮੁਲੇ ਖੁੱਲ ਲਹੂ ਆਗੇ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਅੱਜ ਲੋਕ ਖੁਸ਼ਿ ਧਿਰ ਖਿਲਾਰਾ ਭਲਾ ਅਕਾਰ ਕਾਮਨੀ ਫੁੱਟੇ ਨੇਕੀਆਂ ਬਾਦੀ ਪਾਤ — ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ

ਦੇਖਭਾ ਪੈ ਮਰਦ ਬੋਲੇਦਾ ਮਰਦ ਦਾਦੀ ਚੋਂ ਗਈ ਸ ਮੰਜੀ ਬਾਤ। — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਬਿਨਾ ਪੁਸਾਦਨ ਪੁਰਿਸਾਂ ਮਰਯਾ ਨ ਸਾਕਾਰ ਬਾਤਾਂ ਪਾਸ। — ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨਾ

ਚੰਗਾਈ ਅੱਛਾ ਚਿੱਤ ਪੁਤਰ ਪੁਛਿ ਮਸਲਾਈ ਰਾਜਿ ਤੱਤ ਜੀ ਦਸੇ ਸਮਝਾਈ
ਪੁੱਤ ਜੀ ਸਹਾਰਣਤਾ ਪੈ ਨਾਲ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਚਰਣ ਚਕਾਰੀ ਆਨੇ ਪਾਇ। — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ

ਪੰਜੀ ਅੱਖੇ ਭੋਲੇ ਮਾਪਿਨ ਦਸ ਸਹੀ ਭਗਵਾਨੀ — ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਬਹੀ ਨ ਮਾਪਿਤੇ ਮਾਸਕਾਲੇ ਕੁਤਾਂ ਪਾਰਥਾ — ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਮਨ ਮਾਰਤ' ਖਾਲ ਖਾਤਸਾਹ ਕੱਖ ਤਹਾਰਥੇ' — ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਮਾਇਏ ਬੱਖੇ ਮਾਰਿਕੇ ਖੋਟ ਬਹੀ ਨ ਸਾਥੋ ਖਾਰ

ਮਾਰੇ ਬੱਖੇ ਮਾਰਕੇ ਲਭ ਮਲਾ ਕਾਰਮਿਆਂ
ਸਤੋਖਣ ਆਖਾ ਸਭ ਮੁਖਾਂ ਬਾਹ ਮਾਰਖੇ ਭਨਿਹੀਂ — ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਬੀ ਸਨਿਹੀ ਚੋ ਧਖ ਲਹਾਸੀ ਕੀ ਆਸਥੀ ਜੋਣ — ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਮਾਰੇ ਜਿਸ ਹਤ ਬਹੇ ਵਸ ਮਾਰ ਮਨ ਪਈ ਪਾਪ

ਹਥਧਾਰੇ ਨੂੰ ਦਸਿਹ ਕਰਿ ਮੁਏ ਚੰਦੇ ਮੰਦੇ ਪਿਆਰੇ। — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਸੰਦੇਸੇ ਮਾਖੇ ਪੁਤ ਨੂੰ ਸੁਹਾਸ ਪੰ ਰੰਕਾਰੇ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਨੰਹ ਬਾਲਕ ਅਣ ਆਖੇ ਤੋਰਿ ਭੀ ਦੇਰ ਮਾਣੇ। — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਪੰਜ ਸਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਖੀ ਨੇ ਸਖੀ ਪਿਆਰੇ ਸਾਰ

ਅਣੀਂ ਜਾਣੀ ਮਿਲ ਜੁਗ ਦਾ ਹੰਢਿਹੁ ਬਾਰੇ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ
ਜੋ ਸਾਥੀ ਰਹੁ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਲਹਿ ਪੈਲਾਖ ਹਥੇ। — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਦੋ ਸਭ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਤਰ ਜਾ ਬਖੀ ਤੁਹਾਰੇ — ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਮਾਪੇ ਧੀ ਭਰਮੇਆ ਰੋ ਬਹੀ ਨੰ ਖੈਨ ਮਾਪੇ ਪਾਰ। — ਮੁੱਲਾ

ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਗਲੀ ਮੁੜਿਆ। ਮੀਤ ਸਰਾਫ਼ਾਂ

ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਾਲਣ ਵਾਲਾ। ਤਲਵਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮੁਖ

ਕਾਰ ਰਿਵਰਸ ਪੁੱਠੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗ ਹਾਲਾ ਬਾਣਾ। ਮਾਲਾ ਅਹਿਲਾਵਤ

ਪੁਰੀ ਪਿਛਵਾੜੇ ਹਰਮਨ ਦੇ ਮਹਿ ਮਾਂਝੇ ਬਾਣਾ ਨਾਲ। ਕਰ ਖਿਡਾਰੀ ਸਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਜਾਣ ਮੁੰ ਸਤਿਗਰ ਤਪ ਜਰਤ ਦੀਵ ਸੈਣੇ ਲੋਕ। ਕਲਾਕਾਰ ਮੰਚ ਮੰਡਲ

ਨਾਨਿ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਰਤ ਪਰਯੋ ਰੋਪਤ ਪਰਮਨ ਵੰਤ ਸਰਾਧ। ਅੰਤ ਸੰਤ

ਚੌਪਾਈ ਮੈ ਮਾਂਝਲਾ ਸਾਲ ਜਾਣੀ ਸਾਣ ਪ੍ਰੇਮਕਾ ਗਵਾਏ ਖਾਤਰ ਲਾਣ।

ਮਾਂਝਲੀ ਬਾਲ ਸਭੇ ਸੁਖ ਲਾਣ ਸਾਲ ਹਰੇਮਕ ਮੰਜਿਕ ਕਰਦੇ ਪੰਖ। ਮੰਜਰ ਮਾਲ ਮਾਲ

ਮੈ ਦਾਨ ਸਤਿਹਰ ਬੁਧ ਨੂੰ ਬਨਾਵੇ ਜਿਨਾਂਬੀ ਦੀਤਰ ਸਾਲਿਨ ਦਾਖ। ਮਾਲ

ਸਮ ਦੀਲਤ ਮਰ ਪੈਮਤ ਭਰਾ ਮੈਸੀ ਸਾਲੀ ਮਰਾ ਚਰਨਨ ਧਰੀ ਮੰਦਰ। ਮਾਲਾ

ਮੈਂ ਬਰਨਦੇ ਨਰਾ ਮੰਜਿਦ ਮਾਲਿਦ ਬਾਲੇ ਮਰੇ ਮਾਰੇ ਜਿਲਾਲਿਦ। ਮੰਜ

ਮੈਰਨਾ ਮਾਰੇ ਸਿਖ ਦੁਹਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਮਾਰੇ ਮੈਂ ਮੁਕਾਰੇ ਨਾਲ। ਮੰਮਾ ।

ਦੁਮ ਦੀ ਤੈ ਮੈਂਧਨ ਵੀ ਸਾਮ। ਪਰਾਣ ਉੱਤਰੀ ਮੈਂਮਰ ਵਾਮ। ਸਿਕਦਰ ਮਾਲ ਸਰਾਫ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲ

ਪਣਾਰਾ ਸਰਾ ਦੇ ਸਾਲਿਮ ਖਾਲਾ ਦੂਰ ਗਈ ਮਾਂਝਲਾਰੀ ਪਲਾਨਾ ਮਾਲ। ਸਿਕਦਰ ਮਾਲ ਮਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਗਈ ਮਾਂਝਲਾਰੀ ਮਾਲ ਦੁਮ ਵੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਲੀ ਦੇਹ। ਮਾਲ

ਗਈ ਮਾਂਝਲਾਰੀ ਤਿੰਦ ਵੀ ਮਾਲ ਮਾਲੀ ਗਈ ਦੇਹ।

ਕਰਿਮਨ ਗਈ ਦੁਮ ਮੈਂਕਰਾ ਮਾਂਝਲਾਰੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦੇਕ।

ਗਈ ਮਾਂਝਲਾਰੀ ਤਿੰਦ ਵੀ ਮਾਲ ਗਈ ਦੁਮੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਗਈਤ।

ਚੌਪਾਈ ਮੁਮ ਮੰਦਮਾਰੀ ਦੇਮਕ ਬਾਲ ਬੋਮਲੇ ਮਾਲਮਲਾ ਮਾਲ ਮਾਲਾਬਾਲ। ਮਾਲ ਮਾਲ

ਮਾਲੀ ਲਾਣੇ ਧਰੂ ਬਾ ਮੈਂ ਦੁਮ ਹਲੰਦ ਵੀ ਬਲਾਲ ਮਾਲਿਮ ਬਰੂ ।ਵਿ।ਵਤ। ਮਾਲ

ਚੌਪਾਈ ਮੈ ਮੰਤਿਸਾਰੀ ਦੁਮ ਕਰੀ ਜਿਮਾ ਅਬ ਮੈ ਚੋਟੂੰ

ਮਾਂਗਣ ਚੋਟੂੰ ਪਿਤ ਬਈ ਨਲਾ ਚਰਣਾ ਕਰਵੰਤੂੰ ਮੰਜਰ ਮੰਜ ਮੰਜ ਮਾਲਾ

ਚੋ ਦਲ ਮਾਲ ਰੋਲਜ ਜਿਮੀ ਬਲ ਲੰਮਿ ਨ ਦਮਾਰ। ਮਾਲ ਮਾਲ

ਬਾਲੰਮਾਰਾ ਕਰਾਣ ਸੀ ਤੁਮ ਦੀਲੇ ਮਾਰਾ ।ਵਤ। ਮਾਲ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਤੁੰ ਦੋਲਨ ਬਾ ਚੋ ਕਰਾਂ ਤੇ ਮਾਲ ਮਾ ਬਾਲੀ ਲੰਤੂ

ਤੋ ਲਾਨੈ ਧੰਨ ਪਰਾਣ ਤੇ ਮੁਰਲਾਲ ਚੋ ਚੋ ਦੰਤੂ।ਵਤ। ਮੁਰਲਾ ਮੁ

ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਖਿਆ: ਮਾਲਾਬਾਲ ਸਿਰ: ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕਾ ਮੰਜਿਲ ਮਾਲ ਬੈਲਾਂ ਲੀ ਮਿਲਾਪ ਲੀ ਮੰਜਿਲ ਮਾਲ ਨੇ ਮੰਦ ਬਲੀ ਮਾਲਾਲ। ਦੇ ਮਾਲਾਲੀ ਬੀਤੀ ਹਾ ਧੁਰੂ ਮਾਲਾਲ ਹਰ ਦੇ ਦਾ ਮਿਲ, ਬਾਲੇ ਮਾਲ ਮਿਲੇ ਮਾ ਦੰਦੂਤ ਬਾਲ ਲੀ।

ਅੰਜਨਾ ਮੈਂ ਨੇ ਬਾਲਕ ਕਰਮਜਿ ਬਖਸ਼ਾਵੈਂ ਬਾਦਲ ਮੁਹਾਲਾ ਅੰਜਨਾ ਮੁਹਾਲਾ ਮੁਹਾਲਾ
ਪੋਥ ਚੁ ਤੂੰ ਪਛਣਾਯਿ ਡਾਹ ਪਰਾਲਨ ਦੇ ਸਭੈ ।੨੭।

ਚੌਪਈ ਚੁ ਦੇਲਤ ਲੰਜ ਚੁ ਮੈਂ ਸਮਝ ਚਿੰਤੂ ਪਰਾਦਨ ਬੰਧ ਨ ਦਸੰ ਮੁਹਾਲਾ
ਪਤਾਵਨ ਤੇ ਅਬ ਜਾਇ ।ਤਿਤਕਾਲੀ ਡਾਕੈਂ ਟੋਰ ਪ ਆਪੈ ਨਾਤੀ ।੭੪।
ਜਿੰਚ ਮਨ ਮੈਂ ਬਾਣੀ ਬਾਕਾਂ ਸੋ ਜਿਥ ਬਸਾਵੈਂ ਚੁਪ ਪੁਸਾਲਿਆ ਮੁਹਾਲਾ ਮੁਹਾਲਾ
ਦਾਤਿਬ੍ਰਾਣ ਬਹਸਥ ਧੋ ਨਹੀਂ ਦੇ ਜਾਨਿ ਪਛਣਾਵੰਗਾ ਤੂੰ ਦਿਜ ਆਇ ।੭੫।
ਮੈਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਰਸ ਡਾਮਲ ਨਾਸੀ ਡਾਕਣ ਚੁ ਸੋ ਆਪੁ ਚਲਾਇ
ਚੁ ਪ੍ਰਿਸ ਲੈ ਦੇ ਸਿਰ ਚੰ ਬਾਲੰ ਅਬਲਾ ਨਾਸ ਬਾਸ ਬਸੰ ਨ ਆਪਿ ।੭੬।
ਧੋ ਹਮ ਸੈ ਬਦ ਨਾਂ ਨ ਮੀਸਾਲ ਪ੍ਰਿਸ ਮੁ ਮੋਰ ਬਧਾਵੋ ਦੀਸਾ
ਲੈ ਧਨ ਦੇਲਣ ਬਧੁ ਚੁਪ ਮਬੈ ਸੈਂਸ ਪੁਬੀ ਹੋਰ ਚੁਰ ਜਸੀ ।੭੫।

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮ ਦਿਨ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਮਾ ਹਸੈ ਅਦ ਘਰੀ ਦੁਖਾਲੈ ਮੀਚ
ਨਿਹਬੈ ਪਰ ਹੋਇ ਜਿਮਾ ਜਿਮ ਛੋਣਤ ਖਿਤ ਮੈਂ ਤਲੀਮ ।੭੭।

ਚੌਪਈ ਤਬ ਦੇਲਤ ਜਾਯਨ ਤਾਤ ਪਰਥੈ ਡੇਖ ਵਰੀਤੀ ਯਤ ਬਾਦ ਚੁਰਥੈ
ਬੈ ਲਾਧੁ ਪ੍ਰਭਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮੰ ਡਾਲਿ ਦੀਨਬ ਪੁਸੈ ਨ ਡਾਲਸ ਰਾਲੰ ।੭੮।
ਬਬਣ ਬੈ ਸਾਧੁ ਅਦਾਲ ਸਾਂਚ ਤਲੈ ਡਾਪੁ ਕੁਧਾਦੈ ਡਾਲਸ ਬਬਣੀ
ਪ੍ਰੀਹਾ ਲੋ। ਪੁਸ ਅਪੈ ਅਗੈ ਤਾਲਿ ਦੇਖ ਮਾਬਸ ਲੰ ਬਬਣੀ ।੭੯।
ਵਿਣਾ ਡਾਬਾ ਸੰ ਮਿਲਨ ਨ ਹੋਵੈ ਡਾਤਿਕ੍ਰਿਸ ਚੁਨ ਸਿਮਾਵੈ ਹੋਵੈ
ਕੁਪਤ ਡਾਬਾ ਸੈ ਮਿਲਨੈ ਡਾਰੀ ਧਨ ਮਾਂਹਪੁਰ ਲੰ ਚਲਾਵਣ ਡਾਵੈ ਚੁਪੈ
ਪੰਚੇ ਹਬਾਵਣ ਚੁਨ ਸਭ ਸਬ ਮਬੈ ਪੁਲਾਵ ਬਾ ਹੈ ਬਾਦਬ ਗਰੈਂ
ਦੇਲਣ ਤਿਸੀ ਡੋਰ ਬਰਾਬੈ ਚੈਲ ਗੋਰ ਸਭ ਤਿਣੈ ਦੁਸਾਬੈ ।੮੦।
ਡਾਸੀ ਅਹਨੈਂ ਤਣੈ ਅਬਾਲਿ ਨਬੈ ਡਾਲਸ ਚਲੈ ਪੁਬੈ ਸਾਹੀਲਿ
ਚੁਨਸ ਦੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨ ਹੋਵਿ ਬਦੀ ਡਾਪਣਦਾ ਅਬਸਾਲ ਵਿਹਿ ।੮੧।

ਛੰਦਾਲ ਲਈਲੈ ਚੁਨ ਬਰਲ ਮਾਲ ਸਬ ਸੁਲੈ ਲੰਲੈ ਡਾਲੀਲ
ਬਾਲਕ ਮੁਖੁ ਹਸਦਾ ਨ ਜੋਰੇ ਬਬੈ ਆਸਿਬ ।੮੨

ਚੌਪਈ ਚਬ ਬ ਬਾਂਹਿਨ ਦੈ ਅਬ ਡਾਲਾ ਪੁਬਾਲੈ ਡਾਲਸ ਬਬਣ ਨਾਦੰ
ਜਿਮ ਰਲਨਾਦੈ ਸਮ ਦਿਲਿਯਗੋਰ ਮਾਂਹਿ ਦੀਬਣੀ ਬਾਂਹੈ ਰਹਾਲ ।੮੩।
ਪੰਚ ਪੈ ਬੰ ਦਿਜ ਬਬਾਂ ਪਾਲਿ ਸਬਾਂਹਿਦਾਲ ਪੈ ਬਬੈ ਪੁਸਾਲ
ਤੁਬ ਦੁਖ ਪ੍ਰਿਸ ਮਬੈ ਸਬੈ ਸਬਾਂਹੈ ਪੰਚ ਲੰਬ ਪੁਸੈ ਬਾਂਹਲੈ ।੮੪।
ਪੰਸੈ ਗਲੈ ਲੰ ਬਾਂਬੈ ਬਾਦ ਬਬੈ ਬੰਬ ਜਾਂਹਿ ਗਲੈ ਡਾਲਾ
ਪਾਰੇ ਖਬੈ ਬਾਂਹਿਦਾ ਨ ਮੁਬੈ ਦੋਣੈ ਜਬੈ ਨ ਬਬੈ ਬੰਬ ਪੁਬੈ ।੮੫।

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਗਏ

ਚੌਪਈ ਦੋਹੀ ਛੋਟੇ ਅਜਮ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਬਖਸ਼ ਤੋ ਕਾਮਾਂ
ਅਤੁਲ ਦਿਮਾਗ਼ ਅਜਮ ਰਜ ਸੋ ਚੁਨੇ ਰੰ ਬਾਜਾ ਪਾਉਣ

ਚੌਪਈ ਪੰਚ ਪਾਤ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰ ਤਕਾਏ ਅਜਮ ਚੌਲਾਂ ਪੰਚ ਪਾਤ ਸਾਹਿਬ
ਬਿਨ ਨਕਸ਼ੀਰ ਚੁਨਾ ਬਾਨਸੇ ਬੁਲਾਏ ਹੀ ਹੈ ਬਾਰ ਸਜਰ ਬਹੁ ਦੇਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਅਜਮ ਬਖਸ਼ ਅਜਮ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਚੌਲਾਂ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਬਾਬਾ ਕਹੀ ਤਿਆਰ
ਬਿਨਾਂਤ ਸੁ ਹੁਕਮੋ ਚਿਹ ਦੀਨੀ ਮਾਂ ਹੈ ਨਾਲ ਦੀਵਾਨ ਅਜਮ

ਅਧਿਆਇ ਸਾਖੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੀ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਛੇਵੀਂ

ਚੌਪਈ ਜਿਹਾਂਗੀਰਨ ਹੈ ਪੀਰਾ ਪੁਰੋ ਕਰੇ ਮੰਗਤਾ ਦੇ ਦਾਰਿ ਸਕੁਰੇ
ਸੋ ਹਮ ਤੈ ਕਥ ਜਾਂਤਥੀ ਨਾਲਾਂ ਤਦੋਂ ਪੀਰ ਨੇਕ ਅਥ ਸਮਾਂਹਿ ਸ
ਜਿਹੜੇ ਮੀਰ ਇਕ ਜਿੰਦ ਸੀ ਕਥੇ ਸਕ ਮੰਗਣ ਕੀ ਪੀਤੀ ਹੈ ਕਥੀ
ਪੁਰਖ ਜੋ ਪੁਰੇ ਕਰਨੀ ਨ ਕਰੇ ਥੋਹ ਜਾਂਤਥੇ ਜਿਸੀ ਹਥ ਕਾਲੇ ਨੇ
ਜਿਹੜੇ ਅੱਗ ਸੁ ਮਜਾਮਾਨ ਪੁਰਖ ਦੋਨੋ ਕਰੋ ਇਕ ਸੋ ਮਾਰਦਾ
ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਖਾ ਦੋਨੋ ਥਨੋ ਜਾਂਤਥੇ ਮਾਰਣ ਦੋਨੋ ਖਰੇ ਹੈ
ਕਰਮਾਨਾ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਪੁਰਾ ਮੰਨਾ ਪਾਲਾਂਥੇ ਦੇ ਹੀ ਕਹੁਣਾ
ਹਾ ਨੇ ਪੁਰਾ ਤਥੇ ਕੰਨ ਪਤਿਆਂਥੇ ਤੇ ਪੁਰਖ ਕਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਤਾਰੀ ਹਾ। ਪੁਰਖਾਂ ਕਥ ਕਰਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਚਾਹੇ ਪੁਰਖ ਮਿਟਾ ਸਕਦੀ ਤੋ ਦੁਹਾ ਪੁਰਖਾਨੀ ਨੰਨ੍ਹ ਕਰਤਾ
ਜਿਸ ਮਜਾਮਾਨ ਪੁਰੀ ਤੇ ਆਯੀ ਮੋਹ ਨ ਦੇਨ੍ਹ ਮਾਯ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਚੰਦਨ ਪੁਰਖ ਬੋਲਯਾ ਕਰੋ ਹਮ ਤੋ ਵਰੇ ਦੀਰ ਕਰ ਲਲੇ
ਦੋਸ਼ ਪੁਰਾਨਸੈਂ ਤੇ ਹਮ ਆਏ ਪੁਰਖ ਥੀ ਪੁਰਾਨਤੀ ਦੁਨ ਥੀ ਬਾਰੀ।ਓ
ਹਮ ਆਏ ਦੁਨ ਲਰਨ ਮਰਾਇ ਪਤਾਂਦਨ ਬਾਪੀ ਸੈਂ ਅਸੀ ਗਰਾਇ ਕਰਮਾਨਾ ਕਰਤਾ
ਥੀ ਆਯੇ ਮਾਰਾਨਾਨ ਕਰਮਾਨਾ ਪੁਰਖ ਪਰਿਸੋ ਥੋ ਕਾਰਨ ਕਾਰੀ। ਤ
ਤੋ ਬਾਬਾ ਪੁਰਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ਦੁਨ ਕਥ ਸਾਥੀ ਦੇਣਨ ਦਾਰਾ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ
ਬਾਤੀ ਦੇਵੈ ਤੇਮੰਹ ਰਹੁਆ ਤਤਕਾਰ ਪਾਥੀਂ ਮਮ ਕਰਤਾਰ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ
ਕਰਨਾ ਤਮਾਂ ਕਰਮਾਂ ਮੁਰਾਨਾ ਦੋ ਬਾਤਾਂ ਲੇ ਲਹੁ ਕਰਮਾਂਦਿ
ਮਮ ਹਮ ਪੁਰਖ ਦ ਦੇਖ ਨਾਂਦਿ ਕਰਤਾ ਮਾਨ ਹਮ ਕੋ ਦੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ। ਪੁਰਖ

1 ਮਜਾਮਾਨੇ ਪੁਰਾਣ ਹੈ ਜਹਿਜਾਂਗੀਰ ਦਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਮੋਹਣ ਕਰਤਾ ਮੀ ਸਮਾ ਕਰ ਕੰਡ ਨੇ ਸਮੇਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜ
ਕੰਡ ਮਿਸਰ ਕੰਨੀ ਪਰਿਦ ਦੇ ਦੋਨਾ ਹੀ ਸਮਾ ਪੁਰਖ ਮਜਾਮਾਨ ਕਥੇ ਕਰਾਮਾਨ ਹੈ

ਨਾਟਕ		ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੰਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਦੋਹਰਾ	ਕਲੇ ਚੰਨਣ ਮਾਂ ਰੋਸਿਆਂ ਵਾਲਿ ਵਿੰਨ੍ਹੇ ਚਿੱਤ ਚਿੱਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ	ਕਬੀਰ ਜਸ
	ਬਲਦ ਬਲ ਕੀਤੇ ਖਿਲਾਰਦਾ ਦੁਸ਼ਮ ਦੇਖੇ ਮਲਣ ਪਰਿਕਰਮਾਂ ਪੈਰਤ	ਮੰਗਲ ਸਹਾਇ
ਚੌਪਈ	ਦੁਸ਼ਮ ਬਾਬਰ ਦਿਲ ਵਰਤਾਂ ਚੁਲਦਾਇਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਚਿੱਤ ਮਨ ਪਰਤਖਾਂਦਾ	ਮਲਣ ਮੰਗਲ
	ਤੈ ਚੁਸਮੇ ਹਮ ਚੜਿਹ ਸਨਾਇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਰ ਦੇਖੂੰ ਕਰਮਾਂਦਾ ।੧੧।	ਮਲਣ ਮੰਗਲ ਮੰਮੇ
	ਦੁਸ਼ਟ ਗਾਂਦਾ ਚੁਸ ਲਈ ਨ ਮਾਂਦਾ ਹਮ ਤੈ ਚਿੱਤ ਮਨ ਗਾਂਦਾਂ	ਮਲਣ ਮੰ
	ਮਾਂਦਾ ਮਲਣ ਮੰ ਅਪਿ ਮਲ ਮਾਰਿ ਖੈਂਮ ਮਸਤ ਮਾਂਦੂੰ ਲੋਕਾਇਆ ।੧੨।	
	ਮ ਮ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮਲ ਮਾਂਮੰ ਸੁ ਲੰਚ ਨੂੰ ਮਾਂਦੂੰ ਮਲ	
	ਮੰਚ ਮੰਮ ਮਾ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮੰਮੇ ਮਾਲ ਮੁਲ ਲੰ ਮਾਂਦ ਮ ਮੰਦ ।੧੩।	
ਚੌਪਈ	ਮਾਲੇ ਖੁੰਮਲ ਮਾਂਦੇ ਮਾਲਾ ਚਲਦੇ ਸੁ ਮੰਦ ਲੰ	
	ਸਮਿਲੂਮ ਚਲਾਲ ਮਾਂਦਾ ਮਲ ਤੈ ਮਲਦ ਖੁਮਾਂਦੇ ।੧੪।	
	ਮਮਾ ਸ੍ਰੀ ਲੰਚੇ	
	ਪੁਲਾਮਾਲ ਮਲਮਾਲਾ ਲੰਮੇ ਮਿਲੂਮਲਾਲ ਲਗਾਇਮਾ	
	ਮਾਂਮੇ ਦੁਮ ਮ ਚੰਦੇ ਲਗਦਾ ਮਾ। ਲਲਿ ।ਲਮ ਲਗਾਮਿਮਾ	
ਚੌਪਈ	ਮਲੀ ਦੈਲਮ ਮਾਲ ਖੁਲਮਾਲਾ ।ਮਲਮ ਮਲਮਾਲੇ ਮਲਲਾ ਮਲਾ	ਮਲਮ ਮਲ
	ਮਲਮਾਲਮ ਲੈ ਮਿਲ ਮਲਮਾਲ ਮੁਲਾਲ ਲੈਮਾਲੇ ਮੰਮੇ ਮਲਮਾ	
	ਖਿਲਾ ਲਮਮਾਲਾ ਸਮਲਾਲ ਲੈ ਮਲਾਲ ।ਮਲਮ ਮੁਲੇ ਮਲਮਾਲਾ	ਮਲ ਮੁਲ ਮਲ
	ਦੈਲਮ ਲਾ ਲਲ ਮਲਾ ਮੁਲਮਾਲਾ ।ਮੁਲਮ ਲਲਾ ਲੈ ਲੈ ਮੁਲਮਾਲਾ ।੧੬।	ਮਲ. ਮਲਮ ਮੁਲ
	ਮਲਿਲ ।ਮਲਮ ਮਲਮਲ ਲੈ ਮਲਾਲ ।ਮਿਲਮਲਾਲਲਾ ਮੁਲੇ ਮਲਮਾਲਾ	ਮਲਮਲ ਲੈ
	ਮਿਲਮਲਲ ਲੈ ਮਲਾ ।ਮਿ ਮਲ ਮਲਮ ਲੈ ਮੁਲੇ ਮਲਮਲਾਲ ਮਲਾ ।੧੭।	ਮਲਮਲਲਾਲ ਮਲ ਲੈ
	ਲੈ ਮਲਲ ਮਲੀ ਲੈ ਮਲੇ ਮਿਲਮਲੇ ਮੁਲਮ ਲੈ ਮਲਲਾ ਮਲਲ ਮਲਮਲਾ	
	ਮਮਾਲਾ ਮੁਲਮਾ ਮਲੇ ਮਿਲੇ ਮੁਲੈ ਲੈ ਮਲਲ ਮੁਲ ਮਲੇ ।੧੮।	
ਦੁਹਰਾ	ਮਲਿਲ ਮਲਿਮੁਲਲ ਲੈ ਮੁਲਮ ਮਲਮ ਮਲੀ ਮਲਲਿ	ਮਲਲਾ ਮਲਮ ਮਲਲ
	ਮੁਲ ਮਲੈ ਮਿਲਮਲਾ ਮਲੇ ਮਲ ਮੁਲ ਮਲਮ ਮਲਮਲਾ	ਮਲਲ

੧ ਮੁਲ ਮਲਲ ਮੰਮ ਲੈ ਮੁਮਲਾ ਮੈਲਮ ਮਲਲ ਨੂੰ ਮਲਮੁਲ ਮਲਲਾ ਲੈ ਮੁਲ ਮਾ ਲੈ ਮਲਲ ਨੂੰ ਮਿਲਮਲਲਾਲ ਮੈਲ
ਮਲਮ ਲਲੈ ਮੈਲਮਲ ਮਲਲ ਮਲ ।ਮਿਲਮਲਲਾਲ ਲੈ ਮੁਲਮ ਮਲਲ ਮਲ ਮਲਮ ਮਲ
ਮਲਮਲਾ ਮਲਮ ਮਲਲ ਮ ਮਿਲਮਲ ਮੈਲ ਮਲ ਮਲਮ ਮਲ ਲੈ ਮੁਲਮਲਾ ।੧।

੨ ਮਲਲ ਲੈ ਮਲੀ ਲੈ ਮਲੇ ਮਲਮ ਮਲਲ ਮੁਲ ਮਲੈ ਮਲਲਾ

੩ ਮਿਲਮਲ ਮਿਲਾ ਮੁਮਲਾਲਲਾ ਲੈ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮੈਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਲੈ ਮਲਲਾ ।੨। ਮਲਲਾ
ਮਿਲਮ ਮਲਲ ਮੁਲਮਲਲਾ ਲੈ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮੈਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਲੈ ਮਲਲਾ

੪ ਮਿਲਮਲਲ ਮਿਲਾ ਮੁਮਲਾਲਲਾ ਲੈ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮੈਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਲੈ ਮਲਲਾ ।੩।

੫ ਮਿਲਮਲਲ ਮਿਲਾ ਮੁਮਲਾਲਲਾ ਲੈ ਮਲਲ ਮਲਲ ਮੈਲ ਮਲਲ ਮਲਲ ਲੈ ਮਲਲਾ ।੪।

ਚੌਪਈ ਹਥ ਪੋਥਨ ਲੈ ਬਾਚਿ ਸੁਨਾਯਾ ਪੜਤ ਪੜੋਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਲੀ ਦਾਯਾ
ਪਾਸ ਆਸਨਾ ਸੁਯੰ ਨਰਿਯ ਪ੍ਰ ਜਾਈ ਪ੍ਰਿਯ ਬੋਤਿਓ ਪਰ ਰਸੀ ਪਾਈ ਪਾਸ ਬੈਠ ਸੁਨਾਵਤ ਭਯੋ
ਪਰੋ ਕਵਿਤ੍ਰਾ ਅਰਥ ਸਮਾਯਾ ਬਹਨੀ ਸੰਦ ਕਥ ਕੀ ਸਮਾਯਾ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤ
ਕਾਰ ਕਹਤ ਮੈ ਸਾਨਿ ਨਿਕਾਈ ਮਹਿਮਾ ਕਥਯੋ ਕਥਯੋ ਕਥ ਪੋਤਨੀ ਮਾਯਾ:
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਜੋ ਸਭਾ ਬਨਾਈ ਪ੍ਰਥਮ ਪੋਥਨਾ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ
ਬਾਚਕ ਕੋ ਸਭ ਮਿਲਤ ਸਿਰਪਾ ਸੁਭਾ ਪੋ ਬਾਚਕ ਪਾਯ ਬਾਚਾ ਪਾਯੋ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ ਭਯੋ ॥
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤਹਿਨੀ ਸਭ ਪ੍ਰੇਮਾ ਆਯੋ ਦੀਯਾ ਸੋਲ ਮਿਲ ਸਭਾਸਦ ਸਭ ਪਾਯੋ ਪੁਨ ਆਪ ਪੁਰ ਭਯੋ
ਪਰ ਆਪ ਇਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਲਿ ਬਾਚਕ ਕੀ ਬ੍ਰ ਕਥਨੀ ਲੇਖਿ ਮਮਤਾ

ਚੌਪਈ ਅਹਿਮ ਲੇਖਕ ਸਭਾਤ ਲੀਜਾ ਸਹਿਨਸ਼ਾਹ ਪਹੁਚੇ ਸਾਥਿ
ਮਜਲਸਾਨੇ ਸੋ ਖੁਸ਼ ਬਯਾਨ ਕੁਸ਼ ਲੋਕ ਸਭਾਸ ਸਲਾਮਿ ਦੇਖ।

ਚੌਪਈ ਜਬ ਮਹਾਦਾਨੇ ਧਯਾਨ ਧਯਾਨਾ ਸਭ ਮੁਨ ਬਾਚਕ ਬਹੁ ਯਸ ਗਾਯਾ ਸਭ
ਯਾਯਾ ਨੇ ਤਬੋ ਸ ਸੁਨ ਲਯੋ ਤਾਰਨ ਕਾਖੇ ਲਸ਼ਕਰ ਅਯਾ ਰਹੀ ਅਰਥ
ਤੋ ਲੈ ਜਾਇ ਦੇਖਣ ਜੇ ਬਦੋ ਬਾਯਾ ਦਿਨ ਬਹੁ ਲਿਹਰੋ ਕਰਨੇ ਦੇਖਣ ਪਾਯੋ
ਤਬ ਬਾਚਕ ਅਜਦਾਹੀ ਮੈਹਾਈ ਬਾਚਤ ਮਰਿਤੁਰ ਧਾਸ ਹੁ ਆਯਾ ਨਾਹ।
ਦੇਖਤ ਹੋ ਬਾਚਕ ਪਰ ਲਯਾ ਰੋਦ ਧੀਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤਾਤਤ ਦਯੋ ਅੰ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ਨੂੰ
ਭਯੋ ਦੇਖਤ ਬਯ ਲੈਣ ਨ ਜੋਯ ਸਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿ ਪੈ ਮਮ ਲੈਯ ਪਾਯ ਦੇਖਣ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਮਾਪਤ
ਅਹੋ ਪੀਤੀ ਸੰਗ ਧ੍ਰਿਗ ਪਾਯਾ ਪੁਰੇਥੋਂ ਰੁਮ ਲੋਗੇ ਸਾਥਿ
ਫੀ ਮਿਤ ਖਾਯ ਲੈਯਤ ਬਾਯਾ ਬਾਯਾਂ ਪਾਸ ਰੁਪ ਤੈ ਭਾਤਿ ਪਾਵਤੀ ਮਮ ਲੈ ਮਮ ਮੁ ਮਮਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਬੀਤੇ ਹਾਥ ਨ ਆਯਾਏ ਜਿਵਿਆ ਦਿਨ ਰੁਹਾਵੇਯ ਮਮਤਾ ਮਮਤਾ ਮਮਤਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਲੈ ਆਯਾ ਦੇਯਤ ਧਰਤ ਲੈ ਪਿਛ ਪਾਛੇ ਨ ਦੇਖ।੭੦। ਮਮ ਮਮਤਾ

ਚੌਪਈ ਬਸ ਦੇਸਤ ਮਾ ਡੇਰਾ ਬਰਾਈ ਅਤਿਰਯੁਤ ਆਪੀ ਧਸ ਰੁਮ ਬਾਈ ਮਮ
ਪ੍ਰੀਤ ਹਥ ਪੈਸੇ ਲਗਿ ਜਬਾਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਘੋਟਿਓਂ ਭੇਟ ਚਬਾਈ ਮਮਤਾ
ਤਤ ਮਾਤਹਾਰ ਮਾਯਿ ਆਦਰ ਕਰਿਓ ਮੁਖ ਤਮ ਮਮ ਤੁਰੇ ਸਿਓਂ ਕਰਿਓ
ਹਮ ਰੁਮਨੀ ਰੁਣ ਲੋਯਸੇ ਨਯਾ ਇਹ ਲੋਗੋ ਪਰ ਸੈਰ ਕਰੀ ਯਾਤਾ।
ਜੋ ਤੂ ਚਲਨੋ ਚਿਤਵਤ ਮਮਾ ਦੇਹੁ ਯਾਮ ਤੇ ਤੈ ਦਿਲ ਭਾਯੋ ਮਮਤਾ ਮਮਤਾ
ਮੈ ਜੰਚੇ ਸੋ ਪਾਰੋ ਆਦਿ ਤੂ ਲਹ ਲੈ ਤੇ ਤੇ ਜੰਮ ਸਸੀ ਪਰਤੇ ਮਮ ਮਮਤਾ
ਕੁਟ ਧਰੋ ਹੈ ਸਾਰ ਬਸਾਈ ਨਲਦੇਓ ਦੀਹ ਤੈ ਕਰਮੰਦ ਜਾਈ ਮਮਤਾ
ਸਾਰੇ ਹੋਇ ਤੁ ਰਹਿਹੋ ਘਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਇ ਹਿਤ ਸਿਦ੍ਰ ਦਯੋ ਚਲਨ ਰਾਖ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਰਥ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਬਕਤ ਲਹੀ ਸੋਚ ਸਲਾਹ ਦਿਲ ਮਾਹਿ
ਮੁਖ ਪੰਥ ਸੰਤਿਆਇਯੋ ਬਾਚਾ ਪੁਰੋ ਬਹੁ ਪਰਿਕਰਮਾਹਿ ।੭੫। ਮਮਤਾ ਮ
ਮਮਤਾਮਾਤ ਬਕ ਤੂ ਸਿਧਾਏ ਸੋ ਕੁਸ਼ ਵਿਚਰਨੀ ਮਾਹਿ
ਤਤਕਾਲਾਤ ਪੋ ਸਹਿਤ ਨੂੰ ਮੇ ਸੰਤੋ ਦੁਰ ਮੁਹਾਰਾ ਤਰ।

ਚੌਪਈ ਕਹਯੋ ਤਾਤ ਤੁਹਿ ਜਾਨੈ ਮਾਈ ॥ ਕਹਾ ਕਿਸੂ ਨ ਮੋਰੈ ਪਤਿਆਈ ॥
ਦੇਖਾਮ ਕਹੋ ਮਾਮ ਗ੍ਰਿਮਾ ॥ ਕਰਸਾਇ ਮਿਲ ਸਿਮ ਕਹੋ ਸਕੁਲਾਇਤਾ
ਕਹਾਮਾਰ ਨੇ ਨਿਕਾਰ ਦਿਯਨਾਵੈ ॥ ਨਾਕਰ ਸਭ ਰਿਸ ਬਹੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥
ਨਮਸਕਾ ਕਰੇ ਨ ਕੋਊ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਚਰਸਾਮਤ ਤੇ ਦੂਰ ਪਰਾਵਿ ਮਾਰਤ ॥ ਕਰ ਕਰਦੇ ਕਰ
ਕਰਸਾਮਾਰ ਤੁਮ ਏਸੀ ਲਖੀ ॥ ਕਥਾ ਕੀ ਨਾਰੀ ਆਗੈ ਕਰੀ
ਕਰਸਾਮਾਰ ਹੋਵੈ ਦੇਖੈ ਆਮਾ ॥ ਕੋ ਮਿਲਤੋਂ ਨੇ ਕਰਿਤੋਂ ਨੇ ਧਾਸ ਤਵਾਮ ਬਾ ॥ ਕਿਸ ਮਿਲ ਕਰਦੇ
ਕਿਯਾ ਕਰੀ ਤੁ ਮਿਯਤ ਤੁ ਆਵੈ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਬਾਰੈ ਕਹਿਤ ਤੁ ਪਾਵੈ
ਮਿਯਤ ਕਹਿਤ ਜੋਊ ਕਰਸਾਮਾ· ਦੂਰ ਖੁਦਾ ਨੈ ਤੇ ਤੇ ਸਾਤ ਕਰਿਯਾ

ਚੌਪਈ ਕਹਿਯੋ ਪਰਿਮਾਨਾਮ ਕਰਾਵ ਨੈ ਮਿਲਾ ਤੁ ਮੋਰਨ ਪਾਯਿ ॥ ਕਰ ਕਰਤ ਕਰਦੇ
ਕਹਿਤ ਨਰੈ ਤੁ ਕਰਿਯੋ ਨੈਨਿ ਪੁਰ ਮਮਾਮਿ ਨੈ ਮਾਨਿਯਾ ਖੁਸ਼ਾ ॥ ਕਰ ਕਰਤ ਕਰਦੇ
ਤੁਮ ਬਾਕਾ ਨੇ ਕਰਿਮਿਯਾ ਨੈ ਤੇ ਮਿਯਤਕਾਰ ਮਾਮਿ
ਨੈ ਜਬ ਜਾਨੀ ਕਲਤ ਕਥਾ ਸਭ ਦਯੋ ਕਰਿਯਾਮਿ ਕਰਤ

ਚੌਪਈ ਦੇਖਾ ਤਿਦਾਰਾ ਨੈ ਸਿਯਰਾ ਆਮਾ ॥ ਮਮਿਮਾਂ ਸਹੈ ਮਮ ਮਿਮ ਬਾ ਪਮ ॥ ਕਰਿਯਾ ਕਰ
ਬਮਾਨਿਯ ਮਮਿਮ ਹੀ ਕਮਾ ਤਮਾਮ ਨਾਮਨਾ ॥ ਘਮ ਹੀ ਕਿਯਾ ਨੇ ਮਿਯੋ ਪਰਿਮਾਨਾਮੀ ਕਰਤ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰਦੇ ਕਰਿਯਾ
ਕਮਾਨਿਯ ਪਮੈ ਨੇ ਕਿਮੈ ਖੁਮਾਮਿਯਾ ॥ ਤੇ ਮੋਰੇ ਸਭ ਕਮਾ ਕਮ ਧਾਮਿ ॥ ਮੁਮ
ਮੰ ਕਿਯ ਖੁਮਾਮਿ ਤਿ ਨਾਮਿ ਖੁਮਾਮਿਯ ॥ ਤੇ ਹਮਰੇ ਕੁਮ ਪਸਮਿਯ ਨ ਸਮਾਂ ॥ ਮਮਾਮ ਮਮ
ਮੰਨੇ ਕਮਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਮ ਕਿਯ ਧੈਯੋ ॥ ਮੰਨ ਮਮ ਬਮਿ ਕਿਮ ਮਮਿ ਨੈਯੋ ॥ ਮਮਿਮਾਮਿਮਾਂ ਮਮਿ
ਮਮ ਬਾਮਰ ਮਾਮਿ ਦੀ ਮਮ ਧੈਯੋ· ਮਮਿਮ ਮਮਿ ਮਿਮ ਮਿਮ ਮਿਮ ਮਿਮ ॥ ਮਮਿਮਾਮਿਮਾਂ ਮਮ ਮਮ
ਮਮੀ ਮੈ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਮੰਮਿਯਾ ਧਾਮ ॥ ਪੁਮੁਮ ਮੰਨੈ ਮਮਮੈ ਮਮਾਮੈ ਮਮਾਮ ॥
ਮੈ ਕੁਨਾਂਯੋ ਤੁਮ ਪੈਨੁ ਕਰ ਮਿਯ ॥ ਤੁਮ ਪੈ ਮਮਾਂਯਿਯੋ ਮਿਯ ਮਮਾਂਯਾ ਕਰੀ ॥ ਮਮਾਮ ਨਾਮ

ਚੌਪਈ ਯੋ ਸਮਿਨਿ ਸੇ ਧਾਮੈਨੀ ਤੁ ਪਮਾਨ ਸਿਮ ਮੀਰ ॥ ਮਮਾਮ ਮਮ
ਤੁਮ ਤਿਦਾਰਾ ਭੁ ਮਮਾਨੈ ਕਰਿ ਮੋਰੇ ਮਮ ਧੈਯ ਖਮ ॥ ਮਮਮਾ ਮਮਾ ਮਮਾ

ਚੌਪਈ ਨੈਨਿ ਤੁਮੈਯੋ ਤੈਸੇ ਦੇਮਾਯੋ ॥ ਮੀਰਨ ਮਿਯ ਤੁ ਮੀਰ ਪਮੈਯਾਨੈ ॥ ਮਮਿਮਾ
ਸੇ ਸੇ ਮੰਨ ਦੇਮਨਾ ਖਾ ਕਯੋ ॥ ਮੈਂ ਮਮ ਨੈਨਮਾ ਦੇਖੋ ਬਾਮੈ ਕਯ ॥ ਮਮਿਮਾਮਿਮਾਂ
ਦੇਮਮਾ ਖਾ ਨੈ ਹਮੈਂ ਬੁਲਾਮੀ ॥ ਮਮਾਨੈਂ ਮੁਮਾਮਿਮ ਦਮੈ ਮਮਾਮੀ
ਸਮੈਂਦਮੁਰ ਲੈਂ· ਕਰੀ ਮਨਾਮਨ ॥ ਮਿਮ ਮਮੈਂਮਮਾਮਿਯੋਂ ਤੁਮ ਮਨਾਮਨਾਮਾਂ
ਮਮਾਮਿ ਯੋ ਕੁਮ ਕਮਮੇ ਕੁਮਮਾਮ ॥ ਮਮਾਮੈ ਕੁਮ ਮਮ ਮਮਾਮੀ ਮਮਾਮ
ਮੈ ਮਮਾਮੈ ਨ ਤੁਮ ਕੁਮਮੈ ਦੇਮਾਮ ॥ ਮੈਂਮਮ ਮਮਾਮ ਮਮਾਮੈ ਮਮਾਮ ॥ ਮਮਾਮ
ਨਮਾ ਤੁਮੈਂ ਮਮਾਮ ਮਿਮ ਮਮਾਮੈ ॥ ਤੁਮਿ ਮਮਾਮ ਨੈ ਤੁਮੈਂ ਮੁਮਾਮੈ
ਮਿਮੈਂ ਮਮਾਮਾਂ ਮਮਿਯ ਮੈਂਮ ਮਮਾਮੈ ॥ ਮਮਾਮੀ ਮੁਮੈ ਨਮਾਮ ਮਿਮਾਮੈ ਮਮਾਮ ॥ ਮਮਾਮਾਂ ਮਮ ਮਮ

¹ ਦੇਖੋ ਸਿਮਰਤੀ ਮਿਲੇ ਵੇਦ ਦੇਖ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ

ਦੋਹਰਾ — ਇਹ ਆਖੀ ਸਭ ਮੁਨੀਆਂ ਜਬ ਸਤੀ ਤੁਮੋ ਜਿਸ ਮੰਨ ॥ ੧੫੮
ਐਸੇ ਤਿਹਾਰੀ ਤਾਯਤ ਸਿੰਦ ਭਾਖੀ ਸਭ ਜਾਬਲੀਰ ਮਮਤ ॥ ਸਮਾਪਤ

ਚੌਪਈ — ਤੇ ਬਾਕੇ ਸਾਥਦ ਦਿ ਬਹਯੋ ਦੁਖ ਪਰਿਬਾਦਾ ਪਿਖੋਯਰੋਂ ਰਹੀ ॥ ਅਧਿਕ ਅਸਤ ਮੁਨਿਵਰ
ਬਾਯਸ ਲਗਯੋ ਪਿਖੋਯਰ ਦੁਖ ਦਿ ਜਾ ਜਿਯੋ ਬਹੁਰ ਸਰੂਪ ॥
ਪਿਖੋਯਰ ਰਹੀ ਬਾਸੀ ਵਰਕਾਯ ਸੀਰ ਅਸਮਾਨ ਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਯ ॥
ਐਸ ਪੈਹਾ ਯਿਸ ਘੜੀਯੋ ਜਾਇ ਕੀਨੀ ਸਮਰੀ ਯਾ ਅਦਰ ਸਤ ਪਾਇ ਮਮਤ ॥ ਅਸਤ
ਸਤਿਤਰਥ ਬਯਸੀ ਤੁਮ ਸਤਯ ਸਮਾਥੀ ॥ ਅਯਾ ਪੁਕਾਰੇ ਅਯਾ ਤਯਾਰੇ
ਬਿਯਾਪਾਸ ਪਿਤ ਪੰਮ ਬਾਸੀ ॥ ਪਾਸ ਪਿਖੋਯਰ ਯਿਸ ਸੋਹਿ ਮਾਸੀ ॥੧੫੯
ਪਿਖੋਯਰ ਯਿਯਾ ਹੈ ਸੋਹੁ ਮਾਸਾਸੀ ॥ ਬਾ ਗਤਿ ਜੈ ਪੈਹਾ ਰੋ ਮਤਿਸਾਸੀ ॥ ਸਮਾਪਤ
ਪਿਖੋਯਰ ਬਾਯ ਤੂੰ ਮਾਸੀ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਦੁਕਾਰੇ ਯੋਊ ਤਿਸਾਰਿ ॥੧੬੦

ਦੋਹਰਾ — ਮਤਿ ਬਾਬਰ ਬੁਖਤਿਯਾ ਬਸੀ ਮਾ ਪਿਖੋਯਰ ਪਿਖਾਯ ਬਯਾਇ ॥ ਸਮਾਪਤ ਅਧ
ਪਿਖੋਯਰ ਦੁਖਤ ਦੁਖਾਸਿ ਰੋ ਦੋਯੋ ਯਿਯੋ ਸਮਾਸਿ ॥੧੬੧ ਸਮਾਪਤ ॥

ਚੌਪਈ — ਮਤਿ ਸਾਂਤਤਰ ਯੋ ਦਬਸ ਪਿਖਾਈ ॥ ਬਾਬਰਾ ਸਬਸਾ ਸਿਤਸਾਯੋ ਮਤਬਾਸ ਪੁਸਾਇ
ਬੋ ਬਾਬਰ ਪੁਯਿ ਬਯੋ ਬਤਾਇਦਾ ॥ ਬਬ ਬੁਸ ਯਿਬਸਾਯੋ ਬਯੀ ਬਬਾਸਿ ਮਮਤ
ਪੁਤਾ ਬੈਯ ਬਬ ਮਬਤਾਬ ਦਬਯੋ ॥ ਯਿਮ ਬਾਯੋ ਯਿਬਾ ਸਾਸਿ ਪਬਸੋ
ਸੀਤਿਬਾਬ ਬੋ ਸੁਸਾ ਮੋਬਬਾਸਿ ॥ ਬਸਿ ਬਾਯੋ ਯਿਬਾਸੀ ਬਾ ਸਬਸਿਬਾਬ ॥
ਸਬਬ ਪਿਖੋਯਰ ਸੈ ਰੁਬ ਸਬਾ ॥ ਸਬਬਾਬ ਦਬਬਾਬ ਬ ਬੋਊ ਮਬਤਬਾ
ਬਬਾ ਪਿਖੋਯਰ ਯਿਬ ਬਾਬ ਬਾਬ ॥ ਬੁਤੁ ਸਿਬਯੋ ਬਿਬ ਮਬਾ ॥੧੬੨ ਸਮਾਪਤ ਅਧ
ਅਬ ਮਤਬਾਬਾ ਬਾਯੋ ਬਬ ਬਾਬ ॥ ਬਬਸ ਪਿਖੋਯਰ ਬਬਯੋ ਬਬੀ ਮਾਬ
ਯਬ ਮਬਾ ਸਿਬਯ ਬਬ ਦਬਬਾਬ ॥ ਤੇ ਸੀਬ ਬਾਯੋ ਮਾਬੀ ਬਾਯਿ ਮਬਾ ॥

ਦੋਹਰਾ — ਬੁਖਤਿਨਬ ਬਾਬਬ ਯਬ ਪ੍ਰਿਤਸੀ ਬਬੋ ਅਖੰਡੋ ਬਬ ॥ ਸਮਾਪਤ
ਅਤਿਤਰਥ ਅਬਾਤੋ ਦਿ ਬਾਦੀ ਲੈ ਮਾਬਬ ਬੰਖੋ ਪਿਖਾਬਬ ਪ੍ਰਿਤਬਾ ॥ ਬਬਬ

ਚੌਪਈ — ਬਾਯਿ ਬਾਬਬ ਦਿ ਜੋਦੀ ਬਦੀ ॥ ਲੈ ਮਬਾ ਪ੍ਰਿਤਿਬ ਪਿਖਾ ਤੀ ਘਟੋ ॥ ਬਬਬ ਬੁਬ ਬਬ
ਲੈ ਘਬੁਤਬੀ ਲੋਬਬੀ ਘਬਾਬਬਾ ॥ ਬਬ ਪਬੁਤੁਯੋ ਬਿਤਿ ਬੁਬਬਾਬ ਬਾਬ ਬਿਬਾ ॥
ਪਬਬਿਤਾ ਬਯੋ ਬੁਤੁ ਬਬਤਾਬੀ ॥ ਯਿ ਨਤਿ ਪੁਤੁ ਪਿਬਬਿਬ ਬਾਬ ॥
ਸਿਤਿਬਾਬਾ ਬਬ ਬਾਬਬ ਪੁਬਾਯੋ ॥ ਦੁਬਤ ਬੁਬਬ ਤੀ ਬਬੁ ਤਿਬਾਬੁ ॥ ਬਬਬ ਬਬਬਾ
ਬਬਾ ਬਾਬਬ ਤੀ ਬਾਬਾ ਪੁਬੋ ॥ ਪਬੁਤੁ ਬਾਬਬਾ ਮਬਾਬਬ ਬੁਬੋ ॥ ਬਬ
ਬਬਬਾ ਬਬਬਾਬੋ ਯਾਬੀ ਬਾਬਾ ॥ ਤਬਬਤ ਬੁਬਬਾ ਬੋ ਬੋਬਾ ਬਬਬੋ ਬਾਬਾਤੇਬਾ ॥ ਬਬਾ ਤ ਬਬਬ

ਦੋਹਰਾ — ਬਬਬ ਬਾ ਬਬਬਾ ਬੁਤਿਬਿ ਬੋਬ ਬਬਬਬ ਬਾਬਿ ॥
ਸਬਤਬਬ ਬਬਬ ਪੁਬਬਾ ਤੀ ਬਿਬਾ ਬੀਬੋ ਬਾਬਿਬ ਬਾਬਿ ॥੧੬੪

ਸੋਰਠਾ — ਸੋਲਾਂ ਸੁ ਨੌਰੰਗਾ ਨਵੈ ਸਭ ਮਾਂ ਭਾਦ੍ਰਹਾ ਸਭ ਰੁਨੀ ਬਾਸਖ
ਚੌਥਲੀ ਤਮਰਾਂ ਸੰਗ੍ਰ ਤਿਜੈ ਚਿਤਮਨੀ ਸੁੰਦਰ ਬਖਾਸ ਹੁ ਨ

ਚੌਪਈ — ਸ੍ਰਿਮਤ ਸਭੀ ਪਖਾਨਾ ਨਿਮਾਰਤੇ ਗੋਰ ਨਾਥ ਯਹ ਅਰਜ ਸ੍ਰਮਤੀ
ਕਵੀ ਕਰਾਂਚ ਕਵੀ ਦੇਖਾਲਾਹੁ ਤਿੰਗਿ ਜਿੰਗਿ ਸਭ ਹਾਕਰ ਬਾਸਿਹ ਅਰਦਾ — ਗੁਰ

ਦੋਹਰਾ — ਬਹਸਯ ਮਿਲਾਪ ਸੋ ਹਜ ਪਿਹਨ ਪਾਸਸਾਨ ਸੋਰਾਨਾ
ਅਬੋ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰ ਤੋਸ ਕੋਗਾਹਿਨਾ ਪਖ ਅਕਾਰਨ ਹਰਾ — ਕਰਾਕਰ ਸੰਗਰ

ਅਰਦਲੀ — ਸਕਲਾ ਸਹਿਤ ਸੋ ਕਰ ਚਿਤ ਮ — ਪ੍ਰਕਟ ਸਕੀਲੀ ਸਕਾ ਸਕਾਸਾਨੀ — ਕੋਲ ਸ੍ਰੀਲ ਮ ਸ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਕ
ਅਬ੍ਰਕਾਨ ਤੋ ਪ੍ਰੀਪਾ ਲੋਕ ਕੋਗਾਨੇ ਪੰਕਾਨ ਨਰਕਲੀ ਅਸਾਲ ਕਰਾਕਾਈ ਨਾਲ — ਅਕਾਲ ਕਰਾਕਰਾਕਰਾਕਰਾਕਰ
ਪ੍ਰਿੰਟ ਸ ਪ੍ਰਿਟਾ ਲਕੀ ਬਖਾਦਾ ਸਿਤਰੁਲਾਕੇ ਪਖਾਕਾ ਕੀ ਰਾਨ — ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਾਕਰ ਸਕਾਕਰਾਕਰ
ਬਾਬਰ ਤੋ ਰਹਾਂ ਸਿਲ ਕਰਾਯੇ ਫਿਰ ਬਾਬਰ ਦੋ ਸਿਰ ਸੋ ਮਾਯੇ ਨਾਲ
ਪਿਕਾਰਤ ਕਰੋ ਫਰਿ ਬੁਲ ਚਿਕਾਰੇ ਸੋਰ ਕਾਕਾ ਸਿਰ ਪ੍ਰੀਕ ਦਿਕਾਯੇ — ਕਰਾਕਰ ਕਰਾਕਰ ਸ੍ਰਮਤ ਕਰ
ਪਿਕਾਰਤ ਤੰਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿਕਾਯੇ ਤੰਗਾਲੇ ਸਰੋਕ ਲੋ ਕਰ ਸ੍ਰਿਕ ਨਾਕਾਰ ਨਾਕ — ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਾਕਰਾਕਰ
ਕਰਾਰ ਪਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੇ ਮਕਾਲਾ ਪ੍ਰੀਨ੍ਹੇ ਸਕਾਲੀ ਮਕਾਸੀ ਕੀਕ
ਬਾਬਰ ਪਿਕਾਰਤ ਦੇਖਾਂ ਪਤੀ ਕਰੀ ਦੀਏ ਕਰੀ ਕਾਂਚੇ ਪਤੀ ਪਾਰੇ — ਕਰ ਕਰ ਸਕਰ
ਪਰੇ ਤਿਮਾਨ ਕਾਂਦ ਮਕਾ ਰਹੂਲਾ ਪਾਤਕ ਸੰਦਰਤੀ ਪਕਲ ਸਹੂਲ — ਕਰਕਾ ਕਰਕਾ
ਪੀਰੋ ਪਰੇ ਰੁਪਿ ਬਾਰੋ ਸਾਕਾ ਤਿਨਾਰੁ ਪਾਰੋ ਪੀਰ ਬਸਾਰ ਪ੍ਰਕਾ
ਪੰਕਾ ਪਾਰੋ ਸਾ ਕਾਕਰ ਪਰਕਾਰਾ ਸਾਰੀ ਮਾਕਾਰਾ ਪਿਕਾਰੋਕ ਸ਼ਕਾਰਾਕਾ — ਕਰ ਸਾ ਸਕਰਕਾ ਸਕ
ਪਿਕਾਰਤ ਲਾਰੋ ਪਿ ਬਕਾ ਸਾਕਾਰੇ ਪਿਸ ਸਾਕਰ ਮਾਰੇ ਸਾਰੋ ਪਾਰਿਹ ਸਾਰਕਾ — ਕਰਕਾ
ਬਾਕਰ ਕਰੀ ਪਿ ਬਕੀ ਪਰਿਕਾਰੀ ਸਿਰਿ ਕਕਾਕ ਸੋ ਸ੍ਰਕੇ ਕਾਰੋ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿਕਾਕ ਪਾਰੇ ਸ੍ਰਕਾਰੇ ਸਿਰਿ ਪਰਕਾਰੀ ਸਕਾਰ ਸਕ ਕਾਰੋ ਪ੍ਰਕੇ — ਕਰਕਾ
ਸਿਰਿ ਪਰਿਕਾਰੀ ਸਕਾਕ ਕੀਰੋ ਕਰੀ ਨ ਅਕਾ ਕੋਰ ਕ੍ਰੇ ਪੋਰੋ ਪ੍ਰਕਾ — ਕਰਕਾ

ਸੋਰਠਾ — ਸਕਾਕਰ ਪੋਰੋ ਸ ਪੋਰੋ ਕਕ ਸਕਾਰੋ ਕਕ੍ਰ ਸਕਾਰੋ ਕਕ
ਪ੍ਰੀਕ ਸ੍ਰੀ ਕੋ ਪਾਕ ਕੋਰੋ ਸਿਕ ਸਾਕ ਸਾਰੋ ਸਿਸੀ ਸਿਕਾਰਾਕਿਕ ਪ੍ਰਕ — ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕਾ

ਚੌਪਈ — ਸਿਸ ਕੋ ਸਾਸੋ ਸੋਰਾ ਤ੍ਰੁ ਸਾਸੋ ਤੋ ਪਤਿਸਾਹੀ ਪ੍ਰਿਸੇ ਸਿਕਾਸੋ — ਕਰ ਕਰਾਕਰ ਸ੍ਰਮਤ ਕਰ
ਸਿਰਿ ਤਕਰ ਹਸ ਕਾਸੋ ਸਕਾਰੀ ਸ੍ਰਕਾਸਕਾਰ ਹੈ ਸਾਸੇ ਸਾਰੀ ਤਕਾ

---

1 ਇਨ੍ਹ ਸਿਰਲੇਖ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵੇਂ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਮੰਤਵ ਸ਼ਿਵ—ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਥ, ਪਾਰਵਤੀ, ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸਪਤਸ਼ਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਭਾਵਾਂ ਇਕੋ ਦਿਨ ਹੋਈਆਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ।

2 ਬਾਬਰਵੰਸ਼ ਮੁਗ਼ਲ ਸ਼ਾਹੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਖ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਨੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸਲੀਮ ਨੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਗ਼ਲ ਸ਼ਾਹੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

3 ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਭਾਵਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਹੋਈ।

4 ਪਰਮਤ ਮੁਤਾਬਕ ਦੋ ਦਲਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਪਾਸ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਏ।

5 ਸਭ ਵਲਾਂ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੋ ਵੱਡਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ।

6 ਬੁਲਾਕਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹਬ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਚੰਦੇਲ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਖਦੇਵ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਪਿੰਡ ਭਲਾਣ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ।

ਜੋ ਹਮ ਨੇ ਤਿਮਰਲੰਗੈ ਦਤੇ ਦੁਖਿ ਫੁਲਾਦ ਦੋਇ ਨ ਕਧੇ
ਬਹੁ ਸਬਾਦ ਬਲ ਕੰਚਨ ਕਥੇ ਬਹੁਲ ਪਿਤਲੰ ਮੋਤ ਕੁ ਯਥਾ ਦਧੇ
ਜਹਿ ਨਿਰਾਜਾ ਬਾਬਰ ਮਲਿਯਾ ਦ ਆਯਾ ਨੈ ਤੁਰੇ ਪ੍ਰਿਪਤਿਆਮਾ ਖਾਨਦਾ
ਬਾਬਰ ਖਾਸ ਦੂਰ ਤਕ ਗਈ ਸਬ ਪ੍ਰੈਮ ਲਸ਼ਕ ਦੇ ਦਖ' ਦੇ ਗਈ।ਪਾ। ਕਬਿੱਤ
ਪਰੀ ਗਾਸੀ ਪਿਤਾ ਛੋਰੇ ਆਦਿ ਸਾਸੀ ਬਰਨ ਮਨ ਬਲ ਪ੍ਰਮਾਨਦਿ ਸ੍ਰੀ ਸੰਤਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਬਲਜੀਨ ਗਨੀ ਸੀ ਆਗੂਰੀ ਬਾਬਰ ਸਿੰਦ ਪੀਰ ਦੋਹਾ ਬਡੋ ਅਫਤਾਤਾ ਮਾਨ ਅਮਰ ਸਿੰਘ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਯੋ ਮੁਸੀ ਫੌ ਲਿਏ ਲਲੀ ਆਸੀ ਫੁਲੋ ਫੌ ਕਰ ਨਾਰ
ਬਾਬਾ ਖੁਰਫੈਯਾਂ ਸਬਲਾ ਸਭੀ ਸੋਸੇ ਫਲੀ ਵਿਚਾਰ।ਦਤਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰ

ਚੌਪਈ ਖਸ ਬਬ ਲੀਨੀ ਬਾਬਰ ਦੀਨਾ ਬਾਬਰ ਪ੍ਰੀਤਯਥ ਬਹੁ ਮਿਨਾ ਸਿੰਘ ਅਮਰ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰੈਮਾ ਪਿਸੰਬਰ ਮੋਸਿ ਸੁਬਾਸ ।ਪ੍ਰ ਬਰ ਦੁਖੈ ਪਿਤੁ ਬਾਬਰ ਦਖ। ਭਾਈ ਮਨੀ
ਅਬ ਮੈਂ ਆਸ ਔਰ ਲਿਜ ਲਗੋ ਅਬ ਕਿਸ ਆਗੇ ਸਜਣੋ ਲਗੋ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਬੋਲਾ ਪਤਸੋ mਪਤ ਮਾਨਿਆ ਮੋਸਿ ਪਿਤਬਰ ਅਬ ਬਲਾਨਿ ਦਖ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਬਿਸ ਬੋਫਦਾ ਬੋਲਾ ਬਿਸ ਪਾਦ ਪੰਚ ਨਾਇ ਬਹੁ ਮੋਖੀ ਧਾਰਾ ਅਮਰ ਅਮਰ
ਜੋਨੀ ਜੋਤਿ ਸਿਰਾ ਰਚੈ ਰਥ ਫੂਸੀ ਰਥ ਲੈਯਨੋ ਤਰੈ ।ਦਖ

ਦੋਹਰਾ ਬਲੀ ਬਾਬਰ ਕੈ ਮਨ ਬੁਰੀ ਧਰੀ ਬਹੁਤ ਮਨ ਧੀਰ
ਪਿਬੰਬਰ ਕੀ ਐਸੇ ਬਲਧੋ ਹੁ ਪਿਤ ਸਾਨਸ ਬਲ ਪੀਰ।ਦਤਰ

ਚੌਪਈ ਬਲ ਬਾਬਰ ਕੋ ਦੋ ਪਿਤ ਖਾਰੈ ਪਰੋ ਪਲਨ ਮਬ ਸ੍ਰਾਨਬਲ ਸਾਰੀ
ਗਰ ਪੰਜਨ ਮਿਲ ਸਾਨਸ ਪੀਰ। ਸਾਨਸ ਪਿਤ ਕੋ ਧਰਾਬੋ ਧੀਰ।ਦਤਰ
ਸਬ ਪੁੰਨ ਫੈਲਸ ਪ੍ਰਤਰ ਬਲਾਯਾ ਫੈਸੇ ਪੁਤ ਦੀਯਾ ਸਬ ਬਲਾਯਾ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਾਬਰੀ ਸੋ ਦਸੇ ਗਰਾਦ ਬਹੁ ਸਜਿਤਰ ਕੀ ਸਾਥੈ ।ਦਤਰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਫੈ ਟੈਬਰ ਤਬ ਚੁਰਿਦੋ ਸਾਬ ਬਹੁਤੇ ਰਬਣ ਬੋ ਨੋਬੋ ਬਾਬ
ਪੈ ਲੋ ਚੁਰ ਬਾਬਰ ਕੀ ਬਾਬ। ਪ੍ਰਬਲ ਬਧੋ ਬਲਾਬੋ ਬਬਤ ਦੁਖ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਖਾਂ ਕੋ ਬਾਬਰ ਪਿਬਮੀ ਗਲੋ ਸਿਰੋ ਨਬ ਨਾਨ
ਸਜਿਬੁਖ ਧੀਰ ਕੋ ਬੁਧ ਲਹੋ ਫਿਰਿ ਬਬ ਸਾਸੀ ਬਬਤ ਦੁਖ

ਚੌਪਈ ਸਿਬ ਬਾਬਰ ਕੀ ਬਲਨ ਸਾਸਨਾ ਗੋਲ ਬਲ ਨ ਸਿਸਤੁ ਪਾਧੋ
ਨੂੰ ਸਬੋਲ ਬੁਖਾਨਿ ਕੋ ਬਲਾਨੀ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਿ ਨੋ ਬਾਨੀ ਦੁਖ। ਸ੍ਰੀਚੰਦ

ੳ ਸਿਬਬਲਿਬ ਪੈਦਲ ਸੰਗ. ਸਨਬਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੁਮਬਾਨਾ ਸਿਰ ਦਾ ਦਸਤਾ ਜਰਬਾਫ ਦੀ ਜੋ ਬਨਾਰ ਪਾਸਾ ਦੀ ਸਿਰ ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ ਦੀ ਵਰਦਾ ਦੀ ਸਿਰ ਬਾਬਰ ਉਸ ਤਾਜ ਬਬਰ ਪਾਲੀ ਫਲਨੀ ਬੀਤੀ ਦੀ ਮਤੀਰ ਸਿਬ ਸਾਬੀ ਅੰਦ ਮਬਾਬੀ ਬਾਬਰ ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਫਲਾਫਦ ਸਿੰਘ ਸੀ

ਤੁਹਾਰੇ ਸਾਥਿਨ ਕਾ ਅਸਾਧ ਦਰਬਾਰੇ ਸੋ ਹੋਵੈ ਜੋ ਤੁਝੈ ਸੁਹਾਵੈ
ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰ ਹੋ ਕਰਨੈ ਮਾਹਿ ਤੁਝਹਿ ਅੰਤਰ ਨਾ ਪਾਤਿਆਹ ਪਾਤਿਆ'
ਤੂੰ ਕਰਨਾ ਕੀ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮ ਖੁਦ ਖੁਦਾਈ ਤੇਰੀ ਰਹਮਤੀ ਕਰੀਮ
ਤੂੰ ਹੀ ਪੋਖਣਹਾਰ ਰਾਜੁ ਤੁਮਾਰੋ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਿਆ ਅਰਦਾਸਿ ਬਾਰ ੧੮ ਕਰ

ਕਾਨੜਾ ਸੰਤੋ ਨਾਮ ਧਨ ਨਾਹੀ ਵਿਗਾਰੋ ਪੰਚ ਧਾਤਾਰ
ਅਬ ਧਾਏ ਸੇ ਕਹਾਂਹੂੰ ਮਾਹਰੋ ਸਾਹਣ ਛਾਡਾਰ ਦੀਪ

ਬੈਰਾੜੀ ਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦ ਬਾਪੈ ਜਿਕਰਾਨਾ ਭੈਰਉ ਭੈਰੀ ਮਾਰਿ ਭਿਟਾਵਨਹਾਰਾ
ਬਾਪੈ ਮਾਰਣ ਮਾਰਣੁ ਪਾਵੈ ਜੀਵਣ ਚਾਹਣ ਫੁਰਣ ਕਿਸੈ ਸਮਾਵੈ
ਸਤਿ ਪੰਥਿ ਸਭ ਭੈਰਉ ਪਾਵੈ ਧਿਆਵੈ ਬਾਣਾ ਫੁਰਣ ਭੈਰਉ ਸਮਾਵੈ
ਭੈਰਉ ਮੰਤੀ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਸਭਿ ਪਰਿਵਾਰੁ ਦੀਨੀ ਸਾਬਾਸੇ ਪਾਤਿਆ
ਬਾਬਾ ਮਿਹਰੀ ਸਭੁ ਕੀਓ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਇਕ ਬਾਬੀ ਬੈ ਦੂਜਾ ਨ ਕਹੀ।
ਭੈਰਉ ਪੁਤਰੀ ਭਰ ਜੋ ਦਿ ਦਰੀ ਸਭੀ ਪਾਇ ਲੇਦੂ ਸਭ ਤਰੀ ਅਦਰੀ'

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਤੁਮਰ ਬਦਲੇ ਸਭ ਜਿਹਿ ਦਯੋ ਬਲਾ ਦੇਹਧਾਰੀ ਚੌਲ
ਜਿਮ ਛਲਸਮੰਤਿਕਾ ਦੇਹਿ ਬਲ ਦੁੰਦ ਸਿਰ ਜੰਬ ਜਿਸ ਦੇਹਾ।੯੮

ਸੋਰਠੀ ਸਭੇ ਧਨ ਸਾਹਬੀ ਪ੍ਰੀਖਾਸ ਭੈਰਉ ਬੰਧਨਾਂ ਬਲ ਜਿਹਿ ਧਰੀ
ਭੀਮੰ ਅੰਸ ਜਗਤਾਰ ਜਿਹ ਪਾਂਡਵਾਂ ਭੈਰਉ।੯੯

ਭੈਰਉ ਸਭੇ ਮਾਤ ਸਾਹਬੀ ਪ੍ਰੀਖਾਸ ਭੈਰਉ ਬੰਧਨਾਂ ਬਲ ਜਿਹਿ ਧਰੀ
ਭੀਮੰ ਅੰਸ ਜਗਤਾਰ ਜਿਹ ਪਾਂਡਵਾਂ ਭੈਰਉ।੯੯

ਆਸਿਰੀਸ ਸੁਨਤ ਸਾਹਬੀਤਾ ਭੈ ਬਲਦਾ ਬਾਬਾਸ ਸੋ ਭਾਸਕੀਰ
ਵੇ ਸੋ ਸੋਵੈ ਪੁਤਰ ਵਰਤਾਸ ਸੋ ਸਾਬਿਰਿ
ਦੁ ਸੋ ਤੋਵੈ ਤੋਵੈ ਸੁਖੇ ਸਿਸ ਬਲਦਾ ਹੈ। ਭੈਰਉ ਭੈਰਉ ਸਾਬਰ
ਹੋ ਦੁ ਭੈ ਭੈ ਭੈਰਉ ਜਗਤਾਰਿ ਬਾਪਜਨਾ ਬਲ ਦਾਨ ਹੈ ਪਾਰਸ ਬਲਦਾ ਬਲੇ ਬਲਦਾ

ਬੈਰਾੜਾ ਤੁਮ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਬਰ ਬਲਦਾਰੋ ਸੋ ਦੁ ਭੈ ਸੋਬਨਾ ਨੋਧਿ।
ਅਬਲ ਨਿਸਾਪਤਾ ਭੋਗਦਰ ਹਾਬ ਨ ਪਾਤਰ ਭੈਰਉ। ਭੈਰਉ ਸਾਬਰ ਬਲ

੧. ਭੈਰਉ ਤਿਲਕਣ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਬੰਦ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ
੨. ਭੈਰਉ ਤਿਲਕਣ ਬਹਿਮਾਂਡ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਫੈਦ ਸਮਝਾਣ ਹੈ
੩. ਸਾਬਰਿ ਸਾਬਰਾਂਤ ਭੈਰਉ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਸਮਰਥ ਪੰਥਕ ਹੈ ਜਦ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਤੁਹਾਨ ਹੈ ਪੰਥ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਜੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭੈਰਉ ਜੀ ਦਾ ਸਾਬਰਾਂਤ ਨਾਲ ਸਾਬਰਾਂਤ ਦੇ ਸਮਰਥ ਵਿਚ ਪਾਤਰ ਜ

ਦੋਹਰਾ ਮਖਣ ਨਿਸਾਖਤ ਚੰਨਿ ਚੰ ਮਰਤੁਬਾ ਬੀਨਣੈ
ਦੀਦ ਮ ਗਾਨੀ ਨੈਤਨੈ ਮਿਦ ਖੇਤ ਲੈ ਜਾਈ ਰੀਨਾਂ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ
ਮਖਤੁ ਨਿਸਾਖਤ ਚੈ ਕੁਨਦ ਮਰਦਿ ਮਿਹਨਿ ਕੁਸਨ
ਚੇ ਜਿਸਮ ਨਾਖਲ ਪੈਰ ਮਰਦਿ ਬਾਖਲ ਕਤੈ ਜਾਇ ਮਾਨਹ॥ ਅਮੀਰ

ਚੌਪਈ ਜਬ ਸਹਿਜਾਲ ਕਲਾਕ ਕਲਾਕੇ ਤੂੰ ਕੁਮ ਪੁਸ਼ਤਕ ਵਿਕਸਾਨਾ। ਖੁਸਰੋ
ਬਾਨੈਂਗੋ ਨਹ ਅੰਕ ਜਿਸ ਤੋ ਵਿਦ ਲੈਂਜਿ ਤੁਖਾਨਾ ਮਾਨਹ॥ ਖੁਸਰੋ

ਚੌਪਈ ਮੋਕ ਬਾਖਲ ਮੁਲਕੇ ਦੁਖ ਜਕੇ ਤੁਮਹੀ ਤੁਨ ਮੈਮਾਂ ਕੁਮ ਜਿਸ ਨਾਤੇ ਜੁਤੇ ਜਿਸ
ਨਾਮ ਕੁਮ ਕਰੈ ਮੁਰੰਗੋ ਮਾਰੈ। ਨਾਮ ਕੁਨ ਜਿਸ। ਨੁਮ ਮੁਨਾ ਬਲਨਾਵੈਂ ਮਾਨਹ॥ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਅਮੀਰ
ਜਿਦ ਬੰਸ ਬਰੀ ਜਿਦੁ ਪੀਰ ਕੁਮ ਪੀਕਨ ਕੋ ਜਿਸ ਤੋ ਪੀਰ
ਤੁਮ ਤੋ ਧਨਸੀ ਹਮਰਿ ਸਲਤੀਰ ਧਨ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਤੁਮਹਿ ਦਸੀਰ ਮਾਨਹ॥ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ

ਦੋਹਰਾ ਬੈਂ ਨਨ ਕੁਮ ਖਤ ਹਥ ਚਲੈਂ ਤੈਂ ਕੁਮ ਮਤਿਸਾਨੀ ਮੋਹ।
ਜਿਸੈ ਮਰਾਂ ਕੈ ਪੁਰਖ ਕਲੈ ਨਿਤਪਾਨੀ ਦੇਹ ਮਾਨਹ॥

ਚੌਪਈ ਜਿਸ ਕਰਦਾ ਕਰ ਦੇਨੈ ਪਰਿਕਸਾਨੀ ਤਾਂਜ ਪਰਿਬਾਨਾਨ ਕਾਰਿ ਕੁਮਾਰੀ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ, ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ
ਕਾਕਰ ਨੋ ਨੁ ਜਿਸਾਰੂ ਕੁਸ ਜਿਸਾਰੂ ਸੋ ਜਿਸ ਖਾਕਸ ਸਕੋ ਮਾਨਹ॥ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ
ਤੁਨੈਂ ਨੇ ਫਰ ਮਹਿਮਾ ਰਾਖੀ ਤੁਮ ਤੋ ਲੀ ਕਥ ਬੁਧੀ ਨ ਕਾਖੀ ਖੁਸਰੋ
ਚੈਂਚ ਗਨਾ ਕਥੀ ਨਕਾਰੀਕਾ ਮੁਨਿਆ ਕਾਨੀਕਾ ਜਿਸ ਤੁਮ ਮਕਾਲਾ ਮਾਨਹ॥ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਅਮੀਰ ਖੁ
ਚੁਨ ਕੁਨ ਖਤਲਨ ਧੀ ਚੋਰ ਜਾਮਲੀ ਸੋਖੈ ਖੁਦਾਈ ਸੈਯਦ ਖਰੀਮ ਕਾਈ
ਮਨੈਂ ਤੁਮ ਕਰੈ ਕੁ ਕਾਲ ਮਾਨਸ ਕਰੈ ਜਿਨੁ ਕਥੀ ਸੀਮਲਾਨ ਮਾਨਹ॥੧੨੧॥
ਕਿੰਚੋ ਕਥੈ ਕੁ ਕਾਲ ਮੁਨਿਆਰ ਕਾਰਨੈ ਕੁਕੁਰਾਨ ਕੋ ਪੁਨ ਕਲ ਚੋਰਾਨ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ, ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ
ਧੁਨੀ ਚਿਧਾਨ ਚੈਨ ਕਾਕ ਮਕਾਨ ਚੈਨ ਜਿਨ ਧਾਨ ਮੁਕਾਨੀ ਕੁਨੈ ਮਾਨਹ॥ ਖੁ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ

ਦੋਹਰਾ ਚੈਨ ਚੁਖਾਨੀ ਚਾਹਤੀ ਕਥੀ ਕਲੁ ਕੋਲ ਕਥਾਨਕ ਆਖੈ
ਜਾਇਣ ਮ ਚਾਰੋ ਪੋਤਲੈ ਮਖਾ ਮੁਖ ਜਿਸ ਕਾਣਾ ॥੧੧੩॥ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਅਮੀਰ

ਚੌਪਈ ਮੁਨੀ ਗੋਸਿਖ ਚੈਖਿ ਕਾਕ ਜਿਕਾਰੀ ਜਿਨਿ ਪਰਿਕਾਨੀ ਜਿਨ ਕਥੈ ਕਾਨੀ
ਜਿਨ ਜਿਸ ਚੋਰ ਕਥੈ ਕਥੈ ਧਨੀਚੋ ਕਾਨਾਕੈ ਚੈ ਜਨਿਕਸਾਨ ਕੀ ਮਖਤਾ ਧੰਧੈ ॥੧੧੪॥
ਚੋਨੈ ਕਾਨਿਕਸਾਨ ਦੁਨੀ ਚੁਨਕਾਨਾ ਚੋ ਕੁਕੈ ਚਰਿਕਾਨੀ ਮਾਨਕ ਜਿਕਾਨਾਂ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ
ਜਿਸਕ ਬਕਨੀ ਚੁਨ ਚੋ ਦੁਖ ਧਾਨਕ ਚੋ ਕਥਨੀ ਨੁਨ ਨਖੈ ਨੋਕਨਾਕੈ ॥੧੧੫॥

੧ ਮਖਤੁ ਮਖਾਨੁ ਖਨ ਨੋਨਿਖ ਮਾਨਸਾਨ ਦੇ ਪੁਖੈਖ ਨੋਨੀ ਖਖਾਨੋਨ ਮਖਾ ਨੂੰ ਮਨਾਖਨਾ ਨੋਖ ਦਾ ਸੁਨਾਖਾ ਨਿੰਨਿਨਾ
ਕਿੰਨਾ ਪੁਨਾ ਜੋਨਾਨਿਨਾਂ ਨੇ ਖਖਾ ਪੁਨਿਆ ਚੁਕਨਾ ਜਾ ਨੋਨ ਨਾ ਚੋ ਖੁਨਾ ਕੀ ਖਿੰਨਾ ਪੁਨਾ ਨਾਨਾ ਨਾਨਿਨਾ ਜਾ

੨ ਮਖਤੁ ਮਾਨਾਨ ਨਾਨਿਨ ਪੁਖੈਖਨਾਨਾ ਪਾਨਾਨਾ ਨੇ ਨਾਨਾ ਮਿਖਾ ਨਾਨਾ ਨੂੰ ਚੋ ਮਖਾ ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ
ਨੋ ਖਖਾ ਨੂੰ ਮਖਾਨੀ ਨਾਨ ਮਾਨਾਨਾਨਾ ਨਾਨ ਨੋ ਪੁਖਾਨਾਨਾ ਖਿੰਨਾ ਨਾਨੀ ਪੁਨਾ ਨੁਨਾ ਨੋ

੩ ਮਖਤੁ ਮਾਨਾਨ ਨਾਨਿਨ ਨਾਨੀ ਨਾਨੀ ਨੋ ਮਾਨਾਨਾਨਾ ਨਾਨਾਨਾਨ ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ ਨੋ ਪੁਖੈ ਨਾ ਮਾਨਾ-ਮਾਨਿਨਾਨਾ ਨੋ

ਦੋਹਰਾ ਯਿਸ ਯਿਹ ਸਿਹ ਦੁਨੋ ਰੁਸ ਬਯਕਲਾਨ ਨੇ ਤੁ ਪੁਰਸਾਦ ਸਭਾ ੮
ਸਭੀ ਮਸਿਯਾਹੋ ਲਿਸ ਕਹੇ ਦੁਲ ਕਰਦੇ ਦਯਿ ਕੀਲਾਜਾਏ

ਚੌਪਈ ਮੁਕਲਾਬ ਕਹੈਂ ਯਹ ਸੁਖ ਕਲਕੈਰਾਂ ਯਿਦੁ ਅਬ ਕੀਏ ਹਸ ਅੰਤ ਕਲਾਕਲਾ
ਕਹੇ ਪਿਕਲਿਕ ਸਿਕਲ ਪਯਾਦਿ ਯਿਦੁ ਦੁਖਾ ਕੋ ਮੁਕਲਾ ਕੇ ਪਾਯੰ ।੧੬੭।

ਦੋਹਰਾ ਲੋਜ ਐਸਾ ਕਲਕਲਾਤ ਅਤੇ ਸਕਲਾਯੰ ਕੇ ਯਾ ਮਾਹਿਂ ਕਲਕਲਾਤ ਮੁਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾ ਕੀਲ
ਪੁਲਿ ਕਾਰੀ ਦੁਲ ਲੰਕਿ ਕੰਤੇ ਤੇਕਲਾਤਿੰ ਕਾਂਪੈ ।੧੬੮। ਕਲਾ ਕਲਾ ਕਲਾ ਕਲਾਕਲਾ

੧੦੫. ਅਬ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਸੁਲਕੀ
ਯਾਕੀ ਸਾਰੂ ਸਿੰਘ ਕੀ ਕੈਦ ਹੋਏ।

ਚੌਪਈ ਮੁਕਲਾ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸਿਸ ਕਲੀ ਸਿੰਘਾਨ ਕੀ ਸਮਕਲਾਕੇ
ਯੋ ਕਲਾਕੇ ਸਿਕ ਸਿੰਘ ਕੇ ਲੈ ਅਬ ਕਲੀ ਪੁਕਲਾਕੇ ।੧।
ਯਿਤ ਮਾਲ ਸਿੰਘ ਕੇ ਅਬ ਪਾਕਲਾਂ ਸਲੋਕਲਿ ਲਾਲਿਲ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾਕਲਾ
ਖੋਹੀ! ਮੁਕਲਾਲੀ ਸਿਕਲਾ ਲੈ ਅਲਿਯਾਲਿਕਲਾ ਪੁਕਲਾਂ ਸਿਕਲਾਲਿਲ ਸਕ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾਕਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਯਿਕ ਮਤਿਯੋਦਤ ਸਭ ਮਤ ਲੈਤੇ ਯਿਮੈ ਮਾਨ ਸਿੰਘੋ ਕੀ ਪਰਤੇ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾ
ਤੋਸ ਲੋਸਤ ਯੋ ਕੀ ਯਕਲਾਯਾ ਸਿੰਘੀ ਸਾਰ ਸਿਕਲਾਲੀ ਸਲਾ ।੯। ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾ
ਅਯਿਹਦੀ ਮਯਿਧੀ ਸਮਹੋਲਯੋ ਬਲਾਂਦ ਯਿਕੀ ਅਲੈ ਦਲੈਂ ਕਲਾਕਲਾ
ਅਲੀ ਦਿਸਾ ਤਯਿ ਕਾਰਿਲੈ ਬਯਿਧਿ ਕਲਾਕ ਸਿਕਲਾ ਮਾ ਪਲਾਸਨ ਯਾਲਿਲੈ ।੧।
ਸਿਸ ਸਿਲਾ ਸਿਸ ਕੀ ਰੁਪਲ ਕਲਾਲੀ ਸਿਕਲ ਸਿਸ ਸਮ ਸਿਸ ਲਾਸੀ ਸਲਾਲੀ
ਸਿਸ ਸਿਲਾ ਸਿਸ ਕਲਾ ਪਲੈ ਨ ਮਾਲਿ ਤਿਸ ਤਿਸ ਯੋਸ ਸਿਤੇਲ ਪੈ ਮਾਲਿ ।੧।
ਜੀਮਲ ਤੇ ਸਿਸ ਮਾਲ ਪੁਕਲਾਲੀ ਸਮਿ ਚੁਲ ਸਿਤ ਸੁ ।ਸਲੈ ਕਾਲੀ
ਸਲ ਸਿਤੇਲ ਧੀਰ ।ਸਲ ਤਾਯੋ ਪੁਲ ਕਾ ਕਾਲਾ ਲੈਲ ਪਲ ਸਲਾਯੋ ।੧।'

ਦੋਹਰਾ ਸਿਲਲ ਕੋ ਮਲ ਸਿੰ ਕੀ ਲੁਲ ਸਿਲ ਕੀ ਕਲਾ ਕਾ ਲਾਯਿ।
ਸਿਲਲਸ ਮਾਲ ਮਾਲਾਲ ਹੈ ਕੀ ਕਲੁਲੁ ਮਯਿਧੋ ਤਾਯਿਲ ੮੦ ਸਿਲਾ ੭

ਮਾਯਿ ਸੀ ਮਾਲਿ ਮੁੰਦ ਲੀ ਲੀ

ਸਿਲਾ ਮਲੇ ਕਈ ਸਿਲਲ ਲੁਲਿ ਕਲਾ ਮੁਲ ਕਲਾਲ ਕਲਾ ਕਲਾ
ਨਾਰਾਲ ਲੈਲ ਪਲੈਲਕਾ ਸਿਲਲ ਪਲੈਕਾਲ ਮਲੀ ਮਾਲਿ ।੧

੧੦੬. ਬਾਕੀ ਮੁਰਾਬ ਸਿੰਘ ਚਲਥ ਚਤੁ ਪਕੀਲੀ ਪਾਣੀ

ਚੌਪਈ ਸਲਿ ਮਾਲੀ ਮਲ ਪੁਰਾਲੀ ਮਰਾਲ ਸਿੰਘ ਲੀ ਲੀਲਿ
ਲੈਣ ਸਲੇ ਹਲਕਰਕਾ ਲੈ ਲੋਕਿਮਾਲੇ ਕਾਲੈ ਲੈਲਿ ਲਾ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾਕਲਾ ਕਲਾ

੧ ਪੁੰਜ ਮੈਲਾਕ ਸਿਲਿ ਸਿਹ ਕੁਲ ਮਯਾ ਹੈ
੨ ਕਲ ਸਮਕਲਾਕ ਸਿਲਿ ਸਿਹ ਕਲਾ ਕਲਾਕ ਕਲਾਕੀ ਸਮਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਕੋਲ ਕੁਲ ਕੁੰਲ. ਪੰਜ ।ਸਲ

www.sikhitothemax.com

ਚੌਪਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਉਸ ਮਰਨਾ ਦਏ ਅਤਾਧ ਬਿੰਧ ਸ ਪਰਸਾਦ ਲਏ
ਜੋਹੋ ਕੀ ਬਹੁ ਮਿਖਣ ।।੧੯ ਕਾਲ ਕਿਤਨਾ ਬਹਾ ਮਾਰੀ ਸ ਹਾਰ।।
ਪਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਸੁਖੇ ਪੁਤੇ ਸਾਥ ਹੁਸਨ ਰੋਕਿ ਦੁਖਮਨ ਸੁਤੇ
ਸਾਥ ਲਯਿ ਉਸ ਭੰਦੇ ਪਰਿਆਰ। ਮਲਕ ਲਸਨ ਕੇ ਲਖੀ ਰਿਆਰ ਦਰ
ਜਿਯਾ ਹਾਲਥਾਲਾ ਦਯੇ ਬਰਾਇ ਬਲਖੀ ਯੰਦਰਜਨੀ ਤਿਰਾ ਦਲ ਯਾਇ ।੧੯੮ ।੧੯੮
ਮਿਖ ਦੋ ਕੁਨ ਸੰਬਲਾ ਮਾਰੀ ਦੋਲ ਚਰਣ ਜਿਤ ਯਾਤਿਹੋ ਸੰਜਾਰੀ ।੧੯੮ ।੧੯੮ ।੧੯੮
ਮਾਲੈ ਮਿਖ ਕੇ ਕਾਲੀ ਹੁਲਾ ਮੁਖੇ ਬੰਖਿ ਪੁੰਨ ਕੇ ਲਹੁ ਮਾਲ
ਫਿਨੇ ਪੁੰਦਰ ਯਿਨ ਲਖੀ ਜਿਰਾਰੇ ਮਰਨਾ ਦੰਲੇ ਹੁਲ ਕੇ ਲਹਾ ਲਾਲੇ ।।

ਦਹਰਾ ਡਾਰੁ ਮਿਖ ਲੀ ਹੁਲ ਲਾਖੇ ਅਹਿਲੀਆਲਾ ਲਾਰ ਲਹੰਰ ।੧੯੮ ।੧੯੮ ।੧੯੮
ਲੀਲ ਲਹਾਂਖਲ ਹੁਲਰ ਮਿਖ ਬੁਖਲੇ ਮਖਾਖਲ ਪੈਰ ।।੬। ।੧੯੮

ਚੌਪਈ ਲਹੰਰ ।ਲਾਂਲ ਪੰਲ ਖਰਲ੍ਹ ਲਖਾਲ ਲਿਆਂਲਿ ਦਰਲਾ ਪ੍ਰਿਆ ਲਹ ਖਲਾਲ
ਲੰਲਾ ਲੋ ਲਹੁਲਾ ਲੀਲ ਲਿਲਾਲਿ ਹੁਲਲਾਲ ਲੋ ਲਿਲ ਲਿਲ ਲੋਹੁਿਲਾ ਲਾਲਿ ।੧੯੮
ਪ੍ਰਿੰਦ ਮੰਲੈ ਲਿਲ ਲਾਹੰਲਿ ਡਾਲਾਲ ਬੁਲਲ ਮੰਲ ਲਿਲ ਚੁਲਖਲ ਲਾਲਾ
ਮਿਖ ਬੰਲ ਡੋ ਪੁੰਹ ਮਲਾਲੀ ਲਿਖ ਪੈਲ ਲੋ ਚੁਰਲ ਲਿਲ ਲੁਲੀ ।੧੯੮

ਦੋਹਰਾ ।।।।ਲ ਲਲਾਲ ਲੋ ਲੀਲ ਮਲ ਪੁਲਲ ।।ਲਲ ਲੈ ਲਾ।।
ਪਲਲ ਲਿਲੀ ਲਿਲੀ ਲਿਲੀ ਚੁਲਖਲ ਲੀਲ ਲਲ ਲਾਲਿ ।੧੯੮

ਛੰਦਾਲ ਲਾ ਲਾ ਲੋ ਲਲੀ ਲਿਲਾ ਲਲੀ ।ਲਲ ਪੰਲਾ ਲਿਲਾ ਚੰਲੀ ਲਲਾਲੀ
ਲਿਲ ਲਿਖਲਾਲ ਲਿਖ ਲਾਲਿ ਚੁਲਖਲ ।।ਲਲ ਲੋ ਲਿਲ ਲਿਲ ਲੋਹੁਿਲਾ ਲਾਲਿ ।੧੯੮
ਲਿਲ ਲਲ ਲੋ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਿਲਾਲੀ ।ਲਲ ਲਿਲ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਿਲਾਲੀ
ਲਿਲ ਲਲ ਲੋ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਿਲਾਲੀ ।ਲਲ ਲਿਲ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਿਲਾਲੀ ।੧੯੮

ਚੌਪਈ ਪੁੰਲ ਲਿਖਲਾਲ ਲਿ ਲਲਾ ਲਿਲ ਲਲਾਲੇ ।।ਲਾ। ਪੁੰਲ ।।ਲਾ ਲਲੀ ਲੀ ਲਖਲੋਲੇ
ਲਲਾਲੀ ਦੋਹ ਲਖਾ ਲਿਲ ਲਖਲੀ ।ਲਲਾਲ ਪੁੰਲਾ ਲਿਲ ਲਲਾਲੀ ।੧੯੮।
ਲਿਲ ਚੁਲਖਲ ਲਲੂ ਦੰਲ ਲਲਾਲੇਲੀ ।ਲਲਾਲੀ ।ਲਲਾਲ ਲਲਾਲ-ਲਲਾਲੀ
ਲਿਲ ਲਲਾ।। ਲਿਲੰਲ ।।ਲਲੇ ਲੋਲੀ ।ਲਲਾਲ ।।ਲ ਲਿਲ ਲਲ ਲਲੀ ਲੀ ਲੋਲੀਲੀ ।।੧੯੮
ਲਿਲ ਲਲੀ ਲੀ ਲੋ ਲਲੀ ਲਿਲਾਲੀ ।ਲਲ ਲੰਲੀ ਲਿਲ ਲਲਾਲੀ ।੧੯੮
ਹਲਲੇ ਪੁੰਲਲੀ ਪੁੰਲੇ ਲਲੀਲਾ ।ਪੁੰਲ ਪੀ ਲਲਾ ਲਿਲ ਚੁਲਖਲੋਲੇ ਦੰਲਾ ।੧੯੮ ।੧੯੮ ।੧੯੮

੧ ਪੰਜਾਬ ਯਨਾਂਖਰਾਂਟਾਂ ਬਾਰੇ ਮਖਤ ਲਿਖ ਲਿਖ ਲੰਲ ਚਖੁਲ ਹੈ

ਦੋਹਰਾ — ਸਿੰਘ ਸੁ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਬਹਧਰਿ ਤੁਮ ਰੁਤਿ ਲੀਜ ਹੀ ਮਾਹਿ
ਮਸਤੀ ਪ੍ਰ ਮਾਹਾ ਦ ਹੈਰ ਰੋ ਤਤੁ ਪ੍ਰਿਮ ਤੇ ਪਾਇ ਮਾਹਿ।

ਚੌਪਈ — ਜੌ ਧਰਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੈਯਰ ਤੁਹਿਆ। ਬਸਤ ਛੀਡ ਹਥ ਗਿਦਾ ਗਹਿਆ।
ਬਸਣਦ ਸਿ ਦੀਯਾ ਜਰ ਅਸੀਏ ਲੋਏ ਸਭ ਛਯਾਸ ਵਿਤ ਜਾਇਏ ।ਪ।
ਦਯੋਤਤਤਤਾ ਪਿ ਦੇਵਰ ਜਾਹਾ ਸਿਖ ਜਦੇ ।ਸੁਹਚਯੋ ਅਾਪ ਤਤਾ — ਮਾਸਟਰ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ
ਦੇਵਣ ਉਨੂੰ ਤੁਹਰਾ ਧਰ ਲਯੀ ਜਯਕ ਕਲਤ ਕਲਤ ਕਲਿ ਪਰ ਰਯੋ ।ਪ।

ਦੋਹਰਾ — ਬਾਯੁ ਸੁ ਉਪਯ ਗਯਾ ਯਥ ਜਯਤੀਯਤਾ ਮੋਯ ਵਿਯਾਯਿ
ਸੋਹੇ ਗਯਾ ਮਤਾਯਾਂਤਰੇ ਨੋਯ ਦਯੋਏ ਵਿਯ ਬਾਯਿ ।ਪ।

ਚੌਪਈ — ਖਿਯਾ ਮਯ ਗਯੋ ਬਯਾ ਪਿਯਾਯੀ ਪ੍ਰਿਮ ਗਾ ਗੀਯੋ ਸਯਾਈ ਪਾਈ
ਪਿਯੋ ਸੀ ਗੋ ਪ੍ਰਿਮ ਹਯਾ ਸਿਯਾਯੇ ਪਯਾਯਾ ਤੋ ਯਾ ਨੋਯ ਯਾਯਾ ।ਪ।
ਯਿਯੋ ਜੀ ਸਾਧਤਾ ਪ੍ਰੇਰਮ ਧਿਸਾਤੀ ਨਾਹਿ ਸਯ ਸਿਖਾਯਨ ਯੀ ਯਾਸ ਯਾਈ — ਸਿਖਾ ਸਾਸ
ਜੋ ਯਯੀ ਆਤੇ ਆਣ ਪਯਾਤ ਪਿਯੋ ਯਰਾਯੇਂਦਿਰਾ ਪ੍ਰਸਯਾਯਾ ।ਪ।

ਦੋਹਰਾ — ਚਯਿਯਾਯਾਤ ਬ੍ਰਹੀਯਿਯ ਸ੍ਰੇ ।ਪ੍ਰਸਯੀ ਬੀਯੋ ਸ੍ਰਯਾਯ ਪ੍ਰਯਾਯਿ
ਬਾਯੂ ਸਿੰਘ ਵਿਯਾਸ ਜੋ ਯਯਾ ਯੋਯ ਬਯਾ ਬਯਾਯਿ ।ਪ।
ਸਿਸੀ ਸੈਸੀ ਜੀ ਯਿਯ ਜੀ ਵਿਯ ਬਯਾਈ ਬਯਾ ਪਯਾ ਯਾਯਿ
ਯੋਯ ਸਾਯਾ ਯੋਯ ਬਯਾ ਪ੍ਰੇਯ ਸਿਯੀ ਬਯੀ ਸਿਯ ਬਾਯਿ ।ਪ।
ਬ੍ਰਯੂ ਸਿੰਘ ਸਾਂ ।ਪ੍ਰ ਬਯਾ ਸਿੰਘ ਬਯਾਯੇ ਪ੍ਰਯਾ ਸਿਖਾਯਾ — ਸਿੰਘ
ਯਾਯਾ ਯਯਿਯ ਯਾਯ ਯਾ ਸਿਖਾਯੀ ਪੰਨ ਯਾ ਸਿੰਘ ਅਯਾਯ ।ਪ।

ਚਯਾਤ. ਬਯਾਯੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁਯੰਯਾ ਜੀ ਸਯਾਈ

ਚੌਪਈ — ਬ੍ਰਯਾਯੂ ਸਿੰਘ ਪਾ ਯਿਯ ਬਯਾ ਯਾਯਾ ।ਪ੍ਰਯੇ ਸੈਯ ਬ੍ਰਯਾ ਮਾਯ ਯਿਯ ਸਾਯਾਂ
ਤਯਾਯੂ ਸਿੰਘ ਸਯਾਯਾ ਪ੍ਰਯਾਯਾ — ਪ੍ਰਿਯੈਂ ਯਾਯਿਯਾਯਾਯ ਮਾਯ ਸਿਯਾਯਾ ।ਪ।
ਯਾਯਾਯਿਯ ਜੀ ਦਤੈ ਸੁਯਾਯੀ — ਯਯਾਯ ਮਾਯਾਯ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਯ ਸੁਯਾਯੀ
ਸੁਯਾਯ ਸਯਾਯਾ ਅਤਿ ਸੈਯਾਯਾ ਯਸੈ — ਯਾਯ ਮਾਯੁਯਾ ਜਾਯ ਯੁਯ ਸਯਾਯੇ ।ਯਾਯਾਯਿਯ ।ਯਾਯਾਯਿਯ

ਦੋਹਰਾ — ਤਯਾਯੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਯਾ ਯਯਾਯੋ ਤੂੰ ਸੁਯਾ ਯਾਯ ਯਾਯਾਯ
ਤੁਮ ਤੁਮਾਯੋ ਨ ਵਿਯਾਤਿਯੀ ਤੁਾ। ਯਿਯਾ ਸ਼ੋਯ ਮਯਾਯਾਂ ।ਪ। — ਮਾਸਟਰ ਸੁਖਾ

ਚੌਪਈ — ਯੋ ਯਾਯ ਤਮਾਈ ਯੋ ਸਿਯਸੋਂ — ਤੋ ਯੁਯ ਤੋ ਯਾ ਸਿਯੋ ਤਯੋਂ — ਮਾਸਟਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਅੰ ਜੋ ਯਾਤਾਯ ਬਯਾਯਾ ਯਾਯ ਸਰੋਂ — ਤੋ ਭੀ ਪ੍ਰਯਾਯੇ ਦਯਾਯਾ ਸ੍ਰਤੈ ।ਪ। — ਮਾਸਟਰ
ਪ੍ਰਯਾਯਿ ਯੋ ਯੋ ਸੋ ਯਾਯਾ ਸਯਾਯਾ — ਤੋ ਯਯਾ ਅਯਾਯੇ ਪੈਯਾਯ ਪਾਯਿਯ
ਅਾਯੀ ਯਯਾ ਪੈਟ ਯਾਯ ਯੋ ਪ੍ਰੈਟਾਯ — ਦੈਯਾ ਯੈਯ ਯੋ ਯਾਯਾਯ ਯਯਾਯਟਾਂ ।ਪ। — ਮਾਸਟਰ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

www.sikhdarpan.com

ਕਹੁ ਤੇਹਾ ਦਯਾ ਜਗਾਈਐ ਜਾਇ ਕਰਮ ਧੋ ਕੁਮ ਕਿਮ ਦੇਵਤ ਘਲਾਇਦ ਕੁਲ ਮੰਤਰੀ
ਨਰਕਾਯ ਅਰਣੇ ਮੈ ਹੋਹਾਨਿ ਭਰਯੋ ਪੁਰਖ ਤੇ ਰੋਵਾ ਬਰਯਨ ਪ੍ਰੇਤਲਯੋ।ਦ
ਨਰਕਾਯ ਦਯੋ ਖੁੰ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ। ਕਰੋ ਕਾਰਯਕਾ ਕੁਮਤੀ ਯਕਾਰ
ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੇ ਹਮ ਭਲਾ ਕਯਾ ਜਾਨੇ ਹਮ ਹੋਵੈ ਕਿਮ ਮੁਸਲਮਾਨੀ।ਤ
ਪ੍ਰਸਤਿਮਾਨ ਦਲ ਮਲੀ ਤੁ ਕਾਯੀ। ਨੈ ਕਿਵ ਮਾਵੈ ਕਿਮ ਮਕਾ ਸਕਦਾਨੀ
ਕਹਤੇਂ ਮਮਾਰ ਮ ਧਰਮ ਸਕਦਾਨੀ ਕੋਨੀ ਸਾਸਾਂ ਨਿਸਾਧ ਕਰਮਾ ਟ ਕਰਮਕਾਰ ਕਥਾ

ਦੁਮਨਾ ਧਿਨ ਸਕਲਾਵ ਸੇਗੀ ਨਨੀ ਵਿਨਿਦ ਸਹੀ ਜਾ ਕਾਜਾ ਮੀਨਾ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਮੰਤਰ ਬੁ ਕਾਰੀ ।ਸਾਰ ਜੀ ਧਨਾ ਮਲ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਸਾਰਿ।ਦ

ਚੌਪਾਈ ਮਾ ।।ਕਰਿ ਮਹਾਦਨ ਦੰਦਾਂ ਲੇਨ੍ਹ ਬੀਨ ਹਮੰਕਨਾ ਸਾਮ ਬਰਯੰਨ ਮੰਤਰੀ ਸੰਵਾਦ
ਕਥ ਸਿੰਘ ਜੀ ।ਦ ਬਰਨ ਪੁਰਬਾਈ ।ਮੈ ਰੋਨ੍ਹ ਹਮ ਜੀ ਨਨੀ ਪਿਸਾਉ।ਦਾਨ
ਰੁਖੇ ਸੋ ਧਨ ਪੈ ਜੀ ਮੈਮਲਮਾਨ ।ਆਯ ਹਸੈ ਕਾ ਰੰਧ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਤੁ ਦੀਜ ਨਹੀਂ ਬਰਨ ਮੋਰੇ ਰਾਧ। ਰੋਸੀ ਜਾਸੰ ਰੋਟੀ ਸਿਕਾਧ।ਦਾਨ
ਤਬ ਨਰਕਾਯ ਬਰ ਕੁੰਸ ਬਾਯਾ ।ਖੁਸ ਤੇ ਪਟਾ ਬਯਨ ਸੁਨਾਯਾ
ਦੁਖਨਾ ਸਾਥ ਯਹੈ ਯਾਸਾ ਦੂਰ ।ਜਾਨੈਯੰਨ ਯਹਾਨਿ ਜੋਰ ਪੁਨਰੁ ਦਰੁਹ।ਦਾਨ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਕਥਾ ਬਾਚੁ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਬਯਨੀ ਯਾਹਿ ਪੁਰ ਪੁਰਖੇ ਪਾਲੇਂ
ਦੋ ਯੋਧ ਪੁਰੁ ਸਹਿਯਾਧੁ ਫਿਰ ਯਿਲ ਕੰਥ ਲਿਯਾ।।ਦ

ਚੌਪਈ ਤਬਾ ਸਭਾਸਦ ਨ ਸਹੁੰਪੇ ਸਨਾਸੀ ਪੁੰਨ ਤੋ ਸਾਰ ਮਾਰੇ ਦੋ ਆਯੇ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਸਿਮਾ ਸਿਮ ਨਰੁਿਮੈ ਯੰਗ ਸਨਾਸੀ ਫਿਰ ਸਿਮਾ ਪੈਨ ਧਰ ਗੈਤੇ ਮਾਰੀ ਧਾਮ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਲਿਸ ਸਿਮ ਸਾਮੁੰਸਾਰ ਸਕਾਧ ਭਰਾਰੀ ਯੰਕਾ ਲਿਸ ਨਰੁਿਮਾਨ ਦਯ ਜੰਮਾਰੀ ਸਭਾਸਦ
ਭਾਰਾ ਖਾਲਸੇ ਤਬ ਮੰਤੀ ਗਈਲੇ ।ਪੁਨਿਆਰ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮੰਦਾ ਭਰੇ ਰੋਧਾ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਨੰਕਾਧ ਯਹਾਰੇ ਫਿਰ ਸਾਰਾ ਯਕਾਲਾਨ ਕੰ ਨਰੁਿਮਾਨ ਯਹੁ ਲੰਕਾ ਨਿਕਾਲਾ। ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਅਯਾ ਕਰਾਲੀ ਨਿਰੀ ਦੇ ਯਾਦ ਫਿਯਲੇ ਜਥਾ ਨਿਹੁ ਯਾਲ ਪੁਰੋਤਾ।ਦਯ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹੁ ਤਕੀ ਮਨਾਸੀ ਤਬਾ ਕੰਤਾ ਤੋ ਚੌਪਤੀ ਯਿਲਾ
ਤੇ ਤੀ ਧਮਾਂ ਕਥਨ ਕਹਾਨੀ ਸਿਮੀ ਮੀ ਕੁਯ ਧੈਨ ਸਥਾਨੀ।ਦਾਨ
ਅਜਾਲ ਖਜਾਲ ਐਂਮ ਨਾਮ ਧੁਚਾਰੇ ਹੁਟ ਨਰਕਾਯ ਟੁੰਦੇ ਯੰਨ ਸਾਰੇ
ਤਬ ਨਰਕਾਯ ਦਯ ਉਪਨੰਤ ਤਬਾ ਸੋਧੁ ਤੁਯਮ ਪੁੰਨ ਮਮਾਰੰਮਨ ਤਬਾ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ
ਯਿਲ ਲੀ ਦੰਪਤੀ ਸਾਧੁ ਬਾਲ ।ਕਾਟ ਪੁੰਤਾਰੇ ਹੰਸੀ ਨਾਲ
ਤਬੰ ਮਮਾਂਤਰਨਾ ਦੰਸੀ ਸਨਾਸੀ ।ਕਰ ਧੋਲਣੇ ਯਿਰ ਕੰਸੀ ਦਯੀ।।ਦਾਨ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ ਸਭਾਸਦ ਪਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਪੈਨਾ ਜੀ ਕੰਸੀ ਕਥੀ ਦਯ ਮੰਸਿਕੇ ਯੰਸੀ ਯੁਮਾਰਿ
ਮੰਤੇ ਜੋ ਕੰਸਾ ਰਥੀ ਯਿਸਾਹਿ ਦਯੀ ਪੁਨਾਰ।ਦਾਨ

ਸ਼ੋਪਈ ਪੰਥੀਅ ਜਤੀ ਖੁਪ ਰੋ ਅੰਗੀ ਨ ਅਗਰੀ। ਪੈਨ ਪੈਠ ਜੁਗਮੁਖ ਬਦਣੀ ਸਗੀ
ਹਸਤਾਨੰ ਦੇਪ ਲੋਹ। ਬਹੁ ਕਰ ਜੋ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਮੁ ਹੈ ਹੈ ਕਰ ।੧੧।
ਫੋਪ ਸਿਆਣੇ ਅੰਗੀ ਸਰੰ ਪਰਿਕਰਾਂ ਦਿਖ ਸੀ ਨ ਦੀ
ਤਾਕਾ ਪੈ ਉਪਰ ਪ੍ਰਦਿ ਸਾਕਾ ਨਾਕਾ ਛੋਰ ਜਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਕ।ਕਰ।
ਸਕਰਾਕਾ ਸੋ ਸਿਆਨਾਕੰ ਸਾਕ ਕਿਸੇ ਕਥੀ ਸੀ ਗਕੋਕਰਾ ਨਾਕ
ਉਸ ਰੋ ਸਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਾਈ ਸਗਾਕਾ ਨਾਕਾ ਓਨਾਕਾਈ ।੧੨।

ਸੋਰਠਾ ਨਾਕਾਕ ਪਾ ਫੁਸਾਸੇ ਕਕੇ ਫੁਕਰਨਾ ਬਹੀ ਨਕਾਨ
ਪੰਨਾਨੁਗੋਫੀ ਸਿੰਘਨ ਬਫੀ ਪੀ ਫੁਸੋਪਕ ਸੰਨਿਆਨ ।੧੩।
ਧਨਾਕਾਕ ਸਿੰਘਨ ਹੁਤੀ ਤੁਸੀ ਤੁਸੀ ਦੀਨੇ ਪਾਂਦ
ਜਬ ਸਿਆਸੰਤੇ ਪਾਕ ਇਸ ਰਬ ਹੁ। ਦਯੇ ਫੁਸਾਈ ।੧੪।

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁੱਖ ਯਾਇ ਨ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਛੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ
ਸਹੋ ਕਵੀਸ਼ਰ ਜੋ ਕਰੈ ਪਸਾਰ। ਸਿੰਘੀ ਸੰਗਤ ਦਈ ਸੁ ਮਾਰ ।੧੫।
ਜਿਮ ਮਨਸ਼ੂਰ ਨੇ ਜੰਗ ਕਹਾਏ। ਜਿਨ ਅੰਦੁ ਸੋ ਕਰਤਾ ਸਮਾਨੀ
ਹਿਮਾਕਾਰ ਤਬੈ ਉਸ ਦਖਸ਼ਾਹ ਕਰਾਏ ਮੁੱਲਾ ਬਾਜੀ ਬਰੇ ਹੈਰਾਨ ।੧੬

ਦੋਹਰਾ ਉਸ ਹੀ ਸਿਖਨ ਕੁ ਮਕਾਰ ਨੇ ਖੁਫ ਕੀਨਸੇ ਸਿੰਘ ਥੀ ਪਾਰ
ਹੁੰ ਪੁ ਕਰਤਾ ਜੋ ਯੰਸ ਹੁਮ ਸੀਸ ਹੀ ਸਾਥ ਸਿਧਾਰ ।੧੭

ਚੌਪਈ ਕਥਾ ਕੁਸਲੀ ਛਕੀ ਕੁਰੀ ਜੰਜੀ ਛਾਰੇ ਕਾਰ ਸੈਰੇ ਪੈਸਾ ਪੰਨ
ਜਿਨ ਕਾਲ ਪੈਸਾ ਦੇਹਾ ਚਲੇ ਦੇਖੀ ਕਾਰ ਫੁਰ ਕੁਰੀ ਛਕੇ ।੧੮।
ਤਕਬ ਸਿੰਘ ਸੋ ਯੋ ਬਾਸੀ ਕਰੇ ਜਨਿ ਸਕਾਫ ਹੁ। ਸਾਰੇ ਪਕੇ
ਕਹੇ ਲੋਹ। ਯਮ ਦਿਹਰੀ ਨਾਸ ਹੈ ਫੁਰੇ ਫੁਰਿ ਫੁਰਸੇ ਸੁਲਝ ।੧੯।
ਖੁਸ਼ ਸਕੇ ਹਸ ਸਿੰਘ ਕਥ ਫੈਪ ਮਾਰ ਫੁਰੇ ਫੁਰ ਕੁਰ ਮਾਰੇ ਹਥ ਸੈਂਧ
ਉਸਕਾਰ ਮਿਕਥ ਤੁਸ ਘਰੇ ਨ ਕਰਿ ਪੁਨ ਰਖਵਾਰ ਪਥ ਹਸ ਤੁਰਿ ।੨੦। ਸਾਰੰਗਧਰ ਸੰਤ
ਮਾਰ ਜੁਰੀ ਧਰ ਲੋਹੁੰ ਮਾਰੇ ਫੈਂਡਾ ਹੋਰਿ ਪਿਰੋਧਰ ਲਖਦੇ
ਮੰਗੇ ਜੁ ਜੁਸਤੀ ਅਰ ਕਰ ਜਾਨੀ ਤਕਬ ਤੇ ਮਾਪੇ ਕਥੀ ਜਗਾਨੀ ਦੀਜਾ
ਛਿੰਕਥ ਸਿਪੰਕਰ ਕੁਥੀ ਤਿਕਾਰ ਹੋਹੁੰ ਧੁੰਨੇ ਕਥਿਤੀ ਮਾਰਕ
ਕਰਿ ਜੁਰਿ ਕੁਰੀ ਕੁਰੇ ਮਕਾਰਾ ਕਾਰ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹਰੇ ਸਾਰ ਥੀਤੇ ਬਿਨਤੀ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰ ਧਕਾਰਕ ਬਕ ਕਥੀ ਮਰ ਥੁੰ ਮਾਰੀ ਸੁਸਾਰ
ਪਿਛਿਯਥ ਸੀ ਦੇਰਕ ਪਤੈ ਨ ਫਰੇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਾਰ ।੨੫

ਚੌਪਈ ਕਰੇ ਕਾਰ ਹੈ ਕਰੁ ਮਕਾਰੁਕ ਮਾਰੇ ਥੰਕ ਰਥ ਦਾਰੇ ਫੁਰਾ ਮਾਰਿ ਫੁਰਾ
ਉਸ ਫੁਰਸ ਥੁੰ ਫੈਸਕ ਫਾਰੁੰ ਮਾਰ ਫੁਰਸ ਫੁਰ ਪਰਿਸਾਰ ਸਿਸਾਰੁੰ ।੨੬

ਚੌਪਈ ਸਬਹੀ ਹਰਦਾਸ ਕੇ ਹਰਸਦੀਯ ਜਾਨ ਕੈਲਾਸ ਕੈ ਅਰਾਧ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਉਸ ਹੀ ਅਵਰ ਹਰਦਾਸ ਕੇ ਸਬੈ ਸ ਬੈਠ ਬਿਸਾਧ
ਯੌ ਤਬਲੈ ਜਿਮ ਫਲ ਅਹੀ ਪਾਰਤ ਚਲੈ ਅਰਾਸਾ ।੧।

ਚੌਪਈ ਅਵੇ ਕੁਮ ਕਬੋ ਪਸੰਖਾ ਯਕੈ ਕਿਯੈ ਕਵੇ ਚੁਨ ਚੁਨ ਪਏ
ਜਦ ਪੈਦਾ ਜਦ ਮੁਦ ਹੋਇ ਜਦ ਜੁਨੈ ਜਦ ਪੈ ਨੈ ਹੋਇ ੨
ਸਰੀ ਅੰਗਾਯਨ ਮੁੰਗਾ ਬਾਂਗੀ ਬਹੀ ਬਾਂਦਿ ਮਾਂ ਕਵੇਂਦੇ ਬਾਂਸੀ
ਪਾਰ ਬਾਰ ਪਾਰੀ ਕਸਾਪਾਂ ਕੁਤ ਰਿਸ ਰਿਸ ਪਾਰ ਸਾਰਾ ਕਰ ਮੁਖੇ ।੩। ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਸੀਨਾ ਬਾਰ ਹਸ ਕਬੋ ਬਿਦੇ ਮਾਂਵੈ ਬਾਂਧਿ ਕੁਲ ਬੀਨਤੀ ਮੇਦੇ
ਜਿਸ ਰਿਸ ਪੈਰ ਪਿਯੰਬਰ ਦਰਾਂਵੈ ਰਿਸ ਰਿਸ ਬਾਂਗੀ ਚੁਸ ਬਹੁਤ ਅਰਾਂਵੈ ·ਚ· ਕਾ ਕਾਰ
ਬਵੈ ਦੁਸਟ ਚੁਰ ਆਗੈ ਧਾਰ ਮਾਰੈ ਨਰਾਂਧ ਕੈ ਧੰਸ ਹਰਾਸਾ ਕਾਰ
ਅਨੁਪ ਸਰਬ ਨਰਾਂਵੈ ਧਾਰੈ ਮਾਂਸ ਕਰਾਂਵ ਤਬ ਧਿਯੰਬ ਪੁਸਾਂਵੈ ·ਚ·
ਹਰਦਾਸ ਦੇਖ ਅਸ ਧਰ ਧਰ ਬੈਠੇ ·ਨ· ਤੁਸ ਰਿਸਾਂਧ ਜੇਂਸ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਅਰ ਹਰਨਾਂਇਤਾ ·ਵੈਸਾਂਵੈ ਪਾਰ ਦੇਖ ਭੁਤੰਗਨ ਹੁੰਵੈ ਸਸਾਂਵ ਤਰਾਂਗਿ ।੫।

ਦੋਹਰਾ ਪੀਰ ਪਿਯੰਬਰ ਪਿਯਾ ਸਹੀ ਸੋਵੈ ਆਖੈ ਬਾਂਗਿ
ਬਧ ਬਰਾਤੀ ਬਾਰਦ ਸ ਆਸ ਬਨੋਦ ਦਾਂਗਿ ਸਮਾਂਵੈ ਤ

ਚੌਪਈ ਪੀਰ ਪਿਯੰਬਰ ਬੰਬੇ ਬਾਂਵੈ ਕਬੀ ਆਸ ਪਿਯ ਸਾਸੀ ।ਸਿਆ ਤੇ
ਸਕਾਰ ਬਾਰਦ ਚੁਸ ਆਸ ਬੁਮਾਂਵੈ ਤਬ ਦਾਸਾ ਪੁਸ ਆਸ ਜਮਾਂਵੈ ।੬
ਜਿਯ ਸਿਰ ਬਸ ਦੁਖ ਕਾਰਜੈ ਬੈਠੇ ਬੁਸੈ ਕਲੈ ਤਿਯਾ ਸਬ ਹੀ ਪੈਠੇ
ਪੀਰ ਪਿਯੰਬਰ ਪੀਰ ਬੁਤ ਜੀਤੇ ਦੁਪਾਂਵੈ ਕਬ ਪਿਯਾਰ ਹੈ ਡੋਰੇ ਦੀ ਕਾ ਕਾਰ
ਜਿਯਾ ਪਿਯਾ ਹੈ ਕਬ ਕਸੈ ਨ ਪੀਰ ਮੰਦਿਰ ਬੰਦਿ ਸੰਕਰ ਸੰਕਰ ਕਾ ਕੰਦਿ ਕਾਰ
ਬਾਕਰ ਫਲਕ ਨਬ ਅੰਤਰ ਗੋਵੈ ਅਵਤਾਂ ਬਾਂਤ ਕਿਯ ਪਿਵੈਂ ।੭। ਕਾਰ ਕਾਰ
ਬਾਂਸੈ ਧੁਸ ਪੁਰੈ ਸਲਾਂਸ ਜਿਯਾ ਕੁਸ ਧਸ ਹੀ ਬਾਂਵੈ ਧੰਸ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਪੈ ਬੁਧ ਸਿਬ ਕੈ ਤੋ ਜਬਾ ਆਸਿ ਬੈਠਬ ਪੀਤਿ ਸ ਚੁਸ ਬਸ ਆਸਿ ।੮।

ਦੋਹਰਾ ਬੰਦਨੀ ਪਾਨੀ ਸਰ ਛਤਰਾਸ ਤਸ ਬਸ ਨੁਸ ਜਲਾਸ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਨੈ ਜਨ ਸਦਨਾ ਸਾਂਚ ਪੁਤਨੀ ਲਹਿ ਪਾਨਿ ਲਹੁ ਅਕਾਸ ।੯। ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾ

ਚੌਪਈ ਜਬ ਹਰਦਾਸ ਕੋ ਬਸ ਸੁਮੇਸ ਆਸੀ ਸਿਧ ਸਬਹ ਬਿਨੈਕਨ ਕੋ ਜਾਨੀ
ਸੋ ਬਾਸੈ ਕੋ ਸਿਬ ਪ੍ਰਧਾਨੀ। ਦਾਸ ਪੈਸਿ ਦੇ ਜਿਬ ਬਲਬਾਨੀ ।੧੦।
ਅਨੰਤੀ ਸਿਬ ਨਰਾਸ ਪੁਰਾਏ ਸੋ ਕਲਦੇ ਜਬ ਹੀ ਬਲ ਆਏ।
ਪੈਸ ਬਾਸ ਤਿਨ ਅਬ ਪਸੈਦਾ ਸਿੰ ਤਬਸਾਂਤ ਬਿਸਾਂਤ ਬਬਸਾਂਤ ਬਾਸਾ ਕਾਰ ਕਾਰ
ਰਾਨੂ ਸੀਬ ਤੇ ਧਰਤਾ ਬਬਾਂਵੈ ਪਾਰੀ ਬਸ ਜਲ ਤਿਯੰ ਪੰਬਾਂਵੈ ਕਾਰ
ਤੁਸਨ ਸਿਬਾ ਬਾਂਵੈ ਅਪੀ ਸੀਸੀ ਦੁਪੁਰ ਹੁਨੂ ਤੈਸ ਪੈਸ ਬਹਦੀ ।੧੧। ਕਾਰ ਕਾਰ ਕਾਰ

ਕਹੁ ਤਯਾਰ ਕਿਮ ਜਲਦੀ ਜੋਰੇ ਅਬ ਹਮ ਓਪਰੀ ਕਾਰਜ ਬੁਧੀਮੈ
ਦੋ ਜਨ ਕਿਆ ਹੈ ਯਾਦਿ ਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਹਿ ਛਲਾਵ ਦੂਰ ਏਹ ਜਨਾਨ।੭੬

ਦੋਹਰਾ ਤਬ ਸਤਗਾਇ ਮਨ ਜਾਨਿਓ ਮੁਰਿ ਗਯਾ ਨ ਸਾਰੈ ਕੋਇ
ਦੇਖਯੋ ਯਾਯੋ ਨ ਅਤ ਮਾਰੇ ਹਾਥੈ ਬੋਦਿ।੭੭

ਚੌਪਈ ਤਿਮ ਚਿਮ ਸਦਨੇ ਰੁ ਸਟ ਲਯੋ ਤਿਹੈ ਤਿਚ੍ਹੈ ਨਦਾਥ ਰਖਯੋਜਾ ਪੈ ਜਾਈ
ਤਿਮ ਚਿਮ ਸਨੇਨ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇਈ ਨੁਨਾ ਤਜਾਯਤਿ ਆਵਈ ਜੋਯੋ ਸਸ ਸਥਾ
ਕਬ ਸਥਾਯ ਕੋ ਯਤ ਜੀਯ ਆਵੀ ਕਰੈ ਨ ਕਰੈ ਅਬ ਧਾਯਸੇ ਛਲਾਵੀ।
ਸਯੋਦ ਤਿਮ ਛਲ ਪਾਸ ਬੁਲਾਯਾ ਧਨਲ ਖਪਣੈ ਦੋਖੈ ਬੁਲਾਯਾ ਸਥ।
ਸਾਨੇ ਦਨੇਦ ਮੁਖ ਛਾਯਤ ਸਾਯੋ ਨੈ ਪੀਨ ਪਿਸੰਬਯਨ ਕਥਾ ਤਿਖਾਨੀ
ਮਿਰ ਪਿਸੰਬਯ ਕਥਾ ਪਾਸ ਦੋਯ ਬਦੰਦ ਕਥੈ ਬ੍ਰੇਨ ਜਥਾ।ਨੇਯ
ਅਥ ਤੈ ਆਯ ਹਮ ਸਿੰਘਨ ਕਰੀ ਆਰੈ ਰਾਯੋ ਆਤਸੀ ਜਯੋ
ਅਰੋਰ ਤਿਮ ਖਬ ਜਥੈ ਓਨਲਥਾ ਕੋਇ ਆਯਾ ਮੁ ਸਹਿਦੋ ਸਿਮਾਯਾ ਦਨੇ।
ਬਹੁਬ ਕੋਇ ਸਿਰ ਪਯਨ ਪੈ ਖਾਯਾ ਤੁਰਿ ਕੋਇ ਨ ਓਟਾਦੇ ਥਥਾਯੋ
ਮਮ ਹਮ ਦਯ ਬਥ ਕਥ ਪੈ ਖਾਯ ਤੁਮੈ ਖਥਾਯ ਸੋ ਪੀਤ੍ਰੀ ਸਥਾਯ ਪੇਨਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਚੌਪਈ ਸਯੋਦ ਸਿੰਘ ਕੁਸ ਪੈ ਕਹਯੋ ਕੁਮੈ ਨ ਕਾਰਜੈ ਥਾਯ।
ਸਥਾਯ ਤਯੋ ਸਾਯਥ ਸਥਾ ਸਾਰਥ ਸਿੰਘ ਪਸ ਹਾਯ ਨਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਦੋਹਰਾ ਸ੍ਰੀਯਤ ਸਿੰਘ ਧਨਯ ਦਲੀਯਨਾ ਖਾਯੀ ਸਥਥਾ ਬਥਨੈ ਸਿਮ ਛਾਇ ਹੈ ਜਾਈ ਅਨੁ
ਸਥਥਾ ਸਥਯੈ ਪ੍ਰਮ ਕਹਯੋ ਸਥਾਯ ਚੋਪ ਪਿਤਾ ਅਥ ਚੋਪ ਅਨਯਾ।ਪਾਪ ਸਥ
ਪ੍ਰਮ ਵਾਤ ਹਮ ਯਥ ਸਥਾਯੀ ਸਾਯਾ ਪੈ ਧਾਯੈ ਸੈ ਬਥਨਾ ਚੋਯਾਯੈ ਅਨੁਵਾਦ ਅਧੂਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਅਧੂਰਾ
ਚੋਤ ਸਿੰਘਨ ਚੈ ਪੈ ਸਥਿਰ ਨਾਰੈ ਪੈ ਧਾਯੈ ਸੈ ਬਥਨਾ ਚੋਯਾਯੈ ਅਨੁਵਾਦ ਅਧੂਰਾ
ਕੋ ਤ੍ਰਾ। ਧਨ ਛੈ ਖਥਨੇ ਸਾਯਾਂ ਤੈ ਸਥਾ ਤਮਾਨੇ ਖੁਯ ਛੈ ਸਥਾਯੀ
ਮਥੈ ਸਥਨੈ ਧਨ ਕੁਨੇ ਸਿਮਾਯਾ ਯਾਯੈ ਤਿਥਿ ਧਨ ਚਿਮਾਂ ਸਥਾਯਾ।ਪੰਜ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਦੋਹਰਾ ਸਥਥਾ ਸਥਾਂ ਮੈ ਸਭ ਬਨੀ ਕੁਯੋਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਇ
ਖਤਲੀਂ ਤਾਯ ਸਿੰਘ ਬਨੀ ਕੁਕਾਯਿਬ ਕੁਬਨਨ ਤਯਾਯੈ।੮੦

ਚੌਪਈ ਕੁ ਸਿਖ ਹਾਰ ਪੈ ਸਿਖ ਚੋਮ ਆਖੇ ਹਮਹੁ ਧਾਮ ਕੀ ਘਾਯਲੋ ਛਲਾਖੇ ਅਨੁ ਕੁਮ
ਤਿਖ ਬਾਖਨ ਪਯਨ ਧਰੈ ਕੁ ਧਯਨਾ ਜਥ ਬਖੈ ਸਿਥ ਪ੍ਰਿਸ ਲੋ ਧਯਨਾ।ਧਨ ਅਨੁ ਕੁਮ
ਨਿਸਾਖ ਜੋਯਾ ਧਰਤਸੀ ਧਰਨ ਜਾਈ ਸਥਾਯਾਸ ਦਮਾਂ ਨ ਧਯੋਬਰ ਕਾਯੀ ਅ ਦਾਸ ਅ ਅਨੁ
ਤੈਖ ਪਰ ਹਮਹੁ ਨਾਂਹਿ ਬਸਾਇ ਸੋਚ ਕਰ ਪੈਖਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੋ ਮਾਇ।ਪਾਂ ਅਨੁ ਕੁਮ
ਕੁਯੋਤ ਸਿੰਘ ਬਲ ਦੀਯੋ ਸੁਜਾਯਾ। ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਮਮ ਕਾਜ ਕੀਨੋ ਸਿਯਾਯ
ਤੈਸੀਂ ਸਿਪ੍ਰੈ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤੀਮੋ ਸੋਗਾ ਨਿਸਾਖ ਬਿਸਾਖ ਛਨ੍ਹ ਜਾਂ ਪ੍ਰਯਾ ਅਨੁਵਾਦ

www.sikhdigitallibrary.com

ਸਲੋਕ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਨਿਰਾਸ ਕੁ ਦੁਖ ਭਰ ਨਾਲੇ ਥਕੀ ਹੁ ਸਰ
ਮਿਲੇਗਾ ਮੰਦਰ ਮਿਲ ਦੋ ਦਰ ਯਹਯੇ ਦਿੰ ਖਸ ਥਾਲਾਂ ਭਰਨੀ ਆਪ ।੧੧।

ਦੋਹਰਾ ਤਾਹੂ ਸੰਘ ਕੇ ਨਾਮ ਤੁਹਿ ਸਬੈ ਨ ਧਰਿਹੁ ਮਨ
ਜ ਮਨੋ ਤ ਜਿਮ ਮੋਨ ਨ ਦਾਖੇ ਧ ਮਨ ਤਨ

ਚੌਪਈ ਜਿਸ ਜਲ ਉਪਜੈ ਸ ਜਲ ਮਾਹੈ ਜੋ ਜਲ ਮਾਹਿ ਰਿਹੁ ਜਲ ਹਾਰੇ।
ਨਾਹਿ ਪਾਲਨ ਮਾਰਨਕਾਣ ਪਾਰਣ ਚਹੈ ਤੁ ਲਵੈ ਜਿਹਾਲ ।੧੨।
ਕਰਿ ਥਾਲੀ ਪੈ ਜਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦੇ ਕੁਹਰ ਤੁ ਕਿਹਾ ਮੈ ਖਾਂਦਾ।
ਹੁਸਾ ਬਾ ਕੁਸ ਪੈਰੀਂ ਪਈ ਹੁਸਾ ਬਾ ਕੁਸ ਬਿਸਰੀ ਕਹੈ।੧੩।
ਪਿ ਚੇ ਹਰੀ ਕਥ ਰਹਸਾਂਹਾ ਪਿ ਕੁਸਾ ਨੇ ਨਿਕਲ ਬਾਂਹ
ਪੈ ਕੁਹ ਕੁਸ ਜਿਨੀਕਲ ਯਾਨਿ ਜਾਤ ਦੀਦ ਬਾ ਬਾਨੀ ਬੀ ਜਾਂਦਾ।੧੪।
ਪਿਸ ਬਾ ਜਿਹਾਸ ਸਮਾ ਪਰਿਸਾਦ ਸੇਸ ਬਾ ਜਿਹਾਸ ਪਰਿਸਾਰਿ ।੧੫।
ਨਾਮ ਸਾਕ ਨ ਸਬ ਪੈਦਾਰ ਸੇ ਜਿਨਿਹੁ ਜਾ ਕੁਹਿ ਮਹਾਦ ਹਰ।

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਿ ਬਾਕ ਹਮ ਦਿਹ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਗਾਹਿ ਬਰਾਨਿ
ਮੈਲ ਜਿਹਿ ਸਾਹਿ ਬਬ ਜੋਹੀ ਜਹਿ ਪੈ ਪੜੀਹੋ ਬਾਨਿ ।੧੬।

ਚੌਪਈ ਬੁਧੁ ਬਾਕ ਪੈ ਜਿਨਿਹੁ ਨਾਮ ਬਿਸ ਬੈਠਣ ਰਹੇ ਜਿਹ ਤੁ ਪੈਹਿ
ਜਿਹੇ ਪੜਾਨੀਂ ਤੁ ਹਾਂ ਵੈਖਾਨੀਂ ਕੰਮੇ ਬਾਬਲੇ ਸੁਨਾਬ ਬਨਾਨਿ।੧੭।
ਮੀਤ ਸੁਨੀ ਜੀ ਪਕੜੇ ਬਾਂਸੀ ਸਮਝਾਨੀਂ ਬੈ ਤੁਹੁ ਬਖਾਨੀ
ਮਿਤ ਦਖੀ ਬਾ ਬਾਨੀ ਬ ਸਾਹਿ ਸਾਨਬ ਬੈਠ ਬਾਬੈ ਬਾ ਪੈਹਿ ਬੀ ਬਾਨਿ।੧੮।
ਮਿਤ ਬੀ ਨਾਨਾ ਦੁਖ ਜਿਹਿ ਪੈਹੁ ਸਾਨਬ ਸੇਤ ਬਾਬੈ ਤਾ ਪੈਹਿ ਸਾ ਤੀ ਪੈਹਿ ਮਿਤ
ਸਾਤੁ ਬ ਨੇਕੀ ਬਹੁ ਸਮਝ ਨ ਗਿਆਨਹਾਰ ਸਾਨਬ ਸਿਤ ਬਾਬੈ ਤਾ ਸਹੁ ਪੈਹਿ ਪੈਹਿ ਬਬ ਸਾਨਬ
ਬੈ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ਸੀ ਬਸ ਜਾਨੀ ਤੁ ਤੇ ਤਬਸਾਨ ਸਬੈ ਸਬ ਬਾਬੀ ਤਬਾ। ਬਬ ਬਬ ਸਬ

ਦੋਹਰਾ ਹਮ ਸਬ ਪਾਪੀ ਨਹਿਂ ਕਹਿਹੁ ਤਿਤ ਬਾਲਸ ਸਬ ਸੰਹਿ ਤੋਇ ।੧੯।
ਸੁਖਮਨੀ ਹਿ ਜੋ ਤੋ ਇਤਿਚਿਤ ਮੁਤਾਬਿ ਇਦਾਬੈ ਸਿਦ ।੨੦।
ਜ ਕੁਹਬਾਨੀ ਮੈ ਸਕਤ ਤੇ ਸਿਧ ਸਦ ਮੰਜਣ ਸਾਧਿ ।੨੧।
ਚੇ ਤੁ ਜਾਂਦਿ ਸਕਾਬ ਬੈ ਜੋ ਦੀ ਬੈਸਿਕ ਸਾਰਿ ।੨੨।
ਸੋ ਸਿਦਿ ਬਕਤ ਸਾਰਿਂ ਸਿਬ ਤੁ ਬਿਹਤੀ ਤੇ ਬਕ ਸਬਾਬੰਦ
ਸਿਬ ਬਾਬ ਦੁਖੋਂ ਬੁਬਾਬੈ ਬਬ ਸਿਬ ਚਾਬੁ ਸਿਬ ਸੈ ਬਾਬਿ ।੨੩।
ਮਕੰਬ ਸਿਬ ਬੰਬਬ ਤੁਬਬ ਬਬ ਮਹੁਬਤੇ ਬਾਬਸੰ ਪਾਬ
ਬਾਂ ਬਬਾਦੀ ਸਹਿਤਬਹੁ ਤਬ ਬਤਬਾ ਬਾਬ ਮੁਬਦਾ ।੨੪।

ਚੌਪਈ ਸਬ ਬਾ ਪਾਬਸੈ ਸਿਬਾਬ ਬਬਾਬਾ ਪਾਬਤ ਹੈ ਸਬੰਬ ਸਿਬ ਬਬਾਬ
ਸਬੰਬ ਸਿਬ ਬੀ ਬਬਬ ਪੁਬ ਬਬੀ ਬਾਬ ਸਿਬ ਸੀ ਬਬਾਬ ਬਾਬਿ ਪਬੀ ।੨੫।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁਤੀ ਤਜਹੁ ਸਿੰਘ ਬਾਲਕ ਅਬਲ ਸਕਲ ਜੰਤੁ ਜਿਹ ਭੋਜਨਾਂ — ਅਨੰਦ
ਬੰਸ ਪੰਸ ਨਾਹੁ ਜਿਹ ਪੈਮਾਲਯੋ ਧ੍ਰਿਗ ਧ੍ਰਿਗ ਨਰਾਧਮ ਦਾਨਿ ਜਿਹਾਜਾਹੇ ਘਟਨਾ — ਕਵਿਤਾਵਲੀ ਪਾਤ
ਧੰਧਾ ਖਾਤ ਪਿਤ ਧੰਧ ਉਪਾ ਪ੍ਰਾਣੀ· ਜਿਥੇ ਤਥੀ ਘੋ ਤੋਚਿ ਗਫਾਣੀ।
ਓਨੀ ਮੋਰ ਪ੍ਰਕਥ ਜਿਲ ਸਗੀ ਓਤਾਪ੍ਰ ਸਾਥ ਜਿਲ ਬੋਧਨੀ ਯਗੀ ਪਗਨ

ਦੰਧਾ — ਸੁਬੰਗਾ ਜਿੰਥ ਦਥ ਸ ਥਗੀ ਜੇ ਥਦੀ ਜਲਦਥ ਥਨਾਂਦ
ਬੁਜਦ ਦ ਜਿਪਾਲ ਲਿਤ ਲਗੀ ਜਿਥ ਲਗੁਦੇ ਅਤਗਣ ਛੁਹਾਂਦ।ਬਾਹ — ਸਗੁਣ ਸ ਥਲ
ਤਥੀ ਪਾਂਥ ਦੁਲ ਸੀ ਥਥਬੀ ਥਲ ਥਗੁ ਛਦੋਂ ਗਥਿਦ
ਧਾ ਜਿਲ ਬਟੀਦੇ ਗਥਦਾ ਥੀ ਲੈ ਥਦੀ ਬਗੀਲੇ ਗਬਾਂਦਿ।ਥਦਾ

ਪੈਪਦੀ — ਕਿਉ ਕਰੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜਾਣ ਤਿਮ ਪਾਰੀ ਤਮ ਲੋਭ ਜਿਮ ਛਲ ਬਲ ਬਾ ਸਾਰੀ — ਕੁਮ
ਨਿਧੀ ਬਨੀ ਧਮ ਛੋਪ ਬਣਾਂਦੇ ਲੋਧੀ ਕਦੇ ਦਮ ਬਾਨਾਂ ਬਾਵੀ।ਬਾਧ — ਦੇ ਬਗਾ ਦ
ਜੇ ਪੁਨ ਖਾਯਤ ਦਮ ਖਾ ਜਾਂਬਾਂਦੇ ਜੋਂਤਿ ਸਨੋਦੀ ਜਿਲਥ ਬਖਾਂਦੇਂਦੇ
ਤਾਨੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਨਿਲਾ ਜਾਂਬੀਦ ਜਾਂਬਿ ਦਲਬਲਾਧ ਸੋ ਛੋਰਾ ਮਲਾਂਦੀਦੇ।ਮਾਨ — ਬਾ
ਮਬਲ ਮਮਾਂਦ ਨਾਮਾਂ ਛਦ ਜਲਦੀਦੇ ਥਬ ਜਥਲਥਾ ਜ ਪਿਤਿ ਮਲਾਂਦੀਦੇ
ਛਾਨੂ ਸਿੰਘ ਜਿਲੀ ਜਲਾਬ ਪਿਲਾਬ ਪੁਨ ਸਾਬਲ ਛਲ ਲੋਦੀਂਦੇ ਧਾਨ।ਮਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਪਿਛ ਸਿੰਘਨ ਕੁਲ ਧੀ ਬਨੀ ਪੁਣ ਤਾਨੂ ਸਿੰਘ ਥਬੇ ਬਬ
ਲੈ ਜਾਨੂ ਦ੍ਰਿਲ ਤਲ ਜਥੀ ਪੁਰਜਨ ਲੋਗੀ ਮਾਬਾ।ਬਾਛ — ਸੁਮੰਦਰ ਸਨਾਬ ਮਬ ਮ

ਚੌਪਈ — ਲੈ ਬਾਮਨੀ ਮਬੁ ਪੰਨ ਮਨ ਮਾਂਬੀ ਛਾਨੂ ਸਿੰਘ ਲਲਨੀ ਧੰਨ ਲੀਲ ਲਾਂਦੀ
ਛਾਨੂ ਸਿੰਘ ਛਿਬਾ ਪੈਗੀ ਗਬਾਂਬਾ ਨਾਥੀ ਵੀਲ ਪ੍ਰਮੋਲੀ ਪਾਬ।ਬਮ — ਸਮੰ ਸਮੰ ਸਮਬ
ਨਾਨੂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਲ ਬਬੀ ਨਬ ਪ੍ਰੰਦ ਪੈਲੇ ਪਾਂਗਿਲਬ ਪੋਪੋ ਬਬਦ੍ਰੋ ਲੀਲ
ਮੰਦ ਸਬਾਬ ਮਬਾ ਪਾਨੀ ਲੋਲ ਪਬਾਂਬ ਛੁਟੇ ਛਾਨ ਲਿਬ ਲੋਲ ਮਬੁ।
ਪ੍ਰਿਲ ਬੀ ਪੰਦ ਥੋ ਲੋ ਬਬ ਲਿਲੇ ਜਨੀਂਦ ਮਾਂਦੇ ਪ੍ਰਿਲ ਜਾਥੀ ਨੰਦੇ
ਲੋਨ ਲਬਾਬ ਲੋ ਲੋ ਪ੍ਰ ਪਿਂ ਜਿਹੋ ਪੋਲ ਲੁਟੇ ਪ੍ਰਿਲਨ ਲੋਂਦ ਪਬਾ — ਸਮੰ ਸਮਬ ਸਮਬ
ਸੁਲੰਗਾ ਜਿੰਥ ਬਬ ਬਬਨ ਪ੍ਰਿਬਾਬ ਸੁਨੋ ਬੰਬ ਪ੍ਰਬਾ ਜਿੰਥ ਲਿਬਾਂਦੇ
ਨਨਾਬ ਜਬਾਨ ਪੈ ਬੁਲ ਬਲਬਾ ਜਨਾਂ ਲਬੀ ਪੁਲਬ ਬਬ ਮਬ ਬੁਲ ਸਬਾਂ ਮਾਂਦੇ ਪਬਾ

ਦਲਬਾ — ਸੁਲੰਗਾ ਜਿੰਥ ਜਿਬ ਜਿਬ ਬਨੀ ਪ੍ਰਿਲ ਲਦਾਂ ਮਬਾਲੋ ਜਿਲਾ — ਬਬਬ
ਲਲੋ ਬਬਤ ਜਿਬਾਂਦੇ ਮਬਾਬ ਰੋ ਜਲਦੇ ਮਾਲੁਲੇ ਮਬਾ ਧਬੇ। — ਸ੍ਰੀਲਬਾ

ਚੌਪਈ — ਲਲੋ ਮਾਲੁਲੇ ਮਾਂਧਿ ਪ੍ਰਬੀਬਾ ਮਾਰਿ ਮਾਬਾ ਮੁਲ ਮਾ-ਪੋਬਾ — ਜਲਦੇ ਬਬਤ ਲਲੋ ਬਬਬ
ਬਾਨੂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਲ ਪਰਬਾ ਲਬਾ ਜਾਨੂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਤ ਜੰਦ ਮਿਬਾਬਾ ਪ੍ਰਿਲ — ਬਬਬਾਂਦ
ਲੁਨੂ ਮਾਲਲੀ ਪਾਲਲੀ ਲੁਲ ਮਬਾ ਤਾਨੂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਬਾਬ ਬਬਾਲ ਮਬਾ
ਮੁਲਬਾਬ ਮਾਮੁਲੀ ਪੁਲ ਲਲੋ ਮਬਾਬਾ ਰੋ ਦਾਲਲੇ ਮਾਂਧਿ ਲੋਂਧਿ ਪਬਾਲਬਾ ਪ੍ਰਿਲਾ।

ਆਯਸੇ ਮਹਿ ਚੁੰਨ ਲਖਾ ਤੁਹਮਾਂ ਆਯਸੇ ਨਾਮ ਚੁੰਨ ਲਗਾਯੇ ਅਮਾਂਦਾ
ਲਗੇ ਹਲਕੇ ਲਗ ਗਏ ਚੰਗ ਧੁਨੀ ਖਲਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂ ਵਿਚ ਪੁਰਨੇ
ਹੁਣ ਮਾਰਸ ਮਾਰਸ ਕੂਕ ਰਹੇ ਨਹਿ ਗਾਵੇ ਕੁਝ ਹਸੇ ਨਚ ਰਹੇ
ਵਰ ਦਿਆਰ ਦੀ ਛੋਰ ਜਦ ਲਾਹੀ ਤੇ ਗਲ ਸਿੰਗਨ ਮਾਹਿ ਸੁਣਾਈ ਪੈਰਾ।

ਦਰਵਾ ਮਾਰੀ ਹੁਲ ਪਲ ਐਕ ਸੰਨ ਦੇਵੀ ਚੁਰਾ ਪਲਟਾਰਿ
ਲਿਹੁ ਜੋਰ ਅਸ ਖਾਲਸੇ ਦੇਪਧੇ ਹਸ ਪਰਤਮਾਇਣ ਪੜਿ।

ਚੌਪਈ ਪੁਰੀ ਆਯਸੇ ਪੀ ਬਜਣ ਆਯੇ ਖੁਦਮੰਦ ਦੇ ਧਰੂ ਪਹੁਚਾ ਸਾਰੇ
ਜਾਪੇ ਚੁਰ ਲੀ ਸਾਰ ਨਿਕਾਰਾ। ਜਿਨੇ ਭਲਵੇ ਜਿਵੀਂ ਸੁਰਮਾਣ ਪੜਿਆ
ਪਿਆ ਪੀਰ ਪੁਰਾਣ ਲੀ ਮੋਹੁ ਲਗੀ। ਅਗਲੇ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਗਲ ਮਾਰੀ
ਸੋ ਚਾਰੂ ਜਿਥੇ ਦੇ ਪੁਰ ਆਯਾ ਪੁਰਿ ਮਾਰਗੇ ਦੇ ਅਵਧਾ ਸਨਾਯਾ ।੬੬।
ਸਭ ਜਿਸਾਂ ਦੇ ਮਨੈ ਨ ਭਾਣਾ ਖਲਾਂ ਦੀ ਚੰਨੇ ਰਾਮਾਂ ਮਾਣ
ਬਾਲੀ ਪੁਰੇ ਪੁੰਜ ਕੁਲਿ ਨ ਟਿਕਿ ਕਲੀ ਖਲਕੇ ਮੰਨ ਕੀ ਲੋਚ।੬੭।
ਜੋ ਚੁਣ ਹਲਕੇ ਆਣੇ ਹਸੇ ਜਲਦ ਚਾਰੂ ਜਿਥੇ ਆਵ ਲਹਾਂ
ਤਾਰੂ ਸਿਘ ਤੇ ਡਰੇ ਹੁ ਗਾਹੀਂ ਹੁਸੇਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਯ ਹੁਣਾਈ ।੬੮।
ਨਾਲੀ ਬਾਲਕੇ ਰਾਯ ਸਿਧਾਈ ਆਣੀਲੇ ਦੀ ਕਲੀ ਧਮਾਈ
ਲਗੇ ਸਿੰਘਾਲ ਨੇ ਮਰਨਾ ਮਰਨਾ ਧੁਨੁ ਮਾਰਗਾਂ ਅੰਗਾ ਚੁਫੇਰਾਂ ।੬੯।

ਦੋਹਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮੁ ਬਾਰਾ ਆਯਾਨੂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਨਾਲ
ਚੰਦ ਨੈ ਦੀ ਚਲੇ ਦੀ ਚੁੰਨ ਦੀ ਆਯਨੇ ਹਾਰ ।੭੦।

ਚੌਪਈ ਖਾਲ ਖਲਾਵਨ ਆਯੇ ਚੰਦ ਕਲੀ ਬਖਤਿਨ ਪਾ ਦੀ ਚੰਦ
ਧੁਨਿਕਾਰੂ ਤਿਰਾ ਧਰਮ ਬਸਾਯਾ ਨਰਕਾਰ ਕਹੁ ਜਿਮ ਜੋਨੂ ਬਾਲਾਂ ।੭੧।
ਤਿਨਯੇ ਪਰ ਦਯੈ ਅਸਾਰਿ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਤਿਰ ਨਾਮ ਪਰਾਰਿ
ਲਹਾ ਬਹੁਰ ਤਿੰਨ ਚੁੰਨੇ ਰਾਮੇਂ। ਮਾਰਗੇ ਅਖ ਜਿਸ ਹਲੀ ਚੀਖਾਂ ।੭੨।
ਲਗੇ ਪਿਛੇ ਅਬ ਧੋਹਿ ਚਮਾਰੇ ਜਬ ਲਖ ਲੋਹਿ ਲਹੀਂ ਆਰੇ
ਅਬ ਹੁ ਹਸੈ ਕੁਝ ਖਰਨ ਪੁਰਾਏ ।ਖਲਨ ਨਾਲ ਕੇ ਦੁਖ ਸੁਣਾਏ ।੭੩।
ਖਲਨ ਨਾਲ ਕੀ ਪੁਰਖ ਪੈ ਲਾਖੇ ।ਨਰਕਾਰ ਕਹੁ ਜਿਮ ਚੋਨ ਪੁਰਾਨੀ
ਖਿਲਯਾ ਖਲਨ ਸਕਲ ਦੁਖ ਦੇ ਆਯੀ। ਯਾਰੇ ਸਕਿਲਨੂ ਹੋਰਿ ਲਯਾਨੀ ।੭੪।

ਦੋਹਰਾ ਤਿਲਾ ਚੁੰਨ ਮੁੰ ਚੁਰੂ ਚੁੰਨ ਦੀ ਲਗੇ ਆਯਲੇ ਆਯਿ
Brand ਨਾਮ ਪੁਰਾਣ ਦੀ ਮਾਰੇ ਪੁਰ ਵਿਚਾਰ ।੭੫।

੧ ਪਰ ਤਿਲਾ ਤਿਲਾ ਤਿਲ ਤਿਲ ਦੀ ਪੁਰਾਣ ਲਾਹੀ
੨ ਚੁੰਨ ਨਾਮ ਵੰਸ ਪੁਰਾਣਕਾਰੀ ਦਾਸ ਅਲੀ ਤਿਲ ਤਿਲ ਦੀ ਪੁਰਾਣ ਲਾਹੀ

ਦੋਹਰੀ
ਦੇਵਰ ਭਾਬਮਨ ਕਰੀ ਅਹੇਰਾ ਮੁਖ ਕੈ ਓਢਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਸ ਮੋਰਾ।
ਮੀਨ ਚਿੰਘ ਜਲ ਸਿੰਘਨ ਪੈਲਾਵੈ ਦੰਸ ਕਰਿ ਸਭੈ ਅਕਾਸ ਕਰਾਵੈ ॥੨੬॥
ਕਾਮੁ ਨਿੰਦੇ ਕੀ ਜੁਰਤ ਸਾਬ· ਸਰਬਾਧ ਸਰਬਾਣੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਰਾਖਾ।
ਫੁਟੈ ਪਿਬਾਨ ਨਰਾਬ ਸੁਖ ਹੋਇ ਬਿਰ ਮੈ ਤਾਮੁ ਸਿੰਘ ਆਨੀ ਸੋਇ ॥੨੭॥
ਕਾਮੁ ਨਿੰਦੇ ਤੀ ਆਰਸਕਾ ਪਾਰਿ ਨੋ ਨੁਕਾਬ ਕੇ ਕਾਨੀ ਬੁਰਮੀ
ਕਾਮੁ ਨਿੰਦੇ ਕੀ ਆਰਸਕਾ ਬਾਬ· ਬਰੀ ਨ ਬਨੁ ਬੈਨਬਾਬੈ ਬਾਬਸ ਹੋਬ
ਰਾਮ ਬਲਬਾਮ ਮ ਤਰ ਪੈ ਮੰਦਿੰ ਤਾਮੁ ਸਿੰਘ ਤੋ ਲੋ ਗਲਿ ਪਲੰਦ
ਧੁਨਿਬ ਨਿੰਘ ਬਨੁ ਬੁਰਬਨਬ ਬਲਨੇ ਬਬਨਾ ਨੈ ਗਿਰ ਬਬ ਨਬੀ ॥੨੮॥

ਦੋਹਰਾ
ਸੁਖੈਨਾ ਸਿੰਘ ਬਾਲਜੈ ਭਰਤ ਕੈ ਪਹੁੰਚਬੋ ਨਹੀ ਨਰੰਤ
ਖੈਪੁਨੈ ਤਾਮੁ ਸਿੰਘ ਪੈ ਬਾ ਬਨੀ ਬਬੈ ਗਿਰ ਜੋਰ ॥੨੯॥

ਚੌਪਈ
ਸੁਖੈਨਾ ਸਿੰਘ ਤੋ ਖੈਨਿ ਬਨ ਗਲੀ ਦਨਾ ਬਾਬਨੈ ਸਬ ਬੁਨਾਬ ਗਲੀ
ਬਾਬਸੋ ਪਨ ਨਬ ਦੁਨ ਬੁਪਬਾਨ ਬਬਨਾ ਬਾਬਨੈ ਬਬਨ ਬਰਾਬ ॥੩੦॥
ਸਬੁਨ ਬਾਬਨੈ ਆਰਬਕਾ ਦਲੀ ਮੋਤੋ ਲੋਨ ਤੁ ਨਾਂਧ ਮਲਦੀ
ਪਿਨ ਪਿਬਾਨ ਨਬਬਾਨ ॥ ਬਾਪਿ ਬਨਿੰਘ ਬ ਪਾਨੈਪਿਬ ਬਬ ਪਬਬਾਪਿ ॥੩੧॥
ਬਬੈ ਪਾਪੀ ਗਿਬਨੈ ਗਬਨ ਬਬ ਪਾਬੀ ਪਿਨਬੈ ਗੀ ਬਬਨ
ਬਿਬ ਸਬ ਬਬਨਾ ਬਾਬਨੀ ਤੋ ਤੁਪਿ ॥ ਬੁਬੈ ਮਾਰੈ ਪਾਬਬਨਾ ਲਿਪਿ ॥੩੨॥
ਬਾਬਸੋ ਨੁਨਬਬਨਾ ਬੈ ਨਬਬਾਨੈ ॥ ਮਾਬੈ ॥ ਬਬਨਾਬਨਾਨ ਪਿ ਪਾਂਨਬਨਾ ਬਬ ਬਬਾਬੈ
ਬਾ॥ਗੈ॥ ਗੋਟੈ ਗਿਲਿ ॥ ਪਬ ਬਾਬੈ॥ ਬਿਬ ਪਿਬਿਬਾਬੈ ਬੁਬ ਬਿਗਾਬੈ ॥੩੩॥

ਦੋਹਰਾ
ਸੁਖੈਨਾ ਸਿੰਘ ਤੁਰੇ ਮਾ ਗਹੀ ਮਰ ਨਬਬਾਬ ਕੈ ਪਾਸ
ਮਿਬ ਬਿਬ ਬੈਪੁਪੈ॥ ਬਾਬਨੀ ਗਬ ਬੀਨੀ ਪਬਬਾਬ ॥੩੪॥

ਚੌਪਈ
ਗਨੈ ਪਾਬਨੈ ਨਬਬਾਬ ਬਬ ਬਗੀ ਮੁਬਬੈ ਪਾਪਿ ਪੁਨ ਗਰ ਚਲੈ
ਬਨੈ ਗਿਨਬਾਨੀ ਗਨੈਂਚਰ ਗਲੀ ਤਾਮੁ ਸਿੰਘ ਕੀ ਦੁਨੈ ਮੰਗਲੀ ॥੩੫॥
ਪਾਬਨੀ ਤੁਨਤਾ ਬਾਬ ਨ ਆਵਿ ਨਨਬਾ ਮੰਗਬਾ ਸੈ ਪੈਰੀ ਮਾਵਿ
ਨਬਨਾ ਨਿੰਬ ਰੇ ਦੇ ਤੈ ਹਾਬ ਬਬਨੀ ਗਰਬਾ ਪੁੰਜ ਨਾਬੀ ਮਾਬ ॥੩੬॥
ਗਿਲ ਬਨੈ ਸੁਬ ਪਿਬਨ ਬਬਾਬ· ਨਬਬਾਬ ਬਬੈ ਪੈਰ ਧੁਬੈ ਬਾਬ
ਤਾਮੁ ਸਿੰਘ ਹਮ ਪਰ ਕਿਪਾ ਬਰੀ ਧੰਨ ਸਾਂਹੁਣਾ ਮੋਰ ਧੰਨ ਬਨ ਘਲਾਂ ॥੩੭॥
ਚੰਚ ਬਰ ਪੈ ਬਨੈ ਗਲੀ ਸਿੰਘੀ ਬਾਬਸੋ ਹਮ ਤੋ ਗਰਣੀ
ਨਬੈ ਗਬਾਬੈ ਗੀ ਚੁਬਨਾਂ ਗਲੀ ਬਬਾ ਮਨ ਨਬਨੈਂਚੁ ਪੈਰ ਚੁਮੰਤਰੀ ॥੩੮॥

ਦੋਹਰਾ
ਡੇਰਾ ਘਰ ਬੁਨਿ ਨੁਨ ਬਬੈ ਮੋਰ ਗਲੈ ਮਾਬੈ ਮਾਬਨਾਨ
ਮਬ ਨਬਾਬ ਗੀ ਸਿਰ ਬੁਪਤੀ ਬਾਬ ਸਿਬਬਾਬ ਪੈ ਬਾਬਾ ॥੩੯॥

ਚੌਪਈ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ਦੋਹਰਾ [illegible]
[illegible]

ਚੌਪਈ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦੋਹਰਾ [illegible]
[illegible]

ਚੌਪਈ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦੋਹਰਾ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਚੌਪਈ — ਬਾਲੀ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ਜਿਮ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਅਨੰਦ ਭਏ ਤਿਹ ਕੀਓ ਬਖਾਨੈ
ਹੈ ਹੈ ਕਾਰਜ ਅਮਰਨ ਕਰੈ ਕੁੰਦਨ ਰਤਿਯਨ ਲੋਕਨ ਕਹਯੋ ਮਹਾਨੈ
ਦਿਜਦੁਲਨਾ ਕੋ ਧਰਮ ਸੁਨੀ ਬਹਯਾਵੇ ਸਿੰਧੀ ਕੀ ਬ੍ਰਹ ਪੈਦਾ ਕਰਯਾਨੀ
ਤਮ ਤਰੁ ਜਿਮ ਪਾਨ ਕਰ ਪੁਨ ਯਮਾਂ ਜਿਮਾਨ ਬਸ ਅਨਯਤ ਤੁਰੰਤ ਮਾਨੈ
ਪੁਸਕਨ ਕੋ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀ। ਪਰਿਛਾਵੀ ਹਮ ਤੇ ਅਸ ਕਰੀ
ਪਰਭਾ ਪਾਸਨੇ ਪੁਰੀ ਕਰੀ ਕੁਸਲਨ ਲਗਾ ਸੋਰੀ ਹੋ ਕਰੀ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ — ਕਰੀ ਪਾਸਨੇ ਪੰਚ ਕੀ ਕਰੀ ਕੁਸਲਨ ਕੀ ਨਾਰਾ।
ਤੇਮ ਜਿਮ ਭਾਰਤ ਜਿਮ ਕਰੈ ਪੈਸੀ ਫਾਰ ਮਰਦਾ

ਸਾਸ. ਸੋਮੀ ਯਾਨੈ ਚਾਰੁ ਜਿਮ ਅੰ ਜਿਮਾਨ ਧਨਾ ਬਯੋਧਤੋ ਕੀ

ਚੌਪਈ — ਪੁੰਨੀ ਤੁਮਿਯੰ ਧਨਾ ਕਰੀ ਪਰੀ ਕਰਿਯਨ ਮੈਂ ਲੋਕਾ।
ਜਿਮ ਅਨਾਨਾਰ ਅਰਾ ਤਯਾਰੇ ਚਾਰੁ ਜਿਮ ਜੀ ਬਰਾ।

ਦੋਹਰਾ — ਚੁਰ ਜਿਮ ਜੀ ਅੰ ਧਯਨ ਪੁਨਾਰਾ ਸਮਾਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਧੰਧ ਕਰੈ ਰਮਾਰਾ
ਸਾਸਤ ਸਿੰਘਨ ਜਿਧ ਸਿਦੀ ਕਰੀ ਚਿਲਾ ਚਿਲਾਸੀ ਦੰਤ ਨ ਕਰੈ।
ਤੇ ਜਿਮ ਜੀ ਅਰੁ ਬਾਪਨ ਧਰੀ ਅਰੁ ਪੁਰੋਸਨ ਕੇ ਗੋਸੀ ਕਰੀ
ਸਿਵਿਰਾਧ ਪੈਲ ਧਾਸੇਰੇ ਬਾਸੀ ਕੀ ਸਤਰਾਜ ਪੈ ਦਸ ਪੁਰਸ ਮੋਸੀ।
ਕੁਰੀ ਅਵਿਦ੍ਰਯਕਾਰ ਸੰਗ ਦੁ ਅੰਗਾਸੀ ਅਾਪ ਸਿੰਘ ਅਬਾਲਾਦ ਪੰਕਾਸੀ
ਅਬਾਨ ਪ੍ਰਮਾਦ ਕਰਮ ਰੁਕਾਨੀ ਰਯਾਦ ਪਰਾਪੇ ਜਬਸੀ ਸਰਾਰੀ।
ਅਸਟਾ ਪਰਮਾਦ ਕਰਮ ਅਰਦਸਾ ਜਿਮ ਸਾਸ਼ੂ ਕਰਾਂ ਪੰਤ ਪਾਰਾ — ਸਾਸ ਜਾ
ਸਰ ਅਦਦਾਸ ਪੰਚ ਮਾਸ ਕੁਮਾਰੇ ਜਾਸੇ ਸਰਕਾ ਸਧੀ ਬਾਸ ਉਸਾਰੀ।
ਤਤਕਾਰੇ ਅਾਰਿ ਸਧੀ ਅਰਕਾਰ ਜਾਰੇਰਾ ਜਿਮ ਬੰਕਰ ਕੁਦਰਾਰ — ਸਾਸ
ਸਾਰੁ ਜਿਮਾ ਧਰ ਅਰਕਾਰ ਕਰਾਰੀ ਕੁਰਕ ਪੈਦੀ ਕੁਸ ਸੀ ਕੁੰਦਰਾਰੀ ਮੰ

ਦੋਹਰਾ — ਕਸਾਂ ਪੈ ਦੁਰਿ ਸਾਰਾ ਪਰ ਬੀਤੇ ਮੰਗਿਯਾਰਿ — ਸਾਸ. ਸੋ. ਸਾਸ ਪਾਸਾ ਸ
ਚਾਰੁ ਜਿਮ ਤਕ ਕੀ ਕੁਸੀ ਦੁਰ ਦੁ ਜਿਮ ਜਿਮ ਕਸਾਰ ਦਾ

ਚੌਪਈ — ਚਯਾਰ ਜਿਮ ਜੈਨ ਆਏ ਰੁਰ ਮਾਰਾ ਸਬਦ ਪਰੈ ਬਾਜੈ ਦੰਤਾਰੇ — ਚ ਸਾਸ ਸਾਸ ਦਾ
ਕਸਾ ਘੋਰੇ ਸੀ ਸੋਤਲਾ ਲਯਾਏ ਤਾਰੁ ਜਿਮ ਬਿਧਾਸ ਪੁਰਾਏ ਟ — ਸਾਸ ਸਾਸਾ

ਧ ਪੰਚ ਸਿਮਾਰਾ ਜਿਮ ਜੈਨ ਘੋਰ ਮਾਰਾ ਜਿਮਾਰ
ਤ ਸਾਸਤ ਤਤਕਾਰ ਜਿਮਾਰੂ ਦਾ ਬਾਰਾਰ ਤ ਪੰਤਾਰੇ ਕਾ ਬਾਸਾ ਸਾਰੁ ਮਿਮਾਰਾ ਅਰਾਸ ਜਿਮ ਦਾ ਅੰਗਾ ਅੰਤਾ ਪੰਤਾ
ਦਾ ਤੰ ਪੈਮਾਰਾ ਧਰ ਜਾਂਮੇ ਕਾ ਸਾਰਾ ਤੰ

ਨਿਰਮਲ ਕੌਲ ਕੇ ਸੰਗ ਰਲਾਨ ਆਯੋ ਦੋਊ ਦੂਰੇ ਸੁਨਾਨਾ ਨਯਾ ਹੈ ...
ਮਨਮਾਨ ਚੁੰਨੀ ਵਰ ਪੋਸ਼ਕ ਪਾਯਾ ਮੈਂ ਥੀਓ ਮਾਤਰ ਪਰਮ ਵਖਾਨਾ ਜਾ ...
ਹਾਥ ਪੈਸਾ ਕੋ ਕੁਸ਼ਲੀ ਬਨਾਯੋ ਸ਼ਲੀਲਾ ਚਿਕ ਸਮੇਲ ਧਨਾਯੋ।
ਦੁਸ਼ ਸਾਬਿਦ ਸੁਨ ਜਨੀ ਯਾਦਾ ਦੁਸ਼ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਤਿਹ ਦੀਨੀ ਦਾਯਾ ।੧੨੮੫ ...
ਮਸਤੇ ਸਿੰਘ ਪੈ ਸੰਜੇ ਪਾਸ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਰੀਤਿ ਥੋਤੇ ਕਾਸ
ਤਿਮ ਤਿਮਿੰਦ ਕੀ ਪਾਤਕੀ ਪਾਸੀ ਸਭੇ ਤਰੋਨਾਲ ਪਾਸ ਪਾਸੀ ।੧੨੮੬ ...
ਤਿਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸੰਗਾ ਗਾਰਾਯਾ ਸਭ ਸੰਗਾਰ ਕੇ ਪਾਸਾ ਤਿਹਾਯਾ
ਪੁਰ ਸਥ ਸਾਂਤ ਦੇ ਕਰ ਧਾਰੇ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਰੋ ਨਰ ਚੋਰਤ ਮਾਰੇ ।੧੨੮੭।
ਐਸ ਪੀਰਤ ਕੀ ਪੀਰੋ ਨ ਕਾਸੀ ਸਿਦ ਪੀਰਤ ਕੇ ਪੀਰੋ ਕਾਸੀ
ਪੁਨ ਪੜ ਸੀ ਨਰਿ ਧਨ ਬਾਰੇ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਸਥ ਮਾਰੇ ।੧੨੮੮
ਚਾਰੂ ਸੈਯਦ ਕੀ ਸਾਖਾ ਸੋ ਲਯੀ ਦੋਊ ਦੂਰੇ ਨਰਿ ਮਨਾ ਸੋ ਸੁਨੀ
ਧਾਸਨ ਕਾਸ ਸਰਿ ਬਾਲ ਗੋਤਾਯੋ ਜਾਨ ਸਿੰਘਨਾ ਤਿਮ ਲੋਹ ਕਮਾਯੋ ।੧੨੮੯
ਸਾਸ ਮਾਰਿ ਤਿਮ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰੇ ਤਿਮੋ ਨਿਮਰੇ ਕੋਲਾ ਨਮਾਰੇ
ਤਿਮੋ ਦਨਤ ਸਿੰਘ ਚੋਲੋ ਸੁਨਤੋ ਧਸ੍ਰ ਸਥਕਾ ਆਗੋ ਰੁਮ ਰੁਜਤੇ ।੧੨੯੦

ਦੋਹਰਾ ਸੰਗਾ ਬੀ ਕੋ ਚੁ ਧੁਮੀਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾ ਸਿੰਘ ਜਾਰਿ
ਧਾਸ ਬਹਾਦਰ ਮਾਰਿਨੋ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਬਿਚਾਰਿ।

੧੧੧. ਸ਼ਾਖੀ ਜੱਥੇ ਬੰਦ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਧਾਸ ਬਹਾਦਰ ਸਥ ਮਤਸੇ ਹਤੇ ਪੁਨ ਚੋਸ ਦੀਨ
ਸਨੋਰੇ ਸੇ ਮਾਰਤਾਨ ਕੀ ਤੁਰਿਦਾਸ ਕਰ ਸਿੰਘ ਧ।

ਚੌਪਈ ਅਨਿਕਾ ਬਾਂ ਸੇ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰਾਂ ਦੋਨੋਂ ਸਿਸ ਕਰ ਕੀਨੋ ਕਾਜ
ਬਾਨ ਨਿਕਾਸ ਕਰ ਮਾਰੀਯੋ ਸਥੀ ਸੁਨ ਸੁਨ ਦਾਸਤ ਸਥ ਦਥ ਦੇ
ਦਿਨ ਬਿਧਿ ਕਾਸ ਕਹੂਯ ਬਿਤਾਯੋ ਬਾਨ ਨਿਕਾਸ ਨਮਾਰਥ ਕਰਾਯੋ।
ਸੀ ਤੀ ਸਾਰਤੀ ਸਿੰਘਨ ਮਾਰਤ ਐਸੋ ਕਰਿ ਸਥੋ ਸੋ ਨਾਰਤ ।੧।

---

੧ ਅਨਿਕਾ ਬਾਂ ਅਨਤ ਨਾਮ ਯਹਾਂਤਰ ਪਾਸ ਆਯਾਂ ਪਿਤਾ ਕਥ ਕਥਾਯਾ ਨਤਾਨੀ ਕਥਨ ਨੀਤਾ ਸਿੰਘੋ ...
ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਬੋਲਾਯਾ ਮਾਲਥ ਮਾਨਤ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਥਾ ਸਾਰਥ ਸਾਲ ਤੇ ਸੋਨ ਸਥ
ਸਿਸਥ ਦੇ ਸਮਯ ਦਿਤਾ ਸਥਥਾ ਤਤ ਸਿਸਥ ਮੀ ਅਨਤਾਲ ਮਾਲ ਮਾਨਤਾਨੀ ਸਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਖਥ ਤੋ ਤੇ ਸਾਰਤੀਨ
ਤੇ ਨਤਾਲ ਸਾ ਤੇ ਸਾਲ ਦਾ ਸਥ ਪੁਰਾਤਨ ਸਥਥ ਸਾਨਤਾਲ ਤਤ ਸਥਥਾ ਦੇ ਨਤ ਤੇ ਪਾਲਥ ਸਾ

੨ ਬਾਨ ਨਿਕਾਸ ਸਿਸ ਦਾ ਸਥਥ ਸੀਸ ਸਾਨਤਾਨੀਤਿਨ ਸਥ ਸਿਸ ਸਾਨਤਾਨ ਦਾ ਸਥਥਾਨ ਸੀ ਤੇ ਸੀ ਨੇ ਨਤ ਨੇ ਸਥੀ ਸਾਨੀਤ
ਦਾ ਸਥਥਾਨ ਤੀ ਸਿਸ ਸਿਸਾ ਤਾ ਸਥਥ ਸਾਨਤਾਨ ਸੀਸ ਦੇ ਤੇ ਸੀ ਪੁਰਾਤਨ ਤੀਸ ਸਿਸ ਸੀ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥ ਸੀਨੀ
ਥਾ ਸਾਨਤਾਨੀਤਿਨ ਸਥਥਾ ਸਥਾ ਸੀ ਸਥਥਾਨ ਸੀ. ਸਿਸ ਸਿਸਥਾ ਤੀ

ਬਖਸ਼ਾਂਤਾ ਜਲਪਾਤਿਓ ਭਲੇ ਦਿਦਾਰਾ। ਨਹਾਤੇਰ ਵਾ ਖੜ੍ਹੇ ਜਾਸ

ਮ ਸੀ ਜਿਆ. ਜਾਵਾ ਸਮ ਪਿਨ ਮਿਧੇ ਖਾਤਰੀ ਸਤ ਜਾ ਖਤੋਂ ਮਾ ... ਅਲਾਵਾ

ਸਿਮ ਭੁੰ ਹੁਖ ਪਰਿਵਾਨਾ ਦਾਵਾਮਾ। ਮਾਵੰ ਰੁਹਾਲਨ ਬਾਲੇ ਧਰਮਾ ... ਅਲਾਵਾ

ਜਾਂਹ ਮਿਖਨ ਕੋ ਸੁਨੈ ਸੁ ਭਰਾ ਰੁਰਵਤ ਪੈਨ ਜਾ ਪਾਦੈ ਘਰਾ ।

ਦਦਵਾ ਲਏਂ ਮਹੀ ਪਿਖ ਲਲ ਰੁਰੋ ਰੁਰ ਨਲ ਵਿਰ ਮੁਲ ਸਾਵਿਂ

ਮਾਰ ਭਾਨੀ ਸਿਖ ਮੰਧ ਵਿਨੀ ਗੰਗੇ ਰੁਰਲ ਅਕਲਾਂਦਾ ਪਰ ... ਅਲਾ ...

ਚੰ ਜਾ ਅਖ ਪਿਲ ਖਿਲ ਖਿਲ ਜ ਗਾਜਾਂ ਖ਼ਿਰਾ ਰੁ ਵਿਚ ਅਲਾ ਮੋਲਾਂਦੇ ... ਮੁਖਾਂ ਅਲਾ

ਬਲਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਆਮਾਲ ਮਾਂ ਪਾਵਾਂ ਦੁਖ ਦੇ ਸਿਖ ਖਿਲਾਂਵੇ ਹੋ ... ਮੁਖਾਂ

ਬਖਤਾ ਤੁਹ ਹੋਮ ਮਾਲਾ ਮੀ ਹੋਹੇ ਹੋਰੇ ਮਾਰੇ ਅਮ ਭਾਰੀ ਬਲੋਏ ... ਅਲਾ ...

ਲੋਚੂ ਪਿਖ ਬਾਲਾ ਰਿ ਬਹੀ ਲੋਹ ਬਖਲਾਲ ਖੰਡਨ ਮੇ ਬਹੇ ਮਾ ... ਅਲਾ ...

ਰੋਚੂ ਦਰਸਾਉ ਖਰੇਤਾ ਮਹੀ ਸ਼ਸ਼ਰ ਮਾਂਦ ਤਾਹੀ ਬਾ ਲਹੀ ... ਅਲਾਵਾ ਅਲਾਵਾ ਮੁਖਾਂ ਅਲਾ

ਗੁਰੂ ਖਿਲ ਸਲਿਂ ਪਿਖੇ ਨਾਲ ਰੁਰਵੇ ਭਖਾਵੈ ਅਮਨ ਲਖੋਲ ਜਾ

ਰੁਮਖ ਦੋਨ ਸਾ ਬਹੁ ਵਨ ਰੁਖੀਂ ਮਾਰ ਖਿਰੁਮਨ ਤਬ ਪੰਡਨ ਰੁਹੇ ... ਅਲਾ ਮਾਰਮਾ ਮਾਰਮਾ

ਸਿਖ ਸਲਿ ਮੈਂ ਰੁਖ ਖੁਖ ਤੇਂ ਰੁਰਵ ਵਰਮਨ ਰੁਖਲਾ ਰਵੈ ਖਾਲ ... ਅਲਾਵਾ ਅਲਾਵਾ

ਖਾਮਖਾ ਬ ਲਖੇ ਸ ਬਰਾ ਲਖੀ ਬਲ ਰੁਖਾ ਨੈਲ ਖੁਲਾਰਿਂ ... ਅਲਾਵਾ

ਜਲ ਮਿਲਿ ਲਖੈ ਤੇ ਜਲਿ ਮਖੇ ਲਹੀ ਸਿਖ ਖਰਤਾ ਜਲਾਂਹ ... ਅਲਾ

ਚੰਪਨੀ ਮਲੇ ਮਿਲਾ ਰੁਖੇ ਪਿਖਿਲਾ ਖਲਾਲਾ ਰੁਰਵ ਵਲੀ ਮੁਖ ਲੋਖਲਾ ਲੋਲਾ ... ਅਲਾ ਮਿਲਾਵਾ

ਮਲਾ ਪਿਖ ਲੋ ਪੇਲਾ ਬਲਾਲਾ ਰੋ ਜਖਾਂ ਤੇ ਲਖੇ ਪੁੰਡਾਵਾ ਮਾਖ ... ਅਲਾ ਮਖਾ ਮਾਲਾਵਾ

ਖਿਲੇ ਨ ਜਖਲਾ ਜਾਖੇ ਲਖਾਂ ਪੰਜੇ ਲੋਹ ਨ ਲਖਾ ਬਲਾਲੀ ... ਅਲਾ ਮਾ

ਲੋਲੇ ਮਲੀ ਸਿਖ਼ ਪਿਖ ਖਿਲ ਪੁਖੇ ਲੋਖੀ ਖਖੇ ਸਿਖ਼ ਮੰਨ ਪਲਿ ਲੋਖੇ ਖੇਤਾ।

ਲਖ ਮਲੇ ਪੇਲਾ ਰੁਲਖਲ ਲਾਮ ਖੰਡ ਬਾਰ ਲੋਖੀ ਬਲੇ ਲ ਹਾਲਾ ... ਅਲਾ ਲਾ ਮਾ

ਖਿਲਾ ਲਖੀ ਖਖ ਖਾਖੇ ਮਖੀਂ। ਲਖਲੇ ਮਲੀ ਲੋਖੇ ਲਖੀ।ਖਾ।

ਲਖਲਾ ਖਲਾਲ ਲੋ ਜੋ ਲਖ ਜਲੀਂ। ਲੋ ਚਖ ਖਿਲ ਪਾਖੀ ਪਲਿਲਾਨੀ

ਤੁਖ ਹੋ ਪਾਲਖੇ ਖੇਲਖ ਲਲਿਲਾਖੇ ਲੋਖਿ ਖੈਲ ਲੋ ਲੋਖੀ ਲਾਖੀ।ਖਾ। ... ਮਲਾ

ਖ ਲਖਲੇਲ ਲਾਖਾ ਲਖਲਾਖੀ ਲਾ ਪੰਜਲੀ. ਖਿਲ ਖਲੀਲਾ ਖਲਖ ਲਖਾਲਾ ਲਖਾਲ ਲਾ ਖਿਲਾ ਖਾ ਲਖਲਾ ਲਾਲਾ. ਖਿਲ ਖਲੀਲਾ ਖਲਖ ਲਖਾਲਾ ਲਖਾਲ ਲਾ ਖਿਲਾ ਖਾ ਲਖਲਾ ਲਾਲਾ

ਕਰਹਿਂਗੇ ਅਬ ਯਾਤਰਾ ਜਾਨੀਂ ਨਹੀਂ ਜੋਉ ਮਿਆਰੇ ਅਨਸਾਥ ਨੁ ਹੋਵੈ
ਸਭਾ ਮੱਧ ਇਮ ਸਿਖ ਕਥੀ ਗਏ ਤਿਆਗ ਨੁਤਾ ਤਰਤਕਨ ਸੋਚੈ ਮਥ ਮਾਹੀ
ਨਾਰੇ ਸਿਯਸ ਪਾ ਅਮਦਾਦੀ ਸਿਖ ਪੁਰ ਪੁਨ ਕੀਲਾ ਬਾਣੀ
ਐਸੀ ਚੋਰ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਗਾਲੈ ਚੁਪਕਾਨ ਬੁਜ ਲੋ ਸੰਗ ਹਮੈਂ ਮਾਰਤਾ'

ਦੋਹਰਾ ਇੰਮਿ ਸੁ ਕੀਨਾ ਕੰਥ ਤੋ ਚਤੇ ਕੀਨ ਸੋਂ ਯਾਇ
ਤਤਖ ਸ ਚੜੇ ਮੱਦਰ ਗਏ ਸਭਾਮੈ ਬਾਸਕੇ ਆਪਣਾ ਮਾਂ

ਚੌਪਈ ਰਥ ਮਿਆਰ ਪੀਛੇ ਸਨ ਅੱਯ ਪੁਰਪਨ ਗਥੈ ਨ ਸਾਤਿਗਾਇ ਕੀਨ
ਦੂਜ ਗੰਮਿ ਸਥ ਸਗਾਇ ਦੀਨ ਪੜੇ ਜਿਸ ਆਵੈ ਆਪੀਨ ਪਾਰ।

ਦੋਹਰਾ ਯਿਯਸਨੇ ਚੀਲੇ ਥੋ ਮਥੇ ਚੁਪਨੇ ਸਿੰਘਸ ਸਨੰਸ
ਨਿਤ ਪਾਂਤਾ ਜੋਸੀ ਸਿਧ ਰਥੈ ਦੋਜ ਤੁਰਤਜ ਜਦੀ ਖੰਜਾ ਪਾਰਥ
ਯੱਥੇ ਆਈ ਯੋਰ ਗੰਸਾਂ ਆਪੇ ਮਾਰਤ ਪਾਇ
ਜੋਯੀ ਮਾਰੇ ਆਯਸਥੇ ਚੁਪਤ ਯਥੈ ਥੋ ਸੰਗਿ ਨਾਥ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਥ ਕਾਜ ਜਿਹ ਥਹਾਰਾ ਆਯੋ ਅਬੈ ਸਿਖ ਸੁ ਤਾਹਿ ਚੁਪ ਨਾਥੋ
ਜਯਾ ਮਥੀ ਧਾਰਿ ਪੁਸਿ ਗਏ ਗਏ ਗੰਸਾਂ ਸੋਚੈ ਕਥੈ ਮਾਰਤਾਨ ਥੀ ਸੰਸ ਪੈਸੇ ਮਿਸਾਰਥਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਸਿਯ
ਥਾਯੋ ਸਿੰਘ ਪੁਨਿ ਆਨੇ ਪੁਸੈਯਾਨਾ ਸੋਚੈ ਚੁਪਤਨ ਥੀ ਜਿਹ ਮਾਰੇ
ਦਿਨ ਮੈ ਤੁਰਥ ਗਹਾਤ ਨਾਰ ਯਾਥੈ ਚੁਪਤ ਸਿੰਘ ਦਿਸ ਹਾਥ ਨ ਆਥੈ ਦੇਤਾ।
ਤੁਰਥ ਸੁ ਮਗਤੇ ਥਥੈਂ ਨ ਗੰਸ ਮੱਸ ਚਥੈ ਸਿੰਘ ਮਾਸਨ ਗੰਸ ਮਾਰਤਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ
ਮੁਸਿ ਸਿੰਘ ਤੋ ਥਾਹਰ ਥਾਥੇ ਚੁਪਤਨ ਥੰਸ ਪੁਨ ਚੁਸ ਪਾਥੈ ਦੇਖਾ।
ਮਾਰਤੇ ਮਥਤੇ ਦਿਤੀਸੀ ਮਤੋਚ ਸੋਚੀ ਮਾਥੈ ਚਥ ਦਿਯਤੇ
ਮਾਰਤੇ ਪਿਛੈ ਤੁਹਿ ਮਤੈ ਮਤੋਚ ਦਿਸ ਯਥ ਸਿੰਘ ਮਥਾਥੈ ਤਿਯ ਤਾਯ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਯਿੰਤਿ ਸੁ ਮਾਰਤਾਂ ਥਿਧ ਦਥੇ ਥਥੈ ਚੁ ਗਾਦੀ ਥੰਸ
ਮਾਸ ਚੁਪ ਖਾਦਤ ਤਿਰੈ ਗਾਥੈ ਸਿਸ ਯਥ ਚੰਤ ਦਤੰ।

ਚੌਪਈ ਤਿਸੀ ਥਾ ਨ ਸਿੰਘ ਗਾਥਨ ਗਰਗਾਨੀ ਯੋਸ ਪਸਨੀ ਸਮਾ ਮਾਸ ਥੀ ਮਾਸੀ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ
ਮਾਸ ਥਾਦਤੇ ਸੋਵੈ ਗਾਨੀ ਯਾਰੋਚ ਤਿਰਾਦ ਚੋਨ ਦਯੇ ਪੁਨਾਸੀਨ ਸਾਤ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ
ਦੇਖ ਤੁਰਥਨ ਥੋ ਸਾਤੇ ਆਯਾ ਮਥੀ ਸਿਖਿਤ ਥੀਤੈ ਸਾਰਤਾ। ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ
ਮਤ ਮਾਤ ਮਤ ਚੁਪ ਸਿੰਘਾ ਸੁ ਗਏ ਬਾਹਤਤਾ ਸੋ ਮਤਾ ਥੋਤੇ ਤਥੈ ਤਥੈ ਤਤਾ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ
ਮਾਰਤਾ ਥਾਰਤੇ ਸਿਯਿਤ ਥਾਸ ਮਾਰਤਾਰ ਮਾਰਤਾਰ ਨ ਮਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰ
ਸਾਥੀ ਮਤੋ ਥੀ ਚੁਪੈ ਮਾਰਤਾਰੀ ਦਾਖੁ ਸਿੰਘਾ ਸੁਸਿੰਘ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤਾਰਾਰ ਮਾਰਤਾਰਾਰ।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਿਵੇ ਮਿਤ ਸੰਗ ਅਮ੍ਰਤਸਰ ਹੈ

ਹਰਣ ਪਰਨਾ ਬਾਵਨ ਦ ਸਾਰਯੋ ਜਗੀ ਪੰਚਯਾ ਜਿਕਰ ਮਸ ਤਿਸਹੀ ...
ਰੂਪ ਧਰਮ ਸੁਖ ਦ ਪਿਖੈ ਸਭਹੀ ਅਤਮ ਸਮਸਰਿ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਾਸ ਹੁਯਾ।

ਚੌਪਈ ਜੀ ਕੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਘਰ ਜਿਤ ਜਿਤ ਮੰਦ ਕੁ ਕਰੇ।
ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਸੁਖ ਨ ਤਿਸੈ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਗਿਰਾਂ ਹੋਇ।
ਦਿਸਟੀ ਚੋਰ ਜਗੀ ਭਾਰ ਪਿਖਿ ਅਤੀ ਮਾਰੀ ਸਭ ਕੁਰਿ
ਚੰਦ ਸਤੈ ਮਤ ਦਰਸ ਸਤੀ ਦਿਤਾ ਦਾਸਸੋ ਗਤਿ ਅਗਤ ਹੋਸਾ।

ਚੌਪਈ ਜਥੈ ਆਸਥ ਪੰਥ ਸਿਖਾਵਤਾ ਮਾਨੈ ਕੁਨਸਨ ਕੋ ਬੁਨਦਾਕਾਰ ...
ਮਾਨ ਬੰਚ ਮ ਚੁਪੈ ਹੋਵੈ ਸੁਤ ਬੰਚ ਕੋ ਪਾਰਗਣ ਅਤੇ ਹੋਤ ...
ਚਾਯੋ ਖਿੰਚ ਚੁਤ ਸਿਖਾਵੈ ਜਸ ਜਥਾ ਜਥਾ ਸਿਸ ਜਾਯ ਸ ਪਾਵੈ
ਚੁਪਾਸੀਂ ਮੈ ਸਿਸਾ ਵਿਚਾਰੀ ਸਿਸਾ ਸਿਸਨ ਨ ਪੁਨੀ ਸਮਝਾਈ ...
ਐਸ ਵਿਚਾਰਤ ਜਾਯਾ ਗਾਵ ਤ ਸਿਖਮਾਰਦਾਨਾ ਮਿਲਯਾ ਪਉੜੀਤ ਬਾਵ ...
ਆਯੋ ਮਸਤ ਚੁਪਾਸ ਕੀ ਚੋਸ ਚੁਪੈ ਸਿਖੈ ਸਿਖਿਸਾ ਕਰੇ ਚੋਸ ਚੁਪਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਇਮਲਾਸਾਦ ਜਗਾਇ ਕੀ ਪੁਰਦ ਜਸਮਤਤਿ ਦਿਖਾਨਾ ...
ਦ੍ਰਿਸਾ ਦੋਨਹੂਨੀ ਅਕਰਤ ਭ ਅਧਕ ਬੰਚ ਪੇ ਤਾਨਾ ...

ਚੌਪਈ ਅਬੈ ਹੋਸੀ ਸੰ ਕੀ ਪੁਸ ਚੋਸੀ ਪੰਚਾ ਸ ਹੋਰੋ ਨੂੰਪ ...
ਜਿਸੈ ਮਿਤ ਜਿਸੈ ਗਸਮਨਾ ਮਾਸੀ ਪੰਚਾ ਸਾਰ ਜਿਵੈ ਪੁਸਾਰ ...
ਪੁਪੈ ਸਦ ਸਨ ਚਿੰਮੀ ਹਸੀਂ ਅਸ ਚਬ ਗਗਵੇ ਸਸੀਂ ਚੁ ਚੁਲੈ ...
ਜਿਸ ਘਰ ਜੋਦੁ ਜੋਧੀ ਸਾਦੀ ਜਿਵੈ ਚਰਗਾਈ ਪਾਚਸੇ ਮਾਸੀ ...
ਚਿਰਤ ਸਾਸਰ ਕਰੇ ਮੋਸੀ ਰਾਵ ਨ੍ਰਪਾਲ ਚਾਹੈ ਜੁਬਲ ਦਰੀਰ ...
ਦ੍ਰਿਸ ਗਿਆਨ ਆ ਮੰਸਾ ਮਾਸਾ ਜਾਧਤ ਸੀ ਮੈ ਜੋਧ ਮਤਬਾਸਾ ...

ਚੰਚਲਾ ਜੋਸੰਚ ਚੁ ਬਹੁਰੋ ਦਿਲਸ ਸੋ ਚੁਪੈ ਅੰਚ ਸੋ ਨ੍ਰਪਾ ...
ਜਿਸ ਗੋਸਾ ਜਿਸ ਆਗਦਿ ਜਸਮਤਿ ਧ ਅਧਦਾਸਾ ਜਿਸ ...

ਚੌਪਈ ਜਿਸਾਸ ਪਿੰਚੁ ਚੁ ਹਰੁ ਖਸਮਾ ਸਸਾਸਾ ਦੀ ਚੋਸ ਜਿਸੈ ਜਿਸਾ ...
ਮਾਰਾ ਮੰਸਾ ਚੰਚ ਸ ਮਾਨੀ ਚੋਰ ਮਾਰਤਾ ਚੁਪੰਸਾ ਤਾਨੀ ...
ਮਸਤ ਪੰਸ ਚਬ ਸੈਣੀ ਚਾਨੈ ਗਹਿਸ ਚੁਪਾਰੇ ਅਸੀਸ ਸਸਾਨੈ
ਜਿਸਾ ਚੁਸੈ ਬਹੁ ਪਿਸਸ ਦੀ ਮਾਨੀ ਚੁਸਮ ਚਬਤ ਚੰਚਸਾਨੈ ਮਾਨੀ ਬੁਨੀ

ਜ ਚੁਪੈ ਸਸਾਸਾਦ ਜਿਸਾ ਚਬ ਮਾਸਾ ਪਾਚਸਾ ਸਸਾ ਚੰਸ ਪਾਸਾ, ਪੰਸਾ ਬਾਸਾ
ਚੰਸਸਾਸਾ ਸੰਸਾਸਾਸਾ ਪਾਸਾਸਾਸਾ ਮੰਸਾਸਾਸਾ ਚੁਪਾਸਾਸਾ ਚੁ ਜਿਸਾ ਸਸਾਸਾ ਸਸਾ ਸਿਸਾ ਸਾਸਾ ਸਸਾ ਸਾਸਾ
ਸਾ ਜਿਸ ਸਸਾ ਸਸਾ ਪੰ ਚਬ ਚੁ ਮਾਸਾ ਪੰਸਾ ਸਾ ਚੁਸੰ ਸਸਾ ਜਿਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸਾਸਾ ਸਸਾ ਸਾਸਾ
ਸਸਾ ਸਸਾਸਾਸਾ ਪੰਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸ

ਮੁਕਤਿ ਅਨਤ ਨਹੀ ਹੋਇਗਾ ਪਾਪ ਪੁਨਹਚਰ ਹਾਰ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਿ ਇਮ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਸਿਖ ਸਭਿ ਧਾਰ ॥ ਸਾਖੀ
ਜਿਮਿ ਕੀਨੋ ਤੁਮ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਮਾਰਹੁ ਮੈਨ ਤੁਮ ਨਾਹਰ ਬਨਾਵੋ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਾਸਨ ਮਾਰਗ ਅਵਲੋਕੈ ॥੪੭॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਦੋਹਰਾ ਜੈਸੇ ਜਲਦੋ ਨਹ ਮਹੀ ਛਮਕ ਚਾਹੈ ਧਰ ਲੇਸ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਹਮ ਤੁਮ ਦਾਸੀ ਮਾਨਨੈ ਤੁਮ ਮਾਲੀ ਗਨਤਾ ਅਵਿਲੋਕ ॥੪੮॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਚੌਪਈ ਧਰਮ ਜੋ ਅਬ ਤੁਮ ਪਾਸੀ ਕਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਜੀ ਮਾਰੇ ਕਰ ਕੋਟੁਬਸਤਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਕਾਸੀ ਸਕਲਾਰਿਤਾ ਮੁਨਿ ਅਬ ਪਾਵੈ ॥ ਮਮੀ ਸਿੰਘ ਸਿਮ ਬਲ ਜੋ ਨਾਵੈ ॥੪੯॥
ਮਾਰਿ ਦੁਸਟ ਜੋ ਜਗੀ ਜਿਮਾਵੈ ॥ ਫੇਰ ਫੇਰ ਤੁਮ ਪੁਜੋ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਤੁਮਰੇ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਮਮੀ ਕਰਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਿੰਘਨ ਸਿਮ ਕਿਮ ਮਮੀ ਸਾਖੀ ॥੫੦॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਧਾਰਮ ਚਲਾਵਨੇ ਇਮ ਜਿਮ ਮੇਰ ॥ ਸੋਦ ਜਗਾਯੋ ਦਸ ਦੁਹਿਤਾ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਸਮੀ ਸਿਮ ਦਿਹ ਬੁਦਿ ਅਤਾਯਾ ॥ ਧਮਕੇ ਸਮੀ ਯਥ ਚਲ ਆਇ ਸਾਖੀ ॥੫੧॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਸਥ ਜੋਧਨ ਫੇਰ ਪੁਨ ਧਾਯ ॥ ਜਨ ਸਿਮ ਦਲ ਫੇਰਾ ਅਨਮਾਯੋ ॥ ਸਾਖੀ
ਤਬੀ ਬਾਲਕੇ ਕਰੀ ਅਕਦਾਸ ॥ ਪੜੀ ਆਪੈ ਦੁਇ ਫੇਰ ਗਾਸ ॥੫੨॥

ਦੋਹਰਾ ਗਈ ਸੁਮਤਿ ਬਹਿਮੁਖੀ ਬਾਲਕੇ ਜੋ ਗਈ ਬਾਲਕੇ ਸੁਮਤ ॥
ਮਮਤਾ ਮਿਮਾ ਸਮਾ ਹੋ ਧਸ੍ਰਯੋ ਮਾਲ ਤੋਰ ਸਿਮਿ ਸੁਮਤ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਚੌਪਈ ਸਿਮਾਧ ਸਿੰਘ ਬਸੁ ਬਸ ਹੀ ਜਬੈ ॥ ਸੀਸ ਕਾਟ ਧਰ ਪਰਿਆ ਤਬੈ ॥ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਅਬ ਦਾਰਕ ਚਹਤਾ ਦੁਖਿਤੋ ਕੋਰ ॥ ਮੋਰ ਸਿਮਨ ਚਲ ਮਮੀਨੀ ਓਰ ॥੫੩॥

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਮਾ ਕੋ ਚੀਹਨਹੈ ਤੁਮੈ ਸਿਮਨ ਸਿੰਘ ਕਾਜ ॥
ਸਸਧਰ ਬਲੀ ਮਾਰ ਕੋ ਜੀਮੋ ਸਿਮਨ ਬਲ ਮਾਜ ॥

ਚਾਰਜ. ਸਾਖੀ ਛਿਹੋਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਹਿਬ ਚਰਤੁਹੀ ਗੋਪਿਨੀ ਸਭ ਮਿਲਿ ਜੋ ॥ ਆਪ ॥
ਘੱਟਕਰਤੋ ਅਰਿ ਛਕੋ ਕੁਟੀ ਅਗਿਦਿਨ ਦਾ ਚਾਨਿਹਾਰ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਕਾਲ

---

1 **ਸਿਮਰਤੁ ਸਿੰਘ** ਸਿਮਰ ਸਿੰਘ ਸਿਮਰ A ਮਾਮਲਾ ਮੇਂ ਸਿਮਰ ਮੀਟ ਤੋ ਸਕਲਾਰਿਤਾ ਸਿੰਘ ਦੋਹੀ ਨਰਕ ਸਿੰਘ ਸਕਲਾਰ ਕਾਰਿ ਦੇ ਹਮਰੇ ਦੁਹਿਤਾ ਧਰਤੁ ਸ ਤਰੰਗ ਤ ਦਿਲੋ ਬਲ ਸਕਲ ਧੁਨ ਦਾ ਪਾਰ ਸਕਲ ਤੋ ਅਕਲਾਰ ਬਲ ਦਿਹਾ ਸੰ

2 ਸਿਮਰਤੁਸਿੰਘਨਾ ਅਕਲਾਰ ਸਿਮ ਮਮੀਨ ਕਲਾਰ ਸਿ ਨਾਰ ਸ ਸਿਮਰ ਮੁਕਤਿ ਮ ਨਾਰ ਸਿ ਮਾਰ ਸ ਸਾ

3 ਮਮੀਨ ਧਰਤੁਸਾ ਤੇ ਕਲਾਰਾ ਸ ਸਕਲ ਸੰਤੁ ਤ ਮਮੀਨ ਸਿਮਰ ਸਿੰਘ ਨਾਰ ਸਿਮਰ ਮੁਕਤਿ ਮ ਸਿ ਸਾ ਸ ਸਾ ਸ ਸਾ ਸ

ਚੌਪਈ

ਦੋਹਰਾ

ਚੌਪਈ

ਦੋਹਰਾ

ਚੌਪਈ

ਦੋਹਰਾ

ਚੌਪਈ ਵਿਦਿਓਭਾਖ ਮੈ ਹਥੀ ਪੈਛ ਮੀ ਆਯਾ ਬਾਂਨਿਯੂ ਮੰਨਿ।
ਹਥੀ ਪਿੰਜਿ ਚੁਕਨਯਾਰ ਸਿੰਘ ਗਾਈ ਦੇਤ ਬਨਾ ਕੀ ਪੰਡਿ ਮਥੇ

ਰੋਪਟੀ ਐਕ ਸਿੰਹੁ ਦੁਸ਼ਕ ਆਏ ਸਾਚੇ ਸਿੰਘ ਸੋਰ ਅਬ ਧਸਮ ਪਿਆਰੇ
ਗਯ ਮਿਲਕ ਆਏ ਬਨਿਯ ਗਏ ਟੇਹੁ ਯਹ ਬਾਤਰ ਛਮ ਸਿੰਘਣ ਦੇਹੁ ਮਥੇ
ਐਂਹ ਸੋਰ ਸਬ ਆਗਏ ਪਯਾਰੇ ਵਡਭੀਰ ਅਨੰਦਾ ਮਗੀ ਸਬ ਧਾਵੇ — ਸਾਰਥਕ ਸਿਖਾਵਾਂ
ਸਬਹਨ ਕੋ ਦੁਸ ਦੀਯੇ ਸਬਾਬ ਕੀਯ ਪਾਪੀ ਮੁਸ੍ਰ ਖਬਾਬ ਮਤਰਾ
ਕਹਯੋ ਸਬੂ ਸੋ ਮਾਨਤ ਨਾਯੀ ਅਪਨੋ ਖਾਬ ਰੋਬ ਮੁਖ ਪਾਯੀ
ਤਿਨ ਮਿਲ ਬਯੀ ਜਿਬ ਬਾਤਰ ਬਾਬ ਸਿੰਘਨ ਦੀਯ ਪੈਰ ਪੁ ਬਾਤਰ ਮਥੇ — ਬਿਨ ਬਬ
ਮਨੋ ਸਿੰਘ ਪੈ ਅਬਤ ਬੁਧਾਈ ਜੈਸਾ ਬੀਤਯ ਪੈ ਬਾਂਦੀ ਪਾਯੀ — ਬਬੂ ਅਬਾਬਾਬਾ
ਸਾਨਦ ਸਾਨਯਾ ਮਹਿਤੇ ਬਾਂ ਬਬੂ ਸਿਖਾਦੇ ਬਾਬੋ ਨਹੀਂ ਮਥੇ — ਬਿ ਬਾਬਬਬ ਬਬਾ ਬਬ

ਦਲਖਾ ਚਾਬ ਨੰਦ ਬਾਬੋ ਬਬੇ ਚਿਨਨੀ ਬਾਤ ਤੋਂ ਮਾਨ
ਬਾਨਾ ਬਬਾਸਿਬਾਂ ਸਿਬਬਤਿਤਾ ਬਬਲ ਬਬਾਂ ਮਨ ਮਾਨ ਨੇਬ — ਬੰਬਾਂ ਬਬਾਬਾ

ਚੌਪਈ ਦੁਬ ਚਿਨਨੀ ਤਿਨ: ਚਿਤਨੀਂ ਨ ਮਾਨੀ ਦਬਂ ਮਾਂਚਿ ਸਿਬ ਮੁਨ ਅਬਬਾਨਾਂ — ਬਬ ਬ
ਤੋਬਾ ਨੀਨ ਪਿੰਜਿ ਸਬਬਾਂਚ ਲੋਚੋ ਨ ਮਬਲੀ ਕੁਨ ਬੰ ਨਾਂਚਿ।ਬਬਬ — ਬਬ
ਸੋ ਚੁਨ ਨਾਂ ਪਿਬਾ ਮਿਨਨੀ ਬਬ ਬਾਂਨਾਂ ਬਾਂਚੀ ਨਾਂਦੀ ਚਿਤੀ ਮਬਾਂਨਾਂ — ਬਾ
ਨਾਂਬਬ ਨੰ ਬੰਚੂ ਪਬੂ ਨ ਬਾਂਨੀ ਬਾਂਚ ਬੁਬਾਂਚਿ ਪੈਬਾਂਬ ਚਿਬਾਂਨੀਂ ਬਨਾ — ਬਾ ਬਬਬਬ
ਬੀ ਚੁਨ ਬੀ ਬੰਚੂ ਨੰਬੇ ਨਾਬਬ ਪੁਬਬਬਬਾਨ ਚੁਨ ਬਬੰ ਪਬਾਨ ।
ਬਾਂਚਿਬਚੂ ਨੰ ਬਬਬ ਦਬਾਂਚੀ ਬਾਂਚ ਬਬਾਨ ਬੰ ਬਬਾਂ ਬਬਾਂਚੇ।ਬਬ

ਦੋਨਧਾ ਬਬਨ ਬੰ ਬਬਾਂ ਚੁਨ ਪਬੇ ਚੋਬੀ ਧਬਬ ਬਾਂਬ — ਬਬ ਬਾ ਬਬ ਬਬਬਬਾ
ਬੀ ਬੰ ਚੁਨ ਬਾਂਚੇ ਨਿਬ ਬਬੰ ਬਾਂਚੇ ਬਬੂ ਚਿਬ ਬਬਾਂ।ਬਬ — ਬਬਾ ਬਬ

ਚੌਪਟੀ ਬੰਚ ਚੋਪਟਿਬਾਂ ਮਨੁ ਬਾਬਬਾ ਚਬੂ ਤੀ ਬਾਂਬਬੀ ਚੁਨਾ ਬਾਬਾ — ਬਬਬ ਬਬਬਾ ਬੁਬਬਬਾ
ਚੋਚ ਬੰਚੂਚੇ ਬਬੰ ਬਬਾਂਚਿ ਚਬਏ ਬਾਬਬੰ ਚਾਂਚ ਬਬਾਂਚਿ।ਬਬਬ
ਚਬਬਾ ਬਬਬਾ ਬਬ ਪੈਚਬ ਚੁ ਪਾਂਚੇ ਚੋਬ ਚੁ ਚੰਬਬ ਬਾਬ ਬਬਾਂਬਾਂ — ਬਬ ਬਾਬ
ਚਿਬਬ ਬਬਾਂਬਾ ਬਬਾ ਬੀਚ ਪਬਚਾਂਚੇ ਬਬਬਾ ਬਿ ਚੁ ਚਿਬਬਾਨ ਬੰਚ ਬਾਂਚੀ ਬਬ। — ਬਬ
।।ਬਬਬਾਬ ਬਬਾਂਬਬਾਂ ਚੁਨਬਚੰ ਪਾਂਚਾਂ ਚੁਨੀਨੀ ਬੰਚ ਬਬਾਂਬ ਬਬਚੁਬਾਂ — ਬਬਬਬਚੁਬ
ਬਬਚੁਬ ਬਬਾਂਚ ਚੰ ਅਬਤਬ ਚੁ ਤਾਬਬਬਾ ਚੰਚ ਚੁਬਾਬੇ ਚਿਬਾਂਚੇਂ ਬਾਂ ਬਬਾ ਪਾਂਤਾ। — ਬਬ ਬੰਚ ਬ ਬ
ਚਿਬਬ ਬੰਬੀ ਚਿਤਨ ਬਬਬਾਂ ਪਬਾਂਤ ਬੰਬਾਂਬ ਚੁਨਾਂਚ ਬਬ ਨਾਂਚ ਤਾਂਤਾ — ਬਬਬ ਬਬਬਾ
ਬਬ ਬਬਾਂਬਾਂ ਬ ਬਚੰ ਬਬਬਾਂਬਾ ਚਬਬਾਂਬਬਾ ਬਬਾਂਚ ਬਬਬਬਾ ਬਬਾਂਬਾ।ਬਬ

¹ ਬਬਾ ਚੰਬਬਬਾਂ ਚਿਚਾ ਚੰਪ ਬਬਾਂ ਬਾਂਬੀ ਬਾਂਬ ਪਬਾਂਬ। ਬਬਾਂ ਬੰ. ਚੰਬ ਬੰਬ ਚਬਾਂ
² ਬਬਾਂਬਬਾਂ ਚਿਬਬਾਂ ਚੁਪਿਬਬਾਂਚ ਚੰ ਪੁਚੰਬ-ਪੈਚੁਬ ਬਬਾਂ ਚਿਬਾਂਬ ਚੁ ਚਿਬਾਂਬਾਂ ਚਿਬਬ ਬਬਬਾਂ ਬੰ

ਅੰਸ ਦਯਾਕ ਜਲਯਾ ਚੁ ਦੇਹਿ ਪੰਤਿਸਤੇ ਆਤਮੰ ਤਰੰ ਚੁ ਦੇਹਿ
ਅੰਗਿ ਰੋ ਜੋ ਚਰੈ ਨ ਜਨੋ ਮਾਤਰਮ ਮਿਘਾਸ ਚਰੁ ਚਰਸ ਚਰੋ ਪਤਰ।

ਦੇਹਨਾ ਅਾਯੋ ਨੇ ਦੇਨਦਾਸ ਪੀ ਦੇਵਣ ਜੰਚੁ ਕਾਰਣਾ
ਮੁਕੈ ਜੀਹਿ ਪੰਤਸ ਨਿਰੀ ਪਾਵੈ ਨਮੁ ਘਰ ਕਾਣ ਤੇਰਨ

ਬੋਪਣੋ ਅੰਕਣਦੀ ਧੰਧ ਜਥੀ ਸਿਖਾਰਿਹਾ ਆਖੈ ਕਹਣ ਚੁ ਲਿਖਾਰੇ ਜਾਂਹਿ
ਕਰੇ ਦਿਦਸ ਦੇ ਹਿੰ ਨਰੁੰ ਕਰ ਹੀ ਦੇਰ ਚੁੰਤਾਮੁੰ ਕਰੁ ਤੁਰਤ ਪੀ ਪਰਾਣ
ਧਾਤੁਚੁ ਹਾਥੋ ਛੋਰੇ ਪਿਆਨ ਛੋਟੀ ਪੁਸ ਦਾਂਦਾ ਕੁਹਥੋ ਕਾਰਾ
ਅੰਸਿ ਬੋਹ ਸਕਾਰ ਸਿ ਭਲੀ ਅਗੈ ਮਾਰਸੀ ਸੁਕਲਾ ਜ ਦਸੀ ਪਰਾ
ਦੰਦਾ ਤੇ ਮਾਰਸ ਗ੍ਰਸ ਨ ਧੰਨ ਗਾਣੀ ਦਰ ਸੰਨ ਚਰਿਜੰਦ ਧੰਗਾ
ਛੋਸੇ ਮਾਲਾਂ ਪਾਰਾ ਚੁੰਨਾਂਥੋ ਤੈਸ ਮਾਲਾਂ ਮਾਲੀ ਚਾਥੋ ਤੇਰਾ।

ਦੋਹਰਾ ਜੀ ਆਖਾਂ ਥੇ ਤੁਰਤਾ ਥੋ ਤੇ ਤੁਰਤ ਤੁਣੰ ਪਰ ਚੰਤ
ਕੰਧੋ ਚਿੰਧਿ ਸੋ ਛੋ ਪਥੋ ਸਹਿਯਾਰ ਚੁੰਪਾ ਸੋਤਾਪਾਰ

ਚੌਪਈ ਪੰਜਾ ਨਿਜ ਸੰਸਾਰ ਚੁਤਰਤਾ ਛਾਦੀ ਤੰਦਨ ਪੈਤਾ ਛੋਂ। ਮਿਘਾਸ ਪਰ ਗਾਸੀ
ਮਾਰਥ ਪੰਤਾਸ ਸਿੰਘ ਮਾਰਾ ਪਾਂਥੀ ਪੰਚ ਪੰਜਾਥੇ ਪੰਤਿਸਾਂ ਕਾਂਥੀ ਭੰਥਾ
ਪਾਂਥੀ ਪੰਤਾਂ ਸਿਤਨ ਕਾਸੀ ਪੁੰਤ ਨਥੇ ਚੋ ਕੰਦਨ ਕੁਸਥੀ
ਛਾਹੋ ਮਾਤ ਰੁਸ ਥਹ ਚੁਰਤਾ ਥੰਨੇ ਸੋਸ ਮੁਲਾਂਥਿ ਨੰਦਨ ਪੈਥਿ ਸੰਸੇ ਸਥੇ।

ਦੋਹਰਾ ਤੀ ਪੰਛਿ ਰੇ ਤੀ ਛਹੀ ਛੋਰੇ ਨਾਲੇ ਚੁ ਛਾਨਾ
ਮਾਰੇ ਨਾਏ ਸਥ ਚੁਹਾਨਾ ਸੋ ਲੰਏਂ ਥਰਸੇ ਪੰਨਾ ਛਾਸ।ਥਨਾ

ਬੋਪਣੋ ਸਥਸ ਪਾਲਥਾ ਬਿਚੁੰ ਰਹਸੇ ਪਸਥੇ ਪੁਥਾਸਥ ਚੁਪੁ ਥਲ ਤਹਿਸੈ
ਤੁਸਰ ਸ ਥਾਤਾ ਬਿੰਧ ।। ਥੰਦ ਸਤਥ ਥਲਾਂ ਸਿੰਸ ਬਿੰਸਾਂ ਪੁੰਨਾਤੇਂ ਸਥਾਂਤਥਾਂ ਥਲਾਂ ਥੰ

ਦੇਹਨਾ ਦੰਖ ਚੁ ਛਸਕਲ ਮਹਿ ਥਦਾ ਸਥ ਥਾਲਥੰ ਲਾਯੀ ਦੰਖਾਨ
ਦੰਨਨ ਸਿ ਮਸਥੇ ਸਿਸ ਨਥੰ ਸਿਦੇ ਦਲ ਨਥੀ ਸਹਾਨ ਨੰਨਾ
ਬੰਧੇ ਮਥ ਸਿਲ ਥਾਨਾਂ ਨੰਥੀ ਥਦੰ ਲਦੇ ਮਾਸਾ ਨੰਨਾਥ ਨੰਨਾ
ਜਥੀ ਸਿਮਾਨੰ ਸਥ ਥਹੀ ਸਥਨੰ ਚੁ ਮੁਸ ਮੁਲ ਛਾਨਾ ।ਸਿਮ ਨੰਨਾ ਨੰ ਸਥ ਨੰ ਨੰਨਾ ਨੰਨਾ

ਚੌਪਈ ਸਥਾਨਾਂਨ ਨੰ ਚੰ ਥਾਨ ਚੁਨਾਨੰ ਨਥਾਨਾਂ ਨੰ ਥੰਨ ਨੰਤੰ ਚੁ ਥਾਨਾਂ
ਸਿਥਾਨ ਚੁਨਾਨ ਸਿਨ ਸਾਥ ਦੋਨਿ ਸਥਾ ਸਾਨ ਨੰਨ ਨੰਨਾਂ ਥਾਨਾ ਸੰਨ ।।।ਨਾ

ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹੀ ਰਸ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।
ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹੀ ਰਸ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਸ ਮਿਲ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਸ ਮਿਲ ਗਏ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਦੋਹਰਾ— ਸੰਤੋਖੀ ਸਭ ਰਸਨ ਕੇ ਜਗ ਮੈਂ ਰਹਤ ਨਿਰੀਹ
ਸਰਬ ਭਗਤ ਆਗੈ ਚੁਰ ਲਯੋ ਆਸਕੀ ਦੀਨ ॥੪੭॥

ਚੌਪਈ— ਬਾਕੀ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਭਗਤ ਕਰੇ ਬਖਾਨੇ ਮਿਲਤ ਜੀਵ ਪ੍ਰਭ ਕੀਓ ਪਰਾਨੇ
ਹੁਕਮ ਹਿਰਦਾਨ ਕੋ ਪਿੰਡਾ ਧਰੀ ਜਿਮ ਚਲਤੀਹ ਫੇਰਨ ਸੋ ਮਰੀ ॥੪੮॥
ਐਸੇ ਜਨਮਤੇ ਕੋਸ ਥੀ ਕਰੀਐ ਤੈਸ ਦੇਹਨ ਥੀ ਆਗੀ ਸਰੀਰੀ
ਤਿਮਿ ਮਾਰੇ ਥੀਨੋ ਹੁਕ ਆਯਾ ਤਿਮਿ ਜੀਵਨਦਾ ਲਾਗੀ ਧਾਯ ਚਹੀ। ਸੰਤੋਖੀ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਜੀ
ਤਿਮਿਥੀ ਧਾਰੇ ਲਗੀ ਲੈਆਯਿ ਫੈਰ ਚਲਾਮ ਨਿਤਾ ਰਾਖੀ ਪਾਇਂ। ਭਗਤ
ਕਹੇ ਕਹਿ ਨਿਆਨ ਪ੍ਰੇਰਿਤੇ ਦਾਰਿ ਜਥਾ ਤੇ ਮਾਰੇ ਕਰਤ ਸੁ ਜਾਇ ਜਥਾ ਸੰਤੋਖੀ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਜੀ
ਜੋ ਸਿੰਘ ਮਤ ਕਰ ਕਰੇ ਸਤਾਵੈ ਨਹਿ ਨਿਜਨ ਯੋ ਕਰਤ ਬਚਾਵੈ।
ਤੋ ਸਿੰਘ ਚੋਰ ਵਾਕੀ ਪੁਯ ਫੋਲ ਮੋਸੋ ਸਹੀ ਬਾਕਯੋ ਜੋਲ ਗਯਹ
ਕਹੈ ਵਾਹਿ ਨਹਿ ਤਪ ਨ ਜਾਵੈ ਅਤਿਸ਼ਾਯਾਕਯਾ ਸਾਹ ਕਰ ਸਮਾਵੈ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਗਤ ਰਤਨਾਵਲੀ
ਗਰਤੀ ਕੋਜ ਸੋਹ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਤਾ ਮਾਰ ਇਸ ਸਿਧ ਸਿੰਘ ਕਰੈ ਕਥੀ ਬਾਰਾ ॥੪੯॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਸਮਹਿ ਦਿਖਾਤ ਸਿਮਰਨਾਕਾ ਕੁਮਾਏ ਐਕਾਰ ਫੈਰ ਸਹਿ ਸਾਧ ਬਨਕਾਏ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਗਤ ਰਤਨਾਵਲੀ
ਮੈਲ ਕਰ ਤੁਹੈ ਜਾਹਿ ਮੁਖ ਮਮਾਵੈ ਜੀਨ ਲਖੈ ਮੁਖ ਜੈਸ ਬਨਾਵੈ ॥੫੦॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਸਭ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਹੁਸ ਸਮਾਕਾ ਲਾਵੈ ਨੋ ਖੁਸ਼ ਧੀਰ ਨ ਆਵਾ
ਦੁੱਖ ਚੁਨਿ ਸਿੰਘ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ਮੱਖ ਕਾਰਯ ਨਿਜ ਨਿਯਮੇ ਮਾਰਾ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਗਤ ਰਤਨਾਵਲੀ

ਦੋਹਰਾ— ਸਿਰੇ ਪ੍ਰੇਮਾਨਦ ਜੁ ਬਸ ਕਰੇ ਸਿਮਰੇ ਹਾਥ ਲੀਨ ਮਾਹਿ
ਸਯੋ ਮੋਖ ਸਰਯਾ ਲੋ ਸਿੰਘ ਨ ਆਗੀ ਬਾਸੀ ਮਾਹਿ ॥

ਚੌਪਈ— ਤਬਹ ਦਰਿਸਾਵਤ ਭਯੋ ਮਤਿ ਰਾਯਾ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਕਰਨ ਕਾਯੀ ਧਾਰੂ
ਪਾਤ ਮਾਰਤ ਸਿੰਘ ਮਤੇ ਆਵੈ ਪਾਯਾ ਬੰਸ ਤੁਹਰਾ ਹੀ ਸਾਰੈ ਪਤਾ।
ਨਹਿ ਤੋਰੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਯ ਪਾਏ ਕਰੂ ਕਾਜ ਕਰ ਪਿਨਤੁ ਚਲੈਂ
ਨਹਿ ਸਿੰਘਾ ਕਰ ਨੁਨਿਦ ਪੈਰੇ ਯਾਯ ਧਨਾਨਾਂ ਜਿਮ ਕਰਯਾ ਧਰੈ ਮਾਯਾ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਰਤਨਾਵਲੀ
ਗੀਯੋ ਦਾਰੂ ਨਹੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਯਾਂ ਧਾ ਮੈਂ ਸਿੰਘ ਸੁ ਕਰੈ ਸਹਾਯੋ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਗਤ ਰਤਨਾਵਲੀ
ਬਹਾਦਰ ਕਾਦਰ ਮੁੱਖ ਹੋਏ ਤਾਤ ਦਿਖਾਯ ਸਿੰਘ ਨਾਯਾ ਸੋਏ ॥੫੧॥
ਬਾਸੀ ਬਾਸਯਾ ਦੂਤ ਸੋ ਜਾਕਰੀ ਯਹਿ ਪੁਰੇ ਯੋਕ ਗੀਰੀ ਸ ਬਾਕਯੋ।
ਐਸੇ ਬਸ ਹਰ ਕਰੇ ਬੁਲਾਕਾ ਮੁਹਾ ਮੋ ਘਾਤੂ ਨਹੀ ਸੁ ਮਾਰੀ ਬਸ ਸੋ ਨਾਹਰੀ।

ਦ ਸ਼ਬਦ ਮਾਰਕ ਮੋਰ ਪੁਸਤਕਾਲਯ ਬਾਰੇ ਅਗੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖੈਰ ਦਾਣੈ ਗਏ ਘੋੜੈ ਜਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਬਲਕਾਰ ਬਲ ਸ਼ੂਰ ਸੂ ਜਾਂਗੇ
ਆਂਣਾ ਖਾਣਾ ਮਗਰੋਂ ਕਰਨਾ ਹਾਥੇ ਪਾਣੀ ਲੈ ਤਰਿ ਹੁੰਦ ਨ ਆਥੈ ਪਾਤ

ਦੋਹਰਾ ਅੱਧੀ ਰੈਣ ਪੁਜਾਵਣੀ ਸਾਥੇ ਮੋਤ ਸੂ ਭੁੱਖ
ਉਹਾਂ ਆਵੈ ਦੇਊ ਮਿਲੈ ਯਥਾ ਕਥੀ ਆਖੀ ਦੁੱਖ।੨੮੮

ਚੌਪਈ ਸੁਭ ਨਿਮਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਬੁਝ ਮਾਯਾ ਤਿਹਾਰਾਨਾਨਾ ਲੈ ਕੀਨਾ ਨਰਕਾਰਾ। [illegible]
ਬਚੇ ਸੁ ਦਾਸਿ ਪਹਾਣਾ ਕੀਜੈ ਬਲਿਸ ਪੈਂਦੂ ਕਰ ਹਲਾਂ ਕੀਜੈ ਮਾਣੇ। [illegible]
ਪਿੰਦੂ ਨੇ ਮਾਰਸਾ ਬੁਸਕਣ ਕਾਰਨਾ ਕਾਹੇ ਮਾਰਸਾ ਜਿਸ ਹੀ ਕਾਰਨ [illegible]
ਨਹਿ ਜਾਨਸਭ ਚਲਿ ਮੁਕਦਾਰ ਡਾਵੀਂ ਹਮਰੇ ਪੈਰਾ ਥਹੁ ਕਰੇ ਬੁਰਾਈ ।੨੮੯ [illegible]
ਜਿਨ ਖੰਦੇ ਸ ਧਨਾ ਕਮਾਣੀ ਅੰਦਿਖੇ ਖੰਦਾ ਕੁਮਲੀ ਤਾਂਹੀ [illegible]
ਜਥ ਖੰਦੇਂ ਸੇ ਚੁਹਲ ਸੂ ਮਾਰੇ ਕਥਾਈਂ ਕਰੇ ਜੀ ਇਸ ਵੈਰ ਧਾਰੇ ਦੰਗ। [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਨਿਮਿਤ ਜਾਸਕੇ ਜਾਨੀ ਯੋ ਦੁਖ ਕਾਲ ਜਿਹ ਆਦਾ [illegible]
ਛੋਟਨੇ ਜਿਮਿ ਦਿਨ ਕਟ ਦਯੋ ਰਖੀ ਨ ਨਿਮਿਤ ਬਾਦ ਦੰਗ।

ਚੌਪਈ ਦਯੋ ਸਾਲਿਹੋਤ੍ਰੀ ਸਿਖ ਸੂ ਪੂਰੇ ਅਤੈ ਪਖੀਨੂੰ ਮਹਾ ਪਾਖਰੀਂ ਰਾਤ [illegible]
ਸਿਖ ਸਮਝੀ ਹੋ। ਅਤ ਅਤ ਕਹੀ ਸੁਨੀ ਮਾਰ ਨਾਰ ਨੇ ਨਰ ਰਹੈ ਛੰਕੇ
ਤਬਹ ਤਿਤ ਤੁਰਕਾ ਮੁ ਦੀਨੇ ਹਾਰ ਛੋਟੀ ਪਰਛਾਂਹੇ ਕੁਦਾਰ ਬਾਰ [illegible]
ਪੁਰਖ ਪੁਰਖਨੇ ਸੋ ਆਂਨੇ ਮਾਲੀ ਸਿੰਘਨਾ ਕਾਰ ਸਿਰਦਾਰ ਫਿਰੀ ਫਿਰੀ ਪੜ੍ਹੇ। [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਅਕੇਲ ਕਰਨੂੰ ਭਾਰ ਇਸ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਵੈ
ਸਤੇ ਦੁਖ ਐ ਪੁਟ ਸਬ ਨੰਤੇ ਸੂ ਇਕ ਪਛਤਾਵੈ।੨੮੫

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਕਰੇ ਪਹਾਰ ਕਮਾਯਾ ਬੋਰਨ ਪਿਲਾ ਸੋ ਅੰਨ ਜਲਾਯਾ
ਆਸੀ ਪੁਸੀ ਸਬਕੀ ਪਹਾਰ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕੋ ਸਕਲਾਂ ਸਾਥ ਦੰਦ। [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਭਾਥ ਪਹਾਰ ਪਹਾਰਿਓ ਕਰੇ ਨਿਮਾਥ ਬੁਲਾਇ।
ਉਪਰ ਪਹਾਰ ਦੁ ਮਾ ਅਤੇ ਪਿਤ ਸਿੰਘ ਯੋਗਾ ਆਯਿ।੨੮੭

ਚੌਪਈ ਅੰਤ ਮਾਸਕੇ ਪਿਤਾ ਤਰਾਯਾ ਪੁਰਖਨ ਕੋਨ ਸੋ ਨਿਤ ਮਾਰਾਯਾ
ਪੁਰਖੇ ਸਿੰਘੀ ਖੁੰਖੀ ਪਕਾਵਾਯ ਮਾਯਾਂਤਿ ਜਲ ਸੋ ਹੋ ਸਾਂਤਿ ਪਰਾ।੨੯੦
ਇਕ ਦਸ ਸੰਜ ਨਹੀ ਦੁ ਧਾਰੇ ਮਾਰਤਿ ਸਿਖ ਤਰਿਨ ਛਕਾ ਸੋ ਧੀਰਾ [illegible]
ਪੁਨੀ ਜਸਾਤ ਸਿਰ ਮਾਰਸੇ ਤਾਨਾ। ਸੀਜ ਹੁ ਦੋਜਾਂ ਖਲੀ ਚੁਆਨ।੨੯੮
ਤਾਂਜੀ ਸਾਰੂ ਖੁ ਯਾਂਦੀ ਬਲਾ। ਕਰੇ ਦਿਤਾ ਨ ਕਰੀ ਨਯਾ [illegible]
'ਛਸੀ ਸਿੰਘ ਸੋ ਧਾਰਤ ਮਾਹੀ ਪੁਰਖ ਹੁ ਪੁਤੀਮਾਨ ਛਾਰ ਵਿਚਾਰੀ [illegible]

दोहरा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

चौपाई [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

दोहरा [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

चौपाई [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

दोहरा [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

चौपाई [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

दोहरा [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

चौपाई [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

दोहरा [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

---

1 [illegible] [illegible] [illegible]

ਦੋਹਰੇ — ਤੇ ਮੰਦਰ ਮਿਲ ਗਏ ਸੀਚੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭੁੱਲਾਂ ਉਹ ਥਾਂ ਬਣਨ ਨਾ ਪਾਪੀ

ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਲਈ ਹੋ ਗਾਇਬ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ
ਸਿਮ ਸਿਮ ਕੁਰੇ ਸੁ ਦੋਹਰਾ ਵਾਰਿਆ ਨਿਰੰਤ ਜਿਥ ਸਿੰਘਾਂ ਦਿੱਤਾਸ ਪੁਰਾਵਿ — ਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਰਦਸ ਫੁਨਾਖਾ ਸਾਥ ਅਦਾਲੀ ਸੰਜਮ ਅਰਗਲ ਸੰਗ ਤਮਾਸ਼ਾਰੀ।ਦੋਖ — ਸੰਪਾਦਕੀ ਟੀਮ

ਦੋਹਰਾ — ਚਲਦ ਧਾਰੀ ਪਰਾ ਧਰਮਾ ਕਥ ਬੀਨੋ ਦਿੱਖਕ ਜੋਰ — ਪ੍ਰੋ. ਹਰਦੀਪ
ਜਾਗਿ ਚਲੂ ਤਿਹ ਬਾ ਧਰੇ ਅਗੇ ਕਿਰੇ ਤਿਨ ਬੋਰ।ਦੋਖ — ਅਨੁ. ਮਾਲਵਾ

ਚੌਪਈ — ਤਰਥ ਪਰਾਸ਼ੀਏ ਅਵੇ ਕਥ ਦੰਦ ਮਗਜੇ ਦੰਨੇ ਸਿੰਘਨ ਜੋਰ
ਸਿੰਘਨ ਹਯਹੁ ਲਕਤਨ ਛੁੱਟੇ ਅਜੇ ਪੰਥਜੀਯਾ ਵਿਚ ਅਮੁੱਤੋਂ।ਦੋਖ — ਕੰਵਲਜੀਤ ਕੌਰ
ਰੋਲ ਸੁ ਸਿੰਘਨ ਬਹੁਰ ਦਖਾਈ ਸਿਮ ਸੁ ਦਿਖਾ ਸਿੰਘਨ ਬੁਰਾਈ
ਸੋਚੂ ਜਗਾਵਣ ਬਣੂ ਪੁਰਾਤਨੀ ਚੋਰ ਪੁੰਨ ਜੋ ਬਚੂ ॥ ਸ.ਪੰ।ਦੋਖ — ਮਨਜੀਤ
ਅੰਤ ਚਲਾਨੇ ਬਣੂ ਜਿਥ ਬਾਰੂ ਦਖਯਾਸੀ ਤਰਫ਼ ਬਾ ਜਿਨ ਬਲ ਦਾਨਾ — ਕਥ
ਸਸਤ੍ਰਨ ਨਿਰੂਪੀ ਚੰਤਹ ਬਾਰ ਖੁਟਾਯਾ ਘਨੇ ਯਰੂ ਤਿਹ ਬਹਲ ਸੁਪਾਯਾ।ਦੋਖ
ਜੋਦੀ ਅਰੋ ਰੋਸੀ ਜਿਕ ਜਾਚੀ ਜਿਕੀ ਤਰਫ਼ ਸੁ ਦਣਕਾਰੂ ਬੁਸਾਰੈ
ਜਿਣੀਂ ਨ IIAcxa ਵਿਚ R ਅਗਲ ਜਿਹਤ ਤੇ ਅੰਤਰ ਗਰੇ R ਕਰਤਾਏ।ਦੋਖ — ਕਥ ਕਥ
ਅਖੀ ਅਖਨਾ ਕੀ ਮਾਰਾ ਮ ਪੰਖੇ ਤਿਲੇ ਯੋਗ ਜਿਥਿ ਪਾਤਰ ਨ ਜੋਖੇ — ਸਾਰਥ ਸਾਰ
ਬਦੇ ਕੀਚ ਬਹੁ ਬਕ ਨਾਰ ਸਾਰ ਮਿਲਾਏ ਵਿਕਦੀ ਮੁਰੀ ਕਰਤਾਰੂ।ਦੋਖ। — Reviewer Review

ਦੋਹਰਾ — ਅਗਾਜੀ ਕਹੋ ਮਿਲਤੇ ਕਰ ਧਿਕਰੇ ਅਗਾਧ ਗੁਰਮੀਤ
ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨ ਬਾਂਹ ਕਰੇ ਅਜੋ ਕਰਤੂ ਤਾਂਹ ਪਾਂਚ।ਦੋਖ — ਕਥ

ਚੌਪਈ — ਪਰਮਾਰ ਬਾਂਹ ਭੀ ਬੀਜ ਬਹਲਾਵੈ ਪਾਲੇ ਪੀਣੇ ਨਾਲ ਜਾਲ ਆਵੈ — ਗਰਮ ਕਥ ਸੰ ਸਿਮਰ
ਪਰ ਪਿਕਰ ਕਿਰਾਂ ਸੁ ਧਰੀ ਸਕਥਿਰ। ਜਿਕੇ ਨ ਕਰਮੀਂ ਧਰੂ ਸੁ ਧੀਰ।ਦੋਖ
ਕਰੀ ਜਿਕਰ ਕੋ ਰੂਪ ਲੇਖਿ ਅੰਕਰ ਦੀਨ ਜਿੰਦ ਜੀਵੈ ਪੇਖਿ।
ਸਰਸਦਾ ਮਾਰੈ ਦੇਖ ਦ ਬਾਣ ਧਾਰ ਰਸ ਦੋਇ ਤੁਦਨਨ ਵਖਾਇ ।ਦੋਖ — ਮਨ

ਦੋਹਰਾ — ਮਾਰਤ ਮਰਤੇ ਦੇਖ ਜਨ ਯਾਦੀ ਕਾਜ ਦੀਨ ਬੁਧ — ਮਨਜੀ
ਫਲੀ ਨੇਤ੍ਰਿਪ ਦੀ ਪਖਸ਼ੇ ਹਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੁਮਾਯੰਪ: — ਪ੍ਰੋ
ਪੰਪਿਆ ਖੰਡੇ ਸੁ ਖਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਕਨਾ ਕੀ ਬਾਮ — ਕਥ ਕਥ ਕਥਿਆਰ ਸਾ
ਜਿਹ ਬਿਦ ਸੁਨਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਹੇ ਸੋਚੂ ਵਖਯਾਨਾ ਪਾਰ।ਦੋਖ — ਸੰਪਾਦਕ

ਚੌਪਈ — ਸਨੋਸਭ ਤੁਹਬਨ ਪਾਖੇ ਨੇਤ ਜਾਣਾਯੰ ਦਿੱਖਨ ਕੁਮਾਰਨ ਹੇਤ — ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਸਿੰਘਨ ਉਪਰ ਜਿਹ ਅਜਾਰੀ ਛਾਯਾ ਸਿਕਾਰਨ ਬਾਣੇ ਅਗਾਰੀ।ਦੋਖ ਗ।
ਧੁਬਾਰ ਦਾਰੇ ਅਹ ਸਨਬੰਬਾ ਵਿਕਾਰਖੇ ਪੀਸਣੇ ਸੁਰ ਨ ਗਯਾਨੇ ਮਾਖ — ਗੁਰਦੀਪ
ਸਨਬਾਰੀ ਉਸਿਨ ਬੀ ਸਿਹ ਸੋਚੀ ਖੰਜ ਹੁਮਜੇ ਗੋਰ ਦਿਦੂਂ ਰੋਦੀ।ਦੋਖ — ਹਰਮੀਤ

ਪਾਖੈ ਨੂਰ ਪਾਖ ਪੈ ਥਲੈ ਤੋਰਾ ਥਲ ਥਲ ਥਲਣੈ ਥਲੈ
ਜਾਹਿਰ ਪੁਰਖ ਦੇ ਤਖ ਪਏ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਗਤਾ ਗਿਆ ਕਿਥ ਘਰੋ ਘਰੰਦ ॥੧੦॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਨਰ ਸਿੰਘਨ ਦੇ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਮਾਰ ਕੁਟਨ ਵਾਲੇ ਸੋਟ ਮਸਕਾਰ
ਘਾਲਨ ਸਾ ਸਿਰ ਦਾਵ ਖਿਡਾਵਨ ਚਰ ਸਿੰਘਨ ਤੀ ਬਸਦ ਸੰਗਚੇ ॥੧੦॥
ਅੰ ਪੁਨ ਤੁਰ ਦੇ ਖਬਨ ਪਿਛਾਵੈ ਤੇ ਚੰਚਾ ਸਿਲ ਯਤਨ ਸਿਖਾਵੈ
ਨਾਸਕਨ ਹੀਕਾ ਛੋਟਨਾ ਕਰਨਨ ਦੁਲਦ ਬਿਨਾ ਪਿਛੇ ਨ ਜਾਚੈ ॥੧੦॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਦੋਹਰਾ ਮੁੰਦਾ ਸਿੰਘਨ ਕਥ ਪੈ ਪਨੈ ਜੋ ਪਨੈ ਸੋ ਪਨ ਪਨ ਪਨ ਪਨਾਵਿ
ਧਾਰੈ ਸਭ ਆਪੈ ਲਿਖੈ ਨੀ ਮਿਲੈ ਕਈ ਨ ਪਾਵਿ ॥੧੦॥ ਚ

ਚੌਪਈ ਮੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਸਭ ਧਾਰ ਪਸਵਾਏ ਗਿਰ ਸਿਖਾਵਨ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾ ॥੧੦॥
ਧਸਵਾਵੈ ਕਰਨੰ ਚੁ ਹੀਰ ਨ ਜਾਵੈ ਬਹੁ ਭੈਸਨ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰ ਧੁਨਾਵੈ ॥੧੦॥
ਦੁਹੂ ਹਾਥੀ ਮੰਤ੍ਰਾਵੀ ਜਾਸ ਗਹੇ ਤਹਾਂ ਨਹ ਤਾਕੈ ਮਰਤ ਜਾਸ ॥੧੦॥ ਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਮੰਤ੍ਰ
ਜਾਪ ਤਾਸੋ ਜੋ ਪੁੰਪਨ ਕਾਂ ਤਜਦੇ ਘੋਤਾ ਨਾਮ ਮਾਲਕੀ ਧਨ ॥੧੦॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਕਥ ਸੁਦੇਰੇ ਪੰਦਨ ਮਨਸੋ ਨਿਯ ਅਨਦਾਨੰ ਦੇਨ ਜਨ ਬਸੀ ॥੧੦॥ ਧਨ
ਅਕਥੋ ਕਾਪੈ ਪੁਨ ਜੋਸੁਰੇ ਅਕਥੋ ਬੋਧਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਪੁਰੇ ॥੧੦॥

ਦੋਹਰਾ ਸੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਸੁ ਨਦਿਰ ਨਾਯੋ ਭਲੀ ਪਿਤਾ ਪੈ ਦੁਰ ॥੧੦॥ ਭਾ ਗੁਰਦਾਸ
ਜੋਧਨ ਕਾ ਗੀਤਾ ਮਤਸਧੋ ਦਲੀ ਵਾਰਤਾ ਦੰਤਸ ਕਰ ॥੧੦॥ ਸੰ

ਚੌਪਈ ਦੁਨੀ ਮੰਤ੍ਰਾ ਦੇਨ ਬਿਧਨਕਾ ਬੁਲਾ ਪਾਸਿ ਨ ਜਾਵਨੇ ਪਰ ਕੀ ਨਾਹ ਸੁਨੀ ॥੧੦॥ ਭਾ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਜੀਨੀ ਦੰਤ ਹੋਵੰ ਸਿਰੀ ਬੰਧ ਆਗੈ ਜਨੀ ਨ ਹਥਨੰ ਬਧ ॥੧੦॥ ਅ ਸ ਸ
ਤਕੈ ਸੁਮਾ ਸਿੰਘ ਧਾਰੀ ਪੁਸਾਰ ਕਥੀ ਪੁਰੈ ਬਥੀ ਪੈ ਕਾਹੇ ਕਥਾ
ਨੂੰ ਭੀ ਸਿੰਘ ਸਭ ਕਥੋ ਹਥਨਾਲ ਪੁਨ ਆਂ ਬੁਧ ਪੈ ਕਥਨਾਂ ਕਿਰਨਾ ॥੧੦॥ ਧਾ
ਮਾਰਾ ਹੋਇ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਮੀਲਾ ਤਹਾਂ ਨੂ ਛਾਵੇ ਨਾਸਾ ਸਰੀਰ ॥੧੦॥ ਮੰਤ੍ਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨੇ ਅਥ ਅਹਤਨੀ ਕਾਲ ਵਿਖ ਪਰਾਣ ਵਿਖ ਸੋਨਾਲ ਘਾਤ ਨਾਰ ॥੧੦॥ ਅਸਲਾ
ਧੋਂ ਤਥ ਆਗਮੇ ਮਤਾ ਪਰਮਾਧਾ ਹਥ ਤੇ ਦੁਹਥ ਨ ਜਾਵ ਸੁਸਾਧਾ
ਏ ਬਹੁਤੇ ਹਥ ਧੋ ਅਤਿ ਸੀਰੇ ਦੁਪੈ ਹਥ ਐ ਦੁਪੈ ਬੰਧੇ ॥੧੦॥
ਅਥ ਹਥ ਵਿਕਨ ਤੇ ਗਲਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਧੇ ਹੋਇ ਕਥਿ ਤੋਂ ਗਲਾ ॥੧੦॥ ਅ ਸ ਸ
ਬਾਰ ਕੁਟਨਾ ਧੋ ਬਨ ਜਾਵਾ ਅਥ ਰੇ ਨਾਨ ਬਥ ਬਾਬਤ ਚੰਬਾਵਾ ॥੧੦॥ ਸ ਸ ਸ
ਹਥ ਤੇ ਨਾਲਨਾ ਗਾਟ ਹਤ ਖਾ ਘਾਈ ਛੁੰਟਨ ਪੈ ਕੰਟ ਚੰਗਟਾਯਾ ॥੧੦॥ ਸ ਸ ਸ
ਚੌਕਨ ਤੇ ਚੰਚਰੇ ਬਨ ਤਾਂਦੇ ਮਧਨੰ ਧੰਦ ਸੰਤ ਬਿਰ ਸਵੇ ॥੧੦॥ ਸ ਸ ਸ
ਪਿਤਾਮ ਅਨਾ ਸਥ ਬਾਧੇ ਧਨੀ ਬਾਧ ਤੁਲੈ ਨ ਅਨਾ ਬਿਧਾਨ ਅਗਤਾਰ ॥੧੦॥ ਸ ਸ ਸ
ਸਸਾਮੰਤਨ ਤੇ ਪੈਰ ਨਾਏ ਗਾਨਾ ਬਿਰ ਅਮਾਨੰ ਦਰ ਲੀਨੈ ਸਾਚਾ ॥੧੦॥ ਸ ਸ ਸ

ਪ੍ਰ ਮੁੰਦਾ ਸਿੰਘਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤਾ ਧਨ ਸਾਧਨ ਨਨੀ

ਦੋਹਰਾ — ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਿਆਲ ਦੇ ਜੋ ਰੰਗੇ ਮਾਲਕ ਆਪ
ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਛੰਨੇ ਮਿਲਿਆ ਮਾਪਾ ਥਾਪ — ਛੰਨੇ ਵਾਲਾ

ਚੌਪਈ — ਤਲਾਕ ਖਾਤਰੀ ਯੱਸ ਛਪਿਆਈ ਯਾਰ ਆਪਣੇ ਮੱਤ ਪੜਾਈ — ਮੱਤ ਵਾਲਾ ਯਾਰ ਸਰੋਵਰ
ਚੰਨੀ ਪਰਮਾਤਮ ਸ਼ਬਦੁਸ਼ ਨੂ ਸਥਾਨੀ ਜਿਸਨ ਤੱਖਤਾਨ ਲੱ ਪੰਥ ਸੁਹਲਾਨੀ ਸਥਾਪਤ
ਦਸ ਦੁ ਪਰਮਾਨੀ ਸਾਨਿ ਚਲਾਈ ਹਥ ਦੇ ਥਰਨ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਥਾਨੀ — ਮਾਨੁੱਖ
ਪਯਾਰ ਘੋਰੇ ਤੇ ਬੜ੍ਹਦੇ ਯ ਮਾਲੀਏ ਬਿਨ ਘੋਰੇ ਹਤਾ ਰਿਹੜਦੇ ਪਾਰੀ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ

ਦੋਹਰਾ — ਤੁਲੇ ਧਾਲਨਾ ਮੈਂ ਬਹੀ ਪੈਂਚ ਦੁ ਬਾਰ ਚਿਜ — ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਥਾਨ
ਬਿਰ ਮਾਥੇ ਤੇ ਏਗਾਲੇ ਜਾਣ ਪਯਾਰੀ ਛੋਰ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ

ਚੌਪਈ — ਤਲਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਣੇ ਨਰਾਯਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਸੰਜ ਪਿਯਤਰ ਦਾਂਦਾ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ
ਬਾ ਤੇ ਤੱਪੂ ਸਮਾਲਾਂ ਜਿਸ ਚਲਤੂ ਪਰਤਾਤੀ ਕਰੇ ਲ ਦਿਤਾ ੧੭੧੮ — ਮੰਦਰ
ਜ ਅਨਾਦਾਰ ਦੁ ਗਾ ਸੰਤਾ ਆਖੇ ਸਥੂ ਮੁਹਾਲਨ ਪੈਲ ਨ ਮਾਣੇ
ਜਸ ਤਰਫ਼ ਚਲੇ ਪਯਾਰ ਪਸਾਰੇ ਤੇ ਤਰਫ਼ ਹਥ ਸਾਰੇ ਕਰ ਦੇਂਦ ਜਾਵ ੧੭੧੮

ਦੋਹਰਾ — ਖਬ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਧਾਲਨੇ ਲੋ ਦੀਜੈ ਬੁਹਮਾਇ
ਮੇਰਾ ਪਿਤਾਸੋ ਨ ਥਾਪ ਲੋ ਛਾਯਾ ਮੈਮਾਪੇ ਨ ਜਾਇ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ
ਬਬ ਮੰਦਿ ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਥੋ ਥਾਪੂ ਸਥਾਨੇ ਪਯਾਰ — ਮਾਨ ਸਥਾਨ
ਜਿਸੂ ਦਰਿਯਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਤੁਰੇ ਥਾਪ ਤੁ ਹੋਰ ਮਾਰਾ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ

ਚੌਪਈ — ਬਬ ਮੰਦਿ ਸਿੰਘ ਬਣੇ ਸਥਾਨੀ ਅਬਲ ਨਾਂ ਹਤ ਮੰਜੀ ਬਾਨੀ
ਜੋ ਦੇਂਦ ਲੋ ਜਾ ਬਸਾਂਦ ਦੋਨੀ ਮਾਰੂ ਲੋ ਤਦੀ ਮਸਾਰ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ
ਤਬੀ ਧਸਾਨਕਾ ਮੰਗੇ ਸਥਾਨੇ ਅਬ ਹਤਾ ਮਸਤੇ ਦਿੱਖਦ ਨਹਾਂ — ਸਥਾਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ
ਅਬ ਹਥ ਛਡੇ ਜਿਹਾ ਤੁ ਦੇਤ ਮਸਤ ਮਾਲਕੇ ਕਰਾਹੁ ਗੰਗਾਪੰਥੇਤ — ਸਥਾਨ

ਦੋਹਰਾ — ਦੋਜ ਦੁ ਖਾਲੀ ਬਹਤ ਦੋ ਜਿਸ ਲਲ ਲੋਪਜੇ ਜਾਇ
ਸਿਰ ਪੰਥੂਰ ਸਥ ਜਿਸਾਂ ਨਲੇ ਕੰਜਲ ਜਿਸ ਸਥਾਇ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ

ਚਾ ਦੀ — ਚੰਨੀ ਜੀ ਤੇਨੂੰ ਸਾ ਮਸਤਾਨੇ ਜਿਤੇ ਤੋਂ ਸਥਾਨ ਸਥਾਨ ਨਲ ਸਥਾਨੀ
ਤੇਨੂੰ ਥਨੀ ਦੁਨਿਯਾ ਪਿ ਆਏ ਤੇਨੂੰ ਸਥ ਵਿਚ ਪਯਾਰਤੇ ਥਨੇ ੧੭੧੮

ਦੋਹਰਾ — ਬਬ ਮੁੰਦਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਥਾਨੇ ਸਥਾ ਜਿਸ ਮੰਜੇ ਬਹਾਇ — ਸਥਾਨ ਸਥਾਨ
ਪਿਤਾ ਸਥਾਨੀ ਤੇ ਤੀਨੇ ਹਥਾਂ ਨਾਲ ਜਿਸਾਨੇ ੧੭੧੮ — ਸਥਾਨ

ਚੌਪਈ ।।ਜਬ ਸਿੰਘ ਤਰੇ ਚਮਕੌ ਪਰਾਨੀ ।। ਸਾਥ ਲਏ ਸਭ ਦੇਗ ਨ ਜਾਨੀ
।।ਸਭ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਹੈ ਸੁਧਿ ਗਾਈ। ਘਰ ਮੰਦਿਰ ਕੀਨੇ ਨ ਅਸਥਿ ਪਿਖਾਈ।।੧੮੯੭
ਦੋ ਅਰਿ ਸਿੰਘਨ ਸੀਸ ਭੇਟਾਈ॥ ਪਰਲੋ ਗੋਲਕ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਧਾਈ ਤੇਜ ਸਿੰਘ
ਬਾਕੀ ਤੇ ਜੋ ਦੂਰ ਸੁ ਰਹੇ॥ ਬਾਕੀ ਬਾਧ ਕਰ ਸਤਰ ਸਜਏ।।੧੮੯੮ ਮਤਿ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
ਸਭ ਅਤਿਮਾ ਸਭ ਲਏਸੁ ਮਾਰਾ। ਫ੍ਰਿਜ ਕੋ ਲੀਨੋ ਕੂਟ ਪ੍ਰਹਾਰਾ
ਮਾਰੂ ਹੋਕਾ ਸਭਹਿ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਪੰਜਹਿ ਸਾਹਬਯ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰਾ ।।੧੮੯੯ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ
ਜਿਸ ਹੀ ਲਖਾ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਭਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਛੀ ਮਾਰੋ ਧਨੁ ਦਲ ਲੂਕੇ।
ਫੇਰ ਦਯਾਲ ਤੁਹਾਰ ਜ ਆਏ॥ ਸਿੰਘਨ ਪਿੰਛਾ ਲਯੋ ਦਬਾਏ।।੧੯੦੦ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
ਦੂਨੂ ਬੀਰ ਰਹੇ ਤੋਹ ਸਾਥਾ ਮੰਮੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੰਘਨ ਕਰ ਮਰਮ ਸੁ ਹੋਏ
ਦੂਨੂ ਬੀਰ ਤੁ ਰਹੇ ਯਹਾਰੀ॥ ।।੧੯੦੧ ਸਿਖਯ ਮਰ ਦੁਸਟ ਸੁ ਘਾਵੈਂ।।੧੯੦੧ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਏ ਸਿੰਘ ਆਏ ਕਹਯੋ ਕਹਾਨਾ॥ ਮੁ ਸਿਖ ਪੈਨ ਸਭ ਸੰਗ ਸੋ ਸੰਦ ਸੁਖਾ
ਏ ਪਿਛੇ ਤੁ ਸਭੋਨ ਜੁਰ॥ ਮੈ ਮਰ ਸਭ ਮਾਰ ਮਿਲ ਮੈਦਾਨ।।੧੯੦੩ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ
ਦੁਸਮ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਅਪੰ ਹਲਾਯੋ॥ ਯਹਤ ਬੀਰ ਸੋ ਨਾਹ ਬਸਾਯੋ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਦੁਸਮ ਸਿੰਘ
ਛਕਤ ਪਿਲਤ ਕਛੁ ਦਏ ਨ ਓਸ॥ ਤੁਰਕ ਦਲੇ ਤੋਹ ਮਾਰਹਿ ਰੋਸ ।।੧੯੦੪
ਸੋ ਤੁਰਕਨ ਤੋ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ॥ ਤੁਰਤ ਦੁਸਟ ਓਸ ਮਾਰ ਗਵਾਯੋ
ਆਪਹਿ ਰਮਦਲ ਐਸਨ ਚਲਏ ਓਹ॥ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਲਯੋ ਤਿਨ ਸਥ ਛੋਰੇ ।।੧੯੦੫ ਰਤਨ ਸਿੰਘ
ਸਿਖਨ ਗੋਲ ਬਲ ਪੈ ਗਏ ਮਾਰਾ॥ ਤੁਰਕ ਗੋਲ ਭਏ ਭਾਰੇ ਮਾਰਾ
ਸਿਖਨ ਗੋਲ ਪੈ ਪਾਯੋ ਰੋਸਾ॥ ਦੂਨ ਬੂਟ ਤਹਿ ਬਾਲੇ ਸਿਕਦਾਰ।।੧੯੦੬ ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ
ਆਪਹੀ ਫਿਰ ਨਹਾ ਤੇ ਪਰ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੋਸ ਤ ਰੀਲੇ ਨਰੇ ਸਰਦਾਰ ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ
ਸਿਖਨ ਜੀ ਤੇ ਨਾਯੋ ਬੋਲ॥ ਬਿਛੜੇ ਬਾਲੇ ਜੀ ਮਾਰੋ ਸਿਲ ।।੧੯੦੭
ਫਿਰ ਤੁਪੈ ਮਾਰੇ ਦੋ ਗੋਲੇ॥ ਪਿਲ ਥੋਰੇ ਰਾਜਾ ਪੈ ਤੁਟੇ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ
ਆਗਾ ਫੌਜ ਸ ਮਾਂਹ ਫਿਰ ਆਵਾ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਲਸਕਰ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾ ਸਿੰਘਾ ।।੧੯੦੮ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ
ਜਥੋ ਬਲ ਸੋ ਘਨੇਰ ਮਾਰਾ॥ ਤੋ ਤੋਪਖਾਨ ਤੋ ਲਸਕਰ ਮਾਰਾ
ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਸਿੰਘ ਸਿਖ ਪਾਯੋ॥ ਪਿਛੋ ਫ੍ਰੇਮ ਨ ਆਤ ਬਖਾਨਾ।।੧੯੦੯
ਫਤੇ ਬਾਜਾਰੇ ਮਰਦ ਪਛਾਯਾ॥ ਸਤਿ ਭਗਉਤੀ ਸਾਹਬ ਬਲ ਪਾਯਾ
।।ਤਬ ਤਹਿ ਅਤੁ ਲੀ ਮਰਤ ਤਾਰੇ॥ ਸਭਹ ਅਗਾ ਹੁ ਪੰਥ ਤਰਾਰੇ ।।੧੯੧੦

ਦੋਹਰਾ ਛੋਟੇ ਚੰਡ ਜਥ ਸਿੰਘ ਜਬੈ ਲਏ ਤੁਰਕ ਸਭ ਮਾਰ
ਫੇਰੇ ਫਿਰ ਮੰਜ ਪਾਲਸਾ ਕਰ ਤੁਰਕਨ ਲੋਚ ਮਾਰ ।।੧੯੧੧

ਚੌਪਈ ਦਸ ਤੁਰਕਨ ਦਿਯ ਮਾਰਤ ਪਯਾਰਾ॥ ਪੁਰਖ ਸਿਫਤੋ ਬਲ ਤਿਨੈ ਮਝਾਰਾ
ਦਯਾਸੇ ਯੁਧ ਮੈ ਹੰਯਰਤ ਬਾਜ॥ ਤਿਨ ਸਿਖਨ ਸਥ ਛੋਦੈ ਮਾਹ ।।੧੯੧੨ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ
ਰਥ ਤਿਦਾਹ ਤੋ ਰੀਲਤ ਮੈਗਾਈ॥ ਆਯੋ ਰੰਘਰ ਧੰਨ ਸਹਾਈ
ਮਾਰੇ ਸਭੈ ਘੋਰੇ ਯੋਧਾ॥ ਸਾਥ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ।।੧੯੧੩ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ

---

੧ ਪਾਠ ਭੇਦ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਮਾਰਾ। ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪੰਨਾ ੧੧੧
੨ ਪਾਠ ਭੇਦ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਸਭ ਮੁਗਲਨ ਮਾਰੇ

www.sikhbookclub.com

ਕਹਤਾ ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਬੁਝੈ ਤਤ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਮਹਲਾ
ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੀ ਜਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਉ ਇਹੁ ਅਪਨਾ ॥

ਚੌਪਦੇ ਮਹਾ ਪਿਖਾ ਮਹਾ ਸੰਗੀ ਖਤੀ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਧਾ ਬਾਬੀ ॥
ਜੇ ਅਖ ਵੇਖਣੀ ਸਬਦੇ ਮਾਰ ਤੇ ਬੰਕ ਨੇ ਤਜੀਏ ਸਖਾਰ ॥ ਮਹਲ
ਜੇ ਹਥ ਤੇ ਵਿਹ ਕੀਹ ਜ ਮਾਰ ਤੇ ਦੰਦ ਹਥ ਕੀ ਲੈ ਪੈ ਮਾਰ
ਵਸੇ ਚਹ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦ ਜੰਮਾ ਅਤਿਕਰੂਰ ਰਬਣੀ ਖਾਣਨੈ ਚੀਮਾ ਦਾਵਾ ਮਹਲਾ ਸਲੋਕ

ਦੋਹਰਾ ਨੇ ਸਿੰਘ ਹੁੰਕਾ ਬਲ ਪਏ ਸੰਨਾ ਬਲਦੇ ਨੂ ਅੱਗੇ ਨਾਰ ॥ ਅਕਾਲ. ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਨੇ ਸਾਂਚੇ ਨੇ ਪੰਦ ਬਲਾ ਮਾਰ ਜਾਤਾ ਧਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ

ਸੋਪਾਈ ਬਲਦੇ ਨ ਦਿਨਾ ਬਲੇ ਘਰਲੇ ਸਬਦੇ ॥ ਬਲਾਰਣ ਸਸਤਣ ਦੇ ਤਜਏ ਕਰਦੀ
ਕੋਣ ਦੇਖਿਆ ਨਾਂਵਿ ਰੂਪੁ ਸਬਲਾਂਦਾ ॥ ਤੇ ਸਰਨ ਬਲਾਂਦਾ ਰੂ ਸਰਨ ਨਾਲੇ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਵਿਸਰਦੁ ਮਿਟਿਆਨ ਦੇ ਪੰਨਾਨਾ ਬਲਦੇ ॥ ਦੁਖ ਮਾਰਤੇ ਦੇ ਬਲਣੈ ਸੁਨੀਂ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਮਾਰਦਾ ਮਾਰ ਮਾਰਤਾ ਦੇ ਮਾਰਤਾ ॥ ਮੰਗਲ ਬਲਾਰ ਦੇ ਮਾਰਤੇ ਮਾਰਤੇ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਤਿਸ ਲਹੈ ਮਾਰ ਦਹੀਲੀ ਦਰਮਾਰੀ ॥ ਤਲੈਂ ਤਿਮਾ ਮਾਰ ਸਮਣੈ ਬਲਾਰੀ ॥ ਮਹਲਾ
ਸਿਮਾਰ ਵਮੈਂਲੀ ਤੀਰ ਪਰਮਾਏ ॥ ਪਿਰਿ ਧੰਨ ਨੇ ਪਸੂ ਬਲਾਏ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਬਲ ਬਲਾਰੇ ਦਿਲਾਰ ਪੁਰਿਆਰ ॥ ਖੋਹਾ ਬਲ ਦਲਾ ਘਲਣ ਦਾਰ ਬਲਾ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਮਲਾਰ ਮਾਰਣੈ ਨੇਲਾ ਪਿਰਬਲਾਂਦਾ ॥ ਰੂਪੁ ਮੋਰ ਨੇ ਮਲਣੈ ਦਾਰ ਮਾਰਤਾ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੀ ਬਲਾਰੈ ਦੇ ਸਿੰਘਲ ਪਰਿ ਸੇ ਬੁਰਿਬਿ ਦਲਬਲਾਂਦੇ ॥
ਅੱਗੇ ਤੁੱਰੇ ਹੁਰ ਲੰ ਲਲੰ ਨੂ ਸੰਨਾ ਪਾਰਬਲਾ ਪਾ ॥ ਮਹਲਾ

ਚੌਪਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁ ਘਲਿ ਬਲਾਰੀ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਲੁ ਕਰ ਤੁੱਰੇ ਦਲੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮਹਲਾ
ਦੁਰ ਦਿਮਾਨ ਨੇ ਬਲਦੇ ਪਾਰੇ ॥ ਮਿਲੀ ਬੋਲੇ ਬਲੇ ਨਾਲਿ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਲਦਾਨ ਸਮੰਦਲ ਦੀ ਰਬੂ ਬੈਠੇ ਬਿਰਿਦਲ ਬਿਸਮਾਰਿ ॥ ਮੰ
ਨਿਕਲੇ ਬਿਰਿਦਲ ਲਾਲਿ ਬਲਾ ਕਰੈ ਬਿਸਮ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ॥

ਚੌਪਦੇ ਦਿਸ ਬਿਧਿ ਸਿੰਘ ਬੁਰਤੁਰੇ ਦਲਿਆਰਿ ॥ ਦਖੇ ਦਿਸ਼ਾ ਮਾਰੇ ਮੇ ਮਾਰਿ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਬੰਦ ਲਖੇ ਚਰਿ ਦਲੀ ਦਲਿਆਰਿ ॥ ਦਿਸ਼ ਬਲ ਚੁੱਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਚਾਰਿ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਨੈ ਬੋਤੇ ਚੰ ਹੁ ਮਹਲਾ ਵੁਦਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾ ਬਲ ਦੁਦਾ ਬਲਾ ॥ ਮਹਲਾ
ਸੁਖਾ ਮਿਖ ਬਲਤ ਨੇਲਾ ਖਤੁਦੇ ॥ ਸਿੰ ਸਿਲਾਣੇ ਬੈਲਾ ਬਲਦੇ ॥ ਮਹਲਾ
ਤੇਮਾ ਪਾਣੇ ਦੇਵ ਮਾਣੇ ਮਾਰਾਣੇ ॥ ਦੀ ਸਾਂ ਮੰਖ ਮਲੀਕਾ ਹਾਰੇ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਸਿਵ ਬਾਰਤੰਕਰ ਬਲੀ ਤਿਲਾਂਦੇ ॥ ਮਹਲਾ ਪੰਜ ਲਾਂ ਪੁੰਨੀ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਲਾ

ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਤੇ ਸਿਵ ਮਾਲਾ ਬਲੀ ਬਲਾਰੇ ਮਾਰਤੇ ਦੇ ਬਾਰੰ ਦੇ ਮਾਰਿ ॥ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ
ਦੀਵੀ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ

[illegible] ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਅਸਨਾ ਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਨੰਦ ਬਖ਼ਤ ਮੁਖ ਉਸ ਹੀ ਸਹਦੇ [illegible]
ਜਿਸ ਹਮ ਕਰਨਾ ਜਿਹਰ ਦੇ ਬਾਰ ਸੁੰਦਰ ਸੰਮੁਖ ਤਿਸ ਲੁਕਾਈ ਸਾਥ।੧੭।

ਵਾਕ: ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੁਰਦੇ ਫੁੱਟਦਾ ਪਹਿਲਕਾਰ।

ਚੌਪਈ ਅਸ ਸੋ ਉਲਨਾ ਬਾਤ ਸੁਨਾਊ ਕਹੀ ਨੋ ਪਾਇਨ [illegible]
ਸਬੰ ਘੜੇ ਸ ਪਿਟ ਟਿਹਰਾ ਆਏ ਕਿਨਾਂ ਪੰਤ ਤੇ ਮਹਾਨ ਰਚਹਾਏ।੧। [illegible]
ਬਹੁ ਦਰਬ ਨੋ ਜਾਏ ਸਿੰਘਨ ਧੋ ਦੇਰੇ ਐਸੇ ਗਏ ਚੁਫਲ ਕੇ ਘੰਟੇ
ਫਿਰੇ ਪਰਮਾਰਥ ਸ ਚੁਫਲ ਰੁਕਾਣੇ ਫਿਰੇ ਪਹਾਨਾਥ ਚੁਫਲ ਰੁਕਾ ਪਾਸੀ ਨਾ
ਸਿਖ ਐਸ ਪਿਆਰਨ ਸ ਨਲੰ ਜੋਨੂੰ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਬਾਰਤਾ ਚੁਸੀ [illegible] [illegible]
ਅਤੀ ਗਾਂਧ ਸਾਂਧ ਅਤੀ ਪਹਾਨੀਂ ਐਸੀ ਗਏ ਸਬੇ ਤੀ ਗਾਰੀ ।੪। [illegible] [illegible]

ਚੌਪਈ [illegible] ਕਾਰ ਕਰੂ ਨਾਂਧ ਕਰੇ ਸਿੰਘਨ ਕਰ ਮਰਾ ਕੀਨ [illegible]
ਉਨਾਂ ਸਬੇ ਪਿਆਰਾ ਹੁਸੀ ਚਿਰਾ ਸਿਰਾ ਤ ਸਾਮੰਨ ਚੁ [illegible]

ਚੌਪਈ ਆਵੇ ਪਲੇ ਪਹਾਨੀਏ ਦੇਰ ਸਿੰਘਨ ਆਰੇ ਰੁਟੇ ਐਰ
ਸਿੰਘਨ ਉਿਚੇ ਪੁਸਰ ਰਖਾਏ ਦੇਖ ਨ ਪਹੁੰਚਸ ਹਰਾ ਫਿਰ ਆਏ।੫।
ਐਸੇ ਆਸ ਕੁਦੰਰੀ ਤੁੰ ਸਿਘਨ ਪੋਹਰਾ ਬਾਂਧ ਬਲਾਈ [illegible] [illegible] [illegible]
ਸਬਾ ਸਾਂਧ ਸਹਾਨਿ ਮਬਾ ਸਾਂਧ ਮਾਂਥੀ ਪਿਸ਼ ਬਬ ਬੁਰੇ ਮਬ ਸਬ ਧਾਥੀ ।੬। [illegible]
ਪਿਸ਼ਰ ਧਾਥੀ ਉਿਗਾਏ ਮਬਾਂਥੀ ਬਬ ਸਬ ਪਿਬ ਬੁਰੇਬਾ ਰੁਬਾਥੀ [illegible] [illegible]
ਬਬ ਸਿੰਘਨ ਸੇ ਬਬ ਮਬ ਲੁਥੀ ਹਬਾਂਥੀ ਪੁਬਤੀਬਾਬ ਬਬੀ ਸ ਬਬਾ [illegible] [illegible]
ਬਬਬਾਬ ਪਬਤੀਬਾਬ ਤੇ ਸਿਧ ਮਾਰੇ ਦੁਬ ਸੇ ਸਿਬਥੇ ਬਬਬ ਬਬਬਾ [illegible] [illegible]
ਬਿਬ ਬੁਬਬਾਬ ਸਿੰ ਸਿਬ ਮਬਥੀ ਸਿਬ ਤੇ ਉਿਬ ਬਬਬ ਨ ਥੀ ।੭।
ਇਬ ਨੇ ਬਿਬ ਬੁਬਬ ਮਬ ਮਬੀ ਤੇ ਪਬਿਬਬਾਬ ਤੇ ਬੀ ਸਿਬੀ [illegible] [illegible]
ਵੇ ਪਹਾਨੀਏ ਬੀਬੇ ਬਬਥੀ ਬਬਬ ਸਿਬੇ ਬਬ ਬੁਬ ਤੇ ਬਬਥੀ ।੮। [illegible]
ਬਬਬ ਬਬਿ ਸਿੰਘ ਬੁ ਬਬੀ ਪਹਾਨੀ ਬਬੀ ਤੇ ਵੇ ਬਬਬ ਉਿਬਾਨੀ
ਬਬੀ ਬਬਬ ਸਿੰਘ ਪਹਾਨ ਬੀਬਬਾ ਸਿੰਘ ਪਹਾਨ ਬਬੁ ਬੀ ਸ ਬੀਬਬਾ ।੯।
ਪਾਬੰ ਬੁਬਬ ਸ ਬਬਾਂ ਬਬਾਂ ਉਿਬਾ ਪਬੇ ਉਿਬ ਬੀਬ ਬਬਬਾਂ [illegible] [illegible]
ਬਬਬਾਬ ਬੁਬਬ ਬੇ ਬਬਾਂ ਬਬਬਾ ਸਿੰਘ ਬ ਉਿਬੁਬੇ ਬਨੇ ਬਬੁ ਬਬਾਂ ।੧੦। [illegible] [illegible]

ਚੌਪਈ ਬਬੁ ਬਬੁ ਸਿੰਘ ਬਬਬ ਪਬੀ ਬਬੁ ਬੁਬੇ ਬਬੀ ਬੁਬ।
ਮਨੰ ਉਿਬ ਬੀਬੇ ਨ ਬਬਾਂ ਬਬੀ ਪਹਾਨ ਬੁ ਬੁਬਾ ਮਬਬ [illegible]

ਚੌਪਈ ਬਬਬਾ ਬਬਬਾਬ ਸਿੰਘਬਾ ਬੀ ਬਬਬੀ ਸਿੰਘ ਬੁ ਬਬ ਬਬਬ ਬੁਬੀ ਬਬਬੀ [illegible]
ਮੁੰਨ ਬੁ ਸਿੰਘੀ ਬਬਾ ਬੁਬੀ ਬੁਬਬਾਂ ਜੋ ਬੁਬੀ ਤੋ ਬਬੀ ਮਬੀ ।੧੨। [illegible]

੧ ਅਰਥ: ਦੇਖ ਨ ਸਕਦੀ ਪਰੀਤ ਦੀ ਰੀਤ ਤਿਸ ਦੇਖ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਨੇ ਸਿਫ਼ਤ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਨੇ
ਕਰਨਾ ਨੇ ਸਿਖ ਪ ਬ ਪਰੀਤ ਦੀ ਰੁਖ਼ ਉਿਤ ।

੧ ਅਰਥ: ਅੰਦਰ ਅਨੰਦਤਾ ਦਾ ਪੈਦਾ ਨਵਲ ਅਨੰਦਤਾ ਸਿਵਾ ਕਿਸ ਦੇਖਣਹਾਰ ਨੇ ਅਨੰਦਤਾ ਕਰਨਾ ਨੇ
ਅਨੰਦਤਾ ਦੀ ਸਿਖ ਪ ਬ ਪਰੀਤ ਦੀ ਰੁਖ਼ ਉਿਤ ।

ਬੁੱਧਦਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲੀ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਯਤਿ ਮਖਾਰਥੀ ਬੁਲਾ

ਕੱਚੀ ਕਹੇ ਨੇ ਬੋਲੇ ਸੰਗ ਆਸ ਕੁਦਰ ਕੁਦਰ ਪੁੰਜਨ ਹੁਸ ਸੰਜਮਿੰਦਾ ਮਾਸ਼ਾ। ਸਤਾਰ ਮਿਆਰਥਾ

ਸ ਤਤਨ ਦੇਖ ਨ ਧਾਖੇ ਭਾਰ ਪਿਤਰਾ ਰੋ ਸਦ ਤਰੇ ਸਿਸਾਯਕ ਕੰਸਾਰਾ

ਕੱਪੂ ਨ ਗਾਯਾ ਪਿੰਡ ਘਰਾਖੇ ਲੋਦੀ ਨ ਬਾਰਨ ਗੰਗਾ ਗਰਾਖੇ ਮਾਖ। ਕੰਸਰ ਪੰਤ

ਪਦ ਪਿਸਤ ਗਖ ਚਖਾਖੇ ਨਗਨ ਗਾਯ ਸਿਲ ਸਦ ਲਪਿਤਾਖੀ ਤੰਤ ਗੁਪ ਸੰਸਾਰ ਸਸਾਰ ਸਸਾਰ

ਚਾਲਕ ਪਿੰਨ ਕਰੋ ਖਤਾਖੀ ਪੰਛੀ ਬੁਲ ਲੰ ਪਤੰਤਰੀ ਮਾਰਿਸ਼ਾ। ਸਸਰ ਸੁਸਾ

ਮੋਰ ਰਾਣੀ ਲੋਪੂ ਨਲਨੀ ਲਗਾਖੇ ਪੰਤਾ ਯਾ ਤਾਸਿ ।ਵਨ ਨਦੇ ਤੁਪਾਖੇ

ਮੋਸ ਪੰਜ ਦੇ ਤਰੇ ਮਹਾਸੇ ਵਿਸ ਮਸ ਆਨੰ ਸੰਗਰਪੁਰੀ ਮੋਂ ਸਾਰ। ਸੰਸਾਰ ਸਸਾ

ਦੋਹਾ ਤੋਪੀ ਕਬਾਰੇ ਵਿਸ ਮੇਤ ਦੇ ਯਿਧ ਪਰੁੱਖ ਮਹਾਸੀ ਮੋਸਾ ਮਸਾਰ

ਗੰਗਾਰਪੁਰ ਪਿੰਡ ਯਾ ਪੁਰੇ ਧੋ ਤੋ ਗਾਂਯਰੀ ਭੋਸ ।ਪਾਰ

ਚੁਰਾ ਮਾਂਦੇ ਸਿਧ ਖਿਰੇ ਸਿਪਤ ਕੁਰੇ ਸਿਸਾਕਾ ਸੰਸਾਰ ਸਸਾ ਸਸਾਰ

ਧੋ ਗਾਂਯਰੀ ਯਾ ।ਨ ਸਾਸੇ ਮਾਸੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪੰਛਾਸਾ ।ਪਾਰ ਸਸਾਰ

ਸਾਰਥ, ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੁਸਧਰੇ ਘਤਿਪਾਖੀ ਸਿਸ ਸਸਾਰੇ ਪਿੰਡੇ ਸਿਸਾ ਦੀ ਸਿਸਾਰ।

ਚੌਪਾਈ ਅਬ ਕੁਨ ਸਿਰ ਸਸਤਰਾ ਯਾ ਸਾਤ ਜਿਨ ਜਿਸ ਆਈ ਯਾ ਪੰਚਨਾ ਰਾਤ ਸਸਾਰਾ ਸਸਾ

ਨੇ ਚੰਸਾਰ ਸੋ ਪਤੇ ਨ ਚਾਰੇ ਕਾਲ ਨ ਮਾਰੇ ਚਲ ਸਕਤ ਮਤ ਹੁਏ ।ਸਾ।

ਸੋ ਕੁ ਪਤਿਸ ਭਾਰੀ ਸੋ ਮਾਸੀ ਕਬਸੇ ਪਤਾਸਕਾ ਸੋ ਸੀ ਸਾਸੀ

ਕਟੰਤੇ ਸੰਤਸ ਸਸਾਸੀਮਾਨਾ ਭਾਸਾ ਪਿੰਡ ਤਤਿਤੀ ਭਸਾ ਦੇਸ ਭਾਰਤੀ ।ਸਾ। ਸਸਾਰਸਾਰ ਸਸਾਰ

ਪਾਸ ਨਿਸਾਸ ਤਾਏ ਤੇ ਸਾਸੇ ਪੁੰਨਤੇ ।ਸਿਸਾ ਪੁਸਤ ਪੁਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ

ਬਸੇ ਸਿਸ ਸਿਸਤ ਸਸੰਸਾ ਚੰਤਾ ਤਤਨੇ ਨ ਪਿਤ ਧੋ ਸਸਤਾਸ ਪੰਸਾ ।ਸਾ।

ਚੌਪਾਈ ਸਸਾ ਸਿਸ ਸਿਤਾ ਸੀ ਤਤੇ ਤਸਾਸ ਪੰਸਾ ਤੀਤ ਤੀ ਸਸਾ

ਪਿਤ ਧੋ ਪੰਤੀ ਨ ਸਸਤਸ ਚੰਸਾ ਮਾਤੁ ਪਿਤ ਸੰਤਾ ।ਸਾ ਸਾਰਸਾਰ ਸੰਸਾ

[redacted] ਚੰਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤ ਚਾਸੀ ਸਸਤਾਸ ਚੰਤੀ ਸਤੇ ਸਿਸ ਸਸ ਤਤੇ ਮਾਸ

ਤੰਤੀ ਸਤੀ ਤੋਤ ਚਾਸੀ ਸਾਸੀ ਪਿਤਰ ਧੋ ਤਤੇ ਤੀ ਸਾਤਾ ਤੁ ਸਾਸੀ ਪੰ ਸਾ ਸੰਤ ਸਸਾਰ ਸਸ ਸਸ

ਤੋਪੰ ਸਤੀ ਪਤ ਸਾਸਿ ਪਤਾਸਾ ਪਿਤਰ ਨੇ ਸਸੀ ਮਾਸਤੀ ਤੋ ਸਾਸਾ। ਸੰਸਾਰ ਸਸਾਰ

ਤੋਪੰ ਸਤੀ ਸਿਸ ਾਂਤੇ ਘਸਤ ਪਸਤ ਸਸਾ ਨੀ ਸਤੇ ਸਤੰਤਾ ।ਸ ਸਿਸਤਾ

ਸੇ ਸਿਸ ਦੀਤੀ ਸੇ ਹਸ ਸੁਤੀ ਪਤਤ ਸਸਾਂ ਯਤ ਸਿਸਤਤੀ ਸਸਤੀ ਸਾਸ ਸਸਾ

ਨੇ ਮੁਸਿ ਖਿਤਾ ਸ ਧੰਧ ਤੁਸਾਸੀ ਕਤਤ ਸਿਸ ਨੇ ਸਸ਼ੂ ਸਿਸਾਸੀ ।ਤ

ਚੌਪਾਤਾ ਸਿਸਤ ਤਾਸਾ ਸੇ ਤੁਤੇ ਪੁੰਸਾ ਤੰਸਿ ਸ ਸਾਸਾ ਸਾਸਾ ਸ ਸਸਾ ਤਸਾਤੀ

ਘਨ੍ਹ ਸਾਸੀ ਚਤ ਸਤਸੀ ਤੁਤਸਤ ਸਿਸਾਂਤ ਤਾਸਾ ।ਤ ਤਸਾਸਤ ਸਸਾ

ਸਾਸਾ, ਸਾਸੀ ਤੰਨ੍ਹ ਸੰ ਤਸਾ ਸਿਸਾਕ ਸਿਸ ਤੰਤੀ ਸੀ

ਦੰਤਾ ਤਸਾ ਸਸਾਰਾ ਤਸਾਤੇ ਚਤਤੇ ਸਿਤਸਤ ਤ ਤਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾ ਸੁਸਸਾ ਸਸਾ ਸਸਾਰ ਸੰਸਾ

ਤਸਿ ਪਤਿਤਾਸੀ ਸੇ ਤਤੇ ਸਸਾ ਵਿਤੀ ਤਸਤ ਸੰਸਾਰ ।ਸਾ। ਸਸਾਰ ਸ

www.sahityasarovar.com

ਮੰਦਾ ਬੁਰਾ ਦੋਸਾਰਥ ਜਿਥੇ ਅਗਲੀ ਚੁਕਾਈ ਉਥਿਹ।
ਦੋਹੇ ਸਤਿਸੁਖ ਕੀ ਬਲਾਮ ਬਾਕਰ ਉਠਨ ਜਿਥ ਹੁਣਦੇ ਹੁੰਦਿ।ਗ।
ਹੈ ਗਯਾਨ ਕੇ ਤਾਯਣ ਧੋ ਸਭ ਮਾਯਾਉਂ।ਧਾਪ ਬਖਾਣਿ
ਗਯੀ ਗਾਨਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਚਲ ਤੇ ਥਤੇ ਗਤਮੀ ਸਰਮਾਇ।ਤੇ
ਨਾਲੇ ਕਥਣ ਜਿਹਾ ਅਕਥ ਕਥੀਐ ਕੁਝ ਕਥਨੀਂ ਨਾਲੋਂ ਹੋਇਦਿ।
ਕਥਨ ਕਹਣੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁਹਣੇ ਜਿਹਾਕਥੇ ਸਾਰੇ ਸਕਦਾਰਿ ਨ।

ਦੋਹਰੀ ਤਥ ਲਉ ਨੇ ਹੋਯਾ ਦਿਹਾਯੇ ਜਾਨਯ ਧੋ ਜਾਹੁ ਵਹਿਕਾਯੇ
ਸਾਲਯ ਬਾਹਰੀ ਮਨੈ ਨੀ ਕਾਯਾ ਦੁਹਿ ਕਰਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ।।।
ਦੁਖ ਪਯਾ ਹਯ ਕਾਯਾਦੀ ਬਾਨੀਹ ਮਯ ਦਯਿਆਇ ਬੁਕਾਕੈ ਤਾਹਿ
ਛਾਹ ਮੈ ਮਯਾਲ ਪਯਾ ਜਿਹਾਬੁੱ ਮੈਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹੀ ਭਈ ਅਹਾਬੁੱ ।ਬ

ਚੌਪਈ ਸਥੈ ਸਥਾਲ ਮੈਂ ਧੋ ਕਰੀ ਹੁਸੀ ਬਾਯ ਦਯਕਾਰਿ
ਤੇ ਪਾਰਬਣ ਕਰਤੋ ਪੁਰੈ ਯਥਾ ਕਥਨ ਕਹੀ ਕਲਾਇ ਮ

ਚੌਪਈ ਚਥੇ ਪਾਰਬਦ ਜੋਸਾ ਬਹੀ ਯਾਯਕ ਬੀ ਪਿੰਦਯਾ ਸਥਾ ਬਹੀ
ਤੁਮ ਤਾਯ ਕੁਛ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਨਾਯਾ ਸੋ ਅਧਿਕ ਹੈ ਜਥਕ ਮੈ ਆਯਾ ।ਦ

ਚੌਪਈ ਜਿਮ। ਕੰਯਿ ਪਤ ਬਥਿ ਪ੍ਰਿਦਿ ਮਾ ਸੁਹਨ ਥਨੂੰ ਯਥਾਯ
ਜਿਮ। ਬੀ ਕਾਸੀ ਮਾਯਗਯਿ। ਸੁਖ ਕਥਨ ਹਿਤ ਪੁਕਾਯ ।ਹ।

ਚੌਪਈ ਤਥ ਚਥਨੇ ਨੇ ਯੋ ਬੁਮਾਯੀ ਯੋਨਿਯ ਦਿਹੁ ਸਨਾਯਿ ਬਯਾਯੀ
ਜਿਮ ਕੀਸੀ ਨ ਯੋਨ ਪੁਰੈਯਾਇ ਦੁਬਤ ਮ ਤਿਹ ਜੀ ਮਰੀ ਜਿਹਾਯੇ ।ਧ
ਸਥ ਬਰਤ ਨੇ ਮੀਮੀ ਬਹੀ ਬਰਨੈ ਯਾਯਨਾ ਚੌਮੀ ਕਥਨ
ਖਥੇ ਕਥਾਯੀ ਯਾਯਕਾਂ ਬਾਯਿਆ ਮੋਹੈ ਪੁਕਾਯੇ ਮਾਂਚਿਹਿ ਗਾਯਿ ।ਧ।
ਜਿਮ ਛਟੈ ਨਿ ਕਥਨ ਨਿਯਾਯਨਾ ਜਿਮ ਬੁਕਥਨ ਬੁ ਬੁਯਕ ਮੁ ਗਾਯਨ ।ਧ

ਦੋਹਰਾ ਕਾਯਾ ਮੈ ਚਰਿਹੈ ਉਤਮ ਪੁ-ਦਿਪਾ ਯਾਇ
ਯਾਯਕ ਹਾਇ ਜੋ ਮਾਇ ਬੀ ਆਪੈ ਯਥਾਯਿਕਥਨ ਬਥਿ ।ਤ।

ਚੌਪਈ ਤਮੁਰ ਜਾਯਿ ਪੁਨ ਮੇਰਾ ਥਥੈ ਦਿਤੀ ਦੇਖ ਗਏ ਥ ਦੇਖੈ
ਸੀ ਦਿਤੀ ਦਿਤ ਪੰਤਨ ਤੇ ਯਨੀ ਯਾਇ ਸਹੀਰ ਤਥ ਪੁਨ ਨੇ ਯਨੀ ।ਬ
ਲਯੈ ਨਾਯਕਾਂ ਸੀ ਮੈਯ ਮਥੈ ਪਾਰ ਨਯਕਾਯ ਬੀ ਪੁਨੈ ਮਿਲਥੈ
ਮਥੀ ਥਥੀ ਤੋਯ ਮੈਂ ਆਯੀ ਯਾਯੀ ਬੀ ਗਰਤੀਯ ਤੁ ਥਿਯਾ ਮਿਲਯਾਈ ।ਬ।

ਪ ਬੁਮਾ ਕਾਯਾ ਯਾਯਕ ਮੈਂ ਬੁਮਾ ਬਾਯਾ, ਮਾਂਚਿਹਾਯਕਾਯ ਯਾਯਕਾਂ ਬੀ ਪੁਮਾ ਬ ।ਤ. ਮਾ ਯਾਯਕ ਮੈਂਯਾ ਯਾਯਕਾਯ ਬਾਯਕਾਯ ਯਾਯਕਾਂ ਬੀ ਯਾਯਕਾਂ ਬਾਯਕਾਂ ਯਾਯਕਾਂ ਬੀ ਯ

ਬਾਬੀਲ ਗਯਾਰਵੀਨਾਂ ਸੁਲਤਾ ਅਸਤੀ। ਸਾਬ ਸੈਪੁਲੀ ਮਾਯੰ ਸਿੰਘਾਂ ਬਲਤੇ

ਸਾਰ ਪਕਾਵੇਂ ਅਰ ਲੋਜ ਆਸੀ ਪਿਯਾਰ ਸੁਖ ਸ ਪਸ਼ੁ ਅਹਾਸੀਂ ਮਾਰ੍ਹ ਅਰਥ ਅੱਗੇ

ਤਿਆਰੰਦ ਪਿਛੋ ਸਾਰੰ ਸਨਾ ਤਰਕਾਸੀ ਸਾਰ ਗੋਸ਼ ਰੋ ਯਥ ਸਪਾ ਧਾਸੀ ਅਰ ਸਨਾ ਤ

ਘਾਰ ਪਰੰਗ ਨੇ ਸੇ ਸੰਘ ਹਰਦੇ ਚੰਦੇ ਤੋਸ਼ੰਦ ਪਿਤੀ ਆਸੰਗ ਕਰਦ ਮਾਤ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਸਿਖੰਦ ਦੋਰ ਪਿਰ ਸਾ ਮਸੀ ਮਥ ਲਸੀ ਮਰਾਸੰ ਲੂਣ

ਤਰਾ ਬਾਂਦਾ ਲੀ ਸਿਰ ਖੁਣੰ ਪਿਰ ਖਾਲੀ ਲੰ ਸਾਂਦਾ ਧਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਬੋਲਣੰ ਸਿਖੰਦ ਤੋਰ ਪੁਤਰੰ ਰੋ ਲਸੀ ਅਸ਼ਰਾਫ਼ ਦਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰੰ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਸਾਰਥ ਖੋਲਸੀ ਬਸੀ ਖਸਾਰੰ ਸਾਪੰ ਤਾਸ ਸਾਂ ਸਾਰ ਖਾਸੰ ਸਾਰ। ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਪਿਰ ਸ ਪੁਤਰ ਸਾਂਦ ਮੋਂਦ ਸੋਸਾਰਣਾ ਮਾਰੰ ਖਾਸਾਂਦ ਸ ਪਿਤਾਸੰ ਸਾਰਣਾ ਪਿਰ

ਪੁਤਰ ਸਤਾਸੰ ਦਸੀ ਸਸਾਸਿ ਧਸਤੰ ਬਾਲਿਤ ਸ ਹਾਸੰ ਪਾਸਿਤ ਸਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਖੁਸਤੰ ਪੋਤੰ ਖਿਧੰ ਸਸ ਮਾਸੰ ਖੁਸਤਾ ਲੋਭੰ ਹਸਤ ਹਸਾਸੰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਸਥ ਪੈਸਤ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਸੰ ਚਾਸਿ ਰਿਸਤਾ ਚੰ ਦਸੀ ਭੰਗ ਸਸਾਸਿ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਮੰਦਰ ਬਸੰ ਤੁਸ ਸਿਰਿ ਸੰ ਲੋਰਿ ਬਾਬਸੰ ਖੁਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਮਾਸ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਅਸੰ ਤਸੰ ਅਸਿਸ ਪੁਣ ਸਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਦੋਪਾਸੰ ਦਸ ਸ਼ਾਹੰਦ ਅਸਿ ਮੰਨੂ ਬਾਸਸੰ ਤਸ ਦੀ ਸੰਖ ਪਿਤਾ ਨ ਬਾਸਤ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ

ਤਾਂਹ ਸਥ ਦਸਾ ਦੋਸ਼ ਤਸਾਂ ਖੁਸਾਂ ਬੰਸਾ ਤੁਸਤੇ ਖੁਸ ਅਤ ਮਾਸਾ ਤਾਂਹ। ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਬੰਸਾ ਮੰਸ ਤੁਣ ਧਸ ਸਿੰਦ ਦਸ ਸਥ ਦਸ ਦਿਸ ਸਿਹੁ ਸਿੰਸਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਸਿਸ ਸਿਸਾ ਸਿੰਦਸ ਖੁਸ ਖੁਸ ਸਾਂਦ ਸਿਸਸੰ ਸਸੀ ਸੁਸਾਦਾਤ ਖੁਸੰ ਸਾਰ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਦੋਹਸਾ ਖਾਤੰ ਹੀ ਖਸਤੰਸਾ ਸਿੰਸ ਤੋ ਦਸ ਸਥ ਸਥੰ ਸਿਤੰਸਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

ਸਿਸਾਸੀ ਮੰਸ ਸਸ ਸੁੰ ਸਸਿ ਸਤੰ ਸਤੰਸੀ ਸੰਸ ਸਥ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰ ਦੇ ਅਰ

---

1 ਬਾਬਸੰਸ ਸਸਾਸ ਬਾਸਸੰਸ ਸਸਸ ਬਾਬਸਾਂ ਤਸਸ ਬਾ ਬੁਸੰ ਦੋ ਸਤਸੰ ਬੁਸਸ ਤੁਸਤਾ ਸਿੰਸ ਤੁਸਤੇ ਤਸੰ ਸਾ ਸਸਾਂ ਸਾਂ ਸਸਾਂ ਸਸਸ ਸਸਾਂ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ

ਚੌਪਈ — [illegible]

ਦੋਹਰਾ — [illegible]

ਚੌਪਈ — [illegible]

ਦੋਹਰਾ — [illegible]

[illegible]

ਦੋਹਰਾ — [illegible]

ਚੌਪਈ — [illegible]

ਦੋਹਰਾ — [illegible]

ਚੌਪਈ — [illegible]

ਦੋਹਰਾ — [illegible]

[illegible]

ਚਾਰਟੀ ਦਰਦ ਮਿਹਰ ਨੂੰ ਲਗੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਹਤਾ ਵਾਰਸਾਂ ਦਿਤਾ ਕਰਤਬਰ ਮੰਗਣਾ
ਜਿਥ ਸੁਲਤਾਨ ਦੁਹਰਾ ਸੁਲਝ ਦਰਾਂ ਸਚੁ ਕਿਸਾਨਿਤਾ ਦੁਹਾ ਰਹਣਾ ਦੀ ਦਰਦ
ਸਚੁ ਦੁਖ ਸਹਿਯੋਗਤਾ ਲਣਤੀ ਰਹਣ ਬਖਤਾਰ ਦੁਹਿ ਚੋਰ ਲਗਣੀ
ਬਹਮੀ ਮੈਸੋ ਪਦੇ ਨ ਜੈਨ ਲੰਗੇ ਮਰਦ ਜਾਮ ॥ ਮੈਨ ਧਨ

ਦੋਹਰਾ ਤੁਝੈ ਖਾਣਗੇ ਚੁੰਜ ਗਹੀ ਹਸ ਸਸ ਦੁਲੈ ਨ ਕੰਚ
ਹਰਾ ਦਿਸਦਾ ਧੁਰ ਪੁੱਤਰੇ ਜਾਣੇ ਅਰਨ ਜਿਸ ਤੱਕਾ ਪਾਰਖ

ਚੌਪਈ ਤੁਝ ਦਿਲ ਜਿਸੇ ਸਿਆਦੇ ਬਹੀ ਸਭੀ ਬਾਤ ਦੁਖਾ ਸਿਸ ਮਹੀ
ਪਰੋ ਅਰਾ ਨੀ ਰੁਤੁ ਬਸਾਏ ਚਿਤ ਹੀ ਦਿਸ ਬਬਰ ਸਿਦਾਏ ਪਾਰਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਰਵਾਲ ਬੋਲ ਸਭਾ ਲਹੀਂ ਬਾਪ।
ਨਿਤਮਸਰ ਮੇ ਭਾਮਤ ਧੁਰ ਤਲਦਾਰਾ ਅਰੇ ਆਪ।

ਚੌਪਈ ਗੁਲਦਾਸ ਸਭ ਨੇ ਮੰਜ ਬਣਾਏ। ਦਿਲ ਬਾ ਲਗੀਜੇ ਬੰਧ ਚਿਣਾਏ
ਮਵੈਂ ਤਰਕ ਮਹਿ ਮਾਰਾ ਆਦਿ ਕੀਤੇ ਬਸਾਰ ਦਵ ਬੰਸ ਬਾਦਿ ਪਾਰਤ
ਪੁਰਾ ਸੁਖੀ ਕਰਿ ਰੁਤੁ ਸਮਾਈ। ਜਿਥ ਬਾ ਮੰਜੇ ਸੋਹਿ ਮਾਰਾਈ।
ਸਮਾਂ ਬਾਜ਼ਾ ਯੋਧ ਮਾਰਾ ਜਾਤਰਾ ਬਬਾ ਪੁਸਤੀ ਚਿਤ ਦੇ ਹੁਦਾ ਮਾਰਾ
ਮਾਸ ਪੰਤੀ ਮਾਸ ਪਤਾਈ ਤੁਝੇ ਬਬਾ ਬਣਾ ਬਸਾਈ
ਮਾਹੁ ਜਥੇ ਜਿਸ ਕਹੁਤੇ ਦੰਸ ਪੈਸ ਪੈਰ ਗਈ ਸਿਥ ਦਿਸੀ ਦੇਖ ਮਾਰਾ।
ਪਿਉ ਪਰੇ ਨ ਜਿਸੀ ਸਸਾਰਾ ਵਿਦੇ ਨ ਬੁਲਾਈ ਦੁਖ ਮਿਲਾ ਸੀ ਬਾ
ਬਦ ਪਣਾਈ ਨੇਤ ਨੇਤ ਪਿਥ ਚੰਦਰ ਮੁਸ ਚੋਧਰ ਪੈਰਾ ਮਾਤ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਰੇ ਮਸਲਾ ਤੈ ਰੁਤੇ ਤਿਸਾਦਿਤਾ ਸਾਹਿ ਕਬਾਦਿ
ਪੈਲੇ ਪੈਲੇ ਬਿਥੈਂ ਬਹੈ ਤਿਥ ਨਿਜਥ ਚੌਲ ਬਸਾਈਂ ਮਾਤ

ਚੌਪਈ ਦੁਲਨ ਚਤਰਾਨੀ ਬਸਾਧੈ ਬਬ ਮਾਸ ਮੰਜਿਆਂ ਸੁ ਮਲਣੈ ਰਿਹ ਬਾ ਬਾਸ
ਨੀ ਮਸਥੈ ਥਿਬ ਤਰਾਂ ਸੁ ਹਨਾ ਸਾਦਥੈ ਬਣਾਏ ਮੈ ਨੀ ਖੁਸ ਬਾਪੈ ਪਾਣੇ
ਬਾਰ ਪਿਲਾ ਰਿਹ ਰੋਣੀ ਬਣਾਈ ਦਿਸ ਬਬ ਰੋਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਸਾਰੀ
ਪਾਲਦੈ ਲਏ ਦੁਲਿ ਮੋਰਦੇ ਪੁਣਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਣੇ ਜਾਹਣ ਧਰਾਇ ਮਾਲ
ਆਪੇ ਪੈਂ ਮਾਸ ਪੰਜਾਈ। ਬਾਕ ਮਸ਼ੂਰ ਸਿਥ ਰੁਤੁ ਪਿਆਰੇ
ਬਾਸ ਸਿਥਸ ਬਬ ਬੰਧ ਬਿਸਾਰੀ। ਤਿਥਦੁ ਆਪਾਂ ਸਭੀ ਬੋਲਾਰੀ ਮਾਲ
ਦਿਤਿ ਮਿਹ ਬੈ ਦੁਖ ਦੇਹਾ ਧਾਰਾ ਬਬਾਦਿ ਹੋਲ ਸੇ ਦੁਖ ਮੁਕਾ ਦਾਸੇ
ਮੋਰ ਰਬਾਦਾ ਛੀ ਸਕਲ ਬੀ ਸਾਦੀ ਮਿਸ ਥਿਬ ਸਿਧ ਬਾਰੇ ਘਣੇ ਧਾਰਾ ਤਾ

ਬਸਿਆਂ ਬਾਂ ਸੰਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਰਦਾ ਕਰਦੇ ਸਰਬ ਦੁਸਮਨ ਕੋ ਕਲਦੇਹ ਸਰਬਨਾਸ ਕਰਿਵ ।
ਮੰਤਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੇ ਭੇਦਿਯੋ ਦੀਨਾ ਬੇਰਾ ਚਲਾਇ ਤਹ।

ਚੌਪਈ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨ ਤੋਂਤਰ ਮਰਦ ਸਰਬਨਾਸ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਭਯੰਤ ਮਾਨਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਦੇਦਾਨ
ਬਾਸੇ ਪਯਾਸੀ ਅਦੀ ਬਸਤ੍ਰਾਵੇ ਰੋਪਯਾਨਿ ਯਹ ਸਾਥ ਲਿਖਾਏ ਜਥਾ-
ਤੁਰਜਨ ਤਨ ਦਲਨਕ੍ਰੀ ਮਨਾਮਾ ਲੈਣੀ ਦੁਆਜੇ ਸਮਯੰ ਜਨਾਮਾ ਮਰਦ ਮੰਤਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਰਦਾਵਾ
ਜਬੈ ਮਾਰਯੋ ਬਾਲ ਮਿਲਾਵਨੀ ਤੁਰਜਨ ਯਾਤੇ ਬਸ ਹੈ ਭੰਜੇ ਦੰਸ
ਜਬੈ ਸਮੀਪ ਯੋ ਤੁਰਜਨ ਮਾਨਾ ਜਿਮ ਜਲ ਕੁਨੀਲੋ ਜਲਜ ਅਲਪਾਨ ਦਾਨ ਦੇ
ਦੀਨ ਮਾਰਯਥ ਥੋ ਯਥ ਹੈ ਨਾਂਹ ਛਤੀ ਸਸਤ੍ਰ ਤਨ ਹੋਵਤ ਨੀਚਾ ਮਾਰਯੋ ਮਾਰਯੋ

ਦੋਹਰਾ ਚੌਕ ਚੌਸ ਖਿੰਚਯਾ ਤਿਨਯੋਂ ਕੈ ਬਿਦਰਤ੍ਰ ਲਯੋ ਕੁਮਾਰੀ
ਤੁਰਯਾਸ ਮਾਯ ਸੁ ਮਰ ਰਹਨੋ ਤੋ ਬਯਥੈ ਤਸਕੇ ਪੁਨਾ ਮਾਰਿ ਮਾਰਤ। ਮੰ

ਚੌਪਈ ਯਥ ਹੰਸਾ ਲਿਖਿ ਚੌਕ ਲਿਖ ਪਾਵੈ ਜਥੁ ਖਿਤਸਾ ਵਿਚ ਘਟ ਦੇ ਧਾਵੈ ਮਰਦਾ ਮਰਦ ਦੇਖ
ਦੀਯਨ ਮਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮਾ ਤੁਰਯਾਵੈ ਪੀਰ ਪਾ ਦ ਘੋਰੇ ਜਿਮ ਦਾਵੈ ਮਾਰਤ
ਬਾਸ ਹਨੇਲੀ ਸਿੰਘ ਯਾਵਿ ਪਦੇ ਲੀਯਾਨ ਬਲਾਵੰਤ ਹਰਤ ਨਾਸ ਮਰੋ ਮਰਦਾ ਮਰਦ ਮਾਰਤ
ਜਿੰਘ ਯੰਘ ਲੈ ਦੇਹੈ ਭੁਯਾਵੈ ਮਾਰ ਜਿਸ ਬਿਰੇ ਬਹੁ ਗਲਨ ਬਸਯਾਵੈ ਮਰਦਾ ਮਾਰਤ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਸਮਨ ਛਾਦੀ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਤਸ ਬਾਸਨ ਬੰਸਨ ਤੋਇ
ਤੁਰਯਾਸ ਛੈਪਤ ਯਥ ਯਥੈ ਦੀਨ ਸਹਾਵੈ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਮਾ

ਚੌਪਈ ਤੁਰਯਾਸ ਸਾਹਸੀ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਤਸ ਬਾਸਨ ਬੰਸਨ ਤੋਇ
ਮਰਦ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਪੌਹੜਾ ਸਭਨਾ ਪਿਰਮ ਪਿਤਮ ਘਣ ਤਾਂ ਅਗੈ ਸਭਿ ਧਿਆਇਨਿ ਮਾਰ
ਤੁਸੇ ਤੁ ਦੀਆ ਬੇਗਾ ਧਨ ਸ ਸ ਪੈ ਸਚਿ ਖੁਸਦਾ ਮਾਪ

ਚਾਖੀ ਭਗਤਾ ਭਾਰ ਸਾਹਿਬਾ ਮਾਰਯਾ ਕੀਆ ਨਿਵਿਆ ਤੁ ਪਿਤਾ ਨ ਸੰਸਾਰਯੋ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ
ਸਿਖ ਸਬਦਿ ਸਫ ਸੋਹੈ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਮਾਧੁਸ ਉਜ ਅੰਤ ਦੁਸਾਰੇ ਮਾਰਣ

ਦੋਹਰਾ ਇਸ ਸਿਖਿ ਇਨਤ ਮੁਤਿ ਮਾਰਗਿ ਕੁਰਤ ਅਣਾਦੀ ਹੋਇ
ਸਿਖ ਸ ਕੁਲਕਨ ਤੇ ਮੁਕੇ ਜਿਕ ਮਕੇ ਕਥੇ ਆਪਿ ਦੁਖਿ ਦਲਤਾ
ਸਿਖ ਨ ਮਰ ਮਾਇ ਜਨਤੇ ਸੋਖੇ ਪੁਰਸਾ ਸਹਿ ਸਿਖਾਂ ਸਹਿ ਮਰ ਮਰਾ
ਕੁਰੇ ਕੁਪੇ ਸੇ ਧਿਕਾ ਤੁਰੇ ਆਸਿ ਜਿਨ ਜਿਨ ਥਕੇ ਤਰਸਾਇ ਤਾਰਤ

ਚੌਪਈ ਜਿਮ ਜਿਮ ਸਿਖ ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਪਢੈ ਮੰਤ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਿਮਰ ਪਿਤਾ ਮਨ ਬਢੈ ਸਬਦ ਸਬਦ ਸਬਦ
ਸੇ ਗੰਢੂ ਸਿਖ ਨ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਦੇਹ ਮੀਚ ਪਰਾਂ ਨਾਂਵੀ ਤਾਂਵੀ ਤਾਰਤ ਸਬਦ ਸਬਦ
ਕਥੈ ਮਹੀਕੇ ਉਤਮ ਕੇ ਸਾਥ ਉਹਨੂੰ ਦਿਤਸਾਂਵੀ ਮਿਲ ਹਰ ਕਾਰ।
ਨੀ ਪੁਨਸੀ ਹਰ ਕਰੀ ਨ ਪਾਇ ਸੋਰ ਪੁਰਤ ਕਰਾ ਪਿਤਾਮੇ ਮਾਰਣ ਮਾਰਨ ਪੁਰ

ਦਨਾਰਾ ਦੇਹ ਮਾਂ ਦਾਦਿ ਆ ਗਈ ਕਰਧਨ ਜਥੀ ਬਧ ਜੋਤ ਸਬਦ
ਪੁਰਾਣ ਉਜਾਰ ਮਾਈ ਪਤੀ ਗਰਧੇ ਨ ਸਾਰਤਾਂ ਸੋਰਾ ਤਰਾ। ਸਬਦ ਸਬਦ ਸਬਦ

ਚੌਪਈ ਸੁ ਸੋ ਸਿਖ ਬਾਣਾ ਕਰਣ ਦੇ ਪਾਣੀ ਰਾਤੂ ਸਿਖਿ ਸੋ ਗੁਰੀ ਸਾਰਤਾਂ
ਜਿਸ ਮੁਦਸ ਤੇ ਅਸ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੈ ਸਿਖਾਨ ਸਬਦੀ ਮਰਾਂ ਮਾਰਤੇ ਨੇਹਾ ਮਾਰਤ ਸਬ
ਮਾਰੀ ਮਰਤਾ ਦੇ ਸੋਰੇ ਮਾਰਤਾ। ਸਿਖਾਨ ਨੇ ਮਰੀ ਦੇ ਸੁਰਾਰਮਾ
ਮਾਰੇ ਮਰ ਸੇ ਸਰਦੀ ਸੋਰ ਦੀਨਾ ਬੋਰ ਦੇ ਦੇਸਾ ਮਰਨ ਮਾਰ ਸਬਦ ਸਬ

ਚੌਪਈ ਸੁਨੈ ਮਾਰਗੀ ਦੀ ਮਰੀ ਰਾਂਦਿ ਬਾਤਰੇ ਸਿਖ ਸਿਖ ਮਾਂਦੇ
ਦੁਨੈ ਮਾਰ ਸੀਮੇ ਮਾਰਗ ਦਿਨ ਮਾਰਦੇ ਸਿਖਾਨ ਬਾਂਦਿ ਮਾਰਤ ਸਬਦ ਸਬ ਸਬਦ ਸਬਦ ਸਬਦ ਸਬਦ ਸਬ

ਚੌਪਈ ਗੋਂਦ ਸੁਮਤਾ ਮਰਾ ਤਿਮਾਂ ਸਿਰਦਿ ਸਰਦਿ ਗੋਂਦ ਤੋਂਮਾਰ ਗੋਂਦ ਤੋ ਸੋਂਦ
ਨੋ ਮਾਂਦਿ ਮਾਰਾ ਗੋਂਦ ਦੀ ਬੁਰਾ ਜਿਸਿ ਗੋਂਦਤੋਂ ਦੁਨ ਸਰਾ ਮਾਰਾ ਬੁਧ ਸਬਦ ਸਬਦ
ਦੇ ਸਬਾਂਦ ਦੇ ਮਰਾ ਬਰਧਨ ਦੁਨਾਰੇ ਰਾਮ ਤੋਂ ਮਰੀ ਦੁ ਸਿਖਾਨ ਨਾਰੇ
ਨੇ ਤੁਮ ਹਮ ਥੀ ਤੋਂਦੇ ਮੰਤ ਮਾਂਦਿ ਰਾਂਦੇ ਹਮ ਤੁਮਰੀ ਰੀਰਾ ਮਾਂਦੀ ਸਬਦ

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨੇਤਿ ਜਿਸ ਜੇਸਾ ਸਿਖ ਸਿਮਰਨਾਮੇ ਤੇ ਉਸਾ ਭਗਤੇ ਹੋਇ ਤੇ ਤਿਸ ਦਾ ਪੰਥ ਸਾਜਯਾ ਨੀ ਸਿੰਘ. ਖੁਸਹਾਲ ਸਾਹਿ. ਮਾਰਨੀ ਮੋਖ ਤੇ ਤਾਰਣ ਨੇਕ ਸਤ ਸਾਰ ਸਿਖ ਨ ਬੁਰਾ ਮਾਰਣ ਨੇ ਪੰਥ ਦਾ ਸੇਵਕ ਪਾਰਖੂ ਸਭ ਦਿਨ ਦੁਨਾਰੇ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਣਾ ਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣੀ ਇਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਭ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੂਜਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਪਿਖਨਿ ਸੁਮੇਰੁ ਵਡਾਈ ਆਖਾ ਪੈ ਮੁਹਿ ਪਤਰੋ ਚਹੀ ਲਿਖਾ ਪੋਥਾ
ਥਕਾ ਥਵਾਲੇ ਚੁਨਿਆ ਦੇਵੈਗਾ ਗੁਰੁ ਥਥਲ ਖਾਲਸੈ ਰੁਮ ਹੁਇ ਦੁਰੂ ।੪੨।

ਦੋਹਰਾ ਸੰਗਾ ਸਿੰਘ ਰੋ ਪਿਨਾ ਗਾਰੋ ਪਰ ਸਾਧ ਜਾ ਗਈ ਸੰਗਾਰ
ਅਸ ਰਸ ਅੰਦਿਖ ਦਾਖੀਐ ਜੰਞ ਸੁ ਪੰਦਿਹ ਲਾਖਾਣਾ

ਚੌਪਈ ਸੰਗਾ ਸਿੰਘ ਰੁ ਸਿਖਿ ਰੁਹੀ ਲਹਨੇ ਰਸ ਰਸ ਖਾਲਸੈ ਰੁਰਨ ਥਹਾਰੇ
ਹਮ ਜਾਂ ਗਈਓ ਖਾਲਸੇ ਜਾਲ ਖਾਲਸੈ ਰੁਰੀ ਜੰਞਸ ਥਾਲਾ ਰਖਾ
ਜੰਞਾ ਸਿੰਘ ਨੋ ਸਿਖੀ ਦਾਰਦਾਸਾ ਰੋਹ ਲਹੀ ਖੰਨੀ ਸਿੰਘਾਣ ਪਾਸ
ਅਸ ਧਾ ਰੋ ਰੁਸ ਲੰਨੁ ਮੈਲਾਸੈ ਰੋ ਅਾਲ ਪਈ ਖਾਲਾ ਸਰਸਾਲਿ ।੪੩।
ਸਿੰਘਨ ਸਿਖਣ ਅਸ ਮੈਲਾਨੈ ਥੰਜਾ ਰੂਦ ਰੁਦਾ ਰੋ ਹੋਰਨ ਮਜਾ
ਸੰਗਾ ਸਿੰਘ ਥੈਲਾ ਦੀਜੈ ਖਾਹੈ ਰਹੀ ਸਿੰਘਾਣ ਖੰਨੀ ਥਲ ਦਹੀ ।੪੪।
ਖੰਹਾਸਾ ਰਕਾਲਾ ਸ ਹੋ ਦਿਨ ਪਾਰਿ ਖਰਤੇ ਲੰਗਾ ਸਿੰਘ ਅੰਦਿਖ ਜਾਂਹੈ
ਜਥ ਜੰਜਾ ਸਿੰਘ ਅੰਦਿਖ ਦਸ ਰੁਰਨਨ ਨਿਲ ਨਹੁ ਪਾਣੀ ਪਲਾ ਪਿਨਾ ।੪੫।

ਦੋਹਰਾ ਸਰਿਨੁਨ ਖੁਦਹਾ ਸੋ ਰਹੀ ਕਥਨ ਸੁ ਮੈਪਤ ਥਾਨ।
ਥਲੈ ਪੁਰਖਨੀ ਆਦੀ ਮੈ ਪੁਰ ਥਾਨੁ ਸਾਧ ਸਰਥਾਲੈ ।੪੬।

ਚੌਪਈ ਰਥ ਰੁਰਨਨ ਅਪਨੀ ਹਥ ਥਾਰੈ ਮੀਲ ਮੰਨੈ ਨੋ ਚੋਸ ਸਦ ਸਦੀ
ਤਥ ਲੰਗਾ ਸਰ ਥਾਰ ਪਨਾਈ ਲਿੰਘਨ ਲਈਏ ਸਾਥ ਹਥਾਈ ।੪੭।
ਚੀਨਾ ਚੈਨ ਰੋ ਸਥਾਰੀ ਪੁਰੀ ਮੀਲ ਮੰਨੈ ਰੋ ਚਿਲਨੀ ਰੁਰੁਸੀ
ਮੀਲ ਮੰਨੈ ਰੋ ਲੰਨੇ ਰਥਾਰਿ ਚੌਰਾ ਮੰਲ ਲਿੰਘਾ ਸਥੇ ਥਥਾਰਿ ।੪੮।
ਮਾਰੀ ਪੰਦੀ ਲੰਗਾ ਲਈ ਥਲਾਰੀ ਸਥਾਰੀ ਸਿੰਘਨ ਲਿੰਘ ਦੁਲਾਈਓ
ਥਾਰਾ ਪਿੰਡਾ ਰੋ ਰੁਰ ਹਰ ਥਾਰੈ ਲਿਖਾਰਿ ਦੀਏ ਥਾ। ਰੋਦੀ ਸਾਰੈ ।੪੯।

ਦੋਹਰਾ ਥਲਾ ਰੋਦੀ ਥਾਖਰਾਰੁ ਛਥੈ ਚੁੰਨ ਦਿਹਨ ਰੋ ਅਰੁਰੁ ।
ਲੋਕ ਰੰਗਾਰੁਨੋਂ ਮਾਏ ਥਰੋ ।। ਖਾਖਰ ਪੰਰੁਰ ਪਾ ।

ਰਥਨ ਸਿੰਘ ਨੋ ਨੋ ਸੁਨੀ ਖਿਟੰਨ ਲੋਰਨ ਪਾਸ
ਖਾਰੀ ਸੰਨੁ ਸੁਨਾਇ ਦੀ ਖਾਰੁ ਰੋ ਸੁਤ ਨਾਥ ।੫੦।
ਦੀਖਾ ਰੰਨਾਰਿਨੀ ਸਿੰਘ ਸਰੋ ਪੰਚ ਥਲ ਥਥਨਾ ਨੀ ।।੫੧।
ਸਾਧ ਨਰਾਰ ਜਿਸ ਅਰ ਦੁਖਾ ਸੋ ਖਾਰੀ ਰੁਸ ਨਾਰਾਨਾ ।੫੨।

ੴ ਸੁਧੁ ਸਾਹਬ ਕਥ ਪੁਸਤਕਾਰਥੀ ਪਾਸ ।ਥਰ ਨਹੀਂ ਵਿਚ ਥਰ ਕਥ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀ
੩ ਕਥ ਗਰਾਨਥ ਪੁਸਤਕਾਲਿਖ ਪਾਸ ਦਾ ਪੀਥਰ ਕਥ ਪੈਲਿਖਾ ਸਥਰ
੪. ।ਸਥ ਸਿੰਘ ।ਹੋਰ ਦੇ ਪਰਸਤ ਦਾ ਅੰਤ ।ਸਥਸਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
੫. ਗਰ ਸਿੰਘ ਨ ਦੂਰ ਪੰਚ ਥਾਲੈ ਪਸਤ ਥੰਨ ਅਤ, ਦੇ ਸਿੰਘ

www.sikhdigitallibrary.org

੧੧੬੯. ਜਾਮੀ ਕੈਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਚਿਹਨ ਚਿਹਨ ਸਾਥੀ ਹੁਏ ਸਿਖ ਕੈਦਾ ਏਕ ਜਮਾਇ।
ਬਹਿਰ ਮਾਰ ਨਿਮਾਰ ਪਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਕੋ ਸਥ ਜਾਨਤਾ ਭਾ

ਚੌਪਈ ਜਬਾਂ ਖਾਸਮ ਨਿਕਲਾ ਸਥਾਰੇ ਕੈਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਰਧਾਰਿਆ ਜਬਾਂ ਆਖੈ
ਤਰਿਹਾਸ ਦਸੈ ਔਰ ਸੁਨੈ ਅਰਦਾਸ ਦੋਹੇ ਰੋਹ ਦਏ ਪਾਤਸ਼ੇ ਪਾਸ ਨੇ
ਲੈ ਆਗਯਾ ਪਾਸ ਸਿੰਘਨ ਲਈ ਕਈ ਆਯਿਕੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੀ
ਨਿਰਧਾਰਿਓ ਕਰਤਾਰ ਜੋ ਸਿੰਘਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਵਨ ਕ੍ਰਪਾਲ ਮੈਂ ਦੇ ਜਿਸਦੇ ਨੇ
ਮੈਨਾ ਕ੍ਰਪਾਨ ਕਮਾਨਹਿ ਸਥਾਰੇ ਹੈ ਸਿੰਘ ਪਾਵੈ ਮਾਰ ਕਰਾਵੈ
ਕੀ ਤਿਮਰ ਨਯ ਕੁਮ ਕੀ ਆਸ ਬਾਨ ਸਿਕਾਰ ਮਰ ਮਾਰਨ ਪਾਸ।
ਕਰ ਮਾਲਿਕ ਸਥਨ ਪਕਰਨਾਮਾ ਦਸ ਬਾਹਨ ਦੀਨ ਮਾਰ ਸਥਾਰਾ
ਦੀਸ ਮਰਵਾਏ ਸਿਖ ਅਸੇਖਾ ਤਮ ਥਥ ਫੜੈ ਦੀਸ ਧਨੁ ਦੇਤਾ।

ਧਨਤਾ ਆਰੋ ਤਮਬਾਨੀ ਬੋਸ ਸਾਥ ਬਾਨ ਸਥੈ ਭੋਗਾਦਿ
ਆਤੀ ਦਏ ਭ ਦੇ ਬਹਨ ਕਾਨਿ ਨਿਕਾਲੈ ਬਾਦਿ ੯

ਚੌਪਈ ਸਾਨਿ ਨਿਮਾਰਨ ਸਥ ਮਰੇ ਥ ਦੇਸ ਰਹੇ ਬੁਰੇ ਰੋ ਮਾਰ ਦੀਸ ਭੋਟਾਰੇ
ਮੈ ਮੀਰ ਮਨੁ ਨੇ ਲੀਏ ਪਰਮਾਦ ਭੋਕਾ ਮਨ ਸੈ ਥਾਥ ਮਿਲਾਵੇ ਤੇ

ਸੋਰਠਾ ਮਿਲ ਪਰਥੀ ਦੋਊ ਬਹਥ ਦੋਊ ਬਰੇ ਕਲਾਦਿਲ
ਸਾਨਿ ਨਿਮਾਰਨ ਕਰਾ ਮਨ ਛਏ ਦੋਨੋ ਨਰਮੁਖ ਆਦਿ।੯

ਚੌਪਈ ਰੁਰਥ ਰੁਰਥ ਸਰ ਮਿਸ ਦਸ ਮਾਏ ਭੈਰੋ ਮਿਤ੍ਰ ਰੁਮਾਕਰ ਧਰੈ
ਮਨ ਥੀਤਾ ਮਨ ਥਥ ਬ੍ਰਯ ਧਨਾ ਸਿਖ ਥਰਾਜੈ ਆਪਨੈ ਮਾਰ ਨੇ।
ਦੁਸੈ ਮਾਰਥਨ ਮੈ ਭਰੈਨੇ ਰੋਹ ਸਥੈ ਭੋਥ ਮਾਰ ਮੀਰ ਤੋਰ
ਆਸ ਹੈ ਮਾਦਸੇ ਸਥੈ ਰੋ ਚੋਤਾ ਥਰਾ ਸਥੈ ਮਾਰ ਸਾਰ ਚਾਰੋ ਦੋਤਾ ਮਾਰ
ਮਿਸਨ ਥਨਥੈ ਥਰ ਥਰਾ ਥਰ ਸਾਰਥੈ ਸਥਸੈਰ ਸਾਮੈ ਮਾਰ ਸਾਰ
ਸਥ ਮਾਨਥੇ ਨੇ ਮਰੇ ਦਿਮਾਰ ਭੋਥੈਨੇ ਦੀਸ ਰੁਮਾਰਨਿਰ ਮਾਰ।੧੭੦

ਦੋਹਰਾ ਦੋ ਦੋ ਮਾਰਿ ਨਿਮਾਰੇ ਕਰਦਿ ਛੋਤੇ ਨਿਮਲ ਧਰਮਾ
ਸਥੈ ਮ ਥਰੈ ਸੋਮਾਰ ਪੁ ਸਥੇ ਨੇ ਰੁਰਥ ਥਰ ਸਥਸ ਸਾਰਮ।੧੭੧

ਚੌਪਈ ਦੁਥ ਸੋਰਾ ਮਨ ਨਿਮਾਰਨ ਥੇ ਬਹਾਰੇ ਸਥਸਰ ਬਾਨਿ ਨਿਮਾਰੈ ਮਾਰੁਭੋ
ਸਿਮਾਰ ਦੀਸਾ ਸਥਸਾ ਧਨਥਾਨੀ ਸਥਸੀ ਮਸਨਾ ਨਿਮਾਰੈ ਬਾਨੀ।੧੭੨
ਬੁਮਾ ਘੋਰੈ ਤੇ ਰੁਮ ਮੈ ਮਾਰਥਾ ਚੋਨੀ ਸਸੀ ਸਿਰ ਭਰੈ ਨੇ ਮਰਾ
ਏਕ ਸਿੰਘ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਤਮ ਪੁਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਣ ਸੀਸ ਹਥ ਛੋਨੈ ਚਲਾ।੧੭੩

ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚਲਾ ਦਾਖੇ ਮਹਾਰਥਿ ਦੀਵਸ ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸਭਨੇ ਬਾਰਦਾ ਮਨ ਸੁਰਜੀ
ਬਾਲਕਨ ਬਲਕਾ ਸੁ ਮਿਲਕ ਜਾਧ ਸਮੇਲ ਅੱਯਾ ਮਾਲ ਬਹਾਦਰ ਵਿਦਤਾਬ ਜਿਥ ਦੀਲ ਜਾਧ
ਜਾ ਚੱਕਰ ਮਨ ਕਰੀ ਖਰਤਨੈ ਬਲਨਾ ਚੁਕਰ ਚੁਕਰ ਸੀ ਤਿਰ ਦੀ ਪਤਨੈ ਮਾਰ ਸਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਸਾਤੈ ਹੀਨੈ ਸਾਰ ਦੀ ਚਾਰੀ ਮਾਰ ਕਵਿਤਾਮ ਸੀ ਤਾ ਕੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਦੋਹਰਾ ਅਤਰਾ ਸੀ ਕੇ ਦੋਤੈ ਕਰੀ ਤਾਰਾ ਜਿਕਾਰ ਸਹੀਰ ਸਾਰਤ ਸਾਰ ਦਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰਤ
ਅਤਰ ਮਿਲਾ ਸੀ ਮਿਲ ਮੁਕਲੀ ਜਿਕਲੇ ਦੁਰੀ ਅਤਰਜੀਤ ਮਾਰਤ

ਚਾਚਰ: ਸਭਨੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਤਿਮੁਤਸਰ ਦੀ ਫੇਰੀ

ਚੌਪਈ ਮੁਸਲ ਸੁਤ ਅਤਿਕਰਖ ਅਤੀ ਸੁਖਸਾਲੇ ਜਿਕਾਰੀ ਸੋਲ ਸਾਰੀ ਮਾਰਤ
ਜੋਨ ਜਾਰੀਮਾਲ ਪੁਸੈ ਦ ਮਾਮਾਲ ਗੁਰ ਕਾਰਤ ਪਰ ਸਾਰੀ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਅਤਰਾ ਸੁਖੇ ਚਰੁ ਤੁਪਤੇ ਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰੀਨ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਸੁਖਦ ਖਾਲਸੇ ਹੁਸਿ ਅਤਾਰਤਾ ਅਤਿਸੰਤ ਹਾਲ ਜਿਮਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤ ਦੇ ਸਤਵੇਂ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਦਹਰਾ ਜਿਸੈ ਮਾਰਤ ਸੀ ਮਾਰਤ ਸੀਲ ਚੁਕ ਚੁਕਾ ਜਿਮ ਜਿਮਾਰਿ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਜਿਮ ਜਿਕ ਚੁਸੈ ਮਾਰਤ ਚੁਕ ਮਾਰ ਮੀਲ ਚੁਕਾ ਚਾਰਤਾ ਮਾਰੀ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਚੌਪਈ ਤੀਮਿਤ ਛੇ ਸਮ ਪਾਪ ਸਭ ਮਾਰੇ ਚੁਕੇ ਸੁ ਮਾਰਤਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ
ਜੋਧੈ ਸਮਾਰੇ ਜਿਕੈ ਚਾਰ ਮਾਰਿ ਮਾਰਤ ਚੁਕੇ ਚੁਕੇ ਤੇ ਸਭ ਮਾਰ ਜਿਮਾਰੇ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਸੋਰਠਾ ਚੁਸਤ ਸਾ ਤਾਰ ਪੁਤਾਪ ਚੁਮੀਰ ਸਮਾਰ ਜਿਮਾ ਮਤਾ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਚੁਮ ਚੁਮ ਜਿਮ ਛਕੇ ਮਾਰ ਜਿਕਮਾ ਚੁਮੈ ਸਭ ਚੋਤ੍ਰੀਮ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਜਿਮਤ ਸਮਤ ਚੁਸਿ ਜੋਤੈ ਚਿਤ ਸ ਮੈਸੈ ਸਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਚੁਸਤ ਚੋ ਸਮਾਰਤ ਸਭੈ ਚੋ ਸਜਿਮ ਚੁਮਾਰੀ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ।

ਚਾਚਰ ੨: ਸਭਨੀ ਅਤਿਮਾਣ ਛਕਾ ਚੀ ਨੇ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਚੀ ਛਕੀਦੀ ਪਾਣੀ ਚੀ

ਦਰਸਨ: ਅਮਾਰਤ ਸੋ ਦਸਾ ਉਪਤੇ ਦਿਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਿਮਾ ਸਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਸੰਦਸੈ ਚੁਮੈਲ ਸਮਾਰਿ ਪਾ ਚੁਮੈ ਚੁਮੈਮਤ ਦਸਿਤਾ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

ਚੌਪਈ ਪਾਰਾ ਮਾਰਤ ਸੋ ਸਾਰ ਸਮਾਰੇ ਦਸਸੈ ਸਮਾਰ ਤਿਸ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ
ਸਮਾਰਸ ਮਾਰਿ ਮਾਰਤਾਰ ਮਾਰੇ ਸਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਤੇ ਮਾਰੀ ਸਭੈ ਮਾਰ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਰਤ

---

੧. ਸਿਖੀ ਵਿਚ ਅਸਲੇਖਾਰ ਕੁਰੇਸ਼ ਅਕਾਲਤ ਦੇ ਅਤਿਮਾਣ ਛਕਾ ਦਾ ਮਾਲ ਸੰਤਾ ਨਿਮਾਣਿਤਾ ਦੇ ਪਿਛ ਪੈਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਪਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸ ਸਮਾਰਤਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਮਾਰੀ ਦਾ ਸਾਰਿਮ ਦੀ

ਤਥਾਗਤ ਅਨਾਦੀ ਅਸਤੁਰਯਿ ਅਜਾਮੀ ਅਸਤੁਰੀ ਦਰੰ ਗੋਯਿ ਮਿਮ ਚਸ਼ਮੀ ਅਸਤ
ਹੁਤੋ ਬਮਾਨਿ ਨਿਜ਼ਾਮਾਤਿ ਯਕਤੀ ਗੁੱਯਮ ਚੋਮ ਕਸੀ ਚੁਨ ਕਸੀ ਨਾਮ

ਦੋਹਰਾ ਵਿਦਿਤਾ ਜੋ ਪਰਿਵਰਾਧਿ ਕੋ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰਹਸ੍ਯ
ਤਾਕੋ ਕਹਿਬੋ ਵਿਫਲ ਹੈ ਜਿਮਹਿ ਅੰਧ ਕੋ ਦੀਪ ਤਮਾਸ। ਅਨਾਮਧੇਯ ਅਵਸਥਾਨੰਦ

ਚੌਪਈ ਮੁਰਲਾ ਹਾਸਦੀਆ ਮੁਹਾਲ ਜਥਾਵੇ ਜੁਹੇਲ ਚੋਪਰ ਚੁਹੇ ਚਬਾਵੇ
ਜਲਾਯ ਮਾਲ ਕੇ ਚਲਦੇ ਗਰ੍ਹ ਰਚਾ। ਮੁਰਲਾ ਪਹੁਚ ਐਂਡ ਤਕ ਮਤਾ ਸ਼ਵ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਮੇਰ ਮਾਲਾ ਨਥ ਪਰ ਚਮਕੇ ਖਿਲੀ ਪਰ ਤਾਰੇ ਚੰਦ ਸ਼ਸ਼ਿ ਮੰਡਲ
ਚਰਣ ਸਾਲੀਗਰਿ ਬਸਨ ਸੋ ਮਹਾਲ ਬਾਸਯਾਲੀ ਚੋਰ। ਮਾਲਤੀਮੁਖ ਮੰ

ਚੌਪਈ ਕੁਟੰਬ ਨੇ ਪਰਾਣਾ ਮੰਗਾਯਾ ਦੁਰਗਾਲਨ ਪੰ ਚਾਰੀ ਚਾਹਤ ਪਾਲਾਯਾ ਅਮਰੇਸ਼ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਅਮਰਾਵੀ
ਦਿਤ ਐਸਿ ਸਿਹਿਰ ਸਿਮਿਰ ਬਾਸ ਬਣਾਵੇ ਤਨਤਨ ਤੇ ਦਿਤਾ ਤੇਰਥ ਸਮਾਵੇ ਤੇ
ਸਿਮਿਰ ਤੇ ਚਿਰਾ ਸਥਾ ਗਯੋ ਦਾਸਿ ਅਸੋ ਰੁਪਕਾ ਤੇ ਸਿਮ ਯਾਸਿ ਸੁਰੇਸ਼
ਚੁਹਿ ਚੰਦ੍ਰਿ ਸੁਹੇ ਮਾਲਸੇ ਮਾਹੇ ਚਾਰਸ ਚੁਨ ਤੁਤੁਮਿਲਾ ਕੇ ਰਲਵੇ ਪਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ ਪਾਰਵਤੀ ਪਾਰਵਤੀ

ਦੋਹਰਾ ਗਾਨਵੀ ਸੋਵੇ ਅਰਹਨੇ ਪੰਛਵੀ ਸੁਹੇਲੇ ਆਯੇ ਕਾਲਪੁਰਖ ਕਾਲਪੁਰਖ
ਚਿਕਰ ਕੇ ਆਸਿਮਾਕ ਗਾਸਿ ਗਿਰ ਮਾਲਕ ਚੁ ਸਕੇ ਚੁਕਾਵੇ ਪੰ

ਚੌਪਈ ਤੁਕ ਚੁਪ ਅਤਿਹਾਲ ਸਾਰ ਬੁਲਾਯਾ ਆਯ ਚੁਪ ਨ ਸੋਵੇ ਬੁਲਾਯਾ
ਸਚੇਯ ਗਿਮੇਨ ਚੋਰ ਨ ਪਾਲੀ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਸਵਲੇ ਪਾਲਵੇ ਤੇ ਦਿਸੀ ਪਾਯਾ।
ਗਾਨਵੀ ਚੰਦ ਮੁਹਵੇ ਚੁਸਾਵੇ ਜੋ ਚੁਹੇਲੇ ਦੇ ਰਿਸਦ ਕਰਕਾਵੇ
ਚੁਹੇਲੇ ਨੇ ਚੰਦ ਸਚੇ ਪਰਾਣ ਜੋ ਕਰ ਨਾਲੇ ਕਾਲਦਾ ਤਾਲਣ ਪਾਯਾ। ਸਵ
ਮੰਚ ਮਿਨੂ ਚੰ ਚੁਮਕੀ ਗਯੋ ਦਿਸੀ ਤੇ ਚਾਰ ਮਾਲਕਾ ਤੇ ਆਵੀ ਸਚਾ
ਮਾਨ ਮਾਲਕੀ ਸੋਪਾਰੀ ਪਰਿਧਿ ਰਿਚ ਸਚੇ ਤੰਤਰ ਮਨ ਮਾਨਿਕ ਪਾਤੇ।
ਦਿਨਾ ਰਿਮੈਸ਼ਨ ਸ ਲਿਖਦੇ ਆਯਾਲੀ ਚੁ- ਚੁਮ ਚਿੰਤੂ ਨਿਚ ਚੁਹ ਗਾਲੀ ਸੰਚ ਮਾਲਾ
ਦੀਨ ਮਜੂਸ ਸੀ ਆਤ ਚੁਸਾਲੀ ਰਿਕਸਮਾਨ ਕੇ ਚੁਮ ਦੇਹੁ ਹਟਾਵੇ।ਸਾਲ ਮਾਲਕ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ
ਦਯੋ ਪਕਰ ਹੋ ਸਿਯਾ ਦਾਰੂ ਰਖੀ ਦੰਦ ਸੋ ਲੀਹਿ ਤਿਲਾਰੂ ਰਿਮਾਲ
ਮਲੇਚ ਮੰਨ ਤੇ ਦਯੋ ਸਿਮਾਪਿ ਸੀ ਗੀ ਅਰਯੋ ਸਿਮਾਨ ਕੇ ਮਾਲਿਦਾ।ਸਾਲ ਸਾਲ

1 ਬ੍ਰਹਮਸੂਤ ਅਨੰਤੀ ਮਹਾਕਲ ਅਨੰਤੀ ਸਾਲ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਸਾਲਦਾਰ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਪੈਮਾਨਾ ਵੈਦਿਆਰ ਕੀ ਸਿਰ ਮੁਹਾਲ ਸਾਲਦਾਰ ਸੋਵੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਸੁਰ ਉੱਤੇ ਸਾਲ।

2 ਸਿਮਰਨ ਅਸਾਲਦਾਰ ਦਾ ਚਿਰ ਸਾਲਿਕ ਮਾਲ ਮਹਾਲ ਪਰਿਧਿ ਸੀ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਸਿਮਰਨਵੈਦਿਆਰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪ੍ਰੈਮਾਨੇ ਸਿਮਰਨ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਨੈਤਰਾ ਕਲਾਨੌਰ ਕੀ ਮਿੱਤ ਕੀ ਜੋਤਨ ਧਨ ਦੁਖ ਬਸਤੀ ਤਜਿਕ ਮੁਖ ਦਰਸਨ
ਆਯਸੋ ਚਿਤਵੈ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰੈ ਸਕਲ ਪ੍ਰਮਥ ਰਹੁ ਮੀਨ ਦਾਖੈ ਨਾਰਦ

ਚੌਪਈ ਮਥਰ ਤੇ ਖੇਦੇ ਮਥਰ ਦਾਦਾ ਪੀਸਾ ਨ ਆਯਾ ਪੁਸਕਰ ਬਾਰ ਕਥਾ ਸਮਾਰਥ
ਦੁਨ ਮਨੈ ਪਾਰਥ ਸੋ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰੀ ਮਥਰ ਮੰਦਿ ਕਥਾ ਸੰਤ ਦਾਦਾ ਪਾਰਥ ਮਥਰ ਕਥਾਰਥ
ਧਨੰਜ ਨਰਪੁਰ ਸਸਿਹਸੀ ਦਾਦਾਦੀ ਸੰਧੂ ਬਸਤੀ ਹਾਰ ਦੁਖਾਂ ਕੀ ਸਾਰੀ ਕਥਾ ਸੁਖ ਕਥਾ
ਦ੍ਰਿਤਰਾਹੀਸੇ ਪੈਸਾ ਜਿਤਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਹਾਤਨ ਸੋ ਇਤਨੇ ਤਾਬਾ ਮਾਤਾ ਮਥਰਾਕਥਾ ਕਥਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੀ ਦੁ ਸਿੰਘ ਵਿਯੋਤ੍ਰ ਤਜੇ ਧਨਵੇ ਧੈ ਅਕਤਾਸ
ਭੇਕਾ ਕਰਨੈਰੇ ਸੋਂ ਕਥਿਆ ਧਨੰ ਭੰਗਾ ਮਾਸ ਮਾਸ ਮੇਦਾ

ਚੌਪਈ ਕਥ ਅਸਾਧ ਪੈ ਸਿੰਘ ਪੈ ਸਮੋਂ ਅਸਾਨੀ ਸਾਧ ਮੁਖਾਸੀ ਤੀਰ ਕਥਾ ਕਥਾਰਥ ਕਥ
ਹਥੀ ਸਿੰਘ ਭੋਗੀ ਮਥਰਾ ਸਮਾਧਾ ਸ਼ੁਸ਼ਮਾ ਸਿੰਘਾ ਸਮਸਾਨੁਸੰਘਾ ਮਥਾਸਾਨੁਦੇਹੀ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ
ਕਥ ਸਿੰਘਨ ਨੈ ਮਥਾਸੋ ਖੁਰਾ ਭੋਗਾ ਧੋਸੀਮਥ ਸੁਸਨ ਬਰਮ ਮਥਰਾ ਮਥ ਮਥ
ਮਥੈ ਬਾਹ ਭੋਗੋਮਥਾ ਸਨ ਮਾਸੀ ਮਥਾਸੀ ਭਲੀ ਬਸੰ ਮਥਾਸੀ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥ

ਦੋਹਰਾ ਦਸ ਹਜਾਰ ਭੋਮੀ ਗਨੀ ਸਿੰਘ ਮਰੋ ਤੈ ਥੰਨ
ਦੈਨ ਕਰ ਦੇਵੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸਤਤ ਦਾਨ ਤਤੋਰ ਤਾਨ

ਚੌਪਈ ਮੋਰ ਭੋਰਾ ਸਾ ਮਾਸੈ ਸਨੰਤ ਸ਼ਸਾਸਮਾਸ ਬਾਰਾ ਕੀ ਧੋਰਾ ਕਥਾ
ਸੰਘ ਸਤੀਸੀ ਦੁਖਾਰੇ ਮਾਰੇ ਦੇਖੇ ਬਸਾਰੇ ਗਰੀ ਬਸਾਰੇ ਭਲਾ
ਸਨੰਤੇ ਸਿੰਘਨ ਕੈ ਮੀਨੈ ਮਾਸ ਭਲੀ ਦੁਸਾਸਾਨ ॥ ਮਥਾਸਾਰ ਮਥਰਾ
ਸਸਿਸ ਮੈਤਰ ਭਿਰ ਸਿੰਘ ਦੋਰ ਮਾਸੈ ਦਿਸਾ ਬੀ ਸਿਸਨ ਬਲੀ ਪੁਸਕਾਰੀ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਿਤ ਸੁਸੰਥੀ ਮੀ ਬੁਧਾ ਬਲਸੀ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਬੁਖਾਰ
ਭਲਾਸਾ ਸਿੰਘਾ ਬੀ ਪਾਸਲੀ ਭੋਰੇ ਪਾਤਰੋਬਾਸਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ

ਚੌਪਈ ਭਲੇ ਮਿਲਨ ਬਲੀ ਮ ਭਲੂ ਭਲਸਾਸੀ Aਥਰੀ ਗਥੀ ਭਲਾਰੇ ਮਾਸੀ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ
ਮਿਲਥੇ ਪਾਸੇ ਸੋਯੋ ਸਿਪੈਰਾ ਨਥੀ ਗੋਨੀ ਸਿਰ ਸਿਲਥੀ ਭਲਾ ਮਥਰਾ
ਮਿਲਥਰ ਮ ਸਿਲਥਸਾਰ ਭੋਰ ਥਲੇ ਭਲਾ ਭਲਾਸਾਰ ਬੀ ਮਥਰਾ ਮਥੈ Aਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ
ਗਥੀ ਮਥਰ ਮ ਸਾਰੋਤੇ ਮਥੀ ਸਿਲਿਸ ਸਿਲਥਸਾ. ਤੋ ਭੋਰੇ ਦੋਨੋ ਸਥਰ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮਥਰਾ

ੳ ਸਥਿਰਨੀ ਪਥਰਾ ਮਾਸੁਤਰ ਦੀ ਮਥਰਾ ਸਿਲਥਰਾ ਮਥਰੀ ਮਥਰਾ ਦੀ ਸੀ ਸਿਲਥਰਾ ਮਥਰੀ ਮੁ ਸੀ
ਮਿਥਰਾ ਸਿੰਘ ਮਥ ਮੁ ਸੋਥਸੀਥਰਾ ਥ ਸਥਿਰ ਸੁਿਤਰ ਹੈ ਮਥਰਾ ਸਥਿਰਥਰਾ ਥਰਾ ਸਾਰੁ ਮਥਰਾ

ਅ ਸਥਰੀਸਿੰਘ ਮਥਰਾ ਦੀ ਮਥਰਾ ਸਥਿਰ ਦਾ ਸੁਿਤਰ ਸਿਲਥ ਤੇ ਮਥਰਾ ਸਿਲਥਰਾ ਮਥਰਾ ਮੁ ਸੀ ਮਥਰਾ ਸੁਿਤਰ ਮਥਰਾ

ੲ ਸਥੀ ਸਿਥਰ ਸਿਥੀ ਮਥਰਾ ਸਿਲਥਰਾ ਸਥਿਰ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਿਲਥ ਦਾ ਸੁਿਤਰ ਮਥਰਾ ਸਿਲਥਰਾ ਸਥਿਰ ਸੁਿਤਰ ਮ

ਦੋਹਰਾ

ਫਿਰ ਜਾਨਕੀ ਦਰਸ ਆਵੈ ਰਹਨਾ ਫਿਰ ਦੇਹਨ ਲਗਾਵੈ ਦੈ ਧਨਾ
ਅਨੰਦਮਦ ਦਾਨਿ ਦੇਲ ਪਤਰੋ ਭਯੋ ਜਿਹ ਚਿਤ ਸੋ ਤਿਸ ਧੀਰਾ ਨ ਧਰਸੈ ਪਾਵਾ।
ਤੁਰਤ ਘੋਰੇ ਪੈ ਤਬੈ ਸਵਾਰ ਖਲਕੀ ਛੋਨੇ ਦਲਥੇ ਚਾਰ
ਲਹਨਾ ਚਿਨ ਹਮ ਸੋ ਦਿਹਨ ਆਈ ਕਥ ਪਾਹੁਚੇ ਨਲ ਲਾਥਲ ਸਾਹਨੇ ਪਾਟ

ਚੌਪਈ

ਕਟ ਮਾਰਿਹਿਨ ਸੋਮਨਾਥ ਹੋਯੋ ਕਰ ਸਿਖਨ ਸੋ ਮਾਰਯੋ ਚੋਟ।
ਸਿਖ ਮੁ ਚੋਟ ਸੋ ਸੋਹੀ ਘਾ ਘਨ ਦੇ ਗੋਰੇ ਮਾਰਿਹਿਨ
ਕਿਛੂ ਸੀਨੇ ਕਿਛੂ ਗੋਲ ਗਲੇ ਚੋਟਨ ਸੋਊ ਚਮਕਾਰਿਹਿ ਪਰਨਾ

ਚੌਪਈ

ਸੁਨਿ ਸਿਖ ਤੋਰ ਕਿਨ ਮਾਰਯਾਨ ਦਾਨੀ ਗਰ ਮਾਰਤ ਗੋਰੀ ਮਾਨੀ
ਤੁਰਨ ਫੇਰਨ ਮਨ ਤੇ ਗਯੋ ਖਿਲਾਰ ਸਭੀ ਕਾਜ ਮਨ ਗਯੋ ਸਮਾਰ ਪੁਨਾ।
ਦੇ ਖੇ ਚਿਨ ਤੇ ਗਏ ਸਹਕਾਰੀ ਤੁ ਤਿਮ ਦਿ ਸਹਿ ਬਾਹੀ ਮਾਰੀ
ਤਿਮ ਮਾਰਾ ਨਹਾ ਤਿਸ ਸੋਮਨਾ ਸਮਰ ਭਾ ਜਥ ਬਲ ਕਰਿ ਗੋਰ ਪਰਨਾ
ਨੈ ਮਥ ਹਮ ਜਾਵੈਜੋ ਗਰਜ ਤੇ ਸਿਖਨ ਪੈ ਮਾਰੈ ਗਰਜਾ
ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਤਿਨ ਦੇਵੈ ਸਿਕਦਾਰੀ ਸੋ ਚਲ ਮਹੀ ਸੁ ਗਰਬੀ ਨਿਰਮਾਨੀ ਚਲ

ਦੋਹਰਾ

ਮਾਰੈ ਮਾਰੀਨ ਨ ਮਾ ਦਿਨੈ ਸਿਕਰਾ ਸਿਖਨ ਸੋ ਜੰਗ ਮੀਨ
ਐਸਾ ਬਲੀਟ ਦਲ ਦੇਖਤੇ ਅਤ ਭਤ ਮਰਿਬੇ ਦੀਨ ਬਲ

ਚੌਪਈ

ਬਹਯੋ ਸੁਧਾ ਸਿਖ ਮਾਰਯਨਿਮਾਰ ਜਿਮ ਜਿਮ ਗਰਦੈ ਮਤ ਸਾਹ ਪਾਰ
ਮਿਮਾਰ ਬਹਨੇ ਹਮ ਸਿਖ ਮਰ ਮਾਰੀ ਸਥ ਮੁਮਾਰੈ ਮਮਰਿਬੋ ਖਾਰੀ ਮਰੇ
ਮਾਲੀ ਮਲਨੋ ਮਾਰ ਖਾਰਾ ਗਲਾਲਿਲ ਹੈ ਮਾਰ ਗੋਰਾ ਮਾਰੈ
ਮਮਰਾਰੀਮੀ ਮੀ ਮੁਰਮ ਮਾਰਾ ਮਾਰਿ ਮਰਿਬੋ ਖਾਰੀ ਥਾਰ ਸਿਮਾਰਾ ਮੁ।
ਮਿਮਾ ਮਾਮਾ ਮੁਨਾ ਮੁਮੇ ਮਾਰੋਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਸਿਮ ਮਾਮ ਮਾਰੋਮਾ
ਸਿਮਾਮੇ ਮੋ ਮੰਮ ਮਹੀਮਾ ਮਾਰੀ ਮੁਮ ਸਿਮਿਮ ਮੁਮੇ ਮੋਮੋ ਮੁਮਾਰੀ ਮੋਮੇ
ਮੈਮੁਮ ਮੁਮੇ ਮਮਾਰਾਮਾ ਮਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਸਿਮਾਰ ਮਾਮਾ ਮਾਰੀ
ਮਮਾ ਮਮ ਮਮੇ ਮ ਮਾਮੇ ਮੰਮ ਮੁਮ ਸਿਮਿਮ ਮੁਮੇ ਮੋਮੋ ਮੁਮਾਰੀ ਮੋਮੇ

ਦੋਹਰਾ

ਸਿਮਾ ਮਮਾਰੀ ਮਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਮਾ
ਸਿਮਾਮੇ ਮਮਾਰੀ ਮੁਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਮਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਮਾਰੀ ਮਾਮਾ ਮਾਰੀ।

---

੧ ਇਸ ਮਾਤਰਾ ਪਖ ਚੁਨਾਵਲੀਨੀ ਵਾਲੇ ਕਥਨ ਵਿਚ ਮਿਤ ਦੇਹ ਦੀ ਪਾਰਥ ਸਹੀ

ਸਿੱਖ ਜੀ ਜਰੂ ਉਹਨੂੰ ਛਡਾਂ ਨ ਘਾਤ ਕਰੋ ਵਿਦਯਾਨ ਪਰ ਸਿੱਖ ਤਹਿੰ ਪਾਸ
ਆਸ ਮੁਸੇ ਤਹਿੰ ਕਰੀ ਬਸੀਵ ਯਹੀ ਦੇਵ ਪ੍ਰੈਮ ਪਰ ਹੀ ਮਾਲਿਦ ਪਾਸ ॥ ੫੧੫

ਦੋਹਰਾ· ਸੁੱਖਾ ਸਿੱਖ ਉਹਨੂੰ ਪੁਹਾ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲ ਮੁਨਾਂ ਸੁ ਵਕਤ ਸਹੋਰ।
ਅਚੀ ਸ਼ਕਸਾ ਸਤੋਰਮਾਨਾ ਦਵਾਂ ਸਿੱਖਨ ਪਰ ਜੋਰ ॥੫੧੬॥ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ

ਚੌਪਈ ਸਭ ਦੇਯਨ ਸਿੱਖਨ ਤਹਿੰ ਮਾਂਗੀ ਤਰ ਪਾਸਨ ਕੋ ਬਹੁਤੀ ਧਸਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ
ਤਰ ਬਾਸਨੀ ਯਾਦਿ ਕਰ ਲਯਾ ਤਾ ਤ ਪਾਸਨੀਂ ਹੋ ਕੋ ਪਰਾ ਧਾਇ ॥੫੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਛਾਰ ਪਰਾਂ ਸਿੱਖ ਸਗਲ ਤਰਨ ਬੀਨਿ ਛੋਰ ਮਾਰੇ ਬਾਲ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ
ਤੁਰਕ ਦੇਹਿ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਤੁਰੇ ਆਹੇ ਦੇਹਿਆਨ ਭੱਲ ਸਮਾ
ਸਿੱਖਾ ਅਚਾਰ ਜੋ ਜਿਤੇ ਪ੍ਰਿਤਮ ਦਸਵੇਂ ਸਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ
ਬਧੋ ਬਹਾਦਰ ਸੁ ਜੁੱਧਾ ਸਿੱਖ ਬਾਦਿ ਭਾਵਸੀ ਕਾਲ ॥੫੧੮॥
ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਐ ਤੁਰਕਨ ਦੋ ਕਰਨੀਂ ਕੁਨੈ ਨ ਦੋਤ
ਜਬ ਹੀ ਵਿਧਿ ਬੋਲੀਂ ਕਵੇ ਦੇਵੇ ਦੁੰਨੀ ਰੋਤ ॥੫੧੯॥ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

੫੧੯.ਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਵੱਲੇ ਤਰਮੀ
ਬੰਕਾ ਮੱਲ ਦਾ ਬਖਾਂਦ ਪੈਣਾ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਜੀ ਆਖੈ ਪ੍ਰਧਨ ਯਾਹੇ ਪੈਣ ਆਗੈ ਹਾਨਿ ਬਖਾ ਕੀਜਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਨਤ ਤੁਰਨੀ ਭੈ ਨ ਤੁਰਨੀ ਪ੍ਰਿਤ ਬਹਾਨੇ ਜਿਨ ਦੀਆ ਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਿਤੀ ਮੈਬਾਸੀ ਸਿੱਖ ਮੁਖੇ ਬੋਲਾ ਮਾਰ ਦੀਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਾਖੈ ਸਿਰਤ ਸਿੱਖਿਆ ਮੋ ਰਾਜਾ ਭੋਜਾਬਾਨਾ ਮਾਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ

ਚੌਪਈ ਛਾਡੀ ਮਯਾਸੇ ਤਯਾਗੋ ਧਰੇ ਜਥਾ ਕਿਸਾਰੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹਯਾ ਮਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਫਿਰ ਤੁਮੈਲੇ ਫੈਲਾ ਪਾਯਾ ਮੀਣ ਮੋਹੁ ਜਿਮ ਛਾਰਿ ਹਰਾਯਾ ॥੫ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਨਾਯ ਗੰਤ ਸੁਖ ਕੁਮਤੀ ਸਾਹੀ ਨਿਤ ਨ ਲਗੈ ਮਿਲਾ ਪਰੀ ਛਾਯਾ
ਮਯਾਯਾ ਦੁੱਖ ਕੁਮਤੇ ਲਯਾ ਦੁੱਖ ਮਯਾ ਜਿਮ ਛਾਯਾ ਤੰਯਾਰੇ ਬਲੇ ਯਾਯਾਨੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਛਾਦਿਯ ਸਿਰ ਵਿੱਤੇ ਸਿੱਰ ਕੁਲੀ ਧਾ ਨਾਵੇਵ ਤੋ ਸਿੱਲੀ ਬਲੀ
ਆਯਾਯ ਦੁੱਨ ਬਰ ਆਪਨੇ ਬਜੀਨ ਬਾਦੀ ਮਯਾਯਨ ਤੋ ਵੁਰੀ ਸਿਲਾਯੋਂ ਤਯਾਯੋਂ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

੫੨੦ ਬਾਬੀ ਦੁਲਾਯੇ ਜੀ ਕੋ ਸਤਿਯਰ ਬਰਤਣ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ· ਜਿਮ ਜਿੱਨੇ ਯਯਾਯਾਯੇ ਬੁੱਧਯੇ ਤੋ ਬਯੁਤੀ ਬਾਯ
ਦੀਯਨਾ ਮੇ ਬਰ ਪੁੱਨੀ ਲਯਾ ਮਯ ਛਾਯੇ ਮੁਯਾਯ ॥੫॥
ਪੁਰੇ ਧ ਬੁੱਤੇ ਮਯਾਯ ਤੋ ਜਿਮੀ ਤੋ ਨ ਬਯੁਤੀਯਾ ॥
ਜਿ ਸੰਤ ਮਯਾਯਨ ਪੈ ਬਾਸੀ ਮਿਯਾਜਿ ਦੁੱਨ ਮਯਾਯ ॥੫॥

ਸਾਰਾਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਕੀ ਪੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ
www.sikhitothesikhi.com

ਚੌਪਦੀ ਨਾਮ ਗਰੀਬੀ ਸਿਮਰਨਾ ਪਰਮਾਦਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਜਾਮਲ ਪਿੰਗੁਲਾ ਗਣਿਕਾ ਤਰੀ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥
ਮਹਾਦਾਨ ਮਹਤਦਾ ਜੇ ਦੇਵਣਾ ਲਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਨਹ ਮੰਡਣਾ ਬਹਣਿ ਨ ਆਸਣਿ ਚਾਇ ॥
ਕਰਣੀ ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕੀ ਉਤਮ ਸਾਈ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਕਢੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਪਦਵੀਆ ਦੁਹੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਹਕੁ ਸਚਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

ਚੌਪਦੇ ਮਨਮੁਖ ਕਾਰਜੁ ਏਕੁ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ॥ ਜੇ ਸਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤਿਲ ਨ ਤਮਾਇ ਸਹਾਇ ॥
ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਕਉ ਆਇਆ ਸੋ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਗੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਕਉ ਆਇਆ ਸੋ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਗੋਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਾਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ਜਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਨ ਸੋਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਨ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਚੌਪਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਪੁਰੈ ਚਲਾ ਸਚਾਈ ਓਟ ਨ ਮਿਲਣੁ ਪੁਰੀਆਇ ॥
ਪੂਰੇ ਪਿਖਿ ਵਿਖਾ ਵਿਗੜਾ ਨ ਤੇਰਤ ਵਿਚਿ ਦਸੀ ਬੁਰਾਈ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ

ਪਉੜੀ ਬਲਵਾਨਾ ਸਿੰਘਾ ਜੋ ਨੇ ਭਰਦ ਆਖੀ ਸਿੰਘ ਸਾਥ ਦੇ ਚੁਨਤ ਮੰਡਿਆਰੇ
ਜਸੋ ਸਮਾਨ ਸੁ ਮੋਸੀ ਸੁਨਤੀ ਪੁੰਜ ਭੇ ਸੇਰ ਤਸੀ ਪੰਹੁਸੀ ਆਖਾ।
ਸਿਵ ਸਿਮਿਰਨ ਪਰ ਬਾਣ ਦੂਰੋ ਸਾਰੀ ਸੁਕੀ ਸਿੰਘ ਮੁਖ ਮੁਹਿਸੁਖ ਭਾਰੀ
ਬਲਵਾਨਾ ਸਿੰਘ ਪਰਾਕਰ ਮੈ ਕਦਮੇ ਅਸਮਾਨਪੁਰੇ' ਜਸ ਧਰਤੀ ਬੁਸੀ ਪਾਨਾ ਪਰਮਾਨਾ ਸਾਰ
ਮੈ ਭੀ ਹਾਥ ਕਟੇ ਛਟਾ ਪਾਵਿ ਮੋਟ ਸਿਵ ਤਿਨ ਸਤੀ ਨ ਦਾਵ ਸਮਾਨੀ ਸਾਰ
ਪਰਮਾਨ ਦੇ ਕਥੁਨੇ ਸਮਾਨੀਆ ਆਖੇ' ਸਥ ਸਮਾ ਸਥਿਨੀ ਨ ਪੁੰਜਸੀ ਜਸੋ ਪਾਨਾ ।

ਖ ਇਕਾ ਪੁੰਜਸੀ ਮਸਾਨਾ ਕਥੀ ਧਾਰਨਾ ਸਥਿਮਾਨ ਮਾਰਿ ਨ ਤਸ ਸੀ ਪੁੰਜਸਾ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨਾ ਸੰ ਵੀਪਰ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨਾ ਚਲਨੀ ਤੇ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਮਿਸਾਨ ਸੰ ਸੀ

ਗ ਸਮਾਨਾ ਸਿੰਘ : ਸਿਤੀ ਸਥਨਾਨਾ ਸਿੰਘ. ਧੰਨ ਸਸ ਸੀ ਸਥ ਸਥਿੰਘ ਸਥਨਾਨਾਪੁਰ ਸਾ ਧੰਸੀ ਸਮਾਨਾਨਾ ਸਿੰਘ ਤੁ ਸੀਨ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨੁਸਮਾਨਾਨਾ ਨੇ ਪਸ ਸਥਿ ਸਾਨ ਸਿਸਾ ਸਾ ਸੰਘ ਸਾਨੁਸਮਾਨਾਨਾ ਦੇ ਨਾਸੁ ਸਸੰ ਸਮਾਨੁਸਮਾਨਾਨਾ ਦੇ ਸੁਸਮਾਨਾਨਾਨਾ ਸੀ ਸਮਾਨਾਨਾਨਾ ਸਾਨ ਸਸੰਘ ਸਮਾਨਾ ਸਾ ਸਥਿਨਾਨਾ ਸਾ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨਾ ਸਾ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨਾ ਸਾ ਸਿੰਘ ਸਮ

ਸੋਰਠਾ — ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਈ ਪਰਮ ਸਹਾਇ ॥
ਖੜਗ ਕੇਤ ਮੈਂ ਸਰਨ ਤੁਹ ਜਯ ਜਯ ਕਰੋ ਜਗਦੰਬ ॥੧॥

ਚੌਪਈ — ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਉਤ ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥
ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰ ਪੁਨ ਰਾਮਦਾਸ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸਹਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੇ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰੀਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥
ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ — ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਵਾਰ ਜੋਧ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਿਮਰੀਐ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥੨॥

ਚੌਪਈ — ਜਬ ਆਵਤ ਕੈ ਕਾਲ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਰੁ ਸਾਕਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਯਾ ਤਬ ਹਾਨੀ ॥
ਯਹ ਪ੍ਰਤਿਜ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਉਚਰੀ ॥ ਮੈਂ ਰਛਾ ਕਰਿ ਹੌ ਤਬ ਪਰੀ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਟੇਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਸਿਖ ਸਭ ਧਾਈ ॥
ਆਨੰਦਪੁਰ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੇ ਭਏ ॥ ਤਾਤਾ ਆਨੰਦ ਸਭ ਕੁਛ ਲਹੇ ॥
ਸਕਲ ਸਜੇ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸਿਰਾਵੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਚਲੇ ਬਨਾਵੇ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੬॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੮॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੧॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੨॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੫॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੭॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੮॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੧੯॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੦॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੪॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੫॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੬॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੭॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੮॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੧॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੨॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੪॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੬॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੮॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੩੯॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੦॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੧॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੨॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੪॥

ਚੌਪਈ — ਤਹਾਂ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸਭ ਆਈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਭਈ ਅਤਿ ਹੀ ਲਰਾਈ ॥
ਤਹਾਂ ਭਯੋ ਅਤਿ ਹੀ ਘਮਸਾਨ ॥ ਬਰਖਾ ਬਾਨ ਚਲੇ ਅਸਮਾਨ ॥
ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਾਜ ਦਮਾਮੇ ॥ ਅਧਿਕ ਸੂਰਮੇ ਕਰਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੇ ॥
ਦੋਨੋ ਓਰ ਭਏ ਅਸਵਾਰ ॥ ਕਰਤ ਭਏ ਅਤਿ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੈ ਕੀਨੋ ਕੂਚ ਤਤਕਾਲ ॥
ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਤੀਰ ਪਰ ਆਨ ਕਰੀ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥੪੫॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਭ ਸਿਖਨ

ਚੌਪਈ ਅਬਦਾਲਾ ਸੋਚਿ ਨਿਦ ਖਾਲਸੀ ਚਲੀ ॥ ਮਾ ਗਲ ਤੇ ਮਰਮ ਜਿਕਰ ਦੇ ਨਲੀ
ਆਣੇ ਪਰਸ਼ਾਦਮ ਕੁਹ ਕਾਜ ॥ ਅਮਰ ਦਰ ਬਾਕਰੇ ਕਰ ਸਾਜਾ ।੨੬। ਅਵਿਨਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਕੰਬੋਜ
ਸਰਮਾਣ ਛੇਰਾ ਤਰਸ ਜੰਝੀ ਤੁਮਾਰ ॥ ਬੁਲਣਾ ਮਹਾਰਾਂਦੇ ਲਸਤਰੋਂ ਬਹਾਰ ਗੁਰਮਤ ਸਾਗਰ
ਪਿਲਾਜ ਰੋ ਯੋ ਲਿਦ ਤਣਾਯੋ ॥ ਆਣੇ ਸੋਂਟ ਜਗੇਯਰ ਸਾਯੀ ਪਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
ਆਹੀ ਛੇਰਾ ਰੂਮ ਰੇ ਸਕਾਯੋ ॥ ਸਾਹਸਾ ਯਾਲ ਮੈਂ ਛੇਰਾ ਪਾਯੋ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ
ਆਗੀ ਚਾਣਜਾਲ ਨਲੀ ਅਖਾਦੀ ॥ ਚੁਤਦੇ ਮੁਹਰੇ ਸਿੰਘੋ ਆਯੋ ।੨੮। ਅਜਾਤ
ਪਾਂਛਰਾ ਧਾਲੇ ਚੁਸ ਛੋਣਾ ਰਕਾ ॥ ਛਕਾਯ ਚੁਿਆ ਚੁਿਆ ਚੁੰਝਾ ਬਯੋ ਜਗਤ
ਆਗੀ ਤੁਹਮਾਨ ਪੁਿਆ ਭੁੰਜ ਬਾਰੇ ॥ ਗਰਣ ਪੁਿਆ ਪੁਿਆ ਪੁੰਜਾਰਾ ਬਯੋ ।੨੯। ਅਮਰ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਨਤ ਪਾਲਸੀ ਬਬ੍ਰ ਕੁਰਾ ਜਾਯੰਧਰ ਕੋ ਲਯ
ਮਾਰਯੋ ਚੁਣਤ ਮਾਲਰ ਪੁਿਸ ਬੁਸਰੀ ਛੋਯ ਕੋ ਪਾਇ ।੩੦। ਅਮਰ ਸੁਰਜੀਤ

ਚੌਪਈ ਗੋਰੁ ਚੁਨ ਚੁਰੇ ਮਾਂਤ ਡਾਰ ॥ ਚਹੀਂ ਸਰਬਾਲ ਯਿਸਨ ਇਸ ਮਾਰੇ ਅਮਰਦਾਸ ਸਿੰਘ
ਸਾਂ ਸਿਖ ਅਸਰਾਣੇ ਛਲੀ ਸਰਬਾਲ ਕੁਲਮਾਂਦੀ ॥ ਪਰਿਯੰਨ ਚੁਿਸ ਰੇ ਚੁੰਨ ਗਰਬਾਯੋ ।੩੧।
ਚੁਿਸੇ ਚੁਮਾਰਗਾਂ ਲਲੀ ਬਬਾਰਿ ॥ ਪਾਛੋ ਮਾਰੇ ਚਿਲਨਜਾਲ ਧਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਦੁਜੇ ਨਿਸਾਰ ਪਾਤਸ਼ੀ ਆਯੋ ॥ ਜਣਤਰੋ ਚੋਰ ਸਿਮਨ ਤੇ ਛਾਯੋ ।੩੨। ਅਮਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਦੋਹਰਾ ਗਰਬਾਯੋ ਮਹਾਰਾਂ ਤੁੰ ਸਹਸੀ ਸਰਬ ਸਿਖਾਨ ਚੁਿਸੇ ਚੁੰ ਸੋਂਦੇ।
ਬੋਯ ਤੁ ਸਿਖਾਨ ਤੇ ਛਲਯੋ ਆਪਣੇ ਜੀਂ ਰੇ ਸੋਇ ਯਾਲ ।੩੩। ਅਮਰ ਸੰਧੂ

ਚੌਪਈ ਅਬਦਾਲਾ ਸਿੰਘ ਸੋਂ ਚੁਿਸ ਸਰਬ ਚਲੀ ॥ ਚੁਰਾ ਛਲਯੋ ਰੇ ਛਲ ਯਿਸਨ ਸਲੀ
ਅਬਦਾਲਾ ਸਿਖ ਤਿਸ ਚੰਚ ਪਾਣੀ ॥ ਤੁਹ ਮਾਯੋ ਸਾਂਚ ਪਾਸਯੋ ਪਾਣੀ ।੩੪। ਛਲਯੋ ਚੰਚ ਪਾਣੀ

ਚੌਪਈ ਅਬਦਾਲਾ ਸਿੰਘ ਪੁਿਸ ਸਿੰਘੋ ਮੁਸਰਾਲ ਸਲੀ ਸਿਖਾਨ
ਸਰਬਾਲਾ ਖਾਲਸੇ ਸਲੀ ਯੋ ਚੁਸ ਸਰਬੀ ਤੁਸਾਰੀ ਪਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਤੁਸ ਸਰਬਾਲ ਖਾਲਸੇ ਗਲੀ ਛਲ ਚੁਸ ਚੁਸ ਚੰਚ ਆਲ ।
ਸਰਬੰਚ ਮਾਰੋ ਗਰਬਾਲਣੇ ਚਲ ਚੁਸ ਚੰਚ ਚੁਸਿ ਕਾਲ ।੩੫। ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਬਦਰਸ਼ਨ

ਚੌਪਈ ਤਤੀ ਗਰਬਲੀ ਚੰ ਸਲ ਸਲੀ ॥ ਸਲ ਚੁਸ ਸਲ ਯਿਸ ਛਲਨੀ ਸਲੀ
ਸਲੇ ਖਾਲਸੇ ਯੋਨੇ ਤੁਸਕਾਲ ॥ ਯਿਸ ਪਰਿਯਾਲ ਸਲ ਚੁਸ ਨੈਂ ਮਾਲ ।੩੬।
ਤੁਸ ਸਰਬਾਲ ਤੇ ਆਲ ਗਰਬਾਣੀ ॥ ਤਲਸੀ ਚੰਚ ਯਿਸ ਛੇਹੀ ਚਰਿਮਾਣੀ ਸਰਬਜੀਤ ਸਰਬਦਰਸ਼ਨ
ਤੁਸਲੰ ਖਾਲਸੇ ਛਲੀ ਚੁ ਮਾਲ ॥ ਚਸ ਚਾਂਚੇ ਯੋ ਚੁਸੀ ਪਰਿਚਾਣ ।੩੭।

੧ ਅਮਰ ਮੰਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਬਾਉਲੀ ਦੇ ਤਯਾਰ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਸਿੰਘ ਸਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ੧੫ ਫੁਟ ਹੇਠਾਂ ਗਹਰਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ

ਦੋਹਰਾ: ਬੋਲ੍ਹੇ ਭਲੇ ਪੁਰਾਣ ਉਕਤ ਜਿਹ ਪਰ ਬਰਨਤ ਏਕਾਗ੍ਰ
ਭਰਮ ਮਾਨਿ ਕੁਤ ਤਥ ਦਈ ਲਯਨਾਈ ਪਾਰਿ ਸਦ।

ਚੌਪਈ: ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਦੁਖਹਰ ਕਥਾਨੀ ਅਨੁਭ ਮੰਤਰ ਭੈਹਰਿ ਆਖੀ
ਤੋਮਰਾਨੇ ਧੀਰਿ ਆਖੀ ਦੰਖ ਦੁਣੀ ਤਰਦ ਕੀ ਨਰੂਪਨ ਧੰਨ ।।੧।।
ਮਿਧ ਦੁ ਭੇਜ ਅਕਾਦਦੀ ਗਈ। ਪਿਛ ਸਿਧ ਭਲਾਣੀ ਗੋਨੀ ਸਥੀ
ਪ੍ਰਿਤੇ ਨਕਾਦ ਦੁ ਕੰਕ ਦਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਕਨਾਣ ਮਾਨੀ ਗੋਨੀ ਗੁਨਾਣੀ ।।੨।।
ਅਕਾਧ ਸਿਮਾਨ ਪੈ ਮਨੁਖ ਦੁਨਾਣੀ ਸਿਮ ਦੁ ਨਨਾਣੇ ਮਮ ਆਖੀ
ਨਮਾਧ ਭੈਨ ਪ੍ਰਿਨ ਦਪ੍ਰਾ ਬਨਾਣੀ ਰੋਪ ਜੰਧਨ ਬਧੁਤੀ ਆਣੀ ।।੩।। ਮਾਨਵ ਮਾਨਵ
ਨਮਾਧ ਭੈਨ ਰਥ ਬੀਮੀ ਨਨੀ ਨਮਾਧ ।।੪।। ਪਨ ਪਿਤਾ ਨਨੀ
ਅਬ ਨਮਾਨ ਸੀ ਮਨੈ ਮਮਾਨਾਧ ਪਾਨਣੀ ਨਥਿ ਮਾਨੀ ਪੁਸ ਜਦੈ ਮਾਨ ।।੫।।

ਦੋਹਰਾ: ਤਬਹਿ ਪਾਤਸੀ ਧੰ ਕਹਯੋ ਹਸ ਲਖੈ ਦੁ ਮਮੰ ਮੋਰ। ਮੰਤਰ
ਤੁਮਾ ਧੀ ਕਾਮੈ ਕਿਹੈ ਕਿਮ ਕਲੈ ਸੁਖੇਨੋ ਰੋਰ ।।੬।। ਮਿਲਾ ਮਾਰ ਮਿਲਾਮਮਾਰ
ਧਾਰਸ ਧਕਗੋ ਨਥ ਧੰਧੇ ਧੰ ਧਾਨੀ ਧਰੇ ਧੁਧਾਰ ਮਾਨਾਨ ਪੰ
ਗ੍ਰਮ ਪੈ ਗ੍ਰਮ ਰੁਨ ਮਮ ਮਰੈ ਗੋਲਿ ਬਰੈ ਚੋਨਮਾ ।।੭।।

ਚੌਪਈ: ਦਿਜਮੈ ਪੈ ਧਾਮਿ ਮਾਰ ਮ ਮਮਾਰ ਪੀ ਮੈ ਪ੍ਰੀਪੈ ਮਰੈ ਮਰਮਾਰ।
ਮਾਰਿ ਮਿਮੰਦਨ ਮਹਮਾ ਸਮਾ ਦੀਨ ਮਿਮਾਮ ਮਨ ਮਿਮਾਮ ਬਮੈ ।।੮।।
ਮਿਮਾਮ ਮਾਰੀ ਧਾਰੇ ਪਾਰਿ ਧਿਮਾਮਮ ਫੀਨੇ ਮਿਰੈ ਧਰਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਿਰਮਾਰ
ਮਮ ਨਮਾਰ ਕੀ ਨਾਰੈ ਪਰੀ ਧਿਮਾਮਮ ਪੈ ਕਿਮ ਮਾਰੀ ਮ ਮਰੀ ਮਮਾਰ ।।੯।। ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ: ਗ੍ਰਮ ਸਿਮ ਧੰ ਤੋਮਿਰੈ ਪੈਜਰਣਮੁੰਮੈ ਬਰਮ ਬੰਮ
ਮਿਲ ਗ੍ਰਮ ਮਾਰ ਮੰ ਬਰਮੈ ਧੰ ਕੀਨੈ ਬਮਾਰ ਮਿਲੰਬਰ ।।੧੦।।

ਚੌਪਈ: ਤਬਾਰ ਮਰਮ ਮਿਮ ਬਮੈ ਮਮਾਰਮਾ ਦੀਨ ਮਮਾਰ ਮੁਰਾ ਦੰਦੀ ਮੁਮਾਰਾ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾ ਗੁਰ ਮਿਲਾ ਰੰ ਬਰਮੰਦਾ ਬਮਾਰ ਮਿਰੰਮੈ ਮੁਰਮਾਰ ਮ ਗੀਨੈ ਬਮਾਰਾ ਮੁਮਾ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਬਮੰਦਾਰ ਬਮਾਰ ਮਿਮ ਮੁਮਾਰਾ ਬੰਮਾਰ ਮਾਰ ਗਰਾਰ ਤੰਮੈ ਮ ਬਮੈ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਮੈ ਬਮਾਰੰ ਮਰਾਰ ਘੰਤੈ ਬਰਮਾਰੈ ਨੈ ਚੁੰਮ ਮਮਾਰ ਮੈ ਸਰਾ ਬਾਰੈ ਮਮਾ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ: ਜਰਿ ਮਿਲਨਾਰ ਬੰ ਰਰ ਬ ਰਰਿ ਪਰੈਰੇ ਸਿਮ ਦਮੰਦ
ਚੁਨ ਮੰ ਮੁਨਰੇ ਹਰੰਗਾ ਬੈ ਮਿਮ ਪਰਸੈ ਚੁਮੀ ਪੈ ਜਮਾਰ ।।੧੨।। ਮਮਾਰ ਮਮਾਰ ਮਮਾਰ

ਚੌਪਈ: ਮਮੈਂਸ ਸਿਮ ਰਥ ਮਮਾਰਮਾ ਚੰਮਾ ਮਮਰੀ ਸਿਮ ਪੈ ਰੋਮਿ ਚੁਰੰਮਾ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਮਾਰ ਤਮਾਰਮਾ ਸਿਮ ਪੈਰਸ ਸਿਮ ਮਮਾਰੀ ਚੁਮਰਾ ਦਮਾਰ ਸਿਮੈ ਪੰਮ ਸਿਮਾਰਾਮੈ ।।੧੩।। ਮਮਾ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ — ਗਿਰਿਜ ਰਮਨ ਮਨ ਮਹ ਮਗਨ ਮਘਵਾ ਮਹਿਮ ਨ ਜਾਨ
ਦਨੁਜ ਰਾਜ ਸੁਖ ਸਚਿਵ ਜਿਮ ਪਾਵਤ ਪਿਛੇ ਪਰਾਨ
ਜਗਤ ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ ਭਗਤ ਹਿਤ ਤਨੁ ਧਰ ਕਰਤਿ ਚਰਿਤ
ਨਰਹਰਿ ਜਿਮ ਜਿਮਿ ਸਿੰਧੁਸੁਤ ਪਰਸੇ ਫਰੈ ਪਿਰੀਤ

ਚੌਪਈ — ਤਬਹਿ ਮਾਲਵੀ ਹੀਰਾ ਲੀਨੇ। ਮਨਹੁ ਤੜਿਤ ਘਨ ਕਰ ਮਹ ਕੀਨੇ
ਦੇਖੀ ਪਰ ਪ੍ਰਿਯ ਤੇਹਰ ਮਮਤੇ। ਮਾਨਹੁ ਮਦਨ ਮਹਾ ਮਦ ਮਾਤੇ
ਕਵਿ ਦਰਿਮਾਨ ਸਚੀ ਮੈਲਾ ਪਰਾਜੇ। ਚਿਤਵ ਮੁਰਾ ਸਤ ਨੈਨ ਨਿਵਾਜੇ
ਕਰ ਮਿਮਨ ਧਰ ਧੀਰ ਸਮੀਰਾ। ਮੈਲ ਚਲੀ ਬਰਨਤ ਛਬਿ ਗੀਰਾ
ਬਾਲ ਦਸਾ ਸਸਿ ਰਹਿ ਸਮੀਪਾ। ਕੁਲਹਿ ਲਖੈ ਜਨੁ ਰਾਹੁ ਦਿਪਾ
ਦੁਖਮਾ ਸੁਖਮਾ ਏ ਮਰਤਬਾ ਸਮ ਸੁਖੀ ਨਰਾਨੀ ਤੁਰੰਗਨ ਕੇ ਮੁਤਬੇ ਅਤਾ

ਦੋਹਰਾ — ਕਰਦ ਲਰਕਾਬ ਸੀ ਦੋਨਹਿ ਗਲੇ ਮਾਲਕੇ ਮਾਹਿ
ਨਜਰੇ ਅਕਲਮੰਦੀ ਹੈਰਤ ਮੰਗਲਾ ਲਾਲੀ ਅਕਤਾਰਿਦਾਹਰ

ਚੌਪਈ — ਜਬਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਦੋਨਹਿ ਕਹੇ। ਮਨਹੁ ਮਰਾਲ ਮਾਲ ਮਹ ਲਹੇ
ਨਜਰੇ ਮਾਹਿ ਮਾਲ ਮੈਲਾ ਮਾਹੀ। ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਹੀ
ਮੈਲਾ ਹਰਾ ਮਾਲਾ ਦਲੇ ਮਰਾਲੇ। ਜਨੁ ਮੁੰਤੇ ਜਲ ਹੰਸਨ ਮਾਲੇ
ਕੀਨਾ ਮਾਲ ਮਾਲ ਤੀਨ ਬਲਾਮੈ। ਮਾਲ ਮੈਲ ਕੇ ਧੀਰ ਨ ਮੈਲ ਮਾਲ

ਦੋਹਰਾ — ਲਸਨੀ ਜਾਰੀ ਦੋਨ ਕੀ ਕਰਦ ਜੰਗਿ ਦੀ ਮਾਲ
ਜਾਮੰਦ ਮਾਲੀ ਮੈਲੀ ਸੁਗਮਾ ਸਿਰ ਕਰ ਹੀਰੇ ਮੈਲ ਮਾਲ

ਚੌਪਾਈ — ਦਮ ਕੀ ਸਿਰ ਮਾਲੇ ਮੀ ਮਾਲੀ। ਮੀ ਮਾਲ ਹਮ ਕੀ ਕੁਮ ਕੁਰ ਬਾਲੀ
ਮੈਲਾ ਮਾਲ ਮਾਲ ਮੈ ਮਾਲੇ ਮਾਲੇ। ਸੁਗਮਾਲੇ ਲਾਲ ਮਾਲ ਕੀਮਾਲ ਮਾਲੇ ਮੈਲਾ
ਕੁੰ ਲਸਨਾ ਪਰ ਧਾਲੀ ਕੀ ਤਾਲਿ ਬਾਲ। ਮਾਲੇ ਮਾਲੀ ਲਾਲੀ ਲਾਲੀ ਕਾਲ
ਗਾਏ ਦੁਰਾਲੀ ਮਾਲੇ ਕੰਮ। ਲਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲੇ ਮਾਲੇ ਕੀ ਮੈਲੇ ਮੈਲਾ

ਦੋਹਰਾ — ਕਿਮਿਲ ਕਿਹੁ ਸੁਮਿਲਾਲ ਕੇ ਕਰਦੇ ਕੁ ਮਿਲਮਲਾਲ ਕੰਕਾਲ
ਸਲਾਲ ਸਲੰ ਦੁਲਾ ਦੇਮ ਕੀ ਸੁਮਾ ਕਰੀ ਪੁਨ ਮੰਗ ਮਲਾ

ਚੌਪਾਈ — ਅਮੀ ਕਾਲ ਚਾਂਦਨੀ ਕਲੀ। ਮੈਮਿਕਲ ਕੰਮੇ ਮਮਲ ਮਲੀ
ਮਿਮਿਕਲ ਸਕਲਾਲੇ ਦਲੇ ਮਲਾਮਿ। ਮੁਮੇ ਗੀਰੀ ਲਮੇ ਮੈਮਿਕਲ ਕੁਦਾਲਿ ਮਲਾ
ਮਾਲੀ ਮਲਾ ਕੀ ਮੈ ਮਿਲਾ ਕੀ ਮਲਾ। ਮਿਕਲ ਮੀ ਕੁਮ ਕਲੁਕਲ ਮਾ ਕਲੀ
ਸਲਾਲ ਮੈਲੇ ਕੀ ਦਲੇ ਕਲਾਲੀ। ਗਿਰੀ ਕੁਮਾ ਕੁਕਲ ਮ ਕਲੇ ਮੈ ਕੀ। ਮਲੇ ਮਲਾ
ਮਿਮਿਕ ਸਿਮਿਲੀ ਮਾਲੇ ਕੁਮ ਮਲੇ ਮਿਮਿਕ ਮਿਮਾ ਕੀ ਕੁਟ
ਮਿਕਲ ਕੀ ਚੀਮੁ ਮਾਲ ਮਿਮਿਮਾ ਮਲਾਲੇ ਕੁਮੇ ਕੁਮਾ ਮੈ ਕੁਕ ਕੁਕਲੀ ਮੈਮ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਹ ਸਰੰਦਨ ਨਾਸ ਨਰ ਤੁਰਕਨ ਕੀਹਤੀ ਨਾਹੋ ਰਾਤ
ਸਸਤ ਵਦਾਰਤੀ ਸਸ ਵਹੀ ਸੋਈ ਸਸਤੰਦ ਪੁਰਾਤਾ ਦੇਤਾ

ਚੌਪਈ ਗਗਦਿ ਸਰੰਦਨ ਤਰਦਨੀ ਨ ਘਰਤੀ ਸਿਖਸ ਇਸ ਪਿਤਸ ਪਾਤ ਚਲਤੀ
ਖਪਤ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੰਦਿਸਤ ਰਤਿ ਮੰਤੀ ਤੇਤਾ ਚਿਤ ਕੀਤ ਕੀਤ ਚਲਾ
ਪ੍ਰਭੁਤ ਸਸਤੰਸਤ ਸਸਤਤ ਧਰਤੀ ॥ ਚਿਸਤਤੀਤਾ ਸਸਤਿ ਸਸਤੰਸਤ ਸਸਤੀ
ਤੇ ਸੰ ਚਿਸਤਤ ਚਿਤੀ ਸਸਤਿ ਚੁਤ ਪੁਸ ਤਸੀ ਸਸਤਤ ਦੀ ਸਤ ਦਤਤ ਸਸ
ਤਤ ਸੰ ਸਤ ਸਤ ਸਸਤਿ ਸਤਤਿ ਪਤਤਾ ਪਤਿਤੇ ਤੁਤੇ ਤਿਸਤਿ ਚੁਤਾ
ਦਸਿਸ ਚੰਤਾ ਪੈ ਚੁਤਤ ਪਤਾਤੇ ਸਤਸਤੀ ਸਸਤਿਤਾ ਪੈਸੇ ਚੀਤ ਸਤੇ ਤਤਾ
ਸਤਿਤ ਚੁਸੀ ਸਸਤਿਤਤ ਸਤਿਤ ਚੁਸੀ ਚਿਸ ਸਤਤ ਚਿਤ ਸੁਚਤੀ ਤ ਸਤਤ
ਸੀਸਤ ਚੇਤਾ ਪ੍ਰਿਸੰ ਸਿਸ ਪਤਾ ਪਾਸਤਸਿਤੇ ਚੁਪਤਚੇ ਚੈਸੀ ਸਸਤਸਸਸ ਪਤਤੇ

ਦੋਹਰਾ ਚੰਤੇ ਤੁਚਿ ਸ ਚਤਿ ਚਤੇ ਤਤਤਸਸਤ ਸਿਸਤ ਤੇ ਪਸਤਿ
ਸਸਤਿਤਤ ਚਚੇ ਚਸਤਤਿ ਤਿਸਤ ਤੇ ਚਤੇ ਸ ਚਿਤਸਤਸਤਿ ਪਤਤੇ

ਚੌਪਈ ਤਤਸ ਸੀਤਾ ਸਿਸ ਸਤਤਾਤਾ ਚਸਤਸਸਤਾ ਚਤਤਸਤਸਤ ਤੇ ਸਿ ਸਤ ਪਸਤਾ
ਸਸਤਸਿਤ ਸਤਸਸ ਸਿਚ ਚੁਸਤਸਤਾ ਚਿਤਸ ਚਾ ਤਿਸਤਸਿ ਚਿਤਸਤੀ ਸਸਤ ਚਾ ਪਤਸਤਾ
ਸਤਤਸਤਸ ਤਸਸਤ ਸਤਸਤ ਚੁਸਤ ਤੀ ਤੇ ਸਸਤਸਤ ਸਤਸਤ ਚੁ ਸਚਿ
ਚੁਤ ਸਤਤਸਤ ਚੁਤਸ ਚਿਸ ਚਸਤਸਤਾ ਚੁਤੇ ਸਸਤ ਪੈ ਸਤਤੇ ਪਸਤਸਤ ਤਸਚ
ਚੁਤੇਤਸੀ ਪਸਤਸਤੇ ਤਿਚ ਸਸਤ ਚਿਚਤ ਤੀਤ ਸਸਤੇ ਸਸਤ ਸਸਤਸਤ ਸ ਸਿਤ।
ਚਚਤੇ ਸਸਤਸਤੇ ਸਸਤਤ ਸਸਤਸਤਾ ਸਸਤਸਤਸਤੇ ਤੇ ਚੁਤੇ ਚੁਤਤਸੀ ਪਤਾ
ਤਸਤਸਤ ਚੁਤਤ ਸ ਪੈ ਸਸਤ ਪਸਤੇ ਸਸਤਤ ਸੀ ਸਤਿਤਤੇ ਸਸਤੀ ਸੁਤਤਸੀ
ਸਤਤਸਤਸ ਚੁਤਤ ਸ ਪਚੇ ਸਸਤਸਤੀ ॥ ਸਤਤ ਸਸਤਸਤੇ ਤੇ ਸਤਿਚਤੇ ਸਸਤਤੇ ਪਤਤਸ

ਦੋਹਰਾ ਚੁਸਤਸਤਾ ਸਿਸਚ ਪੈ ਤੇ ਚਸੀ ਚਤਤਸੀ ਪੁਤਤਸੀ ਸਸੀ ਚਤਤਸੀ
ਚਚਤ ਪਿਤਤੇ ਪੈਸੇ ਤਤਸਤੇ ਚੇ ਚਤਸੀ ਪੈਤਤਸੀ ਚਤਤਸ ਚਤਤ

ਚੌਪਈ ਸਚਤਤਸਤ ਸਿਸਚ ਤੇ ਚੇ ਤਤਤ ਚਤਸੀ ॥ ਚਤਤਤ ਪਤਤਸਤਤ ਚਤਤੇ ਚਸੀ
ਸਸਤਸ ਅਸਤੀ ਚੁਤਤ ਚੇ ਸਸਤਾ ॥ ਸਸਚ ਤੇਸ ਚਤਤ ਪਿਚਤਤੇ ਚਸਤਾ ਤਸਤ।

ਦੋਹਰਾ ਸਚਤਤਸਤ ਤਿਸਚ ਸਸਤਤੇ ਚੇ ਤੇ ਚੇ ਤਿਸਚ ਮੁਤਤਿਦ
ਚੁਤਤਤਸ ਚੇ ਤੇ ਚੁਤਤਤਚੇ ਤਸਤੀ ਸਸਤੀ ਤਤਸਤਿਦ ॥੮॥ ਤਤਸਤਿਦ

ਚੌਪਈ ਚੁਤਤਾ ਤੇਸ ਚੁ ਤੇ ਚੇ ਸਸਤਿ ਚਸੀਚ ॥ ਚੁਸ ਚਸਤੀ ਤੇਤ ਤੇ ਤਿਸਤਸਤ ਚੁ ਚਸੀਚ
ਤਿਸਤਾ ਚੁਸਤੀ ਤੀਤਤ ਪੈ ਚੇ ਸਸਤਤ ॥ ਚਿਚਤ ਪੈਚੇ ਚੁਤਤੀ ਸਸਤਤ ਤੁਤਤ

* ਤਿਸਚ ਚਸਤਤ ਚ ਤਿਸ ਤਿਚ ਚੇ ਤੀ ਸਸਤਿਤ ਚੁਤਿਸਤਤਤਤ ਸਤਤਤ ਚੁਤਿਸਤ ਸਸਤਤਸਤਸਸ ਤੇ ਸਸਤਤਿਤ ਹੈ

દોહા ...

...

...

ਚੌਪਈ
ਸਭਾ ਵਰਨ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤੇ ਸਭ ਤਜਮਾਨ ਤੇ ਸਹਿਦਿਨ ਆਈ ਚਲਮਾਨ
ਨਿਮਤ ਜਮਦਿ ਆ ਆਤਮੀ ਮਹੋ ਮਹਦੇਸ ਪੈਤਾ ਸਮਾਨ ਭ ਸਮੇ ਤੇਹ
ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਬੋਲਤ ਨ ਚਾਏ ਬਹ ਬਿਸਨ ਸਭ ॥ ਜਬੋ ਸਬੋ
ਵਹਿਮ ਬੈਠ ਸੋ ਬਸਦੇਯਨ ਬਸਹਤ ਕਿਸਾ ਸਿਖਿਆ ਸਭਿ ਸਹਿਤ ਸਹਤਾਂ ਪ੍ਰ
ਬਸਤੇ ਤਦੀ ਨੋ ਤਰ ਕੇ ਸਾਰਿ ਸਿਖਿਸ ਸਿਨੋ ਬਾਸ ਬਸਾਰਿ
ਕੀਨਾ ਬੋਲ ਸਮਾਰੋਹ ਬਿਸਤਾਰਿ ਸੋ ਸਿਖਿਸ ਬੋ ਤੋ ਬੋ ਸਮਾਰੇ ॥॥
ਸਿਖਿਸ ਬਤਾਰੋ ਹਸ ਨਤੇ ਨ ਸੁਨੀ ਨਿਸਸਿਦਾ ਬੋ ਹਸ ਸਸਾ ਨੋਸਤੋਨੋ
ਜੋ ਸਿਖਿਸ ਬੋ ਸਸਾ ਸਸਾਰ ਨੇ ਸਿਖਿਸ ਬੋ ਤੁਸਿਸ ਬਬਸਦਾ ਮ

ਦੋਹਰਾ
ਜੋਸ ਬਬੈ ਤੁਬਤ ਮਾਰੀਏ ਸ ਦਏ ਖੇਤੈ ਬੀ ਬਬ
ਸਿਸ੍ਹਾ ਤੁਬਤ ਹੈ ਨਬਬ ਬਬੈ ਸਬਬ ਪਬਤ ਹੈ ਤੁਤ ਸ

ਚੌਪਈ
ਸਿਖਿਸ ਸੁਖ ਸ ਮਤਾ ਸਬਬਾਈ ਸੁਬਤਾਨ ਬਬਸ ਬੈਨ ਬਬੁਤੀ ਬਾਈ
ਸਿਖਿਸ ਤੁਤਾ ਸਿਸਬਬੈ ਪਤਸਾ ਸਿਸਤੁਦ ਸਸਿਦ ਤੁ ਬੋਸਾ ਬਬਬਬਾਬ ਸ

ਦੋਹਰਾ
ਸਾਤਤਬੁਦ ਬੋ ਬੈ ਤੁਬਤ ਤੋ ਬਤਤੀ ਸਿਖੀਸ ਬਬ ਬਾਸਿ
ਸਿਖਿਸ ਬੈਤਸਿਬਤ ਬੁਦਤੈ ਬੋਤੋ ਸਿਤ ਸਬਬਾ ਬਤ ਬਾਸ ਤਬਾ
ਸਿਖਿਸ ਤੋ ਤੁਸਿ ਤੋਬੋ ਨਿਸ ਬਬਬਾ ਬਤ ਬਾਸ ਤੁਤਾ
ਬੈਬ ਬਾਸਿ ਬੋਬਸ ਬਬੈ ਸਿਸ ਸਿਖੀ ਬੋਤੁਬੁ ਬੋਬਬਾ ਬਬਬਾਬ ਸ

ਚੌਪਈ
ਬਬ ਤੀਸਿ ਤਬ ਬਬ ਬਬ ਬਬਤਾ ਬਬਤੈ ਸਿਖਿਸ ਬੋ ਤੋ ਬਬੈ ਬਬੈ
ਬੈ ਬੀ ਬਬਤਬ ਬ ਸਿਤੋ ਬਬਬ ਸਿਤ ਸਿਖ ਸਿਖ ਤੁਬਬੀ ਤਬਤੈ ਤੁ ਬਬਬ ਸ
ਤਬ ਸਿਖਿਸ ਬਬੁ ਬਬਟ ਬਬਬਾਈ ਬੋਤੀ ਬਬਬ ਸਿਖਿਸ ਬੋਬਬ ਬਬਤੀ
ਬੁਦੈ ਸਿਖਿਸ ਬਬੁਤੈ ਬੁਬ ਬਬੈ ਸਿਤ ਬੁਤਬਬੈ ਨਬ ਬਬ ਬਬੈ ਬਬੈ ਬ
ਸਿਖਿਸ ਬਬੁਤਿਬ ਬੋਬਬ ਬਬੈ ਸਬਬਤਿਸ ਤੋ ਤੀ ਬੁਤਬਬ ਤਬਬਿ
ਬਬਬਿਦ ਬਬਬਾਬੈ ਤੋ ਸਿਬਬ ਬੁਤੀ ਤੋਬਬ ਤੁਸਿਬ ਸਿਤਬਤੀ ਬਬਬ
ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੁਤਿਬ ਬੁਤਿਸ ਬਬਤਾਤੋ ਤੋਤੈ ਦਤੈ ਬ ਤੋਤਬ ਬਬਿਬ
ਤਬ ਤੁਸਿ ਤੁਬਬ ਤੋਬੈ ਬਬਬ ਤਬਤਾਂ ਤੁ ਬਬ ਤੋ ਬਤਬ ਬਬਬਾਬ

ਦੋਹਰਾ
ਦੀਤਬ ਸੋਬ ਨੋ ਬਿ ਬੁਤੀ ਤਿਬ ਸਿਬਬਾ ਬਰਿ ਦੋਬ
ਬਬਦੀ ਤੁਬਤੀ ਬਬਬ ਨੋ ਬਬਬ ਤੋ ਪੁਤੀ ਬੋਬ ਬਬਬ

ਚੌਪਈ
ਬਬ ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਬਬਿ ਬਬਿ ਤੁਬ ਬਬਬ ਬ ਬਤਿਤੁਬ ਤੀਤਿਤੁ ਬੁਤਬ
ਸਿਬਬਾ ਸਿਦੀ ਬਬਬ ਬਬਬਤੀ ਤੋਤੈ ਪਤਿਬ ਤਿਬ ਬੁਬ ਬਬਬਤੀ ਬਬਬ

ਨ ਸਭਿਬ ਬਬ ਬਬਬਾ-ਬਬਿਬ ਬਬਬ ਪੁਤੋਬਬਬਬਾ ਤਬਤਿਬ ਬ ਬਬਬਬਾਬ ਬਬਬ ਤੁ ਬਬਬ ਬ ਪੁਤਬ ਬਬਬ ਸਿਤਿਬ ਬਬਿਬ ਬਬ ਬਬਬਿਬ ਬਬਬਾਬ ਬਬਬ ਤੁ ਬਬਬਿਬ ਬਬਬਾਬ ਬ

ਅਕਲਵੰਤ ਨਰਕਾਂਦੇ ਦੁਆਇ ਪਰਿ ਖੜੇ। ਤਿਨ੍ਹ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁਰਮਤ ਆਖ ਪਸ਼ੋ
ਦੂਜੇ ਬੰਸੀਅਨ ਬੰ ਧੰਨਮ ਅਲਾਯਾ ਦੇ ਲੇ ਤਿਨ੍ਹ ਮਰਨਹਾਰ ਧਰਮਾਣ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ
ਕੰਬਸ ਦੇਹਿ ਕੁ ਅਲਵੰਦਿ ਆਏ ਤਿਖਿਰਨ ਬੀਜੇ ਸਿਧ ਪਰਵਾਏ
ਦਦੀ ਮਿਤ੍ਰਬਸਨ ਥਾ ਰਥ ਆਯਾ ਨਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਧੁਰੇ ਮਾਰ ਪਾਏ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ
ਹੋਨਾ ਚੋਨਾ ਬਰ ਸਾਵਿ ਮੁਲੈ। ਸਿਖ ਵਿਲਾਂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਧਨੈ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਲੈਨੇ ਧਾਕਾ ਜੋਊ ਰਖਾਈ। ਮਾਰ ਖੋਟ੍ਰਮ ਦੋਸ ਸਿਖ ਮਿਹਰਾਈ ਪਾਤਸ਼ਾ

ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਆਗੜੇ ਦਿਖਲ ਮੇ ਰੇ ਤੀਨ ਮਾਰ
ਵਾਰ ਸਹੰਗੀ ਆ ਗਈ ਮੁਖ ਭੁੰਚਸ ਰਹੇ ਮੁਰਾਰ ਧਨ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ

ਚੌਪਈ ਬੰਮ੍ਰਪੁਤੀਆਨ ਬਧੁ ਅਗਸੀ ਤਿਕਰਾਯ ਹਾਯ ਬਵੰਤਨ ਆਯੇ ਕਰ ਮੁਖਾਯ
ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਾ ਯਾਧ ਸਵਾਏ ਪਰੁਖ ਅਮੰਚ ਤਿਨ੍ਹ ਬੰਲੇ ਧਨਾਰੰਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ
ਯੁਧਾ ਸਿੰਘ ਰਥੰ ਮਾਰਯ ਪੈਜਾਰੇ ਸਮੁੰਦ ਧਾਨਾ ਧੰ ਰਥੀ ਰਥੰਚ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਨਾਰਨ ਨ ਦੀਨੇ ਮਰਯਾਦਨ ਘੋਸ਼ੀ ਸੋ ਕਰ ਸਕਥੇ ਸੋ ਚਾਰੇ ਬੰਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ
ਮਰਯਾਦਨ ਲਯੰਤੇ ਦਯੰ ਚੰਰਾ। ਸਿੰਘਨ ਨਾਇ ਮਰਾਧੀ ਰੰਚਾ। ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਤਯੁਰ ਦਾਧਿ ਤਯ ਲਯੰਤੇ ਗਧੀ ਸੋ ਨਦ ਗਾਧਿ ਯਾਯਸ ਤੋ ਧਧਿ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਸਯੰਤ ਪੁਲਯਾਨ ਤਰਥ ਬਾਸੀ ਹੋਯੇ ਅਲਥੀ ਪੁਰੋਧ ਸ ਤਿਲਸਾ ਬਸੀਦੀ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਬਾ ਪੁਰਬਲ ਸੁ ਦੁਖੀ। ਮੰਤਰ ਮਲਦਨਾ ਧਾਰਥ ਬਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ
ਦੁਸਯਰਾ ਦਿਨ ਮੇ ਸੇਖੰ ਧਾਰਾਯ ਦੁਤੇ ਪ੍ਰਮਥਨ ਗਾਰੇ ਮਯੁਰਾ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਥ ਰਹੇ ਖੁਰਖਪੁਰੀ। ਬਾਰੇ ਸਿੰਘ ਯੰਹੈ ਬੁਰਬਲਾ ਮੇਨੀ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਸਿਖਿਯ ਮੇਨੇ ਤੋਰਥੰ ਧਿਵਦਾਯੇ ਸਿੰਘ ਸਭੀ ਲੈਯ ਪ੍ਰਸਾਦ ਉਤਾਰਾਈ
ਮਤਲਬ ਸਿੰਘਨ ਮੇ ਬੰਸ ਤਥੀ ਲੈਨੇ ਬੰਸ ਸਭਾ ਕਰਿ ਮਹਾਰਥ ਪਾਤਸ਼ਾ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਤਿਖਤੰਮਾਨ ਤੇ ਨਿਕ ਬਾਸ ਰੁਕਾਰੇ ਸਭਿਲਾਸਨ ਤੇ ਨਿਕ ਬੰਸ ਮਹਾਰਥੇ ਸਮਾ ਦਸ
ਮੁਲਯਾਨ ਜਾਯੇ ਸਿਖ ਅਰਿ ਬਲ ਧਨੁਰਾ ਮਾਰ ਗਾਇ ਤਿਖਾਸ ਦੁਖ ਹਰਾ
ਮੁਲਯਾਨ ਜੰ ਤਿਨ ਮਾਰਤ ਭਯੰ ਹੁਮ ਜੋਰਯੰਤੇ ਦਿਧ ਦੁਖ ਭਯੰ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਅਲਥੀਨ ਤੋ ਪੁਰ ਤਿਖਾਸ ਦਿਖਾਈ ਸਿੰਘਨ ਦੁਰਮਤ ਸੋ ਦੁਖ ਗਾਈ ਪਾਤਸ਼ਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਖਿਯ ਬੰਸਾਂ ਤੇ ਬੰਸਿ ਸੋ ਅਲਥੀਨ ਲਯੰਤੇ ਘੁਟ ਸਮਾ ਦਸ ਸਮਾ ਦਸ
ਦੂਤੇ ਪਰੀਛ ਤੇ ਜਾਧਿਸਾ ਲਯੰ ਛੋਰੇ ਦੁੰਨ ਲੁਟ ਪਾਤਸ਼ਾ

ਨ ਦੁਸਯਰਾ ਦੁਸਯਰਾ ਨਾਮ ਦਾ ਛੋਟਾ ਮਹਾਰਥ ਸਭਲਯਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਭਾ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਸਾਰੇ ਸੀ ਤੋ ਹੈ ਤ
ਕਿਹਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੁੰਨਾ ਗਾਕਰ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਤਥੇ ਮਹਾਰਥ ਗੁੰਚ ਦਾ ਵਿਚ ਨਾਮ ਤਿਸਨੂੰ ਯਾਦਗਾ ਸੀ

੨ ਯਥਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਿ ਬਾਣ ਅਨੁਸਾ ਅਰਥ ਦੇ ਕਰਕੇ ਮੁਖਾਰਥ ਵੰਸਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾ
ਤਿਨ ਪ ਨਾਲਾਇ ਗਈ ਨਾਲਾਇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤਥ ਅਰਥਾਰ ਮਾਰ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚ ਤੇ ਤੰਗਾਰ ਮਾਰਦੇ ਵਿਚ
ਬਾਰੀ ਦਾ ਮੁਖਾਰਥ ਸਾਰਿਆ ਸੀ

੩ ਬਲਕਿ ਅਤੇ ਪਾਰੰਪਰਾ ਅੰਸ਼ ਨੇ ਅਤੇ ਉਪਰ ਮਾਰਥ ਪਾਰਥ ਪਰਾਰਥ ਤੰਸ ਦਾ ਵਿਚ ਤਰਾਰਥ ਸਾਰਥੰ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਰਥ
ਮੀ ਧਾਰਥਿਤ ਤੰਤ ਦੇਵ ਸਾਰੀ ਵਿਚ ਪਾਰ ਤਥੀ ਸਾਰਥਾਰਥ ਗਾਰਥ ਪਾਰਥ ਪਾਰਥ ਮਾਰਥ ਸਾਰਥ ਸਾਰਥ
ਵਿਚ ਮਾਰਥ ਤੰਤ ਵਿਚਾਰ ਸੀ

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਵਈਏ ਲਿਖਯਤੇ ਲਿਖ ਕਥੀ ਪਾਰਥੋ ਮਿੰ ਪੁਸਤਕੀ ਸਤੀ

ਛੋਹਰਾ ਅਨਤਾਲ ਤੇ ਅਲੇ ਪੀਛੇ ਵਿਰਤਾਖ ਬਾਦਿ ਤੋ ਸਰਦਾ। ਅਨਤਾਲ ਤੇ ਅਲੇ ਪੀਛੇ ਵਿਰਤਾਖ ਬਾਦਿ ਤੋ ਸਰਦਾ।
ਪਰਮਾਦੀ ਭੇਖਾ ਸੋ ਪਾਰਥੀ ਖਿਤ ਮਾਦਿਦਯ ਗੁਸਾਕਾਨਾਂ ਥੀ ਪਰਮਾਦੀ ਭੇਖਾ ਸੋ ਪਾਰਥੀ ਖਿਤ ਮਾਦਿਦਯ ਗੁਸਾਕਾਨਾਂ ਥੀ

ਚੌਪਈ ਰੁ ਨਲੇ ਤੋ ਪਲਾ ਮਾਯਾ ਤੋਖਨਾ ਅਨੰਦਪੁਸ ਧਾਰਿਦੋ ਜਾਯਾ ਰੁ ਨਲੇ ਤੋ ਪਲਾ ਮਾਯਾ ਤੋਖਨਾ ਅਨੰਦਪੁਸ ਧਾਰਿਦੋ ਜਾਯਾ
ਗੁੱਸ ਪਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਬੁਰੇ ਨਿਮਾਖ ਤਾਰਥ ਸਿੰਘੀ ਤੁਸ ਪੁਰਖੇ ਧਾਯਾ ਥਾ। ਗੁੱਸ ਪਰਮਾਤ ਸਿੰਘ ਬੁਰੇ ਨਿਮਾਖ ਤਾਰਥ ਸਿੰਘੀ ਤੁਸ ਪੁਰਖੇ ਧਾਯਾ ਥਾ।
ਨਲਾਂਖ ਗੋਲਾ ਰੁ ਸਿਗਰੰਗਿ ਮਾਰਿ ਨਲੀ ਸਿੰਘਨ ਦੀਚੋ ਦੋਨ ਸੁਮਾਰਿ ਨਲਾਂਖ ਗੋਲਾ ਰੁ ਸਿਗਰੰਗਿ ਮਾਰਿ ਨਲੀ ਸਿੰਘਨ ਦੀਚੋ ਦੋਨ ਸੁਮਾਰਿ
ਆਨਲੀ ਅਗਲਿਨ ਸਾਰੇ ਆਸਾਰਾਂ ਮਾਰਿ ਤੀ ਤਕਨ ਅਗੇ ਨਾਰਜ ਸਿੰਘਨ ਮਾਰਿ ਪ ਆਨਲੀ ਅਗਲਿਨ ਸਾਰੇ ਆਸਾਰਾਂ ਮਾਰਿ ਤੀ ਤਕਨ ਅਗੇ ਨਾਰਜ ਸਿੰਘਨ ਮਾਰਿ ਪ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘਿ ਅਕੰਦਪੁਰ ਸਸਾਰ ਕੇ ਨਿਕਲੇਦੇ ਕੋ ਮੰਗਲ ਗਾਯੁ ਸਿੰਘਿ ਅਕੰਦਪੁਰ ਸਸਾਰ ਕੇ ਨਿਕਲੇਦੇ ਕੋ ਮੰਗਲ ਗਾਯੁ
ਸਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਰੀ ਸਿੰਘਨ ਗੁਰਦਾ ਪੰਚਮਾਨ ਸਸੀਂ ਅੰਦਰੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਰੀ ਸਿੰਘਨ ਗੁਰਦਾ ਪੰਚਮਾਨ

ਚੌਪਈ ਦਿਮਖਨ ਮੋਰਾ ਚੁੰਗੀ ਚਲਨ ਲਾਯਾ ਗੁਰਮੰਥਾ ਗਨਾ ਸੀ ਦਲ ਦੇਖ ਪਾਯਾ ਦਿਮਖਨ ਮੋਰਾ ਚੁੰਗੀ ਚਲਨ ਲਾਯਾ ਗੁਰਮੰਥਾ ਗਨਾ ਸੀ ਦਲ ਦੇਖ ਪਾਯਾ
ਖੋਨ ਕੀ ਨਿੰਡੋ ਪਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ਖੇਮ ਰੋ ਲਗੇ ਪ੍ਰੋਖੀ ਗਨ ਆਯਾ ਪਾ ਖੋਨ ਕੀ ਨਿੰਡੋ ਪਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ਖੇਮ ਰੋ ਲਗੇ ਪ੍ਰੋਖੀ ਗਨ ਆਯਾ ਪਾ
ਵਿਰਹੋ ਪਾਯਾ ਸਿੰਘਨ ਸਾਥ ਲਯੋ ਅਗਲਾਨੀ ਤੰਗਨ ਖਾਯਲੈ ਗਯੋ ਖ ਵਿਰਹੋ ਪਾਯਾ ਸਿੰਘਨ ਸਾਥ ਲਯੋ ਅਗਲਾਨੀ ਤੰਗਨ ਖਾਯਲੈ ਗਯੋ ਖ
ਨੁਖਦ ਬੁਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰ ਲਿਯਾਦੇ ਪੋਲਾ ਬੋਖਲੇ ਸਨਾਰਿ ਅਨੰਦਪੁਰ ਬੁਧੋ ਪੰਨ ਨੁਖਦ ਬੁਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰ ਲਿਯਾਦੇ ਪੋਲਾ ਬੋਖਲੇ ਸਨਾਰਿ ਅਨੰਦਪੁਰ ਬੁਧੋ ਪੰਨ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਸੀਂ ਸਸਾਰੀ ਬੋਲ ਥੀ ਪੁਕਾਰ ਚੀਨੀ ਗੋਲ ਲਿਆਯ।
ਸਾਰਿ ਪਲਾਏ ਗੁੱਤੇ ਪ੍ਰੋਖੇ ਅਕਾਸਕ ਸਾਨੁੰਮਾਯਾ ਨ ਸਾਰਿ ਪਲਾਏ ਗੁੱਤੇ ਪ੍ਰੋਖੇ ਅਕਾਸਕ ਸਾਨੁੰਮਾਯਾ ਨ

ਚੌਪਈ ਤੋਖ ਮੈਖਰਨ ਕਸਮ ਪਸਾਈ ਸਿੰਘਨ ਕੁਲ ਸਰੇ ਸਾਯਾ ਬਾਈ ਤੋਖ ਮੈਖਰਨ ਕਸਮ ਪਸਾਈ ਸਿੰਘਨ ਕੁਲ ਸਰੇ ਸਾਯਾ ਬਾਈ
ਧਸਨੀ ਭੇਜ ਨ ਹੋਸੈ ਜਾਈ ਅੱਗੇ ਪਿਛੇ ਕੀ ਖਾਦਾ ਰੁ ਧਸਨੀ ਭੇਜ ਨ ਹੋਸੈ ਜਾਈ ਅੱਗੇ ਪਿਛੇ ਕੀ ਖਾਦਾ ਰੁ
ਬੰਦੇ ਖਾਸ ਬੰਦੋ ਲਯਾਕੀ ਧਾਰ ਅੰਖੀ ਛੋਖ ਸਿੰਘ ਨਿੰਖਲਖਾਯਾ ਬੰਦੇ ਖਾਸ ਬੰਦੋ ਲਯਾਕੀ ਧਾਰ ਅੰਖੀ ਛੋਖ ਸਿੰਘ ਨਿੰਖਲਖਾਯਾ
ਸਲਾਮੇ ਨ ਕੀਖੇ ਦਾਲਾ ਸਲਾਈ ਸਬ ਸਰ ਤੁਸੇ ਪਸ ਦਸੀ ਨ ਪਾਈ ਨੰ ਸਲਾਮੇ ਨ ਕੀਖੇ ਦਾਲਾ ਸਲਾਈ ਸਬ ਸਰ ਤੁਸੇ ਪਸ ਦਸੀ ਨ ਪਾਈ ਨੰ
ਸਿੰਘ ਅਗ ਅਗੇ ।। ਚੰਡੇ ਅਗਾਦਾ ਤੁਰੇ ਰੁ ਮਿਲਾਦਾ ਪੀ ਮਗਦਾਦ ਸਿੰਘ ਅਗ ਅਗੇ ।। ਚੰਡੇ ਅਗਾਦਾ ਤੁਰੇ ਰੁ ਮਿਲਾਦਾ ਪੀ ਮਗਦਾਦ
ਸਿੰਘ ਪੁਸੀਏ ਮਾਪਾਮਾਨ ਤੀ ਸਿਰ ਬੰਸਕਬਾਨੀਓ ਸਬ ਬਲੋ ਸਿਗਾ।ਨਲ ਸਿੰਘ ਪੁਸੀਏ ਮਾਪਾਮਾਨ ਤੀ ਸਿਰ ਬੰਸਕਬਾਨੀਓ ਸਬ ਬਲੋ ਸਿਗਾ।ਨਲ
ਨਿਰਾਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਨੰ ਬਾਸੀ ਨਿਯੋਰ ਬਸੀਟ ਕੀ ਸੋਸੀ ਅਬਾਸੀ ਨਿਰਾਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਨੰ ਬਾਸੀ ਨਿਯੋਰ ਬਸੀਟ ਕੀ ਸੋਸੀ ਅਬਾਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਨਰੇਯਾ ਸਿੰਘ ਖਤਾ ਸਯੁਰ ਸਦਾਰ ਲੈ ਚੁੰਹਾ ਅਗਲਾ।ਨਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਨਰੇਯਾ ਸਿੰਘ ਖਤਾ ਸਯੁਰ ਸਦਾਰ ਲੈ ਚੁੰਹਾ ਅਗਲਾ।ਨਲ
ਖੰਜ ਮਿਸਲ ਸੀ ਮਾਰੇ ਕਾਲ ਬਹੀਰ ਧੈਂਤਖੇ ਸੋ ਇਤ ਸੀ ਚੰਲ ਖੰਜ ਮਿਸਲ ਸੀ ਮਾਰੇ ਕਾਲ ਬਹੀਰ ਧੈਂਤਖੇ ਸੋ ਇਤ ਸੀ ਚੰਲ
ਅਮਾਗੀ ਅਮਾਗੇ ਖਰ ਰਖਕਾਖੀ ਖੈਰੇ ਸਿੰਘ ਚੰਦੇਰਾ ਅਗਲਾਨੀ।ਮ ਅਮਾਗੀ ਅਮਾਗੇ ਖਰ ਰਖਕਾਖੀ ਖੈਰੇ ਸਿੰਘ ਚੰਦੇਰਾ ਅਗਲਾਨੀ।ਮ

ੀ ਸਰੀਪੁਰ ਪੁਸਤਕਾਕਾਰ ਦੇਖਕਾ ਗਰਿਦਯ ਤੇ ਅਕਤਕਾਕਾਰ. ਗੁਰਮਾਨਕਾ ਸਿਖੇ ਧੰ ਦੇ ਪਾਰਿਦ ਸਿਖ ਕਰ ਵਿਚ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਸਤਾਵ ਸੋਰ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਕਾਰਿਖ ਪੁਸਤਕਾਕਾਰ ਤਕਰ ਕੀ ਨਾਯਕ ਜਾਯਾ ਹਨ

ੁ ਕਾਰਕ ਸਿੰਘ ਕਾਰਕ ਲੈਕਾ ਕੰਤ ਲੇਤ ਦਾ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸਕਤਾਰ।। ਸਕਤਾਰ ਪਸਾਰ ਸਿੰਘ ਤੋ ਕਾਰਕਾਰ ਗੁਰਿਕਾਰੀਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕਾਰਕ

ਅਗੈ ਖਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਭਨਾਂਮਾ। ਸਭਨੀ ਜਣਾਈਐ ਘਰਨੀ ਵਿਚ ਰਾਖ

ਤੋ ਭੋਪਤ ਆਵਿ ਨਮੋ ਮਹੀ ਜਬ ਜਬ ਸਕਿਲਾਨ ਮਾਰ ਪਿਤ ਕਰੀ ।੧੨੭। ਸ਼ਿਵਦਾਸ ਕੰਵਰ

ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰੀ ਨ ਪੈਲ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਨ ਨੂੰ ਮਨ ਰੰਜਾ ਕਾਲ ਕੰਵਰ ਮਹਾਰ

ਕਾਲ ਕੁਦਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੀ ਕਹੀ ਕੋਰਨ ਸੁਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਚਿੰਤਵ ਕੀ ਪਰੀ ਜਾਇ ਮਹਾਰ ਮਹਾਰ ਮਹਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਰੋਜ ਉ ਦੁਸਿ ਤਿਨਾ ਜਲਾਇਕੈ ਪ੍ਰੀਮਾ ਸਿੰਘਨ ਆਪੋ ਭੋਗ ਮਹਾਰ ਮਹਾਰ ਮਹਾਰ

ਖਤੈ ਨਖੈ ਮਸ ਮਰ ਸਮੈ ।ਏਹੈ ਆਸੀ ਕੀ ਚਿਤ ।੧੫।

ਚੌਪਈ ਨੈਮ ਸੇਤੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਖੇਦੁਖਾਲ ਆਸਨ ਛਰੇ

ਮਾਰ ਪੁਰਾਲਨ ਕੇ ਘਰੇ ਰੱਤੇ ਮਾਰ ਮੁਰਤਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨ ਛੱਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਸਦਾਰਨ ਤਾਹਿ ਮਿਲ ਮਾਲਸਾ ਕੀਹੋ ਤੁਹਾਰ ਸੈ ਖੁਸ ਹੋਕਾ ਧੀਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਖੇਦੁਖ ਤਹਿਰ ਮੇ ਸੋਰ ਸਮਾਰ ਮਾਰ ਮੁਰਤ ਸੀਸ ਸਹਾਨਾ ।੧੬। ਮਹਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰ ਮੁਰਤ ਮਾਰੀ ਥੀਏ ਕਸੇ ਚਾਪਤ ਸੈ ਜਾਇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਸਿੰਘ ਤਹੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਮਰ ਰਹੇ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਨਰ ਮਿਲਾਨਿ ।੧੭

ਚੌਪਈ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਥੇ ਸਿੰਘ ਹੀ ਰਹੀ ਰਹੇ ਮੁਖੈ ਸੀਸ ਮਾਰਕ ਕਹੇ

ਸੋ ਨੇ ਬਖਾਹਿ ਸਿੰਘਮਾ ਨਾਲ ਪਲੇ ਸਿੰਘਮਾ ਚੀਜ ਹੀ ਪ੍ਰਮੁਖ ਕਹੇ ।੧੮

ਮਮੁਰ ਮਮਾ ਸਿਰਕਾਰਮਾਨ ਮਾਰੇ ਪਿਤ ਸੇਕ ਸੈਸ ਖੁਨੇ ਬਲਮ ਸਿਲਾਮੇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਮਰ ਵੰਸ ਸਹਾਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਰੀ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹੀ ਬਸ ਚੌਰੀ ।੧੯। ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿਘ ਦੈਨਨ ਤਹ ਵਦਾਈ ਸਾਰੇ ਬਲਮ ਪ੍ਰੀਤ ਦੈਹ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪਹੁਚ ਗਰੇਸਾਂ ਵਸ ਭੋਰੇ ਭਯੇ ਭੇਸੀ ਜਿਹ ਸਿੰਘ ।੨੦।

ਪਾਦੀਯੇ ਨੈ ਮਾਰਤੇ ਰਹਾ ਸਲਾਮਾਨਾ ਦਯੋ ਮਾਰਾਇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਪ੍ਰੀਮਾ ਪ੍ਰੀਮਾਰਨੀ ਮੁਰਤ ਸਮ ਹਾ ਰਹਾ ਭਾਈ ਕਰਾਇ ।੨੧। ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਬਾ ਸੇ ਹੁਸੈ ਤੁਸਾਂ ਸ ਕਰਿਓ ਕਹੀ ਸੁਣੋ ਹਮ ਨਰਿ ਚਿਤ ਧਰਿਓ

ਸਿੰਘਨ ਕਹਯੋ ਹਮ ਨਿਤ ਪਕ ਕਾਰ ਲਈ ਮਰੋ ਨਿਤ ਤੁਰਕਨ ਸਾਰ ।੨੨

ਤੋ ਨਰਸਦਾਸੀ ਦੇਰ ਨਰਸਾਈ ਤਰੁਹਿ ਆਵਸੇ ਸੋ ਕਹੀ ਸੁਣਾਈ

ਸਭੀ ਆਯਸੀ ਸੋ ਬਿਦੀਨ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਦੁਇਨ ਰੋ ਚਿਰ ਰਾਖਿ ਦੀਨ ।੨੩।

ਮਮਾ ਬਖਸੋਕ ਪ੍ਰੀਮ ਸਨ੍ਹਾ ਬੀਯਾਸੀ ਯਯੋ ਨਾਲਕਨੈ ਪਿਨ੍ਹੇ ਸਬਾਰੀ

ਮੀਲ ਤੁਸੀ ਮਾ ਪਿਨ੍ਹਾ ਬਸਾਨਾ ਨਿਯ ਖੁਨਿ ਬਯੋ ਯੋ ਸਿੰਘਨ ਦਿਯਬਾਨਾ ।੨੫

ਪਾਦ ਟੀਕਾ ਸਭਨਾਂ ਨਾਮ ਦੇ ਸਭਾ ਪਿਤ ਨਾਮ ਮਿਲਾ ਤਹਿਮਾਨ ਸਿਰ ਪਿਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਸਾਰੀ ਨੈ ਸਿਰੇ ਸਭੁ ਪਿਤਾਪਿਤ ਮਾਤਾ ਤੀ ਸਭਾਰ ਸਾਰੇ ਪੀ ਭਰਾਤਾ ਦਾ ਤੇ ਸਭਿਆਰਾ ਸਾਰ ਭਾਈ ਸਭਾ ਦੁੰਦੇ ਸਭਾ ਦੇ ਸਿਆਰ ਮੈਨਾ ਚਾਹੀ ਚੰਗਾ ਸਾਰ ਤੇ. ਮਮਿਲ ਸਾਰੇ

ਪਾਦ ਟੀਕਾ ਸਿੰਘ ਦੇਰਾ ਦੁਰੇ ਮੰਚ ਸਭ ਦੇ ਚਿਤਾਰਾਨ ਸਾ ਹੀ ।

www.sikhbookclub.com

ਵਾਰਤਕ. ਸਾਖੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਨਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਥਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਰਿ ਕਾਮਖੀ ਰੱਖ ਦਯੋ ਮਿਖਨਾ ਅਰਪਿਣ ਕੀਜ
ਅਸਤਰਣੇ ਚੈਨ ਸਭ ਥਾਂ ਕਰੇ ਦਿਲੀ ਲਹੰਦ ਸੁ ਮੰਗ ਲਾ
ਦੁਸਮੇ ਸਰਵਾਲ ਛਹੰਗੀਆਂਦਾ ਚਲੈ ਸੁ ਕਸਾਲਣੀ ਆਗਿ
ਦੇ ਕੁਲਾ ਚੁਨ ਮੰਗਿਯੁ ਸ ਦਿਲਸੇ ਥੋ ਰਾਜੁ ਸਾ

ਚੌਪਈ ਕਥਾ ਦਿਲੀ ਦੀ ਸਭਵਾਂ ਮ ਮਾਂਦੇ ਕਿਲਤੇ ਕਾਮਖੀ' ਕਰਾਮਤ ਕਰੀ
ਮਨ ਮੈਂ ਕਸਾਲਣੀ ਰਹਿਯੋ ਮਲਿਮਾਨ ਪੁਸਾਦੇ ਰੀਕ ਕਟਾ ਕਹੰਦੇ ਆਪਾਨ ਤੇ
ਆਖ ਤੁਹਾ ਤੁਮਰੇ ਜਾਂ ਬਸਾਯਾ ਮਤ ਥੋ ਪੁਸ ਕਰ ਮਰਤ ਬਸੀਰ ਅਪਾਯਾ
ਕਸਾਲਣੀ ਕਰਨੇ ਤੁਹਾਰੇ ਪਿਤਾਬ ਦਯੋ ਪਰਿਸਾਦਿ ਸੁ ਮ ਥੋ ਆਬਾ ਕਥ
ਬੁਰੀ ਧੰਜ ਨ ਐਸ ਕਰਮੇ ਤੁਹਾ ਰੁ ਕੁਸ ਨ ਆਦਰ ਕਯੋ
ਥੋ ਮੰਚ ਸੁ ਕਥੋ ਕਸਾਲ ਕਥੀ ਮੰਚ ਹੀ ਮਾਨ ਖਰਕਾਨ ਮਾ
ਪੈਯਕਸ ਕੱਟ ਕਰਤੰਹੀ ਮਾਂਚ ਚਲ ਨ ਚੈਨ ਕਟੈ ਸਾਕ ਕਰਾਂਦ
ਆਬ ਮੈਂ ਆਪੈ ਸਾਚ ਪਰਮਾਣ ਮੈਂ ਲੀ ਕਰੋ ਆਬ ਚਲ ਕਰਨ ਕਰਤਾਨ ਮਾ

ਗੰਰ ਵਾਚ

ਦੋਹਰਾ ਕਸਾਂਨ ਦੇ ਬਸਤਾਂ ਤਲੀ ਮਸਮ ਸੁ ਥੋਲ ਮਸਾਚ
ਬਾਰ ਨ ਥੰਮੀ ਆ ਦ ਕੀ ਦਿਆ ਮੁਖ ਥ ਮੈਂ ਮਸਾਚਤਾ
ਥੋ ਮੰਸ ਪਿਸਥੋ ਆਗਾ ਸਭੀ ਆਪੈ ਸਾਂਪੋਂ ਛਪੈ ਭਾਂਚ
ਮਸਤਾ ਹੁਮਾ ਭਾਂਚ ਮੁਖੰ ਮੈ ਛੈਸ ਤਲੰ ਗਿਲਾਟ
ਕਦੈ ਨ ਕਾਲੂ ਰਣ ਧਨੈ ਕਟੈ ਨ ਆਨੈ ਥੰਚ
ਸਥਾਲ ਸਥਾ ਥੋ ਬਾਸ ਧਾਸ ਕਿਲਾ ਹੋਰ ਨੈ ਥੰਚ ਮੰ

ਚੌਪਈ ਧਨੀ ਗਾਲਬ ਕਸਾਲਣੀ ਪੈ ਮਾਰਾ ਕਸਾਲਣੀ ਮਤਤਸ ਥੋ ਸੈ ਹਰਾਂ
ਦਰੋ ਸੁਲੰਚੀ ਮਰੈ ਥਹਾਂਦਾ ਥੰਚਾਕਾਰ ਗਾਂਦਾ ਸਿਰ ਬਾਰੋ ਮਿਹਾਂਦੀ ਪਾਂਚ

ਵਾਰਤ. ਸਾਖੀ ਮੁਕਤਸ ਗਰਬਦਰ ਸਿੰਘਸਰਾਨੀ ਮੈਂ ਕਿਲਕਣੇ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਚੰਗਤਲਾਨ ਤੇ ਧਿੰਦ ਫੁਟ ਗਈ ਕਹਾਂ ਅਟਕ ਨਕਸੀਰ
ਜੰਦਰ ਪਾਂਤਲਾਧਿ ਲੈਨ ਥਿਰ ਧਰਾ ਸਾਂਚਾ ਤਤਥੀਨਾ।।

ਚਹਾਂ ਅਨੋਕਿ ਕੀਜ ਕਸੀ ਪੁੰਨ ਪੋਟਾ ਸਭੀ ਐਂਚ ਕਲ ਤੋ ਉਂਚ ਪੋਟਾ
ਪਿੰਨ ਕਲ ਕੰਸ ਕੰਸ ਕੰਨ ਕਲ ਕਲਾਸੀ ਕਲਾਨਾਂ ਮੈ ਪਿਟੈ ਚਾਂਚ ਆਪੈ ।।
ਮਾਂਦ ਮਕਾਂਟੈ ਐਂਸੀ ਹਸੈ ਮਾਂਦ ਕਲਾਂਦੇ ਨਾਂਦ ਨਾਂਚਾ ਕਲੈ
ਪਿੰਨੈ ਸਿਕਾ ਕੰਸ ਕੰਨ ਕਲਾਸੀ ਮਾਂਚਾ ਮਾਂਚਾ ਮਾਂਚਾ

1 ਕਿਲਕਣਾ ਕਰੋ ਮਿਲਕਾਰ ਮਾਰਤਾ ਕਿਲਕਾ ਕਾਰਾ ਸੀ ਕਰਤੀ ਮਾਰ ਕਾ ਪੁੰਨਰ. ਕਾ ਮਾਰਤਾਰ ਕੀ ਸਿਕਾ ਮਕਤਾਰ ਕਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਿਲਕਾਰਤ ਹੈ ਸਿਮਾਰ ਸਿਕੈ ਮੈਂਦੇ ਕਾਰ ਸਿਕੈ ਮਾਰਤਾਰ ਪੁੰਨਾਰ ਸੀ

2 ਕਰੋ ਮਾਰਾ ਸਿਕ ਮਾਰੈ ਕਾਰੋ ਮਾਰਤਾ ਮਕਾਰਾਰ ਕੀ ਪੰਨਾਰ ਮਾਰਾਰ ਕਾਰ ਕਾ ਕਾਰੋ ਮਾਰੀ ਸੀ ਸਿਕ ਮੁਮੁਨ ਕਾ. ਸਿਕ ਮਾਰਾਰਤ ਮੁ ਮੰਨ ਮਾਰੈ ਮਕਾਰਾਰ ਕਾਰ ਮੈਂ ਕਾਰ ਮਾਰਾ ਕਾਰਾਰ ਪੁੰਨਾਰ ਮਾਰਤਾਰ ਸੀ

ਦਰਬ ਮਸਾਲਾਨੀ ਵਿਕਲਨੀ ਰੁਝਾ ਪੁਰਾਲਿ ਪਰਮਾਲਨ ਵਿਸ਼ ਮਚ ਰਹਾਲ ਪ੍ਰ ਮਸਾਲਿਕ
ਦਰਬੇ ਮੁਹਰਲ ਦੋਲ ਬਬਾਲਾਂ ਰੋ ਪੁਸਲਮਾਨਲ ਦੇ ਫੁਪਰਾਲਿ ।ਇ ਸਮ ਕੰਮ ਮਸਾਲ

ਦੋਪਸਰ ਮਸ ਮਸਾਲਮਾਨਲ ਬੰਸਾਲ ਕਲ ਵਿੱਚ ਕਰੀ ਸਕਾਲਿ
ਨਿਪੁਲਕਾਲ ਬਸਾਲ ਪਿਲ ਲੋ ਕੰਪਾਲੀ ਪਤਿਸ਼ਾਲਿ ।ਪ।

ਦੋਪਾਲੀ ਮਲੇ ਪਰਮਾਲਿ ਲਟਿਆ ਪੀ ਚਰ੍ਹ ਮਸਲੀ ਮਸ ਪਿੰਦ ਕਰੀ ਲੰਟ
ਲੋਲਿਸ਼ਾ ਲ ਪਲ ਲਲੋ ਪੁਰਲਾਲਿ ।ਪ੍ਰਪਿਲਨ ਲੀ ਦਲੇ ਪੰਜਿ ਲਸਲਾਲਿ ਪ੍ਰ। ਅਲੰਕਾਲ ਮਸਲਾਲ ਲਲ

ਧਲਪ. ਸਮੀ ਮਸਲੀ ਮੇ ਲਿਸਲੰਲ ਲੋ ਦਲੀ ਲੀ

ਦੋਪਸੀ ਲਲ ਸਪਿ ਮਲਲੇ ਸ-ਟੇ ਲਰਲੀ ।ਪੀਲ ਸਲਲ ਲਿਸਲੰਲੇ। ਮਪੰ ਲਲ ਲਲਲਲ ਲਲ ਲਲਲਲ
ਲਸਲੰਲ ਮੁਸਲਲਲ ਲੋ ਲੰਪ ਸਲਲਲ ।ਲਲੰਲ ਪੁਲਲ ਲਲ ਲੋ ਲੋ ਸਲਲਾ ।ਪ। ਮੁ ਲਲ ਮਲਲ
ਲਲ ਦਲਿ ਲਿਪਿਲ ਮਪਲਲ ਲਲੋ ।ਸਲਲਲ ਪਲਲ ਲ ਲੋਲੰ ਲਲੀ ।ਮਲ ।ਲੰ
ਇ ਮਲੰ ਪਿਲੀ ਲਪ ਮਾਲੰ ।ਪਲਿ ਲਲ ਲਿਪਿਲ ਪੰਲ ਲ ਲਲਲਾਲੰ ।ਪ।

ਦੰਪਲਲ ਸਿਪ ਲੀ ਲਿਸਲੰ ਪਪ ਲੁਲੰ ਮਲਲੀ ਪਲਲੰ ਦੋਲ
ਦੁਪਿ ਮਲੰ ਲਲ ਲੁਪਲਲ ।ਲਲ ਸਿਪ ਮਲੰ ਪਿਪ ਲਲਾ ਪੁਲ ।ਪ। ਮਲਲਲ ਲਲ ਲ

ਦੋਪਸੀ ਲਲ ਸਿਲ ਪੁਲ ਦੀਲਿਲੀ ਲਲੰ ।ਲਲ ਸਿਪ ਲਲ ਮਲ ਪੁਲ ਲੰਪੀ ।ਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲ
ਮਲ ਸਿਪ ਲ ਮਲਲਲੰ ਪਲੰ ।ਪਿਲਲੰ ਮਲ ਲਿਲਲ ਲਲ ਪੁਲ ।ਪ। ਮਲਲਲ ਲਲ ਲਲ

ਧਲਪਲ. ਸਲਲੀ ਲਲਲ ਪਿਲਲ ਮਲੰਲ ਲੀ

ਦੋਪਲਲ ਮਲੀ ਲੋ ।ਪ ਸਿਪ ਲਲੀ ਲਲਲ ਸਿਪਲ ਪਿਲਲ ਮਲਲ
ਪੁਲਲ ਪੁਲੰ ਲਲੀ ਲਲੀ ਲਲੰ ਲਲਲਲ ਲਲਲਾਪ।

ਦੋਪਸੀ ਪਿਲਲਲਲ ਸਿਲਲ ਪੰਲਲ ਲਲਲਲੰ ਮਲਿ ।ਪ ਸਿਲ ਲਲੀ ਲ ਲਲਲਾਲੰ ਲਲਲ
ਮਲ ਲੋ ਲਲਲ ਸਿਲਲਲਲ ਲਲ ਲਲੰ ।ਲਲ ਲਲ ਸਿਲਲ ਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲ ਲਲਲ ਲਲ

ਧ ਲਲੰ ਲਲਲਪੁਲਲਲ ਲਲ ਲਲਲ ਪੁਲਲ ।ਲਿ ਪਲਿਲਲ ਲਲ ਲ ਲਲਲੰ ਲਿਲ ਲਲੀ ਲਲਲ ਲੰਲਲ ਲੰ ਪੁਲੰਲ ਲ
ਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲਲ ਲੀ ।ਲਿ- ਪੁਲਲਲ ਲ ਲਿਲਲੀ ਲਿਲ ਲਲ ਲ ਲਲਲਾ ।ਲਲਲ ਲ ਲਿਲਲਲ ਲਿਲ ਲਲਲਲ
ਲਲਲਲਲੰ ਲੀ ।ਪੁਲਲ ਲਲੰ ਲਲ ਪਲਲਲ ਲਲਲਲ ਲ।ਲਲ ਲਲ ।ਲਲਲ ਲਲ ਲਲਲ ਲੀ

ਧ ਲਲਪੁਲ ।ਪ ਲ ਪੁਲਿਲ ਲਲਲ ਲ ।ਪੁਲਲ ਲੀ ਲਲਲ ਲਲਲਲ ਲਲਲ ਲਲਲ

ਦੁਇਜਨ ਨ ਦਯਾ ਮਯਾ ਤੁਜਾ ਆਜੈ ਛੋਹਨ ਨ ਰਜ ਚਿਜਾਮਯ ਦਰ ਤੁਜ
ਅਹਮਦ ਸਾਹ ਪੈ ਸੇ ਮਹੁਯਾਯੇ ਖੁਸਨੇ ਤੁਜਾ ਕੇ ਆਯੇ ਮਾਯਾਰ
ਦ ਧਾਜ ਖੁਸਨੇ ਰਿਸੈ ਨ ਮਾਰੈ ਸਾਰ ਪੁਜਾਵਣਾ ਦੇ ਚਜਾ ਹਾਰੈ ਮਾਰਕ ਸਾਰੰ
ਦੇਰ ਚਾਯੈ ਸੈਯਾ ਪੈਰ ਬੰਦਨਾ ਰੋ ਮੈਂ ਹਾਯੈ ਨਾਯੰ ਮਹਾਬਾਹ
ਦੁਸਾਨ ਸਾਯਿ ਜਜਨ ਐਯ ਮਹਾਜ ਸ ਸੁਖੇ ਦੁਯਾ ਮਾਜਜ ਨ ਯਾਸਾ। ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ
ਤਜੈ ਸਾਯਿ ਬਯ ਚੁੱਜ ਖਾਏ ਦੂਏ ਹਾਯੈ ਸੈਯਾ ਦੂਏ ਬਯਾਯੇ ਪਯ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੈ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਖੁ ਖਜ ਦੇਖੁ ਜਜ ਅਜੈ ਸਿਯ ਮਯ ਯੇਸਿ ਯੰਯਾਜਿ
ਕਯੈ ਖਿਰਾਦਿ ਖਿਜ ਤੋਯਿ ਸਾਯਿ ਯ ਤੁਜੈ ਮਾਜਿ ਮਾਜਿ। ਮਾਰਕ

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰ ਕਬੀਰਜੀਉ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਖ ਖਜ ਖਿਸਯੈ ਤਯਜੈ ਅਜੈ ਸਾਯਿ ਯੇ ਬੈਰ ਸਾਰ
ਸਯਯ ਬੈਯ ਖਿਸ ਖਜ ਸਯੈ ਯਯ ਸੁਖੈ ਯੈ ਯੇਯ ਯਯ।

ਚੌਪਈ ਐਯ ਮਾਯਜੈ ਖਿਸਯੈ ਤੋਯਿ ਬਯੈ ਸਯ ਯੁਜ ਯੁਜ ਸਯਯਾ ਮ ਤੋਯਿ। ਸਾਰ
ਯਯ ਸਾਯਿਜਯੈਯੇ ਖਿਆ ਯਯੈ ਯਯੈ ਸਯਾ ਯੁਯਾ ਚੁਯੈ ਸਾਯੈ ਯਾਯੈ। ਮਾਰਕ ਸਾਰੰ
ਤੋਸਿਸਯੈਯ ਯਯ ਸਾਯੈ ਸਯਯਾਰ ਸਿਯਯ ਸਾ ਸਯ ਖਿਸਾ ਸਯਯੈ ਯਯਾਰ ਮਾਰਕ ਸਾਰੰ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਯਯ ਖਿਤਯ ਚੁਸਿ ਸਿਖ ਯਯਾਰ ਸੀ ਯ ਖਾਯੈ ਸੈ ਮਾਯਯਾ ਮਾਯੈ ਖਿ। ਮਾਰਕ ਸਾਰੰ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਬਯ ਖਿਸਾਯ ਸੀ ਯੈਸਾ ਬਯਯੈ ਸੀ ਖਿ ਸ ਖਯੈ ਸੈਖੈ ਖੈ ਬਯਯੈ
ਖੈਯ ਖਿਸਾ ਮੁਸਾਯ ਯਯ ਯੰਯੈ ਸਾਯਯੈ ਯਾਯਯੈ ਸੈ ਯਯਾ ਬਯਯ ਖਯਾਯੈ ਖਿ। ਮਾਰਕ ਸਾਰੰ ਮੁਸਲਮਾਨ

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰ ਕਬੀਰਜੀਉ ਚੋਪਦੇ ਕੀ

ਚੋਪਦੇ ਖਿਯੈਯਯ ਯਾਯਯ ਖੁ ਸਯਿਯ ਖੁਖੈ ਖੈ ਯਾਯਯੈ ਯਯਯੈ ਸਯਯਾਯ
ਮਾਯੈ ਮਾਯਾਯ ਖੈਯਾ ਖੁਯ ਯਯ ਖੁਖੈ ਖਿਯੈ ਯਾਯਯੈ।

ਚੌਪਦੇ ਯਯੈ ਮਾਯਯੈ ਖਿਸਾਯੈ ਸਯਯਾਯ ਸਯਿ ਸਯਯ ਯਯਾਯ ਯਯਯੈ ਸਯਯਾਯ
ਯਯਾਯ ਸਿਯਯ ਸਯਯਾਯ ਸਯਿ ਸਯਯ ਯਯਾਯ ਯਯਯੈ ਸਯਯਾਯ
ਸਯਯਾਯ ਸਿਯਯ ਸਯਯਾਯ ਸਯਿ ਸਯਯ ਯਯਾਯ ਯਯਯੈ ਸਯਯਾਯ
ਯਯਾਯ ਸਿਯਯ ਸਯਯਾਯ ਸਯਿ ਸਯਯ ਯਯਾਯ ਯਯਯੈ ਸਯਯਾਯ

ਚੌਪਈ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਅਰੋਗ ਮਿਲਾਪੁ ਦੁੱਖ ਰੋਗ ਕਾ ਨਾਸ ਪ੍ਰਤਾਪੁ
ਨਿਹਚਲ ਚੇਤਿ ਸਿਮਰਹਿ ਚਿਤਿ ਸਗਲ ਅਘਨ ਲਹਹਿ ਕਰਤਾਰਾਪੁ

ਚੌਪਈ ਬੋਲਨਹਾਰੇ ਪਰ ਵਾਰੀ ਜਿਸਨਾਰੇ ਪਾਸਿ ਸਿੰਘ ਮਸਤ ਛੋਟੇ ਬਲਵਾਰੇ
ਸਾਧ ਸਫੋਦਾ ਜਉਨ ਮਜਾਰੇ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥ ਧਰ ਪੈਰ ਸੁਖਾਰੀ ॥੬॥

ਦੋਹਰਾ ਸੰਤ ਦਾ ਦਾਸੀ ਜਾ ਕੁਲੇ ਜਾਲਿਓ ਤਿਸਨਾਰੇ ਖਾਧ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੁੰਜ ਪਾਰ
ਇਹ ਜਾਨਾਂ ਪਰਮਾਰਥੀ ਸਾਰ ਜੋ ਸਿਮਰਹਿ ਨੀਤ ਜੀਤਿ ਸਾਰ ॥੭॥

ਚੌਪਈ ਜੋ ਏਹਨਾਂ ਚਰਨੀਂ ਪਿਰਾਨਾਥੇ ਹਥ ਰਖ ਸੁਰ ਤੇ ਸਿੰਘ ਬਚਾਏ
ਚੋਰ ਬਲਾਕਰ ਦਾਖਨ ਜਾਣਤੇ ਤਤ ਬਾਰ ਨਾਮ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਣੀ ਮਨ ॥
ਹਥ ਰਖ ਥੋ ਬੰਦੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪੁਰਖਾ ਪਿਆਰ ਪੁੰਜ ਪਾਰਖੀ ਜਾਣੀ ॥
ਜੋ ਸਿੰਘਾ ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੁਹਾਣਾ ਜਪਦਾ ਵਿਚ ਅਗਾਧ ਤੁੰਹਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਅਨਮੰ. ਸਭਨੀ ਮਿਤਰ ਸਿੰਘ ਸੁਰੀਰ ਸਭ

ਦੋਹਰਾ ਭੁੱਲੇ ਬਾਲਾਰੇ ਮਿਲਣ ਦਿ ਇਥ ਰਹਨਾ ਸਿੰਘ ਪਰਮਾਰ
ਤਿਤ ਛਿਤੇ ਮਿਲ ਸਿੰਘ ਜਹੇ ਤਿਸ ਥੀ ਮਹੀ ਪਰਮਾਰ ॥੮॥

ਚੌਪਈ ਦੁਸ ਹਜਾਰ ਤਕਾ ਸਿੰਘ ਦੁੱਖਿਆ ਜਾਨਾ ਦਯ ਸਹਾ ਮਾਗੇ ਸਭਦੇ
ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਮੁਨ ਬਨੀ ਤੂੰ ਬੰਦਛੋੜ ਪਾਸਨੇ ਥੀ ਮਗੀ ਪਾਸ
ਉਸੀ ਕਾਜ ਉਸਹਿ ਪਾਰ ਨ ਲੰਘਾ ਕਰਾਰਿ ਹਿਤਿਕਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਥੀ ਛੋਟੇ
ਛਹਾਰ ਆਇ ਦੁ ਸਨੰਤੇ ਮਾਰਿ ਉਸ ਦੂਰ ਨ ਜਾਣੀ ਅਗਮਾਦ ਗਾਹ ॥੯॥
ਉਨ ਸਹਿ ਮਾਰੀ ਪਾਰ ਸਿਧਾਯਾ ਮੁਲਥ ਹੋਏਗੇ ਛਾ ਦੁ ਸਾਲਾਯਾ
ਪੁਲੋਸ ਤੇ ਧਾਲਿਮਾਰ ਜਾਰਿ ਹੋਰ ਦੁ ਲਾਰੀ ਭੁਲਾਰੀ ਬਾਰੀ ਸਾਰ ਥੀ ॥੧੦॥
ਖਾਰੇ ਥੋਂ ਹੈ ਤਾਰਣੋ ਰਹੀ ਛਾਰੀ ਦੁਸਾਈ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਜਾਓ।
ਸਹਿਥੇ ਪਿਸਟਦੇ ਪਹੁੰਚੀ ਪਤ ਸਭ ਕਹਿਤੇ ਥੀ ਮਾਤਾ ਸੰਤ ॥੧॥
ਸਭ ਵਿਚ ਸਾਰ ਸੁਖੇ ਸੁਖਦ ਦੇਸ ਮੋਜਨ ਖੁਦਯੋ ਗਹਿਰ ਨ ਥੋਰ
ਸਹਿ ਤਿਲ ਜੰਦਰਾ ਲਸਾਂ ਦੇਦੇਸ ਤੁਸੀਂ ਨ ਖਬਰ ਦੁ ਆਏ ਮੰਗਿਦਾ ॥੧੨॥

ਪ੍ਰ. ਸਭਨੀ ਤਰਿਸਨਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਆਇਦ ਦ ਸਿਰਦਾਰ ਸਭਿਤ ਤਿਸ ਪੁਰਾਤਨ ਦਰਬਾ ਸ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪੁੰਜ ਮਹਾਨ ਸੀ।

= ਸਭਨਾਂ ਪੈਰੂਜ ਤੇ ਸਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪੁੰਜਨ ਤਥ ਪਰਮਾਤ ਦੀਤ ਧਰਮਾਤ ਪੈਰ ਵਿਸਾਰਥ ਤੇ ਸੀਲ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੀਰਤ ਦਾ ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਰ ਤੇ ਸਾਰ ਤੇ

ਦੋਹਰਾ — ਕਾਰਜ ਵਿਦਯਾ ਬੰਧਨੋ ਤਜੀ ਤੁਹੈਲੀ ਹਿਯਾਂਮੈਂ ਦੋਸ
ਸੁਹਾ ਕਰੇ ਤੋ ਆਇਦ ਪਈ ਜਿਸ ਚਰਨਆਏ ਮੋਹਾ ॥

ਚੌਪਈ — ਸਿੰਘਨ ਪੈ ਕੁਦੇ ਘੋਰੇ ਕਾਫ਼ ਆਪ ਸੰਨ੍ਹੈ ਦੀਨ ਮਰਦੀ ਨਾਲ
ਇਸ ਸਿਹ ਸਿੰਘ ਹੁ ਕਏ ਪੁਖਾਰ ਸਭੈ ਨ ਸੀ ਹੁਸਿਆਨ ਨੈਕਾਰਾ ॥੮੫
ਸਿੰਘ ਕਏ ਕਰ ਚੰਡਨ ਕਾਰ। ਇਸ ਕਰ ਕਏ ਕਈ ਨ ਕਰਨੀ ਕਾਫ਼
ਸੀ ਲੀ ਹੁਤੇ ਹੁ ਸਿੰਘ ਅਰੰਭਕਾਰੇ। ਸੋ ਨ ਜਾਨੈ ਕਤਹੂੰ ਤਿ ਮਾਰੇ ਦਾ
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕੈ ਧਿਰ ਤੋ ਆਯਾ ਚਲਤੇ ਸੋਰ੍ਹ ਦੇ ਸਿੰਘਨ ਲਤਾਰੇ
ਸੀ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕੇ ਸਰਤੇ ਧਾਰੀ ਅਹਰਨ ਕੈ ਕਰਿ ਕਾਰੇ ਮਾਰੀ
ਜਹਾ ਹੰਸਨੀ ਘੋਸ਼ਾ ਤਿਸ ਪਰੇ ਪਿਹ ਰਖਾਰੇ ਪਤਾ ਵਸ ਭਤਾਰੇ ॥੮੬

ਦੋਹਰਾ — ਸਿਸ ਕੈ ਕੰਚੇ ਦੇ ਕਰੇ ਤੇ ਆਰੇ ਮੁਖ ਮਾਰ
ਲਕਤ ਭਸਤ ਜਿਸ ਦਿਸ ਲਕਤ ਪੰਸ ਦੇ ਮੁਏ ਹਜ਼ਾਰ ॥੮੭

ਚੌਪਈ — ਮੁਖਤਾ ਵਤੇ ਸੋ ਨਾਥਸੀ ਆਈ ਜਹਾਂ ਮਲਾ ਦੈਜਦਾਰ ਕਰਨਾਈ
ਪੈਠ ਸਿਵ ਸਿੰਘਨ ਸੋ ਰੁ ਕਰਾਏ ਅਤਾਰਾ ਤੀਰ ਧਨਾਈ ਸਮਵਾਰੇ ॥੮੮

ਦੋਹਰਾ — ਜਸ ਸਿਸ ਗਤਿ ਰੋਸ ਰੁਖੇ ਘੋਸਤ ਹੁਸੀ ਅਗਾਂਹ
ਤਬ ਸਿਮਨ ਬੋ ਦਤ ਧਤੇ ਸੁਨੀ ਮਾਰਾਈ ਨਾਂਹ ॥

ਚੌਪਈ — ਉਠ ਸਿਵ ਦਾਸੇ ਪੁਰਾ ਕਿਰਾਦਿ ਹਾਥੇ ਲੈ ਸਾਰੇ ਧਨ ਪਿਰਾਂਦੇ
ਹੁਤ ਗਤੀਜੇ ਸਿਤ ਸਿਖ ਦੀਵ ਜਾਯਾ ਸਿੰਘ ਰੰਜਾ ਸਿੰਘਾ ਪਿਹਾ ॥੮੯
ਸਭੈ ਧਨੰਸਤ ਮੀ ਸਿਸ ਮੰਸ ਭੰਸ ਕੁਖੈ ਉਠ ਦੇਸ ਲੁ ਬੰਸ
ਬਹੀਕ ਪੰਚ ਸਿਸ ਉਪਾ ਭਯਾਂਮੈ ਕਾਰੈ ਬਹਾਰਾ ਮੁਖ ਸੋ ਪਾਂਸੋ ॥੯੦

ਦੋਹਰਾ — ਜਸ ਮਾਣਯਾ ਕੈ ਸਿਵੇ ਉਪਾਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਸਾਰ
ਸਿਸ ਸਿੰਘ ਸਹੀਨੀ ਪਿਸ ਸਤਾਂ ਸੋ ਸਤਯਾਂ ਸਤਾਰਾ ਪਾ ਨਾਸ ॥੯੧

ਚਤਰ, ਸੁਆਮੀ ਸਭੇਸ ਸੰਮ੍ਰਿਤ ਥੀ

ਦੋਹਰਾ — ਸਾਸੀ ਅੰਤ ਹੁ ਮਿਨੁਸੋ ਮੁਖਤੇ ਨਾਰੀ ਪਾਸ ਦਾਇਦ
ਮਾਰਸ ਚੇਤਯੋ ਮਾਰਤੇ ਸਯੋ ਸਯਾ ਧਾਰ ਪਾਇ ॥੧

ਚੌਪਈ — ਛੋਰਾ ਮਿਲਾ ਚਹੈ ਸਹਿ ਸਾਹਿ ਸਮੇਰ। ਸਿੰਘਨ ਮੁਤੇ ਕਸੀਲੇ ਕਹਾਰੇ ॥
ਤਯਾ ਦਯ ਤੋ ਕੁਸਲੇ ਸਮਦ ਚੰਦ ਧਸਾਯਾ ਸਿਤੇ ਮੁਖਤੇ ਸਿਤਾਰਾ ਨੀ

ਧ ਚੰਚਾ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਨਾਤਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਹੁਮੰਤ ਸਿਤ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਵੀ ਸਿੰਘ ਸਹਿਸ ਨੂੰ
ਆਪਣਾ ਸਭਾਸਦ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

[illegible]

[illegible] पिता घरि आइ चलि दुखाए जेता पति वहीं कारक नाए [illegible]
[illegible] वैतरु दी मिथ्या कटे जो करे [illegible] वे जिउ गरिमी पाप ठेटा [illegible]
[illegible] जे पालेए वे एिक दिन आपो [illegible] पोरिं पापना लह आवहुं [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] दही दुख सुकाए दोए सिंध जिउ मन वाधाए पा
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਦੇ ਦੋਜ ਫਲ ਚਾਲ ਜਹਾਨੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਦੇਵੀ ਮਾਤ ਸੰਤਾਨ
ਫਿਰ ਰੋਜਾ ਆਪਣੇ ਦੀ ਸਾਥ ਕਥਾ ਅਤੇ ਦੋਨ ਦੇਤ ਜਾਵ ਜਾਨ
ਦੀ ਦੁੱਖਨ ਕਥ ਦਾ ਨੰਨ ਨਾਨੀ ਇਸ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਜਾਂਦ ਮੰਜਾਵ
ਦੇਹ ਮੇਰਾ ਤੇ ਦਵੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪਣੀ ਮਾਲੇ ਦੀਨੂੰ ਨਾਂਦ ਆਵੇ ਮਾਤ
ਤੇ ਸੰ ਆਦਿ ਹਲਕਾਰੇ ਰੋਜ ਥਲ ਮਾਤ ਮਿਲਾਕ ਹਾ ਮੰਨ ਆਵੇ ਰੋਜ ਸਮਾਲ
ਦਲੂੰ ਬਸੇਰਾ ਨ ਘੋਰੇ ਮੰਗਾਵੇ ਦੀ ਹਲਕਾਰਨ ਖੁਹਰੇ ਬਾਕੇ ਮਾਰੇ

ਚੌਪਈ ਮਿਲੇ ਸਮਾਰ ਅਕ ਵਿਚ ਤੇ ਸਿੰਘ ਦੁੱਲ ਦੁੱਲ ਸਮੂ ਮਾਂਦਿ
ਸਿਖਾਰਾਂ ਸਵਾਰੀ ਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮੰਜ ਲਾਵੇ ਸਿਹਰ ਲਾਦਿ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਦੁੱਲ ਦੀ ਮਾਰੇ ਚੰਦ ਸਿਕਦਾਰ ਗਾਂ ਨ ਸਵੇ ਗਾਂਦ ਸਿੰਘ ਮੁਕਾਂਦਾ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ
ਸੰਤ ਦੀ ਕੰਚ ਤਿਹਾਰ ਸੰਚ ਦੱਸੇ ਸਿਧ ਕਥ ਚਲਾਰੇ ਦਿਸਕਰੇ ਸਾਂਦਿ ਮਾਲ
ਕਥਾ ਸਾਦਗੀਮੇ ਦੇਣ ਪਿਛੋਂ ਕਥਾ ਚੀਜ ਦੱਲੀ ਪਿਛ ਦੁੱਲ ਕਥੇ ਸੁਖਦੇਂਦ
ਹਾਹਾਕਾਰ ਕਥ ਚੰਗਣ ਕਥੇ ਤੇ ਸਕਿਤਾਰ ਦੇਤਾ ਕਾਣੀਂ ਕਥੇ ਮਾਲ
ਸਥੇ ਪਾਉਂ ਘਰਾ ਬੁਧੇ ਬਸਦੇ ਪਾਲਕ ਕੁਮ ਮਥ ਕੁਮ ਸੁ ਜਾਂਦਾ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ
ਅੰਚ ਪੈਰ ਮਥ ਕਥਦੇ ਸਕਲਾ ਕਾਣੇ ਕਾਲ ਮਾਲ ਮਾਂਦਿ ਮਥਾਲਾ ਮਾਲ
ਸਿੰਘਨ ਸਿਕਾਰ ਤੁਲਕਨ ਕੁਲ ਸਥੇ ਕਥਦੇ ਦੁਖ ਕ ਕੀ ਕਥ ਦਦੀ
ਕਥੇ ਕਥੇ ਸਿੰਘ ਕਥਾਲ ਅਰਤੀਕਾ ਮੈ ਮਥ ਤੋਲੇਦੇ ਸਥਾ ਮਾਲ

ਵਰਤ ਸਮਾਪਤੀ ਪਿਛੋਂ ਕਥਾ ਅਤੇ ਉਦਿਆਪਨ ਸਰਲ ਵਿਧੀ

ਦੋਹਰਾ ਇਸ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਪੁਜਾਵੇ ਦੇਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਪੂਰਨ ਵਰਤ
ਨਰਕਾਰ ਸਫਲ ਹੋਏ ਦਵੇ ਮੇ ਸਨੇਹ ਮੰਜੀ ਫੁੱਲ ਬੰਸ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ ਦੁੱਲ ਸਮੂ ਦੁੱਲ ਦੀ ਬਥ ਕਥਦੇ ਸੁਖ ਬਥੇ ਕੁਲ ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਮੰਜੇ
ਸੰਤ ਕਥੇ ਦੁੱਲ ਮਾਂਦੇ ਮਾਲ ਦੁੱਲ ਤੋਂ ਸਮੂਹ ਬਥਾਲ ਦੇ ਬਾਲ ਦੇ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ
ਦਾਂਦੇ ਸੁਖਮਾ ਕਾਲ ਕੁਮਾਂਦੇ ਕਥੁੱਲ ਕਥਲ ਦੇ ਸਮਾਲ ਕਥਾਂਦੇ ਸਮਾਲ
ਸਥ ਦੁਰਾਲਨ ਧੋ ਬਾਰ ਥਲਾਂਦੇ। ਸਿੰਦੂ ਮਥਦੇ ਸਥ ਬਥੇ ਕਥਾਂਦੇ ਮਾਲ
ਨਰਥਾਰ ਸਮਾਲਿਨ ਦੇਲ ਮੰਤਾਲੇ ਦੋਮੁਲਾਲ ਦੁੱਲ ਦੇਲ ਕਥਲਾਂਦੇ।
ਮਥਕਾ ਮਾਲ ਬੰਦੀ ਦਾ ਕਥੇ ਕਥਲਾਂ ਸੋਂ ਦੇ ਥਾਲੇ ਨ ਘਾਂਦੇ ਮਾ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ

ਇਹ ਕਥਾ ਸਾਰਥ ਪੰਥ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਂਦਾ ਬਾਰੇ ਮਥਦੇ ਦੇਥੇ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ ਸਮਾਲ

ਦਰਬਾਰ ਸੰਤ ਸਭਿਹਿ ਜੋ ਬੁਲਣ ਸਕੈ ਸੁਕਰਤੁਘੈ ਤੇ ਮਾਣਿ।
ਪਰਤਖ ਗਵਾਹੀ ਕਰਮ ਪੁਰਬ ਦੀ ਮਾਰ ਤੇਹਨਾ ਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ।

ਦੋ ਸਲੋ ਮਾਰਫਤਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਧਾ ਕਰਤੁਘੈ ਤੇ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਤੋਧਾਸੰ ਦੀ ਘਾਸ ਮਾਰੀ ਮਾਰਫ ਪਰਮਾਰ ਦੀ ਮਾਰ ਤੇਹਨਾ ਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ।
ਗੁਰੂਆਂ ਅਤਿ ਬਹੁਤੇ ਸਫਲ ਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖਾਂ ਬੁਰਤੁਘੈ ਘੁਸੰਜਨਿ ਮਾਰੇ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਐਥੇ ਤੁਣੇ ਵਿਚ ਲਖਤੁ ਦਰਬ ਫਾਸਾ ਜਿਸ ਮਹ ਜਨ ਉਪੀਦਾ ਸਚੁ ਸਾਰੀਦਾ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਮਾਰੇ ਵੀਸ ਮਿਸ ਭਾਰੀ ਗਲੀ ਤੇਹ ਪਿਸਦੇ ਮੁ ਜੋਗਾਸਿਸ ਬਨੀ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਮਾਰੀ ਬੰਸ ਬੀ ਬੰਸ ਮਨਾਰੀ ਮਾਰਸ ਮੰਤੇ ਬੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਸੀ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ

ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਥ ਸ ਸਾਰਿ ਬਹੈ ਜਾਰਿ ਸੁਬਰਨਿ ਨੀਵਿ ਜਮਾਇ
ਨੀਕ ਪੰਥਹ ਪਿਤ ਸਾ ਕਰੈ ਵਰਖਾ ਬ੍ਰਤ ਦਯੋ ਪਾਇ ਸ੍ਰ

ਚੌਪਈ ਸੋਇਦਾ ਰ ਉਚ ਗਰਬ ਰਹਾਵੈ ਨਿੰਦ ਸੁਖਬਾਰੂ ਦੀਨ ਸਮਾਵੈ
ਮਾਰੇ ਮਨ ਸਾਰਥਕਤੁ ਕਰਿਯਹੀ ਕਬਸ ਗਰਤਾ ਰ ਤਿਸ ਮਾਨੀਐ ਮਾਰ
ਬਲ ਪੁਰਖਾਈ ਸਕਲ ਮਨ ਧਰੈ ਮਾਰਫ ਸਰਨਾਗਤ ਫੋਲਤ ਰਹੈ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਸਰ ਚੋਰਤ ਮੁਨਿ ਸਰਸ ਸਮਾਨੀ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਰਹਤਕ ਤੁਹਾਰੇ ਪੁਸੇ ਰਲਾਵੈ ਮਾਰਫ ਸਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਪਿਤਮ ਤੁਣੇ ਸਾਰਿ ਬਾਰੈ ਬਲਕ ਡਾਰਤੀ ਸਾਰ ਬਾਰਮ ਬਸ ਪਿਤੈ ਸਾਰ ਮਾਰਫੀਦਾ
ਮਾਰ ਬਾਰ ਮਾਰਿ ਮਾਰੈ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਸਰਨਾਰਥ ਬਰੈ ਵਿਚ ਬਬਾਰ ਬਸਾਰਥਾ ਵਿਚ ਵਿਸ ਮੈਸ ਬਰ ਡਾਰੂ ਟਲਾਰਥਾ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਮੈਸ ਬਰਨ ਡੀ ਸਰੈ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮ ਟਰੀ ਮ ਮਾਰੀ ਬਸਾਰਥਾ
ਵਿਚ ਨਮਰੈ ਡਾਰਿ ਮਨ ਬਲਕੈ ਵੀਰ ਮਾਰਫ ਮੈ ਸਾਰੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਸੈਰਾ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਸੁਨਾ ਬਰੈ ਵਿਚ ਬਰਨ ਬਸਾਰਥਾ ਤੁਹਾਰੇ ਹੁਮਸ ਡੁਰੇ ਵੀਰ ਮਾਰੀ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਡਾਰੂ ਰਰੈ ਪਿ ਮਾਰਿ ਸ ਬਾਰਤ। ਵਿਚ ਮਾਰੈ ਪੈ ਬਰੈ ਸ ਬਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ।
ਰਸ ਰੰ ਦ ਸਾਰ ਮਰਾਵਣਹਾਰ ਰਰੈ ਸਾਰੈ ਪੁਸ ਬਰਸੈ ਸਾਰੈ ਮਾਰਫ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਤੁਮੈ ਰੁਹੇਸ ਥਿਰ ਸੁਨਾਈ। ਹਸ ਤੇ ਮੈਸੁ ਬਰੈ ਮਾਰਥੈ ਸਸ ਮਾਰੀ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ।

ਦੋਹਰਾ ਬਰਤਰ ਮਬਰ ਬਰ ਮਾਰਿ ਹੈ ਬਿਸਾਰਫ ਸੁ ਬਰਨੈ ਹਬਰਾਰ
ਬਰਤਾ ਬਾਰਤਾ ਡੋਂ ਹਸ ਗਈ ਤੇ ਦਿਰ ਸੀ ਦੈ ਮਾਰ।ਹ।

੧ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤਿਲਕਾਰਥ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਦਿਲ ਪੁਰਖਾਰ ਮਾਰਥ ਸੰ ਬਾਰਮੁਖ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਮਸਤਕ ਨੂੰ ਅਸੰਖ ਵਾਰ ਮਾਰਥ ਕਰਨਾ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਮਾਰਫ ਹੈ। ਜਗੇ ਗੁਰੂਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਤਕ ਸਾਰਥਕਤਾ ਹਨ ਤਾ ਜਿਸ ਪੁਰਖਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ
੨ ਪੁਰਖਾਰ ਗੁਰੂ ਤਾਲਕਾਰ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖਾਰ-ਪੁਰਖਾਰ ਵਿਚ ਵਿਚ ਪੁਰਖਾਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕਰਮਫਲ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ ਮਾਰਫ ਹੋਦਾ ਹੈ

ਚੌਪਈ ਹੋ ਸੁਲਤਾ ਸਾਧਿ ਨ ਦੁਖਿਤ ਬਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰਪਾਲ ਪੈ ਭਾਰੀ ਆਫ਼ਤ ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਕਥ ਪੈ ਸਹੀਂ ਏਤੀ ਬੁਝਣ ਕੁਦਿ ਘਾਲਣਹਾਂ ਕਥ ਰੋ ਜਦ ਤਸ ਨਾਥ ਅਜੂ ਮਾਰਤ ਜਰਤ ਬਿਦਯਾ ਨ ਜਾਣਾਂ ਕਿਮ ਹਥ ਭਲੋ ਮਿਯ ਮਾਰਾਂ ਕੁਝ ਮਾਰਨ ਭੋਗਰਿ ਕਿਹਾਂਖ ਮਾਰਿਲੀ। ਕਰ ਕੀ ਅਕਲ ਮਾਰ ਦਲੀ ਜਿਮਾਰੀ ਮਾਰ ਹੋ ਕੀ ਪ੍ਰੀਮ ਮੰਤਰ ਕਲਾਰਿ ਜੋ ਕਰ ਕਰ ਮਾਰਨ ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਪਾਰਿਦ ਮੁਕਲਾਮ ਪਰ ਜਿਲ ਕੀਨੋ ਜਾਨੁ ਕਰਨਿ ਨਕਾਰ ਚੰਨ ਬਨਾਉ ਨਾਮ ਅੰਧ ਰੁਲਕਨ ਕਰ ਪਰ ਹਸੇ ਸਗ ਕਾਂਹਿ ਸਾਨੀ ਡੀ ਬਡ਼ ਅਨੰਗ। ਬਾਨਿ ਮਤੀ ਜਲ ਦਿਹੁ ਲਖਾਈ ਕਰਿ ਜੰਤ ਪ੍ਰੈ ਧੀ ਸਿਧ ਆਈ ਜਾਮ ਮਾਰ ਦਿਲਨ ਮੇ ਮਰਫ਼ ਜਿਮ। ਪਿਦ ਰੁਦਿ ਅਕੁਯਾਲੀ ਕੀਟਮੰ ਲੋਂਦ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮੰ

ਦੇਖੀ ਜਕਾ ਦੈਨ ਦੁੱਹਿਤੀ ਜੋਰ ਮਿਲਿਣ ਗਾਸੀ ਜਤ ਪਿਤਰ ਨੰ ਘੋਟ — ਮੁਕਤਾ ਸਵੈਯੇ
ਕਾਇ ਮਵੈ ਸਕਯਾਰ ਬਲਾਨੀਐ। ਬਯੋ ਮਕਯ ਨੇਤੈ ਕਯਾਇਏ।ਤੇਮ੍ਰ
ਮਿਲਨੈ ਹੋਵੈ ਕਿਯ ਓਪਜੈ ਕਲਾਇ ਕਯਾਮ ਪੁਰ ਕਯਾਰ ਜੋਤੀ ਯਕਾਇ
ਦਿਸ ਕਿਯ ਦੀਨ ਨੰ ਵਟ ਕਲਾਮਦੇ ਪੁੰਨ ਜੋ ਦਿਯਕ ਕਯਾ ਸਯਮ ਜਾਦਿ ਪਕਾਵੈ।ਤੇਮ੍ਰ।

ਦੋਹਰਾ ਇਹੀ ਪਿਤਾ ਪਿਤ Fਪਤ ਕਯਾ ਮੀ ਯਕਾਦੀ ਕਾਮ ਤਯਿਨ
ਕਯਾਮਦੇ ਯਾਪਕੇ ਸਕਯਾਮ ਯਕ ਦਸੇ ਪੁਰਕਮ ਸੋ ਵੰਸ ਪ੍ਰਮਾ

ਚੌਪਈ ਜਿਯਾ ਪੁੰਜ ਜੋ ਹਾਕ ਯਾ ਤੀਮਾ ਕਯਾ ਸਯਾਨੀਕੇ ਹਾਯ ਬਕਸੀਗਾ — ਮਯ ਮਯ ਪ੍ਰਿਯ — ਮਯ ਮਯ ਪ੍ਰਿਯ
ਪੁੰਜੀ ਦੇਖ ਯਾਯੀ ਓ ਨਾਰਾ ਮੋਹੀ ਯਕਾਂਤ ਕਯਾਮਕੀ ਪੁੰਜ ਕੋ ਲੋਟੀ।ਤੇਮ੍ਰ। ਮਿਯਾਂ
ਦੋਯ ਰਾਤ ।। ਜੀ ਤਯ ਮਯੀ ਪੁੰਜ ਕੀ ਯਿਯ ਮੋਹਿ ਦੀਯਾ ਕਯਾਮਦੀ ਮਯਾਯਾ ਮਯਾ
ਬਯਾਮਯ ਪੈ ਯਾਂਮ ਕੀਯ ਕਯਾਮੀ ਨਿਕਯਾ ਪੀਯ ਦੇ ਬਯੁਯ ਪ੍ਰਮਾਣੀ।ਤੇਮ੍ਰ। ਮਯਾ ਮਿਯਾਯਾ ਮੋ

ਦੋਹਰਾ ਸਸੀ ਸਯਾਯਕ ਪੁੰ ਕਯੀਮਾ। ਮੁਖਯਾਮ ਯੰ ਯਾਂਮਿ
ਮਾਯ ਮਯ ਨਿਯਾ ਯਿਯਾ ਮਯਾਮੇ ਤੋਯਿਯਾ ਕਯਾ ਯਿਯਾ ਪ੍ਰਮਾ
ਪ੍ਰਾ ਪ ਪੋਯ ਯੋਯ ਮੰਯਿਯਾ ਕਯੇ ਮਯਾਂਯੰ ਕਾਯ — ਮਿਯਾਂ
ਮਯਾਯਾ ਯੰ ਦਿਯਾਂ ਯਯਾ ਯਾਮੇ ਪੈ ਯਾਯੁਯਾਯਾ ਨੋਯ ਪ੍ਰਮਾਯਾਂਦੀ।

ਚੌਪਈ ਮਯੀ ਸਯਾਯਾ ਦੇਮਯ ਹਾਰੇ ਪੁੰਯਾ ਯਯੁਯੇ ਯਾਂਤੇ ਯਾਂਤੇ
ਯਾਯ ਤੋਮ ਪਿਯਾ ਪੁੰਯਾ ਸਯਾਯੀ ਮਯਾਯ ਕੁਮਾਰੇ ਯਯੇ ਮਯਾਂਦੀ।ਤੇਮ੍ਰ
ਮੋਯਾ ਪੰਯ ਪੈ ਯਾਂ ਯਾਂ ਦਯਾਯੁਯਿ ਯਾਂਮੀ ਯਯਾਮ ਯੈਨਯਾ ਮਯੀ ਯਾਂਦਿ
ਦੇਮੀ ਯਾਮਯਾ ਯਯੁ ਯਾਯਾਮ ਜੋਤੀ ਪੁੰਯੇ ਯਯੀ ਦਿਯਾ ਪੰ ਯਾਂਯਾ ਮੰਯੁਤੀ।ਤੇਮ੍ਰ। ਮਯੰ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਪੁੰਜੇ ਯਾਮ ਮੰ ਤੀਯ ਸੋ ਮਦਾ ਯਯਾਮ ਦਯਾਂ ਯਯੁ ਪੁੰਯ ਯਯੁ ਮਯਾਂ
ਪੁਰੀਯਾ ਪੁਰੀਯਾਂ ਪਿਯੀਯਾਂ ਮਾਈ ਯਯਾ ਯੋ ਪੁੰਯ ਯਯਾ

ਚੌਪਈ ਯਯਾਮਾਨ ਜਿਯਾਂਦੀ ਯਯੁ ਮੰ ਮਯਿਦ ਸੋਯ ਸਯੁ ਸਯਾਮੰ ਕਰੈ ਯਯੁ ਯਯੰ
ਦਯਾਯ ਦਾਯਨਾ ਯੀ ਪੁਯਾਤ ਯਯਾਂਦੀ ਮਯਾਯਾ ਤੇ ਯੀਏ ਮੰਯੈ ਯਯਾਂਦੀ।ਤੇਮ੍ਰ। ਯਯਾਂ ਯਾ
ਪੁਯਾਨ ਯਾਯਨ ਸਯੰ ਮਯਾਯ ਯਯਾ ਯਾਂਦੀ ਮਯਿਯੁਨ ਯੋ ਯਾਯੁ ਪਿਯੰਤਾ ਯਾਂਦੀ ਯਯਾ ਯਾਂ
ਉਪਰ ਤੋਮ ਯੀ ਪੁੰਜ ਜੋ ਚਯੁਯਾਂ ਸੋ ਯੀ ਯੰਦੁਯਨਾ ਯਾਂਤਰ ਯ ਦਯੀ ਮਯਾ ਮੁਮੁਯਾ ਯਾਂਯਾਂ
ਤਯਾ ਰੋਯੀਯਿੰ ਪੁਰਯੇ ਚੁਯਾਏ ਯਯਾਮੇ ਯ ਮਾਂਯੈ ਜੋ ਸਯ ਜਾਏ ਯਾਂ ਪਯਾਂਦੀ
ਬਯੁਤ ਯਯੰ ਯਯਾ ਯਾਯ ਤਯਾਯਾ ਸਯ ਨੇ ਯੰਯਾ ਯੀਤੀ ਮਾਸ।ਤੇਮ੍ਰ। ਯੰ ਮ ਯਯਾ ਯ

ਦੋਹਰਾ ਯਾਯਯ ਯੰਯੇ ਯਾਂਯ ਯਾਏ ਯਯੰਮ ਯਾਂਤੀ ਯਯੁ ਯੋਰ ਯਯਾ ਯਾਂ ਯਯ ਯਯਾਂ
ਮਯਾਯ ਤਿਯਾਯ ਸਯ ਪੁਯਾ ਯਯਾਂ ਯੁਸੀ ਮਾਯੰਯ ਦਿਯਾ।ਤੇਮ੍ਰ।

ਦੋਹਰਾ ਤਬਧ ਬਿਧਨਾਸ ਨੋ ਧਾਰ ਧਾਰਨੋ ਜਾਸ ਦਿਹੁ ਚਕਵੇ ਦਿਸ ਦਾਸੀਆ ਅਰੂ ਅਨਤਵਾਨ ਬੰਦ ਅਰ
ਬਾਹੁ ਧਰਥੀ ਭੁਮ ਦੋਸ ਬਾਹੁ ਨਿਧਾਸ ਜਾਸੁ ਭੁਮ ਧੁਸਾਂ ਦਿਸ ਦਾਸੀਆ ਪੰਡਤ ਅਰ
ਅਖੀ ਗਾਤ ਸਿਲਾ ਛਡ ਗਏ ਜਾ ਜਾਮਨਾ ਵਿਛਾ ਗਾਂਧ ਗਏ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਕਾਨੀ ਗਾਜੇ ਘਨੇ ਕਲਲਕਾਰੇ ਮਾਸਿ ਲਗੈ ਨ ਮੁਹਿ ਹਮਾਰੇ ਛਪ ਅਰਥ
ਜੋ ਜਮਜਾ ਮਨ ਮਰ ਗਾਰੇ ਕਾਲ ਖਤਰੇ ਸਾਹ ਮੰਗੇ ਮਾਰੇ ਖੁਰਾ ਅਰਥ
ਅਰਥਿ ਅਰ ਰੋ ਪਿਤਰ ਰੋ ਮਾਤਾ ਤੁਲਸਾ ਮਰਣ ਰੋ ਸਾਕੋ ਬਾਲਾ ਮਾਰਦਾ।

ਦੋਹਰਾ ਜਲੀ ਆਕਾਲੋ ਗਏ ਧਰਤੋ ਸੀਨਾ ਭੁਖੇ ਕਹੇ ਕਹਾ ਕਲਕੱਲਾ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਬਾਕਲੀ ਦਿਖ ਸੁ ਘਾ ਅਤਰੀ ਖੁੰਦਨ ਚਰਾਂ ਸੁ ਚੀਜ ਮਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ

ਚੌਪਈ ਚਮਣੇ ਚਿੰਨ ਸਬ ਬੋਲੀ ਆਗੀ ਆਗਿ ਪਰਾਂਪਰ ਬਰੀ ਸਕਾਈ
ਭੋ ਸਬ ਤੁਰਬ ਦਿਖੰਤੋ ਹੋਯੋ ਮਰਹਰੇ ਕੁ ਰਛ ਸਥੈ ਨ ਭੰਯੋ ਸਥਾ ਅਰਥ
ਤਬ ਮਲਜੁਧਾ ਤੁਰਕਨ ਭੰਯਾ ਬਸਮ ਹਬਾ ਬਰ ਨਰਾ ਪਾਰ ਲੰਗਾ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਲਿਣ ਭਣਯੋ ਸਬ ਮਰਹਰੇ ਮਯੋ ਕਿਸ ਕਿਯ ਸਕਯ ਸੁ ਮਰਹਰੇ ਮਾਰੇ।ਪਰਥ।
ਦਿਖੀ ਲੰਨੀ ਬਾਂਧ ਬੁਨਾਈ ਨਰਾਂਬ ਬਾਲ ਲੁਹੇਂ ਦਾਂਚ ਬਧਾਈ
ਸਮੰਦ ਪੈ ਦਾਲਿ ਜੋਜਾ ਦਾਲ ਦਲਿਓ ਬਾਂਧ ਲਹੀਲੰਧ ਤਾਲ ।ਪਰਥ। ਅਰ ਅਰਥ ਅਰ
ਮਲਕਾਮ ਭਯਨ ਮੰ ਦਯੰ ਬਲ ਗਾਮੈਂ ਅਲਮੰਤ ਪਰਾਯਲ ਸਾਂਗਿ ਅਗਾਮੈਂ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ
ਬਹੁਤ ਸਬੰ ਪਾਰ ਕਰਮਾ ਮਾਯਾ ਦਾਂਧਿ ਡੋਰ ਪਿਤ ਅੰਮਿਤਮਰ ਪਾਯਾ ।ਪਰਥ। ਅਰਥ
ਬਾਕ ਅਰੰ ਸਿਮਾਨ ਪਰ ਆਗੀ ਜੋਲੀ ਪੁਸੀ ਫੁਕ ਸਿੰਘ ਲਗਾਈ
ਭੋਕ ਪਰਾਗਲ ਸਿਮ ਪੁਨ ਸਕੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਿਯ ਲਾਸਨਿ ਹਰੀ ।ਪਰਥ। ਅਰਥ ਅਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਭਾਯਲ ਮਰਯਾ ਸੈ ਸਿਰੋ ਪੁਸਾਂਧਾ ਬਲਾਤੈ ਸਾਂਗਿ ਅਰ ਸਿਰ
ਮੀਸੀ ਸਿਯ ਧਾਰੀ ਬਰੀ ਸੁਸੈ ਸੁ ਆਰੀ ਸਾਂਗਿ।ਪਰਥ।

੧੬੮੮. ਸਾਖੀ ਅਭੁਲਾਖੀ ਕੀ ਅਲੀਕਲਪ ਮੰਦੇ ਕੁਪਰਤਾਰੀਐ ਕੀ

ਪੁਰਤਗੀਆ

ਸੁਨੋ ਪਾਤ ਨਬ ਖੈਦਸ ਕੈ ਛਲੀ ਗਾਧਿ ਸਿਮ ਕੁਦ ਅਰਥ
ਬੁਟਰ ਮਾਂਤਰ ਸੈ ਗਰਮੋ ਮਾਸਤੋ ਗਰੋ ਸਾਰੁ ਅਰ ਅਰਥ ਅਰ ਅਰਥ

---

੧ ਗਰਹਾਪੁਰੰਦੇ ਸਾਦਰ ਵਿਚੁੰਨ ਅਨਤਾਰ ਗਾਰ ਅਰਥਾਰਥੀ ਨ ਚੋਰ ਗਾਰਥਾਰਥੀ ਧਾਰਦੇਰ ਕੀ ਅਰਥਾਰਥੀ ਅਨਤਾਰੀ ਖੁਰਦੇਰ ਨੂੰ ਚੋਰ ਅਰਥਾਰਥੀ ਅਰਥ ਅਰਥ ਅਰਥ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਲਸਕਰ ਮਯਰੇ ਬਯਰੇ ਜਾਚਿ ਦੁਸੰ ਕਿਸ ਰੇ ਸਾਂਚਿ ਬਯਾਰਿਕਾ
ਪਾਨ ਨਾਦਾ ਤੇ ਵਰੰ ਚੁਨਾਦ ਤਿਤ ਦਿਹ ਕਾਯੰ ਧਾਰਿ ਅਹਯਾਯਾ ਪਾਤੇ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰਲਏ ਦਲ ਕਰੰ ਸੋ ਪੰਥਯੰ ਅਰੰਜ ਸੁ ਬਾਯਿ
ਬਿਨ ਸੂਰੇ ਹਮ ਕਿਹੂੰ ਅਰੇ ਯੋ ਮਿਲ ਕਰੰ ਲਲਾਯਿ।੧੫।

ਚੌਪਈ ਰੁ ਮਿਲ ਬਾਲਕੇ ਦੇਖਿਕਨ ਲਕਾਯਾ ਯਯੁਯੰ ਕ ਸਨ ਖੋਦਮ ਕਰਾਯਾ
ਸਾਰਣ ਖਾਨ ਥ ਪੰਚਾ ਛਰਾਯਾ ਸਯਹੰਦ ਨਕਰਣ ਚਯ ਬੰਰ ਮਾਰਯਾ ਪਾਏ।
ਨੋਨਾ ਬੰਚ ਵਿਥ ਕਰੰਚ ਬਕਾਯੰ ਛੰਰਾ ਪਿ ਮਲੰਕਾ ਧਿਤਾ ਸਾਯੰ
ਲੰਮੇ ਬਾਰੇ ਲਿਤਾ ਯੰਕਾ ਸੁ ਮਾਰ ਮਿਲ ਮਿਲ ਕੀ ਚੁਰਿ ਮਾਲਯ ਯਿਯਾਰਾ ਪਾਏ।
ਮੁਲੀ ਛਰੀ ਧਿਯ ਮਰਯਾ ਮਾਰਾਯੰ ਧੰਚੂ ਕਰੀ ਲਿਯ ਮਰਯੰ ਮਯ ਦਾਯੀ
ਮਾਲ ਥਬਨੀ ਛਰੀ ਲੰਬਿਯਾ ਧਾਰੰ ਸੰਚੂ ਬਾਰ ਚੁੰਰਾ ਬਯ ਆਈ ਪਾਏ

ਦੋਹਰਾ ਜਯੰ ਪਕਾਣਕ ਦਿਸ ਚੁਰੀ ਸੋ ਲਿਆਕਨ ਕੀਤ ਸਲਾਯਿ
ਬਲਾਵੇ ਜੋਨਾ ਸਯਹੰਦ ਤੇ ਕਾਤੰ ਕਾਰਤ ਚੁਤਾਯਿ।੧੬।

ਚੌਪਈ ਅੰਚ ਬਾਰਾ ਪੈ ਸਾਰੇ ਚੁਕਾਯਾਂ ਪੈਲਿਚ ਮਾਰੰ ਪਿ ਚਲੀਸ ਮਯ ਸਾਰੰ
ਤੁਮ ਮਿਰਤ ਬਲ ਤਿਤ ਕਾਯੰ ਪੰਚ ਤੁਮ ਮਿਲ ਮਾਰੇ ਹੋਰ ਸਕੰਚ ਮਾਰਿਕ
ਹਮ ਤੁਮ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮਿਲ ਕਾਲ ਨ ਦੇਯਿ ਕੈ ਕਾਰਜ ਹਮ ਕਰੰ ਸੋਇ
ਕੈ ਸਯ ਮਾਰਿਹ ਸਯਹੰਦੇ ਦਾਖੰਦੇ ਕਾਰਾ ਖਾਲ ਨੋਕਯਾਲੇ ਕਲੰਦੇ ਮਾਰੰਦੇ ਮਾਰਾਯਾ
ਦੂਯਾ ਬਰਾ ਤਕਲਕਾਲ ਛੋ ਪਾਯਿਆ ਧੀਮਿਟਨ ਤੀ ਸਰੁ ਪਕਰ ਮਾਰ ਮਾਰਿਯ
ਮਿਲਿਨ ਬੋਰਾ ਰੂਪ ਕਰਾਯਾ ਧਾਯਿ ਮੁੰ ਸੁੰਮਾਰਾਯ ਬਲਾਯਾ ਪਾਏ

ਦੋਹਰਾ ਕਾਰਾ ਹਕਲਾਯੰ ਘਰ ਸਿੰਘੰ ਸੈਨਾ ਯੰਚ ਪਰਾਨ
ਸਯਿਰੰ ਹਮ ਚੁਰਾ ਕਰ ਪਯੰ ਮਾਰੰ ਮਿਲਿਨ ਪਲਾਨ।੧੭।

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਵਾਤ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਤਯੰ ਯਾਲੀ ਖਾਲੰ ਸੋਹੀ ਅਰੀਂ
ਪੰਚਿ ਤਰ ਅਰ ਸਿੰਘੰ ਮਾਲਿਕਾਦਿ ਯਕਿਯਾ ਯਾਦਿਯ ਕਲੰਚਾਂ ਕਾਯੰ ਤਯ
ਸਾਰਾ ਕਲਾ ਪੈਰਾ ਚਿਲੀ ਕਾਰਾਯਾ ਸਿੰਘਾਨ ਚੰਯੁ ਬੁਰੰ ਖਾਰਾਯਾ
ਕੁ ਪਿਰੇ ਚੇ ਸਿੰਘ ਨਿਕਾਰੰਦੇ। ਯਿਸਾਂਦੇ ਮਾਰਾਕ ਪ੍ਰਿਨ੍ਹੈ ਪਕਾਨੇ ਨਾਯਾ
ਕਲਾਕ ਸਿੰਘ ਸੁਰਿਹਾ ਧਰੰਦਾਂ ਰੁ ਲੰ ਮਾਰੇ ਬਾਰਾ ਬਾਰਾਯਾ ਚੰਯੰ
ਮਾਰਾਂਦ ਸਿਕਲਨ ਨੰ ਅਸੇ ਰਲਾਯੰ ਸਿੰਘਾਨ ਨਸਿ ਚੇ ਰਤੇ ਲਾਯੰ।ਜਾਂ ਪੁਰਾ ਮਾਰੇ ਸਯਿਆ ਪਾਯਾ
ਤੈਨ ਹਕਲਾਯਾ ਤੁਲੀ ਬੁਕਾਰੀ ਪੰਚ ਅਰਾਨਸ ਦ੍ਰਿਹ ਚੇ ਮਾਰੀ
ਰੰ ਕਾ ਸਿੰਘ ਸੁ ਬਲ ਮਰਾ ਸਕੇ ਟਾਲ ਪਾਸਿਕ ਕਲ ਜੁੰਪਹਿ ਮਾਰੀ ਚਮ

੧ ਯੰਚਾਰ ਤੋ ਕੰਲ ਯਰਿਆਰ ਕਰਕੁਨ ਦੇ ਦਨ ਬੰਚ ਬਾਰਿਕ ਜਿਕ ਪਰਾਨਾ ਬਲਕਾ ਦੀ ਹਕਲਾਰ ਕੰ ਪੰਚਰ ਨਾਯ ਨਾਰਾ
.ਮਿਲ ਪੈ

ਦੋਹਰਾ ਰਘੁਪਤਿ ਚਰਿਤ ਜਗ ਪਾਵਨ ਕਥਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਕੋਇ
ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਰਘੁਪਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਪਨੇਹੁ ਸੋਕ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ਮਜਨੁ ਕਰਹਿ ਸਰਜ ਸਰਜਾਈ ਬਹੁਰਿ ਦੇਹਿ ਜਲ ਹਰਖ ਬਢਾਈ
ਦਿਨ ਜਹ ਭਾਨੁ ਉਦਿਤ ਅਰੁ ਪਾਛੇ ਦੋਹ ਬਿਹਾਨ ਮਿਲਹਿ ਅਰੁ ਭੋਜਨ ਪਾਵਹਿ
ਅਹਾ ਮੂਢ ਜਗੁ ਆਤੁਰ ਅਰਥਾ ਛਾਡਿ ਸਕਲ ਪਰਮਾਰਥ ਕੇ ਭਜਨ ਜਥਾਰਥ
ਦੇਖੁ ਬਿਪਰ ਅਘ ਕੋਲੂ ਪਰਾਯਣ ਨਰਕਹਿ ਚਲਹਿ ਕਰਹਿ ਨਹਿ ਚੇਤਨ
ਏਹਿ ਬਿਧਿ ਸਕਲ ਜੀਵ ਜਗ ਰੋਗੀ ਜਰਹਿ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਕਾਮ ਜਿ ਭੋਗੀ
ਸੁਨਹਿ ਸਿਖਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਹਿ ਪੋਥੀ ਤਿਨ ਕਹੁ ਖਾਨ ਨ ਪਾਨ ਨ ਸੋਥੀ
ਤਾਤੇ ਮੁਨਿ ਹਰਿ ਲਾਯਉ ਤਾਹੂ ਜੋ ਕਲਿ ਕਾਲ ਸਕਲ ਜਗ ਖਾਹੂ
ਜਬ ਲਗਿ ਆਯੁ ਸ੍ਵਾਸ ਘਟ ਮਾਹੀ ਤਬ ਲਗਿ ਭਜਹੁ ਰਾਮ ਮਨ ਮਾਹੀ
ਕਾਗ ਹੋਹਿ ਕਿਨ ਕੌਆ ਪੂਰਾ ਸੁਚਿ ਸੰਗ ਜਾਹਿ ਨ ਬਾਸੁ ਕਪੂਰਾ
ਤਉ ਨ ਬਿਹਾਇ ਕਾਗ ਕਰਨੀ ਤੇ ਹੰਸ ਦਸਾ ਪਾਵਹਿ ਜਨੁ ਪਰਮਾਰਥ ਕੇਤੀ
ਜਨਮਤ ਮਰਤ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਹੋਈ ਏਹਿ ਸ੍ਵਾਨ ਜਾਨੈ ਸਬ ਕੋਈ

ਦੋਹਰਾ ਫਿਰਤ ਸਨੇਸਨ ਭਾਟਹੀ ਬਹੁ ਬੇਤਰਾ ਮਿਲਹਿ ਤਰ ਜੋਨਿ
ਕਬਹੁੰ ਮਾਨਖ ਦੇਹਿ ਪੁਹਿ ਚੂਕਸ ਆਯਦੇ ਦੇਹਿ ਬਖੀਲਤਾਰ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਸਯੋ ਮਨਸਾਦੀ ਜਾ ਅਗਨੇ ਆਯੀ ਪੂਰੇ ਸਾਹਿ ਅਹਾਰ ਸਿਰ ਸਾਯੀ
ਕਹਾਂਹ ਮਾਨਖੰਯਨ ਮਯਾਰ ਸਾਰ ਤੁਮਾ ਤੇਜਾਨ ਹਰਸ ਸਿਮਰਨ ਬੀਯੋਂ ਬਰਾ ਜਿਮ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਹੀਰ ਗੋਰ ਕੁਸੀ ਪਿਤਾ ਕਟਰੇ ਤੇ ਆਤੀ ਪਰੇ ਸਿਧਾ ਸਯੋ
ਪੈਲਾ ਅਰੇ ਮਯਿਤਾਂਤਾ ਮਾਰੇ ਪੁਹੈ ਗਰੁ ਦੈਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥

ਚੌਪਦੇ ਬਹੀਰ ਕਾਰੇ ਬੇ ਦਿਤਾ ਤੋਰੁ ਪੁਰੇ ਮਾਤਾਰ ਮ ਪੁਹਿ ਮਾਰਾ ਸਯੋ
ਮਾਰਯੋਂ ਬਹੀਰ ਪੁਹਿ ਸਯੋਂ ਬਰੇ ਜਿਮਾ ਮਯਿਤਾਂਤਾ ਸੇ ਬਰਾ ਗਯੀ ਬੈਰ ਤਾਰਾ
ਬਹੁਰ ਸੋਰ ਪੁਹਿ ਬਯਤੀ ਬਰੇ ਬਯਹ ਮਯਿਤਾਂਤਾ ਪੁਰਾ ਦਾਰਾ ਹਰੀ
ਸੁਯਤਿ ਮਾਨਖੰਯੇ ਤਰਦਰੇ ਦਿਯਾਰਾ ਪੁਯਾਂ ਬਯਤੀ ਗਰਾ ਗੋਰੁ ਸਰਕਾਰਾ ॥੪॥

ਦੋਹਰਾ ਚਯੋਂਯਾ ਪੈਯਾਂ ਬਾਸ ਜਿਮ ਦੇਹ ਹੋਤ ਬੈ ਮਯਿਤਾਂਤਾ
ਪੈਤਰਯੋ ਸਬ ਜਿਮਾਨ ਸਹਯੋ ਬਿਸ ਰਸੋ ਬਹੀਰ ਨਾਰ ਸਯਾ

ਚੌਪਦੇ ਨਾਰ ਮਾਨਖੰਯੇ ਜਿਯੋਂ ਸਯਾ ਜਿਮ ਸਯਾਯੋ ਪੈਰ ਮਯਿਤਾਂਤਾ ਬਯਤੀ ਸਯਾ ਸਯੋ
ਰੋਸ ਰਾਰਯ ਦੁਰ ਸਰੋ ਜਿਸਯਾਂ ਦੇਸ ਮਯੁਰ ਬੇ ਸਯੋ ਸੇਸਯਾਂ ਬਯਤੀ ਸਯਾ
ਪੈਤਰੋ ਮਾਨਖੰਯੇ ਤੇ ਮੈਲੇ ਸਯਾਯੋ ਪੁਰਯਾ ਪੁਹਿ ਬਯਤੀ ਬਰਾ ਸਯਾਯ ਜਿਮਾ ਬਰਾ
ਬਯਾਂ ਮਿਸਾਰ ਸੋ ਸਾਯਿ ਸੁ ਬੈਰ ਪੁਰਾਂ ਬਯਤੀ ਬਰਾ ਜਿਮਾ ਸੋ ਸਾਰਿ ਪੁਹੈ ਬਯਤੀ ॥੫॥

੧ ਸੋਕੁ ਨਿਵਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਿਆ ਜਾਪੇ ਉਸ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
੨ ਬਿਪ ਨਿਵਾਰ ਇਹ ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਗਯਾਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾ ਫ਼ਿਰਕਾ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ

ਆਪਿ ਅਛਲੁ ਛਲਾਵਾ ਆਪਿ ਥਕਾਵਾ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਫੇਰਹਿ ਸਾਥ ਸਮਾਹੀ ॥
ਪਰੀ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਚਲ ਨਿਹਚਲ ਧਰਮ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥

ਦੁਹਾਗਣਿ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਬਾਰ ਪਰਾਏ ਅੰਤਹਕਰਣ ਚੀਨੈ ਨਾਹ ॥
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਨਹ ਬੁਝੈ ਨਿਸਚਲ ਵਿਆਪਤ ਤੇ ਚਾਖਾ ਘਰ ॥
ਦਰਬੁ ਕਾਮਣਿ ਖਰਚਣ ਕਉ ਦੀਆ ਭੋਗ ਕਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਆਪਿ ॥
ਖਾਧੇ ਖਰਚੇ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਮਾਣੈ ਵਿਦਹ ਰਵਾਇ ॥੨॥

ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਹਲੀ ਨੈਨਾ ਦੇਖ ਮੋਹਾਣੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿਮਨਾ ਸੋ ਨਾਹ ਸਮਾਣਾ ॥
ਜਾਣਸੀ ਮਾਣਸੀਆਂ ਸੋਇ ਮੋਹਾਂ ਮਾਰਿ ਪਰਾਣੇ ਕਰ ਪਿਆਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਲਕ ਜੰਞੂ ਸਾਲਿਗਰਾਮ ਬਹੁ ਧਾਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਚਲਾ ਜੇਵਾਂ ਜਿਸਨੇ ਦਖਾ ਦਾਤਾ ॥
ਬਰਮਾ ਸਿਖਾ ਸੋ ਪੂਰਾ ਸਿਖਾ ॥ ਨਾਰਦ ਸਿਖ ਕੀ ਵਿਰਤਾ ਸਿਖ ਚੀ ॥੨॥
ਅਖੀ ਤੇ ਦਾਨਿ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਪੂਜਾ ॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਨਾਮਾ ॥
ਦੂਜਾ ਚੀਨਾ ਅਕਰਮਾ ਜਾਈ ॥ ਜਦ ਦੂਰ ਥਦੇ ਬੁਲਣ ਸੀ ਆਈ ॥੩॥
ਦੱਸ ਛਲਾ ਸਿੰਘ ਮਲਥਾਈ ਬੁਲਾਈ ॥ ਉਸੀ ਤੇਰ ਅਸਿ ਬੁਲਤੇ ਲਾਈ ॥
ਅਗੋ ਸਸਾ ਬਲ ਸਕਾ ਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ॥ ਸਤੇ ਬਖੇ ਤਿਲ ਸਰੋ ਪਾਲੰਕ ॥੪॥੧॥

ਚੌਪਦੇ ॥ ਤੀ ਬਾਬੁ ਸਿੰਘਾਂ ਲੇ ਹੀ ਕਹਾਸੇ ਮੇਰੀ ਮੁਸੀ ਸਲਾਖੀ ॥
ਜਿਸੇ ਮਾਤਿ ਤੁਮਾਰਾ ਰਸੀ ਦਿਤਾ ਸਭੋ ਤੁਮ ਜਿਸਦਾ ਬਖਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੌਪਦੇ ॥ ਬਾਬ ਜਿਸਕ ਲੇ ਹਥੀ ਕਰਮਾਂ ਮੁਲੇ ਪੁਰਾਣ ਪੁਰਾਣਾ ਬੁਰਹਮਣੀ ਸਾਲੀ ॥
ਵਿਚ ਪਰੀ ਜਿਸ ਬਹੁਤੀ ਸਾਲੀ ॥ ਜੋ ਦਸ ਤਤੂ ਨ ਦੇਸੀ ਸਦਾਇਆ ॥੧॥
ਛਹੁ ਸਲਾਕੀ ਲੀ ਬਾਰੂ ਹਿਲੇ ॥ ਬਾਬੀ ਲਖੀ ਜਿਲ ਆਪੀ ਫੋਲੇ ॥
ਧਿਨ ਲੇ ਚੀਜ਼ ਨੀ ਲੰਕ ਦੇਲੀ ॥ ਪੁਰਾਣੇ ਨ ਸੰਕਲਕ ਤੋ ਹਾਰ ਮੋਰੀ ॥੨॥
ਜਲੀ ਸਿੰਘਾ ਤੋ ਆਦਾ ਸਿਸਾਰੇ ॥ ਪਿਰਨ ਸ਼ਰ ਪਲੇ ਬਲਾਰ ਬਲਾਰੇ ॥
ਧਿਆਲ ਬੰਕ ਸਲ ਬਲਾਰ ਨ ਪਾਸੇ ॥ ਕਲ ਪਿਲਾ ਬਲ ਪ੍ਰਭ ਪੀਲ ਬਲਾਰੇ ॥੩॥

੧ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਦਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਕਾਰੇ ਪਸਾ ਵਿਚ ਧੋਰ ਵੋਰ ਪਾਰਣ ਸਨੀ
੨ ਸਲਕੀ ਸਲਾਵਿਕ ਜਿਸ ਸਲਾਵਿਕ ਦੇ ਸਲਾਵਿਕ ਜੀਵ ਬਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਕ ਸੀ
੩. ਬਲਾ ਸਿੰਘ ਸਲਾਵਿਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਰੂ ਸਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੂ ਸਲਾਵਿਕ ਸਾਲ ਦਾ ਦਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸਲਾਵਿਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਲੇ ਜਿਸ ਸਾਲ ਦੀ ਪਾਰੂ ਸਾਰੂ ਸਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸਾਰੂ ਸਾਰੂ ਸਾਰੂ

ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਧਰ ਕੁਦਰ ਕਿਸਾਈਐ। ਦੁਹਿ ਅਖਿਹੀ ਹਰ ਬਹਣਾ ਪੈਨਾਈਐ
ਤੁਮ ਦੁਸ ਸਾਹਾਂ ਮੈ ਬਲ ਸਭ ਤੁਮਾਂ ਅਵੰਤ ਬਖਾਣਨ ਮਾਹਰ ਅਲੈ ਪਰਾ।

ਚੌਪਈ ਏਕੁ ਸਿੰਘ ਭੀ ਸੋ ਮੋਕ ਸਾਹਾਂ ਛਤੀ ਕਿਸਮਾਨਤ ਚੌਦਿ।
ਖਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚੋਦ ਕਿਸਾਂ ਪੰਤਸਾਸਨ ਆਗੇ ਰੋਸੰਗ ਮਾਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾ

ਚੌਪਈ ਲਟੈਂ ਸਿੰਘ ਪਰਮਾਨਯਾ ਜਾਸ ਨਾਲੈ ਨ ਮਰਤੈ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਸ
ਧੰਧ ਸੁਨੂ ਥੀ ਸਮਝੈ ਜਾਸਾ ਦਾਨ ਮਰਤਯ ਜੋ ਦੰਗਿ ਲਾਗ ਪਮ
ਘਰਾਂ ਦਾ ਚਿਤ ਭੂ ਰਾਹ ਸਿਖ ਮਰ ਰਿਸਾ ਬਖਾਸ ਦੁਖ ਥੋ। ਸਿਹਾ ਮਰ
ਮੋਰ ਤੁਮਣਾ ਦੁਰਿ ਮਰਤਾ ਮਾਏ ਸਿਲੀਦਾ ਸਮਾਨਾਂ ਮਰਿਯਾਰ ਸੀ ਤੁਲੀਦਾ ਪਵੈ। ਸਮਾਨ ਦਾ
ਮਿਨੂ ਪਵੈ ਭੀ ਸੋਕ ਜਾਸਾਂਦੇ ਸਿਮਾਨ ਪਰ ਪੈਮਾਲਾ ਪੈਰ ਪੁਰਾਇ ਸਮਾ ਸਮਾਨ ਮਾਨ
ਮਤੈ ਨਰੋ ਪਰ ਮਰ ਸਾਰੈ ਮਰੁਸੈ ਸਿਲਸੈ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਬਰੈ ਮਤਾ
ਧਰੂ ਸਿੰਘ ਮਤ ਪੁਰ ਮਰਾਂਚਾ ਲੇਦੈ ਬਰੁਤ ਵੈਰ ਬਲ ਨਾਂਧਿ ਬਾਂਚੈ ਸਮਾਨਾਮ ਸੀਰ
ਜਲ ਲਸ ਸਿਖ ਸਮਾਂਦੇ ਧਰੋ। ਬਸਾਰ ਸਾਬ ਰਲ ਫਿਰ ਛਦੈ ਖਤੇ
ਬਾਨੰਤ ਦੂਰੈ ਬਲ ਪੈਲ ਨ ਦਰਸੈ ਖਮਤੈ ਤਨ ਤਿਲ ਮਾਰੈ ਰਸੈਂਪਾਨ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਘਸਤੈ ਰੋਕ ਸਿਖ ਵਦ ਸਮ ਛਤ ਛਲਤੈ ਖਤੀਲ ਬਲਾਦਿ
ਰੋ ਸਿਲ ਮਰਾਂਦੈ ਬਲ ਪੈਲੈ ਮਾਂਦਿ ਪਰਮੈ ਭ ਮਲਨਾਬ ਸਾਂਪਿਮਾਂਦਾ

ਚੌਪਈ ਕੈਲ ਧਰਾ ਰੁ ਥੈ ਰਲਦੈ ਬਰੀਰ ਪਿਰੈ ਸਮਰਤ ਥੈ ਸਿਖ ਬਲ ਬੰਦਾ ਸਮਾਨ ਮਾਨ
ਸਮਾ ਪਿਤਰੈ ਪੈ ਮਾਪ ਮਾਦਿ ਪਰਿਬਰਿ ਦੀਲੀ ਧੁਰ ਰਲਾ ਮਰਲ ਨ ਪਰਿਲਰੈ ਪਿਵਾਂਦ ਸਮਾ
ਸਿਖਿ ਰਲਰ ਸਿ ਦਰੈ ਦਮਾਦਿ ਮਰਦੀ ਧੰਨੈ ਮਾਦ ਬਰੁਤੈ ਸਾਦਿ
ਸਮਾਂਸਮ ਸਮਾ ਬੈਲ ਰੁਮੈ ਸਾਬਾ ਮੁਮਾਨੈ ਸਮਾਂ ਬਾਬਾ ਧੁਰਾਂਦ ਮਾਨ ਸਮਾਨਸਮ ਸਮਾ
ਸਮਲੀ ਬੰਨੈ ਪੈ ਧੁਨ ਸਮ ਸਮਾ ਦਰੀ ਪਾਸਨੀ ਸਮਾਂਸੈ ਮਾਨਾ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ
ਸਮਾਨ ਬਰਨੈ ਸਮ ਬੈਲੀ ਸਮਾਂਦਾ ਮਰਤ ਮਿਲਮਾਨ ਮੁਨੈ ਬਿਲਾ ਰੋ ਘੋਲ ਮਾਨ ਸਮਾ
ਦੁਮ ਮਿਲ ਸਮਿ ਪਾਸਨੀ ਬੁਪਾਲਨਾ ਰਿਲਬਲੁ ਸਮਾਨ ਸੀ ਪੁਰਾਲੈ ਮਿਸਮਾਲਾ ਸਮਾਨ ਸਮਾ
ਲਾਲ ਰਲਸੈ ਸੀ ਸਲਮਾਨ ਲਾਲ ਮਾਨੈ ਤਲੈ ਸਲੈ ਸਿਖਾਲ ਸੈਲਾਨ ਮਾਨ ਸਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਰੋ ਬੀ ਸਿੰਘ ਲਲਾਨੈ ਰੁਤੈ ਰਲਾਨ ਸਮਾਨੈ ਬਾਬਾ
ਸਿਰੈ ਲਲੈ ਸਿਰ ਬਲ ਰੁਤੈ ਸਿਲੈ ਗਲੈ ਬਲ ਬਲਾ ਮਾਨ ਸਮਾ

1 ਅਤੇ ਮਾਨਸ ਮਾਨ ਪੁਨੀਤਮਾਨਿਸੀ ਬਾਬੇ ਬਲੈ ਮਿਲ ਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦੇ
2 ਸਮਾਨਸਮ ਮਾਨ ਮੁਨੀਮਾਨਿਸੀ ਬਾਬੇ ਮਲੈ ਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ

ਚੌਪਈ ਬਾਯੂ ਤਰਫ਼ ਲੈਲਾ ਹੱਲੇ ਆਈ ਕਾਫ਼ ਕਨੌਜ ਪੰਧ ਚੁਫ਼ਾਲੈ ।
ਮਿਲਨਾ ਫੈਲ ਰਣ ਦਲੀ ਸਹੀਰ ਸਹੀਰ ਸਿਰੀ ਹਲ ਸਾਨੂ ਦਲੀ ਹੀਰ ਵੰਮੇ।
ਖਿਡਣ ਨਿੰਮਲ ਬਣ ਬਾਨੈ ਲੀ ਮਸਰੀ ਖਿਡਣ ਚੋਲ ਖਿਲਾ ਕਹੀਲਾ ਪਲਾਲੈ
ਖਿਦਰੂ ਖਿੰਮ ਮੁਲ ਕਰੀ ਪੁਹਪਾਲਾ ਖੁਲਾਰ ਸਹੀਰ ਕੇ ਖਿਰੂ ਖਿਮ ਖਲਾਮਾ ।ਦੇਖ
ਫੈਲ ਬਾਨੂ ਕੇ ਕਰੀਲੀ ਦੇਲ ਮੋਰ ਸਹੀਲ ਉਠ ਲੀਲ ਤੋਲ
ਪਤੈ ਕਹੀਲ ਨਿਲ ਪੈਲ ਫੋਲ ਪਾਲ ਕਰਲ ਖਿਲਾ ਪੰਡੇ ਫੋਲਾ ।ਪਲ ਕਲਾ
ਲਿਮ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਲਿਖ ਖੇਲ ਕਲਾਂਦੈ ਖ਼ਿਪਰ ਚੁਦੇ ਲੈ ਘੋਲੇ ਪਾਦੈ
ਖਿਲਾ ਕਲ ਖਿਲ ਖ਼ਿਲਾਮੈ ਲੋਭੈਂ ਧੀਰ ਲਿਲੈ ਮੰਲ ਖਿਲ ਕਲੈ ਸਹੀਰ ਲਲੇ।

ਦੋਹਰਾ ਫੁਲੈ ਬਾਨਿ ਮਲ ਮੈਂ ਲਪਧੈਂ ਖਿਲ ਖਿਲੈ ਨ ਲਿਖ ਖਲਾਨਿ
ਲਿਲ ਖੰਲਲ ਖਿਲ ਲੈ ਘੋਟੈਲੈ ਤੇ ਖੇਲ ਮਾਣਤ ਖਾਣਿ ।ਫੰਦ।

ਚੌਪਈ ਫੁਲੈ ਫਾਨਿ ਨੈ ਲਿਲਕਲੀ ਦੁਲਾਂਦ ਖ਼ਿਪਰ ਨੈਲੈ ਲੈ ਖਿਲਣਾ ਫਲਲਾਲੈ ।ਕਲਾ ਕਲਾ ਨੰਦ
ਲੈ ਲੈਂ ਗਲੀ ਗਲੈ ਨਲਿ ਬਾਲ ਮਲਲਲੈ ਖਿਲੈ ਨ ਘੋਲੈ ਬਾਲ ਨੰਦ ।ਖੰਲਲ ਖੰਲਲ ਨਲਲਲਲ
ਬੀਲ ਚਲਾਰ ਲ ਰੂਲਿ ਮਲਿ ਮੋਲਾ ਮੈਲਲ ਲੁਲ ਕਹ ਦਲੈ ਬਲਾ ।ਲ ਕਲ
ਮਲਲੀ ਨਲਾਲਿਲ ਮਲਲਾਲ ਮਲੈਲੀ ਫੂਲੈ ਘੋਲ ਨ ਸਲਲੈ ਖੀ ਫੈਲਾ ਲਹੁਲੈਲੀ ।ਨਾ।
ਖੈ ਲੂ ਖਿਲ ਲੈ ਲੈਲੈ ਚਲੈ ਬਲਾ ਘਲਲੀ ਲਲ ਖਿਲੈ ਖੈਲਲਾ ।ਖਿਲਲ ਕਲ ਨਲਲ
ਖਿਲਲ ਘੋਲੈ ਲਿਲਿ ।ਲੈ ਲ ਲਲਾਂ ਪੁਲਲ ਖਿਖਲਾਲੀ ਲੈ ।ਲਲ ਲਲਾ ਲਲਾਂ ।ਪਲੈ
ਮੁਲ ਲੈਲੈ ਲੈ ਲਲਾਲੀ ਅਲਾ ਸਲਤਾ ਪੈਲ ਜਲ ਪੁਲਲੈ ਲਲਾਲ ।ਲੁਲ ਲਲਲਲ
ਲੈ ਲਿਖਲ ਲੈ ਘੋਲਲ ਘਲਲੀ ਖਿਲਾ ਲਲਲ ਲਿਖਲੀਲਲਲ ।ਲਲਲ ਲੈ ਲੈ ਲਲਲ

ਚੌਪਈ ਹਲਲ ਚੈਲੈ ਬਲਾ ਘਲ ਬਲਲੈ ਖਲਲੈ ਲ ਲੈਲੈ ਲਲਲਿ
ਖੈਲਲ ।ਲ ਲੈਲੈ ਖਿਲੈ ਖਿਲੈ ਲਲਲੈ ਖਲਲੈ ਖਿਲਲੀਲ ।ਲੈਲ। ।ਲਲਲਲ ।ਲਲਲਲ ਲਲ

ਚੌਪਈ ਤੂ ਚੈਲੈ ਬਲਿ ਖਲਿ ਸੁਲਲੀ ਖੰਲ ਨ ਲਲੈ ਲਿਖ ਲੁਲ ਖੁਲਲੀ ।ਲੁਲ ਲਲ
ਬਲਲੈ ਲਲੈ ਖਲਾ ਖਿਲਾ ਘਲ ਲੈ ਨਲਿਲਲ ਖਲਲਲ ਖਿਲਾ ਲੈਲੈ ਲਲੈ ।ਲਲਲ
ਸੁਲਲ ਲਲਿ ਲਲੀ ਲਲੈ ਮੰਲ ਲਲੀ ਦੁਲੈ ਫੈਲ ਲੈ ਖ਼ੁਲਲ ਲਲੀ ।ਖਲਖਲਲੈ
ਖਿਲਲ ਖਿਖਲ ਬਲ ਬਲਲਲ ਖਲਲੀ ਦਲੈ ਲੰਲ ਲੰਲੈ ਖਲਖਲ ਫਲੀ ।ਲੀ। ।ਲਲਲਲ ਲ ਖਲਲ
ਲਲ ਖਿਖਲ ਲਲਿ ਲਲਲਲ ਲਲਲਾ ਲਲਲਲ ਲੁਲੈ ਖ਼ੁਲ ਖਲ ਖਿਲਲੀ ।ਲਲਲ ।ਲਲਲਲ ਲਲ
ਮੁਲ ਲਲਲ ਲਿਲ ਲਲਲਲੀ ਖਲਲੀ ।ਲਲ ਖੁਲੈ ਖ਼ੁਲ ਖਲ ਖਿਲਲੀ ।ਲੀ।
ਲਲ ਖੁਲੈ ਲਿਲ ਲਲਲ ਲਲਲ ਖ਼ਿਪਰ ਲਲਲ ਲਲ ।ਲਲ ਖਲਲਲ ਲੈਲ
ਲਿਲ ਲਿਖ ਲੰਲ ਲੰਲ ਲ ਲੰਲੈ ।ਲਲ ਖ਼ਿਲੈ ਲਲਿ ।ਲੈ ਲਲ ਖੰਲੈ ।ਲਲ

ਦੋਹਰਾ ਖਲਲਲ ਖਿਖ ਖ਼ਿਲੀ ਚੀਲੈ ਲਲਲੈ ਖਿਲਲੀ ।ਲਲਲ
ਖਲਲ ਖ਼ਿਲਲ ਖਲੀ ਲਲੈ ਖਿਲੀਲੈ ਲਲੈ ।ਲਲਲਲ ।ਲੀ।

ਚੌ-ਪਈ — ਜਬੈ ਸਿੰਘ ਗਿਰਿ ਮਹਿ ਗਯੋ ਸਿਧਾਈ ਮਿਸਰ ਭੈਰ ਅਰੁ ਸਭੈ ਸਭਾਈ
ਚਿਤ ਕਰੈ ਹਮ ਅਬ ਕਯੋ ਕਰਾਯੋ ਤਿਨਕੁਕ ਚੰਦ ਹਮ ਤਿਨ ਨਹਰਾਯੋ ॥੮॥
ਦਲਮ ਕਟਕ ਜੌਨ ਤਿਹ ਖਾਏ ਤਾਰ ਲੋਲਾ ਅੰਚ ਤੰਤਾ ਅਨਵੇਦ ਕਾਏ
ਕਾਯ ਮਾਯੈ ਜੋ ਚੋਲਨ ਓਢੈ ॥ ਜੀਯਾ ਮਾਰੈ ਬੰਸ ਪੋਤੀ ਲੇਖੈ ॥੯॥
ਜਨੇ ਪਿਤ ਕੋ ਹਤ ਕੁਮਾਰੇ ਔਤੇ ਬਹਨ ਦੇਯਾ ਕੇ ਸ ਯਹ ਦੋਸ
ਜਬੈ ਪਿਖ ਫੁਿਨ ਖਯੋ ਕਰਾਵੈ ਜਨੇ ਮਾਰੈ ਬਹੁ ਖਲੀ ਨ ਧਾਵੈ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ — ਜਨੋ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਾਸਕਾ ਰੁਦਰ ਦ ਸਿੰਘ ਸਿਧ ਨਾਮ
ਤਿਨ ਸਿਖ ਜਗ ਦੇ ਦੇ ਅਖੰਨੀ ਅਬ ਦੀਯਾ ਖਬਰ ਸਗਲ ਬਯਾਨ ॥੯॥

ਚੌਪਈ — ਦੀਯਾ ਖਬਰ ਕਥ ਕਥਰੇ ਨਾਯੀ ਕੁਮ ਹਮਾਰੀ ਸਿਖ ਸਥਾਨ ਛਥਾਯੀ
ਤੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਯਿਹ ਸਿਖ ਬੁਲਯਾਯੈ ਕਾਮ ਘੋਰੇ ਅਗੈ ਤ ਥਾਯੈ ॥੮॥
ਹਬ ਕੁਲਮ੍ਰਖ ਯਾਂਚ ਥਾਯਕ ਦ੍ਰਿਤਾਯਾ ਥਯਾਰ ਘੋਤੇ ਚਲ ਤੇ ਗਾਯਾ
ਤਬ ਯੋਖ ਜੀ ਮਿਜ ਦੇਖ ਰਣਾਯੈ ਚਲੀ ਹਮਾਰ ਤੂੰ ਚਰਯਾ ਲਗਾਯੈ ॥੮॥
ਧੰਥ ਮਾਮੈ ਯਹ ਤੋ ਕਰੈ ਦੌਰਾ ਘੋਤਾ ਧ੍ਰਧਾਵਿ ਘੋਰਾ ਸਿਖ ਦੌਰਾ
ਥਯਾ ਮਥ ਲੈ ਮੈ ਕਥੋ ਦਿਖਾਯ ਕਰੇ ਮਲਥਨੋ ਯਮ ਤੋ ਆਯ ॥੯॥
ਮੈ ਮਾਰਨੈ ਮਾਤਰਸਾਦ ਕਰਾਯੈ ਤੁਮ ਥਾਹਰ ਕਥ ਬੁਲਾਨੋ ਬਰਾਯੈ ॥
ਮੈਨਾ ਜੋਮਰ ਤੇ ਮਲਨੈ ਬੋਲਾ ਲੈ ਥੀ ਮੀ ਕਿਸ ਜਥਾ ਨੈ ਲੋਭਾ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ — ਬੁਲਾਯ ਸਿਖ ਯਿਸ ਬਕ ਤਰਯਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਮਮੈ ਬੁਲਾਇ
ਮਲਕ ਸਿਕਾਰ ਖਲਨੈ ਚੁਰਾ ਕੋਯੋ ਮਿਲ ਸਿਸ ਆਯ ॥੮॥

ਚੌਪਈ — ਮੁਯਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਗਾਰੀ ਘਾਨੀਂ ਤੋ ਭੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਨਯਨੀ ਧਾਰਿ
ਜਥਾ ਸਿੰਘ ਬਯਾਨੋ ਤ੍ਰਿਤਯੋ ॥ ਮਾਰ ਸਿਤਯਾਨਕ ਯਾਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਯੋ ॥੮॥
ਬਿਸ ਲੈਨਾ ਲਕ ਮਾਰਕ ਮਰੋਏ ਯੁਯੋ ਘਤਾਏ ਲਯਾਨਪ੍ਰਥੀ ਥੋਏ
ਨਰਵੀਰੋ ਸਿਯਾਨਯੀ ਤੁਲਿ ਬਾਰ ਯਯੁਰ ਸਿਖੀ ਮੋ ਆਯੁ ਦੁ ਯਾਨ ॥੯॥
ਸਯੁ ਚੌਯੋਏ ਲਾਮ ਸਿਖਾਏ ਸਾਰ ਛਦੰਦ ਸਿਯੋਗ ਮੋ ਬੁਧੁ ਪੈਯਦੰਤੇ
ਮਾਮਲਯਾਨੈ ਸੀ ਪ੍ਰਲੈਯੋ ਸਾਨੈਲਾ ਲਯਾਨਮਾਏ ਰੋਮਖੇਟ ਸੰਯੋ ਮਾਮੈਲ ॥੮॥
ਥੋਲੀ ਪਾਹੀ ਵਿਯਾਨ ਮੋ ਭੁੱਲੈ ਰਯਾਨ ਪੁਰੇ ਪ੍ਰ ਥਾਯਕ ਬਸੈ
ਬਯਾਇ ਦੋਯੋ ਮੀ ਭਾਯਨੀ ਲੋਯੋ ਖਾਏ ਖਡੈ ਬਾਦ ਬਸੈ ਤੁਰੰਗਿ ਮਾਤ

ਦੋਹਰਾ — ਤਿਯੋ ਬਾਂਡੇ ਨੋ ਪੁੱਤਰੇ ਸਬ ਬਲ ਅਗੇ ਹਥਿਯਾਰ
ਖਤੀ ਪੁਰਾ ਤੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਯਿਖ ਇਥ ਦੁਨਾ ਦੁਯਾ ਮਾਰ ॥੮॥
ਕਰਯੋ ਪਿਛੈ ਸੀ ਲਾਂਹ ਬਲੀ ਬਲੂ ਸਿੰਘ ਕੀਲ ਲੁਨਾਇ
ਤੂੰ ਦੁ ਬਨਿਤ ਨੋ ਮੈ ਲਾਏ ਲਾਂਹ ਪੈਰੋ ਅਨਿਮਾ ਮਾਤਿਮਾਰ ॥

www.SikhBookClub.com

ਚੌਪਈ ਜੋ ਪੁਨ ਚਲਤ ਸਿੰਘ ਕੁਸਾ ਖਾਯਾ ਅਹੋਮਦ ਛਤ੍ਰ ਬਤ੍ਰ ਯੌਨੋ ਚਲਨਾਯਾ
ਅਜਰਜ ਨ ਹੋਯਤ ਜੋ ਤਰਥੋ ਚੂਰ ਪਿਤਾ ਨ ਮਰੈ ਪੁੰਮ ਕਯੋ ਪੁਤ ਦਯ
ਕਿਧ ਕਿੰਮਿ ਈਕ ਪੁਤ ਬਤਯਥੋ ਕਰੀਐ। ਰੋਧ ਸਾਧ ਕਰੈ ਜਿਯਨੇ ਗੀਤ
ਮਾਰਤ ਤੇਤਾ ਜਾਯੋ ਹਥ ਬਾਯਾ ਤੋ ਸਿੰਘ ਜੋ ਸਯੋ ਲੋਨੋ ਰਾਯਾ ਦੀਹ
ਮਾਰੇਯੋ ਮਜਾਲ ਕਲੋ ਦਤ ਕਰੈ ਕਿਧ ਸਿੰਘ ਹਾਤ ਕਥ ਮੋਰੋ ਲਯੋ
ਕਰਜਲ ਬੋਤੇ ਕੁਸ ਔਨ ਕਟਕਾਯੋ। ਲਯਾਯੇ ਰਥਨ ਪਤ ਸਿੰਘ ਧੰਧਾਯੋ।੯੭੭
ਛਟੀ ਦੌਨ ਸਥ ਆਪਨੀ ਸਾਥ ਕਯੋਤ ਰਿਜਨਜਾ ਜਿਯ ਮਾਰੈ ਹਾਥ
ਸਯਾ ਮਜੀਦ ਮੰਮ ਯਯੋ ਲੀਯਾ ਆਪ ਲਯੋ ਲਯੋ ਸਿਯ ਮਾਰਯੋ ਦਤ

ਦੋਹਰਾ ਲਯੋ ਰਿਜਨਜਨ ਲੀ ਮਾਰ ਲੈ ਕਯੋ ਸਿੰਘਨ ਲਏ ਬਚਾਇ
ਰਿਜਨਜਨ ਲੈ ਘੋਰੇ ਲਥੋ ਪਲਾਯਾਜਾ ਪੁਰੋ ਬਥਾਇ ੯੭੮

ਚੌਪਈ ਚਲ੍ਯੋ ਸਿੰਘ ਆਯਾ ਨ ਰਿਸ ਰੋ ਹੋਇ ਨੀਚੁ ਲਲਕਾਰੈ ਤਰਿ ਨਾਇ ਸੋਇ
ਕਯੋਰੋ ਦ ਚੋਏ ਪਤ ਪੁਰ ਸਤੈ। ਸੁਰੀ ਅਲੈ ਕਥ ਪਿਛੈ ਮੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ
ਦੌਨ ਛੱਹ ਕਥ ਈਥਲਾ ਧਾਵੈ ਮਾਰ ਰਿਲਜਨਜ ਕਿਰ ਫੋਨੋ ਆਵੈ
ਜਿਨੋ ਪੋਜ ਸਥ ਜੋਯੋ ਆਵੈ ਛਟੇ ਰਿਰੋ ਜਿਜ ਯੋਲੇ ਮਾਰੈ ਮਾਰਯੋ।
ਛਲਯੋਮਨ ਲੀ ਜਟਯਾ ਆਗੈ ਖਜਾਯੈ ਜਲਹੀਆਸੁ ਲੀ ਨਿਯ ਯੋਰਜਨਾ ਬਜਾਯੋ
ਕਿਮ ਬਧੀਲੀਯਨ ਕਰੈ ਨਿਕਾਰਿ ਛਟ੍ਰਾਜ ਲਿਯ ਕਿਮ ਯਯੋ ਧਯਾਰਿ ਮਾਰਯੋ
ਦੌਰ ਪਿਤਾਮਨਾਲ ਪਤ ਯੋ ਸਿੰਘ ਬਰੈ ਜਥ ਪੁੰਜਨਾ ਪੈ ਯਮਲੋ ਪਰੈ
ਧਿਰੈ ਨਿਲ ਪਿਲ ਦੁਰਦ ਮੰਦ ਮਾਰੈ ਰਿਲ ਲੈ ਪੁੰਜਾ ਫੇਰ ਲੈ ਸਿਰ ਧਾਰੈ ਮਾਰਯੋ

ਦੋਹਰਾ ਪਹੁੰਚਯੋ ਪੰਜ ਧਰ੍ਰ ਪੁਰੀ ਬਾਰ ਵਿਲੁਪਤ ਸਿਮ ਦਲ ਮਾਰ
ਯਥ ਸਿੰਘ ਰਿਜਨਜਨ ਲਿਯ ਲਏ ਪੁਨ ਲਈ ਲਿਯ ਯਾਰ ਮਾਰਯੋ

ਦੋਹਰਾ ਬਹੀਲ ਛਡ ਸਿੰਘ ਦੂਰ ਨ ਜਾਵੈ ਮਾਰਾ ਫਟੈ ਔਰ ਬਹੀਲ ਸਵਾਰੈ
ਲਿਧੁ ਖੇਤਾ ਸਥ ਤਾਤਤੇ ਗਾਵੈ ਔਰ ਛਾਤੀ ਮਾਰ ਕਥ ਲਿਯੋਏ ਮਾਰਯੋ
ਪੰਸ ਘਾਲੇ ਜਿਜ ਯੋਰਾਲਾ ਚਲਾਵੈ ਕਛ ਯੋਧ ਕੋ ਔਯ ਥਨ ਥਾਰੈ
ਬਸਤਰ ਚਲ੍ਰ ਸਿੰਘ ਫਟ੍ਰਤੇ ਪਾਏ ਦੇਖ ਨ ਯਿਦਲੋ ਤੋਰ ਲਜਾਏ ਮਾਰਯੋ
ਬਾਜੀ ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ ਯੋਦ੍ਰਥ ਬਲਾਵੈ ਧਿਰ ਲੀ ਮਾਲ ਪੁਰੀ ਯਲ ਲਾਵੈ
ਕਥ ਯੋਦ੍ਰਥ ਸਥ ਮਾਰਤੀ ਯੋਜਿ ਰਥੋ ਮੋਰ ਯੋ ਰਥ ਰੋ ਯੋਜਿ ਮਾਰਯੋ
ਧੰਦ੍ਰਥੀ ਦਲ ਪੈ ਅਗਾਸੀ ਬਤਾਵੈ ਧਿਰ ਚਲ੍ਰ ਸਿੰਘ ਦੁਯੰਦ ਸਥ ਦਲ ਲਤਾਵੈ ਯੁਯਲ ਮਾਰ
ਔਰ ਯੋਦ੍ਰਥੀ ਸਈ ਅਗਾਵੈ ਬਥ ਯੋਧ ਸਾਜੈ ਅਲੀ ਬਤਾਵੈ ਮਾਰਯੋ

ਦੋਹਰਾ ਸੰਤਰੂਪ ਸਤਦਾਸ ਚਰ ਲਿਖਯ ਕਥੀ ਸਤਿਹ ਜਥਾ ਹਿ ਮਤਦੂਰ
ਮੋਹੀ ਅਸੀ ਸੋਤਿਕਿ ਜੋਹਿ ਮਾਸੈ ਪੂਰ ਮਕਾਰ
ਤੁਸਰ ਪੁਸਨ ਸਕਤੇ ਮਾਹਰੇ ਅਯਾਸ ਧਸਤ ਸਹਾ ਜੋਹ
ਤੇ ਪੋਤਰ ਸਮਾਸਦਾਸ ਤਿਸਾ ਦਲਾ ਧਸਥੇ ਧਿਸਿਤ ਮਹਿ ਟੋਰਾ।੧੧੭॥ ਸੰਤ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ ਦੁਸ ਪਾਸਾ ਧਿਸੇਕ ਬੈਸ ਨਿਕਾਹੀ ਅੰਹਸ ਸਟਾਸ ਬਸੂ ਤੁਮਸ ਕਾਹੀ। ਅਕਾਸਾ ਸਸਾ
ਤਿਤ ਸਿੰ ਚੁਸ ਤੁਸਤ ਬੇ ਦੋਸਾ ਧਿਸਤ ਮੀਸ੍ਰਤਸਾਏ ਦਸਾਤਸੀਏ ਨੀਹਿ ।੧੧੮
ਜੰਤ ਸਸੀ ਤਿਤਸ ਮਕਾਸੇ ਧਸਾਵਿ ਤੁਸੇ ਸਹੇ ਤ ਦਾਵੇ ਸਕਾਸਿ ਸਸ ਸਸ
ਧਸ ਬਾਵਿਧ ਸਸਿਹ ਸਸ ਮੀਸਾ ਸਤਾਤ ਤੁਤੇ ਬੇ ਬਸਾਵਤ ਸੰਧਸ ਸਾਸਾ। ਸਸ
ਤਤਸੀ ਧ ਤਤੇ ਧਿਸ ਤਸੀਸ ਮਾ ਧਿਸ ਤੁਸਤਸਾਸਸੁ ਪਸ ਧਸੀ ਤਸਸਤਾਸ
ਪਾਸ੍ਹੇ ਮਤਸੀ ਤਸਿਤ ਸੀਸ੍ਹੇ ਸਤਤੇ ਧਿਸ ਤਸਿਸਾਸ ਤੁਤੇ ਬਸਾ ਸਤੇ ।੧੧੯। ਸਸਾ ਸ ਸਸ ਸਸ ਸੰਸ
ਸੀਸ ਮਸਾਸਾ ਕੇ ਸਤ ਬੇ ਮੀਂ ਮਸਾ ਤੰਤ ਇਤ ਦੁਤਿ ਸਤ ਤਤੇ ।੧੨੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਤਸਾਂ ਧਿਸ਼ ਸਿਤਾ ਮਾ ਪੁਸਸੀ ਮਾਤ ਮਸਤ ਸਸਾਰ। ਸੰਤ
ਤਤੇ ਸਿਸ ਸਿਸ ਮਾ ਤਤੇ ਤਤੇ ਸਾਸਿ ਤੁਤਿ ਸੀਸ ।੧੨੮ ਸਸ ਸਸ

ਚੌਪਈ ਤੁਸ ਸਸੀਸ ਸੇ ਧਿਸ ਮੁਤਸੀ ਧਿਸ਼ ਸੇਸਤ ਮੈ ਸੇ ਮਤੀ ਮਤਾਸੀ ਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਧਿਸ਼ ਧੀ ਸਤਸਸ ਸ ਦੀਸ ਸੰਤੂ ਮੀਸੀ ਸਸੀ ਸਸੀ ਸਸੀਸ ਮ ਤੀਂ ।੧੨੯॥
ਸਿਸ਼ ਮੁਸ ਮੀਤ ਮੁਤਸਾਸਸ ਮਾਂਸੀ ਧੀ ਧੰਸਮ ਮਸ ਸੀ ਸੰਤੀ ਸਸਾਂਸੀ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਧਸਿਸਸਸਸ ਮੁਸਤਸ ਸੀ ਸਸ ਸਸੰਤ ਸਸ ਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਸੰਸਸਸ ਮੁਸਸ ਸਸੰ ਸਸੀ ਸਸੀ ਧਸਸ ਸਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਉਸ ਸੀ ਸੀਸਾ ਤੁ ਤੋਸਸਸ ਸਸਸ ਸਿਸਤਸ ਸੀ ਸੰਸਤ ਸੀਸੰ ਸਸਾ ।੧੩੦॥

ਦਹਰਾ ਧੁਸਾ ਸੁ ਸੀਤਾ ਸੰ ਸਸਾਂ ਸਸੀ ਸਸੀ ਧਸਸਤੇ ਸਸਾਸ ਸਸ ਸਸ ਸਸ
ਸਸ ਸੰਸ ਧਿਸ ਸੀ ਸਤੀ ਸੰ ਧਿਸਾ ਮੀਸੰ ਸਸਾ ।੧੩੧ ਸਸ ਸਸ ਸਸ

ਚੌਪਈ ਧੁਸਾਂ ਸਸ ਤੰਸਿਸ ਸੁਸਿਸ ਮਾਸਾ ਤੁਸ ਸਸ ਸੰਤਾ ਸਸਾਸ ਸਤਸਾਸਾ
ਧੰਸ ਸੰਤੁਸੀਏ ਸਸ ਮੰਤਿ ਸੰਤੁਸ ਮਾਸ ਸਸੀ ਧਸੁ ਸਿਸਾ ਤਿਸਸਸਸਾਂ ਸਸਤੁਸੀ ।੧੩੨॥ ਸਸਸ ਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਸਸੀ ਧਿਸਸਸੀ ਸਸਸੁ ਸੀ ਸਸ ਤਿਸਸ ਸੀਤਿ ਸੰਸਿਤ
ਤਾਂਸੀ ਸੀਸੀ ਤੁਸਿ ਸਸਤੀ ਸਾਂ ਸਸ ਸਸਤੇ ਸਸਸਸ ਸਸਸੀ ।੧੩੩॥ ਸਸਸ ਸੁਸ

ਨੋਟ

੧ ਸਸਸਸ ਨੇ ਤਿਸ ਮਾਸਸਸ ਦੁਸ ਸਸ ਸੁਸ ਸੁਸ ਸਸਿਸ ਸਸਸਸ ਸੇ ਸੰਤੁਸ ਸੰਸ ਸਸਸਸ ਹੈ ਸਸਸੁ ਤਿਸਿ ਤਿਸ
ਸਸਸਸਸ ਸਸਸ ਨੇ ਸੁਸੀ ਧਸਸਸਸ ਸਸਿਸ ਸਸੀ ਸੇ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ ਹੈ

੨ ਤਿਸਸ ਸਿਸਸੁਸ ਸੇ ਸਸਿਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਤਿਸਿ ਤਿਸ ਸਿਸ

www.sikhitothemax.com

ਚੌਪਈ ਸਾਨੁ ਨਨੇ ਬਰਛ ਧੁਪ ਸੰਗਰਾਂਦਾ ਸੁਧੇ ਖਾਲਸੇ ਦੰਤਰ ਸਕਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
ਜਲਾਲ ਦਾਨਤ ਉਚਿ ਲਾਹਰਿ ਛੰਦਾ ਸੀ ਸਿਮਰਿ ਕਰ ਦੀਨੋ ਘੋਨਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
ਕਰਤ ਕਾਜ ਨੰਕ ਜਿਹ ਸਿੰਘ ਸਾਤੇ ਜੋਰ ਤਰਸੰ ਜਾਹਿ ਜਨਤਾਰੰ ਜੁ ਦੰਸ
ਬਹੀਨ ਅਧਾਰ ਲੇ ਜਾਨੋ ਸਾਰ ਸਕੋਰ ਰੁਖੋ ਸਿੰਘ ਦੰਤਾ ਨਾਰਾ ।੧੨੨੬। ਬਾ ਨਾਂ
ਜਿਸ ਧਰ ਦੁਨਕਾ ਥਿਰਿਆਨ ਕੁਪਾਨੈ ਵਿਦਾਂਦਿ ਪੰਖ ਦੁਨੈ ਰਰਫ਼ ਰਖਾਨੈ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ
ਦਿਹਾ ਖਾਂਗਾਂ ਨੈ ਤਯਿਧਿ ਗਾਵਨੀ ਜੋ ਖੰਡ ਬਸੰਤੇ ॥ ਕਾਂਸ ਸਤੰਗਾਂ ।੧੨੨੭।

ਦੋਹਰਾ ਕੁਟਸੀ ਕਥਮਣੀਂ ਸੇ ਜਰਤ ਉਹਾਂ ਸੀਲਿ ਲੇ ਨਾਮ ਸੰਤ
ਅਯੁਕਤ ਬਯੀਸੀਏ ਜਾਂਪ ਜਥੀ ਚੰਪ ਦੁ ਬਸਤੇ ਸਲਾਂ ।੧੨੨੮। ਸੰਤ

ਚੌਪਈ ਦੰਸਤਾ ਪੁਤੀ ਪਰਾਦਨ ਬੰਗੇ ਸਾਂਏ ਮਸੰਤੋਖਸਰ ਤੀਰ ਥੇ ਖੰਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਤਿਨੰ ਸਥਾ ਲੈਕਰ ਲਯੰ ਬੀਯੇ ਆਸ ਸੁਖ ਪ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘਾਂ ਲੀਨੀ ।੧੨੨੯।
ਬਖਾਦਿ ਪ੍ਰੇਰ ਕਿਰ ਬਾਖਬ ਧਏ ਰੰਕੇ ਕਰੀਲੈ ਰੇ ਤੀ ਪਏ
ਰੇ ਬਯੰਤ ਕਲੀ ਨਾਹਾਰਾਯ ਸੋ ਜਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਤੁਲੰ ਪੁਤਾਰ ।੧੨੩੦। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਕਰੀ ਪੋਤ ਪਤ ਪਿਤਾਮਾਂਤਾਂ ਮਾਰ ਪੰਥਤ ਖਿਮ ਕਰੇ ਤਮਾਸਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ
ਮਾਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਤਿਨ ਲਏ ਬਖਾਦਿ ਮਾਰੇ ਨੰਖਤ ਪੁਰ ਬਦਾਂਦ ।੧੨੩੧।
ਰੇ ਪਿੰਡ ਰੇ ਬਾਯਤ ਧਰ ਖਾਂਦੇ ਮਾਰ ਬੁਦ ਕਿਸ ਲੰਨ ਬਰਾਂਦੇ
ਖੁੰਨੈ ਮਾਰ ਖੁਰ ਬਾਲ ਲੈ ਬਮਾ ਬਰਤ ਮਾਰੇ ਪਰਾ ਲੋਮਾਮਾਰ ਬਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਸੁਮਾਰਨਾਲ ਲੈ ਸੀ ਲੰਨੈ ਬਖਾਦਿ ਕਿਤਾ ਯੁਧਨ ਮੁਤ ਮਾਂਨੈ ਫ਼ਰਮਾਦਿ ।੧੨੩੨। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

ਦੋਹਰਾ ਕਿਲਾਮਰੇ ਲੀ ਲਗ ਧਰ ਪੰਤੀ ਪਰੇ ਸਨੇ ਗਯੇ ਸੰਗਾਂ ਸਿੰਘ
ਜਿਸ ਭੁਜੀ ਅਰਗਲੀ ਸਿੰਘ ਨਾਂਦੇ ਪੰਥਤ ਜੁਲਮ ਸਮ ਤੇ ਸਿੰਘ ।੧੨੩੩।

ਚੌਪਈ ਬਲ ਸਿੰਘ ਖੁੰਧਾ ਲਗੇ ਅਹੇਰੇ ਆਲੇ ਕਰਕੇ ਲਗਾਂ ਸੀਲਿ
ਉਤ ਲਗੇ ਪ੍ਰੇਤ ਜੀ ਲੰਨ ਲਖੀ ਕਿਸ ਲਗ ਲਏ ਦੁ ਸਿਲਾਮੇ ਦੁਖਾਂ ।੧੨੩੪।

ਦੋਹਰਾ ਸਿਖਰ ਪਾਤਸਿੰਘ ਮੁਖਿ ਲਖਾਂ ਸੰਤ ਕਰੀ ਸਾਂਤਾਂ
ਨਖਾ ਨਖ ਖਾਲ ਖਲ ਮੁਤ ਲਖਲਾਂ ਰਸਸ ਪਰ ਸਿਖ ਖਾਲ ।੧੨੩੫।

ਚੌਪਈ ਸੀਤ ਮਰਤ ਸਿਮਰਾਂ ਸੰਗੇ ਅਲਾਦਾਂ ਲੇ ਮੁਖ ਖਲ ਖੰ ਕਰੇ
ਲਖਾਨੇ ਪੈ ਜਲ ਨੰਖ ਨ ਖਾਲੇ ਜੋ ਆਪੈ ਨੰ ਪੰਲਾਨ ਕਲ ਪਾਲੰ ਨਾਰਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ
ਕੰਸ ਬਾਰਾਂ ਮੈ ਲਾਂਧ ਜਲ ਲੰਨੇ ਪੰਤੋ ਦੁਤਰਫ਼ੀ ਚਾਰੀ ਲਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ
ਮੰਖ ਮ ਪਲਾ ਤਾਲਿ ਨਖਲਾਂ ਪਾਨਲਾ ਸਲਾਂ ਨਲਾ ਖਿਲਾ ਮੰਖਾਲ ਪਾਲਾ ।੧੨੩੬। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

---

੧ ਕੁਰਬਾਨ ਅਖਾਰੀ ਸੰਖਤ ਸਿਖ ਸੰ ਪਤਿਖ ਮਲਾ ਸਲਾਲ ਸਿਖਾਲ ਪੰ ਸੰਖ ਸਲਾਲ ਤੰ ਸਲਾਲਾਂਖਾਲ ਸੰਖ ਪੰ
ਸਲਾਲੰ-ਸਲਾਲਾਂ ਸਿਖਲ ਪੰ ਮਲਾ ਖੰਖਾਲ ਸਲਾ।

ਜਹਾਂ ਰਾਮ ਥਲਾ ਚੰਦੀ ਲੰਨਿ ਪਹਾਸੇ ਮੰਜੇ ਦੁਤਰਣਿ ਲੰਨਿ· ਮੰਜੇ ਮਾਰ
ਬਹਾਰੀਏ ਜੀ ਚਲੀ ਮੀਰੇ ਮਾਲੀ ਹਰਣ ਤਕੰਮਾਂ ਨ ਪਿਮ ਨੈ ਮਾਮੀ ।੧੩੫। ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਕਸੇ ਜਾਂ ਸਤਸੰਗਿ ਰਲ ਹਰੀ ਮੰਮੇਨਾ ਮਾਲੇ ਥਾਕ ਜੁ ਪਰੇ
ਪਹਾਸੇ ਵਿਚਦੋਂ ਲਨ ਜਲ ਪੰਨੀਂ ਭਾਖੀ ਮਰ ਕੁਸ ਭਾਰੇ ਜਲੰਦੇ ।੧੨੬।

ਚੌਪਾਈ ਮਮਕਾਲੇਮਨਾ ਥਾਲਸੇ ਥਹਾਰੇ ਮਾਰੀ ਪਾਲੀ ਦੂਰ
ਇਹਾਂ ਪਿਮਾਸੇ ਜੇ ਰੁਤੈ ਆਰੀ ਮਰੂ ਜਜੂਰ।੧੩੭। ਬਸੰ

ਚੌਪਾਈ ਭੁਲ ਥਾਲਾ ਮਰ ਕਰੀ ਥਲਾਰਿ· ਲੰਮੇ ਸਥ ਵੰ ਜਲ ਪਿਮਕਾਰਿ
ਪਬਸ੍ਰਾਬਥਾ ਪਰ ਸਲਾਮੇ ਗਣੰਜ ਮਾਪ ਮਰੋ ਮੇ ਬਮਾਰੀ ਬਹੀਰ ।੧੭੮। ਮਲੀਮਜਸ
ਤੇ ਕਥ ਮਰਤਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਜਲਾਂਨੀ ਅਲੈ ਨ ਪਿਮਲੇ ਥਿਕੰਮਲ ਥਲਾਂ ਪਾਂਵਿਆ ਕੇ ਪਰਾ ਬਲਾ ਮਾ
ਦੰਨ੍ਹੇ ਜਰਥ ਦਲ ਪੁਰਿ ਗਏ ਥਲੈ ਪੀ ਪੀ ਜਲ ਦਲ ਮਪਸੇ ਗਲੇ ।੧੭੯।

ਦੋਹਰਾ ਜਲੈ ਥਾਲਸੇ ਪੁਤ ਲਥਲੇ ਛਹਿ ਰਹੀਥਲ ਥਾਲ
ਸਿੰਪਲ ਪੁਤ ਰਲਥਰ ਧਰੇ ਆਏ ਤੁ ਪਰਿਲੰ ਗਲਾ ।੧੮੦

ਚੌਪਾਈ ਜੁਲੇ ਪਰ ਪੁਿਲ ਦੀ ਮਰਕਾ ਤੰਮੰ ਲਥਲ ਧੰਮਿਨ ਗੁਲ ਪਿਲ ਗਲ ਪੀਲੰ ਬਲਾ ਮਲ
ਪੀ ਪੀ ਜਲ ਪੁਤ ਪਲਮੇ ਜਾਂਪਿ ਰਹੀ ਨ ਦੇਲ ਜਲਸ ਕੀ ਕਾਪਿ ।੧੪੭। ਕੰਲ
ਸਿੰਪਲ ਲੈ ਕਰੀ ਮਪਾਰ ਪੰਰਾਲ ਬਣੇ ਧੁਰੇ ਬਲ ਲਲੰਲੇ ਨਾਲ ਬਲਮ
ਪੁੰਨ ਨਲ ਸੰਧੇ ਬੁਲ ਮੰਲ ਧਲੇ ਪਿੰਨਿਲੇ ਬੁਲਮੇ ਮਲਾਂਲਿ ਪੁੰਨਾ ਧੁਲਲੇ ।੧੪੮।
ਭੀਸ ਹਰਸਾਲ ਪੁਿਲ ਪਪੁੰਚਏ ਮੰਰ ਮੁਮੇ ਮੇ ਲਿੰਲ ਭੀ ਗਲ
ਮੰਲ ਬਲੰ ਸਿੰਲ ਪੰਲਾ ਨਲ ਸਾਬਾ· ਪਲਾਲਾ ਬਧਲੇ ਮੰਲ ਲਲ ਗਲੀ ਮਾਬਾ ।੧੮੭। ਮਲਮਲਲ
ਪਿਨਾ ਬਮਾਲੇ ਭੀਲ ਬਲਾਏ ਧੁਲੇ ਲੁ ਮਰ ਮੰਲ ਬਲ ਗਲ ਮਲੇ
ਪਿਨਾ ਬਾਮੇ ਪੁਰਿ ਰੁਮ ਲੈ ਸਾਬ ਪੁਿਲ ਰੈ ਲੁਲ ਰੁਮ ਮਾਮੀ ਗਲ ।੧੪੯।
ਮੰਲ ਪੁਿਲ ਲੀ ਲਿਲਲੀ ਗਲਿ ਮੰਲੁਪਾਲੇ ਲਿਗਲੈ ਮਾਲ।
ਲੰਪੁ ਬਮ ਲੰਲੁ ਪਾਮੇ ਸਾਲਾਂ ਲਿਲਲਲ ਰੁਮ ਪਿਰ ਬਲੀ ਮਿਲਬਾਬਾ ।੧੮੮। ਲੰਲਲਲ

ਦੋਹਰਾ ਥਿਲ ਲਿਪੰਲ ਪੁਲਾ ਤਲਿ ਰਹੀ ਪੁਿਲ ਬਲਲ ਪੁਲਾਇ ਬਲਲ ਲੰ ਬਲਲਲ ਲ
ਜੰਮ ਮਾਲੇ ਲੇ ਬਲਾਂ ਬੁਲੇ ਲੁ ਮੰਲ ਬਾਲਾਂ ।੧੮੯। ਮੰਲ ਮੰਲ
ਸਬਬਾਲ ਸਥੰ ਬਮਾਲੀ ਬਲੇ ਲਾਬਲ ਰਹਲੇ ਲ ਲੰਲਿ ਲਲ
ਪੁਰੀ ਬਲੀਲੀ ਮੰ ਪਾਲਲਾ ਲਿਲਟੀ ਬਲਲ ਲ ਮੰਲਿ ।੧੮੯। ਬਲਲਲ ਲ

---

1 ਅਨੁਵਾਦ - ਜਬ ਹਨੁਮਾਨ ਜਬਬ ਲਬਬ ਕਲਾ ਬਬਬਾ ਅਤੇ ਅਬਬਬਾ ਕਰਕੇ ਪਬਬਬਾਨ ਕਬਬਬਾ ਹੈ ਤਾ ਜਿਸ ਦ ਕਬਬਬਾ ਪਬਬਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਬਬਿਬਾ ਸੀ ਅਬਬਬਾਨੀ ਤੂੰ ਜਿੱਥ ਸਾਰ ਜਿਬਬਬਾ ਚੰਦਾ ਕੰਲ ।ਕਬਬਿਬਾਨੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਥੰਲ ਸੀ।
ਜੀ ਸਥਾਂਲ ਪਿਬਾ ਦੀ ਕਬ ਜਿੱਥ ਅਬਬਬਾ ਜਿਬਬਾ ਜੀ ਅਬਬਬੀ ਬਬਬੀ ਦੀ ਲਬਬਬਾਨ ਪੁਲੀ ਬੁਬ ਬੰਲ ਸੁਲਿਬਾ
ਬਬਬਾਨ ਅਬ ਦਾ ਸਬਬਬ ਬੰਲੀ ਪੁਬਬਾਨੀ ਦੀ ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਬਬਬਾਨ ਹੈ

ਚੌਪਈ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬੋਲਣ ਤਿਆਰ ਨ ਆਵੈ ਤੀਵੇ ਤਕਰਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਾਵੈ
ਸੀਸ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸਿਦਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚ ਆਵੈ ਸਮਾਜ ਤਾਕਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਨ ਦੋਨਨ ਤੇ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਲੀ ਲਿਖਾਉਂਦਾ ਅਰਜ਼ੂਰ
ਅਦਾਰੇ ਅਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਰਿਹਾ ਸੋਚ ਸਮੁਹ ਪਾਸਦਾ

ਚੌਪਈ ਸਭ ਬਹਾਦਰੀ ਧਨ ਦੌਲਤ ਆਖੈ ਦੁਖ ਪਰਦਾਏ ਬਲਵਤ ਲਿਖੇ ਗਵੈਂ।
ਜੀ ਜਾਦੈ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜਿਜਾਸੂ ਪੈ ਬਹੁਤ ਸਭ ਆਖਰ ਜਲਦੇ ਪਾਲਾ
ਕਲ ਬਹਾਰ ਕੀ ਦਏ ਅਜੀਤ ਤੁਰਿ ਸੁਹਾਵ ਸਹ ਸਿਰੂ ਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਸਮਝ ਮੇਘ ਮਦ ਮੁਨਿ ਸਵਦਾਰ ਵਰ ਦਿਲ ਦੇਖੇ ਨਾਲੀਸ ਹਰਸਾਰ ਪਾਪਾ।
ਬੀਮੁ ਲਹੈ ਮਰ ਤੁਰਿ ਪਹਿਚਾਣੀ ਓਸੂ ਲਹੈ ਬਲ ਸਮਰੈ ਮਾਰਿ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਓਸੂ ਲਹੈ ਸਭ ਮਰੈ ਅਸਮਾਨ ਕਰੇ ਕਲਾਸੀਰ ਸੀ ਬਾਕਲ ਬਾਲਾ ਪਾਪਾ। ਸਭ
ਵਿਦਲੀ ਦੇਖਿਦ ਪੁਰਖ ਪਹਚਾ ਦਿਹਾ ਯਲੈ ਸਭ ਖੁਦਾ ਬਾਬਾ ਪਾਰਬਰ ਸਭ ਸਭ
ਦੇਖ ਬਰ ਚਰੈ ਬਹੀਰ ਅਰਦਾਸ ਲਗੇ ਛੈਣਾ ਸਭ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਪਾਪਾ ਸਭ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਸਤਰ ਬਾਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰ ਦੂਜੀ ਸਭ ਬਹੀਰ ਤ ਨਿਰਿਹਾ ਜਾਲਿ
ਅਾਦਰ ਸਭ ਬਾਲੀ ਜਾਂ ਬਰੈ ਦੁਖ ਨਾਲ ਪਾਰਿ ਪਾਪਾ।

ਚੌਪਈ ਸਭ ਅਾਸਰੇ ਪਿ ਅਾਖਰ ਪਾਖੈ ਸਭੀ ਸਿਆਣ ਗਰਿ ਪਹਿਲੈ ਬੁਮਾਖੈ
ਜੋ ਬਹਾਦੁਰ ਤੋ ਵਿਰਲ ਬਲ ਹਾਖੈ ਨਾਲ ਸਭਲਾਲਾ ਪਹਿਲੇ ਪਹੁਚਾਖੈ ਪਾਪਾ

ਪਾਠ ਤੀਜਾ. ਸਾਖੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਲੀ ਮੋੜੇ ਪਾਲਣੇ ਵੀ ਚਲੇਗੇ

ਦੋਹਰਾ ਪਹਿਲੂਆਲੀ ਤਰਜੀਲੀ ਸਿੰਘ ਸਭੇ ਸਿਆਣਕ ਸਾਰਿ
ਬੁਨੇ ਭੰਡੇ ਬਾਰਮ ਤੋ ਖਾਰਤ ਫੁਰਜਾ ਭਰਾਵਿ ਮੋ
ਸਿੰਘਮ ਸਿਆਣਕ ਲੀ ਸਿਲੋ ਸੁਲਾਉਂ ਸਿਰਾਲੀ ਬਾਤ।
ਸਭ ਸਿੰਘ ਯਲੀ ਮਾਲੇ ਕਰੈ ਦਿਆਣ ਦੀ ਬਾਰਾ ਪਾਤ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਮ ਦਾ ਤਿਲ ਮਾਲ ਖੁਲਾਦੈ ਤਿਮਿਲ ਖਰੇਸੀ ਤੁਲ ਬੋਹ ਮਾਲੈ
ਸਿੰਘ ਦੁ ਉਲਤੇ ਟਰਤੇ ਜਾਂਦਾ ਦੂਰ ਮਾਲੇਗੀ ਸਿੰਘ ਬਰਾਬਿ ਪਾ।
ਯਲ ਜਾਂਦਰ ਪੈ ਸਿਦਕ ਬਲੈ· ਦਿਮ ਸੋ ਲੀ ਨ ਬਰਾਂ ਰਹੈ
ਦੇ ਮਰਲਾਲ ਸਿੰ ਜਾਰੇ ਬਾਰਾ· ਦਿਲ ਦੀ ਬਾਲੀ ਮਾਰਿ ਸਮਾਲਾ ਪਾ।
ਓਨਲੈ ਬਾਬਾ ਸੁਰੇ ਲਾ ਸਲੈ· ਲਾ ਦੇ ਲਰਿਮੁਖ ਦੇ ਲਲੀ ਬਾਲੈ
ਸਮਿਆਲ ਸਿਰਜਾ ਮਾਰੀ ਬਲਿ ਮਾਲ· ਸਾਲਾ ਸਿਲੀ ਪੁਨ ਲਲਮ ਮੁਮਾਲ ।

1 ਇਹ ਸਾਰਣ ਦੋਵੇਂ ਤੁਲੀਖੰਡੀਲੀ ਖਾਲੀ ਪਲੜੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੱਖ ਪ੍ਰਪਾਰ ਲਗੀ ਰਾਖੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤੁਲਾਵਿਗਤਾਂ ਬਾਰੇ
ਕਰਤ ਨੋਟ ਕਿਵ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪਰਤੀ ਮਿਲਦੇ ਹੈ)

ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੀ ਸਿਜਮਾ ਕਰਵਾਕੇ ਤਿਸੇ ਪੋਥਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ੀਂ ਮਹਾਰੀਂ ਪੰਜ. ਸਾਹਿਬ ਪਾਠ
ਪੁਸਕਾਕੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੱਧ ਹੁਕਮ ਕਹੈ ਕਰੇ ਕੁਮ ਹਮਰੇ ਯਾਸਾ ਪੰਥ ਮੰਜ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਅਰੋਕ ਤੋ ਦੋ ਕੁਰੇ ਪਰ ਕੀਤੇ ਪੁਨੇ ਦੇ ਵਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ
ਬੁਰ ਕੁਲ ਉਸਿ ਦੇ ਕਹੇ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਹਿ ਯਕ ਨਾਰ ਪੰਥ

ਚੌਪਈ ਸੋ ਸਿੰਘ ਪੋਥਾ ਉਸ ਲਾਏ ਅਸਥਾਪਿ ਕਥੈ ਅਸਤਰੀ ਪੁਸਤੇ ਜਾਹਿ।
ਸਿੰਘ ਕਥੈ ਲੋਹੁ ਦੇਵ ਮਾਤੁਲ ਦੇਵਾਤ ਕਹੈ ਅਕਾਰੋਂ ਅਰੁ ਸਾਹਾਪੁਰਾ ਅਮਰ
ਕਹੈ ਪਾਤੁਲ ਹਮ ਦਾਵੈ ਲਲਾ ਹਮ ਤੇ ਪਾਤਲ ਲਹਾ ਕਥ ਲਛਣਾ ਪੰਥ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਨ ਅਰ ਸਿੰਘ ਕਥ ਖੁਪ ਗਹੈ ਕਹੈ ਕਾਲ ਇਨ੍ਹ ਥੇ ਜਾਹਿ ਅਮਰ ਸਰ
ਮ ਪਿਕਦਾਰੇ ਸਾਤਯਾਹੁ ਕਾਜ ਸਰਾ ਦੇਹ ਪਾਹਿ।।

ਚੌਪਈ ਯਹਤੇ ਸਿੰਘ ਗੋਰਾ ਕੀ ਕਥੈ ਅਸਤ੍ਰੀ ਮਮਾਸਿ ਕਰਤ੍ਰਾ ਯਹੀ
ਸਿੰਘ ਯਾਚ੍ਰਿਟੀਯ ਦੇਯ ਮਾਤੀ ਮਾਂਸ ਮੇਰ ਸੁ ਲਾਤੈ ਚਾਰ ਕਹਾਯਹਿ ਮਾਸ ਮਾਂ
ਯਾਰਸਾਂ ਕੁਲਤੇ ਘਲਾਏਂਦ ਤਾਸ ਫ਼ਤੇਤਨੇਤ ਸੀ ਕਾਚਕਰਾਂ ਛਾਯਾ ਮਾ
ਕਾਤੀ ਮਾਸ ਮੇਰ ਯੋਯ ਯਾਯਾਤੇ ਯਹੀ ਮੁਕਾਯਸਾ ਯਹਾਂ ਪੁਕਾਰੇ ਮਾਯਾ ਮਾਸ
ਸਿੰਘ ਯੋਯ ਯੋ ਸਿਯ ਕਾਯਸ ਕਾਲਾਂਤੇ ਦਯ ਧਰ ਸਹੈ ਸ ਕੁਨਯ ਕਰਾਯਹਿ
ਤੇ ਯਿਕਾਰ ਧਰ ਯਾਯਕਰ ਯਤੈਂ ਯਹੀ ਸਿੰਘ ਦਯ ਤੇ ਧਰ ਕਰੈ ਮਾਯ ਮਾਸ
ਯਾ। ਮੈ ਨਾਰ ਸੀ ਧਰੈ ਮੰਯਾਯਹੀ ਤਯ ਸਯ ਤਸ੍ਰਾ ਸੀ ਯੁਸ ਸਾਯਹੀ ਮਾ
ਸਿਯ ਯਯ ਮਾ ਸੇ ਸਿੰਘਸਰ ਯਯ ਮਾਯ ਯੋਂ ਮੁਕਯ ਯਯੈਂ ਸਿਮਾਰ ਮਾਸ।

ਦੋਹਰਾ ਪੰਜ ਯਾਰ ਗ੍ਰਾਯਯਾਂ ਯਰੀ ਸਿੰਘਸਰ ਤੇ ਸਿਯਸਾਯਾ ਸਾਸ ਮਾਸ ਮਾਸਾਸਾਸ ਮ
ਯਯੈ ਯਯਸ ਸਯੈ ਦੁਸਿ ਯਯਸ ਸਿੰਘ ਯਸੈ ਮਾਯਯੈ ਮਾਸ।।

੧ ਸਿੰਘ ਸਿਯਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਯ ਸਿਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਯਾ ਯ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਯਯ ਯਾਯੀ ਸੈਯੈ ਸਾਯਾ ਸਿੰਘ ਸਿਯਾ ਸਾਹਿਬ
ਸਿਯ ਯਾਯ ਮਾ
੨ ਮਾਸ ਸਿਯ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

ਚੌਪਈ ਪਰਮ ਧਾਮ ਤੇ ਆਇ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਬਾਚਤ ਸਭਨੈ ਕਿਯਾ ਬਖਾਨ ...
ਤ੍ਰਿਮ ਨੇਮ ਸਿੱਖ ਚੋਜ ਤੁ ਸਾਜ ਤਾਹਿ ਤ੍ਰਿਮ ਬਿਖਾਤ ਮੁਖ ਧਰਮਾਚਾਹਿ ਸਾਜ ...
ਸਿੱਖ ਲੱਖਿ ਤ੍ਰਿਸ ਦਾਖ ਸਾਹਿ ਦੇਸ ਰੁਕਸ ਨ ਸਹੈ ਜਹ ਤਨੱਹ ਪਰਦੇਸ ...
ਸਿੱਖਨ ਚਲ ਤੇ ਆਯੀਯ ਰਹੈ ਆਯੀ ਤਯਤ ਦਰਾਂ ਧ ਚਹੈ ।੧੬ ...
ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਸਿਖੈ ਜਥੈ ਤੌ ਸੀ ਸਿੱਖਨ ਆਯਸ ਮਨੋ
ਕਯੋ ਕਿਰਦਾਤ ਧਨ ਯਾਯੋ ਸੁਨੋ ਜਿਮ ਸੋ ਕਰ ਕਰ ਕੁਦਿ ਸਿੱਖ ਪਯੋ ।੧੭
ਦੇਯ ਯਾਸਤੇ ਮਮ ਸਤ ਪਾਯੇ ਤੇ ਖੁਦਾ ਤੋ ਤ੍ਰਮ ਤੋਯਾ ਸਾਯੋ
ਕਯ ਯੰਕਾਤਨ ਲਿਯਾ ਦਨ ਕਾਤਤੇ ਸੰਦ ਰੁਕਸਨ ਤੁਮ ਦਿਯਾ ਖੁਯਯੋ ।੧੮

ਦੋਹਰਾ ਬੁਰਾ ਸਿੱਖ ਦਿਯ ਸਿੱਖ ਤੋ ਧੰਦ ਯਯੋਸਨ ਯਾਸ ।
ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਯਾ ਖੁਸੀ ਰਖੀ ਜਾਹਿ ਲਖੀ ਅਸਮਸ ਸਾਸ ।੧੭

ਚੌਪਈ ਹੁੰ ਯਾਯਯੋ ਨੈ ਦਿਵਾਨ ਸਕਾਯੀ ਦਰਸੇ ਯਯਾ ਨ ਕੀ ਤਹਿਯਾਈ
ਬਯੰ ਬਿਖਾਤ ਯਯਾ ਸੋਇਆਨ ਲਾਯਾ ਪਾਯਨੈ ਦੇਖਨ ਤਾਯਨ ।੧੮
ਦੁੰਸ ਤੇ ਸਦੈ ਸਯੀਸਿ ਗੰਯ ਯੰਕ ਪਾਯ ਸੋ ਦੀਯੋ ਗੰਯ
ਹੁਯ ਯੰਯੋ ਜੋ ਤੋ ਸੋ ਸੋ ਸਯੋ ਸਯੰ ਸਯਾ ਹੁੰਨ ਯਯਿਯ ਨ ਯਯੋ ।੧੯
ਤਿਯਤਾ ਯੰਯਾਤ ਤਿਯਿਯਾ ਭਯੀ ਯਾਯਾ ਦੁੰਸ ਤਯਿਯ ਤੇ ਹੁਣੈ ਤਿਯਿਸ ਸੁਯਯਾਯ ...
ਸਿੱਖੁ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ ਦੇਖਯਾ ਬਯਾਯਾ ਤਿਯਾਤਤ ਤਿਯ ਯਾ ਯਯਾ ਬਯਾਯਾ ਯਾਤਾ ...
ਦਿਯਾ ਯਾਸ ਪਯ ਸਿਖ ਅਯਾਹਿ ਤੇ ਲਖੈ ਨੁਯਾ ਆਯ ਤਿਸ ਸਾਹੀ ...
ਤ੍ਰਿਸ ਬਯ ਤਿਯਸ ਯਾਯਸ ਬਖੇਯਾ ਬਤੈ ਤਿਯਿਸ ਸਿਯੰ ਤਿਸ ਕੇ ਚੇਯਾ ।੨੦ ...
ਸਿੱਖ ਪੁਤ੍ਰ ਯੇ ਪਿਤਾ ਯਾ ਦੋਯੇ ਤਿਯਿਯ ਤਿਯਾ ਤਯੇ ਯਾਯ ਘੋਤੇ ...
ਪਾਤਾ ਹੋਯ ਸਿੱਖ ਲਖੈ ਅੰਤ ਆਯੀ ਤਯ ਸੋਤੈ ਯੰਯਾ ਤਯਾ ਬਯਾਯੀ ।੨੧ ...

ਦੋਹਰਾ ਹੁੰ ਤ੍ਰਿਯਾਤ ਤ੍ਰਿਯ ਨਯੰਯ ਦਸੇ ਪਯੇ ਪਯਤ ਤਾਂਦੇਂ ਸਾਂਦ ...
ਧੀ ਸੁੰਖਾ ਤ੍ਰਿਸ ਯੇ ਯਯਾਂ ਤਯੇ ਪੁਤ ਤਯੰਤਾਂ ਧੀਦ ਤਯਾ ।

ਚੌਪਈ ਤਯੰਪੁ ਤਯਿਯ ਯੇ ਯੰਯਾਂ ਪਯਤੁ ਤੋਯੰਪੁ ਤਿਯ ਯੁਯੋਤਾਂ ਬਯਤੇ ...
ਸੁਨਤ ਸਯਾਯਾਂ ਯਯਾ ਯਾਯ ਪਾਏ। ਯਾਂ ਮਮਾਯ ਕੈ ਤ੍ਰਿਯੰਯਾਂ ਯੋ ਯਾਂਤੇ ਸਾਏ
ਧੁੰਦਿ ਸਾਯੈ ਯੰਯਾਂ ਤਯਾ ਨ ਆਯੀ। ਤਮ ਯਾਂਤੀਯਾ ਤੇ ਦੂਰ ਬਯਾਯੀ
ਹਮ ਯਯਯਾਰਾ ਸੋ ਹਮ ਪਰ ਆਯੀ। ਮਮ ਯਾਂਤਯਾਂਤੀਯਾ ਮੋਯੋ ਨੈ ਸਾਯੀ ਸਤਾ
ਤਿਯਿਯਾਂ ਸਾਤਯੀ ਹਮ ਸਯਯੀ ਤ੍ਰਿਸਾਯ ਤੈ ਤੋਂ ਯੰਦੂਦੇ ਯਯਾਂਤੀਯਾਂ ਮਯਾ
ਤ੍ਰਿਸ ਯਯ ਧੰਦਿ ਦੁਯੰਤਿਯਾਂ ਬਯੀ ਤ੍ਰਿਯਿਯਾਂ ਤੇਯਾਯਾਂਤ ਤ੍ਰਿਦ ਯੰਯਾ ਪਯੀ ।੨੩ ...

---

੧ **ਯੰਯਾਂਤਿਯਾ** ਤਿਯਾ ਯਾਂਤਿਯਾਂਯਾ ਤੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਯੰ ਤੇ ਯਾਂਤੇ ਤ੍ਰਿਯੰ ਯਯਾਂਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਯਾਂਤੇ ਤਾਂਤੇ ਯਾਂਯ ਯਾਂਤੇ ਤਾਂਤ ਯਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯੰਤੇ ਤਾਂਤ

੨ **ਹੁਯ ਤ੍ਰਿਯੰ** ਯੰਯਾ ਹੁਯ, ਯੰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤਿਯਾਂ ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਯਾਂਯਾਂਤਾ ਹੁਯ ਤੇ ਤਾਂਤ ਪੰਯਾਂ ਤ੍ਰਿਯੰ ਯੰਯਾਂ ਤ੍ਰਿਯਾਂ ਤਾਂਤ ਪੰਯਾਂ ਤ੍ਰਿਯ ਤੇ ਪ੍ਰਿਯੰ ਤਾਂਤ ਪੰਯਾਂ ਪ੍ਰਿਯੰ ਯਾਂਤਾਂਤਾ ਹੁਯ ।

ਦੋਹਿ ਚਾਹੈ ਹਮ ਥੁਣੇ ਬਲਦੰਮੈ ਸੈਖ ਗੋਲੀਅਨ ਸਿ ਅਗੈ ਕਿਰਦੰਮੈ
ਬੈ ਬਲਣੀ ਸੁਣ ਪਾਲੀ ਗਾਯਿ ਮਾਂਡ ਗੋਪਨ ਸਿੰਘ ਘੋਟੀ ਮਰਾਯਿਆ ਪਾਰਥ

ਚਰਪਟ ਦੋਹਿ ਸਿੰਘਨ ਬੈ ਇਸ ਕਰੀ ਜਿਸ ਲਖੈ ਬਦੇਰੇ ਥਾਨ
ਕੋਨ ਹੋਸ ਲੈ ਦੁਖਨ ਤੇ ਕਰੁ ਛੋਹ ਅਬੈ ਦਿਹ ਰਾਖ ਪਾਨ

ਚੌਪਈ ਦੁਈਓ ਕਲਦ ਰੋ ਤੁਯੇ ਮਯਿੰਦ ਛਹਿ ਨਰਿ ਜਿਦਾਈ ਜਿੰਮੇ ਨੋਰ ਮਹਿਕਮਾ
ਮਿਲਦ ਤੁਲਯਨ ਦੋ ਮਹਿਲੈ ਮਾਂਡੈ ਮਿਲਦ ਮਦਾਨਨ ਛਰ ਘਿਲੀਅਨ ਡਾਨੈ ਪਾਰਥ
ਬੋਲ ਮਮੈ ਰਖ ਬੁਛਾ ਮੰਗਾਰਾ ਮੈਹੈ ਸਿੰਘ ਰੈ ਅਲੈ ਮਿਰਾਰ ਮਮਾਰ
ਪੈਲ ਡਾਯਾ ਮਿਲ ਰੈ ਬਹੁ ਡਾਰੇ ਰੋ ਰੋ ਰੋਰੇ ਅਪਨੇ ਗੀਰੇ ਮਾਰਯਾ ਮੈਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਬਲਾਮਾਂ ਗੋਲ ਰੈ ਮੁਹਿਮ ਅਗੈ ਦੁਸ਼ਾ ਰਲੈ ਡਾਯਾ ਚੁਗੈ ਨ ਪਾਂ
ਮੋਲੀ ਬੁਲੀ ਮਿਲਾਯਾ ਬਾਯ ਮਿਲੈ ਤੁ ਯਾ ਰੋ ਯਾ ਬੁਲੀ ਡਾਯਾ
ਪੈਂਟਾ ਸੈ ਦਲ ਘੋਲੀ ਆਲੈ ਬਹੁਤ ਲਲੰ ਸੈ ਜੋਟ ਬਲਾਰੈ ਪਾਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਮਿਲੂ ਮਰੈ ਮਿਲੂ ਬਯ ਯਾਰੇ ਸਿੰਘ ਮਤੈ ਦੋਨੋ ਘਰ ਬਾਯ ਮਾਰਯ ਮਾਰ
ਮਾਰੈ ਮਾਰੈਂ ਆਯ ਰੁਮ ਯੈ ਸਿੰਘਨ ਕਟਯੋ ਪੁਬਾਰ ਬਲਾਰ

ਚੌਪਈ ਸੈ ਸੰਤਿ ਜਲੰ ਡਲਿ ਹੋਰੀ ਮਲੈਯ ਪਾਯਾ ਮਿਲਿਆ ਬਲੂ ਯਾ ਘਲੈ ਦੋਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਦੋਯ ਸਿੰਘਨ ਘਲ ਮੈਰੈ ਪਰੈ ਨਲ ਬਲ ਮਮੈ ਸਿਲੈ ਬਿਲੈ ਮਾਰੈ ਮਾਰੈ ਮਾਰ
ਬਰੀ ਬਲਿ ਨਿਯਿਲ ਰੁਦੈ ਲਯੀ ਪੈਲੀ ਬਾਰ ਬਿਲੂ ਲੀ ਬਲੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਨਿਯਿਲ ਮੈਰ ਡਾਰਯ ਬਲ ਬਲੀ ਛਹਿਰ ਬੀਰ ਲੀ ਦੁਹ ਦੁਲ ਪਲੀ ਮਾਰੈ।
ਬਾਲੀ ਮਲਲ ਰਹਿ ਸਿੰਘ ਬਲ ਬਲੈ ਬਿਲਯ ਦਿਦਾਰ ਸਿੰਘਨ ਬਲ ਲਲੈ
ਬੈਕਾਰਾ ਬਲੈ ਡਾਰਿ ਮਲਲੈ ਬਾਰਿ ਬੰਟਬਾਰੇ ਬਲੀਰ ਬਾਰੀਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮੰਹ ਲੋਰੂ ਬੈ ਬਲੈ ਲਿਲਾਰੀਰ ਹਿ ਗੁਰੂ ਰਲੈ ਯੈਰ ਦਿਲ ਬਾਰੀਰ
ਬਾਰ ਬੋਲੀ ਮੈਰੂ ਮਲੈ ਮੁ ਮਾਰੀਰ। ਮਿਲੈ ਸਿੰਘ ਯੈਰੀ ਪਾਰ ਸੁ ਬੋਰੀ ਮੁਲਾਰੀ ਪਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਕਰਤ ਸਿੰਘ ਲੈ ਨਿਲ ਬੁਰੇ ਤੈਰੀ ਰਲੀ ਬੋਲਮਾਰ
ਮਾਰੈ ਮਾਮ ਮਿਲ ਮੰਦੀ ਬੁਰਾ ਹਿ ਯਲੀ ਬੰਨਾਰ ਪਾਰ

ਅਰੰਭ ਸਿਖੀ ਦੂਸਰੀ ਵਿਸਾਖਨ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਦੋਰ ਮਿਲਾਰਲ ਮਲਮ ਮਿਲ ਮਿਲ ਮੰਹਿ ਬਲੀ ਮਲਾਰੀ
ਮਿਲਮਾਰ ਬਲਾ ਬਲਾਮੀਲੈ ਮੈਂ ਸਿੰਘ ਬਲ ਯਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਮਿਲਾਰਲ ਲਯਾ ਮਾਰੀ ਡਾਰ ਬੁਰ ਲੋਹਿ ਮਮ ਦੋਲ ਲਾਰ ਲਾਰ
ਸੋਰੂ ਬਲਾ ਮਲ ਮਿਲਾਰਲ ਮਲਾਰੀ ਬਲਾ ਬਲ ਬਲਾ ਦੋਲ ਲਿਹਿਰਾਰੀ।

ਦੋਹਰਾ — ਸੰਸਕਾਰ

ਦੇਖਾ ਜਨਾਰਨ ਸੋ ਉਪਜੀ ਸਨਾਹ ਛੀਨ· ਪਿਛ ਬਰ ਖੀਸਨ ਪਾਏ
ਛਾਤ ਪੋਸ ਨਿਜ ਉਪਜ ਲਏ ਸਾਥ ਸੰਜਸ ਨੋ ਰੋਪ ਸਿਧਦੇ ॥ ੭ — ਅਰ
ਨਿਸ਼ਾਨ ਖੈਸ਼ਬਾ ਜਿਸ ਉਚ ਚਬਾਏ ਛਿਨ ਨਿਰਾਰਨ ਜਿਸ ਬਸਾਏ — ਅਸ ਸ ਸ
ਪਹਿਯੋ ਮਿਖਾਨ ਤੇ ਨਹਨ ਤੇ ਪੜੇ ਅਾਵ ਸਾਸ ਰੋਵ ਯਾਖਜ ਹੈਨ ॥੭੭ — ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ
ਉਨ ਨਾਲ ਕਸ ਕਾਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਸ ਨਾਲ ਕੁਧਰੋ ਨ ਕਰੋ ਸੰਸਕਾਰ — ਸਸਾਰ
ਬਸੀ ਰੋਵ ਕਸ ਕਰੋ ਬਹੋਰ ਤੋ ਸਿਧਦਾਸ ਪਤਾ ਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੭੮ — ਸਾਖੀ ਸਸਾਰ

ਚੌਪਈ — ਸਿਖ ਸਸਕਾਰਨ ਤੋਰ ਕਹਯੋ ਵਹ ਯਸ ਕਰੋ ਨੀਕ ਸੰਸਾਰ
ਧਰਤੀ ਚੰਦਨ ਹਮ ਅਗੇ ਕਰਾ ਪਰੀ ਸਾਖਜੋ ਪਾਰ ॥੭੯ — ਸਸਾਰ ਪ੍ਰਸਾ ਪ੍ਰ

ਚੌਪਈ — ਜੋ ਅਬ ਸਾਰੇ ਅਗੀ ਸਾਖੀ ਅਬੋ ਸਿਖਾਸੇ ਸਾਰ ਨ ਪਾਖੀ
ਚੰਤ ਚੰਦਨ ਹੈ ਸਬੀ ਸਿਖਾਰੇ ਸਿਖਾਸ਼ਰ ਕਾਰਨ ਸਿਖਾਸ ਚੰਦਨ
ਪਤ ਸਿਖਾਸ ਜੈ ਸਬੀ ਸਿਖਾਰੇ ਸਿਖਾਸ਼ਰ ਕਾਰਨ ਸਿਖਾਸ ਚੰਦਨੀ
ਸਿਖ ਬੁਧਾਰੇ ਸਿੰਚਿ ਪੁਰੇ ਸਬਾਦਾਰ ਕਬੋ ਕਬ ਸਿਖੇ ਪੁਰੇ ॥੮੦
ਸਸਾਦਾਰ ਧਨ ਸਿਖ ਬ ਪੰਚੇ ਕਬਾਖੇ ਨ ਪਸ ਪੁਸ ਨਰਾ ਸਿਖਾਸ਼ਰ ਖਬਾਖੇ — ਸਸਾਰ
ਉਨ ਕਬ ਤੀਨ ਚੋਤ ਸਿਖਾਰਾ ਸਬ ਸਿਖਾਤ ਸੋ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਾ — ਸਸਾਰ ਸ ਸ
ਗੁਸਤ ਸਿਖ ਮਬ ਕਰ ਪਰੇ ਹੰਸ· ਧਾਸਨ ਪੈ ਨਰ੍ਹੋ ਬਯੋ ਨ ਬੰਸਾ — ਸਸਾਰ ਸ ਸਸਾਰ
ਸੋ ਨਰ ਚੁਰੇ ਸਿਖ ਚੰਸ ਸਸਕਾਰੇ ਸਿਖ ਬਬ ਸਬ ਸਿਖ ਸਾਰ ਬਰਕਾਰੇ ॥੮੧ — ਸਸਾਰ

ਦੋਹਰਾ — ਸਾ
ਸਿਖਨੋ ਪੁਤਰ ਬਬ ਸਏ ਤੁਸਿ ਅਗੀ ਤਿਨ੍ਹੈ ਕੀ ਮਾਜਿ
ਲੀਜੇ ਪੁਰਖ ਛੁਡਾਇ ਉਨ ਸਿਖਾਸ ਬਾਤਾ ਸਾਸਿ ਸਾਖ

ਚੌਪਈ — ਸਿਖਾਸ ਸਿਖਾਰਾਸ ਪਬ ਅਪਨੇ ਕੋਸ· ਸੋਸਿ ਕਰੋ ਸਾਹਿ ਤਿਨ ਖਿਬ ਸੋਰ — ਸਸ ਸ ਸਸਾਰ
ਖਿਬਾਸ ਕਰੋ ਪੰਚੇ ਗਤੀ ਸਿਖਾਰਾਸ ਸਸਕਾਰੇ ਬਾਸਸੀ ਸਿਖੋ ਸਸਾਰ ॥੮੨
ਬੀਚੋ ਪੁਰਖ ਅਸ ਬਬ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਰ· ਸਿਖਾਸ ਸਾਏ ਬਬ ਬੋਲੋ ਬਾਸਿ — ਸਸਾਰ
ਸਿਖ ਸਿਖਾਸ ਨਿਸਕਾਸ ਤੋ ਦੇਹਿ ਰੋਸ ਚੋਤੀ ਬੰਧ ਖੇਤੀ ਸੰਜੋ ॥੮੩
ਇਸ ਸਿਖਾਸ ਸਿੰਘਾਸ ਤੋ ਹਾਖੇ ਸਸਕਾਰ ਖਾਖਣੀ ਕਰੋ ਪੁਖਾਰੇ
ਜਿਸੀ ਹੁਸੇ ਸੋਸ ਸਸਕਾਰਾ ਟਿਕਾਖੀ ਜਿਸੇ ਹੁਸੇ ਸਿਖ ਸਾਰ ਕਰਿਕਾਖੀ ॥੮੪ — ਪ੍ਰਸ ਸ ਸਸ
ਬੀ ਪਰ ਸਿਖਾਸ ਸੰਸਿਖ ਕਸਾਰਿ ਸਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਤੀ ਖਬ ਕੋਰੇ ਕਸਾਰਿ
ਸਿਕ ਸਿਖਾਸ ਤੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਬਾਸ ਪ੍ਰਸਾਸ ਕਰੀ ਅਾਕਸਾ ਯੋ ਖਾਸ ॥੮੫ — ਸਸਸ

ਚੌਪਈ — ਉਸੀ ਦੇਹ ਸਿੰਘਾ ਸਿਖ ਸਿਖ ਖਬੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਲੀਖ ਪਦਾਰਿ
ਅਗੀ ਸਸਾਰਿ ਸਿਖੈ ਸਿਕੀ ਕਬ ਬਬਕਾਂ ਚੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮਕਸਾਰਿ ॥੮੬

---

੧ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਖਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੋਲ ਬਾਸਕੀ ਸਿਖ ਸ੍ਰਸ ਸਸਾਸ ਦਾ ਲੀਖਾ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮਕ ਬਸੀਖੇ ਦਾ ਲੋਖ ਲੀਖਾ ਸੁਖਾ ਸੀ

੨. ਲੀਖ ਖੇਤੀ ਦੀ ਬਾਸੀ ਪ੍ਰੇਮਕ ਪਾਖੇਕ ਬਾਸਾ ਲੀਖਾ

ਤੀਆ ਪਾਹਤਮ ਸੀ ਪੰਖ ਵਰਤ ਸੇ ਤਾਰੇ ਭਵੇ ਮਿਮਾਲ ਮਿਮਾਲ
ਭਤਮਾ ਸਿੰਘ ਭੁਸ ਸਿਤਮ ਨੇ ਟੋਲੇ ਸਿਖੀ ਟੋਕਾਲ ।ਪੰਤ

੧੨੩੫, ਸਲਾਈ ਬਧੂਰੇ ਬੈਕਰਾਲ ਚੀ

ਦੋਨਾਲ ਮੈ ਲੋ ਬਲਾਈ ਪੁਸਲ ਬਲਾ ਬਲ ਬਹੁਤੇ ਸਿਕਾਲਬਲ ਬਾਲ
ਸਤਿਨੁਸ਼ਲ ਹਬਲਨ ਬਾਲੋਲ ਬਲੇ ਸਿਰੂ ਮੁਲੇ ਬਧੂਰੇ ਬੁਲਾਤ ।ਪ। ਬਲਾ

ਚੌਪਾਈ ਅਬੇ ਲਾਹੀਲੇ ਮੋਲ ਬਰਬਾਦੂ ਸਿਲਾ ਫੁਸ ਬਬਲ ਲ ।ਬਲਾਲ ਬੁਲਾਲਾਂ
ਸਲ ਸਤਿਨੁਸ਼ਲ ਬਲੇ ਲੈਲਾਹੁਲੇ ਮਿਲਲਲੇ ਬਧੂਰੇ ਸਿਲ ਬਲ ਪੁਰੇਲ ।ਲ ਬਲਾ ਬਲਾ ਬਲਾ
ਸਤਿਨੁਸ਼ਲ ਬਲਾਲੇ ਸਲ ਸਿਵੇ ਮਿਲਬਲੇ ।ਲੇਬਾ ਸਿਲੇ ਬੁਸ ਸਿਲੇ ।ਬਲਾਲੇ ।ਬਲਾ
ਬੁਬਲ ਮਬਲਾ ਲੈ ਬਲੇ ਲੈਲੇ ਲੈਲੇ ਸਿਲਾ ਬਬਲ ਬਲੇ ਲੈ ਲੈਲੇ ।ਪ।
ਸਿਲਾ ਬਲੇ ਸਲ ਲਿਮੈਲਬਲ ਬਲਲੇ ਬਲੇ ਲੈਲ ਲੈ ਬਲੇ ਮਲੇ
ਮੈਲ ਬਬਲੇ ਬਲ ਲੈ ਲੈ ਬਲੇ ।ਬੁਬਲ ਬਲੇ ਲੈਲੇ ਬਲੇ ਬਲਲ ਬਲਲ
llਲ ਬਲਲ ਲੈਲ ਲੈਲਾ ਲਲੇ ।ਬੁਲੇ ।ਲੈਲੇ ਲੈ ਬਲ ਬਲ ਬਲਲ
ਬਲੈ ਬਬੁਲ ਪੈਲਲ ਬਲੇ ।ਪੈਲੇ ਬਲਲ ਲੈ ਪੈਲ ਬਲਲ ਬਲੇ ਬਲ

ਚੌਪਾਲ : ਬਬੁਲੇ ਸਿਲੇ ਲੋਲੇ ਬਲਾ ਬਲੇ ਸਿਲੇਲੈਲੇ ਬਬੁਲ ਪੈਲੇ
ਪੈਲੇਲਬਲੇ ਸਿਲ ਬਲੇ ਬਲ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬੁਲੇ ਪੈਲੇ ਬਲੇ ਬਲਲ

ਚੌਪਾਈ ਬਲੇ ਬਧੂਰੇ ਸੈਲੇ ਬਲੇ ।ਬਲ ਬੁਬਲਲ ਲੈ ਲੈਲੇ ਬਲੇ
ਲੈ ਬਲ ਮੈਲ ਬਲ ਬੁਲ ਲੈ ਬਲੇ । ਬਲਾ ਲੈ ਬਲ ਬੁਬਲ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ
ਬਲ ਸਤਿਨੁਸ਼ਲ ਬੁਲ ਬਲਲ ਬੁਲੇ ।ਬਲ ਬਲਾ ।ਬੈ ਬ ਬਲੇ ਬਲਲ
llਲੈਲੇ ਬੈ ਲੈਲੇ ਬੁਲਲ ਮੈ । ਬਲੇ ਲੈਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਬਲੇ

ਦੋਨਾਲ ਮੈ ਬਲਾ ਸਿਤਮਾਲ ਬੁਲ ਬਲੇ ਲਿਲ ਬਲੇ ਬਿਲਿਤਲ ਬਿਲਤਲੇ
ਮਿਲ ਬਬੁਲ ਬਲੇ ਲੈ ।ਪੁਲ ਲੈ ਲੈ ਬਲੇ ਸਿਲਤਲੇ ।ਪ। ਬਲਾ

ਚੌਪਾਲੀ ਮਲੇ ਬਲਾਲੇ ਸਿਤਮ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ

ਦੋਨਾਲ ਮੈ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ

ਚੌਪਾਲੀ ਬਲਾਲ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ

ਦੋਨਾਲ ਮੈ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ
ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ਬਲੇ ।ਪ

ਚੌਪਾਲੀ ਬਲੇ

ਲੰਦਰ ਚੰਨ ਰਵੇ ਉਪਾ ਨਾਲਿ ਲਣਦੀ ਮਾਰਿ ਸਰਿਆ ਦਲਥਾ ਸਬਾਲਿ
ਮੈ ਚਰ ਪੜਣਦਾ ਜਿਸ ਪੁਤ ਮਾਣੀ ਦੋਣਾ ਨਿਹਿ ਬੈਠੀ ਮਖਬਾਣੀ ਨਾਲ
ਕਾਚ ਜਤਿਰਤੁਰ ਲੈ ਜਾਇ ਜਾਵੇ ਪਾਸੀ ਬੁਰਾ ਮੁਕਲਾ ਚਤਰੀ ਗਾਇੜ ਤਾਰੀ
ਮੈ ਪਤੀਐ ਦਾ ਚਰਤ ਮੰਗਾਧੇ ਧੋ ਬਾਤਿਰੇ ਉਪਾ ਵਾਪੀ ਚਤੁਰਮਾਸੀ ਪਾਤਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਕਿਹੀ ਕਹੁ ਦੇ ਆਵ ਦੋ ਮੰਤੀ ਮੋਰ ਹੋਇ ਜਾਹਿ
ਜਥ ਕਿਸੁ ਦੇ ਚੋਜ ਸਹਿ ਕਿਹੁ ਕੁਰਿਚੀ ਆਹਿ ਪਾਇ
ਪਿਤ ਰੋਵਨੇ ਮਰ ਪੁਤ ਦਖਣੇ ਕਥੇ ਕਬੁਧੇ ਨਾਥ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਪਰਜਾ ਸਿੰਘ ਪਿਤਾ ਹੀ ਕਿਰਪੀ ਪਿਸ ਪੁਤੀ ਖੈਰਨ ਕੀ ਪਾਰ ਪਾਪ

੧੮੭੬. ਸਾਥੀ ਮੰਤਰੀ ਬਰਤਾਵ ਕੀ

ਚੌਪਈ ਅਜਨਾ ਸੈਲ ਚਲਾਯਉਂਤ ਘੋਸਤਾ ਸੋਨਾ। ਅਰਥ ਅਨਰਥ ਜੋ
ਚੁਨ ਕਿਹਾਤਨ ਤੋ ਤਥੈ ਚਯਚ ਦਾਨਸੋਂ ਰਾਜਾ ਹੀ। ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਆਗਤਾ ਜਿਸ ਪਹਿ ਸਿਘਨ ਆਯ ਨਾਥ ਦੁਕਾਇਦਾ ਨੂੰ ਨੈ ਦਾਸੇ ਮੁਖ ਸਾਥ
ਸਾਥ ਜਾਇਨੇ ਛਏ ਤਕੁਮਾਰੀ ਬੁਰਾ ਸਿਘ ਦੁਲਖਦਨ ਸਿੰਘ ਬਾਣੀ ਹੋ
ਮਲੰਕਾ ਮਾਖਨ ਪੁਨ ਦਯਾ ਸਕਾਯੇ ਅਗਾਦ ਮਸਕਬਾਨੀਆਨ ਬੈਠ ਸੁ ਬਾਲੇ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਦੋਲ ਦੁਰਕਥੀ ਲੁਨ ਮਰਾਮ ਮੁਸਨ ਮਾਰ ਪੁਨ ਤੁਰੇ ਮਰਾਯਿ ਹੋ
ਸਿੰਘ ਤੁਰੇ ਲਗਾਇਦੇ ਦਾਇਦਾ ਧੰਧ ਮਾਰ ਮੁਖ ਮਾਏ ਧਾਲੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੁ
ਤੁਰਤੇ ਛੈਲ ਸੋ ਲਾਯਤ ਸੁ ਮਾਇਦੇ ਮਿਖਨ ਦੀ ਤੇ ਸਿਕਸਾਨੀ ਲਾਯਿ ਤਰ ਮਾ
ਸਿੰਘਨ ਸਤਿਸੋ ਪੁਤ ਲਾਇ ਲੋਕ ਬਾਲੇ ਮਾਲਕੀ ਜੰਗੀ ਲੋਕ
ਸਾਮੈ ਪਾਲਕੀ ਸਿੰਘੇ ਖੁਟਾਯੇ ਮਾਰਤੀ ਜਿਸ ਬਾਣ ਕਰੁ ਪਾਲਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਮਰਤਾਰੀਲੋ ਮਾਲ ਪਾਰੇ ਸੋ ਸਿੰਘ ਪੁਤਾ ਬੰਧਿ ਮਾਰਾਰ ਮਾਰ
ਦੁਸ ਦੁਸਾਰ ਮਾਰਮਾਰੀ ਮਾਰਸਾਂ ਮਾਰਤੁ ਹੋਇ ਦਸੋਂਦਿ ਮਾ ਮੰਤਰ

ਚੌਪਈ ਘਰਕੁਟੋਕਾਰਤਾ ਸੋ ਮਲੈਂਟੀਕਾਰਤਾ ਹੁਤੇ ਲਰਤੰਮੀ ਸਿੰਘਨ ਨਾਲ ਮੁਲਾਰ ਮਾਰ
ਪੈਨ ਪਰਿਸਾ ਸਿਲਾ ਪੈਤਾ ਕਲਲ ਕਹੀ ਬਲਾਤਨ ਸਿਲ ਵਰਿਣ ਮਖੀ ਯਾਮੀ ਹੋ ਮੰਤਰ ਮੰਤਰਮੁਰ
ਕਾਮਾਲਯਾਰੇ ਸਿਨੂੰ ਬਲਾਯੇ ਰਖੁ ਬਖੀਰ ਨੈ ਬੋ ਬਲਾਯੇ ਮਲਾਰ ਮਾਰ ਮੁਲਾਰ ਮਲਾਰ
ਧਰਮ ਦੋਲਦਾ ਨੈ ਚਲਦੇ ਜਲਯਾਨ੍ਹ। ਮਾਨੀ ਬਾਨਿ ਅਥ ਬਲਾਯੇ ਬੁਲਾਨਾ ਮਿਲਾਰ

੧ ਚਲਾਯਤ ਚੰਦੂ ਮਿਲਾਯਤ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮੀ ਚੰਗਰ ਬਲਾਯਤ ਸਿਲ ਜੋ ਸੋਲ ਦਿੱਤੇ ਪਤਲੀ ਦੋਵੇਂ ਹੋਵੇ ਹੈ
੨ ਬਖੁਟੋਕਾਰਤਾ ਬਖੁਟ ਬਾਰੇ ਸਿੰਘਾ ਨੇ ਬਰਤਾਰਾ ਸਿਲ ਮੁਲਾਰਤਾ ਸਿੰਘ ਹੈ ਦਾ ਦੁਸਾਰਤਾਰੇ ਤੋ ਚੰਗਰਤਾਰ ਬਾਰ ਦਾ ਸੀ
ਬਲਾਰ ਸਿੰਘ ਸੋਰੀਏ ਨੇ ਮਲਾਰੀਰ ਮਲਾਰ ਹੈ ਧੁਸ ਚੋਰੇ ਮਖਾਰ ਦਲ ਸਿੰਘ ਮਲਾਰ ਦਾ ਸਿਲ ਸੋਰ ਸਿੰਘ
ਬਲਾ ਦਾ ਸੀ
੩ ਮਲਾਰੀਕਾਰ ਮਲਾਰੀਰ ਨੈਚੰ ਬਲਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚਲਾਰੀ ਬਲੀ ਬੁਸ ਸਿੰਘ ਦੁਸਾਰ ਹੈ ਦੋ ਬਲਾਰ ਸਿੰਘ ਤੋ ਮਲਾਰ ਬਲਾਰ
ਚੁਸ ਦਾ ਸਿੰਘ ਚਲਾ ਸਿੰਘ ਦੋ ਬਲਾ ਸਿੰਘ ਬਲਾਰਤਾਰ ਨੈ ਬਲਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਦੋ ਸਿੰਘ ਬਲਾਰ
ਬਲਾ ਦਾ ਸੀ ਸੀ

www.sikhitotheroots.com

ਜੀਨ ਜਿਮੇ ਰਾਮ ਚਮੀ ਟਾਨਾਨਾ ਤਿਮਨਸਨ ਤਿਰਨਾ ਰਾਤ ਚਾਮੇ ਸਿਰਾਨਾਨਾ ਰਾਮ ਸਮਰ
ਸੇ ਸੰਤਰ ਸੀ ਰਾਤ ਚੁਟੈਂ ਨ ਰਾਮਾ ਤਿਮਨਸਨ ਨਾਰ ਦੁੰਨਾ ਤਿਰਨ ਤੁਨਾਮ ਪਾ। ਰਾਮ ਸਮਰੇ ਸਮਰ
ਦੁੰਨ ਚੀ ਮੋਰ ਖਾਸ ਤੁਰੀ ਸੋਰੋ ਰੋਜਨ ਸਰੇ ਦੁੰਨ ਹੋਣਾ ਵੰਤੇ ਰਾਮ
ਬਾਰਿ ਹੋਣਾ ਚੀ ਤਿਸ ਜੀ ਤੁਰੀ ਅਸਬਾਰੀ ਬਹੀਰ ਬਾਰੇ ਦਿਹਾਰੇ ਚੰਸ ।੧।੫ ਰਾਮ ਸਮਰ

ਦੋਹਰਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸ ਹੋਰ ਚੀ ਖਾਰ ਤਿਤ ਤਿਤ ਤਰਤਸੀਰ
ਲਰੋ ਮਹੁਰਾਰੀ ਨਾਸ ਤੂ ਸੋਰੰਗਨ ਰੋਸਣਾ ਅਮੀਤ।੧।੬ ਰਾਮ ਸ ਤਿਸਰ ਸ

ਚੌਪਈ ਬਸ ਚੁਪ ਸਰ ਤਿਸਾਰੀ ਬਾਸੀ ਤਰਤਿ ਮਿਤਸਰਨ ਸੀ ਚੁ ਚੀ ਸਾਸਾਰਿ ਰਾਮਸਰ
ਅਜੁਸਨ ਬਾਹਨ ਚੰਤ ਤਿਤਰਾਸੀ ਤੇ ਚੀ ਸਾਰੇ ਸਾ ਬਾਸ ਸਿਤਰ ਸਾਸੀ ਸਾ। ਰਾਮ ਸਮਰਸਰ ਸ
ਸੇ ਸਮਾ ਹਸੇ ਸੁ ਬਸ ਚੀ ਬਾਸੀ ਬਰਤੀ ਸਿਪੈ ਸੀ ਰਾਸੇ ਬਾਸੇ ਰਾਮ
ਬਸਬਾਸਾਰ ਚੰ ਸਿਪੈ ਬਸੀ ਹੋਸਬਾਬ ਬਬ ਬਾਸ ਸੁ ਸਸੀ ।੧।੬। ਰਾਮ
ਗੰਬ ਸਬੰਬ ਸੁ ਬਰਾਬਾ ਤੋਰੋ ਸੇ ਸਬੰਬ ਦਿਬ ਪਬ ਸੀ ਸਾਂ ਰਾਮ ਸਮਰਸਰ ਸ
ਸਿਸਰਾ ਪਿਸਸੀ ਸਿੰਸ ਤਰਿ ਸਬੰ ਤਸੀ ਸੀਸਾ ਪੀਸਨ ਪਿਸ ਸਬੰ ।੧।੮
ਬਾਬਾ ਸਿੰਸ ਬਬਬਾਸੀ ਬਸਬਾਸੇ ਬਬਾਰਿ ਬਬਤਾਂ ਦੁੰਨ ਚੁਸੀ ਬਰਬਾਸੇ
ਹਰ ਸਿੰਸ ਚਸਾ ਸੰਸਿ ਬਰੁਵੈ ਚਾਰਾ ਸੀਰਤ ਪਾਣਾ ਬਬੇ ਦੁੰਨ ਬਾਸ ।੧।੫ ਰਾਮ ਸਮ

ਦੋਹਰਾ ਬਬਾਰੁ ਬਬੇ ਤਿਪਬ ਬਤੇ ਦੁੰਪਬ ਚੁਬਬਸਨ ਸੰਤਿ।
ਦੇ ਚੀ ਬਬਾਸੀ ਬਬੁ ਬਬੀ ਮਨ੍ਹੈ ਬਬੀ ਬਬਿ ਬੰਤਿ ।੧।੬
ਗਲਾਂ ਦੰਤਾਂ ਸੁ ਅਤਿ ਚੁਤੀ ਜਿਬ ਚੁਰੁਅਨ ਸਿੰਬਨ ਬਾਸਾਂਤਿ ਰਾਮਸਰ
ਬਾਬਾ ਰੰਸ ਸੰਗਾ ਚਾ ਤਿਬਾਬਾਰੀ ਤੇਬਬ ਘਾਂਦੇ।੧।੭ ਰਾ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਬਨ ਬਰੀ ਜਿਹ ਬਬਲਨ ਸੰਗਾ। ਬਬੇ ਪ੍ਰਬਾਰੇ ਬਾਹਤ ਤੰਗਤਿ ਰਾਮਸਰਸਰਸਰ ਸ
ਅਬ ਹਮ ਬਾਬ ਬਾਬੇ ਤੇ ਬਾਬੀ ਰਬ ਜਿ ਪਬ ਛੋ ਸੰਤ ਮਾਹਾਂ ।੧।੮
ਸਾਤਬ ਦੁਸ ਚੀ ਬਬੀ ਸੁ ਸਾਂਤਿ ਸਿੰਤ ਦੇ ਚੀ ਬਬ ਬਬ ਜਿਬ ਸਾਂਤਿ
ਚੁਸਾਂ ਚੁਹ ਚੋ ਹਮ ਪੁੰਤ ਮਾਰੇ· ਦੁਸ ਮਾਬਨ ਬ ਦਸ ਦਿਵੈਂ ਤਿਬਾਂਤ ।੧।੯
ਚੁਸ ਨ ਜੰਦ ਬਸ ਚੀ ਬਲਾਤੁਨ ਚਬਾਰੇ ਚੁਸਰੇ ਬਾਂਦਿ ਨ ਸੁਰਤਾ ਰਾਮਸਰ ਸਰ ਸਰ
ਅਜੁਸਨ ਬਾਬਨ ਧੰ ਚੁਸ ਲਤਬੇ ਅਗਤਾਂ ਦੁੰਨੂੰ ਤੀ ਗਾਬਤੀ ਦਬਸੀ ਸਿਬਬ

ਦੋਹਰਾ ਬੰ ਚੁਸ ਧੰਗਬਨ ਨੰ ਤਬੀ ਦੁਸੇਸੀ ਬੁਸਨਬਾ ਧਬਸਾਂਤਿ ਰਾਮਸਰ ਸ ਬੁਸਰ
ਤਬਾਰਾ ਸਿੰਸਾਂ ਰੋ ਸਿੰਸ ਰੋ ਬਤਰੀ ਚੁ ਰੋਤੀ ਆਂਤਿ।੧।੧੦।
ਤਬਾਂ ਸਿੰਸ ਚੁਸ ਬਸਾ ਬਤੀ ਬਬਬਾ ਮਹੁਰਾਰੇ ਖਾਂਤਿ
ਬਹੁਰੋ ਅਜੁਸਨ ਸਿੰਸ ਬਸੀ ਬਾਬਤਾ ਚੀਰਿ ਅਬਾਂਤੇ।੧।੧੧।

ਸ ਬਾਬਾ ਸਿੰਸ ਤਬਾਬ ਸਿੰਸ ਰੋਤਾ ਬੰਸ ਸਸੇ ਸਾਬਤਾ ਰਾ ਸ ਬਾਬਾ ਸਿੰਸ ਤੇ ਬਾਬਤਾ ਬੁਸੰਤਬਾਬ ਧੰਸਾਂਤਿ ਧੰਸਾਂਤਿ ਰਾਮਸਰ
ਚੁਸਾਂ ਬਾਂਤਬਾ ਸਿੰਸ ਤੇ ਤੇਬਬਾ ਚੁ ਬਬਬਾ ਸਾਂ ਬਾਬ ਬਾਂਤੇ ਚੁ ਬਾਬਾਂਤਿ ਰਾਮਸਰ ਸ
ਸਿੰਸ ਚਾ ਤਿਬਾਂਤਿ ਰਾਮਸਰ ਸ ਰਾਮਸਰ ਸ ਰਾਮਸਰ ਸ

ਚੌਪਈ ਘਟੁਰੂ ਬਾਬਲ ਆਣਦੇ ਬਦੀ ਲੋਪ ਜਮਾਦਿ ਕ ਲੋਬਣਤਾ ਕਰਤੇ

ਜੁਗੁ ਪੁਰਨ ਥੋ ਨਾਮ ਸਲਾਂਥੇ ਅਕਰਨਾ ਉਪਾਦ ਨਿਕ ਪਿਤੁਤ ਪੁਜਾਦੇ।ਦਤ।

ਪੁਜਤ ਮਾਸ ਤੇ ਜਰ ਪੈਸੇ ਨਿਲੇ ਜਜ ਸਕੁਦ ਤਾਂਧ ਲੁਪੇ ਗੋਨੂ।

ਤਾਰਾ ਪਿਥ ਰੋ ਪਿਅਣ ਆਦੀ ।ਪਿਸਤੀ ਪੰਨ ਬਦੀ ਤਰਤ ਤਜਾਦੀ।ਦਤ। ਦਾ ਸਾਲਾ

ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਰ ਅਕਾਸੇ ਗੋਲੇ। ਬਸਾਰਿ ਨਜਾਰੇ ਕਿਹ ਗਰੇ ਗੋਨੂੰ।

ਘਟੁਰੂ ਵਾਲਨ ਤਤ ਲਲਾ ਹਸਦੇ ਚਾਰੇ ਮਾਲ ਮਾਲ ਕਰ ਰੋਲ ਮਜਾਰਾ।ਦਤ। ਦਾਲ ਪਾਲ

ਜਜਾ ਪਿਥ ਥੋ ਪਿਥ ਪਜਾਰੇ ਚਤਦਾ ਗੋਰਾ ਮਾਰ ਖਰੀ ਨ ਜਾਰੇ

ਮਾਲ ਰਖੁਰ ਪਿਜ ਜਾਰਾ ਰ ਮਜੁਸਰੇ ਮਾਲ ਲਿਰੇ ਖਲ ਜਰੇ ਨ ਲਿਰਦੇ।ਦਤ

ਦੋਹਰਾ ਗਲ ਪਿਥ ਪੈ ਮਾਰਾ ਦਾ ਗਰਿ ਕਰੇਤਾ ਪਿਥ ।ਮਾਰਾਰਿ

ਸਲ ਪਿਜਰੇਤਾ ਪੁਰਾਰਿ ਰੋ ਟਿਲੇ ਦੁਰੇ ਕਲਾਰੇ।ਦਤ ਮਾਲਾਰ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ ਚਲੇ ਪੈਜਿ ਰੁਰਾ ਪੁਲ ਮਾਰੇ ਲਾਲ ਰਜਦੀ ਗਲਮ ਪਿਥ ਧਾਲੇ

ਪੁਰੇ ਥੋ ਮੁਹਰੇ ਰ ਰਾਮਰਜੁਦੇ ਪੁਲੇ ਪੁਰੇ ਰ ਮਜਰੀ ਨੋ ਰਲੇ ਚੁਪੇ।ਦਤ ਮਾਲਾ

ਮਾਰੀ ਥਨਾਂਦਾ ਮਤ ਸੋ ਚਾਮ ਪਿਥ ਧਰੀਦੇ ਗੋ ਗਰੇ ਮ ਮਾਮ ਮਾਲਿਦਾ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ

ਗਾਂਦੇਗਾਮਾਦੇ ਲੋਲੂ ਗੋਲੂ ਤਮਲਾ ਪਿਥ ਰੋ ਗਰਤ ਰ ਗੋਲੂ ਦਾਰ।

ਮਿਲੇ ਗੋਲੀ ਗਪਿਲ ਰੁਪੰਤਾ ਨਿਲੇਰ ਮਾਂ।ਗਰਤ ਮਾਲੀ ਨੂ ਥੰਗੇ

ਨਿਮਾਲਤ ਗਾਲਾਲ ਨਿਸਾਲ ਦਲੋ ਤੋਲੇ ਪੁਰੁਪੰਪਾਏ ਗੁ ਮਾਲ ਮਾਲ ਥੋਲੇ ਪਤਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਂਪਿਤਮਾਲੇ ਲਿਲੂ ਨੋ ਥਾਂਲੇ ਥੋਲੂ ਤਮਾਲਾ

ਸਲੂ ਪਤਾਲ ਮੋਲੇ ਪਲੇ ਪੁਰੰਤਾਲੇ ਦਾਲਿ।ਤਾਲ

ਚੌਪਈ ਲਿਲ ਤਲ ਪੁਰਪੰਤ ਨੀਲੇ ਮਾਲੇ ਤਲਾਲ ਪੁਰੇ ਰੋ ਤਲ ਮਲ ਮਾਲੇ ਮਾਲ

ਲਲੇ ਮੀਂ ਲਿਲ ਪਿਲ ਰੀ ਮਾਲੇ ਮਾਲਾ ਮਾਲੂ ਲੀਲੂ ਤੇ ਮਲ ਮਾਲ ਮਾਲੇ ਪਤਾ

ਮਾਲਤੇ ਪੁਰੇ ਸ ਚੀਲੇ ਬੁਲ ਮਲੀ ਮਾਲੀ ਚੰ ਲੋਲ ਲਲ ਮਾਲ ਮਾਲ ਪੁਰਾਲ

ਪੋਲ ਪੰਦਾ ਮਾਲਤ ਰੀ ਧਲੇ ਪੈਦੀ ਲੋਲ ਰੋ ਸਲੇ ਨ ਚਲੂ।ਤਤ। ਮਾਲਾਲੇ

ਪੁਪਾਂ ਮਾਦੀ ਥਲੇ ਪੈਦੀ ਲੋਲ ਇਲਲ ਪੁਮਾਲ ਲੀਲੂ ਲੋਮਾਲ ਲੀਲ ਪੁਰਾਲ

ਨਿਮਾਲਤੇ ਨ ਸਿਮ ਨੋ ਮਾਲੀ ।ਲੀ ਮਾਲੇ ਲੀਲ ਲੋਲ ਪੁਰੁ ਦਿਲੇ ਪੁਰੁਪੰਪੇ ।ਤਮ।

ਮਲਲਿ ਨਲਲਾਲ ਦਿਮ। ਲਲਿਮਾਲੀ ਪਿਮਲੇਲ ਲੀਲ ਪੈ ਮਲ ਨੂ ਮਾਲੇ

ਮਾਲ ਪੁਰਾਲੀ ਦੀਮ। ਪਲੇ ਮਾਲੀ ।ਪਟਾਮਾਲ ਲਾ ਲੋ ਲਲੇ ਪੁਪਾਲੀ ।ਤਮ। ਪੁਲਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਤਲ ਚਲੂ ਸਿਮ ਨੂ ਪੁਲ ਮਲਲੀ ਮਾਲੀ ਸਿਮਾਂ ਮਲਾਪੁ ਮਾਲਾ ਮਾਲਾ

ਪਿਲਾਲਾ ਪਿਲਾ ਮਲਿ ਤਲੇ ਮਲੇ ਮਾਲ ਮਲਾਲ ।ਤਮ ਮਾਲਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ ਤਲ ਚਲੂ ਸਿਮ ਨੂ ਮਲ ਪੁਪਾਲ ।ਸਿਪਲ ਪੁਲਮ ।ਮਾਲ ਮਾਲਾ

ਇਲ। ਲਲੂ ਸਿਮ ਲੀ ਪੁਪ ਮਲ ਲੁਲੇ ।ਮਾਲ ਪਿਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲਾ

ਸਾਰੀ ਆਮਦਨੀ ਪਿਤਰ ਹੱਥੇ ਪੁਰਤੋ ਖਾਵੰਦਿ ਖੁਸ ਦਿਤਮ ਦਿਸੀ
ਅਧ ਓਧਰ ਥੀ ਸੁਨ ਤੁ ਬਾਤ ਅਰਜਮ ਤੁਸਾਈ ਸਫ ਕਰੀਏ ਖਾਤ ।੪੮
ਦਿਤੀ ਚਾਰਣ ਦੇਖ ਲਖ ਲਖੀ ਇਸ ਡਿਹਾਂਹਿ ਥੀਰ ਦੂਰ ਕਰਯੋ
ਯੋ ਖਾਲਸੇ ਗਰ ਕਰਣੀ ਅਕਾਸ ਬਸਾਸੀ ਨਤਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਧਾਸਾ ।੩੮੬ ਅਰ ਅਰ
ਰਬ ਸਿੰਘਨ ਥ ਚਯਾਰ ਚਾਈ ਗਾਰ ਹੁਣ ਬੈਠੀ ਵਣਜਾਰ ਤ ਕਾਫ਼ਿਲ ਅਰ ਅਰ ਅਰ
ਦਿਤ ਕਰ ਧਾਰਤੇ ਹੱਥਾ ਲੀਯਾ ਉਤਰੇ ਪੁਰਤ ਵਰਤ ਬਣੀ ਕਸੀ ਕਥਨ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਥੀ ਹੱਸਣ ਲਗੇ ਜਿਸ ਤੋਰਾ ਉਪਮ ਸੋਭਤ।
ਯਹਿਲੀ ਬਿਧੀ ਆ ਚਲੇ ਹੁਣੇ ਹੁ ਪਾਸੀ ਬੁਦ ।੪੮

ਚੌਪਈ ਆਯਕ ਸਿੰਘਨ ਉਤ ਬਲਯ ਧਾਰਾਨੀ ਮਰਸੀ ਅਸਰਤੀ ਪਿਬ ਜਾਯ ਨ ਪਾਣੀ ਅਰ ਅਰ ਅਰ
ਚੁਰ ਸਿੰਘਣ ਬਿਰ ਛਿਨਕ ਲਗੇ ਸੀਸ ਸਾਜੇ ਉਪਾਰੇ ਗਏ ।੪੮।
ਗਯਾ ਦਿਸੇ ਅਤਿ ਛੋਨੀ ਦਿੰਦ ਉਦੇ ਕੰਧ ਬੁਦੀ ਸੋਯੀ ਚੁਨਾਂ ਅਰ
ਸਿੰਘਨ ਚਲ ਚਯ ਸਿਖ ਰਜਾਈ ਯਿਤ ਪੰਜਾਲ ਮੰਥਾ ਚਕ੍ਰਤੇ ਜਾਣੈ ।੪੮
ਅਪ ਕਥ ਮੈਖਿਆ ਵਣੇ ਗਰਯਾਰ ਕੰਣ ਗੈਲਣ ਕਥ ਛੀਨ ਮਾਰ
ਅਯੁੱਖੀ ਬਾਸ ਧਯ ਚਯੇ ਸਜਾਰ ਸਯੇ ਜਯੋਰ ਉਦੇ ਸੈਕਾਨ ਸੁਖ
ਮਾਰ ਹਯੋਰ ਦਯੇ ਸਿਖ ਬੈਰ ਭੈਯਾਰ ਮਾਂ ਸਿਖ ਥਯ ਨੈਯ ।
ਸੋਖਯਾਨ ਥੀ ਪੁਨ ਟੁਣੀ ਪਯਾਰ ਪੈਯਾ ਦੇਸ ਥਯ ਮਾਯਾਂਧਿ ਯਾਣ ।੪੮ ਸਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਬਸਨੀ ਮਾਰਯੋ ਸਯਾ ਉਨ ਥਯੇ ਖੁਸ਼ਾਂਤਿਯ ਸੈਨਿ।
ਜਿਸੰਨੂ ਬਯਾਰੇ ਆਯ ਯੇ ਸਾਸਿਯਯਾਯੇ ਦੈਨ ।੪੮।

ਚੌਪਈ ਘਮੰਡੀ ਬਾਯਯ ਸੋ ਜਯ ਲਏ ਹਯੈਯਾਨ ਮੇ ਪੁਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਰ ਦਏ
ਜਿਹ ਪੁਨਾਰੇ ਸਏ ਪਿਤੂ ਪਯਾਣ ਪੁਸਾਦ ਛੋਤੀ ਨ ਪੁੰਜ ਛੀ ਯਾਨ ।੪੮
ਛੰਦ ਯਾਸ ਪੁੰਜ ਪੈਯਾਨ ਦੈਨੀ ਜਿਸਾ ਜਾਨੀ ਥੀ ਪੁੰਜ ਛੁਪਾ ਯੋਸੀ ਅਰ ਅਰ
ਸਾਤਯਸਲਾਏ ਕੁਯਾ ਸਤ ਸੁਲਯੇ ਜਾਤੀ ਮਾਸੀ ਦਯਾਰੇ ਕੁਨ ਯੋ ਸਾਲ ।੪੮ ਅਰ ਅਰ
ਤੇ ਮੀ ਸਹਿਯਰੇ ਯੰਗਾ ਵਯਾਯੰਨੇ ਅਪ ਛੰ ਮਾਸੀ ਸਾ ਰੰਧਿ ਸਾਸੀ। ਅਰ ਅਰ
ਸਿਨਯਗੀ ਦਾਰੂ ਰੇ ਸਯਨ ਨ ਮਾਸੀ ਦਯਾਂ ਸਯਾ ਪਿਨ ਬਯਨ ਪੁਣਾਸੀ ।੪੮। ਯੰਯਾ ਅਰ
ਧੰਯ ਸੁ ਪੁੰਨ ਸੋ ਯਾਸੀ ਸਾਦਾਬ ਆਯ ਚਯੰਨ ਸੋ ਦਏ ਮਾਯ
ਪੁਣਨ ਦੀ ਲੋਂਧੂ ਪਿਯਾਂ ਨ ਪਯੇ ਤੋਯਯਨ ਮਾਯਯ ਧੀ ਯੋ ਸਾਲ ਯਸੀ ।੪੮। ਅਯਾਂ ਅਯਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘਨ ਦਿਲ ਚੁਸ ਘਟ ਸਾਸੀ ਤੇਯਾ ਉਯਾਰ ਅਰ ਅਰ
ਯਦਾ ਬਾਤ ਬਯਾਯੀ ਸੰਯੋ ਦਾਰੀ ਸਯ ਮਾਯ-ਪਾਯ

† ਅਸਲੀ ਪਾਠ: ਮਾਸੀ ਪਾਣ ਦੇ ਮਾਸੀ ਅਯ. ਪਿੰਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮਾਯਾ ਪੁਸਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਾਯਾ
ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਤੇ ਯੁਗ ਦੇ ਪੁੰਜ ਸਯਾਯ ਬੁਧੀ ਯਾਯ ਪਾਸ ਦੇ ਯਾਯ ਸਯ

ਚੌਪਈ — ਤੇ ਜੋ ਬਥਰਥ ਨਿਰੂਪਿਆ ਬਾਕ। ਪੰਥਮ ਅਰ ਦੂਜਨਕੀ ਦਏ ਆਵਤਾ ਜਾਕ
ਛਾਯਾ ਫਲਾਯੀ ਸਮਾਨ ਬਿਚਾਰੇ। ਬਤੀਲ ਲਹੀ ਥੀ ਇਮ ਪੁਨਿ ਪੁਚਾਰੇ ।੧੮੭
ਜਿਮਯ ਕਰਕੀ ਪੈ ਦੂ ਨਾ ਯਰ ਪਾਨੀ। ਬਰੀਤ ਤਹੀ ਨਾਹ ਆਯੋ ਥੀ ਮਾਨੀ ।
ਬਾਰ ਆਯੋ ਯ ਪੈਨ ਮਤ ਬਹੀ। ਆਯ ।ਮਨੋਮਯ ਪੈਨ ਕੀ ਰਹੀ ।੧੮੩
ਕੁਮਨ ਲੁਟਦ ਮਨਾ ਨਹਿ ਯਸਾਰੇ। ਵਿਹਿ ਯਸੰਚ ਬਹ ਬਾਨ ਬਤਦੀ
ਨਿਰੂਪਾਣ ਬਬ ਦੇ ਬਬ ਥੇ ਰਹੇ। ਬਾਨ ਪਸੀ ਤੇ ਨਿਕਾਲਤਿ ਯਹੇ ।੧੮੪
ਜਾਸੀ ਮਾਨੇ ਦੂਦਿ ਪੈ ਗਾਦੀ। ਸਾਹਿਬਾਰਥੰ ਜਿਸ ਦਏ ਯਕਾਦੀ
ਥਾਨ ਜਾਰਕੁਰ ਨੈ ਯਰਾਨਿ ਬਥਾਸੀ। ਜਾਹਿ ਰਹਿ ਮਾਸੀ ਜਾਂਹਿ ਗਾਂ ਜਾਸੀ ।੧੮੫

ਦੋਹਰਾ — ।ਸਾ ਮੁਦੰਤੀ ਪੁਸ ਗਏ ਰਹਯੋ ਸੇਸ ਥਰ ਠਾਨ
ਜੋਹੀ ਤੈਨ ਯੁਬਾਨੀਆ ਨਿਖਲ ਗੋਸਨਿ ਬਾਨ ।੧੮੬
ਰਸਨ ਜਿਮ ਸਿਤਨੀ ਸੁਨੀ ਨਿਰਸੀ ਬਨੀ ਬਖਾਨ।
ਯਰੇਂ ਨ ਆਸੀ ਕੀ ਸਕਦੇ ਨਿ ਕੀ ਮੁਨੀ ਯਸਾਨ ।੧੮੭

ਖਰਡ. ਕਲਸੀ ਨਰਸਾਂਦਣ ਕੱਤੁੰ ਕੁਟਯੋ

ਦੋਹਰਾ — ਕਲਸਵਾਲ ਬੁਆਰਤੀਂ ਪੱਤੁੰ ਸਕੁਲੀ ਸਤਾਂਦਿਣ ਸਾਮ — ਬਿਸਾਰਦ
ਜਿਸਹੋਦੀ ਪੁਜਾਦਾਰ ਨਿ ਸੋ ਸੇਵਾਦ ਥੀ ਚਾਰਾਂ ।੧

ਚੌਪਈ — ਸੇ ਸੈਨੇ' ਥੀ ਬਸੀ ਜਿਕਾਰਾ ਬਕੁਪੈ ਪੁਜਾਪਾਣ ਸਤਾ ਸੋਨੂੰ ਯਾਦਾ। — ਬਾਰ ਸਾਰ ਬਾ
ਪਿਸਕੀ ਸਾਤ ਪਾਸਕੀ ਪੁਸ ਸਨੀ। ਪਿਸ ਪੈ ਚੋਰ ਪਿਦ ਬਾਸਕੈ ਬਸੀ ਨੇ — ਬਤਾਰ
ਥੀ ਸਤਿਯੈ ਬਹ ਬੇਸ ਸੁਨਾਰਿ। ਬਤਾਰੀ ਪੁਸਾਨੀ ਜਿਸਿਧ ਬਬਾਰਿ — ਬਾਰ ਸਿਸਾ
ਤਬ ਨੈ ਸੇਸਿਨ ਬਾਸਾ ਬਬੈ। ਸਬਾ ਸੁਨ ਦਾਸਕੈ ਮਬੈ ਬਬੈ ਪਤ — ਬੈਸ ਸਾਸਾ ਸਾਸਾ
ਬਾਸਾਂ ਸੰਨ ਜਿਸ ਪੁਸ ਪੁਰਿ ਬਾਸਿ। ਸੋਹਤਾ ਸੈਨੇ ਨਾਂ ਬਬਾਰਿ — ਬੁਸਾ ਸੀਸਾ
ਜਿਸਹੋਦਾ ਯੰਨਬੀ ਸੈਨਾ ਸਾਰਿ। ਜਿਦੈ ਨ ਚੋਰ ਪੁਸਾਂ ਤਾਰਿ ।੧।
ਜਿਸਾਂਸ ਪੁਜਾਬ ਉਯਬਾਰਿ ਬਹੁ ਸਾਬੇ। ਉਸ ਜਿਬ ਪੈਸੇ ਬਾਬ ਜਿਬਾ ਬਬੈ
ਬਾਬੈ ਬਾਸਾਸਾ ਬਾਸਿ ਪੁਜਾਬਾ। ਜਿਸ ਬਾਯਿਨੀ ਬਾਂਪੁਜਾਰ ਬਾਸ ਬ

ਦੋਹਰਾ — ਪੁਬ ਬਾਬੈ ਜਿਬ ਬਾਸੀ ਬਬਾਰਿ ਨੂੰ ਬਾਬਬੈ ਪੁਸ ਪੋਬਾਰਿ — ਬਾਬਾ ਸੀ ਬਾਸਿਬਾ ਬਾ ਬ
ਜੋ ਉੱਬਾ ਪਬ ਬੇ ਸਾਰਿ ਬਰੈਂ ਪੁਸਬ ਬਬਾਪੈ ਯੋਰਿ ਜਿਬਾਰਿ ।੧।

ਚੌਪਈ — ਬਾਬਾ ਜਿਬ ਪੁਬ ਬਬਾਰਾ ਬਬਾਬਾ ਬਬ ਬਾਬੈ ਨੈ ਯੋ ਬਬ ਬਾਬਾ — ਬਬਬ
ਬਾਨੂੰ ਜਿੰਬਾਂ ਯੋ ਗਏ ਪੁ ਦਾਬਾ। ਜਿਬ ਜਾ ਆਬਬੈ ਬਾਰਿ ਸਬਾਬਾ ।੧੮੩ — ਬਬਬਬ ।ਬੁਬ

੧ ਬੁਬਾਂਸੈ ।ਬਬਾ ਬਬਬ ਪਾ ਜਿਬ ਪੁਬਾਂਬਾ ।ਬਬਾਬ ਬ ਬਬਬ ਬ ਦੈਬਾਂਬ ਬਾਂਦ ਬਾਂਬਾਂ ।ਬਬਬ ਪੈਂਬਾ ਜੀਂਬ ਪੈ
੨ ਬਬੁ ਬਾਬਬ ਦੇਬ ਬਬਾਂਬਾਂਬੈਂ ਬਾਂਬ ਬਬੈਂ ਜਿਬਿ ਜਿਬ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾ
੩ ਬਾਬੁ ਜਿਬ ਬਾਬਬਾਂਬ ਜਾਂਦ ਬ ਪਾਂਜਿਬਾਂਬ ਬ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾ ਯੋਂਬਾ ਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬ ਜਿਬਾ ਬ ਬਾਂਬਾ ।ਬਬ
ਬੈ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬ ਬ ਬਬਾ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬੈ ਬੈਂਬਾ ਬੈਂ ਬਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ
ਜਿਬਾਂਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ
ਬੈਂ ਬਾਂਬਾਂ ।ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ ਬਾਂਬਾਂ

ਤਰੁੰਤ ਆਸਨੀ ਉਤਰਤ ਦਲੇ ਬਾਕ ਮੰਗਲੀ ਕਥ ਕਿਤਨੀ ਦਯੋ
ਤੁਅਚਰਨ ਮੋ ਸਿੰਘਨ ਕਯਾ ਮੋਰ। ਬਰੁਦ ਅਕਯਨ ਤੋ ਨਾਯਕ ਹੈ ਪੋਰ
ਹਮਰੋ ਅਤਿਮੁਰ ਰਾਖ। ਜਿਯ ਦੀਕਯਾ ਯਸਸਾ ਦੋਇ ਛੋਟ ਜਿਯ ਤੋ ਲੀਕਯਾ।੮੦

ਧਯਾਨ ਪ੍ਰੀਯਸੀ ਬਯਨ ਅਯਨਕ ਕੀ ਸਯਨੀ

ਦੋਹਰਾ ਨਯਨ ਸਾਯਨੋ ਮਨ ਬਯਸ ਦੀ ਰਿਜ ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਿੰਘਾਸ ਲਯਨੀ ।੮੧ Ayanaa Nayan
ਆਯਨੀ ਹੋਰ ਸਨੇਹ ਨੋ ਆਯਨੀ ਪਯਾਯਨ ਯਾਰ।੮੨

ਚੌਪਈ ਆਯਨੀ ਸਾਇਨਾ ਅਯਨਾਨੋ ਸਾਯਕ ਛੋਰੇ ਕਯਨੋ ਯਯਨਤ ਅੰਮਿਤ ਯਯਨਾ Ayanee
ਕਯਨਾਯੀ ਨਯਾਇ ਸਿਯ ਯੁਤੇ ਖਿਲਯਾਨ ਅੰਯਨ ਦਯਨ ਬਯਨੇ ਕਿਲਯਾਨੋ ਪਯਾ ।੮੩ Ayanaa Nayan
ਪੀਤ ਖਿਲਯਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਯਾ ਯਯਾ ਯਾਨ-ਯਾਯੀਯੇ ਘਯੰਯਯ ਸਯਯਯਯਯੋਯ ਨਯਯਾਨੀ
ਛੋਰਯੋ ਯਯੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਪ੍ਰਿਯ ਯਯਯਯੋ ਕਿਸੀ ਆਪਨੀ ਮ ਯੋ ਯਯਾਯੋ ।੮੪। Ayan
ਅਯਨਾਯ ਸੁਖੀਯ ਪਯਯ ਰਾਜੇ ਆਯੇ ਸੁਖ ਸੰਨਿਯਾਸ ਦਿਯ ਕਿਸੀ ਅਯਯਾਦੀ Aayan Sayan
ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਐਸੇ ਚਰਤ ਬਿਖਾਸ ਯਰਸੈ ਮੀਤ ਯਾਯੋ ਛਰੈ ਬਾਯਾ ।੮੫ Ayan Yayan
ਦਿਸੀ ਛੋਟ ਸਭ ਆਯਸੀ ਆਯੀ ਕੁਨ ਯਯਯਾਸ ਯਯਾ ਛੋਰੈ ਸਿਯਯੀ
ਬੈਠ ਪਯਾ ਤਾਹਿ ਛਰੈ ਨ ਰੋਇ ਲਾਇ ਨਿਯਾਨ ਮਯ ਕੁਯਾਤੀ ਰੋਇ ।੮੬

ਦੋਹਰਾ ਵੈਯ ਦਿਯਯ ਧਯਨੀ ਸਿੰਘ ਸੀ ਯੈਠ ਪੁਰੇ ਯਯਯਯਾਯ
ਯਯਨੇ ਖੁਯਾਯੀ ਯਯਾ ਸਿਯਾ ਯਯਯਯਯੀ ਪ੍ਰੇਯ ਪ੍ਰਯਾਯ ।੮੭ Ayan Ayan

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰੇਯੇ ਸਿਯ ਯੋ ਯਯਯੀ ਪ੍ਰਯਾਯ ਖੋਯੀ ਯਯਯਯਯਯਾਨ ਮੋਯੇ ਯਯਾ Ayan
ਪ੍ਰਯਾ ਆਯਸੀ ਯੈ ਯੋਯ ਪ੍ਰਯਾਯ ਮੈਂਯ ਸੰਨਿਯਾਸ ਯੈ ਯਯਯੀ ਯਯਾ ਮੈ
ਪ੍ਰਯਯਾਸ ਯਯੀਨੀ ਯੁਯਯਨੀ ਯਯਯੀ। ਪ੍ਰਯਯਾਸ ਆਯਸੀ ਯਯਯਯਯਨੋ ਯਯਯੀ। Ayan Ayan
ਪੈਂ ਆਯੇ ਪਾਯਸੋ ਯਯਯਯਯੀ ਯੈ ਯਯਯ ਯੈ ਯਿਯ ਪ੍ਰਯੀ ਪ੍ਰਯਯਯੀ ।੮। Ayan
ਮਮ ਪ੍ਰਯਯਾ ਯਯਾ ਯੋਯ ਯਯਾ ਯਾਯੀ ਯਿਯੈ ਨ ਯੈਯਾ ਸਯਿ ਆਯਯਾਸ ਪਾਯੀ Ayan Ayan
ਦ੍ਰਯਾਯ ਖਰੈ ਸੁਦਰੋ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰੇਯਾਯ ਯਯੈ ਮਯੁਯਾ ਨੈ ਮਾਯ ਤਯਾਯਾ ।੮੯

ਦੋਹਰਾ ਯਯਨੇ ਸਿੰਘ ਤਿਸ ਯੋ ਯਯਯਯੋ ਯੂ ਯਯਯ ਆਯਾਂ ਯੈਠ
ਲਯਯੀ ਟੀਯਯਾਨ ਯਾਸ ਪਾਸਨੇ ਪਯੀ ਯਯੁਯਨੀ ਨੇਰ ।੯੦

ਚੌਪਈ ਤਿਯ ਯਯਯੋ ਯਿਯ ਆਯਸੀ ਯਾਯੀ ਯਯਯ ਯਯਯਯਾਨ ਯਯਯਾ ਪਾਯੀ
ਨੇਯ ।ਯਯਾ ਸਿਯ ਯੋਯੇ ਆਯਯ ਯਯਯਯਾ ਯੋਯੋ ਯਯੀ ਯਯਾਯਿ ਪੀਯਾਨ ।੯੧ Ayan
ਪਯ ਯੁਤਿਯਾਨ ਯਿਯ ਆਯਯਾਯੇ ਯਯੀ ਯਿਯ ਯਯਯਿ ਸਿੰਘ ਯੁਯਾਯੀ ਯਯਯੀ
ਆਯੋ ਯੋਪਯਾਯਾ ਮੈਯਾ ਯੀਯ। ਪਾਯੀ ਯਯੁਯੀ ਯਯੈ ਸਯ ਯੀਯ।੯੨।

1 ਪਨ. ਕਿ ਯਯਯ ਪਯਯਾਂ ਦੀ. ਪਯ ਸਿੰਘਯਾਨ ਮਿੰਯ ।ਯਯਾ ਯਯਯ ਪ੍ਰਯਯਾਯ ਯਯਾ ਪ੍ਰੇਯਾਯ ਯਯਾ ਯਯਯਾ
ਅਪੂ 1.1ਯਯ ਮੈ ਨੋਯ ਯਾਪੀ ਮੈਂ ਯਾਪੀ ਨੈ

www.UnicodeGurbani.com

ਜਨਮੇ ਤੇਰੇ ਘਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਦਿਤ ਦਰਸਾਵੇ ਤੋਹਨੂ ਤੁਮ ਕੋ ਅਜਾਣ ਸਾਰੇ ਅਜਾਣ ਅਜਾਣ
ਰਹੀ ਸਿਖ ਸਭ ਪਾਸਾਰੇ ਪੁਰਾ ਦਿਓ ਦੁਖਾਰ ਸੋ ਤੁਮ ਕਰੋ ਹੋਂਦਾ ।੧੩।
ਮੁਖਤ ਬਾਸਰੀ ਕੰਮ ਕਰਾਯਾ ਤੂੰ ਸਭਹਿਨ ਸੇ ਆਨਿ ਮਿਲਾਯ।
ਅਹਮੇਵ ਉਪਾਯਾ ਸਭ ਕਿਮੂ ਤਾਨੂ ਜਗ ਫਿਰ ਧਿਯ ਨੇ ਗਹੀ ਭਲਾਯ ।੧੪।

ਚੌਪਈ ਤੁ ਫਿਰ ਪਾਤੀਂ ਅਬੀ ਸਿਖ ਸਭ ਪਰੇ ਸਿਕਲੀਗਰੀ ਸੋਚਿਆ ਸਭੀ ਸੰਗ
ਕਬਜੇ ਧੁਨਿਕ ਸੋਚ ਕੋ ਗਹੇ ਪਰਵਤੀਕਾ ਸੰਗਿਆਪ ਪਰਮ ਸਭ

ਚੌਪਈ ਹਥ ਕਰਵਾਲ ਲੈ ਗਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਠਿਓ ਆਪ ਹਮ ਸੁਨ ਸਿਆਣਾ ਸਿਆਣਾ ਸਭ
ਬੁਲ ਪੈ ਪੁਲ ਸਿਖ ਮੰਨ ਸਮਾਰ ਅੰਦ ਕਲੀ ਪੈ ਸਿਖ ਫਤ ਬਲਾ ।੧੬।
ਅੰਬ ਪੈਮਾਲ ਲੈ ਪੈ ਮਿਲਾ ਬਾਰ ਨਮਾਂ ਸਭਨ ਸਿਖ ਮੰਨ ਨਰਾਯ ਸਭ
ਬਲਦ ਮਾਰਿ ਤੁਲਾਰ ਭਾਰਾ ਸਾਰ ਤੁਲਾਰੀ ਬਾਰਾ ਬਲ ਹੈ ਬਾਰ ਬਾਰਾ ।੧੭। ਸਭੀ ਸਭਾਰ
ਜੋਰ ਪਾਵੈ ਤਿਤ ਪੁਰ ਬਲਾਣੀ ਤੋਪ ਜੋਮੁਕਨ ਪਾਂਤਿਆ ਚੜਾਈ ਸਭਾਰ
ਮੋਹਿ ਪਰਿਆਸੀ ਵਾਲੀ ਬੀਰ ਬੁਲਾਤਮੀ ਸਮੀਰ ਪਰੀਏ ਸਭੀ ਮਾਰੇ
ਅਤ ਘਣੇ ਅਹਿ ਧੁਨਾ ਚਲੀ ਤਾਰੇ ਅਵਾਣੇ ਤੇ ਸਭੀ ਹਰਕਾਰੇ
ਅਨਮਾਰ ਬਾਰਿ ਜਿਮ ਗੋਰਿ ਕੁਮਾਰ ਹਮ ਤੋ ਸਭ ਕੁਮਿ ਪੈ ਸੋ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਫੁਲੀ ਸਿਖ ਸਭ ਪ੍ਰੀਚੇ ਗਹੀ ਸਭ ਅਸ ਦੇਖ ਕਰਾਰ
ਲੈਖਿ ਹੈ ਮਰ ਧਰੁਵ ਸੋ ਲਗੀਂ ਅਰੁਵ ਸਭੁਵ ਸਭਾਰ ।੧੫।

ਚੌਪਈ ਸਭ ਸਿਖ ਪਾਸਕੇ ਦੀ ਗਹਿ ਗੀਆਂ ਤੁਮੀ ਸੋਚ ਸਭੀਆਂ ਸਭਾਰ
ਸਿਖ ਮੰਨ ਲੈ ਤੂੰ ਚਮਕੀ ਬਾਰ ਚਲਾ ਚਲੇ ਦੀ ਬਧ ਸਭੀ ਸਭਾਰ ।੧੬।
ਤਮੀ ਸਿਖ ਲੈ ਪੈ ਚਿਰ ਧਾਰਯੋ ਸਭ ਦਲ ਆਸੇ ਸਭ ਧਰ ਧਰ ਦੀ ਭਰੀ
ਚੋਪਨੀ ਸਭੁ ਸਿਖ ਦਬ ਰਖ ਭਸਮੇਵ ਮਾਰੀ ਬਾਰ ਨ ਸਾਰੀ ਚੋਰ ।੧੭। ਸਭ
ਸਭਿਆਰ ਬਲਾਨਾ ਸਿਰ ਹੋਰਾ ਬਲਾਯਾ ਦਬ ਪੈ ਚਾਲਾਕ ਦੀ ਹੋਰ ਪੁਕਾਰਾ
ਸੰਨ੍ਹ ਦਰਬਾਰੇ ਸ਼ੁਧ ਅਵਤਾਰ ਚੇਤ੍ਰਿਲ ਬਚਨ ਚਾਲ ਬਲਾਸ ਅਕਾਸ ।੧੮। ਸਭ ਸਭ
ਸਭਯ ਘਸੀਯਨ ਕੈ ਦਿਲ ਆਣੀ ਚਲਮਲਯੋਕਾ ਕੈ ਫੀ ਮਨ ਰਾਣੀ
ਸਾਵੈਦੀਯਕ ਹੈ ਗੀ ਆਗੀ ਮਾਰੀ ਬਲਯਾਯ ਪੈ ਧਰਨੀ ਗਾਸੀ ।੧੯।

ਦੋਹਰਾ ਜਬੈ ਬਲੇ ਪਾਤਸ਼ੀ ਰਥ ਤੁਰਕੀ ਤੋਨ ਸ਼ੁਭ ਅਕਾਸ
ਪੈ ਹੋਨ ਸੋ ਮਹੋਤਸੀ ਬਾਤੇ ਜਬਣੇਂ ਸ਼ੁ ਰਾਯ ਪਾਸ ਸਭਾਰ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਅਬ ਪਾਤਸ਼ੀ ਗਸੀ ਦਬਾਰ ਹਾਸ ਨੋਜ ਸਭ ਦਿਜ ਮਨ ਧਾਰ
ਦੀਜੇ ਬਾਯ ਸੁ ਸਭਕੋਂ ਗੀਤੀ ਤੂੰ ਗਰਿਰਾਜ ਨਮ ਹੈ ਸਿਖ ਤੋਹੀਂ ।੨੦। ਸਭ
ਸਭੁਵ ਅਬਾਯ ਸੁ ਸਭਕੋਂ ਆਗਾਸੇ ਬੀ ਸੋ ਸਭਾਰੇ ਸਿਮਾਲ ਬਾਯ·
ਬਾਯ ਨੇਜ ਸਭ ਸੋਹਤ ਖੜੀ ਦੇਯ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਤੁਹੀਂ ਘਰੀ ।੨੧। ਸਭ

www.sikhitothemax.com

ਸੁਣ ਸਤ੍ਰੁ ਸੰਪ੍ਰਿ ਸਭੀ ਹੈ ਦੇਹ ਜਿਵ ਸੰਕਲਾ ਕੀ ਕਥਾ ਬਾਕਾ ਚੁੰਹੁ
ਧਰ ਪਤਾਲੰ ਦਸ ਜੁਹਿ ਚੁੰਬਾ ਅਮੰਦ ਦਾਸ ਕੇ ਆਸੇ ਜੋਬਨਾ ਮਾਨਣ ਸੰਮੇ ਮੰਮ

ਪਰੋਹਨੀ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਬਦਾ ਪੰਮਾ
ਆਪਣੈ ਬਲਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਜਿਚਿ ਦਸ ਘਣਿਆ
ਚੋਰਾ ਸੋਰ ਮਰਿ ਜਿਮਿ ਅਤੈ ਜਿਮ ਨਾਲਾ ਨਿਰੰਮਾ
ਦਿਸੁ ਬੋਹਿ ਸਾਮੁ ਜਿਆਗਿਦਾ ਜਿਧਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ।
ਸਬ ਮਰੇ ਕੁਲ ਧੋਪਣੋਆ ਨਾਲਬ ਕੁਪ ਦੋਨਾ ਦਾ

ਦੰਦਾ ਬੁੰਮ ਬਲਨ ਕੁਲ ਮੁਲ ਗਲੇ ਨਲਦੇ ਬਲੁਰ ਸਬੁ ਮਾਲ ਗਲਾ
ਗਰੋ ਨਲਾਰੇ ਸੋਗਾ ਦੇ ਕੁਲ ਗਲੇ ਨੂ ਪ੍ਰਿਥ ਪੁੰਚਾਰ।ਪਾਰ ਗਲਾ

ਪੰਜਾ ਨਾਂ ਸਿੰਘ ਪਿਲ ਗਾਲ ਸਿਨਾਲੀ ਮੰਮਾ ਮਾਲੇ ਪਾਲ ਧਾਰਾ ਧਲਾਰੀ ਮਾਮ
ਮਜੂਲ ਬਾਰ ਨ ਪੁਣਦੇ ਬੰਦਿ ਰਬਿ ਬਾਕ ਪ੍ਰਿਨ ਬੁਟਿਪਦੇ ਹੰਦਿ।ਪਾਰ
ਪਾਹਣੀਂ ਸਿਪਾਲੇ ਚਾਲੇ ਛੋਰਾ ਪੰਜ ਨਲਾਰ ਜਲ ਸਿੰਘ ਰੰਮਾ
ਆਪਿ ਗਲੀ ਪ੍ਰਿਲ ਨਿਕਲੈ ਗਲਾ, ਗਲ ਬੰਤਾ ਮੁ ਗਲਾ ਬੁ ਪਲਾਲ ਪ੍ਰਾਲੇ
ਜਿਮ ਨਿਰਿ ਬਾਲ ਗਲਣ ਮਾਲਾਂ ਕੁਪਾ ਗਲਾ ਬ ਗਲ ਬਲੁ ਹਾਲੇ ਮਾਲ ਮਾਲਾ
ਨਿਲਾਂ ਮੈ ਪਾਲਲੇ ਗੀ ਜਾਲਾ। ਮਾਲੈ ਮਲੈ ਮਾਲਲ ਬਾਲਾ।ਪਾਲ
ਲੇ ਪਿਲ ਦੀਦੇ ਗੰਦੇ ਤੋਰ ਕੁਪੁ ਗਲਾਲਾਂ ਗਲਾ ਗੰਲ
ਪ੍ਰਿਪਾ ਨਲਾਲ ਮਾਂਦਿ ਪੰਜ ਕੁ ਗਲ ਪ੍ਰਿਲ ਪੁਗਾਂ ਦਿਲ ਲੇ ਨਲੈ ਮਾਲ।

ਦੋਹਰਾ ਗੰਲ ਗਿਲ ਪ੍ਰੁਗਾ ਲੈ ਦੋਲ ਪ੍ਰੰਪਲੇ ਗਲੇ ਗਲਾ
ਨਲਾਲ ਪੁ ਬਾਲ ਲੁ ਪਲ ਗਲੇ ਗਲੇ ਨ ਗਲਾਂ ਨੁ ਗਲਾਪ੍ਰੰਪੁ

ਚੌਪਾਈ ਨਲਾਲ ਗੰਗੀ ਗਲ ਪ੍ਰੁਗਾ ਪ੍ਰਿਲੈ ਗਲਾ ਲਾਲ ਲਲ ਲੈ ਪ੍ਰੁਗਾ ਪ੍ਰਿਲਾ ਮਾਲ
ਨਿਲ ਪਿ ਪ੍ਰੰਪ ਪੈ ਲੈ ਪਲ ਲਲ ਗਲਾ ਲੈ ਸਲਾਲੰ ਗੰਲਾਲ ਲਾਂਪੈ ਪਲਲਾ ਲਾਲ
ਹਲੀ ਮਿਲਾ ਲੈ ਪਿਲੈ ਲ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਾ ਮੰਮਾ ਪਲਾਲੀ ਚਲੁ ਪਿਲ ਮਿਲੈ
ਪੁ ਗੰਲਲ ਪਲਲ ਪ੍ਰੰਪਲ ਪ੍ਰੁਲਾ ਲਲੀ ਮਲਾ ਗਲ ਗੰਲੁ ਗਲੁ।ਪੰਪਾ
ਲੈ ਪ੍ਰੰਪੈ ਲੈਲੈ ਲੈ ਸੁਗਲਾ ਮਲ ਲਪੈਪੰਪੈ ਗਲੈ ਲਲੁਲਾ
ਗੰਲਾ ਗੰਲ ਤੈ ਲਪੈ ਗਲਾਲਾਂਪਾ ਮਿਲਿ ਗਲੈ ਮਲ ਮਿਲ ਲੁ ਸਾਲਾਂ ਪਾਲਾ

1 ਪ੍ਰੁਪ ਮਲਲਨ ਪਲ ਲੈ ਤੀ ਗਲਾ ਗੀ ਗਲਾ ਮਿਲੈ ਗਲੈ ਗਲਾ ਮਿਲਿ ਗਲੀ ਪਲ ਗੰਲ ਨਲ ਪੈਲ ਲੈ ਲਲ
ਮਲਲ ਗਲੀ ਪੰਲੈ ਪ੍ਰੁਲ. ਗੰਲ ਮਲਲੰ.
ਪਿਲਲੀ ਮਿਲਲੈ ਮਲੀਗੈ ਨਲਲਾ ਮਿਲਿਪ੍ਰ ਗੰਲਿਪ੍ਰ - ਲਲਲੈ ਗਲੀ ਪਲੈ ਗੰਲ ਲ ਮੰਲ ਨੂੰ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੰਪ
ਮਲਲਾ ਲਲ ਪ੍ਰੁਪ੍ਰਲਲ ਨਿਲਲ ਲਲੀ ਪੈਲੈ ਲ ਗਲਲਾਲੀ ਪ੍ਰੁ ਲਲੈਲੈ - ਪਲੀ ਲਲ ਲਲ ਮਲਲਾ ਮਲਾਂ ਪੈ
2 ਪ੍ਰੁਪ ਗਲਲਾਂ ਲਲ ਲੀ ਪ੍ਰੰਲਲ ਗਲੰਪ੍ਰੁਲ ਲੈ ਲਲਲੀ ਪ੍ਰੰਲ ਨਿਲ ਮਿਲ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੁਪ੍ਰ ਪ੍ਰੁਲੈਪ੍ਰੁਲੈ
ਪਲਲਿਲ ਮੀ ਲਲ ਲਲਲ ਗਲੈਲੈ ਲੈ
3 ਪ੍ਰੁਪ ਮਲਲਾਂ ਲਲ ਲੀ ਪ੍ਰੰਲਲ ਗਲੰਪ੍ਰੁਲ ਲੈ ਲਲਲੀ ਪ੍ਰੰਲ ਨਿਲ ਮਿਲ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੁਪ੍ਰ ਪ੍ਰੁਲੈਪ੍ਰੁਲੈ

ਕੰਨਾਂ ਤਾਈਂ ਲਮਾ ਹੈ ਮਾਰਿਆ ਮਾਰਿਆ ਨਹਿ ਛੱਡਿਆ ਬਿਨ ਕਸ ਦੇ ਫਾਥੇ ਮਾਰਿਆ
ਸੱਥਰੇ ਬਹੀ ਮਾਰ ਗਲ ਲਗ ਜਾਵੈਗੀ ਪਸ਼ਾਵਰ ਖਿਤ ਪਾਣ ਤਲਾਵੈਗੀ ਜਾਵੈਗਾ

ਦੋਹਰਾ ਪੂਰਨੀ ਸੱਚ ਤਹਿ ਸੰਦਸ ਕਹੈ ਚੋਜ ਪੁਛੈਗੀ ਏਕ ਸਲਾਹਿ
ਮਾਰ ਪਛੈਗੀ ਗਲ ਫਸ ਮਰੈਂ ਨਹਿ ਚਮੜਾ ਜਾਮ ਵਗਿਹਾਰ

ਚੌਪਈ ਤੁਜੰਗੀ ਯਹੀ ਦਯੀ ਗੁਰ ਆਦਾਜ ਸੋਰੂ ਸਦੰਤੀ ਚਮਰੋ ਕਾਜ
ਪਾਤਸ਼ੀ ਦਿਯਾਸ ਜਦਿ ਮਤਾਮਾ ਮਾਯਾ ਅਰਜ ਕੀਤੁ ਜਿਸ ਇਛ ਆਯਾ ਕਰਾ
ਪਾਤਸ਼ੀ ਸਿਖੁ ਸਭ ਬਲਾਯਾ ਪਛੀ ਹਕੀਕਤ ਮੰਦ ਕਦਾਂਹੇ
ਨੂੰ ਹੈ ਲਿਖ ਬਾਯਲੀ ਭਾਜੀ ਦਿਤੇ ਲੱਖ ਸਭ ਬਾਯ ਬਰਾਈ ਹੋਯ
ਗੁਸੁ ਵਿਚ ਭਾਯਾ ਬਾਯਤ ਪਲਾਯਾ ਭਯਾ ਰੁਸ ਬੀਨੇ ਪੈਨ ਗੁਰਗਾਈ
ਸਯਾ ਲਏ ਬਹਿ ਹਸੀ ਸਾਯ ਪੋਯਾ ਛਾਤ ਮੈਂ ਸਭ ਧਾਸੀ ਬਾਯ ਹੋਯ
ਜਬ ਦੇਨ ਲਿਏ ਬਹੀ ਯੋਂ ਬਾਯ ਦੋਨਾਂ ਰੁਸ਼ਲੀ ਬਸੀ ਨ ਬਾਯ
ਪੁਸ਼ੇ ਦਲਦੀਨੀ ਦਿਨ ਰਹਿ ਰਾਤ ਬੂਠੇ ਬਹੀ ਨ ਪਹਿ ਜਿਸ ਬੁਲਾਤਾ ਹੋਯ

ਦਹਰਾ ਬਿਧਵ ਬੁਪਹਿਰੀ ਰਾਬ ਸਦੈ ਚੌਹਰੀ ਚਲਾ ਪਲਾਨ।
ਮਿਹਿ ਲਾਮ ਜਹਿ ਕਰੈ ਖੁਦਾਇ ਸੋ ਨ ਜਿਵਰੇ ਯੰਗ ਪਛਾਨ ਹਯਾ।

ਚੌਪਈ ਭੈਲਦਾ ਤੋ ਦਿਨ ਪੁਨ ਤੋ ਆਹੀ ਪੀਰ ਨ ਪਾਸੀ ਰੁਪ ਨ ਖਾਸੀ
ਆ ਮਨ ਪੈ ਬਹਿ ਸਹਿ ਮਤਾਰੁਰ ਥੀ ਬੁਧ ਲਗੀ ਦਿਜਿ ਸਯਾ ਮਹਾਰਾਯਾ
ਤੁਸਰ ਮਿਯਨ ਕਰ ਪੈ ਬਹਿ ਲਦੀ ਰੁਪ ਸੁਧ ਅਬ ਬਿਨੀ ਬਾਲਦੀ।
ਭਾਬ ਹੋਰੇ ਬਹਿ ਸਿਯਬਲ ਗਲੇ ਮਯਾਨ ਮੈਨ ਪੁਲਿ ਆਪੇ ਗਲੇ ਹਯ
ਬਿਧਵ ਬੁਪਹਿਰੀ ਰਹਿ ਚਲ ਬਲੀ ਚੁਪ ਬਬ ਰੁਲੈ ਨ ਬਲਬੀ ਬਲੈ
ਸਿਸਰ ਨ ਪੁਪਾਲੀ ਮਨ ਬਨਾਲੈ ਸਲਾਰੈ ਰਯਾ ਨ ਛੋਰਯੈ ਮਹਿ ਨਹਿ ਪਸਾਲੈ ਹਯ
ਬੁਸਮਾਲੈ ਮਾਲਲੀ ਪੈ ਲੈ ਲੈ ਲਕ ਲਲੈ ਪਸਾਰ ਛਲੈ ਪਿਲਾ ਮੁਲਾਰ ਨ ਬਲਲੀ
ਮੁਧਯੈ ਚੁਰੈ ਬੁ ਆਪ ਬੁਦਰ ਪੰਜਮ ਘਰ ਬਧਾਗੋਏ ਅਬਲੈ ਵਧਾਰ ਹਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਜ ਦਿਜ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਤੁਰਿ ਬਤੇ ਗਲੇ ਧਬਲਾਂ ਬਲਿਤ
ਗਲੀ ਚੁਰਲੈ ਬਲੀ ਰਣ ਬਲੀ ਸੋਦੇ ਚੁਨਰਿ ਪੁਲਾਲਿ ਗਲਾ।

ਚੌਪਈ ਦਿਜ ਗਲਤੁ ਬਲ ਪਹਿਲੈ ਬਤੇ ਦੁਰਿ ਲਲੈ ਆਲਿ ਦਿਪਲੈ ਬਤੇ
ਦਿਪ ਬਲ ਲਲੈ ਬਲੀ ਮਲ ਲਲੀ ਰੋ ਪਲਦਾ ਚੁਬਬਲ ਨੈ ਬਲੀ ਹਯ
ਰੋ ਦਿਲਬਾਲਾ ਬਲੈ ਗੋਲਲ ਬਲੀ ਦਿਲਿਲ ਪਬ ਚੋਚੈ ਚਲ ਬਲੈ
ਬਲੀ ਮਲਿਲ ਮੈਂ ਬਲੀ ਚੁਬਲਾਲੈ ਚੋ ਲੈ ਪਹੁਚੈ ਲਲ ਬਲ ਲਲਿ ਹਯ

੧ ਇਕਲਾ ਬੋਲਿਆ ਦੇ ਮਿਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭਾਲ ਦਾ ਮਤਲ ਨੂੰ ਪਾਲੀਕਾ ਨਾਲ ਦਾ ਦਿਲ ਲੈਲੇ ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਹੈਲੇ ਹੈਲੇ ਹੈਲੇ ਹੈਲੇ

ਤੁਲਯਕਲ ਉਪਰ ਉਠਲੈ ਅਕਸੰਜ ਮਿਤਰਥ ਅੰਦੁਮਨਾ ਅਦਿ ਦਵੇ ਗੰਰ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਉਦਮਦ ਮਲਲੀ ਗੋਲ ਉਠੇ ਗੋਰਣ ਤੇ ਦੁੱਤੇ ਗੋਇ ਮਧਰ

ਕਿਹਾ ਪਹਿ ਮਾਮਣ ਜਿਸ ਪਹਿ ਮਾਪਿ ਜਿਨ ਗਗ. ਨ ਕਣੀ ਉਪੰ ਪੋਮਾਪਿਧ
ਕਿਹਾ ਪੋ ਖੁਨੇ ਜਿਸ ਪੋ ਕਮਾਲੀ ਦੁਖ ਗੋਲੇ ਗਿਸ਼ੁ ਜਿਸ ਉਦਿਹ ਮਾਖੰ ਮਧਰ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਸ ਪਹਿ ਕਲਮਲ ਨਹਿਰ ਹਰੰ ਤੇ ਮਲ ਗੋਖੇ ਮਾਦਿ
ਸਿਸ ਪੈ ਦੀਰ ਬਿਦੁਖ ਘੋ ਤੇ ਆਦਿ ਦੁੱਧ ਮਖਾਰਿੰ ਮਧਰ

ਚੌਪਈ ਗੰਦੁਖਕ ਤੋ ਸਿੰਘ ਕਰੰ ਮਿਕਾਲੰ ਤੀਲ:ਹਾਮ ਤੇ ਕਾਂਹ ਤੇ ਮਾਰੀ
ਪਹਾਰਾਂ ਗੰਦੁਖ ਕਰਨ ਜਿਸਾਉਂ ਪਹੈ ਤੇ ਤੇ ਸਿੰਘ ਉਠਿ ਮਾਰ ਜਿਕਹੀਂ ਮਧਰ ਕੰਦਰ ਕੰਦ
ਸੋ ਮਕਾਰ ਕਰ ਜਾਦਿ ਚਲਕਾਰ ਤੇ ਲੋਕ ਜਿਹੈ ਉਠਿ ਥੀ ਮਾਰ
ਜਿਹ ਕਾਂਦ ਮਾਰ ਪਾਂਮਿ ਦਹੰ ਬਾ ਮਮੀਂ ਦੁਖੰ ਗੁਕਾਦਿ ਤੀਦੰ ਬਾ ਕਰੀ ਮਮੀ। ਦੁਖ ਗੰਦ
ਤਬ ਹਰ ਮੈਦਿਨ ਕਰਨੈ ਗਕਮਾਰ ਕਰੀ ਗਰਤ ਪੁੰਧਾ ਮਕਾਦ ਸਿਕਾਰ
ਕਿਹ ਲੰਠੈ ਜਿਕ ਲਾਰੇ ਮਾ ਮਾਰੈ ਜਿਕ ਮਕਿਕੁਖ ਤੰਖ ਠੰਕਿਕਾ ਸਕਾਰੰ ਮਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਪਕਾਦ ਮਾਰ ਜਕਾ ਗਕਰ ਕਰੈ ਕਰੀ ਮਮਲੈ ਖੁਟ:
ਮੰ ਖੁਟਕਲੀਂ ਸਿੰਘ ਖੁਮੇ ਕਰੰ ਗਕਰ ਗਕਰ ਮੰਮ ਖੁਟ ਮਮਾ

ਚੌਪਈ ਸਕਟਾਖਨ ਲਲੈ ਮਹੀਲੰ ਘੋਰ ਜਿਕ ਹਕੈਲੀ ਗਕਰ ਸਦੀ ਲੋਟ ਮਾਲੰ, ਮਾ
ਯੰਲੋ ਸਿਮਾਮ ਸਦੈ ਧਰ ਖਕਰ ਮੰਲੋ ਧਿਲਕ ਲੈ ਚੋਪੀ ਪੰਨਕਾ ਮੰਲੋ ਮਾਲਾ ਮਾਲੰ
ਚੰਗਾਮਾਮਾਲੰ ਮਲੈ ਗਕਰੈ ਗਕਰਾ ਚੰਪੀ ਚਕੰਨੀਂ ਮਮੰ ਖਿਕੁਮਾਲ ਕਲੰਮਾਲ ਮਾ ਮਲਾ
ਚੁਨਾਲੈ ਚੁਮਾਲ ਜਿ ਗਕਰ ਮਾਰੈ ਮਾਂ ਮੈ ਗਕਰੈ ਚੀ ਪੁਗਮਾਮਾਲਾ ਲੰਰ ਮੰਮਾ। ਚੁਲਾ ਮਕਾ
ਮਕਲੀਂ ਸਕਿਲ ਮਲੈ ਧਾਲੰ ਮਹੰ ਮਿਰਤੇ ਚੁਮੀ ਗਕਰੈ ਧਰਬ ਲੰਲੀਂ ਮਲਾ ਮਲਾਮਲਾਲਾ ਲੰਰ ਮਲਾ
ਧਾਲਾ ਮਿਰਤਲ ਲੰਚੀ ਨ ਲੰਚਿ ਗਕਰ ਗਕਰ ਮਾਂਦੈ 'ਗਰ ਮਾਂਮਾ ਮੀ ਲੰਚਿ ਮਾਂਮਾ।
ਸਲੈ ਗਕਰੈਲੈ ਸਕਟਾਖਨ ਮੰਲੋ ਮੈਲਾ ਚੈਕ ਸਰੰ ਲੈ ਗਲੈ ਚੁਖੰਰ
ਮਿਗਾਲੈ ਗਕਰ ਮੰਲ ਲੰਲਾ ਪਹਿਲਾ ਮਲਰਤ ਚੰਚਿਲਾ ਗਲਮੈ ਗਕਰ ਗਕਿਲਾ ਮਾਂਲਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਿੰਲਾਲੈ ਗਲਾ ਮ ਮਾਲਾ ਗਲ ਗਕਰੈ ਚੁਖ ਮ ਮਿੰਗਲ ਗੰਚਿ ਮਲਾਲਾ
ਗਕਰੀ ਮਕੰਲੀ ਗਲ ਮਲੈ ਮਲਾ ਚੁਖ ਲੰਮ ਲੰਮੀ ਚੰਚਿ ਮਲਾ।

ਚੌਪਈ ਮੰਨਾ ਚਿਮਲ ਧਲਾ ਖੁਟਲੰਰੈ ਮਮੰਚੀ ਚੰਚਾ ਮਿਲਾ ਮਲੈ ਖੁਗਲਾ ਚਲਾ ਮਚੀ
ਚੁੰਨਿ ਲੈ ਚੁਟ ਚੁਟ ਗਲ ਮਿਮਲਾ ਲੈ ਗਲੈ ਮੰਨਾਲ ਮੰਮ ਮਾਮ ਲੰਮਾਲੰ ਮਾਮਲਾ
ਚੰਚ ਮਲਾ ਮਲਾ ਚਲਚੁਲ ਚਾਲੰ ਗਕਰਲਾਲ ਗਲੀ ਚੁਮੰ ਮਲਾਲਾ ਮਲਾਲਾ
ਮਲਾਲੈ ਗਲਾ ਚੁਮ ਮਲਾਲੀ ਗਲੰਚਿ ਮੰਮੰ ਚਲਾ ਚੁਮ ਚਿਲਾ ਲੈ ਗਲਾਲੰ ਚਮਾ
ਹਲੀ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਮਕਰਤ ਲੈਚੰ ਮਾਮਲੰ ਲਲੀ ਦਿਮਾਲਾ ਚਿਰ ਮਲਾ ਗਲਾਲੰ ਚੁਮਾਲ ਮਲਾ
ਮਿਲੈ ਮਕਾਲ ਮਾ ਚਿਮਾ ਮੈ ਗਕਰੀ ਮਿਲੀ ਚਾਖੁਟੀ ਹਹੀ ਚੁਮਕਾ ਪੈ ਗਲਾਂ ਚੰਚਿ। ਚੁਮਾਲ ਮਲਾ ਮਲਾ

www.sikhitothemax.com

ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਅਜ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਆਏ ਇਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਦਾਰ ਹੋ ਸਾਡੇ
ਕਿਸਮਤ ਸੋਣ ਦੀਨ ਦਸੀ ਬਤਾਇਦਿ ਬਾਬ ਦੁਖੀ ਦਸੀ ਕਰਕੇ ਕਰਾਇ।੬੩

ਦਾਤਾਰ ਪਰਧਾਨ ਸੁ ਰਹਾ ਸੋ ਮਾਰਥੇ ਧਿਧਨੋ ਦਥੋ ਭਰਪਾਰ
ਨੈ ਨੀ ਅਵਣ ਨ ਰਾਖੇ ਆਪਨਾ ਬਦਲ ਪਾਇ।੬੪

ਚਰਨ ਬਾਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਂ ਲੀ

ਦੋਹਰਾ ਕਿਸੈ ਮਾਂਹਾ ਕਿਨ ਨੇਹ ਨੀ ਸਭੋ ਹੀ ਸਾਜੇ ਤੁਮਨ ਕੇ ਬੀਜ
ਭਾਸਮਰਤੁਮੇ ਜੋਮ ਬਧ ਘਣੇ ਹਾਥੇ ਧਰਾ ਪਿ ਜੰਜ ਪਾ।

ਚੌਪਈ ਅਬੇ ਮੁਨੀ ਪੈਰ ਕੁਮਾਰ ਕਹਾਨੀ ਭਾਸਮਾਵੀਆਯ ਨਿਕ ਜਰੂ ਪੋਤਰਸਨੀ
ਬਾਸੇ ਭਾਸੀ ਅਸਿ ਕਰ ਸੁਰੇ ਕਿਸ ਨਾਂ ਕਰੇ ਲੋਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਪੁਲੇ ਪਾ।
ਉਸਕੀ ਪਿਨ ਦੋਖੀ ਬਿਨ ਜਾਰਿ। ਮੱਲਿਯੇ ਬਾਦਸ਼ਾਂ ਇਯ ਦਿਨ ਮਾਰਿ
ਸਭ ਦਾਰਨ ਹੋ ਗੀ ਪਤਿਕਾਰ ਕਾਯਰ ਯਸ਼ਤਾ ਓ ਪੁਰਖ ਪੁੰਨ ਪਨਾਹ।
ਅਮੀਰਤਸਰ ਮੋ ਜਿਮਿ ਦੁਹਾਦਾਮਾ ਤਾਸੀ ਪਿਤਾਰ ਸੰਘ ਕਰੀ ਗੁਲਾਬਮਾ
ਸੀਸ ਬੰਸ ਆਨਦ ਦਿਲ ਭਰਯੋ ਜਥਿ ਪਿਤ ਦੀਨੀ ਮਹਿ ਜਥਿ ਸਰਯੋ।
ਧਨੀ ਕਰਤਾ ਓ ਦੁਨ ਪਰ ਪਣਦੇ ਦੁਨਿਯੇ ਪੁਰਖ ਨ ਦੂਜਾ ਸਰਸੀ
ਕਿਸਨਸੀ ਬਾਬ ਸਭੋ ਸੀ ਬਧੀਨੀ ਦੂਖ ਬਾਬ ਤੋ ਜਥਿ ਕਰ ਪਰਾਂਖੋ।੫

ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਂਕਾਂ ਲਈ

ਦੋਹਰਾ ਕਿਰਮ ਦੀਨੀ ਬਾਬਾ ਸੀ ਓ ਪਿਤ ਤੋਰ ਵਿਚਾਰ
ਪਿਤੇ ਭਾਖਾ ਪਿਨ ਨਾਮ ਓ ਪਿਤ ਸਦੀਨ ਬਾਬ ਬਾਬਾ ਪਾ

ਚੌਪਈ ਓਸ ਬੀ ਬਣਤੀ ਚਬਬਾ ਬਾਬਾਲੀ ਪਿਤਰ ਦਾ ਸੋਬਤਾ ਪੁਰਖ ਬਬਾਦੀ
ਸਾਰ ਪਿਤਰ ਲੀ ਸਿਬਨਾ ਨ ਬਾਬੀ ਬਾਬਾ ਸੰਤਾਬਾ ਤੋ ਬਣਿਤੇ ਬਾਬੀ।
ਰਬਬਾਰ ਸੈਬਬਾਬਾ ਸੀ ਸਿਬਾਦਰ ਨ ਬਾਬੀ ਪੁਰਖ ਨ ਪੁਨ ਸੋ ਕੋਬ ਸਿਬਾਬੀ
ਬਾਬਾਲ ਨੇ ਬਾਬ ਅਬਿਮਦ ਆਦੈ। ਦਿੱਲੀ ਮੰਤਿ ਦੈਬ ਪਬਲੇ ਬਾਦਬੀ।੫
ਬਬੀ ਬਾਬ ਸਿਬ ਬਾਬੇ ਤਬਾਂਤ ਸਤੇਬ ਸੁਦਿ ਨੀਚਿ ਦੇਨੈ ਪੁਰਬਾਬ
ਬਬਬਾ ਲੀਚਿ ਸਿਬ ਸਿਬਬਾ ਬਬਾ ਸਿਬੈ ਦੁਖ ਬੰਸ ਬੀਬਬਾਬ ਪਾ।

੧ ਕਾਯਰਤਾ ਪੁਰਾਤਨ ਪੁਰੋਜ ਦਾ ਕਾਲਖਾ ਦਾਸਰੇ ਜਿਸਦੇ ਪਰਮ ਮੈਨ ਦੇ ਜਿਸੇ ਸਾਰੇ ਕਰੋਮ ਕਰਤਾਪੁਰਾ ਦੀ ਮਾਰਸਾਸੀ ਸੀਤਿਆ ਕਰਤਾ ਸੀ

੨ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਅਤੀਕਾਲ ਕਾਲਾ ਦੇ ਸਿਰ ਸਾਰਤਾਰੀ ਸਾਰਤਾਰ ਦੀ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖਾਰ ਦਾ ਕਾਲਾਲ ਸਾ ਤੇ ਕਾਲਾ ਕਿਰਮ ਕਰਤਾ ਸੀ ਕਿਰਾ ਦੇ ਕਰ ਪੁਰਖਾਰ ਕਰਿਤ ਕੁਰ ਦੇ ਕਾਲਾ ਦੇ ਕਿਰ ਮਾਰ ਦੇ ਕਰ ਕਾ ਮਾਰਾ ਸੀ ਕਾਲਾਲ ਦੇ ਕਾਲਾਲੀਕਰ ਮਾਰਾ ਦੇ ਕਿਰਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾਲ ਦੇ ਕਾਲਾ ਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਚੰਪਾਵਤ ਤੀ ਅਗਹਨੀਏ ਆਵੈ ਬਲਨ ਬਸਹਿ ਤੁਮ ਸੋਇ
ਪਲਾਂਯਨੀ ਮਿਲ ਦਯਤਾ ਕੁ ਵਰੁ ਜਲਜੋਗੇ ਤੈਨੂ।੫।

ਚੌਪਈ ਮਰਯਟਿ ਰਹਣਣ ਨਿਲਯਾਧਿ ਲੰਗਿ ਨਿਰਾਖ ਕਰੈ ਜੈ ਅਹੋਇ ਦੀਹ
ਦਿਖ। ਵਰ ਸੋਹੋਇ ਵਰੰਗਾ ਪਿਖਾਂਤ ਜਾਤਨਾ ਕਲਾਖ ਮਰ ਬਲਨੋ ਗਾਵੈਂ ਤਹਿ।
ਨਿਸਿਦਯਾ ਚੋ ਪੁਰ ਚੋ ਸੋਇ ਜਿਨ ਕੀ ਨਰਾ ਕਲਾਖ ਦਯੋ ਚੋਇ।
ਕੰਦਾ ਨਰਾ ਪੁਰੋਹਾ ਪੁਜਯੈ ਨ ਪੂਰਨ ਪੰਨ ਲੰਘ ਤੇ ਵੰਨਹ ਗਾਏ ਪੁਰੋਜਨ।ਤੇ ਮਾ
ਜਗਵਣ ਯਥੋ ਲੰਘ ਚੋ ਗਾਸੇ ਚੋ ਅਨਾਗਿਯਤ ਨ ਲਿਖਾਂਤੋ ਮਯੋ
ਗਮਾਂਤਿ ਤੀ ਪੁਰੋਹਾ ਦਯੋ ਅਰਨਾਂਤ ਗਲਨ ਮਾਨੀ ਸਲ ਰਯੋ ਥਹੋ ਜਾਂਤਿ।ਦਾ
ਸਾਮਯ ਪਿਸਾਂਤ ਹੈ ਪੁੰਨ ਸੈ ਪਾਣ ਪੁੰਨ ਪਲ ਸੰ ਲਿਖ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਣ।੧।

ਦੋਹਰਾ ਹਰਖੋਨੀ ਖੰਦਲੋ ਚੁ ਗਾਸ ਚੀ ਲਲਣੀ ਚੁ ਖਯਿਤੇ ਚੂਰ
ਮਾਸਟ ਸੁਦਾਰਣ ਜਥ ਗਲਨੀ ਰਖੀ ਅਨਾ ਤੇ ਪੁਣਾ ਪਾਯ।

ਚੌਪਈ ਪਯਿਸੇ ਚੁਨੋਹੋ ਵਣੇ ਚੁ ਜਾਯਿ। ਤਿਨ ਰਯਿ ਸੀਨੇ ਪੰਥ ਰੰਨਾਂਦ
ਜਿਨ ਦਿਸ। ਜਿਨ ਮਰਚੀ ਤਲੀ ਯਿਸਨ ਮੰਥੇ ਜਿਨ ਪੰਜ ਪਰ ਧਰੀ।ਾਂਧ
ਯਿਨ ਚਾਂਦੀ ਯਿਨ ਪਿਨ ਪਾਇਮ ਮਾਇਯੋ ਨੋ ਪਪੁੰਦਨੀ ਤੋ ਚਾਰੀ ਯਥਾਂਦੋ
ਪਰ ਧਰ ਚਾਰਣੀ ਜਿਲ ਜਿਲ ਮਾਂਦਿ ਗਰਾਂਮਾਲ ਤੀ ਲੈ ਮੁਦਾਂ। ਗਰਾਂਮਾਂਦਾ।੧੦
ਚਾਰੀ ਸਮਾਂਦਾ ਲੈ ਮਥ ਸਲੀ ਯਿਨਾ ਮੈਯਾ ਜਿਨ ਜਿਲਾਣੀ ਪਰੀ
ਖਰਾ ਪੋਨੀ ਜਿਲ ਸਲਾਂਦਾਲ ਸਲੀ। ਜਿਸ ਪਿਸਾਂਦਾਲ ਜਿਲ ਦੁਲ ਪਲੀ।੧੧
ਸੁਦਾਰਣ ਲੈ ਗੀ ਲਖੀ ਨ ਗਲੀ। ਗੋਲ ਸੁਦਾਰਨ ਪਾਸ ਨ ਸਲੀ।
ਯਾਪ ਯਾਪ ਨ ਸੁਦਾਰ ਰਲੀ ਯਥੋਗਾਂਦਾ ਤੇ ਸਲੀ ਯਾਪ ਧਲਣੀ।੧੨। ਮਾਂਦਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾਂਦਾ

ਦੋਹਰਾ ਦੋਲ ਮੁੰਦ ਯਲ ਗਲ ਸਲੀ ਪਾਸ ਚਲੀ ਮਾਂਦਾਂਦਾ ਗੋਲ
ਚੰਪੀ ਪੁੰਨੀ ਨੇ ਗਲੀ ਸਲੀ ਸੁਦਾਰਣ ਪੰਚੇ।੧੩।

ਚੌਪਈ ਰਾਯਮਾਂਦਾਲੇ ਸੋ ਮਿਲਨ ਪਲਾਂਦੋਯੋ ਰਲਦਾ ਤੁੰਦੇ ਥੋ ਦਿਲ ਥਾ ਦੋਯੋ
ਮਿਲੀ ਸਲੀ ਆਣੁ ਚਲੀ ਚੰਪੀ ਕਰੈ ਦਿਲ ਗਲ ਦੋਲ ਦੁੰਨ ਸਲ ਮਤਲਾਲ ਸਲੈ।੧੪
ਦਿਲ ਗਲ ਦੁੰਨ ਥੋ ਤੋਲ ਧਦਯੋ ਦਿਲ ਲਿਲੀ ਸੁਲਾਂਦੀ ਦੁੰਨ ਤੋ ਦੋਲ
ਪਲਸੰਦਾ ਗਲਾਂ ਚਲਾਂਦੀ ਦਿਸਾਂਦਾਲ ਰੁਖਾਂਦ ਗਲਾਂਦਰੁਤੋਂਦਾ ਨਾਲਗਲਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ
ਦਿਸ ਗਲ ਦਿਲ ਦੁੰਨ ਥਲੀ ਗੀ ਦਿਲਾਂਦਾ ਲਲੀ ਦਿਲਾਂਦਾਲ ਦਿਲੋ ਪਛਾਲ ਮਾਂਦਾਲ

੧ ਜਿਹਾ ਮੰਦ ਦਾ ਦਿਲੇ ਯੰਦ ਪਾਲਕ ਹੈ
੨ ਅਜਾਂਦਿ ਨੇ ਸਿੰਘ ਰਹਸ਼ਣੀ ਅਮਰੇਂਦ ਪਿਲ ਮਲੈ ਮਰੀ ਦਾ ਮਹ ਜਲ ਨ ਦੇਲ। ਨਾਂਦਾਲ ਸਲਾਂ ਪੈਲਾਲ ਸਲਾਂਦਾ ਮਿਲਾਂਦਾ ਸਿਲਾਂਦਾ ਸਲਾਂਦਾਲ ਸਲਾਂਦਾਲ ਸਲਾਂਦਾਲ
ਮਿਲਾਂਦਾ ਦਾ ਮਾਲਾ ਸੀ। ਦਿਲ ਸੀ ਪੈਲਾਲ ਸਲਾਂਦਾ ਸਲਾਂਦਾਲ ਸਲਾਂਦਾਲ ਸਲਾਂਦਾਲ

ਦਿਵੰਗਤਾ ਦੀ ਪੁਰਖੇ ਸਭਾ ਨੀਯੰਤੇ ਸਮਸਤਵਿਘ੍ਨ ਸਭਾ ਸਮੇਤੰ ਸਿਖੰ
ਪੁਨਰਭੇ ਮਮਾਯ ਧਰੋ ਭਵ ਪਰਾਯਣੇ ਯਾਯੀ ਨਿਰਸਤ ਸਕਲ ਦੁਸ਼ਕਰਮਾ ਭਵਤੀ ਪਾਤੁ ਸਭਾ

ਦੋਹਰਾ ਮਾਰਕ ਮਾਰ ਪੁੰਨ ਮਾਰਿ ਦੁਹ ਸਬ ਸਤ ਸੰਸੋ ਪਲਾਯੰਤ
ਜਿਮ ਜਗੀ ਤਿਮ ਵਰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਿਮ ਜਿਮ ਮੰਗੋ ਪ੍ਰਭਾਯੰਤ

ਚੌਪਈ ਜਸਧ ਮਾਰਧ ਪੁੰਨ ਸਬ ਦਾਸੀ ਜੋ ਸਰਬ ਪੁੰਨ ਮੈ ਕੋ ਮਮੋ ਤਾਯੰ
ਪੁਨਸੀ ਸਾਯਕੋ ਸਿੰਧ ਸਿਮਰਾਸੀ ਯੰਤੀਸੰ ਧੁੰਨ ਸਬ ਯੰਸਕ ਸਯਤੀ ਸਯਯ
ਪੁੰਨ ਸਾਯਸੀ ਮਮਾ ਕੀ ਪਾਯੰ ਜਿਸੀ ਜਿਸੀ ਮੈ ਯੰਯ ਸਮਾਯੰ
ਸਾਯੰ ਸਬੰ ਤੇ ਧਨ ਤੁਸੰ ਮੰਯ ਸਬੰ ਸਬੰ ਧਿਯ ਪ੍ਰੰਸ ਜਿਸ ਯੰਸਰ ਤੰਯ ਯਯ
ਜਿਸੰ ਸੰ ਤੰਸੰਯ ਨਾਯੰ ਯੰਯਾਂ ਯੰਸੰ ਤਸੰ ਸਬੰ ਸਕਤਿ ਸਮਾਯੰ
ਜਿਸੰ ਤਮਾ ਪ੍ਰਿਸ ਯੰਸੀ ਸਿਬਾਸ ਮੈ ਪਾਯਸਾ ਪ੍ਰੰਸ ਸੰਸੰ ਮਯਾਯਤ
ਜਿਸ ਪ੍ਰੰਸ ਮਾਯਸੰ ਜਿਸ ਮੈ ਸਬੰ ਯੰਸਕ ਸੰਸੰ ਜਿਸ ਯੰਸ ਤੰਯਸਯੰ
ਜੰਸ ਸਾਯੰਸ ਮੈ ਯੰਸ ਸੁਸ ਸਬੰ ਸਬੰ ਪਯਤਸਬ ਦੰਸ ਸਬੰ ਸਯ ਸਯਤ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਸਸੀ ਜਿਸਯ ਨ੍ਰਿਸ ਜਿਸ ਯਯਯੰ ਸ ਤੁਸ ਯੰਸ ਸਤਾਯੰ
ਸ ਯਯਯਸ ਸੰ ਯਾਯ ਸਯਤੋ ਸਬ ਸੰ ਸੰਸ ਪ੍ਰਿਤਾਯ ਯਾਸ।

ਚੌਪਈ ਸਯਯਾ ਤੰਸੰ ਪੰ ਸਾਸੀ ਸਬਸਬਾ ਯਯਯਸੀ ਪ੍ਰਿਸਾਸੰ ਤੁਸ ਸਿਸ ਪ੍ਰੰਸਬਾ
ਪ੍ਰੰਸ ਸਯਾ ਸਿਸ ਸਾਸਯਸਯੰ ਗਾਸੀ ਮੰਸ ਪੈਸਾਸੰ ਸਤੰ ਸਿਸਾਸੀ ਯਸਯ
ਸਸੀ ਸਿਸਾ ਸਾਸੰ ਪ੍ਰੰਸ ਸਾਸੰ ਗੰਸ ਮਾਸਾਸੰ ਤੰਤੰ ਸਾਸੰ ।
ਦ੍ਰਯੰ ਸਸਾ ਯੰ ਸਸੰ ਸਸੰ ਸਿਸਾਸੀ ਸੰ ਸਸ ਤੁਸੰ ਸਿਸ ਯਸ ਸਾਸੀ ਸਸ
ਸੰ ਸਿਸਾ ਸਸੰ ਤੰ ਸਿਸੰ ਸਯਸੀ ਤੰਸ ਯਸਯ ਯਾਂ ਸਸੰ ਤੰਸ
ਤੰ ਤੰਸਾ ਯੰ ਪ੍ਰੰਸ ਤੰ ਸਾਸਸੰ ਸੰ ਸਾਸੀ ਤੰ ਪ੍ਰਾ ਪ੍ਰਿਸ ਸਸਯੰ ਸਾਸ
ਤੰਯ ਯੁ ਸੰਪ੍ਰਾ ਸੰਸਯਾ ਯੰ ਸਯ ਸਿਸੰ ਤੰ ਯੰਸ ਤੰ ਸਾਯੰ
ਪੁਸ ਯੁਸਾਸਯਾ ਸਸਸਤੀ ਯੰਸਾ ਤੁਸ ਸੰਪ ਤੰ ਤੰਯੰ ਤੰਸਾ ਸਸਯਤ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ
ਤੰਤਾ ਸਸਯਾਸੀ ਸਿਸਸ ਸਸਸੰ ਤਸਾਯੰ ਸਸਸਸ ਸਸਸ ਤੁਸ ਸਸਸ ਸਸਸਯੰ
ਤੰਯ ਸਸਸ ਸਸੰਸ ਸ ਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਤੀ ਸਸਸੰ ਸਸਸਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਸਸਸੀ ਸਿਸਸ ਨੰ ਪ੍ਰੰਸ ਸਸਸਯੰ ਪ੍ਰੰਸ ਸ ਸਸਸ ਸਯਸਸੰ
ਸੰਸ ਸੰਸ ਸਯ ਤੰਸ ਤੰ ਸਿਸੰ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਯ ਤੰਸਾ।

ਚੌਪਈ ਤਸਯ ਪ੍ਰੰਸ ਸਸਸੰ ਸਸਸ ਸਸਸੰ ਸਸਸ ਸਸਸੰ ਸਸਸਤੰ ਸਸਸ ਸਸਸਸ
ਦਸਾ ਸੰਸਾ ਪ੍ਰਾਂ ਤੰ ਦਯੁ ਸੁਸਸਾਂ ਪ੍ਰੰ ਸਿਸਸਾ ਪ੍ਰੰਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਾਂ।

ੴ ਸਸਸ ਸਿਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸਸਸਸ ਸਸ. ਸਿਸ ਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸ ਸਸਸਸ

ਸਲੋਕ

ਸਾਚਿ ਮਿਲਹਿ ਸਚਿਆਰ ਗਤਿ ਕੂੜਿਆਰ ਕਚੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਣੈ ਕਰਮਿ ਕੋ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਜਪੁ ਜਪੈ ਜਪਾਵੈ ਧਿਆਵੈ ਧਿਆਪੈ ॥ ਸੁਣੈ ਸੁਣਾਵੈ ਮਨਿ ਵਸਾਵੈ ਮਨਾਪੈ ॥
ਸਭਨਾ ਥਾਵਾ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵਰਤੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਣੈ ਰੰਗਿ ਨ ਰਤੈ ॥
ਸਭੁ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਦਾ ਜੀਆ ਜੰਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਕੇ ਕੋਟਿ ਤਰੰਤ ॥
ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਚੁ ਪਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਸਰਣੀ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੇਹਿ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਸੰਜਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸਰੀਰ ਜੋਗ ਕੀ ਸੁਚਾ ਕਾਰ ॥
ਧਨ ਸੰਚਣ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਮਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਇਹ ਕਾਮ ॥

ਸਲੋਕ

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਉ ਸੋਭਾ ਦੇਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਣਹਿ ਵਡਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਏਹ ਪਾਸੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਪਰਵਾਰ ਵਾਪਾਰ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਜਰੂਰ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਨ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਹੀ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਸੰਜਮ ਸਿਉ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਪਰਭੂ ਕਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣਹੁ ਨਿਹਚਉ ਕੋਇ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਪਰਵਾਰ ਵਾਪਾਰ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਜਰੂਰ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਨ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਹੀ ॥੧॥

ਸਲੋਕ

ਸੰਜਮ ਸਿਉ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਪਰਭੂ ਕਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣਹੁ ਨਿਹਚਉ ਕੋਇ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਪਾਈ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਪਰਵਾਰ ਵਾਪਾਰ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਜਰੂਰ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਨ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਚਾ ਪਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਹੀ ॥੧॥

www.nitnemgurbani.com

ਹੱਥ ਖੁਖਾਣ ਇਕ ਧਿੰਗੋ ਸਾਰੇ ਤੀ ਪਿਸੇ ਮਦ ਧਸ ਭੀ ਮੱਥੇ
ਮੋਨ ਹਸ ਕੋ ਕਰ ਚਲੇ ਖੁਖਾਰਨੇ ਆਕੀ ਖੁਸਨਾਮ ਸਿੰਘ' ਦੋਹਿ ਸਿਨ ਮਾਰੀ।੬੭।
ਵਾਹਿ ਦੋਕਾ ਦ੍ਰਿਸ ਹੀ ਸੰਦਨ ਜਸ ਅਬ ਹਮ ਦੋਜ ਕੋ ਚੁਨ ਨ ਸਮੋਧੋ ਅਮੀਰ
ਹਸ ਕੋ ਰੱਖਣ ਦੇਹੁ ਖੰਧ ਮਾਰ। ਛਰ ਸੋ ਦਿਪਾਰੋਂ ਜਲ ਪੰਖ ਨਾਲ ।੬੮।

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਰੂ ਰਾਖੋ ਮਾਲ ਅਬ ਰੋ ਪੈ ਰਾਖ ਖਾਣ
ਨੋ ਰੂ ਦੇਖੋ ਮਾਲ ਚੋਰ ਲਰ ਮਲੋ ਇਕ ਮੋਦਾਲ ।੬੯।

ਚੌਪਈ ਜੱਗਾ ਸਿੰਘ ਦੇਹੁ ਅਪਾ ਆਈ ਚੁੰਗਾ ਦਾਨੇ ਧਰਮ ਪੇ ਦਿਕਾ ਜਾਂਦਿ ਬਾਰੀ ।੭੦। ।੭੧।
ਅੰਨਾ ਭੀ ਨਾਹਰ ਸੰਘ ਕੀ ਰਛਾ। ਗਾਈ ਲਾਗੇ ਕੋ ਧਰਮ ਚੁੰਨ ਤੋਡਾ ਮਾਰ ।੭੨। ।੭੩।
ਰੋ ਜੱਗਾ ਪੈਰੋ ਧਰ ਬਿਦ ਗਾਰੀ। ਲਗਾ ਨ ਪਰਣ ਲੰਧਾ ਸਿਖ ਗਾਰੀ ।੭੪।
ਦਿਸੋ ਰਾਮ ਦੁਰ ਸਾਰੋ ਲਾਰਾਜੀ। ।੭੫ ਖੰਧ ਪੁਨ ਤੇ ਪੋਦ ਲਗਾਦਿ ।੭੬।
ਧਸਲ ਕਾਰਿ ਸੋ ਧਨ ਦੀ ਜਾਰਿ ਦੋਰਿ ਲੋਟੇ ਸਿਖ ਖੰਡੇ ਕਰਾਲ।
ਸਿਤਨਲੇ ਦੁਨ ਮਾਲੀ ਸਿਖ ਸਾਥੇ ਦੁਲੀਆਂ ਕਰਣ ਸੁ ਮਨ ਧੋ ਰਾਖੋ ।੭੭।
ਦੋਖੇ ਜਾਰਕ ਰਲੀ ਸਾਰੀ ਰਾਰ ਭੋ ਫੋਜ ਚੜਲੇ ਕਰ ਰੋਰ ਪੁਕਾਰ।
ਬੋਲ ਸੁ ਕੰਤਲੀ ਸੰਗਲਾ ਲਾਂਦਿ ਲਗਦੀ ਸੰਦੂਖਤੀ ਦਿਨੂੰ ਦੁਰਿਗਾਦਿ ।੭੮।

ਦੋਹਰਾ ਗਲੀ ਚਲੇ ਧਰ ਪੰਡ ਆਈ ਕੁਲ ਕਲ ਕਾਰ ਕਰਾਂਤ
ਨੋਮੋ ਕਰਾ ਹੋਰ ਸੋ ਰੋਜੇ ਦਰੀ ਘਾਲਾਂਦਿ ।੭੯.

ਚੌਪਈ ਰੋ ਦੁਰਿ ਰਹਾਰੋ ਰੋਜੇ ਕਰੀ ਕਰਮੀਆਨ ਧੋ ਧਨ ਸਮੂਨੋ ਮਾਰੋ ।੮੦।
ਕਾਮਕਲਾਂਦ ਧੋ ਲਗੀ ਤਿਆਰ ਰਾਖੋ ਆਸੀ ਧਰ ਚਲਨ ਹੀਮਿਆਰ ।੮੧।
ਰੋ ਮੋਰ ਦੀ ਬਿਚਾਰਾ ਮਾਰੇ ਛਾਣਨ ਚੋਧਰ ਛਾਰ ਸੋ ਮਾਰੋ ।੮੨।
ਬਲੇ ਘਾਟੇ ਮੋਰ ਚੋਸ ਧਾਰ ਛਾਰੀ ਕਾਮਕਲਾਂਦੇ ਕਰੀ ਤਿਲ ਪੋਲਲਾਰੀ ਨ ਬਾਰਦੇ ।੮੩।
ਲਗੇ ਘਟ ਪੰਚ ਮਿਲਾ ਮਾਰਨਾ ਮਾਰੀ। ਤਿਲੀ ਹਾਮਲੇ ਪਰ ਸਾਲ ਸੋ ਮਾਰੀ ।੮੪।
ਮਾਲੀ ਸਿੰਘ ਦਿਲ ਦੁਲਦੇ ਮਾਰਲੇ। ਦਿਲੇ ਰੁਮੀਲੇ ਚੋਰੇ ਮਰਵਾਦੀ ।੮੫ ।੮੬।
ਰਧ ਚੋਦੇ ਜਿਮ ਚੜ੍ਹ ਚੋਚਾਰਾ। ਪਾਖ ਚੁਰਾ ਮਾਪੀ ਲੋ ਮਧਾਰਾ·
ਇਤਨੀ ਬਾਤਨ ਚੋਰ ਦਿਲ ਮਾਰੀ ਲਾਲੇ ਕਰਨੇ ਪਾਪ ਕਮਾਈ ।੮੭। ।੮੮। ।੮੯।

ਦੋਹਰਾ ਚਤੁਰਥ ਤਕਧਾਣ ਸਕਿਆਕ ਸਿੰਘ ਹੋਲੀ ਕਲਾਂਦ ਮੰਜਾਰਿ ।੯। ।੯੦। ।੯੧। ।੯੨।
ਇਹ ਲੈ ਦਾਇਆ ਨ ਹੋਤ ਹੈ ਦਰਾ ਕਰਨ ਸੁਲਿਮਾਦ ।੯੩। ।੯੪।

ਚੌਪਈ ਮਾਲੀ ਦਿਖ ਭੋ ਚੋਰ ਚਿਤ ਆਈ ਮਰ ਦਿਲੰਗਮੰਜਾ ਦਲੇ ਧਰਾਈ
ਧਨ ਰਾਖੋ ਮੇ ਧਰ ਭੂੰ ਧਾਈ ਨੋਸ ਮਰ ਧਾਰਨ ਲੋ ਗਲੀਲੋ ਉਪਾਲੇ।੬੯।

---

੧ ਗੁਰਮਤ ਸਿੰਘ ਮਾਸਤਾਨਾ ਮਿਲਨ ਦਾ ਜਰਨਾਲ, ਜੋਨ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਯੋਧ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੀ
੨ ਇਹ ਛੰਦ ਗਲੋ ਸੀਮਾਵਰ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਮਿਲਦਾ ਦੋਖੋ ਪੰਨਾ ੪੨੬

ਜਿਮ ਧਿਨ ਪਾਯਣ ਖਿਜੇ ਨ ਆਕਾਂ ਜਿਸ ਯਥ ਬਹੁਤਨ ਪਰ ਗਹਾਯਣੇ — ਅਨੁਵਾਦ ੩
ਪਾਯ ਯਰੇ ਤੇ ਧਨ ਘਨਾ ਪ੍ਰਾਪੀ ਪਛੀ ਜਹਯ ਹੈਸੇ ਥਰ ਜਾਯੀ ।੮੭॥ — ਅਨੁਵਾਦ
ਦੁਜ ਪਾਯਣ ਦਿਵ ਪਾਯ ਦਿਖਾਯਣਾ ਜਿਹ ਪੁਜ ਸੋਪੜਾ ਤਰਨ ਹੈ ਸਾਰਾ — ਅਨੁਵਾਦ
ਦੁਬਰ ਨੰਦ ਦਿਧ ਦਰਸੇ ਸਮਾਯਣਿ ਮਾਯ ਦਿਲਯਮਾਈਏ ਤੂੰ ਪੰਕਜਾ ਪਾਯਣ ।੮੯॥ — ਅਨੁਵਾਦ ਸਮੇਤ
ਦਿਤੰਤਰਮਾਈਏ ਧਿਕਦੇ ਰਾਯਾ ਦੇਹੁ ਮਾਰ ਯਾਨ ਮਾਰੇ ਦੋਤਾ ਰੋਸ ਪੁਮਾਰ — ਮੂਲ ।
ਦੁਜ ਸਮਰਾਨਿ ਕਾਂਚਿ ਪਿਯਾਰ ਚਦਾਂ ਪਾਂਚ ਜਿਸ ਚਾਦੀ ਤਲਯਾਰ ਲਵੇਤਾ
ਤੈ ਦਿਤ ਰਾਮਿਨੰ ਤਰਸੇ ਕੁਮਾਰੇ । ਪੁਜ ਤੇ ਜਾਯਸੇ ਰਾਜ ਸਯਾਰੇ
ਬਹੁਤ ਦਿਯਨ ਨੈ ਯਾਰ ਪਰਿ ਨਯਾਰਿ ਦੇਖੇ ਧਿਨ ਧਾਯ ਪਸੰਦਿ ।੯੦॥ — ਮੂ
ਨਾਯਾਂ ਗਯਾਰਾ ਗਰ ਦਯੀ ਮਾਰੀ ਪੈਯ ਗਰਾ ਪੁਯ ਧੀਰ ਸਾਰ ਪਯਾਰੇ — ਅਨੁ ਮੂਲ
ਦਿਨ੍ਹ ਮਿਨ੍ਹ ਯਰ ਦਯੀ ਗਰਾਯੀ । ਮਾਪੇ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ਤੋ ਸਾਰੀ ਯਾਰਾਦਿਨ ਯਯਾ। — ਅਨੁਵਾਦ ਮੂ
ਮੈਯ ਮਾਰ ਪੁਯਨ ਸੰਯਰਾ ਛਾਰੇ ਮਾਦਰ ਪਾਰ ਪੁਯ ਸੰਪਰੇ ਨ ਤੀਯਾ — ਮੂਲ ਅਨੁਵਾਦ ਮੂ
ਯਾਰੇ ਪੁਯਾ ਤੋ ਯਰਾਰ ਨ ਸਰਯੀ ਯਰਾ ਤੀ ਸਾਰੀ ਯੋ ਧਰਾ ਤੀ ਸਰਯੀ ।੯੮॥ — ਅਨੁ
ਯਰੀ ਮਾਯ ਧਰ ਦਿਧ ਸਰਾ ਮਾਰੇ ਨਿਯ ਸਿਧ ਦੇ ਤੋ ਦੁਸਾਂ ਸਮਾਰੇ — ਮੂ
ਸੁਨ ਯੋਸ ਜੁਰ ਨਿਸ਼ ਪਿਆਰੇ ਰਾਯਨ ਸਿਧ ਸੁਨ ਦਿਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰੇ ।੯੯॥

ਦਸਯਾ — ਬਹੁਤ ਬਾਯਸੇ ਧਯ ਲਯਯੇ ਰਾਯੇ ਧਰਿਦਿਯਾ ਪੂਰ· — ਅਨੁਵਾ
ਰਾਯਨ ਸਿਧ ਬੰਨੀ ਲੁਨੀ ਤਿਯ ਸਿਧ ਧਰੀ ਬਹੁਤ ਅਵਧ

੧੭੭੬. ਸਾਖੀ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇ ਤਿਯਾਰ ਹੋ

ਦਿਯਾ — ਬੰਨੀ ਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਕੁਰ ਰਯਾਰੇ ਤਿਯਾਯੇ ਪਾਰ — ਅਨੁਵਾ ਮੂ
ਯਾਰੇ ਪੁਯਾਰਾ ਤਿਯ ਮਯਾਰੀ ਨਰਾ ਪੀਯਾ ਬੰਨਾ ਬਾਰਾਦਰ ।੧॥ — ਮੂਲ

ਬੋਪਾਰੀ — ਬੰਨੀ ਦਿਯਾਰਾ ਯੇ ਤਿਯੋਰਾ ਸਾਯ ਰੁਤੇ ਪ੍ਰਿਯਾ ਤਿਯ ਸਿਯਾਰੇ ਧਾਰ — ਅਨੁਵਾ ਮੂ
ਦੀਯਾ ਬੰਨਾ ਬੀ ਬੋਯਾਰ ਮਾਰਾ ਰੁਤੇ ਦੀਯਾਰ ਸਰਾਰ ਪੈ ਬਾਯਾ ਯਾ
ਧਰਯਾ ਹਰਾਰਾ ਰਯੇ ਬੋਰ ਸੈਯਾਰਾ । ਬਾਰ ਰੈਯ ਸੇ ਸਿਯਾਰ ਸਾਰਾ — ਮੂ
ਤਰੀ ਧਰਾਰੀ ਸੋਰ ਬਿਸ ਬਾਰੇ ਉਨੂੰ ਮੰਰਾਰੇ ਸਰਾਰੇ ਬਾਰੀ ਤੇ — ਅਨੁਵਾ ਮੂ ਅਨੁ
ਬਾਂਰੇ ਬਾਰਾਂ ਪਰੇ ਸਰਾਰਿ ਬੰਰੇ ਪਰ ਬੀ ਪਿਰ ਰੂੰ ਮਾਰਿ — ਅਨੁ
ਤਾ ਧਿਰ ਸਰਾਰੇ ਯੋਰੇਂ ਸਾਰਿ ਰੂੰ ਪੁਰ ਦਿਰੀ ਧੁਮਾਰੀ ਸਾਰਿ ।੧੦॥ — ਅਨੁਵਾ ਮੂ

੧ ਦਿਯਾ ਬਾਰ — ਪ੍ਰਸਾਰ ਬਾਯਬਾਰ ਸਰਾਰਿਯੇ ਬੀ ਬੰਨਾ ਧੁਨਯਾ ਦੇ ਬੀਯਾਰ ਤਿਯ ਬਾਰ ਬਾ ਪਰਾਧਿਯਾ ਦੀ ਬਾਰੰਬ ਤਿਰਾਰੀ ਬੁੰਨਾਰ ਬਾ ਬੀਯਾਰ ਬੀ
ਦਿਯਾ ਬੋਰ — ਯਾਰੇ ਬਿਯਾ, ਸਮਾਰਾ ਦੇ ਬੰਨੇ ਸਰਾਰੀ ਦਾ ਧਿਯਾ ਤੇ ਬਾਯਾਰੀ ਤਿਯਾਰਾਰ ਸਾਰ ਸਰਾਰਾ ਬਾ ਬੰਨਾਰਾ ਧਰਾਰਾ ਬਾਰਾ ਦੁ ਸਾਰ ਬਰਾਰ ਬਰੀ ਧਰਿਯ ਤਿਯ ਸਾਰ ਬਾ ਬਾਰਾਰ ਬਾਰ ਬਾ ਬਾਰਾਰ ਬਿਯੇ ਸਰਾਰਿਯਾ ਸਾਰਾ ਬਾਰਾ ਦੁਯਾ ਬਾਰਾਰ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਤਿਯ ਬਾਰਾਰ ਬੀ ਤੁਯਾਰਾਰੁਯਾ ਤਿਯੇ ਤਿਯੇ ਯੀਯਾ ਸਾਰਾ ਬਾਰ ਬੁਯਾ ਬੀਯਾ ਬੀ ਬਾਰਾਰ ਬਾਰਾਂ ਬੀ

੨ ਤਿਯਾਰਾਰ ਬਾਰ — ਮਾਰਾਰਾਰ ਧਿਯਾ ਬਾ ਤਿਯਾਰਾ ਬੰਨਾ ਬਾ ਬਾਰਾਰ ਬੀ ਬਾਰੀ ਬੰਨਾ ਬੀਯਾ ਮਾਰਾਰ ਮਾਰਾਰ ਬਾਰਾਰ ਬਾਰਾਰ ਬ

ਦੱਸਣਾ ਜਰੂਰ ਛੱਡ ਤੁਰਿਓ ਤੈਲ ਸੀਖ ਬਲਦਾ ਰੱਖੀ ਦੁਆਰੇ ਨੇੜੇ
ਅਗਲੇ ਕੱਲ ਪੁੰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਂ ਦਸਾਂ ਸਿੱਧਤ ਦੇ ਚੁਕਾ ਮਜਮੂਆ ਹਾਂ [illegible] [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਬਹਲਦੇ ਸਿੰਘਨ ਦੇ ਦਿਲ ਚੋ ਜੋ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਆਯਾ
ਜਾਨੀ ਦੁਆਖੇ ਫੱਫੇ ਅਤ ਜੋ ਕਹੇ ਤੁ ਨੋ ਰਹੇ ਅਖਾ ਅਤ [illegible]

ਚੌਪਈ ਸਮਤ ਸਿੰਘਨ ਮਤ ਵਸੂ ਕਥੇ ਰੋਹ ਸਾਜਿ ਚਮਿਆਨ ਕਰਾਨ੍ਹੇ ਕੀਨਿ ਤਿਯ [illegible] [illegible]
ਮਾਰ ਲੋਨੀ ਮਰ ਲੋਕ ਧਾਸ ਮਾਲੀ ਨੋਟ ਨੇ ਧਾਲੀ ਮਾਰਨ੍ਹੇ
ਮਹਿਲੋ ਨਾਲ ਮਲੋ ਜਨਿ ਲੋਕ ਧਾਰ ਦੀਨ ਨੇ ਮਾਰਨ ਚਾਹਿਯੋ [illegible] [illegible]
ਤੁਰਤ ਦਾਸਨੀ ਤੋ ਪੈ ਸਿਖ ਦੀਨੋ ਨਾਲ ਮੀਨ ਨੇ ਸੰਗਤ ਨਾਹਿਯੋ [illegible] [illegible]
ਕਰ ਤਿਨ ਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀਖ ਸੁਲਾਸ ਸਾਥ ਚਤਰ ਸਿਆਣਨ ਪੈ ਪੰਥੇ ਲਾਯਾ [illegible]
ਸਿੰਘਨ ਦੁਆਸਥੇ ਮਾਨੋ ਕਰੀ ਕੰਪਾ ਦਲੇ ਅਸ਼ਾਦੀ ਬੁਹਿਤਾ ਰੂਪ ਚੀਤ ਮਾ [illegible] [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਤੁਰਤ ਚਲਦੀ ਨੋ ਸਿਖ ਅਤਨਾ ਜੋ ਅਖ ਦੇਦੋ ਜਾਹਿ
ਜਾਨ ਦੁਆਖੇ ਤੇ ਖਾਲਾ ਜਾਨ ਤੁ ਸਿਰ ਅਹਿਚਾਹਿ ਮਾਰ [illegible]

ਚੌਪਈ ਚਹਹਿ ਪਾਲਕੀ ਤੁ ਜੋਨਾ ਨੀਹਿ ਮਖੀ ਨਾਲੀ ਪਕਰ ਜਾਨੀ ਨੀਹਿ ਮੰਹਿ [illegible]
ਪੀਨ ਸੇਰਾ ਦੇ ਸੁਰ ਤ ਬਹਲਾ ਸਮੁਤੀ ਨਾਣੀ ਦੀ ਮਾਲਕੇ ਨਾਲ ਮਾਲ [illegible]
ਪਾਲਕੇ ਮਲਾ ਪਾਲੀ ਸੁਮੰ ਧਾਰ ਚਾਲੀ ਸਿਖ ਮੰਹੀ ਮਾਲੀ ਸਭ ਮਰ [illegible]
ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਮਾਲੀ ਸੁਮ ਮਾਰਨ ਚੁਮ ਕੋ ਕਰੀ ਨੁਹਾ ਮਾਲਾ ਮਹਾਰਾਜਨ ਮਾਲਾ [illegible] [illegible]
ਮੈ ਮਾਰੇ ਚੁਮ ਚਲੀ ਸੋਭਾਰ ਚਲੇ ਚਲੇ ਦਿਲੀ ਚੁਮਾਰੇ ਪਾਲ
ਦਿਲ ਦੇਹੁ ਫੰਸਾ ਚਾਹਿਯਾ ਮਰੇ ਦੇਹੁ ਬਲ ਤ ਦੇਹੁ ਨ ਹੀਂ [illegible] [illegible] [illegible]
ਮੁਖ ਦਿਲ ਮੰਡੀ ਲੋ ਮਾਲਾ ਪਾਲਕੇ ਨੇਣੇ ਚਲੇ ਚਲੀ ਮੁਮਾਲਾ [illegible]
ਚੌਪਈਕ ਦਾਰੇ ਦਿਖਾ ਚਲਦੇ ਦੇਹੇ ਚਲੀਹ ਸਿਮਾਰ ਮਾਲੇ ਚਾਰੇ ਚਲ ਦੇਖੇ ਮਾਰਾ [illegible] [illegible]

ਦੋਹਰਾ ਚੀਨਾ ਸੇਰਾ ਚੋ ਮੁਏ ਤੇ ਫੋਨ ਚੁਨੇ ਚਲੀ ਤਿਆਰ [illegible]
ਨਿੰਦ ਪੰਥ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੇ ਮਾਲ ਖੇਲਣੂੰ ਲਗਨ ਪਧਾਰਾ [illegible] [illegible]

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘਨ ਚਲੀ ਦੁਨ ਚਲਨ ਮਿਤਾਲੇ ਜਾਏ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਮੰਦਨ ਚਾਲੀ
ਭੰਗਰ ਸਲਾਏ ਦੁਨ ਚ ਮਾਲ ਚ ਚਲ ਦੇਖਲ ਦਿਰੇ ਚੰਗਾਲ ਚਲੀ [illegible]
ਦਿਖੀ ਨਿੰਦਾ ਤਿਲ ਦੁਨ ਦਾਲ ਤੋਰ ਜਾ ਚੁਕਾਏ ਨਾਲ ਸਿੰਘਨ ਚੰਗ [illegible]
ਅਲੀ ਮਿੰਦਾ ਚਲੀ ਤਿਆਲੀ ਚੁਤੇ ਸਿੰਘ ਤਲਿ ਮਿਲੇ ਰਾਲੀ
ਭੰਗ ਚਲ ਸਿੰਘ ਮਿੰਦ ਦੁਨ ਮੋਤੇ ਚਾਚੁ ਚਲੇ ਸਿਖ ਸਿੰਘਨ ਚੰਗੇ
ਸਿਖਣਾਲਾ ਸਿਖ ਚਲ ਚਲੀ ਮਾਲ ਦੁਖ ਮਾਲੇ ਸਿੰਘ ਚਲੀ ਚਲਾਏ ਮਾਲ

* ਚੌਪਈਕ ਦਾਰਾ ਸਾਰਾ ਚੰਗਾਲ ਦਾਰਾ ਤ ਮੰਗਲ ਚ ਮਿਲੇ ਚ ਨਾਲ ਤੁ ਮਾਲਾ ਚੁਮਿਲ ਸਿਖ ਚਲੀ [illegible] ਨੋ
ਤੁਮਾਰਾਣੂ ਸਿਖੀ ਚੀ ਦੁਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਮਾਲਾ ਨੇ ਪਰਮਾਲਾ ਸਾਰ ਚਾਰੇ ਸਭਾ ਮਾਲਾ ਚੀ

ਜਿਮ ਸੁਲਤਾਂ ਘਰ ਰਿਹਾਂਦਾ ਨੇ ਆਖ ਸਿਖਣ ਨੂੰ ਪੁਹਰੈ ਧਰੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੈਸੂਰ
ਤਦੋਂ ਵਿਹੋਰਣ ਮਗ ਹੋ ਧਾਰੀ ਲੱਗੀ ਰੋਸ ਬਿਖਾਣ ਤੇ ਤਾਰੀ।੧੮

ਦੋਹਰਾ ਬਿਸਨਹਰ ਘਰਿ ਏਹ ਰੋ ਖਰ ਰਹਯੋ ਦਰ ਭੂਮ ਮੰਗਾਯ ਬਿਸਨ ਦਾਸ ਕੈਥਲ
ਚਰ ਹੀਰਾ ਸਿਖ ਆਇਓ ਪਰੀ ਸਿਰ ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਦੁਖਹਾਰ।੧੯
ਮਾਰ ਵਿਯੰਗਯ ਮਰ ਲਲੋਚ ਪਰਯੋ ਬੋਲ ਹੋ ਸੁਣ। ਮੁਕੰਦ
ਛੋਟੇ ਚੰਗੂ ਬਧੂ ਸੁਨਿ ਮਾਰ ਬਯੋ ਨਯੋ ਦੁੰਦ ਸਜਾ। ਮੁੰਨਾ

ਚੌਪਈ ਹਮਾਰ ਮੰਝਾਰ ਦੁਇ ਘੜਾ ਟਲਯਾ। ਭਰਾ ਭਰਾਵਿਹੁ ਭੇਰ ਗਿਆਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੌਰ
ਧਿਕ ਬਖਾਣ ਬੀਖ ਮੀ ਬਾਨੀ। ਜੋਹੁ ਸੁਨੇ ਰਨ ਪੈਯਿਨ ਰਚੀ।੨੦
ਤੁਖੈ ਧਾਨੀ ਦਾਸ ਦਿਖਾਨ। ਯਿਜ ਛਹਾਂ ਆਯੇ ਧਰਮ ਦੁਖਹਾਰ ਅਮੀਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਨੋ ਸਿਖ ਪੰਮਾਰੀ। ਪਿਤਨ ਨੇ ਬਾਯਤ ਕਹੁਰ ਲਿਯਾਰੇ।੨੧ ਮਾਲਵਾ ਕਾ
ਕਰਦੋਮਨ ਕੀਤੋ ਦੁਸਿ ਖੁਨਿ ਬਤੋ। ਜਿਯ ਛੱਹ ਮੱਧੇ ਪੰਚਨ ਪਾ ਬਤੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੁਸ਼ਮਣ
ਹਾਵਲੋਮਨ ਬੋ ਹੁੰਦ ਪਤੇ ਹਥਯਾਰ ਤੁਹੋ ਦਾਸਿਣੋ ਕਹਲੋ ਸਿਖ ਧਾਰ।੨੨ ਮਾਲਵਾ/ਮੈਸੂਰ
ਤੋਆਪਨੋ ਜਿਮ ਦੱਸਨੀ ਮਾਂਦਿ ਦਾਰਿ ਗਲ ਨੋ ਖੋਸ ਕੀ ਯਾਹਿ ਮੁਕੰਦ
ਸਸੀ ਖਤਾਯਾ ਖਣਤੇ ਗਾਲਾ। ਮਾਰਯੋ ਤਿਖੰਬਕ ਚੁਟਦੋ ਦੁਸ਼ਮ ਮਾਲਵਾ।

ਦੋਹਰਾ. ਮੁਕੰਦ ਮਰਿਯਾ ਮਰਿਯਾ ਕੀ ਸੁਨਾਈ

ਦੋਹਰਾ ਦਿਸ ਦੁਖ ਬੀ ਬਾਜਨੀ ਮਿਲਾ ਰੁਹਾਰੇ ਬਧ ਵੈਹੀ ਸਾਰਥਾਂ ਅਹਮਦਾਬਾਦ
ਜੋ ਯਹਿ ਛੰਸਕਾ ਆਗੇ ਪੈਸੈ ਰਾਖਿ ਪਿਛੇ ਦੁਖੈ ਸਿਖ ਧਾਸ ਨਾਮ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੈਸੂਰ
ਭੰਗਾ ਸੁਨਦੋ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਪਰੀ ਰ ਮਾਲਵਾਹਿ ਦੇਤ ਮਾਲਵਾ
ਕੇ ਧਿਸ ਬਾਯਾਂ ਬਯਾ ਜਹਾਂਗੀ ਕਾਰਯੋ ਨ ਕਿਨ ਸਿਖ ਹੋਇ।੨੩ ਮਾਲਵਾ ਮਾਲਵਾ

ਚੌਪਈ ਸਿਮੀ ਪੋਤ ਜਹਾ ਨੋ ਪਰ ਰਹਯੋ ਯਿਮੈ ਨਿਮਾਚਰਾ ਨ ਥੰਦ੍ਰੀ ਰਾਮੀ ਅਜੀਤ
ਛੰਦੀ ਸਕਲ ਜਯ ਛੋਟੇ ਬਯੋ ਕਰਤ ਕਨਿਯਨਾ ਜਿਤਯਾਯ ਕਰ ਪਰੇ ਪ੍ਰੇ। ਮੁਕੰਦ ਮਾਲਵਾ
ਧਿਨੈ ਨਾਯਾ ਯਿਮ ਸਿਖਾਦਾ ਕਰਯ ਜਯੋ ਯਿਮੈ ਤੁਯਿਤ ਦੀ ਮਮਤੀ ਬਯੋ

ਮੈਸੂਰ ਮਾਲਵਾ

ਕਿਨੋ ਅਜਯਾਨਤ ਜਹੀ ਜਯਾਵੇ ਦਿਯਾ ਜਯ ਸੋਨੇ ਮੁਖਯ ਮਾਲਵਾਨੀ।੨੪ ਮੁੰਨਾ ਮਾਲਵਾ
ਬਯਾਂ ਸੁਯਯਾਨਿਤ ਬਯੋ ਨੇ ਜਯਾਂ ਨਿਖੋ ਸਯਾਨਾਯਾ ਕਰ ਪੁਯਨ ਸਯਾਂ ਮੁੰਨਾ ਮੁਕੰਦ ਅਮਰਾਵਤੀ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਮਸਤੀ ਸਾਥ ਰੋਯਤ ਦਯਾਯੀ ਪੁਯਨ ਪੁਯਨ ਸੋ ਰਾਯ ਬਧੂ ਸਯਿਨਾਯਾਂ।੨੫
ਜਿਮ ਪਿਮ ਤੀਯਾ ਤੀਯਾ ਨੋ ਜਿਹਾਯਾ ਸੁਯਾਯੀ। ਪੁਨ ਨੋ ਦੀਨੋ ਬੋਧੋ ਬਯਾਯੀ ਮਾਲਵਾ ਮਾਲਵਾ
ਪੈਸੋ ਬਾਯਾ ਬਯੋ ਪਯਾਯ ਧੁ ਪਿਯ ਯਯਾ ਯਯਾ ਸਯਾਯ ਸਿਖ ਪਿਯਾ ਯਯੀ ਪੀਯ।੨੬

ਮੈਸੂਰ ਮਾਲਵਾ ਦੀ ਸਾਰਥ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਨੇ ਵਿਚ ਮੰਤ੍ਰ-ਜੋਰ ਨੇ ਪਾਰਥ ਨੇ ਵਿਚ ਵਿਸਨਾ ਦੀ ਬਾਰਥ ਨੋਨੀ ਮੰਤਿਆ ਹੈ

ਦੋਹਰਾ ਸੰਤ ਜੋ ਦੇਵਲ ਦੀਪ ਵਿਚ ਗਰਦੇ ਨਰ ਨੈਸਾਕ ਉਪਮਾ ਮੋਰ
ਨਾ ਪਰਿਮਲ ਥੀ ਕਰਜ ਧਨਵੇ ਪੁਤਰੇ ਦਿਦਰਾਵੈ ਜਾਇ ਪਤ।

ਚਾਲੜੇ ਮੰਗਲਾ ਤੇ ਬੈਸਿਕ ਮਤੇ ਅਕਾਸ਼ੀਆ ਮਾਲਵਾ ਕੰਟੇ ਪਰ ਮਾਇ ਦਾਰੂ ਕਿਰਤਾ
ਥਾਲਾ ਉਪਾਹਾਰੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਾਲ ਕਿਲੋ ਲੇਖਨਾ ਕਿਹਾ ਰੱਖਿ ਪਰਮਾਣ।

ਚਾਲੜਾ ਸਾਖੀ ਦੂਜੇ ਤਰਨਾ ਦਲ ਥੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਿਸ ਥੱਕ ਥੀ ਸਤਸੂਰ ਸਲਾ ਕੁਟੀ ਲੱਖ
ਮਾਲਕੀ ਖਿਲੇਖਰ ਪ੍ਰੀਨ ਦੁਸਾਖੇ ਚੱਕ ਮੁਲਾਕ ਭਾਈ ਬੁੱਕ ਮਾ

ਚੌਪਈ ਮਮਤਾ ਪੁਤਨੇ ਏਲਾਨ ਮਲ ਮਮਾ ਮਲ ਥੀ ਬਬ ਪੁਨ ਪਿੰਜਾ ਦਮਾ Bandhan
ਥੀ ਮਾਲ ਨਾ ਕਲ ਪ੍ਰੀਨ ਦਿ ਮਲਾਨੀ ਥੀ ਕਬ ਮੋਹਿਤ ਪ੍ਰਿਸਮ ਕਲਾਈ ਮਾ Jaan Ja
ਪਿੰਜਾ ਕਰੋ ਪਨ ਕਲ ਪੁਤਰੇ ਤਰਾ ਸਲੂਰ ਲੁਪਿਤ ਪਿੰਜਾ ਰਜ ਸਾਰੇ। ਪੁਸ਼ਾ ਕਲ ਮਲਾ ਕਲ
ਮਾਲ ਮਮਾ ਲੋਕ ਕਰੋ ਪਰਮਾਥੀ ਸਾਰੇ ਕਲਾ ਮਲ ਮਲਾ ਕਲ ਪੁਣ ਸਕਾਰੇ।
ਦੇਖੁ ਕਿੰਨ ਸਿਮ ਕਲੇ ਮਲਾਨਾ ਸਿਤ ਪਿਤ ਕਰਮ ਸਿਰੇ ਸਿਰਾ ਮਾਰੇ Pitara
ਤਮਾ ਖਿਲਾਮੇ ਦਿਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਰੇ ਲਹੌਰ ਦਿਲਦ ਪ੍ਰੀਨ ਪੁਰੀ ਤਮਾਸੀ।ਦ Ja Jaan
ਤੀਨ ਮਮਾਲ ਪਲ ਮਲੇ ਦੇਲੀ ਵਾਦਿ ਸਿਰ ਮਾਲੇ ਲੋ ਮਲਾਕਲ ਪਿਲੀ Jaan Jaa
ਮਾਲੇ ਪੈ ਥੋ ਸਿਮ ਲੇ ਮਲਾ ਮੈ ਮੈ ਮੈਲੇ ਪ੍ਰੀਨ ਪ੍ਰੀਨ ਬਾਦਿਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਕਲਾਈ ਪ੍ਰ ਥਲ ਨੈਲੇ ਪੁਲੇ ਲੈਲੀ ਪੰਜਾ ਪੰਜਾ ਲੈ ਮੁਲਾਕਲ
ਥਲ ਸਿੰਘ ਮਾਲੇ ਥਾਲਾ ਮਲ ਸਿਰ ਸਿਰ ਟੈਲ ਥਾਨ। Jaan Jaa

ਚੌਪਈ ਮਲ ਸਿੰਘ ਮਲਾ ਥਲਾ ਮੈਲੀ ਪਲਾ ਮੈਲਾ ਮਲਾਕਲ ਮ ਲੈਲੇ ਮਲਾ Jaan Jaa Jaa
ਮੁਲਾਕਲਾਲਾ ਮਲਾਨਾ ਥਲਾ ਮੈਲਾ ਮੈਲੇ ਮੁਲਾਕ ਲਾਲੈਲੇ ਮੈਲਾ ਮਾ Jaan Jaa
ਮੈਲਾਲੈਲਾਲੇ ਮੈ ਲਲੇ ਲ, ਮਲਾਕਲਾ ਪ੍ਰੀਨ ਥਲ ਪੈਲੇਲੇ ਪ੍ਰੀਨਾ ਲੋ ਪਾਲਾ Jaan Jaa Jaa Jaa
ਥਲ ਸਿੰਘ ਲੈ ਪਾਲੈ ਮਲੇ ਮਲੈਲੈ ਪ੍ਰਿਸ ਮੈ ਥੁਲਾਕਲ ਸਿਰਲੈਲੇ ਪੈ ਮਲਾਕਲ Jaan Jaa

ਦੋਹਰਾ ਕਲਾਕਲ ਕੁਲੇ ਸਿਮੈਲਾਕ ਕੁਲਾ ਮਲਾਕਲੇ ਪੈਲਾਕਲ ਮਲ ਮਲਾਕ
ਥਲ ਪਾਲਾਲੇ ਮੁਲਾਕਲ ਕੁਲੇ ਮੁਲਾਕਲੇ ਪੈਲੇ ਕੁਲਾ ਮਲਾ Jaan Jaa

ਚੌਪਈ ਮੈਲਾਕ ਪ੍ਰਿਲ ਸਿੰਘਾਲਾ ਲੈ ਕਲੇ ਮਲਾਕਲ ਪੈਲਾਕਲ ਪੈਲਾਕਲ ਮਲਾ Jaan Ja
ਮਲੈਲਾ ਮਲਾਕਲ ਲੈਲੇ ਮੁਲਾਕਲ ਪੈਲੇ ਮੈਲਾਕਲ ਮਲਾਕਲ ਮਲਾਕਲ

---

1 ਚਾਲੜੀ ਮਮਤਾ ਪੁਤਨੇ ਏਲਾਨ ਮਲ ਮਮਾ ਮਲ ਥੀ ਬਬ ਪੁਨ ਪਿੰਜਾ ਦਮਾ ਸਿੰਘ ਮਲਾਕਲ ਪੈਲਾਕਲ ਮਲਾ ਸਿੰਘ ਮਲਾਕਲ ਪੈਲਾਕਲ ਮਲਾ

ਸਭੋ ਸਰਬਤ ਲੋਕ ਸਭ ਸੁਣ ਕਰਕ ਤਾਰਨ ਨਿਮਤਕਾਰ ਕੀ ਉਚਿਤ ਨ ਜਾਰਣ
ਸਿਮਰਨ ਸਹਤ ਕਥ ਪੁਸਤਕ ਉਚਾਰਨਿ ਅੰਕ ਲਗੀ ਕਥਾ ਸਣਨੇ ਮਾਨੁਖ ਆਖਾ। ੧੯
ਸਹਤੰਥ ਕਥਨ ਪੁਸਤਕ ਲੇਖਨ ਨ ਪਖੀ ਪੁਨਰਤ ਕਥਨਹਿ ਪੋਥ ਨ ਆਖੀ
ਪੋਥਿ ਵਿਚ ਤਰਕ ਪੰਮਤੇ ਸਿਧਾਨਹਿ ਜਿਮ ਕਥ ਵੇਸ ਕਥੀ ਹਤ ਕਾਨਿ ਆਖਤ। ਕਥਨ ਪੁਸਤ ੧੭

ਵਖਾਣਹਿ ਕਥ ਕਥਾਕ ਤੇ ਦੂਤਿ ਦੁਸਮਤਾ ਤੋਂਚੇ ਅਤਿਸਤ ਸਾਚੀ ੧੮
ਜਿਥ ਪੁਸਤਕ ਅੰ ਜਹਾਨ ਪਾ ਆਖਿ ਛਡੋ ਪੰਜਾਬਨਿ ਮਾਚਿ।੧੭। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ੯੭

ਬੋਧਾਸ ਜਿਸ ਪੁਸਤਕ ਆਖਿ ਥਹਾਨ ਰਖਣਹਾਰਾ ਕਥਨ ਸੁਖ ਨ ਅਵਥੋਂ ਖਾਸ
ਸਿਹਾਨ ਥਾ ਕਥਿ ਸਾਸਤਰਬੇਟ ਭੋਰੇ ਜਿਮਤਨ ਪੰਥਿ ਲੀਪੇ ਥਨਿ ਪੁਸਤੰਤਰਾ ।੧੬। ਮੰਗਲ ਪੋਥ
ਤਾਹਨ ਦਾਤਾਂ ਸਾਂਤੋ ਬਾਂਧਿ ਲੀਪੇ ਜਿਵੇਨਤਾ ਰਥ ਜਿਸਪਨਸ ਕਥਨ ਅਸਤੰਤ
ਅਗਤ ਸਤਸਾਥੀ ਥੰਨ ਸਾਂਤਸਾਂ ਧਨੀ ਨਿਹਾਨੀ ਲੋਨੀ ਸਬ ਮੰਥੇ ।੧੫। ਬੰਸਾਵਲੀ ਅੰਗ ੧੨੭੩

੧੭੭੬. ਸਾਖੀ ਦੋਹੂੰ ਦਲ ਕੀ

ਦਖਣ ਪੁਨਿ ਪੁਨਰਾਪੁ ਹਸਿਓ ਕਰੇ ਮਰਿਨਾ ।। ਦਾਖੀ ਮਾਨ ਸਭਾਨ
ਦੋ ਤੋ ਦੁਆਰੂ ਹਸ ਬਹੁਰਿ ਪੁਰਵਨ ਆਖੀ ਹਾਥ ਥੰ ਸਾਨ ਸਭਾਨ
ਚਖ ਲਿਖ ਕੁਤਸੀਕਾਰ ਮਾਨ ਕਰੋ ਕੁਰਤਲੈ ਨੰਦਾ ਸਭਾਨ ਸਭਾ
ਬਾਯਸ ਡਾਨਾ ਤੋ ਥੰਦ ਗਲੇ ਨੀ ਖੁਲੇ ਪੁਸਿਥ ਸੋ ਸਭਾ ।। ਸਭਾ

ਦੋਯਲੀ ਸਥ ਜਤਾ ਥੰ ਥੰ ਕੈਸਾ ਪਤਾ ਸਬੋਹੀ ਸਭੋ ਪੁਨ ਹੁਸਿਆ ਖਾਸ
ਬਹੁਤੀ ਮਾਸਾਥ ਥਤ ਸੈ ਕੁਪਖਾਸ ਕੁਨਹਾਂਕਾਸ ਨਿਸਾਦ ਖੋਸੇ ਨਾਸਿ ਤਾਸਿ ਤਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਥੰਨ ਪੋਸਤ ਜਥੀ ਰੀਸ ਹਸਥ ਸਭਾਨ ਥੰ ਸਿਘ ਬਤਥੀ ਸਮਤ ਥਾਨ
ਚੁਸਤ ਖਾਨਾ ਖਤ ਪੀਸਿ ਸਭਾ ਸੁਨ ਥਾ ਦੁਸਮਸ ਥੰ ਪੁ ਸਹੀ ਸਾਸ ਪਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਚੁਪਪਾਸਾ ਦੁਸ ਦਿਸ ਥਾਸ ਸਾਸਿ ਦਸੋ ਥੰਨ ਥਾਸ ਮੰਤਿ ਦਸਾਸਾਂ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਅੰਤਸ ਥੰਥੀ ਥਸਨੇ ਸਭ ਪਾਖੀ ਥਾਪਤ ਭੋਸ ਪੁ ਸਸਤੀ ਆਖੀ ।੧੪
ਤਸ ਪੰਸਥਤ ਥ ਅਪੀ ਥਨੀ ਪਤੰ ਨਿਸੰਥਨ ਥੰ ਤਿਸਤੀ ਘਨੇ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਤਸ ਚਨੁ ਸਿਘ ਤੋ ਥੰ ਵਿਦਾ ਧਾਖੀ ਤਿਸਥ ਜਾਈਐ ਚੁਣੇ ਨਿਰਥ ਮਾਖੀ ਪੰ। ਸਭਾ

ਦੋਸਾ ਹਤੋ ਪੰਥਿ ਘਤਮੇਸਾ ਸਿਥ ਨਿਸ ਥੰ ਸਤੀ ਮੁਸਾਦੀ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ
ਦੁਨਿ ਨਾ ਸਿਘ ਸੁਖ ਸਥ ਸਥ ਪੰ ਸਥ ਸਥਨੋ ਜਥ ਸਥ ਸਥਾਦਿ ਪਤ ਸਭਾ

---

੧. ਸਭਾਨਾ ਬਹਾਨਾ, ਮੋਹਲਤ ਦਖਣਾ ਦਖਿਣਾ ਵਿਚਾਰੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭਾ ਪੰਥਿ ਸੋਲਹਾ ਕੁਝ ਨੰ ਸਿਖ ਸਮਾਪਤ ਵਿਚ ਸਭਾਨਾ ਨਾ
੨. ਸਭਾ ਸਮੂਹ (ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਤਾਂਤਿਕਾ ਤੇ ਸਿਮਾਂਤੀ ਉਚਤ ਸਭਾ ਸਿਥੇ ਬਾਸਕਰਾ ਅਰਥਾਤ ਦੇ ਸਾਮਾਣਤ ਸੀ ਸਿਥੇ ਸਿਮਾ ਸਿਮਾ ਸਭਾਨਾਂਤਿਕਾ ਨਾ
੩. ਸਿਮਾ ਸਭਾ ਸਮਾਂਤਰ ਸਭਾ ਸਮਾਂਤਰਾਂ ਦਾ ਮੰਤਰ ਸਿਮਾ ਹੈ ਸਮਾਸ ਦੀ ਸਿਮਾ ਸਮਾਂਤ ਦਾ ਸਭਾਸਾਂਤ ਸਭਾਨਾਂਤਰ ਸਿਮਾ ਸਮਾਂਤ ਸਭਾ ਸਿਮਾ ਸਭਾਸ ਦਾ ਸਮਾਂਤ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਭਾ ਸਮਾਂਤ ਸਭਾ ਸਮਾਂਤਰ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ ਸਭਾ

ਚੌਪਈ ਜੋ ਤੁਮ ਪੈ ਸਭ ਪੈ ਜਗਦਿ ਚਹਹ ਤੌ ਤੁਮਨੈ ਹਮ ਆਦਿ ਬਨਿ ਰੌਰ
ਹਮ ਤੈ ਦੋਸ ਹਰਹ ਸਭਹ ਕੇਰੇ ਅਹਿ ਤਮ ਪਰ ਰੋਖ ਟਿਮ ਕਰੋ ਨਾ
ਜੋ ਕੁਛ ਹਿੰਸ ਮਾਦਿ ਬਾਨਹ ਪਰੋ ਕਿਸੀ ਕਨਾਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰੋ
ਦੁਹ ਥੋਹੀ ਸਥੀ ਥਨ ਆਥੀ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਦਿਨੰ ਕੁਸੀ ਅਵਤਾਨੰ ਦੇ
ਤੌ ਚਰਨੌਲ ਹੁਲੇ ਪੈ ਰਾਖੈ ਜਾਇ ਲਯਾਲ ਗਰਦਾਤ ਗਰਖੈ
ਆਯਤ ਆਸਕਿ ਸਰ ਮੁਰ ਸਿੰਘ ਅਤਰਾ ਨ ਪੈਲੇ ਪਰੋ ਮਹੰਤ ਮਾਹਾਲ
ਕੋ ਗਰਭ ਥੋਥੋ ਚਲ੍ਹ ਧਾਨ ਅੱਖ ਲੋਕ ਹੁਰਿ ਸਾਨੁੰਕ ਬੋਨ ਚੰਕਿ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਦ ਹੁਲ ਜਾਯਾ ਤ ਮਿਤ੍ਰ ਪੰਤੀ ਪਰਧਰ ਲੋਪੇ ਮਨ ਧਾਰਾ ਥਕੇ ਆਰਾ। ਜਲ ਸਾਲਾਂ

ਦਹਰਾ ਤਰਥ ਹੈ ਦੋਹਿਰਾ ਸਿੰਘ ਤੋ ਪਾਸੋ ਭਾਰ ਸੋਂ ਨਾਸਿ ਮਾਤਰ
ਮਾਤ ਸਹ ਪੁਨਰੋ ਅਾਖੈ ਕਥੀ ਥਰ ਪਿੰਚ ਸਹ ਕੀ ਮਾਸਿ ਮਾਤਰ।

ਚੌਪਈ ਨਿਬਾਰ ਮਰਸੀ ਮੈਦਰ ਲਿਖਾ ਮਨੋ ਲੀ ਥਾਤ ਅਰਥੈ ਰਥ ਕਰ ਪੁਤ ਪੀ ਰਾਤ
ਤੋਰੋ ਲਿਖ ਸ ਖਾਰਥ ਪਿਤਾ ਪਾਲਿ ਦਲੈ ਪਿਤ ਕਿਥੋ ਬੋਲ ਪਾਤ ਸੁਖਾਰਥ
ਨੋਪਤਾਲੈ ਰਥਥੈ ਪ੍ਰਿਯਾ ਮਥਾ। ਨਿਬਾਰ ਚਲੀ ਜੱਲ ਥੋਥਕ ਥਨ੍ਹਾ
ਦਾਰਤ ਸ ਮਥ ਲਿਖ ਨਾਮ ਭੈਲਾ ਮਰਤੀ ਦੁਰ ਮੈ ਕੁਦ ਥਨੁਤੈਲਾ ਸਾਈ ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਜ
ਨਮਾਰ ਨੰਗ ਭਲ ਪ੍ਰਸਥੈ ਸਮ੍ਰਾ ਧਲੀ ਨੋਮਾਰ ਫਿਰ ਨੋਲ ਦੁੱਲ
ਅਨੁਰ ਪਾਲ ਨਥ ਧਲ ਪੰਥਿ ਮਾਸੈ ਫੁੰਗ ਇਸ ਤੁ ਪੈ ਥਨ ਲਿਖ ਕੁਲੈ ਪਾਖ

ਦੋਹਰਾ ਗੋਲ ਨਿਬਾਰ ਥਨੁ ਲਿਖ ਸਲਾਰੋ ਸਿੰਘਨ ਬਾਨੰ ਪ੍ਰਭਾਰ ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਜ
ਥਨ ਥਨਾਪੈ ਥਾਸੀ ਲੰਘਥੈ ਗੀਨੈ ਕੁਸ਼ਰ ਥਨੁ ਪਾਰ।

ਪੰਚਮੀ ਕੁਲਾਰ ਲਿਖਾ ਦੁੱਖ ਮਸੀ ਕੁਲਮਾਰੋ ਸਰਸ ਪੰਥਿ ਮਾਸੈ ਨਿਥੈ ਥਾਰ
ਸਿਲਾਮਲੈਟ ਮਸ ਸਥੈ ਸਮਾਇਲ ਮਾਸ ਲਿਖ ਭਾਸ ਥਾਲਾ ਦਿਲ ਲਿਖ।

ਅਭਿਆਸ ਸਾਖੀ ਤਰਦਾਰ ਸਿਰਕੁਰੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ

ਦੰਤਾਲ ਥਨ ਨਿਖਿ ਥਨੁ ਜੋਲਸ ਲਾਖਥੈ ਲਿਨਾਂ ਲਿਖ ਬਲੰਪਾ ਕੁਸਥਾਰ ਕੁ ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਜ
ਦੁੱਤਾ ਥੰਨਾ ਲਾਖਿ ਸ ਪੰਥਲੁ ਹਾਦਰਾਸ ਮਥਾਲਾ ਪਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਭਿਆਸ

ਪ ਲਿਖੁ ਪੋਥੇ ਮਿਸਰੀ ਪਤੀ ਮਾਪ ਸਹਲਾਲ ਮਿਤ੍ਰ ਦ ਲ ਤੋ ਮਥਾਲਾ ਤੋ ਮੁਖੇ ਲਿਖਾਰਥ ਦੇਹਾ
ਲ ਕੁਸਰ ਲੋਲ ਮੈਲੀ ਮਿਸਰ ਸਾ ਸਹਲਾਲ. ਲਿਖ ਸਾ ਸੰਥਾਰ ਮਥਾਲਾ ਸੀ ਮੰਥਿ ਸਾਲੰ ਮੈਲੇ ਲੋਲਾਰ ਸੀ
ਤ ਕੁਸਰਾਰ ਪੁਸਾਰੇ ਪੰਲਾਲ ਦਾ ਲਿਖ ਸਲਾਰ. ਸਾਲੰ ਤੋ ਸਥਾਰ ਮਥਾਲਾ ਦਾ ਲਿਖਥਾਲ ਥਥਾਲੰਥਾਰ ਦ ਪਸਥਾਲੰਥਾਰ ਪੰ
ਪੰ
ਮ ਸਥਾ ਲਿਖਾ ਸਥਾ ਲਿਖ ਮੈਲੀ ਮੰਲਾ ਲਿਸਾਰ ਸਾ ਲਿਖ ਪੰਥ ਸਥਾਰ
ਪ ਮੰਥ ਲਿਖਾਰ ਲਿਖ ਮੈਲ ਪੰਥਲੀ ਮਾਸਾ ਸਲੀ

ਚੌਪਈ ਪੜੇ ਬਰਤ ਉਹ ਹਾਲ ਅਗਾਰੂ ਪੁਰੇ ਵਿਖਾਣਨ ਹੋ ਸੋ ਥਲ ਸੁਣ
ਭੋਜਨ ਤੁਸਿ ਪਰ ਰਹਿਣ ਸੋਇ ਅਤ ਪਰਾਯਣ ਕਿਸੇ ਸਰਿ ਸੋਇ ਰਹਾ।
ਚਲ ਜਿਥ ਨੋ ਸੋ ਜਿਥਾਰਥ ਤਤਾਰਥਿਆ ਦੇ ਦੇਹੀ ਦਿਤ ਜਥਾ ਫੁਹਾਇਆ
ਫੁਲ ਸੰਤਿਨੀਂ ਬਿਰ ਚੁੜ ਗੁਰੂ ਅਮਰਾ ਇਸ ਸਿਧ ਦੀਲੀ ਚਿਤ ਚਾਹਾਂ ।੩।
ਮੰਨ ਮਾਤਮੇ ਸਥ ਜਿਥ ਮਾਤ ਕਰੇ ਮਤਤਾ ਜਿਥਾਰ ਸਥ ਜਿਥਾਰਥ ਕਰੇ
ਜੋ ਧਰ ਯੰਥਕ ਦੁਨ ਦੇ ਦੇ ਵਾਰੀ ਮੁਕ ਵੰਘਰੇ ਅੰਕ ਧਰਨ ਬਰਕਾਰੀ ।੪।
ਜਾਹੀ ਧਸੁਧੇ ਸੁ ਖਿਤੀ ਕਰਤਾਬਾ ਸੁਕਰਨ ਮੰਡਾ ਬਦਸੇ ਬਾਰੀ ਧਾਸ
ਸਦੇ ਦਹਕਾਰੇ ਦੀਹੀ ਘੋਹਾ ਹਹਾ ਮਾਰਾ ਸਮੰਹਰਾ ਕੋਰਾ ।੫। ਸਮਾਰ ਕਰ ਨਾ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਮਰਜ਼ ਚੁੰਮੇ ਦੀ ਭੁਲ ਬੁਰੀ ਸਭ ਬਧੀ ਸਿੰਘ ਸਭ ਮੰਗ ।
ਬਾਬ ਪੁੰਨ ਪੁੰਨ ਸਿੰਘ ਦਿਸੰ ਪਰਸੀ ਕਿਲਾਸਨਾ ਅਕਲੰਕ ।੭ ਸਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਨਿਤ ਬਲ ਤਿਤਥਾਰੇ ਦੇਣ ਸ ਪਾਂਹ ਮੰਤੇ ਚਿਤੀ ਬਲ ਮਾਰ ਸ ਮਾਰਥ
ਜਲਯੰ ਬਧੀ ਸੋ ਬਲ ਬਖਬਾਰੇ ਮੰਨ ਹਲਾਰ ਚਿਰ ਬਬ ਬਾਰੇ ।੮।
ਚਿਤ ਬਲ ਜਾਹਿ ਚੁੰਤ ਮਾਰਥੀ ਬਾਹਿ ਨਰੇ ਦਿਵੰ ਬਿਤ ਜਾਲ ਨ ਪਾਹਿ
ਜੰਦ ਬੰਜ ਵੰ ਸੋ ਥਲ ਪਏ ਸਿਰ ਬੁਰੰਦ ਬਿਰ ਸੋ ਜਲ ਬਰੇ ਰਾ
ਦੋਲ ਬੁਸੰਦ ਬਲ ਜਲਾ ਲਹੀ ਹੰਸ ਰਬਬਾਰ ਬੁਲ ਬਲ ਬਹਾਂ ਮਹੰਸ
ਬਾਬਲ ਮਲ ਮਲਾਂਮਾ ਬਿਕਾਰੀ ਚਲਤੰਸ ਬਲਾਰੇ ਪੁੰਨ ਬਲ ਸਿੰਘ ਮਾਂਸੀ ।੯। ਸਮਾਰ ਮਾਰ
ਬਲਾਂਮਲ ਬਲੇ ਸਿੰਘ ਮੀ ਸੋ ਬਾਰ ਚੁਲ ਸੋ ਬਲੀ ਪੁਸ਼ਕਾਰ
ਧਸੁ ਸਿਘ ਜੀ ਸੋ ਮਹੀ ਮਾਰੇ ਚਾਰ ਹਰਖ ਸਿਘ ਮਹੰਤੇ ਰਾਨੀ ।੧੦।

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇ ਪੋ ਬਲ ਪੁਲਕੇ ਸਿਕਲਾਲ ਬਲਵੰ ਚੁਰ
ਮਹਾਂ ਹੁੰਦਿ ਸ ਨਾ ਮਹਿਮਾਂ ਬਲਵੰ ਮੰਤਰਾਰ ਸਿਖ ਦੁਰ ।੧੧। ਮਹਿਮਾ

ਚੌਪਈ ਜਬ ਹੀ ਸਿਘ ਜੰ ਸੰਤੇ ਗਾਵੇ ਛਦਸ ਦੁਹਿਤ ਬੀ ਮਹੀ ਨ ਜਾਂਹੇ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਣੰ ਨਹੀਂ ਮੰਜਾ ਪਾਸ ਮਹੀ ਸਿਘ ਤੇ ਬੁਰਾ ਪਤਾ ।੧੨।
ਕਹੀ ਸਿਘ ਪੁਰਿ ਪਾਂਹਿ ਪੰਹਿ ਹਾਲਾ ਸਸਾਨਹ ਬਹਾਂਸੇ ਮਰਾ ਬਬ ਬਧੇ ਬਲ ਬਲ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੰਤੇ
ਨਾਂਸ ਨਾ ਦੇਰ ਇਲ ਸਿਪਾਹੀ ਮਿਲਾਂਧੇ ਦੁੰਸੀ ਲੰਤ ਪੁੰਨ ਪਬਲ ਬਲਾਂਸੇ ।੧੩।
ਪ੍ਰਾ ਬਾਮਾਂਬਾਂ ।।ਵ ਮੰਤੇ ਸਾਂਬ ਲਾਂਨ ਲਾਂਨਾ ਲੰਤੇ ਪੰਲਨ ਦਰਾਮ ਮਾਰ ਮਾਰਮੰਤ
ਮਲਾਂ ਧੁਨਾਲਬੀ ਜਾਣ ਬਾਂਦਿ ਸਿਲਾ ਲਿਬਰ ਬਬ ਮਾਲ ਹੋਂ ਲੋ ਸਿਲ੍ਹ ।੧੪
ਦੁੰਸ ਦਿਲ ਤੇ ਬਹਾ ਬਲ ਮੁਹਾਲ ਮੰਮਲ ਬਧੇ ਮੁਲਬ ਅਬੰਹਾਨ ਬੰ ਮਾਲ ।।ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ
ਜਿਧਰ ਜਾਂਦੇ ਟਿਹਾਂਦ ਬਤੇ ਮਾਂਦਿ ਅਰੀ ਪੁੰਜੇ ਨ ਬੰਧੂ ਅਕਲਾਂਦਿ ।੧੫। ਸਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਬਲਾਂਦੇ ਭੋਹਲੇ ਚਾਂਧਾ ਜਿਥੇ ਬਾਬਲ ਅਧਿਮਾਂਨ ਬਲਾਂਸ ਬਲਾਂਸ ਮਾਰ
ਪਾਂਡਿ ਬਾਲ ਧਸੁਧਾਂ ਬੁਰੇ ਜਿਤੇ ਨ ਜਾਂਤੇ ਜਿਲਾਂਧਿ ।੧੬। ਬਲ ਬਲ

੧ ਇਸ ਮਿਲਾਵਾ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਹ ਨਹੀਂ

ਗੋਪਾਲੀ ਸਿਰ ਚੁਮੰਦ ਸਾਂਚੋ ਮਾਲਕਾ ਮਾਂਦਿ ਮਾਰ ਲੋਕ ਚੁੰਕ ਛੁੰਕ ਅਗਾਂਦਿ
ਤੁੰਕ ਚੁਪੰਚਾ ਤਿੰਚ ਲੀ ਚੁੰਨ ਮਾਂਦੀ ਚਾਹ ਮਾਂਦਿ ਤਿਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚਾਂਗੋ ॥੮੭॥ ਸਿਰ ਸੁਮੰਦ
ਮਾਰ ਮਾਂਚ ਮਿੰਚ ਚੁੰਚ ਅਗਾਂਦਿ ਮੋਚੋ ਮਾਲਕ ਮਾਲ ਚੋਲ ਸਮਾਲਾਂਦਿ
ਅਨੁੰਮਾਦ ਮਾਰ ਮਾਲ ਤੁੰ ਮਾਲ ਚਾਚ। ਸਿੰਚੁ ਮਾਮਲ ਚੁੰਚ ਅਗਾਂਦਿ ॥੮੮॥ ਮਾਲ
ਸਿੰਘ ਲੀ ਚਾਹੀ ਹਸ ਚੁੰਚ ਮਾਰ ਮਾਂਦ ਸਾਂਦਿ ਤੁੰਦਿ ਮਾਲੀ ਦੋਵ ਤਾਂਦਿ
ਦਿਤਮਾਲਾ ਲੋਚੁ ਮਾਲ ਮੇ ਮਾਰਾਲਾ ਚਾਚੁ ਸਿੰਘ ਮਾਲ ਮਾਲਮ ਚਾਂਦਿ ਲੀ ਚਾਚਾ ॥੮੯॥ ਮਾਲ ਮਾਲਾਲ
ਸਿਰ ਚੁਮੰਦ ਚਾਲ ਮਾਲਾਚੀ ਸੁਨਾਦੀ ਦਿਸਾਤੇ ਫਲੀ ਦਿਲ ਲੋਚ ਚਾਲ ਮਾਲੀ
ਬਾਦਿ ਚਾਚਾ ਤਮਾਤੇ ਛਟ ਦੇਖੇ ਸਾਦਿ ਸਿਰ ਬਾਂਦਿ ਮੋਚੁ ਤਾਚਲੀ ॥੯੦॥ ਮਾ ਮਾ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਚਮੁ ਸਿੰਘ ਸਜ ਸਿਰ ਪੀ ਆਲੀ ਦੀਜੋ ਪੁੰਪੇ ਤੁਰਾਂਦਿ ਮਾਲ ਮਾਲ ਲੋ ਮਾਲਾ
ਮਾਲਚ ਦੀਚਿ ਚੁੰਜ ਚਾਂਚੇ ਲੀ ਚਾਂਲੋ ਮਾਲਤ ਦਮਾਂਦਿ ॥੯੧॥
ਦੰਤੀ ਸਜਾ ਤੈਲੇ ਸਿਲਾਂ ਲਗਾਲ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਚਾਚ
ਲੰਚਨ ਰੇ ਮੋ ਚਿਸ ਚੁਨੀ ਤਿਸੋ ਸਰੀ ਸਿਖਸਾਰਾ ॥੯੨॥ ਮਾਮਾਮਾ

੨੮੬ਵਾਂ ਸਾਖੀ ਸਿਰਦੰਦ ਮਨਿਲੇ ਕੀ ਔਰ ਸਿਖਾਖ ਫੌਜ ਮਾਲਕਾ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਚਲੀ ਚਾਲ ਪੰਗਸਥਾਲ ਸੁਨੀ ਚੁੰਜ ਲੋਚ ਤੁਮਾਲ ਦਾਲ ਮਾਲ
ਮੁਲੀ ਮਾਲਾਲੀ ਚਾਲਿ ਲੀ ਚੁਲੇ ਸਿੰਘ ਚੁੰ ਸਿਰ ਚਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਮਾਲਾਲ ਮਾਲ

ਚੌਪਈ ਪਤਾਲ ਤੁੰਮਾਲ ਸਿੰਘ ਲਲੇ ਲਲੂ ਚਿੰਲ ਸਿਰੁੰਚ ਮੁਮਾਲ ਸਮਾਲਾਲ ਮਾਲੇ ਮਾਲ
ਸਿੰਘ ਲਲੇ ਚਿਲ ਚਾਲ ਤੁਲਿ ਚੁਲੇ ਚਿਲ ਨਲੰਚ ਰੇ ਚੁੰਮਾਲ ਮੁਲੀ ॥੨॥ ਮਾਲ
ਚੁੰਨ ਲੀ ਮਿਲਾ ਸਿਲ ਚੁਲ ਰੇ ਬਨੀ ਲਲੀ ਸਲੰਮਾਲ ਮਾਲ ਚਾਲਾਂ ਮਲੀ ॥੩॥ ਮਾ-ਮਾ
ਚੁਲੇ ਚਲਚੁ ਲੈ ਮਾਲਲ ਪੈਮਾਲਾਲੇ ਚਲਨੀ ਚਾਲ ਸਿੰਮਾਲ ਪੈ ਮਾਲਾਂ ਤ
ਲੈ ਗਲ ਸਿੰਮ ਚੁਲ ਰੇ ਦੇਤੇ ਚੁਰੇ ਚੁਲਮਾਲ ਚੁੰਜ ਭੀ ਚੈਲੀ ॥੪॥ ਮਾਲਾਲ
ਨਾਲਿ ਚਲਮਾਲਲ ਚੁੰਜ ਬਨੀ ਲੋਲਿ ਚੈਨੰ ਭੀ ਮੁਮਾਲੇ ਸਿਮੰਚਲਿ ਚੰਲ ॥੫॥ ਮਾ ਮਾ
ਲੀ ਮੈਲਾ ਚਾਲਲੀ ਚੁਲਮਾਲਾ ਮਾਲਾਲਾ। ਮਿੰਮਲੰ ਲਲੇ ਮੈਲੇ ਲੀ ਮਾਲਾਲਾ।
ਮਲਾ ਚੁਲ ਮਾਲੇ ਚੁਲ ਮਲਾਲੰ ਮਿਲ ਬਲ ਮਲ ਮਲ ਸਲਿ ਮਲੇ ਬਲੀ ਮਾ ॥੬॥ ਮੁਲ ਮਲ ਮਲਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਸੈਲੰ ਚਲ ਮਾਲ ਮੈਲੇ ਲਲੇ ਸੈਲ ਚੁੰਮਲੇ ਮੁਮੰਚ ਮਾਲ
ਮਲਾਲ ਚੈਲ ਸੁ ਚੁੰਸ ਚਲੇ ਲਲੇ ਚੁਲ ਸਿਲਚਾਲੇ ॥੭॥

ਚੌਪਈ ਸੈਲੰ ਲੋ ਲੀ ਮਲਲ ਸੁ ਚੁਲੀ ਨੋਲਲ ਮੁਲੰਚ ਮਾਲ ਮਾਲਾ ਮਾਲਲ ਮਾਲਲਾਲ
ਚਿਲ ਲਲੇ ਲੋ ਮਲ ਚਾਲਮਾਲੀ ਚਿਲਮਾਲ ਸਲਾਂ ਮਾਲਲ ਤ ਮਾਲੀ ਮਾਲ ਮਾਲਲਾਲ
ਚਾਲ ਚਲਾਲ ਤੈ ਮਾਲਲੇ ਲਲਾ। ਮਿਲਾਲ ਚਲੇ ਮਾਲ ਮਲੇ ਚਾਲ ॥੮॥ ਮਾ
ਚਲ ਚਮੰਚਲ ਚੁਲ ਮਲੀਲੇ ਮਲੀ। ਮਿਲਾਲ ਚੰਲੇ ਲੋ ਚੁਮੰਦ ਚਾ ਮਾਲਾਲ ॥੯॥ ਮਾਲ ਮਾ ਮਾ

ਸੁਖੈ ਦਲ ਲੀਚਿ ਗਯਾਤਮਾਹੈਂ ਫੇਰਾ। ਪੰਖੀ ਅਸ ਸੋ ਮਨੋਰ ਹਰਸੀਂ ਜਸੀਰਾ। ਸਮਰਾ ਦਲ
ਅਨਿਤਮੈਨੋ ਪ੍ਰੇਮ। ਫੈਲ ਕਾਰੀ ਜਿਕਰੋ ਸਕਾ ਸਿਮ ਸਾਲ ਚੁਕਾਰੋ।੬।
ਹਾਰ ਹਰੋ ਸਿੰਘ ਚੁਤੋ ਰਹਾਯਾ। ਮਰ ਬਲ ਰਾਣ ਦਲੇ ਲਗਾਇਆ ਸਮਰ ਸਮਰੋ ਪਕਰ
ਦੁਰਜ ਹਾ ਕਾਣ ਚੁ ਪਸੀ ਜੁਜਾਰੀ। ਜਿਕਤੁ ਹਰਕਨੈ ਦੁਰਜ ਜਰੀ ਸਵਾਰੀ।੭।ਦਲ ਸਮਰ

ਦੋਹਰਾ ਤੋਖ ਨੀਸੁਰੇ ਸਹਸਰੇ ਹਾਯੇ ਲੀਓ ਸਹੀਰ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਇਮ ਪੈ ਸਮਰਾਂ ਮਾਲਿਐ ਪਿਯਾ ਚਿਤਾ ਛਟੈ ਮਮਸੀਰ।੧੧। ਸਮਰ ਸਿਮਰ

ਚੌਪਈ ਚੁਪ ਬੀਨੇ ਦੁਰਜ ਬਲੀ ਜਸਵਾਲੀ ਤੀਰ ਸਮਾਰੇ ਲਗੇ ਪਿਮਾਲੀ ਸਮਰ
ਦੁਨੈ ਸਾਰ ਦੁਰਜ ਬਹਾਰੇ ਅਸਵਾਰੀਫ਼ ਸਾ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘ ਸਿਮ ਦੁਰਜ ਬਲ ਤਾਰਿ ਨ ਸਾਰਾ। ਸਮਰਾਰੇ
ਗੋਰੇ ਦਲ ਚੁ ਮਕੈਲਨ ਬਾਲ ਜਾਰਿ ਲਗਾਰੇ ਬਾਰਿ ਗੋਰੇ ਚਿਤਾਰਾ ਸਮਰ ਸੁਰਾਰਾ
ਦਲ ਚੁੰਮੈ ਕੀ ਹਾਨਿ ਸ ਬਾਲ ਦਲੇ ਮਾਰਬੇ ਚੋ ਸੋ ਚੁਰਜ ਕਾਰ।੧੩। ਦਲਮਾਰ ਸਮਰ
ਬਲਨ ਖਬਰ ਮਰਬਲਾ ਚਲੀ ਚੁਮਾਰ ਖਬਰ ਸਿੰਘ ਚੋਰੇ ਗਲੀ
ਗਯਾ ਕਬਾਰਿ ਜਿੰਘ ਚਲਨੇ ਜੋਰਿ ਦਲੇ ਬੰਦੂਕਨ ਬਯਾਲੀ ਚੁਰਿ।੧੪। ਸਮਰਿਮ ਸਮਰ
ਚੁਸਦਰ ਬਲਾਰੀ ਘੋਰ ਜਾਰਿ ਚਲੈ ਚੁਰਿ ਤੇ ਹੀਰ ਨ ਗਿਨਨੇ ਅਲੰਮ ਸਮਰ
ਦੋਇ ਚਾਰੀ ਜਿਮ ਚਲਨੀਲੀ ਸੁਪੰਦ ਤੇ ਹਮਣੀ ਚਲ ਰਚੀ ਹੈ ਮਿਰਿ ।੧੫। ਸਮਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਕਰੋ ਦਿਲ ਮਾਰਗੀਲੀ ਗਯਾਤੋ ਬਾਲਨ ਘੋਰ
ਮਿਟੁ ਕਰੀ ਸਮਾਰ ਚੁ ਸਮਰ ਹੀ ਸਾ ਸਮਾ ਮਾਲੀ ਦਾਰਿ ਸ ਗੋਰ।੧੬। ਸਮਰ ਸਮਰ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਕਰੋ ਸਮ ਚੁਸਦਰ ਮਾਰਿ ਚਲੈਚੁਮਾਰੀ ਚੁਰੀ ਜਿਮੈ ਕਲਾਰਿ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਲੱਖੋ ਜਿਮਤੈ ਕਰਾਰੀ ਸੰਚ ਮਮਰ ਜਿਯਾ ਸਿੰਘ ਚੀਨੀ ਚੁੰਚਾਲੇ
ਚੁਰੋ ਸਮਾਰ ਲੋ ਚੁੰਗ ਤੋ ਦੁਖੇ ਮਲੈ ਚੀਨ ਜਿਮ ਮਲੇ ਚੁਪੀ ਸਮਰ
ਕਾਰਿ ਜਿਤੋ ਚਲਨ ਜਿਤ ਦੇਰੋ ਕਰੋ ਸਾਹਿ ਮਾਰ ਚਿਤ ਚੁਰਿ ਦਿਮ ਕੀ ਸਮੈਂ।੧੭। ਸਮਰ
ਜਿਕਰਮ ਚੈਨ ਚੁਨ ਲਗਨੈ ਲਗਾਰੀ ਚਲਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰੋ ਸਹਿਤੇ ਸਮਾਰੀ
ਮਰੰਤਰੋ ਚਲਾਰੀ ਜਿਕਰ ਚਲਨ ਚਾ ਕਰਮਾਰ। ਮਾਰ ਦੰਦੂਕਨ ਹਰ ਸਾਰੇ ਚਲਕਰਾ।੧੮। ਸਮਰਮਾਰ ਸਮਰ
ਜਿਮਾਰ ਹੁਮਰੰਤਕਨ ਦੰਨ ਨੰਚੁ ਅਮਰਾਰ। ਚਲ ਦੰਚੁ ਜਾਰ ਅਕਚੁ ਪਾਯਾ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਜਿਧ ਚਲ ਜਿਦਲਕਾ ਚੁਜੇ ਦਲਮਾਕਰੀਤੋ। ਹਰੰਤ ਨ ਚਾਜ ਜਿਮ ਜਿਮਤ ਸਮੰਨੀਤੋ।੧੯। ਚਲਮਾਰ ਮਰ

ਦੋਹਰਾ ਚਲਰਮਾ ਦਲੀ ਨਰਤ ਮਾਲਲੇ ਚਿਲਾਮਰੇ ਸਲਮੁਖ ਹੋਇ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਚਲਰੇ ਚਲਿ ਚਲਣੈ ਪਿਲੀ ਪਲਧੀ ਚੁਮ ਮਿਰ ਹੋਇਣਾ ।੨੧। ਸਮਰ ਚੁ ਚੁਮੈ ਸਮ

੧ ਸਮਰਮਾਰ ਸਮਰਮਾਰ ਸਮਰਮਾਰ ਸਮਰੀ ਚੋ ਪੁਰਾ ਸਮਰ ਮਾਲ ਚਿਤ ਸਿਮ ਸਿਮੈ ਚੁਮਾ ਦਲ ਸ ਚੈਨ ਸਾ ਨੰ ਸਿਮਾਰ ਸਮਰੀ
ਸਮਰ ਸਮਾਰਮਾਰ ਸੀ

ਰ ਸਮਰਮਾਰ ਸਮਰੀਮ ਮਾਲੈਮ ਪੁਲੈਮ ਹੈ ਹੈ. ਸੀ ਸਮਾਰੰਚ ਸੁਸਮਾਰ ਸਿਮਰੀ ਸਮਾਰੰਚ ਚੁਮਾ ਸਾਰ ਸਮਰ ਸਮਰ ਸਮਰ
ਹੈ

ਸ ਸਮਰਮਾਰ ਮਾਲਮਾਰ ਸਮਰਮਾਰ ਸੀ ਸੰਚ ਚ ਮੰਚ ਪੁਰਮਾ ਸਿਮਾ ਸਿਮਾ ਸਿਮਾ ਚੁਮਾ ਚੁਮੈ ਚੁਮ ਚੁ ਮਾਰ ਸੰਚ ਚੁ ਸਮਾਰਮਾਰ
ਚੁ ਸਮਾਰੰਚੈ ਹਨ

ਚੌਪਈ ਬਹੁਤ ਚੋਰ ਚਰਨਿ ਸਿਖਸਕਾਰ ਕਰਯੋ ਬੁਰਹਾਨ ਪੁਰਹਾਨ ਕਵਿ ਚੌਰਨ ਪ੍ਰਿਥਵਾਨ ਮਾਰ ਕਾਢਿ ਕਰਾਏ
ਰੋ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸਕੰਧ ਜਾਯ ਦਿਯਾ ਵਿਰਧਯੋ ਹੈ ਦੈਨੇ ਪਰਮਾਤਮ ਦੇਵ।
ਤੋ ਵੇ ਆਠ ਛੋਕਿ ਗਹੁ ਲਏ ਛੋਕ ਲੋਕ ਕੀ ਕੀ। ਕਿਤਕੇ ਚਲੇ
ਮਹਿ ਮਹਿ ਆਯਹ ਕਯੋਂ ਚਹਿ ਆਏ ਸਥਾਨ ਕਰਿ ਕਰਿਨ ਕਰਨਾ ਕਰਨਾਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ ਕਰਨ ਮੰਦਰ
ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਨਹਾਰ ਦੀਨੇ ਗੁਰਾਰ ਤਿਨ ਪੈ ਸਿੰਘਨ ਜਾਂਚੈ ਨ ਵਾਰ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭ
ਸਿੰਘ ਦਰਿਆਵ ਜੋ ਰੂਪ ਸੁ ਆਯਿਓ ਤਬਹਿ ਨ ਵਦਤੇ ਧੁਨਤੇ ਜਾਯਿ।
ਕਿਤੇ ਗਸਤਰ ਧੁਪਣਾ ਸੁ ਆਸਾ ਸਤਿਨ ਆਯਾ ਕਰੇ ਨਿਆਂਕ ਪ੍ਰਭ
ਦੀਨ੍ਹ ਚਲਨ ਸੁਨ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਰੋ ਕਰਨੈਆਲ ਜੋ ਦਯਾ ਜਾਨਿਆਂ ਕਰੋ ਹਰਯਾ ਸਮਰਥ

ਦੋਹਰਾ ਜਯੋ ਕਲਯਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸ ਮੋ ਯਯੋ ਕਥੀ ਕਲਯਾਨ ਤੁੰਮ
ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਦਾ ਆਯਿ ਪਹੁ ਸਭੇ ਸਾਰ ਯਸ ਯੋਗ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭ।

ਚੌਪਈ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰ ਸਾਲ ਤੋ ਕੀਨਾ ਕੀਯ ਯਯ ਕਿਹਾ ਸਰੀਰ
ਜਾਯ ਪੁਰਤ ਨਿਵਰੰਯੋ ਰੋਚ ਧਾਯ ਪਾਯ ਤੁਨਾ ਦੇਹਰਾ ਤੁੰਹਾਂ ਸਯਾ ਮਾਰਤਾ।

ਸਭਾ ਸਮਾਪਤੀ ਲੀਲਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਕਥੀ

ਦੋਹਰਾ ਆਯਾਰੋ ਸੁਣੇ ਸਵਰੰਦਾ ਕੋ ਜਿਸ ਕੁਟੰਬੀ ਲੀਯੀ ਕਾਜ
ਪਾਯਾ ਸੁਹਣੇ ਬੈਠਾ ਸਭਿ ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦਿ ਭੀਖੇ ਪਰਮਾਤਮ

ਚੌਪਈ ਸਭੀ ਪੰਖਯਾ ਸਿੰਘ ਯਾਪਤੇ ਯਥੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸਕਾਰੀਂ ਜਿਥ ਨ ਯਥੀ
ਸਿੰਘਨ ਕਲਯੋ ਕੀ ਪ੍ਰਿਯਾ ਯਯਤਾਯਾ ਕਾਯਾ ਕਥੀ ਜਿਸ ਤਿਸ ਤੁਹਿ ਸ੍ਰਾਯ ਨੇ
ਜਿਹਾ ਹਲਯਾ ਕੋ ਯਾਯਯਾ ਤੁਯਾ ਜਿਸ ਪਰ ਸਰਿਵ੍ਰਤ ਦਯਾ ਕੀ ਬ੍ਰਯਾਨ
ਥਥੀ ਸਯਯ ਦੀ ਮੰਦਸ ਜਥਾ ਬਯਾ ਬਾਲਯਾ ਯਿਦਯਾਨ ਕਾਲ ਥਰ ਦਯਾ ਯਾ
ਨਾਯਿ ਯਾਯਯਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮੰਦਾ ਥਿਥੇ ਤੁਲਾਂ ਨ ਥੀ ਮਾਯਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਥੀਸੈ
ਚੌਯਾ ਥੀ ਯਿਯਾ ਚੰਦਸ਼ਾ ਯਿਥ ਥੀ ਮਯਿਥ ਤੁਥਿਯਾਂ ਸਿਥ ਤੀ ਯਿਥ ਸੀ।
ਤੁਯਾ ਤੁਯੰਦਾ ਜਥ ਯਿਟਿਣ ਪ੍ਰਿਨ੍ਹੰ ਜੋ ਸਯਾ ਤਯਾਥ ਤ ਸਯਤੇ ਥੰਨੇ
ਯਿਯਾ ਤਯਾਯਾਂ ਲੈ ਪ੍ਰਯ ਯਯਯਾਪੈ ਯਾਯਾ ਯਿਟਿ ਮੰਥ ਦਯਾਯਾਟਿ ਤੁਯਾਯੈ ਮਾ

ਦੋਹਰਾ ਖੰਨੀ ਛਿਯਯੈ ਕੁਯਯਾਂ ਯੋ ਯਯਤੇ ਯਿਯਨੂੰ ਸੰਥ ਯਾਯਿ
ਸਿਯ ਸਿਯ ਯਯਾ ਜਥੰ ਪਯਾ ਯਯਾ ਯਿਯਸੇ ਪ੍ਰਿਯਾਂ ਸੁ ਦਯਾਇ।

ਚੌਪਈ ਯਯਾਂ ਯਾਤ ਤਯਾ ਚੰਤੰ ਸੰਥੈ ਚੰਥਾ ਚੰਥਾ ਥੰਯ ਯੰ ਸੰਯਾ ਸੰਯਾ
ਯਾਯਿ ਸੰਯਾ ਯਿਯ ਯਾਯ ਯੈ ਸਯਾ ਸੰਥ ਯਾਂਯੰ ਯੰਯਾਂ ਸੰਯਾ ਯਾ

ਪ੍ਰ ਯਯਾ ਯਿਯ ਯੰਯ ਯੰ ਪ ਯਿਯਾ ਯਯਾਯਾ ॥ ਯਿਯਾ ਯਾ ਤਯ ਯੰ ਯਾਯੈ ਯਿਯ ਪੈਂਯੰ ਯਯਾਂ ਯੈ ਯਿਯਾ ਯਿਯਾ ਯੈ ਯਿਯਾ ਯਿਯਾ ਯੈ ਯਿਯਾ ਯਿਯਾ

ਤਿਸ ਕਰ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਅਪਣਾ ਕਰਿ ਲੈਹਿ ॥ ਇਸਥਿਰੁ ਕਰ ਕਰ ਜਿਸ ਦਿਉ ਦਾਨ ॥
ਧੰਨੁ ਸਵਾਏ ਨਹੀ ਤਜੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ਹਥ ਘਤਾਇ ਤਤਿ ਦਏ ਅਗਨਿ ਨ ਸਾਕੈ ਖਾਇ ॥੮
ਦਰਗਹ ਖਸਮੈ ਕਾ ਜਾਪੈ ਤਾਮੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਪੂਤ ਸਪੂਤ ਹੋਵਨਿ ਆਗਾਹਿ ॥ ਨਿਹਚਲ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾ ਜੋਨਿ ਭਵਾਹਿ ॥

ਮਾਰਗ: ਅਖੀਰੀ ਉਦਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਅਕਲੀ ਸੁਨੈ ਅਕਲ ਮਾਨਸੀ ਅਕਲਹਿ ਜਿਸ ਸਿਮਰੰਤ ॥ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ਅਕਲ
ਸਬਦ ਮੰਤ ਪੰਥ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਜੋ ਅਕਲਹਿ ਜਿਸ ਪਾਇ ॥ ਕੀਮਤ ਕਛੂ ਨ ਕਥਨਾਹਿ ਕਰਤੀ ॥੧॥
ਸਿਮਰੰ ਮਾਤਾ ਕੀ ਬੁਧਸਾ ਸਬਦਹਾਰੀ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬਾਂ ਮਾਨੀ ॥ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ
ਜੋਗੀ ਤਰੈ ਸਤ ਪੋਥੀ ਗਿਆਨ ॥ ਬਸਤਾ ਸਤਰੰ ਕੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਤਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜੇ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤ ਸਾਸਤ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਸਬਦ ਖਾਲਸੇ ਪੰਥ ਮਾਹਿ ਪਰਿਗਾਸੀ ॥ ਬਹੀਯਾਰ ਪਿਰਤ ਹੀ ਪੋਥਾਂ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਸਿਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੇ ਘਾਲੇ ॥ ਮੁਨਕੇ ਫੇਰ ਦੁਖ ਤਸੇ ਬਰਨਾਂ ॥ ਤਸ ਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਸਿਸੇ ਨਿਰ ਦੁਖ ਕੰਟਯੇ ਰਖਦਾ ॥ ਦੁਤਰੀ ਹੋਰ ਦੁਖ ਹਲਕ ਬਖਰਿ ॥ ਸਤ ਸਤਿਨਾਮ
ਬਿਧ ਪੁਰਖ ਦੁਹਾਂ ਪੁਰਖ ਬੁਲਾਈ ॥ ਆਸਥਾਨ ਮਰੇ ਦੁਖ ਸਭੈ ਗਤਿ ਬਤਾਏ ॥੨

ਦੋਹਰਾ ਸਭੈ ਸਾ ਖੰਡੇ ਸਿਖ ਸਭੀ ਸਿਖ ਦੁਖ ਜਨਾਂ ਸੁਨਾਇ
ਸਿਖ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਬੁਲਦਾ ਸਿਖ ਬਾਹਿਰ ਸਭੈ ਬਲਾਇ ॥੩ ॥ ਸਭ ॥

ਚੌਪਈ ਨਿਸੇ ਭਾਖਿ ਦੁਖ ਸਿਖਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਖ ਹੀ ਸਿਖਾਰੇ ਬਖਾਈ
ਜਥੈ ਬਸੀਯੋ ਭਾਲ ਮਖਵਾਲੀ ॥ ਦੁਖੇ ਬਾਲਕ ਪੈ ਪਰਵਾ ਆਪੈ ॥੪॥ ਸਬਦ ਸਭ
ਬਦੋ ਦੁਖ ਬਦ ਬਹੀ ਅਕਬਾਲਾ ॥ ਬੇਰ ਨ ਦੇਖੈ ਬਹੁ ਮਾਲ ਬਾਬਾ
ਜਾਨਤ ਭਲੇ ਮੇ ਕੁਣੇ ਸਮਝਾਈ ॥ ਹਾਥਿ ਨਾਥਿ ਬਲ ਪੈਠ ਬਲ ਜਾਨੈ ॥ ਸਬ ਸਬਦ
ਬਹੀ ਬਾਣੀ ਸੰਸਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰੀ ਭਿਏ ਮੁਹਿ ਬਾਬਾ ਬਾਲੇ
ਦੇਖੂ ਬਾਲਨ ਜੋ ਅਬ ਹਮ ਮਾਲੇ ॥ ਰਿਸਟ ਖਿਰੇ ਬਲ ਬਲ ਬਰਬ ਬਹਾਰੈ ॥੫
ਮਿਹ ਮੁਸਾਵੈ ਭੈਪ ਕਥਿ ਦਖੇ ॥ ਭਰਤੀਲ ਬਾਬਾ ਫੈਲ ਸੈ ਬਹੁ ਬਬੇ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ
ਨੇ ਯਹੀ ਦੁਸਰੇ ਨ ਖਬਾਲ ॥ ਸਮਾਵੈ ਪੈਲ ਜਦਿ ਕੁਰੇ ਦਬਾਰਾ ॥੬॥ ਸਬਦ

ਦੋਹਰਾ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕਰਾਂ ਪੈਲ ਸਿਖੈ ਪਰਮਾਏ ਖਾਲਸ ਬਖਾਨ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ
ਤਿਸ ਤਿਸ ਪੈਲ ਬਬੇ ਦੁਖ ਜਲੈ ਪਰਾਂਇ ਨ ਬਹੁ ਖਬਾਲ ॥੭॥

ਚੌਪਈ ਸਿਖ ਸੁਰਬ ਕੋਈ ਪੈਲਾਲਾ ਜਾਵੈ ॥ ਨਰਕ ਪਰਬ ਹਰਿ ਜੁਗ ਜਿਵ ਜਾਵੈ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ
ਬਬੇ ਦੁਖਦ ਦੇ ਜਥ ਬਖਾਨ ਸਿਖ ਪਰਬ ਮਾਰੇ ॥ ਸਬ

1. ਮਿਲਦਾ ਮਿਲਦਾ ਸਬਾਨ ਪੁੰਨਯ ਸਲਿਖਾ ਮਨਤ ਸਬ ਬਲਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬਲਬਾਲੀ ਨੀ ਬਬ ਤੋਂ ਬਾਦੀ ਨਬੀਲੀ ਬਾਲਿਆ ਬਾਲਿਆ ਨੂੰ
2. ਬਬਾਦ ਦ ਬਿਲੈ ਮਿਲ ਉਹ ਬਬਾਨ ਮਿਲੇ ਬਬ ਬਬਾਲਬਾਲ ਬਬਾਲ ਨੂੰ ਮਾਰਾ ਕੁਮੀ ਬੁ ਫੈਲੀ ਬਾਲਿਆਮਾਲਿਆ
ਨ ਦਬਾਲ ਤੋ ਮਬਾਲ ਤੋਂ ਬਬ ਬਬਾਲ ਮਲਿਆ ਮੀ
3. ਨਿੰਤੀ ਬਬ ਬਬਾਲ ਉਹ ਬਬਾਲ ਮਿਲੇ ਬਬ ਬਬਾਲਬਾਲਿਆ ਦਾ ਮਬਾਲਾ ਬੀਬ ਮਿਲਾਲ ਮੀ

ਤਾ ਤਰਵਰ ਕੋ ਮਨ ਕੀਓ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਨ ਭਾਖੈ ਲੋਹਰ ਭਯਾਨੋ
ਅਧਯਾ ਪਦਾ ਮਿਲ ਛਾਡੇ ਸਕੈ ਫਿਰ ਦਰਸ਼ ਨ ਸਾਯੰਚੋਰ ਕੀ ਅਗਿ ਮੋ ਛਾਨੈ ।੧੨੮।
ਦ੍ਰਯੁਦ ਦਾਰਾਮਾ ਯੇ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਪਤਿਯੋ ਜਿਮ ਪਿਤਾ ਕਰੈ ਤਿਮ ਦੁਖੈ ਘਟੈਰੋ
ਤੈ ਬਧ ਯਜ ਪੇ ਸਾਰ ਪ੍ਰਿਚਾਵੈ ਨਿਮਾਸ ਨ ਮਿਲੈ ਲੋਟੇ ਹਾਤ ਸਾਤੈ ।੧੩।
ਜਦ ਪਿੰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਤ ਪ੍ਰਿਖਾਤੀ। ਮਾਖੀ ਘਮਨ ਚੋਪੈ ਕਰੀ ਬਿਚਾਰੀ
ਪ੍ਰਿਪਾ ਆਯੋ ਪੇ ਕਾਪਰੇ ਵਿਕਾਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਮਾਰਾ ਯੰਗ ਵਿਕਾਰ ।੧੪।

ਪੰਚਮ ਜਿਨ ਕੁਕਰਮ ਕੋ ਕੀ ਕਹੁਯੋ ਧਾਰੋ ਸਨ ਪ੍ਰੋਪਾਂਦ।
ਮਿਧ ਸਾਤਾਂ ਧ੍ਰਿਦ ਪੁਰ ਭਯੋ ਰਾਂਚਿ ਜਾਯਾ ਜਿਨੋ ਭਨਾਂਦ ।੧੫।

ਛੋਹਨੀ ਜਿਸਾ ਪਾਂਡਿਰ ਜਿਤ ਦੀਪ ਬਲਕਾਵੈ ਯੁਧ ਸਾਯਾ ਕਰਿ ਭਾਯਨ ਕਯਾਵੈ
ਮਿਨੋ ਸਾਪੈ ਮੋਦੀ ਪ੍ਰਿਯਾ ਨ ਜਾਸੀ ਫਾਯੁ ਦੋਸ ਦੁਖਾ ਤੁਸ ਤੁਸਾਸੀ ।੧੬।
ਸਿਖਨੋ ਸਿਖੈ ਤਿਤਿ ਰਬਾ ਮਾਂਡੈ ਕਰੈ ਤਰਾਵਲੀ ਸੋ ਪਤਿਤਾਵੈ
ਦੇਯ ਸਿੰਘ ਬਾਂਧਿ ਸਿਖੈ ਬਯਾਂਦਿ ਸੋ ਲੇਯਨ੍ਹ ਸਬ ਸਿਖਿ ਬਨਯਾਂਦਿ ਜਾਤਾ
ਬਸਤੀਯੋ ਮਨਾਦੁਸ ਜਬ ਕਯ ਸਯੀ ਆਪਨੇ ਦ੍ਰੁਤ ਰੋ ਦੇਯ ਨ ਕਸੀ
ਦੋਯਾਂ ਮਯਾਯ ਸਬੁਤਹੈ ਨਯਾਂਦਿ ਮੀਯ ਦਯਾ ਬੋਯ ਪ੍ਰਬਯਾਂ ਬਦਾਂਦ ।੧੭।
ਸੋ ਗੁਸ ਮਾਯਸੀ ਕਬੀ ਸਮਾਂਦਿ ਲੈਯਾ ਪ੍ਰਬਯਾ ਪਸੀ ਪੁਸ ਕਯਾਂਦਿ
ਛਡੇ ਜਾਸ ਮੀ ਨਯਾਸੇ ਯਯਾਂਦਿ ਬਯਾਂਦਿ ਜਿਸਿ ਛੀਯ ਪਸ ਜਯਾਂਦਿ
ਪ੍ਰਾਯਾ ਪੋਤ ਪਸ ਆਯੋ ਸਾਤੈ ਮਾਂਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਯ ਯਾਸ ਧਾਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ।੧੮।

ਦੋਹਰਾ ਪ੍ਰਾਯਾ ਪੋਤ ਪੀਤ ਆਯਾਂਦਿ ਕਯ ਯਾਸੀ ਪ੍ਰੀਯਾ ਨਿਕਾਯ
ਬਯਾਂਦਿਆਂ ਯਯੇ ਪੰਤਾਂ ਯਯੀ ਪ੍ਰੀਯਾ ਬਯਾਂਦੀ ਰਾਯ ।੧੯।

ਚੌਪਾਈ ਬੰਯਾਂ ਦੋਯ ਪਤਿ ਰਤਨ ਬਨਾਯਾ ਸਾਯ ਕੁਯਾਯਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਯਾਯਾ
ਪਾਂਚ ਸਾਯਨ ਪ੍ਰੀਯਾ ਯਯੇ ਆਯਾ ਜੁਯ ਸਯੁਪ ਸਯੇ ਯਾਯਿਤ ਮਾਂਤ ਕਾਂਤ ।੧।
ਕਯ ਪਤਾਯ ਪ੍ਰਿਯਾ ਪਤਿ ਪਯਾਂਤਾ ਪ੍ਰਿਯਾ ਯਯਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ
ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ।੨।
ਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ
ਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ।੩।
ਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ
ਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ਪਤਿ ਪ੍ਰਯਾਂਤਾ ।੪।

ਦੋਹਰਾ ਦਯੀ ਅਗਿਨ ਅਗਯਾਂਦਿ ਯੋ ਸੀ ਕਯ ਯਾਯੋ ਸਾਯ
ਪ੍ਰਿਯ ਸੀ ਪ੍ਰਾਯ ਪਤਿ ਪਾਯ ਸਿਖ ਪਤਿ ਯਾਂਤ ਪਾਂਤ ਪ੍ਰਿਯ ।੫।

---

੧ ਸਮੁਚਾ ਸਾਰੰਸ। ਯੋਗਾਦਾਨ ਵਿਚ ਮਾਯਾਨ ਨੂੰ ਯਾਯਾ ਦਾ ਸਾਰ। ਮਿਲਾ ਜਿਸਾ ਦੇ ਬਾਰੀਕਾ ਯੁਗਾਰ ਕਯਾਂ ਦਾ
ਮਾਂਯਾਂ ਪ੍ਰਿਯ ਦੇ ਨੇ ਯਿਸ ਜਿਸਾ ਕਯਾ ਯੋਯਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯ ਮਯਾ ਮਯਾ ਜਿਯਾਂ ਕਯਾਂ ਦੇ

ਰਤਨ ਦਿਖਿ ਜਿਮ ਫੁਲਰੀ ਥੀ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਪਾਸ
ਇਹੀ ਸ ਅਤਰ ਪਾਸਹਿ ਪਰ੍ਹ ਜਾਏ ਕਰੇ ਅਭਾਸ ੨੮੯।

ਮਾਰਦੇ ਆਖੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਿਚਾਰੇ ਕੀ ਐ ਸੋਚਣੇ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਛੱਜ ਮਾਨ ਤੋਂ ਸੂਟ ਲਖ ਰਹਯੋ ਗਰਭ ਵਿਚ ਮਾਲ
ਨਿਜੀ ਗਾਂਡ ਸਿਉਂ ਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਵਿਲਾਪੇ ਸੁਨੈ ਰਖਵਾਲ ੨੧੭

ਚੌਪਈ ਗਰਬਹਾ ਮਾਨ ਤੁ ਸਦਾ ਸਾਥ ਖਾਸਾ ਨਸਦੇ ਚਾਕਰੇ ਨੇ ਤਿੰਵ ਧਨ ਨਾਸ ਸਾਥ ਖਾਸਾ
ਸਰਬਸ ਪਾਸ ਸਾਥੇ ਲੇਖਨ ਸੁਗਾਰਿ ਲੀਯਨ ਮਾਰਿਯਨਾ ਪੋਨ ਕੁਕਰਮਾਰਿ ਪਾ

ਖੀਸ ਗਲ ਸਾਨ ਦਯੋ ਭੂਮਿ ਦੇਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਯਹ ਖਟਕਾਖੇ ਸਖੇ
ਧਨਖ ਕੁੰਘੀ ਕਲ ਭੁਮਾ ਪਟਵਾਏ ਦਿਖਾ ਕਰ ਗਿੰਜਿ ਸਭ ਮੁੰਡਿ ਪਟਾਈ ।੩੭
ਸਰਿਯੁਤ ਕਰੀ ਮੀ ਪਿਤਮੀ ਪਤਮਾਖ ਨਰਿਸਾਵ ਕਖਨ ਨ ਦਾਸੀ ਸੇਨਾਖੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਥੋ ਤੁੰਹੇ ਆਯਾ ਤਾਏ ਸਾਰ ਕਰ ਪਾਸੀ ਲਾਯਾ ।੩੮
ਸਤਿਗੁਰ ਕਖਨ ਨ ਟਿੰਦੇ ਤਲਕਾਰ ਦਯਾ ਲਰਿ ਛੋਡੈ ਜੋ ਲੁਖੇ ਪਤਾਯਾ
ਧਨ ਤੀਜੀ ਕਰਿ ਬਹਿਰ ਲੁਟਾਈ ਨਿਕਟਾਰਨ ਲਖ ਸਕ ਦੇਹਤ ਆਈ ।੩੯

ਦੋਹਰਾ ਤੁਲੀ ਮਿੰਧ ਚੰਨੀ ਰੁਪੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਉਬਾਯਨ ਫੁਲਾਂ
ਮਾਲਾ ਪੁਖੇ ਦੇ ਦੀਨ ਖਿਰੀ ਜਿਸ ਜਾਸੀ ਅਗੁਰੋ ਤੁਸਾਰ ੭੯

ਚੌਪਈ ਕਲੇ ਜਨਾ ਪੜਿਯ ਸੰ ਪਲ ।ਸਾਸ ਪੁਸਿਖੇ ਕਸਨੇ ਸੁਦਾਰਨ ਯਖਾਣਾ
ਕਲੀ ਜਿਸ ਹਾਸੇ ਸੁਹਿਦੀ ਸਾਰੇ ਲਖੇ ਸਾਸਾਖਨ ਯਾ ਜੀਸ ਸਾਰੇ ।੪੦

ਦੋਹਰਾ ਸੁਖਾਰਨ ਮਾਸ ਕਰਮਾਲਿਯੋ ਸਾਖੀ ਸਲੀ ਸਵਰਮਾਲਿ
ਵਿਸਖਾ ਸਾਪਤਾਂ ਹੁਸ ਲੀਏ ਮਾਤੀ ਖਿੰਨੇ ਬਲਾਲਿ ।੪੧
ਸੁੰਧੇ ਸਿੰਘਾ ਭਾਸੀ ਹੁਰੇ ਬੰਸੇ ਭਾਰੇ ਜੋਰ
ਦਰੂ ਸਿਖ ਥੋ ਫਿਰਰੋ ਨਿਸਾਬਾ ਖੋਦੈ ਯਾਰਿ ਥੋਇ ।੪੨

ਚੌਪਈ ਹਰੋ ।ਕਾਕਵਟੀਆਨ ਮੰ ਪੁਸਿਖਾਰ ਸਾਰੇ ਸਿਖਾ ਖੋਸ ਖੇਲੇ ਖੁਖਾਰੇ
ਖਿੰਨੇ ਸਸਾਸ ਭਸਾਰੇ ਸਸਾਰ ਸੁਸਾਰਿ ਪੰਸੇ ਹੁਸਾਸ ਭਾਰੇ ਸੁਹਸ ਸਸਾਰੀਦਾ ਖੰਤਾ ।੪੩

ਦੋਹਰਾ ਖੁਖਾ ਪੈਸੇ ਸਿਹੁੰ ਸਾਖਤਾਰੇ ਕਤ ਕਰ ਸਹਤ ਕਲੇਸ
ਕਾਸੀ ਸਾਰ ਲੀਕਿਆਰਿ ਪੁੰਸ ਖੁਦਰਤੁ ਤ ਜੀਓ ਆਦੇਸ ੧੭੫

੧ ਇਕਾ ਸਾਸ ਦਾ ਇਹ ਸਿੰਘ ਹੋਸ ਸਿਖ ਦੇ ਖੁਖਾਰ ਵਿਖੇ ਸਾਰ ਸ ਵਿਸ ਸਸ ਸਿੰਘ ਸਿਖ ਸਸਾਰ ਸਿੰਘ ਸਸਾਰ ਸਾਰ ਸਾਰ

ਚੌਪਈ — ਤਹਾ ਦਾਸ ਬਰਾ ਸਾਰਜਾ ਦਰਸੇ ਸਵਈ ਚੁਦਾ ਸਿੰਘ ਦੁਰਪਤ ਦਰੇ — ਅਰਦਾਸ

ਮਾਤਾ ਖਾਣ ਸੋ ਹਰਯੋ ਨ ਦਰਸ — ਦੂਸਰ ਦਿਹਨ ਤੇ ਦੁਰਸ ਖਾਵੇ ਘਟਨਾ ਮਾਤਰਾ

ਬਹਾਂ ਜਿਕੋ ਮਾਸਿਦ ਸਿੰਘਨ ਜਾਂਹਿ — ਬਾਹਿਨ ਮਾਰਾ ਤੇ ਸਿੰਘ ਅਰੇ ਮਾਂਹਿ

ਦੁਤੇ ਸਿਮਰਨੇ ਮਾਰਾ ਸਿਮਰਾਰਾ — ਸੀ ਦੁਖ ਨੂੰ ਤੇ ਸਦ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰੇਮਾਰਾ ਮਾਰੇ

ਦੋਹਰਾ — ਸੋਮੰ ਦਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਰਿਦਾ ਨਤਰ ਦਾਂਹਿ ਰਾਣੇ ਸਿਮਰਾ ਮਾਂਹਿ — ਸਮਾਰਾਂ

ਸਿਰਾ ਸੰਸਰਾ ਸਿੰਘ ਵੰਸਰ ਰਾਰ ਸਨੀਨੇ ਸਰਸਾ ਖੁਸਰਾਂਦਿਮਾਰਾ।

ਚੌਪਈ — ਤੇ ਸਿਰਾ ਗਰਾਂਹੀ ਖੁਰੇ ਸਿੰਘ ਸਸਰਾ — ਦੁਰੇ ਸਸ ਸੰਘਰ ਦੇ ਬਾਰਸਾਰ ਤਰਾਰੀ

ਸੋਰ ਸਿਸਰਾਂ ਸਖੀ ਖਾਸਰੇ ਰੇਰਾ — ਸੈਸਾਸ ਵਰੇ ਖੁਸ ਖੁਰਾਰ ਸੇਰ ਮਾਂਸਾ

ਅਧਿਆਇ. ਸਸਾਰੀ ਮੁਰਸਾਰ ਦੋਬਸਨ ਸਵੇਰ ਛਰਿਸਰ ਸੈਸਾਸ ਬਰੀ ਸਸਾਰੀ ਰਸਸਾਰੂ
ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਵੇ ਦੁਰਸਰਿਆਨਾ ਵੀ ਸਵੇਰ ਸਸਾਰ ਸਰੀ

ਦੋਹਰਾ — ਸੁਰਾ ਸਿਰੇ ਸਸਰਾਸਿਸ ਅਰਾ ਖਸ ਸਿਮਾਸ ਸਸਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮਾਸ੍ਰੂ — ਸੁਸਸਾਰ

ਲਿਸੀ ਸਵੇ ਸਸਰੇ ਪਸਾ ਸਿਸਾ ਪਸਾਰੇ ਸਸਾਸੇ ਦਾਰਿ ਸਾਰ੍ਹਾਸਾ — ਸ ਸਸਾਰ

ਚੌਪਈ — ਸਿਸਾ ਦਸਾ ਸਸਾ ਸਸ਼ੂ ਸਿਸਸੇ ਚਿਤਾ ਰ ਸਰੁਸਾ ਸਰੇ ਚੁਰੇ ਖੰਸ ਸਸੇਰ — ਸਸਾਰ ਸਸਾ ਸਸ

ਸੰਚੂ ਸਰੇ ਸਸ਼ੂ ਸਖੰ ਸਸਾਸ — ਸੇਚੂ ਸਰੇ ਸਵੰ ਦਖਸਾ ਚੁਸਾਸਾ ਸਾਸ

ਸਿਤਸਾਂ ਮੁਖ ਚਿਤਾਸੇ ਸੰਚੇ ਖਸੰ — ਅਖਾਂ ਅਪਣੇ ਤੁਖਸਾ ਸੰਚੇ ਦੇਸੰ — ਸਸਾ ਸੁਸਸਾ ਸ ਸਾ

ਚੁਖੰ ਦਸ ਸਸ਼ੂ ਸਖਾ ਚੁਰਖੇ ਸਸਾਸਾ — ਤਰੁਸਾ ਦਰਖੇ ਖੁਸ਼ ਖਿਸਾਸੇ ਸਾਂਤਾ ਸਸ। — ਸਸਾ ਸਸ

ਸ ਹੋਸਿਚੰ ਸਸ ਸਿਸਦਾ ਸਸੰਚ — ਚੁਖੰਸ ਖਸੰ ਸਸ ਸਿਸੰਚੇ ਚੰਚ — ਸਸਾਰ

ਸਸਾਂ ਸਸ ਸਸ਼ੂ ਸਖੰ ਚੁਰਿਚ — ਸਸਾ ਖੰਚ ਸਖੰ ਸਸਾਸੇ ਸਸਿਚ ਖ਼ਸ

ਸਸਾ ਸਹੁਖਾਚੇ ਖਿਸਾ ਖਸਾਂਖਸਾਦ — ਚੁਰੇ ਤਿਖਾਚਸਾਂ ਸਿਸਾ ਸੁਸਸ ਖਸਾਦਾ — ਖ਼ਸਾਂ

ਖਸਾ ਸਸਿਚ ਸ ਸਸ ਦਖੰ ਸੰਚਾ — ਖਸ ਦਖੰ ਚੁਖ ਸਸੰ ਖਸਾਸ ਸਸੰਚਾ ਖ਼ਸ

ਦੋਹਰਾ — ਸਸਾਸਾ ਚਿਸਿ ਚੰ ਨੀ ਖਸੰ ਚੁਸਾ ਸਿਸਿ ਖੁਸਸਾਰ।

ਚੁਖਚੰ ਸ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂਸ ਖਿਚ ਚੰਚਸ ਸਿਸਾ ਖੁਸਸਾਰ।

ਚੌਪਈ — ਸਸਾਂਖਾ ਪੁੰਸਾ ਤੀ ਖਸ ਖਸਚੁਖ — ਸਸਚਖਾਂ ਤੰਚੰ ਚੰ ਸਸਸਾ ਚੁਰੁਖ

ਚੁੰਸਾ ਖਰੁਖੇ ਸੰ ਚਸੁਖ ਸਿਸਾਸਿ — ਸਿਸਾ ਖਸਾਂ ਦੁਤੇਸੰ ਸਿਖਾ ਖੁਸਸਾਰ।

ਦ ਆਸਿ ਨਖਸੇ ਚੁੰਸਾ ਸਿਸ ਦੇਤਾ — ਚੰ ਖਸ ਦਖੰ ਚੁਖਖੰ ਚੁੰਸ ਚੰਸਾ — ਸਸਾ ਸ ਸ

ਖਸਤੇ ਦਿਸਾ ਖੰਸ ਚੁਖਚੰ ਸਸਤੇਤ· ਸਾਸਿ ਖੁਤੇ ਦਖ ਸਿਚਿਖ ਖਸਤੇ ਚ — ਸਖਾ

ਸਮਸ ਸਾਸ ਖੁਤ ਤਖਾਂ ਚੰਸਸ — ਸਿਸ ਚੁਸ ਸਾਂਖੇ ਸਸ ਸੀਚ ਚੁਤਸਾਸ — ਸਸਸ ਸਸਸ ਸ ਸ

ਖਿਸਾ ਸਸਾਸਾ ਸਸ ਖਿਸਾ ਸਤਾਸ — ਖਿਖ ਖਸਸੇ ਸਤਾਂ ਤੀਤੇ ਸਸਾਸਾ ਸਸਾਸ — ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸ ਸ

ਖ ਸਿਸਿਖਸਾਂ ਸਸਾਚਿਸਾ. ਸਸਤੀਤੀ ਸਸਸ ਚੰਖਸ ਚੁਤਖਸਾਚਸ ਤੀ ਸਸਸਸਾ ਚੰ ਸਿਸਸਾਚ ਸਿਸ ਚੁਤਸਾਸ ਸਸਸ।

www.sikhsangatbooks.com

ਪਿਤ ਮਿਲਸਕ ਦੇ ਚੁਏ ਮਕੀਲ ਛਟਦੀਂ ਲਲਨ ਰਾਦੇ ਮਾਲਕਣੀ ਤੀਕ ਮਾਲਾ
ਦੁਨਲੇ ਦੀਨੋ ਰਥਜ਼ ਤਮਿਹਦਾਇ ਛਲੇ ਸਹਬਲਨੋ ਟਲੀ ਚੁਕਾਮੀਦ ਮਿਲਕ

ਦੋ ਦਾ ਸਲਾਣਾ ਪਲਾਕਲੇ ਸਾਲਿਕਿ ਜਨੋਦ ਕੀਯਲ ਛਟਲ ਦਾਦਿਲਾ ਤਮਾ ਸਾਲਾ ਮਾਲਾ
ਬਾਲਕਵਾਲੀ ਚਟੈਲਾਂ ਕੀ ਸਹਿਣੀਂ ਮਹਲਾਲਾ ਛੁਟਸਾਂਦਾ।ਬਾਬਾ
ਮੋਰ ਬਿਗਤ ਬਿਖੇ ਟਦਿ ਰਿਕੈਂ। ਮਾਲੇ ਦੇ ਬਟਬਾਲਾਲ ਮਾਲਿਕਾਲਾ
ਦੋਨਲੀ ਮਸਲਦਾ ਚੁਹੀ ਚੁਏ ਬਲੇ ਨ ਕੰਚੀ ਬਿਸ ਲਾਲ।ਮਾਲਾ ਮਲਲਾ

ਚੌਪਈ ਕੁਲਾਂਦਿਦ ਮੇ ਕਰਤੂ ਬਾਲਾ ਚਦੁਰ ਬਾਲੀ ਮਿਲੈ ਮਲਲ ਬਾਲਾ
ਮਾਲਾ ਮਲਲ ਮਾਲਾ ਮਲੀਤ ਮ
ਬੀਤਾਂ ਸਾਂਗੇ ਬਾਲਾਲੇ ਬਲਕਾਲੀ ਬਬਦੁਲ ਮਿਕਲ ਬੈ ਬਲਮ ਬਲਾਲੀ ਮਾਲਾ ਬਲਲਾ ਬਲਲ ਮ
ਚਿਤਾ ਚੁਕ ਬੋਕਾ ਸਿੰਘ ਚੁਟੰਦੈ ਲਾਲੀ ਪਟ ਮਹਿਲਲਾ ਚੁਹ ਬਚਲ ਬਲਾਲੀ ਮਾਲਾ ਮਲਲ ਮੁ ਮ ਮ
ਲੀਚ ਪੜਦੀਂ ਮਹਿਲ ਪੈਲਟਾਲਿ ਮਿਕਲ ਚੁਕ ਬਲਲਾਲ ਮਿਕਲ ਬਲਲਾਲ ਬਾਲਿ ।ਮਾਲ
ਐਲ ਬਲਾਲ ਬੋ ਜੰਚੀ ਮਿਕਲਾਲ। ਛਲੇ ਟਲੇ ਬਲਲੇ ਦੋਲਟਾਲ।
ਬਟਲਾਲਾਲ ਤੀਨੋ ਬੈਕਾਲ ਅਟੇ ਬਾਲੀ ਅਲੈ ।ਮਾਲਾਂ ਦੇਮਾ ਮਾਲਾ
ਘੀਲ ਦੀ ਸੋ ਮਲਲਾਲੇ ਘਲਲਾਲੇ ਬੁਲਾਲ ਬਲਲਾ ਲੋ ਬਲਲ ਬੋਚਲਾਲੇ ਮੁਲ ਬੈਲ ।ਬਲਲਾ
ਡੋਲ ਚੁਹਾਲ ਲਲ ਚੁਲ ਮਿਲ ਛਟੈ ਬਬਲਾ ਲਲਲ ਛਲੀ ਮਿਲੈ ਚੀ ਛਟੇ ।ਲਲ।

ਦੋਹਰਾ ਕਬੀ ਲੈ ਪਾਚੁਲ ਮਿੰਧ ਛਟੇ ਪਰੀ ਬਾਲਲੀ ਚੁਹਾ ਬਿਦਿ ਮੁਲ. ਲਲਾ
ਛਟੇ ਮਿਲਲਾਲ ਲੋਚੁੰ ਲਲਾ ਦਲ ਮਿਲਲਲਾਲ ਬਟੀ ਲ ਚੀਲੇ ।ਮੁਲ

ਚੌਪਈ ਮੁਲੀ ਲੋਚ ਬਾਲ ਚੁਲ ਦੇ ਬੁਗਲਾਲਾ ਚੁਟੇ ਲ ਮਲ ਚੁਬਲਲੀ ਬਲਲਾ
ਲਲ ਤੋ ਮਿਲਿ ਚਲੀ ਲਲਾ ਘਲਲ ਬਟਲਲ ਚੈਲਾ ਮਿਕ ਮਿਲਲਾਲ।ਬਲ
ਮੁਬਲਲਾਲ ਲਲੀ ਬਿਬ ਬਟੀ ਲੋ ਦੋਲਟ ਛਲੇ ਚੈਲ ਟਲੀ ਚੁ ਟਲੇ ਮਾ ਮੁ ਮਲਲ ਮਲ
ਲੈ ਲੈ ਮਿਲ ਮਿਲ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲ ਮਲੇ ਦੁਮਲਾਲੈ ਚੁਲ ਲੈ ਚੁਲ ਚੁਲ ਬਲੈ ।ਬਲ
ਮਿਟ ਲਲ ਮੈਲੇ ਮੁਲੀ ।ਬਲਾਲੈ ਚੁਟੇ ।ਲਲ ਤੋ ਚੁਟੁਲਾਲ ਲਲੀ ਲਾਲੀ ਮਿਲ ਮ ਮੁਲ ਮਲਲ
ਬਲਲ ਮਲੈਲ ਮਿਲ ।ਲਲਾਲ ਨ ਛੈਲਲੇ ਟਲਲੈ ਬਲਲ ਚੁਲ ਲੋਲ ਨ ਟੈਲੁਲ ਮਲਲ ਮਲਲਲਾ

ੳ ਕਰੀਕਰਮ ਬਲਲਿਲਲਾਲਾਂ ਮਿਲ ਬਲਿਲਾ ਬਿਲਿ ਮਿਲ ਮੁਲਲਾਲ ਮੈਲ ਤੋ ਲਲਲਾ ਤੋ ਲਲਲਾਲ ਚੁਲ ਤੋ ਮਿਲਲਲਾ
ਲੈ
ਅ ਕਲੈਲ ਮਿਲਲ ਲੈਲੁਲ ਮੈਲੈ ਬਲਲਲਾਲ ਟੈ ਲੈਟੈ ਮਲ ਚੁਲੀ ਮਲਲ ਚੁਮਲ ਮਿਲ ਮਲਲ ਮਿਲ ਟੈ ਚੀਲਾਲੀ
ਤੋ ਲਲਲ ਮਲਲ ਟੈਲੈ ਲ ਲਲਲਲਾਲ ਤੋ
ੲ ਬਿਟਲ ਲਲਲੁਲ ਮਿਲੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਲਲਲਾਲ ਤੋ ਲਟੈਲ ਲਲਲ ਬਾਲੀ ਲਲਲ ਚੁਲ ਮਿਲਲ ਮਿਲ ਚੁਲ
ਸ ਬਲਲਲਾ ਬਲਲਲ ਮੈਲੁ ਚੈਲੈ ਮਿਲਲਲ ਟੈ ਚੁਲਲਾਲ ਮਿਲ ਮਿਲੈ ਲਲਲ ਮਿਲ ਲਲਲਲਾਲ ਮਿਲਲ ਮਿਲ
ਲ ਬਲਲਲਾ ਮਲਲਲ ਮਿਲੈ ਲਲਲਲ ਮਿਲ ਚੁਲਲਾਲ ਲਲ ਮਿਲਲਾਲ ਮਿਲ ਲਲਲ ਮਿਲ ਲਲਲਲ ਮਿਲ ਲਲਲਲ ਮਿਲ
ਹ ਬਲਲਲਾ ਮਲਲਲ ਮਿਲੈ ਲਲਲ ਮਿਲ ਚੁਲਲਾਲ ਲਲ ਮਿਲਲਾਲ ਮਿਲ ਲਲਲ ਮਿਲ ਲਲਲਲ ਮਿਲ ਲਲਲਲ ਮਿਲ

Page ਬਲਲ ਬਲਲਲ.ਮਿਲਲਲਲ

ਸੋਰਠਾ ਸਰਵਣਾ ਪੁਕਾਰਦ ਘੋਰ ਦੇਖਿਕ ਘਣੇ ਬਾਬ ਮੁਹੰਮਦ ਸੋਰ
ਧੰਧੇ ਸੋਰਠੀ ਵੇਚ ਪਿਆ ਧਰ ਟੋਰਾ ਦੇਖਿਕ ਮਾਰ ਨਵੀਂ ਚੜ੍ਹ ਪਿਚ ਪਿੰਡ ਧੀਰਾ ਦੇਹ

ਦੋਹਰਾ ਦੁਖ ਪਿਆਸ ਬਲ ਥੋ ਧਰਤੇ ਪਿਦ ਧਰਧੇ ਸਾਥ ਜਲ ਥਾਂਦੇ
ਜਾਬਤ ਜਾਤੀ ਭੇਸ ਦੇ ਧਰੋ ਬੀਤ ਪਿਛ ਆਇਦਾ ਪੰਜ

ਚੌ ਨਦੀ ਫੁਣੇ ਗਾਇ ਜਿਹਰਬਾਦਲਾ ਪਾਲ ਆਇ ਮਿਲਧੇ ਦਹਿ ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ
ਅਨਾ ਲਸਮ ਮਾਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੰਜ ਦੇ ਅਜੀਜ਼ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਲਦੇ ਭੈਲ ਪੰਜ
ਦੇ ਬੁਧਲਦ ਦੇ ਦੀਵੇ ਮਾਲਦ ਬਧ ਮਦੀ ਖੁਸ਼ਾਲੀ ਮਾਲਦੇ ਨਾਲ
ਦੁਖੀ ਮਾਲਦ ਭੀ ਧਦੀ ਸਲਾਦਿ ਬਹਾਂਦੇ ਪਾਲਦ ਬਧ ਸਾਥੇ ਬੁਲਾਂਦੇ ਪੰਜ
ਬੁੰਦ ਡੋਲ ਅਜ ਦਾਤ ਬਧਾਵੇ ਘੀਲੇ ਬਲਦ ਦੇ ਬਾਦੇ ਬਲਕਾਵੇ
ਸਤਬਤ ਬਾਂਦੀ ਚੁੰਦਾਲੀ ਸਾਂਦਿ ਮਾਦੇ ਪਲਾ ਦੇ ਧਰ ਬਧਿਕ ਸਾਦਿ ਪੰਜ
ਮੌਰ ਮਲਖ ਧਰ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਮਾਵਾ ਜ ਦਲ ਸਹਧ ਸਹਾਣੇ ਵੱਲ ਮਾਲਾ
ਜਿਦ ਰੱਖਤ ਸਿਰੀ ਬਾਂਦਿ ਜਲੇਧ ਕਰਦੀ ਰੱਖਤ ਦੇ ਧੀਰਾ ਸੋ ਨੰਦ ਪੰਜ

ਦੋਹਰਾ ਕਬਰੂ ਖੋ ਮਹਰਾਜ ਦੇ ਬੋਘਰ ਖੋਰ ਪਹਾਦ।
ਰਖਦੇ ਥੋਤ ਜਲ ਪਾਲਸੇ ਰਾਖੇ ਦਿਨੋਂ ਦੀ ਯਾਦ ਜਤ

ਚੌਪਈ ਦੇਖ ਸਿਕਲ ਪਾਲਕੀ ਲਾਈ ਪੰਜੀ ਦੁਖੀ ਮਿਲਕ ਧਰ ਦਿਨ ਮਾਲ ਹੋਈ
ਇਸਦੀ ਡੀ ਕੰਦ ਪਾਲਸੇ ਮਾਲਦੇ ਦੇ ਲਤਬਾਲੇ ਹਹੇ ਮਾਲਕੀ ਪਰਬਾਲਦੇ ਹਾਲ
ਕੇ ਜਸ ਲੀਏ ਜਲੇ ਸਿਮਾਲੇ ਜਨੀ ਮਾਲ ਸਿਲ ਜਲੀ ਉਮਾਲੇ
ਧਿਰਾ ਜਾਂਦੀ ਕਾਤ ਧੰਧ ਜਲਾ ਲਿਖੀ ਗੁਲ ਪੁੰਜ ਮਾਖੀ ਬਾਤ ਜਲਾਂਦੇ

ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਈ ਸਰਵਣ ਦੀ ਮੌਤ

ਦੋਹਰਾ ਬੀਜ ਪਿਲਾਜ ਘੋਲਾ ਜਲੇ ਪੰਜ ਜਾਲੀ ਅਹਿਲ ਮਧ
ਮਾਰਾ ਸਾਰਾ ਬਲਾਨ ਧਰਾਵੇ ਤਿਲਾਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਖੁਸ਼ਦਾਲਾਂ
ਅਬ ਦਲ ਦੂਜੀ ਨੀ ਦੁਲੇ ਲੇ ਚਲ ਖੁਸ਼ਬੇ ਲਹੋਰ
ਮਾਂਦਿ ਪਿਲਾਂ ਜਲੇ ਅਮਦ ਦ ਮਮਲ ਪਲਾਂ ਬਲ ਬੋਰ ੩

ਚੌਪਈ ਪਿਦ ਨੈਲੇ ਜਲ ਪੈਲੇ ਮਾਰ ਦਿਲ ਲਲੈਲੀਲਲ ਦੇ ਖਲਾਂ ਚੁੰਜਾਂ
ਅਜ ਧਮ ਧਰ ਜਲ ਮਾਲਸੇ ਯਾਲਦੇ ਮਲ ਲੀਲ ਲਲਾ ਲਾ ਲਲ ਲੀਲ ਪਾਲਦੇ
ਲੀਲੀ ਪਿਲਾ ਜਿਲਾਲਲ ਧਲੀ ਨਲੈਲ ਲਲਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਲ ਲੋ ਲਲੈ
ਪੰਜਲ ਲਾਲੀ ਚਮ ਲਲਾਰੇ ਲਾਲੀ ਧਲਾਂ ਜਲਾਧਿ ਸਰਲ ਮਲ ਮਾਲੀ

੧੫੮੨ ਸਾਖੀ ਸਿਮਰਿਆ ਗੁਰਸੰਤੀ ਕੁਰਬਖਸ ਸਿੰਘ ਗਰੀਬ ਜੀ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਕੁਰਬਖਸ ਸਿੰਘ ਸਿਮਰਿਓ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨੋ ਸੁਨਾਇ
ਪਾਣੀ ਛਪਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀ ਕਥ ਅੰਤ੍ਰਿਮ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ।

ਚੌਪਈ ਪੂਤੇ ਪੂਜਾਰੀ ਐ ਸਮ ਜੋਤੀ ਜੋਗ ਸਸਤ੍ਰ ਰਖ ਦਾਹੇ ਰਹਤ ਚੰਗੀ
ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ਅਰ ਮਿਟ ਪੀਵੇ ਪਹਿ ਜਾਮ ਵਾ ਸਭ ਦਾਤਣ ਬੋਖੇ ਪੀ
ਸਭਾ ਪਹਿਰ ਨਿਸ ਕਥੈ ਗਰੰਥਾ ਸਭਨੀ ਪਕ੍ਰੇ ਮਤ ਮਿਲ ਜਾਤਾ।
ਸਭਨ ਸਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਸੇਮਾਕਾਰ ਮੰਦ ਕਾਯਕਰ ਵਰੇ।
ਸਤਥ ਸੌਚ ਕਰ ਮਾਲਾ ਪਾਖੈ ਉਤਰਣਾ ਪਿਆਸਨ ਲੈਹ ਪੁਹਾਰੈ
ਮੰਤ ਜਪ ਮੰਤ ਜੋਤੰ ਧਾਖੈ ਮਾਨਸ ਪੂ. ਕੀ ਰਸਮ ਪ੍ਰੇਮਾਰੈ ਜਲ
ਬਸਨ ਬਸਤ੍ਰਾਨੈ ਸਭ ਧਾਰਨ ਇਚ੍ਹਾ ਪੋਰ ਸਭਾ ਬਲ ਰਥ ਪਹਿਨੈ ਸੋਨਾ
ਸੰਜੋਇ ਲੈਣ ਥੀ ਪਤਸਾ ਮੰਗਾ ਇਸ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਫਿਰ ਸਭੈ ਸਿਮਰ ਸਾ।

ਦੋਹਰਾ ਸਿਮਰਿਆ ਥਦਾਂਵੈ ਭ ਪੁਰਖ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੰਨੇ ਨ ਅਕੋਰ
ਸਿਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਨੀ ਮਾ ਮਾਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤੋ ਸਿਮਰੰਦੀ ਬੋਹਣ।
ਸਭੇ ਗਾਤੀ ਚੋ ਨਾਮ ਪਾਯੀ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੁਰ।
ਸਾਰੇ ਪਾਤ ਸਵਾਦਾ ਸਿਮ ਥਨ ਦੀ ਸਾਧ ਮਹਾਰੁਦ ਪਾ

ਚੌਪਈ ਸਭਾ ਸੁਨੋ ਗੀ ਸਾਰੁਮ ਧਿਨੰ ਮਸਤੀ ਦੀ ਸਭ ਦੀ: ਨ ਕੋਇ।
ਮਸਤ ਪੰਥ ਪੈ ਭਰ ਪਵੈ ਕੀਰ ਸਾਨੀ ਸਭ ਸਰਬ ਸਭੋਕਾਇ
ਜਨਤਾ ਦੁਖ ਗੀ ਨਾਸਕ ਹੋਵੇ ਵਰ ਸਿਮਰਨ ਸਾਧ ਮੰਨੀ ਫੋਹੇ
ਸਾਥ ਸਭਤਾਧਾ ਖੁਹਦਾ ਜਾਖੈ ਸਭਾਂਵ ਸਭਨਾਨੀ ਦੁਸਰੈ ਪਾਖੈ ਪ
ਸਭੇ ਮੁ ਸਰੀਫ਼ ਮਲੀ ਸਿਮ ਫੁਸੀ ਪ੍ਰਿਖੈ ਧਾਖ ਗੀ ਪਾਪੁਸ ਪਿਸਾਖੀ
ਮਾ ਸਭਸ ਪਿਸਾ ਸੋਮਾ ਧਾ ਸਭਾ ਦੁਹੈ ਮਾਨੈ ਸੋ ਤਿਸਥੈ ਸੁਸਮਾਨ

ਦੋਹਰਾ ਸਹਿਸੋਂ ਭਰਾ ਉਸ ਦੁਖੈ ਰੋ ਮਾਰੀ ਸੋਭਾ ਦੁਸਾਰਿ
ਜਥਾ ਸੁ ਉਤਮ ਰਥ ਖਰੀ ਸਾਰਥੀ ਉਹਾਂ ਖਲਾਰਿ ਸਾਥ।

ਚੌਪਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਸਸੁਖ ਸਭਾਕਰ ਸਭਾਸਾ ਭਰੇ ਸਭੋ ਸਭਨ ਮਭਾਤ
ਸਿਖ ਖੜੇ ਉਠ ਭੋਰਾ ਕਰੈ ਮਭਾਸ ਮਭਸ ਵਾਹਿ ਮੁਖ ਤੋ ਕਥੈ ਸਭਾਖ।
ਸੁਨ ਉਠੇ ਨੋ ਪਿਥਾ ਸਭਾਖੀ ਸੀਸ ਨਾਇ ਸਿਸ ਹਿਲਨੀ ਗਭਾਣੀ ਸਭਾਸਾ ਸਭਾਸਾ
ਪਭਸਾ ਮਾਪੁ ਸਿਸ ਉਠ ਸੁਖ ਸਿਸਥੈ ਸਿਸਰੋ ਸਿਸਨੀ ਉਸਾਰ।੧੭।

ਹੁਸਤ ਮੰਨਤ ਅਰਤਪੁਰੀਯੰ ਹੁਮਾਯ ਸਯੰ ਯਾਵਤੰ ਸਿਮ ਦੋ ਮਸ਼ਾ ਅਸਤ
ਯੰਗਾ ਗੋਤ ਸਿਮ ਸਯੰ ਯੁਨ ਅਸ਼ਨਾਨ ਯੁਯਾਸਾ ਯੰ ਸਿਮੰ ਸਯੰ ਪੁਨਾਮਾ ਦੁਯ ਅਸਤ ਅਸਤਿਯ
ਸ ਸਯੰ ਯੁਸ ਸਿਮਾਸਿਯਾ ਯੁਯਾਸੰ ਦੋ ਸ਼ਾ ਯੁਸ ਸਾ ਅਤਿ ਸ ਯਾਸੰ ਸ ਅਸਤ
ਯਸਾਸੰਯੰ ਯੁਸੰਯਸੰ ਸਿਸੁਿ ਯਯ ਸਯਸੰ ਸਿਸਾਸਿ ਤੰਯ ਯੁਯਸ ਮਯਸ ਮਯਸ ਸਯਸੰ ਸਾਸ ਸ ਸਯਸ

ਦੋਹਰਾ ਪਿਤਾ ਯਮ ਸੰਤ ਕੈਲ ਸਿਤ ਸਿਮ ਯਸਾ ਸਯ ਸਯ
ਸਯਯਦੋ ਸਿਯੋਤੀ ਯਸਯੁਯ ਸਿਸਾ ਸਿਸ ਸਯਾ ਸਯਯ ਸਯਾ ਸਯਾ ਸਯਾ

ਚੌਪਈ ਸਤੰ ਸਮਾਪਯਾ ਸਿੰਯੋ ਮਯੰ ਤੁਸਾਸਿਯੋ ਯੁਸਾਸ ਯੋ ਸਯਸ ਸਯੰ
ਯਯੁਸ ਯਸਾ ਸਾਸ ਯੁਸਿਸ ਯੁਸਾ ਯੁਸਿ ਸਿਸ ਸਿਯਸਾਸ ਸਯਾ ਸਾਸ ਸਾਸਾ
ਯੁਸਾ ਸਿਸ ਯੁਸਾ ਯਸ ਸਿਸਸ ਯੁਸਾ ਸਿਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਾ ਸਾਸ ਸਾਸਾ ਸਯਸ ਸਯਸ
ਯਸਾ ਸਾਸਾ ਸਯ ਯੁਸਿ ਸਯ ਸਿਸਾ ਸਿਸਸ ਯੁਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਾ ਸਾਸ
ਸਿ ਸਯ ਯੁਸਾ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸ ਯੁਸਯ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ
ਸਯ ਸਯਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ
ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਿ ਸਯਸਾਸ ਸੰ ਸਾਸਿ ਯਸੰ ਸਿ ਯੁਸਾ ਸਿਸਾਸਯੰ ਸਯਸਾਸ
ਸਿਸਾਸ ਸਿਯ ਸਯੰ ਸਿਯ ਸਯਸਾਸ ਸਿ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ

ਚੌਪਈ ਯਸੰ ਯੁਸਯਸਾ ਸਯਸਾਸ ਯੰਯ ਯਸਾ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ
ਯਯਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾਸ
ਸਯਸਾਸ ਸਯਸਾ

ਕੁਸਨ ਬਚਨ ਦਿਖ ਹਰਨੀ ਅਉਰੇ ਜਸ ਕੁਰਨਰ ਸਿਖ ਚਰਨ ਪਖੀਏ।
ਚੁਨ ਸਿਖਾਸ ਤਰਣ ਨੇਕ ਉਚਾਰਣ ਚੋਰ ਬਾਧਣ ਸੋ ਬਾਰਕ ਕੁਮਾਰ ਪੇਖਤ
ਸਿੰਘਣ ਚੰਚ ਸਿੰਘ ਚੰਚ ਸਬੇ ਖਤੇ ਚੁਪ ਕਾਲਕੇ ਹਰ ਚੁਦਿ ਚੰਚ ਚਕੇ
ਚਕ ਲਿਹੰਦ ਦਿਖ ਖੰਦ ਬਹਬਾ ਲਾਤੀ ਦਰ ਜਸਨ ਆਖੇ ਸਹਬੇ।ਦੇਹੋ ਸੀਤ
ਜਾਸ ਲਾਇ ਹਮ ਚਰੋ ਸਿਖਾਹਿ ਬਹੁ ਪਤਿਤਾਹੀ ਜਖੀ ਸੰਤ ਪਰਾਇ
ਲਖੀ ਜੇਸ ਸੋ ਮਾਖੀ ਲੋਕ ਪਤਿਤਾਲੋਹਿ ਬਚਾ ਚੁਪ ਸੀ ਚੋਰ ਪੇਖ

ਦਹਰਾ ਚਕਲ ਸਾਸ ਜਸਮਥ ਦਏ ਚਰਿ ਭੂਪ.ਧਾਇ ਚਕ ਰਾਜ। ਸੀ/ਸਿ
ਚਿਸਣੰਦ ਰਾਖਾ ਨੈ ਅਹੀ ਸੋ ਸਰਿਭੂਰ ਸਬ ਚਾਜ।੧੧। ਸਿਖਾਸਾਸਾ

ਚੌਪਈ ਸਬਦ ਧਾਮੀਨ ਧੀਰ ਚੋ ਪੇ ਬਣੁਪਾਲੈ ਸਹਾ ਭੂਪ ਲੋਇ ਸਹਿ ਨੂੰ ਬਾਜ ਪਾਲੈ ਸਬਦ ਸਬਦਾਸਾਰ
ਚੁਨਿ ਸਰਿ ਚਿਸ ਚਿਸ ਚੁਰ ਖਾਣਾ ਚਹੀ ਬਚਨ ਕੁਰਬਬਬ ਸਿਖ ਭਾਖਾ।ਦੇਹੋ ਸਬਦ
ਤੋ ਚੋ ।ਧਾਮੈ ਭਾਰ ਖਾਇ ਲਹੰਚੇ ਬਚਸੀ ਚਬਣ ਚ ਦਿਤੀਸੀ ਚੰਚ।
ਸੁਹੀ ਅੰਮਿਤਬਬ ਸਿਖ ਚੋਕ ਸੁਨੇ ਪਬਨੇ ਬਚਨ ਬਚਨ ਚੁ ਚੋਪਬ ਚੁਦਿ ਖਾਤਾ
ਸਬ ਅਣਾਈਂ ਧਮਦਿਬਾ ਨਾਲ ਨਾਏ ਕੁਰਬਬਬ ਸਿੰਘ ਬਬਾਣਾ ਤਬ ਦਏ।ਦੇਹੋ ਸਿਖ ਚੰਚ
ਪੁਤੈ ਭੁਜੰਤੀ ਜੋ ਕੁਚ ਭਾਸ ਚੋਕ ਸਹੀਟ ਚਿਣ ਚਲੇ ਸਿਖ ਨਾਣ।੧੨।
ਚਿਬੇ ਪੁਸਾਬ ਕੀ ਸੀਸਾਂ ਸਬਬਾਣੇ ਚਿਬੇ ਚੰਚ ਚਿਬੇ ਸੋਸਰੀ ਚੋਬਾਬਾਣੀ ਸਬਦ ਸਬਦ
ਸੀ ਬਬਿਬਬ ਚੋਪੈ ਬਨਾਇ ਬਬਬਾਬ ਪੀ ਜੁਏ ਸਿਖ ਭਲੇ ਸਿਖਾਬ।੧੫
ਬੀਮੀਬਬਨੇ ਬੀਬ ਬ ਭਬਿਨੀ ਨਾਬ ਕਲੋ ਸੁ ਕਾਹਨੀ ਚੋਹ ਚੁਹ ਭਾਬ ਸਬਦ ਬਾਬਦ
ਏਬ ਸਾਖੈ ਸੁ ਪਬਾਨਾ ਬਾਬ ਸੀਚ ਬਾਬ ਚੋਹਾ ਬਾਬਾਖੈ ਬਾਬ ਚਤੀ। ਬਬਬਾਬਾ

ਚੌਪਈ ਕਿਬਬਲੋ ਬਬਬਸੁਬ ਚਹਿਬ ਸਿੰਘ ਕੁਲੇ ਕਲੈ ਚਬਾਨੀ। ਚਿਬਬ
ਧਾਬ ਚੁਪ ਬਾਦੈ ਦਖੈ ਕੁਬ ਦਾਬਬਬ ਬਬ ਬਾਬ ਚਬਾਬ ਤਤ। ਬਬਾ

ਚੌਪਈ ਸੀਸ ਦੋਨ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਏਕਾਬੇ ਕੁਲ ਲਏਂਬਾ ਸਿਖ ਚਾਂਦ ਪੁਸਾਬੀ ਬਬਬਬਾਬੀ
ਚਿਬਬਾਬੀ ਬਾਬ ਕਰੰਜੇ ਸੀਚੁ ਚੁਹਾਸਿਤ ਸਿੰਘ ਕਾਰਾਂਦ ਚੁਹਾਬੀ ਕਰਾਸਿ ਤੋਚ ਬਬ
ਖਤਣਾ ਖੰਖਿਤ ਸੀਖ ਲੋਗ ਮਸਾਦੀ ਜਿਸ ਸਿਖਾ ਬਣਣੰ ਬਾਬੇ ਬਾਦੀ ਬਬਬਬ ਬਬਬ ਬਬਬ
ਪਸਣ ਪੜੈ ਸਿਖ ਭਾਖ ਬਬਾਖੈ ਬਾਬ ਸਾਣਬੇਖ ਚੀਚੀਬਬਾ ਬਾਚੈ ਚਤ।
ਚੋਚ ਖਾਤੰਤਬਬਾ ਸਿੰਘ ਚੀਬਾਦੀ ਅਬਬਾਬ ਚੁਬਾ ਬਬਾਬ ਬਬਾਬ ਬਬਬਾਬ/ਬਬਬਾਬ ਬਬਬ
ਬਬਬਾਦੀ ਪੁਸਾਬ ਸਿਖ ਪਤਿਤ ਚੁਤਾਬ ਬੋਬਾਬਬੰਚਾ ਬਾਬ ਚਬਾ ਬਾਬਾ ਬਬਬ ਬਬਬ

1 ਬਬਬਬ ਸੰਖੇ ਅਬਿਤਬ ਅਬੁਸਾਬ ਸਿਬਬਾ ਦੇ ਬਬ ਪੁਸਾਬ ਬਾਬਬਾਂ ਤੋ ਸਿਬ ।ਸਿਬਾ ਚੋਬ ਪੇਬਾ ਸਿਬ ਤੀ
ਚੀਚ ਤੋਬ ਬੀ ਤੋਬ ਬਬ ਬਬਾ ਤੋ ਪਤਿਬ ਪੁਸਾ ਬਬਬ ਬਬ ਤੋਬ ਬਬਬਾ ਬੀ ਬਾਬ ਸਿਬ ਬੁਬਾ ਬੁਬ ਬਬ
ਬਬਾਤੋ ਬੀ ਪੁਸਾ ਬਾ ਬਬਾਬ ਬਾਬਾ ਪੀ
2 ਬਬਬਬ ਬਬਬਬ ਬਬਬਬ ਪੁਬਬਬ ਬੋਬਬ, ਬਬਬਬ ਬਬਬ ਬੋ ਬਿਬਬਬ ਤੋ ਬਿਬਬਬ ਪੁਸ ਬ ਬੀ ਬਬਬਬ
ਬੀ ਬਬਬ ਬਬਬਬ ਬੁਬੀ ਤੋ
3 ਬਬਬਬਬ ਬਿਬਬਬ ਤੀ ਬਬਬ ਤੋ ਪਤਿਬੇ ਬਾਬੇ ਬੁ ਬਬਾ ਬੁਤੇ ਬਿਬਾ ਬੋ ਬਬਬੀ ਬੁ ਬਬ ਬੋ ਬਬਬ ਬਬੇ ਬੀ ਬਬਿਬ
ਬਬਬ ਬਬਾ ਬਬ, ਬੁਬੀ ਬੁ ਬਬਬਿਬ ਬਿਬਾ ਬਬਬ ਬੀ

www.UnlockGurbani.com

ਜਾਂਝ ਪੰਚ ਸਦਾਏ ਪੂਰ ਵਿਹਾਰਦਾ ਧਰੇ ਧਰਮ ਖਿਲ ਪੰਥੋਂ ਦਾਖੇ ਅਰਜ ਕਰੇ
ਚੌਪਨ ਵੈ ਮਹਾ ਕਰਣ ਕਰੀਕੇ ਜਹਿ ਕਾਰੈ ਸਿਜ ਜਥਕਰੈ ਨਿਹਾਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ

ਦੋਹਰਾ ਦਰਬਾਰੀ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸੋਹਰੇ ਭੇਜਾਈ ਪੁਰ ਬਹਣਾਂਦ ਮੰਤਰ
ਤਰ ਭਾਰਾਂ ਸਿਰ ਪਰ ਘਰੇ ਭੀਂ ਜਾਂਦੇ ਬਣ ਪਾਇ ਬਾਰੇ
ਤਰ ਛੋਟਾਂਦੇ ਸਿਰ ਦਾਰੇ ਰਿਚੇ ਧਰ ਜਸਕਾਰ ਸਰ ਸਰ ਸਰ
ਤਖਵਣ ਚੁਟਦ ਸਿਰੋਜਾ ਸਿੰਘ ਪੁਜਨ ਵਲਸੰ ਦਰਬਾਰ ।੪੭।

ਮਾਰਗੇ ਚਰਿਮੇਲਾ ਪੰਥ ਤੁਰਿਨਿ ਚਿਰ ਕਰੀ ਪੁਰਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜਿਜ ਕਰ ਜੋਰ । ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਧਾਰ ਸਮਾਰ ਪੀਦਿ ਸਮਾਦ ਧਾਰਾਧਿ ਮੰਤਰ ਪੁਖੀ ਜਨ ਮੰਤਰ ਕਾਰਿ ।੪੭। ਸਰ ਸਰ ਸਰ
ਸਮਰੇ ਤੋਰੀ ਸਿੰਘਣ ਮਿਲਾਨ ਸਮਾ ਸਿਰੋਣੇ ਪੁਸਤੇ ਜਾਨ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਪੁਰੀ ਰਹਣ ਪੰਥਤ ਵਾਨ ਬਣਾਂਦੀ ਸੰਮ ਚਰਣੀ ਪੰਥਮ ਸਥਾਨ ਸਿਰੋਮਣੀ ।੪੭। ਸਰ ਸਰ ਸਰ ਸਰ ਸਰ ਸਰ
ਜੰਨਣ ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਪੁਸਸੇ ਭੰਜਾ ਦਰਬ ਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਤਰੰਨਿ ਤੀ ਪੰਜਾ ਸਰ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਦਰਬਾਰੀ ਤੁਰਦਾਰੇ ਜਥ ਸਿੰਘ ਤਾਧੈ ਅਰ ਪੁਰਸ ਸਿਰ ਅਦਰਿਨ ਦਿਯਾਦਾ ।੪੭। ਸਰ ਸਰਸਰ
ਬਾਰਾਂ ਤੁਰ ਖਿਰਾ ਪੁਜਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦਦੀ ਮਰਿਛਣਾ ਸਿਰ ਜਥ ਤਾਰ ਸਰਸਰ ਸਰ ਸਰ
ਪੁਤ ਪੁਸਾਂ ਸੀ ਦਦੀ ਬਰਾਂਦੇ ਪੰਜਿਆਰਥ ਸੰਗਿਰਾ ਖਤੀ ।। ਜਾਂਦਿ ਜੰਤਾ ਸਰ

ਦੋਹਰਾ ਚਰਿਮੇਲਾ ਜੀ ਰਹਣਾ ਸਿਜ ਖਾਰ ਕਰ ਗਰੀ ਅਕਾਲਾ
ਸਰਿਤਸੁਰ ਸਿੰਘਾਂ ਸੰਗਤ ਪੰਥਕੇ ਸਜਾ ਪੰਥਕ ਸੰ ਸਾਰਾ ।੪੮। ਸਰਸਰ

ਚੌਪਈ ਚੁੰਨ ਤਿਲਾਜਨ ਕਰਾ ਕਰੀ ਚਿਰਮਾਰੀ ਸਿੰਘਨ ਚੰਨ ਮਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਫਰੀ
ਸਿਖਾਨਨ ਚੁਪ ਸਿਰੋਜ਼ ਸਮਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰਾ ਜਿਜ ਫਾਰਤ ਪ ਪਾਰੇ ਚਲੀ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ ਸਰ
ਤਿਲਾਨਜਨ ਸਾਨਾ ਪ ਮਾਰਨ ਫਾਰਿ ਸਿੰਘਨ ਸਾਥ ਪ ਮਾਰੇ ਸੀਰਿ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਤਿਲਾਨਜਨ ਸਾਨੇ ਸੀਰ ਸਮਾਰਾ ਜਹਿ ਚੰਦ੍ਰਮ ਤਲਾਖੀਨ ਹੁਦਾਰ ।੪੭।
ਸਿੰਘਨ ਸੰ ਚੰ ਚਰੇ ਧਰਿਮਾਰ ਫਾਰਤ ਚਰਣਾਂ ਚੰਚਾ ਤਲਸਾਰਾ·
ਫਾਰੇ ਪੰਤਿਤਾ ਚੰਚਾ ਘੰਟਨ ਚਰੇ ਸਸਰ ਤੇ ਪਾਰੇ ਪ ਤੁਰਿ ਪਤੰ ਪਾਰੇ ਸਰਸਰ ਸਰਸਰ
ਫਾਰੀ ਚਿੰਚਾ ਚਰ੍ਹ ਚੰਤਨ ਤਰੰਚੇ ਸੀਰਕ ਸਲੀ ਚੰਚ ਚਰੀ ਤੰਚਿ ।
ਸਮਾ ਸਿਖਾ ਤੁੰ ਚਰੇ ਸਮਾਨਾ ਤਰਿ ਤੇ ਖਾਰੇ ਪ ਦੇਨ੍ਹ ਸਿਸਾਰ ਮਾਰਾ ਸਰਸਰ ਸਰ

ਸੰਤਰਾ· ਸ੍ਰੀ ਚੁਤਰਥੇ ਸਿੰਘ ਚੁ ਤੰਚਿ ਸਮਰੇ ਚੁੰਚੇ ਚੁਰਾ
ਜਥਾ ਸਮਾਰਾ ਚੁਣੇਖਾਂ ਸਿਰੋਣ ਸੁਨ ਚੁੰਚਰ ਸਰ ਮਾਂਤਿਸਾਰ ਮਤਾ ਚਰ ਚਰ

ਚੌਪਈ ਸਿਖਾਨ ਸਰੇ ਸੀ ਸਿਤਾਸੇ ਚਰਮਾਰੇ ਸਰਮਾ ਚੰਚਰੀ ਚਰ ਚਰਣਾ ਸ ਚਾਰੇ
ਚੁੰਚ ਮੰਚ ਸਰੇ ਸਰਾ ਚਰਮਾਰੇ ਸਰੀ ਸਰਮਾਂਦਰ ਸੰਚ ਸਸਾਰੇ ।੪੭।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਹੈ ਕਿਲਮੇ ਸਾਰੇ ਜਿੰਮ ਪ੍ਰੀਤਕਾਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਿ ... ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ
ਕਰਾਂ ਜਿੰਮ ਧਰਤ ਆਕਾਰ ਸਦੀ ਹੋਇ ਸਸਾਰੀਆ ਕਰੀ ਮਖੀ ਬਣੀ ।੧੫੫
ਜਰਿ ਜਰਿ ਅਤੇ ਤਰਨੀ ਤਰਿ ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ ਪਰਤਨ ਜਿਉਂ ਥਰ ਚਲੈ
ਭਏ ਬਹੀਦ ਦੁ ਦਰੋ ਬਰਤਨ ਜੀਵਨ ਤੀ ਨ ਚੋਣੇ ਪੈਰਾਂ ।੧੫੬
ਦਰਸਨ ਦਰਸਨ ਪੈਰਾਂਧਾਰ ਸਭੇ ਜਿਸਨ ਜਿਸਨਾ ਕਰਿ ਸਭ ਹੀ ਧਰੇ ... ਦੇ ਦਾ
ਦਿਤੀਯ ਸਿੰਘ ਦੁਧ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ਹੈ ਸਲੋਇ ਪੰਡਿਤ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ ।੧੫੭ ... ...

ਚੌਪਈ ਪਸ ਆਰਤੀ ਹਰ ਪ੍ਰਿਤਕੇ ਹਰਿ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਸਭ ਸਾਰਿ ... ਸਭ ਸਭਾਰ ਦੇ
ਬੈਠਾ ਮੰਡੇ ਸਿਧ ਧਰੀ ਵਿਚ ਬਸਾ ਦਰਸਨ ਸਹਾਰਿਆ ।੧੫੮ ... ਸਭਾਰਾ

ਚੌਪਈ ਮਨ ਮਾਰਤੀ ਸਿਧ ਮੁਖ ਪਰੀ ਪ੍ਰਕੋਰੇ ਮਨੇ ਸਿੰਘ ਸਿਸ ਸਿਰਤਾਰਾ ਹੋਰੇ ... ਸਭਾਰ ਦੇ
ਸਿੰਘਨ ਹੈਰਿਆ ਮਰੀ ਕਰਾਂ ਦੀਵਨ ਆਸ ਪੁਰ ਸਭ ਧਰੀ ।੧੫੯
ਸਿਹਰੇ ਲਹੀਂ ਹਰ ਆਤੇ ਧਾਰੇ ਪੁਸੇ ਬਹੀਦ ਤਰ ਬਖਤਾਰਾ ਪਾਰੇ ... ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ ਦਾ ਦੇ
ਸਿਸਰੇ ਸਿਰਾ ਸੁਰਤਾਰਿਹ ਹੋਇ ਸਾਸ ਖਾਹਰਾਂ ਸਭਾਰ ਸਹਾਰਿ ।੧੬੦ ... ਸਭਾਰਾ
ਜਿਸ ਮਿਲ ਖਾਰਸੀ ਧਰਤੀ ਰਾਜ ਰਹਾਰੇ ਸਿਸਤਾਰਾ ਤੇ ਸਿਰੀ ਭਾਸ ... ਸਿਸ ਸਾ ਸਭਾਰ
ਸਾਸਿ ਪਾਰਸੀ ਸਿਹੁ ਸਹਾਸ ਹੈ ਪਾਰਸੀ ਰਭਸੇ ਪਤਿਸਾਹੀ ਮੁਤਰਾਰ ਸਾਰਿਆ ।੧੬੧
ਮੁਖ ਪਾਰਸੀ ਸੀ ਬਖਸ ਪ੍ਰਿਖਾਰਾ ਦੁਸ ਹੈ ਸਿਰ ਮੁਹਿ ਮੁ ਦੁਸ ਸਹਾਰਾ ... ਸਭਾਰ ਦਾ
ਨੂੰ ਸਾਰਿ ਸੁਰਸ ਹਸ ਭਾ ਸਸਾਰਿ ਨੂੰ ਕਰੀ ਪਰਿਸਾਹਾ ਸੰਸ ਸਸੀ ਸਭਾਰਿ ।੧੬੨

ਚੌਪਈ ਦੁਸ ਸਿੰਘ ਸਸਹੀ ਸਦੀ ਦੁਸ ਸਿੰਘਿਸ ਧਾਸਸੀ ਸੰਸ ... ਸਭਾਰ ਸਭਾਰ
ਸਸਸੀ ਮਸੀ ਸਹਿ ਭਰੀ ਕਰੀ ਦੁਸਾਸਸ ਸੀ ਸੰਸ ।੧੬੩

ਚੌਪਈ ਮੁਖ ਸਿਹੁੰ ਸਿੰਘ ਭਸਸ ਪ੍ਰਿਖਾਰਾ ਸਹੀ ਪਤਾਰ ਹੈ ਸਿਸ ਮਸ ਸਾਰ
ਸਿਸ ਸਸ ਸਹਿਸ ਸਹਿਸ ਸਸਤਾਰ ਦੁਸਾਸਨੋ ਸਸਸ ਸਿਸਸਸ ਸਸਾਰ ... ਸਸ
ਮਾਸਿ ਮਾਰਸੀ ਸਸ ਸਭੇ ਪ੍ਰਿਤਕਾਰ ਸਸਸ ਪਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਬਾਸ ... ਸਸਸਸ ਸਸ
ਸਿਸ ਸਿੰਘ ਸਸੀ ਸੀ ਬਾਸਸੀ ਸਸੀ ਚੋਰੁ ਸਸਸਿਸ ਸਸ ਹੈ ਚੋਰ ਸਸੀ ।੧੬੫
ਤੇ ਸਸਸ ਸਿਸਸਸੀ ਮੋਰ ਮਾਸਿ ਪਸੇ ਸਸਸ ਸਸਸ ਮਸੀ ਸਸਸਾਂ ਸਿਸ ਮਸ
ਸਸਾਰ ਪੋਰ ਸਿਸ ਮਿਤੈ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿਸ ਪੋਸ ਸ ਮਸੀ ਤੋਸਾ ਸਸੰ ... ਸਸਸਸ ਸਸਸ
ਦੋ ਪ੍ਰੀਸ ਸਿੰਘ ਭਸਿ ਸਸਸਸਸਾ ਸਸਾਰਿ ਸਸੀ ਮਸ ਸਸਸਸੀ ਸਸਸ ।
ਦਸਸ ਮਸਸਸ ਸੀ ਸੁੰਦ ਧਸ ਸਸੰ ਦਸ ਸੰਦਸ ਸਸ ਦਸਸਸ ਸਸੰ ।੧੬੭ ... ਸਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਸਸਸਸ ਸਸਿ ਸਸਸੀ ਸਸ ਦਸੀ ਸੰਦਾਂ ਸੰਦ ਸਸਸ ... ਸਸ
ਸਸੁਸ ਸਿੰਘ ਸੰਸ ਸਿਸ ਸਸ ਪੁਤ ਸ ਦਸ ਸੰ ਸਸਾ ।੧੬੮ ... ਸਸ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੈ ਪਕੜਣ ਉਠਾਯਾ ਅਰੈ ਹੀਂਦ ਕਿਸਨੈ ਤਨ ਤਯਾਯਾ
ਯਾਦ ਦਿਵਾਇ ਮੋ ਪ੍ਰਭੂ ਉਤਾਰਯੋ ਦਿਯ ਹੀ ਐਕਤਿ ਤਨ ਪਰ ਵਾਰਯੋ ਜਾਵਨੋ
ਪੁਰਖਾਵਤਾ ਯਣ ਸਿੰਘ ਆਤੋ ਧਾਯੋ ਗਿਲਜਨਨ ਨੈ ਮੁਖ ਪਿਛੈ ਹਟਾਯੋ
ਫਿਰ ਪੰਗਤਨਨ ਮਿਲ ਯੁਧਤਾ ਸਾਜਿ ਯਕਲਖ ਚੌਹਲੈ ਮੁਖ ਯਕ ਲੀਜਿ ਅਤ ਅਮਰਜਾਲ ਸਾਜਾਵਨੋ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਜ ਹੀਂਚ ਦਏ ਡਾਲਾ ਸਨੈ ਨ ਉਹਲੈ ਚਿਰ ਕਯੋ ਮਯਾਲ
ਖਾਵੈ ਜੁ ਕਿਲਜੇ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂਆਵੈ ਜੁਦਿ ਸਨਮੁਖ ਸਿੰਘ ਸਾਜ ਪੈ ਧਾਵੈ ਹਾਯਾ
ਖਾਯਾ ਜ ਬਾਯਵੈ ਲਿਯਾ ਜ ਖੋਜੈ ਤਯੋਂ ਜ ਪਿਛੈ ਘਲੈ ਕੀ ਚੋਜੈ
ਕਿਸਜੇ ਸਨਹ ਹੁਯੇ ਫੇਰ ਨੇਰੇ ਸਿੰਘ ਯਾ ਦੰਡ ਜ ਖੜ ਕਯੋ ਬਿਲੰਬ ਪਾਯਾ ਹੁਕਮ ਜਾਯਾ

ਦੋਹਰਾ ਛੋਨੋ ਛਾਡੀ ਖੁਦ ਯਥ ਸਯੋ ਹਯੋ ਸੀਹਲਾ ਕੀ ਸਾਥ
ਸਿੰਘ ਸਥੈ ਖੜੇ ਸਕੰਥ ਕੀ ਹਯੋ ਨ ਯਥਯ ਮਾਰਯਾ ਹਾਥ

ਚੌਪਈ ਕਰਨੀ ਮਾਯਾ ਕਥੀ ਨਰ ਕਯਾਂ ਬੀਰ ਹਾਥਯੋ ਨ ਸਿੰਘ ਜਿਯਾ ਮੋਨੋ ਨ ਪੀਰ
ਸਿੰਘ ਨਗਾਰੇ ਧੈ ਨਰ ਪਰੈ ਜਿਮ ਕਹੁ ਲੋਕ ਪਨਾਹੈ ਮਰੈ ਹਯਾ
ਜਹੁ ਯਕ ਮਹਯਾ ਸੁ ਡਾਏ ਬੁਲਾਯਾ ਫੂਟੈ ਕੁਮਾਰੇ ਜਹੁੰ ਦਲ ਭਾਯਾ
ਜਿਮ ਜਿਮ ਤੋਖ ਅਰੀ ਯੋ ਦਾਵੈ ਜਹੁ ਪਿਤਯਾਰਾਨ ਯੋਹ ਪਿਛਾਵੈ ਹਯਾ
ਯਕਲਖ ਨਿਯਕਾ ਸਿੰਘ ਬਿਜਯਕਾ ਜਹਾ ਸਮੀਰ ਯਕਲਖ ਨੇ ਸਿੰਘ ਯਕ ਜਗਾਵੈ
ਕੀ ਬੀ ਸਿੰਘ ਪਹਾ ਸੰਘੀ ਯਾਵੈ ਬੁਲਾਯ ਸਯਾਰ ਕੋ ਪੈਯ ਸਯਾਰੀ ਹਯਾ
ਪੈਯ ਬਿਯਾਰ ਕੀ ਚਤਿਯਕੁਯ ਆਯੋ ਯਕਲਖ ਸ ਬਾਨੀ ਕੋ ਬੈਯਾ ਜਾਯੋ
ਪੈਯਿ ਜਗਾਯੋ ਮੰਨੋ ਪੁਰੀ ਯਾਯ ਯਾਯ ਸਿੰਘ ਮੰਨੋ ਬਯੁਯੋ ਪ੍ਰਭੂ

ਦੋਹਰਾ ਕੋ ਕਿਲਜੇ ਖੋਰੇ ਆਵੈ ਯਕਲੰ ਕੋਜ ਕੇ ਸਾਥ
ਸਿੰਘ ਪੁਕਾਰਾ ਹੁ ਪ੍ਰਿਯ ਸਾਰੇ ਯਕ ਸਮਸਰ ਸ ਨਾਥ ਸਾਹ

ਚੌਪਈ ਕੋ ਥਿਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਾਯੁਧ ਗਰਜੈ ਯਕਲਖ ਨੇਰੇ ਯਹੁ ਯਕ ਗਰਜੈ
ਕੋ ਯਕਲਖਾ ਸਿੰਘ ਸਥੈ ਨ ਰੋਕਿ ਸਿੰਘ ਯਕਲਖੀਨ ਚ ਮਿਯਾ ਚੋਟਿ ਤੇਹ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਜੁ ਪਿਯਾਰੀ ਤਕਯ ਯੋ ਕੀਨੋ ਤੈਯਾ ਜੁ ਤਾਰਿ
ਅਤ ਯਕਲ ਯਕੀ ਚਕਯਾ ਭੀ ਸਿੰਘ ਮੁਖੀ ਮੁਖ ਯੋਰ ਸੈਯਾਰਿ ਦਿਯਾ

ਚੌਪਈ ਸਿਯਾਰ ਸਯੋਰ ਸਿੰਘ ਧਿਯਾ ਦਯਾਯਾ ਯਕਲਖ ਜੋਰ ਕਯਾਯੋ ਸਿੰਘ ਬੁਕਾਯੋ
ਸਿੰਘ ਜੁ ਬਿਯਾਯ ਗਯਾਯਾ ਯੋ ਯਾਯ ਤਯੋਂ ਜ ਛੋਡੀ ਯੋਯੋ ਚੁਕਯਾਯ ਦਯਾ

ਯੋਯਾਨੀਯਾ ਸੰਖ

ਯਕਲਖਾਯ ਸ ਯੋਯੋ ਯਿਯਾ ਸਯਾ ਯਯਾ ਸਿਯਾ ਸਯਾ
ਸਿੰਘ ਸਯਾਯਾਯ ਸਯਾ ਸਯੋਂ ਮਾਂ ਸਯਾ ਯਯੋ ਨ ਮੋਯੋ ਯਾਯ
ਸਯਾ ਯੋ ਸਯੋ ਨ ਯੋਯੋ ਸਾਯ ਸਯਾਯਾਯੋ ਸ ਸਯਿ ਸਾਯੋ
ਸਿਯ ਸਿਯ ਸਾਯੋ ਸਯੋ ਯੋਯੋ ਸਯਾਯਾਯਿ ਯਾਯੋ

ਜਬ ਲਗੁ ਆਸਾ ਤਬ ਲਗੁ ਤ੍ਰਾਸਾ ਛੁਟੈ ਆਸ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੧॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਆਸਾ ਮਨ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੌਪਦੇ

ਆਸਾ ਕਿਰਤ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੈਵ ਸੰਜੋਗ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥
ਦਰਬ ਸੰਚਨ ਦੁਖ ਅਗੀ ਨਿਵਾਰੈ ਤਿਸ ਤੇਰਾ ਘਟਾਵਰ ਕੁਲ ਬੀਚ ਦਲਾਇ ॥੨॥
ਕਿਰਤਜਨਾ ਤੇਰਾ ਲੀਯਾ ਹੈ ਮਾਤੀ ਮਤੀ ਮੱਤ ਅਸ ਦਲ ਨਾ ਸਕਾਰੀ ਦਲ ਬਲਦਾ ਬੰਦ
ਤਿੰਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਪਾਰ ਕਰਿਓ ਧੰਨ ਅਮਰ ਉਸ ਦੀਨ ਨੀ ਜਾਨੀ ॥੩॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਨੀ ਨਾ ਕਹਾ ਕਥਾਨੀ ਕੁਝੇ ਦੁਰਲਭ ਗੁਰਸਬਦ ਨਿਸ਼ਾ ਕਰਨੀ
ਮਾਰਗਸੰ ਸੰਤਨ ਸੰਗਤਿ ਨੀ ਆਨੀ ਪ੍ਰੇਮਰਸ ਵਰਿਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਏ ॥੪॥
ਪੀਛੇ ਆਏ ਵੈਸਨੋ ਨਾਵ ਆਸੀ ਕਾਸੀ ਕਰਨਾ ਦਲੀ ਕਾਰ ਦਲ ਸਾਰਥ ਦਲ ਮੰਤ
ਮਿਲਾਕ ਮਿਲਾਕੀ ਸਹੀਯਨ ਬਾਲੇ ਜੈਸੇ ਵਾਦੇ ਅਮੰਤ ਨੂ ਮਾਲੇ ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ

ਮੁੰਡੇ ਸਬਦ ਬਲ ਹਾਰ ਨਰ ਸਿਵਦੱਤਿ ਗੋਰੀ ਮਿਲਾਇ ਮਿਲਾਇ ਮਿਲਾਇ
ਮੱਲ ਕਰਤਬਤਾ ਸਿੱਖ ਕੌਲ ਕੇ ਕਾਜੇ ਖੁਰ ਬਲਾਰਿ ਦਲ ਦਲ

ਚੌਪਦੇ

ਮਨੀ ਸਿੱਖ ਚੁਕੇ ਮਲਾਰੇ ਬਾਬਾ ਕਰਤੇ ਖੁੱਲ ਖੁਰ ਬਾਹਰੀ ਸਾਧਾ
ਤਾਰੂ ਸਿੱਖ ਜਲੇ ਮਲਾ ਨੰਦਾ ਗਾਰਿ ਮਾਨੂ ਮਲਕਾਰੀ ਦੁਸਮਨ ਬਾਰਿ ਦਲ ਦਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਾਕਾਸਨ ਬਾਬੇ ਲਾਏ ਹੀਲ ਆਸ ਖੁਰ ਪ੍ਰੇਸ ਸਾਹੇ ਬੋਲ ਪ੍ਰਸਾਦਸਾਰ ਦਲ ਦਲ
ਮਿਸ ਸਿਖ ਦੁਸਟਨ ਸਿੱਖ ਸਕਾਰੇ ਕੀਤੇ ਖੁਰਬ ਨੇਰ ਪਾਰਕੀ ਸਾਰੇ ਦਲ ॥੨॥
ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਬਡੇ ਬਲਕਾਰੀ ਕੋਮਲ ਛੁਟੇ ਪਾਰ ਪ੍ਰਤੀਆਖਾ ਪਾਰੀ
ਛਤੁਰ ਖੁਸੀ ਬਾਬ ਚੰਹਾਰਾ ਆਸੇ ਪੈਰੇ ਬਰਬਾ ਪਿਸ ਸਕਲਾਸ ਗਾਈ ਨਾ ਦਲ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਬ ਜੰਬ ਛਾਪੇ ਗਬ ਸਾਰਿ ਬਲਸ ਸ ਕੁਰਾ ਕੀ ਪਾਸਾਰ ॥
ਸਤਸਪਸ ਸਿੱਖ ਸਿਮ ਧਬ ਗਲਦੀ ਭੂ ਜਲੇ ਚਾਰਣੀ ਸਗਤ-ਦੰਤ ॥

ਚੌਪਦੇ

ਕੋ ਮੁਖ ਸਿਸ ਪੰਚ ਬਖਾਨਾ ਜਬ ਤਿਸਨ ਹੋ ਬਲ ਖੁਰ ਪਾਸਾ
ਬਾਬਲ ਨੇ ਜਬ੍ਹਿ ਖੁਰਾ ਮੰਗਾਯਾ ਬੰਦੇ ਸਿਖ ਚੁਸ ਬਲਦੇਸਨ ਕਲਸਾਰਾ ॥੧॥ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਯਾ
ਯਹ ਖੁਸ ਸਿਸ ਖਲਤੈਂ ਦਲੀ ਅਬ ਸਿਖ ਚਲਤਾਰ ਬੋਰ ਨ ਆਵੀ
ਮੋਰੇ ਬਾਬਲ ਯਬਾ ਸਟਮੇਹੋ ਦਿਲ ਕਲ ਕੇ ਲੀ ਬਲ ਬਲਦ ਮਲਾਈਹੋ ਦੁਣੇ
ਪੰਜਾਬ ਦੇਸਤ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਬਾਲਿ ਦੱਖਣੀ ਪਹਮੀ ਸਿਸ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਰਦ ਅਰਦਾਸ
ਧਰਨ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਗੁਰ ਖੁਰ ਡੁਬੇ ਤਬਾ ਅਸਤੁ ਸਕਿਤਗੁਰ ਬਲ ਲਹੇ ਦਲ ॥ ਅਰਦ ਅਰਦਾਸ

ਭ ਸਬਦ ਅਰ ਸਤਸਪਤ ਚਮਕੌਰ ॥ ਸਾਚੰਦ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਚਿਤ ਨੂੰ ਚਤਰਾਤ-ਚਤਰਾਤ ਲੈ ਦੇ ਦੁਖਿਆਰਾ ਸਿੱਖ। ਦੁੱਖ ਬਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਤ ਨਰ

ਭ ਸਬਦ ਅਰਤ ਸਮਾਰਥ ਚਮਕੌਰ ਦਾ ਪੰਚਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦਾ ਦਲਦੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪੈਰ। ਇੰਨਿਆ ਸੀ। ਸਮਸਾਰਥ ਦੀ ਦੇ ਸਮਸਾਰਥ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਮਸਾਰਥ ਦਾ ਬਲ। ਸਮਸਾਰਥ ਦੇ ਬਲਦਾ ਸਮਸਾਰਥ ਸਿੱਖ ਸੀ ਸਮਸਾਰਥ ਦੀ ਦੇ ਸਮਸਾਰਥ ਦਾ ਬਲ ਸਮਸਾਰਥ ਸਿੱਖ ਦ

ਛਾਹ ਜਹੰਨਮ ਪੁੰਡ ਸਾਣੀ ਗਲੀ ਨਵਸਤ ਪਾਰਸੀ ਵਿਸ ਥਿਥ ਪੁਸੀ ਆਸੀ
ਅਤੇ ਪਾਨ ਸ ਪਿਤਵਨੀ ਬਾਰ ਤਿਵਾਰ ਪਿਲ ਪਿਤਾਨ ਕਰ ਪਾਤ ਪਰਿਖ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਸਮਾਨ ਛਲਾ ਤੁ ਫੀਰਿ ਸਿਮੈ ਸੇਲਤੀਰਾ ਨਾਰ
ਬਾਜ ਪਲੀ ਖਾਸਤੀ ਸਕਲੇ ਨਿਕਲ ਪਾਰਨਾ ਪੈਂਦਨਾ ਬਾਤ ਪਾਰਟ

ਚੌਪਈ ਹਿਆਨੇ ਖਰ ਖੇ ਮੁਯੋ ਪਸੋ ਘੱਤੋ ਕਹੀ ਅਲਖੇ ਕੱਉ ਨਏ।
ਮਾਰ ਰਿਲਲਨ ਧਿਨ ਬਦਲੇ ਲਏ ਬਹੁਤ ਅਕਾਵੇਂ ਜੋਣ ਨ ਦਏ ।੯੭੭
ਹਿਆਨਨਲ ਕੀਜੈ ਕੁਝ ਪਖਾਰ ਲਖੇ ਸਾਹਿ ਪੈ ਪੰਛਾਪੇ ਜਾਤ
ਅਖ ਮਹੰ ਜਹੰਦਨ ਲੰਬਰ ਬਾਤ ਸਿਘਨ ਕੁਰ ਹਸੀ ਸਿਹ ਡਾਰ ।੯੭੫
ਪਖੀ ਸਿਸਾ" ਸਿਲਨੇ ਹਦੇ ਹਏ ਸਿਘ ਪਲਨ ਫੀ ਰੇ ਤੇਹਿ ਆਏ
ਸਿਲ ਪਾਲਨਾ ਸਥ ਸੇਥਾ ਪਾਸੀ ਅਪਨ ਸਿਨਾਲਨ ਸਾਸਥੀ ਮ ਸਾਸੀ ।੯੭੮
ਸਿਲੇ ਸਿੰਘਾ ਲੋ ਰਾਤ ਕੀਹਿਸੀ ਸਿਲ ਤਾ ਸਲਤੀਨ ਪੰਥਨ ਸਿਲਸੀ
ਸਥ ਤਿਸੰਘਨ ਸਯ ਲਖਸੀ ਆਸੀ ਪਖਾਨ ਫੁੰਹੀ ਲੋ ਪਿਛੇ ਹੁਸਾਂ ।੯੭੯

ਦੋਹਰਾ ਤਿਥੇ ਚਿਪਾ ਪੈ ਗਲ ਧਰੈ ਦੋਲਨ ਚੁਰਾਸਣਾ ਲਾਇ।
ਜਸਸੀ ਸਕਲਾਨ ਪ ਰਹਿ ਪਨੋ ਸਨ ਹੀ ਦਸੈ ਵਰਤਾਇ ।੯੮੭।

ਚੌਪਈ ਤਤਿਲਨ ਸੀ ਸਿਘ ਹੰਤ ਸਮ ਗਸੀ ਸਥੂਲ ਬਯੂ ਤਰਿ ਸਕਲ ਸਸੀ
ਅਪਸਾ ਪਿਛਾ ਓਲ ਸਿਘ ਮੈ ਪਾਸੀ ਭਿਨੰਦੇ ਜਾਲੇ ।ਸਿਘਨ ਮਸਾਰੀ ।੯੮੭
ਦੰਤ ਪੰਲ ਪੰਹ ਸਗ ਪੁੰਜ ਆਪੇ ਜਾਲ ਪਿਤਾ ਸਲ ਪੰਲ ਪੁੰਜ ਬਾਲੇ
ਗਯਾਲ ਭੰਸਾ ਫਰਿ ਸਿਘਨ ਕਾਲਾਪੀ ਸਕਲ ਜਸੀ ਪਿਸੈ ਖਲ ਆਸੀ ।੯੮੭
ਅੰਸੀ ਮੁਕਾ ਪੁੰਜ ਸਕਲਾ ਪੰਛੀ ਪੁਰ ਦਕਲ ਡਾਰਿ ਬਹੈ ਜ ਲੰਬੀ
ਅਨੁਜ ਸਿਘ ਫਰਿ ਗਯਾਲ ਸਕਲਾਪੀ ਪੁਲ ਲਿਕਲ ਦਲ ਹੀ ਬਲ ਪਾਰੇ ।੯੮੭।
ਆਪੀ ਪੁਸੀ ਲੰਬ ਪਲਾਪੇ ਪਥਰ ਸੁਦਲ ਸਿਲ ਸਸੀ ਲੰਬ
ਜਬ ਸਾਤਿਰੁਸ ਥਲ ਲੈਸ ਲਏ ।ਸਿ ਪੁਤਲ ਹੀ ਡਸੈ ਪਾਤਲਾ ਪੈਨ ।੯੮੭

ਦੋਹਰਾ ਕੁਸਲਾਲਥ ਸੈਸ ਮਨ ਪੈ ਸਿਖੀ ਸਥ ਤਨੈਸੇ ਛਤੀਲਨ ਪਾਸ
ਲਾਂਬਾ ਡਸੈ ਰਲ ਪੈਂਸ' ਸਿਲਾ ਸਤਿਰਥ ਯੰਤੀ ਅਤਲਾਸੀ ।੯੮੭।

ਚੌਪਈ ਸਾਲੇ ਸਤਿਰੁਸ ਹੋ ਸਾਨੀ ਸਾਲ ਫੁੰਹਿ ਪੁੰਹਾਲਕ ਨੁਲ ਬਤਲੇ ਬਯਾਲ
ਪੁਲੀ ਅਸਾਨੀ ਪੁਰਾ ਸਿਘਨ ਯਾਹਿ ਜਲਸ ਯਾਰ ਸਥ ਪੰਲ ਲਿਲ ਸਾਹਿ ।੯੮੭

---

੧ ਪ੍ਰਸਥ ਵੈਲੀਆਂ ਵੈਲੀ ਸਿਲਥ ਪੁਸਥਨ ਅਸਲੀ ਪਿ੍ਰਪ੍ਰ. ਸਸੇ ਸੰਸਿਪ੍ਰਸ ਸਿੰਧ ਯਲਾਸਿਆ ਸਿੰਧ ਸਿਲਨ ਪੰ ਸੁਣ ਪਾਲ ਦ ਪਾਲ ਸ।

੨ ਬੁਲੰਦ ਗੰਲ ਸਿਧ ਸਥਾਪ ਪੁਸਥਨ ਅਸੰਦਰ ਅੰਸਿਪ੍ਰਸਥ ਦੇ ਸਥਨਾਂ ਸਿੰਧ ਪਸਥਾਲ ਸਥਲ ਯਾਤਿਸ ਪੰ ਸਿਲਨੇ ਪਾਲ ਸਥਿਪ ਪੰ

੩ ਸੰਧ ਸਿਸਥਾਂ ਸਿੰਧ ਸਿਧ ਪੰਛੀ ਪੁਸਥਨ ਸਥਾਂ

ਦੋਹਰਾ — ਪਰਮ ਧਰਮ ਜਾਨੈਂ ਜਿਨ ਧਾਰੀ ਪਿਤਰੇ ਤਜਯੋ ਰਾਜਸਾਜ ਬੈਰਾਗਾਨ ਤਪਕਾਰੀ ॥੧੭੮॥

ਚੌ ਸਯਨਾਨ ਮੈ ਦਨੁ ਬਯਤੀਤਾ ਤਯੋ ਸਨੇਹ ਚੁ ਰਿਸਯਨਯ ਖਾਤ ॥੧੭੯॥

ਤੈ ਸਨਦ ਚਦੱਚਨ ਭੁਤ-ਦਿਸ ਰਥੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜਥੀ ਇਸ ਸਿਦ ਪਰਾ ਮਾਰੀ ॥

ਬਲਕ ਬਾਕਰ ਬਾਰਿ ਲੀ ਬਯਨ ਬਾਸੀ ਯੋਕ ਸ਼ਾਰਿ ਸਯਨ ਬਯਨ ॥੧੮੦॥

ਰਾਜਦ ਪਿਤਯ ਸਿਦਾ ਤਨਾਂ ਮਾਰਿਸਾਨੈ ਪੁਤੀਂ ਪੁਤਯਾ ਅਬ ਤੁੰਜੀਂ ਤਾਰਕੈ

ਬਲਕ ਬਾਕ ਤੇ ਬਾਦ ਧਰਿ ਜਾਇ ਦੇਂਦੈਰਾਂ ਦੈ ਸਦਾ ਬੁੰਚਾਟਿ ॥੧੮੨॥

ਚਾਪਈ — ਸੀ ਸਕਿਚੁਰ ਗਯਨ ਮੰਨ ਸਾਰੀ ਗਯ ਚਰੈ ਅਯੋਚਨ ਲੰਬਿ

ਸਨਿ ਸਿਖਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਜੁਦੇ ਚੁਯ ਤੇ ਲਾਹ ਸਿਖ ਗੁਦੇਇ ॥੧੮੩॥

ਚੌਪਈ — ਸਤਿਯੁਧ ਬਯਨ ਸਿਦ੍ਰੁ ਮੰਨ ਲਏ ਤੇ ਬੰਧਨ ਦਿਯ ਪੁਨਯਨ ਬਯੇ

ਗੁਨ ਗੁਰਬਖਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਬਯਨ ਉਚਯਾ ਹਮਰੋ ਹੁਕਮ ਬਯ ਮੰਨੈ ਪੀਰ ਸਾਰਾ ॥੧੮੫॥

ਜੋ ਸਤਿਸਤਾ ਸਤਿ ਬਿਕਤਾ ਗਯੀ ਤੁਮ ਮੈ ਗਯਨ ਨਿਜੰ ਮਯ ਯਯੀ

ਜੋ ਨਾਨੇ ਚੁਨੇ ਕੀਏ ਸੋ ਪਰਿਬਾਰ ਤੂੰ ਪੁਨ ਗਯਨ ਨੈ ਮੰਯ ਬਾਰ ॥੧੮੬॥

ਚੁਯ ਮਯੀ ਸਬ ਦੋਸ਼ ਗਯ ਗਯ ਗਯਿਯ ਮੈਂ ਬਯੀ ॥ ਮਯੀ ਗਯ ਗਯ ॥੧੮੭॥

ਦੋਹਰਾ — ਜਿਯ ਗਯ ਪਿਯਾਰਿ ਨ ਚੁ ਪਏ ਪੁਨ ਸ ਹੀਯ ਸਿਯਾਰ

ਸਨਏ ਯਥੇ ਮਯਾਰੀ ਗਯੀ ਯਯ ਸਯੀ ਚੁਟਿ ਪਯ ॥੧੮੮॥

ਚੌਪਈ — ਤੈ ਸਤਿਚੁਯ ਸੰਯਿ ਬਯਨ ਉਚਯਾ ਮੰਨੇ ਸਨਯ ਮੈ ਜਿਯ ਘਯ ਬਾਰਾ

ਸਯਿਯ ਗਯ ਬਯਨੀ ਮੈ ਤਯ ਚੁਯ ਸਯ ਜਿਯਸਯ ਮੈਂ ਹੋਇ ਨ ਚੁਰਾ ॥੧੮੯॥

ਪਿਸੈ ਗਯਯਾਨੀ ਪੰਚ ਸਯ ਚੁਯੈ ਯੋ ਪੁਯਯਨ ਸੈ ਜਿਯ ਨ ਲਈ

ਤੇ ਪੰਚੈ ਪਿਤ ਪੰਚ ਚਯਿ ਮਯਾ ਜਿਯ ਪੰਚੈ ਪਿਤ ਪਯਸ਼ੁਯਾ ਬਯਾਨਾ ॥੧੯੦॥

ਤੇ ਸਤਿਚੁਯ ਪੁਯ ਸਾਏ ਪੁਰੀਯ ਪੰਨੇਸ਼ਯਾਂ ਸੈ ਗਏ ਸਯੰਨ

ਸਯਿਯਿਨ ਸਾਥ ਬਯਨ ਸਿੰਘ ਭੀ ਸਨਏ ਤਯਿਯੁਨ ਬਯਨ ਪੈਨੈ ਪਯ ਚੁਯੰ ॥੧੯੧॥

ਸਬੀ ਅਨਯਾਂ ਬਾਨਤੇ ਜਾਨਏ ਦੋਤੇ ਜਿਯਿਸ ਯਾਰਿ ਚੁਯਾਨ

ਬਯਨ ਸਿੰਘ ਯੈ ਮਾਖੀ ਬਯੀ ਜਿਯ ਖੁਸ਼ਯਿਏ ਜਿਯ ਮਯਿਯਨ ਲਈ ॥੧੯੨॥

ਦੋਹਰਾ — ਸਿੰਘਤ ਬਾਬਤੁ ਬੰਦ ਸਯ ਦੋਹ ਯੰਦਨਾ ਯੈ ਧੋਨ ॥

ਅਨਯਯਨ ਪਾਤਸ਼ਾ ਕੀ ਭਯਾ ਤਾ ਮੈ ਸਯਾ ਸੁਮੰਤ ॥੧੯੩॥

---

1 ਯਯਾ ਬਯਨ ਦਾ ਸਯ ਯਯਾ ਯਯਾ ਸਯ ਪੁਯਯ ਨੈ

2 ਚੁਯ ਮੈ ਮੈ ਨੈ ਸਿੰਘ ਬਯਨ ਸੈਯਨ ਸਿੰਘ ਮੈ ਸਿਯ ਨੈ ਸਿਯਨਾਂ ਬਾਰੀ ਚੁਯਾਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਚੁਯਾਨ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਯਿਯਾਂ ਮੈਂ ਚੁਯਾਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

੧੫੪੩ ਸਾਖੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਬ ਜੀ ਅੱ ਕਰਤਾਪੁਰੀਏ ਮਸਤਾਯਕ ਮੱਲਿ ਅੱ ਸਰਸਾਇ ਖਾਲ ਕੁਟੇਲੇ ਅੱ

ਦੋਹਰਾ ਤੇ ਮਾਤਲਿ ਨੇ ਹਰ ਸਰਮਾ ਆਕੈ ਦਿੰਦਾ ਸੁਨਾਇ
ਕਹਾ ਰਸਾਏ ਨਾਇ ਕਥਾ ਕੀਯੋਂ ਪੈਨਸਲੋ ਸਮਾ ਤ ਪਾਇ।੧।

ਚੌਪਈ ਸੋ ਸਿੱਖੀ ਸੀਹੀ ਸੀ ਤੇ ਤਨ ਪੰਜੋ ਮਸਤਾਯਕ ਕਹਿਤੇ ਸਾਖੀਓ ਬੋਲਣ
ਆਪ ਹਰੀ ਤਿ ਸਰਸਾਖਾਂ ਬਾਰੂ ਦੂਖੂ ਛਰਾਯੋ ਮਨ ਪੁਨਿਆ ਨਾਰੂ।੨।
ਜਿਮ ਪ੍ਰਿਮ ਯਸ ਪ੍ਰਿਮਾਂ ਬਧੇ ਮੇ ਪ੍ਰਿਮ ਨੈਨ ਯਸ ਕਥੀ ਜਿਸਧ
ਆਨਿ ਆਯਾ ਸਸ ਸਾਦ ਸੀ ਭਈ ਮੋਰ ਨੈਨ ਜਲ ਬੂੰਦਨੀ ਲਯੋ।੩।
ਸਿੱਧਾ ਅਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਵੇ ਅਲੋਸ ਸੱਧ ਪਾਇਆ ਖਹੁ ਗਰੇ ਬੋਯਾ
ਨਾਮ ਸਿੱਦਾਯਨ ਸਯਨ ਯਾਯਾ ਆਪਿ ਭ ਪੋ ਪ੍ਰੇਮ ਆਸਥੀ ਪਾਯ।੪।
ਯਸ ਯੂਸ ਛੱਦੀ ਸਿੱਧ ਸਯਨ ਮੈਲੇ ਸਾਯਾ ਜੋ ਦੇਖੀ ਸਯਨ
ਸੰਤ ਸੰਦਯਾ ਅੱ ਗਰੂ ਰੱਦਨਾ ਦੁਸਯ ਦੂਯਾ ਯੋ ਚਾਰੋਂ ਛੱਦਨਾ ਸਾ।੫।

ਦੋਹਰਾ ਸਿੱਧ ਯਾਯ ਯਸ ਯੂਸ ਸਿਖੈ ਪ੍ਰੇਮੂ ਅਸ੍ਰਧ ਦਾਸਦਾਯ
ਇਸ ਪਰ ਧਰੋ ਸਿਖਾਸ ਤੂਯਾ ਆਯਾ ਜਰੋ ਧਯਾ ਸਿੱਤਾਸਾਂ।੬।

ਚੌਪਈ ਮੱਯ ਸਿਖੈ ਮੈ ਦਾਸੂ ਸਨਾਮੈ ਸਰਸਾਯਾ ਖਾਰਤ ਮੱਯ ਦਸਾਯ ਸੀ ਪਰਸੈਮ
ਸੋ ਯਸ ਪੈ ਸਸ ਯੂਸ ਸੁਨਾਈ ਮਸਤਾ ਸਸੈ ਆਸਿ ਸਸ ਯਸਸੈ ਸਸਾਯ ਸੇ
ਤੇ ਪੈ ਯੂਸ ਸੋ ਸਸਿ ਆਸਿ ਆਂ ਸਾਯਸ ਆਸੈ ਤਸੈ ਸਸ ਯਸ ਸੀ ਸਸਾਯ
ਸਿਧਸਾਂ ਆਸਿਸਿ ਮੈਸੈ ਸਸਾਯਾ ਖੁਸਸੈ ਪ੍ਰੇਸ ਸਸ ਪੈਸੈਸੀ ਸਸਾ ਸਸ
ਪ੍ਰਿਸੈ ਆਸਸ ਪਾਸਸੈ ਮੱਸ ਸਸਾ ਖਸਸੈ ਰਸਸ ਸਸ ਪੱਸ ਸ ਸਸੈ
ਸਸਾਂ ਸਸਸੱਸਾਂ ਮਾਸਸਾਂ ਪਾਸਿ ਸਸੀ ਸੈਸਸਾਸ ਸਸਸਾਸਾ ਪਾਸਿ ਪੱ
ਸਸਾਂਧ ਦਸਾਸੀ ਕਾਸਸਾਂ ਬੱਸਾ ਪੋਸ ਸਸੈ ਮਸਾ ਖਸਸੈ ਸੱਸ
ਸਸਾਸ ਸੱਸੀ ਤਸਿ ਸਸੀ ਸਸੀ ਮਸਾਸਾ ਦਿਸੀ ਸਸ ਸਸ ਸੱਸ ਸਸਾਂ ਸਸਾਸ।੭।

ਦੋਹਰਾ ਪ੍ਰੀਤੇ ਧਾਨਿ ਧਨਿ ਸੁਖ ਮਸਤ ਸਸ ਸੰਸਸ ਸਿਸ ਸਸੋਸ।
ਸਸੱ ਸਾਸੁਸੱ ਯਿਸ ਪੁਨੀ ਪੁਸ ਖੁਸ ਖੁਸੈ ਸਸੀਸ।੮।

ਚੌਪਈ ਅਖੀ ਫੈਸ ਪਿ ਫਾਨ੍ਹੀ ਫਸੀ ਚੁਣੀ ਸਨ੍ਹੀ ਸੀ ਫਲੋ ਸਿਸਾਸੀ
ਖਸ ਸਾਸਿ ਫਲੋ ਸੁ ਸਿਸ ਫੁਸੰਖੀ ਮਸਾ ਖੋਸਫਾਂ ਖੁਲ ਤੋ ਸਸੀਲੀਸ ਸਾਸ।੯।
ਧਲੇ ਖੁਲ ਮੈ ਸਫੇ ਦਲੇਰ ਖਾਯ ਸਾਯ ਲਸ ਸਸੀ ਬਟੇਲ
ਸੋ ਪਿ ਬਰ ਫਾਨ੍ਹੀ ਨੈ ਫਲੇ ਮਤ P ਤੇ ਦੰਖੀ ਲੋਯ ਤਿਸਲੀ।੧੦।

---

੧ ਸਾਖੀ ਮੱਯਸ ਸਾਖਿਸ ਦੇ ਮੱਸੇ ਮਸਾਯਾਸਾ ਸੀਯ. ਸਸਸਾ ਸਸਾ ਦੇ ਸਿਸਾਖੇ ਨੇ ਸਸਾਸ ਸਿਸਾ ਸਸਾ ਸੀ
੨ ਸਾਖੀ ਸਸਸ ਦੇ ਖੈਸਸ ਸਸਸਾ ਸਸੀਸ ਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸੀ ਸਸੈ ਦੇ ਸਿਸ ਦੇ ਸਸਸਸਸਾ ਸਸਿ
ਸਸਸਾ ਦੇ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ ਸਸਸਾ

ਕੋਮਲੀ ਸੀਹੀ ਨਾਰੋ ਚਰੈ ਮਾਮ ਮੇ ਛਤ੍ਰੈਂ ਸਾ ਰੰਹੀ ਛਦੇ ਅਮਾ ਛਮ
ਮੇ ਧਾਰ ਮਾਤੇ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਸਮਾਸ ਆਨੀ ਤੁਹੇ ਕੁਛ ਸਥ ਨ ਕਾਸਣ ਮਾਸ।

ਦੋਪਦਾ ਹੋਸੀ ਹੋਸੀ ਚਰ ਮਸਕਰ ਤੋਰੇ ਘਣ ਕਰਾਇ ਮੰਗਲ ਕਲਾਇ
ਤੋਹਰਨ ਕੀ ਨੋਏ ਬਲੀ ਧਰ ਪਿਰ ਪ੍ਰਾਣੀਕਰ ਸਕਾਰਿ ਮਾਮ
ਸਿੰਹੁ ਕੁਹਲੀ ਭਰ ਸਲੇ ਸੋਰ ਸੁ ਅਧਿਮਲ ਸਾਰਿ ਮਲਾਮਿਲ ਸੁਰੰਦ
ਬੋਹ ਧਾਸੀ ਤੁਸੇ ਦਿਤ ਧਰ ਪਸ਼ਰ ਦਸਾ ਅਬ ਨ ਹਿ ਮਾਇ। ਮਲਾ ਮਲ ਮ ਮਲ

ਚੌਪਈ ਸਾਸੁ ਦੁਹਿਤ ਦੀ ਲਿਖ ਪਤਾਕੀ ਛੋਰ ਗਾਂ ਕੀ ਤੋਰਾ ਸੋਤਾਕੀ ਮਲ ਮਲਮਲ ਮਾ ਮੁ
ਕਿਸ ਖੋਲ ਤੋ ਬੰਧਾ ਦਿਤ ਬਲ ਮਾਸੀ ਮਾਮੀ ਸੀ ਸਿਮੀ ਮ ਮਾਂਦੀ ਮਾਮ।
ਨਿਮਕਾ ਸਾਸਿ ਸਲ ਬੰਧੇ ਖੋਲ ਛਲ ਦਿਮ ਮਾ ਮਲਾ ਮਲਾਲਿ ਮੋਲ ਮਲਾਮ
ਮੋਹ ਬੰਧ ਮੰ ਘਲ ਤੋ ਮੰਤਕਾਲੀ ਮਲਾਲੀ ਬੰਧ ਬੀ ਬੰਧੀ ਮੁਮਾਲੀਲ ਮਾਮ।
ਬੋਲ ਮਾਤੀਲੇ ਸਲ ਸਿਮਾਲ ਸਿਮਲ ਸੰ ਬੋਮੀ ਸੁ ਹੀਲਾ ਸਲਾਮੀਲਾ
ਕਿਸ ਕਿਸ ਬਾਤੁ ਦ ਨਿਕਲੈ ਸੁਮਾਲੇ ਸਾਸਿ ਕੁਲ ਸਲਾ ਮਲਾਲੀ ਮਲਾਲੀ।
ਮਲਾਲਾ ਸਲਾਲੇ ਮਲਾ ਕੁਲਾ ਮਲਾਲੇ ਬਲੇ ਪੰਤਾ ਸਿਮ ਮਲਮਲਾ ਮਲਾਲੇ
ਪਿਤੇ ਜੰਤ ਕੀ ਕਲੀ ਨਿਮਲਾਲੀ ਸਲਾਲੇ ਬਾਤੁ ਸੰ ਮਲਾਲਮਲੀ ਮਾ ਮਲਾਲਾ ਮਲਾਲ ਮ

ਦੋਹਰਾ ਕਲਾਪੁਤ ਮਲੇ ਸਿਲਾਲ ਸਲ ਬਾਤੁ ਮਲਾਲੇਮਾ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਮੁਲਾਲੀ ਕਲੇਲੇ ਪਲਕਲਾ ਸਿਲੇਲੇਮਾਲ ਸਲ ਸਲਾਲਾ ਮਲਾ

ਚੌਪਈ ਸਲ ਮਲਾਲੇਮਾਲ ਕ ਮਲਾ ਮੁਲਾਲੀ ਬਲੇ ਸਿਲਾਲੇ ਪਲ ਪਿ ਬਲ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਪਿਪਸੀ ਸਿਲੇ ਸਿਲਾਲੇ ਸਿਮਲਾਲੇ ਮਲਾਲ ਮਲਾ ਸਿਲਾ ਸਿਮੀ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਸਲਾ ਸੁਦਾਲਾ ਪਿਮ ਲੀ ਸੁਲੀ ਬਲੀ ਲੰਦ ਬੀ ਸਿਲਾ ਨੀ ਸਲੀ ਮਲਾਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਮੰਮਲਾ ਕੇ ਬੀ ਦਲਲ ਮਲਾਲੇ ਮਲਾਲੀ ਸਿਲਾਲਾ ਸਲਾ ਮਲਾਲੀ ਮਲਾਲ।
ਸੁਲ ਮਲਾਲੇ ਪੁੰਸ ਦਪੇ ਸਲਾਲਾ ਬੁਲ ਮਲਾ ਸਿਲਾ ਪੁੰਸ ਮਲੀ ਮਲਾ
ਪਲੀ ਬਾਲ ਮੰਸ ਮਲੀ ਬੁਲੀ ਪੁਲਲ ਪੋਲ ਪੁੰਸ ਬੁਲ ਬੁਲੀ ਪੰਲੀ ਮਲਾ ਮਲਾ
ਮਤ ਬਲ ਮਲ ਮਾਲੇ ਮਲਾਲੀ ਮਲਾ ਨਲੀ ਬਲੀ ਪਿ ਸਿਲਾ ਮਲ ਮਲਾ
ਬਾਪੁੰ ਮਲਤਾ ਲੀਲ ਮਾਲੇ ਪਿਲਾਲਾ ਮਲਲਾ ਸਿੰਪੁਲਮ ਸਲ ਸਲੀ ਮਲਾਲੀ ਮਲਾ ਮਲਾ

ਦਿਲਕਾ ਕਲਾ ਮਲੇ ਮਲੁਲਾ ਬੁਲੇ ਬੁਲਮਲਾ ਬੋਲ ਲੋਪੁ
ਸਿਲਾ ਮੰਤਾ ਲੀਲ ਮਲੇ ਮਾਲੇ ਮਲਾ ਬੰਧੀ ਬਲੇ ਲੀ ਮਲ ਲਲੀ ਮਲਾ

ਵ ਬੁਲਮੀ ਮੰਪਿਲ ਸਲਾਲਾ ਬੁਲਾਲੇ. ਸਿਲ ਪਾ ਮਲਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਸਿਲ ਬੁਲ ਪੁੰਸ ਪੁੰਸਾਪੁ ਸਿਲਾ ਮਲਾ ਮਲਾ ਮ

ਚੌਪਈ ਕਿਨ੍ਹੀ ਸੀਸ ਨੇ ਜਬਰਨ ਚਿਤਾਯੋ ਮਿਨ੍ਹੀ ਨੇਨ ਵਰ ਬਾਨ੍ਹੀ ਘਰ ਪਾਏ
ਜੋਗਾ ਭੋਗਾ ਦਿਲ ਕੱਬ ਭਯਾ ਮਾਲ ਪੰਡਿਤਨ ਦਿਲ ਜੱਦ ਪਸਾਏ ਦਾਨ
ਯਾਕੇ ਜੱਦ ਹੀ ਪੁਰਖ ਬਲਾਂਦਿ। ਮਰ ਕਰ ਅਖੀ ਗਯਾ ਭਲਾਂਦਿ
ਖਿਰ ਦਿਲੀ ਲਯੋਰ ਪੁਰਤਾਹੀ ਮਯਾ ਦਵੀਂ ਦੰਦੇ ਧਯ ਦੰਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਦਾ ਨਾਹ ਸਿਆਲ ਪੁਰ
ਇਲਤਾਂ ਅਸੀ ਰੋਵੈ ਮੰਜ਼ੂ ਚਲਾਯਾਂਦੀ ਗਯਾ ਯਯਾ ਫੇਰ ਅਯਾਂ ਪ੍ਰ ਹੋਸੀ
ਪੁਤੇ ਮੁਹਿਦੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰਯਾ ਜਿਸ ਐਸੇ ਚੇਤੀ ਲੰਧੇ ਯਯਾਰ ਪਤਾ
ਬਹੀਸੈ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹਾਰੀ ਤੇ ਭਾਈਂ ਅਬਤਾਂ ਆਪੂੰ ਸੀ ਯਯਾ ਬਖਤਾਵਾਂ ਸਿਆਲ ਪੁਰ ਦੀ ਸਿਆਲ
ਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮੰਜ਼ਿ ਅਯੋਯਾ ਅਯਾਯੋ ਸਨੇ ਰੋਯ ਪੰਜ ਯਯਾਂਨਾ ਤਯਾ ਸਿਆਲ ਪੁਰ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਮੈ ਯਾਯ ਸੋ ਲੰਬ ਯਯੀ ਯਯਾ ਸੁਮ ਯਯ ਯਾਂਹਵ ਦੇਯੰਗ।
ਜਯੰ ਯੁਯਾਯੰ ਜਿਯ ਯਾਯਜੰ ਯਯੋ ਯਯਾਯੁਯ ਚੇਂਹ ਯਯਾ।

ਚੌਪਈ ਰੋਹ ਮੋਯ ਯਯਾਂ ਯਾਯਾਂਯਾਂ ਰੋਯ ਯਯਾ ਯੀਹ ਮੇ ਯਯੰ ਯਾਂਯੰ ਯਾਂਯੰ ਸਿਆਲ ਪੁਰ ਦੀ ਸਿਆਲ
ਯੁਯਾਯ ਯਯੰ ਯਯੁ ਯੰਯੰ ਯਯਾਂ। ਯਯਯ ਯਯ ਯੀਹ ਯੰ ਯਯਾਂ ਯੰ ਯਯਾ ਯੰ ਯਯਾ
ਯਯੰ ਯਿਯਾਯ ਮਾਂਹੰਯ ਮਾਂਹੰਯ ਯੁਯਾ ਯੰ ਯੁ ਯਾਯ ਯੰਯੰ ਯੰ ਯਯਾ ਯਯਾ
ਯਯੁ ਯੰਯ ਯੰ ਯੰਯੰ ਯਯਾਂਯੰ ਯਯੰ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ ਯਯਾਂ

ਮੈਰਥ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਪਿਆ ਸਕਣ ਵਿਚਾਰਾਂ
ਬਹਸ ਦਾਖ਼ ਹੋਣ ਸਕਾਰਾਤ ਸਕਦੇ ਜੀ ਜਲਿ ਤੁਹਾਲ ਵਿਚ ਦੇ ਆਵਾਦੇ ਬਹਾ।

ਦੋਹਰਾ ਮਿਲਕ ਛੋਲਣ ਪਾਇ ਦਯੋ ਸਾਦ ਰੋਲੀ ਰੋਈਂ ਸਹਾਇ।
ਹਰਾਲਾਤ ਦੋਸਤ ਕਹੁ ਦਤੀ ਪਰ ਛੋਲੈ ਨੋਵੂ ਕਿਰਾਇਣ ਘਤੀ।

ਚੌਪਈ ਬਹਤ ਬਦਧ ਪਿਨ ਗੋਲਨਾ ਦਾਰੇ ਆਖੇ ਗਿਹੁ ਪੁਰ ਹਦਿ ਕਰੋ
ਸਾਰਜਿਮਾਨ ਵਿਸ਼ਮ ਪੁੰਨ ਦੀਵੀਂ ਬਹਾਵਾਂ ਅਮਾਣ ਜੀ ਬਰ ਗਰੀ ਬਹਾਰੀ ਸਤਤ।
ਬਯਕਬਾਰਿ ਕਾਰਿਮਾਨੰ ਬਰਨੀਂ ਬੋਹੋ ਖਰੀ ਦੇਖ ਸਿਹੁ ਘਰ ਲੋ ਸਿਹੀ
ਦਦੇ ਪਿਤਾਨ ਕਰਬਾਰੀ ਪਿਕਾਰਿ ਮਕੁਰ ਗਾਇ ਕੀ ਸਕਬੀ ਸਕਾਰਿ ਸਤਤ।
ਨਿਕਾਰ ਛੋਰੇ ਚਿਰ ਸਿਸਿਚੋ ਆਇ ਚੁਲਬਧਾਨੀ ਬਾਰੇ ਸਿਟੋ ਹਰਾਇ
ਹਾਕੇ ਘੋਰਾ ਪੰਰ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁਲਬਧਾਨੀ ਲੋ ਕਰਤਰੇ ਬਾਰਾਰ ਸਤਤ।
ਨੀ ਨੀ ਕਾਰ ਨਰਗਤ ਮੈਂ ਗਾਂ ਪਿਤਤਾ ਚੈਰ ਪਾਇ ਦੀ ਲਸਕ
ਚੁਖ ਕਰਾਇ ਨਤਾਬ ਬਬ ਦੀ ਛਹੋ ਕਰਦਾਇ ਪਾਰ ਸਕਾ ਬਬ ਕਸੀ।

ਸੰਕਲਨ ਦੋਨੋਂ ਕੋਰ ਰੁਕਾਇ ਦੁਲ ਦੁਕਮਾਨ ਚਿਤਾਕ ਕਰ
ਛੋਹੀ ਨੀਲ ਗਾਲ ਬਾਰੇ ਨਹੁਰਾ ਨਕਾਰਾ ਮੰਲ ਬਬੇ ਬਬ

ਅਖਬ. ਮੋਲ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਕਹਿਮਾਏ ਬਾਯੋ ਕੀ

ਦੋਹਰਾ ਨਾਹੀ ਖਨੈ ਹਰਿ ਮਾਹ ਜੀ ਪਿਕ ਮਿਲਾਕੇ ਪੁਦੀਨ ਮਾਇ
ਪੁਹਿ ਸਿਕਬਾਰੰਨ ਮੈਂ ਬਬਾਰੇ ਸਿਕ ਸਿਤੇ ਬਬਤੇ ਬਗਾਂਦੇ ਬਬ

ਚੌਪਈ ਪੋਕਗਾਨੰ ਬਾਹਿ ਅਾਰੀ ਦਨੀ ਬਾਹ ਬਹਬ ਪਿ ਕੁਬਾਹਿ ਸੋਪਾਈ
ਅਮਾਰ ਨੈਬਾ ਬਬ ਦਸੀ ਬਹਾਈ ਨਾਂ
ਬਗਾਰੇ ਕੁਲੰਤੇ ਪਿਾਂ ਬੈਦਬਬਾਂ ਮਰੇ ਪੁਖ ਬਾਈਲਾ ਡੀ ਬਾਰੀ ਬਰੇ

ਤਹਾਰ ਬਾਰਿ ਲੋ ਬਾਤੋਲ ਬਨਾਰੇ ਪਿਪੋਰ ਬੋਲ ਦਬ ਬਬਾਂਖੀ ਰਬਾਂਬੀ ਤੇ।
ਬਾਰਿ ਅਾਪਣੇ ਸੰਬ ਨਿਕਾਰਬਾਂ ਸਿੰਬਾਰ ਲੋ ਡੀ ਬੋਲ ਕਿਕਾਰਬੋ
ਬਾਰਿ ਬਬਾਂਦ ਹਮ ਬਾਰੀ ਨਾਰਿ ਬੰਤ ਪਿ ਮੁਖ ਜਾਂਖੀ ਬਾਬਾਂ ਪੁੰਬਾ ॥ ਬੰ ਮਾਂਬਾਂਪੰਬਾਂ
ਪੁਜਬੋ ਨ ਖੰਦੀ ਕਿਰ ਪਬੋ ਪਿਕਾਰਿ ਸਿਪੰਦ ਬੀਂ ਪੁਨ ਡੋਰਾ ਮਾਂਦਾ
ਸਦਾ ਮਬੋਰੀਂ ਸੰਕ ਮਾਰਾਂ ਚੁਮ ਕਿਹੋ ਸਿਪੰਦ ਸਿੰਬ ਤੋ ਮਾਂਦਾ ॥ ਮਾਂਬਾਂਬਾਂ ਮਾਂਬ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਪੰਬ ਨਤਬਾਰੇ ਤੋ ਨਿਤੇ ਸਿਪੰਦ ਬਾਬਾਂਬ ਕਿਹੋ ਸਿਬਾਂਬਿ
ਪੁਬੰਤਾਂਦੋ ਚੁਮ ਬਰੋ ਮਾਂਬਾਂ ਪੰਖੋ ਪੁਬਾਂਤਿਬਾਂ

ਚਰਪਟੀ ਮਾਖਾਰਥ ਘਰ-ਸਾਰ ਪਹੇ ਸਰਮਾਇਆ ਤੇ ਲਹੇ ਬਾਤਰ ਪਸ ਜਿਸੈ ਕੁਰਾ ਆਦਿ
ਨਿੰਜਲਾ ਕੀ ਨੂੰ ਦੇਹਿ ਦਰਾਜਿ· ਰੋ ਰੁਕਿ ਦੇਸਹੁ ਦਰਬ ਬੁਨਾਰਾਖਿ ·ਤ
ਤੇ ਦੁਇ ਦਿਹ ਆਖਾ ਸਿਮਾ ਪੁਲਾਖਾ· ਓਸੈ ਚਾਹਤ ਸਥ ਸਿਵੰਦ ਬਸਾਖੈ
ਸਾਸਰ ਨਿੰਜ ਸਰੈ ਪਸ ਬਖ਼ਾਦਿ· ਬੁੰਜ ਕੇ ਚੀਨ ਮਾਜੈ ਰਖਆਦਿ ਦ੍ਰ। ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਸਾਸਰ ਪੋਸਤ ਬਨੀ ਸਸਾ ਸੰ ਬਾਤ· ਆਦਿ ਪਾਸਖੈ ਹੁਸ ਮਾਦ ਹੁਸਾ ਸੰਤੋਖ ਸੰਤ
ਪਾਸ ਪਾਰਖਾ ਚੁਸੈ ਮਿਸਾਦੁ· ਚੁਪ ਚਲੈ ਸਾਦੁਖ ਸੈ ਚੁਸ ਸੈ ਸਸਪਾਦੁ ਸਾ। ਸਾਖੀ ਸੰਤੋਖ ਸੰਤ ਸ
ਦੁਖ ਸਾਖੀ ਕੀ ਸਸਾ ਸ ਸਾਸੀ· ਪੁਨਿ ਸਸਪਾਖੈ ਸਥਸੀ ਤੰਤੀ ਸਾਖੀ
ਬਾਸੀ ਪਥਾ ਸਸਾ ਸਥ ਸ ਪੋਖ· ਥਾਨੈ ਸ ਦੁਖ ਖਿਥ ਸਾਖਸ ਸੋਖ ਸਾਖਾ। ਸਾਖੀ ਸੰਤੋਖ ਸੰਤ ਸ ਸੰਤ

ਦੋਹਰਾ ਅਖੀ ਦੁਖੈ ਰਸੰਗ ਖਾਖਸੈ ਥਿਖ ਖੈਲਸਥੈ ਸੰਪਿ ਗੀਤ
ਸਾਸਾ ਸਸਪੋਖ ਸਥ ਬੁਰਖੈ ਬਸਾ ਸਪੰਤ ਸੰ ਸੀਤ ਸਥਾ। ਸਥ

ਚੌਪਈ ਖਿਖਾਸ ਸਥ ਖੈਲ ਸਸਾਖੈ ਖਿਖਾਸ· ਖਿਲ ਬਾ ਖਾਂਦ ਛੀਤਿ ਖੁਸਸਤਾ ਛਾਸਾ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ
ਥਾਸ ਖਸਾ ਸਲੈਂ ਬਸਾ ਛੋ ਸਾਸ· ਚੰਖ ਖਿਖਾਸੈ ਖਿਲ ਸੰ ਧੁਸਾ ਸਾਖੀ ਸੰਤ ਸ
ਸਿਤਾਪਿਤਾ ਖਾਸ ਦੋਲ ਹਸ ਦੁਖੈ· ਖਿਸਾ ਪਖੈ ਥਸ ਪਾਖੁਸੈ ਸੁਖ ਸਾਖੀ
ਸੰ ਥਸ ਬਖ਼ਾ· ਪੈ ਦੁਸਾ ਸ· ਪਾਖੈਖੁ· ਜੋ ਤੰ ਖਖੁਲ ਖੁਰਲ ਖਿਥਾਖੈਂਲਾ ਸਾ ਸ
ਪਸਾ ਬਸਾ ਸਥੀ ਪਖੈ ਦੰਦ· ਖੁਸ ਸੰ ਨੰਸਿ ਥਾਸਿ ਸਾ ਪੰਦ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ
ਖੰਸਿਖ ਬੁਸਾਖੁਲ ਖੈਲ ਖੈਂਦਸ ਬਥੈ· ਜੋ ਸੰ ਬਾਖ ਪਲ ਖੈਂਬਥੈਂ ਪਾਖੁ
ਛੀਤੈ ਬੁਸਾ ਬਸਾਖੀ· ਸਲੈਲ· ਸਸਾਲ ਖਿਥਾ ਚਸਾਖਲ· ਛਸਾਲ ਸਾਖੀ
ਪਸਾਂ ਬਸਾ ਪੈ ਖਥੈ ਲਸੈ· ਸਸਾਲ ਖਿਸਾਖ ਥਸ ਖਿਤੰਬ ਬਸੀ ਪਾ।

ਸ ਸਸਸੀ ਖਿਲ· ਪਖਿਸਾਖ ਲੈ ਸਸਾ ਖਸਾ ਖੰਸਾ ਖੰਸਾ ਖੰਸਾ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਤ

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਆਪਣੈ ਸਚੇ ॥ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਜੋ ਧਾਵਤ ਦੁਨਿ ਸਗਲਿਓ ਰਾਖਾ ਆਇ ਪਰੇ ਸਿਮਰ ਦੁਸਮਨ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ

ਦਹਦਹਾ ਜੋ ਦੁਸਮ ਨਿਸਲਨੈ ਪੁਰਖ ਅਲੇ ਕਰੀ ਕਰੰਮੀਂ ਨਿਤ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਧਾਲਮੈ ਹੋਂ ਭਜਾ ਲਹੈ ਨਿਸਨੈ ਲਖੈ ਪਿਰਤ ॥੧॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਚੌਪਈ ਦਾਤ ਦਿਖਾਸ ਸਿੰਘ ਲਹੁ ਬਹੁਰੋ ਸਿਮ ਛੋਗਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਘੋਰੇ ॥
ਹਾਤ ਤੁਰੈ ਦਿਨ ਛੇਹਾ ਲਾਨੈ ਤਿਹੈ ਮਾਸਸੇ ਦੁਸ ਰਾਤ ਅਫਾਨੈ ॥ ਕੇਸ ਦਾਸ
ਤੇ ਦੁਨ ਰਾਜ ਤੁਰਨ ਛਡ ਦਯੋ ਜਗਸਥਾਨਾ ਸਿਖ ਛੋਗਾ ਲਯੋ ॥ ਗਯਾਨ ਰਤਨ
ਦਿਏ ਤੁਰੈ ਖਾਯ ਬੋਲੀ ਬਾਦ ਪੈਖਾਨੀ ਹੋਏ ਮੋਲ ਅਲੀ ਗਯਾਨਾ ॥੧੪॥ ਗੁ ਸੋ ਬਿਲਾ ਮੋਹਨ
ਦੇਹੁ ਓਰ ਪਸ ਰੁਮਨਾ ਰਹਾਨੈ ॥ ਤੇ ਬਦਾਰ ਰੁਗ ਤੁਰੈ ਅਰਸਾਂਧ ॥ ਸਰ. ਸੋ
ਬਹੀਂ ਨ ਸਿਖਦਸ ਉਨਸੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤੇ ਪਾਬੀ ਤੋ ਦੂਰ ਸਹੀਂ ਨਾਬੀ ॥੧੫॥ ਮੁਕੰਦ ਸਰਮਾ
ਕਾਤ ਜਥ ਮੁਨੀ ਪਾਸਸੀ ਥਕੀ ॥ ਕਾਲ ਮਹਿਤਾਬੀਂ ਸਿਲਸਸੀ ਸਕੈ
ਤਿਰਥੇ ਪਰਸੋਂ ਨਿਰਲਨੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾਹਿ ਪਾਛਸੀ ਦੁਸ ਆਰਕਾਦੈਂ ॥੧੬॥ ਬਲਿਆ ਮੁਰਲੀਧਰ ਕਪੂਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਕਾਨਾ ਲਗੈ ਦੁਸ ਪਾਸਸੇ ਮਾਲ ਹਸਸੰਧਨ ਯਥਾ ॥ ਕੇਸਵ ਮਹੰਤ
ਅਹਿਮਾਨ ਗਾਨਿ ਮੋਗ ਲੋਟਿ ਸਾਨਿ ਪਾਸਸੇ ਬਲ ਰਾਯ ਦਯਾ ॥

ਚੌਪਈ ਹੋਇ ਪਿਤਾਮ ਪੁੰਨ ਹੀ ਸਾਥੇ ॥ ਯੰਨੁ ਮਾਮਾ ਮਰੇ ਦੁਪਾਹੁ ਰੋਧੇ
ਮਿਲ ਸਕਲ ਮੁਸੈ ਜਾ ਦੂਨੇ ਦੇਖੈ ॥ ਦੁਸਨੀ ਜਗੈ ਜਾ ਜਨੰਮੁ ਹੋਂਸੈ ॥੭॥ ਅਰਜਨ ਦੇਵ
ਸਾਸ ਅਰਾਮੀ ਫੁਰੈ ਨ ਤਸਕਾਰ ॥ ਹੋਸੀ ਸਿਰ ਮਲੈ ਬਾਹਿ ਫੁਰੈ ਸਿਮਰਾਜ
ਸਸ ਪਸੈ ਦੀਲ ਤੈਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਾਸੀਂ ॥ ਸਥ ਬਥ ਸਿਰੈ ਨੇ ਮਲਾਲ ਦੁਬਾਂਚ ॥੮॥
ਬਹੁਰੁ ਸਿਕਲੇ ਦੁਸ ਸਿਮਸੀ ਕਰੈ ॥ ਥਲ ਪੁਸਮਾ ਸੋ ਆਗੈ ਖਲੈ
ਥੋਰੀਸਿ ਸਕਲ ਮੋਂ ਪਾਯਲ ਪੁਰੰਦਲਾ ॥ ਕਥ ਸਸਕੇਲ ਕਲੈ ਦੁਸ ਨੰਗਲ ॥੯॥ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਅਸਥ ਚਮਕੀਲੀ ਸਿਕਲ ਸਿੰਘ ਕੀ ਚੀਨ ॥ ਸੋ ਸਸੀਂ ਮੋਹੀ ਪਾਸਨੀ ਸੋਲ
ਸਿਸੀ ਬਿਨਾ ਸੋ ਬੋਹੁ ਅਰੋਸੀ ॥ ਤੰਸਕਲ ਪਰੀਖਨ ਦੁਸ ਮੁਰਲੀਧਰ ਛਾਯੋ ॥੧੦॥ ਸੇਵ ਰਾਮ

ਦੋਹਰਾ ਹੁਨੈ ਨ ਦੁਸ ਪੈ ਪਕ ਸਿਪੈ ਜਹਾਨ ਆਨ ਕਥੋ ਦੁਨਦਾਰ ॥ ਮੋਹਨ ਮਹੰਤ ਪ੍ਰਸੋਤਮ
ਅਖਟੀ ਜਾਯਲਾ ਥੇ ਗਡਸਥ ਤੋ ਪੰਤਨ ਅਸਥੇ ਬੁਲਦਾ ॥੧੮॥ ਗੁਲਾਬ ਮੋਹਨ

ਚੌਪਈ ਹਸਲਿਰਤ ਸਬ ਲਿਖ ਦੁਖੈ ਅਬਾਦੀ ॥ ਹੋ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਤੋ ਪਹੁੰਚੈ ਮਾਈ
ਹੋ ਸਿਸ ਅਮਾਤ ਹਮ ਮਿਲ ਮਾਨੀਂ ॥ ਦੁਸੀ ਕਾਮਨੈ ਸਮੈ ਬਖਾਨੀ ॥੨੮॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਤਨ ਮਹਾਨ
ਕਥਾ ਮਾਨੋ ਦੁਖ ਨਸਤ ਸਿਖਾਨੀਂ ॥ ਲਾਂ ਤੇ ਸੋ ਪੈ ਹਾਸੀ ਯਾਨੀ ॥ ਬਲਿਆ ਮੁਰਲੀਧਰ ਕਪੂਰ
ਕਥਾ ਮਾਨੋ ਸਸਾਂ ਕਾਰਾ ਦੁਖੀਂ ॥ ਪੁਰਸਨ ਮਮ ਅਸ ਪੈਖਤਨੋ ਢੁਰੀਂ ॥੨੯॥ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਨੋਟ: ਅੰਕਿਤਾਵਲੀ ਅਖਰਾਵਲੀ ਕੋਸ਼ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੀ ਅਖੀਰਲਾਖਰੀ, ਮੱਧ ਕਰਨ ਜਿਸਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣੀ ਪਦਾਰਥ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਛਡਣਾ ਸਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਪੋਣਾ ਤਿਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤੋ
ਨ ਤਕਸਾਰ ਬਾਰਸ ਸਾਰੇਗੀ

ਦੁਸਟਨ ਮਸਤ ਦੁਖਿ ਦਬਾਨਾ ਹਾਥੀ ਅਟਲਾ ਲੋਪ ਮਹਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਥੀ ਅਰਥ ਕਰਤਾ ਅਰਥ ਕਰਤਾ
ਅਹਿਮਦ ਬਾਖੂ ਤਰ ਤੋਰੇ ਪੁਰਖਾਰੇ ਬਲ ਬੀਰਜ ਤੋਰਾ ਮਿਖਨਾ ਬਾਰੇ ।੩੦।
ਸਾਹੇਬ ਬਾਣੀ ਰਸ ਅਮਾਰ ਬਾਨਿ ਸਾਹੀ ਮਿਲ ਪ੍ਰਿਖ ਚੀਲੇ ਬਾਨਿ
ਬਾਰ ਬਾਰਾਂਵੀ ਮਿਨੈ ਅਜਾਰਿ। ਬੈਤੇ ਬਖੁਤ ਬਲੇ ਬੁ ਮਾਰਿ ਪੁਰੀ।

ਦੋਹਰਾ ਆਦਿ ਜਹਾਨੈ ਸਾਧ ਰਕੁਲੇ ਧਨਸੇ ਕਾਦੁ ਮਾਰਿ ਸਾਰੰਗ ਮਾਰਾ ਅਰਥ
ਮਾਰੇ ਪੰਚਮਾਰ ਜੀਰ ਲਿਸ ਜੋਰ ਹਾਰ ਰੁਤ ਮੀਰ ਮਿਲਾਰ ਮੁ ਮਾਰਾ ਅਰਥ

ਚੌਪਈ ਤੇ ਪੁਨ ਦੀਪਨ ਮੁਰਖ ਬਿਦਾਰੇ ਧਾਰਮ ਥਾਰਥ ਅਰਥਾਪੁ ਕਰਣੈ ਮਾਰ
ਭੈ ਮੀ ਮਿਖਨਾ ਗਰਬੁਲੇ ਮ ਪਰਮਾਰ ਪੈਲੀ ਥੈਰ ਮਰਥ ਮਹੀ ਗਾਲੇ ਸਾਥ ।੩੩।
ਗੋਵੇ ਚਹੈ ਰਾਧੁ ਅਸੀ ਮੈਲਾਵੇ ਮਾਰਿ ਰੁਣੈ ਧਰ ਮਾਰਥੀ ਪੁਰਿ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰਮ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਬਬੁ ਪੈਰਿ ਬਨਾ ਬਾਰਥ ਪੈਰਾ ਬਾਰ ਮੈਰ ਪੈਲੀ ਥੈਰ ਪੁਰਮ ਮਾਰਾ ਬੈਰਿ ।੩੪। ਮਾਰ ਮਾਰਾ
ਮਾਰਿਰਿ ਪੁਰਿਰੈ ਮੈ ਪੈਰ ਬਰੈ ਸੈ ਤੇ ਮਾਰਾਥ ਬਥਾ ਪੁਰਮ ਥਰੈ
ਮੈਰ ਮੁਦਾਰ ਪੁ ਦੈ ਤਾਰਿ ਮਾਰਿ ਨ ਬਾਰਾਨ ਥਰੈ ਮਾਰੀ ਧਾਰਿ ।੩੫।
ਥੈਤੇ ਮਾਰਥੀ ਮਰ ਥਿਥ ਬਾਰੇ ਮਾਰ ਬੈਰ ਪੈਰਾ ਮਾਰਥ ਪੁ ਦਾਰੇ ਮਾਰਮ ਮਾਰ ਮਾ ਮਾਰ
ਬੀਮਮ ਨਥ ਮਾ ਬਥਮਾਮ ਮਿਪੁ ਮਾਨੈ ਮਿਥਾਮਾਰ ਥਰਾ ਮੀਰਮਾਰਿਮ ।੩੬।mmmmmm

ਚੌਪਈ ਬਾਰਥ ਮੈਮਰ ਬਾਰਿ ਰੈ ਮਰਥ ਪਰੈ ਮੈਰ ਮਾਰਾ ਮੈਰਾਰਾ ਮੈਰ
ਮਿਮੈਰ ਪੁਰਿਰਾ ਮਾਰਿ ਦਰੈ ਮਾਰਾ ਮੈਰ ਪੁਰਾਰਿ ।੩੭। ਮਾਰਮ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਬਾਰਾ ਮਾਰੈ ਥੈ ਮਾਰਮ ਬਰਮਾਰੈ ਪੈਰੀਮੈ ਪੁਰਮ ਮਿਮੈ ਮ ਪੈ ਮਾਰੈ ਮਾਰ
ਥੈਰਮ ਮਾਰੈ ਰਾ ਮਾਰਮ ਬਾਰਾਰੈ ਮੈਰੀ ਮੈਰਮ ਪੁਰਿ ਮਾਰ ਬੈਰਾਰੈ ਪੁਰਾ ਮੈਰਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰੈ ਮੈਰੀ ਥਾ ਪੈਮੈ ਥਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰਮੁਖੈ ਮਾਰ ਮੈਰੈ ਮੈਰਾ ।੩੮। ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਮੈਰਾ
ਪੁਰੈ ਪੈਮੈਰਾਮ ਮੈਮਿਮ ਬਾਰੈ ਮਾਰਿ ਮਾਰੈ ਰਾਰ ਮੈ ਰਾਰ ਮਾਰੈ
ਥੈਰੈ ਥੈਮ ਮੈ ਪੁਰੈ ਮਾਰਾਮ ਥੈਪੁਰ ਪੁਮੈਰਿਮ ਰਾਰਿ ਥਰੈ ਮਾਰ ਮਾਮ ।੩੯। ਮਾਰ ਮਾਰਾ
ਬਥਾਰਮ ਥਾਰਿ ਥੈ ਪੁਰੈ ਮਾਰਾਰੈ ਮੈਪੁਰ ਪੁਮੈਰਿਮ ਰਾਰਿ ਥਰੈ ਮਾਰ ਮਾਮ ।੪੦। ਮਾਰ ਮਾਰਾ
ਰਾਰਾਮਾਰ ਮਾਰਿ ਥੈ ਰਾਰਿ ਮਥਾਰੈ ਮੈਪੁਰ ਪੁਮੈਰਿਮ ਰਾਰਿ ਥਰੈ ਮਾਰ ਮਾਮ ।੪੧। ਮਾਰ ਮਾਰਾ
ਰਥੈ ਮੈਮ ਥੈ ਰਾਰਿ ਮਾਰਾਰੈ ਮੈਪੁਰ ਪੁਮੈਰਿਮ ਰਾਰਿ ਥਰੈ ਮਾਰ ਮਾਮ ।੪੨। ਮਾਰ ਮਾਰਾ

ਦੋਹਰਾ ਪੁਰਾ ਰਿਮਾਰੈ ਬਰੈ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾਰੈ ਪੁਰਾਰਿ
ਬਾਰੈ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ਮਾਰਾ ਬਰੈ ।।ਮਾਰਮਾਰੈ ਮਾਰਾਰਿ ।੪੩। ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਮਾਰਾ ਪੁਰਮਾਰੈ ਬਰਾ ਮਾਰਾਰੈ ਮਾਰਾਰਾ ਪੁਰਮਾਰੈ ਮਾਰਾ ।੪੪। ਮਾਰਮ
ਬਾਰਿ ਮਿਮੈਰਾਰਾ ਰਮ ਬਾਰਾ ਪੁਰਾਰਾ ਬਾਰੈ ਪੈਰਮਾਰ ਪੁ ਮਾਰਾ ਮਾਰ ।ਮਾਰਾ
ਮਿਮਾਰੈ ਮਾਰਾ ਪੁਰਾਰਿ ਪੁਮਾਰੈ ਮ ਬਰਾ ਰਮ ਬਿਮ ਮਾ ਮਾਰਿਮ ਮਾਰ
ਬਿਮ ਮੈ ਬਥਰ ਮਿਬਾ ਮਾਰਿ ਥਰੈਮਾ। ਥਰ ਦੈਥਮੈ ਰਮ ਬਾਰੁਰ ਬਾਰੀਮ ।੪੫।

ਅਬ ਤੋ ਮੋਹਿ ਕਿਤ ਦੇਸ ਕੋ ਆਉਨਾ ਹੈ ਜੋ ਆਉਨਾ ਸੋ ਪਿਤਰਾਉਨਾ
ਦੇਖਸਾ ਅਰਦਲੀ ਸੋ ਮਮ ਤਾਈ ਪੁਨਸੋ ਨ ਜਾਯਸ ਗਾਹਿ ਸੁ ਮੁਹੀ ।੧੮੭
ਕੁਸ ਦਿੰ ਕਹੀ ਹਸ ਮਾਂਸ ਪਿਆਰੇ ਪੈਨਾ ਛਲ ਮਲੀ ਭਾਖ ਪਰਿ ਚਾਰੇ
ਚਿਨਹੈ ਧਾਰਿ ਰੋ ਨਾਰਦਾ ਮਾਰਤੇ ਫਿ ਨਾਯਨਾ ਰੋ ਨਾਰਿ ਕਿਤ ਫਾਰਤੇ।੧੮੭

ਦੋਹਰਾ ਵੈ ਨਾਰਦ ਗੁਰੀ ਚਰਨਾ ਖਰੇ ਤੁ ਗਨ ਅਤਿਛ ਚਰਿ ਆਨਿ
ਜਾਨਤ ਸਿਕੰਦਰ ਸਭ ਕਿਤੋ ਪਰਯੋ ਪੁਨਾ ਨਾਰਿ ਜਾਨਿ ।੧੮੭
ਦਿਨਸੋ ਮਾਰਾ ਧੀ ਚੁਨੂ ਬਰ ਧਨਸੀ ਸੰਗ ਹਰਾਰ ਮਾਨਾ ਸਾਰ
ਪਿਸੀ ਪੁਰਬ ਸਿਰੂ ਮਾਰਿਯੋ ਅਬ ਬੈਰਿਯਨ ਤੇ ਪੁਸੋ ਹਾਰ।੧੮੮
ਸਿਨੋਨੇ ਰਿਪੂ ਨਾਮਰ ਗਲੈ ਲਿਖ ਸਾਰਥ ਅਧਿਮਾਨ ਜਾਰਿ
ਬਿਪੁ ਅਰਿਮਦ ਸਾਰਿ ਖਾਸਸੈ ਸਿਸ ਸੈ ਦਸੈ ਭਸਾਰਿ ਕਰਾਂ।
ਗਰਿ ਬਹੁਰ ਬਦਾ ਸਾਰ ਸੋ ਲਗ ਲਿਖੀਐ ਫਿਰੈ ਹਜਾਰ।
ਲਿਖ ਅਕਬਾਰੀ ਧੀ ਮੁਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਜੋਗਿਹ ਸਾਰੀ ।੧੮੯
ਸਿਰੂ ਖਾਸਸੈ ਮੁਰ ਅਲਸੀ ਹੁਤੈ ਦੁ ਪਤਿਨੀ ਦੇਹ।
ਸਿਰ ਲਿਖ ਹੁਲਕਲ ਕੀ ਭਯੋ ਯਰ ਭੀਮਾ ਪ੍ਰੀਮਦੇਹ।੧੯੦

੧੫੫੮. ਅੰਗਦ ਪ੍ਰਸੰਗ

(ਸਿੱਖਾਂ ਪ੍ਰੀਖਯ ਗੁਰਤਾਈ ਕੀ ਚਰਿਤਰ)

ਚੌਪਈ ਗਯਾ ਬਰਨ ਸਿਖ ਮਮੀ ਕਪਰਾਨ ਕਥ ਪ੍ਰਿਤਮਪੁਰੋ ਸਿੰਘਨ ਧਰਮਾਨ
ਨਾਰਥ ਅਹਮਾਦ ਖਾਨ ਪਹਿਲੋ ਥਾਨਿ ਸਿਖ ਕਥੇ ਬਹਮਾ ਪਿਤੀ ਆਨਿ ।੧੫
ਗਯਾ ਪ੍ਰਬਤ ਕੋ ਸਿੰਘਨੀਕਾਯ ਥਹਾਂ ਗਯਾ ਤੇ ਮੰਗ ਗਯੀ ਯਾਯ
ਗਯਾ ਕੁਸ ਅਸਨਾਸ ਦੁਸਮਾਨਿ ਨ ਛੋਡੋ ਗਯਾ ਤੇਰਾ ਗਯਾਦਾਰ ਸੰਗਿ ਨ ਤੁਰੰਗੇ ।੧੬
ਗਯਾ ਮਾ ਹਿਯਥਾਰੇ ਨ ਬੁਹਾਨੀ ਚਯੋ ਐਰਨੋ ਬਾਨਸ ਬਯਾ ਮੀਤ ਕੋਨੋ ਨ ।।੧੭
ਗਯਾ ਕੁਸ ਪੀ ਨ ਮੁਖਮਯਾ ਯਾਨਿ ਜਾਨਿ ਚੁੰਨਸੀ ਕੁਸ ਪੈਯਾਂ ਬਾਨਿ ।੧੮
ਮੈਸੇ ਮੈਸੇ ਕਹੁ ਚੁੰਨ ਚੁਲਸੇ ਸਰੋ ਜਹਾਂ ਸਰੋ ਜਿਸ ਸਿਸਟਾਕ ਨ ਪਾਂ
ਤੋ ਸਾਤਤਕੁਸ ਥਿ ਸੰਦਾ ਪਯਾਯਾ ਮਿਸੈ ਯਗੀਸਾ ਨਾਨ ਸਮਾਯਾ ।੧੯

ਦੋਹਰਾ ਯਯਾ ਮੁਰਾਸਨ ਕੇ ਸਿਖ ਨਨੋ ਮਾਰੇ ਚਲਯ ਚਸਮਾਨਿ
ਯੋਚ ਯਯਾਦਿ ਪ੍ਰੀਖੇ ਸਭੈ ਯਯੋ ਨ ਦੋਖੈ ਸਿਰਤਾਜ ।੧੯੦

ਚੌਪਈ ਯਯਾ ਮੁਰਾਸਨ ਸੋਸ ਨ ਮੰਸਕੋਮਯਾ ਨੋਕੇ ਯਯਾ ਮੁਰਾਸਨ ਕੁਸਦਾਰੋ ਨ ਯੰਯੋ
ਯਯਾ ਯੰਦ ਯੰਦ ਯਾਤਸੀ ਨ ਮਨੋ ਸਿਖ ਯਾਸੀ ਯਯਾ ਚਾਰ ਸਿਖ ਪਿਖੀ ਨ ਪਯਾਸੀ ਯੰ

ਨ ਪ੍ਰੀਖ ਮਯਾ ਸਿਖ ਲੋਨ ਨੋ ਯਯਾਯਿਯਾ ਯਯਾ ਮਯਾਸਯੀ ਨੀ ਸੋਨ ਸਾਨ ਮਯਾ ਮੋ ਸਿਖਾ ਮੋਨ ਸਿਖ ਨੀ ਪ੍ਰੀਖ ਨੋਨ ਸਿਖ
ਨੋ ਯਯਾ ਸਿਖਾਸਯਾਯਾ ਮਯਾਸਨ ਪ੍ਰੀਖ ਯੀ ਮਯਾ ਸਾਨ ਮਯਾਸਯੀ ਯੀ ਪ੍ਰੀ ਨਯੀ ਯੀ

ਮੰਤਰ

ਮੰਤਰੀ ਸੱਦਿ ਕਹਿਓ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ। ਮੈਂ ਜੁਗਤਾਨ ਤੇ ਜਾਵਹੁ
ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀਅਨ ਮਤਾ ਪਕਾਯੋ। ਸਭ ਸੈਨਾ ਕੋ ਸਾਥ ਲਿਜਾਯੋ।
ਸਾਦਰ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹੀ ਆਦਿ ਯਮਨ। ਕਰੀ ਸੁ ਪੁਕਾਰ ਆਦਿ ਕੁਠੌ ਰਾਜਨ
ਬਖਤ ਨੁਸੈਦ ਪਾਲਸੀ ਜਬੈ। ਮੁਗਲ ਚਮੂ ਮਿਲ ਯਮਨ ਦਲਬੈ।
ਬਾਜਸੀ ਪ੍ਰਥਮ ਭਲੇ ਕੁਲਫ਼ ਸਮਾਨ। ਤਿਸ ਬਾਕਰ ਤੁਰੰਗ ਲੇਯਨ ਕਾਜ
ਫਤੇਹ ਦੁ ਬਖੈ ਤਿਨੈ ਤੁਰਕਾਇ। ਔਰ ਸਥੇ ਬਸੁ ਸੁਜਨ ਬੁਲਾਇ।੬

ਚੌਪਈ ਪੂਰਬ ਮਿਲਾ ਸੋਊ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਜੈ। ਲੈ ਫਰਾਯ ਚਲਬੇ ਕਹ ਕੀਜੈ
ਆਯਸ ਮਯਾਨ। ਮਨੋਜ ਤੇ ਸੋਊ ਮੈ ਉਸਿਮਨ ਸਥੇ ਬੁਲਾਇ ਮਾਨ

ਚੌਪਈ ਸੁਨਤ ਮਾਤ ਦਾਯਾ ਹਸੀ ਦਿਨਾ। ਮੁਖ ਪਿਖ ਲਾਲੈ ਤੇ ਇਸ ਮਹੀ ਜਿਮਾ
ਪਿਖੇ ਜਿਤੇ ਚਿਖ ਬਲਵਾਨ। ਦ੍ਰਿਸੈ ਤਬੈ ਤੇ ਬੁਰਜ ਬਹਾਨੀਜੁ ਮਾਨ।
ਤੁਨਕ ਸਬਲ ਮਾਨੈ ਨਰ ਮਰਾ। ਦਾਨਵਾ ਹੈ ਤੁਹਾ ਤੁਮ ਕੌ ਮਾਰ
ਕਰ ਬਲ ਤਜਾਨ ਕੋ ਜਿਮ ਯਾਜੀਜੁ। ਸੋਊ ਕਰਤਾ ਬਾਰ ਬਲਵਾਨੀਜੁ ਮਾਨ।

ਦੋਹਰਾ ਤੋ ਮਾਤਹੀ ਕੋ ਤੇਜ ਬਹਯੋ ਚਲਯੋ ਭਲਿ ਤੁਮ ਮਾਰ
ਜਿਮਿਨੀ ਬਾਲਜਾ ਯੋ ਕਹੀ ਤੋਰ ਬਾਲ ਕਾਲ ਕੀ ਮਾਰ।੭।

ਚੌਪਈ ਦਮੀ ਭਲੀ ਹਯ ਮਿਲਾ ਨ ਪਰਾਈ। ਸਾਜ ਹੋਰ ਹਮ ਸੰਗਤ ਭਲਾਈ
ਹਮ ਸਭ ਪੁਰਖ ਅੰਧ ਸਭਿ ਕੋਆ। ਸੰਗ ਬੈਠਨ ਕੋ ਭੀ ਸੁਖ ਜੀਆ।੮।
ਪੁਰਖਾਯਾਨ ਅਬ ਰਿਦੁ ਪੁਰਾਦੇ। ਖੁਬ ਜਯ ਹਾ ਪਲ ਪਰਾਦ
ਜਿਮੀ ਤੋਰ ਤੁਮ ਦ ਹਮ ਸਨੀ। ਦੁਹੀ ਭੇਰ ਬਾਂਧ ਪੁਹਾਦੇ ਸੁਨੀ।੧੫
ਦਿਜ ਸੁਨ੍ਹਿ ਕੁਪ ਬੈਠ ਦੁਹਾ ਦੀਜ। ਕਹੀ ਬਾਕ ਕੁਪ ਸੋ ਸਬੈ ਦੁਈ
ਦਯ ਕਾਰਜ ਯੋ ਹੈ ਚਲਾ ਸਾਥੀ। ਕੋਯੀ ਹੁਨਰ ਪਰ ਮਮਾ ਬਲ ਤੁਮਾਰ ਸਾਥੀ।
ਬਾਹਿਯਬਯਾਦੇ ਦੁਈ ਗੈਲ ਬਬੁ ਹਾਰੇ। ਚਿਨਤ ਨਰੋਤ ਬਬੁ ਭਾਰੇ ਬੈਠਤਾਰੇ
ਭੋਰ ਚੁਨੁ ਚਿਬ ਘੋਰੇ ਭਾਰੇ। ਚਿਬਿ ਚੁਨੁ ਸਬਾ ਬਬ ਬਨੇ ਹੋਰੇ।੧੭

ਦੋਹਰਾ ਸਨਿ ਅਜਿਬਯੁਤ ਦੁੰਗ ਮਾਂ ਮਯੋ ਨਰਿ ਦੁੰਸ ਭਾਖਨੇ ਲਯਾ।
ਬਲ ਤੋਰੇ ਤੋਹੀ ਆਯ ਬਹਿ ਤੁਮ ਭਲਾ ਬੋਲ ਬਲਨ ਬਲਾ ਮਾਰ।੧੮

ਚੌਪਈ ਮਾਤਾ ਭਾਂਤ ਜਿਮ ਮਲਾਲ ਬੁਲਾਇ। ਦੁਹੀ ਅਮਾਨੀ ਮਹਿ ਮਨਜੀ ਕਾਰਿ
ਜੋਊ ਸਮਾਰ ਤੁਮੋ ਦੁਹਿ ਜਾਵੈ। ਬਹਾ ਹੋਰ ਦੁੰਸ ਭੂਨ ਬੁਲਾਵੈ।੧੯

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵ ਹਾਰਦਾ ਸਾਹ ਅਸਲ ਬਲਦ ਜਾ ਦੇਸਾਰਦਾ ਨਾਹਿਦ ਬਲਦ ਜਾ ਪੁਰਖਾਰ ਸਮਾਰਦਾ ਸਾਹੀਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਲਾਹ ਸਿਰੀਮਾਨ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਹੀਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਿੰਘ

ਦੋਹਰਾ ਤੈ ਸਰਬੰ ਹਤਾ ਸਿ ਰਚਯੋ ਯਹ ਮਯ ਆਪੋ ਮਾਹਿ ਮਹਿਮਾਨਿਤ
ਮਿਟੈ ਭੇਦ ਯਹ ਜੇਸ ਤੇ ਫਿਰਤ ਸੋ ਮਹਿਮਾਨਿ ਨਾਹਿ

ਚੌਪਈ ਸੰਦਰ ਤੇ ਜਾਚੈ ਅੱਰ ਦੇਨ ਜਾਹਿ ਜਾਹਿ ਹਮਰੋ ਫਿਰਨ ਹੈ ਭੇਸ
ਪਾਰ ਬਾਰਸੇ ਕੀ ਮਾਲਿਕਾ ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਤਰੀ ਜਲ ਸਕ ਹੀ ਸੁਮੇਰ ਮਾਰ।
ਸੁਮ ਸਮਾਨ ਮੈਂ ਚੀਨ ਮਾਰੀਨ ਜਾਹਿ ਪੈਡੋਰੀ ਲੇਕ ਲੁਮੇਟੈ ਦੀਨ
ਤੁਸੀ ਔਰ ਚਲਸੀਆਨਾ ਸੋ ਧਾਰ ਜਾਹਿਰੂ ਚੁਮ ਜਹੀ ਦਾਸ੍ਹ ਪਹਾਰ ਦੇਣ

ਬਯਾਲ ਬਯਨ ਸਿੰਘ ਤੁੰ ਯੋ ਸਨੀ ਸੇ ਤੁੰ ਚਲਦੇ ਸਮਾਨਿ
ਜੋ ਚਲੁ ਆਪੀ ਸਭਿਯੋ ਤੁਲੀਜੈ ਚਲੁ ਜਿਸ ਚਲਾਯੋ ਨਲੇਚ

੧੫੫. ਬਾਬਾ ਸਮਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਮਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੋਹਰਾ ਸਮਾਨੈ ਸਿੰਘ ਸੁ ਸਮਸ਼ਾਨ ਤਨੈ ਜੋ ਜਲ ਸਮਦਾਨ ਭਲੇ ਸਮਦਾਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਉਨ ਦਰਸਨ ਕੀਓ ਗੁਰ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਸੋ ਨਲਾ।੧।

ਚੌਪਈ ਸਮਸ਼ਾਨ ਨਿੰਘ ਜੀ ਜਾਨ ਕਹਾਨੀ ਜਿਮ ਧਰ ਗਯਾ ਮਾਰ ਬਖਾਨੀ
ਚੁਨ ਤੀ ਗੋਲੇ ਕੀ ਚਮਤੀ ਮਾਰਾ ਜਿਮ ਹਮ ਕੋਨ ਸੁ ਦੇਸ ਕੋ ਜਾਰਾ ਸਾ।
ਮੈਂ ਮਮਾਨੀ ਜਵ ਮਾਰਕੀ ਮਾਰਿ ਸਮਾਸੁ ਜਿਮਤੇ ਕਥੋ ਚੁਮ ਕੀਯ
ਖਾਤ ਪੁਰੇ ਚੁਨਕਾਨੀ ਜੀਤ ਗਯੋ ਲੋਗ ਬੀਮਕੇ ਗਯਾ ਮੈਂ ਚਿਤ ਸਭ ਮੋਹਤ।੨। ਜਵ ਜਲਵਾਨੀ
ਬਾਜੇ ਬਾਲਕ ਚਿਤ ਮਾਯੇ ਚਮਾਂ ਮੈਂ ਨੰਦ ਧਾਮਹੀ ਬਾਲਕੇ ਦਾਸ੍ਹ ਮਾਰ
ਮਾਲਕਾਨ ਸਿੰਘਾ ਕੇ ਭੰਗੇ ਜਥੇ ਮਾਮਾਦਰ ਮਰਮ ਪੁੰਜ ਨੇ ਜਥ ਜਥੇ ।੩।
ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਪੁਜ ਪਾਰੁਲ ਦਲੈ ਕੁਲ ਪੰਜ ਕੁਮਲਨਾ ਦੇ ਜਿਮ ਜਲੈ ਮਮਾਂ ਮਮਾਰਾਜ
ਪਾਲਿਨ ਕੀ ਜਿਮ ਜਾਂਤਰਾਜ ਦਲੈ ਪੁੰਜ ਕੀ ਮਮਾਰਿ ਕੁਲ ਪੁੰਜ ਜਥ ਮਲੈ।੪।

ਦੋਹਰਾ ਮਸਤਾਨ ਸਿੰਘ ਜਿਮ ਕਰਕ ਦੈ ਸੁਨੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰੁਣਾ।
ਮੈਂ ਕਹੋ ਜੰਗ ਕਰ ਯਾਸੇ ਦੇ ਚੌਦਹਿ ਜਥਾ ਮਸਤੂਰ ਦੀ

ਚੌਪਈ ਜਿਤਨੇ ਕਹੇ ਕਾਂਹਿ ਕੁਮਲਦਾਰ ਮਮਤ ਮਮਾਂਦ ਭਲੇ ਕੁਮਲਨਾ ਮਾਲ
ਬਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੋ ਚੁਮਤਾ ਕੋਰਾਮਾ ਪੁਰੇ ਸਮਾਨ ਕੀ ਸਿੰਘ ਮਿਮਾਰਾ ਪੁਤਾ
ਬਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਯਤ ਮਾਰਿਬਾ ਕਰੋ ਜਾਂਹਤ ਜੰਗ ਕੋਲ ਭੈਲ ਕੁਮਲਨੇ ਕੀਯੋ
ਬਲੀ ਮਾਰਿਬਾਂ ਦਮਨੀ ਮਾਰਿ ਮਮਾਰਿ ਮਮਾਰਾ ਮੈਂ ਨਲੇ ਮਮਾਰਿਯਾ।

ਅ ਸਮਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਕਰੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ। ਚੌਦਾ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਸੁਰੰਗ ਮਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ. ਦਾ ਸਮਾਨ ਸੀ

ੲ ਬਲੀ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲੇ ਦਾ ਬਲਦਾਰ ਸੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੇ ਪੰਜ ਬਾਰ ਦੇ ਦਿਮਾਰ ਨਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਮੰਜਾਰ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੰਜੂ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸੁਰੰਗ ਦੀਨਿਆ

ਸ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਾਰ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸੀ

ਹ ਸਮਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰੰਗ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਲਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸੀਨ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਾਰ ਦੀ ਮਾਰਨਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਾਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਅੰਜਨ ਪੁਸਾਦਿ ਦੰਦ ਕੀ ਬਾਰਿ ਪੰਜਿਨਾ ਚੋਰਨ ਚੋਰੰਤੇ ਗਾਰਨਿ
ਕੁਤਬਾਤੀ ਸਾਧ ਸਾਰੰਤੇ ਪੰਤਣ ਵਿਦਯਾ ਪੈਰ ਸਹੁ ਗਲੀ ਦੁਰੰਤ ਮਾ। ੫੮
ਇਸਤੀ ਦੰਤੇ ਕੀ ਦੀ ਸਾਂਤੇ ਯਾਰੀਤ ਦੀ ਬਾਪੁਸ ਪਿਸ਼ਾ ਪਿੰਜਰ ਬਸਤਾਂਤੇ
ਤਿੰਦੂ ਜਨਾ ਦਿਤਸ ਦੁਤਯਾਂਦੀ ਸਾਸਤ ਲੋਚਤ ਪੁਰੰਤ ਤਿਸ ਤਤਾਂ ਪਿਤੁਪਾਸਤਾ ਮਾਤਾ ਅਸਤ ਅਸਤ

ਪੰਤਣਾ ਸ਼ੀ ਪਿੰਜਰ ਮਾਂਤੇ ਤੀ ਦੁਤੇ ਸੀ ਸਾਖੀ ਸਸਤਾ ਧਿੰਜ ਪਾਸ
ਦਾਂਤੇਤੀ ਸਸਤੰਤ ਤਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁ ਪਤੇ ਸਾ ਲੰਦਤ ਸਹੁ ਅਸਤ ਮਾਸ

ਪੰਤਸਤੀ ਮਾਸ ਪਿੰਜਰ ਸੀ ਚੰਤਤ ਪੁਸਾਦਿ ਪੰਜਿ ਸਾਤੀ ਤਾਂ ਪਿਤੁਤਾਂਤੇ ਮ ਮਾਂਤੇ ਅਸਤਾਂ
ਦੁਤੀ ਮਾਂਤੇ ਸਸਤੀ ਸਸਤ ਤੀਤ ਤਿਸਤਾਂ ਨ ਸਾਖੀ ਪਤ ਸਤ ਪੀਤੁਮਾਸਤ ਪੰਤਸਤਾਂ ਸਸਤਾਂ ਸਸਤਾਂ
ਇਸਤ ਪੈ ਸਾਂਦ ਤੇ ਸਸ ਪਿੰਜ ਮਾਂਤਿ ਸਾਦਿ ਤੀਤ ਤੰ ਤਿਤਾਤ ਮਸਤ ਮਸਾਂਤਿ
ਸਾਂਤ ਪੁਸਾਦਿ ਮਸਾ ਪਿੰਜਿ ਪਾਂਤੀ ਸਸਤਾਂ ਪੁਸਾਦ ਤਸ ਪਿਸਾਂ ਸਸਾਤੀ ਮਾਤਾ।

ਦਾਤਸਾ ਪੰਤਾ ਪਿਸਤਾਦੀ ਸਿਸਤ ਸੀ ਤੰਤਿ ਸਸਾਤੀ ਮਾਸ
ਸੀ ਸਾਂਤਿਸਸਤ ਪਸਾਂਤਿ ਸਸ ਤੰਸ ਪੰਤੀ ਪੁਸਤਸ ਸਸਾਂ ਪਾਸ

ਪੰਤਸਾ ਸਸਾ ਸਸ ਸੁਸਾਂ ਪਸਾ ਸਸਾਂਤਿ ਸਸਾਂ ਪੁਸਾਂਤਿਸਾਂਤਿ ਸਸਾਂਤੀ
ਸਸਾਂਸ ਪਿਸਾ ਸਾਂਤ ਸਿਸ ਸੰਤੀ ਸਸ ਸਸਾਂ ਪੁਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਾਂਤੇ ਸਾਂਸ।
ਸਸਾਂ ਸਸਾਂ ਸਾਂਤ ਪੰਤੀ ਪਿਪੰਤੇ ਸਾਂਤਸਾਂ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਪੁਸਾਂ
ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂ ਸਾਂ ਪੰਤੀ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂ
ਪਿਸਸ ਸੰਸਾ ਸਿਸ ਸਾਂਤੀਸਾਂਤ ਤੁਤੀ ਸਸਾਂਸ ਸਿਸ ਸੀਤਿ ਸੁਸਾਂਤਸਾਂਤ
ਪੀ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂਸ ਸਸਾਂਸਾਂਤ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂ ਸਿਸਸੀ ਸਾਂਸੀ ਪੰਤੀ ਪੁਸਾਂਤੀ ਪਸਾਂਤ
ਪਿਸਾਂਤ ਸਸਾਂ ਸਸਾਂਸ ਸਿਸਾਂ ਪੰਸ ਸਸਾਂਤਿਸਾਂ ਸਿਸਾਂ ਸੰਤੀ ਪੁਤੰਸ ਸਸਾਂ ਪਸਾਂਤੀਸਾਂ
ਸਾਂਸਿ ਸੀਤ ਸਸਾਂ ਸਿਸੀਤੀ ਸਸਾਂਤੀ ਪੰਤੇ ਸਾਂ ਸੰਤੀ ਸੁਤੀ ਸਸਾਂ ਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ

ਪੰਤਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਿਸਾਂ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ
ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ ਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤੀ

ਤੇਜਸੀ ਕਰਤਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਮਨ ਸੰਕਰਾਣ ਸੁਰਗਾਓਂ ਛਕਰੋਲੀਨੀ ਦੇ ਗਲ ਮਏ ਸਾਸੀ
ਸਾਕ ਸਾਦੇਨਾ ਤੁਦੇ ਦਿਨੀਂ ਚੰਨ ਮੁਖੋ ਮੁਖਾਂਤਰੀਚ ਅ. ਰੀਸੀ ਚੰਨੀ ਮਾਂਦੇ ਸਾਰਤਾਰ ਸਾਰਥਕਤਾ ਮਾ
ਉਸ ਰੋਸ ਤੇ ਚਮਾਰ ਸਿਮ ਮਾਸਿਮਾਸਮਾ ਮਾਂਸ ਸਾਰੀ ਪੰਸ ਗਲਾਸ ਚਰਮਾਰ ਮਾਸ ਚਾਰ ਚੰਨ
ਕਾਂਤ ਮਾਂਸ ਸਾਸ ਗਲ ਮਾਸਾਂ ਚਰਮਾਰ ਚਰਮਾਰਾਸ ਸਾਰਿ ਗਲ ਸਾਰੀ ਮਾਸ ਮਾਸ
ਨਿਸਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਚਾਰ ਨਿਸਾਰਾ ਮਾਸਾਸ ਸਿਸ ਚੰਨ ਪੰਸਾਰਾਰ ਚਾਰ ਮਾਸ
ਚਾਸ ਗਲ ਚੰਨੇ ਮੁਹਾਰੇ ਚਾਰਾ ਸਾ ਸੁਸ ਚਾਰੁਸਾਸ ਚੰਸ ਸਾਰ ਸੁਹਾਰ ਮਾਸ।

ਦੋਸਤਾ ਮਿਸਤ ਮਾਰੇ ਮਸ਼ ਹੁਸਣ ਘਸਰੀ ਸੰਮੇ ਚੰਨਾਂ ਨੁਸਾਰਣ ਦੋਸ।
ਸੰਸਾਰ ਪਸਾਰ ਸਸਾ ਰੰਗੀ ਚੰਸ ਚੁਸਾ ਚੰਸੀ ਸੰਸੇ ਸਸਾਰ ਮਾਸ ਸਸਾਰ ਸਸਾ

ਬੰਧਨਾ ਮੇ ਚੰਸ ਸੀ ਸਰੰ ਮਿਸਸ ਸਸਾਸੀ ਸਸ ਚੰਪਾਸ ਚੰਸ ਚੰਪਾ ਮਾਸੀ
ਮਿਸਸ ਸਸੀ ਨੁ ਚੰਤੀ ਮਾਸ ਮਾਸਿ ਇਸ ਇਸ ਸਸ ਸਸੀ ਸਸਸਾਸਿ ਮਾਸਸਾਸ ਸ ਸਸ ਸਸ
ਦੇਸ ਚਾਸ ਮਸਸਸੀ ਮੰਸਾ ਸਸੀ ਸਾਸੈ ਮੰਸਸਾ ਚਸਾ ਸਾਸਾ ਚਸੀ ਸਸ ਸਸ
ਸਿਸ ਮਾਚਸਾ ਨੇ ਚੁਸੇ ਚਾਸਸਾਸਿ ਸਸੇ ਸਸਸਾਸੀ ਚਸੀ ਸਿਸਾ ਮਾਸਿ ਚਸੀ ਸਸ
ਇਸ ਮਿਸਸ ਚਸੀਸ ਸਿਸ ਚੀ ਚਸ ਪਾਸੇ ਸਸੈ ਮਾਸਸਾਸੀ ਚੁਸ ਮਾਸ ਦਸਾਸੇ
ਤਸਾਸੇ ਚਸੀਸ ਸਿਸ ਚੈਨੂੰ ਸਸਾਚਿ ਸਸੀ ਮਿਸਸਸਾ ਸਸਾਸੀ ਸਸਾਂ ਚਸਾਸਿ ਸਸਾ
ਚਸੀ ਚਸੀਸ ਸਸਾਂ ਸਸਿ ਚਸਾਂ ਚਸਸਾਸ ਸਸਾਸਾ ਸਿਸਸੀ ਸਸ ਸਸ ਸੀ ਸਸੀ
ਮੇਸ ਸਿਸਸ ਸਸੀ ਚੁਸਿ ਚਸੀ ਸਸ ਸੁਸ ਸਸਿ ਮੰਸੇ ਚਸੀ ਚਸਾਂ ਚੁਸਾਸ ਸਸਾ

ਚੰਨਾਸਾ ਮਾਸਿਮ ਮਸਸੀ ਸਸੀ ਚਸੀ ਸਸਿ ਸਿਸਿ ਸ ਸਾਸਾ ਸਸੀਸ
ਮੈ ਚਸੀ ਸਸੀ ਚਸੁ ਚੰਸ ਸਸ ਚੁਸ ਸਸਸੀ ਮਸਸਸ ਚਸ ਸੀਸਾ ਮਸਾ।
ਚਸੁ ਚੰਸਸ ਚੁਸਿਸ ਸਸੰਸੀ ਚਸਸਸਾਸੀ ਚੁਸੇ ਚੁਸਸਾਸਿ।
ਸਸਾਚ ਸਸਸਾਸ ਸਸਾਚ ਚਸਸਸਸ ਸਸਸਸੀ ਮੁਸੰਚ ਸ ਪੰ ਸਸਸਿਸਾਂਸ
ਚੁਸਸਸਸਿਸਾ ਸਸਚ ਸਸ ਮੁਸਸੀ ਮੁਸੰ ਚੁਸਸੀ ਸੰ ਸਸਸਿ ਮੁਸਸਸ ਸਸਸਾ
ਚੁਸਸੀ ਮਿਸਸਸਸਸੀਸ ਚੁਸੀ ਚੁਸਸਸੀ ਸਸੰਸੀ ਸਸਸਸਸੀ ਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਪਾਰਥ ਸਿਖ ਬਧ ਮਾਨਸੋਧਾ ਸੋ ਜਾਨੀ ਅਰ ਸਿਖ ਅਤਤ ਅਤਤਾਈ ਮਾਨੀ ॥
ਦੁਖੇ ਕਾਜ ਜੋ ਬਾਲ ਸੋਊ ਕਹੀ ਅਰੇ ਪੁਰਖੇਸ ਕਹ ਭੇਜੈ ਸੋਊ ਪਰਮਾ ॥
ਦੋਜ ਕਾਰਣਾਰੋ ਬਹੁ ਦਾਨ ਬਲਦਾਨੇ ਪੰਜ ਬਰਸ ਕਾਸੀ ਗਾਜੈ ਬਰਾਨ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ
ਸਹਸਬਾਹੀਏ ਜੋ ਮਾਰ ਦੇ ਬਾਲ ਅਤਤਾਤੇ ਜਿਸ ਲੋਕ ਜੋ ਪਾਰ ਤੇਰਾ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ
ਸਿੰਘਪੁਰਾਂਦੇ ਬਲ ਲੋਇ ਆਏ· ਪੁਰੇ ਚਲੋ ਜੋ ਲੋਕ ਬੰਧਾਏ
ਮੰਦ ਗਿਲਦੋ ਨੈ ਛੋਟ ਦਾਦਰ ਜਾਹ ਸਾਦ ਸਬਸੇ ਜੁ ਪੁਰੇ ਅਦਬਾ ਪਾਤ ॥ ਅਰਜਨ
ਮਦੇ ਪੁਧਾਮਦੀ ਰਸੀ ਸਾਬ ਸ ਦਾਸ ਸਬ ਲੀਲ ਆਏ ਜਿਹਨ ਰਤੀ ਨ ਵਾਣ

ਅਰਜਨ ਅਰ ਸਿੰਘ
ਬਿਸ ਲੋਇ ਮਾਸੇ ਵਾਲੇਕਾਰਾ ਜਿਵਿ ਪੰਛ ਧੋ ਛਲਾ ਦਖੇ ਮਬਾ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ ਅਰ

ਦੋਹਰਾ ਕਾਜੇ ਨਾਲੀਂ ਨੈ ਸਲੀ ਭੋਜ ਦੋਪਾ ਘੋਖਣ ਪਤੁਲੀਨ ॥ ਅਰਜਨ
ਆਜ ਹਾਤਰੋ ਦੇਖ ਧਬ ਭੋਜ ਬਹੀ ਭੂਮ ਛਾਯਾ ਤੇਹ ॥ ਅਰਜਨ

ਦੋਪਾਲੀ ਬਹੁ ਬਦੀ ਨਲਾਯੋ ਬਬ ਘਮਘੋਰ ਪਾਲੀ· ਦਲ ਨੈ ਚੋਰੂਨ ਕਹੀ ਭੁਕਾਦੇ ॥ ਅਰ
ਸਿਰ ਦੋਘਿ ਪਾਨੈ ਨੇਯੁਰ ਦਣਕ ਕਰੀ ਤੇ ਲਯਾਂ ਲਾਜ ਪ੍ਰਤਾਤੇ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ
ਸਿਰ ਚੋਯਨ ਪੀਪਲ ਮੰਗਾਯੋ ਚੋਯ ਪੁਨੈ ਕਹ ਜਿਮ ਭੁਮਾਯਿਓ ॥ ਅਰਜਨ
ਦੋਪਾਯਾਨਾਂ ਤੀ ਬਲਕ ਕਰਕਾਲੀ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬਾਯੁਧ ਸਬਾਰੀ ਪੰਦਰ। ਅਰਜਨ ਅਰ

ਦੋਹਰਾ ਚੋਯ ਚੋਯ ਸਿਪਾ ਭੁਤ ਬਲੀ ਬਲ ਬਿਮਤੀ ਮੁਖੀ ਪੋਛਾਯ ॥ ਅਰਜਨ
ਕਬਾ ਕਾਨਨੂ ਬਯੋਜ ਸਿਖ ਏਯਨਾ ਸਬ ਪੰਚ ਲਯੀ ਸਾਥਿ ਧਾਰ ਪੁਰੇ ॥ ਅਰਜਨ
ਹਮਲੀ ਬਾਲ ਮੁਖ ਦਿਲ ਜਿਵੇ ਖਾਲਸੀ ਮੁਖ ਚਬਾਰ
ਅਰ ਕਹੋ ਪੁਸਾਮਦੀ ਲੋਕ ਮੰਤਾ ਬਾਸਿ ਅ ਆਪਿ ਘਤ ਹਾਲਾ ਬਲ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ ਅਰ ਅਰਜਨ

ਦੋਪਾਲੀ ਨੈ ਚਲੇ ਕਾਜੇ ਕੇ ਫੀਪਾ ਚੁਕਬਾਯ ॥ ਬੈ ਆਯੇ ਕਬ ਸਿਖਨ ਦੁਮਾਯੋ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ
ਚਲਾਯ ਬਾਲ ਧੋਨ ਬੰਪੁਰ ਬਜਾਯੀ ਪਰ ਪਿਸਨ ਦੁਯੀਂ ਬਯੋਸ ਨੈਯ ਖਿਆਯੋ ਜਬਾ ॥ ਅਰ
ਸਿਰ ਦਲਾਯ ਆਯੀ ਪਿਯਲੇ ਪਰਯਾਨੇ ਪੰਜ ਚਲਾਯ ਦੁਨ ਚਲੋ ਸੁਲਾਯੋ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ ਅਰ
ਅੰਚੇ ਸਨਬਾਲਸੁਟੀ ਦੀ ਬਯਾ ਚਲੋ ਦੇਲ ਪੇ ਅਏ ਲੁਟੇ ਪੁਰ ਬਯੁ ਚੰਲ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ

ਚੋਹਰਾ ਬਲ ਸਲ ਲਾਬਾ ਮੁਖ ਬਯੋ ਬੋਲ ਬਾਲੁ ਬੀ ਹਮ ਆਜ ॥ ਅਰਜਨ
ਦੁਨ ਤੇ ਚੰਚੁਲ ਹਮ ਖਿਰੀ ਹਮ ਲੰਬਰ ਦੁਸੇ ਬਲਬਾਦਿ ਤਤ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ

ਦੋਪਾਲੀ ਕਬੀ ਕਯੋਜ ਸਿਖ ਚੰਤਰ ਨਬ ਸਾਦ੍ਰਿਯੁ ॥ ਦਿੰਨੀ ਮਾਲ ਮੰਚ ਬੁਕਬ ਬ ਪਾਨ੍ਰਿਯੁ
ਪੰਜ ਕਲਾਰ ਬੁਲ ਦੁਸ ਸਲਾ ਬੋਲਾ· ਹਾਮੇ ਖਿਬਾਰਬਾਦ ਬਨਬਾ ਜੋਲਾ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ ਅਰਜਨ
ਤਬ ਸਬਯ ਦੁਸ ਸਲਾ ਬ ਗਬਾ· ਆਯਾਦ ਸਤਾ ਹਮ ਬਨਬਾ ਜਬਾ ॥ ਅਰਜਨ ਅਰ
ਹਮ ਪੰਜੇ ਬਯੁ ਮਬਾਨੇ ਪੁਸ੍ਰਯਾਨੀਯ ॥ ਸਿੰਘਾਸ ਬਨ ਸਿਲਬ ਬੁਨੈ ਭੋ ਮਾਨੀਯ ॥ ਅਰਜਨ

---

੧. ਇਹ ਬੰਦ ਦੋ ਭਿੰਨਤਾ ਸਿੰਧੀ ਪਾਠਾਂ ਨਹੀਂ।

ਦੁਸਰਾ ਲਿਖਾਂ ਕੁਸ ਚਿੰਤਾ ਗਾਨੀ ਮਾਤ ਕਰਤ ਸਿੰਘਾਨ ਲਗਾਇ ਮਾਨੇ
ਦੀਤੇ ਚਰਤ ਬਹੁ ਦੋਸ ਗਈ ਆਪਿ ਮਤ ਪੈਰ ਧਰ ਧਰ ਕਿਰ ਮਾਰਦ ਗਰ।

ਕੋਤਰਾ ਸੁਲਾਕ ਸੋਂ ਹੈ ਨਿਕਾਦ ਬਿਸ ਤੋਂ ਬਿਰ ਸੋਨਿ ਛੁਟਾਰਿ।
ਧਿਸਾ ਲਖੇ ਮਕਾਵੱਦੇਸਾਨ ਬਿਸ ਛੀਜੈ ਪੁਲਾਬ ਦੁਛਾਦਿ ਬਾਰ

ਚਾਣਦੀ ਮਾਕੇਲ ਲਿਖਾ ਪੈਰਾ ਤੀਸ ਅਰ ਕਾਨਾਂ ...ਮਾਕ ਲਕ ਧੰਸ ਕਿਨ ਕਰਕ ਮਾਰੇ
ਤਸ ਕਰ ਕਰਤ ਮਾਨਾਂ ਕਾਨੇ ਹਾਲ ਪੈ ਆਕਰ ਕਿਤਾਨੰਨੇ ਨੰਕਟ ਕੰਹਾਲ ਮਾਪਤ ...ਕਰ
ਪੰਨੇ ਮਟਕਾਲੇ ਕੁਲੀ ਕੰਨੇ ਕੁਕਰ ਕੁਲਕਾਨੰਨੇ ਸਲਾ ਕਾਲੇ ਲਿਖੇ ਕੁੰਨ ਕਾਨੇ ਮਾਨਾਂ
ਸੰਨ ਧੁਲਾਕੰਮਲਾ ਪੁਕਾ ਕਰ ਦਲੀ ਮਾਰ ਲਿਖਾਲ ਕਰਿਲ ਘੋਰੇ ਲੈ ਮਾਨੇ ਮਾਪਾਂ ...ਮਾਕਾਲ ਮਾਨ
ਕਾਕਾਲ ਕਾਲੇ ਪੁਰ ਕੈਲ ਲਿਖਾ ਨੰਨੇ ਪਾਲ ਕਾਮੰਲ ਨਿਲੰਕ ਕਾਪਰ ਲੈ ਲੇਨੰ
ਪੁਰਾ ਲਲ ਭੋਲਾ ਪੁਲਕਾਰਾ ਮਾਲਾ ਲਕਦੇ ਮ ਲੈਲਾਲ ਲਕ ਕੈਲ ਕਾਲੇ ਮਾਪ ...ਮਾਕਾਲ ਮ
ਰਾਨੇ ਲਹੀ ਤੂੰ ਕਾਕਰੋ ਪੁਕਾਲੈਂ ਕਿਲ ਪਾਲ ਮਾਨੰ ਲਕ ਕਲ ਮਾਨੰ ...ਮਾਕ ਲਕ
ਸਲਾ ਮਾਨਾਕਾਲਾ ਮੇ ਪੁਲਕੈਲਾ ਮੁਕਾਰ ਪੰਨੇ ਮਕਾਪ ਕਲ ਕਾਲੰਕਲਾ ਮਾਪ ...ਮਾਕਾਲ ਮਾਨ.ਪਾਲਕਾ

ਦਰਨਾ ਪੰ ਨੇ ਅਏ ਦਲਾਨੰਨੇ ਲਲਿ ਸਲ ਕਲਿਲ ਮਾਨੇ ਮਾਕ ਮਾਨ ...ਮਾਕ ਲਕਾਲ
ਦਕਾਲ ਕਲਾਲ ਸਾਕ ਲਿਮਾਲ ਤੇ ਬਾਲਿ ਪਲਾਲਾਲ ਪੁਲਾਨੰਨੇ ਮਾਨ ...ਦਲਾਲ ਲ

ਚੌਪਈ ਕੁਲ ਮਾਲਮੈ ਮਲ ਹੀ ਸੋ ਬਲੇ ਮਾਲ ਚੰਲ ਕੁਲ ਪਰਮਾਲਾ ਸੰਨੇ
ਧਲ ਮਾਲ ਮਲਾਲੰਨੇ ਲਿਮ ਕਾਲੰਲੇ ਮਾਲਾਲ ਲਲ ਲਿਲ ਪੁਲਾਲ ਦੇ ਲੈਲੰ ।ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਾਲ
ਪੁਲ ਮੰਲ ਲੰਲੇ ਕੁਲ ਪਾਲਲ ਲੰਲੇ ਮਿਲਲਾਲ ਪੁਲਾਲਾਲ ਪੰਲ ਕੁਲ ...ਮਾ. ਮਾ
ਪੁਲੇ ਮਿਲਲ ਪੁਲ ਮੰਲਲ ਮਾਲੰ ਮਲਾਲੰ ਪੁਲ ਮਾਲ ਮਲਾਲੰ ।ਮਾਲ
ਕਲੰ ਮਲ ਕਲਾਲੰਨੇ ਲਿਲ ਲਿਲ ਮਾਲੇ ਲੇ ਮਿਲੇ ਮਲੰ ਲੰ ਪੁਲ ਲ ਮਾਲੇ
ਲੰ ਲੰਲਾ ਲਿਲ ਪੁਲਾਲੰ ਪੁਲਾਲਾ ਕਲਲਾਲ ਲਲਾਲ ਕਲਾ ਪੁਲਾਲੰ ।ਮਾਲ
ਲੰ ਮਿਲਲਾਲ ਲਿਲ ਕਲੰ ਮਲਲਾ ਲਿਲ ਪਲ ਕਾਲੇ ਮਲ ਲਿਲਲ ਲੰ ਮਾਲੇ
ਪਲਾ ਪੁਲਾ ਲ ਦੇਲਾ ਮਿਲਿਲ ਲਕਲਾਲ ਪੰਲ ਪੰਲ ਕਲਲਾਲੰ ਲੰ ਕਲੰ ਲਾਕਾਲੰ ।ਮਾਲ

ਦੁਹਰਾ ਲਿਲੰਲ ਮਲੰਲੇ ਕੰਲਲੰ ਮਲਾਲ ਮਾਲ ਮਲਿਲ ਕਾਲਿ ...ਮਾ. ਮਾ ਮਲਲ
ਪੁੰ ਪੰਲਾ ਪੁਲ ਦੰਲਾ ਬਹੁ ਕਲਲੰ ਮੰਲ ਮਿਲੇ ਲਲਾਲਿ ।ਮਾਲ ਮਾਲ ਮਲਲ ਲਲਲਾਲ

ਚੌਪਈ ਲੰਲੰ ਲੰ ਹੁ ਲਲੰ ਲਲਾ ਲਲਾਲੰ ਲਿਲੰ ਲਲਾ ਮਲਿ ਮਲਾਲੰ ।ਮਾਲ ਲ ਲੰ ਮਲ
ਮਲੰ ਮਲੰ ਮੰ ਲਲ ਲੰਲਾ ਮਲਾਲੰ ਮਲਾਲੰ ਪੁ ਮਲ ਮਲਲਾ ਪੁਲਾਲੰ ।ਮਾਲ ਮਲ ਪੁਲ
ਕੰਲੰ ਲਲੰ ਪੰਲਿ ਮਿਲਲੰ ਮਲਲਾਲੰ ਲੰਲੰ ਲਲੰ ਪੰਲਿ ਲਿਲਲਾ ਲਲੰ ਮਾਲੰ ।ਮਾਲ
ਪੰ ਲੰਲਾ ਲਿਲ ਲੰਲਾ ਲਲਾਲੰ ਲਲਾਲੰ ਲਿਲ ਲਲਾ ਮਲਾਲੰ ।ਮਾਲ

1 ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਾ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖਾ, ਕਲੰਲ ਮੰਲਲਾਲ ਮਲਲਾ ਪੁ ਲਿਲ ਮਲਲਾਲ ਲਿਲਾ ਲਲ ਪੁਲਾਲਾਲ ਮਲਿਲਾ ਮੰਲ ਮਲਲਾਲ
ਲ ਮਲਲ ਮਲਾ ਲਲ
2 ਪੰਲ ਲਿਲਲਾ ਲਿਲ ਲਿਲਾ ਮਲਲਾਲੰ ਪੁਲਾਲਾ ਲਲਾਲੰ

www.HolyBooks.org

ਜੋ ਨਾਮ ਦਿਓ ਤਾਂ ਅਥ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਓਹਿਮ ਜਾਪ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨ ਹਾਰੇ

ਐਸੇ ਅਨੇਕ ਕਹਿ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ਕਥੇ ਇਕਦੇ ਸੁ ਅੱਗੇਰਨ ਚੁਪਾਈ ।੬੦ ਦਾਸ

ਅਥ ਅਗਲੀ ਰੁਤ ਵਿਖਯਨ ਕਥੇ ਬਾਤ ਉਰ ਚੁਰਯੋ ਆਵੇ ਅਨਦਥੇ ਬਹੁ ਧਾਤ

ਤਬੀ ਬਹੀਟਯਨ ਦਸ ਸੰਗਾਇਆ ਤਹੀਅਰ ਦੋਨੋ ਚੀਨੀ ਪੁਰਚਾਇ ।੬੧ ਬਾਲ

ਦੋਹਰਾ ਬਹਿਰ ਬੈਸ ਸਿੰਘ ਰਸ ਆਇ ਦਸੇ ਦੋਸ ਉਰ ਪੈ ਮਾਹਿ । ੬੦
ਤੋ ਅਗਲਿ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਪੋਥ ਦੀ ਹਮ ਕੋਇ ਨ ਪੈਖਨਹਾਰ ਸੁਨਾਇ ।੬੨

ਚੌਪਈ ਅਸੀ ਸਿਖ ਉਰਿ ਦਰਸ ਮਹ ਭਈ ਨਹਿ ਕਿਸ ਕਥੇਸ ਸਿਖ ਭਯ ਕਿਸ ਕਹੀ
ਇਸ ਪ੍ਰਮਦਾ ਸੰਗਿ ਇਮ ਮਹਾ ਪੁਰਾਰੀ ਬਹੁ ਅਏ ।।ਸਾਖੀ ਨਥ ਥਲ ਛੋਰ ਬਾਰੀ ੬੩
ਸੁਨੀ ਸਿਮਰਣ ਗੋਦੀ ਸਾਦ ਨ ਕਦੇ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪੁਛੇ ਕਿਸ ਤੋਚਾਨ ਬਤਾਏ । ਸਾਖੀ ਨੰ. ੪
ਅਬ ਦੁਸ ਪੰਜ ਦਿਨ ਧੀਰ ਧਰਾਖੋ ਮਮ ਭੇਦ ਦੇਸ ਅਪਨੇ ਲਾਖੋ ।੬੪ ਦੋਹਰਾ ਨੰ

ਤੋ ਹਸ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ਅਬ ।।ਸ ਚਲੇ ਰਹਯੋ ਕਰਹ ਤੁਮਾਰੀ
ਅਜਰ ਭੋਗ ਅਨਕਥਨੀ ਬਾਤਾਂਕੇ ਕਥ ਹੋਰ ।।ਸ ਕਥਯ ਪੁਨਰੀ ਕਰਾਂਕੇ ।੬੫।।
ਤੁਹਿ ਛਨੀ ਸਿੰਘ ਬਜਾਇ ਦਖਾਨੇ ਅਕੁਤ ਰੁਤੁ ਨੇ ਦਿਸੈ ਭਾਵੈ ਧਾਵੈ
ਸਦ ਸੁਹਾਵਨ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵੈ ਸੋਰਠ ਕਰਨ ਤੋ ਮਤੋ ਸਭਾਵੈ ।੬੬

ਦੋਹਰਾ ਖਾਲਸੇ ਸਿਹੁ ਮੰਨ ਲਖੀ ਚਰੀ ਚੁ ਸਿਖ ਕਥੇਸ।
ਹਮ ਜਲਦੇ ਮਹਾਂ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਯਥ ਹੈ ਚਮਤੀ ਸਿਰ ਧਰ ।੬੭

ਚੌਪਈ ਫੇ ਦੁਸਮੇ ਸਿੰਘ ਲ ਕੀਨੀ ਚੋਪਾਏ ਸੰਦੁ ਸਿੰਘ ਮੰਜ ਮਹਿ ਆਨੀ ਅਕਾਲ ਮੰਤ
ਸਕਲ ਸਿੰਘ ਸਭਾਮੇਂ ।।ਸ ਆਸਣੇਹਾ ਕੁਲਪੁਰਸਨ ਫੇਪਨ ਫੁਕਾਰਦੇ ।੬੮ ਅਕਾਲ ਮੰਤ
ਏ ਮਹ ਸਭਾ ਸਿੰਘੀ ਓਜ ਗਯਾਸਿੰਘ ਦਏ ਮੰਜੀ ਬਸ ਰੋਜ ਮੰਤ ਮੰਤ
ਗਯੋਜ ਸਿੰਘ ਗਯੀ ਪੁਨੀ ਸਥਾਨਾ ਤੋ ਕੁਸ ਹੀ ਦੇ ਗਯਾ ਪੈਨਿਤ ਧੁਸਾਨ ।੬੯ ਮੰਤ
ਸਾਂਚ ਸਿਮਰਣ ਕੀ ਕਸੀ ਥਰ ਆਇ ਬਹਯੋ ਪੁਨੀ ਸਾਥੀ ਬਧਾਵੇ ਦਾਇ ਅਕਾਲ ਮੰਤ
ਅਪੇ ਸੁਖੇਯ ਕਰ ਸ੍ਰਵਣਾਈ ਗਯਾਸ ਚਰਣੀ ਕਥੇ ਸਰਣਾਈ ।੭੦

ਦੋਹਰਾ ਅਬ ਦੁਖਾਈਏ ਨੇ ਤੁਰੇ ਤੋ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਸਾਥ।
ਦੋ ਦੇ ਪਿਤਾਮ ਸਰਸ ਤੋ ਸਹਜੀ ਯਥ ਰਹੋ ਮਦਾਨਦੀਯਨ ਸੰ ਰਾਖਯ ।੭੧ ਮੰਤ

ਚੌਪਈ ਇਸ ਚੋਰ ਸਕਲ ਸੁਦਾਯਨ ਕਰਯੋ ਜਿਸ ਤਯਸੀ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਚੂ ਛਨ ਰੁਖਯ ਮੰਤ ਮੰਤ
ਬਾਰ ਪਹਰ ਕੀ ਚੌਕੀ ਸਰਾਈ ਚੌਕ ਸਿਮਰਣ ਨ ਛੱਡੇ ਚੰਚਲ ਥਰੋ ਪਾਣੀ ਪਥ ਮੰਤਰ

੧ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਯਥ ਸਿੰਘ ਪਿਤਰੀ ਸਥਰ ਹੈ ਸੋਰ ਗਯਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਾਣੀ ਨੂ ਅਖੰਡ ਪੈਥ ਕਾ ਬੁਤੰਤਰੀ ਸੀ ਅਖੰਡ
ਧਾਰ ਨੇ ਸਿਖ ਨੂ ਦਿ ਸ੍ਰ ਤਾਂਤ ਨ ਸੰਚਾਲਕ ਦ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਸਿੰਘੀ ਹੈ

੨ ਯਾਣ ਯਾਰ ਪੈਰ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੀ

ਦੋਹਰੇ ਵਿਦਵਾਨਤ ਮੰਨਿ ਗਈ ਜਿਸ ਅਗਲੇ ਪਰਿਵਰ ਤਾਰਥ ਸਰਨ ਲਈ ਚੌਦਾ ਅਨੁਵਾਦ
ਤਰਣ ਖਰਾਂਤਰ ਸਿਵਦੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਚਲਤ ਤਰ ਮਮਤਾਮਈ ਮਰਯਾਸ਼ੀ ਮਾਦਿਆ ਮਾਰਗ
ਕਰੋ ਅਵਤਾਰ ਮਹੀ ਚਕਾਂਘਰ ਸਿਮਰਨ ਮਰਯਾਦੀ ਬਲ ਧਰ ਲਹੀ ਚੌਰ ਪ੍ਰਭੂ
ਮੇਧਾ ਸਥਲ ਗਰੀ ਕਾਰਿ ਅਗਦੀ ਰਾਕੇ ਸਰਦ ਮੈਂ ਸੁਸਰ ਗਾਰਤੇ ॥੩॥ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਥਨ

ਦੋਹਰਾ ਗਾਰੀ ਦੇਖੀ ਗਰਦ ਦਰਸ ਪ੍ਰੀਪਰ ਚੌਰ ਸਮੰਦ
ਦੋ ਗਰੂਪ ਸਿੰਦਿ ਮਾਰਸ ਗਰੀ ਸਟੋ ਸਥ ਚੰਸ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ਗਾਰੀ ਸਥਾਰੀਕਾਸ ਦਰਸ ਬੁਹਾਸੀ ਮਾਰੀ ਸਿੰਘਸ ਦਿਹੀ ਕੋਰੇ ਸਥਾਰੀ
ਸਿਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਚੌਰਦ ਹਾਸੇ ਚੌ ਸਥ ਗਾਰੇ ਗਾਰ ਸਿਸ ਵਿਸ ਵਾਰਦਾਂ ॥੨॥

ਦੋਹਰਾ ਬਲਾ ਹੋ ਚੰਗਰਾਸ ਪੋਰਾ ਥਰ ਮਾਸਥੀ ਬੁਰਹਾਰੇ ਸਥਾਰਦਾਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਕਥਨ
ਪ੍ਰਿਤੀ ਪੁਰਾ ਸਥਾ ਤੁਮੇ ਹਾਸੀ ਸਟੋ ਮਾਰਥ ਸਥੀ ਪਸਾਰੇ ॥੩॥ ਮੂਲ ਪਾਠ ਅਨੁਵਾਦ

ਚੌਪਈ ਦੇਖ ਥੋਰ ਸਾਰੀ ਪੁਸ ਸਥੀ ਅਰੋਕੇਸ ਸਥ ਪ੍ਰਾਸ ਸਥਾ ਸੋ ਸਥਸੰ ਅਨੁਵਾਦਕ
ਹਾਸੀ ਗੋਸ ਸਥਾਰ ਸਥਿਰ ਸਥਾਰੀ ਪਸਥ ਸਿਸਿਸ਼ਾ ਦਸਥ ਸਿਸਿਸ਼ਾ ਰੋ ਸਥਸੀ ਹਾ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਸ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਿਤਮ ਪ੍ਰਥਮਾਰਥ ਥੰਸ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾ ਦਿਹਾ ਪ੍ਰਸਥੇ ਸਥਾਰਥ ਅਨੁਵਾਦਕ
ਪ੍ਰਿਸ ਸਥਾਰੇ ਸਿਸਿਸ਼ਾ ਰੋ ਸਥਾਰੇ ਸਿਸਿਸ਼ਾ ਰਿਸ਼ਾ ਥਾਰ ਪ੍ਰਸ ਸਥਸਥਾਰ ਦ੍ਰਸ ਪ੍ਰਸਥੀ ॥੨॥

ਦੋ ਸਥ ਸਥਾਰਥ

ਦੋਹਰੇ ਥਸ ਸਥਾ ਸਿਸਥ ਪ੍ਰਸਥਾਰ ਪ੍ਰਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰੇ ਸਥੀ ਪ੍ਰਸ ਸਥਾਰੇ
ਪ੍ਰਸਥਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੬॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੮॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੧॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੨॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੮॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੧੯॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੦॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੬॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੮॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੦॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੧॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੨॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੬॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੮॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੩੯॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੦॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੧॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੨॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੬॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੭॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੮॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੪੯॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੦॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੧॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੨॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੩॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੪॥

ਚੌਪਈ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ
ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ॥੫੫॥

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ ਸਥਾਰਥ ਸਥਾਰੀ

ਚੌਪਈ ਘਨੀ ਦੇਵਿਯ ਤਹਿੰ ਮੋਜੇ ਬਸੇ। ਮਿਟੈ ਪਾਪੁ ਨ ਜਿਸ ਕੈ ਘਸੇ
ਮਿਲ ਜਿਮ ਬਸਤਰ ਤਨ ਜਥੈ ਓਤਿ। ਤਿਮ ਤਿਮ 'ਬਸਮ' ਭਏ ਮਲੀਨ ਪਾਤਿ
ਕਿਮ ਪਟੈ ਤਹਿ ਹੀ ਕਾ ਬਧੇ। ਅਸਵਾਰੀ ਕਟੈ ਬਸ ਕਿਯੋ ਚਹੈ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੰਥ ਮਾਰਿ ਬਸ ਮੁਕਾਯਹਿ। ਗਏ ਦੁਸ਼ਟ ਯਿਮ ਸੁਨੋ ਅਦਾਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਪੂਰਹ ਬਲਾ ਕਿਛ ਚੰਦੇ ਕਰਸੇ। ਮਸਦਯਿਨ ਦੇਨ ਦਸ ਦਰੁਵੈ ਪਿਨ ਗਾਏ
ਸੁਨੁ ਦਿਮ ਤਹਿ ਗੀਲ ਦਲਾਲੀ। ਦੁਸ਼ਟਨ ਯਿਮ ਦਲੈ ਸਹਿਤ ਧਨਾਲੀ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਖਯਲ ਸਿਮ ਤਹਿ ਬੁਤਤੀਲ ਬਸਾਇ। ਹੰਕਾ ਹੋਈ ਦਖੈ ਦੀਲ ਲਗਾਇ
ਗਾਮੀ ਦਾਖੀ ਤਿਨੀ ਸਿਮਾਈ। ਬੁਹੋਲਾ ਖਯਾਲ ਦਾਰੇ ਖੁਖਹੀ ਹੁਕਾਰੀ ਸਦਾ

ਚੌਪਟਾ ਸਨ ਸਾਮ ਜਿਕ ਜਾ ਖੁਸੇ ਦਲੀ ਦਿਕ ਦਲਕ ਸੋਖੁਖਾ ਹਮਾਇ
ਇਕ ਖਯਾ ਸਨ ਸਾਮਤੇ ਖੁਨ ਭਰਿ ਮਕੇ ਪ. ਪਾਲਿਆ ਪਾਲ

ਚੌਪਈ ਭਲੇ ਸਮਾਮਰੀ' ਤਹਿ ਤੁਰ ਖੁਲੀ ਬਖੁਸ ਮਾਲ ਪਾਮਾ ਪਲ ਭਲੀ
ਸਿਮ ਬੀ ਪਿਲ ਭਾਯਾ ਭਲ ਬਧੇ ਭਲੇ ਲੋਖੁ ਖੇਲ ਮਾਖ ਖੇਸ ਭਲੇ ਸਨੇਖੁ
ਸਿਸੇ ਲੋਕ ਤੁਲ ਖਲੇ ਪਾਲਯਾਲੇ ਸਲੇ ਮਲਾਪੇ ਪਾਲ ਪਾਲਣ ਬਲਾਲੇ
ਬਖੁ ਖੇਤਖ ਪਾਖੁ ਵਾਖੀਮਲ ਮਾਲੇ। ਤਿਲੇ ਲੋ ਤਹਿ ਲਾਲ ਬਖਾਲਿ ਮਾਲੇ

ਦੋਹਰਾ ਖੁਲੀ ਭਾਲੇ ਮਲਾਖੀ ਲਲਾਖੀ ਖਲੇ ਲੋਖਲ ਕੀ ਮਲ
ਖਿਲੁ ਬਾਖਾ ਲਲੁ ਮਾਖੁ ਬਲੇ ਨਿਲਿ ਮਲਾਖਲ ਲਲੇ ਮਾਖ।੬੮੭

ਚੌਪਨੀ ਮਾਖਾ ਸਿਮ ਲੋ ਖੁਲੀਲ ਖੁਲਾ ਮੁਖੇ। ਮਲਾਖ ਸਿਮ ਕੀ ਖਲਮੀ ਖੁਖੇ
ਮਖ ਲੋਖਲ ਕੀ ਲਲਾਖੀਲੇ। ਬੋਖੁ ਬਖੇ ਨੇ ਲਲਾ ਸਿਮਖਾਖੇ ਮੰਖ
ਲਾਮਸ ਬਖੇਲਖ ਖਿਮਾ ਬੋਲਾ ਨਿਖੁ। ਲਖੇ ਮਲਾਖੀਲਲ ਤੋਲ ਖੁਲ ਮਿਖੁ
ਤਲੀ ਬਖਾਲੇ ਖੀਲ ਖੀ ਖੋਲ ਸਿਮ ਮਲੇ। ਦਖ ਖਲਖੇ ਬਲ ਸਿਮ ਬਲਾ ਖਲਾਲ ਖਲੇ ਮੰ ਖਲਲ ਲਲ
ਲਲ ਬਲ ਮਲ ਸਿਲ ਬੀ ਖੁ ਮਲੀ। ਬੀ ਮਾ ਲੋ ਬਲ ਖੁਲ ਬਲ ਲਲੀ
ਖੁਲਖੇ ਤਿਲ ਲੋ ਮਾ ਖਲਾਲੇ। ਬਲੇ ਲਲ ਲਲੇ ਬਲ ਲਿਖ ਮਾਲੇ ਮਾਲੇ
ਖੁਲਲੇ ਸਿਮ ਜੀ ਲੋਲ ਬਲਾਖੇ। ਮਲ ਖਿਖਲ ਖੁਖੁ ਲੋਲ ਮਾਲ ਮਾਲੇ
ਬਲਲਲ ਖੋਲ ਸਿਮ ਖੁਲ ਸਮਲਾਖੁ। ਬਖ ਖਲਲੀ ਲਲੇ ਖਲਾਖੁ ਮਲਾਖੁ

ਦਖਲਾ ਲੋ ਲਖੇ ਮੋ ਖੋਲ ਸਿਮ ਬਲੀ ਖਲੀ ਲਲ ਲੋਲ
ਮੋ ਸਿਖ ਲੋਲਖੇ ਖੁਲ ਖਿਮਲ ਮਲ ਲਲੇ ਮੰਖ ਲਖ ਖੋਲ।੮੮

ਚੌਪਨੇ ਮੰਖ ਮੰਖ ਲੋ ਖੁਲ ਲੀ ਬਲੀ। ਮੰਖ ਮੰਖ ਲਖੇ ਲਖਲੇ ਲਖਲ।
ਮਾਲ ਮੰਖ ਲੋ ਲਿਲਾਖੇ ਲਿਮਾਲ। ਖੁਮ ਬਖੇ ਮਲਲ ਲੋ ਲਿਲ ਲੀ ਮਲਾ ਲੀ।੮੪

† ਅੱਖਰ ਤੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਮੇਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਕਾਲਜ ਕਹਤ ਮੋਰ ਤੁਮ ਸਿਧਾਯਹਿ ਜੋਨ ਜੋਰਿਬੇ ਤੇ ਅਨਮਾਨ ਮੋਰਬਾਯਹਿ ੫੫
ਤੁਮਯਿਸ ਕਾਰਜ ਦੇਹ ਸਜਾਯਹਿ ਪ੍ਰਿਤ ਦੀ ਰੀ ਕੰਚਨ ਜਿਹ ਤੁਰਕਾਯਹਿ ।੧੦੫੫ ਕਵਿ ਨਾਮ ਮੁਖ
ਯੋਧਾ ਹੋ ਬਾਕੁ ਅਸਕਾਰਨ ਕਰਹੈ ਸੋ ਨਿਕਟ ਯੰਕ ਸਿਮਰੀਸੀ ਨਾਮ ਲਹੈ
ਕੋਟ ਸਿਮਰ ਦੇ ਬਾਪ ਪਠਾਏਹਿ ਮੋ ਪ੍ਰਤੀ ਬਜ਼ਯ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਏਹਿ ।੧੦੫੬ ਸਭਾ ਨਾਮ
ਜੋਨ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਬਲੀ ਸਿਖਾਏ ਸਸ ਦੇ ਅਸਤ ਪਲਾ ਸਿਸ ਤਰਕੇ ਬਖਾਏ ਮੁਖ ਨਾਮ
ਮਹਿਸ ਮਸਕਲੀ ਸਜ ਦਿਯੋ ਜਾਦੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰੇ ਕਲ ਹਾ ਸਬ ਬਾਕੀ ।੧੦੫੭
ਸਕਲ ਸਿਤਾਰ ਮੋ ਦੇ ਦੇਯੋ ਸਕਦਾ ਛੱਤ੍ਰੀ ਖਤੇ ਚੱਤ੍ਰੀ ਜਾਨੋ ਰੁ ਧਸ ਨਾਮ
ਬਹਤੇ ਦਾਯ ਹਾ ਪ੍ਰਿਤੂ ਭਜਾਕੀ ਬਕੀ ਬਯ ਹਾ ਪ੍ਰਿਤ ਹੋ ਨਹਾ ਮਾਕੀ ।੧੦੫੮

ਚੌਪਈ ਸਸਾ ਪਸਾ ਹੰਯ ਭੇਯ ਦੀ ਲਹੈ ਪ੍ਰਿਮਾਰਿ ਤੁ ਭਾਰਾ ਸਭਾ ਨਾਮ ਮੁਖ ਛੰਦ
ਛਾਤੀ ਬਾਯਤਾਲ ਬਲਤ ਕੋ ਪਾਰੀ ਪੁੰਜੇ ਮੁਕਾਮਿਤ ।ਸਭਾਸਾ ।੧੦੫੯ ਛੰਦ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਚੌਪਈ ਛਤੀ ਹਾਯ ਤੁ ਸਸਕਾਰੇ ਸਾਯਹੈ ਪ੍ਰਿਮਾਰੀ ਛਾਤ ਹਸ ਮੋਤੇ ਸਾਯਹੈ ਛੰਦਾਲ ਨਾਮ
ਮੁਤ ਅਯੰ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਯੰਸਿਮ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁਤਲਯ ਮੋਰ ਚੈਨ ਦੀਨੋ ਪਾਸ ।੧੦੬੦
ਸਚਰ ਸਤਰਯਾਨ ਮੋ ਮਾਮਤੀ ਖਲਾਯ ਸੀ ਸਬ ਦੀਨੋ ਚੈਨਾ ਮੁਬਾਯ
ਅੰਚ ਤੁ ਨਿਸਯ ਸੰਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਦੀ ਸਕਲ ਸੀਨੋ ਮਾਮਤੀ ਛਤਰਾਦੀ ੧੦੬੧

ਚੌਪਦਾ ਚਿਤ ਹੀ ਨਿਸ ਬਯੰਕ ਸਿੰਘ ਸਾਥ ਸਿਕਯਨ ਸ੍ਰੇਸ ਸਤਕਾਯਹਿ ਬਯੰਕ ਮੁਖ ਛੰਦ
ਸਮਾਰ ਸਮਾਮਨ ਮਿਲਾਮਿਮੈ ਚਕ੍ਰਯਸ ਭੈਰ ਯਸਕਾਯਹਿ ।੧੦੬੨ ਛੰਦ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਚੌਪਈ ਚਲੀ ਚੈਨ ਯੰਸਿ ਯਾਤ ਸਿਕਾਰੀ ਗਜਯਤ ਸਿੰਘ ਸਾ ਨਾਹਿ ਮੁਨੀ ਮਮਾਰੀ
ਪੈ ਯਮਤ ਸਿੰਘ ਮਤੇ ਪਿਮਾਰੀ ਜਤ ਹਾ ਚਦੇ ਛਿਤੀ ਮਰਾਰੀ ਪਾਰੀ ।੧੦੬੩ ਮੁਖ ਨਾਮ
ਸਸਾ ਸਿੰਘ ਮਮ ਸਿਮਿੰਦ ਸਾਯੇ ਮਬੁਤ ਹੋਯ ਛਿਤੀ ਸਾਰੀ ਸਾਦੀ ਛੰਦ ਨਾਮ ਮੁਖ
ਕਾਯੇ ਸਬਰੀ ਪ੍ਰਿਸ ਸਬਾਯੇ ਤੂ ਮਤ ਯਯ ਸੀ ਪ੍ਰਿਸ ਤੋ ਸਬਾ ਸਿਮੂ ਪੈਯਾ ।੧੦੬੪। ਛੰਦ
ਯਾ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੂ ਲੋ ਕਹਾਰੇ ਮੁਸ ਬਾਮੂ ਚੁਕੇ ਸਿਮਯਾ ਕਾਸੇ ਸੀ ਸਬੇ
ਧਿਕਾਮੂ ਮਕਲਾਯੰ ਸਿੰਘ ਹੁਸਿ ਹੰਸੇ ਦਯ ਘੋਸ਼ਲੰ ਕੁਸ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਬਸਕੰ ।੧੦੬੫
ਸੀ ਪੰਜ ਲੈ ਰਾਜੇ ਰਾਜੈ ਚਕ੍ਰਯਕਾਯਹਿ· ਨਾਲ ਨਰਸਾਯਨੈ ਬਯੂ ਦਿਰ ਦਯਾ ਛਾਯਹਿ ਚੌਪਈ
ਸਾਯ ਮੋਤ ਬੋ ਰਾਜੈ ਲੈ ਰਾਜੇ ਸਿੰਘੋ ਸਬਯਸ ਸਿੰਘ ਕੁਟਜਾ ਪਾ ਦਯੋ ।੧੦੬੬। ਛੰਦ

ਚਕ੍ਰਯਾ ਚੈ ਪਾਰੁਸਾ ਤਿਸ ਸਿੰਘ ਸਾਂਚੇ ਤਯੋ ਅਰੀ ਰਬ ਲੋਯ ਮਬੁਤ ਛਾਯ ਮੁਖ ਨਾਮ
ਬਬੁਤ ਬਾਯ ਚੈਨ ਛਲ ਲੀਨੋ ਚਬ ਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਤ ਸਾਯਹਿ

ਚੌਪਈ ਚੈਨ ਸਿਮਾਲ ਜੋ ਕਰੈ ਪ੍ਰਬਾਰਨੀ ਆਯਿ ਬਘੇਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਤ ਹਰੈ ਸਧਾਰੇ ਨਾਮਾਂਤ
ਮਿਤ ਘਰ ਤੈ ਪ੍ਰਿਸ ਛਲ ਬਬ ਜਾਨੈ ਯਾਂਤ ਬਾਪੇ ਪ੍ਰਿਸ ਪਬ ਬਰ ਮਾਨੈ ।੧੧੭੭। ਛੰਦ ਨਾਮ
ਅਬਯ ਸਿੰਘ ਜਬ ਹੀ ਮਰ ਹਾਸੇ ਪ੍ਰਿਸ ਸਿਮਲਾਨ ਦਿਸ ਰਾਜਾ ਮਬ ਜਾਸੇ
ਸੈਨਿ ਪਰੀਆਨ ਲਲੈ ਬਹੁਤ ਸਬ ਮੰਦ ਲੰਗਤ ਸਿੰਘਨ ਸਬੈ ਮੁਕੰਦਰ ਤੰਦ ।੧੧੭੮

ਅਹੋ ਮਹਾਰਾਓ ਮਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿਖੀ ਸਾਮਾਰ ਸਿਰਿਆ ਰੋਸ ਮਿਲ ਮਿਲਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ
ਸਲਤਾਰਿ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸੋ ਪੁਸਤਕ ਬੁਰਸਾਰਿ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿਖ ਸਲਤਾਰਾਂ ਦਸੀ ਸਿਸਤਾਰ ਬਰਬੁਰਾਰਿ ਮਹਾਰਾਜ।
ਸਿੰਘ ਸਾਰਾ ਸਾਰਿਆਰਾਂ ਮਾਰਗੀਂ ਸਲਿਖ ਸਹਾਰਾ ਬਸਤ ਸਿਸ ਦਸਾ ਸਾਰੇ ਮਿਲਾ ਸਹਾਰਾਰਿ ਸਹਾਰਾਰਾਰ
ਸਿੰਘ ਸਾਰਾਰਾਰਾਂ ਦਸੇ ਮੁਸਤਕ ਉਸਾਰਾ ਮਹਾਰਿ ਸਹਾਰਿਸ ਸਿੰਘ ਸਾਂ ਦਸੇ ਮਾਰ ਮਹਾਰਾਓ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ
ਸੁਸੀ ਸਾਰਿ ਸੁਸਤਾਰ ਦਸੇ ਦਸੇ ਸੁਸਤਾਰਿ ਸਸਤਾਰਾਂ ਤਾਰਾਰੀਂ ਦਸੇ ਸੁਸੀ ਸਸਤਾਰਿ
ਦਾਸਾ ਸਿਸਤਾ ਸਸਤ ਖੇਸਸਾ ਤਾਰਸੀ ਸਸਤ ਦਸੇ ਦਿਸ ਸਸਤਾਰਾਂ ਉਸਤਾਰੀ ਮਹਾਰਾਓ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਸਸ ਸਸਾ ਸਿਸਿ ਸਿਸ ਤਸਤੀ ਉਸ ਸਿਸ ਦੋਤ
ਸਸਸਸਾ ਸੇ ਪੁਸੇ ਪਤਸ ਪਸਾਸ ਰੇਊ ਸਤਸੇਸ ਸਸਾਤ ੫੮

ਚਾਪਤ. ਸਿਖੀ ਸਖੇਮ ਸਿੰਘ ਸੀ ਦੀ ਸਿਸ ਦਿਤੀ ਮਸ
ਤਿਲਾਸੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਸੁਰਬਤਖਾਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗਾਵਲੀ

ਦੋਹਰਾ· ਸੁਸੇ ਸਾਖੀ ਰੰਗ ਸਿਘਤ ਤੀ ਸਿਸ ਤੀਤੇ ਸਿਸਾ ਉਪਸਾਖ ਸਸਸਸ
ਦਿਤੇਸੀ ਪਿਸਾ ਤੁਸਸਸੀ ਪੁਤੀ ਸੁਸਾਦ ਸੰਸਿਸ ਸੀਤਿ ਸਸਸ ਸਾ। ਸਸਸਸ

ਚਪਤੇ ਸਸਤ ਸਸਾਸੀ ਸਸਸਸੀਸਸਾਂ ਸਿੰਘਤ ਸਤੇ ਸਸਸਤ ਸਸ ਪਸਾਸ ੫੯
ਪੈਸੈ ਸਸਸਾਂ ਚੰਦੀ ਸਸ ਸਸਤੇ ਪੁਤੇ ਸਸਾਂਸਤਾਂ ਨ ਸਿਸਾਂਤੇ ਦਸੀ ਪਾ। ਸਸਤਸ ਸਸਸਸਾ
ਪੁਸਸ ਸੰਸਿਸ ਸੁਸ ਸਿਸ ਸੰਸਾ ਪੁਤੈ ਸਸਾਂਸ ਸਿਸ ਸੁਸ ਪੰਸ ਸੰਸਾ
ਪੁਤੇ ਪੰਸ ਸੇ ਸਸੀ ਸਸਿ ਪੁਤੈ ਸੁਸਸਸਾਂ ਸਸੀ ਸਸਤਿ ਤੁਸਿਸਾ ਪਾ। ਸੁਸ ਸਾ
ਸਸੇ ਸਸਸਾਂਸਤ ਪੰਸ ਸੁਸਸਾਂ ਸਸੇ ਪੁਸਾਸਸਾ ਸਪੈ ਸਸ ਸੰਤੀ ਪਸਾਂਤੀ ਸਸ
ਤੁਸ ਪਸਤੁਸਾਂਸੀ ਦੀ ਸਸਤ ਸਸਾਂ ਤੁਸ ਸੰਸਿਸ ਸੰ ਸੰਤੈਂ ਸਸਤਾ ਸਸਾਂ ॥੫॥ ਸਸਸਤ. ਸੰਸ
ਪੁਤੀ ਪੰਸ ਸੀ ਪੁਤਾ ਸਿਸ ਸਸਾਂਤ ਸੰਸਿਸ ਪੁਸਸੀ ਸਿਤੈ ਸ ਪੰਸੇ ਪਸਾਂਸ
ਸੰਸੈ ਸਤੈ ਸਾਂਸ ਸਸਾਸਾ ਪੁਤ ਸੰਸਸੀ ਸਤੇ ਸਾਂਸ ਸੰਤੈਂਸੇ ਪਤੁਸ ਪ ਸਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਸਾ ਸਸਸਾਂਸੀ ਸਤੁਸ ਪੈ ਸੈ ਪੁਸ ਸਤੀ ਸਿਸਾਂਸੀ ਸਸਸ
ਪੁਤਾ ਸਸਾਂਤੈ ਪੁਤਸ ਸ ਸਿਸ ਸੰਸਸਸ ਤ ਪਤੈ ਸਾਂਸਿ ॥੬॥ ਸਾ੭
ਸਸਸਾਂਤ ਤਿਸੇਸਾ ਪੁਤਸਸਾਂਪਸ ਲੰਸ ਸਸਤਾਂਤੈ ਦਤੈ ਪਸਾਂਸਾਂ
ਚਸ ਤੈ ਚਤੁਸਤੀ ਸਾਂਤਿਤਾ ਸੰਤਾ ਸੰਤੀ ਸਾਂਸਿ ਸ ਸਸਾਂਤ ॥੭॥

੧ ਸਸਸਸ ਸਿਸਾ : ਸਸਸਾਂ ਪਸਾ ਸੰਤ ਤੈ ਸ ਪ ਸਸ ਸਾਂ ਸੰਤੈ ਪੈਸਾ ਪੈਸਿਸਾ ਪਸਿਸਸਾਂ ਦੇ ਸਸਸਾ ਸਸਤ ਸੰਸਿਸ ਸ ਪੁਤਸ. ਸਿਸਾ ਪਸਾਸ ਤੈ ਸੰਤੈ ਸਸਿਸਾਂਤ ਦਾ ਸੰਤੈ ਪੁਤਾ ਸੈਂਤਸ ਤੈ ਦੇਸਾਸ ਸਸਾਸ ਸੰ ਸਿਸਿ ਪਸਿਸਾ ਸੀ
੨ ਸਸਤੁ ਸੰਤੈ : ਤਾਂ ਸ ਤੈ ਸਸਤਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤਾਂ ਸ ਸ ਸਾਂ ਸਸਤੈ ਸੰਤਿਸ ਪੈਸਾ ਪੈ ਤੈਂਸਾਂ ਸੀ ਸਿਸ ਤੈ ਤੈਂਸਾਂ ਸ ਪੁਤਸਾਂ ਸੀ ਤੈਂਸੇ ਪੈਂਸਾਂ ਸੀ
੩ ਸਸਸਾਂ : ਸਾਂਸਾਂ ਸ ਤੈ ਸਸਸਸਾਂਤ ਸਸਾਂਤਾਂ ਸ ਸ ਸਾਂ ਸਸਤੈ ਸੰਤਿਸ ਪੈਸਾ ਪੈ ਤੈਂਸਾਂ ਸੀ ਸਿਸ ਤੈ ਤੈਂਸਾਂ ਸ ਪੁਤਸਾਂ ਸੀ ਤੈਂਸੇ ਪੈਂਸਾਂ ਸੀ ਸਸਸਾਂ ਸਸਸਾਂ ਸਸਸਾਂ

ਚੌਪਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਨੂੰ ਨਵਲਨੇ ਬਲਸਾਰ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਹਤਾਂ ਨਾ ਸਾਰੇ
ਸੋ ਜਹਿ ਲੋਪ ਅਵਤਰਾ ਦਰਸਾਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਉਤਰੇ ਪੰਛਣ ਜਾਸਣਾ ਬਾਵਹਿ ੮
ਉਤ ਕਲ ਖਾਲ ਭੁਲਨਨ ਤੀ ਕਰੀ ਉਸੈ ਤਖਤਾਸੀ ਅਸਨ ਕਰੇ
ਬਲਸ ਗੋਲੇ ਕਿਰਤ ਭਾਂਤੇ ਕਰੀ ਸਭੀ ਪਰਾਣੀ ਵੰਸ ਕਰ ਲੋਈ ੮
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜਨਾ ਕਰਨੇ ਪਾਂਚੇ ਦੇਯਾ ਖਾਂਡ ਬਾਜਨਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਨੇ ਛੋਯਾ
ਆਪਣੇ ਰੂਹਨ ਤਰਸ ਦੂਰਨੂੰ ਸਭੇ ਛੁਟਦੂ ਸਿੰਘ ਰਹਾਂਦਾ ਹੈ ਦਲੋ ਮਹੇ ਮਾਰਯ
ਤੇ ਸੋ ਆਪਿਨੈ ਪੁਰਖੇ ਸਹਾਰ ਤੇ ਹਲੀਆ ਪਾਲਨੇ ਨਰਨ ਰੂਪ ਤਰਤਸੀਰ
ਓਹ ਖਿਆਲ ਦਯੀ ਪੁਮਾਦਿ ਦਏ ਅਸਮਾਨ ਹੀ ਮਰਦ ਸਰਾਇ ਮਾਰਯ।

ਦੋਹਰਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਛ ਲਿਖੇ ਨੇ ਬਾਂਹੀ ਮਹੋਰੇ ਕਰ ਮਸਤਾਨ
ਪਾਲਕੁਰਾਲ ਦੀ ਕਲਾਨੀ ਸਹੀ ਸਹੀਕੀ ਖਾਲ ਮਾਨਤ

ਚੌ ਨੀ ਏਹਾਂ ਨਮਸਕਾਰ ਘਸਮੰਦਾ ਮਾਂਗਿ ਰੂਹਨਨ ਤੋਂ ਪੈਰ ਧਿਆਨਿ ਮੁਖ
ਅਰੀ ਰੂਹਨ ਤੇ ਮਿਣੈ ਮਿਟਾਇਲਾ ਯਿਨਾ ਅਰਸਸਨ ਮਿੰ ਸਿੰਘ ਪਰੇ ਦੇਸ਼ ਮਾਰਯ ਮੁਖ ਮਾਰ ਮੁਖ
ਪੰਥਿ ਯਾਰੂੰ ਰੂਰਨ ਰਸਤ ਅਬਸਰੀ ਚਲਾਯਾ ਤਿਥੇ ਸਿੰਘੰ ਸਿੰਘ ਮੰਨ ਨ ਸੰਸਾਰਿਆ। ਮਾਰ
ਪਰਮ ਮਾਰਯਾ ਅਰਰ ਅੰਮੇਰ ਬਲ ਲਗੇ ਨਰਿਤ ਸਿੰਘਨ ਸਿੰਘ ਭੇਤਨਾ ਪਦੇ ਮਾਰਯ ਮਾਰ
ਸਾਥ ਸਿੰਘਨਾ ਦੁਨਵਾਲੀ ਬਲ ਬਲੇ ਦਿਤਾ ਬਲ ਧਾਰ ਪਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਏ। ਮੁਖ ਮਾਰ
ਬਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੁਗਤਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਫਰੇ ਪਰੇ ਰੂਹਨ ਸਰੋਂ ਅਗਾਮੀਏ ਮਾਰਯ। ਮੁਖ ਮਾਰ
ਅਗੇ ਪਾਲਨੇ ਕੰਧੂ ਸਥ ਨ ਅਗਨ ਜਿਵੇ ਦਰਬਾਰੇ ਪੈਰਤੇ ਗੰਧ ਟਧ ਬਲਨਾ
ਮੈਖਿਨ ਜੀ ਮਨ ਬਲਾਰੀ ਉਤਸਾਹ ਸਿੰਘਨ ਸਲੇ ਬਲਨ ਬਾਬ ਹਾਰ ਮਾਰ।

ਬੰਦਨਾ ਉਪਾਰ ਲੋਏ ਸਿੰਘ ਉਲਨ ਬਲਤਲੀ ਪੰਜ ਸਲਿ ਸਾਰ
ਘਣੀ ਧਾਰ ਹੋ ਬਲਿਹਰ ਹੁ ਮਾਰੇ ਉਮਰੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਰ ਮਾਰਯ ਮੁਖ ਮਾਰ ਮੁਖ

ਚੌਪਈ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਮਥ ਸਿੰਘਨ ਹਥ ਲਗੀ ਅਖਾਰਸ ਜਿਸ ਮਾਰੇ ਰੂਹਨ ਉਠਦ ਨੇ ਬਾਲ
ਜੋ ਸਿੰਘਨ ਬਲ ਸਲੀ ਰਲਬਾਰ ਬਸਤਰ ਬਾਬਨ ਬਲ ਦਏ ਮਾਰਯ ਮਾਰ
ਓਹ ਉਮੀ ਜਿਸ ਪਿਲ ਪਿਲ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰ ਟਲ ਪਿਲ ਚੀਟਿ ਜਿਲਾਰਿ
ਲਯਾਂ ਰੂਹਨਨ ਲੀ ਲੋਯਨ ਦੇਯ ਬਲੁ ਨਾਲ ਲਗੇ ਅੰਸ ਦਲਬਾਲਾਂ ਲੰਕਾਰੇ। ਮੁਖ ਮਾਰ ਮੁਖ ਮਾਰ
ਬਲਾਂ ਬਲੇ ਲੈ ਮਾਲ ਮਾਰ ਮਾਰਿ ਰੂਰ ਦਲਬਾਲੇਨ ਲੰਕਾਰਿ ਸਲਾਰਿ। ਮੁਖ ਮਾਰ ਮਾਰ
'ਬਿਣਾ ਬਾਬਨ ਰਲਬਾ ਦੇਯਣ ਲਲੇ ਬਲੇ ਲੀ ਪੰਜਾਲ ਨ ਲੋਯਣ ਮਾਰਯ। ਮੁਖ ਮਾਰ ਮੁਖ

ਦੋਹਰਾ ਸੋ ਸੰਸਰ ਬਲ ਲੋਯਣੇ ਲਿਤੇ ਮਾਰ ਲੁਕਾਇ ਮੁਖ
ਰੂਰ ਰਲੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਉਨੈ ਬਾਰਿ ਚਿਤ ਤਰਦਾ ਨ ਆਇ ਮਾਰਯ ਮੁਖ

ਚੌਪਈ ਸੋ ਸਿਮਰ ਨੇ ਆਇ ਪੀਸ ਬਲਾਰੀ ਮਾਰ ਮਾਰਯ ਮਾਰਯ ਮੁਖ ਮਾਰ
ਰੂ ਉਨ ਭਲੀ ਚਲੇ ਬਰਾਇ ਦੇਰ ਸਿੰਘਨ ਵਰ ਲੰਬਣੇ ਬਾਰਿ ਮਾਰਯ।

ਹੁੱਲ ਮੰਜੋ ਸ ਚੁਪਰ ਜਲਯਾਨਾ ਬਾਧ ਜੋਕਲਨਾ ਸਿ ਟੀਨਿ ਧਰਨਾ — ਅਨੁਵਾਦ ਸਿਲਾਈ ਮੰਜ
ਰਹਿ ਛਾਰ ਮੁਲੋ ਮਜ ਨਿਲਯਾ ਦੱਖੀ ਜਾਮ ਟਿਤਲ ਹੋਣੈ ਸਾਲਾ ਪਾਤਾ। — ਸਭਾ ਮੰਚਨ
ਕਿਲ ਧੁਨਾਲਨ ਦਿਸ ਹੱਲੇ ਕਟਲੇ ਕੱਲ ਜਕਲਾਨਾ ਨਿਲ ਪੱਲੀ ਅਹਾਲ — ਮੁਲੋ ਮਾਨ
ਚੁਲੇ ਪਜਾਲੀ ਚਹੁ ਦਿਸੀ ਬਰਾਲੀ ਰੋ ਦਹਾ ਤਸ ਬਲ ਪਿਣੋ ਮੰਗਾਲੇ ਪਾਰਾ।
ਮੈ ਲਾ ਮਿਸਮ ਬਰ ਚੁਫਰ ਪਰਿਆ। ਮਾਰਿ ਮੰਸਾ ਚੁਸ ਗਾਨੈ ਟੋਗਾਪਾਲ — ਸਾਲਾ ਸਾਲਾਲਾ
ਬੈ ਲੈ ਕਾਰ ਗਲਿ ਪੱਲੇ ਗਲੇ ਬਧ ਮਲਲਨ ਘਰ ਨਾਗਾਪੈ ਪਜ ਪਾਪ — ਮਾਲਾ ਮੁਲ

ਦੋਹਰਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਕਹਾਨਲੈ ਧਾਮਲੀ ਪੋਟੀ ਧੁਨਾਲਨ ਲੋਲ
ਪੱਧ ਮਾਲ ਪ੍ਰਭ ਦੁਲ ਗਲੇ ਮਾਲੈ ਮਲਯਾ ਤਾ ਧਿਲਿ ਪਾਲੈ। — ਸਲਾਲਾ ਮਲਾਲੀ

ਚੌਪਈ ਮਾਲੈ ਪਾ ਪਾਲ ਬੁਨਾਲਨ ਦੀਲ ਬਹੁ ਮਲ ਰੋਹੁ ਬਲਾ ਮੰਲ ਨੀਲਾ — ਮਲ ਮਲ
ਚੁੰਲੇ ਬਹਲੀ ਪੈ ਸਲਿ ਪਲੀ ਪਾਲਾਲ ਹੈ ਬਲ ਮਾਲੀ ਲ ਪਾਲ ਚੁਪਾਲਾਲ ਪਾਟਲ — ਮਲਾਲ ਮਲਾਲੀ
ਬਲੋ ਬਹੀ ਚੁਲ ਸੈ ਸੰਲ ਬਲਲ ਸੋਚੁ ਨਲਨਾਲਾ ਪੰਲ ਚੁਲ ਬਾਲੋ
ਅਹਲੇ ਪਲ ਰੂ ਬੋਟੀ ਹਮਾਰੀ ਦਲਚੁਲ ਮਿਲਾਲਿ ਮਲਾ ਦੈ ਚੁਲ ਬਾਰੀ ਪਾਟ — ਮਲ
ਮੰਲ ਪੰਲ ਚੁਲ ਪਿਤਲਾ ਪਲਲਾਲ ਚੁੰਪ ਪੁੰਪ ਲਿਲ ਲੁਲਲਾਲ ਬਲਾਪਾ — ਮੁਲਾ
ਲਲਾਲ ਪੰਲ ਲਲੇ ਪਲਲਾਟੋ ਚੁੰਲ ਬਹੁਲੇ ਪੰਲ ਲਲ ਪਲਾਲੇ ਚੁਪ ਲੰਲ ਪਲਾ। — ਪਲਲਾ ਮੰਲ
ਲਿਲੈਲ ਚੁੰ ਪਾ ਮੰਲ ਲਲੀ ਲਲਲਾਲੇ ਧਿਲੀ ਚੁ ਬੋਟੀ ਲਿਲੈ ਪਲਿ ਲਲਾਲੈ — ਮਲ ਮੁ ਲਲਲਾ
ਪੰਚ ਬੰਨੈ ਮਲ ਪੰਲਾ ਬਲੀ — ਮਲ ਮੁ. ਲੰਲੇ ਪਿਲੈ ਲਲਲਾਚੈ ਪਲਾ — ਮਲ ਮੰ

ਦੋਹਰਾ ਲੰ ਲਲਿ ਮੈ ਚੁਲਿ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ
ਚੁੰਲ ਪਿਪੋਲੇ ਮਲ ਚਲੀ ਪਹੁੰਚਲੀ ਪਿਲ ਪਿਚੁ ਮਾਲਿ।ਬਾ। — ਮ ਮੁਲਲਾ

ਚੌਪਈ ਚੁੰਲੀ ਪੰਲਿ ਚੁ ਚੁੰਲਿ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ — ਪੰਲ
ਮਲਚੁ ਬਾਲ ਪੰਚਲ ਮੰਲ ਲਲੀ ਪਹੁੰਚਲੀ ਪਿਲ ਪਿਚੁ ਮਾਲਿ — ਲਲਲਾ ਮੰ
ਮਲਲੈ ਬਾਲ ਪੰਚਲ ਮੰਲ ਲਲੀ ਚਹੁ ਲਲਲੀ ਪੰਲਾਪਾਲ ਚਿਪ ਲੰਲ ਪਲੀ ਪਲਾ
ਪਲੰ ਲਲਲਾ ਪਿਚ। ਮਲੀ ਚੁਪਲਲੈ ਮਲਿ ਲੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ
ਲਲਲਾਲੈ ਪਿਲਾ ਚੁਪਲਲੈ ਚੁੰਲਿ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ — ਮਲ ਲੰ ਲਲਲਾ
ਲਲਲਾਲੈ ਪੰਲਿ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ — ਮਲ ਲੰ ਲਲਲਾ ਪੰਲ
ਲਲਲਾਲੈ ਪੰਲਿ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ
ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ ਪੰਲ ਚੁੰ ਚੁੰਲੇ ਚੰਲੇ ਲਲਲਾਲੈ

ਦੋਹਰਾ ਚਿਲੀ ਲਾਪਿਲੇ ਪਿਲਾ ਮੋਹੁਲੈ ਪੋਲੇ ਗੋਲੁਲੇ ਲਖਾਲਾ।
ਬਲੁਲ ਧਲਬਾ ਪਿਲਕਲੁਲੈ ਬਲਲੈ ਬਾਲ ਬਿਧਿਆ ਬਲਲ ਨਿਪਾਲ ਹੁਲੈ। — ਮਲ ਲਲ ਮੁਲਲਾ
ਮਾਰਪੈ ਸੰਮਲ ਜਲ ਬਾਲਲੈ ਰੈ ਗੁਟੈਲੈ ਚੁਲਲਾਲ ਬਲਲੰਲਾ — ਬਲਲੈ ਮਲਲਾ
ਪੁਰਬ ਦੰਮਲ ਮਲਬ ਪਾਲੈ ਗਲੈ ਗੁੰਲ ਧਲ ਚੰਲੇ ਪਲਾ — ਮੰ ਲਲ. ਲਲਲਾ

ਚੌਪਈ ਜਿੱਥੇ ਕਹੈ ਧੰਧ ਨਿਤਪ੍ਰਲੋਭਾ ਓ ਸਾਥੇ ਵਿਲੀ ਤੋ ਚੋਕਹੁ ਪੁਸਤਾਵੈ ਸਤਯਾਵਾਨ ਪਾ
ਚੁਹਰ ਗਲਾਂ ਖਬਰੇਦਾਰਾ ਪੰਥ ਹੋ ਵੰਨ੍ਹੀ ਮੱਥੇ ਸਾਰਥ ਜਥ ਵਰੇ ਰੋਨ੍ਹੀ ਪਤਾ ਪਾਪਾ

ਦੋਹਰਾ ਸਿੰਘਦ ਭੁਕਾਸੀ ਪੰਛ ਜਥ ਇੰਦ ਤਲੇ ਵੰਦੇ ਦਿੱਲੀਨੀ ਰਿਕਰਦ ਆਸ
ਮੱਥੇ ਦਿੱਲਾ ਦਿਚੰਤਾ ਪਰੀ ਅਰ ਅਰ ਸੀਤਥ ਤੁਾਸਾ ਪੰਦ ਸਾਰਥ ਵਿਆਸ

ਚੌਪਈ ਮੁਖਤਸਾ ਹਿਰ ਰਥਸੰਨਾ ਪਤਾ ਵਿਲਾ ਜਿਲਾ ਸਮੇ ਮਤਾ ਤੁਰਤ ਮਤਾ।
ਕਰੀ ਮੁਖਥ ਧਰ ਅਰਦੇਯਾਰ ਪੰਚ ਤਥ ਸਥਾਤ ਤੋ ਵਲਾ ਮਤਿਤਾ ਮੁਖ ਸਤਯਾਵਾਨ ਪਾ
ਪਾਰਥਸਾਰ ਸੋਲਿਨੀਪਥ ਚੋਟ ਖਾਰੀ ਚੁੰਨ ਅਪਤੇ ਸਾਰ ਚੀਨ ਰਥ ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਧਥ ਤੋ ਚੀਤੇ ਥੰਚ ਪੰਚ ਨਾਯਾਂ ਤਿਸਥਾ ਖੰਨੀ ਸਾਰ ਪਿਲ ਮੁਟ ਮਾਰੀ ।।।।
ਅਰ ਦੋਵਾਂ ਪੈ ਧਥ ਸਾਰ ਅਥਾਂ ਅਤਤਾ ਦੋਥ ਤੋਥ ਪੀ ਅਾਰੀ ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਵਿਸਾ ਤੋਥ ਧਥ ਤਾਰੰਦਾ ਥਥਾਰਾਂ ਅਥ ਵਿਲ ਤੋ ਧਥ ਅਾਰੇ ਦੁਾਰੀ ਪਾਸ ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਧਥ ਥਾਤੋਥਾਲ ਤੋਲ ਦੁਰਸੁਤਰਾ ਮਾਰੇ ਧਥ ਥਾਤਿਆਲ ਵਿਲਨ ਦਿਸਥਾਰ ਵਿਸਾਰੇ ।ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਜਿਮ ਜਿਮ ਵਿਲਸੀ ਧਥ ਦੁਖ ਦਥੇ ਤਿਨ ਤਿਮ ਚਲੈ ਏ ਖਦਤੋ ਮੁਸੀ।।80।।

ਰੋਹਤਾ ਜਿਵੀ ਮਾ ਪਿਲਾਂ ਅਥ ਪੁਤ ਵਿਲੇ ਤਾ ਤਤ ਪ੍ਰਿਪਾਰਿ। ਸਾ
ਜਿਮ ਸਸੋ ਅਗਿਲੀ ਮੀਂ ਮਥੈ ਮਥ ਵਿਮ ਦੀ ਅਥ ਧਾਰਿ ਸਤਯਾਵਾਨ

ਚੌਪਈ ਰੋ ਦਾਨਾ ਪ੍ਰਿਤ ਗਤੀ ਸਥਦਾ ਹਤਾ ਨਿਸੀ ਗੁਰ ਅਥ ਥਥਰੇ ਸਾਦੀ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਹੀ ਚੋਰਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂ ਮਾਸੀ ਅਥ ਪ੍ਰੀਤ ਧੀ ਹਥ ਸੋਹੁ ਦਸਥਾਪਿਚਥਮ
ਸਿਧੂ ਤੁਰਤ ਸਥਲੇ ਥਾਰਾ ਪੁਕਾਰਾਂ ਜਥ ਜਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਥਾਰ ਸਤਯਾਵਾਨ
ਪੁਸ ਅਰ ਥੰਗਾਮ ਸੀਥ ਨਿਸਥਾਰਾ ਖੁਲਾ ਥਥਰ ਥਾਂਪ ਮਰਾਮ ਸਾਰਥਾ ਮਥੀ।

ਦੋਹਰਾ ਪ੍ਰੀ ਦੋਥਮ ਸਥੋਂ ਥਾਰੀ ਕੀਤੀਂ ਮਾਂਥੀ ਪ੍ਰਿਪਾਰਿ
ਸਾਮ ਥਾਮ ਪ੍ਰੀਤ ਥੰਚ ਕੀ ਥਸੈ ਪ੍ਰ ਜਿਥੀ ਥਥਾਰਿਚਥਾ

ਦੋਹਰੀ ਹੈ ਜਿਮਤ ਮੰਚੇ ਥਾਰੀ ।।ਸਥਾਂਚ ਤੋਨ ਜਿਸੀ ਸੋ ਥਾਰ ਪੈਥਾਰ
ਪਤਾਮਾਂਧ ਚੰਪੀ ਹੋ। ਪਤਥਾਂਚੇ ਤਾਸੀਂ ਮਰ ਮਾਂਥੀ ਚੰਮ ਦਰੀ ਥਾਮਾਂਹੀ।।ਥਾਂ ਥਾਂ
ਜਥਿ ਥੰਗਾਮ ।।ਦ ਜਿਮਤਾਂ ਸਾਸੀ ਧਥ ਦੀਚੇ ਸਿਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮਾਂਥੀ ਜਥ ਥਾਂ
ਥਥਾਂਚ ਪ੍ਰਿਚ ਪੈ ਚਸਾਂਪ ਥਾਂਦੀ ਥਥਾਂਥੀ ਥੰਚ ਦਥੀ ਪਿਤੇ ਥਥਾਂਥੀ।।ਥਾਂ
ਥਾਦ ਥਤੀ ਅਥ ਚੰਦ ਮਤ ਥਾਂ ਤਤਾਂ ਜਾਰਿ ਥਥ ਪ੍ਰੀਤ ਤਥ ਚੰਥੀ
ਤੁੰ ਚੋਰਮ ਤੁਰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਥਾਰਾਂਸ ਲੈ ਸੋ ਪਾਸਥਾਰਾਂ ਸੋ ਥਥ ਥੀਸ ਮਾਂਸ ।ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਥਾ

¶ ਚੋਰਮ ਸਾਥੀ ।ਤੁਰਤ ਸਥੀ ਮਾਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਸ ਦਾ ਮਥਾਸ ਸਥਮ ਸੋਰਮਿਚਥ ਮੀਂ ਪਿਸ ਤੁੰ ਸਾਦੀ ਤਤਾਂਸੀ ਦੀ
ਥਥਾਂ ।ਸਤਯਾਵਾਨ ਸਤਯਾਵਾਨ ਥੀਂਦੀ ਮਥਾਂਸਤਾਂਸ

ਜਲਾਇ ਬਖ਼ੇਦ ਜਿਸ ਨਹੀ ਲਖਯਾਣਾ ਖਿਤ ਦਿੱਤੀ ਦਵ ਭੱਤੇ ਸਰਬਾਲਿ
ਤੇ ਉਤਸ ਜਿਸ ਮੀ ਪਰਿ ਸਾਦੇ ਦਵੀ ਅਕਾਸ਼ੀ ਪਰਿਯਾਪ ਜਿਸਾਦੇ ਮਧਾ।

ਚਿਤਰਾ ਭਲਕ ਜੱਸ ਦੇਹੂ ਪਿਲਾ ਨੂੰ ਪੰਕਾਸ ਦੁਖੇ ਬਖ਼ਸਾਲ — ਸਭਾ ਮੰਚ ਦੇਖਣਾ
ਫ਼ੁਟਸੇ ਸੰਨ ਖਿਲਖਾਲਾਂਕਦੇ ਹੋਲੰਕ ਸੀ ਅਦੇ ਜਿਸਾਲਾਂ ਸਥਾ
ਜਿਸ ਜੀ ਦੇ ਪਰਿਸਾਰੇ ਨੇ ਘੱਸਿਰ ਮੰਜ ਅਬਦਾਰ
ਅਗੇ ਮਾਣੀ ਦਲ ਜਿਸੇ ਚੁਦਿ ਜਿਸ ਦੇਸ ਬਬਾਦਿ ।।੯੭

ਚੌਪਈ ਬਖੰਦ ਜਿਸ ਤੇ ਬੇਲਾ। ਫ਼ੁਲਸਾਧੇ ਅਰਿ ਪਤਸਾਹਿ ਭੰਤ ਮਾਪਣ ਬਣਾਧੇ
ਪਾਲ ਮਦ ਨੇ ਫ਼ੁਹਾਰੇ ਪਾਲਾ ਦਿਵਿ ਬਲਾਜ ਨੂੰ ਵੀਰ ਕਲਬਲਾਂਦੇ ।।੯੮ — ਅਰਥ
ਸੰਧੂ ਬਾਕ ਪਰਿਸਮਾ ਮਨ ਲਖਦੀ ਦੇਹਾਂ ਵੰਸ ਬਾਕਯ ਕਲਬਲੀਂ — ਕੰਠ ਮੰਜਨ
ਰੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਮਾਰੇ ਖਲ ਪੰਥ ਮਨੇ ਜਾ ਬਨਾਲੇ ਪੰਥ ਸਿਖਮਲ ਬਲਾ ਕੁਸ ਧਿਸੇ ।।੯੯
ਪਾਤਬਸਾਹ ਭੇਲਾ ਬਾਯਕ ਪਾਧੇ ਬਹੁਤ ਦਬਦ ਤੇ ਜਲਧਰੇ ਮੰਗਾਲੀ
ਚੰਲ ਘੋਤਣ ਚੁੰਨ ਖੁਧੇ ਤੋਹੀ ਹਾਰ ।।੯੭ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਚੁੰਨ ਪਹਿ ਭੇਲ ਬੋਤੀ ਪਰਾ। — ਸਭਾ ਦਾ ਸਮਾਰੋਹ
ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ ਬਬ ਹਬੇ ਖਿਲਾਲੀ। ਮਲੀ ਕਬਤ ਕੁਰਤ ਸਿਬ ਪਹਿ ਅਲ ਬੋਤੀ ਪਰਾ।
ਕਲਤੇ ਸਿੰਘ ਬਬ ਬਬੀ ਦਲਾਲੀ। ਕਬਾ ਦਿੰਨੇ ਜੀ ਗੁਮਤ ਬੋਲਾਨੀ ।।੧੦੦ — ਸਮਾਰੋਹ

ਚੌਪਈ ਬਬਤੀ ਮੰਗਿ ਭੇਲ ਸਲਾਲੇ ਲੋ ਲੁਹਤਦੇਲੇ ਬਲਾਨੀ ਮਾਲੀ — ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਸਮਾਪਨ
ਪੁਬਤਾ ਪਿੰਲੀ ।।੦੨ ਸਿੰਘ ਬੁਲੇ ਜਿਤੇ ਦੁਲੇ ਬਤ ਸਾਰਿ ਸਬੰਧ — ਅਰਥ

ਚੌਪਈ ਤੁ ਲੋਕਿਤ ਜੀ ਭੇਲ ਭੇਲਾਬਤ ਤੇਰਾ ਪਿੰਬਬ ਭਾਵਿ ਦੁ ਦੁਲੇ ਭੇਲ ਖੇਲਾ — ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕ ਦਾ ਸੰਬੋਧਨ
ਜਬਾ ਮਾਬ ਬੀ ਦਖੁੰਦ ਬਬੀ ।।੦੩ ਜਬਾ ਪੀਹਲੇ ਬੀ ਤਬਿ ਬਬਬਲੀ ਮਾਂ। — ਮਾਂ ਕੀ ਦਾ ਮੰਚ ਵੱਲ ਆਉਣਾ
ਕੁਦੀ ਸਬਾਬ ਦਦਾ ਮਾ ਸੁੰਨੀ ਮਾਬ ਬੁਲ ਪਤਸੀ ਗਲ ਜਬਬ ਬਿਬਬਾਤ
ਸੀ ਹਹਿ ਬਿਬਬ ਸਬਾਬ ਮਾਤ ਸਬੀ ।।੦੪ ਜਬਾ ਪਿਲ ਜੱਲੇ ਭਲੇ ਤੈ। ਤਬੀ ਮੰਚ — ਮੰਚ ਤੇ ਆਗਮਨ
ਪੰਜਾਂ ਬਾਂ ਹਹਿ ਬਿਬਬ ਜੀ ਜਬੀ ਬਾ। ਜੋ ਜਿਬ ਪੁਜੇ ਜਾ ਬਲਾਮੀ ਜੰਦਾ ਮਬੀ ।।੦੫ — ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਮੁਹਬਾ ਬਾਬ ਪੰਜ ਭੱਲੇ ਭਲੇ ।।੦੬ ਗਹਿ ਵਿਲ ਪੰਜ ਬਲਾਬਾ ਬਬ ਦਬਾ ।।੧੧ — ਮੰਚ ਦੀ ਸਜਾਵਟ
ਪੁਜੀ ਮੇਬਾ ਬਬਾਪਤ ਮਾਬਾ ਦੀਪੁੰ ।।੦੭ ਪੁੰਪਿਤ ਮਬੀਜ ਖਿਲ ਬਲੀ ਲੀ ਗੀਪੁੰ — ਮੰਚ ਦੀ ਸਜਾਵਟ
ਜਿਬ ਬੀ ਬਬਲੀ ਮਬੀਜ ਤੋਲੇ ਬੰਬਾ ।। ਤੇ ਭੱਲੇ ਬਬਾਪੈਂਤ ਭੱਲ ਬੰਦਾ — ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕ

ਦੋਹਰਾ ਸੁਤ ਚੁਹਬਾਲ ਤਹਿ ਮਾਲ ਜਬੀ ਖਿਬਲ ਮਬੀਜ ਜਿਬਲ ।।੦੮ — ਮੰਚ
ਜੋਹ ਮਬਾਤੀ ਖਿਬ ਜੀਏ ਜਲੀ ਭੰਲ ਖਿਬਾਬ ਪਬੁਾਂਦ ।।੦੯ — ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕ

---

1 ਬਬਬਲੀ ਜੋ ਬਬਤੇ ਬਾਬ ਬੁਪੇ ਖਿੱਲੇ ਦ ਮਾਂਤੇ ਦੀ ਖਿਲਿਲਦੇ ਮਾਬਬ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਖਿੱਲੇ ਬਬ ਬਬੰਦ ਖਿੱਲ ਦੀ ਮਬਤਬਾਂ ਨੇਤ ਮਾਬਬ ਬਬ ਨੇ ਪੰਲੇ ਚੁੰਨ ਬਬਬ ਲੀਤ ਜੀ ਤਾ ਬਬਦਬਾ ਤਾਲ ਮਾਬਬ ਦੁਬ ਨੇ ਬਬਤ ਖਿੱਲ ਨੂੰ ਪਿੰਲੇ ਤੀ ਬੁਤੇ ਤੀ ਤੋਤ ਬਬੀ ਬਬਬਤਾਂ ਪਿੰਲੇ ਬੁਪੇ ਲੋ ਬਬੰ ਬਬਬ ਤਾ ਪਬ, ਪਿੰਲ ਬੰਲ ਮੰਲਬਾ ਮੰ

2. ਮਬਬਬ ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਖਿੱਲੇ ਲੋਲੀ ਖਿੱਬਾ ਬਬਬਲ ਮਬਤੇ ਲਲੇ ਬ ਬਬਬਲ ਖਿੱਲ ਨੇ ਪੰਜੀ ਖਿੱਲੇ ਬੁਤ ਮਾਂਤਬਲੀ ਮਾਂਲੇ ਬਬਬਲ ਨੇ ਬਬਬਲ ਪਾਲੇ ਖਿੱਲਾ ਬੰਲ ਬੁਬਬਲੀ ਬਬਬਲ ਬਬਲ ਦ ਬਬਬਲ ਪਾਲੇ ਖਿੱਲਾ ਲੀ

3. ਬਬਬਲੀ ਮੰਲੀ ਖਿੱਲੇ ਦੀ ਮਾਂਤਬਲ ਖਿੱਲ ਬਬ ਬੀ ਖਿੱਲ ਖੇਲੇ ਬਬਲੀ ਮੰਲੇ ਬੰਲੀ ਮਾਂਲੇ ਦੀ

ਚੌਪਈ ਮਿਲਿ ਸਭ ਤੁਰਯਹ ਲਏ ਬਾਹਿ ਧੌਲ ਸਭੀ ਪੁਰਾਏ ਸਦ ਲਏ ਸੋਲ
ਭਯੋ ਮਾਰਗ ਗਿਨਿ ਸਭ ਚਤੁਰਾਹਿ ਯਾਯੋ ਜਾਮ ਦਏ ਦਿਹੋ ਜਿਯਾਰਿ ॥੬॥
ਧਸ ਸਯੋਵਨ ਪਿਯ ਮਜੀਤ ਜਿਯਾਰ ਵੈਠੇ ਜਿਸੀ ਕਰਵਾਏ ਯੋਗ
ਪਤਬਾਹ ਬਹੀ ਦੁਸ ਅਰੀ ਨ ਕਰੀ ਹਸ ਦਸੀ ਯੋਧਾਇ ਅਬ ਖੋਹੀ ਗਈ ॥੭॥
ਜੀ ਹਯ ਮਿਖਤ ਕਹੈ ਯਬ ਸੋਤ ਖਯੋਂ ਮਿਯ ਮਿਯ ਮਾਯੋ ਮੁਹ ਖਿਵਿਤੀ
ਛੋਯਾ ਪਾਵੈਨੁ ਬਬ ਤਯਾ ਯੋਯ ਮਾਨੈ ਅੱਜ ਕਰਮ ਛੋਲ ਨੋ ਯਾ ਛੁਤੇ ਯਬ ਯਾਰਿ ॥੮॥
ਯਹਿ ਦੁਖਯ ਦੋਖੈ ਮੁਰਖ ਦੁਨਾਸ ਬਯਾ ਜਾਣੈ ਲੋ ਦਿਲੋ ਹੀ ਖਾਰ
ਹਾ ਲੇ ਤੁਮ ਅਬਾਯ ਕਰਬਾਵੀ ਦੁਖੈ ਸਜਾਨੈ ਹਨੈ ਕੁਬਾਵੀ ॥੯॥

ਦੋਹਰਾ ਮਿਖ ਸੀ ਲਯਾਰੀ ਤੋਯ ਬੁਬ ਬੁਯਬ ਬਰੋ ਲੁ ਯੋਯੰਜਾਯ
ਯਬ ਮਿਲ ਮਯਬਾ ਲੁ ਮਾਰੈ ਯਿਬ ਮੈਯਲੀ ਲਯਾਰ ॥੧੦॥

ਚੌਪਈ ਲੋ ਸਿਖ ਜੀ ਸਬ ਪੰਚ ਬੁਲਾਯੇ ਦਿੱਲੀ ਜਿਸਏ ਰੁਯਬ ਬਯਾਂ ਲਯਾਯੇ
ਜਿਸ ਜਿਸ ਸੀ ਬਹੁ ਟੁਯਾਰ ਲਗੀ ਬੁਲਬ ਉਨੈ ਬੁਯਧੇ ਉਯਾ ਮਰੀ ॥੧੧॥
ਯੇ ਖੋਹ ਜਾਇ ਪੁਰੇ ਯਿਜਯੋਗਾਰ' ਉਯਾ ਜਾਵੈ ਯਬ ਸਿਖ ਨਿਯਾਰ
ਜਿਤੇ ਲਾਵ ਸਬ ਮਯਬਾਯੇ ਬੁਏ ਜਿਯਾਰਿ ਸਬਲ ਦੇ ਬਯਾਸ ਯਬੇ ॥੧੨॥
ਯਿਲ ਲੇ ਤੁਰੇ ਲੁ ਮਜਬ ਸਬਲੇ ਉਸਿ ਪੈ ਦਬਬ ਬਬੇ ਤੁਰੀਯਿਯਾ
ਯਿਬੇ ਸਜਾਈ ਯਿਬ ਯਿਬੇ ਯਿਯਾਇ ਯਿਬੇ ਬੋਬ ਯਿਬ ਦੇਯ ਬੁਯਾਇ ॥੧੩॥
ਯਬਬ ਬੀਤ ਬੀਯਾ ਬਰ ਬਬੇ ਉਸ ਬਬੁਬ ਲੋ ਯਿਬਯਾਈ ਬਰ ਬਬੇ
ਯਿਬੇ ਬੁਯਾਇ ਯਿਬ ਯਿਯਾਈ ਜਯਾਲੋ ਯਿਬਰ ਯਿਬਾਵੈ ਯਿਬ ਬੁਯਾਇ ॥੧੪॥

ਦੋਹਰਾ ਲੋ ਉਸਿ ਯਿਬਯਾਈ ਲੀ ਯਿਬੀ ਉਯਿਬ ਬਬ ਯਿਬ ਬਾ ਬੁਯਿ
ਬੁਬ ਯਿਬਾਵਣਾਂ ਯਿਬਾਬ ਤੁਬ ਬਾਬ ਮੈਂ ਯਿਬ ਉਯਿਬ ॥੧੫॥

ਚੌਪਈ ਯਿਬ ਬਾਬ ਬਬੁ ਤੁਬੀਬਾ ਮਈ ਲਯੋ ਬਾਬਰ ਮਿਬ ਯੋਤਬਾਂ ਮਾ ਬਯਿਲੋ
ਰਾਬੇ ਬੋਬ ਤੁਬ ਬਬੁ ਮਿਤਬਾਰੇ ਅਬ ਰੁਬਰ ਦੋਬੋ ਨਾਯਿ ਯਿਬਾਰੇ ॥੧੬॥
ਲੋ ਯਿਬਯਾਈ ਯਿਬਾਬ ਯਿਬਾਈ ਸਬ ਦਬਬ ਲੋ ਸਿਖ ਤੁਬਬ ਯਿਬਾਈ
ਯਿਬਿ ਮਬਾਰ ਬਬ ਬਬੀ ਯਿਬਾਈ ਬਬਾਬ ਬੋਬ ਲੋ ਈ ਲੋ ਮਾਯਿ ॥੧੭॥
ਬਬ ਯਬਾ ਬਾਰ ਬਬਬਾਰੇ ਯਾਯਿ ਮੁਤਿਬਲੋ ਮੋਬ ਬੋ ਬੁਤਾਰੇ ਬਬ ਬਾਯਿ
ਬਬੀ ਤੁਬਬਾ ਬਬੁ ਮਬੇ ਮਤਿਬਾਯਿ ਬੋਬਨ ਪੰਤਨ ਬਬ ਬਾਬੇ ਜਾਯਿ ॥੧੮॥
ਧੁਬ ਮਬਬਾਨ ਦ੍ਰ ਧੁਨ ਮਾਯਿ ਯਿਬਾ ਮੰਬੇ ਯਿਬੇ ਦਿੰਦ ਦਬੀ ਬਾਬੀ ॥੧੯॥
ਮੰਜਿ ਯੰਬਿਬ ਪੈ ਦ ਦਬੀ ਬੁਯਿ ਮੰਬੇ ਬਬੀ ਸਯਿਤਬੁ ਬਬਾਯਿ ॥੨੦॥

---

੧ ਬਬ ਯਿਬਾਬਬ ਬਾਯਿ ਬਬ ਯਿਬ ਬਯਿ ਬੁਬ ਬਬ ਯਿਬ ਯਿਬ ਬਬਬਾ ਬਬ ਬ ਬਯਿਬੀ ਬੁਬਾਬ ਬੀ ਯੋ ਯਿਬੀਬੀ ਬੁਬਾਬ ਬਬਾ ਬੁਬਾਬ ਬੀ ਯੋ ਬਬਾਬਾ ਬਬਬਾ ਬੀ

੨ ਬੁਬਬ ਬਬਬਾ ਬਬਬ ਬਯਿਬ ਬਬਬਾ ਯਿਬੀਬੀ ਬਬਬਾਬ ਯਿਬ ਯਿਬ ਬ ਮੰਬਿਬ ਯਿਬਾ ਮੰਬੇ ਬੀ

www.sikhitothemax.com

ਦੋਹਰਾ ਸਾਹੇ ਬੋਹਤ ਬਰਾਬਰ ਵੇਖ ਸਭਿ ਪੂਜਾ ਦੇ ਜਗਤੀ ਲੋਕ
ਵਿਹਸੇ ਕੀਚੇ ਰਾਹਿ ਰਬਦੇ ਵੈਸੇ ਰਲਾਵੇ ਥਹ ਥੋਕ-ਪ੍ਰਥ
ਤਬ ਬਬਾਧ ਰਾਹਿ ਸਿੰਘਨ ਬਹੁ ਲਸਕਾਇ ਬਬ ਦੀਹੋ ਦਰਸਾਇ।
ਰੁਲਯਨ ਮਨ ਸਗਲ ਕੁਸ ਅੰ ਹਿੰਦੁਮਨ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਹੋਏ

ਚਬਈ ਗਹਿਰੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਤਰ ਨ ਲੀਜ਼ਾ ਦੁਖੀ ਦੇਵ ਦੀ ਪਹਿ ਜਾਇਆ ਸਬਦ ਅਰਥ
ਵਿਕ ਅਬਲ ਦੁਰਲੈ ਵਿਕ ਬਬ ਮਾਰੀਜ਼ ਨਾਰਿ ਸਨੀ ਲਬ ਮਬਾ ਬੀ ਕੀਜ਼ਾ ਦੁਹ।
ਤੋ ਵਿਕ ਪੁਰਿਆ ਬੀ ਮਾਰਬਾਨ ਪਾਲਾਨੈ ਬੇ ਸਿੰਘਾ ਬੀ ਧੰਧ ਪਾਲੀ ਪਿਬਾਨੈ
ਦੁਨੈ ਬਹੀ ਹੁਬ ਪਰਬ ਬਬਾਈ ਵਿੰਧੁ ਪੀਰ ਵੰਦਾ ਬੋਹੀ ਬਸਾਈ ਪਾਰ ਬਬ ਬਬਾਰ
ਮਬੀਰ ਬੰਬ ਨਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਬਾਬੈ ਰਲੰਹਾ ਸਰਿਯੁਵ ਸਿਰ ਤੇਬਾ ਸਮਾਬਾਬੀ
ਪੁਰਬ ਬਾਲ ਦੇ ਮਬ ਬਬ ਬਹੁ ਬਬਾਰੀ ਤੇਰ ਸਿਬ ਮਬੀ ਵਿਬ ਅਏ ।੮੨।
ਅੰਧ ਕਿਬ ਰਟ ਦੇਖਨ ਹੁਰ ਆਏ ।।।। ਪਿਤ੍ਰ ਹੁਰ ਤੁਹਿ ਮਸਲ ਬੁਬਾਏ ਪਾਰ ਬਬ
ਬਬ ਕੁਮਤੀ ਤਬਤ ਬਲੇ ਬਬਾਬੰਤ ਸਲ ਬੰਤਾ ਸਬੋ ਬਬੀਬ ਤੋ ਬਾਬਾਰ ।੮੩। ਸਬਦ

ਦੋਹਰਾ ਦਰੀਰ ਬਬੀ ਤੁਮ ਅਸ ਬੋਮੈ ਹਮ ਆਵੈ ਬਬ ਸਿੰਘ ਬੰਤ ਪ੍ਰਥ ਨਾਰਿ
ਜਿਬ ਸਿੰਘ ਸੀ ਬਾਬੀ ਪਿਤ ਲਰੈ ਜਿਬ ਹਰੈ ਖ੍ਰਿਸੀ ਅਬ ਸਿਰ ।੮੪। ਅਰਥ ਸਬਦ

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਾਬ ਬਬੀ ਓ ਬਬੀ ਬਬਾਬੰਤ ਬਾਰਿ ਸਿੰਘ ਪੀ ਬਬੀ ਬਬਬੀਰ
ਖਿਲਯੁ ਮਬੀਰ ਸੀ ਪਿਬਬਾਬੀ ਕੁਤਨਾਸੀ ਖਿਲੁਹਨ ਬਬਾਲੈ ਸੀ ਬੀਬੀ ਬੰਬਾਬੀ ।੮੫। ਪ੍ਰਥਮ ਪਾਰ
ਮੰਹ ਖਿਲੀ ਬਬੇ ਖੰਤੇ ਖਿਲਾਬਾਰਿ ਗਬਾਂ ਬਬੈ ਖਿਬ ਫਾਰਿ ਕੁਬਾਰਿ ਬਬਬ ਬੰਬ
ਬਬਾਰੰਥ ਨਬਾਰੈ ਚਬਾਰੁ ਬਬਾਬੀ ਖਿਬ ਪਬਾਰੰਮ ਪ੍ਰਤਬਾਰੈ ਬਾਬੈ ।੮੬।
ਬੁਪਾਰ ਬਬਬ ਖਿਬ ਖਿਬ ਬਬਬ ਪਾਬਾ ਬਾਬਾ ਕਬੁਲ ਪ੍ਰਤਾਂ ਪੁੰਗ ਬਾਬ ਪ੍ਰਿਤਾਬਾ ਬਬ ਬਬਬਬ
ਮੰਨੀ ਬਬਾ ਪ੍ਰਿਨ ਕੁਸ ਬੀ ਬਾਬ ਪਾਰੀ ਨਬਾ ਬਾਰਿ ਬਬ ਬਾ ਪ੍ਰਤਾ ੮੭।

੧੫੮ ਸਬੀ ਬ. ਬਬੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਕੀ ਬੇ
ਖਿਲੀ ਬੇ ਪਰਿਤਬਾਰਿ ਬਬਲੀ ਬੈਂਹਰਿ ਬੀ

ਦੋਹਰਾ ਸਬਾਏ ਖਿਬ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਾ ਜੀ ਅੰਚ ਜੀ ਖਿਲ੍ਹੇ ਪ੍ਰਤਾਂਖ ਬਬ ਬੰਬ
ਬਬਾਰ ਪ੍ਰਿਬ ਬਬੀ ਬੀ ਖਿਲਬੀ ਬੇ ਕਰ ਹੁਣ ਦਬੀ ਖਿਬਾਬਿ ਬ
ਤਬ ਪਿਬ ਬਾਬੈ ਬਬ ਖਿਲੀ ਬਬਾਬੰ ਪ੍ਰਿਬ ਬੀ ਦਏ ਮੁਰਾਬਿ ਅਰਥ ਬਬ
ਤੋਰੋ ਕੁਬਾਖਿਬਾ ਬਬਾਰ ਪਹਿ ਬਖਿਬਾਬੰ ਤ ਦਏ ਬਬਾਬਾਬਿ ਤੇ ਬਬਾਰ ਪ੍ਰਥਮ

ਚੌਪਈ ਰੋ ਪਰਿਤਬਾ ਖਿਲ ਖਿਬ ਪੰਦਰ ਬਬੀ ਬਬਬਾ ਮੁਲਬਾਬਾਰ ਨ ਪਿੰਡ ਬਬ ਬੁਬੀ
ਬੀ ਪਾਪ ਬਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਪਾਰ ਬਬੀ ਬਬਾਰ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਿਬ ਬਬਬਾਬੀ ।੮੭। ਬਬ ਬਬਬਬ

੧. ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਖਿਬ ਪਾਰਥਿਬ ਅਬਾਬੰ ਬੀ ਪਬਾਂ ਖਿਬ ਸ ਮ ਬਬਾਂ ਖਿਬ ਬੁ ਬਬੁ ਤੇਬ ਬਬਾਰ ਬਬ ਬੀ
ਨ ਸਹੀਨੀ ਬਬਾਰ ਪ੍ਰ ਖਿਬਬਾਨੀ ਬਬਰਬੀ ਬੀ

ਵਰਜੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮੁਸਕਾਰਾਜ ਨਰਿਸਾਵਣ ਜਿਸ ਆਵੈ ਤਿਸ ਬਰ ਲਿਖਾਵਣ
ਆਵਿ ਬਨਾਇ ਬਹੀ ਤਿਸ ਥਾਤਾ। ਸੰਦਿਯੇ ਜਾਹ ਤੁਸਾ ਅਗਲ ਮੁਲਾਹਾਰ ਸ।
ਤੇ ਅਖ ਜੀ ਦਯ ਕਰਮੈਂ ਸੁਨਾਇ ਹਮ ਧਰਤਾ ਕਰਨ ਮੁਕਾਬਾਤ ਹੈ ਗਾਂਤ
ਸ਼ਾਹਿ ਮਿਲਣ ਹੈ ਹਬ ਸੰਧ ਦੋਇ ਅਰ ਹੈ ਸੁਨਸੀ ਕੁਰ ਕੁਸ ਨਿਏ।ਪ
ਜਾਹ ਸਸਤਰ ਜੋਹੈ ਸਾਥ ਦਿਜਾਵੈ ਹਮ। ਯਿਸ ਕਸਦ ਜ ਪੈਰ ਪੁਰਾਵੈ
ਹਮਾਰੇ ਪੰਥ ਮੰਥ ਹੈ ਜਹਿ ਖਾਣ ਜਾਹ ਪੈਸ ਧਰਣੈ ਹਬ ਕੁਰਜਨ ਜਾਣ ।ਹ।

ਦੋਹਰਾ ਜੀ ਵੈਸਾਖ ਹਬ ਬਥਾ ਵੈਖਾਵੈ ਸਬ ਬੈਸਾਖ ਕੁਲ ਸਿਖਾਸੀ
ਇਸ ਕਰ ਹਮਰੀ ਨਾਂਹ ਛੀ ਸਮਾਚਾਰ ਪਾਮਜਾਨਿ ਹਾ

ਚੌਪਈ ਸਾ ਬੋਲ ਹਸਕਰੀ ਹੈ ਸੁਨਕਾਰੀ ਮਰਤ ਬਰ ਨਾਰੇ ਹੀਹੈ ਬਲਾਰੀ
ਜਿਸਨੀ ਬਾਨ ਜੋ ਜਹਿ ਮਸਲੁਖ ਰੋ ਹਸਨਾਰਾਵ ਹੈ ਜਾਬਨ ਚਰੁਦ ।ਹ।
ਨਾਂਦ ਬਚੀਤ ਸਕ ਬਾਦਿ ਸੁਨਾਈ ਘਟਨਾ ਰੁ ਮੰਥ ਤਿਸ ਬਾਧ ਕੀ ਜਾਈ
ਕੰਚ ਸਾਥ ਹਬ ਮਨੋਂ ਪੁਕਾਰਾਂ। ਤਿਸ ਆਖੀ ਤਿਸ ਲੰਹ ਬਤਾਵੈ ।ਹ।
ਦਸਮੰਤਾਜਬਾਂ ਪੁਸਬੁਤਨਾਂਮਆਪਾ ਦੈਂਮਸਾਂਮਾਤਾਜ ਸੋਹਾਸਤ ਨਦਬਾਂ ।ਕਾ ਸੁਸਾਮਾਤ ਸਾਮਾਂਮਾਂ
ਬਾਧ ਤਿਮਾਂਦ ਪੁਤ ਦੈਂਜ ਬਿਜਾਗਾ ਤਰਨੀ ਰੁਚੈ ਤਿਸ ਕਹੈਂ ਨ ਖੁਚੀ ।ਹ।
ਸਾਮ ਦਮਾਸ ਸਮ ਬਾਧ ਸਾਮਾਂਮੈ ਮਮਾਮਾਤ ਸੈ ਦਿਨ ਤਿਮਾਂਮੈਂ ਸਮਾਂਮਾਂ ਸਮਾਂਮਾਂ
ਅੰਤ ਬਾਜ ਅਧ ਮਾਨੀ ਸਾਹਿਆ ਪੁਸ ਤਿਸ ਮਾਰ ਨੀਂ ਛਮਾਂਮੈਂ ਸ ਮਾਂਮਾਂ ।ਹ।

ਦੋਹਰਾ ਚੌਥ ਤਿਮਿ ਪੁਤ ਅਬਾ ਹੈਂ ਅਛ ਛੰਮੈ ਨੀ ਬਾਂਸ
ਦਿਨ ਸਾਹਿ ਆਵੈ ਬਜਾਨ ਮੰਹ ਬਾਦਿ ਹੁਮੈਂ ਦਮਾ ਤਿਬਾਨੈ ।ਹਮ ਹਮਾਂ

ਚੌਪਈ ਆਵਿ ਰਾਸ ਦਮਾਸ ਸਬ ਸਿਮ ਜੀ ਸੁਨਾਸੀ ਜੋਨ ਬਲਾਰ ਪੈਰ ਪਾਤੇ। ਮਾਂਮਾਂ ।ਹਮ
ਬਹਾਂ ਬਨਾਇ ਤਮ ਸਿਮ ਮੈਂ ਪਾਸੀ ਆਵਿ। ਤਿਸ ਮਾਂ ਮਨੈ ਤਿਮਾ ਬਾਂਮੈਂ ਬਾਂਸ ।ਹ।
ਜੀ ਸਿਮ ਜੋਸ ਬੈਠਾਂਮੈਂ ਬਾਂਸੁਨਾਸੀ ਮੰਮੈ ਮਮਾਸ ਮਸ ਮਸੈ ਮਮਾਂਮਾਂ
ਖਤੈ ਸਿਮ ਨੈ ਦੋਸ ਦਸੀ ਤੁਸਾਸੀ ਤੁਸਾਂ ਮਮਾਸ ਸੈ ਬੰਸਤ ਜਾਸੀ ।ਹ। ਤਿਮਾਂਮਾਂ ਮੈਂ ਮਾਂ
ਸਾਮੋਂ ਹਸਤਾਰੇ ਰੋਸਤਾਂਮ ਮਣੈ ਮਸੀ ਮਣੈ ਸਿਮ ਸੈਂ ਜਾਂਮੈਂ ਬਸੈ
ਸਾਮੁ ਪਤੂ ਤਿਸ ਸਿਮ ਸੀ ਮਾਂਸੈ ਬੰਮ ਸਮਸ ਸੀ ਤਿਸਾ ਤਿਬਾਨੈ ਨਮਾ ਮਾਂ
ਆਮੈ ਬੰਮ ਤਿਸਮਾਮਾਂਮਾਂ ਪਤੂਸੈ ਸਾਂਸੈ ਰੁਚ ਬੈ ਨੈ ਬੰਸੈ ਮਾਂਸ ਮਾਂ
ਸਿਮ ਸਸ ਤੁਸਾਂ ਦੰਸ ਮੰਸਾਂਮੈਂ ਤਿਸੈ ਬੰਸ ਬੰਸ ਤਿਸ ਮਿਸਾਂਸੀ ਮਾਂਮਾਂ ਮਾਂ ਸਾਂ
ਬੰਸੈ ਬੰਤ ਮਾਂਸੀ ਤੁਸਾਂਸੈ ਤਿਸਸੀ ਤੰਤ ਤੰਸ ਸਸੰ ਤਬਾਂਸੈ ਸਾਂਸ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮਾਂ

ਦੋਹਰਾ ਤੈਸਸੀ ਤੰਤ ਸਾਂਸ ਪਤੁਤਾਂਸੀ ਬੰਸੈ ਤਿਬੰਤੈ ਬੰ ਮਾਸ
ਮਸਾਂਸ ਤੁ ਮਮਾਂਸੈ ਬਾਸ ਮਸਾਂਸੈ ਤਿਸਮਾਤਸਮਾਸਾ ਬੰਸਤ ਮਾਸ ।ਹ। ਮਾਂਮਾਂ

* ਮਸਾਂਸ ਪੁਸਮਾਂਸਾਂਸੀ ਮਾਂਸੈ ਮਸੰ ਸੰਸੈ ਸਿਸ ਬੰਸ ਬੰਤੁਸ ਹੈ
* ਸਿਤ ਸੰਸ ਦੀ ਮਾਂਸਤਾਂਸ ਮਸਾਂ ਸਿੰਸ ਮੁਸਾਸ ਨਸੀ

www.sikhitothemax.com

ਚੌਪਈ ਮਹਿ ਸਿੰਘ ਮੀ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ ਗੋਰ ਤੇ ਖਤ ਕੁਰਬਤ ਸਿਖ ਬਾਸ ਗੋਰੀਆ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ
ਕਰਤੇ ਬਤਾਇ ਅਤ ਮੰਦ ਸਿਕ ਤੁਰਜ ਸਲਾਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਦਲ ਮਿਲ ਮਾਰ ਮਿਲ
ਖੁਸ਼ ਲੰਤੇ ਸਾਏ ਕਰਤੋਰ ਖਰਾਵਿ ਗਲੀ ਲੈਰ ਲਹੋਰ ਸਿਖ ਖੈ ਮਾਰਦਿ ਮੁਲਾ ਮਾਰ
ਸਿਖ ਜੀ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰ ਲਏ ਕਰੀ ਦੁਸਮਨ ਸਿਖ ਸਿੰਦਾ ਸਿਖ ਮਿਲ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਕੰਚ ਟੋਲ ਗੰਧ ਚਲੀ ਚਲਾਈ ਧੰਨ ਸਤ ਸੁਖਾਰ ਲਏ ਪ੍ਰਤਰਕਾਰੀ
ਸਾਤ ਬਸਤ੍ਰ ਤਹਿ ਬਾਂਸ ਖਲਾਏ ਬੈਸਕਾ ਭਾਂਪ ਚਲ ਤੁਹਰੇ ਜਾਏ ਮਾਰ।
ਅਰੀ ਮਾਰ ਖੁਸ ਲੁਾਏ ਕਚਹਿਰੀ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਬੈਠ ਜਿਜ ਜਿਜ ਲਾਂਤੀ
ਫਰਿ ਪੰਚਮਨ ਕਾਰਿ ਸਿਖ ਫੁਕਾਏ ਅਗੇ ਨਿਆਲ ਰੁਮ ਦਰੜੇ ਧੁਸਾਏ ਮਾਰ।

ਦੋਹਰਾ ਦੋ ਲੁਕਾਈ ਸਿਖ ਆਮੰਚੀ ਦਿਕਾਲ ਭਲਾ ਦੁਸਾਲ ਸਮੁਰਥਾਇ
ਤੂੰ ਜੋ ਮਾਹਨ ਅੰਸ ਜ ਪੁੰਸਕਾ ਕਰਤੇ ਸਾਹਿ ਪਰਾਕ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਹੁਧ ਭਾਗਨ ਸਿਜਦਾਹਨ ਲਾਏ ਥਲੇ ਸਨਮਾਖ ਹੀਏ ਪਾਂਤਸਾਹੀ ਮਾਰੀ
ਇਹ ਦਲ ਰਾਮ ਦਸਾਲ ਦੂਸੀ ਥਲ ਦਨਾਂਦ ਲਕਰ ਖੁਲਸ ਤੁਰੇ ਮਹਾਰ ਤਤਸੀਲ ਮਾਰ
ਉਤ ਦਲ ਚੰਦ੍ਰ ਯੁਸ ਦਰੇ ਖੁਲਾਦੀ ਉਚੇ ਧਨ ਖੁਲ ਪੰਜ ਅਗਾਸੀ ਮਨਦੀ
ਭਾਗ ਦਜਾਲ ਤੇ ਲੁੰਦਸ ਜਾਇ ਥਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁਖ ਚੁਹ ਕਰ ਚੁਚਲੀ ਮਰਦ

ਦੋਹਰਾ ਦੇਖ ਸਾਰ ਥਹੁ ਚੁਖ ਭਯੋ ਸੰਦ ਬਜਾਂਦ ਬਹੀ ਸਮਸਾਇ
ਸਿੰਘ ਬੈ ਕੁਲਸੀ ਰੁਮ ਦਯੋ ਐਂਚ ਆਖੀ ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਦੇ ਥਮਾਨਾ ਦਿਖਾਈ ਸਾਈ ਮਾਰਿ ਧੁਾਂਦ ਹੋਇ ਧੁੰਮਾਈ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਸਾਨ੍ਹ ਹੋਇ ਕੁਲਸੀ ਥਲ ਥਲੀ ਪਰਸਸਨ ਮਨ ਸਿਖ ਅਗੀ ਬਹਿ ਸਗਾਈ ਮਾਰ।
ਪੰਚ ਮਹਾਮਾਰ ਬਨ ਪੁਤਾਂ ਮੰਤਸਧਾਰਿ ਬਸੀ ਲਕੀਂ ਲੰਤੁ ਦੇਸਗੀ ਕਾਰਿ।
ਅੰਚ ਧੁਲਾਸਨ ਲੈ ਪਾਂਤਸਾਹੀ ਕਸਮਾਨ ਦਿਕਾਰਿ ਕੁਲਸੀ ਧੁਾਂਦੇ ਬਨ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਅੰਚ ਬਾਰ ਸਬ ਧੀ ਸਿਖੀ ਧੁੰਚ ਬਹਾਰ ਬਬ ਸਸਾਰ
ਬਾਨੇ ਮਰਾਰਥ ਚਹ ਦਤੇ ਸੈ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਲ ਪੰਤਸਾਹਿ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਦਖੈ ਦਾਖੀ ਚਲ ਅਸਾਰੀ ਪਾਂਇ ਬੁਤਦੀ ਅਸਸੀ ਦਲੀ ਇਹਾਂ ਬਜਾਂਦ
ਅੰਚ ਤੋਂਦੇ ਟੁਦਾਂਤਿਤ ਖੈ ਸਿਰੋ ਪਾਂਇ ਸਾਬ ਸੁਦਾਬਨ ਬੁਲ ਸਾਲੰ ਪਾਂਇ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮੋਤੀ ਮਾਲਾ ਅਬ ਜੁਾਬਨ ਬਾਲੀ ਐਂਚ ਦਏ ਬਲ ਮਨਸਬਦਾਰੀ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮਾਰ ਨਾਲ ਬੀਚ ਤੋ ਸਬੈ ਕਿਲਾਜਿ ਦਿਜ ਬਖੰਡ ਸਿੰਘ ਚੁਟ ਅਬ ਪਤਿਜਾਂਧੀ ਤੇਰੇ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਣੁ ਵਿਦਾ ਸਾਜਿ ਸਿਖ ਬਹੀ ਸਿਖ ਹਮ ਹੁਬਸਾ ਬਹਾਂਦ ਮਾਰ
ਸਿੰਘ ਸੁਨੇ ਨਾਲ ਬਤੈ ਨ ਹੁਲਾਏ ਬੋਲੇ ਮਾਰਿ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਸਿੰਘ ਸੀ ਹੁਬ ਬਤੀ ਅਤਸੀ ਬਾਣੁ ਅਸੀ ਚੈਹਾਂਦੈ ਚੁਸਾਇ ਮੁਰਾਂਤ ਮਾਰ
ਬਬ ਸੈ ਖੰਤ ਮਤਸ ਤੋ ਪਾਂਤ ਦਿਲਸੀ ਚੁਟ ਚੁਟ ਬਬਾਂਤ ਦਿਦਾ ਮੈਨੇ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦਾਮਾ ਇਨਯੈ ਕਿਸਾਨਨਾ ਦੀਹੋ ਜਾਯਿ ਇਤ ਸਭੋ ਤੁਮਾਰੋ ਜਾਨਨਾ ਮਾਯਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬਦ ਤਬਾਰੇ
ਜਬ ਲਗੀ ਤੁਮ ਸਭ ਲਗੀ ਖੁਲਾਸਿ ਜਿਮ ਹੋਹੀ ਮੀ ਕਰ ਦੀਹਿ ਦਿਖਾਇ ।੪੬।
ਸੀਖੋ ਪਾਤ ਸਿਖ ਘਸੈ ਬਨਾਇ ਘਟੀ ਦਿਖਾ ਕਯਹੈ ਸਿਖਾ ਚਲਤ ਜਗਾਇ
ਦੀਜਿ ਮੀ ਕੀਤੀ ਮਮ ਮਾਰਿਓ ਸਿਰੇ । ਜਿਮ ਜਾਇ ਓਰਹਿ ਅਗੋ ਪੈਦਾ ।੪੭।
ਸਸਤ੍ਰ ਸਿਖਾ ਪੈਲਕਾਰੀਓ ਰੋਹੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ਏਸ ਆਪ ਕੋ ਦਿਹਾ ਜਥੋ ਕਹੋ ਹੋਹੀ
ਬਹਕੇ ਚਿਕਸਾ ਸਿਖ ਕੀਓ ਜਤਾਵ ਤੁਮਾਰੋ ਲੋਹ ਸਕ ਸੋਨਨਕਾਵ ।੪੮।
ਕਿਸ ਹਥ ਦਾਤੀ ਕਿਸ ਛੁਰੇ ਬਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਹਾਇ ਚਿਕਾ ਜੁਲਕਾਨਹੀ ਧਾਰੀ
ਕਹਾਤ ਦਯੋ ਜੋ ਪਿਤ ਚਲਾ ਜੋਹੈ ਕਲ ਸਿਖ ਲੁਹਾਰ ਮਾਰਿ ਤੁਮੈ ਪਿਤਾ ।੪੯।

ਦੋਹਰਾ ਕਾਮ ਧਰਮਕਾ ਧਾਰਿ ਕਰ ਪੈ ਕਰਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਰੀ ਬਰਬਾਦਿ
ਤੋ ਸੀ ਬ੍ਰਹਿਨਾਯਕ ਕੀ ਖਬਰੈ ਸੁਨੀ ਸਿਖ ਧਾਰਿ ।੫੦।

ਚੌਪਈ ਕਾਮ ਕਰਨ ਸਭ ਹੀਨਾ ਕਰਮਾ ਆਪਨ ਬਲਹਾ ਜੋ ਸੰਦ ਮਿਲਾਵੈ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾਨ
ਤੋ ਪਨਾਰੋ ਸਿਖ ਜੀ ਚਹੁ ਆਵੈ ਬੰਸੋ ਮੰਦੋ ਤੋ ਥੈ ਬਹੁ ਲਜਾਵੈ ।੫੧।
ਕੁੰਦ ਕਲੋ ਥੈ ਮੰਧ ਦਰਿਦ੍ਰਾਵਹਿ ਕੰਕਰੋ ਰਤੋ ਕੋਰੋ ਹੋਤ ਖਰਾਵਹਿ
ਕਰਨੈ ਮਮ ਖਰੋ ਕੰਦਨ ਤੁਮਹਿ ਜਾਨਿ ਤਿਮ ਸਿਹ ਪੰਥ ਚਲੋ ਥੋ ਕੁਸੁਦੋ ਕਹਨੋ ਜਾਨਿ ।੫੨।
ਕਹਨੈ ਮਮ ਕਰਿ ਕੰਦਨ ਪਾਯੋ ਕਹਨੈ ਕਲੋ ਕਰਨੈ ਮੰਦ ਕਰੋ ਖੁਆਯਹ
ਕਹਨੈ ਪੁੰਜ ਲੈ ਮਮ ਥੀ ਆਯਾ ਪ੍ਰਿਤ ਥੈ ਥੋਰਾ ਕਰਨੈ ਗਾਰਯਹਿ ਥੈ ਧਾਵੈ ।੫੩। ਕਰ ਮਮ
ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਿਤਥੈ ਕਰਨ ਪੁਰੈ ਮਮਾਵੈ ਕਰਿ ਸਿਹ ਜਾ ਕਰਨੈ ਧਾਰਿ ਮਮਾ ਹਥ ਪਾਵੈ
ਦੰਖ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਭ ਖੁਲਾਮਾ ਕਰੈ ਹੀਨ ਦੀਸ ਥਹੈ ਦ ਨਿਦ ਜਿਤਾ ਪਰੈ ।੫੪।

ਦੋਹਰਾ ਕਲਜੀ ਘੀਲੇ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸੋ ਪ੍ਰਿਤ ਰੋ ਜਥ ਸਮਾਨ
ਕਾਯਰੋ ਹੀ ਰੋ ਪ੍ਰਿਤੈ ਕੋ ਜੁੱਧੈ ਕੋਲ ਨ ਆਯਿ ਪਰਾ ।

ਚੌਪਈ ਕਲਜੀ ਨਾਰੇ ਜਾਯਿ ਪਰਾਨ ਸੁਤਾਯਿ ਕਲਜੀ ਸਰੀ ਧਾਯਿ ਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਯਿ
ਦੰਖ ਦੀ ਨਾਰੇ ਪੁਨ ਪਿਛਾ ਨ ਤਕਾਵੈ ਤਿਮ ਕਲ ਮਿਲ ਘੁਸ ਪ੍ਰਿਤ ਤਿਮ ਲੰਕੋ ਲਜਾਵੈ ।੫੫।

ਦੋਹਰਾ ਬੀਹਰ ਅਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰਕ ਪ੍ਰਮੇਸ ਦਿਖ ਮੰਕ ਸੁਰ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਵਰੋ ਸੰਚ ਕਰਾਇ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਪੋ ਹਸੋ ਕਥਨ ।

ਦੋਹਰਾ ਐਸੋ ਐਸੋ ਦੁਹਾਰ ਸੋ ਸਿਖ ਚਲਸੈ ਪ੍ਰ ਕਿਤਕਥ ਸਾਰ
ਲਯੰ ਪੈਸੋ ਐਰ ਦੇਸ ਤੇ ਕਲਯਾਣ ਮਕਟਰੋ ਨਾਯਕ।੫੫।
ਕਾਲਾ ਦਿਸੋ ਬਪਾਰਿ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿਤਖਾਰੀ ਕਲਾਲੋ ਤਿਯਾਇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
ਸੀ ਅਖਿਰਕਤ ਸਿਖ ਪੈਸਮਾਨ ਧਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਿਥਿਓ ਤਿਸ ਹੀ ਰਾਯਿ ।੫੭।

ਨੋਟ: ਬੀਹਰ ਅਲੀ ਅਲੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਰਾਸਰ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

੧੫੮੯ ਸਾਖੀ ਛੋਯ ਖੁਸੋਥ ਲੋ ਗੁਰਤਪੁਰੋ ਯੀ

ਵਾਰਤਾ ਜਥ ਖਾਲਸੇ ਦੱਖਣ ਬੁਲਣ ਪਿਜਲੋ ਦੁਸੋ ਗਣਾਇ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ
ਸਾਰੀ ਪੁਲਣ ਮਸ ਗੱਦੋਚਿਲਾ ਲੋਕਾਂ ਗੁਆਚਿਓ ਮਾਨੀ ਪੰਥ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ
ਧਰਿ ਸਬੰਧ ਸਭੋ ਉਠਿਲ ਕਿਰਖ ਪਸਦੇ ਰਹੇ ਮਿਲਣਣ ਆਯੋ ਪੰਥ ਆਯਾ
ਸਲੋ ਜਥੋ ਸਲਸਥ ਸਿੰਘ ਲੋ ਚਿਸ ਪੰਥ ਸਭੋ ਸਿਜਥਾਰਥ

ਚੌਪਈ ਸੁਨੁ ਮਿਲਗਾ ਚੁੰਸੋ ਕੀ ਸਾਤ ਜੋ ਮਿਲਿਓਂ ਗੰਜਾ ਸਿੰਘਾ ਰਹਲਾਣ ਸਾਤ ਸੰਤ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਸੋ ਕਦੋ ਸਸਥਾ ਯਸਿ ਨ ਪੈ ਮਿਲਣੀ ਗਲੇ ਸਾਰੀ ਤੇ ਜਾਵੀ ਘਰ ਚੁਣ ਚਲ ਤੇ
ਸਸਥਾ ਚੱਜਾ ਕਰੋ ਪੈ ਮਸ ਮਿਲੇ ਮਾਦੇ ਬਥ ਦੇਵੀ ਚਿਸ ਚਿਹੇ ਥਰਾਜੀ ਕਥਾ ਅਰਥ ਸਥ
ਕਾਂਮੂੰ ਪੰਚ ਨੇ ਅਥ ਸੁਹਿਕਾਰੀ ਸਥਾਰਿ ਕਾਨਾਨੀ ਸਥੋ ਪੰਚ ਸਥਕਾਰੀ ਪਰ ਅਰਥ ਕਾਰ ਸਥ
ਪੁਸ਼ ਪਥ ਸਸਥਾ ਸਿੰਘ ਮੰਨੇ ਸਥੀ ਚੁਸਥ ਮਸਾ ਥਰ ਥਥੀ ਮਥ ਕਥੀ
ਅਥ ਸੋ ਸਿਸੋ ਪੰਚ ਥਾਣ ਕਥੀ ਸੰਚ ਸੰਚ ਦਥਾ ਸੋਂ ਸੰਚ ਸਥੀ ਮਥ ਸਥ

ਦੋਹਰਾ ਆਨੀ ਆਨਸੋ ਸਿ ਥਾਂ ਸਥਥਤਾ ਯਾਨੇ ਦਿਦਯਾਨ ਸਥਥਤਾ ਸਥਥਤਾ
ਸੋ ਚੋਲੀ ਪਿਯੰਜ ਲੈ ਅਥੋ ਚੁਲਾਦਥੀ ਸਾਜ ਸਦਯਾਨ ਥੀ ਸਥ ਚੁਸਥਥਾ ਸਥ-ਸਥਥਤਾ ਸਥਥ

ਚੌਪਈ ਚਿਸੋ ਸਸਥਾ ਸਿੰਘ ਚੁੰਨ ਥਸੰਚ ਪੰਸਥੇ ਚਲੇ ਚਿਸ ਚੁਸਥਾ ਪੁਸਥਥ ਸੰਚ ਸਥਥ
ਚਿਸ ਪਥਾ ਯਾਂਚ ਮਸ ਸਥਾ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥ ਸੰਚਾ ਸੰਚਾ ਚਿਸ ਮਥਾਂਚੇ ਸਥਾਂਚਿਥਾਂਚੀ ਸਥ
ਸਥਾ ਚੁਪੰਚੀ ਸੰਚਾ ਥੰਚ ਸਥਾਂ ਚਿਸੰਚਾਂਚੀ ਥੰ ਚਿਥਾਂ ਚੁ ਸਥਾਂ ਸਥਥ
ਚਾਂਚੇ ਚੁਸਥਾਂਚੇ ਸਾਂਚਾਂ ਸਥਾਂਚ ਸਾਂਚੀ ਸਥ ਸਥ ਸੰਚ ਚਿਸ ਸਥਾਂਚਾਂ ਚੁਸਥਾਂਚੀ ਸਥ
ਚੁਸਥ ਸੰਚ ਸਥਾਸ ਚੁਸਥ ਚਾਂਚੇ ਚਾਂਚਿ ਸੰਚਿ ਚੁ ਚੰਚ ਸਥਾਂਚਾ ਸਥਾਂਚੇ ਸਥਥ ਸਥਾਂਚਾਂ
ਚੁਸਥ ਚੁਸਥੀ ਸੰਚਾ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥ ਸਥ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚਾਂ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥ
ਸਥਾਂਚ ਚੁਸਥ ਚਿਸਥ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੇ ਸਥਾਂਚਾਂ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥ

ਦੋਹਰਾ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥਾਂਚੇ ਸਿਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ
ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੇ ਸਥਾਂਚਾਂ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚੀ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ
ਚੁਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ
ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ

ਚੌਪਈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੰਥੋ ਹੁਸਥਾਨ ਯਥ ਚੁਸਥਾਨ ਚੁਸਥ ਸਥਾਂ ਅੰਮਿਤਸਥ ਸਥਿਯਨ ਚਿਤ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ
ਵੱ ਅਥਿਮਦ ਲਿਸਥਨੋ ਸਥੋ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂ ਅਥਾਨ ਚੁਸਥ ਸਥੰਚੋ ਚੁਸਥਾਨ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ ਸਥਾਂਚ

---

੧ ਸਾਖੀ ਛੋਯ. ਮਹਾਰਾ ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਤੇ ਗੁਰਤਪੁਰ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਚਿੱਚ ਚਿਸ ਚਿਸ ਚਿਸ ਸਥਾਂਚ ਚਿਸ ਸਥਾਂਚ ਚੁਸਥਾਂਚ ਚੁਸਥ ਸਥਾਂਚ ਚੁਸਥ ਸਥਾਂਚ ਚੁਸਥ

ਜਹਾ ਤਿਲਿਓ ਪੰਤੜੇ ਜਹੀ ਰਹੁ ਲੈਂਤ ਮੋਹਿ ਹਲਹਾਨਿ ਲਾਮ ਲੈਂਤ ਮੋਹਿ
ਪੁਨ ਅਹੋ ਦਤੈ ਦਰਬ ਪ੍ਰਿਯਾ ਜਹਾ ਸਾਥ ਅਨੇਕ ਮਤਲ ਮਾਸ' ਦੇਤੇ ਨੋਮਾ ਸੁਸਾਸਨ ਮਾਸਨ
ਤਿਤਨ ਅੰਧ ਤੀਨਿ ਮਿਲਸ ਜਲਾ ਗਤੀ ਸੁਰਭਰਾਂਦੇ ਰਾਮਦਤੀਏ ਰਤਸੁਤੀ ਮਾਸ ਮਾਸ
ਚੋਦ ਤੰਤੀ ਸਵਾਏ ਛਦਾ ਪਿਤਲ ਪੋਟਾ ਨਲਦੀ ਲਹਿਦਲੇ।ਸਾਪ ਮਾਸਿਲ ਮਾਸ ਮਾਸ
ਤਿਤਮ ਲਸਨਸ ਸਿਘ ਤਸਦਾ ਦੋਨ ਸਾਦਨਦੀ. ਕਾਰੋ ਹਰਤਾ ਸਿਟਦਤੀ ਤਿਲਕ ਆਦੀ
ਮੰਤਿਨ ਲਨ ਪਤੀ ਸੰਕਤ ਸਿਘੀਲਿਕਨ ਮਿਸਕਾਨੀ।ਸਤ।

ਦੋਹਰਾ ਤੀਜਿ ਮਿਸਲ ਗਲੰਧਾਸ ਸਭ ਸਦੀ ਦੇਸ ਦੁਕਾਸੰ ਮਾਸ ਮਾਸ ਮਾਸਮਾਸ
ਤਿਲਕ ਮਾਸੰ ਮਨ ਲਹਿ ਸਭ ਲਕਾ ਲਿਲ ਖਾਕਾਸਾਸ ਦਿ ਸਾਦਿ।ਸ।੭

ਚੌਪਈ ਸੋਭੇ ਨਿਲਪ ਲਿਲ ਪੁਰੰਸ ਅਸਦੀ ਮਾਸਸੁਤਾਸਾਂਦੇ ਦੈ ਲਿਹ ਮਾਸਿ
ਪੰਤਮ ਥਲ ਹਿਲਦ ਮੰਸਸ ਧਨਦੀ ਸੰਸਿ ਮਾਸਮਤਲਾਂਦੇ ਲਿਮ ਸਕਾਸਕ ਸੰਸਿ ।ਸ।੭।
ਸਲੰ ਨਿਸੰਤਿ ਗੁਨਿਸ ਸਹੀਲ ਗਲਸ ਪੰਤਿ ਲੋਮਾ ਚੋਦੀ ਚੁੰਤਲ ਚੁੰਸੰ ਸਿੰਸਿ ਮਾਸ
ਲਿਸ ਦਸ ਮਿਸਕਦਾ ਨਲੰ ਚੁਨਾਲੇ ਦਸ ਮਿਸਕਾਂ ਲਿਸ ਮਾਸਮਾਨਾਂ ਸਾਸੰ ਮਾਸ।

ਦੋਹਰਾ ਮੰਤਿਸ ਜਾਦਵਲਨ ਸੰ ਦਸ ਮਿਸਲ ਤੇਊ ਮੰਸ ਚੁਨ ਮਾਸਿ
ਚੁੰ ਲਿਸਨ ਸਸ ਚੁਨ ਦਸਸ ਲਿਸ ਸੰ ਲੰਚ ਮਿਲਾਸਾਸਿ ।ਸਸ

ਚੌਪਈ ਲਿਸ ਸਾਸ ਸਸਸੰ ਦਿਸਾਸ ਸਲੁਨਿ ਲਿਸ ਮਿਸਸਸਿ ਤੁੰ ਲਿਸ ਸਲ ਸਾਸਿ
ਮਿਸਲਸ ਸਾਸ ਮਸਸ ਸਾਸ ਮਾਸਾ ਲਿਸੁਸਾਸ ਸਾਸ ਪੁਨ ਸੰਸ ਮਿਸਸਸਾਸਾ ਮਾਸੰ ਸਸ ਸਸਸਾਸ
ਅੰਸ ਸਲੰ ਸੰ ਸਲ ਮਾਂ ਮਸਾਸਾ ਲਿਸੰ ਮੰਸ ਸੁਸ ਸਿਸਸੰ ਸਸਸਾਸਾ ਮਸਸ
ਮਸਾ ਸੁਸੰਸ ਸਸ ਲਾਂ ਮਾਂਸ ਸਸਸਾਸਾ ਲੰਸੁ ਸਸੰ ਮਾਸਸਲ ਸਸਸ ਸੁਸਸਾਸਾ ।ਸ।

ਸ਼ਬਦ ਸ.ਸ. ਸਸਾਂ ਮਸਸਸਾ ਸੰਸ—ਸ
ਸਸਸਸਸਸ ਸਸਸ ਸਸਸਸ

ਦੋਹਰਾ ਤੰ ਮਸਸਾਂ ਸੰ ਲਿਸ ਸਸਸੰ ਸਸਸ ਸਸ ਮੰ ਮਸ ਸਿਸਸਸਾਂ ਸਸਸ
ਲਿਸ। ਸਸ ਸਸਸਸ ਮਸ ਸਸਾਂ ਮਸਿਸਸਸਾਂ ਸੰ ਲੁਸਸਸਾਂ।ਸ। ਸਸਸਸ

ਚੌਪਈ ਸੰਲੁ ਤੋਲ ਲਿਸਸੰ ਮਸ ਸੁਸਸੰ ਮਸਸ ਪੁਸਸਾਂ ਸਸ ਸਸਸ ਤੋਸੰ
ਪੁਸਸੰ ਤੋਲ ਲਿ ਸਸਾਂ ਸੁਸਸਸਾ ਪੁਸਸ ਤੋਲ ਸੰ ਲਿਸੰ ਲਿਸਸਸਾਂਤ ਸਸਸਸਸ
ਸੁਨ ਸਸਾਂ ਸਿਸ ਲੁਸਿਸਸ ਲਿਤੇ ਸੁਸ ਸਸਾਂ ਤੰ ਸਸੁ ਲਿਸ ਦਸੰ ਤਿਤੰਤ ਸੁਸ ਸਸ
ਸੰਲਸ ਦੋਸ ਸਸੁ ਸਸਸਾਂਸਿ ਲਿਸਿਸਾਂ ਮਾਸਸਾਂ ਲਿਤ ਸੁਤਸਸਾਂਸਿ।ਸ। ਸਸਸ ਸਸ

ਸ ਸੰਸ ਸੰਲ ਸਸ ਸਸਾਂ ਮਸੁਤ ਸੰ
ਸ ਸਸਸਸਸ ਸੁਸਸਾ ਮਿਸਸਾ ਸੰਸੁ ਤੋਲ ਸੰਸ ਸਸਸ ਲਿਸ ਸੁਸਸਾ ਤੋ ਸਸਸ ਲਿਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ
ਸਾ ਸਸਸਾਂ ਸੰਸਸ ਸੁਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ ਸਸਸਸਾਂ
ਸ ਸਸਸਸਸਸ ਸਸਸਸਸਸ

ਪੁਤ ਰਾਜ ਭਲਪੁਣਾ ਰੂਪਣਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਮਾ ਬਾਣੀ ਥੀ ਚੁਹਾਣੇ ਮੰਨੇ ।
ਕਥਾ ਪਦਿ ਜੋਗਨ ਜਥ ਕਹੇ। ਸਤੁਰੇ ਗੋਰ ਚਿਰਨਗੀ ਚਿਰਤ ਕਰੇ ।।
ਨਿਜ ਮਨ ਸਿਧਿ ਕਹ ਥਥ ਵਦੇ ਕਰੋ ਕਥਾ ਚਿਰ ਚੁਪ ਧਰ ਤਦੇ
ਸਾਂਚੇ ਬਾਣੀ ਰੰਚੁ ਪਹਿਲੇ ਧਥਾ ਚੁਪੇ ਧਨ ਚੰਚ ਚੁਪ ਚੁਪਾਂ ਸਥ ।

ਦੋਹਰਾ ਮਹਿਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਗੋਰ ਕੁਮ ਸੀ ਹੋ ਥਥਰਾ ਮਹਥਾਣ ।
ਮਹਿਕਾਸਨੈ ਸਿਖਤੇ ਸਥ ਦਰ ਚੰਚ ਚੁਪੇ ਚੁਪਤ ਸੁਨਾਣ ।

ਚੌਪਈ ਚੁਪਨਾ ਹੋ ਸਥਨੈ ਦਿਨਿਨੈ ਚੁਪਾਵ ਜਾਨਿ ਪਰਿਹੋ ਚੁਪੇ ਚੰਚਮਾਨ
ਚੁਪ ਪੰਥੀ ਸਥ ਚਰਪਤ ਕਾਸਕਾਯਾ ਪੇ ਥਥਨਾ ਚੰਚ ਚੁਰਾਂਦੇ ਸਥ ਘਾਯਾ ਤੁ
ਚਲਾਹ ਚੰਚਾਂਚ ਦਯੰ ਥੰਚ ਪਰਾਂਦੇ ਮਹਥਾਣ ਪਤ ਚੁਰ ।ਚਲਾਚ ਲਿਥਾਂਦੇ
ਚੁਪਾਚ ਮੰਗ ਸੀ ਥਾਂ ਸਚਾਂਦੇ ਮਹਥਾਚਾਂਚਮਾਨ ਪਤ ਸਿਥ ਸਚਦੀ ਚਿਚਾਨੀ ।ਚ
ਪਿਤ੍ਰਚ। ਚੁਨਦੀ ਤਮਥੀਮਾਨ ਸੀ ਤੰਮ ।ਚਥਾਚਮੰਮਾਨ ਪਤ ਸਿਚ। ਮਾਂਥੀ ਚੰਚ
ਸ਼ਿਮਮ ਤਾਨੀ ਥਮਿਨ ਸਿਥ ਚੁਪ ਦਚਿਤ ਸਮਿਨਾ ਮਹਿ ਚੁਪ ਥੰ ਗਾਸੇ ਚ
ਸੀ ਮਥਨਾਨ ਚੁਪ ਮਾਂਥੇ ਨਸ਼ੁਦਾਦਤਾ ਚਥਨ ਤਾਨਨ ਨਾਂ ਪੈਨਾ ਚਿਦਦਾਦਤ
ਤਥਿਂ ਮਾਂਦੇ ਮਥਿ ਥਾਤਨ ਸ਼ੁਦਿ ਤਤਥੀ ਸਦਾਨੀ ਮੰਚ ਚੁਪੈ ਚਤੀ ।ਮਾਚ

ਦੋਹਰਾ ਮਿਚਾਰ ਸ਼ੀਲ ਸਿਚ ਪੰਚ ਮਾਂਥੀ ਚੁਪ ਮਥਨਾਂ ਮਹਿਮਾਨੇ ਮਾਂਥੇ
ਪੰਚ ਧੰਸ ਸਿਥੀ ਚੁਪ ਥਦੀ ਗਾਚ। ਥਾਂਚੇ ਸਥ ਚੁਪਾਂਦੇ ।ਚਮ।

ਚੌਪਈ ਮਹਿਚਾਰ ਚੁਪੀ ਥਾਂਸੇ ।ਚ ਤਥੀਂ ਸਿਥਾਚ ਚੁਪਨ ਥੀ ਥਾਂਚੇ ਮ ਚੁਪੀ
ਚਥੀ ਥਾਚ ਚਥਾਚੁ ਸਥ ਪਾਚੇ ਸਥਾਚ ਥੰਚਿਥ ਥਾਂਚੇ ਚੁਪ ਸਿਥ ਚਥਾਂ ਚਥ।
ਮੁੰਮੇ ਪੁਥਾਚ ਪਥਾ ਚਥਾਚੁ ਤਾਚਿ ਚੁਪੇ ਮਥਚ ਥੰਚਾਚ ਸਥ ਥਚ ਚੁਸੇ ਚਥੀ
ਥਚਾਚੁ ।ਚਾ ਚਥਚਾਂਚ ਥਾਸੇ ਚੁਪਾਂਦੇ ਧਥ ਥੰਚਥ ਸਿਥ ਚਾਂਚੇ ਮਹਿਚਾਂ ।ਚਥ।
ਥਥ ।ਚਥਾਚਮਿਨਥ ਸੀ ਥਾਂਸ ਚਥਨਾਂਚੇ ਸਿਥ ਚੁਸੀ ਸਿਚੁਣ ਚੰ ਚੁਣੀ ਮਾਂਦੀ
ਸਥ ਚੁ ਸਿਚੁ ਮਹਚਾਂਚੀ ਮਾਂਥੇ ਸਹਿ ਚੁਨ ਮਥਾਂ ਚਿਸੇ ਮਥ ਮਾਂਥੇ ।ਚਚ
ਚੰਸਥਚ ਥਾਂ ਥਚੇ ਮਥ ਤੋਚੁੰ ਚਿੰਦ ਸਿਚ ਦੁਚੇ ਸਥਚ ਥਚ ਚੰਚੁੰ ਚੁ ਮਾਂਥੇ
ਚਿੰਸ ਥਥਾ ਸਿਚ ਥਥ ਸਥੀ ਨ ਮਾਂਤ ਮਥੀ ਥਾਂ ਮਾਂਚਥਚਮਿਥਨ ਸ਼ਾਂਤ ।ਥਮ ।

ਦੋਹਰਾ ਥਥ ਥੰ ਚੁਨ ਸੰਥ ਚੁਹਾਚੇ ਸਿਚ ਤੋਚ ਥਮੀਂ ਚੁਮਾਂਚ ।
ਥੰ ਥਚੁ ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਤੀਂ ਤੋਚ ਸਿਚ ਚੁਤੇ ਚੁ ਸੰਚਨ ਮਾਂਚਿ ।ਚਚ।

1 ਮਾਂਚੀ ਮਾਂਚਿ। ਮਿਥੀ ਥਾਚ ਚੋਮਾਚ ਤੋ ਮਥਚਾਂਚ ਤੋ ਸਿਚੰ ਚਾ ਮਾਂਚਿਮ ਚਿੰਚੁ ਮਾਚਾ ਥੰ ਮਥਚਾਂਚਿਮ ਸੰਚੰ ਤੋ ਸਿਚ
ਚੁ ਮਥ ਤੰ ਮਥਾ ਮਾਂ ਮਥਿ ਸਿਚੰ ਸਿਚੰ ਮਥਚਾਂਚਮ ਥੰ ਥੰਚ ਚੰਚ ਚਾਂ
2 ਚੁਚਾਂਚ ਚਥਚਾ ਚੁਚਾਂਚ ਤੋ ਚਥਚਾ ਮੰਚ ਚੰਚ ਮਥਚ ਸਿਚ ਤ ਸੰਚ ਸਿਚਮਾਂਚ ਚੰ ਚਥਚਾ ਸਿਚਮਾਂਚ ਚੰ
ਚੁਚ ਮਥਚਾ ਮਥਚਾ ਚਥਚਾ ਚੰਚ ਚਥਚਾ ਚੰਚ ਚਥਚਾ ਚੰਚ

ਚਉਪਈ ਕਹੈ ਚਰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਤਜਨ ਧੋਵੈ ਇਮ ਕਰ ਇਸ ਮਿ ਰਹੈ ਲਖੇਂਦ
ਮਨਾ ਮਨ ਸਮਝੈ ਹੋਵਨ ਬਲਧਾਨੀ ਮਨ ਮੰਨੇ ਲਹੀ ਮੰਜਲ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ।੧੮੮
ਜਿਮ ਕਰ ਮਿਲਨ ਸੁਮ ਬਾਰਿਣ ਜਾ ਦੋਵਾਂ ਰਹੀ ਭੁਮ ਤੇ ਜਗਾਤਾ ਭਰ ਮੰਮਿ
ਜਿਮ ਰਥ ਲੈ ਚਲੇ ਅਰੈ ਹੁਮਾਨਾ ਤਮ ਲਹੁਣ ਇਮ ਇਲ ਤੇ ਜਾਰਾ ਮਾਰ
ਯਿਮ ਕਰ ਦੋਵਹਿ ਓਨ੍ਹੈ ਜਿਥਾਰ ਰਥ ਪੁਲਧੰਮਿ ਐ ਰਪੰਦਾਰਾ
ਦਰਸੇ ਮਹਾਸਭੋਮਨਮਦਾ ਅੰਤਰਜਾ ਹਮ ਬਹਮਾਮਰ ਜੰਦ੍ਰ ਦੇਬ ਰੁਲੰਧੋ ।੧੮੭
ਓਰ ਪਰਾਸ ਪਿਮ ਹੁਸਧੰ ਬਥ ਆਮਣ ਮੰਦਾ ਜੰਦੇ ਜੰਦ੍ਰ ਜੰਦ੍ਰੇ ਦਜੰ ਜਜਣਦੀ
ਬਸੇ ਲਥਰ ਦੋਨਮਾ ਰਥ ਅਮਸੇ ਓਨ ਦਾਰਜੁਸ ਦੇ ਦੋਹਲੋ ਤਰਮਾਂ ।੧੮੯

ਸੋਰਠਾ ਸੋ ਰਥਰਨ ਜਿਥਾ ਸਾਮਿ ਧਾਬ ਓਰ ਜੰਜਨੀ ਲਥੰ
ਮਰ ਜਿਮ ਲਹੀ ਸਮਾਧਿ ਹੀਰਿ ਹਾਰ ਪਰ ਮਾਰਿਕਿ ।੧੯੦

ਦੋਹਰਾ ਮੋਲੇ ਬਸਾਖੀ ਆਮਿ ਪੁਰ ਲਾਰ ਮਿਲਣਾ ਰਥਰਨ ਸਾਬ
ਪਿਖ- ਮਿਲਾਸੀ ਸਜਲ ਤੇ ਜਿਥਾ ਸਾਤਿਰਾਣ ਜੋਕ ਹੁ ਹਾਬ ।੧੯੧

ਚੌਪਈ ਸੋ ਚਰਿਤ੍ਰਹੁ ਦਿਲਜ ਪੁਤੀ ਕੀ ਯਕਦੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ਦੈ ਤਿਸ ਹੀ ਅਰੀ
ਮਹਾਰਾਣੀ ਪਰੈ ਮੰਹਨ ਪੈ ਮਾਯਾ ਸਾਥ ਪੁਤ ਸੋ ਬਾਲੈਂ ਲਗਾਯੋ ਜਿਹ
ਯੋ ਅਭਿਮੁਖ ਮੰਗੈ ਬਾਲ ਚਕ੍ਰਯਾਂਕਿ ਮੇਰ ਬਬਰ ਬਬਰੇ ਚੰਦੀ ਜਾਂਕਿ
ਗਲਨੈ ਲਾਹਿਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲੰਕਾਰ ਮਾਰਾ ਜੰਕਾ ਗਾਂਹ ਗਲੀ ਮਿਲਾਰੀ ।੧੯੫।
ਛੈ ਮੋਹਨ ਪੁਤ ਪਿ ਸੀ ਗੀ ਬਰੀ ਬੰਗੀ ਪਿੰਗ ਪਿਸੀ ਧਬ ਖੰਮਿ ਕਰੀ
ਦਲ ਮਾਂਕਿਪੁਰ ਕੀ ਮੰਗਲ ਬਾਰਾਂ ਬਬ ਬਾਦੇ ਪੁਮ ਬੰਦੇ ਪੰਗਲ ਬਰ ।੧੯੬।
ਕੰਪੰ ਪੁਮ ਪੁਮ ਕੇ ਮੰਗਲ ਮੰਗਲ ਬਾਗੇ ਘਰੇ ਤੂੰ ਮੰਮਪੁਰ ਬੰਗ
ਧਬ ਮਾਰਕੰਧਾਰੀ ਸੰਗਲਾ ਕੀ ਮਾਰੇ ਪੁਮਰੀ ਰੰਮ ਬਬਾਦਰ ਤਾਰਾ ।੧੯੭।

ਦੋਹਰਾ ਤੇ Rise ਕੁਰ R ਬਰੀ ਹਾ· ਇੰਦਰਜਾ ਬਲਿਣ ·ਗਾਸਾ
ਮਾਂਤਵਾਲ ਮਾਪਣੇ ਨਾਂਹਿ ਭਰੇ ਅਰ ਭਰਤਾ ਪੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ।੧੯੮

ਚੌਪਈ ਸੋ ਬਲਾਰੁ ਮਾਰਾ ਧਾਬ ਧਹਾਰੇ ਬੰਕਰ ਹੋਵੈ ਸੰਨ੍ਹੀ ਬਲਾਰੇ
ਤੋ ਚਪੰਦਾਬ ਭਰੀਲੋਂ ਕਰੇ ਨਾਲੇ ਬਲਾਰੁ ਨਾਂਹਿ ਵਰੇ ਲਵੈ ਮਾਰਾ
ਤੋ ਸਭਿਮੁਖ ਜਿਮ ਬਾਲ ਬਰਨਾਰੇ ਜੰਕਰ ਬਬਾਂ ਬਾਲੇ ਜਿਮ ਬਾਲ ਬਰਬਾਲੀ
ਪੁਮ ਬਾਸੀ ਕੀ ਬਧੁ ਬਰਮਾਂ ਜਿਮ ਲੰਕਾ ਬਧੁ ਸਮਬਾਲ ਬਰਮਾਂ ਪੰਚੰ
ਜਿਮ ਧਨਬਬਾਲ ਜਿਧਾ ਦਖਦੀ ਬਰੀ ਮਾਂਤੰਜਿਲਾਂ ਬਧੁਰ ਸਬਾਂ ਗੀ ਬਾਲ ਬਾਲ
ਭੁਧਰ ਦੰਖ ਪੁੰਜ ਬੰਕਿਰ ਪਾਂਚੀ ਜ ਬੁਧੰ ਬਧਾਰੀ ਪੁੰਜ ਨਾਂਹਿ ਮਿਲਾਂਚੇ ।੧੯੯

੧ ਮਹਾਰਾਣੀ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤ ਦਰਜ ਚਿੰਤ ਪਰਸਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬਧ ਗਰੀ ਗਲ ਮਿਲਾਰੀਕਰ ਕਹਾ ਸਕਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇ ਮਿਲਾਰ ਮਿਲੀ ਜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰਿਸ ਸਬਧੀ ਮਾਰਿਸਾਰੀ ਦੇ ਮਾਰਾਰ ਮਿਲਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀ

੨ ਸਿਬਰਾਜ ਸਿਰਾਜਾ, ਮੁਖ ਬੰਧ ਦਾ ਅੰਗੇਜ਼ ਸਿਰ ਮੁਖ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਰਮਾਣਾ ਵੀ

੩ ਬਲਾਰੁ ਜਿਸ ਮੁਖ ਬੰਧ ਦੇ ਬਰੀ ਮੋਹਨ ਜਾ ਪੰਤਰ ਸੀ

ਦੋਹਰਾ — ਪਰਮਾਤਮ ਸਾਖੇ ਹੁ ਬਿਨਤ ਪੂਰੇ ਵਿਮਲ ਬਿਧੀ ਸਮੇਤ ਦਰਸਾਏ
ਪਿਆਰਨਾ ਮਹਾਰਿਸੀ ਸਹ ਪੈਸੇ ਮਧਿ ਸਭ ਮਿਲ ਸਭਾ ਸਥਾਪਿ ਤੇਈਐ ॥ ਸਭਾਕਰ ਮਹਾਰਿਸੀ

ਚੌਪਈ — ਆਤ ਭਾਤ ਉਦਿ ਘਰ ਕੀ ਜਾਨਿ ਚਲੇ ਸਮਾਗਮ ਦਹੁ ਮੰਨੈ ਨ ਕੀਜਾ
ਬਾਤ ਦਿਖਾਸ ਪੈ ਦਰਿ ਸਰਸਾਰਾ ਸਭ ਕੰਜ ਪੁੰਜਰੇ ਗਲੀ ਸੁਖਾਰਤੇਤਾ ॥ ਸਭ ਮੰਡਪ
ਯਸੀ ਅਖਰ ਪਰੰਤਬਾਹ ਮਾਹਿ ਜਥੀ ਗਾਯਾ ਸਮ ਸਿਖ ਦੇਸੀ ਲਯੂ ਗਈ ॥ ਸਭਾ ਸਭਾਕਾਰਜ ਸਮਾਜ
ਚਰਤਮਾਹਾਰ ਸਹਯੋ ਗਣ ਬਯਾਖਯਨ ਦੂਸਿ ਬਿਲਛ ਸੰਧਿ ਮੁਖ ਵਿਸਤਾਰਜ ਤੇਤਾ ॥

ਕੰਦਰੀ — ਯਸੀ ਬਾਤ ਪੋਸ਼ਾਕਸਾਲ ਮੰਦਿਰੇ ਮਧਯ ਸਭਾਕਾਰੀ
ਸਭਾ ਪਹਿਲ ਦਿਨ ਤਜ ਧਰੇ ਸਭ ਮਿਲਕ ਮੰਦਿਰ ਬਾਰਿ ਧਸਾ ॥ ਸਭਾ ਮੰਡਪ

ਚੌਪਈ — ਯਸੀ ਬਾਤ ਉਸ ਤਿਮਾ ਤੁਲ ਪਾਈ ਦਯਾ ਸਮੈ ਬਹੁ ਗਈ ਮਮਤਾਈ ॥ ਸਮਾਰਾ ਮਮਤਾ
ਦੂਸਰੇ ਨਯਾ ਉਦਿ ਕਾਲੀ ਮਮਤਾਈ ਕਰਸਾਦਿ ਪਸਤਾਯਾ ਉਦਿ ਮੰਡਲ ਸਮਾਜੀ ॥੫॥
ਕਾਤਰੇ ਸਮਸ੍ਯ ਆਦਿ ਏਹੁ ਰੂਪਿ ਬਾਦਰੀ ਸਭਾ ਮੰਦਿਰ ਦਿਸ ਸਭੂ ਤੇ ਆਗਾਂ
ਹੁਣ ਸਰਸੀ ਉਦਿ ਬਯਾਕ ਉਪਮਾਸੀ ਰਾਦੀ ਤਿਨਤੇ ਲਹੁ ਕਰਤੇ ॥ ਸਭਾ ਮੰਡਪ
ਆਯੋਜਨ ਤੁਸ ਪੈ ਤੁਸ ਸਮ ਬਾਦੀ ਮਤਿਸਾਰੀ ਪ੍ਰਸਾਰੀ ਦੇਯ ਬਤਾਦੀ
ਪਾਇ ਖੋਤੀ ਗਾ ਪਿਸਾਯ ਪਿਸਾਸ ਸਭਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿਸ ਬਤੇ ਪਿਸ ਬਾਤ ਮਾਤ ॥੭॥
ਵਿਸਤਾਨੀ ਸਮ ਉਦਿ ਬਾਲ ਬਾਤ ਸਭਾ ਸਮਾਨੀ ਬਯਸੀ ਨਾਦਿ ਵਿਸ਼ੂ ਪਸ ਉਪਾਸੀ
ਕਾਸਾ ਬਹੁ ਬਤੀ ਸਭ ਘਬ ਤੂੰ ਸਾਹਿ ਤਸਤਾਯੰਤ ਤੈ ਸਾ ਮਹਿ ਪਾਦਿ ॥੮॥

ਦੋਹਰਾ — ਬਯਸੀ ਬਾਤ ਉਦਿ ਭੋਜ ਪਸੀ ਬਯਸੀ ਪੁਸਤ ਬਤਬਾਯਾ ॥ ਬਯਸ
ਭੋਜ ਯਸਾ ਬਤ ਸਾ ਪੁਸਤੇ ਸਿਸ ਬਯਸੀ ਸਭੀ ਯਸਾਯਾਕ ॥੯॥ ਸਭਾ

ਚੌਪਈ — ਤਸਾਯੰਤੀਯ ਪੁਤਾ ਦਯੇ ਤੁਰਬਾਬ ਅਬ ਤੁਸ ਬੋ ਸਦੈ ਮਿਮੈ ਸਭਾਬ ॥ ਸਮਾਜ
ਹਸ ਤੁਮਬੇ ਬਹੁ ਬਯ ਸਿਸ ਭਏ ਹੈਂ ਭੋਜਸੀ ਨ ਜਲ ਨਾਸੇ ਬਯਾ ॥੧੦॥
ਯਸ ਸੁਸ ਬਤਤਲਾਸ ਹਸ ਚੀਤੇ ਯਿਸ ਰੋਦੀ ਮੁਖੇ ਬਸ ਬਿਤ ਖੋਤੇ ॥ ਬਯ ਮਯ ਮਸ
ਤੋ ਪਤਿਸਾਦ ਤਸਸਤੀਸ ਬਤਸਾਦੀ ਮਸਯ ਉਸਾਤ ਭਯੋ ਮਸਾਰੇ ਸਿਸਤਾਦੀ ॥੧੧॥
ਬਯਾਦਿ ਬਸਿਯੋ ਉਸ ਭੋਯਾ ਜਾਯਾ ਖਾਤੇ ਲੋ ਟਿਬ ਤੋਯ ਨ ਬਾਯਾ
ਸਦਿ ਉਸ ਰਸਿ ਰਾਖਿ ਰਾਖੇਦਾਸ ਉਨ੍ਹੈ ਦੇਖਿਓ ਮੁਸਯ ਉਜਾਯਾਕ
ਉਸ ਕੁਸਰ ਸਰਸ ਯੋ ਪੁਤੀ ਸਸਾਰਿ ਸਰਸੀ ਉਨ੍ਹੈ ਤੂੰ ਕੁਟ ਮਾਸ ਖਾਰਿ
ਫਾਸੈ ਲਯੋ ਤੁਸ ਮਲੀ ਹੁਸੇ ਬਯਾਦਿ ਹੋਦਿ ਆਲੀ ਸੈ ਲਯੋ ਮਲਯਾਦਿ ॥੧੩॥

ਦੋਹਰਾ — ਉਸ ਪੁਨ ਮਹਯਾਜੀ ਯਯ ਰਿਣੰ ਸ ਉਸ ਦਏ ਛਤਾਯਾ ॥ ਯਯ ਦੇ
ਸਿਧੂ ਬਸਰ ਤਿਨ ਦੇ ਗਈ ਧਰੀ ਪਾਂਤਰਾ ਤਿਨ ਆਇ ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ — ਮਹਿਸਾਸੀ ਮਯ ਮਸਯ ਬਿਬ ਆਏ ਮਸਯੋਸਤ ਮਸੀ ਬਤਾਬਰ ਗਏ
ਬਯਾਤੁ ਬਤਰੇ ਸਬ ਪਿਰ ਸਮੀ ਸੰਗੈ ਮੈ ਤੁਸ ਉਸ ਯਤੀਏ ਪੰਤ ਗੀਤ ॥੧੫॥

ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮੁਨਿ ਨਾਇ ਪਦ ਬੰਦਿ ਕਹੇਉ ਕਰ ਜੋਰਿ।
ਨਾਥ ਭਯੌ ਸੁਖ ਸਾਥ ਗਯੌ ਕਾਲ ਹਮਾਰ ਬਹੋਰਿ।
ਦੇਖਿ ਪੁੰਨ ਸਲੋਕ ਤਿਹਾਰੇ ਮਿਟਾ ਮੋਹ ਅੰਧਾਰ।
ਤੁਮ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਗੁਰੁ ਸੰਭੁ ਤੇ ਮੋਰੇ ਇਹ ਬਿਚਾਰ।
ਜਾਨੇ ਸੁਨ ਰਿਪੁ ਜਨ ਪਿਤੁਮਾਤਾ ਕਹੈ ਪਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ।
ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਬਿਰਦੁ ਸੰਭਾਰੀ ਹਰਹੁ ਮੋਰ ਦੁਖ ਸੋਇ।

ਦੋਹਾ ਅੰਤਰ ਬੈਰ ਬਢਾਇ ਜਿਮ ਲਾਗਿ ਕਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ।
ਨਾਸਹਿ ਬਾਗੀ ਆਲਸੀ ਮੋਰ ਤੋਰ ਜਿਮ ਏਹ।

ਚੌਪਈ ਮੈਂ ਸਿਸ ਯਹ ਨਹਿ ਮਮ ਗੁਰੁ ਤੂ ਨਹਿ ਮੋਰ ਸਿਖਾਇ ਨਾਥ ਅਨੇਕ ਜੀਵ ਮਹ ਨਾਥਹਿ ਕੇਤਿ ਦੇਖਿ ਮੁਨਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬ ਸਿਧਿ ਤਜਿ ਕਾਮ ਲੋਭ ਮਦ ਮੋਹ ਕੋਹ ਮੁਨਿ ਤੁਮ ਸਭ ਤਜੇ ਭਜਨ ਹਿਤ ਲਾਗੀ ਬਨ ਤਪ ਸਾਧਿ ਅਸ ਬਿਬੇਕ ਜਗ ਮਹ ਕੋ ਤੋਹਿ ਜਸ ਲਹੈ ਤੁਮਹਿ ਸਮ ਅਧਿਕ ਤੁਮਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੇ ਅਸ ਮਿਟਿ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਮਦ ਮਾਨ ਕਹਹੁ ਗੁਰੂ ਅਸ ਕੋਉ ਤੁਮ ਜਾਨਹਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਾਉ ਸਦਾ ਮਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਸ ਲਾਭ ਹਾਨੀ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ਤੁਮਹ ਸਭ ਭਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸਹਿਤ ਸਦਾ ਰਘੁਨਾਯਕ ਜਾਹੀ

ਦੋਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਰ ਮਾਗਉਂ ਹਰਸਿ ਦੇਹੁ ਸ੍ਰੀਰੰਗ
ਪਦ ਸਰੋਜ ਅਨਪਾਯਨੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸਤਸੰਗ।

ਚੌਪਈ ਦੇਹੁ ਕਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਅਸਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹ ਮਹਾ ਬਲਵੰਤ ਬਿਸਯ ਮਨੋਰਥ ਦੁਰਗਮ ਜੇਤੇ ਚਹਹਿ ਸਿਧਿ ਜਪ ਜੋਗ ਬਿਰਤੀ ਮੁਨਿ ਮਨ ਅਭਿਲਾਖ ਅਸੁਭ ਸੁਭ ਕਰਮ ਅਨੁਪ ਨਹਿ ਤੁਮ ਕਹੁ ਦੁਖਦ ਹਰਸ ਨਹਿ ਤੁਮ ਕਹੁ ਤੋਹਿ ਅਤੀਤ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਬ ਸਾਖੀ ਤੁਮ ਨਹਿ ਜਾਨਿਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਾਨਹਿ ਕਰਮ ਕਰਾਹੂ ਤੁਮ ਤੁਮ ਸਰਬ ਦਰਸ ਸਬ ਜਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮ ਦੇਖ ਦੂਸਰ ਦੂਜ ਨ ਆਨਾ ਮਿਲਹਿ ਨ ਜਗ ਮਹ ਤੁਮਹ ਸਮਾਨਾ ਜੁਗ ਸਤ ਤੇਤ ਦੁਆਪਰ ਕਲਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਗ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ਮਲ ਮਨੁ ਮਾਨਸ ਮਨ ਮਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗਾਵ ਬਨ ਬਾਸੀ ਗਾਵ ਬਿਸੇਸ ਮਲ ਜਰਹਿ ਸਬ ਲੋਗ ਕਰਹਿ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ਸਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਦੁਖ ਸਹਿ ਤਨ ਮਾਨਾ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤੋਰ ਸਬ ਲੋਗ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਕਰਉਂ ਨਾਥ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਪਾਵਉਂ ਫਲ ਮਨ ਮਹ ਅਸ ਅਭਿਲਾਖ ਭਰੋਸੇ ਤੋਰੇ ਮਨ ਬਢ ਧੀਰਜ ਲਹਉਂ ਘਨੇਰੇ ਏਕ ਦੀਨ ਦੁਖ ਮੋਹਿ ਦੁਖਾਰੀ ਸਹਿ ਨ ਸਕਉਂ ਸੁਰ ਰਾਜ ਮੁਰਾਰੀ ਕਾਲ ਕਰਮ ਜਿਵ ਜਹ ਭਰਮਾਈ ਤਹ ਤਹ ਸੰਕਟ ਪਾਵ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਬਿਰਦੁ ਸੰਭਾਰੀ ਹਰਹੁ ਮੋਰ ਦੁਖ ਸੋਇ ਅਸ ਬਿਚਾਰਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਕਹ ਪਰਿਹਰਿ ਸਕਲ ਭਰੋਸ ਤਜਹ ਭਜਹ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸਮ ਸੁਲਭ ਨ ਦੂਸਰ ਅਸ ਬਿਚਾਰਿ ਜਿਯ ਜਾਨਹ ਰਘੁਕੁਲ ਰਾਜ ਪੁਰਾਰਿ ਚਿਤਵਹ ਜਾਸੁ ਜਥਾ ਤਥ ਤਾਹੀ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਭਲ ਜਾਨਹ ਮੋਰ ਭਰੋਸ ਕਮਲ ਨਾਭ ਪਦ ਜੋਰਉਂ ਪਾਨੀ ਕਹਉਂ ਨ ਦੂਸਰ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨ ਦੂਸਰ ਦੀਨ ਜਿਮ ਜਾਚਿ ਗਿਰਾ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਰਦ ਮੋਰਿ ਬਨਾਈ ਦੇਖਿ ਦੀਨ ਰਘੁਬੀਰ ਸਨੇਹੀ ਕਰਹੁ ਕਾਲ ਮਮ ਸਮ ਕੁਸਲਾਈ

ਦੋਹਾ ਅਸ ਅਭਿਮਾਨ ਜਾਇ ਜਨਿ ਭਨਹਿ ਹਿਯੇ ਨਹਿ ਕੋਹ
ਸਾਧਕ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਲਹਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਨ ਜਗ ਲੋਹ।

ਚੌਪਈ ਜਾਨਹਿ ਯਹ ਬਲ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਸਹਿ ਮੋਹ ਦੋਹ ਭਵ ਪਾਰਾ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਰਘੁਪਤਿ ਅਤਿ ਪਾਵਨ ਮਾਗਹਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਏਵਮਸ੍ਤੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਨਧੀਰਾ ਮਾਗਾ ਤੁਰਤ ਸਿਵਨ ਮਨਿ ਨੀਰਾ ਦੇਖਿ ਦੁਖੀ ਨਿਜ ਸੰਤ ਭਵਾਨੀ ਸਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰ ਹਰਹਿ ਮਮ ਜਾਨੀ ਕਾਲ ਕਰਮ ਗੁਨ ਦੋਸ ਸੁਭਾਊ ਕਾਮ ਕੋਹ ਮਦ ਮੋਹ ਨ ਕਾਊ ਜਾਨਹਿ ਤੁਮਹਿ ਤੁਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਈ ਪਰਹਿ ਰਾਮ ਸਿਯ ਪਾਯ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹ ਬਿਪਿਨ ਕਹੁ ਨਸ ਕ੍ਰਿਸਾਨੂ ਮਾਯਾ ਨਿਸਾ ਨਸਾਵਨ ਭਾਨੂ ਜਨਕਸੁਤਾ ਜਗ ਜਨਨਿ ਜਾਨਕੀ ਅਤਿਸਯ ਪ੍ਰਿਯ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਤਾਸੁ ਦਾਸ ਬਸ ਤੁਮ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਮਾਤੁ ਭਵਾਨੀ ਏਵਮਸ੍ਤੁ ਸੁਨਿ ਕਹੇਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਨਿਜ ਪਦ ਦੇਖਿ ਮਨਹਿ ਮਹ ਮਾਲਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਅਸ ਮਾਗਹਿ ਮਾਗਾ ਤੁਮ ਮਮ ਲਘੁ ਸਮ ਦਾਸ ਅਭਾਗਾ ਦੇਵ ਥਕਿਤ ਭਈ ਸਕਹਿ ਕਰਿ ਰੋਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਵ ਦਾਸ ਬਿਸੇਸ ਬਿਸੋਕੀ ਦੂਤਿ ਸਮ ਜਾਨਹਿ ਤਵ ਸੰਸਾਰਾ ਬਾਧਹਿ ਤੁਮਹਿ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਭਾਰਾ ਰਾਮ ਦੇਖ ਸੁਨ ਕਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ਯਹ ਅਪਨੇ ਨਹਿ ਜੀਵ ਬਿਚਾਰੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਂ ਤੁਮਾਰ ਮਮ ਮੋਰਾ ਤੋ ਨਹਿ ਬਾਸ ਬਿਆਪ ਜਗ ਤੋਰਾ ਨਾਥ ਸਹਜ ਜਡ ਕਰਮ ਅਧੀਨਾ ਮੋਹ ਮਲੀਮਸ ਬੁਧਿ ਮਨ ਹੀਨਾ ਅਸ ਬਿਚਾਰਿ ਜਨ ਜਾਨਿ ਨਿਜ ਦਾਸ ਦਯਾ ਕਰਿ ਕਰਿਅ ਸਨਾਥ ਪਦ ਪਾਨੀ ਪਰਸਿ ਕਹੇਉ ਜਨ ਜਾਨਿ ਕਾਹੂ ਕੋ ਕਰਹਿ ਨ ਤਵ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਹ

www.UnicodeGurbani.com

ਜਥਿ ਨਰ ਅਪਨ ਕਥ ਸੋਚ ਧਸੀ ਅਸੇ ਨਸੀ ਤੇ ਤਾਸਿਖਾਨ ਅਸੇ
ਮੰਧਲ ਜਥਨਾ ਚਿਤ ਕੁਸ ਧਰਕੇ ਧੰਜ ਦੇ ਕੁਧੰਧ ਧਲੰ ਤੁਰ ਧਾਰੀਪੰਧ
ਗੁਰ ਮਾਸ ਦਿਜਾ ਹਿਕ ਹੁਸ ਰਾਜਾ ਸਰ ਸਸਬਾਦਾਂ ਫ਼ਿਸ ਫ਼ੁਨ ਬਾਤ
ਜਥਿ ਬਾਜਾ ਫ਼ ਅਰ ਪੰਗਾ ਗਸੇ ਧੰਗਾ ਉੱਸੇ ਬਾ ਸੇ ਰਿਸ ਜਲਾਂ।੧੯

ਸਿਧਾਤਾ ਸਲੋ ਬਾਦਾ ਸ਼ਸ ਲੁਧ ਲਕੇ ਰੋ ਹਸ ਆਰਜ਼ ਲਤੇ
ਲਯੋ ਨ ਆਬਰੂ ਸੋ ਨਲੀ ਤੋ ਅਲੰਕਿਲਸ ਖੋਲਾਦ ਹਸ ਸੰਥ।੧੧

ਬੋਪਦੀ ਅੰਥ ਅਲੰ ਅਰ ਹਥ ਲਲੀ ਲੰਸ ਹਿਸਲੰ ਹਥਨਾ ਤਿਲ ਲੰਨਿਆ ਹਿਲਾ
ਗੋਪਨ ਲੰ ਬਾਲ ਬੰਧੀ ਅਬਾਰ ਅਸਾਮੰ ਅਰੰ ਸਿਲ ਕਲ ਸਿਲ ਕਾਲ ਅਲਾ ਅਲਾਲ ਪੰਲਾ
ਨਾਰਿ ਪੈਨੰ ਅਰੂ ਕੁਸਾਰਿਸਾ ਕਲੰ ਪਿਲ ਹਥ ਅਲਾ ਅਰੂ ਸਰ ਘਲੰ ਅਲਾ
ਅਲਲ ਹਥਨੇ ਪਿਲ ਲਲੇ ਪੁਲਾਲਿ ਜਲੰ ਤੇ ਹਥਨੇ ਤੁੱਲਲੰ ਹਲਿ ਹਥ।
ਚਲੰ ਮੰਤਿਸਾਰੰ ਤੁਰਣਾ ਸੁ ਜਾਲਿ ਦੇਖ ਮਹਰਦਾਸ ਕਲੇ ਧਰਿਸਾਨਿ
ਸਿਹਲ ਅੰਕ ਲੈ ਬਾਹੰ ਰਸੰਲ ਖੁਮਾਲ ਲਲ ਦੀਰੰ ਹਲਾ ਸੁ ਕੰਲ
ਸਾਤਰਹੁ ਤਿਪਾ ਤੇ ਬਲ ਅਬੀ ਬਾਤ ਕਏ ਪ੍ਰਿਲ ਇਥ ਸਿਹਲ ਤੇ।੧੭

ਪਰਮਾਤਮ ਸੋਚੀ ਅਸਲੇ ਕੀ—੨
(ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ)

ਚੌਪਈ ਅਲੰ ਲਾਲ ਅਲ ਪੁਲ ਜੀ ਸਿਲ ਕਲ ਚਲਿਨੰ ਸਿਲ
ਪੋਲ ਚਲਾਲੰ ਪੁਲ ਸਿਲੰ ਹੰਲ ਕੀਲਿੰਦਾ ਅਰੰ ਕਲਿ।੧।

ਚੌਪਈ ਦੋਲ ਕਲ ਪੁਲ ਪਲਿਨੰਸੀ ਅਲੰ ਕੰਲੰ ਕਲਾਲ ਸੰਲ ਕਲੰ ਅਲਾਲੰ ਪੁਲ
ਸੀ ਪੁਲ ਅਲੰ ਤੋ ਪੁਲ ਚੰਲਿ ਪੁਲਿ ਪੁਲ ਪਲ ਪੁਲਿਲਾ ਲੰਲਿ।੨।
ਅੰਲ ਪੰਲ ਕਲ ਅਲਾ ਸਿਲਾਲੰ ਪੁਲਿ ਪੁਲ ਕਲਾ ਪੁਲ ਪਲ ਪੁਲ ਚਲੰ
ਸਿਲ ਪੁਲ ਅਲੰ ਸਲੰ ਪਲਾਲ ਪਲਾਲ ਅਲਾ ਪੁਲ ਲੰਲ ਪੁਲ ਲੰਲੰ ਪਲਾਲੰ ਪਲਾਲੰ:
ਅਲਾ ਪਿਲਾ ਦੁਲਾ ਲਾਪਿਲ ਸਲਾਲੰ ਲੰਲ ਅਲਾਲੰ ਪੁਲਿ ਪੁਲ ਪਾਲੰ
ਸਿਲਾ ਕਲੰ ਲੰ ਚਲੰ ਪਲਿਲੰ ਲੰਲਿ ਅਲਲ ਕਲੰ ਕਲਾਲੰ ਚਲਾਲੰ ਕੰਲਾ।੩
ਪੁਲਾ ਕਲ ਲੰਲਾ ਅਲਲੰ ਪੁਲਿਲੰ ਚਲਾਲੰ ਪੁਲਿ ਲੰਲਾ ਅਲੰ ਚਲੰ
ਅਲਾਲੰ ਅਲਿਲਾਲ ਪੰਲਿਲ ਕਲਾਲੰ ਚਲੰ ਪੁਲਿਲਾਲ ਪਲਾਲ ਅਲਲ ਪੁਲੰ ਅਲਾ ਪੁਲ

ਚੌਪਈ ਅਲੰ ਦਲਿਲੰ ਪੁਲ ਸਲ ਅਲੰ ਪੁਲ ਪਿਲਾਲੰ।
ਲੰਲ ਅਲੰ ਚਲ ਲੰਲਿਲਾਲ ਪੁਲਿ ਚਲੰ ਪੁਲ ਪਲਾਲੰ।੪।

---

੧ ਅਲੰਕਿਲਸ ਅਲਾਲਾਲ ਸਲਾਲ ਲੰਲ ਕਲ ਅਲਲਾਲ ਪੁਲ ਪਲਾਲ ਪੁਲ ਪਲਾਲੰ ਅਲਾਲ ਪੁਲ ਲੰਲਾਲ ਅ

ਚੌਪਈ ਤਬ ਕੁਰ ਦੇਖ ਤਿਨ ਚਲੇ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਿਤ ਪੰਛ ਧੰਸ ਕਥਾ ਉਚ ਦੰਤ
ਜਿਤ ਤੁਰਯੋ ਜਤਨ ਕਯਾ ਜੋ ਤਲ ਘਤੀ ਯਯੋ ਦ੍ਰਿਘਟ ਤਿਯ ਕੁਰ ਕਯ ਜਯੰ ਪ੍ਰਯੰਤ

ਦੋਹਰਾ ਬਯੰਤਰਾ ਪੁਰੇ ਮਯਿਯਨਾ ਧਯ ਧਾਸ਼ਯ ਹੈ ਫੁਦਿ
ਅਥ ਕਿਯੋ ਅਯਾਯਿ ਕਿਮ ਦਿਨੈ ਅਯਿ ਕਾਯ ਸ਼ਾਤਯਾਂ ਗੋਦਿ ੮

ਚੌਪਈ ਧਾਯ ਗੋਤ ਉਪਾ ਕੁਦਨ ਉਚਾਯੇ ਹੁਦਿ ਸੁਸਾਧ ਕੁਰ ਅਥ ਦਰਸਾਯੇ
ਕੋਯ ਸਾਂਤਯਾਰ ਤੁਪ ਨਾਣੀ ਚਾਪ ਦਿਲਾਯਾ ਪਾਧ ਪੁਸੀ ਕਿਸ ਘਾਯ ੮੮
ਧਯਤਲਯਾਸ ਹਮ ਪਾਰ ਨਥ ਪਯੋ ਦਿਲਾ ਬਾ ਬਾਯ ਪੁਤੈਂ ਮਾਯ ਦਯੋ
ਹਮਲੀ ਨੇ ਤੇ ਪਲੀ ਫੁਰਾਯਾ ਕੁਪ ਸਰਤੀਯੇ ਮੰਤੇ ਆਯੰ ਪਾਯ
ਦਿਨ ਕੋ ਆਏ ਪ੍ਰਮਾਯਾਯਾ ਰਯਯੋ ਦਿਲਾ ਤੁਪ ਖਤੀ ਪੰਧ ਬਯਾਯੋ
ਤਿਮਾਯੇਯ ਪਾਯਯ ਕੋ ਕੁਰ ਪਾਯੀ ਬਾਯ ਪਯਾ ਪਿਤੈ ਪੁਸ ਪਿਤੈ ਧਰਮਾਯੇ ਬਾਯ ਪਾਯ।

ਦੋਹਰਾ ਤਿਨਾਯ ਅਯਨਾਦਿਤਾ ਮਿਲ ਕਰੈ ਯਥੋ ਪੈਸੀ ਮਿਲ ਧਾਯ
ਪਯਾ ਬਯਨ ਪ੍ਰਮਾਤੀ ਯਾ ਪਤੀਯੈ ਅਯ ਯਾਯੇ ਹੈ ਯਥ ਪ੍ਰਾਪ ਪੈਪ

ਚੌਪਈ ਸਾਂਕਰਾਯ ਸਿੰਦ ਪਾਯ ਪੁਸ ਸੰਗਾਯਾ ਆਪਿ ਸੀਸ ਉਪ ਬਯਨ ਗਯਾਯਾ
ਪੈਯ ਪੁਪ ਹੋਏ ਯਿਨ੍ਹ ਪਯਿਯ ਪੈਸੇ ਪੁਪ ਸਪਾਂ ਯ ਬਯਾਂ ਯੈਪ੍ਰਾਪ ਯਾ ਬਯਨ ਯਾਯਾ
ਬਯਾਯ ਦਿਸੇ ਹਮ ਯਾਯੇ ਦਾਸ ਪੁਸਨ ਕੀਤੇ ਦਿਸ ਹਮ ਬਾਸ
ਹਮਲੀ ਘੋਰੇ ਤੋਯ ਜੋਯੁਯੇ ਪਾਸਯਾਸੀਯਾਯਾ ਸਥੈ ਰਾਯਿ ਯਯ ਪਾਸੇ ਪੈਯਾ
ਯੇ ਯੰਹਾਰ ਯ ਕੀ ਬਾਯਕਿਤ ਸਰਤਾਯੀ ਹਯਯਾਯ ਯਾਪਿ ਦਿਸ਼ਾਂਪੈਯਾ ਸਾਪੀ
ਬਯਾ ਬਾਯਾ ਪੁਤਿ ਪੁਸੇ ਬਰਤਯਾਯੇ ਮਾਪਿ ਪੈਂ ਪਯਾਯਾ ਸਯਪੀ ਯਥ ਬਾਯੀ ਪੈਪ

ਦੋਹਰਾ ਯੰਤਿ ਬਯੁਤ ਬੁਪਿਆ ਜਾਣ ਲੈ ਰਤੀ ਕੁਪ ਯਰ ਧਾਇ
ਤੁਯ ਬਾਯੇ ਮੁਪਿਆ ਯਥੋ ਸਯਾਂ ਮਿਲ ਪੁਤ ਯਾਯੀ ਪਾਇ ਪਿਆਇ ਪਾਪ ਯਯਾਂ ਯਯਾਪਯ

ਚੌਪਈ ਬਾਯੈ ਬ ਬਯ ਮ੍ਰਿਯਾਂ ਸਯਯਾਯਾ ਮਿਯ ਬਾਯੇ ਮਿਯ ਦਯਾਯ ਮਾਯਾ ਯਯਾ ਯੰ ਬਯ
ਓਸਯੋ ਤੋਯ ਯੰਯ ਸਯਾਏ ਪਾਂਤਿਯੋ ਨਿਯ ਪੁਯ ਯੈ ਮਿਯ ਪਯ ਯਯ ਬੰਦਿਯੈਂ ਪੈਯ ਯ ਪੁਯ ਯਯ
ਮਿਯ ਸਯਿਯਪੁਯ ਸਯ ਬਾਯੀ ਪਾਸੀਯ ਦ੍ਰੋਯਯੋ ਬਾਯਯਯ ਯਾਯੈ ਯਯਯਾਯੀ
ਓਸਯੋ ਤੋਯ ਪਿਯੰ ਸਯਯਾਂ ਯਯਾਯਾ ਸਯੋ ਸਯਿਯਪੁਯ ਪਯ ਪੁਸ ਯਾਯ ਯੰਯਾਂ ਪੈਯ ਯਯਯਾਂ ਯੰਯ

ਦੋਹਰਾ ਯੋ ਸਯਿਯਯਯ ਪੁਸ ਯਾਸ ਬਯਾਯੈ ਯਯ ਯਯਯਾਯੈ ਯਯਾਯਯਾ
ਪੁਯ ਪੁਸ ਯੋ ਪੁਸ ਮਿਯਯੰ ਯਯਾਂ ਯਯ ਪੁਯਾਯੈ ਯਯਾਂ ਪਯਾਯਿਯ

ਚੌਪਈ ਬਾਯੀ ਸਯਯਾਯਯ ਪੁਯ ਯਾਸ ਯਯਾ ਮਿਯ ਮਿਯ ਬਾਪੈ ਬਯਾਯਾ ਪਯਾਂ ਸਿਯ
ਪਿਯ ਬਾਯੈ ਬੀ ਪੁਸੀ ਪਯਾਯਾਂ ਸਯੀ ਸਿਯਾ ਪੁਸਯਾ ਬੀ ਪੁਯੈ ਯਯਾਯੀ ਪੈਯ

ਪੰਜੇ ਪੁਸ਼ਤੇ ਪਰ ਕਾਲੇ ਆਈ ਆਪਣੇ ਲਵ ਰੁਤ ਤਾਂਵੇ ਮਾਰ ਦਯੋ ਪਾਣੀ — ਕਵੀ ਦੁਖ
ਚੌਦ ਪੁਰਖਾਂ ਤੇ ਚੁਨ ਮਾਰਾ ਕਹੀ ਲੋਕ ਹੁਣ ਅੱਤ ਜਲਵਾਰਾ ਪਾਣ — ਕਵੀ

ਅਭਿਆਸ, ਸਕਾਲਰ ਮੁਕਾਬਿਆਂ ਲਈ ਅੰਸ਼ ਅਧਿਐਨ

ਦਰਿਆ — ਮਿਲ ਜਾਣੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੀ ਪਿਆ ਵਹੇ ਵਗਦਾ ਰਹੇ ਹਰ ਹੋਇ
ਸਭ ਕਿਸਮ ਦੁਖਾ ਘਰ ਪਾਣੇ ਸਾ ਵਹੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਾਇ ਨਾ — ਕਵੀ ਦੁਖ

ਕੋਹਣਾ — ਤੋਲਿਆਂ ਵਾਲਾ ਪਿਤਾਵੇ ਜਾਨ ਦੁਖ ਪਾਪੇ ਜਾਨਿ ਦੁਖ ਪਿਆ
ਤੂੰ ਲੋ ਮੰਤਰਸਾਹੀ ਦਸਮੀ ਆਗਾ — ਦੋ ਪਾ ਜਲ ਤੇ ਸਿੰਘ ਵਹਾਵੇ ਪਾ — ਕਵੀ ਸਾਂ
ਆ ਕਾਲ ਦੇ ਕੁਵੇ ਪਾਸ ਸਮੁਤਰ ਆਪਾ ਸਿੰਘ ਕੁਮੀਰ ਸੋਲ ਕਵਾਵ
ਦੁਖ ਜਰਤੀਰ ਪੰਜਵੇ ਰਯੂ ਪਰਮਾਨ ਹਰਮਨ ਕਲਮਧਰ ਪਾਰ ਦਿਤੀਲੇ ਵਾਲੇ ॥
ਜਿਤ ਕਰਮ ਵੰਸ ਕੁ ਧੰਧ ਧਰਾਧਿ ਧਰਿ ਵਾਰੇ ਮੋਹੁ ਹਾਰ ਆਧਿ
ਆਈ ਵੇਲਾ ਜੀ ਕਲ ਜਿਗੇ ਮਸਕਾਲੇ ਕੁਦਰ ਚੰਸ ਕਲਾ ਆਈ ਵਸੇ ॥॥ — ਕਵੀ ਕਾਲਾ

ਦਰਿਆ — ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਪੁਰਦਲਾਂ ਦੁਖਦ ਨੇ ਕੈਲਾਸ ਕ ਯਾਤ ਪਾਇਦ
ਨੇ ਤਿਹਾਨੈ ਦੀਸ ਸਿਦਾਨਸ ਜਦੋ ਪੁਰੇ ਖਦ ਇ ॥੫

ਕੋਮਲੀ — ਕੁਲ ਅਧਿਆਸੀ ਸੋਖਦੇ ਨਾਮ ਕਵੇ ਜਿਸ ਸਭ ਕੈਲ ਅਯਨ ਪੰਜ ਆਏ — ਕਵੀ
ਅੱਯੋ ਸਾਮੰ ਸਭ ਅਮਲੀ ਕਾਦੇ ਸਾਥ ਮਾਰ ਜਿਲਦ ਬਯੋ ਸੁਮਦੇ ॥ — ਕਵੀ
ਆਪੇ ਜਿਲਦੇਂ ਕਰ ਵੀ ਪੁਰਕਾਰ ਸੀਰ ਕਾਰੀ ਕਵਾਂ ਪੁੰਨ ਮਹ ਆਪੇ
ਪੁੰਜਾਰ ਪੁੰਨੇ ਕਰ ਮੰਤਰ ਕੁਲੀ ਕੁਲ ਧਰੇ ਆਜ ਅੱਯ ਪਰਸ਼ੀ — ਕ — ਕਵੀ ਕਾਲਾ

ਕੁਲਾਨ — ਸਭਕਾਰ ਜੀ ਅਫ਼ਸਾਂਦੇ ਪੇ ਕੈਲਾਸ ਪਤੀ ਦੁਖ ਤਾਰਾ — ਕਵੀ ਕਾਲਾ ਕਵੀ ਕਾਲਾ ਕਵੀ
ਸਭ ਕੁਲ ਪੋਕਨਾ ਕਲਾ ਕਰੀ ਕੰਧੀ ਮਾਲਾ ਕਲਾਕਾਂਦੇ — ਸਾਦੀਕਾਰ — ਕਵੀ ਕਾਲਾ

1. ਕੈਲਾਸਵਾਣ — ਮਾਨਵੇ ਸਿੰਘ ਕੈਲਾ ਸੰਧੇ ਦਾ ਕਵਾਵਾ ਨ ਪੁਰ ਤ ਵਾਰੇਸਿਆ ਨੇ ਸਿਵਾਰ ਸਤੀ ਸੀ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਪੰ ਵਾਰ ਕਾਰੀ ਨੇ ਸਿਆ ਨ ਦੱਸ ਸਿੰਘ ਮਾਰਿਆ ਦਾ ਪੁਰਾ ਨੇ ਪੰਤਰਾਰ ਸੰਧੇ ਕਲਾਕਾਰਾ ਸੀ
2. ਤਿਰਕਰ ਸਿੰਘ — ਪੰਚਵੀ ਪੁਰ ਦਾ ਕੀਰ ਪੁੰਤਰ ਨ ਸਕਾਰ ਨ ਸਾਰਿਆ ਨੂ ਸਾਰਿਆ ਨੂ ਕਵੀਰ ਸਾ ਸਾਰਾਈ ਕੀਤ ਕਾਰੀ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸਕਰ ਕਾਰਾਣ ਪਾਰਕ ਕਲਾਕਰਾ ਪਾਰਕ ਸਿੰਘ ਸਾ ਸੰ ਸਕਾਰਾ ਪਾਰਕ ਕਲਾਕਾ ਸੀ
3. ਕਲਾ ਸਿੰਘ — ਪੰਚਵੀ ਪੁਰ ਦਾ ਕੀਰ ਪੰਜਰ ਪਰਿਆਰ ਦਾ ਕਾਰਾ ਕਲਾਕਾਰ ਪੰਚੀ ਨੇ ਕਲਾਕਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ
4. ਪੁਰਾ — ਸਾਰਾਂ ਪੁਰ ਨੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਕਲਾਕਾਰ ਸਿਵਾ ਸਕਾਰਾ ਨ ਪਾਰਾ ਸਕਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਾਰ ਕਲਾਕਾ ਨੇ
5. ਪੰਚ ਕਲਾਕ — ਨੇ ਪੁਰਾ, ਦਾ ਕਾਰ ਨਾਰ ਨੇ ਪਰ ਪੁਰਾ ਸਕਾਰ ਸਿਆ, ਪੁਰਾਕਾਰ ਪੁਰਾ ਪੁਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰ ਪੰਚ ਪੰਤਰ ਸਾਰ ਨੇ ਨੇ ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰਾ ਨ ਕਾਰਾ ਨ ਕਾਰਾ ਨ

ਬਾਬਾਸੰਖਾਲਾ ਬਸੰਤਾਂ ਤੁਦੇਂਕ ਸਹਣੋਂ ਆਇ ਬੈਠੁਮੇ ਅਕਮਆਮੋ ਸਹਸਨਾ ਅਕਮਆਮੋ ਅਕਮ
ਛਿਆ ਬਾਰੀਆ ਤੁੰ ਪਿੰਡ ਥਏ ਪਾਲਤਾ ਆਇ ਦਸੇ ਮਕਸ ਮੋਹ ਬਹਾਸਾ ਦੇ ਅਕਮ ਮਮ

ਵਾਰ ੨. ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਲਵੇ ਕੀ

:ਮਹੱਲਾਂਵੇ ਪਰਧਾਨ ਤੋਂ ਅਕਲਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲ ਰੱਖਿਆ

ਦੋਹਰਾ ਸਾਣੇ ਦਨੋ ਦਿਰ ਮਕਲਦਰੀਆਨ ਦੇਸ ਮੰਸ ਪੁੰਪਸਾਉਂ ਨੀਸ ਮਮ
ਪੁਲਾਂਵਦਾ ਸਾਨੇ ਭਯੋ ਯਥ ਤੈਰ ਪੁਲਰ ਮਾਣ ਲੀਨ ।੧। ਮਮਮਮ ਮਮ ਮਮ

ਚੌਪਈ ਪੰਥ ਮਿਕਲਾਸ ਸਕ ਮਾਲਕਾਤੇ ਥਾਮੈਂ ਤੁਰਕ ਮਾਲਵੇ ਮਮ ਧਰ੍ਹ ਧਾਮੈਂ
ਸਾਮੈਂ ਪੁਰ ਸੁਮ ਸਰੇ ਮਿਕਾਮਿਹ ਦੱਖਿਆ ਤੁੰਦ ਰੋ ਬੁਏ ਨ ਸਾਮਿਹ ।੨। ਮਮ ਮਮਮ
ਪੁਸਾਂ ਪਸਿ ਸਰ ਮਮ ਮਮਮੈਂ ਮਮਸ ਪਿੰਨ ਮਾਂਤੈ ਸਾਰੈ ਸਾਲਕਾਸ ਪਿੰਮਮਾਸ ਮਮਮਮ
ਮਮਸਮੋਸਸ ਦੇਸ। ਮੈਸਲੋ ਮਸਮਾਂ ਮਮਸਮਿ ਮਮਸਮੋ ਮਾਸਲੋ ਸਲੋ ਮਸਮੋਲੀ ਮਮਸਮੋਸ ।੩।
ਬਿਲ ਮਿਲ ਪੁਰਲੋ ਮਾਲੋ ਬਿੰਮ ਮਮਾ ਨਾਸ ਪੁਮਾ ਬਿੰਮ ਮੁਮਸਮਸਲ ਮਿੰਮਾਂ ਮਮਾ
ਮੰਸ ਸਮਿਮੁਮਸਲ ਪੁੰਸਿ ਲੋਲੋ ਰੋ ਧਲਿ ਸਮਸਲਾਲੋ ਮਸਲ ਮੰਸ ਲੋਲੋ ।੪।
ਮਾਨੋ ਮੰਸ ਮਮਸਲ ਥੰਲੋ ਸਲਮਾਨੋ ਮਿਮਸਲਾਲ ਪੁਲਾਂ ਸਨਿਮਸਲ ਮੰਸ ਨਿਸਲ ਮਮਾਲ
ਮਾਲੋ ਮੰਸ ਪਿੰਸ ਸਲੋ ਮਾਲੋ ਮਮਾਲ ਮੋਲ ਮਮਾਲੋ ਮਾਲਲੋ ਮਿਲਲ ਮਮਾਲਮ

ਸਮਮਾਲ ਮਮੀ ਮਮਮਿਲਮ ਮਮ ਪੁਸਿੰ ਮਮੀ ਮੰਸ ਪੰ ਮਮਮਾਲ। ਮਮਮਮ,ਮਮਮਮ ਮਮ
ਪੁਲ ਮਲੀ ।੫।ਮੰਲੋ ਪੁਲਮਲ ਮੰਸ ।੫। ਮਮਮਮਮ ਮ

ਚੌਪਈ ਮਮ ਤੋ ਮਾਲਿ ।।ਮੋਲੀ ਮਮਾਂਲੋ ।ਮਮਸ ਮਮਾ ਮੰਮੀ ਸੁੰਲ ਮਿਲਮਾਂਲੋ
ਮਮ ਮਮ ਪੁੰਲ ।ਮੰਲੋ ਪੁੰਮਾਲੋ ।ਮਾਲੋ ਮਲਾਲੀ ਪੁੰਲ ਮਲ ਮਮਾਲੋ ।੬।
ਮਿਮ। ਮਲ ਪੁੰਮ ਲੋ ਮਾਲ ਮਲਮਾਲੋ ।ਮਮ ਲੋਮਾ ਪਿੰਲੋ ਪੁੰਲ ਮਿਮਾਲੋ ਮਮਮਮ
ਪੁੰਮ ਮਲ ।ਮੰਮ ਮਿਮਾਲ ਮਮਾਲ ਮਮਮਾਲੋ ।ਮਿਲ ਮਲ ਮੰਲੋ ਪੁੰਲ ਮਲ ਮਮਾਲੋ ।੭।
ਮਮਾਲੋ ਮੰਲ ।ਮਮਾਲ ਮਾਲੀ ।ਮਾਲ ।ਮੰਲੋ ਮਮਾਲ ਮੰਲੋ ਮਮਾਲ ਮਮਾਲੋ
ਮਮੀ ਮੰਲ ਮਮਾਲੋ ਮੁਮ ਪਮਾ ।ਮਮਾਲ ਪੁੰਲੋ ਮਮ ਮਲੀ ਮਮਲਮਾਲ ।੮।
ਪੰਮਾ ।ਮਾਲ ਲੋ ।ਮਲੋ ਮਮਾਲ ।ਮਲੁਮੁ ਪੰਲ ਲੋ ਪੁੰਮਲੋ ਮਮਾਲ ਮਮਮਮਮਮ
ਬੁਲਾ ਪੁੰਮ ।ਮੰਲੋ ਪੁੰਲ ਮਾਲ ।ਮਮਾਲੋ ਮੁਲੋ ਮਲ ।ਮੰਲੋ ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ ।੯।

ਦੋਹਰਾ ਤੁਰਤੋਂ ਹੋਇ ਸਿੰਘ ਆਣੈ ਜੋਰ ਹੱਲੇ ਕਹਾਂ ਤੋਰ ਮਮਮਮ ਮਮ
ਨੇ ਮੰਲ ਮਮਲ ਲਾਂ ਪਮ ਲਗੀ ਲੋ ।ਮਾਲੋ ਤੁਰਕ ਪੁੰਲ ਮੋਰ ।੧੦।

ਦੋਹਰੀ ਤੇ ਮਮਾਲ ਲਾ ਧੰਲ ਮੰਲਾਲੋ ।ਮਮੁਮ ਪੰਲ ਲਮੁਮ ਪੁੰਲ ਮਾਲੋ
ਮਮੰਲ ਮਾਲ ।ਮੰਲ ਪੁੰਲ ਮੰਲ ਮੀ ਮਲੀ ।ਪੁੰਲ ।।ਮੰਲੋ ।ਮਮਾਲ ਲਮਮ ।੧੧।

੧ ਮਮੰਲ ।ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲੋ ਮਮਮਾਲ ਲੋ ਮੰਲੋ ।ਮਮਾਲ ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ
੨ ।ਮਮਾਲੋ ।ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ ।ਮਮਾਲ

ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ

ਚੌਪਈ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਸ੍ਰੀਮਤ ਦੇਤਹਿ ਪਗਧਾਰ। ਤਿਹ ਪੈ ਪਦ ਧਰਿ ਚੁਪਿ ਕਰ ਗਯਾ
ਨਦੀ ਰੌਦ੍ਰ ਜਲ ਤਰਿਓ ਅਕਾ ਅਕਾ ਕਰਾ ਕੀ ਨਹਿ ਮਗਨੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਯੋ।
ਤਿਨ ਸਭ ਦੇਖ ਕਹਾ ਪਰਿਕਰਮਾ ਫਿਰ ਤੇ ਕੀਨ ਚਲਯੋ ਮਗ ਮਾਹਿ
ਫੋਕਟ ਭਯਾ ਪਿਖ ਮਹਾ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀ ਸਭਾ ਪਾਵਨਿ ਕਰ ਰਹਯੋ। ਅਮਰ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ
ਫੇਰਾ ਕਰ ਮਾਰਗ ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਸਮਾਨੇ ਪਿਖ ਦੂਰ ਮਾਰਗ ਦੁਰਿ ਮਗ ਧਯਾ ਧਯਾ ਦੂਰਿ ਕਰ ਮਾਰਗ
ਜੋਧ ਕਰਿਨਕਰ ਦੁਰਿ ਕਰੇ ਸਾਥ ਦੇਯੋ ਪੂਰੇ ਮੈਸਥਾਨ ਸਥਾਪਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮਹਾਤਮ
ਕਾਰਜ ਪਿਖਿ ਕਥੁ ਸ੍ਰਮੇ ਪੁਰਿਨ ਕਥਨੇ ਸਨ੍ਹੈ ਸੋ ਦੂਰਿ ਬਸਤੀ ਮੰਨਾ ਮਹਾਤਮ
ਕਥਿ ਧਰੇ ਅਨੇਕਨੀ ਪਰਕਾਰ ਕਥੁ ਘਾਰਾ ਦੀਰੇ ਸਥਿਰ ਸਿਖਿਆ ਵਿਸਤਾਰ ਕਥਨਾ ਮਹਾਤਮ

ਦੋਹਰਾ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਘਨੇ ਥਕੁ ਬਾਲਸੀ ਰਹਯੋ ਅਖਾਇ ਅੰਕ
ਬਲਕਾਇ ਨਮਾਰੇ ਜਾਤ ਹੈ ਲਲੀ ਗੋਦ ਪਿਖ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਚੌਪਈ ਅੰਧ ਸੁਨਤ ਆਨੈ ਸਿਖ ਗਰਿ ਮਿਲਨਾਰਥ ਪਾਸ ਕੋ ਨਿਜ ਭਯਾ ਰਹਿਤ ਕਥਨ
ਲਲਤੇ ਪਿਰ ਲੇ ਦਿਨਕ ਨਿਵਾਸ ਬਾਲਸੀ ਪੰਥ ਕੀ ਲਲਨਾ ਦਿਵਾਸ ਤਤਤ।
ਮਾਖ ਸੋਰ ਕਰ ਪੀਤ ਪਰਾਯੋ ਅੰਕ ਚੋਰ ਨੈ ਚਲਨੀ ਧਾਯੋ Other
ਮਨਮ ਮਨਮ ਤਰਨੀ ਲਲੀ ਭਰਮ ਪਾਸ ਮਨਮਤ ਪਿਤ ਕੀਤੋ ਜੋਰ ਚਲਨ ਤੋਰ ਮਨਮਤ
ਅਤ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਿਸ ਪ੍ਰਤਿਨਤ ਦੀਹਿ ਚਲਾਦਾਇ ਅਖਾਦਾਸ ਕੀਹ ਪ੍ਰਮੋਨਾ ਸੋਇ
ਅਤੀ ਪਾਹੀ ਕੇ ਤਿਨੋਰਾ ਮੁ ਧਾਇ ਤਰਨ ਦੇਹੁ ਪਿਤਾ ਕੀਤੋ ਸਰਕਾਇ ਪਾਸ ਮਨਮ ਮਨਮ
ਪਿਛੀ ਟੋਯੂ ਕਿਸੀ ਅਹਾਦਾਸ ਕਰਾਂਚੈ ਰਸਤੇ ਪਿਆਂ ਸ ਧੋਸਾ ਪਰਲਾਪੈ ਮਨਮ
ਅਤੀ ਅਪਨੇ ਚੀਕਾਲ ਮੁ ਖੋਇ ਪਤਾ ਥੋ ਅਲਾਸ ਚੋਰੇ ਬਾਇ ਛੋਰੇ ਪਤਨ ਮਨਮ ਮਨਮ ਮਨਮ

ਦੋਹਰਾ ਮਨਮ ਪਤਨ ਚੀਨਤੇ ਮਨ ਕਰੇ ਨਿ ਪਤਿਯਤ ਪੰਥ ਪਤਨ
ਮਾਖ ਸੋਰ ਪੈਸ ਪਤ ਪਤੇ ਕੁਸ ਸਤੇ ਚੋਰਤੇ ਮਨ ਪੁਸ ਪਤਨ ॥੩॥

ਚੌਪਈ ਸ੍ਰੀ ਚਾਰਿਮੁਖ ਕਰਿ ਫੁਰੇ ਕੁਕਾਸ। ਅਵਤਰਯੋ ਪੰਥ ਸਥ ਲੋਕ ਅਨਾਸੀ।
ਪਰਗਟ ਹ ਆਸੀ ਸਿਖ ਰੁਪਧੇ ਬਰਕਾਇ ਹੁਤਾ ਭੁੰਚ ਜਿਸ ਕੀ ਪਥ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ ਮਾਹਿ
ਚੁਤੀ ਸੋਹਣ ਮਾਖ ਆਨੈ ਸਿਖ ਪਾਸ ਛਹਿਣ ਦੀਖ ਸਿਖ ਚਲ ਲਈ ਮਾਖਦਾਸ
ਬਹੁਤ ਆਨਤ ਪਿਖ ਦੇਤੋ ਧਰਮਾਇ ਪਿਨਦਾਰ ਸੋ ਚੁਤ ਮਰਸਾਹੁ ਕਰਵਾਏ ਮਾਨੇ ਮਾਨ ਮਾਨ
ਸਿਖਦੇਸ ਚੁਰਬਸਥ ਸਿਖ ਦਏ ਸੋਮਾਇ ਫਰਿ ਦੇਹੁਰਾ ਕੀਰਨ ਮਾਖੇ ਘਲਾਇ
ਬਹੁਤ ਪੋਰ ਤਾਹਿ ਦਏ ਅਕਾਇ ਲੈਡ ਦਏ ਨਲਾ ਸਿਖਾ ਲਗਾਇ ਚਲਾ। ਮਾਨ ਮਾਨ ਮਾਨਮਾਨ
ਅੰਨ ਸਿਖੀ ਫੈਦੀ ਗੀਹੈ ਕੁਸਿਕੇ ਚਲਾ ਮੰਨੇ ਪੁੰਨ ਮੰਨਕਾਇ ਸੁ ਚੋਰੀ
ਕੰਨ ਸਿਖ ਯਾ ਪੁਰੀ ਪੁਸੀਲੀ ਲਲੀ ਪੁੰਜੈ ਚੋਰਤੇ ਚੁਨ ਚੋਰਤੀ।ਸਨਾ

ਦੋਹਰਾ ਚੁਤੇ ਰੋਮਰੇਟੇ ਚੁਪਤੇ ਸਰਿ ਮੰਨੂ ਸਿਖ ਸਸਕਾਰ
ਮਨ ਰੋਤਾ ਸੀ ਘੋਸਾ ਚਲੈ ਦਨ ਮਾਹੀ ਮਹੀ ਮਿਮਾਨਤਾਰਾ। ਮਾਨ

1 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ।

www.sikhbookclub.com

ਜੋਹਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਮਾ ਉਸਨੂੰ ਵਰਜਦਾਰੀ ਪਾਣੀ ਔਰ ਨ ਪੰਥ ਵਰਤਾਈਂ
ਤੂੰ ਅੱਜ ਚੱਤ ਮੁਹਾ ਮਾਹਰ ਵਹੀ ਉਸ ਖਾਣਾ ਪੰਥ ਤਰ ਪਾਰਿਲੋ ਚਲੀ ਮਰੀਨ

ਚੰਦਰਾ ਇੱਥ ਲਵੇ ਬੰਨ੍ਹ ਸਿੱਧ ਚਲੇ ਜਾਂਦਿ ਕਲਯੁੱਗ ਦੁਖਦਾਨ ਦੇ ਲਾਯਕ
ਤਰਨਾ ਨੇ ਘਰੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਭਲਾਈ ਚਾਕਰ ਤਰਕਨਾਯਾ ।੪੪੭

ਚਾਨਣੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੇ ਮਿਲ ਪਸਾਰਿਆ ਮੁਸ਼ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੇ ਨੇ ਜਾ ਫੋਲ ਕਰਾਰੇ! ਅਵਿਆ ਮਾਰਕਾਰਾਂ
ਮੁਖ ਹਸਦਾ ਸੁਣੇ ਪਿਆ ਦਯ ਚਾਨ ਮੁਹਬਤ ਮਾਨੀਆਂ ਹਾਲੀਆਂ ਹਾਲਾਂਦਾ ਮਾਨ ।੪੪੫ਮਿਲਾਕ ਮਾਰ
ਨੇ ਹਸਦਾ ਖਿੜ ਹਸਦੇ ਹਾਸਿ ਮਾਣਿ ਵਖਾਵਣ ਤੁਸ਼ ਨੇ ਲਖਣ ਵਾਲੀ ਤਰਸਾਵਣ ਸਿਵਾਰਾਂ ਮਾਰ
ਸੋ ਸਜਣ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮੋਰੀ ਅਰਦਾਸਾ ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਿਮ ਉਸ ਥਹਿ ਘਣ ਚਲੇ ਪਾਸ ਤਰਾਂ ਅਵਿਆਰਾਂ

ਚਿੰਤਾ ਉਸੇ ਖਿਲਾਰ ਪੁਰਖਤ ਘਾਲੀ ਅਹਿ ਸਿਖਰੇ ਤਮਾਸ਼ ਚੋਰ ਮਾਰੀ
ਨੇ ਹਸਲ ਮਨ ਨੂੰ ਨੇ ਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਸਿੱਖ ਤੋਂ ਅਵੇ ਰਖ ਪਾਰਿਆ ।੪੪੩ਮਾਰ ਮਾਰ

ਚੰਦਨੀ ਮਾ ਮਾਰੇ ਅਸ਼ ਪੰਥ ਨ ਪਾਰਿ ਜਿਸ ਵੁਠੀ ਸਸਾਨੀ ਸਿਮਸ਼ ਮਾ ਪਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਮੁਸ਼ ਮਲਯਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਸਾਂ ਚਾਰਿ ਦਿਸ ਦਾਮਾਂ ਪੁਰਿਸ ਨੇਤਰਾ ਤਸਲਾਰੇ ਪਾਰਿ ।੪੪੨ਮਾਰ ਮਾਰ
ਸਲਾਵ ਸਲਾਰਾਨੇ ਸੇ ਥੇ ਸੁਲਤਾਰੀ ਜਿ ਚੀ ਮੇਰ ਥੇ ਜਾਰੀ ਚਲਾਰੀ
ਜੋਰ ਪੰਥਾਰਾਰੀ ਪਾਰਾ ਮਲਾਰੀ ਉਸ ਰੇ ।ਮਾਰਿਕਾ ਦਿਸ ਦਿਖਾਰੀ ਨਮਾ ।ਮਾਰ ਮਾਰ ।ਮਾਰ
ਜੋਰ ਚੁਣੇ ਥੇ ਮਾਰੀ ਰੰਤ ਪੁਨ ਮਰ ਪੰਥ ਸਲ ਸਲਾ ਵਲੇ ਥੇ
ਸਭੀ ਮਲਾਰਾਰਿ ਸਭੀ ਸਲੇ ਸਲਾਰਿ। ਸਾਰੇ ਥੰਸਰ ਮਲੇ ਸਲਾਰਿ ਮਾਰਾ।

ਚਾਰੰਤ. ਮਲਾ ਚੁਲੇ ਥੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿਲਾਰਲੇ

ਮੋਰਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿਲਾ ਮਲੀ ਸਹੀ ਸੀ ਸ ।ਚੁਮਲ ਚਲਾਰ ।ਮਾਰ ਮਾਰ
ਚਲਾ ਥੇ ਸਲਾਰਾ ਲਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੀ ਸਿਲਾ ਮੇ ਸੁਖੇ ਚਲਾਰ ।ਮਾਰ ।ਮਾਰ

ਥੋਰਾ ਮਾਰੇ ਸਿਲ ਮਲਾਰਾ ਸਲਾਰਾ ਥੇ ਲਾ ਸਿਲ ਮੇ ਮਲਾਰਿਮਾਰ
ਨਥਾ ਸਿਲ ਚੇ ਪਰਿਲੇ ਚੰਥੀ ਸਲਾਰਾਰ ਥੰਚ ਮਲਾਰੇ ਚ ਸਲੀ ਸਲ
ਪਿਮਲ ਲਲਾਰਾਂਦੇ ਚੁਲ ਲਲ ਪਾਸੀ ਸਿਲ ਲਲਾਰ ਸੰਚੁ ਮਲਾਰਾ ਸਲਾਰੀ ਸਲਾਰਾ ।ਮਾਰ ।ਮਾਰ
ਮਲਾ ਸਿਲਾਰਲੇ ਸਲਾ ਸਲਾਰੀ ਮਲਾ ਚੰਥੀ ਲਲੇ ਸਿਲ ਲਲ ਸਲਾਰ ।ਮਾਰ ।ਮਾਰ
ਚੁ ਸਲਾਰਿਮਲਾ ਲਲੇ ਚੁਲਾ ਚੁਲੀਲ ਸਿਲਾ ਮਲਾ ਮਾਰ ਚੁਸਿ ਚੰਥ ਮਲੀਚੁਲਾਰਾ ।ਮਾਰ ।ਮਾਰ ।ਮਾਰ

ਮ ਚੁਲ ਸਿਲਾ ਸਿਲੇ ਮੁਲਾ ਚੁ ਸਿਲੇ ਸਿਲ ਚੁ ਥੰਚ ਮੀ ਚੁ
ਸਿਲੀ ਮੁਲੇ ਮਲਾ ਚਲਾ ਚਲ ਸਲੇ ਮੁਲੀ ਚਲ ਸਿਲ ਮਲੇ ਮਲੇ ਚਲੇ

ਦੋਹਰਾ ਬਾਵੇਂ ਕਿਹਾਵੈ ਲਿਖ ਕੌ ਮਿਲੈ ਵੰਛਣੀ ਕਾਮ
ਮੰਥਨ ਲਿਖ ਦਾਹਣੇ' ਮਹੰ ਪਰਸਾਵੈ ਦਾਨਵੰਤ ਨਾਮ

ਦੋਹਰਾ ਜਿਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁੰਦਿ ਬੁੱਧ ਯਕਦਾਮ ਸਿੱਧ ਨ ਵਾਕ
ਤਾਂਹੰ ਕੁਲ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖ ਦੇਵੈਂ ਜਗਿ ਸੁਹਦਾ ਨਾਂ'

ਚੌਪਈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰੇ ਯਾਕੀ ਪੁਨੈ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾਂਹੰ ਪਰਾ ਦੋ ਪਿਤੁਮਾ ਯਾਕੀ
ਦੋ ਸੋ ਪਰੀ ਬਖਤਾ ਨੋ ਥਾਵੈ ਤਾ ਨਿਜ ਦੋਸੀ ਕਾ ਤਾ ਸਾਥੈ।

ਦੋਹਰਾ ਦੋ ਗੋਰੀ ਯਾਕੀ ਪਰੈਂਦੀ ਨਾਕ ਪੁਨ ਦੁਨੈ ਸੁ ਗੋਵਿਦ।
ਸੀ ਸਰਿਜਨਹ ਕੀ ਸਿਖਾ ਚੋ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਦ।

ਨਰੈਂਚਾ ਕੁਲ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੈਹ ਪ੍ਰਸਣ ਪੰਜ ਪੰਥ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੰਜਮ ਹੀ ਲਿਖ ਦੀਨਾ
ਦੋ ਯਾ ਸੁਨਣੈ ਕਥ ਪੈ ਸਣਤ ਹੈ ਨਦੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਭੈ ਵਰਨ ਕੁੰਥਿ ਪ੍ਰਗੋਨਾ
ਜਤਿ ਯਾਂ ਬੰਧ ਸ ਪ੍ਰਾਪ ਕਸੈ ਤੁਰੈ ਦਾਨਿ ਸਿਖੈ ਸੁ ਸਹਾਇਕ ਜੋਨਾ ਅਤੀਕਾਰ ਕਥ
ਬਨਾਇਦ ਹੈ ਯਾਕੁ ਲਿਖੈਂ ਸਿਖਣੀ ਜੋਨ ਮੰਤਾ ਸੋ ਜੁਗਾਸਿਕੈ ਅੰਥ ਸਿਖਾਇਨ ਪਾਰਥ ਮਾਰ

ਚੌਪਈ ਜਾ ਸੁਖਦਾ ਜ ਮਿਕਦ ਮਥੈ ਪਰਾਪਥੈ ਮਾਰਥਾ ਯਾਕਥਾ ਸਾਰਥ ਕਥ ਪਾਥੈ ਮਾਰਥਾਂ ਮਾਰ ਸਥਿਰ
ਸੀ ਗੁਰ ਭਰਣਤ ਘਾਯਕ ਸਿਖ ਹੋਈ ਦਸਾਂਹਦ ਦੁਖ ਰਹੀ ਜਾ ਛੋਈ ਮਾਰਥ।

ਦੋਹਰਾ ਸੀ ਰਾਮਕਾਰਜ ਪ੍ਰਾਯਕਥਾਂ ਸਿਖਣ ਮਾਰ ਪੁਨ ਯਾਕ ਸਿਖ ਸਹਾਇ ਮਾਰਥਾਂ ਮਾਰਥਾਂ ਮਾਰਥਾਂ ਮਾਰਥਾਂ
ਦਾਂਹਾਂ ਹਰਨਾ ਸਿਖ ਸੋ ਮਥੈ ਯਾਕ ਸਿਖ ਪੁਰਾ ਥੀ ਸਹਾਥਿ ਮਾਰਥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ

ਦੋਹਰਾ ਸਿਖਨਾ ਥਨ ਸੁਹਿ ਮਥੈ ਸਕੈ ਥੀਯਨ ਸੁਹੈ ਸੁ ਸਾਰਥਾਂ
ਮਾਰ ਸਥੀ ਦੋ ਸਿਖ ਯਕਾ ਸਥੀ ਸਿਖਾਰਥ ਸਿਖਾਰਥ ਸਿਖਾਰਥ ਮਾਰਥਾ।

ਦੋਹਰਾ ਯਕਾਰਥ ਸਿਖ ਥੀ ਦੋਹਰੂ ਥਰਣ ਸੁੰਥਿ ਸਿਖ ਸਾਰਥ
ਸ੍ਰੀ ਸੁਹਾਰਥ ਮਿਲਣ ਸਿਸੈ ਮਾਰਥਾਂ ਥੋਰ ਸਿਖਾਰਥ ਮਾਰਥਾਂ।

੧ ਸ੍ਰੀਯੁ ਨਾਨਕ ਪੰਥ ਪ੍ਰਬੋਧਕਾਨੀ ਬਾਬਾ ਖਤਮ ਏਥੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

੨ ਸਿੰਘ ਸ ਮੁੰਡ ਦਾ ਬਖਸ਼ਾ ਹਨਾ ਬਰ ਬਖਸ਼ਾਵਾਂ ਤ ਬਾਕਰ ਬਖਾ ਸਿਖਾ ਸਿਖਾਰ ਮੰਗਾ ਹੈ ਬਾ. ਖਤ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸੁਖ ਪੰਥਾਂ ਦ ਸ਼ਿਖ ਤੋ ਸਾਂ ਦ ਸਾਂਹੰ. ਸਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਤ ਪ ਸਾਂਹੰ, ਬਖਾਂ ਪ ਸਾਂਹੰ ਸੁਖ ਸ਼ਿਖ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਾਂਹੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੋ ਬਾਕਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੋ ਸਾਂਹੰ ਹੈ

੪ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਬਾ ਖਤਮ ਏਥੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

www.sikhbookclub.com

ਚੋਣਵੀਂ ਪੁਸਤਕ ਸੂਚੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਬੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

ਅਰਸ਼ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਪਾਦਕ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਕਵਿਤਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ, ਦਿੱਲੀ, ੨੦੧੫।

English Books

Bhagat Singh, A Martyr for Self-Rule, Publications Division, Delhi, 1981.

Bipan Chandra, Communalism in Modern India, Har-Anand Publications, New Delhi, 1984.

Bipan Chandra, Nationalism and Colonialism in Modern India, Orient Longman, New Delhi, 1979.

Gopal Thakur, A Contemporary History of India, Vikas Publishing House, New Delhi, 1981.

Hardayal, The Revolutionary Movement in India, Modern Publishers, New Delhi, 1985.

Harish Kapur, Punjab Unrest Abroad, Vol. II, Manohar Book Service, New Delhi, 1974.

Irfan Habib, Agrarian Relations and Land Revenue, Tulika Books, New Delhi, 1995.

Jagmohan Singh, Ed., Ghadar Movement: Ideology, Organisation and Strategy, Manohar Publishers, New Delhi, 1978.

Kamla Prasad, Ed., Bhagat Singh: Prison Notebook and Writings, Vol. I, Publications Division, Delhi, 1986.

Mridula Mukherjee, Peasants in India's Non-violent Struggle, Oxford University Press, Delhi, 1998.

Nonica Datta, Forging Identities: Gender, Communities and the State in Colonial Punjab, Manohar Publishers, New Delhi, 2006.

Satish Kumar Verma, Ed., Bhagat Singh: Thoughts and Writings, Anmol Publications, New Delhi, 1996.

Sohan Singh Josh, Kirti Kisan Party, People's Publishing House, New Delhi, 1975.

Sucheta Mahajan, Peasants in India's Non-violent Struggle, Oxford University Press, Delhi, 1998.

Tan Tai Yong, The Garrison State: Military, Government and Society in Colonial Punjab, 1849–1947, Sage Publications, New Delhi, 2005.

Vinay Lal, Ed., Modern Indian Political History, Oxford University Press, New Delhi, 2009.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਇੰਡੈਕਸ

ਇੰਜਣ ਇੰਡਿਕੇਟਰ ਲੈਂਪ
ਇੰਡਿਕੇਟਰ ਪੈਨਲ ਲੈਂਪ, ੩੭

ਆਇਲ ਐਕਸਟਰਾਲ ਪੰ
ਆਇਲਿੰਗ ਕਾਰਟ ਪੰਪ, ੧੬੭, ੧੭੯ ਪਾਵਰ ਟੇਕ-ਆਫ ਸਿਸਟਮ ਦੇਖਣਾ
ਆਪਰੇਸ਼ਨਲ ਅਥਾਰਿਟੀ ੨੭ ਮ. ੧੭੬, ੨੭੭, ਟਾਈਪ ਰੇਟਿੰਗ ਰੱਖਣ-ਰਖਾਉ ਲੋੜਾਂ ਤੇ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਮਾਣਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਖਣਾ ਵੀ ਦੇਖੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਫਲਾਈਟ ਕਰੂ
ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਗਲਤ-ਦੇਖੋ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਗਲਤ
ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਕਾਰਡਧਾਰਕ ੨੭੭, ੨੭੯
ਅਮਰੀਕਨ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਫੌਰ ਐਵੀਏਸ਼ਨ ਮੈਡੀਸਿਨ, ੩੭੧, ੩੭੭, ੩੭੯, ੩੮੧, ੩੮੩, ੩੮੫, ੩੮੭
ਅਮੋਨੀਆ ਇੰਹੇਲੈਂਟ ਪੈਕੇਟ, ੩੮੫
ਅਰਜੈਂਟ ਲੈਂਡਿੰਗ ਦੇਖੋ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲੈਂਡਿੰਗ
ਅਰਥ ਫੌਲਟ ਦੇਖੋ, ੬੮
ਅਲਕੋਹਲ ਲਾਗ
ਅਲਟਰਨੇਟਰ ਫੇਲਯਰ, ੧੭੫
ਅਲਟਰਾ ਲਾਈਟ ਵੈਹੀਕਲ
ਅਲਟਰਨੇਟਰ ਫੇਲਯਰ, ੧੭੫
ਅਲਟੀਮੀਟਰ ਸੈਟਿੰਗ, ੨੭੫
ਅਲਟੀਮੀਟਰ ਐਰਰ ਅਲਟੀਮੀਟਰ ਦੇਖੋ ਵੀ ਦੇਖੋ, ਨੈਵੀਗੇਸ਼ਨ
ਅਲਾਸਕਾ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਇੰਟਰਫੇਸ, ੨੭੭, ੨੭੯ ਵੀ ਦੇਖੋ ਫਲਾਈਟ ਪਲਾਨ
ਅਲਾਸਕਾ ਫਲਾਈਟ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ੨੭੭
ਅਲਾਸਕਾ ਫਲਾਈਟ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇਖੋ ਵੀ ਫਲਾਈਟ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ
ਅਲਾਸਕਾ ਵਿਚ ਫਲਾਈਟ ਪਲਾਨਿੰਗ, ੨੭੭
ਅਲਾਸਕਾ ਵਿਚ ਫਲਾਈਟ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦੇਖੋ ਵੀ ਫਲਾਈਟ ਪਲਾਨ

ਸਰਹੱਦ ਦਰਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਰਤਾ, ੧੭੭੧
ਸਿਰ ਸਿਆਹ ੧੭
ਸੰਗਰਮਾਰ ੭੫੮
ਅਫ਼ਰਾ ਕੰਬਲ ਮਾਲੀ ਕੁਲ੍ਹੀ ੩੨੭, ੩੭੯
ਸਮਾਜਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤਰਾਜ਼ੂ ੩੪੨, ੩੪੯
ਸਲਾਈ ੯੭੯
ਸਾਲਵੇ ਮਾਲੀ ਪਿਲਿਸੇ ੨੭੬
ਸਮਾਲ ਕਾਲ ਪੁਲ ਸਾਲ ੩੭੬, ੪੦੯, ੫੭੬
ਸਿਆਹ ੧੬੬, ੧੭੯
ਸਿਰਜਣਾ ਸਭਾ ਸਿਰਜਣਾ ਸਭਾ ਸਾਲਾ
ਸਿਰਜਣਾ ਸਭਾ ਸੰਗੀਤ-ਸਿਰਜਣਾ ਸਭਾ ਸਾਲਾ ੨੭੬
ਸਿਰ ਸਾਲ ਸਿਰ ਪਾਲੇ ਦਾ ਸਾਲ ੧੭੬੮ ੧੭੭੯–੭੭, ੧੭੭੯, ੧੭੮੦
ਸਿਲ੍ਹ ਪਾਲਾ ਅਮਾਲ ਰੁਮਾਲ ੨੭
ਸਿਲ੍ਹ ਕੀ ਰਸਮ
ਸਿਲਸਿਲਾ ੭.
ਸੀਲ ਪੈਲ ਖਾਰਾ
ਸੀਲ
ਸੀਲਿਆ ਸਮਾ. ਸਲਾਮੀ ਬੰਦੂਕ
ਸਲਾਈਟ ਸਪਲਾਈ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸਾਲਾ
ਸੁਖਾ ਸਿਲਾ ਸੁਖਸਿਲਾਲ ਦਾ ਰਸਤਾ ੪੮, ੫੧
ਸੁਖਾ ਸਿਲਾ ਕਲਾ ਮਾਲਾ ਮੰਡੀ ਰਸਤਾ ਸੰਸਥਾ ਸਿਲਾਲ
ਸਾਲ ਸਾਲ ਸਾਲਾ ਸਾਲਾ ਸਾਲਾ, ੭੭੮
ਸਿਲਾਲ ਸਿਲਾ
ਸੁਖਾ ਮੰਡੀ ਪਲ ੨੨
ਸੁਖਾ ਸਿਲਾ ਪੈਲ
ਸੁਖਾਲੀ ਮਾਲਾ ਸਾਲ-ਮਾਲ ਸਾਲਾ. ੧੪੮, ੨੭੫ ਸਾਲਾ ਸਾਲ, ੫੭੭
ਸੁਖਾਲਾ ਸਾ.ਸ ਸ.ਮ
ਸੁਲਤਾਨ ਮਸਜਿਦ
ਸਲਾਮ ਸਿਲਾ ਸੰਸਥਾ ੭੭, ੨੩੭-੩੩, ੨੩੭, ੨੭੫ ੨੭੫
ਸਿਲਾਲ ਪਲਾਸਟਰ ੨੭੫
ਸੁਲਤਾਨਾਬਾਦ ੧੭੭
ਸਲਾਈਕਲ ਸਿਲਾ, ਸੁਖਾਲ ਸਾਲਾ
ਸੁਲਤਾਨਾਬਾਦ. ਸਲਾਈਟ ਪਾਟ, ਸਾਲਾਈ-ਸਾਲਾਈਟ
ਸੁਲਤਾਨਾਬਾਦ ਸਿਲਾਲੀ ਸਾਲ, ਸਲਾਲ
ਸਲਾਲ ਸਲਾਲ ਸੰਸਥਾ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਲਾਲ ਸਲਾਈਟ ਸਲਾ. ਸਲਾ. ਸਲਾਲ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਿਲਾ ਸਲਾਲ
ਸੁਖਾ ਸਿਲਾ ਸਲਾਲ
ਸਿਲਾਈ ਪੈਲਾ ਸੰਸਥਾ ਸਲਾਈ ਸਲਾ. ੨੭੫
ਸੁਖਾ ਸਲਾ :ਸਿਲਾ ਸਲਾਈਟ-ਸੁਖਾਲਾ ਸਾਲਾ
ਸੰਸਥਾ ਸਿਲਾਲ ਸਲਾਲ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਿਲਾ ਸਲਾਲ
ਸਿਲਾਲ ਸਲਾਈਟ ਸਲਾ. ਸਲਾ. ਸਲਾਲ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਿਲਾ ਸਲਾਲ
ਸਿਲਾਲ ਸਲਾਲ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਲਾਲ
ਸਿਲਾਲ ਸਲਾਲ

अंतर्गामी प्रेरणा
अक्षय ऊर्जास्रोतांचे भरती-ओहोटी ऊर्जा केंद्र
अनौरस संतान दायित्व
अनुप्रयुक्त शरीरक्रिया
अभियांत्रिकी यंत्रसामग्री उत्पादन, ४१९, ४४२
अर्थसंकल्पीय तूट, वाढ, गणित, ४१९, ४४२
आंबेडकर, भीमराव
आयुर्वेदिक औषधी वनस्पती लागवद
आर्किटेक्चरल लाइटिंग डिझाईन, २८१–२९१, ३४०, ३४२, ३४४, ३४६, ३४८, ३५०, ३५२, ३५४, ३५६, ३५८, ३६०, ३६२, ३६४, ३६६, ३६८, ३७०, ३७२, ३७४, ३७६, ३७८, ३८०, ३८२, ३८४, ३८६, ३८८, ३९०, ३९२, ३९४, ३९६, ३९८, ४००, ४०२, ४०४, ४०६, ४०८, ४१०, ४१२, ४१४, ४१६, ४१८, ४२०, ४२२, ४२४, ४२६, ४२८, ४३०, ४३२, ४३४, ४३६, ४३८, ४४०, ४४२, ४४४, ४४६, ४४८, ४५०, ४५२, ४५४, ४५६, ४५८, ४६०, ४६२, ४६४, ४६६, ४६८, ४७०, ४७२, ४७४, ४७६, ४७८, ४८०, ४८२, ४८४, ४८६, ४८८, ४९०, ४९२, ४९४, ४९६, ४९८, ५००, ५०२, ५०४, ५०६, ५०८, ५१०, ५१२, ५१४, ५१६, ५१८, ५२०, ५२२, ५२४, ५२६, ५२८, ५३०, ५३२, ५३४, ५३६, ५३८, ५४०, ५४२, ५४४, ५४६, ५४८, ५५०, ५५२, ५५४, ५५६, ५५८, ५६०, ५६२, ५६४, ५६६, ५६८, ५७०, ५७२, ५७४, ५७६, ५७८, ५८०, ५८२, ५८४, ५८६, ५८८, ५९०, ५९२, ५९४, ५९६, ५९८, ६००, ६०२, ६०४, ६०६, ६०८, ६१०, ६१२, ६१४, ६१६, ६१८, ६२०, ६२२, ६२४, ६२६, ६२८, ६३०, ६३२, ६३४, ६३६, ६३८, ६४०, ६४२, ६४४, ६४६, ६४८, ६५०, ६५२, ६५४, ६५६, ६५८, ६६०, ६६२, ६६४, ६६६, ६६८, ६७०, ६७२, ६७४, ६७६, ६७८, ६८०, ६८२, ६८४, ६८६, ६८८, ६९०, ६९२, ६९४, ६९६, ६९८, ७००, ७०२, ७०४, ७०६, ७०८, ७१०, ७१२, ७१४, ७१६, ७१८, ७२०, ७२२, ७२४, ७२६, ७२८, ७३०, ७३२, ७३४, ७३६, ७३८, ७४०, ७४२, ७४४, ७४६, ७४८, ७५०, ७५२, ७५४, ७५६, ७५८, ७६०, ७६२, ७६४, ७६६, ७६८, ७७०, ७७२, ७७४, ७७६, ७७८, ७८०, ७८२, ७८४, ७८६, ७८८, ७९०, ७९२, ७९४, ७९६, ७९८, ८००, ८०२, ८०४, ८०६, ८०८, ८१०, ८१२, ८१४, ८१६, ८१८, ८२०, ८२२, ८२४, ८२६, ८२८, ८३०, ८३२, ८३४, ८३६, ८३८, ८४०, ८४२, ८४४, ८४६, ८४८, ८५०, ८५२, ८५४, ८५६, ८५८, ८६०, ८६२, ८६४, ८६६, ८६८, ८७०, ८७२, ८७४, ८७६, ८७८, ८८०, ८८२, ८८४, ८८६, ८८८, ८९०, ८९२, ८९४, ८९६, ८९८, ९००, ९०२, ९०४, ९०६, ९०८, ९१०, ९१२, ९१४, ९१६, ९१८, ९२०, ९२२, ९२४, ९२६, ९२८, ९३०, ९३२, ९३४, ९३६, ९३८, ९४०, ९४२, ९४४, ९४६, ९४८, ९५०, ९५२, ९५४, ९५६, ९५८, ९६०, ९६२, ९६४, ९६६, ९६८, ९७०, ९७२, ९७४, ९७६, ९७८, ९८०, ९८२, ९८४, ९८६, ९८८, ९९०, ९९२, ९९४, ९९६, ९९८, १०००
आवर्त सारणी, गुणधर्म, ४१
इंजिन ऑइल, २७१
इंद्रायणी भात, २१०
इंधन कार्यक्षमता, ३१०
इंधन भेसळ, ३१०
इंधन-कार्यक्षमता प्रमाणपत्र, ३७१
इंधनाचे दर, ३१०
इंधनाचे भाव, ३१०
इंधनाचे वाढते दर, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव आणि त्याचा परिणाम, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम आणि उपाय, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०
इंधनाचे वाढते भाव, परिणाम, उपाय, ३१०

अंतर्गत नियंत्रण, वित्तीय विवरण
अंतर्राष्ट्रीय व्यापारिक संगठन, दोहा
अंधेरा सिनेमा, गिलहरी
आपातकालीन पत्र, ३८–४१, ७५
आर्थिक वर्ष, अंकेक्षक की रिपोर्ट, ११२–११४
आवेदन-पत्र, ऑनलाइन, ३८–४२
इंटरनेट बैंकिंग, सुरक्षित, ७१–७३
इंद्रधनुष, दूसरा, ३४०
इंद्रधनुष, पहला, ३३९
इंद्रधनुष, पानी की बूँदों में, ३४१
इंद्रधनुष सिनेमा, मुख्य द्वार, ४१
इंद्रधनुष सिनेमा, शुरुआत, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा, स्थापना, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, पहला दिन, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, पुराना पोस्टर, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, बंद होने के बाद, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, मरम्मत, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, रंगाई, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, रोशनी, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, विज्ञापन, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, शो का समय, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, सजावट, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, सफाई, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल के अंदर, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल के बाहर, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल के भीतर, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल के सामने, ३३९
इंद्रधनुष सिनेमा के सामने, हॉल के सामने का सजावट

ঘড়ের ঘড়ি
অন্ধকার ঘড়ি
ঘড়ি-দেখা মানুষ
ঘড়িওয়ালা চা
ঘড়িতে দেখানোর ঘড়ি

ঘড়ি দেখার সময়
ঘড়ির পিছনে দৌড়
ঘড়ির গল্প-গল্প, গল্প
কাজের ঘড়ি-ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়িওয়ালার গল্প
ঘড়ির দিকে তাকিয়ে থাকা মানুষটির চিঠির কাহিনী
নাম: তারা ঠিকানা: ঘড়ির দোকান বয়স: ৩৯ বছর পেশা: ঘড়ি মেরামত, ৪৫-এ ফটো
ঘড়িতে চাবি
ঘড়িওয়ালা গল্প
ঘড়িওয়ালার পিছনের ঘড়ি
ঘড়ি-ঘড়ি ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি ঘড়ি-ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি
ঘড়ির দোকান ঘড়ি-ঘড়ি

ঘড়ির ঘড়ি

ঘড়িওয়ালা ঘড়ি, ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়িওয়ালা ঘড়ি, ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির দিকে তাকিয়ে থাকা মানুষটির চিঠির কাহিনী
  নাম: তারা ঠিকানা: ঘড়ির দোকান বয়স: ৩৯ বছর পেশা: ঘড়ি মেরামত, ৪৫-এ ফটো
ঘড়ি দেখা ঘড়িওয়ালার ঘড়ি-ঘড়ি
ঘড়িওয়ালা ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়িওয়ালা ঘড়ি ঘড়ি
  ঘড়ির ঘড়ি, ঘড়ি-ঘড়ি
  ঘড়ির ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি ঘড়ি
ঘড়ির ঘড়ি

ঘরোয়া রান্না

ঈদে রান্নার তালিকা
ভাবনা থাকছে ঘরোয়া
স্বাদের পরিচয়

তারিখ-সময়ী আলো পরিচয়
অনলাইনের গতি ঠিকানা
ফোনবইয়ে নম্বর: বন্ধু ঠিকানা ঠিকানা
অনলাইনে যোগাযোগ ঠিকানা ঠিকানা-ঠিকানা
অনলাইনে ঠিকানা, ঠিকানা
ঠিকানায় ঠিকানা
ঠিকানায় ঠিকানা
ঠিকানা ঠিকানা ঠিকানা, ঠিকানা-ঠিকানা ঠিকানা-ঠিকানা
ঠিকানা ঠিকানা, ঠিকানা ঠিকানা ঠিকানা ঠিকানা-ঠিকানা ঠিকানা-ঠিকানা
ঠিকানা।
ঠিকানা ঠিকানা ঠিকানা ঠিকানা

ਅਜੀਤ ਤਰਨ
ਅਟਾਰੀ ਮੰਡੀ
ਅਨਾਜ, ਬੁਹੁ ਮੁ. ਤ. ਮੰਤ੍ਰੀ, ੧੫, ੧੬, ੧੮, ੨੯, ੩੭, ੩੮, ੪੯, ੫੦, ੬੭, ੭੩, ੭੫, ੭੭, ੭੯-੮੦, ੮੩, ੧੧੦, ੧੩੭, ੧੪੭, ੧੬੮, ੧੭੩, ੧੮੫-੮੭, ੧੮੯, ੨੦੬, ੨੩੮-੩੯, ੨੬੫, ੨੮੯-੯੦, ੨੯੨, ੩੦੬, ੩੮੭, ੩੯੬, ੩੯੭
ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ੭੭
ਆਦੂ ਸਿੰਘ ੧੮੪
ਆਦੂ ਸਿੰਘ ੩੫੮
ਆਦੂ ਮੰਦਿ, ਚੰਦਰਕਾਂਤ ੪੭੮
ਆਲਾ ੬੮੪
ਆਖਰੋਟ ੩੬
ਆਲਮਦੀਨ ੩੫੮
ਆਲੀਵਾਲ ੭੬੮
ਇਸਰੋਵਾਲ ਫਾਟਕ ੧੫
ਇਸਲਾ ਚੌਕ ਮਾਈ, ੨੭੬
ਇਕਨਾਮ-ਪੈਲੇਸ-ਮਸਜਿਦ, ਇਕਨਾਮ/ਇਨਸਾਫ਼ ਕਲੀ--ਦੇਖੋ ਕਾਨੂੰਨੀਨੰਬਰ
ਇਲਾਹੀ ਬਖਸ਼ ੨੮੬
ਉਸਮਾਨ ੨੭੭
ਉਸਮਾਨ ਦੀ ਥਲ ੨੭੫, ੨੭੫
ਐਸਪਿਰਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ੧੮੭

ਪਰਾਲ ਮੰਦਿ ੧੦੦
ਪੰਜਾਬ ੭੫, ੭੮, ੭੯-੮੦, ੮੭-੮੮, ੯੬, ੧੦੭, ੧੧੭, ੧੨੫, ੧੭੫, ੧੭੭, ੨੬੫, ੨੭੮, ੨੮੫, ੪੯੭, ੪੦੧
ਪੰਜੀਕਰਨ/ਪੰਜਿਕਾ ੩੭੮
ਪਰਲਾ ੪੩, ੧੭੮, ੨੭੬
ਪਰਿਆਵਰਨ ੭੮੦, ੪੫, ੪੭੫, ੪੭੬
ਪੰਛੀ ੭੮, ੯੮, ੧੮੫, ੫੮੬, ੫੮੮
ਪਲਾਸਟਿਕ ੬੬, ੯੬, ੧੭੮, ੧੭੭
ਪੰਜੀਕਰਨ ਮਸਿਨਰੀ ੧੭੬, ੭੭੭
ਪਰਮਾਨੁਕੀ ਮੰਤ੍ਰੀਮਤ੍ਰਾਲਾ ੭੭੭
ਪਲਾਨ ਸਿੰਘ ੬੬
ਪਲਿਕ ਸਰਵੈ, ੨੬੭
ਪਾਰਲਿਸ ੬੬
ਪਾਲਮਪਾਟਰ ੭੭੮
ਪਾਲਸ ਸਿੰਘ ੭੭੭, ੭੭੭
ਪਾਣੀਪਤ ੯੬, ੧੭੭, ੧੭੭, ੭੫੭
ਪਿਤੀਸ ਸਿੰਘ ੮੭
ਪਿਤੀਸ/ਪਿਤਾਰਥ ੧੭੭, ੧੭੭, ੧੭੮, ੨੭੭
ਪਿਤੀਸ ਆਫਿ ਮਿਲੀਸ/ਪਿਤੀਸ ਕਾਲ ਚੌਕਾਸ ੧੭੭, ੧੭੫

ਸਿਖਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ੨੬੭
ਪੀਲੂ ਮੁਹੰਮਦ ੭੦੭
ਪੁਲਾਂਦੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਲਿਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ੧੮੭
ਪੈਰੇ ਚਾਰ ੨੭
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ੧੮੭, ੨੪੫

ਫਲਾਸਟਾ ੪੮
ਫੈਨਾ, ਸਰੀਰ ੫੭
ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਕੰਬਦੀ ੧੫੪
ਫੜੇ ਸਿੰਘ (ਕਲਾ ਪਾ) ੪੪, ੨੫੭ ੭੪, ੩੮੨
ਫਰਨਾਲ ਮਾਸ/ਕਲਿਆਂ ਮਾਸ ਮੰਤ੍ਰਾਲੀ ੧੭੧
ਫਲਹੀਨਾਲ ੨੮੧
ਫਲਾਲੇ ਕਾਂਪੈਨੀਲਾ ਮਾਸ ੭੭੦, ੧੭੧, ੨੮੭
ਫਲੀਮਲੈਂਟ ੩੧੭, ੩੫੭
ਫਲੀਸ ਫਲਾਸ (ਪਾਕਫਲਾਸ) ੭੫
ਫਲਾਂਟਾਫਾਰ ੧੮੬
ਫੁਟੋਮੈਕਿਸ, ਕਾਪਲਾਸ ੧੭੭, ੧੭੮, ੧੭੭, ੧੭੭, ੧੭੭, ੧੭੭ ੪੭
ਤਿਲੋਰ ੭੮੪
ਫੁਲ ੪੭੮-੭੦

ਫ਼ਲਾਂਨੀ ਸਿੰਘ, ੮੬, ੨੭੬, ੨੮੭, ੪੭੭, ੭੭੪
ਬਹਾਦਰਫ਼ਾਲ, ਕਲਾਫਾਂ ਫ਼, ੧੭੫, ੧੭੫-੭੬, ੧੭੮, ੭੭, ੫੪੭-੪੮
ਬਹਾਦਰਫ਼ਾਲ ੮੬, ੧੪੭, ੧੮੭
ਬਹੀਲ ਮੰਦਿ ੭੭੭
ਬਲੀਲ (ਫਾਲੀ) ੪੮, ੪੭੫
ਬਲਿਲਸਟ੍ਰੇਲ ੪੭੬
ਬਲਸਲ ਸਿੰਘ ੭੭੬
ਬੈਲਫਾਂ ਕਾਲਿਜ ੭੭੭
ਬਿਲਾਲ ੭੭
ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ੭੭੫
ਬਸਾਰ ਸਿੰਘ ੭੭੭-੭੮, ੭੭੮-੭੫, ੭੭੭-੭੮, ੭੭੭, ੭੭੭
ਬਸਾਰ ਸਿੰਘ ੭੭੭-੭੮
ਬਸਾਲ ਮਾਸ/ਕਲਾਸਲੀਲ ਮਾਸ ੭੭੭, ੭੭੫, ੭੭੫
ਬਸਾਲ--ਦੇਖੋ ਬਸਲੀਲ ਕਾਲ
ਬਹਾਰ ੭੮੭
ਬਲੀਲ ੭੫-੭੫, ੭੭੭, ੭੭੭
ਬਲਾ ਫਿਲਮ--ਦੇਖੋ ਟੈਕਾ ਕਾਲਾ ਨਾਲਾ
ਬਲੀਲ ੭੭੭
ਬਫਲਾਲ ੭੮੫
ਬਲਟੀ ਕੇ ੭੭੭

www.alkbaseonline.com

ਅਨੂਪ/ਬੰਨੇ ਅਨੂਪ ੬੬, ੬੧, ੭੫੮
ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ/ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਾ ੧੫੫, ੧੮੩, ੨੭੬
ਅਖ਼ਬਾਰਨਾਮਾ ੧੭੭
ਗੋਆ ਅਫ਼ਸਰ ਡੀ. ਫ਼ੈਂ, ਟੀ, ੩੬, ੭੭-੮੬, ੮੯-੯੨, ੯੭-੯੯, ੧੦੫-੦੯, ੧੭੭-੭੯, ੧੮੭-੮੯, ੧੯੦-੯੬, ੧੯੩-੯੭, ੧੯੫, ੨੬੧, ੪੯੩, ੫੭੩, ੫੭੫, ੭੦੧
ਅਮਰਾਸਰ ੫੩੭-੬੨
ਅਸਕਰੀ ੧੭੭
ਆਰਾ ਸਿੰਘ ੧੭੧
ਆਲਿ ਇਮਰਾਂ ਫ਼ਲਾਮਰਜ਼ ਤੇ ਪੁੱਲ ੧੮੪
ਆਹਲੂ ੧੭, ੬੭, ੭੭੯, ੭੯੫
ਆਕਲ ਸਿੰਘ ੧੭੯, ੧੮੮
ਆਕਲ ਸਿੰਘ ੭੮, ੬੯, ੭੯, ੧੬੦, ੧੬੭-੭੭, ੨੬੪ ਟਾ
ਆਜ਼ਾਦ ਦੁਨੀਚਾਂ ੭੫
ਆਬਾਦੀ ੧੮
ਆਵਾਜਾਈ/ਆਵਾਜਾਈਸਾਧਨ ੬੮੫, ੭੭੭
ਇਕਤਰਫ਼ਾ ੬੭੦-੭੧
ਇਕਰਾਰ ਨਾਮਾ ੬੭੦, ੬੭੮
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ੪੬੫
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਰਥਲਾ ੭੦੨
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ੧੭੯, ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੀ ਪੋਤਰੀ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੀ ਪੋਤਰੀ ਦੀ ਸੱਸ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ੧੮੦
ਇਕਰਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈਕੀ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਖਾਲੜਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ ਸਰਹਾਲੀ ਦੀ ਭੈਣ ਜਸਮੀਤ ਕੌਰ

ਅਹਿ ਬੈਪਟਰ–ਦੁੱਖ ਹਾਰਤੇ
ਅਨੁਪਮ/ਅਨੁਪਮਾ ਕਥੀ ਮਿਮਤਰ ਤੇਰੋ ਨੰਦ
ਅਬਿਚ ਬਿਹਨਾ ਦੇਖੋ, ਦੇਖ, ਦੇਹੁ, ਧਾਰੇ, ਤਤੇ, ਤਧਾ,
ਤਪਤ, ਤਦੇ, ਪਤਤ
ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਧਨਾ
ਅਮਰੀਕਾ ਪਤੇ, ਧਰੇ
ਅਮੀ ਸਿੰਘ ਤਤਤ
ਅਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤਾ
ਅਮਾਨਿਆਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪਤੇ, ਭਧਦ-ਪਧਦ
ਅਮਾਰਕਾ ਪਤ, ਭਤਤ, ਭਅਤ
ਅਮਾਰੀ ਸਿੰਘ (ਅਮਰੀ ਸਿੰਘ ਵਜ ਪਰਾ) ਇਪ, ਅਅਤ
ਅਮਰੀ ਸਿੰਘ (ਅਮਰੀਕਾ) ਧਤਦ
ਅਮਰੀ ਸਿੰਘ (ਕਾਰਤਕੁਮਾਰ) ਭਗਤ-ਭਤਤ
ਅਮਰੀ, ਸਤੰ, ਪੰਜ ਭਅਧ
ਅਮਰੀਤਸਰੀ, (ਕਸਬਾਰ) ਪ, ਤ, ਦੰ, ਨਤ, ਪਅਤ, ਤਦਅ,
ਤਦਅ, ਭਅਧ, ਅਅਭ
ਅਮਲਾ ਖਾਲ ਧਦਦ, ਭਤਦ, ਪਭਤ, ਤਦਦ, ਤਧਭ, ਅਅਅ
ਮਿਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਤਤਦ ਤਧ
ਮੀਰ ਮਸਤ ਧਅ, ਨਭਦ
ਮੀਰ ਮੰਨੂ ਤਅਭ, ਤਅਤ, ਤਅਦ-ਪਦ, ਤਅਧ-ਅਤ
ਮੀਰਜ਼ਾਦਾ ਅਲੀ ਲਤੀਫ਼ ਅਅਤ, ਅਅਦ
ਮੁਹੰਮਦ ਬਾਕਰ ਅਲੀ ਤੇਹਰਾਨੀ ਤਤਧ, ਤਧਅ, ਅਅਧ
ਮੁਕੇਸ਼ਨੀ, ਹਰਨਾਮ ਤਦ, ਅਪਅ, ਅਤਧ, ਨਤਅ, ਨਤਦ
ਮੁਕੇਸ਼ ਚਮਨੀ ਧਦਦ
ਮਖਲਾਸ਼ ਦਤ, ਪਅਤ
ਮਖਮੀਰ ਅਤ
ਮਖਮੀ ਅਅਨ
ਮਗਧਸ਼ਾ ਖਾਲ ਧਦਧ
ਮਲਵਈ ਪਅ, ਧਪਤ, ਤਪਅ, ਤਦਧ, ਤਧਦ, ਤਅਤ,
ਤਪਧ, ਅਤਤ
ਮੁਲਤਾ ਦੇਹੁ, ਤਤਧ
ਮੁਲਤੁਮ ਤਧਧ
ਮੁਲੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤਤ, ਅਤਅ
ਮੇਘ ਸਿੰਘ ਧਦਦ
ਮੇਘਨ ਤਤਅ
ਮੋਹਨ ਦਧ, ਭਤਅ-ਤਤ, ਪਅਦ-ਤਅ
ਮੋਹਨੀ ਮਲਹਰੀਜ਼ ਡਾਯਨਾ ਪਅ
ਮਿਆਨ ਮਲਾ ਧਦਦ, ਧਅਤ
ਮੈਕੇਂਜ਼ਾ ਘਟ, ਪਅਧ-ਅਤ, ਤਪਦ

ਯਹੋਸ਼ਾ ਮਨਮੋਹਨੀਆ ਬਾਲ ਮਤਅ

ਰਘੁਨਾਥ ਸਿੰਘ ਤਅਧ

ਲਕੁ ਤਤਧ
ਲਗਾ ਸਿੰਘ ਤਪਤ
ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਅਧਦ
ਲਹਨਾਤ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪ
ਲਖਨੌਰ ਸਿੰਘ ਅਦਦ
ਲਹਨਾ ਸਿੰਘ ਪ, ਦ, ਨਤ, ਅਤਧ, ਧਅਤ, ਧਅਦ, ਧਤਅ,
ਧਪਅ, ਤਤਅ, ਤਅਅ, ਤਤਤ, ਤਤਪ, ਤਪਤ, ਤਪਪ,
ਅਅਅ, ਅਤਅ, ਅਤਤ, ਅਤਪ, ਅਦਅ, ਅਧਧ, ਅਭਤ,
ਅਪਅ, ਅਭਅ
ਲੀਜ਼ਾ ਦੀ ਧਦਦ
ਲਾਇਲ ਸਿੰਘ ਭਧ, ਤਅਤ, ਤਭਤ-ਤਪ, ਅਦਅ
ਲਾਇਲ ਫ਼ੈਜ਼ਲ–ਦੀਨ ਮੁਹਮਦੀਨ
ਲਾਇਲ ਪਰਾ ਭਤਅ, ਤਭਤ
ਲਾਇਲ ਮੁਹੰਮਦ ਪਅ, ਤਭਤ, ਤਭਪ, ਭਦਅ
ਲਾਇਲ ਰਾਮ ਤਤਅ
ਲਾਇਲ ਸੁਲਤਾਨ ਧਪ
ਲਾਇਲੀ ਤਤਪ
ਲਾਇਲ ਤਅਅ
ਲਾਇਲ ਸਿੰਘ (ਲਾਲਾ ਸਿੰਘ) ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਪ
ਲਾਲਾ ਸਿੰਘ (ਮੁਹੰਮਦ) ਧਤਅ
ਲਾਲਾ ਸਿੰਘ ਮਸੀਹ ਮੋਹਨ ਤਤਅ
ਲਾਲਚਮਣ ਭਤਅ
ਲਾਲਾ ਸਿੰਘ (ਅਲਾਹ ਦਿੱਤਾ) ਦ-ਧਪ, ਪਅ, ਧਤਤ, ਤਪਤ
ਲਾਲਾ ਮੁਹੰਮਦ ਧਧਤ, ਅਭਅ
ਲਾਹੌਰ, ਮੁਮੁ ਤਧ, ਧਤਤ, ਧਤਧ, ਤਭਅ
ਲਾਲ ਮਿਲਖਾਰ (ਕਸਬੀਰ) ਸਾਇ ਅਧਦ
ਲਾਲ ਮੁਰਾਦ ਤਤ
ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਮਸੀਹ ਮੋਹਨ ਤਤਅ
ਲਾਲਚਮਣ ਭਤਅ
ਲਾਲਾਰੁਖ ਭਤਅ
ਲਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਲਾਹ ਦਿੱਤਾ) ਦ-ਧਪ, ਪਅ, ਧਤਤ, ਤਪਤ
ਲਾਲਾ ਮੁਹੰਮਦ ਧਧਤ, ਅਭਅ
ਲਾਹੌਰ, ਮੁਮੁ ਤਧ, ਧਤਤ, ਧਤਧ, ਤਭਅ
ਲਾਲ ਮਿਲਖਾਰ (ਕਸਬੀਰ) ਸਾਇ ਅਧਦ
ਲਾਲ ਮੁਰਾਦ ਤਤ
ਲਾਲਾ ਮੋਹਨ ਤਤਅ, ਤਭਤ
ਲਾਲਾਰੁਖ/ਲਾਲਾਰੁਖ ਦਤਅ
ਲੁਧਾ ਸੀਨ, ਭਾਸ਼ੀ ਭਅਤ, ਭਅਧ, ਪਅ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ/ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਤਤਅ
ਲੋਧਾ ਭਤ, ਪਅ, ਧਤਅ, ਧਤਧ, ਭਅਅ
ਲੋਪੁਮੁਦ ਮੁਅਦ
ਲੋਕੀ ਸਾਹਿਤ ਧਦਤ
ਲੋਦੀ ਤਪਤ, ਭਅਧ

ਵਸੰਤ ਤਅਧ

www.sikhbookclub.com

अदीब (इमारत) १०, २२, ३४, ४०, ५३, ९३, ५८१ ७२, १२९, १४१, १२४, १२६, १७१, १७४–३६, १५८, १८८, १९९, २०१–०४, २०८, २१९, २२०–३५, ३१४ ३५, ३३८, ३४०, ४७०, ४६३–९२, ५०१, ५२८ ३७, ५३५, ५४५, ५४९, ५८८–८८, ६१२–१३, ६१५, ६२४, ६३४, ६४४–४५, ६४९–६१, ६८४–८५, ७२४–२५, ७४४, ७८५, ७८८–८९, ७०१, ७३०

अदीब सिंह, डाक्टर १६७, १८७

अनारकली ३१२

अमरपाल सिंह गोसाँई १५३, ३८६, ४८९, ४९८, ४०२–०४

अमानत सिंह, १४२, १९२–९३

अमानत सीनरी/सजावट हाउ ७७–७५, ७८

आई नेजात/नेजाल १३५, ३८०

आबकारी ऐक्ट/नियम ३७१, ३७२

इंडिया हाउ २८०

इंजीनियर ७, ४७, ६४, ६८–६९, ९१–९२, ९५, १५४, १७१, १७९, १८३–१४, ३१५, ३५२

उस्मान सिंह, बाबू १११, ३१३–१८, ४७१, ४१९